Ex dono Em. Card. de Lorenzana.
15 Martii. 1798.

7. 2. 122

Digitized by Google

2.2. 122

Digitized by Google

Digitized by Google

BREVIARIUM GOTHICUM

SECUNDÙM REGULAM

BEATISSIMI ISIDORI

ARCHIEPISCOPI HISPALENSIS

Jussu Cardinalis Francisci Ximenii de Cisneros prius editum;

NUNC OPERÂ

EXC.^MI D. FRANCISCI ANTONII LORENZANA

SANCTÆ ECCLESIÆ TOLETANÆ HISPANIARUM PRIMATIS
Archiepiscopi recognitum

AD USUM SACELLI MOZARABUM.

MATRITI ANNO MDCCLXXV.

Apud Joachimum Ibarra S.C.R.M. & Dignit. Archiep. Typog.

REGIO PERMISSU.

Digitized by Google

FRANCISCUS ANTONIUS LORENZANA

ARCHIEPISCOPUS TOLETANUS HISPANIARUM PRIMAS

LECTORI SALUTEM.

Utilitas editionis Gothici Ritûs.

AB hujus nostri Pastoralis muneris exordio nihil altius fuit animo insitum, quàm majorum sequi vestigia, præcipuè clarissimi Cardinalis Francisci Ximenii de Cisneros, qui penè obliteratum Gothicum, seu Mozarabicum Ritum typis mandavit; ut posteris Gothorum Patrum memoria rediret, & quasi revivisceret honos debitus Osio, Leandro, Fulgentio, Isidoro, Braulioni, Eugenio, Helladio, Juliano, Ildephonso, & aliis Patribus de nostra Hesperia optimè meritis, strenuis fidei athletis, Ecclesiarum Hispaniæ columnis, Gothicæ gentis decori, & Præsidibus Conciliorum.

Huic operi obnixè incumbentes præ oculis habuimus, propriisque manibus pervolvimus pervetustos Gothicos Codices veterem liturgiam redolentes, octingentis abhinc fermè annis manu exaratos, quingentis ad minus ante triste natale Lutheri, Calvini, Sectariorum, & Novatorum adversùs Sacramenta, queis Sancta Mater Ecclesia mirabiliter fovetur, & nutritur, ut fidei hostes ad meliorem frugem convertantur, vel saltem Sacra Mysteria in tam perantiquis autographis perlegentes, obmutescant.

Sedes Apostolica unitatem Ritus exoptat, sed diversitatem haud omnino damnat.

Ecclesia Romana omnium Mater, & Magistra summoperè insudavit, ut sacra liturgia per universum orbem eodem Ritu celebraretur; & sic una esset omnium fidelium oratio: verumtamen Missalia, & Breviaria antiqua non abolevit; imò tamquam in Sacrario Psalterium secundùm veterem versionem Italam ab Augustino, & aliis Patribus prælaudatam retinet; in Vaticana Capella præcinit, ejusque Codices in Bibliotheca tamquam in scrinio pectoris recondit.

Resplendens in quibusdam approbatis Ritibus pulchra varietas Ecclesiam mirificè ornat.

Ipsummet Sacrum Concil. Trid. maximam indè utilitatem provenire agnoscens, statuit: Religiosos Ordines ducentis ante ipsum annis peculiari Ritu utentes, eum retinere posse, tam in Sacrificio Missæ, quàm in divino Officio persolvendo. Ob id longissimâ temporis præscriptione, & immemorabili consuetudine suffulti Cistercienses, Carthusiani, Eremitæ Calceati Montis Carmeli, & Prædicatores Ordinis S. Dominici proprios Ritus & Cæremonias observant; ut insimul hoc modo in Ecclesia Dei unitas Sacrificii resplendeat; & veteri Ritu Romano cum politiori collato Sponsa Christi mirabili circumdetur varietate.

Laudatur studium Cardinalis Ximenii de Cisneros in Missalis & Breviarii Muzarabici editione.

Zelo fidei accensus eximius ille Cardinalis Ximenius, Christianus, & Politicus Heros sparsos undique Gothicos, Isidorianos, seu Muzarabicos Codices in unum collegit; viros doctissimos undequa-

que accivit: peritiores in Muzarabico Ritu Sacerdotes selegit; iisque divitiis onustus, Breviarium secundùm regulam S. Isidori tandem anno 1502 prælo commisit.

Verùm ne metas recti ordinis transgrediamur, primò de Etymologia hujus Sancti Officii, posteà de rebus ad ejus antiquitatem spectantibus agemus.

Etymon Ritûs Muzarabici, Gothici, Isidoriani, & Toletani.

Etymon igitur Muzarabici Officii usurpatur secundùm denominationes Nationum, inter quas Hispani victitabant. Reverà namque ordine chronologico Ritus licèt sit secundùm temporum vicissitudines, & Prælatorum ordinationes variatus, primò denominari debet *Romanus*, & *Hispanicus*, traditione descendens à Sanctorum Petri, & Pauli Discipulis primis Ecclesiæ Hispaniæ fundatoribus, & Præsulibus, scilicet Torquato, Ctesiphonte, Indaletio, Hesychio, Euphrasio, Secundo, & Cæcilio, qui ad Hesperiæ nostræ oras pervenientes, eam fidei lumine illustrarunt; deinde *Gothicus*, post Reccaredi Gothorum Regis ad Catholicam fidem conversionem, publicamque in Concil. III. Tolet. Arianæ Hæreseos abjurationem.

Ordinatores, & Correctores Gothici Ritûs S. Isidorus, & Leander; præcipuè vero Concil. IV. Toletan. normam in Divinis Officiis præscripsit.

Cùm Leander, & ejus frater Isidorus multa in sacra Liturgia, & Officio depravata, corrupta, & Arianorum perfidiâ inversa comperissent (incredibile namque est, à tempore Athaulfi usque ad Reccaredum vigentibus Arianis erroribus, exulibus Episcopis Catholicis, plurima in sacra autographa non irrepsisse vitia), ea à mendis expurgare, puriora reddere, & in meliorem ordinem redigere cogitarunt; cujus causâ Leander, & Isidorus de divinis Officiis scripserunt, & totus ferè scopus Concil. IV. Tolet. præside S. Isidoro, fuit, ordinem in Sacrificio Missæ, & in divinis Officiis stabilire, per universam Hispaniam, & Galliam extendere, deturpatamque faciem ad pristinum statum restituere.

Isidorus Vicarius Apostolicus; & Ritus Isidorianus nuncupatus.

Ob tantos exantlatos labores, & diuturnas elucubrationes S. Isidori cœpit meritò Ritus nuncupari, *Isidorianus*: *Breviarium*, *&* *Officium*, *secundùm regulam Beatissimi Isidori*; hoc est, secundùm Canones Concil. IV. Tolet. ab ipso præcipuè elaboratos, utpotè Præside Concilii, & Sedis Apostolicæ Vicario, Ritûs & disciplinæ Ecclesiasticæ Moderatore, & totius Orbis fulgentissimo sidere.

Ritus dictus Muzarabicus.

Postquam miserè à Mauris Hispania nostra fuit occupata, Christianique Arabibus victu, vestitu, & plurièṡ connubio mixti, inito pacis fœdere, à Maurorum Regibus quasdam obtinuerunt Ecclesias; suis Catholicis Ritibus retentis, Missale, & Officium *Muzarabica* fuêre appellata.

Christiani tempore Mahumeticæ Dominationia Catholicum Ritum retinent.

Quis vel lippis oculis non videt, per quadringentos fermè annos Arabici dominii in Toletana Civitate occultè Sacra à Christianis multotièṡ sine Præsule, & sine Episcopo fieri? Quis non miratur hunc Ritum hac tempestate penitùs non deperiisse Regii Sacerdotii deficiente virtute? & si aliquotièṡ furtim, secretò, aut magno pretio

tio Saracenis à Christicolis persoluto, Episcopus hujus Sedis Toletanæ eligebatur; nec, scholis clausis, peritiorem, nec sanctiorem, amissâ libertate invenire licebat, interdicto prædicandi & docendi munere, & barbarie cunctos obnubilante.

Affulsit tandem optata dies, qua inclytus Alphonsus Sextus Toletum expugnavit, suamque in potestatem redegit: A Sacris exorsus: Mezquita olim, Sacra Basilica effecta est; è Gallia doctissimos, & religiosissimos viros evocavit, ut ad Episcopales Cathedras eveheret; Cluniacenses Monachos tum maximè florentes, ad Canonicatus, & dignitates Ecclesiæ Toletanæ adduxit; Bernardum Toleti Præsulem constituit; Sanctum Petrum Oxomæ; alium Bernardum Segontiæ; & Sanctum Geraldum Bracharæ. Hoc ex tempore Mozarabicum Officium nominatum fuit *Toletanum*; quia Toleti commorari Castellæ, & Legionis Reges, magnificareque Urbem, & Ecclesiam cœperunt: ob loci securitatem, munitiorem, & faciliorem accessum ad cætera expugnanda oppida à Mauris occupata; & exinde Urbs parva munita loco, Regia civitas nuncupabatur.

Ritus Gothicus cœpit nuncupari Toletanus.

A tempore Alphonsi Sexti usque ad Catholicos Reges Ferdinandum, & Elisabetham cùm frui quiete ac pace Castellæ Reges non potuerint, hinc indè discurrebant: bello assueti, de expellendis Mauris ab universa Hispania sedulò cogitabant: tenebras ignorantiæ fas non erat penitùs discutere; quousque Granatensi civitate expugnatâ, Catholici Reges in melius res ordinare suis egregiis Consiliariis magnis Cardinalibus Petro Gonzalez de Mendoza (eoque vitâ functo) Francisco Ximenio de Cisneros commendarunt. Ista clarissima Ecclesiæ lumina, Universitates, Collegia, Xenodochia, Orphanotrofia, Cathedrales, & Collegiatas Ecclesias erigi in Hispania, & in Indiis curarunt; & quædam pia egregia monumenta suis sumptibus posteris imitanda reliquêre.

Memoria Card. Mendoza commendatur.

Cardinalis Ximenius quasi apis argumentosa citò selegit Biblia Sacra, Missale, & Officium Isidoriana, ut quantociùs prælo, nuper in Hispania introducto, committerentur; nihil enim utilius, gratius, & Religioni commodius judicavit, quàm sacros libros vegetiores, & puriores omnibus fœnerari.

Missale & Officium Isidorianum Card. Ximenius edere intendit.

In editione Missalis, & Breviaril *Isidoriani* nullatenùs intendit præclarissimus hic vir aliquid detrahere auctoritati veteris *Romani*; quin potius extollere. Collatâ etenim hujus correctione cum antiquo Gothico, evidenter demonstratur, Ecclesiam Sponsam Christi semper, & ubique unam fuisse; eodemque Spiritu coadunatam, inconsutilem, non ab Hæreticis dilaceratam, divisam in partes, sortitam, & à summo usque deorsum ab illis scisam. Licèt non idem modus, ordo, & latini sermonis facundia in omnibus precibus appareat; in Gothicis tamen exemplaribus ingenuus sermo resplendet, non arte politus, sed vetustatem redolens, ob idque Grammatices regulis non

Finis Card. Ximenii in editione Muzarabici Ritûs.

tam arctè adstrictus, ut in uno vel altero loco hujus nostræ editionis videre licet; cæterùm propter CC. venerabilem canitiem ea illæsa reliquimus; & ob levamen legentium, maximè recitantium, unamquamque dictionum suo proprio accentu insignivimus: in Missali autem, & Breviario Romano cuncta rectè satis disposita, perpolita, à pluribus mendis purgata, & vigiliis clarissimorum Cardinalium Baronii, Bellarmini, & aliorum in melius redacta: Hymni etenim S. Ambrosii, & aliorum Patrum ad meliorem concentum, & mensuram versûs fuerunt reducti: suis quique locis aptati; ita ut & sensum retinerent, & ab Oratoribus, & Poetis Latinis non deviarent. Hucusque de Nomenclaturis hujus Sancti Officii.

Versione antiquâ Italâ utuntur Muzarabici Sacerdotes.

Inter res ad antiquitatem Liturgiæ Gothico-Hispanicæ spectantes, Versio primum locum vindicat sibi. Tanti enim habita fuit apud Veteres, & Neotericos versio vetus Itala, ut de ea S. Augustinus asserere non dubitaverit in interpretationibus cæteris præferendam, *nam est verborum tenacior cum perspicuitate sententiæ*: hâcque præcipuè utuntur Muzarabici Sacerdotes.

Opera Ortizii in editione Breviarii.

Hic scitu dignum est, quòd ne antiqui Ritûs Gothico-Hispani deperiret memoria, editionem Breviarii commisit prælaudatus Ximenius Doctori Alphonso Ortizio, Canonico Toletano, qui in Dedicatione operis fatetur: *Officia nocturna pariterque diurna* in lucem edita *dignitate* quidem egregia, *cognitione, & castigatione fuisse difficilia; diu multumque operoso studio recognita: antea namque pene omnia in libris veteribus confusa, atque incognita penes eruditos jacuisse; impensis vero, & Cardinalis operâ suis locis quæque reposita, characteribus, atque periodis distincta, verbis, & sententiis dilucidata; ac diù senio periclitata Officia Isidoriana, annositate deleta, futuris sæculis sine difficultate jam perlegenda.*

Auctores, qui Codices Gothicos Sacri Ritûs ediderunt.

Hanc provinciam edendi Sacros Codices postea aggressi sunt Flaminius Nobilius, Morinus, Joannes Martianæus, Thomas Hetarneus, Faber Stapulensis, Josephus Maria Caro, Cardinalis Thomasius, & Petrus Sabatier alios recensens, & meritò Blanchinium extollens: ex his duobus postremis clarissimis Auctoribus quidquid reperuimus ad nostram Breviarii Gothici editionem perutile, delibavimus, non vultu Ritûs immutato, sed tantùm correcto, collatis lectionibus cum Vaticanis CC. Veronensibus, Corbejensibus, Parisiensibus, S. Germani, & aliis.

In tantum deserviit editio Versionis veteris Italæ à Petro Sabatier magno labore facta, ut ea duce non cœcutiremus, nec cæspitaremus; nam nec verbum ferè in nostro Psalterio invenimus exaratum, quod in alio ex M. SS. præcipuè in Bibliis Gothicis Toletanis, & in D. Augustino non legatur: hoc modo tuta nobis patuit via ad nostri Breviarii correctionem quando vel mendum Typographi apparebat apertum, vel si etiam hæsitare de sensu alicujus vocis contingebat, aliis veteribus lectionibus concordantibus firmabamur.

Mi-

Digitized by Google

Mirabilis multiformis gratia Dei ! Mirabilis Spiritus Paraclitus septiformis munere, & multiformis dono linguarum, qui dignatus est ex visceribus sacri textûs absque substantiali sententiæ mutatione tot Versiones ab Ecclesia non rejectas; totque generibus linguarum depositum fidei in M. SS. Gothicis Vaticani, Hispaniæ, & Galliarum nobis in hunc diem sartum tectum servare!

Mirabilis in Mss. Cod. substantialis unitas.

Ne vero vagandi licentia fidelibus indiscriminatim tribueretur, & simul Hæreticorum libertas coerceretur, Sacrum Concilium Tridentinum privatis arbitrium judicii in sacris discernendis ademit; & ex omnibus versionibus, & editionibus Sacrorum Bibliorum Vulgatam selegit: cæteris prætulit, & authenticam declaravit; ne in re tam gravi Laici, & Feminæ Judices constituerentur. Non vero alias quasdam Versiones parvipendit, Italicam præcipuè; immo ut hujus innotesceret antiquitas, & veritas, in officio Romano ad Matutinum Psalmus, seu Invitatorium *Venite exultemus Domino* juxta veterem versionem Italam fermè adamussim recitatur, retentâ solùm in die Epiphaniæ Domini Vulgatâ; & Gregorius Magnus utrâque translatione nunc Novâ, nunc Vetere utebatur.

Vulgata editio cæteris præferenda; aliæ non contemnendæ, & vetus Itala maximè habenda.

In Introitu Missarum videsis Gradualia, & Tractus ipsiusmet Missalis Romani. Passim inveniuntur versiculi secundùm veterem Italam versionem, quâ utitur Psalterium Gothico-Hispanum: exempli causa: In Introitu Dominicæ Septuagesimæ recitantur illa verba *Circundederunt me gemitus mortis*; & non *doloris* juxta Vulgatam; in Communi Martyrum tempore Paschali Psalm. 134. *in servis suis consolabitur*, juxta Vulgatam *deprecabitur*.

In Missali, & Breviario Romano quædam inveniuntur juxta versionem Italam veterem.

Ne videamur Psalterii Isidoriani Versionem nimiùm extollere, & pro nostro arbitrio asserere, veteri Italicæ quam summoperè ut dictum est, Augustinus commendat, eam esse simillimam, quædam loca proferemus. In Psalmo 47. legitur in Vulgata *odientes*, & in Psalterio Isidoriano *odio habentes*, eodem modo quo S. Augustinus legit: Psalmo 18. v. 3. tam in Vulgata, quàm aliis versionibus *eructat*, in versione vero veteri Itala legitur *eructuat*, ut etiam in Augustino; insuper vers. ejusdem Psalmi Vulgata: *Si mei non fuerint dominati*; Psalterium Isidorianum *dominata*, sicuti Augustinus: Psalmo 20. vers. 3. *desiderium cordis* legitur in Vulgata, & aliis quibusdam versionibus; in Psalterio verò Muzarabico *animæ*, ut in Augustino; & Ecclesia Romana in Communi unius Martyris pluries repetit *animæ*.

Psalterium Isidorianum lectioni S. Augustini ut in plurimum congruit.

Juxta Vulgatam centum quinquaginta Psalmi Davidis, seu ejus Discipulorum enumerantur; tamen in nostro Psalterio Isidoriano, & in Versione veteri Italica superadditur Psalmus 151, cujus initium: *Pusillus eram inter fratres meos, & adolescentior in domo patris mei* &c. cum hac epigraphe: *Hic Psalmus propriè scriptus in David extra numerum, cùm pugnator esset adversùs Goliam solus*: & si conferas non epigraphem sed Psalmi verba, absdubio in Versione veteri Italica

(nus-

(nusquam in editione Vulgata, & aliis) eadem reperies.

Præterea sedulò scrutare Psalmum 118 *Beati immaculati in via*, & tot antiquitatis notas, tot annotationis numeros Hæbraicis, Romanis, & antiquis Hispanicis litteris descriptos reperies, ut nulla remaneat dubitatio. Incipit à littera Hæbraica *Aleph*, sequitur numerus Romanus I, alius Hispanicus adjicitur, omnesque idem significant, scilicet numerum primum: postea indigitatur initium mysticæ significationis, & sic deinceps totus Psalmus per octo versiculos successivè in capita distribuitur: in versione Vulgata tantùm litteræ Hæbraicæ apponuntur, & illa alia in nostro Psalterio addita antiquitatem redolent. Psalmo 95. v. 8. hæc verba in nostro Codice leguntur: *Dicite in Nationibus: Dominus regnavit à ligno*, à Justino, Tertuliano, atque aliis Patribus tantoperè commendata, & à Fortunato in hymno, *Vexilla Regis prodeunt*, hoc modo intexta: *Impleta sunt, quæ concinit David fideli carmine, dicens in Nationibus: Regnavit à ligno Deus*; & tamen in Vulgata non reperiuntur, ut in veteri Itala, & Psalterio nostro.

Scire hìc cupiet eruditus Lector, à quo, & quo sæculo hoc Psalterium M.S. sit exaratum? & ut ob elucidationem rei utriusque fines recti judicii non prætergrediamur, asserimus: Codicem tria continere, scilicet, Psalterium, Cantica, & Hymnos; cæterùm in Prælocutione Acrosticâ Hymnorum leguntur initio cujusque exametri litteræ, ex quibus prodeunt hæc verba: *Mauricus obtante Veraniano edidyt*; ex quibus conspicuum apparet, Exscriptorem fuisse quemdam Mauricum Veraniani votis, aut jussu: tamque jubentis, quàm exequentis Nos latet notitia; nec conjecturis locus est, cùm nulla in Conciliis Toletanis Episcopi Veraniani mentio fiat: nam licèt Mauritius Oretanus Episcopus, & Vera Tarraconensis Toletanis Conciliis subscripserint; tamen nullum ex hoc fundamentum elici potest; & tantummodo ad scripturæ signa recurrere licet.

In Canticis superscriptio Prophetarum inversa tibi videbitur; nam Jeremias pro Nehemia, Zacharias pro Azaria, Jeremias pro Michæa, Isaias pro Jeremia, & Osea: hoc partim Exscriptoris culpâ, partim aliis de causis contingere potuit; & ne supercilium extollas, illicò tibi exemplum simile in nostra Vulgata occurrit; nam cap. 27. Matth. vers. 9. hæc verba: *Acceperunt triginta argenteos pretium appretiati*, &c. relata sunt tamquam dicta à Jeremia Propheta illis verbis: *Tunc impletum est, quod dictum est per Jeremiam*; quando certò constat non à Jeremia, sed à Zacharia esse prolata. Ulterius cap. 1. Marci v. 2. apponuntur illa verba: *Ecce ego mitto Angelum meum ante faciem tuam; juxta Isaiam Prophetam*, & reverà sunt Malachiæ. Ad has, & alias difficultates enodandas in varias Expositores abeunt sententias; sed ad nostrum institutum magis arridet S. Hieronymus lib. 2. in Amos cap. 5. hisce verbis: *In omnibus Scripturis sanctis observandum est Apostolos, & Apostolicos Viros in ponendis testimoniis de Veteri Testamento non verba considerare, sed sensum.*

Ex

Ex his colligitur: Hispanicam Ecclesiam in Sacrorum Bibliorum Versione in plurimis adhærere veteri Italicæ, cujus mentionem S. Augustinus facit; & in Missali, & Breviario Romano juxta eamdem, & non alias tunc temporis vigentes, plures appositos fuisse versiculos Clemens VIII. in Bulla Romano Missali præfixa sequentibus verbis testatur: *Qui* (Pius V) *& si multis propositis pœnis severissimè caverit, ne illi vel adderetur, vel ullâ ratione demeretur; tamen progressu temporis sive Typographorum, sive aliorum temeritas, & audacia effecit, ut multi in ea quæ his proximis annis excusa sunt Missalia, errores irrepserint, quibus vetustissima illa sacrorum Bibliorum Versio, quæ etiam ante S. Hieronymi tempora celebris habita est in Ecclesia, & ex qua omnes ferè Missarum Introitus, & quæ dicuntur Gradualia, & Offertoria accepta sunt, omnino sublata est... cujus rei prætextus fuisse videtur, ut omnia ad præscriptum sacrorum Bibliorum Vulgatæ editionis revocarentur.* Multa in Missali Romano ex versione veteri Itala deprompta esse Clemens VIII. testatur.

Licèt enim Hieronymus in Sacris Scripturis exponendis Doctor Maximus censeri debeat; tamen in Ecclesia Latina magni ponderis semper habita est auctoritas Augustini. Nec eruditos latet, Hispanicam Ecclesiam ejus opera præ oculis habuisse, cum ob propinquitatem regionum, tum ob Epistolarum frequentiam, & Episcoporum Africanorum cum Hispanicis communicationem.

Canticum XXIII. in nostro Psalterio canticum *Tobi* inscribitur, non *Tobiæ*; & eodem modo S. Augustinus, qui semper seniorem *Tobim*, Juniorem *Tobiam* appellat. Probatur ex Cantici 23. Auctoris appellatione.

S. Leander apprimè charus fuit, & amicitiâ conjunctissimus S. Gregorio Magno, necnon S. Isidorus; ejus rei evidens argumentum est quòd Commentaria in Job Papa Gregorius Leandro dicavit, eum alloquens verbis amore & reverentiâ plenis. Quis igitur sanæ mentis hos Sanctos Doctores ejusdem instituti mutuò inter se non contulisse consilia, versiones sacras, & libros, quibus fides Catholica fulciretur, & Gothorum gens nuper ad fidem conversa in ea stabiliretur, opinabitur? Adducat alius simile Dedicationis exemplum Summi Pontificis, magnique Ecclesiæ Doctoris: in medium afferat alia verba tantæ benevolentiæ plena sicut illa Gregorii ad Leandrum ex regist. lib. 4. epist. 46. *Quanto ardore videre te sitiam, quia valdè me diligis, in tui tabulis cordis leges; sed quia longo terrarum spatio disjunctum te videre nequeo, unum, quod mihi de te dictavit charitas, feci; ut regulæ Pastoralis librum, quem in Episcopatûs mei exordio scripsi, & libros, quos in expositionem B. Job jam dudum me fecisse cognovisti, Sanctitati Tuæ, communi filio Probino Presbytero veniente, transmitterem.* Et in fine Epistolæ de brevitate sese excusans hæc verba auro cedroque digna eumdem alloquens subjungit: *Ipsa charitati tuæ Epistolæ meæ brevitas innotescit, quando ei parum loquor, quem magis omnibus diligo.* Inter quos, quæso, Ecclesiæ Patres strictius ami- S. Leander à S. Gregorio Magno commendatur.

Digitized by Google

amicitiæ vinculum usquam perlectum est?

S. Isidorus S. Gregorio Magno acceptissimus fuit, & à Leone IV. commendatus.

Isidorus, etsi non discipulus, eidem Summo Pontifici commendatissimus fuit, qui non solùm auctoritate Apostolicâ ejus electionem confirmavit, & electum sacro Pallio decoravit; sed etiam ejus in universa Hispania Vicarium constituit. Non minorem Leo IV. de eo opinionem concepit, qui ad Britanniæ Episcopos scribens, asserit: *Isidori dicta, sicut Hieronymi, & Augustini retinenda esse ubi inusitatum contigerit negotium, quod per Canones minimè definiri possit.* Ejus fama eò tandem excrevit, ut vix ab ejus obitu decem & sex annis elapsis, Toletanâ Synodo duorum suprà quinquaginta Episcoporum plaudente, ipsoque S. Ildephonso suffragante, *Doctor egregius, Catholicæ Ecclesiæ novissimum decus, in sæculorum fine doctissimus, & cum reverentia nominandus* appellari meruerit.

Perfacili negotio ex hucusque dictis autumare quis poterit, quot flores ex Ecclesia Romana, ejusque Ritu hi Sacri Doctores decerpserint, cùm via illis ad Procuratores mittendos patebat; & iisdem in prosperis benè agendis Summi Pontifices maximè favebant.

Eadem versio, quam S. Gregorius Veterem vulgatam seu Translationem appellat, cum ea convenit, quam nos veterem Italam nuncupamus.

Jam non demiror, Psalterium juxta versionem veterem Italam, quâ Hispaniarum Patres utebantur, in Summi Pontificis sacello, necnon Venetiis in majori Ecclesia S. Marci in hodiernum diem recitari: eodem enim spiritu Patres Hispanici agebantur, eâdem Apostolicâ disciplinâ dirigebantur, & à S. Petri Sede, quod illis deerat, mutuabantur; eademque versio quam S. Gregorius veterem Vulgatam, seu translationem appellat, à S. Augustino Itala nuncupatur.

Hactenus de Versione hujus Sancti Officii. Nunc vero antiquitatem Liturgiæ Gothico-Hispanicæ patefaciam, primò ex vetustate Codicum, secundò ex institutoribus, seu compilatoribus ejus, demùmque ex Notis Cantûs appellati Eugeniani textui appositis.

Invasione Saracenicâ non periit memoria Patrum Hispanorum.

Miseranda, deflendaque Hispaniarum vastatio à Saracenis facta, Hispanorum Patrum memoriam non abolevit; quamvis plurima eorum scripta, partim abrasa, partim mendis, & fabulis conferta, partim deperdita, spurcata partim, & denique igni tradita penitus oblivioni dare intenderint Pagani: postliminiò tamen, Mauris expulsis, operâ, & studio Cardinalium Ximenii, Loaisæ, & Aguirrii in editione Ritûs & Concil. Toletanorum honos tantis Patribus est restitutus.

Vindicantur à mendis Auctores.

Si aliquod in M.SS. Codices mendum irrepsit, Exscriptorum, non Auctorum vitio est vertendum: si enim hodiè cum ars Typographica viget, passim in libris errores inveniuntur, & menda: quid mirum si inventionis initio Missale, & Breviarium Isidorianum mendis scateret quàm plurimis? Nec tantum de labore nostro confidimus, ut fatum simile aliquâ in parte non nobis contingat: pag. enim 59. invenitur S. Thomæ Cantuariensis nomen, prout extat in Editione D. Ortizii: appositum illic aut potius elapsum est præter mentem nostram.

Go-

Gothici Codices, quos evolvimus, senio confecti, disrupti, lacerati, characteribus ferè obliteratis, & absumptis, blattas non pascunt, sæpè enim præ manibus habentur; sed tinea, & ærugo non solùm membranas, papyra, ligna, etiam marmora corrodunt, & demoliuntur.

Plures Regnicolæ, & exteri Auctores absque ulla hæsitatione testantur Compluti autographa Gothica manuscripta, quæ ad excudendum Missale, & Breviarium Isidorianum deservierunt, asservari. Hæc dum essemus in præfata Civitate sedulò, & avidissimè quæsivimus; sed incasum expectavimus: nec juxta Magistrum Florezium adesse poterant; nam Toleti excussa fuerunt Missale & Breviarium, inibique propterea autographa asservari oportebat. Mœrentes, utpotè tali desiderio fraudati, Bibliothecam nostræ Sanctæ Ecclesiæ Toletanæ repetiimus, ubi vota nostra aliquatenus adimplevimus.

Archiepiscopi editôris in M.SS. conquirendis studium.

In ea octo Codices Gothici M.SS. reperiuntur, quorum in uno præter septem Missas à S. Ildephonso, ut creditur, cum cantûs notis compositas, continentur Officia Nativitatis, Circumcisionis, & Apparitionis Domini, Assumptionis B. Mariæ, & Officium Joannis Apostoli & Evangelistæ; in alio Officium integrum Quadragesimæ usque ad Dominicam Palmarum exclusivè; in altero, præter nonnullas Missas Officium Hebdomadæ Majoris usque ad Pascha inclusivè, & aliqua Sanctorum Officia; in alio Officia Sanctorum per annum; in alio Epistolæ, & Evangelia per annum; in alio Missæ Sanctorum per annum; in alio denique integrum Psalterium cum Canticis, & Hymnis. Præter hos Codices asservantur in præfata Bibliotheca Gothica Biblia, quæ tempore Mahumeticæ captivitatis fuerunt propria Servandi Episcopi Astigitani; posteà Joannis Episcopi Carthaginensis, & Cordubensis, qui ea donavit Ecclesiæ Hispalensi Era MXXVI. Anno Christi DCCCCLXXXVIII.

Gothici Codices M.SS. qui asservantur in Bibliotheca Toletana describuntur ut extant.

Tamen non fuco depingere faciem hujus pervetusti Codicis in animo est; nec velare, quod perspicacissimis eruditorum oculis patefiet. Aliquod, licèt leve, in quorundam verborum transmutatione discrimen inter Breviarium Isidorianum prælo datum à Cardinali Ximenio, & inter memoratos Codices M.SS. agnoscimus; quapropter conjicere licebit, vel Alphonsum Ortizium Canonicum Toletanum alia præ oculis habuisse autographa, nunc temporis deperdita; vel ipsummet Alphonsum Cardinalis Ximenii auctoritate munitum in locis obscuris Psalmorum, ubi anxietate premebatur, ad Vulgatam, seu aliam recurrisse Versionem, & juxta eam quædam verba addidisse;

Rationem assignat alicujus differentiæ inter Breviarium Muzarabicum à Cardinali Ximenio prælo datum, & Codices M. SS. Ecclesiæ Toletanæ.

Verùm tam in hoc ipso, quàm in Festivitatibus, & Sanctis Officio Muzarabico adjectis, ansam impugnatoribus præstitit; quia cùm luce meridiana clarius sit festum Corporis Christi post Berengarii errores compositum; SS. Thomam Cantuariensem, Franciscum, & alios, quorum in Breviario Muzarabico per annum memoria fit, multis sæcu-

Excusatur Alphonsus Ortizius ob additionem Sanctorum, quorum festa post S. Isidorum fueruot instituta.

Digitized by Google

culis post S. Isidorum Hispalensem floruisse: inde ad derogandum auctoritati Breviarii occasionem arripiunt; sed injustissimè, ut pluribus rationibus comprobat, & evincit præfatus R. P. Henricus Florezius.

Etiam Missali, & Breviario Romano festivitates adduntur.

Missale, & Breviarium Romanum à Summis Pontificibus Pio V. Clemente VIII. & Urbano VIII. correctum non desiit esse Romanum, ex vetustissimis exemplaribus deductum, & Apostolorum traditione descendens, ex additione quarumdam festivitatum, quæ primis sæculis non celebrabantur, vel Sanctorum nostro præsenti sæculo, vel proximè præcedentibus Beatorum albo adscriptorum, de quibus Missa, & Officium proprium recitantur. Ne fas cuiquam conjicere, antiquitatem minui propter tale incrementum Ecclesiæ, & majorem Ritûs extensionem:

Nec Ritus Gothicus talis esse desiit ob Sanctorum de novo additorum incrementa.

Pari modo Missale, & Breviarium Hispanicum talem denominationem non amisit post Gentis Gothorum ad nostram Catholicam Fidem conversionem: nam & si Leander, Isidorus, Ildephonsus, Eugenius, & Julianus ipsum auxerunt, correxerunt, & in meliorem formam redegerunt; non tamen prioris Ritûs faciem immutarunt, sed venustiorem, & magis decoram reddiderunt.

Comprobatur à simili.

Gloriam patris non obumbrat filius sapiens; nec magistri fidem major discipuli perspicacia: opera servorum Dei primò plantantur, postea infunditur eis irrigatio, donec radices agant, & coalescant, ac tandem fructibus opimis, gratiora, utilioraque reddantur. Quantò enim altius ædificium consurgit, tantò magis principio ad ima deprimitur; prius namque rudera visceribus terræ absconduntur, ut illud postea securiùs, & ornatiori aspectu levetur.

Series successionis Apostolicæ in Sacris Ritibus.

Sancti Apostolorum Discipuli per quatuor mundi partes diffusi, destructâ idololatriâ, Catholicam fidem seminantes, ordinem, & Officium in divinis cultibus instituerunt; & sui Apostolatûs ministerium, & potestatem ad successores in Episcopalibus sedibus transfundentes, Hispanicam Ecclesiam multiplicare, & in dies augere cœperunt. Res sacras Episcopi ordinabant, traditiones majorum servare, & fidelium corda irrigare studebant, quin eis Gentilium Imperatorum sævities obfuisset, quousque, Ecclesiæ redditâ pace, palàm sacra peragere licebat. En series successionis Apostolicæ: En in Divinis Officiis ab Apostolis ordo descendens: En denique hæc occidua Hispaniarum plaga fidei lumine irradiata, & pulchritudine Ritûs decorata.

Prioribus Ecclesiæ sæculis admodùm Patres Hispanici Religione, & litteris pollebant.

Ne verò alicui in mentem veniat, hisce primis Ecclesiæ sæculis Hispanos Barbaris annumerare; meditetur, obsecro, quonam in Religionis amplificatæ & instructæ statu cæteræ orbis partes manebant, quando inter omnes orbis Episcopos, è Hispania Magnum Osium Cordubensem S. Silvester evocavit ad præsidendum suo nomine in primo Œcumenico Concilio Nicæno; in quo norma fidei omnibus præstan-

standa, & prima Eccleſiasticæ diſciplinæ fundamenta jacienda erant. Ille magnus vir Oſius ad illuminandum cæteros in Nicæno, Sardicenſi, Romano, & aliis Conciliis, & Catecheſim à magno Conſtantino fuit præelectus; ita ut ejus ſapientiam mirarentur omnes, unaque voce ad Canones edicendos reſponderent: *Oſius dixit: Oſius reſpondit.* In Hiſpania natus, humanis litteris imbutus, & in ſacra Liturgia edoctus; perperàm ſacrum Ritum ubique terrarum protendere, & ordinare poſſet, qui in ſua regione, & Eccleſia negligens eſſet, & domui ſuæ præeſſe neſciret.

Qui adhuc hæſitaverit, perlegat verba Athanaſii in Hiſtoria Arianorum ad Monachos, quæ lubet afferre. *Poſt talia, tamque multa facinora nihil ſe perfeciſſe rati impii* (Ariani) *quandiu magnus Oſius eorum malignitatem expertus non eſſet; ad tam venerabilem ſenem furorem ſuum propagare ſtuduerunt; non Patrem Epiſcoporum, non Confeſſorem virum reveriti ſunt, non Epiſcopatûs tempus, in quo plus ſexaginta annos exegerat, erubuere: ſed poſthabitis, deſpectiſque cæteris omnibus, ſola hæreſis cordi fuit: homines ſanè qui nec Deum timent, neque hominem reverentur. Conſtantium igitur adeuntes, his ſermonibus alloquuntur: Nihil non egimus: Romanorum Epiſcopum in exilium ablegavimus, & ante illum permultos alios Epiſcopos: omnia loca formidine replevimus: ſed nihil nobis tanta tua geſta juvabunt, nihil dum à nobis rectè factum, quamdiu Oſius illæſus remanſerit. Nam dum apud ſuos ipſe degit, omnes in ſuis Eccleſiis remanent; poteſt quippè ille verbo fideque ſua omnes adverſùm nos inducere. Hic & Synodis præeſſe ſolet, ejuſque litteris ubique omnes obtemperant. Hic Nicænam fidem edidit, Arianoſque ut hæreticos ubique traduxit. Si igitur remanſerit ille, inutile nobis fuerit aliorum exilium: mox enim de medio tollenda noſtra hæreſis eſt. Et hunc ergo perſequi incipias, nec virum quamvis grandævum miſerere, neſcit quippè noſtra hæreſis vel ſenum canitiem venerari.*

Catholica Oſii Doctrina veluti jure hæreditario ad Epiſcopos Hiſpaniæ fuit tranſmiſſa: Ab Oſio namque qui obiit anno CCCLVI. ad S. Leandrum, à Leandro ad Iſidorum, ab Iſidoro ad Helladium, ab hoc ad Ildephonſum, & Eugenios, ab Eugeniis ad Julianum ſecundum, qui in Concilio Toletano XIV. juſſu Leonis ſecundi Romani Pontificis Acta ſexti generalis Concilii rata habuit; & cum Benedictus Leonis ſucceſſor perlegiſſet illa verba Juliani Toletani de Trinitate diſſerentis: Sapientiam ex ſapientia, voluntatem ex voluntate procedere, & alia quibus affirmabat Chriſtum Dominum ex tribus ſubſtantiis conſtare, quæ à communi ſenſu Eccleſiæ Catholicæ deviare credebat; pro ſuſtinendis his propoſitionibus edidit Julianus Apologeticum in Concilio Toletano XV. quod Romam tranſmiſſum magni habitum eſt, cunctis legendum indictum Papâ acclamante: *Laus tua Deus in fines terræ*; in vero etenim & catholico ſenſu Julia-

lianus, & cæteri Patres Hispani eas protulerunt, ut videre est in Actis Concilii XV. Toletani apud Cardinalem Aguirrium, qui & ejusdem Juliani Apologiam inserit, in qua elucet ingenii ejus acumen, & profundissima Fidei Dogmatum intelligentia. Ad hæc accedit Synodus Eliberitana ineunte sæculo IV. coacta, ex qua multa desumpsit universalis Ecclesia.

Immunis debet esse Cardinalis Ximenius à mendis, quæ Typographi incuriâ Breviario irrepserunt.

Si scrupulosus quispiam, factâ collatione Breviarii Muzarabici editi à Card. Ximenio cum Breviario ad præsens à nobis recusso, aliquantulam varietatem in quibusdam vocibus animadverterit; non vitio vertat Auctoris, sed ejus, qui transcripsit; non insimulet Alphonso Ortizio, sed Typographis indulgeat; & certò credat olim ob defectum præli in unaquaque Toletana Muzarabica Parœcia sua manuscripta sacra servari; & aliquam differentiam Ortizium agnovisse: hac anxietate pressum, ut jam diximus, & caligine involutum quædam verba juxta Vulgatam correxisse, veritum, ne vocis alicujus novitate, vel vocabuli transpositione inusitatâ Versione uti, & à recta semita declinare videretur. Adscribat igitur Lector Exscriptorum vitio varietatem, quæ hodie apparere possit ob publicam veteris Italicæ versionis editionem juxta MSS. Vaticana, S. Germani, Corbejensia, Reginæ Sueciæ, & alia à Petro Sabatier in lucem edita, cùm nulla in substantia differentia concipiatur: immò mirabilis in sensu conformitas cum aliqua discrepantia verborum; ita ut si sedulò perspiciatur Psalterium MS. quod in Bibliotheca S. Ecclesiæ Toletanæ asservatur, verbum ferè non invenietur, quod in alio ex præfatis Codicibus, aut in lectione S. Aug. non sit transcriptum.

Card. Ximenius licèt quædam Breviario addiderit; non tamen Ritum Gothicum immutavit.

Additione ergo quorumdam Sanctorum, qui post expulsos è Hispania Saracenos floruerunt, Breviarii Isidoriani à Magno Cardinali editi auctoritas non obumbratur. Nam nec Officium proprium, lectiones, responsoria, aut orationes habent; sed omnia de Communi dicuntur, ut jam P. Henricus Florez sua in dissertatione de Officio Muzarabico adnotavit; & hoc modo cùm Officium ut in plurimum secundùm Commune Gothicum fiat, nihil præter nomen Sanctorum, exceptis quibusdam Festis, fuit superadditum.

Fragmenta Kalendarii Veteris Gothici.

Franciscus Pisa in lucem edidit Kalendarii Gothico-Mozarabici fragmentum, quod in Bibliotheca Toletana reconditur, complectens tantummodò menses Januarii, & Februarii; sed cùm truncum, & informe appareat, & aliundè die 28 Januarii assignetur in eo festivitas S. Serenæ V. & M. quæ nec in nostris Codicibus MSS. nec in aliquo Martyrologio ut Virgo reperitur, idcircò sublestæ fidei existimatur: Et insuper 1 die Februarii in MS. apponitur hæc inscriptio, *Caput Februarii apud Ægyptios*; quæ festivitas nusquam legitur in nostris Codicibus, licèt pro comperto habeamus Februarii initium apud eos sanctificari ad destructionem idololatriæ, festique Amburbialium principio prædicti mensis ab Ethnicis celebrari soliti; in cujus

jus locum posteà successit festum Purificationis B. Mariæ ad abolendam raptûs Proserpinæ à Plutone facti memoriam, ut ex Innocentio III. Rabano Mauro, & aliis comprobatur, & expressè asseritur à S. Ildephonso in sermone de Purificatione.

Alia suspicio adversùs memoratum fragmentum oritur ex silentio festivitatis Purificationis B. Mariæ, cùm aliundè assignet obitum S. Ildephonsi, cujus in Officio Gothico nulla fit mentio, & præterea ipsemet Sanctus de Purificatione sermonem ad Populum habuerit.

In medio quorumdam Psalmorum apponitur hoc verbum *Diapsalma*, quod in Breviario Isidoriano à Cardinali Ximenio typis edito raró invenitur; nunc verò insequendo autographum multoties reperies: denotat enim non separationem inter unum & alium Versiculum ejusdem Psalmi: ad observationem igitur pausæ in Psalmodia, & ad cantum moderandum notis musicis obsequendo inserviebat. Diapsalma sæpius appositum.

In aliorum Psalmorum medio hæc apponitur nota ℟ quæ significat idem ac *repetitio*; suis quippe omnibus litteris ligatis constat tale signum. Adstringebantur etenim Cantores antiphonam repetere ex verbis ipsius Psalmi deductam; hocque accidebat non in brevioribus, sed in longioribus Psalmis; ut quadam quiete in recitatione fruerentur, & varietate cantûs fastidium allevarent. Alia nota.

Lubentèr alias probationes ad indigitandam nostri Ritûs canitiem adjungemus. In Codice nuncupato Æmilianensi, quod in Regio Monasterio Excurialensi asservatur, ante annum millesimum septuagesimum octavum exarato, ita inscripto: *De Missa Apostolica in Spania ducta, Julianus, & Felix*: asseritur §. 1. septem Apostolicos Viros Torquatum, Ctesiphontem, & alios memoratos Sacerdotium à Sanctis Apostolis Petro, & Paulo suscepisse, & in urbibus Hispaniarum de initio vitæ immortalis prædicare cœpisse; & post pauca subjungitur: *Atque ita sicut ab Apostolis Missam, doctrinamque acceperunt, per Hispaniam ordinatis Episcopis tradiderunt.* §. 2. agitur de Hispanæ Ecclesiæ Officio Romæ laudato, & comprobato tempore Joannis Papæ; regnante Carolo Francorum Rege, & Ordonio Rege in Civitate Legionensi. Cùm enim Zanellus Presbyter á præfato Summo Pontifice Joanne missus fuisset, ut Ecclesiasticæ Religionis statum ibi perquireret, & comperta fideliter Apostolicæ Sedi referret; injunctum sibi munus solerter exsequens, omnem ordinem Ecclesiastici Officii, & consecrationis regulam perscrutatus, Canones, & omnes Sacramentorum libros perlegit: cuncta Catholicâ fide munita inveniens, exultavit; Domino Papæ Joanni, & omni conventui Romanæ Ecclesiæ, ut invenerat, renuntiavit: audiensque hoc Dominus Papa, & omnis Romana Ecclesia gratias Deo reddens, Hispanicæ Ecclesiæ Officium laudavit, & roboravit; hoc solo addito, *ut deinceps more Apostolicæ Ecclesiæ celebrarentur secreta Missæ.* Ulterius comprobatur canities Muzarabici Ritûs ex Codice Æmilianensi.

Sum-

Aliud argumentum ex S.Gregorio VII. desumptum.

Summus Pontifex Gregorius VII. Alphonso Sexto Legionis Regi, Sancio V. Navarræ, & Episcopis in ditione sua constitutis rescribens, initio Epistolæ sic eos affatur: *Cùm B. Apostolus Paulus Hispaniam se adiisse significet, ac postea septem Episcopos ab urbe Roma ad instruendos Hispaniæ populos à Petro, & Paulo Apostolis directos fuisse, qui, destructâ idololatriâ, christianitatem fundaverunt, religionem plantaverunt, ordinem, & Officium in divinis cultibus agendis ostenderunt, & sanguine suo Ecclesias dedicavere, vestra diligentia non ignoret; quantam Concordiam cum Romana urbe Hispania in Religione, & ordine divini Officii habuisse satis patet.* Postea eos ad amplectendum in Hispania Romanum Ritum adhortatur, & *licèt indicet Hispanicum Officium Vesania Priscillianistarum pollutum, Arianorum perfidia depravatum, ac demum invadentibus Saracenis diminutum*: Hæc verba nullo modo evertunt antea prolata; nam curâ SS. Isidori, Ildephonsi, Juliani, & aliorum Hispaniæ Patrum omni labe, siqua inerat, fuit purgatum Officium, suæque integritati, & puritati restitutum, ut testatur Felix loquens de S. Juliano, cui congruit Officium Romanum hujus Sancti ex eodem Felice depromptum.

Ipsimet Romani Pontifices postmodum de sinceritate Officii certiores effecti, illud iteratis Diplomatibus confirmarunt; nam Julius II. anno 1508 ad preces Cardinalis Ximenii Officium roboravit his verbis: *Antiquissimum, & magnæ Devotionis.... Nos igitur qui ex debito pastoralis Officii divini cultûs augmentum sinceris exoptamus affectibus.... omnia, & singula in dictis litteris contenta auctoritate Apostolicâ tenore præsentium approbamus, & confirmamus.* Et anno 1512 alia Bulla Officium Muzarabicum communivit; quæ adeò diserta, atque expressa Sedis Apostolicæ approbatio (ut inquit Pinius) obstruere debet omnium ora, ut nemo post illam contra restauratum Officii Muzarabici usum, ejusque Ministrorum fundationem vel hiscere audeat; ob hoc Paulus III. æmulum aliquem actorum Ximenii desideravit, qui sacra Muzarabum volumina rursus evulgaret; cujus vota nos adimplere curamus.

Aliud ex Actis Sanctorum.

In Actis Sanctorum tom. 6. Julii tract. prævio num. 10. de Beato Jacobo Apostolo hæc apponuntur verba: *Sequitur ut Apostolus ille sacros liturgiæ Ritus ibidem designarit, immo etiam, quantum per commorationis tempus licuit, tradiderit, & confirmaverit, id quod circa rem præsentem à Sancto Petro acceperat.* Et ibidem num. 6. *Operam quoque suam fortassè eò contulerit S. Paulus.* Id ipsum apertè constat ex Decretali Innocentii I.

Aliud ex operibus Sancti Isidori Hispalensis.

Ipse Doctor egregius, à quo præsens Officium, ut diximus, nomenclaturam accepit, lib. 2. Offic. cap. 15. ait: *Ordo autem Missæ, & Orationum, quibus oblata à Deo Sacrificia consecrantur, primùm à Sancto Petro est institutus; cujus celebrationem uno eodemque modo universus peragit orbis.* Perpende, obsecro, Isidori sententiam. Si ejus tempo-

pore uno eodemque modo sacram liturgiam universus peragebat orbis, absdubio Patres Hispaniæ ordine antiquo Romano Sacrificium celebrabant, in nullo à Sede Romana discrepantes; alioquin non *uno eodemque modo* appellaret. O miseranda Arabum ingluvies, quæ non solùm quasdam pretiosissimas Sacrorum Codicum reliquias ferè absumpsisti, sed alias dono Dei præservatas, magnâ caligine involutas reliquisti! intendens obruere sacras Basilicas, eas devastare, civitates depopulari, & nostri Ritûs memoriam abolere, dubitationis & disceptationis materiem Criticis neotericis ministrasti!

Isidorus, Eugenius III. Julianus II. Toletan. & Eulogius ubique terrarum litteris, & virtutibus conspicui.

Perierunt sanè multa Isidori opera; sed non omnia depascere potuít illa sævities. Interierunt magna ex parte Juliani Episcopi Toletani scripta; sed ejus Apologia pro tribus substantiis ad suæ orthodoxæ doctrinæ ostensionem posteris intacta remansit. Pariter opera Eugenii III. Episcopi Toletani versibus, & solutâ oratione; Montani Epistolæ; & alia nonnulla Gothorum Patrum ante Maurorum irruptionem monimenta eorum facundiam, congruentiorem sensum, in interpretandis Scripturis uniformitatem, & Sedi Apostolicæ reverentiam satis ostendunt. Etiam tempore Mahumeticæ captivitatis litteras sub optimis Magistris nonnulli didicerunt, fidei præceptis imbuti pro patulo docebant, & coram Regibus profitebantur; ut accidit B. Eulogio electo Episcopo Toletano: qui non solùm suâ Apologiâ Martyrum constantiam defendit, sed eorum acta suo Memoriali illustravit, Gentilicum furorem non pertimescens, suoque sanguine firmans id, quod corde credebat ad justitiam, & ore confitebatur ad salutem.

Hispanicus Ritus antiquus, qui postea Gothicus nuncupatur origine Apostolicus Romanus.

Nostrum institutum majori perspicuitate elucidemus: Non asserimus Gothicum Ritum quinque prioribus Ecclesiæ sæculis eumdem in omnibus sacris precibus fuisse cum Romano; sed origine, & quoad substantiam, ut innuit Card. Bona *lib.* 1. *Rerum liturg. cap.* 7. *num.* 5: videlicet Sacrificium iisdem partibus substantialibus constasse consecratione, oblatione, & sumptione; licèt accidentalis ordo precum tam in Italia, quam in Hispania tractu temporis fuerit immutatus. Nec immoramur in sustinenda opinione Cajetani Cenni, qui loquens de Missa, quæ tempore S. Isidori in Hispania celebrabatur, ita ait: *Planè ejus simillima, quam Divus Petrus instituit, quod si admodùm diversa esse videtur à Romana antiqua; ecquis an nesciat à Leone, Gelasio, Gregorio ad eam formam perductam esse, quæ hodie obtinet*? De Hispana vero secus est: *Nullum quippè ex trium Pontificum Sacramentariis eam novit; sed quam prius Missam à Sancta Sede accepit, hanc Hesperia nostra conservavit.*

Tom. 1. dis. 7. num. 10. Missa simillima Apostolicæ juxta S. Isidorum.

Initio non tam politus, postea perfectus ordo in Sacris.

Sicut in naturalibus prius est nasci, posteà crescere, & ultimò perfici; ita in sacris conficiendis prior ordo ab Apostolica Sede natus, postea crevit, ac denique perfectus est. Gothicus Ritus juxta Isidorum admodùm similis Romano; loco enim superiùs citato inquit: Sep-

Septem esse Orationes Sacrificii Evangelicâ Apostolicâque doctrinâ commendatas; & eumdem Ritum in Missa Muzarabica videmus hodiè servari. In I.ª, quæ dicitur *Missa*, fit admonitio ad Populum: in secunda invocatio seu deprecatio ad Deum: in tertia inscripta *post nomina* pro offerentibus exoratio: in 4.ª ad pacem & unitatem: in 5.ª contestatio seu inlatio pro donis acceptis: in 6.ª *post pridie* conformitatem cum Sacramento; & in 7.ª ad orationem Dominicam. Ex quibus cum Cardinali Bona non levitèr autumamus, Ritum in Africa, & Galliis similem fuisse illi, qui in Hispania Mozarabicus dictus est; & de Galliis perspicuum est testimonium Epistola Caroli Calvi cujus verba affert Cl. Mabillon in tractatu de *Liturgia*: nam cùm in Regis præsentia peregissent Sacrosanctum Missæ Sacrificium quidam Sacerdotes Hispani postquam Galli amplexati erant Ritum Romanum à temporibus Pipini, se vidisse Ritum avorum suorum testatus est.

Officium Canonicum magnam habet conformitatem cum pervetusto Romano.

Quoad Officium Canonicum, seu Breviarium Isidorianum priorum sæculorum penetralia non opus est perscrutari; neque ad comprobandam unitatem, & conformitatem cum pervetusto Romano scrinia archiviorum evolvere: iisdem namque Horis constat; & si Auroram adjiciunt; id profectò primis Ecclesiæ sæculis usitatum videmus, in quibus fideles ad primitias lucis Deo persolvendas, initio Auroræ assurgebant. Ad ordinem autem quod spectat: Successu temporis varietas inducta conspicitur, partim à Monachis descendens, partim propter devotionem augendam, quasi dicamus: Auctus, & locupletatus Sacer Ritus, & à Summis Pontificibus adoptatus.

Ritus Gothicus Isidorianus integer mansit usque ad tempus Card. Ximen.

Cùm igitur in Psalterio Isidoriano commendatissimam versionem Veterem Italicam habeamus, & aliundè in fine cujuslibet Psalmi dicatur: Gloria, & honor Patri, & Filio, & Spiritui Sancto juxta articulum 14. Concil. III. Toletani in fidei professione, & canone 15. Concil. IV. præside S. Isidoro: dubitandi locus non est, usque ad tempora Card. Ximenii integrum, & absque ulla substantiali mutatione perdurasse; nec eam inducere posse festivitates desumptas à Cardinali Ximenio ex Ritu antiquo Toletano, cujus Missale posteà typis ediderunt Cardinales Joannes de Tavera, & Martinez Siliceo ante correctionem Pii V.

Comprobatur ex Psalterio Gothico.

Psalmorum usum cum cantu in principio, & quando illi sunt longiores cum *Pausa* aliquoties circa medietatem (quod Diapsalma vocabant, ut dictum est), ætate S. Isidori fuisse, sicut apparebit in Psalterio, prout in autographo à nobis edito extat, ipsemet S. Doctor demonstrat *lib.* 1. *de Divin. Offic. cap.* 1. *§.* 1. *de Psalmis*, his verbis: *Propter carnales autem in Ecclesia, non propter spirituales consuetudo est instituta canendi; ut quia verbis non compunguntur, suavitate modulaminis moveantur..... nam in ipsis* (juxta Augustinum) *dictis sanctis religiosiùs, & ardentiùs moventur animi nostri ad flammam pietatis cum cantatur, quàm si non cantetur. Omnes enim affectus nostri* (rursus Isidorus) *pro so-*

sonorum diversitate, *vel novitate*, *nescio qua occulta familiaritate excitantur magis*, *cùm suavi*, *&* *artificiosa voce cantatur.*

Hymnorum mentionem facit S. Doctor in sequenti §. primos eorum compositores recensens, Hilarium scilicet Episcopum Pictaviensem eloquentiâ conspicuum, & Ambrosium Mediolanensem, quem virum magnæ gloriæ in Christo vocat, clarissimum Doctorem in Ecclesia, & in hujusmodi carminum compositione copiosum; *atque inde ex ejus nomine*, *hymni Ambrosiani appellantur*: *&* *ejus celebritatis devotio primùm in Ecclesia Mediolanensi*; *postea per totius occidentis Ecclesias observatur*. Nunc igitur lectorem exoramus, ut oculos ad hymnos præsentis Ritûs Isidoriani convertat, & eosdem, quos S. Isidorus refert, recitari comperiet; & si alii inveniuntur, à Prudentio Hispano, qui floruit sæculo IV. fuerunt compositi. Ex Hymnis.

In S. Jacobi hymno undecim Apostoli tantummodò enumerantur; & silentio Auctor, sive Exscriptor (quod verisimilius est) Judam Thaddæum præterit: videsis Prologum expositionis in Apocalypsim S. Beati Liebanensis nuper á R. P. Florezio in lucem editæ lib. 2; nec statim expavescas, sed potius antiquitatem mirare: nam licet Card. Ximenius in corpore hymni hunc defectum suppleverit addendo S. Thaddæum, similiterque Pater Florezius in margine adnotaverit hæc verba: *Prætermissus Judas Thaddæus*; tamen si conjecturis fas est, ignorantiæ, nimiæ pietati, & Exscriptoris vitio tempore Mahumeticæ captivitatis debes vertere, non Auctoris: ille enim errore captus timuit, ubi non erat timor; ne S. Judas cum Traditore confunderetur. Ex Hymno Sancti Jacobi Majoris.

In præfato Psalterio *mici* pro *mihi*, *macina* pro *machina* semper scribitur; aliquoties *b* pro *v*, vel è contra; *Josep* pro *Joseph*; *Asap* pro *Asaph*, *tropeum* pro *trophæum*, & alia his simillima prætermittendo aspirationem litteræ *h* reperies; & hoc evidens est signum Gothicæ pronunciationis, & scripturæ: lingua etenim vernacula illorum gutturalis magnâ cum difficultate latino ingenuo sermoni assuefiebat; & ob hoc rudes Exscriptores pervetusti Ritûs memorata verba apposuerunt, ut videre est in aliis ejusdem ætatis Codicibus: & ne offendiculum Sacerdotibus Mozarabicis remaneret, correcta sunt in Psalterio præfata verba. Antiquitas etiam ex modo punctuationis comprobatur.

Hucusque omnes studiosi solemnitates, seu Sanctorum festivitates, quas Patres Gothici celebrabant, avidissimè scire cupiebant; ex ipso enim Breviario à Card. Ximenio typis exarato decerpere non poterant: ibi invenitur, ut diximus, festum Sanctissimi Corporis Christi sæculo XIII. ab Urbano IV. ad abolendum Berengarii errorem institutum: inibi in festivitatibus per annum plures in Communi Sanctorum reperiuntur Sancti, de quibus tempore Gothorum nullatenus officium fiebat; imò quidam post multa sæcula floruerunt; nunc autem ex pervetustis nostris Codicibus manuscriptis secernuntur festivitates, ExFestivitatibus, & Sanctis Ritûs Gothici, qui omnes sunt ante sæculum sextum.

 de

de quibus tempore Gothorum, seu paulò ante Maurorum invasionem agebatur; facilique negotio percallebunt id, quod optabant; nam Hymni in corpore Breviarii, & post Cantica appositi, vetustati Ritûs omnes congruunt; nec ullus, ut extat in Codice, est prætermissus; & ne repetitio fastidium generet, quando Hymni sunt in corpore Breviarii fit remissio ad propriam festivitatem, nam licèt in quibusdam verbis discrepet editio Card. Ximenii à nostro Codice M. S. cùm in modico appareat discrimen, non est justa causa præfatos Hymnos corrigendi.

Ex numero Horarum Canonicarum.

Non leve ad asserendam nostri Codicis vetustatem argumentum insurgit ex numero, & ordine Horarum Canonicarum ad quas aptatur Hymnus, & priorum Ecclesiæ sæculorum nobis speciem referunt: primò etenim in calce nostri Codicis non solùm Horas Matutinas, & Laudum invenies, sed etiam Hymnos ad primam noctis vigiliam; ad Galli cantum, quod erat circa medium noctis, & ad pullorum cantum, quod erat circa exurgentem auroram; hunc secundum, ut á galli cantu mediæ noctis discernerent, Hymnum pullorum cantûs appellabant.

Horarum Canonicarum distributio.

Insuper his addebant alias Horas, ut duodecim diei in sacris hymnis transigerent juxta illam D. N. J. Christi sententiam: *Nonne duodecim sunt horæ diei*? & aliam parabolam vineæ, ad quam excolendam Operarios conduxit non solùm ad horam nonam, sed etiam ad decimam, & undecimam: ut Ministri Domini meditarentur in lege ejus die ac nocte, & cultui divino vacarent. Ob hanc rationem perleges hymnos ad galli cantum circa mediam noctem; ad pullorum cantum circa initium surgentis Auroræ; ad Primam, *Jam lucis orto sidere*; ad Tertiam circa horam diei Nonam: ad Quartam, circa horam Decimam; ad Sextam, circa Duodecimam; ad Septimam, circa horam secundam Vesperis; ad Nonam, circa Tertiam; ad Decimam, circa Quartam; ad Undecimam, circa Quintam; ad Duodecimam, circa Sextam; ad Vesperas, circa solis occasum: ante Completorium etiam hymnus cum precibus recitabatur; & denique ad Completorium ante somnium, ad lectumque parati habitationes aquâ benedictâ aspergebant, Deumque deprecabantur; ut procul recederent noctium phantasmata, cum pace dormirent, corpora ne polluerentur, & evigilarent cum Christo.

Ritûs Isidoriani cum aliis priorum sæculorum conformitas; ac proinde ejus antiquitas.

Perpende, quæso, hanc diei noctisque sacram distributionem: cum Horis Canonicis confer, quas post sæculum VI. fideles observabant; perscrutare Monachorum Orientis consuetudinem; necnon perantiquas Monasterii Lirinensis, & aliorum constitutiones: & cùm in nostro Gothico Ritu videris, apage omnem anxietatem de ejus veneranda canitie. Potuerunt sanè temporum injuriâ quædam membranacea folia deperire; potuit Maurorum sævities, & barbaries permulta Gothorum monumenta delere: Exscriptorum ignorantia latini sermonis menda admiscere potuit; sed nullo modo abolere potuerunt

runt

Digitized by Google

runt nostrum Codicem manuscriptum aureum, ex quo tanquam ex ungue conjicitur antiquitas nostri Ritûs Isidoriani, adhuc dominationis Arabicæ tempore transcripti, hodiernum usque in diem extantis.

Nonnulli errore decepti, Concilia Toletana temporibus Gothorum celebrata, potius Comitia Regia, quàm Concilia fuisse dixerunt: eo nixi fundamento, quia sæpiùs cum juramentum fidelitatis Regibus electis præstabatur, tum quia multoties de Regni gubernatione cum Rege & Proceribus agebatur; jam quoniam Reges, & Magnates cum Patribus subscribebant; jam quia tomum Regium ante initium Synodi offerebant; jam denique quoniam decretum de confirmatione Concilii apponebant: Sed nihil horum tam sacris Patrum Gothorum cœtibus, aut sacræ eorum Liturgiæ adversatur; præcipuè cùm centum & septuaginta sex Canones è Conciliis Toletanis, & S. Isidoro desumptos, à Gratiano collectos palam edoceri Ecclesia Romana permiserit; eis auctoritatem suam impertiverit, & suos fecerit: aliunde cùm in Ecclesia novum non sit in Patrum Synodis ex voluntate Principum sacris admiscere quasdam publicas ordinationes; hæ præsertim locum habebant in electionibus Regum Gothorum, ut Episcoporum exemplo cæteri Vassalli Principibus libentiùs, & faciliùs obedirent, ritèque factam electionem tuto & pro patulo faterentur; idemque in antiquis Pontificalibus, & Capitularibus Caroli Magni videmus.

Concilia Toletana non Comitia Regia, sed vera Concilia fuêre.

In hujus rei evidens argumentum ea erat inter Sacerdotium, & Imperium concordia; ut statuta, & sacræ preces miro fœdere utramque potestatem copularent, ideò hymni in *Ordinatione*, & *Natalitio Regis*, de *Profectione exercitûs*, *qui usque in reversionem diebus litaniarum dicendus est*; item *Pro varia clade* vetustissimi sunt, Gothorum proprii; nec ullus, qui eos legerit, inficias ibit: & ne ambigendi relinqueretur occasio typis illos excudimus. Utinam Alphonsus Ortizius sic fecisset, ut omnis nebula dubietatis dispareret.

Quàm plurimum desudat ingenium P. Florezii in vindicandis quatuor versibus hymni S. Tyrsi mentionem facientibus Episcopi Cixillæ. Pro certo supponit eos in vetustioribus M.SS. Toletanis reperiri; & ne quis in posterum decipiatur, animadvertimus: In nostris M.SS. (quorum sæpè meminimus) nullatenus illa inveniri verba:

Templum hoc Domine Cixilla condidit,
Dignam hic habeat sortem;
In cætera cum summis civibus cantica præcinat,
Gaudens perpetuis sæculis omnibus.

Ex hoc vinculo Lector solutus non eget alio testimonio, ut nostri Ritûs veritatem adstruat: & quamvis Cardinalis Baronius hunc S. Tyrsum assignet ad diem 24. Januarii, ut videre est in Notis ad Martyrologium hujus diei; nihilominus in nostro M.S. & Officio Gothico obtinet locum in die 28. prædicti mensis, quo etiam fit mentio S. Leucii M. ejusdem Sancti Tyrsi in passione Socii, ut apparet ex Hymno.

 Ver-

Laudatur S. Isidorus.

Versati in lectione operum S. Isidori, ibi testimonium ejus sapientiæ invenient, & omne dubium erga nostrum Ritum, & omnigenam ejus eruditionem evanescet: de artibus liberalibus ut sapientior neotericus egit, & de Officiis Ecclesiasticis juxta aurea prima Romanorum sæcula; idemmet ut Vicarius Apostolicus Concil. Nationali Toletano IV. præsedit: & his egregiis factis incredibile est eloquentiæ flumen in omnes non diffudisse, præsertim circa sacram Liturgiam, & Divina Officia ordinanda.

Ex ejus operibus plura in nostro Ritu esse, comprobatur.

In autographo manuscripto, quod præ oculis habemus ad editionem hujus Breviarii, signa non obscura hujus rei apparent; indigitabimus aliqua, ut cæterorum similitudo cum Ritu verè, & meritò Isidoriano nuncupato possit cognosci. Sit primùm; ad denotandum paragraphum, ut res à rebus, quæ in connexo concurrunt, separentur, hæc nota Γ apponitur à S. Isidoro cap. 20: denotat enim diversitatem sermonis; & eamdemmet in nostro autographo M.S. ad divisionem tractatûs, seu ante initium numeri Psalmorum invenies.

Idem ex notis, & signis in exscriptura appositis.

Alia conspicitur Nota hujuscemodi figuræ ℥, quam denominat Phietro, quæ ponitur ad denotandam solicitudinem ubi aliquid obscuritatis est; & eadem ipsa aliquandò modicâ mutatione in nostro autographo M.S. ponitur.

Ex Cantu melodico.

Cantus absque clave, & lineis hodierno tempore inusitatus, sic in nostro autographo apparet solis constans musicæ punctis, quæ distinctim & apertè juxta Isidorum dignoscebantur in tribus partibus musicæ, scilicèt harmonica, rhythmica, & metrica. Quod ad harmonicam pertinet, hæc ad omnes, qui voce propriâ canunt, ex animo & ardore motum facit, & ex motu sonum: *Tonus* autem secundùm Isidorum lib. 3. Etymol. cap. 22. *Est acuta enuntiatio vocis, harmoniæ differentia & quantitas, quæ in vocis accentu vel tenore consistit; cujus genera in quindecim partes Musici diviserunt: ex quibus Hyperlydius novissimus & acutissimus: Hypodorius omnium gravissimus est. Cantus igitur est inflexio vocis* juxta regulas à S. Isidoro positas; nam sonus directus est, & sonus præcedit cantum.

S. Isidorus mirificè voces distinguit.

Non latebat S. Doctorem inter voces suaves & pingues differentia; mirificè enim definit vocem acutam, tenuem, altam, duram, asperam, cæcam, vinnolatam, & perfectam, quæ est alta, suavis, & clara: alta, ut in sublime sufficiat; clara, ut aures impleat, & suavis, ut audientium animis blandiatur.

Regulas Cantûs optimè exponit.

Ad dignoscendos musicos numeros quasdam regulas Arithmeticas affert S. Isidorus, quæ peritissimo in Musices arte hodie arridebunt. *Numeros* (ait lib. cit. cap. 23.) *secundùm Musicam ita quæres. Positis extremis, ut puta 6. & 12. vides quot monadibus superetur, 6. à 12. & est 6. monadibus: ducis per quadratum, sexies seni faciunt* 36. *Conjungis extrema illa prima 6. ac 12. simul efficiunt 18. Partiris 36. per 18. effi-*

ci-

Digitized by Google

citur dipondius. Hos jungis cum summa minore, scilicet 6. erunt 8. & erit medium inter 6. & 12. Propterea quod 8. superant 6. duabus monadibus, id est, tertia de sex, & superantur 8. à 12. 4. monadibus tertiâ portione. Qua parte ergo superat, eâdem superatur. Quid ultra fatescimus, si lectoribus patet via, ut rimentur sententias Isidori.

Concordia operum Sancti Isidori cum hoc nostro Breviario maximè elucet in inscriptione lectionis Ecclesiastici, quæ in Breviario hanc epigraphem habet: *Lectio lib. Ecclesiastici Salomonis*; & cùm apud omnes constet librum Ecclesiastici à Jesu filio Sirach Hierosolymita, non vero à Salomone fuisse compositum; statim difficultas insurgit: Quomodo sic in Breviario indigitatur? Ad quod respondet S. Isidorus Lib. Procemiorum Veteris Testam. §. *De Ecclesiastico: Propter nimiam sensûs similitudinem, & eloquii parilitatem Salomonis titulo prænotatur.* Concordia operum S. Isidori cum Ritu Muzarabico.

Nos abs re immorabimur ulterius in propugnanda antiquitate Isidoriani Ritûs, ex Conformitate, quæ cernitur in Psalterio juxta Veterem Italam Versionem, quibusdam verbis mutuatis à translatione S. Hieronymi, ex Notis ad exarandos characteres; ex Cantu, & Modulatione, cujus tibi specimen præbemus; ex Similitudine liturgiæ, & Officii Gallicani editi à Patre Blanchini, & à Pinio illustrati præcipuè ex Orationibus Breviarii, in quibus levis diversitas inter Codices Veronenses, & nostros animadvertitur; & denique ex Simplicitate verborum hymnorum Ambrosii, & aliorum PP. prout ab ipsis prodierunt.

Nemo sensatus S. Ambrosium politioribus litteris imbutum Grammatices, & Poetices præcepta percalluisse negabit; & cùm viderit aliquis hymnos ab hoc clarissimo Doctore compositos inconcinnatos, non mensuræ adstrictos, intelligat, id multis de causis accidisse. Primò, quia non tam regulas, quàm sententias, ut ait de seipso Augustinus, servare intendit: Secundò, Exscriptorum culpâ & neglectu, qui de uno in alium transfundentes, & augentes errores, faciem, & Auctoris sensum penitùs deturpant, & immutant; ita ut sequentibus sæculis nec scopum sermonis auspicari liceat, nec conjicere sensum. Tribuant igitur noxam prudentes Critici voragini blatarum, notariorum mendis, ignorantiæ traductorum, aliisque calami, & præli defectibus, & mirentur, ad nos, ut extant, pervenisse. Errores Exscriptorum præjudicare non debent Auctoribus.

Exemplis res clarior fiet. Septuaginta interpretes, ut ajunt, unus seorsim ab alio, sive uno in loco, sive indisitis à Ptolomæo Philadelpho positi, libros sacros illis traditos in Græcum quasi miraculo verterunt: magna curâ, solertiâ, & solicitudine in Bibliotheca Imperatoria servatos, neminem latet: de Judæorum, & Christianorum in exemplaribus ad litteram assequendis studio ambigere non licet; & tamen postea prodiere in Oriente tot fereque innumerabiles Versiones Origenis, Hieronymi, Aquilæ, Theodotionis, & Incognitorum cùm Rabbinorum, tùm Latinorum; ut Synodus Tridentina opinandi li- Omnes Versiones tam Orientis, quàm Occidentis passæ sunt simile fatum ob Exscriptorum incuriam.

licentiam cohibere judicarit, & textum juxta Vulgatam authenticum declarare.

Exemplum comprobans hanc veritatem.

Nostrâ ætate inter Expositores, & Teologos disceptatur: An illa verba *Et tres sunt qui testimonium dant in Cœlo Pater*, *Verbum*, *&* *Spiritus Sanctus* sint necne in corpore, vel in nota marginali epist. 1. cap. 5. S. Joannis; nam in quibusdam Bibliis in corpore, in aliis in margine apponuntur: Similiter, an inscriptio symboli S. Athanasii sit revera hujus S. Patris in totum, vel in partem; an Canticum *Te Deum laudamus* meritò Ambrosio, & Augustino adscribatur, & alia simillima. Si igitur hæc à Patribus, & Doctoribus transcripta in trutinam post tot transacta sæcula reducuntur, quid miramur menda, & inversiones clausularum, & orationum in Officio Gothico inveniri, partim tempore Mahumeticæ dominationis, partim immediatè post ipsam excussam transcripto?

Non omnia, quæ sunt in Missali, & Breviario S. Isidori, sua sunt; sed quædam addidit, alia in melius ordinavit.

S. Isidorus Breviarii Gothici non est unicus auctor, nec uno tempore liturgia, quam in Missali cernimus Isidoriano, instituta; ordo quoque in Horis Canonicis persolvendis non uno ictu fuit perpolitus, sed tractu temporis Gothici Patres, & Doctores partim antiquum Romanum Ritum retinuere; partim ex Ambrosio, & aliis Italiæ Doctoribus decerpsere, partimque de suo addidere; nam cùm facultas cuilibet Episcopo ad divini cultûs ordinationem tribueretur; liberum erat insignioribus Ecclesiæ Prælatis, orationes componere, & preces ordinare.

Quædam addita in Missa à S. Gregorio.

Ecclesia Romana plurima desumpsisse ex aliis Orbis Ecclesiis fateri non dedignatur. Idemmet Gregorius Magnus detractoribus respondit: Non solùm in ordine Missæ ex Ecclesia Græca quædam delibasse, ut trinam Græcam repetitionem Kyrie eleison, Christe eleison, Kyrie eleison; necnon Sanctus, Sanctus, Sanctus, quæ illis Græcorum Agios, Agios, Agios respondent, sed etiam ex Ecclesiis Mediolanensi, Hispanica, & Gallicana. Et dum Augustino Anglorum Episcopo rescripsit, optionem assumendi ordinem è qualibet Ecclesia sive Gallicana, sive Romana eidem indulsit.

Litaniæ à S. Mamerto institutæ, Hymni à S. Ambrosio, Hilario, Beda, Prudentio, & aliis ab Ecclesia Rom. adoptati.

Litaniæ, seu Rogationes majores à S. Mamerto Viennensi Episcopo fuerunt institutæ: Hymni ferè omnes sunt compositi à B. Ambrosio, Hilario, Prudentio, & aliis privatis Doctoribus: Commemoratio omnium Defunctorum à S. Odilone Cluniacensi Abbate die 2. Novembris inducta; & tamen hæc omnia Ecclesia Romana meritò adoptavit.

In symbolo illa verba *Qui à Patre, Filioque* &c. ex Concil. III. Tolet. desumpta.

In symbolo, quod in Ecclesia canitur, processionem Spiritûs Sancti à Patre, & Filio per illa verba, *qui à Patre Filioque procedit*, primò à Patribus in Conc. III. Toletano solemniter fuisse conclamatam, omnes ultrò fatentur; & admodùm verisimile est Romanam Ecclesiam dum decrevit, ut in fine cujusque Psalmi diceretur *Gloria Patri* &c. secutam fuisse Patrum Hispanorum consuetudinem in Concilio IV. Toletano stabilitam, ut semper in terminatione Psalmorum pro-

pronuntiarentur verba Apocalypsis *Gloria & honor* &c. & si S. Damasus Hispanus fuit Auctor, majorem vim habebit nostra assertio.

Latini à Græcis quasdam festivitates, & simul Græci à Latinis sunt mutuati; quin ob hoc uniuscujusque Ecclesiæ Officium confundatur, aut antiquitati Liturgiæ Romanæ, vel SS. Gregorii Mag. Joannis Chrysost. vel Isidori aliquid detrahatur.

Quædam Græci à Latinis, alia Latini à Græcis mutuati sunt.

Signa denique non equivoca revelemus queis nostrum Gothicum Ritum nullatenus immutatum exhibemus. Primum: Psalterium typis editum est eisdem verbis, quibus invenitur exaratum in pervetusto Codice Gothico Toletano. Secundum: Orationes de tempore per anni circulum, paucis verbis exceptis, cum Ritu Veronensi, & aliis Gothicis congruunt; ut Blanchinum, & Pinium legentibus perspicuum fiet. Tertium: Ordo in precibus; & denique omnia in Breviario Isidoriano apposita cum decretis Concil. IV. Toletani conveniunt.

Cardinalis Ximenius nihil de suo addidit, sed correxit.

Loca S. Isidori de divinis Officiis iterùm perscrutemur, & luce meridianâ clarius hunc nostrum Ritum Gothicum aspiciemus. Libro 1. *De Eccl. Offic.* cap. 5. loquendo de Psalmis asserit: *Psalterium cantilenarum suavium ab Ecclesia frequentari, quo facilius animi ad compunctionem flectantur.* En *melodia*, quæ usque hodie in nostra Ecclesia Toletana, ut Cantûs Gothici exuviæ in quibusdam versiculis, & responsoriis retinetur, assignato cantûs melodici Magistro, eum puerulos edocente; cùm & hæc praxis jam in aliis Ecclesiis, quæ cantum Gregorianum sunt in omnibus amplexatæ, sit obliterata.

Auctoritatibus S. Isidori identitas Ritûs comprobatur.
Canticus melodicus antiquus solùm in Ecclesia Toletana conservatur.

Transeamus ad alia S. Isidori Testimonia: Cùm cap. 10. *De Lectionibus* priùs, ut ab auditoribus lectiones percipiantur, silentium commendet, hæc apponit verba: *Ideo & Diaconus clarâ voce silentium admonet.* En verba, quæ Diaconus ante lectiones in Ritu Muzarabico multoties repetit hoc modo: *Silentium facite*, quæ, ni fallor, in recentiore ordine Romano non perlegimus.

Lectiones S. Scripturæ quomodo canuntur juxta S. Isidorum.

Cap. XI. *De Libris Testamentorum* pro certo supponit pronuntiari, & cantari lectiones ex utroque Testamento Veteri, & Novo; & hoc quidem in Sacrificio Missæ secundùm Ritum Gothicum adamussim servatur; nam prima Epistola de Veteri, & secunda de Novo Testamento desumitur.

Duæ lectiones Veteris & Novi Testamenti in Ritu Gothico juxta S. Isidorum.

Tandem, ut alia prætereamus, cap. 13. *De Laudibus*, hoc est *Alleluja*, seu *Lauda* ut Sacerdotes Mozarabici vocant, ait S. Doctor: *In Africanis Regionibus non omni tempore, sed tantùm Dominicis diebus, & quinquaginta post Resurrectionem Alleluja cantatur pro significatione futuræ Resurrectionis, & lætitiæ; verùm apud Nos secundùm antiquam Hispaniarum traditionem præter dies jejuniorum vel Quadragesimæ omni tempore canitur* Alleluja; *Scriptum est enim*: Semper laus ejus in ore meo. En fundamentum, & ratio quare Muzarabici etiam in Missa Defunctorum canunt *Alleluja*, quod tot ante retrò sæculis in Ecclesia Romana in desuetudinem abiit.

Muzarabici etiam in Missis Defunctorum Alleluja canunt, & quare? juxta S. Isidorum.

In

In Canticis M. SS. hujus nostri Breviarii animadverte : à Cantico 58. usque ad ultimum exclusivè, & postquam adnotatur liber Sacræ Scripturæ è quo desumptum est , apponi hanc notam in primo XVIII. *præceptum* ; in sequenti XXXV. *in tuo* , & in margine hoc signum , quod in nostris M. SS. significat *Matutinum* ; ut indicarent Lectoribus Cantica Laudibus præfinita, & simul Antiphonas Psalmis respondentes : videsis hæc verba *præceptum* , *in tuo*, esse principium Antiphonarum , quæ præcedunt Psalmos : idemque accidit in Canticis.

Sabbato Dominicæ Tertiæ Quadragesimæ ad Horam Tertiæ adsignatur lectio desumpta ex cap. 24. Prov; & in illo vers. *Septies cadit justus* adjicitur verbum *in die* , quod non reperies in Vulgata , aut aliâ translatione Bibliorum.

Feria V. ante Pentecosten prima ad Nonam Oratio clarissimè videtur deducta ex S. Aug. ad illa verba Psalm. 71. *Suscipiant montes pacem* , *&* *colles justitiam* : quæ verba ita interpretatur S. Doctor tract. 1. super Evang. S. Joan. *Montes excelsæ animæ sunt* , *colles parvulæ animæ sunt. Sed ideo montes excipiunt pacem* , *ut colles possint excipere justitiam. Quæ est justitia* , *quam colles excipiunt? fides.... non autem exciperent minores animæ fidem* , *nisi majores animæ* , *quæ montes dictæ sunt* , *ab ipsa sapientia illustrarentur* ; *ut possint parvulis trajicere* , *quod possint parvuli capere* , *&* *vivere ex fide colles* ; *quia montes pacem suscipiunt.*

En quomodo Oratio Breviarii Gothici mirabili brevitate præfatam expositionem complectitur : *Suscipiant montes* , inquit , *pacem..... qui primordiali radio inlustrati sunt fidei* ; *ut ex sublimitate Sanctorum descendat justitia collium* : & si percurreris Officium Gothicum Isidorianum auctoritatibus S. Augustini refertum invenies.

In Officio Mortuorum hujus nostri Breviarii Gothici ponuntur preces cum superscriptione *Abicidaria* , & antea *Psalmi David* absque numeratione, sed solùm insequendo litteras Abecedarii ; ita ut sub unoquoque inscripto Psalmo tantùm inveniantur versiculi incipientes sub una eademque littera , desumendo eos ex toto Psalterio Davidico; exempli causa : Primus Psalmus Mortuorum incipit : *Eripe animam meam ab impio* , & cæteri versiculi sub eadem littera *E* incipiunt ; secundus Psalmus incipit : *Usquequo exaltabitur* , & cum littera *U* prosequuntur omnes versiculi. Totum hoc conforme est compositioni Psalmi adversùs Donatistas ab Augustino facti sub litteris Abecedarii ; & ob hoc nuncupatur Psalmus Abecedarius , licèt in editione Cardinalis Ximenii , & in præsenti , ne longiores fierent , quidam versiculi non comprehendantur sub una littera.

Ex duobus libris S. Isidori de Origine Officiorum plurima desumpsit

Digitized by Google

psit Rabanus Maurus; & Patres in Aquisgranensi Synodo coacti, cùm sibi Regulam Canonicorum scribendam sumpsissent, cernentes valde utiles & accommodatos libros S. Isidori *De Officiis* ad reformandos & instruendos viros, in suam illam Regulam ferè eos transcripserunt; propterea Isidorum Clero, & Monachis non tantùm in Hispaniis, sed aliis Provinciis normam præscripsisse, tutò asserimus.

Ex S. Isidoro alii Patres decerpserunt.

Ex his omnibus liquet, Breviarium Muzarabicum à Cardinali Ximenio, secundùm regulam B. Isidori, rectè inscriptum fuisse; hic enim S. Doctor, licèt Auctor Ritûs non fuisset sicut nec Gregorius Magnus Cantûs Gregoriani; tamen à Correctoribus, & Ordinatoribus nomenclaturam sumpsêre: nec Dionysius Exiguus fuit primus computator cursûs anni Solaris, & Lunaris ad Paschatis celebrationem; nec Gratianus primus fuit Canonum compilator; nec Baronius primus Annalium Ecclesiasticorum Scriptor: & jure sibi talia nomina vindicavêre, cùm propter suas lucubrationes majori studio elaboratas, tùm ob majorem ordinem & materiæ dispositionem: pariter noster Isidorus, licèt non primus Liturgiæ Gothicæ institutor, nec Horarum Canonicarum Auctor, fuit saltem utriusque Ordinator, & Corrector.

Breviarium dicitur Isidorianum; quia licet non ejus Auctor, ejus tamen fuit ordinator, & corrector.

Indulgeat, quæso, prudentissimus Lector temporum injuriæ, vicissitudini rerum, varietati dominorum Hispaniæ; & placido vultu perleget variantes lectiones, quibus Historici premuntur, & Liturgici innodantur, ut ad scopum veritatis pervenire valeant.

Tempori indulgendum, non vero Historici culpandi.

Solertia ad præsentem editionem nobis præstita parum profuisset, si aliorum consilio, & operâ non levaremur: scito ergo nec sumptui, nec labori pepercisse: Toleti coëgimus cœtum sapientum Virorum Dignitatum, & Canonicorum hujus nostræ Sanctæ Ecclesiæ; Matritique alios valdè probatos Viros consuluimus, de quibus unus præcipuè invigilavit in cavendis Typographicis mendis.

Præstantiorum virorum consilio, & operâ profecimus.

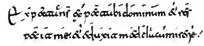
Si tot, tantisque pervigiliis adhuc, perspicacissime Lector, in aliquo offenderis; ne antevertas judicium, nisi priùs proprio intuitu autographa rimêris. Vale.

Autographis non lustratis nemo nos jure carpet.

Digitized by Google

CANTUS EUGENIANI SEU MELODICI
EXPLANATIO

Facta à D. Hieronymo Romero, S. Eccleſiæ Toletanæ Hiſpaniarum Primatis Portionario, & Cantûs Melodici Magiſtro.

Cantus antiquus ſatis compoſitus, & fermè moderno æqualis.

Apud omnes conſtat ſyſtema maximum, immutabile Diatonicum, ſeu Pythagoricum, & perfectum; apud Veteres celebre, Nortem fuiſſe ſeu Polum, quo omnis cantus Eccleſiaſticus directus eſt, & ordinatus; quindecim chordis conſtabat, quas in quinque partiebantur tetrachordos, quibus ordinabant ſuas compoſitiones tam harmonicas, & regulatas, ſicut nos ordinamus noſtras: finales chordæ tonorum eædem erant, ac quæ à neotericis obſervantur: regulare uniuscujusque toni *ſæculorum* idem reſpectivè cum eo, quo ad præſens utimur; denique quidquid ad perfectam cujusque toni compoſitionem deſideratur, in præfato ſyſtemate ſive à Pythagora, ſive ab Orpheo, ſive ab alio auctore, cujus diſquiſitio non eſt noſtri inſtituti, excogitato, inveniebatur: immo contendere cum quibusdam poſſemus, Pſalmorum tonos ab ipſo Rege Davide deſcendere; ſed ſat ſit dicere Eccleſiam cautè ſemper cuſtodiſſe tonum; nam ſi nos claves, & ſigna ad cognitionem & proceſſum in cantoriis habemus; Veteres etiam ſuo modo clavem habebant, & infallibile ſignum, quo tantâ firmitate canebant, ut nos; quibus accedit ſigna claves eſſe univerſales.

Ex Veteribus, & Recentioribus ſignis comprobatur.

Ad majorem comprobationem adverte litteram, ſuper quam textus procedit, eſſe Pſalmum; omnem Pſalmum cantari ſub *ſæculorum* illi

illi assignato ; præterea *sæculorum* nostro textui assignatum absdubio esse sexti toni ; aliunde sextus tonus stabilem habet sedem suam in signo *F*: chordæ , seu voces ex eo procedentes hodie à nobis per proprietatem *Bemol* cantantur , & à Veteribus per tertium tetrachordum : igitur cùm hic tam diatonicus sit , & naturalis quando cantoriam regit , sicut quando hæc regitur à signo *G* , inficiandum non est attentis omnibus circumstantiis , genuinam esse intelligentiam appositam textui , & non eam quæ à cæteris signis resultat.

Objicies primò : Plures cantorias carere *sæculorum* , & ob hoc dignosci non valere; sed si sedulò perpendas modum, quo quilibet tonus in suo Diapason secundùm suas majores & minores species procedit facillimè invenies , quod optaveras. Prima difficultas solvitur.

Objicies secundò : Difficillimum , & ferè impossibile esse , dignoscere varios , & diversos modos characterum , quibus suas cantorias annotabant Veteres. Sed considera in rei veritate variationem quoad substantiam non esse : quia certè primus tonus perfectus erit , si omnem suum Diapason cantoria adimpleat , quocumque modo , vel quibuscumque characteribus adnotata sit , seu descripta. Ut ergo eam dignoscere possis , scrutare si suus finalis est in D , & fiet examinatis ascensu , descensu , clausulis principalibus , & intermediis , quod non tyronibus , sed peritioribus in cantu Veteri , & moderno licebit. Secunda difficultas à musicis peritioribus facile solvitur.

Objicies tertiò : Apud omnes cantores notum est , figuras , seu notas plani , seu simplicis cantûs, nec augeri , nec diminui posse, ut ex ejus constat diffinitione ; & cùm in textu superiùs posito diminutas videamus , arte , & regulâ carere videtur. Verùm ut hanc difficultatem enodes , animadverte cantum planum non semper simplicem esse , sed multoties mixtum , ut accidit in Hymnis , Sequentiis , & aliis quæ in Ecclesia canuntur ; & simile in nostro textu contingit ; nam cantu mixto persæpè utebantur Gothici cantores. Arte , & Regulâ Cantus antiquus non carebat ; ut objiciens intendit.

Objicies quarto : *Ingressum* , & *sæculorum* nostro textui sexti toni esse assignatum ; sed omnis adnotatio *sæculorum* fit planis figuris, & nostra illis caret : igitur est arbitraria. Ad hoc respondeo ; licèt figuræ nostri textûs planæ typis oculis non appareant , ut hodie adpingi solent , reverà tamen sunt ; & omne *sæculorum* subjacet litteræ , & secundùm dictionum longitudinem , aut brevitatem littera auget , aut diminuit illud. *Seculorum* antiqui Cantûs non est revera sine figuris.

Ut nullus tibi remaneat scrupulus , has tibi regulas appono. Regulæ nostri Cantûs.

Regula I.ª

Mozarabicus , seu Gothicus cantus semper est mixtus , regiturque sub consideratione temporis , sive mensuræ binariæ , præter hymnos , qui sunt sub ternaria mensura : & ad pleniorem intelligentiam aspice signa textûs superiùs assignati.

II.ª

Omnes figuræ solutæ , licet diverso modo adpunctæ , ut in num. 1, & 2. semibreves sunt , & uniuscujusque valor unum est tempus , seu mensura.

III.ª Figuræ aliis duabus aut quatuor ligatæ, ejus valorem diminuunt, & dimidiant; ita ut duæ ligatæ unam semibrevem componant: hoc patet in nostro textu, ubi num. 3. 4. 6. & 7. & in litteris M & Q, eâ tantummodo differentiâ, quæ cernitur in num 4. ubi ligat quatuor æquales figuras, quocumque modo sit locata; & licèt figuræ litterarum M & Q alias quatuor figuras singulæ ligent, intelligendum est duas priores minimas, & alias duas semibreves esse: hoc apertiùs intelligitur sequenti exemplo. Quando nos hodiè in tempore minori figuras duabus semibrevibus æqualiter ligatas videmus, valorem duplicatum eis damus.

IV.ª Figura, quæ est sub num. 12. brevis est: primò quia ibi mediat versus: secundò, ut ibi requies aliquantula fiat ad prosequendum cantum. Ultima figura, quæ est sub littera Q etiam brevis est; quia in ea finitur opus.

Hæc erga Cantum & ejus figuras animadversio non mea tantùm, sed à celeberrimis musicis facta.

Hucusque dicta ex percelebri Musico didici; ibi namque in suo Mappa de omnibus figuris musicis antiquis tam organicis, quàm planis à sæculo salvationis nostræ secundo agitur usque ad sæculum XV. inclusivè; & si adhuc animus tuus vacillat, Historiam cantûs musici à R. P. Joanne Baptista Martini elaboratam perlege; pag. 398. tabula 5. quosdam tonos figuris, seu punctis similibus nostris exaratos invenies.

Egomet melodico Cantu, qui in Eccl. Tolet. servatur ab infantia instructus.

His accedit, me à puerulo instructum fuisse regulis cantûs non solùm plani, & figurati, sed etiam Eugeniani, seu melodici, ut vocant, qui usque ad nostram ætatem in hac Alma Toletana Ecclesia Hispaniarum Primate perdurat, ita ut alternatim cum cantu Gregoriano mirabili consonantiâ permisceatur.

Cantus hic quare Eugenianus nuncupatur.

Cantus hic à suo Auctore S. Eugenio III. Archiepiscopo Toletano temporibus Regum Gothorum Eugenianus appellatur: hic etenim S. Pater in arte Musica peritissimus Cantum hujus Ecclesiæ coordinavit, & ipsemet infantulos erudiebat; ut Gothorum Patrum historia, & antiquæ Icones significant. Reverà Cantus Eugenianus sub systhemate maximo erat fundatus, & Gothicum denominamus; quia non solùm usque ad invasionem Saracenorum, sed etiam tempore eorum dominationis, licèt corruptus, permansit: ob id jure hæreditario hæc Ecclesia Toletana Cantum Gothicum, & ejus intellectum in perpetuum sibi vindicavit; & S. Pii V. decreto Missali apposito Cantum Toletanum per universam Hispaniam retineri indulsit, motus precibus nostri Catholici Regis Philippi II.

Ratione, & exemplis comprobatur.

Cantus Eugenianus, quem nunc Melodicum appellamus duplicis modi est; glossæ simplicis, & duplicis: glossâ duplici utimur ad omnes festivitates per annum; glossâ simplici ad Ferias, Responsoria, & Tractus: exemplo res clarior fiet. En Glossa duplex in Graduali ad Missam Sanctorum Apostolorum Petri, & Pauli.

Ut

In feſto SS. Apoſtolorum Petri, et Pauli, ad Miſſam.

GRADUALE.

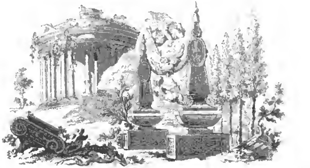
Gloſsa simplex ſuper eundem Textum.

Digitized by Google

Ut majori, qua possit, perfectione canatur, observandum est primò circinum, seu mensuram brevem, sed non multò præcipitem esse debere. Secundò omnia, quæ tibi exhibentur sub ambabus Glossis exequi debere ligata: verùm numquam punctum aliquod feries, quia melodiam tolles. Tertiò trinata, quæ assignatur his litteris *tri*, non debere plus temporis perdurare, quàm valor figuræ super quam posita sunt; sive cum punctulo sit, sive absque illo perduraret. Quartò nusquam in puncti alicujus Glossa, nec in atomo à punctuatione discedes; quia in hoc extat præfati Cantûs harmonicum melos.

Qui de expositione textûs, sive de Glossa Cantûs Eugeniani dubius sit, ad hanc Ecclesiam Toletanam accedat; & post tot transacta sæcula memoriam ejus retineri mirabitur.

KA-

Digitized by Google

JANUARIUS.

HABET DIES 31. LUNA 30. NOX HABET HORAS 16. DIES VERO 8.

Jam prima dies estis, & séptima fine minêtur.

Aureus numer.		Kal.		
iij	A		1	CIRCUMCISIO DOMINI. **sex cappârum.** ✠
	b	iv	2	Officium Jejuniórum Kalendârum Januárii **obsérvâtur his tribus diébus.**
xj	c	iij	3	
	d	ij	4	
xix	e	Non.	5	**Vigília.**
viij	f	viij	6	Epiphanía Dómini. **sex cappârum.**
	g	vij	7	**Juliáni & Basilíssæ vel Cómitum ejus.** quatuor cappârum.
xvj	A	vj	8	
v	b	v	9	
	c	iv	10	
xiij	d	iij	11	
ij	e	ij	12	
	f	Idus.	13	**OCTAVA EPIPHANIÆ.** quatuor cappârum. **Sanctórum Quadragínta mártyrum.** novem lectiónum.
x	g	xix	14	Kaléndas Februárii.
	A	xviij	15	
xviij	b	xvij	16	
vij	c	xvj	17	
	d	xv	18	
xv	e	xiv	19	Sebastiáni & ejus Cómitum. **sex cappârum.**
iv	f	xiij	20	**Agnêtis & Emerentiánæ vírginum.** novem lectiónum.
	g	xij	21	**Fructuósi Augúrii & Eulógii.** novem lectiónum.
vij	A	xj	22	**Vincéntii mártyris.** quatuor cappârum.
j	b	x	23	
	c	ix	24	
ix	d	viij	25	**Babílæ Episcopi, & trium Puerôrum.** novem lectiónum.
	e	vij	26	
xvij	f	vj	27	
vj	g	v	28	**Tyrsi mártyris.** novem lectiónum.
	A	iv	29	
xiv	b	iij	30	
iij	c	ij	31	

FE-

Digitized by Google

FEBRUARIUS.

HABET DIES 28. LUNA 27. NOX HABET horas 14. dies verò 10.

Ast Februárii quarta est, præcêdat tértia finem.

Aureus númer.				
	d	Kal.	1	
xj	e	iv	2	PURIFICATIO SANCTÆ MARIÆ. **sex cappârum.**
xix	f	iij	3	
viij	g	ij	4	
	A	Non.	5	Agathæ vírginis & mártyris. sex cappârum.
xvj	b	viij	6	
v	c	vij	7	Doróthеæ vírginis & mártyris. sex cappârum.
	d	vj	8	
xiij	e	v	9	
ij	f	iv	10	
	g	iij	11	
x	A	ij	12	Euláliæ vírginis Barchinonénsis. novem lectiônum.
	b	Idus.	13	
xviij	c	xvj	14	Kaléndas Mártii.
vij	d	xv	15	Sol in píscibus.
	e	xiv	16	
xv	f	xiij	17	
iv	g	xij	18	
	A	xj	19	
xij	b	x	20	
j	c	ix	21	
	d	viij	22	Cáthedra Sancti Petri. **sex cappârum.**
ix	c	vij	23	
	f	vj	24	MATHIÆ Apóstoli. **sex cappârum.**
xvij	g	v	25	
vj	A	iv	26	
	b	iij	27	
xiv	c	ij	28	

Locus bisséxti in anno bissextíli quacúmque die evénerit Festum sancti Mathíæ in tali jejunètur Vigília ejus, & in sequénti die celebrètur, & servètur Festum; & si Sábbato evénerit, ipso Sábbato celebrètur & jejunètur Vigília ejus, & servètur in sequénti die Domínico.

MAR-

MARTIUS.

HABET DIES 31. LUNA 30. NOX HABET HORAS 12. dies verò 12.

Aureus númer.		Kal.		
iij	d		1	
	e	vj	2	
xj	f	v	3	Hemetérii & Celedónii mártyrum. quatuor cappárum.
	g	iv	4	
xix	A	iij	5	
viij	b	ij	6	
	c	Non.	7	
xvj	d	viij	8	
v	e	vij	9	
	f	vj	10	
xiij	g		11	
ij	A	iv	12	
v	b	iij	13	
x	c	ij	14	
	d	Idus.	15	
xviij	e	xvij	16	Kaléndas Aprílis.
vij	f	xvj	17	
	g	xv	18	
xv	A	xiv	19	
iv	b	xiij	20	
	c	xij	21	
xij	d	xj	22	
j	e	x	23	
	f	ix	24	
ix	g	viij	25	
	A	vij	26	
xvij	b	vj	27	
vj	c	v	28	
	d	iv	29	
xiv	e	iij	30	
iij	f	ij	31	

APRILIS.

HABET DIES 30. LUNA 29. NOX HABET HORAS 10. dies verò 14.

Aureus númer.				
	g	Kal.	1	
xj	A	iv	2	
	b	iij	3	
xix	c	ij	4	
viij	d	Non.	5	
xvj	e	viij	6	
v	f	vij	7	
	g	vj	8	
xiij	A	v	9	
ij	b	iv	10	
	c	iij	11	
x	d	ij	12	
	e	Idus.	13	
xviij	f	xviij	14	Kaléndas Máii.
vij	g	vxij	15	
	A	xvj	16	Sanctæ Engrátiæ, vel decem & octo mártyrum.
xv	b	xv	17	
iv	c	xiv	18	
	d	xiij	19	
xij	e	xij	20	
j	f	xj	21	
	g	x	22	
ix	A	ix	23	
	b	viij	24	
xvij	c	vij	25	
vj	d	vj	26	
	e	v	27	
xiv	f	iv	28	
iij	g	iij	29	
	A	ij	30	

MA-

XX

M A J U S.

HABET DIES 31. LUNA 30. NOX HABET HORAS 8. dies verò 16.

Aureus númer.				
xj	b	Kal.	1	Torquáti & cómitum ejus Episcopórum. novem lectiónum.
	c	vj	2	Felícis Diáconi Hispaléńsis. novem lectiónum.
xix	d	v	3	Invéntio sanctæ Crucis. sex cappárum.
viij	e	iv	4	
	f	iij	5	
xvj	g	ij	6	
v	A	Non.	7	
	b	viij	8	
xiij	c	vij	9	
ij	d	vj	10	
	e	v	11	
x	f	iv	12	
	g	iij	13	
xviij	A	ij	14	
vij	b	Idus.	15	
	c	xvij	16	Kaléndas Június.
xv	d	xvj	17	
iv	e	xv	18	
	f	xiv	19	
xij	g	xiij	20	Sanctórum Cyriáci & Paulæ mártyrum.
j	A	xij	21	
	b	xj	22	
ix	c	x	23	
	d	ix	24	
xvij	e	viij	25	
vj	f	vij	26	
	g	vj	27	
xiv	A	v	28	
iij	b	iv	29	
	c	iij	30	
xj	d	ij	31	

Digitized by Google

J U N I U S.

HABET DIES 30. LUNA 29. NOX HABET HORAS 6. dies veró 18.

Aureus númer.				
	e	Kal.	1	
xix	f	iv	2	
viij	g	iij	3	
xvj	A	ij	4	
v	b	Non.	5	
	c	viij	6	
xiij	d	vij	7	
ij	e	vj	8	
	f	v	9	
x	g	iv	10	
	A	iij	11	
xviij	b	ij	12	
vij	c	Idus.	13	
	d	xviij	14	Kaléndas Júlii.
xv	e	xvij	15	
iv	f	xvj	16	
	g	xv	17	Adriáni atque Natáliæ. novem lectiónum.
xij	A	xiv	18	
j	b	xiij	19	Gervásii & Protásii mártyrum. novem lectiónum.
	c	xij	20	
ix	d	xj	21	
	e	x	22	
xvij	f	ix	23	Domínica pro advéntu Sancti Joánnis Baptístæ.
vj	g	viij	24	Natívitas sancti Joánnis Baptístæ. sex cappârum.
	A	vij	25	
xiv	b	vj	26	
iij	c	v	27	Sancti Zoïli mártyris.
	d	iv	28	
xj	e	iij	29	Apostolôrum Petri & Pauli. sex cappârum.
	f	ij	30	

JU-

JULIUS.

HABET DIES 31. LUNA 30. NOX HABET HORAS 8. dies verò 16.

Aureus númer.				
xix	g	Kal.	1	
viij	A	vj	2	
	b	v	3	
xvj	c	iv	4	
v	d	iij	5	
	e	ij	6	
xiij	f	Non.	7	
ij	g	viij	8	
	A	vij	9	
x	b	vj	10	
	c	v	11	
xviij	d	iv	12	Sanctæ Martiánæ Vírginis. novem lectiónum.
vij	e	iij	13	
	f	ij	14	
xv	g	Idus.	15	
iv	A	xvij	16	Kal. Augústi. Justæ & Rufinæ vírginum & mártyrum. quatuor cappárum.
	b	xvj	17	
xij	c	xv	18	
j	d	xiv	19	
	e	xiij	20	
ix	f	xij	21	Speráti vel cómitum ejus. novem lectiónum.
	g	xj	22	
xvij	A	x	23	
v	b	ix	24	Christínæ vírginis & mártyris. novem lectiónum.
	c	viij	25	Christóphori & cómitum ejus mártyrum. novem lectiónum.
xiv	d	vij	26	
iij	e	vj	27	
	f	v	28	
xj	g	iv	29	
xix	A	iij	30	Sancti Cuçufáti mártyris.
	b	ij	31	

AUGUSTUS.

HABET DIES 31. LUNA 30. NOX HABET HORAS 10.
dies verò 14.

Aureus númer.		Kal.		
viij	c		1	**Felícis mártyris.** novem lectiónum.
xvj	d	iv	2	
v	e	iij	3	
	f	ij	4	
xiij	g	Non.	5	
ij	A	viij	6	**Sanctórum Justi & Pastóris mártyrum.**
	b	vij	7	
x	c	vj	8	
	d	v	9	
xviij	e	iv	10	Sancti Lauréntii mártyris. **sex cappárum.**
vij	f	iij	11	
	g	ij	12	
xv	A	Idus.	13	**Hippólyti Mártyris.** quatuor cappárum.
iv	b	xix	14	Kaléndas Septémbris.
	c	xviij	15	ASSUMPTIO SANCTÆ MARIÆ. **sex cappárum.**
xij	d	xvij	16	
j	e	xvj	17	
	f	xv	18	
ix	g	xiv	19	
	A	xiij	20	
xvij	b	xij	21	
vj	c	xj	22	
	d	x	23	
xiv	e	ix	24	Bartholomæi Apóstoli. **sex cappárum.**
iij	f	viij	25	**Genésii mártyris.** novem lectiónum.
	g	vij	26	**Geróntii Epíscopi.** novem lectiónum.
xj	A	vj	27	
xix	b	v	28	**Augustíni Epíscopi & Doctóris.** sex cappárum.
	c	iv	29	
viij	d	iij	30	
	e	ij	31	

SEP-

XXII

SEPTEMBER.

HABET DIES 30. LUNA 29. NOX HABET HORAS 12. dies verò 12.

Aureus numer.		Kal.		
xvj	f		1	
v	g	iv	2	
	A	iij	3	
xiij	b	ij	4	
ij	c	Non.	5	
	d	viij	6	
x	e	vij	7	
	f	vj	8	
xviij	g	v	9	
vij	A	iv	10	Officium jejuniòrum Kalendàrum Septémbrium ante festum Sancti Cypriáni observàtur his tribus diébus.
	b	iij	11	
xv	c	ij	12	
iv	d	Idus.	13	Kaléndas Octóbris. Cypriáni. novem lectiònum.
	e	xviij	14	
xij	f	xvij	15	Euphémiæ vírginis & mártyris. novem lectiònûm.
j	g	xvj	16	
	A	xv	17	
ix	b	xiv	18	
	c	xiij	19	
xvij	d	xij	20	Matthæi Apóstoli. sex cappàrum.
vj	e	xj	21	
	f	x	22	
xiv	g	ix	23	Decollátio Sancti Joánnis Baptístæ. sex cappàrum.
iij	A	viij	24	
	b	vij	25	
xj	c	vj	26	
xix	d	v	27	
	e	iv	28	Michaëlis Archángeli. sex cappàrum.
viij	f	iij	29	Hierónymi Presbyteri & Confessòris. sex cappàrum.
	g	ij	30	

OC-

OCTOBER.

HABET DIES 31. LUNA 30. NOX HABET HORAS 14. dies verò 10.

Aureus númer.				
xvj	A	Kal.	1	Sanctòrum Veríssimi, Máximæ, & Júliæ mártyrum.
v	b	vj	2	
xiij	c	v	3	
ij	d	iv	4	
	e	iij	5	
x	f	ij	6	
	g	Non.	7	
xviij	A	viij	8	
vij	b	vij	9	
	c	vj	10	
xv	d	v	11	
iv	e	iv	12	
	f	iij	13	Sanctòrum Fausti, Januárii & Martiàlis mártyrum.
xij	g	ij	14	
j	A	Idus.	15	
	b	xvij	16	Kaléndas Novémbris.
ix	c	xvj	17	Sanctòrum Cosmæ & Damiáni mártyrum.
	d	xv	18	Lucæ Evangelístæ. sex cappàrum.
xvij	e	xiv	19	
vj	f	xiij	20	
	g	xij	21	
xiv	A	xj	22	
iij	b	x	23	Servándi & Germáni mártyrum. novem lectiònum.
	c	ix	24	
xj	d	viij	25	
xix	e	vij	26	
	f	vj	27	Vincéntii & Sabínæ & Chrystétæ mártyrum. sex cappàrum.
viij	g	v	28	Apostolòrum Simònis & Judæ. sex cappàrum.
	A	iv	29	
xvj	b	iij	30	Sancti Marcéli mártyris.
v	c	ij	31	

NO-

N O V E M B E R.

HABET DIES 30. LUNA 29. NOX HABET HORAS 10. dies verò 14.

Aureus númer.				
	d	Kal.	1	
xiij	e	iv	2	
ij	f	iij	3	
	g	ij	4	
x	A	Non.	5	
	b	viij	6	
xviij	c	vij	7	Officium jejuniôrum Kalendârum Novémbrium ante festum Sancti Martíni observàtur his tribus diêbus.
vij	d	vj	8	
	e	v	9	
xv	f	iv	10	
iv	g	iij	11	Martíni Epíscopi & Confessôris. sex cappârum.
	A	ij	12	Æmiliáni Abbàtis. novem lectiònum.
xij	b	Idus.	13	
j	c	xviij	14	Kaléndas Decémbris.
	d	xvij	15	
ix	e	xvj	16	
	f	xv	17	Acíscli & Victóriæ mártyrum. novem lectiônum.
xvij	g	xiv	18	Sancti Románi mártyris.
vj	A	xiij	19	Sancti Crispíni Epíscopi & Confessôris. novem lectiônum.
	b	xij	20	
xiv	c	xj	21	
iij	d	x	22	Cæcíliæ vírginis & mártyris. sex cappârum.
	e	ix	23	Cleméntis Papæ & mártyris. sex cappàrum.
xj	f	viij	24	
xix	g	vij	25	
	A	vj	26	
viij	b	v	27	
	c	iv	28	
xvj	d	iij	29	Saturníni mártyris. sex cappârum.
v	e	ij	30	Sancti Andréæ Apóstoli. sex cappârum.

Digitized by Google

DECEMBER.

HABET DIES 31. LUNA 30. NOX HABET HORAS 16.
dies vero 8.

Aureus númer.				
xiij	f	Kal.	1	
ij	g	iv	2	
	A	iij	3	
x	b	ij	4	Bárbaræ vírginis & mártyris. sex cappârum.
	c	Non.	5	
xviij	d	viij	6	Sancti Nicolái Epíscopi & Confessôris. quatuor cappârum.
vij	e	vij	7	
	f	vj	8	
xv	g	v	9	Leocádiæ vírginis. sex cappârum.
iv	A	iv	10	Euláliæ vírginis & mártyris. novem lectiònum.
	b	iij	11	
xij	c	ij	12	Eugéniæ vírginis & mártyris.
j	d	Idus.	13	
	e	xix	14	Kaléndas Januárii. Justi & Abúndi mártyrum. novem lectiònum.
ix	f	xviij	15	
	g	xvij	16	
xvij	A	xvj	17	
vj	b	xv	18	ANNUNTIATIO SANCTÆ MARIÆ VIRGINIS. sex cappârum.
	c	xiv	19	
xiv	d	xiij	20	
iij	e	xij	21	Thomæ Apóstoli. sex cappârum.
xj	f	xj	22	
	g	x	23	
xix	A	ix	24	
	b	viij	25	Natívitas Dómini nostri Jesu Christi. sex cappârum.
viij	c	vij	26	Stéphani mártyris. sex cappârum.
	d	vj	27	Joánnis Apóstoli & Evangelístæ. sex cappârum.
xvj	e	v	28	Sanctòrum Innocéntum. sex cappârum.
v	f	iv	29	Jacóbi Fratris Dómini. sex cappârum.
	g	iij	30	Jacóbi Fratris Joánnis Apóstoli & Evangelístæ. sex cappârum.
xiij	A	ij	31	Colúmbæ vírginis. novem lectiònum.

RE-

R E G U L A.

INcipiunt Horæ canéndæ vel recitándæ secúndùm REGULAM Máximi Doctòris Hispániæ Beatíssimi Isidóri, ac egrégii confessòris Ildephónsi Toletáni Præsulis magístri, non pro ut antíqui eà Régulà fruebántur simplícitèr, sed secúndùm quid: nam antiquitùs duódecim erant Horæ assuétæ in die, ut in Libris antíquis osténditur; præter quædam ália, quibus ipsi Antíqui utebántur in nocte, scilicèt in princípio noctis, & ante lectum, & in æquinóctiu sive in médi› noctis, & in surrectióne lecti; quæ quidem apud modérnos abjécta, & resécta sunt: sed eo modo, quòd modérni eam prosequúntur, & exércent, prout in procéssu patébit. Et quia pauci sunt, qui Ordinem ipsàrum Horàrum custodire, & ordináre sciant propter negligéntiam, & multòrum incúriam; eò quòd non curant nisi de redditibus Ecclésiæ recipiéndis; & quia plura bona ædificia de fácili córruunt post multum témporis lapsum, nisi sibi remédium adhibeátur: idcircò quidam imperitus Cléricus & indígnus, consíderans istud Opus Sanctum ac pleníssimè devòtum, & à tanto Præsule divínà mente grátià éditum, ne evanéscat, sed in memóriam hóminum rédeat, tactus motu & instínctu pietàtis, ad glóriam & laudem Trinitàtis, & Jesu, & Maríæ Matris, & honórem Summi Prædícti Confessòris, & ad illuminatiònem præséntium Clericòrum, & futuròrum, juxta suæ sciéntiæ paupertàtem, & sui intelléctùs imbecillitàtem, Divino auxílio invocáto, eòque præfulgénti, hanc Normam, prout séquitur, cóndere laboràvit, & de líttera Góthica hunc Códicem tránstulit, & reportàvit.

REGULA SEQUITUR TALIS.

Dies, sive sit Festivàlis, sive privàta semper Horæ incípiunt in Vésperis, ante diem; & inítium, sive princípium, fit per invocatiónem Jesu Christi, Oratióne Domínicà præcedénte, submíssà voce sic dicéndo: Kyrie eléïson, Christe eléïson, Kyrie eléïson. Pater noster. Et altà voce: In nómine Dómini nostri Jesu Christi lumen cum pace. ℟. à circunstántibus. Deo grátias: & Présbyter dicit: Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum Spíritu tuo. Et Ordo Vesperórum, sive sit Festum, sive non, séquitur per hunc modum: Primò dícitur Psalmus, sive Vespertinum, quod idem est; quo finíto, Présbyter dicit: Dóminus sit semper vobíscum; ℟. Et cum. Et statim dícitur Sonus, si sit Festum; quia dies Feriàlis caret Sono: nisi in témpore Resurrectiònis, qui propter solemnitàtem dícitur: Quo finíto; Dóminus sit semper, ut supra, & immediàtè dícitur una Antíphona sine Allelúia, cum Versículo sibi adjúncto, & cum Glória Patri ut inferiùs in suo loco patébit; Iterùm, Dóminus sit semper, &c. Et contínuo dícitur ália Antíphona, cum Allelúia, quæ Lauda dícitur, cum Versículo sibi adjúncto, & Glória Patri: quibus peráctis, séquitur Hymnus: Ipso finíto, séquitur Deprecátio, seu Supplicátio, &c. Orêmus Redemptòrem; Statim séquitur Capítula, oratióne Domínicà succedénte, scilicet: Pater noster. Et ne nos. Sed líbera. A malo nos líbera, & dicàtur, ut scriptum est in ordinatióne Horàrum. Et statim séquitur Benedíctio, antecedéndo: Humiliàte vos benedictióni: & contínuò séquitur Lauda cùm Versículo sibi adjúncto, & Glória: Quà peráctà, debet dici una Orátio de Matutínis, quamcúmque récitans volúerit, excéptà primà, quæ júngitur Matutinário, quæ numquam mutàtur de suo próprio loco; Et statim fiunt Commemoratiónes, quæ sunt in consuetúdine, vel áccidunt de novo. Et scias, quòd in Vésperis debes tu, vel quicúmque volúerit istam Régulam, vel Officium hujus Régulæ exercère, in modum prædíctum procédere. Licèt plura sint Vespertina, Soni, Antíphonæ, & Laudes in ordinatióne historiàrum, nun debet dici nisi unum Vespertinum vel Psalmum, quod idem est, & una Lauda. Antíphona est, quæ dícitur sine Allelúia; & Lauda, quæ cum Allelúia dícitur: Et hoc intellígitur in Festivitátibus, quæ non habent Proprietátes; quia in illis, quæ habent, opórtet ita dícere, sicut ibi ordinàtum est; quia áliquæ Festivitátes sunt, quæ excédunt istum modum in Antíphonis, & Oratiónibus. In Matutínis simíliter est incipiéndum, ut in Vésperis: & séquitur Matutinárium, & psalmus, Miserère meì Deus, cum Oratióne sibi junctà, & tres Antíphonæ, cum suis Oratiónibus, statim séquitur: ℟. in alíquibus Festivitátibus cum Oratióne, scí-

Digitized by Google

scílicet solémnibus; pósteà Cánticum; pósteà Benedíctio; pósteà Sonus; pósteà Laudes: Statim séquitur Prophetia; & contínuò Hymnus; & inde séquitur Supplicátio, scílicèt, **Orêmus Redemptôrem:** pósteà Capítula, pósteà Lauda, quæ dícitur in fine Vesperórum: & statim dícitur Benedíctio, quæ in Véspera dicta fuit; & statim fiunt Commemoratiónes, quæ sunt in consuetúdine: nisi sint solémnes Festivitátes. Et Vésperis finítis, dícitur: **Véspere, manè, & merídie,** cum sua Oratióne; & in Matutìnum, **Ad annuntiándum manè,** cum Oratióne sequénte: & in Completóriis, **Custódi nos, Dómine, ut pupíllam óculi,** cum Oratióne sibi juncta: & sic impléntur prædíctæ Horæ, excéptis Domínicis dièbus quia in princípio Matutinòrum ália est ordinátio; quia dictà oratióne Domínicà, & **In nómine Dómini nostri Jesu Christi, &c.** incípimus & dícimus Hymnum, **Ætérne rerum Cónditor,** cum sua Oratióne sequénte; Et statim sequúntur tres Psalmi, scílicèt: **Dómine, quid multiplicáti sunt? Miserère meì Deus,** secúndùm, & **Miserère mei LVI.** cum suis Antíphonis; & inde Oratióne quæ séquitur; & indè ómnia ália, ut in áliis Matutínis. Et si in dièbus Domínicis principálibus, qui quasi historiáles habéntur, útpotè in Advéntu, vel in Quadragésima, vel in tálibus quæ mutári non possunt, áliquod Festum evénerit, mutètur Festum, & áliâ die sequénti celebrètur. Et si fortè sequénti die áliud Festum magis solémne evénerit, de eo dicàtur: & proximióri die priváto celebrètur áliud. Et si illud Festum, de quo præsénti celebràtur, valéntiùs sive majòris solemnitàtis fúerit, quàm illud de quo debet fieri celebrátio, de isto principáli Festo dicántur Vésperæ: ita quòd Lauda última, cum Oratióne Matutinàli, sit de Festo futúro celebrándo, vel de eo, quod sequénti die debet celebrári. Et si tália Festa evénerint, quæ habent Octavárium secúndùm Régulam Gregoriànam, útpotè Festum Sanctæ Maríæ, & Sancti Joánnis, & Apostolórum Petri & Pauli, & simílium, ob reveréntiam ipsòrum, diébus privátis interpósitis, de solemnitátibus illis Horas celebràre opórtet; licèt non ita solémnitèr; prætérquàm in Octávà die. Et si in illa die Octavárii fúerit áliquod Festum, dicàtur de Octavário in præcedénti die. Et si fortè in una die duo Festa æquália, vel quasi, evénerint, ut sunt Festum Philíppi & Jacóbi, Festum Sancti Torquáti, vel simília; Festum, de quo habètur Propriètas, debet celebrári, nisi fúerit Vocátio illius Festi in illa Ecclésia; quia illud debet solemnizári, de quo habètur Vocátio; & in sequénti, de álio. Et si Domínicis dièbus concurréntibus, Festum evénerit, prætermittàtur dies Domínicus; quia satis habèbit locum per annum, & Festum ipsâ die celebrètur. Item de Jejúniis in suis locis videbis.

In

XXV-1
2.2.122

In nómine Patris, & Fílii, & Spíritûs Sancti. Amen.

INCIPIT
BREVIARIUM
AD DEBITÈ PERSOLVENDUM
DIVINUM OFFICIUM
SECUNDÙM REGULAM
BEATISSIMI ISIDORI
ARCHIEPISCOPI HISPALENSIS.

IN DOMINICO PRIMO ADVENTUS DOMINI.

Ad Vésperos. Incípiat Présbyter cum signo crucis.

In nómine Dómini nostri Jesu Christi lumen cum pace. ℟. Deo grátias.

Dicat Présbyter. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Isto órdine incipiántur ómnia officia, excépto de defúnctis.

Lauda. A solis ortu usque ad occâsum, P. Laudábile nomen Dómini. ℣. Sit nomen Dómini benedíctum, ámodò, & usque in ætérnum. P. Laudábile nomen Dómini.

Orátio.

DEus, cujus nomen est benedíctum à solis ortu usque ad occâsum, reple cor nostrum sciéntià, & ori nostro tuæ laudis officia députa: ut, sicut omne per ævum débito honôre benedíceris, ita ab ortu solis usque ad occásum cónsono cunctòrum ore laudèris. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, Deus noster, qui es benedíctus, & vivis, & ómnia regis in sæcula sæculòrum. ℟. Amen.

Dicat Présbyter. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Et nota, quòd in fine ómnium Oratiònum debet semper dici modo supradícto.

Sono. Venite, exultêmus Dómino: jubilêmus Deo salutári nostro. ℣. Præoccupêmus fáciem Dei in confessiòne, & in psalmis P. Jubilêmus Deo.

Dicat Présbyter. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum.

Antíphona. Allelúia. Audite, pópuli omnes, quia Dóminus egrédiens de loco suo, descéndet, concúlcans extrêma terræ. ℣. Audîte hæc omnes gentes: áuribus percípite, qui habitàtis orbem. P. Quia Dóminus egrédiens. ℣. Glória, & honor Patri, & Fílio, & Spirítui Sancto in sæcula sæculòrum. Amen. P. Et descéndet, concúlcans.

Dicat Présbyter. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum &c.

Lauda. Allelúia. Mitte nobis auxílium de sancto: & de Sion tuère nos, Dómine. P. In quacúmque die invocaverìmus te, allelúia, allelúia. ℣. Lætábimur in salutári tuo: & in nómine Dei nostri magnificábimur. P. Et de Sion tuère nos, Dómine. ℣. Glória, & honor, &c. P. In quacúmque die invocaverìmus.

Hymnus.

CHristi catérva clámitet
Rerum parénti próximas,
Quas esse sentit, grátias,
Laudésque promat máximas.
Vatum poli orácula
Perfècit olim trádita,
Cum nos redêmit únicus
Factòris orbis Fílius.
Verbum proféctum, próditum
Tulit reàtum críminum;
Suménsque nostrum púlverem,
Mortis perêmit príncipem.
A matre natus témpore;

Sed sempitérnus à Patre,
Duàbus in substántiis
Persóna sola est núminis.
Venit Deus factus homo,
Nitéscat ut cultu novo,
Renàtus in nato Deo,
Factus novus verus homo.
Natàlis hinc ob gáudium
Ovans trophœo, géntium
Renàta plebs per grátiam,
Hæc festa præbet ánnua.
Advéntus hic solémnibus
Votis ferátur ómnibus,
Quos sustinère cónvenit,
Tanti Dei glóriam.
Secúndus ut cùm cœperit,
Orbémque terror présserit;
Succúrrat hæc humíllima
Susceptòris dígnitas.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
In sempitérna sæcula.
Respóndeat Chorus. Amen.

Supplicátio.

OREmus Redemptòrem mundi Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatiòne rogèmus; ut nos grátiâ advéntûs sui propítius justificàre dignètur. ℟. Præsta ætérne omnípotens Deus.

Dicat Présbyter. Kyrie eléïson. ℟. Christe eléïson. Kyrie eléïson.

Notándum est, quòd post Supplicatiònem debent dici isti Kyrie eléïson, ùt suprà dictum est.

Capítula.

AUdívimus, Christe; confitèmur, & crédimus, quòd de sinu Patris egrédiens, véneris, ut carnis nostræ vestíbulo cingerèris; liberatùrus, scílicet suscéptæ incarnatiònis mystério, quod períerat natúræ vitiátæ contágio. Fac nos, prænuntiàta advéntûs tui gáudia, promptíssima surrectiònis devotiòne excípere: ut, quia tu è loco pátrio secretòque progrédiens salvatùrus hómines, humánitùs properásti ad públicum; nos è loco críminis exeúntes, munditióres cóncitum divinitàtis tuæ prospectèmus excúrsum: ut extrêma vitæ nostræ, nullius discríminis conculcatiòne invólvens; sic próvoces terròre justítiæ, ut sólitâ justífices pietàte.

PAter noster, qui es in cælis. ℟. Amen. Sanctificètur nomen tuum. ℟. Amen. Advéniat regnum tuum. ℟. Amen. Fiat volúntas tua, sicut in cælo, & in terra. ℟. Amen. Panem nostrum quotidiànum da nobis hódiè. ℟. Quia Deus es. Et dimitte nobis débita nostra, sicut, & nos dimíttimus debitóribus nostris. ℟. Amen. Et ne nos indúcas in tentatiònem. ℟. Sed líbera nos à malo.

Dicat Présbyter.

LIberáti à malo, confirmáti semper in bono tibi servire mereâmur Deo, ac Dómino nostro. Pone, Dómine, finem peccátis nostris: da gáudium tribulátis: præbe redemptiònem captívis: sanitàtem infírmis: requiémque defúnctis. Concède pacem & securitàtem in ómnibus dièbus nostris: frange audáciam inimicòrum nostròrum: exáudi, Deus, oratiònem servòrum tuòrum ómnium fidélium christianòrum in hoc die, & in ómni témpore. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit, & regnat in unitàte Spíritus Sancti Deus per ómnia semper sæcula sæculòrum. ℟. Amen.

Dicat Présbyter. Humiliàte vos ad benedictiònem. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Notándum est, quòd quotiescúmque vénerit Liberáti à malo, debet dici, sicut hic dictum est suprà, usque ubi dicit: Benedíctio.

Dicat Présbyter. Benedíctio.

CHristus Dóminus, qui ad redemptiònem nostram venit, non mutatiòne loci, sed veritàte hóminis assúmpti; clarificándos nos attóllat in glóriam regni. ℟. Amen. Atque idem ad rediméndum véniens, redémptos nos à malis ómnibus servet. ℟. Amen. Et quóniam ipse humiliàtus iniquitàtem nostram ábstulit; ipse gloriòsus beatitúdinis nobis præmia donet. ℟. Amen. Per misericórdiam ipsius Dei nostri, qui est benedíctus, & vivit, & ómnia regit in sæcula sæculòrum. ℟. Amen.

Dicat Présbyter. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum.

Et nota, quòd in fine ómnium Benedictiònum debet dici modo suprà dicto.

Lauda. Qui sedes super chérubim appáre. P. Veni, & salva nos Dómine. Allelúia. ℣. Qui regis Israël, inténde: qui dedúcis, velut ovem, Joseph. P. Veni, & salva. ℣. Glória, & honor Patri, & Fílio, & Spirítui Sancto in sæcula sæculòrum. Amen.
P. Veni, & salva nos.

Orá-

2. 2. 422

Orátio.

DEus, Dei Filius, cujus in ætérnum pérmanet nomen; quique unum te esse innotéscens Deum ac Dóminum, per suscéptæ incarnatiònis mystérium venísti in regem, ut redímeres sæculum: da nobis, ita fervère hujus mystério pietàtis, ut per hæc evadàmus muscípulam deceptòris: ut, qui Advéntûs tui gáudia diffûso ore præcínimus, salvátos nos, cum ad judícium véneris, te júdice, gratulèmur. ℟. Amen. Per misericórdiam.

In nómine Dómini nostri Jesu Christi perficiàmus cum pace. ℟. Deo grátias.

Sequens Commemorátio debet dici in fine ómnium Vesperòrum per totum annum.

Lauda. Véspere, & manè, & merídie.

P. Te laudàmus, Dómine.

Orátio.

DOmine, Dus omnípotens, qui véspere, & manè, & merídie unum diem vocári jussísti; &, ut sol agnósceret occàsum suum, imperásti; áperi, quæsumus, ténebras córdium nostrórum, ut, te radiánte, cognoscàmus te Deum verum & lumen ætérnum. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Dicat Présbyter. In nómine Dómini nostri Jesu Christi perficiàmus cum pace. ℟. Deo grátias.

Notándum, quòd in fine ómnium Horàrum semper debet dici. In nómine Dómini, ut hic suprà.

AD MATUTINUM.

Hymnus.

ÆTérne rerum Cónditor,
Noctem diémque qui regis,
Et témporum das témpora,
Ut álleves fastídium.

Præco diéi jam sonat
Noctis profúndæ pérvigil:
Noctúrna lux viántibus,
A nocte noctem ségregans.

Hoc excitàtus lúcifer
Solvit polum calígine;
Hoc omnis errórum chorus
Viam nocéndi déserit.

Hoc nauta vires cólligit
Pontique mitéscunt freta:
Hoc ipsa petra Ecclésiæ
Canénte, culpam díluit.

Surgàmus, ergo strénuè,
Gallus jacéntes éxcitat,
Et somnoléntos íncrepat,
Gallus negántes árguit.

Gallo canénte spes redit,
Ægris salus refúnditur,
Mucro latrònis cónditur,
Lapsis fides revértitur.

Jesu labéntes réspice,
Et nos vidéndo córrige:
Si réspicis, lapsi stabunt,
Fletûque culpa sólvitur.

Tu lux, refúlge sénsibus,
Mentísque somnum díscute:
Te nostra vox primùm sonet,
Et ore psallàmus tibi.

Glória Patri ingénito,
Glória Unigénito,
Una cum Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula.
℟. Amen.

Orátio.

ÆTérnum te auctórem, & Conditòrem rerúmque ómnium Dóminum omnis lingua confitètur, & credit: tu enim in princípio ómnia fecísti: tu ipsa petra Ecclésiæ, in qua culpas nostras defléntes dilúimus: tu enim in princípio labéntes réspice, & vidéndo nos córrige; ut nostra vox tibi semper ínsonet in átriis tuis, & resólvere mereâmur tibi. Propter cleméntiam tuam pétimus, ineffábilis Deus, ut super nos vígilet custódia tua semper angélica: & veniéntes ad lucem cum exultatiòne à tuo lúmine in ætérnum nnmquam discedàmus: & eléctis tuis in ætérna gáudia pérfrui mereâmur. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona. Dómine quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? tu autem, Dómine, suscéptor meus es. Psalmus 3.

Antíphona. Lava me Dómine ab injustítia mea: & à peccáto meo munda me. Psalmus 50.

Antíphona. Lava me Dómine ab injustítia mea: & à peccáto meo munda me, Dómine.

Antíphona. In te confidit ánima mea: líbera me, Dómine. Psalmus 56.

Antíphona. In te confidit ánima mea: líbera me, Dómine.

Orátio.

DOmine Jesu Christe, qui credéntes in te rediméndo súscipis, & exaltándo gloríficas; plebem tuam ab injustítiæ & peccatórum vínculis líbera: veritàtis & sapiéntiæ tuæ múnere corda eòrum locupléta; mentésque sanctífica: ut, sicut in cœlo cum Sanctis regnat glória, sic & in nobis máneat salus & benedíctio tua. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona. Véniet Dóminus in regem: super omnem terram erit Dóminus unus, P. Et nomen ejus in ætérnum manet. ℣. Exultáte Deo adjutóri nostro : jubiláte Deo Jacob. P. Et nomen. ℣. Glória, & honor Patri, &c. P. Et nomen.

Orátio. Deus, Dei Fílius cujus in ætérnum pérmanet. Require fol. 3.

Antíphona 2. Véniet ad locum sanctum Dóminus, quem vos vultis; & Angelus testaménti, quem vos desiderâtis. P. Ecce véniet Dóminus omnípotens. ℣. Magnus Dóminus noster, & magna virtus ejus: & sapiéntiæ ejus non est númerus. P. Ecce véniet. ℣. Glória, & honor, &c. P. Ecce véniet.

Orátio.

CHriste, Dei Fílius, qui véniens ad locum úteri Virginális, verus Angelus testaménti agnósceris: concéde nobis, ut fides, quâ incarnatiónis tuæ gáudia diffûso ore concínimus, ab omni culpæ nostræ nos débito éxpiet, cùm íterùm te ad judícium ventûrum viderimus. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona 3. Véniet desiderâtus cunctis géntibus, P. Et vidébit eum omnis óculus. ℣. Deus manifèstè véniet: Deus noster & non silébit. P. Et vidèbit. ℣. Glória, & honor Patri, &c. P. Et vidèbit.

Orátio.

DEsideráte cunctis géntibus ô Christe, advéniens, salva pópulos tíbimet confiténtes: ut, qui ad hoc præmium venísti, ut primùm redímeres; ad hoc íterùm vénias: ut credéntes tibi pro méritis non condémnes. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

℟. Veni clementíssime Dómine: succúrre jam, & parce fessis: jam miserándo érige oppréssos. Redemísti vivos: éripe captívos. Advéntum tuum omnis creatûra tua expéctat. P. Dum hic es, absólve reos: &, dum véneris, defénde nos tuos. ℣. Veni, Dómine, & noli tardáre: reláxa facínora plebi tuæ, & révoca dispérsos in terram suam. P. Dum hic es. ℣. Gloria, & honor Patri. ℟. Veni clementíssime Dómine.

Orátio.

VEni clementíssime Dómine, veni; & præroga libertátem oppréssis: éxcita poténtiam tuam; & plebem pósside conquisítam: dírige víneam, quam per virum plantásti déxteræ tuæ: & Fílium hóminis, quem confirmásti tibi, advocâtum pro nobis exáudi: ut lachrymârum panis modum habeat in flagéllis; potúsque compunctiónis nostræ vires nun atténuet, sed & enútriat mentes. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Audiat terra verba ex ore meo. Expectètur, sicut plúvia elóquium meum, & descéndant, sicut ros verba mea.

Cánticum Deuteronómii. *Capítulo* 32.

ATténde cœlum, & loquar; * & áudiat terra verba ex ore meo.

Expectètur sicut plúvia elóquium meum, * & descéndant sicut ros verba mea,

Sicut imber super gramen, * & sicut nix suprà fœnum.

Quia nomen Dómini invocávi: * date magnitúdinem Dómino Deo nostro.

Deus, vera ópera ejus, * & omnes viæ ejus judícia:

Deus fidèlis, in quo non est iníquitas, * justus & sanctus Dóminus.

Peccavérunt ei non fílii immaculáti: * nátio prava & pervérsa. Hæc Dómino retribuísti,

Hæc plebs fátua & non sápiens? * nonne hic est ipse pater tuus, qui possèdit te, & fecit, & creávit te?

In mente habète dies sæculi, * intellígite annos natiònis natiònum:

Intérroga Patrem tuum, & dicet tibi; * senióres tuos, & annuntiábunt tibi.

Cum dispartiret Excélsus gentes: * quemádmodùm dispérsit fílios Adæ,

Státuit términos géntium * secúndùm númerum Angelòrum Dei.

Facta est pars Dómini, plebs Jacob: * funículum hereditàtis ejus Israël.

Sufficiéntem eum sibi fecit in terra desérta, * in siti calòris, ubi non erat aqua:

Circumivit eum, & erudivit eum, sicut pupíllam óculi. * Quemádmodum áquila próteget nidum suum, desupèr pullos suos sedens,

Exténdit alas suas, & assúmpsit eos, * & suscèpit eos super scápulas suas.

Dóminus solus deducèbat eos: * & non erat cum illo deus aliènus.

Impósuit in fortitúdines terræ * nascéntias agrórum,

Súggerunt mel de petra, * & óleum de firmíssima petra.

Butyrum bovum, & lac óvium cum ádipe agnó-

agnórum & aríetum, filiórum taurórum & hircórum cum ádipe renum, * fruméntum, & sánguinem uvæ,
Bibit vinum. Et manducávit Jacob, * & saturâtus est, & recalcitrâvit
Diléctus: pínguis factus est, * & dilatâtus est,
Et derelínquit Deum, qui fecit eum, * & recéssit à Deo salutári suo.
Et exacerbavérunt me in diis aliénis, in abominatiónibus suis in iram concitavérunt me. * Et sacrificavérunt dæmóniis, & non Deo,
Deos, quos non novérunt: * novi recentésque venérunt, quos nesciérunt reges eórum.
Deum, qui te génuit, derelinquísti, * & oblítus es qui enutrívit te.
Vidit Deus, & zelâtus est: * & exacerbâtus est per iram filiórum suórum & filiárum.
Et dixit: Avértam fáciem meam ab eis, * & osténdam quid erit eis in novíssimo:
Quia nátio pervérsa est: * filii, in quibus non est fides in ipsis.
Ipsi in zelum concitavérunt me * & non in Deum,
In ira concitavérunt me * in idólis suis:
Et ego in ira concitábo eos, & non in gentem, * in gentem insensâtam irritábo eos.
Quia ignis exársit in ira mea, * & exardéscit usque ad ínferos deórsum:
Cómedet terra nascéntias agrórum, * & inflámmant fundaménta móntium.
Cóngeram in illis mala, * & sagíttas meas consummábo in eis.
Tabéscent fame, & esca ávium erunt, * & ténsio dorsûs insanábilis eis:
Dentes bestiárum immíttam in eis, * cum furóre trahéntium super terram.
A foris interfíciet natos eórum gládius, * & in promptuáriis timor,
Júvenis cum vírgine, * lactans cum stabilíto sene.
Dixi: Dispérdam illos: * privábo autem ex ómnibus memóriam eórum.
Nisi propter iram inimicórum suórum, * ut non sint longo témpore super terram: ut non conséntiant adversárii, & dicant: Manus nostra excélsa est, & non Deus, fecit hæc ómnia.
Quia nátio pérditi consílii est, * & non est in eis disciplína,
Et non cogitavérunt intellígere; * hæc percípient in futúro témpore.
Quemádmodum perséquitur unus mille, * & duo commovébunt dena míllia;
Nisi quia Dóminus súbdidit eos, & trádidit eos? * quia non est Deus noster sicut dii illórum: inimíci autem nostri insensáti.
Ex vínea enim Sodomórum, vitis eórum, * & propágo eórum ex Gomórra:
Uva eórum uva fellis, * botrus amaritúdinis ipsis.
Ira dracónum vinum eórum, * & furor áspidum insanábilis.
Nonnè hæc congregâta sunt apud me, * & signâta in thesáuris meis?
In diem judícii reddam in témpore, * cùm titubáverit pes eórum:
Quia propè est dies perditiónis eórum, * & advéniunt paráta illis.
Quia judicábit Dóminus pópulum suum, * & in servis suis consolábitur:
Vidit enim eos fatigátos, * & deféctos in obductióne, & dissolútos.
Et dixit: Ubi sunt dii tui Israël, * in quibus confidébas in ipsis?
De quorum ádipe sacrificiórum edebâtis, * & bibebâtis vinum libatiónum eórum:
Exurgant nunc & ádjuvent vos, * & fiant vobis protectóres.
Vidéte, quoniam ego sum Dóminus, * & non est álius præter me.
Ego occídam, & vívere fáciam: * percútiam, & ego sanábo, & non est qui erípiat de mánibus meis.
Quia tollam in cælum manum meam, & jurábo per déxteram meam, & dicam: * Vivo ego in ætérnum.
Quia exácuam sicut fulgur gládium meum, * & sagíttas meas consummábo in eis:
Et suscípiet manus mea judícium, * & reddam judícium inimícis, & odiéntibus me retríbuam.
Inebriábo sagíttas meas sánguine, * & gládius meus manducábit carnes,
A sánguine vulneratórum, * & captivitátes à cápite príncipum inimicórum.
Lætámini cæli simul cum eo, * & adórent eum omnes Angeli ejus:
Lætámini gentes simul cum pópulo ejus, * & confírment eum omnes filii Dei;
Quia sánguis filiórum ejus defendêtur: * & deféndet, & reddet judícium inimícis, & odiéntibus se retríbuet, & mundábit Dóminus terram pópuli sui.
Glória, & honor Patri, & Fílio, & Spirítui Sancto.
Sicut erat, &c.

An-

Digitized by Google

Antíphona reiterètur. Audiat terra.

Ad Benedíctus, Antíphona.

Benedíctus es Deus, & benedíctum nomen glóriæ tuæ. P. Benedícite Dóminum omnes elécti ejus: sit nomen sanctum ipsius benedíctum in ómnia sæcula sæculòrum.

Cánticum trium Pueròrum. *Daniélis* 3.

BEnedíctus es Dómine Deus patrum nostròrum: * & laudábilis, & gloriòsus in sæcula:

Et benedíctum nomen glóriæ tuæ, * quod est sanctum: & laudábile, & gloriòsum in sæcula.

Benedíctus es in templo sancto honòris tui, qui vides abyssos, & sedes super sedem regni tui, in firmaménto cæli: * & laudábilis, & gloriòsus in sæcula.

Benedícite ómnia ópera Dómini, cæli, * Angeli, atque omnes qui estis supra cælos;

Omnes virtútes, sol & luna, imber & ros, * omnis spíritus, ignis & æstus, noctes & dies, lux & ténebræ,

Hyems & æstus, gelatiónes & nives, * fúlgura & nubes;

Terra, montes, & colles, * & ómnia nascéntia de terra;

Mária & flúmina, fontes, * cete & ómnia quæ movéntur in aquis;

Vólucres cæli, béstiæ & juménta, * filii hóminum, Israël: sacerdótes, servi Dómini, spíritus & ánimæ justòrum, sancti & húmiles corde:

Ananía, Azaría, & Misaël, Dómino hymnum dícite, * & superexaltàte eum in sæcula. Amen.

P. Benedícite Dóminum. Gloria, & honor Patri, &c.

P. Benedícite Dóminum.

Sono. Venite, exultèmus Dómino. Require fol. 1.

Lauda. Laudàte Dóminum de cælis. Allelúia, allelúia. Laudàte eum in excélsis. Allelúia, allelúia.

Psalmus 148.

LAudàte Dóminum de cælis: * laudàte eum in excélsis.

Laudàte eum omnes Angeli ejus: * laudàte eum omnes virtútes ejus.

Laudàte eum Sol & Luna: * laudàte eum omnes stellæ, & lumen.

Laudàte eum cæli cælòrum: * & aquæ, quæ super cælos sunt, láudent nomen Dómini.

Quia ipse dixit, & facta sunt: * ipse mandàvit, & creàta sunt.

Stàtuit ea in ætérnum, & in sæculum sæculi: * præcéptum pósuit, & non præteribit.

Laudàte Dóminum de terra, * dracónes, & omnes abyssi.

Ignis, grando, nix, glácies, spíritus tempestàtis: * qui faciunt verbum ejus.

Montes, & omnes colles: * ligna fructífera, & omnes cedri.

Béstiæ, & univérsa pécora: * serpéntes, & vólucres pennátæ.

Reges terræ, & omnes pópuli: * príncipes, & omnes júdices terræ.

Júvenes, & vírgines: * senióres cum junióribus láudent nomen Dómini:

Quia exaltàtum est nomen ejus solius. * Conféssio ejus super cælum & terram:

Et exaltàbit cornu pópuli sui. * Hymnus ómnibus sanctis ejus: filiis Israël, pópulo appropinquánti sibi.

Psalmus 149.

CAntàte Dómino cánticum novum: * laus ejus in Ecclésia sanctórum.

Lætétur Israël in eo, qui fecit ipsum: * & filiæ Sion exúltent super regem suum.

Láudent nomen ejus in choro: * in tympano & psaltério psallant ei.

Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo: * & exultàbit mansuétos in salúte.

Exultábunt sancti in glória: * lætabúntur in cubílibus suis.

Exultatiónes Dei in fáucibus eòrum: * & gládius bis acútus in mánibus eòrum:

Ad faciéndam vindíctam in natiónibus, * increpatiónes in pópulis.

Ad alligándos reges eòrum in compédibus: * & nóbiles eòrum in vínculis férreis.

Ut fácient in eis judícium conscríptum: * glória hæc est ómnibus sanctis ejus.

Psalmus 150.

LAudàte Dóminum in sanctis ejus: * laudàte eum in firmaménto virtútis ejus.

Laudàte eum in potentátibus ejus: * laudàte eum secúndùm multitúdinem magnitúdinis ejus.

Laudàte eum in sono tubæ: * laudàte eum in psaltério, & cíthara.

Laudàte eum in tympano, & choro: * laudàte eum in chordis, & órgano.

Laudàte eum in cymbalis benè sonántibus: * laudàte eum in cymbalis jubilatiónis: omnis spíritus láudet Dóminum.

Glória, & honor Patri, & Fílio, & Spirítui Sancto.

Sicut erat, &c.

Léc-

Lectio libri Ecclesiástici Salomônis. *Cap.* 24.
℟. Deo grátias.

FIlii, qui audit me, non confundètur: & qui operántur in me, non peccant: qui elúcidant me, vitam ætérnam possidébunt. Hæc ómnia liber vitæ, testaméntum Altíssimi, & agnítio veritâtis. Legem mandâvit Móyses in præcéptis justitiârum, & hereditâtem dómui Jacob, & Israël promissiónes. Pósuit David púero suo excitâre regem ex ipso fortíssimum, in throno honòris sedéntem in sempitérnum. Qui implèvit quasi Phison sciéntiam, & sicut Tigris in dièbus novòrum. Qui adímplet quasi Euphrátes sensum: qui multíplicat quasi Jordánis in témpore messis. Qui mittit disciplînam sicut lucem: & assístens quasi Gehon in dièbus vindémiæ. Qui perfècit primum scire ipsam, & infirmior non investigâvit eam. A mari enim abundâvit cogitátio ejus, & consílium ipsius in abysso magna. Ego sapiéntia effúdi flúmina. Ego trames aquæ in messe défluo. Ego quasi flúvius Dioryx, & sicut aquædúctus exívi à paradíso. Dixi rigâbo hortum meum, & inebriâbo prati mei fructum. Et ecce factus est mihi trames abúndans, & flúvius meus appropinquâvit ad mare: quóniam doctrînam quasi lucem illuminâbo ómnibus, & narrâbo illam usque in longínquum. Penetrâbo inferióres partes terræ, & inspíciam omnes dormiéntes, & illuminâbo sperántes in Deum. ℟. Amen.

Hymnus.

CUnctórum Rex omnípotens,
Mundum salvâre véniens,
Formam assúmpsit córporis
Nostræ similitúdinis.
Qui regnat cum Altíssimo,
Vírginis intrat úterum,
Nascitùrus in córpore,
Mortis víncula disrúmpere.
Gentes erant in ténebris:
Vidérunt lumen fulgòris,
Cùm Salvâtor advénerit
Redímere, quos cóndidit.
Quem olim Vatum præscia
Cecinérunt orácula,
Nunc véniet in glória,
Nostra ut curet vúlnera.
Lætêmur nunc in Dómino,
Simul in Dei Filio,
Paráti eum suscípere
Advéntûs sui gloriâ. ℟. Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem. fol. 2.

Capítula.

PReces nostras ne despéxeris, Dómine: inténde jam, & exáudi clementèr: ut, qui voce inimíci turbáti dejícimur, Unigéniti tui Advéntu sacratíssimo consolêmur: & Fide pennigeráti, velut colúmba, ad supérna tendâmus. Elónga nos, Dómine, à sæculo malígno, & à láqueo inimíci custódi. Per Christum.

Pater noster. Et ne nos.

Dicat Présbyter. Liberáti à malo, confirmáti semper in bono tibi servire mereámur Deo, ac Dómino nostro. Pone, Dómine, finem peccátis nostris: da gáudium tribulátis: præbe redemptiònem captívis: sanitâtem infirmis, requiémque defúnctis. Concède pacem & securitâtem in ómnibus dièbus nostris: frange audáciam inimicórum nostròrum: exáudi, Deus, oratiònem servòrum tuòrum ómnium fidélium christianòrum in hoc die, & in omni témpore. Per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit, & regnat in unitâte Spíritûs Sancti Deus. Per ómnia semper sæcula sæculòrum. ℟. Amen.

Dicat Présbyter. Humiliâte vos ad benedictiònem. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Lauda. Qui sedes. fol. 2.

Benedíctio.

CHristus Dóminus, qui ad redemptiónem nostram venit non mutatiòne loci, sed veritâte hóminis assúmpti; clarificándos nos attóllat in glóriam regni: ℟. Amen. Atque idem ad rediméndum véniens, redémptos nos à malis ómnibus servet. ℟. Amen. Et quóniam ipse humiliâtus iniquitâtem nostram ábstulit; ipse gloriòsus beatitúdinis nobis præmia donet. ℟. Amen. Per misericórdiam, &c. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum.

Fiat commemorátio ad Matutînum. Sequens commemorátio debet dici in ómnibus Matutínis per totum annum.

Lauda. Ad annunciándum manè misericórdiam tuam, P. Et veritâtem tuam per noctem.

Orátio.

MAnè, Dómine, orátio nostra pervéniat ad te. Quia suscepísti confractiònem fragilitâtis nostræ, concède nobis diem istum jocúndum, pacíficum sine scánda-

dalo, sine mácula: sine ulla tentatióne adveniéntes ad vésperam, te collaudámus regem ætérnum. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, &c. Et fidélium ánimæ ómnium defunctórum requiéscant in pace. ℟. Amen.

Exeúnte Vésperà. Lauda. A solis ortu.

Sono. Venite, exultèmus Dómino. ℣. Præoccupémus fáciem ejus P. In Dómino.

Dicat Présbyter. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo. fol. 1.

Antíphona. Véniet Dóminus cum sénibus de princípibus pópuli sui P. Ad salvándos pópulos. ℣. Audite hæc omnes gentes: áuribus percípite, qui habitàtis orbem. P. Ad salvándos. ℣. Glória, & honor Patri. P. Ad salvándos.

Dicat Présbyter. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Lauda. Déxteram tuam, Deus, notam fac nobis Allelúia, P. Et erudítos córde in sapiéntia. Allelúia, allelúia. ℣. Deus manifésté véniet: Deus noster non silébit. P. Et erudítos. ℣. Glória, & honor Patri. P. Et erudítos.

Hymnus. Christi catérva clámitet. Supplicátio. Orèmus Redemptòrem mundi Dóminum nostrum. Requíre fol. 2.

Capítula.

DEus, cujus æternítas témpora præscit, & órdinat; qui in plenitúdine témporum Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum nascitùrum ex Vírgine déstinas; ut ætérnus ex te sine témpore pródiens, pro nobis Cónditor nascerètur in témpore; ut & nostra scílicèt témpora vísitet, & temporáles suæ immortalitàtis partícipes reddat; assístat tibi pro nobis: ut, quos Advéntu suo mirabílitèr redémit, múnere suo abundantíssimè ditet.

Pater noster. Liberáti à malo. Requìre fol. 2.

Benedíctio.

CHristus Dóminus, qui per suscéptæ mystérium carnis notam fecit mundo glóriam suæ divinitàtis, advéntu suo nos vivíficet à delíctis. ℟. Amen. Quique in se suscèpit infirmitàtem nostram, ipse in nobis cónferat misericórdiam suam. ℟. Amen. Et qui primùm véniens húmilis redèmit mundum à crímine; secúndò advéniens, ab omni nostro nos reátu justíficet. ℟. Amen. Per misericórdiam ipsius.

Lauda. Deus manifésté véniet, & non silèbit. Allelúia. P. Advocàvit cœlos sursum, & terram discérnere pópulum suum. Allelúia, allelúia. ℣. Deus deórum Dóminus locùtus est: & vocàvit terram. P. Advocàvit. ℣. Glória, & honor Patri. P. Advocàvit.

Orátio.

DEus Dei Fílius, qui audìtum fáciens ab extrémis terræ, mundo apparuísti in carne; restítue te ipsum mercèdem fidei nostræ: ut, qui opus tuum mirábile prædicàmus, mercède illà, quæ coram te est, opuléntiùs munerèmur. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, Deus noster, &c.

In nómine Dómini nostri Jesu Christi perficiàmus cum pace. ℟. Deo grátias.

Fiat commemorátio sicut in primis Vésperis de Advéntu Dómini. fol. 1.

FERIA II.

POST PRIMUM DOMINICUM

DE ADVENTU DOMINI.

Ad Matutìnum.

Antíphona. Dómine, quid multiplicáti sunt, qui tríbulant me? multi insúrgunt advérsùm me. Psalmus 3.

Orátio.

MUltiplicáti sunt, Dómine, qui tríbulant nos; sed tu multus es in misericórdia, qui éruas nos. In nullo enim formidàmur ab imminénti pressúra, si tantùm tuà muniàmur, Omnípotens, grátià. ℟. Amen.

Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum.

Antíphona 1. Auditum fácite, pópulus, in extrémis terræ nomen meum, dicit Dóminus: quia ecce ego vénio, & glória mea illuminábit omnes sedéntes in ténebris, ut sciant univérsæ gentes, quòd ego sum Dóminus. ℣. Audite hæc, omnes gentes: áuribus percípite, qui habitàtis orbem. P. Ut sciant univérsæ. ℣. Glória, & honor Patri. P. Ut sciant univérsæ.

Orátio. Deus, Dei Fílius. Requíre fol. 3.

Antíphona 2. Audi, Dániel, verba, quæ loquor ad te: claude sermònem, & signa librum usque ad Christum ducem, P. Ut ædificètur Hierúsalem, & ungàtur Sanctus sanctórum in loco sanctificatiònis suæ. ℣. Audiam quid loquàtur Dóminus: quóniam loquètur pacem in plebem suam. P. Ut ædificètur Hierúsalem. ℣. Glória, & honor. P. Ut ædificètur Hierúsalem.

Orá-

Orátio.

DEus, qui Daniéli illi sancto atque Prophétæ, in peregrinatiônis recéssibus constitúto, futúræ pietâtis sacraméntum revélas, & sermônem cláudere præcipis, & signâtum librum usque ad Christum ducem manêre instítuis; áperi nobis in terris pietâtis tuæ víscera: ut, quidquid in nobis obclûsum observâvit iníquitas, verbôrum tuôrum apériat véritas: quáliter ad ducis nostri Jesu Christi Filii tui in próximum accedéntes præsêpe, ab omni mereâmur expiâri críminum labe. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 3. Erit opus justítiæ pax, & cháritas in sempitérnum. P. Et sedèbit pópulus in pulchritúdine pacis. Ipsi vidébunt glóriam Dómini, & decôrem Dei nostri. ℣. Et erit firmaméntum in terra: in summis móntium superextollêtur super Líbanum fructus ejus: & florêbunt de civitâte, sicut fœnum terræ. P. Et sedèbit. ℣. Glória, & honor Patri, &c. P. Et sedèbit pópulus.

Orátio.

NUnciâtam ecce vocem jocunditâtis & lætítiæ, quam de tua, Christe, incarnatiône audívimus, ut in nobis dulcióri efficiâmur charitâte fruentióres, implorâmus tuæ magnitúdinis expectántes poténtiam; ut ita in nobis vocis hujus efféctus usquequàque præpólleat, ut non confundâmur in ea, cum manifestâta nobis fúerit glória tua. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, Deus noster, &c. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo. ℟. Veni, Dómine, ad liberándum plebem tuam, quia relícti sumus pauci de multis, sicut óculi tui vident. P. Et osténde nobis viam, per quam incedâmus, & verbum, quod faciâmus. ℣. Qui regis Israël, inténde: qui dedúcis, velut ovem, Joseph: qui sedes super chérubim, appâre. P. Et osténde nobis. ℣. Glória, & honor Patri, & Fílio, &c. Reiterêtur ℟. Veni, Dómine.

In Láudibus ad Cánticum Antíphona.

Ecce Deus magnus vincens sciéntiam nostram: númerus annôrum ejus inæstimábilis.

Cánticum. *Job ex 36. capitulo.*

ECce, Deus magnus vincens sciéntiam nostram: * númerus annôrum ejus inæstimábilis.

Qui aufert stillas plúviæ, & effúndit imbres, adínstar gúrgitum, qui de núbibus fluunt; * qui prætéxunt cuncta désuper.

Si volúerit exténdere nubes quasi tentórium suum; & fulguráre lúmine suo, * désuper quoque cárdines maris opériet.

Per hoc enim júdicat pópulos, * & dat escam multis mortálibus.

In mánibus abscóndit lucem, * & præcipit ei, ut rursus advéniat.

Subter omnes cœlos ipse consíderat, * & lumen illius super términos terræ. * Post eum rúgiet sónitus,

Et tonâbit vocem magnitúdinis suæ; * & non investigábitur, cum audita fúerit vox ejus.

Tonâbit Deus in voce sua mirabíliter, * qui facit magna & inscrutabília.

Qui præcêpit nivi, ut descéndat in terra; * & híemis plúviis, & imbri fortitúdinis suæ.

Quia in manu ómnium hóminum signat: * norint sínguli ópera sua.

Ingrediêtur béstia latíbulum suum, * & in antro suo morábitur.

Ab interióribus egrediêtur tempéstas, * & ab Arctûro frigus.

Flánte Deo concréscit gelu, * & rursus latíssimæ fundúntur aquæ.

Fruméntum desíderat nubes, * & nubes adspárgunt lumen suum.

Quæ illústrant cuncta per circúitum, * quocúmque eas volúntas gubernántis dúxerit,

Ad omne, quod præcéperit illis, * super faciem orbis terrârum.

P. Ecce Deus magnus.

Gloria, & honor Patri, & Fílio, & Spirítui Sancto, &c. P. Númerus annôrum.

Matutinárium.

Antíphona. In tuo, Deus, lúmine vidébimus lumen. ℣. Osténde misericórdiam tuam sciéntibus te, & justítiam tuam his, qui recto sunt corde. P. In tuo, Deus, lúmine. ℣. Glória, & honor Patri. P. In tuo, Deus, lúmine. Lauda. Laudâte Dóminum in sanctis ejus. Allelúia, allelúia. Laudâte eum in firmaménto virtûtis ejus. Allelúia. Psalmus 150. P. Laudâte Dóminum. ℣. Glória, & honor Patri, & Fílio, &c. P. Laudâte eum in firmaménto, &c. Prophetia. Fili, qui audit me non confundêtur. Require fol. 7.

In ómnibus hebdomádibus sequéntibus require Prophetiam semper in quólibet Domínico propinquióri prætérito: & fiat cursus per eam in Matutínis, sive sit in prima Domínica, sive in secúnda, vel in tértia, vel in quarta, seu in quinta, vel in sexta hebdómada in Advéntu Dómini usque ad Nativitâtem ipsius.

Hymnus.

CUnctárum rerum Omnípotens
Mundum salváre véniens,
Formam assúmpsit córporis
Nostræ similitúdinis.
Qui regnat cum Altíssimo,
Vírginis intrat úterum,
Nascitúrus in córpore,
Mortis víncula disrúmpere.
Glória Patri Ingénito,
Glória Unigénito,
Unà cum Sancto Spíritu
In sempitérna sæcula. Amen.

Supplicátio. Orèmus Redemptórem. fol. 2.

Capítula.

EMitte, omnípotens Pater, de summis Cœlórum claritátis tuæ lumen, Dóminum nostrum Jesum Christum, & nostrórum arcána irrádia péctorum: osténde veritátem tuam, quæ nos à falsis inimíci seductiónibus éruat: & plebem, quam repúleras, ipse tibi restítuat.

Pater noster. Et ne nos. Sed líbera nos à malo.

A malo nos líbera, & in tuo timóre ópere bono nos confirma Trínitas, Deus noster, qui es benedíctus, & vivis, & ómnia regis in sæcula sæculórum. ℟. Amen. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Lauda. Deus manifésté véniet, & non silébit. Requíre fol. 8.

Orátio.

FAc nos Dómine justè, & sóbriè, & piè in hoc sæculo vívere, ut expectántes beátam illam spem, & Advéntum claritátis magnificéntiæ tuæ; sic per sémitas currámus justítiæ, ut mérito accédere possimus ad ætérnam hereditátem. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, Deus noster, qui es benedíctus, & vivis, & ómnia regis in sæcula sæculórum. ℟. Amen. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

In nómine Dómini nostri Jesu Christi perficiámus cum pace. ℟. Deo grátias.

Commemorátio, ut in Domínico fol. 7. Ad Vésperos ómnia dicántur, ut in exeúnte vésperà de primo Domínico de Advéntu Dómini fol. 8. excépto Sono, qui in diébus fériis non debet dici, neque cantári; excépto in témpore Resurrectiónis.

Hymnus.

VErbum supérnum pródiens,
A Patre olim éxiens,
Qui natus orbi súbvenis
Cursu declívi témporis.
Illúmina nunc péctora,
Tuóque amóre cóncrema;
Audíto ut præcónio
Sint pulsa tandem lúbrica.
Judéxque cum post áderis
Rimári facta péctoris
Reddens vicem pro ábditis,
Justísque regnum pro bonis:
Non demum arctémur malis
Pro qualitáte críminis;
Sed cum beátis cómpotes
Simus perénni cælibes.
Præsta Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
In sempitérna sæcula. Amen.

Supplicatio.

ORémus Redemptórem mundi Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatióne rogèmus, ut nos grátià Advéntùs sui propítius justificàre dignétur. ℟. Præsta, ætérne omnípotens Deus.

Dicat Présbyter. Kyrie eléïson. ℟. Christe eléïson. Kyrie eléïson.

Capítula.

EXúrge, Deus, qui júdicas terram, & bráchio fortitúdinis rege, quos miserábili concédere dignàtus es ópere, quosque facínora ággravant vitiórum; tuárum súbleva miseratiónum: ut justítiam tuam, quam cœli annúnciant, agnoscámus, & glóriam tuam cum ómnibus pópulis videámus: ut inhábitet glória in terra nostra, & sit redémptio nobis, quam álacres fide crédimus esse ventúram.

Pater noster. Et ne nos. Sed líbera nos à malo. Amen.

A malo nos líbera, & in tuo timóre. ùt suprà. Benedíctio. Christus Dóminus, qui ad hoc venit, ut impietátes à domo Jacob avérteret; ad hoc íterum véniet, ut redeúntes ad se à mortis potestáte líberet. ℟. Amen. Et, qui dudum véniens, reconciliáre dignàtus est mundum; ad judícium véniens, ab omni nos pœnárum líberet cruciátu. ℟. Amen. Ut cum illo gaudeámus in glóriá, quem hìc purà fidei incólimus consciéntiá. ℟. Amen. Per misericórdiam ipsius Dei nostri, qui est benedíctus, & vivit, & ómnia regit in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Lauda. Deus manifésté véniet. Requíre fol. 8. Orátio. Fac nos, Dómine, justè. Requíre fol. 11.

FE-

FERIA IV.
Ad Matutínum.

Antíphona. Lava me, Dómine, ab injustítia mea. P. Et à peccátis meis munda cor meum. Psalmus 50. & cum ista oratióne, quæ séquitur. Orátio. Deus, Dei Filius, cujus in ætérnum pérmanet nomen. Require in fol. 3. Antíphona 1. In illa die repléta erit terra sciéntiâ Dómini, quasi aquæ maris operiéntis: & radix Jessé, quæ stat in signum populòrum. P. Ipsum gentes deprecabúntur. ℣. In sua justítia judicábit páuperes populi, & salvos fáciet filios páuperum, & humiliábit calumniatòrem. P. Ipsum gentes deprecabúntur. ℣. Glória, & honor Patri, & Fílio, & Spirítui Sancto &c. P. Ipsum gentes.

Orátio.

JUxta est, Dómine, dies Advéntûs tui, & jam in jánuis est terríbilis hora illa judícii. Sileat ergo omnis caro à facie tua, & prolapsiònis suæ culpam flétibus díluat: &, quia nos ista per nos fácere non valèmus; per te id ágere confídimus. Ideo póscimus, ut, qui eléctos ad te vocándo sanctíficas, peccatóres coronándos beatitúdine ætemâ sustóllas. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, &c. Antíphona 2. Confortámini in Dómino, & in poténtia virtûtis ejus per omnem oratiònem, & obsecratiònem in Advéntum Jesu Christi Dómini nostri. ℣. Orièrur in dièbus ejus justítia & abundántia pacis, donec extollàtur luna. P. Per omnem oratiònem. ℣. Glória, & honor Patri, &c. P. Per omnem oratiònem.

Orátio.

FAc nos Dómine, justè, & sóbriè, & piè in hoc sæculo vívere, ut expectántes beàtam illam spem & advéntum claritàtis magnificéntiæ tuæ, sic per sémitas currámus justítiæ, ut mérito accédere possimus ad ætérnam hereditàtem. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, Deus noster, &c.

Antíphona 3. Consolámini, consolámini, Pópulus meus, dicit Dóminus, Deus vester: loquímini ad cor Jerúsalem, quia suscèpit de manu Dómini duplícia. P. Dícite civitátibus Judá. P. Ecce Deus vester in fortitúdine véniet. ℣. Advocàvit cœlos sursum, & terram discérnere pópulum suum. P. Dícite civitátibus. ℣. Glória, & honor Patri. P. Ecce Deus.

Orátio.

CHriste, Dei Filius, qui & olim venísti nascitùrus in carne, & íterum vénies cum dúcibus & princípibus pópuli tui ad faciéndum judícium in glória majestàtis; præsta nobis, ut, cum véneris, non peccátis restítuas vicem; sed pro fide, quâ te crédimus, ætérnam nos próvehas ad mercèdem. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, Deus noster, &c. ℟. Véniet Dóminus, & apparèbit in médio filiòrum pópuli sui: de manu impiòrum liberábit eos. P. Et de morte rédimet illos. ℣. Dóminus omnípotens suscitábit nobis justum, & ipse salvum fáciet pópulum suum à peccátis eòrum. P. Et de morte. ℣. Glória, & honor Patri, &c. Reiterètur ℟. Véniet Dóminus.

IN LAUDIBUS.

Antíphona. Fidèlis erit domus tua. P. Et regnum tuum usque in ætérnum, dicit Dóminus.

Cánticum. 2. *Regum*, *cap.* 7.

EGo tuli te de páscuis sequéntem greges, * ut esses dux super pópulum meum Israël:

Et fui tecum in ómnibus ubicúmque ambulásti, * & interféci omnes inimícos tuos á fácie tua:

Fecíque tibi nomen grande juxta nomen magnòrum * qui sunt in terra.

Et ponam locum pópulo meo Israël, & plantábo eum, & habitábit sub eo, * & non turbábitur ámpliùs:

Nec addent filii iniquitàtis, ut affligant eum sicut priùs, * ex die quâ constítui júdices super pópulum meum Israël:

Et réquiem dabo tibi ab ómnibus inimícis tuis: * Prædicítque tibi Dóminus, quòd domum fáciat tibi Dóminus.

Cumque compléti fúerint dies tui, * & dormíeris cum pátribus tuis,

Suscitábo semen tuum post te, quod egrediètur ex útero tuo, * & firmábo regnum ejus:

Ipse ædificàvit domum nómini meo, * & stabíliam thronum regni ejus usque in sempitérnum.

Ego ero ei in patrem, * & ipse erit mihi in filium:

Et fidèlis erit domus tua, * & regnum tuum usque in ætérnum ante fáciem tuam,

Et thronus tuus erit firmíssimus júgiter. P. Fidèlis erit. Glória, & honor Patri, &c. P. Et regnum ejus.

Matutinárium.

Antíphona. Emítte lucem tuam, Dómine, & veritàtem tuam. ℣. Ipsa me deduxérunt, & adduxérunt in montem sanctum tuum, & in tabernácula tua. P. Emítte lucem. ℣. Glória,

B2

ria, & honor Patri &c. P. Emítte lucem. Lauda. Laudáte Dóminum in sanctis ejus: Allelúia, allelúia. Laudáte eum in firmaménto virtùtis. Allelúia. Psalmus 150. Prophetîa: Fili, qui audit me, non confundètur. Requîre fol. 7. Hymnus. Verbum supérnum pródiens. Requîre fol. 10. Supplicátio. Orêmus Redemptòrem mundi Dóminum nostrum. Requîre fol. 2.

Capítula.

DEus, cui omnis terra præcónans júbilat laudem; cujus glóriam canòrà psalmi conclámant voce; cujúsque terríbilem in tuis opéribus fatètur virtûtem; notum fácito salutâre tuum in conspéctu ómnium nostrôrum. Revéla justítiam tuam, quà possimus te nostrum agnóscere creatòrem: & esto memor misericórdiæ tuæ, quà nostrôrum críminum mereâmur invenire remissiònem: ut vidéntes salutâre tuum, jubilèmus tibi, hymnum cantèmus in exultatiòne psalmum, & pérfrui mereâmur tuæ beatitúdinis præmio.

Pater noster.

A malo nos líbera. Quære fol. 10.

Lauda. Deus manifèstè véniet. Requîre fol. 8.

Orátio.

SAlvâtor Dómine, qui in monte Sion ascéndens, Redémptor mundi per suscéptam carnem osténsus es; líbera pópulum tuum Israël ab omni inquinaménto nequítiæ: ut, cujus nomen in mundo innótuit glorióssum, ejus misericórdia non patiàtur perire ánimas redemptòrum. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, Deus noster, qui es benedíctus, & vivis, & ómnia regis.

Commemorátio fol. 7.

Ad Vésperos.

Lauda. A solis ortu usque ad occásum, laudábile nomen Dómini. ℣. Sit nomen Dómini benedíctum, ámodò, & usque in ætérnum. P. Laudábile.

Dicat Présbyter. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Antíphona. Véniet Dóminus cum sénibus, & princípibus.

Lauda. Déxteram tuam Deus. Requîre fol. 8.

Hymnus.

VOx clara ecce íntonat:
Obscûra quæque íncrepat,
Pellántur éminùs sómnia,
Ab æthere Christus prómicat.
Mens jam resúrgat tórpida,
Quæ sorde extat sáucia:
Sidus refúlget jam novum,
Ut tollat omne nóxium.
En sursùm agnus míttitur
Laxâre grátià débitum:
Omnes pro indulgéntia
Vocem demus cum láchrymis:
Secúndò ut cum fúlserit,
Mundúmque horror cínxerit;
Non pro reátu púniat,
Sed pius tunc nos prótegat.
Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
In sempitérna sæcula. Amen.

Supplicátio. Orèmus Redemptòrem mundi Dóminum nostrum Jesum Christum. Requîre fol. 2.

Capítula.

DEus, cujus fáciem vidère fidèlis omnis inténdit, &, quem venire, toto cordis desidério concupíscit; præsta nobis, ut, cum vísio humanitàtis tuæ apparúerit, cunctis vísio divinitàtis tuæ nos erípiat à torméntis: ut, glorificáto in córpore majestàtis tuæ præséntiam contuéntes, tartáreos supplícii evadàmus ardóres.

Pater noster.

A malo nos líbera. Requîre fol. 10.

Benedíctio.

REdémptor noster & Dóminus, qui, nascéndo in carne, jugum à nobis sústulit legis; cómpleat in nobis beneficia suæ pietàtis. ℟. Amen.

Et qui de nobis suscépit, quod divinitàti suæ conveniret; de suo cónferat, quod in nos præstolàtus muníficet. ℟. Amen.

Ut omnes, qui hic prióra gáudia Advéntùs ejus hílari devotiòne excípimus; secúndi Advéntùs sui témpore cum Sanctis ómnibus exultèmus. ℟. Amen.

Per misericórdiam ipsius Dei nostri, qui est benedíctus, & ómnia regit in sæcula sæculòrum. ℟. Amen.

Dicat Présbyter. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Lauda. Deus manifèstè véniet, & non silèbit, allelúia. Requîre. fol. 8.

Orátio.

DEus Pater omnípotens, qui Elíam prophètam ad confortándas ánimas dúbias missùrus es; ántequam véniat dies tuus magnus, fac nos ut in nostris iniquitátibus, per quas quotídie lábimur, fundáti mérito sinè fine vivàmus. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, Deus noster, qui es.

Di-

Dicat Présbyter. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum. In nómine Dómini nostri Jesu Christi perficiàmus cum pace. ℟. Deo grátias. Fiat Commemoràtio, ut in fol. 1.

SEXTA FERIA.

Ad Matutìnum.

Antíphona. In te confidit ánima mea: & in umbra alàrum tuàrum speràbo, donec tránseat iníquitas. Psalmus 56.

Oràtio. Deus, Dei Fílius, cujus in ætérnum pérmanet nomen. Requìre fol. 3.

Antíphona 1. Cum Christus appartúerit vita vestra. P. Tunc & vos apparébitis cum ipso in glória. ℣. Venite, exultèmus Dómino, jubilèmus Deo salutári nostro: præoccupèmus fáciem ejus in confessiòne, & in psalmis jubilèmus ei. P. Tunc & vos apparébitis. ℣. Glória, & honor Patri. P. Tunc & vos.

Orátio.

SAlvàtor Dómine, qui in monte Sion ascéndens, Redémptor mundi per suscéptam carnem osténsus es; líbera pópulum tuum Isráël ab omni inquinaménto nequítiæ: ut, cujus nomen in mundo innótuit gloriòsum, ejus misericórdia non patiàtur perire ánimas redemptòrum. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, Deus noster, qui es benedíctus, & vivis, & ómnia regis. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Antíphona 2. Confortámini, pusillánimes: confortámini, & nolite timère: ecce Deus vester ultiònem addùcit retributiònis. P. Deus ipse véniet, & salvos nos fáciet. ℣. Omnes gentes pláudite mánibus: jubiláte Deo in voce exultatiònis. P. Ecce Deus vester. ℣. Glória, & honor Patri, & Fílio, &c. P. Deus ipse.

Orátio.

SUper montem Advéntûs tui gáudia evangelizántes ascéndimus, dum in altitúdine tua, Christe, Dei Fílius, fundáti; ea, quæ de te vera sunt, crédimus & fatèmur. Orèmus ergo, ut, qui ad faciéndum judícium es ventùrus, nos éxpies à crimínibus nostris. Amen. Per misericórdiam, &c.

Antíphona 3. Ecce ego mittam vobis Elìam Prophètam. P. Antequam véniat dies Dómini magnus. ℣. Audite hæc, omnes gentes: áuribus percípite, qui habitàtis orbem. P. Antequam véniat. ℣. Glória, & honor Patri. P. Antequam. Orátio. Deus Pater omnípotens. Require retrò in vésperis præcedéntibus de 4. féria, fol. 12.

℟. Consolábitur nos Dóminus Deus noster. P. Et osténdet misericórdiam super nos: non enim derelínquet nos in finem. ℣. Ecce Dóminus in médio nostri véniet, quasi ros, & sicut stillæ super herbam, & non immíttet ultrà furòrem suum; sed revertètur, & miserébitur nobis. P. Et osténdet. ℣. Glória, & honor. Reiterètur ℟. Consolábitur nos.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Salvàbit nos Dóminus Deus noster in die illa; ut gregem pópuli sui.

Cánticum. *Zachariæ* 9.

EXúlta satis fília Sion, * júbila Hierúsalem:

Ecce Rex tuus véniet tibi * justus, & salvàtor:

Ipse pauper, ascéndens super ásinam, * & super pullum fílium ásinæ.

Et dispérdam quadrìgam Ephraïm, * & equum de Hierúsalem,

Et dissipábitur arcus belli: * & loquètur pacem géntibus,

Et potéstas ejus à mari usque ad mare; * & à flumínibus usque ad fines terræ.

Tu quoque in sánguine testaménti tui emisísti vinctos tuos de lacu, * in quo non est aqua.

Convertímini ad munitiònem vincti spei; * hódie quoque adnúncians duplícia reddam tibi.

Quóniam exténdi mihi Judam quasi arcum, implévi Ephraïm: * & suscitàbo filios tuos Sion super filios tuos Græcia:

Et ponam te quasi gládium fórtium. * Et Dóminus Deus super eos vidébitur;

Et exibit ut fulgur, jáculum ejus: * & Dóminus Deus in tuba canet, & vadet in túrbine Austri.

Dóminus exercítuum próteget eos: & devorábunt te, & subjícient lapídibus fundæ: * & bibéntes inebriabúntur, quasi à vino, & replebúntur ut phíalæ, & quasi cornu altáris.

Et salvàbit eos Dóminus Deus eòrum in die illa, * ut gregem pópuli sui. P. Salvàbit nos Dóminus. Glória, & honor Patri, & Fílio, & Spirítui Sancto. Sicut erat, &c. P. Salvàbit nos.

Matutinárium.

Antíphona. Illúminas tu mirábilis à móntibus ætérnis: turbáti sumus omnes insipiéntes corde. ℣. Notus in Judæa Deus: in Israël magnum nomen ejus. P. Illúminas tu mi-

mirábilis. ℣. Glória, & honor Patri. P. Illúminas tu.
Lauda. Laudáte Dóminum in sanctis ejus: allelúia, allelúia. Laudáte eum in firmaménto virtûtis ejus, allelúia.
Psalmus 150. Prophetía. Fili, qui audit me, non confundétur. Requíre retrò fol. 7.
Hymnus. Vox clara ecce íntonat. Requíre in Vésperis 4. féria fol. 12. Supplicátio. Orêmus Redemptòrem mundi Dóminum nostrum Jesum Christum. Requíre fol. 2.

Capítula.

Domine virtûtum, oratiónes servòrum tuòrum placàtus áccipe, & quid nos oràre opórtet, dignàre monstràre: eósque æternitàtis cibo confórta, quos panis lachrymàrum contúrbat: & tam miserábili fletu flúmina lachrymàrum óculi fluant, ut miseratiònum tuàrum cópiam crimínibus elísis impleċtàmur: quique Redemptòris nostri Advéntum pavêmus, ejus gloriòsum conspéctum ipso adveniénte pacatíssimum contemplêmur.
Pater noster.
A malo nos líbera. Requíre fol. 10.
Lauda. Deus manifésté véniet. fol. 8.
Benedíctio. Redémptor noster & Dóminus. fol. 12. In nómine Dómini. ℟. Deo grátias.
Fiat commemorátio fol. 1.

IN SECUNDO DOMINICO DE ADVENTU DOMINI.

Ad Vésperas.

Lauda. A solis ortu usque. Orátio. Deus, cujus nomen. Requíre fol. 1.
Sono. Allelúia. Gaudébunt campi, & ómnia, quæ in eis sunt. Tunc exultábunt ómnia ligna silvàrum ante fáciem Dómini. P. Quóniam venit: allelúia. ℣. Cantàte Dómino cánticum novum: cantàte Dómino omnis terra. Psállite Deo, & benedícite nomen ejus: annunciàte inter gentes glóriam ejus. P. Quóniam venit: allelúia.
Dicat Présbyter. Dóminus sit semper. ℟. Et cum.
Antíphona. Ecce revelábitur glória Dómini Géntibus. P. Et vidébit omnis caro, quòd os Dómini locûtum est. ℣. Deus manifésté véniet, & Deus noster, & non silébit. P. Et vidébit. P. Glória & honor Patri. ℣. Et vidébit.
Lauda. Dóminus enim dabit benedictiònem: allelúia. P. Et terra nostra dabit fructum suum: allelúia, allelúia. ℣. Verúmtamen propè timéntes eum salutàre ipsìus, ut inhábitet in terra nostra. P. Et terra. ℣. Glória, & honor Patri. P. Et terra.

Hymnus. Christi catérva. Supplicátio. Orêmus Redemptòrem mundi. Requíre retrò in fol. 1. & 2. Capítula. Deus, cui omnis terra. Quære fol. 12. Pater noster. Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

Deus, Dei Patris Fílius, qui olim Prophetàrum vaticínio in carne prædíctus est nascitûrus, nascéntia in nos virtûtum corróbores. ℟. Amen. Quosque mystério incarnatiònis suæ adoptàvit sibi in fílios, non patiàtur quosquam à se éffici aliénos. ℟. Amen. Ut gáudium, quod aliquándo de ejus fide súmimus, per exhibitiònem óperum bonòrum multiplícius cumulêmus. ℟. Amen. Per misericórdiam.
Lauda. Deus summus, terríbilis super omnem terram: allelúia. P. Subjècit pópulos nobis, & gentes sub pédibus nostris. P. Elègit nos hereditàtem sibi, quam diléxit: allelúia, allelúia. ℣. Omnes gentes, pláudite mánibus: jubilàte Deo in voce exultatiònis. P. Subjècit pópulos. ℣. Glória, & honor Patri. P. Elègit nos. Orátio. Deus, qui manifésté ventûrus. Quære in Matutínis sequéntibus.
Ad Matutinum. Hymnus. Ætérne rerum cónditor. fol. 3.

Orátio.

Ætérnum te Dóminum, rerúmque ómnium conditòrem, cunctòrum vox canit fidélium, qui & certos témporum límites figis & metas, quibus nox secernàtur, & dies, ætérnâ lege constítuis. Abyssus étenim sapiéntiæ tuæ, ut mortálium levàret fastídium, álìud labóri concéssit, álìud quiéti servàvit. Præsta ergo, omnípotens Deus, ut mens ægra sopòre, dum gallo canénte admonêtur, alácriter currens ad spem rédeat lucis, & primítias diúrni labòris in tuis semper impéndat officiis. ℟. Amen. Per misericórdiam.
Antíphona. Multi dicunt ánimæ meæ: Non est salus ipsi in Deo ejus. Psalmus 3.
Antíphona. Lavàbis me ab iniquitàte. Psalmus 50.
Antíphona. Exaltàre super cælos, Deus, & super omnem terram, glóriam tuam. Psalmus 56.

Orátio.

Clementíssime Dómine, qui es animàrum perpétua salus, & válida debílium virtus; líbera nos de viris sánguinum, & à telis hóstium defénde clypeo tuo: mitte nobis de cœlis invíctum auxílium, & conculcántes nos rédige in oppróbrium: quátenus

nus ad officium matutînum líberi consurgâmus, & vota nostra tuo sancto nómini fidéliter impendâmus. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 1. Deus maniféstè véniet, & Deus noster, & non silébit. P. Et in circúitu ejus tempéstas válida. ℣. Advocâvit cœlos sursum, & terram discérnere pópulum suum. P. Et in circúitu ejus. ℣. Glória, & honor Patri, &c. P. Et in circúitu.

Orátio.

Deus, qui maniféstè ventûrus ad judícium créderis, maniféstam poténtiam tuam in nobis osténde tuæ salvatiònis: ut, qui terríbilis sustinèris, mitíssimus, cum advéneris, sentiâris. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, Deus noster, &c.

Antíphona 2. Veni ad liberándum nos: Dómine Deus virtûtum convérte nos. P. Et osténde fáciem tuam, & salvi érimus. ℣. Qui regis Israël, inténde: qui dedûcis, velut ovem, Joseph. P. Et osténde. ℣. Glória, & honor Patri. P. Et osténde fáciem tuam.

Orátio.

Veni ad liberándum nos, Dómine Deus virtûtum: convérte nos, & osténde fáciem tuam, & salvi érimus: quo præbénte, dignæ pœniténtiæ dono purificáti, in tuo mereámur adésse judício. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, &c.

Antíphona 3. Veni, Dómine, & noli tardâre: reláxa facínora plebi tuæ. P. Et révoca dispérsos in terram suam. ℣. Deus virtûtum, convérte nos: osténde fáciem tuam, & salvi érimus. P. Et révoca. ℣. Glória, & honor Patri. P. Et révoca dispérsos.

Orátio.

Veni, Dómine: noli tardâre: reláxa jam facínora plebis tuæ: ut dispersiònem nostram in ætérnis gáudiis dum expectàris, convértas ad votum, occurrásque nobis ad judícium ad subventiònis omnímodæ compleméntum. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, &c.

℟. Hæc dicit Dóminus: Suscitâbo vobis Pastòrem de civitátibus Judá, & regnàbit vobíscum, sicut cum pátribus vestris. P. Et miserébitur terræ suæ: & jam non éritis in tristítiam ámpliùs. ℣. Ecce Dóminus ultiònem addûcet retributiònis: Deus ipse véniet, & salvâbit nos. P. Et miserébitur. ℣. Glória, & honor Patri. Reiterêtur ℟. Hæc dicit Dóminus.

Orátio.

Dómine Deus omnípotens, qui pro humáni géneris redemptiòne coætérnum tibi coæqualémque Fílium Angeli annunciatiòne per Maríæ Vírginis úterum usque ad nos voluísti transmíttere; da nobis hoc témpore Advéntûs tui Unigéniti eámdem pacis grátiam, quam in prætérita largíre dignâtus es sæcula. Et illi nos in occúrsum fidei sócies numerándos, quos in fidei primórdia à Johánne pœniténtiæ undis aquârum ablûtos, à te postrémò per Fílium in Spíritu Sancto & igni cognóscimus baptizátos. ℟. Amen.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Expectêtur, sicut plúvia elóquium meum: & descéndant, sicut ros, verba mea, quia nomen Dómini invocávi: date magnitúdinem Deo vestro. Cánticum. Atténde, cælum, loquar: & áudiat terra. Requíre fol. 4.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Benedícite Dóminum, pusílli, & magni omnes, qui expectâtis Advéntum ipsìus. Cánticum. Benedíctus es, Dómine, Deus patrum nostròrum. fol. 6.

Sono. Allelúia. Gaudébunt campi. Requíre fol. 14.

Lauda. Laudâte Dóminum de cœlis: allelúia. Laudâte eum in excélsis, allelúia: allelúa. Psalmus 148.

Léctio libri Esaíæ Prophétæ. *cap.* 22.

℟. Deo grátias.

Hæc dicit Dóminus: Vade, ingrédere ad eum, qui hábitat in tabernáculo, ad Sobnam præpósitum templi, & dices ad eum: Quid tu hic, aut quasi quis hic? quia excidísti tibi hic sepúlchrum, excidísti memoriâle in excélsa diligénter, in petra tabernáculum tibi. Ecce Dóminus asportári te fáciet, sicut asportàtur gallus gallináceus, & quasi amíctum sublevábit te. Corónans coronâbit te tribulatiòne, quasi pilam mittet te in terram latam & spatiòsam: ibi morièris, & ibi erit currus glóriæ tuæ, ignomínia domûs Dómini Dei tui. Et expéllam te de statiòne tua, & de ministério tuo depònam te. Et erit in die illa: Vocâbo servum meum Eliachím fílium Helcíæ, & índuam illum túnicam tuam, & cíngulo tuo confortâbo eum, & potestâtem tuam dabo in manu ejus: & erit quasi pater habitántibus in Hierúsalem & dómui Judá. Et dabo clavem domûs David super húmeros ejus: & apériet, & non

non erit qui claudat: & claudet, & non erit qui apériat. Et figam paxíllum in loco fidéli, & erit in sólium glóriæ domûs patris sui. Et suspéndam super eum omnem glóriam domûs patris ejus. ℟. Amen. Hymnus. Cunctórum Rex omnípotens. Requíre fol. 7. Supplicátio. Orémus Redemptórem mundi. Requíre fol. 2.

Capítula.

CHristus, qui, nascitúrus in carne, compleméntum factus es legis; perfectiónem in nobis tríbue sanctitàtis: &, qui olim Advéntu tuo redímere dignátus es mundum, judícii tui témpore à supplíciis serva ánimas redemptórum.

Pater noster, qui es in cœlis.

Liberáti à malo, &c. Requíre fol. 2.

Lauda. Deus summus, terríbilis. Benedíctio. Deus, Dei Patris Fílius. Quære fol. 14. Exeúnte Véсperâ. Lauda. A solis ortu usque ad occâsum. Requíre fol. 1.

Sono. Allelúia. Gaudébunt campi. fol. 14.

Antíphona. Erit Dóminus coróna glóriæ in die illa. P. Et ornaméntum lætítiæ resíduum pópuli sui Israël. ℣. Et dominábitur à mari usque ad mare, & usque ad flumen propágines ejus. P. Et ornaméntum lætítiæ. ℣. Glória, & honor Patri. P. Et ornaméntum lætítiæ.

Lauda. Exúltent, & læténtur in te omnes, qui quærunt te, Dómine: allelúia. P. Et dicant: Semper magnificétur: allelúia, allelúia. ℣. Dómine, in lúmine vultus tui ambulábunt, & in nómine tuo exaltabúntur. P. Et dicant. ℣. Glória, & honor Patri, & Fílio. P. Et dicant semper. Hymnus. Christi catérva clámitet. Supplicátio. Orémus Redemptórem mundi Dóminum nostrum, ut suprà in primo Domínico de Advéntu Dómini fol. 1. & 2. Capítula. Exúrge Deus, qui júdicas terram. Quære fol. 10. Pater noster. Liberáti à malo, &c. Quære fol. 2. Benedíctio. Christus Dóminus, qui ad hoc venit, &c. Quære fol. 10. ℟. Amen. Per misericórdiam ipsius, &c.

Lauda. Super salutáre tuum, allelúia, exultêmus veheménter: vitam pétimus: tríbue, Dómine: allelúia, allelúia. P. In longitúdinem diêrum, in ætérnum, & in sæculum sæculi, allelúia, allelúia. ℣. Magna est glória ejus in salutári tuo: glóriam & magnum decórem impónes super eum. P. In longitúdinem diêrum. ℣. Glória, & honor Patri. P. In longitúdinem diêrum.

Orátio.

JUxta est, Dómine, dies Advéntûs tui, & jam in jánuis est terríbilis illa hora judícii. Síleat ergo omnis caro à fácie tua, & prolapsiònis suæ culpam flétibus díluat. Et, quia nos ista per nos fácere non valêmus, per te id ágere confídimus. Ideò póscimus, ut, qui eléctos ad te vocándo sanctíficas, peccatóres coronándos beatitúdine ætérnâ sustóllas. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, &c.

IN SECUNDA FERIA SECUNDÆ HEBDOMADÆ.

Ad Matutinum.

Antíphona. Dómine, quid multiplicáti sunt, qui tríbulant me? tu autem, Dómine, suscéptor meus es. Psalmus 3. cum sua Oratióne. Multiplicáti sunt, Dómine, fol. 8.

Antíphona 1. Montes & colles cantábunt coram Deo, & ómnia ligna silvàrum plaudent mánibus. P. Quóniam véniet Dóminus dominátor in signum ætérnum, quod numquam auferétur. ℣. Gaudébunt campi, & ómnia ligna cedri Líbani, quas plantávit. Illic pásseres nidificábunt. P. Quóniam véniet Dóminus. ℣. Glória, & honor. P. Quóniam véniet.

Orátio.

DOminátor Dómine, qui in signum ætérnum liberàtor mundi advéniens, montes & colles coram te laudem fecísti clamáre, cum tota in te vivéntia approbásti; concéde nobis, ut laudes, quas glorióso nómini sancto tuo offérimus, accéptas tibi semper effícias: ut, qui mundum redemptúrus, in salútis signo osténsus es; mundum íterum judicatúrus, non ultórem, sed liberatórem te nostris óculis manifèstes. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona 2. Adhuc módicum & consummábitur indignátio. P. Et in illa die auferêtur onus de húmero nostro, & jugum de collo nostro. ℣. Vídeant páuperes, & læténtur: quærite Dóminum, & vivet ánima vestra. P. Et in illa die. ℣. Glória, & honor. P. Et in illa die.

Orátio.

JEsu Salvátor noster & Dómine, qui jugum legis à collo nostro prædicaménto grátiæ sustulísti, & onus nostri húmeri in tuis húmeris excepísti; concéde précibus Ecclésiæ tuæ, ut, quæ, consummàta indignatióne, fídei tuæ præcépto refúlsit; de consummàta justítia mereátur à te, ad judícium ve-

veniénte, attólli: ut & hìc felíciter vivat, & post felicióri prospéctu fáciem divinitàtis tuæ lætabúnda aspíciat. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, Deus, &c.

Antíphona 3. Ego ante te ibo, dicit Dóminus. ℣. Et gloriósos terræ humiliàbo. ℣. Deus, deòrum Dóminus, locùtus est, & vocàvit terram. ℣. Et gloriósos. ℣. Glória, & honor Patri, & Fílio. ℣. Et gloriósos terræ humiliàbo.

Orátio.

Esto nobis, Dómine, corôna glóriæ in die, quà véneris sæcula judicàre per ignem: ut hic nos pius véstias induménto justítiæ, & pòst perféctâ glóriæ libertàte. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, &c.

℟. Ecce, Sion, dominàtor tuus cum jocunditàte véniet. ℣. Et omnes sancti gaudébunt super te cum lætítia & gáudio sempitérno. ℣. Veni, Dómine, noli tardàre: relàxa facínora plebi tuæ. ℣. Et omnes. ℣. Glória, & honor Patri. Reiterètur ℟. Ecce, Sion.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Ecce enim Deus, Salvàtor meus: fiduciáliter agam in eo, & non timèbo.

Cánticum. *2.Machabæór.cap.* 1.

Dóminus Deus ómnium creàtor, * terríbilis & fortis, justus & miséricors, Solus rex bonus, qui solus præstans, * solus justus, omnípotens,

Qui líberas Israël de omni malo, * qui fecisti patres eléctos, & sanctificásti eos:

Accipe sacrifícium ab univérso pópulo Israël, * & custódi plebem tuam, & sanctífica.

Cóngrega, Dómine, dispersiónes nostras * & líbera, eos qui sérviunt Géntibus contemnéntibus & abominántibus

Réspice: Ut sciant Gentes quia tu es Deus noster; totque oppriméntes, & contuméliam faciéntes in supérbia, * & constítue pópulum tuum in loco sancto tuo. ℣. Ecce enim. Glória, & honor Patri. ℣. Fiduciáliter.

Matutinárium.

Sit splendor Dómini Dei nostri super nos: & ópera mánuum tuàrum dírige super nos. ℣. Réspice in servos tuos, & in ópera tua, & dírige fílios eòrum. ℣. Et ópera mánuum. ℣. Glória, & honor Patri. ℣. Et ópera mánuum.

Lauda. Laudàte Dóminum in sanctis ejus: allelúia, allelúia. Laudàte eum in firmaménto virtùtis ejus: allelúia. Psalmus 148.

Prophetía. Hæc dicit Dóminus: Vade, ingrédere. fol. 15.

Hymnus.

Ecce salvàtor ómnium
Desiderátus óptimus,
Advéntus cujus prædíctus,
Ventùrus est quantótiùs.
Mundèmus corda à sórdibus
Parántes viam Dómino
Clamèmus córdis órgano:
Veni, Redémptor, salva nos.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito
In sempitérna sæcula. Amen.

Supplicátio. Orèmus Redemptórem mundi Dóminum nostrum. fol. 2.

Capítula.

Memor esto, Dómine, Ecclésiæ tuæ, ex Géntium diversitàte colléctæ: eíque misericórdiæ veritàtis tuæ thesáuros pande: ut & venísse te pro sua redemptiòne lætètur; & pro sua remuneratiòne ventùrum in exultatiònis júbilo præstolètur.

Pater noster. A malo nos líbera, &c. fol. 10.

Lauda. Deus manifésté véniet. Require fol. 8.

Orátio. Fac nos, Pater, in grátia, ut infrà eódem fol.

Ad Vésperos.

Lauda. A solis ortu usque ad occàsum. fol. 1.

Antíphona. Véniet Dóminus cum sénibus.

Lauda. Déxteram tuam, Deus. Require fol. 8.

Hymnus.

A Patre, Unigénite,
Ad nos venis per Vírginem,
Baptísmi rore cónsecrans,
Cunctos fide regénerans.
De cœlo celsus pródiens
Excèpit formam hóminis
Victor à morte rédiens,
Gáudia vitæ lárgiens.
Hoc te, Redémptor, quæsumus,
Illábere propítius;
Clarúmque nostris córdibus
Lumen præbe deíficum.
Deo Patri sit glória, &c.

Supplicátio. Orèmus Redemptórem mundi Dóminum nostrum Jesum Christum. Quære fol. 2.

Capítula.

Te expectántes quæsumus, Dómine: salva nos sperántes in te: tuóque nos redémptos sánguine, sicut es pollícitus, consolàre: ac, remóto gémitu, expulsóque do-

lòre, sempitérnum gáudium ætenámque lætítiam nos fácito obtinére.

Pater noster. Et ne. Sed. A malo nos líbera.

Quære fol. 10.

Benedíctio.

AGnus Dei, qui olim venit peccáta tóllere mundi, áuferat à nobis omnem colluviónem delícti. ℟. Amen. Et, qui venit redímere, quod períerat; ad hoc íterum véniat, ut redémpta non púniat. ℟. Amen. Quò cum illo, in quo fidem nostram dirígimus, gáudium perpétuum, cum vénerit, habeàmus. ℟. Amen. Per misericórdiam ipsìus Dei nostri, &c.

Lauda. Deus manifèstè véniet. Requíre fol. 4.

Orátio. Fac, nos, Pater. ut infrà.

QUARTA FERIA.

Ad Matutinum.

Antíphona. Lava me, Dómine, ab injustítia mea: & à peccátis meis munda cor meum.

Psalmus 50. Orátio. Deus, Dei Fílius, cujus in ætérnum pérmanet. Requíre fol. 3.

Antíphona. Ambuláte per portas meas, & viam fácite plebi meæ: lápides, qui sunt in via, revólvite. P. Ecce Dóminus véniet cum salúte. ℣. Exultàte justi in Dómino: rectos decet collaudátio. P. Ecce Dóminus véniet. ℣. Glória, & honor Patri, & Fílio, &c. P. Ecce Dóminus véniet cum salúte.

Orátio.

FAc, nos, Pater, in grátia & agnitióne Jesu Christi filii tui, Dómini nostri, dilatátis sénsibus créscere: ut, expectántes Advéntum ejus, immaculátis vestígiis ad diem judícii properémus: quo ejus grátia hic sic reos absólvat, ut in futúro culpam intercúntem non púniat. ℟. Amen.

Antíphona 2. Mitte nobis, Dómine, auxílium de sancto, P. Et de Sion tuère nos. ℣. Dómine, salvos nos fac: ò Dómine, benè prosperàre: benedíctus, qui venit in nómine Dómini. P. Et de Sion tuère nos. ℣. Glória, & honor Patri. P. Et de Sion.

Orátio.

DA nobis, Dómine, felicitàtis gáudia ætérnæ, ut in te semper gaudère possimus, ne desperábili tristítiâ obruámur: ut in nullo de temporálibus solíciti simus; &, qui te propè esse jam crédimus, mitíssimum te, cum véneris, sentiàmus. ℟. Amen.

Antíphona 3. Nos ingrediéntes vidébimus Salvatórem magnum, universàrum rerum Dóminum nostrum. P. Advéntum suum manifestàtum membris humánis. ℣. Magnus Dóminus laudábilis nimis in civitàte Dei, in monte sancto ejus. P. Advéntum suum. ℣. Glória, & honor Patri. P. Advéntum suum.

Orátio.

DOmine Deus retributiónis, qui in carne natus húmilis, ad judícium ventúrus terríbilis; salva nos credéntes in te: ut cæcitátis nostræ ténebræ, à te illuminátæ, lúminis tui claritàte præfúlgeant; quáliter auditus mentis nostræ de óperum dignitàte semper tibi compláceat. ℟. Amen. ℟. Non auferètur sceptrum de Judá, nec dux de femóribus ejus, donec véniat, qui mitténdus est. P. Et ipse erit expectátio Géntium. ℣. Bethlehem, cívitas Dei summi, ex te pródiet dominàtor Israël. P. Et ipse erit. ℣. Glória, & honor Patri, &c. Reiterètur ℟. Non auferètur sceptrum de Judá.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Dóminus Deus germinàbit justítiam, & laudem coram ómnibus Géntibus.

Cánticum. *Esaiæ 61.*

GAudens gaudèbo in Dómino, * exultàbit spíritus meus in Deo salutári meo:

Quia índuit me vestiménto salùtis: * & induménto jocunditátis circúmdedit me,

Quasi sponsum decoràtum corónâ, * & quasi sponsam ornàtam monílibus suis.

Sicut enim terra profert germen suum, * & sicut hortus semen suum gérminat;

Sic Dóminus Deus germinàbit * justítiam & laudem coram ómnibus Géntibus.

Propter Sion non tacèbo, * & propter Hierúsalem non quiéscam,

Donec egrediátur sicut splendor justus ejus, * & salvàtor ejus ut fácula accendàtur.

Et vidébunt Gentes justum tuum, * & cuncti reges ínclytum tuum:

Et vocàbitur tibi nomen novum, * quod os Dómini nominàbit.

Et eris coróna glóriæ in manu Dómini, * & diadéma regni in manu Dei tui.

Non vocáberis ultrà Derelícta: * & terra tua non vocàbitur ámpliùs Desolàta:

Sed vocáberis volúntas mea in ea, * & terra tua inhabitábitur.

Habitàbit enim júvenis cum vírgine, * & inhabitàbunt in te filii tui.

Sicut enim gáudet sponsus super sponsam suam, * sic gaudébit Dóminus Deus tuus super te.

Super muros tuos Hierúsalem constítui custó-

Digitized by Google

tódes, * totâ die & totâ nocte in perpétuum non tacébunt.
Qui reminiscímini Dóminum, ne taceâtis, * & ne detis siléntium, donec stabíliat, & donec ponat Hierúsalem laudem in terra.
P. Dóminus Deus germinâbit. Glória, & honor Patri, &c. P. Dóminus Deus germinâbit.

Matutinárium.

Deus Dóminus. P. Et illúxit nobis. ℣. Constitúite diem solémnem in condénsis usque ad cornu altâris. P. Et illúxit nobis. ℣. Glória, & honor Patri. P. Et illúxit nobis. Lauda. Laudâte Dóminum. fol. 11. Prophetía. Hæc dicit Dóminus: Vade ingrédere. Quære fol. 15. Hymnus. Ecce Salvátor ómnium, fol. 17.

Capítula.

Dominâtor desiderábilis Dómine Jesu Christe, quasi ignis conflans ab scóriis peccáminum nos abstérge: & quasi aurum purum argentúmque purgâtum, nos éffice, tuóque inspirámine, ad quæréndum te júgitèr, corda nostra succénde: ut ad te ardéntèr nostra desidéria anhélent, tibíque conjúngi totâ aviditâte festínent.

Pater noster, &c. A malo nos líbera, & in tuo timôre ópere bono nos confirma, Trínitas Deus noster, qui es benedíctus, & vivis, & ómnia regis in sæcula sæculòrum. ℟. Amen. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum. Lauda. Deus manifèstè véniet. fol. 8. Orátio. Deus qui tubam. Quære infrà.

Ad Vésperos.

Lauda. A solis ortu.
Antíphona. Véniet Dóminus.
Lauda. Déxteram tuam, fol. 8.

Hymnus.

Mane nobíscum, Dómine:
Noctem obscûram rémove:
Omne delíctum áblue:
Pie medélam tríbue.
Quem jam venísse crédimus,
Redire item nóvimus;
Sceptrúmque tuum ínclytum
Tuo defénde clypeo.
Vita, salus, & véritas
Christe, rogántes ádjuva:
Hymnum sonántes júbilo,
Zelum vincâmus lúbricum.
Deo Patri sit glória.

Supplicátio.

ORêmus Redemptôrem mundi Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatiône rogémus, ut nos gratiâ Advén-tûs sui propítius justificâre dignétur. ℟. Præsta ætérne omnípotens Deus.
Dicat Présbyter. Kyrie eléïson. ℟. Christe eléïson. Kyrie eléïson.

Capítula.

DOmine Jesu Christe, qui assúmpto hómine hóminum suscéptor efféctus in lucem Géntium datus es; áperi óculos córdium in te credéntium populórum, atque ábstrahe miséricors de conclusiône religátos adhuc vínculis diffidéntiæ: &, quos in domo cárceris detinéri cónspicis in ténebris ignorántiæ, tuæ, quæsumus, sciéntiæ irrádies splendôre.

Pater noster. Et ne nos. A malo nos líbera. fol. 10. Humiliâte vos benedictióni. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum.

Benedíctio.

GAudio Advéntûs sui nos Christus lætíficet, & corda nostra divinitâtis suæ grátiâ semper illúminet. ℟. Amen. Desidéria nostra præséntiæ suæ exhibitiône gratíficet, & devotiônem nostram propítius accéptet. ℟. Amen. Ut accensiône sui amôris ita cor nostrum semper effërveat, ut veniénte illo ad judícium pro méritis non tabéscat. ℟. Amen. Per misericórdiam ipsius Dei nostri, qui, &c. Lauda. Deus manifèstè véniet. Quære fol. 8. Orátio. Deus, qui tubam in Sion. ùt infrà.

SEXTA FERIA
IN ADVENTU DOMINI.

Ad Matutinum.

Antíphona. In te confidit ánima mea, & in umbra alârum tuárum sperâbo, donec tránseat iníquitas.
Psalmus 56. Miserêre mei, Deus: miserêre mei, quóniam confidit in te, &c. Orátio. Deus, Dei Fílius, cujus in ætérnum pérmanet nomen. Quære fol. 3.
Antíphona 1. Ecce Dóminus tuba canet in Sion. P. Et véniet in túrbine Austri: ipse Dóminus omnípotens próteget nos. ℣. Fidèlis Dóminus in verbis suis, & sanctus in ómnibus opéribus suis. P. Et véniet in túrbine Austri. ℣. Glória, & honor Patri, & Fílio, &c. P. Ipse Dóminus.

Orátio.

DEus, qui tubam in Sion cóntinens, salvâre venísti in Austri túrbine peccatóres, dum álios terrôre signòrum, álios prædicatiônis grátiâ éxcitas ad credéndum; prótege nos ab omni adversitâte tentatiònum: ut tuba verbi tui sit semper salvátio ánimæ &

& córporis nostri. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, Deus noster, &c.

Dicat Présbyter. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Antíphona 2. Congregâvit Dóminus dispersiônem pópuli sui in misericórdia. P. Et vidébitur cláritas ejus in nube, sicut tempóribus Móysi. P. Et manifestábitur quemádmodùm Salomônis regis. ℣. Et dominábitur à mari usque ad mare, & à flúmine usque ad propágines ejus. P. Et vidébitur cláritas ejus. ℣. Glória, & honor Patri, & Fílio, &c. P. Et manifestábitur quemádmodùm Salomònis regis.

Orátio.

COngrega, Dómine, dispersiònem pópuli tui in misericórdia, quem olim, redemptùrus mundum, in virtùte bráchii tui liberásti; & ídeò ab his, quos redemísti, magno ópere invocàris: ut, qui infirmári pro nobis dignátus es, ut homo; divinitàtis tuæ hómines dignèris præmunìre præsídio. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, Deus noster, &c.

Antíphona 3. Lætábitur desérta & ínvia, & exultâbit solitûdo. P. Et florêbit sicut lílium. Gérminans, germinâbit. ℣. Gaudébunt campi, & ligna cedri Líbani illìc, quas plantâvit: illic pásseres nidificábunt. P. Et florèbit sicut lílium. ℣. Glória, & honor Patri, &c. P. Et florêbit sicut lílium.

Orátio.

VEnísse te Dóminum in Sion, cum laude & lætítia omnis cathólica præconâtur ecclésia: & ídeò pétimus; ut, qui Advéntum tuum gloriòsum in pópulis nunciàmus, à nostris facinóribus, te expiánte, purgêmur. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, Deus noster.

Dicat Présbyter. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo. ℟. Expectàtur Dóminus, ut misereàtur nobis. P. Quia Deus judícii Dóminus est: beáti omnes, qui expéctant eum. ℣. Non secúndùm visiònem oculôrum judicâbit, neque secúndùm auditum áurium árguet; sed judicâbit in justítia páuperes. P. Quia Deus judícii Dóminus est. ℣. Glória, & honor Patri. Reiterètur ℟. Expectâtur Dóminus.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Diréćta fаćta est via piôrum, & præparâtum est iter sanćtòrum.

Cánticum. *Esaíæ cap. 26.*

ECce cívitas virtus, & salvátio nostra, * pone murum, & circa murum munitiònem muri.

Post sceptrum viri aperite portas, * intret plebs custódiens justítiam: partícipes qui sunt veritâtis, custodiéntes pacem:

Quóniam in te speravérunt Dómine usque in ætérnum. * Deus magnus & ætérnus,

Quómodò humiliásti, & deduxísti eos, * qui commorabántur in altíssimis;

Civitátes firmíssimas dejícies, & dedúces eas usque ad humum. * Et conculcábunt eas pedes mansuetôrum, & humílium.

Diréćta faćta est via piòrum, * & præparâtum est iter sanćtòrum.

Die enim Dómini judícium: * sperávimus in nómine ejus, & in memória, quam concupivit ánima mea.

P. Diréćta faćta est via piòrum. Glória, & honor Patri, & Fílio, &c. P. Et præparâtum est iter sanćtòrum.

Matutinárium.

Illúmina, Dómine, vultum tuum super nos. P. Et miserère nobis. ℣. Ut cognoscâmus in terra in ómnibus Géntibus salutâre tuum. P. Illúmina, Dómine. ℣. Glória, & honor Patri, &c. P. Et miserère nobis.

Lauda. Laudâte Dóminum de cœlis. Quære fol. 6. Psalmus 148. Prophetía. Hæc dicit Dóminus: Vade, ingrédere. fol. 15. Hymnus. Mane nobíscum Dómine. Quære fol. 19.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem mundi Dóminum nostrum. Quære fol. 2.

Capítula.

DEus, qui maniféstè ad judícium ventûrus esse créderis, maniféstam poténtiam in nobis osténde tuæ salvatiònis: ut, qui terríbilis sustinêris, mitíssimus, cum véneris, sentiàris.

Pater noster, qui es in cœlis. A malo nos líbera, & in tuo timôre. Quære fol. 10. Humiliâte vos benedićtióni.

Dicat Présbyter. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Lauda. Deus maniféstè véniet: Deus noster, & non silèbit. ùt suprá. Orátio. Deus, qui tubam in Sion cóntinens, salvâre venísti. Require fol. 19.

IN TERTIO DOMINICO
DE ADVENTU DOMINI.

Ad Vésperos.

Lauda. A solis ortu usque ad occâsum. cum

sua

sua Oratióne. Deus, cujus nomen est benedíctum, fol. 1.

Sono. Allelúia: Qui reminiscímini Dóminum, ne taceâtis, & ne detis siléntium, donec stabíliat, & ponat Hierúsalem. P. Laudem in terra. ℣. Allelúia. Sicut terra, quæ prodúcit flores suos, & sicut hortus semen suum gérminat; ita Dóminus germinábit justítiam. P. Laudem. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Antíphona. Super montem excélsum ascénde, qui evangelízas Sion: Dic civitátibus Judá. P. Ecce Deus noster in fortitúdine venit. ℣. Deus deórum Dóminus locútus est, & vocâvit terram. P. Ecce Deus noster. ℣. Glória, & honor Patri, &c. P. Ecce Deus noster in fortitúdine vénit: Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum.

Lauda. Salvos nos fáciat déxtera tua: allelúia. P. Et exáudi nos, Dómine Deus noster. Allelúia, allelúia. ℣. Et confiteámur nómini tuo, & gloriêmur in laude tua. P. Et exáudi nos. ℣. Glória, & honor Patri. P. Et exáudi nos, Dómine.

Hymnus. Christi catérva clámitet. Supplicátio. Orêmus Redemptòrem mundi Dóminum nostrum. Requíre fol. 2.

Capítula.

SUper montem excélsum Advéntûs tui gáudia evangelizántes ascéndimus, dum in altitúdine tua Christe Dei Fílius fundásti; ea, quæ vera sunt de te, crédimus, & fatémur: quæsumus ergo, ut, qui ad faciéndum judícium expectâris, ante judícium nos éxpies à críminibus nostris.

Pater noster. Liberáti à malo, confirmáti, &c. fol. 2.

Benedíctio.

DOminus Jesus Christus, qui Advéntu suo subvenîre dignâtus est mundo, ánimas nostras corporáque puríficet á delícto. ℟. Amen. Det nobis legis suæ præcépta virtúte spíritûs atténdere; ut possimus Advéntum ejus amabíliter præstolâre. ℟. Amen. Sicque ab omni reátu immúnes effíciat, ut Advéntus ejus non reprobándos expéllat; sed redémptos atque glorificándos assúmat. ℟. Amen. Per misericórdiam, &c.

Lauda. Lætábimur in salutári tuo: allelúia. Et in nómine Dómini Dei nostri magnificábimur: allelúia. Ipsi obligáti sunt, & cecidérunt. P. Nos vero resurréximus & eréeti sumus. Allelúia, allelúia. ℣. Impleat Dóminus omnes petitiónes nostras. Nunc cognóvi, quóniam salvum fáciet Dóminus Christum suum. P. Nos vero resurréximus. ℣. Glória, & honor Patri, &c. P. Allelúia, allelúia.

Orátio. Venísse nomen tuum de longínquo. Requíre infrà in Matutínis.

Ad Matutinum.

Hymnus. Ætérne rerum cónditor. Quære fol. 3.

Orátio.

POst gallórum canórum concéntus noctísque quiétem exclûsam, tibi, Dómine, matûra nox párturit diem, & galli concrepántibus alis, ore præcónio matutinum júbilant hymnum: tibi, Dómine, aves cœli laudes emíttunt: tuo jussu discússis ténebris sol rádios infert mundo. Tua sunt ista mirácula, Omnípotens Pater: nos tantúmmodò vota portâmus, offeréntes sancto nómini tuo hæc sacrifícia matutína; ut à peccátis prætéritis absolúti, de præsénti tribulatióne mereâmur absólvi. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, Deus noster, qui es benedíctus, & vivis, &c.

Dicat Présbyter. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Antíphona 1. Dómini est salus, & super pópulum tuum benedíctio tua. Psalmus 3.

Antíphona 2. Incérta & occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi. Psalmus 50.

Antíphona 3. In umbra alârum tuârum sperâmus, Deus, dum tránsiet iníquitas. Psalmus 56. Orátio. Ætérnum te auctórem & conditórem. Quære fol. 3.

Antíphona. Ecce nomen Dómini venit de longínquo, & língua ejus, quasi ignis ardens. P. Et spíritus ejus, sicut torrens inúndans. ℣. Advocâvit cœlos sursum, & terram discérnere pópulum suum. P. Et spíritus ejus. ℣. Glória, & honor Patri, & Fílio, &c. P. Et spíritus ejus.

Orátio.

VEnísse nomen tuum de longínquo cónditæ à te creatúræ tuæ lætántur: & ídeò fac nos, ut, qui Advéntum incarnatiónis tuæ suscépimus, à spinis peccatórum ardéntis línguæ tuæ spíritu expiêmur. ℟. Amen.

Antíphona. De Sion éxiet lex, & verbum Dómini de Hierúsalem. P. Judicábit Gentes, & árguet pópulos multos usque in novíssimum. ℣. Excélsus super omnes Gentes Dóminus, & super cœlos glória ejus. P. Judicábit Gentes. ℣. Glória, & honor Patri, &c. P. Judicábit.

Orá-

Orátio.

LEx tua verbum, Deus Pater, de Sion egrédiens non júdicet; sed prótegat pópulos síbimet confiténtes: nec árguat de peccáto, quos incarnatiònis suæ venit liberàre mystérium: ut, qui in eléctis agnóscitur gloriòsus, in peccatóribus clemens semper inveniátur & pius. ℟. Amen.

Antíphona. Quærite Dóminum, omnes mansuéti terræ: quærite justum, quærite mansuètum; & inveniètis eum. ℣. Quærite Dóminum, & confortámini: quærite fáciem ejus semper. P. Quærite justum. ℣. Glória, & honor Patri, & Fílio. P. Et inveniètis eum.

Orátio.

INquiréntes te Dómine, exáudi propítius, & ab incurvántibus angústiis defénde precàtus; ut ecclésiæ tuæ te per omnes Gentes magníficent: exáltent nomen tuum unitàtis vínculo: discant à te quoque, ut illuminéntur, & atténdant; & præceptórum tuòrum tenacitàte vultu consciéntiæ nullátenus erubéscant. ℟. Amen.

℟. Suscitàbit Dóminus regem ex Israël fortíssimum in throno honòris sedéntem in sempitérnum. P. Replébitur, quasi Phison, sciéntià; velut Euphràtes, intelléctu: ipse multiplicàbit Jordànem in témpore messis. ℣. Ecce dies venit, dicit Dóminus: & suscitàbo David germen justum, & regnàbit rex, & sápiens erit. P. Replébitur, quasi Phison, scientià. ℣. Glória, & honor Patri, & Fílio, & Spirítui Sancto. Reiterètur Responsórium. Suscitàbit Dóminus regem ex Israël fortíssimum in throno, &c.

Orátio.

DEus Pater omnípotens, qui nobis Fílium tuum suscitásti in regem, quo apparénte mundo Ecclésiæ tuæ ut Phison, sciéntià mundàtur, &, velut Euphràtes, fœcundàtur intelléctu charísmatum; da nobis in te habère sciéntiæ lumen, & virtùtum omnem plenitúdinem: ut, dum sciéntiæ dona perquírimus, íterum ad te, qui es fons sciéntiæ, veniàmus. ℟. Amen.

In Laudibus.

Antíphona. Deus à Líbano véniet, & sanctus à monte Opáuco: texit cœlos virtus ejus, & laudis ejus plena est terra.

Cánticum. *Habacuc cap.* 3.

DOmine audívi auditum tuum, & tímui.* Dómine considerávi ópera tua, & expávi.

In médio duûm animálium cognoscèris: dum appropinquáverint anni, innotescèris: * dum advénerit tempus, ostendèris:

Cum conturbàta fúerit ánima mea in ira, * misericórdia tua memoráberis mei.

Deus à Líbano véniet, * & sanctus à monte Opáuco & condénso:

Opéruit cœlos virtus ejus, & laude ejus plena est terra. * Et fulgor illius quasi lumen erit:

Córnua in mánibus ejus sunt: * illi confirmàta est virtus glóriæ ejus, & pósuit claritàtem firmam.

Ante fáciem suam ibit verbum. Et exivit in campos. * Pedes ejus stetérunt, & commòta est terra.

Aspexit, & fluxérunt gentes: * dissolúti sunt montes vehementèr.

Defluxérunt colles æternàles: * itínera sæculária ejus pro labóribus.

Vidérunt te tabernácula Æthíopum, * & expavéscent tabernácula terræ Mádian.

Numquid in flumínibus ira tua Dómine? * aut in mari ímpetus tuus?

Qui ascéndit super equos tuos: * & equitàtus tuus sánitas.

Inténdens, exténdens arcum super sceptra, dicit Dóminus: * flumínibus scindètur terra.

Vidèbunt gentes, & dolèbunt pópuli: * aspérgens aquas contradictiònis:

Dedit abyssus vocem suam, * ab altitúdine phantasíæ suæ. Sol & Luna stetérunt in órdine suo:

In lúmine splendòris jácula tua ibunt, * in luce coruscatiònis armatùra tua.

Indignatiòne tuà exterminàbis terram: * & in furòre tuo duces gentes.

Exísti in salùtem plebis tuæ, * ut salvos fácias electos tuos.

Misísti in cápita iniquòrum mortem: * resuscitásti víncula usque ad bellum.

Præcidísti in pavòre cápita poténtium: * movebúntur in ea gentes, & apérient ora sua: edens pauper in abscónso.

Misísti in mari equos tuos, * turbántes aquas multas.

Custodivit me, & expàvit venter meus * à voce deprecatiònis labiòrum meòrum.

Et introivit timor in ossa mea, * & désuper turbàta est virtus mea.

Requiéscam in die tribulatiònis: * & ascéndam ad tabernácula transmigratiònis meæ.

Quóniàm ficus non áfferet fructus: * & non erunt nascéntia in víneis.

Mentiètur opus olívæ: * & campi non præstábunt cibos.

De-

D eficient ab esca oves : * & non erunt ad præsépia boves.
E go autem in Dómino gloriábor : * gaudébo in Deo salutári meo.
D óminus virtus mea : * státuet pedes meos in consummatióne.
S uper excélsa impónet me, * vincam in claritáte ejus.
P. Et laudis ejus plena est terra. Gloria, & honor Patri, & Fílio, &c. P. Et laudis ejus plena est terra.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Benedíctus es, Deus; & benedíctum nomen glóriæ tuæ. Cánticum trium puerórum. Benedíctus es Dómine Deus patrum nostrórum. Require retrò in primo Domínico de Advéntu Dómini, fol. 6.
Sono. Allelúia. Qui reminiscímini Dóminum, ne taceàtis, & ne detis siléntium, donec stabíliat & ponat Hierúsalem. P. Laudem in terra. ℣. Allelúia. Sicut terra, quæ prodùcit flores suos, & sicut hortus semen suum gérminat; ita Dóminus germinábit justítiam. P. Laudem in terra.
Lauda. Laudáte Dóminum de cœlis, allelúia : laudáte eum in excélsis, allelúia. Psalmus 148.

Prophetía.

L éctio libri Ezechiélis Prophétæ. *Capítulo* 34. ℟. Deo gratias.

HÆC dicit Dóminus: Salvábo gregem meum, & non erit ultrà in rapinam, & judicábo inter pecus: & fáciam cum eis pactum pacis, & cessáre fáciam béstias péssimas de terra : & qui hábitant in desérto, secúri dórmient in sáltibus. Et ponam in circúitu collis mei benedictiónem : & dedùcam imbrem in témpore suo: & plúviæ benedictiónis erunt. Et dabit lignum agri fructum suum, & terra dabit germen suum, & erunt in terra sua absque pavóre: & scient, quia ego sum Dóminus, cum contrívero caténas jugi eórum, & erúero eos de manu imperántium sibi. Et non erunt ultrà in rapinam géntibus, nec béstiæ terræ devorábunt eos: sed habitábunt confidénter absque ullo terróre. Et suscitábo eis germen nominàtum : & non erunt ultrà imminúti fame in terra, nec portábunt ultrà oppróbrium géntium. Et scient quia ego sum Dóminus Deus eórum. Ero cum eis, & ipsi pópulus meus domus Isaël: ait Dóminus. Vos autem greges mei, páscuæ meæ omnes estis : & ego Dóminus Deus vester. ℟. Amen.

Hymnus. Cunctórum rex omnípotens. Quære fol. 7. Supplicátio. Orémus Redemptórem mundi Dóminum nostrum. Quære fol. 2.

Capítula.

ADvéntûs tui glóriam devotióne promptíssimâ præstolántes, rogámus atque expóscimus; ut præséntiæ tuæ luce ténebras nostras inrádies : quáliter nunc ad perféctum nos usquequáque sanctíficans tuis póstmodùm munéribus dignos efficias.

Pater noster. totum. Liberáti à malo. Quære fol. 2.
Lauda. Lætábimur in salutári tuo, allelúia. Benedíctio. Dóminus Jesus Christus. fol. 21. Exeúnte vésperâ. Lauda. A solis ortu usque ad occásum. Quære fol. 1. Sono. Qui reminiscímini Dóminum. Require fol. 12.
Antíphona. Ponet Dóminus in terra judícium. P. Et legem ejus ínsulæ expectábunt. ℣. Et erit firmaméntum in terram ipsórum, & primítias omnis labóris eórum. P. Et legem ejus. ℣. Glória, & honor Patri, & Fílio, &c. P. Et legem ejus.
Lauda. Salvos nos, fac, Dómine, Deus noster, Allelúia; ut confiteàmur nómini sancto tuo: allelúia. P. Et gloriémur in laude tua, allelúia, allelúia. ℣. Meménto nostri, Dómine, in beneplácito pópuli tui: vísita nos in salutári tuo. P. Et gloriémur in laude tua. ℣. Glória, & honor Patri, & Fílio, &c. Et gloriémur in laude tua. Hymnus. Christi catérva clámitet. fol. 1. Capítula. Deus, cujus ætérnitas témpora. Benedíctio. Christus Dóminus, qui per suscéptæ mystérium. fol. 8.
Lauda. Propter misérias ínopum, allelúia; & gémitum páuperum, allelúia. P. Nunc exúrgam, dicit Dóminus. Allelúia, allelúia. ℣. Et elóquia Dómini elóquia casta, argéntum igne examinàtum terræ purgátum séptuplum. P. Nunc exúrgam. ℣. Glória, & honor Patri, &c. P. Nunc exúrgam. Orátio. Venisse nomen tuum de longínquo cónditæ. Require fol. 13.

SECUNDA FERIA.
TERTIÆ HEBDOMADÆ.
Ad Matutinum.

Antíphona. Dómine quid multiplicáti sunt Psalmus 3.

Orátio.

MUltiplicáti sunt, Dómine, qui tribulant nos; sed tu multus es in misericórdia, qui éruas: in nullo enim formidámur ab imminénti pressúra, si tantùm tuâ muniámur, Omnípotens, gratiâ. ℟. Amen.

An-

Antíphona. Ego locútus sum, dicit Dóminus, & vocávi eum: addúcam illum, & dírigam vias ejus. ℣. Et ponam in mari manum ejus, & in flumínibus déxteram ejus. ℟. Et vocávi eum. ℣. Glória, & honor Patri, &c. ℟. Et vocávi eum.

Orátio.

DEus Pater, qui viam unigéniti Fílii tui dírigens, partícipem eum nostræ mortalitàtis esse voluísti; fac nos esse partícipes regni sui: ut qui locútus vocásti eum, ut Redémptor adésset homínibus parcens, cum illo ostendàris nobis gáudens. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, Deus noster, &c.

Dicat Présbyter. Dóminus sit semper vobiscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Antíphona 2. Dabo in Sion salútem, & in Hierúsalem glóriam meam. ℣. Deus deórum Dóminus locútus est, & vocávit terram. ℟. Dabo in Sion. ℣. Glória, & honor Patri. ℟. Et in Hierúsalem.

Orátio.

ECce Dóminus Deus noster, satis pulchri sunt pedes evangelizántium pacem, & annunciántium bona: fac nos ergo, ut calciáti pedes in præparatióne evangélii pacis, de perácto cursu gáudeant consummátæ virtútis: ut Christum tuum, quem os nostrum plenà fide annúnciat, vita nostra in efficiéntia óperis non contémnat; sed ánnuà devotióne incarnatiónis ejus festa celebrántes, vota nostra illi persolvámus sine fine felíces. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, Deus noster, &c.

Antíphona 3. In sémita judiciórum tuórum, Dómine, sustinúimus nomen tuum. ℟. Et memória lætántium in desidérium ánimæ. ℣. Quia tu, Dómine, suavis & mitis, & multæ misericórdiæ ómnibus invocántibus te. ℟. Et memória. ℣. Glória, & honor Patri, & Fílio, &c. ℟. Et memória lætántium.

Orátio.

MAndáta judiciórum tuórum, Dómine, expectámus, te poscéntes, ut qui nos jam eduxísti in lucem per fidem, justítià fácias nos tibi placábiles de bonórum óperum dignitáte: ut incarnáta justítia, quæ nos visitávit in ténebris, ad judícium véniens líberet à torméntis. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, Deus noster, &c. ℟. Disrúmpam víncula pópuli mei, dicit Dóminus: & dispérdam ómnia mala, quæ indúxi super illos. ℟. Et áuferam univérsum dolórem à fácie terræ, & à civitáte ista. ℣. Ecce ego congregábo eos de univérsis terris, & fériam cum eis pactum semper, & non désinam eis benefácere, dicit Dóminus. ℟. Et áuferam univérsum dolórem. ℣. Glória, & honor Patri, &c. Reiterétur ℟. Disrúmpam víncula pópuli mei, dicit Dóminus.

In Láudibus, Cánticum, & Matutinárium, & Lauda, & Hymnus, ut in secúnda féria primæ Hebdómadæ de Advéntû. Et Capítula, & Prophetía, & Lauda finále, ut in secúnda Domínica de Advéntu, vidélicet in Matutínis fol. 11. Orátio. Gáudent campi útique Advéntûs tui. Quære infra. Et sic debes dícere per totam septimànam in diébus fériis.

FERIA QUARTA.

Ad Matutinum.

Antíphona. Lava me, Dómine, ab injustítia mea, & à peccátis meis munda cor meum. Psalmus 50. Miserère mei, Deus, secúndùm, &c. Glória, & honor Patri, & Fílio, &c. Orátio. Deus, Dei Fílius, cujus in ætérnum pérmanet nomen, &c. Require fol. 3.

Antíphona 1. Gaudébunt campi, & ómnia, quæ in eis sunt. ℟. Tunc exultábunt ómnia ligna silvárum ante fáciem Dómini, quóniam véniet. ℣. Læténtur cœli, & exúltet terra: commoveátur mare, & plenitúdo ejus; orbis terrárum, & univérsi, qui hábitant in eo. ℟. Tunc exultábunt. ℣. Glória, & honor Patri. ℟. Tunc.

Orátio.

GAudent campi útique Advéntûs tui jocunditáte perfúsi: & ídeò quæsumus, ut, qui insensibília Advéntûs tui gáudia in te viventia cómprobas; sensíbiles nos in Advéntu tui judícii coronándos attóllas. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, Deus noster, &c.

Antíphona 2. Adjíciet Dóminus manum suam ad possidéndum resíduum pópuli sui, & véniet ab ínsulis maris. ℟. Et congregàbit pópulos prófugos Israël, & dispérsos Judá cólliget. ℣. Et erit firmaméntum in terra: in summis móntium superextollétur super Líbanum fructus ejus: & florébunt de civitáte, sicut fœnum terræ. ℟. Et congregàbit pópulos. ℣. Glória, & honor. ℟. Et congregábit.

Orátio.

ADjíce manum tuam, Dómine, & possíde resíduum pópuli tui; ut incarnatióne tuà incrédulis patescénte nihil resíduum sit, quod vácuum remáneat à mercéde: quo, dum in fílios infidelitàtis incarnatiónis tuæ mystérium manifèstas, in córdibus fidélium de-

Digitized by Google

desidérii tui vota plácita tibi semper efficias. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, Deus noster, &c.

Antíphona 3. In illa die de ténebris & calígine óculi cæcôrum vidébunt: addent mites in Dómino lætítiam. P. Et húmiles páuperes in sancto Israël exultábunt. ℣. Et benedicéntur in eo omnes tribus terræ: omnes gentes sérvient ei. P. Et húmiles. ℣. Glória, & honor Patri, &c. P. Et húmiles páuperes.

Orátio.

UNigénite Dei Fílius, qui de ténebris & calígine óculos cæcôrum vidêre fecísti, cùm mundo per suscéptæ incarnatiônis mystérium claruísti; dignâre grátiâ divinitàtis tuæ inlustrâre arcâna péctoris nostri: ut, qui Advéntûs tui grátiâ anhelàmus, divinitàtis tuæ múnere consolémur. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, Deus noster, &c. ℟. Béthlehem non est mínima in princípibus Judá: ex te pródiet rex. P. Cujus regnum non corrumpêtur. ℣. Et tu, Béthlehem Ephràta, numquid párvula es in míllibus Judá? Ex te enim egrediêtur rex. P. Cujus regnum. ℣. Glória, & honor Patri. Reiterêtur ℟. Béthlehem non est mínima in.

In Láudibus Antíphona, Cánticum, & ómnia ália, quæ sequúntur, dicántur usque in finem Matutíni, ut in féria 4. primæ Hebdómadæ fol. 11. Exceptà Prophetià. Hæc dicit Dóminus: salvâbo gregem meum. Quære fol. 23.

Ad Vésperos ómnia dicántur, ut in Vésperis de quarta feria primæ hebdómadæ de Advéntu Dómini. Require fol. 12.

FERIA SEXTA.

Ad Matutinum.

Antíphona. In te confídit ánima mea, & in umbra alârum tuàrum sperâbo, donec tránseat iníquitas. Psalmus 56. Orátio. Deus Dei Fílius. Quære fol. 3.

Antíphona 1. Ecce ego mittam ad gentes & ad ínsulas, dicit Dóminus, longè ad eos, qui non audiérunt de me. P. Et vidébunt glóriam meam. ℣. Audite hæc, omnes gentes: áuribus percípite, qui habitàtis orbem. P. Et vidébunt. ℣. Glória, & honor Patri. P. Et vidébunt glóriam meam.

Orátio.

QUàm pulcri sunt, Dómine, super montes pedes evangelizántium pacem: præsta ergo nobis, ut per te prædicántes salûtem, in te habeâmus salvatiônem; quò Advéntûs tui prædicántes insígnia donôrum tuôrum, in nos redúndet grátia copiôsa. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, Deus noster.

Antíphona 2. Ecce Deus excélsus in fortitúdine sua véniet, nullus ei símilis. P. Quis póterit scrutári vias ejus? Cuncta consíderans nomen ejus supra términos terræ. ℣. Qui ponis nubem ascénsum tuum: qui ámbulas super pennas ventôrum. P. Quis póterit? ℣. Glória, & honor Patri, &c. P. Quis póterit?

Orátio.

QUis póterit, Deus Dei Fílius, scrutári vias tuas? Vel quibus adítibus nascitûrus ad Vírginem véneris? Vel quibus sémitis ad supérna regréssus es? Et ídeò, quia tu solus cuncta consíderans es, cujus nomen supra terræ términos pérmanet; da nobis, illa de te semper considerâre & dícere, quæ culpæ cáreant lege: ut, qui excélsus in fortitúdine véniens humília réspicis, dignos fácias nos munéribus tuis. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, Deus noster, qui es benedíctus, & vivis*, & ómnia regis in sæcula sæculôrum. Amen.

Antíphona 3. Ego Jesus mitto Angelum meum testificâre homínibus. P. Ecce vénio citò, & merces mea mecum est, sanâre languóres pópuli mei. ℣. Audi pópulus meus; & loquar Israël: testificâbor tibi, Israël, si me audíeris. P. Ecce vénio citò. ℣. Glória, & honor Patri, & Fílio, &c. P. Ecce vénio citò.

Orátio.

DEus omnípotens, qui Angelum tuum ante Advéntum Redemptòris misísti, qui testificâret homínibus & viam salûtis & plenitúdinem sanitàtis; da famíliæ tuæ, ut adnuntiatiône Advéntûs tui in cœlésti gáudio hilaréscat. Et, quia merces tua tecum ad judícium véniet, píetas tua consuêta tunc nobis occúrrat in múnere, quæ nostrum sólita est semper removêre languôrem. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, Deus noster, &c. ℟. Parâtus esto, Israël, in Advéntu Dómini Dei tui, quia ecce ipse formans montes. P. Et creans spíritus, & annúncians in homínibus Christum suum. ℣. Ecce Dóminus Deus vester prudéntiâ suâ exténdit cœlos, & in sapiéntia sua præparat orbem; ipse est enim Deus formans terram. P. Et creans spíritus. ℣. Glória, & honor Patri. Reiterêtur ℟. Parâtus esto, Israël.

Omnia ália dicántur usque in finem Matutíni, ut in sexta féria primæ Hebdómadæ

fol.

fol. 13. Excéptâ Prophetiâ. Hæc dicit Dóminus: Salvábo. fol. 23.

Orátio.

DEus Pater, qui, filium tuum missûrus ad terras, legátos tuos, voces útique prædicántium, ad gentes destinásti, vel ad ínsulas, qui incarnatiònem ejus prædicántes, longè ad eos, qui non audiérunt, verbi tui fidem prædicándo porrígerent; da nobis, & te audiéntes à vítiis resipíscere, & credéntes te supérnam promeréri hereditàtem: ut Christum tuum sermónibus prædicántes; opéribus non efficiâmur ante tuæ glóriæ majestàtem damnábiles. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, Deus noster, &c.

Dicat Présbyter. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

In nómine Dómini nostri Jesu Christi perficiàmus cum pace. ℟. Deo grátias.

IN QUARTO DOMINICO DE ADVENTU DOMINI.

Ad Vésperos.

Lauda. A solis ortu usque ad occàsum. Orátio. Deus, cujus nomen est benedíctum. Requíre fol. 1.

Sono. Deus deórum Dóminus locûtus est: vocâvit terram ex Sion. P. Spécies decòris ejus: allelúia. ℣. Deus manifèstè véniet, Deus noster; & non silébit. P. Spécies decòris.

Antíphona. Allelúia: annunciàte Deum in univérsa terra. P. Exúltet, & laudet habitátio Sion. P. Quia in médio ejus véniet Sanctus Israël. P. Et exúltet. Glória, & honor Patri. P. Quia in médio.

Lauda. Cognoscàmus in terra viam tuam, Dómine: allelúia: In ómnibus géntibus salutàre tuum. Allelúia, allelúia. ℣. Deus misereâtur nostri, & benedícat nobis: illúminet vultum suum super nos, & misereâtur nobis. P. In ómnibus géntibus. ℣. Glória, & honor Patri. P. In ómnibus géntibus.

Hymnus. Christi catérva clámitet. Supplicátio. Orêmus Redemptòrem mundi. Requíre fol. 2. Kyrie, eléison: Christe, eléison: Kyrie, eléison.

Capítula.

ILlúmina, Dómine, vultum tuum super nos, & benedictiònem tuam ubértim nostris infúnde pectóribus: quò corda nostra lucis tuæ hilaritàte perfûsa tuam in terris váleant recognóscere viam, & ómnibus singulári géntibus fidei sacræ læténtur notítiâ.

Pater noster. Et.

Liberáti à malo, confirmáti semper in bono, tibi servire mereâmur Deo ac Dómino nostro. Pone, Dómine, finem peccátis nostris: da gáudium tribulátis: præbe redemptiònem captívis: sanitàtem infirmis: requiémque defúnctis: concède pacem, & securitàtem in ómnibus diébus nostris: frange audáciam inimicòrum nostròrum: exáudi, Deus, oratiònem servòrum tuòrum ómnium fidélium Christianòrum in hoc die & in omni témpore: per Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum, qui tecum vivit, & regnat in unitáte Spíritus Sancti Deus per ómnia semper sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Dicat Présbyter. Humiliàte vos ad benedictiònem: Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum.

Benedíctio.

UNicus Fílius Dei, qui génitus de útero Patris, incarnári venit ex útero Vírginis, éluat nos ab omni corruptiòne humánæ conditiònis. ℟. Amen. Atque idem, qui incomprehensíbilis venit ad veritátem humáni córporis, tollat à nobis immundítiam humánæ corruptiònis. ℟. Amen. Et, qui vita venit mortem perférre, tríbuat nobis nihil de mortis damnatiòne sentire. ℟. Amen. Per misericórdiam ipsius, &c.

Lauda. Dóminus in circúitu pópuli sui est: allelúia. P. Ex hoc nunc, & usque in ætérnum pax super Israël. Allelúia, allelúia. ℣. Benedíctus, qui venit in nómine Dómini: Deus, Dóminus, & illúxit nobis. P. Ex hoc nunc. ℣. Glória, & honor. P. Ex hoc nunc. Orátio dicâtur Unígenite Fílius Dei Patris. Requíre in Matutínis sequéntibus.

Ad Matutínos.

Hymnus. Ætérne rerum Cónditor. Requíre fol. 3.

Orátio.

DOmine Deus Pater omnípotens, inspirâtor precum, teque invocántium velox auditor; voci nostræ, orámus, cleméntiæ tuæ aurem appòne, & nostròrum víncula peccáminum poténti miseratiòne dissólve: Ac sicut nos gallòrum canóribus ad matutíni grátiam própocas consúrgere, & prophetáli vaticínio in lucem géntium únicæ redemptiònis præmúncias; ita nunc navigántibus nobis intúitu supérno adsíste. Sic, quæsumus, famulátûs nostri vota suscípias, ut ad lucem abundánti nos misericórdiâ sublevándo perdúcas. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam Deus noster, &c.

An-

Antíphona super psalmos. Glória mea Deus meus, & exáltans caput meum. Psalmus 3.
Antíphona. Tibi soli peccávi: miserère mei, Deus. Psalmus 50.
Antíphona. Miserère mei, Deus, miserère mei: quóniam in te confidit ánima mea. Psalmus 56.

Orátio.

DOmine Deus, apud quem est fons vitæ, & in cujus lúmine adspícimus lumen; énutri in nos tuæ sciéntiæ splendòrem: ut sitiéntibus nobis vitàlem impártias potum, & caligántium animàrum supérno lúmine restítuas intelléctum. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, &c.

Antíphona 1. Me ínsulæ expéctant, dicit Dóminus, & bráchium meum sustinébunt. P. Quia judícium meum in lucem populòrum apparébit. ℣. Deus deòrum Dóminus locûtus est, & vocávit terram. P. Et bráchium. ℣. Glória, & honor Patri, &c. P. Quia judícium meum.

Orátio.

UNigénite Fílius Dei Patris, quem ínsulæ expéctant, & bráchium fortitúdinis tuæ plebs adquisíta sústinet; te quæsumus & rogâmus, ut nos peccatóres fácias semper esse beátos: ut, cùm Advéntûs tui apparúerit glória, non confundámur vidéntes fáciem tuam. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, &c.

Antíphona 2. Timébunt, qui ab occidénte sunt, nomen Dómini; &, qui ab ortu solis, glóriam ejus. P. Cùm vénerit, quasi flúvius violéntus, quem spíritus Dómini éxcitat. ℣. Et timébunt gentes nomen tuum, Dómine, & omnes reges terræ glóriam tuam. P. Cùm vénerit. ℣. Glória, & honor Patri. P. Cùm vénerit, quasi flúvius.

Orátio.

CHriste Dei Fílius, qui in mundo per Vírginem natus, nativitàtis tuæ terròre & regna cóncutis, & reges admirári compéllis; præbe nobis inítium sapiéntiæ, quod est timor tuus: ut in eo fructificémur, in eo étiam proficiéntes fructum tibi pacatíssimum offerâmus: ut, qui ad géntium vocatiónem, quasi flúvius violéntus, accessísti; nascitúrus in terris ad conversiònem peccántium, manifésta tuæ grátiæ dona osténdas: quò, repúlso terròre formídinis, casto te semper sequámur amòre íntimæ charitàtis. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, Deus noster, qui es benedíctus, & vivis, & ómnia regis, &c.

Antíphona 3. Quæ prima fúerat, ecce vèniet, nova annúncians vobis; ántequam oriàtur, auditam vobis fácimus. Laus Dómini in extrémis terræ. ℣. Oriétur in diébus ejus justítia & abundántia pacis, donec extollàtur luna; & dominábitur à mari usque ad mare. P. Laus Dómini. ℣. Glória, & honor Patri, &c. P. Laus Dómini.

Orátio.

NOva & inaudita sunt, Dómine, quæ prophéticus sermo intónuit mundo: Quòd novo Vírginis partu salvátio exoriétur creaturàrum: cujus admirábile incarnatiònis mystérium quia devòta córdium susceptiòne ecclésia súscipit lætabúnda; quæsumus, ut in laudem ejus & nova illi cántica déferat & accépta; ut, cujus laus ab extrémis terræ concínitur, ejus volúntas in toto mundo à fidélibus impleàtur. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, Deus noster, &c. ℟. Dóminus omnípotens suscitábit nobis ab oriénte príncipem magnum, & vocábitur nomen ejus Redémptor ómnium, & ipse salvum fáciet pópulum suum à peccátis eòrum. ℣. Audite, domus David, Dóminus dabit vobis signum: Ecce virgo concípiet, & páriet fílium. P. Et vocábitur. ℣. Glória, & honor Patri, & Fílio. Reiterètur ℟. Dóminus omnípotens suscitábit.

Orátio.

DEus Pater omnípotens, qui ab Oriénte príncipem magnum exúscitas; da nobis, ut ejus ampléxu, quem ad redemptiònem nostram misísti salvans pópulum suum à peccátis eòrum, illius útique príncipis, qui sine altérius justítiæ participatióne est justus, partícipes esse te propítio mereâmur. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, Deus noster, &c.

Dicat Présbyter. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Descéndant, sicut ros, verba mea, quia nomen Dómini invocávi. Deus fidélis, in quo non est iníquitas: justus & sanctus Dóminus Deus. Cánticum. Atténde cœlum, loquar; & áudiat terra. Require fol. 4.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Benedícite Dóminum, pusílli & magni, & omnes qui expectâtis Advéntum ipsius. Psalmus. Benedíctus es, Dómine Deus patrum nostrórum. Require fol. 6.

Sono. Deus deòrum Dóminus locûtus est:

vocàvit terram ex Sion. P. Spécies decòris ejus : Allelúia. ℣. Deus manifèstè véniet, Deus noster, & non silèbit. P. Spécies decòris ejus.

Lauda. Laudàte Dóminum de cœlis : allelúia. ℣. Laudàte eum in excélsis : allelúia. Psalmus 148.

Léctio libri Esaíæ Prophétæ. *Capítulo* 42. ℟. Deo grátias.

CAntàte Dómino cánticum novum, laus ejus in extrémis terræ : qui descendístis in mare, & plenitúdinem ejus; ínsulæ, & habitatóres eàrum. Sublevètur desértum, & civitátes ejus ; in dómibus habitàbit Cedar: laudàte habitatóres Petræ, de vértice móntium clamábunt. Pnnent Dómino glóriam, & laudem ejus in ínsulis nunciárunt. Dóminus, sicut fortis, egrediètur, sicut vir præliàtor suscitàvit zelum : vociferábitur, & clamàbit: super inimícos suos confortàbitur. Tácui semper, silui, pátiens fui, sicut páriens loquar : dissipàbo, & absorbèbo simul. Desértos fáciam montes, & colles, & omne gramen eòrum exsiccàbo : & ponam flúmina in ínsulis, & stagnàre fáciam. Et dedùcam cæcos in viam, quam nésciunt ; & in sémitis, quas ignoravérunt, ambulàre eos fáciam. ℟. Amen.

Hymnus. Cunctòrum Rex omnípotens. Supplicàtio. Orèmus Redemptórem mundi. Require fol. 2.

Capítula.

EXcita poténtiam tuam, & veni ad liberándum nos, Dómine Deus ; ut, quóniam opprímimur turbínibus tentatiónum, virtùtis tuæ auxílio sublevémur : nec prævàleant nobis legiónes hóstium, cùm tua majestàte tuèmur : ut semper nobis opitulatiònem, & adversáriis ínferas ultiònem.

Pater noster. Et ne nos. Liberàti à malo. fol. 2.

Lauda. Dóminus in circúitu. Require fol. 26. Benedíctio. Unicus Fílius Dei. fol. 26. Exeúnte vésperà. Lauda. A solis ortu. Sono. Deus deòrum. fol. 26.

Antíphona. Ascéndit Salvàtor Dóminus in montem Sion, liberàre pópulum suum Israël. P. Et erit regnum ejus sempitérnum. ℣. Omnes gentes pláudite mánibus : jubilàte Den in voce exultatiònis. P. Et erit regnum. ℣. Glória, & honor. P. Et erit regnum.

Lauda. Oculi nostri ad Dóminum Deum nostrum, allelúia. P. Donec misereàtur nobis, allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Ad te levàmus óculos nostros, qui hábitas in cœlis. P. Donec misereàtur. ℣. Glória, & honor. P. Allelúia, allelúia, allelúia.

Hymnus. Christi catérva clàmitet. Supplicàtio. Orèmus Redemptórem mundi. fol. 2. Capítula. Deus, cujus ætérnitas. Benedíctio. Christus Dóminus. Requìre fol. 2.

Lauda. Apud te propitiátio est, allelúia, & propter legem tuam sustínui te, Dómine, allelúia. P. Apud te est enim misericórdia, & copiòsa redémptio : allelúia, allelúia. ℣. Fiant aures tuæ intendéntes in vocem deprecatiònis meæ. P. Apud te est. ℣. Glória, & honor. P. Apud te est.

Orátio.

UNigénite Fílius Dei Patris, quem ínsulæ expéctant, & bráchium fortitúdinis tuæ plebs adquisìta sústinet ; te quæsumus & rogàmus, ut nos peccatóres fácias semper esse beàtos : ut, cùm Advéntùs tui appartúerit glória, non confundàmur vidéntes fáciem tuam. Respóndeat Chorus. Amen. Per misericórdiam tuam.

FERIA SECUNDA. QUARTÆ HEBDOMADÆ.

Ad Matutinum.

Antíphona. Dómine, quid multiplicáti. Psalmus 3. Orátio. fol. 8. ut in secúnda féria primæ Hebdómadæ.

Antíphona 1. Ecce Dóminus véniet de longe. P. Beáti omnes, qui expéctant eum. ℣. Omnes gentes pláudite mánibus : jubilàte Deo in voce exultatiònis. P. Beáti omnes. ℣. Glória, & honor. P. Beáti omnes.

Orátio.

DE longe incarnatiònis tuæ Advéntum, Christe Dei Fílius, beatòrum numerósitas præstolándo, beatificàta fore cognóscitur. Quæsumus, ut expectatiòne secúndi Advéntùs tui ita beatificémur, ut pium te in judício sentiàmus. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona 2. Mortificàte nunc membra vestra, quæ sunt super terram : quóniam, cùm Christus apparúerit, vita vestra. P. Tunc & vos apparébitis cum ipso in glória. ℣. Sit nomen Dómini benedíctum ex hoc nunc, & usque in sæculum. P. Tunc & vos. ℣. Glória, & honor. P. Tunc & vos.

Orátio.

MOrtífica, quæsumus, super terram membra nostra ab omni concupiscéntia ; ut, cùm tu nostra apparúeris vita, appareàmus & nos tecum transformáti in glóriam sem-

Digitized by Google

sempitérnam. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona 3. Ego ante te ibo, dicit Dóminus. P. Et gloriósos terræ humiliábo. ℣. Deus deòrum Dóminus locûtus est, & vocávit terram. P. Et gloriósos. ℣. Glória, & honor. P. Et gloriósos.

Orátio.

INgénite summe Pater, per quem témpore nativitàtis Domínicæ justítiæ opus pax vel secúritas conclúditur univérsæ terræ; fac nos in secúndo Advéntu glóriæ suæ pulchritúdinem indivíduæ majestàtis pérpetim intuéri: ut ibidem perénniter coronáti júbilum perpetuitàtis persolvâmus sine fine beáti. Respóndeat. Amen. Per misericórdiam ipsius.

℟. Crédite Salvatòrem vestrum veniéntem cum glória. P. Et vos estòte paráti suscípere regnum Dei. ℣. Audíte, habitatóres urbis, qui morámini in terris, cùm elevâtum fúerit signum in móntibus, & clangôrem tubæ audiéritis. P. Et vos estòte. ℣. Glória, & honor. Reiterêtur ℟. Crédite Salvatòrem.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Ecce enim Deus. Cánticum. Dómine Deus, ómnium creàtor.

Matutinárium, Antíphona, & Lauda. Require fol. 16. Prophetia. Cantáte Dómino fol. 28. Hymnus. Ecce Salvàtor ómnium. Supplicátio. Orêmus Redemptórem mundi. Capítula. Memor esto, Dómine. fol. 17. Lauda. Deus manifèstè véniet. Require fol. 8. Orátio. Véniat super nos, Dómine. Require infrà fol. 30.

Ad Vésperos dicâtur, ut in secúnda féria secúndæ Hebdómadæ.

Sequúntur ália Responsória de quibus suprà. ℟. Montes filiæ Sion, ramos vestros exténdite, germináte. P. Et fructum jocunditàtis afférte pópulo meo Israël, quóniam véniet dies Dómini. ℣. Jubiláte, extréma terræ: sonàte montes laudatiónum, saltus, & ómnia ligna regiònis. P. Et fructum. ℣. Gloria, & honor. P. Et fructum.

Aliud Responsórium. Ecce Dóminus véniet redémptor noster sanctus Israël. P. Corònam regni habens in cápite suo. ℣. Atténdite ad me, pópulus meus, & tribus mea me audíte, quia propè est dies Dómini: justus meus, & egréssus est Salvàtor meus. P. Corònam regni habens. ℣. Glória, & honor. Reiterêtur ℟. Ecce Dóminus.

Aliud Responsórium. Audíte, audíte me, pópulus meus, dicit Dóminus: & reges, inténdite, áuribus percípite. P. Quia lex à me pródiit: appropínquans citò justítia mea: & salvàtor meus adest, quem ínsulæ expéctant. ℣. Atténdite ad me, pópulus meus: & tribus mea, audíte. P. Quia lex à me. ℣. Glória, & honor. Reiterêtur ℟. Audíte, audíte.

℟. Metuéntes Dóminum, sustinête misericórdiam ipsius. P. Et ne recedàtis ab illo: ne cadàtis, & non evacuábitur merces vestra. ℣. Qui timêtis Deum, crédite illi; & in oblectatiône illius véniet vobis misericórdia. P. Et ne recedàtis. ℣. Glória, & honor. Reiterêtur ℟. Metuéntes Dóminum.

℟. Cognóscat plebs mea nomen meum illâ die, quóniam ecce ego, qui loquor, ádero vobis, dicit Dóminus. P. Quasi germen inter montes annúncians auditum pacis, núncians bona, ut notum vobis fáciam Salvatòrem mundi. ℣. Deus de Sina venit, & de Seïr ortus est: nobis appáruit de monte Pharan. P. Quasi germen. ℣. Glória, & honor. Reiterêtur ℟. Cognóscat plebs mea.

℟. Ecce Dóminus Deus noster egrediêtur ad nos, & miserébitur nobis. P. Delens iniquitátes nostras, & demérget in profúndum maris ómnia peccàta nostra. ℣. Levàbit signum in natiónibus procul, & sibilábit de fínibus terræ; & ecce festínans velóciter véniet. P. Delens. ℣. Glória, & honor. Reiterêtur ℟. Ecce Dóminus Deus.

℟. Quis est iste formòsus, stolà suâ grádiens in multitúdinem fortitúdinis suæ? P. Ego, qui loquor justítiam, & propugnàtor sum ad salvándum. ℣. Ego Jesus misto Angelum meum testificàre homínibus, & ecce vénio citò. P. Ego, qui loquor. ℣. Glória, & honor. Reiterêtur ℟. Quis est.

℟. Quare tardas, Deus? veni, & líbera pópulum tuum. P. Te enim expéctat omnis Israël. ℣. Veni, Dómine, & noli tardàre, reláxa facínora plebis tuæ. P. Te enim. ℣. Glória, & honor. Reiterêtur ℟. Quare tardas.

℟. Hierúsalem, lætáre in Advéntu Dómini, quóniam ipse véniet tibi. P. Et áuferet à te luctus, & anxietátes, & índuet te pulchritúdine in Advéntu suo. ℣. Hierúsalem, Dóminus in médio tui fortis gaudébit super te in laude, & exultábit in jubilatiône. P. Et áuferet à te. ℣. Glória, & honor Patri. Reiterêtur ℟. Hierúsalem, lætáre.

℟. Ecce véniet nobis salus à Dómino celériter, ut cónterat jugum grave. P. Et salvet à vínculis peccatòrum nostrôrum, quia pius est

Digitized by Google

est. ℣. Clamémus ad Dóminum in cœlùm à fácie tribulántis, & mittet nobis Salvatórem, qui líberet nos. P. Et salvet. ℣. Glória, & honor Patri. Reiterêtur ℟. Ecce véniet.
Ad Vésperos dicàtur, ut in fol. 17.

FERIA TERTIA.
QUARTÆ HEBDOMADÆ.
Ad Matutìnum.

Antíphona. Lava me, Dómine, ab injustítia mea: & à peccátis meis munda cor meum. Psalmus 50.

Orátio.

DEus Dei Fílius, cujus in ætérnum pérmanet nomen; quique unum te esse innotéscens Deum ac Dóminum, per suscéptæ incarnatiònis mystérium venísti in regem, ut redímeres sæculum; da nobis ita fervère hujus mystério pietàtis, ut per hæc evadàmus muscípulam deceptòris: ut, qui Advéntùs tui gáudia diffúso ore præcínimus, salvátos nos, cùm ad judícium véneris, te júdice gratulèmur. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona 1. Reverténtur fíliæ Sion, & quærent Dóminum Deum suum, David Regem suum. P. Et delectabúntur in Dómino Deo suo. ℣. Fidèlis Dóminus in verbis suis, & sanctus in ómnibus opéribus suis. P. Et delectabúntur. ℣. Glória, & honor Patri. P. Et delectabúntur in Dómino.

Orátio.

VEniat super nos, Dómine, donum misericórdiæ tuæ, ut reverténtes à socórdia cordis nostri, & quæréntes te Dóminum regem in Sion; illà speculatiòne sanctà lætémur, ut, qui faciéi tuæ præstolàmur præséntiam, meritòrum nostròrum evadàmus torménta. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona 2. Nolite ante tempus judicàre, quoadúsque véniat Dóminus. P. Qui & illuminàbit abscóndita tenebràrum. ℣. Audite hæc omnes gentes: áuribus percípite, qui habitàtis orbem. P. Qui & illuminàbit. ℣. Glória, & honor Patri. P. Qui & illuminàbit.

Orátio.

DEus, qui nos ante tempus judicàre próhibes, magnàque nos cautelà patiéntiæ vis esse conténtos; da nobis & veræ patiéntiæ vota, & veræ supportatiònis habère exémpla: ut, ántequàm tu vénias, qui illuminatùrus es córdium occúlta; ita in nobis veræ patiéntiæ exémpla præpólleant, ut te ad judícium veniénte charitàtis nos supportátio à torméntis absólvat. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona 3. Non à princípio in abscóndito locùtus sum. P. Sed ex témpore, ántequàm fieret, ibi eram. ℣. Ipse invocàvit me: Pater meus es tu. Et ego primogénitum ponam illum excélsum apud reges terræ. P. Sed ex témpore. ℣. Glória, & honor Patri. P. Sed ex témpore.

Orátio.

DEus, qui nos à princípio in abscóndito locùtus es; fac, nos in princípio Verbi tui, quod maniféstum est in carne, inconcússo amòre fidei persístere: ut, qui tecum ante témpora erat, nobis in témpore natus sine fine succúrrat. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

℟. Ecce Dóminus in igne véniet: quasi turbo quadriga ejus. P. Quia in igne Dóminus dijudicábitur. ℣. Ignis ante eum ardébit, & in circúitu ejus tempéstas válida. P. Quia in igne. ℣. Glória, & honor Patri, & Fílio, & Spirítui Sancto in sæcula sæculòrum. Amen. P. Quia.

Orátio.

DOmine Deus, qui te in igne ventûrum pronúncias; líbera nos à túrbine nocéntium: ut, qui opus tuum mirábile prædicàmus, mercèdem illam, quæ coram te est, opuléntiùs hauriàmus. Respóndeat Chorus. Amen. Per misericórdiam tuam, Deus noster.

IN LAUDIBUS.
Ad Cánticum.

Antíphona. Fidèlis erit domus tua. Cánticum. Ego tuli te de páscuis sequéntem greges. Require in quarta féria primæ hebdómadæ, & simíliter ómnia ália, usque in finem Matutíni fol. 10. & 11. Ad Vésperos fol. 17.

FERIA QUARTA.
Ad Matutìnum.

Antíphona. In te confídit ánima mea. Require fol. 13. Psalmus 56.

Orátio. Deus Dei Fílius, cujus in ætérnum pérmanet. Require fol. 3.

Antíphona 1. Expécta, reexpécta, dicit Dóminus. In loquéla enim lábiis. P. Et in lingua áltera loquar ad pópulum istum. ℣. Fidèlis Dóminus in verbis suis, & sanctus in ómnibus opéribus suis. P. In loquéla enim. ℣. Glória, & honor Patri, & Fílio, & Spirítui Sancto. P. Et in lingua áltera.

Orá-

Orátio.

EXpectêmus te, Dómine, ut, cùm ad judícium véneris, non nos de peccáto árguas; sed in spíritu mansuetúdinis tuæ loquàris nobis misericórditer. Respóndeat Chorus. Amen. Per misericórdiam tuam Deus noster. Antíphona 2. Ecce mittam ego in fundaméntis Sion lápidem pretiósum angulârem, dicit Dóminus. P. Et, qui credíderit in eo, non confundètur. ℣. Deus deórum Dóminus locûtus est, & vocâvit terram. P. Et qui credíderit in eo. ℣. Glória, & honor Patri, & Fílio, & Spirítui Sancto. P. Et qui.

Orátio.

ECce jam propè es, Dómine: fac nos tibi semper próximos esse: ut in nullo de negligénti cura solíciti, diem Advéntûs tui præstolêmur illæsi. Respóndeat Chorus. Amen. Per misericórdiam tuam Deus noster. ℞. Véniet dies Dómini magnus. P. Quia in monte Sion, & Hierúsalem erit salvátio, sicut dixit Dóminus. ℣. Omnes gentes pláudite mánibus: jubilâte Deo in voce exultatiónis. P. Quia in monte Sion. ℣. Glória, & honor Patri, & Fílio, & Spirítui Sancto. P. Quia in monte.

Orátio.

CHriste Dei Fílius, qui in monte Sion, & in Hierúsalem Salvâtor magnus in carne apparéndo advéniens, Salvátio pro his, qui tibi creditûri essent, vocâtus es; esto nobis Salvâtor ad votum, Ductor ad præmium: ut, qui sanctæ factus es salvatiónis osténsio, peccatóribus efficiâris, & hic & in ætérnum optábilis liberátio. Respóndeat Chorus. Amen. Per misericórdiam tuam Deus noster.

Omnia ália dicántur de quarta féria primæ Hebdómadæ usque in finem Matutíni. Ad Vésperos. Requìre fol. 17.

QUINTA FERIA.

Ad Matutínum.

Antíphona. Dómine quid multiplicáti. Orátio. Multiplicáti sunt Dómine, qui tríbulant nos. Requìre fol. 8. Psalmus 3. Orátio. Deus Dei Fílius, cujus in ætérnum pérmanet. Requìre fol. 3.

Antíphona 1. Cognoscêtur Dóminus ab Ægypto, dum advénerit. P. Et cognóscent Ægyptii Dóminum in illa die, & colent eum in hóstiis & munéribus. ℣. Deus manifèstè véniet Deus noster, & non silèbit. P. Et cognóscent Ægyptii Dóminum. ℣. Glória, & honor Patri, & Fílio, & Spirítui Sancto. P. Et cognóscent Ægyptii Dóminum in illa die.

Orátio.

COgnóscimus te, Dómine, ventûrum esse ad faciéndum judícium: & ideò quæsumus, ut, dum véneris, apérias os nostrum, & cor nostrum; ut laudêmus nomen sanctum tuum coléntes in hóstiis acceptabílibus, in quo incarnatiónis tuæ mystéria manifèstes. Respóndeat Chorus. Amen. Per misericórdiam tuam, Deus noster.

Antíphona 2. Qui regis Israël, inténde. P. Excita poténtiam tuam, & veni ad liberándum nos. ℣. Qui dedûcis velut ovem Joseph, Ephraïm, Bénjamin, & Manásse. P. Excita poténtiam tuam. ℣. Glória, & honor Patri, & Fílio. P. Excita poténtiam tuam, & veni.

Orátio.

QUI regis Israël, intende: qui dedûcis velut ovem Joseph, éxcita poténtiam tuam, & salvos fácito, pro quibus nascitûrus venísti in terram: & qui porrécto fidei cultu multitúdinem géntium lucrari dignâtus es; compéndio pietàtis infidélium ánimas perfidiæ bárathro érutas, tibi aliquándo plácitas crediturásque restítuas. Respóndeat Chorus. Amen. Per misericórdiam tuam, Deus noster. ℞. Cùm vénerit Dóminus exercítuum in monte Sion, & Hierúsalem. P. Et in conspéctu seniórum suórum glorificábitur. ℣. Audite hæc omnes gentes: áuribus percípite qui habitàtis orbem. P. Et in conspéctu. ℣. Glória & honor Patri, & Fílio. P. Et in conspéctu seniórum.

Orátio.

DEus Dei Fílius, qui in monte Sion & in Hierúsalem in conspéctu seniórum te glorificári pronúncias; concède nobis, ita in regno tuo plenâ fidei cognitióne gaudère, ut hic nos florère fácias fide, & in Advéntu tuo ætérnæ coronándos státuas glóriæ: Respóndeat Chorus. Amen. Per misericórdiam tuam, Deus noster.

Cánticum, & ómnia ália, quæ sequúntur usque in finem Matutíni, dicántur ut in feria secúnda secúndæ hebdómadæ de Advéntu Dómini. Require fol. 16. Ad Vésperos, ut suprà fol. 17.

FERIA SEXTA.

Ad Matutínum.

Antíphona. Lava me, Dómine, ab injustítia mea: & à peccátis meis munda cor meum. Psalmus 50. Orátio. Deus Dei Fílius, cujus

in

in ætérnum pérmanet. Requíre in fériis primæ hebdómadæ de Advéntu Dómini. fol. 3.
Antíphona 1. Clamêmus ad Dóminum à fácie tribulántis. P. Et mittet nobis Salvatòrem & propugnatòrem, qui líberet nos. ℣. Veníte adorêmus, & procidàmus ante Deum: plorémus coram Dómino, qui fecit nos, quia ipse est Dóminus Deus noster: nos autem pópulus ejus, & oves páscuæ ejus. P. Et míttet nobis Salvatòrem. ℣. Glória, & honor Patri, & Fílio. P. Et mittet nobis Salvatòrem.

Orátio.

CLamêmus ad te, Dómine, à fácie tribulántis, ut míttas nobis Salvatòrem, qui líberet nos de manu inimicòrum nostròrum: ut, qui præséntiam faciéi tuæ præstolàmur, nostròrum meritòrum torménta evadàmus. Respóndeat Chorus. Amen. Per misericórdiam tuam, Deus noster.

Antíphona. Prope est dies Dómini: nolíte tribulári. P. Gáudium enim illius fortitùdo nostra est. ℣. Audi pópulus meus; & loquar tibi: & testificàbor tibi, Israël, si me audíeris. P. Gáudium enim illius. ℣. Glória, & honor Patri, & Fílio. P. Gáudium enim illius fortitùdo.

Orátio.

DIes tuus, Dómine, ecce propè est, atque necésse est nos purgátis consciéntiis properàre. Et ideò, quia de nobis ista habère non póssumus, á te, qui potens es, hæc ipsa, nobis tríbue, postulàmus: poscéntes, ut ita gáudium tuum sit fortitùdo nostra, quáliter tribulátio non óbruat sempitérna. Respóndeat Chorus. Amen. Per misericórdiam tuam, Deus noster.

℟. Hierúsalem, áspice ad oriéntem, P. Et vide lætítiam, à Deo quæ tibi superventùra est. ℣. Lauda, Hierúsalem, Dóminum: lauda Deum tuum, Sion. P. Et vide lætítiam. ℣. Glória, & honor Patri, & Fílio. P. Et vide lætítiam.

Orátio.

ASpícimus, Dómine, & purgáto fidei óculo jam vidêmus, quàm inenarràbilis sit lætítia illa, quæ Hierúsalem civitáti tuæ ad oriéntem prospiciénti de Dómino in múneris collatiòne refúlsit. Et ideò quæsumus, ut, qui eam incarnatiònis tuæ gáudiis pertulísti, nos in sinu ejus illæsos consérves à contagiòne totius piáculi: quò in illa óperum nos dígnitas salvet, ut præstolátio Advéntûs tui sine fine justíficet. Respóndeat Chorus. Amen. Per misericórdiam tuam, Deus noster.

Cánticum, & ómnia ália usque in finem Matutíni, ut in quarta féria secúndæ hebdómadæ. Quære fol. 18. Ad Vésperos, ut suprà. fol. 17.

IN QUINTO DOMINICO DE ADVENTU DOMINI.

Ad Vésperos.

Lauda. A solis ortu. Orátio. Deus, cujus nomen est benedíctum. Quære in fol. 1.
Sono. Apparèbit nobis Salvàtor, quasi nubis clara. P. Medià die: allelúia. ℣. Et sicut guttæ distillántes in fáciem terræ sitiéntis. P. Médià die: allelúia.
Antíphona. Silèbit omnis caro à fácie Dei, quia juxta est: dies Dómini præparàbit nobis hóstiam. P. Et sanctificàbit omnes eléctos suos. ℣. Deus manifèstè véniet, Deus noster, & non silèbit. P. Et sanctificàbit. ℣. Glória, & honor Patri. P. Et sanctificàbit.
Lauda. Dóminus sicut fortis, egrediètur, & ut vir bellàtor, suscitàbit zelum: vociferàbitur, & clamàbit: allelúia. P. Et super inimícos suos confortábitur, & laudem ejus in ínsulis nunciàbunt: allelúia, allelúia. ℣. Laudàte nomen Dómini: laudàte, servi Dómini. P. Et super. ℣. Glória, & honor. P. Et super inimícos.
Hymnus. Christi catérva clámitet. Supplicátio. Orêmus Redemptòrem mundi, Dóminum nostrum. Requíre fol. 2.

Capítula.

CHriste Dei Fílius, qui à patre sine témpore natus, per Vírginem in témpore nascitùrus, à Patris sinu, sicut fortis, egréderis; éffice nos fortiòres semper esse in opéribus tuis: ut, qui suscitásti zelum virtùtis tuæ in pópulis tíbimet creditùris, súscites in nobis numquam finiéndum amórem tuæ dilectiònis, quo perducâmur ad promíssa tuæ hereditàtis.

Pater noster. Liberáti à malo. Requíre fol. 2.

Benedíctio.

EX Sion Dóminus véniens nos ab ómnibus impietátibus nostris erípiat. Respóndeat. Amen. Avértat à nobis iniquitátes nostras, qui venit prorogáre misericórdias suas. Respóndeat. Amen. Tales etiam nos rediméndos státuat, quales judicándo non púniat. Respóndeat. Amen. Per misericórdiam ipsius Dei nostri.

Lauda. Meménto nostri, Dómine, in beneplá-

plácito pópuli tui: allelúia. ℟. Vísita nos, Deus, in salûte tua: allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Ut confiteámur nómini sancto tuo, & gloriémur in laude tua. ℟. Vísita nos, Deus. ℣. Glória & honor Patri. ℟. Vísita nos, Deus. Orátio. Dómine Deus fortis, qui de pátrio, ut infrà.

Ad Matutinum.

Hymnus. Ætérne rerum Cónditor. Require fol. 3. Orátio. Post gallòrum canòrum. Require fol. 21. Super Psalmos.

Antíphona. Dómini est salus: & super pópulum tuum benedíctio tua. Psalmus 3.

Antíphona. Incérta & occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi. Psalmus 50.

Antíphona. In umbra alàrum tuàrum speràbo, donec tránseat iníquitas.

Orátio.

VErbum ante sæcula ineffabíliter Patris ore prolátum, & in fine témporum hóminem pro nobis ex Vírgine ortum húmili prece poscâmus, ut invocatiònem nostram de monte sancto suo placàtus exáudiat, ejúsque benedíctio péctora credéntium rèpleat. At, sicut incérta secretòrum sapiéntiæ manifèstans, ad se agnoscéndum corda éxcitat nostra; ita cathólicam plebem alàrum suàrum protectiòne defèndat; eísque, cum Judex vénerit, exístat placábilis, pro quibus rediméndis in carne appáruit húmilis. Respóndeat Chorus. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 1. Dóminus, sicut fortis, egrediètur: sicut vir præliàtor, suscitábit zelum, ut edúcat cæcos in via, quam nésciunt. ℟. Et ponet ténebras eòrum in luce. ℣. Omnes gentes, pláudite mánibus: jubilàte Deo in voce exultatiónis. ℟. Et ponet ténebras. ℣. Glória, & honor Patri. ℟. Et ponet ténebras eòrum.

Orátio.

DOmine Deus fortis, qui de pátrio secréto egrédiens, &, ut vir præliàtor, súscitans gentes tibi creditúras acquìris; súscita in nos zelum beneplácitum tibi: ut, qui te venísse jam crédimus, audéntiùs te íterùm ventùrum innócui præstolémur. Respóndeat Chorus. Amen. Per misericórdiam tuam, Deus noster.

Antíphona 2. Juxtà est justítia mea: non morábitur dicit Dóminus. ℟. Dabo eam salùtem in Sion, & ponam gáudium ómnibus lugéntibus in Israël ℣. Audite hæc, omnes gentes: áuribus percípite, qui habitàtis orbem. ℟. Dabo eam. ℣. Glória, & honor Patri. ℟. Et ponam gáudium.

Orátio.

CHriste Deus, sapiéntia summi Patris, Verbum, qui ædíficas tibi mundíssimam domum Maríæ Vírginis úterum, in qua ipse cœléstis justítia próspicis, & de qua fructum benignitàtis tuæ prodùcis, dum in ea absque veste corpórea Deus ingredèris, & de qua vestitus carne procèdis; præsta nobis supplícibus tuis, ut sanctificátos nos tibi in domo effícias, de qua, ut sponsus procédens, óperum nostròrum dignitàte circumfúltus appáreas. Respóndeat Chorus. Amen. Per misericórdiam tuam, Deus.

Antíphona 3. Ego Dóminus primus & novíssimus: vidébunt ínsulæ, & timébunt me. ℟. Extrèma terræ cognóscent: & vénient, & appropinquábunt mihi. ℣. Ego autem constitùtus sum rex ab eo super Sion montem sanctum ejus prædicans præcéptum ejus. ℟. Extrèma terræ cognóscent. ℣. Glória, & honor Patri, & Fílio. ℟. Extrèma terræ cognóscent.

Orátio.

DEus Dei Fílius, qui primus & novíssimus ómnia à te creàta infra te conclùdis; nec tamen ipse conclúderis, quem extrèma terræ per incarnatiònis tuæ mystérium agnovérunt, dum à te fidei vocatiòne pertractàta sunt; da nobis, ut agnitiòne hujus fidei sanctæ ita in te radicèmur & cultu justítiæ & óperum dignitàte, ut ex hoc ætérnam mercâmur pervenire ad réquiem. Respóndeat Chorus. Amen. Per misericórdiam tuam, Deus.

℟. Béthlehem cívitas Dei summi, ex te pródiet dominàtor Israël. ℟. Et egréssus illius, sicut à principio diérum æternitàtis, & pax erit in terra nostra, dum vénerit. ℣. Tu Béthlehem Euphràta, numquid párvula facta es in míllibus Judá? ex te enim egrediètur rex, qui regat pópulum meum Israël. ℟. Et egréssus illius. ℣. Glória, & honor Patri, & Fílio. Reiterètur ℟. Béthlehem cívitas Dei.

Orátio.

CHriste Deus Fílius Patris Dei summi, incarnatiònis tuæ urbem cónsecras, dum te ex ea verum dominatòrem Israël nascitùrum insínuas, & inauditum à sæculis in ea incarnatiònis tuæ miráculum manifèstas: Dum intrà ejúsdem urbis Bethlehemíticæ septa genitrícem Mariam & matérno honòre glorificas, cujus úterum nec ingrédiens réseras, nec egrédiens víolas; quæsu-

sumus, ut penetrália nostræ ánimæ sic tuo perlústres candóre, quátenus suffrágio matris tuæ à serpentína persuasióne serváti, virginitátem mentis obtineámus illæsi. Respóndeat Chorus. Amen. Per misericórdiam tuam, Deus.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Deus à Líbano véniet.

Cánticum. Dómine audívi audítum. Requíre fol. 22.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Benedíctus es, Deus. P. Benedícite Dóminum. Cánticum Daniélis 3. Benedíctus es, Dómine Deus patrum nostrórum. Requíre fol. 6.

Sono. Apparébit nobis Salvátor. Requíre fol. 32.

Lauda. Laudáte Dóminum de cœlis: allelúia. Requíre fol. 23. Psalmus 148.

Léctio libri Michǽæ Prophétæ. *cap.* 4.

℟. Deo grátias.

ERit in novíssimis diérum mons domus Dómini præparátus in vérticem móntium super colles: & fluent ad eum pópuli. Et prophetábunt gentes multæ, & dicent: Venite, ascendámus ad montem Dómini, & ad domum Dei Jacob: & docébit nos de viis suis, & íbimus in sémitis ejus: quia de Sion egrediétur lex, & verbum Dómini de Hierúsalem. Et judicábit inter pópulos multos, & corrípiet gentes fortes usque in longínquum: & concídent gládios suos in vómeres, & hastas suas in ligónes: non sumet gens contra gentem gládium: & non discent ultrà belligeráre. Et sedébit vir subtus víneam suam, & subtus ficum suam, & non erit, qui detérreat: quia os Dómini exercítuum locútum est. Quia ómnes pópuli ambulábunt unusquísque in nómine Dómini Dei sui: nos autem ambulábimus in nómine Dómini Dei nostri in ætérnum & ultrà. In die illa, dicit Dóminus, congregábo claudicántem: & eam, quam ejéceram, cólligam; & quam afflíxeram: & ponam claudicántem in relíquias: & eam, quæ laboráverat in gentem robústam: & regnábit Dóminus super eos in monte Sion, & nunc & usque in ætérnum. Et tu turris gregis, nebulósa filia Sion usque ad te venit: & véniet potéstas prima, regnum filiæ Hierúsalem. Nunc quare mœróre consúmeris? Numquid rex non est tibi, aut consiliárius tuus périit, quia comprehéndit te dolor sicut parturiéntem? Dole, & sátage filia Sion quasi partúriens: quia nunc egrediéris de civitáte, & habitábis in regióne, & vénies usque ad Babylónem: ibi liberáberis, ibi rédimet te Dóminus de manu inimicórum tuórum. Respóndeat Chorus. Amen.

Hymnus. Cunctórum rex omnípotens. Supplicátio. Orémus Redemptórem mundi. Requíre in primo Domínico de Advéntu Dómini. fol. 2.

Capítula.

DOmine Jesu Christe, quem venísse crédimus in carnis abjectióne húmilem mundum pereúntem redímere; quemque íterum præstolámur in poténtia Deitátis ventúrum, sæculum delínquens terribíliter judicáre; imménsam pietátem tuam treméntes fámuli tui quæsumus, ut, dum véneris, non de peccáto nos árguas, sed ineffábili benignitáte succúrras: & hic pótiùs humilitátis nostræ confessiónem accípias, ut illic & fácinora nostra univérsa indúlgeas, & in déxteræ tuæ partem coronándos státuas.

Pater noster. Liberáti à malo. Requíre fol. 2.

Lauda. Meménto nostri, Dómine, in beneplácito pópuli tui: allelúia. P. Vísita nos, Deus, in salúte tua: allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Ut confiteámur nómini sancto tuo, & gloriémur in laude tua. P. Vísita nos, Deus. ℣. Glória, & honor Patri, & Fílio, & Spirítui Sancto. P. Vísita nos, Deus, in salúte.

Benedíctio.

Ex Sion Dóminus véniens nos ab ómnibus impietátibus nostris erípiat. Respóndeat Chorus. Amen. Per misericórdiam ipsíus Dei nostri. Dóminus sit semper.

In nómine Dómini nostri Jesu Christi perficiámus cum pace. ℟. Deo grátias.

Exeúnte vésperâ. Lauda. A Solis ortu usque ad occásum. P. Laudábile nomen Dómini. ℣. Sit nomen Dómini benedíctum, ámodò, & usque in ætérnum. P. Laudábile nomen Dómini.

Sono. Apparébit nobis Salvátor. Requíre fol. 32.

Antíphona. Erit Dóminus, sicut ros: Israël germinábit, sicut lílium. P. Et erúmpet radix ejus, ut Líbani. ℣. Et erit firmaméntum in terra in summis móntium, superextollétur super Líbanum fructus ejus: & florébunt de civitáte sicut fœnum terræ. P. Et erúmpet radix ejus. ℣. Glória, & honor Patri,

Digitized by Google

tri, & Fílio. P. Et erúmpet radix.
Lauda. Deus virtútum nobíscum. P. Suscéptor noster Deus Jacob. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Véritas de terra orta est: & justítia de cœlo prospéxit. P. Suscéptor noster Deus. ℣. Glória, & honor Patri. P. Allelúia, allelúia, allelúia.
Hymnus. Christi catérva clámitet. Supplicátio. Orèmus Redemptòrem mundi Dóminum nostrum. Require in primo Domínico de Advéntu Dómini. fol. 2.

Capítula.

DEus, cujus ætérnitas témpora præscit, & órdinat; qui in plenitúdine témporum Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum nascitúrum ex Vírgine déstinas; ut ætérnus ex te sine témpore pródiens, pro nobis cónditor nascerètur in témpore; ut & nostra scílicet témpora vísitet, & temporáles suæ immortalitàtis partícipes reddat; assístat tibi pro nobis: ut, quos Advéntu suo mirabíliter redémit, múnere suo abundantíssimè ditet.

Pater noster. Liberáti à malo. Require fol. 2.
Benedíctio.

Christus Dóminus, qui per suscéptæ. Quære fol. 8.
Lauda. Erit firmaméntum in terra in summis móntium, superextollètur super Líbanum: allelúia. P. Et erit nomen Dómini benedíctum in sæcula: allelúia, allelúia. ℣. Ante Solem pérmanet nomen ejus, & ante Lunam sedes ejus; & benedicéntur in eo omnes tribus terræ. P. Et erit nomen Dómini. ℣. Glória, & honor. P. Et erit nomen.
Orátio. Dómine Deus fortis, qui de pátrio. Dicátur, ut in primis Vésperis istius Domínici. fol. 32.

FERIA II. QUINTÆ HEBDOMADÆ IN ADVENTU DOMINI.

Ad Matutìnum.

Antíphona. Dómine, quid multiplicáti sunt? Psalmus 3. cum sua Oratiône fol. 8.
Antíphona 1. Quibus non est nunciàtum de eo, vidébunt eum: &, qui non audiérunt, intélligent. P. Et ascéndet, sicut virgúltum coram eo. P. Et sicut radix de terra sitiénti. ℣. In sua justítia judicábit páuperes pópuli, & salvos fáciet fílios páuperum: & humiliàbit calumniatórem. P. Et ascéndet. ℣. Glória, & honor. P. Et, sicut.

Orátio.

IMmáne satis fácinus vídeo coram tuis, Deus Pater, óculis à réprobis perpetrátum: qui, dum Fílium tuum, prædicàtum in lege, contémnunt, in incredulitàtis suæ vorágine remansérunt; dum hi, quibus non erat de eo nunciàtum, vidérunt eum, &, qui non audiérunt, intelligéntiâ contempláti sunt. Amove ergo, quæsumus, quidquid resístit tibi in ópere, ut crédulo péctore sic in nobis virgúlta donòrum præpólleant, ut radix humilitàtis numquam aréscat. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, Deus noster.
Antíphona 2. Deus pacis sanctíficet vos ad perféctum, & íntegier spíritus sit vester. P. Anima, & corpus sine quæréla in Advéntu Dómini nostri Jesu Christi servètur. ℣. Laudàte nomen Dómini: laudàte, servi, Dóminum. P. Anima, & corpus. ℣. Glória, & honor Patri. P. Anima, & corpus.

Orátio.

CHriste Deus noster, qui in assúmptâ humanitàte véniens mundum judicatùrus, sanctífica nos ad perféctum; ut in die Advéntûs tui, cùm judicatùrus véneris sæculum, ita íntegier spíritus noster, ánima, & corpus in te reflóreat, ut tecum sine fine regnatùri vivàmus. Respóndeat Chorus. Amen. Per misericórdiam tuam, Deus noster.
Antíphona 3. In die illa inclinábitur homo ad factórem suum. P. Et óculi ejus ad sanctum Israël respícient. ℣. Deus deòrum Dóminus locútus est, & vocàvit terram. P. Et óculi ejus. ℣. Glória, & honor Patri, & Fílio. P. Et óculi ejus.

Orátio.

UNigénite Dei Fílius, cujus óculi ad sanctum Israël respíciunt, inclína ad nos misericórdiam tuam, quáliter te factórem nostrum adspícere valeàmus, dum gloriósus apparúeris in glóriam tuam. Respóndeat Chorus. Amen. Per misericórdiam tuam, Deus noster, &c.
℟. Gáude, fília Sion, quia véniet tibi rex tuus cum jocunditàte. P. Et tu, fília Hierúsalem, lætàre in Advéntu Dómini Dei tui. ℣. Exúlta satis, & júbila, fília Sion: ecce rex tuus venit justus & salvátor. P. Et tu, fília Hierúsalem. ℣. Glória, & honor Patri, & Fílio. Reiterètur ℟. Gáude, fília Sion.
Cánticum, & ómnia ália, quæ sequúntur usque in finem Matutíni, dicántur, ut in secúnda féria primæ hebdómadæ de Advéntu Dómini. Quære fol. 9. Excépta Prophetiâ. Erit

Digitized by Google

in novíssimis diérum mons domûs Dómini. Quære fol. 34.

Ad Vésperos ómnia dicántur, ut suprà in secúnda féria.

FERIA TERTIA.
Ad Matutínum.

Antíphona. Lava me, Dómine. Quære fol. 3. Psalmus 50. Orátio. Deus Dei Fílius, cujus in ætérnum pérmanet. Quære fol. 3.

Antíphona 1. Addent mites in Dómino lætítiam. P. Et páuperes hómines, sancto Israël adveniénte, gaudébunt. ℣. Verúmtamen prope timéntes eum salutàre ipsius: ut inhábitet glória in terra nostra. P. Et páuperes hómines. ℣. Glória, & honor Patri, & Fílio. P. Et páuperes.

Orátio.

INcarnatiônis tuæ, Christe Dómine, mystério reveláto, húmiles páuperes exúltant, te sanctum verum cognóscere mitíssimum in lætítia. Te ergo proinde quæsumus, ut, qui stériles facis esse fœcúndos, nos peccatóres effícias esse beátos. Respóndeat Chorus. Amen. Per misericórdiam tuam, Deus noster.

Antíphona 2. Sanctificábunt omnes sanctum Jacob, & Deum Israël prædicábunt. P. Et scient errántes intelléctum, & inusitatóres discent legem. ℣. Deus manifésté véniet Deus noster, & non silébit. P. Et scient errántes intelléctum. ℣. Glória, & honor Patri, & Fílio. P. Et scient errántes.

Orátio.

DEus, ad quem óculi univérsæ carnis respíciunt, fac, nos vidère salutàre tuum in glória, quáliter sciant errántes intelléctum: ut, cum majestàtis tuæ cunctis illúxerit regnum, débitum pro méritis evadâmus supplícium. Respóndeat Chorus. Amen. Per misericórdiam tuam, Deus noster.

℟. Confortàre in Advéntu Dómini Dei tui, domus Jacob; quóniam seminántem fructum vitæ lumen majestàtis vidébitis salvatòrem. P. Et, qui angustiámini, sustinète, quoadúsque véniat princeps justítiæ, áuferens infirmitàtem univérsæ terræ. ℣. Contemplàre viam: confórta lumbos, & róbora virtùtem valde, & properàre in Advéntu Dómini Dei tui. P. Et, qui angustiámini. ℣. Glória, & honor Patri, & Fílio. Reiterètur ℟. Confortàre in Advéntu Dómini.

Cánticum, & ómnia ália usque in finem Matutíni dicántur, ut in féria quarta primæ hebdómadæ fol. 11. Excéptâ Prophetía, quæ dícitur de Domínico prætérito fol. 34. Ad Vésperos, ut suprà, fol. 12.

FERIA QUARTA.
Ad Matutínum.

Antíphona. In te confídit ánima mea. Psalmus 56.

Orátio. Deus Dei Fílius, cujus in ætérnum pérmanet. Requíre fol. 3.

Antíphona. Egrediétur virga de radice Jesse. P. Et flos de radice ejus ascéndet. P. Et judicàbit in justítia páuperes. ℣. Virgam virtùtis tuæ emíttet Dóminus ex Sion: domináre in medio inimicòrum tuórum. P. Et flos de radice. ℣. Glória, & honor Patri. P. Et judicàbit.

Orátio.

ESto nobis, Dómine, corôna glóriæ in die, quo véneris sæculum judicàre per ignem, ut hic priùs vestiàris indùménto justítiæ, & pòst perféctâ glóriæ libertàte. Respóndeat Chorus. Amen. Per misericórdiam tuam, Deus noster.

Antíphona 1. Quibus non est narrâtum de eo, vidébunt. P. Et, qui non audiérunt, intélligent: & ascéndet, sicut virgúltum coram eo, & sicut radix de terra sitiénti. ℣. In sua justítia judicàbit páuperes pópuli, & salvos fáciet fílios páuperum, & humiliàbit calumniatòrem. P. Et, qui non audiérunt. ℣. Glória, & honor. P. Et, qui non audiérunt.

Orátio.

QUibus non est narrâtum de eo, vidébunt; &, qui non audiérunt, intélligent; quia spes fida in ipso semper manet, in quo est perfécta glóriæ plenitùdo. Répleat ítaque os nostrum jocunditàte, ut & vox nostra ejus resúltet præcóniis, & impleàtur ánima donis. Respóndeat Chorus. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona 2. Exultàte in lætítia Jacob, & inite contra caput géntium. P. Personàte, cánite, & dícite. P. Salva, Dómine, pópulum tuum, relíquias Israël. ℣. Súmite psalmum, & date tympanum: psaltérium jocúndum cum cíthara. P. Personàte, cánite. ℣. Glória, & honor. P. Salva, Dómine.

Orátio.

FAC, nos, Dómine, justè, sobriè, & piè in hoc sæculo vívere, expectántes beàtam illam spem, & Advéntum claritàtis magnificéntiæ tuæ: & sic per sémitas justítiæ currâmus, ut méritò accédere ad ætérnam hereditàtem possimus. Respóndeat Chorus. Amen. Per

Per misericórdiam tuam, Deus noster.

℟. Placábilis, Hierúsalem, véniam in móntibus tuis: & exultábis, quia dies Dómini vénient tibi. Surge, Sion; convértere ad Deum tuum. Gáude, & lætáre, Jacob. P. Quia de médio géntium salvàtor tuus pródiit. ℣. Revértere, filia Sion: revértere ad civitátes tuas: revértere, virgo Israël. P. Quia de médio. ℣. Glória, & honor Patri. Reiterêtur ℟. Placábilis, Hierúsalem.

Omnia ália usque in finem Matutíni dicántur, ut in sexta féria primæ hebdómadæ fol. 13. Exceptâ Prophetiâ, quæ est dicénda de quinto Domínico prætérito fol. 34.

℟. Ecce majéstas Dei venit per viam, quæ réspicit ad oriéntem: & vox ejus, sicut vox aquârum multàrum. P. Et terra splénduit à claritàte Dómini. ℣. Audite, ínsulæ; & atténdite, pópuli: obstupéscite, & admirámini: montes enim commovebúntur, & concutiéntur fundaménta terræ. P. Et terra splénduit. ℣. Glória, & honor. Reiterêtur Responsórium. Ecce majéstas.

℟. Clamor factus est: ecce sponsus venit. P. Exite óbviam ei. ℣. Benedíctus, qui venit in nómine Dómini, rex Israël. P. Exite. ℣. Glória, & honor Patri. Reiterêtur Responsórium. Clamor factus est.

℟. Ecce Dóminus ascéndet super nubem levem. P. Et ingrediètur Ægyptum, &, ut rex fortis, dominábitur cunctis géntibus. ℣. Deus maniféstè véniet Deus noster, & non silèbit. P. Et ingrediètur. ℣. Glória, & honor. P. Et ingrediètur.

℟. Ecce Dóminus véniet, & non mentiètur. P. Et, si moram fécerit, expécta illum; quóniam véniet, & non tardàbit. ℣. Qui emíttit elóquium terræ, velóciter currit sermo ejus. P. Et, si moram fécerit. ℣. Glória, & honor Patri. P. Et, si moram.

℟. Oriètur timéntibus Deum sol justítiæ, & sánitas in pennis ejus. ℣. Oriètur in dièbus ejus justítia, & abundántia pacis: donec extollàtur luna. P. Et sánitas. ℣. Glória, & honor Patri, & Fílio, & Spirítui Sancto. P. Et sánitas.

Ad Vésperos dicàtur, ut in féria sexta primæ hebdómadæ.

FERIA QUINTA.

Ad Matutinum.

Antíphona. Dómine, quid multiplicáti sunt? Cum sua Oratiòne Multiplicáti sunt, Dómine. Require fol. 8.

Antíphona 1. Ecce Dóminus ascéndet super nubem levem. P. Et ingrediètur Ægyptum. P. Et, ut rex fortis, dominábitur cunctis géntibus. ℣. Deus manifèstè véniet, Deus noster; & non silèbit. P. Et ingrediètur. ℣. Glória, & honor Patri, & Fílio. P. Et, ut rex fortis, dominábitur.

Orátio.

Ecce super nubem te Dóminum ascensûrum Prophetàrum vaticínia prædixérunt: & ideò te quæsumus, ut, qui olim in carne nascitûrus, mundum útique istum ingrédiens rex fortis, domínium per fidem obtinuísti in géntibus; pium te in nobis osténdas, cùm apparúeris gloriòsus. Respóndeat Chorus. Amen. Per misericórdiam tuam, Deus noster.

Antíphona 2. Ecce Dóminus véniet, & non mentiètur. P. Et, si moram fécerit, expécta illum; quóniam véniens véniet, & non tardàbit. ℣. Qui míttit elóquium suum terræ, velóciter currit sermo ejus. P. Et, si moram. ℣. Glória, & honor Patri, & Fílio, & Spirítui Sancto. P. Et, si moram fécerit.

Orátio.

Expectàmus te, Dómine, quóniam véniens vénies. Nunc tamen, quia regnum tuum supra términos terræ agnóscitur; non te mentitum fuísse, infirmitas nostra conquéritur: Et ideò expectàmus te desidério húmiles, ut, cùm véneris, efficias nos tibi sine fine consórtes. Respóndeat Chorus. Amen. Per misericórdiam tuam, Deus noster.

Antíphona 3. Oriètur timéntibus Deum Sol justítiæ. P. Et sánitas in pennis ejus. ℣. Oriètur in dièbus ejus justítia, & abundántia pacis: donec extollàtur Luna. P. Et sánitas. ℣. Glória, & honor Patri, & Fílio, & Spirítui Sancto. P. Et sánitas.

Orátio.

Orire in córdibus nostris, Sol justítiæ, & illúmina nos claritàte Advéntùs tui; ut, qui in voce promissiònis tuæ hilaréscimus, in Advéntu glóriæ tuæ nullo modo confundâmur. Respóndeat Chorus. Amen. Per misericórdiam ipsius Dei nostri.

℟. Véniam ad Sion, dicit Dóminus, & habitábo in Hierúsalem. P. Et vocábitur Hierúsalem cívitas sancta. ℣. Audi, pópulus meus, & loquar Israël, & testificâbor tibi, Israël, si me audíeris. P. Et vocábitur. ℣. Glória, & honor. P. Et vocábitur.

Orátio.

Veni, Dómine, sicut promisísti, in Sion, & hábita in Hierúsalem; ut, qui jam olim

olim apparuísti per fidem gloriôsus, illic declarèris in nostrôrum óperum dignitâtem: ut & vísio pacis pacâtum in nos honórem nóminis tui reténtet, & desidérium Advéntûs tui novæ lucis nobis in ea sidus accúmulet. Respóndeat Chorus. Amen. Per misericórdiam tuam, Deus noster.

Omnia ália, quæ sequúntur, dicántur, ut in secúnda féria secúndæ Hebdómadæ. fol. 16. Exceptâ Prophetíâ, quæ dícitur de Domínico quinto præterito fol. 34.

Ad Vésperos dicántur, ut suprà in secúnda féria fol. 17.

FERIA SEXTA.

Ad Matutinum.

Antíphona. Lava me, Dómine, ab injustítia mea, & à peccâtis meis munda cor meum. Psalmus 50.

Orátio.

DEus Dei Fílius, cujus in ætérnum pérmanet nomen, quique unum te esse innotéscens Deum ac Dóminum, per suscéptæ incarnatiònis mystérium venísti in regem, ut redímeres sæculum; da nobis ita fervère hujus mystério pietàtis, ut per hæc evadâmus muscípulam deceptòris: ut, qui Advéntûs tui gáudia diffúso ore præcínimus, salvâtos nos, cùm ad judícium véneris, te júdice, gratulémur. Respóndeat Chorus. Amen. Per misericórdiam tuam, Deus noster, qui, &c.

Antíphona 1. Verbum mittit Dóminus in Jacob, & véniet in Israël. P. Ut sciat omnis pópulus, quia ipse est. ℣. Qui mittit verbum suum terræ: velóciter currit sermo ejus. P. Ut sciat omnis pópulus. ℣. Glória, & honor Patri, & Fílio, & Spirítui Sancto. P. Ut sciat omnis.

Orátio.

MItte Verbum tuum, omnípotens Pater, de sédibus tuis, ut sanet & consólidet omnes contrítos, & érigat elísos, cónferens nobis lætítiam nóminis sui. Respóndeat Chorus. Amen. Per misericórdiam tuam, Deus noster.

Antíphona 2. Ecce véniet vir, cujus óriens nomen ejus: subter eum oriêtur justítia. P. Et ipse erit salus pópuli. ℣. Oriêtur in ténebris ejus justítia; & erit firmaméntum in terra in summis móntium. P. Et ipse erit. ℣. Glória, & honor Patri, & Fílio, & Spirítui Sancto. P. Et ipse erit.

Orátio.

ECce tu Dómine Deus noster, qui olim redemptûrus mundum venísti, cujus óriens nomen tuum; líbera pérditos, quos redemísti magno ópere: ut, qui infirmári pro nobis dignâtus es homo, Divinitàtis tuæ hómines dignèris præmuníri subsídio. Respóndeat Chorus. Amen. Per misericórdiam tuam, Deus noster.

℞. Liberàbit nos Dóminus à potentátu inimicórum nostrôrum. P. Et véniet nobis gáudium & lætítia à Deo salutári nostro celériter. ℣. Ecce dies vénient, dicit Dóminus: suscitâbo super vos verbum bonum, & invocábitis me, & timébitis: orábitis, & ego exáudiam vos. P. Et véniet nobis gáudium, & lætítia. ℣. Glória, & honor Patri, & Fílio, & Spirítui Sancto. P. Et véniet nobis gáudium, & lætítia.

Omnia ália, quæ sequúntur usque in finem Matutíni, dicántur, ut in féria quarta secúndæ Hebdómadæ fol. 18. Exceptâ Prophetíâ, quæ dícitur de Domínico quinto præterito fol. 34.

Ad Vésperos, ut dictum est in féria quarta secúndæ Hebdómadæ fol. 19.

Antíphona. In te confídit ánima mea. Psalmus 46.

Orátio. Deus Dei Fílius, cujus in ætérnum pérmanet, ut supra.

Antíphona 1. Atténdite ad me, pópulus meus; & tribus mea, me audite. P. Quia judícium meum in luce populôrum apparébit. ℣. Audite hæc omnes gentes: áuribus percípite, qui habitàtis orbem. P. Quia judícium meum. ℣. Glória, & honor Patri, & Fílio, & Spirítui Sancto. P. Quia judícium meum.

Orátio.

AD te, Dómine, tribus tua, ecce, & pópulus accedéntes, pétimus & rogâmus, ut judícium tuum, quod in populôrum appáruit luce, in redemptôrum clarificétur salvatiòne: ut, quos dudum venit redímere per fidem, véniat íterùm à se redemptos de æternitâtis supplício liberâre. Respóndeat Chorus. Amen. Per misericórdiam tuam, Deus noster.

Antíphona 2. Clude sermônem, dicit Dóminus: & signa librum usque ad diem Advéntûs Dómini. P. Múltiplex enim erit sciéntia. ℣. Deus deôrum & Dóminus locûtus est, & vocâvit terram. P. Múltiplex enim erit. ℣. Glória, & honor Patri, & Fílio, & Spirítui Sancto. P. Múltiplex enim.

Orátio.

DEus, qui multíplicem prædixísti esse sciéntiam nunciórum, dum per increménta témporum aucta est grátia prædicántium; fac nos clausi sermónis signatique libri ita mystéria crédere, & crédita retinère; ut in die Advéntûs tui mereâmur tuis coram óculis sine confusióne assístere. Respóndeat Chorus. Amen. Per misericórdiam tuam, Deus.

Antíphona 3. Suscitábo eum ad justítiam, dicit Dóminus. P. Et omnes vias ejus dírigam, & captivitátem pópulo meo dimíttam. ℣. Oriêtur in dièbus ejus justítia, & abundántia pacis: donec extollátur Luna. P. Et omnes vias. ℣. Glória, & honor Patri. P. Et omnes.

Orátio.

DEus Pater, qui Jesum Christum Fílium tuum suscitásti ad justítiam, ostendéndo eum in carne; fac nos semper illius sequi pedes ópere, & voce; ut, eum audítu cordis sine intermissióne audiéntes, glóriæ suæ mereâmur esse partícipes. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

℟. Lætámini cum Hierúsalem, & exultâte in ea, omnes, qui dilígitis eam: quia ecce ego declinábo super eam. P. Quasi flúvius pacis, vidébitis; & gaudêbit cor vestrum. ℣. Exúlta, & lauda, fília Sion, quia venit in médio tui sanctus Israël. P. Quasi flúvius pacis, vidébitis. ℣. Glória, & honor Patri, & Fílio, & Spirítui Sancto. Reiterêtur Responsórium. Lætámini cum Hierúsalem.

Orátio.

DEus, qui Hierúsalem perfécta te apparère prophetáli vaticínio prædixísti; concêde nobis per speculatiónem Ecclésiæ tuæ & devótos semper manère, & inlæsos usquequâque persístere: ut in ea semper gloriósus appáreas, in qua incarnatiónis tuæ mystéria manifêstas. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Cánticum, & ómnia ália, quæ sequúntur in fine Matutíni, dicántur, ut in féria sexta secúndæ hebdómadæ fol. 20. Exceptâ Prophetíâ, quæ dícitur de quinto Domínico prætérito fol. 34.

IN SEXTO DOMINICO DE ADVENTU DOMINI.

Ad Vésperos.

Antíphona. Erit lux magna in témpore vespertíno. P. Quia ecce véniet Dóminus Deus vester. ℣. Et illuminabúntur, qui in ténebris sunt, & in umbra mortis sedent. P. Quia ecce veniet.

Sono. Qui regis Israël, inténde. P. Et veni, ut líberes nos. Allelúia. ℣. Deus virtûtum convérte nos: & osténde fáciem tuam. P. Et veni, ut líberes.

Antíphona. Hosánna: benedíctus, qui venit in nómine Dómini. P. Benedíctum, quod venit, regnum patris nostri David: Hosánna in excélsis. ℣. Benedíctus, qui venit in nómine Dómini, Deus Dóminus, & illúxit nobis. P. Benedíctum. ℣. Glória, & honor. P. Benedíctum.

Lauda. Apparèbit vobis Salvâtor, quasi nubes clara médiâ die. P. Et sicut guttæ distillántes in fáciem terræ sitiéntis. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. In sua justítia judicàbit páuperes pópuli, & salvos fáciet fílios páuperum, & humiliábit calumniatórem. P. Et, sicut guttæ. ℣. Glória, & honor. P. Et, sicut guttæ.

Hymnus. Christi catérva clámitet. Supplicátio. Orêmus Redemptórem mundi. Require fol. 2.

Capítula.

HOsánna filio David: benedíctus, qui venit in nómine Dómini: benedíctum, quod venit, regnum patris David: Hosánna in excélsis. Proínde quæsumus & rogámus, ut arcána péctoris nostri splendóre Paráclíti Spíritûs irrádies, & adminículo déxteræ tuæ nos præsénti in sæculo à cunctis malis éruas, & ad regnum cum tuis láudibus tripudiántes perdûcas.

Pater noster. Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

DEus, qui venit, ut líberet nos, tales nos fáciat, quales liberándos efficiat. ℟. Amen. Libértas, quam rediméndis rédimens cóntulit, redemptiónis conservatióne defêndat. ℟. Amen. Ut, qui Redémptor venit ad mundum, redémptos nos pérvehat in cœlum. ℟. Amen. Per misericórdiam ipsius.

Lauda. Miserère, Deus, ómnium; & réspice nos. Allelúia. P. Et osténde nobis lumen miseratiónum tuárum. Allelúia: allelúia. ℣. Deus tu convértens vivificábis nos: & plebs tua lætábitur in te. P. Et osténde nobis. ℣. Glória, & honor. P. Et osténde.

Orátio. Consolàre Dómine expectántium te. Require in Matutínis istius Domínici.

Ad Matutinum.

Hymnus. Ætérne rerum Cónditor. Require fol.

Digitized by Google

fol. 3. Orátio. Post gallórum. Quære fol. 21. super Psalmos.

Antíphona. Dómini est salus : & super pópulum tuum benedíctio tua. Psalmus 3.

Antíphona. Incérta & occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi. Psalmus 50.

Antíphona. Et in umbra alârum tuârum sperâbo, donec tránseat iníquitas. Psalmus 56.

Orátio. Verbum ante sæcula. fol. 33.

Antíphona 1. Confortámini manus fatigátæ: génua debília roborámini; quia pusíllo ánimo estis, convaléscite: non est quòd ultra timeâtis. P. Ecce Salvâtor venit. ℣. Audite hæc omnes Gentes : áuribus percípite qui habitâtis orbem. P. Ecce. ℣. Glória, & honor. P. Ecce.

Orátio.

CONsolâre Dómine expectántium te corda fidélium ; ut fatigátæ manus nostræ tuæ confortatiònis suscípiant opem : qualitèr debília génua, dùm mandatòrum tuòrum itinéribus infatigábili vestígio occúrrunt, ætérnæ à te promissiònis gáudio munerént ur. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona 2. Ecce véniet Dóminus, & salvos nos fáciet. P. Tunc aperiéntur óculi cæcòrum, & áures surdòrum áudient : tunc ascéndet cláudus, quasi cervus.℣. Advocâvit cœlos sursùm, & terram discérnere, & pópulum suum. P. Tunc aperiéntur.℣. Glória, & honor Patri, &c. P. Tunc aperiéntur óculi.

Orátio.

VEni, Dómine, & sálvos nos fácito, & desidérium cordis nostri non réprobes témpore judícii tui; ut, qui óculos cæcòrum apériens, audítum surdis reddidísti: indurátis córdibus nostris manifèstum semper donum illud tuæ pietàtis infúnde, per quod nos ad præmia sempitérna perdûcas. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona 3. O vos, qui in púlvere estis, expergiscímini. P. Et laudâte. P. Ecce Dóminus véniet, nolite timère.℣. Omnes Gentes pláudite mánibus : jubilâte Deo in voce exultatiònis. P. Et laudâte. ℣. Glória. P. Ecce Dóminus.

Orátio.

CHriste Dei Patris Fílius, qui véniens in hunc mundum in púlvere pósitos súrgere, & te laudâre præcepísti; nunc te, Dómine, veniéntem ne timérent evocásti: præsta nobis te quæréntibus, ita in carne profícere castimóniâ, ut non timeâmus revérti in illo púlvere, ex quo eos, qui in eo erant, véniens excitáveras; sed laudem illam, quâ præcépti sunt, ut te benedícerent, ita in nobis forma, ut à nobis incessabíliter semper laudéris. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

℟. Nos omnes ambulábimus in nómine Dómini in ætérnum, quóniam regnâbit Dóminus in monte Sion. P. Et tu turris Regis nebulósa, filia Sion, ad te véniet Salvâtor, & véniet potéstas prima regum filia Hierúsalem. ℣. Ecce habitatóres Petræ de vértice móntium clamábunt, & dicent : Venite, ambulémus in lúmine Dómini Dei. P. Et tu turris. ℣. Glória, & honor. Reiterêtur ℟. Nos omnes ambulábimus.

Orátio.

NOS omnes ambulántes in nómine tuo, Unigénite Fílius Dei Patris, pétimus, rogâmus, atque expóscimus; ut qui te incarnâtum crédimus in úterum Vírginis, fidei remunerêmur ex præmiis : ut qui te in montem Sion regnatûrum pronúncias, in nostris córdibus habitatùrum te sine fine osténdas. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Ad Cánticum.

Antíphona. Qui reminiscímini Dóminum, ne taceâtis, & ne detis siléntium, donec stabíliat, & ponat Hierúsalem láudem in terra.

Cánticum. Gáudens gaudêbo. Requíre fol. 18.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Benedícite Dóminum pusílli, & magni, omnes, qui expectâtis advéntum ipsius.

Cánticum Daniélis 3. Benedíctus es, Dómine Deus patrum nostrôrum. Requíre fol. 6. Sono. Qui regis Israël. Requíre in Vésperis fol. 39.

Lauda. Laudâte Dóminum de cœlis. Allelúia : laudâte eum in excélsis. Allelúia. Psalmus 148.

L éctio libri Esaíæ Prophétæ. *Ex cap. 7.* ℟. Deo grátias.

LOcútus est Dóminus ad Achaz, dicens: Pete tibi signum à Dómino Deo tuo in profúndum inférni, sive in excélsum supra. Et dixit Achaz : Non petam, & non tentâbo Dóminum. Et dixit : Audite ergo domus David : Numquid parum vobis est, moléstos esse homínibus, quia molésti estis & Deo meo? Propter hoc dabit Dóminus ipse vobis signum. Ecce Virgo concípiet, & páriet filium, & vocábitur nomen ejus Emmánuel. Butyrum & mel cómedet, ut sciat re-

Digitized by Google

reprobáre malum, & elígere bonum. Quia ántequàm sciat puer reprobáre malum, & elígere bonum, derelinquétur terra, quam tu detestàris à fácie duórum Regum. Addúcet Dóminus super te, & super domum patris tui, & super pópulum tuum dies, qui non venérunt à dièbus separatiónis Ephraïm à Juda cum rege Assyriórum. In die illa radet Dóminus in nováculam condúctam his, qui trans flumen sunt, in rege Assyriórum, caput & pilos pedum, & barbam univérsam. Et erit in die illa: Nútriet homo vaccam boum, & duas oves, & præ ubertàte lactis cómedet butyrum: butyrum enim & mel manducàbit omnis qui relíctus fúerit in médio terræ. Et dixit Dóminus ad me: Sume tibi librum grandem, & scribe in eo stilo hóminis: Velóciter spólia détrahe, citò prædàre. Et adhíbui mihi testes fidéles, Uriam Sacerdótem, & Zachariam filium Barachíæ: & accéssi ad prophetíssam, & concèpit, & péperit filium. Et dixit Dóminus ad me: Voca nomen ejus, Accélera spólia détrahe: Festìna prædári. Quia ántequàm sciat puer vocàre patrem suum, & matrem suam, auferètur fortitúdo Damásci, & spólia Samaríæ coram rege Assyriórum. Et adjècit Dóminus loqui ad me dicens ádhùc: Pro eo quod abjècit pópulus iste aquas Síloë, quæ vadunt cum siléntio, & assúmpsit magis Rasin, & filium Romelíæ: propter hoc ecce Dóminus addùcet super eos aquas flúminis fortes & multas, regem Assyriórum, & omnem glóriam ejus: & ascéndet super omnes rivos ejus, & fluet super univérsas ripas ejus, & ibit supra Judam inúndans, & tránsiens usque ad collum véniet. Et erit exténsio alàrum ejus, ímplens altitúdinem terræ ò Emmánuel. Congregámini, & audite univérsæ procul terræ: confortámini, & vincímini: inite consílium, & dissipábitur: loquímini verbum, & non fiat: quia nobíscum est Deus. ℟. Amen.

Hymnus. Cunctórum Rex omnípotens. fol. 7.

Supplicátio. Orèmus Redemptórem mundi. Require fol. 2.

Capítula.

DOmine, cujus est regnum poténtiâ terríbile, & præcínctum virtúte, quem flúmina Doctórum elevátis vócibus láudant, & mirabília maris concélebrant: éxcita poténtiam tuam, & bráchii tui terríbilem fortitúdinem, quæ cónterat jugum nostræ servitùtis miserórum cólla preméntis; nostrásque fatigátas confórtet manus, debília róboret génua, convaléscere pusillánimes fáciat; nec ultra sit, quod timeàmus ex inimíco, quia propter salvatiònem nostram venìre crédimus nostrum piíssimum Redemptórem.

Pater noster. Liberáti à malo. fol. 2.

Lauda. Miserère, Deus ómnium. Benedíctio. Deus, qui venit. Requìre fol. 39.

In nómine Dómini nostri Jesu Christi perficiàmus cum pace. ℟. Deo grátias.

Exeúnte vésperâ. Lauda. Erit lux magna. Sono. Qui regis Israël. Require fol. 39.

Antíphona. Quàm pulchri sunt super montes pedes evangelizántes pacem: prædicántes salùtem, dicéntes. P. Sion, regnàbit Deus tuus. ℣. Omnes Gentes pláudite mánibus: jubiláte Deo in voce exultatiónis. P. Sion regnàbit. ℣. Glória, & honor Patri, & Fílio, &c. P. Sion regnàbit.

Lauda. Cantàte Dómino, & benedícite nomen ejus. Allelúia. P. Benè nunciàte de die in diem salutàre ejus. Allelúia. Allelúia. ℣. Cum convertérit Dóminus captivitàtem plebis suæ, lætètur Jacob, & exúltet Israël. P. Benè nunciàte. ℣. Glória, & honor Patri, & Fílio, &c. P. Benè nunciàte.

Hymnus. Christi catérva clámitet. Requìre fol. 1. Capítula. Deus, cujus ætérnitas. Require fol. 8. Benedíctio. Christus Dóminus, qui per suscéptæ. Require fol. 8.

Lauda. Univérsi, qui te expéctant. Allelúia. Non confundéntur. Allelúia. P. Quia tu es Deus salutàris meus. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Dírige me in veritàte tua: édoce me, quia tu es Deus Salvàtor meus. P. Quia tu. ℣. Glória, & honor Patri, &c. P. Quia tu es Deus.

Orátio. Consolàre Dómine expectántium. Require fol. 40.

FERIA SECUNDA
SEXTÆ HEBDOMADÆ.
Ad Matutinum.

Antíphona. Dómine, quid multiplicáti sunt? Orátio. Multiplicáti sunt, Dómine. Require fol. 8.

Antíphona. Ecce ego addùcam filium meum Oriéntem, dicit Dóminus. P. Quia lapis, quem dedi coram Jesu, septem in eo óculi sunt. ℣. Manus enim mea auxiliábitur ei, & bráchium meum confortàbit eum. P. Quia lapis, quem. ℣. Glória, & honor Patri. P. Quia lapis, quem.

 Orá-

Orátio.

DEus Pater, qui Fílium tuum Dóminum nostrum Jesum Christum oríri fecísti in carne témpore Incarnatiônis suæ: concêde nobis, ut in ejus visiône, cùm ad judícium vénerit, cor nostrum reflóreat, & consolatiônis donum de visiônis ejus gáudiis adipiscâtur. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam Deus noster.

Antíphona. Quasi dilúculò præparâtus est Advéntus Dómini. P. Et véniet nobis quasi imber temporáneus, & serótinus. ℣. Omnes gentes pláudite mánibus: jubilâte Deo in voce exultatiônis. P. Et véniet nobis. ℣. Glória, & honor Patri, &c. P. Et véniet.

Orátio.

DIlúculò egréssum tuum, Christe Dómine, præparâtum fuisse cognóscimus: ídeo te rogâmus, ut, qui imber temporáneus, & serótinus ortus es terris, terram cordis nostri indeficiéntibus írriges plúviis tuæ benedictiônis; ut, qui primi Advéntùs tui festum devótè suscípimus, secúndi Advéntùs tui manifestatiône salvêmur. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam Deus noster, &c.

Antíphona 3. Suscitâvit Dóminus ab oriénte justum. P. Dabit in conspéctu ejus Gentes. P. Et reges obtinêbit. ℣. Magnus Dóminus noster, & magna virtus ejus, & sapiéntiæ ejus non est númerus. P. Dabit in conspéctu. ℣. Glória, & honor Patri, &c. P. Et reges.

Orátio.

DEus Pater, qui ab oriénte Justum exúscitas: da nobis, ut in ejus ampléxu, quem ad redemptiônem nostram misisti, nostræ ánimæ revivíscant; ut Justi, qui sine altérius justítiæ participatiône est Justus, partícipes esse, te propítio, mereâmur. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

℟. Hierúsalem citò véniet salus tua. P. Quare mœrôre consúmeris? numquid rex non est tibi? aut consiliárius tuus périit? P. Quia incurvâvit te dolor, sicut parturiéntem, salvâbo te, & innovâbo te; noli pavêre. ℣. Ecce vocâbo servum meum, & ponam verba mea in ore ejus, ut plantet cœlos, & fundet terram; & dicit ad Sion. P. Quare mœrôre. ℣. Glória, & honor. P. Quia incurvâvit.

Orátio.

DEus Dei Fílius, qui auditum fáciens ab extrémis terræ, mundo apparuísti in carne; restítue teípsum mercêdem fidei nostræ: ut, qui opus tuum mirábile prædicâmus, mercêde illâ, quæ coram te est, opuléntiùs munerêmur. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam Deus noster.

Omnia ália, quæ sequúntur usque in finem Matutíni dicántur, ut in secúnda feria primæ hebdómadæ. fol. 8. Exceptâ prophetiâ, quæ dícitur de Domínico sexto prætérito. fol. 40. Ad Vésperos, ut suprà in secúnda feria.

IN VIGILIA NATIVITATIS DOMINI.

Ad Matutinum.

Antíphona. Lava me, Dómine, ab injustítia mea: & à peccátis meis munda cor meum. Psalm. 50. Orátio. Deus Dei Fílius. Require fol. 3.

Antíphona. Exiet virga de Radice Jesse. P. Et flos de radice ejus ascéndet, & requiéscet in eo Spíritus Dómini, spíritus sapiéntiæ septifórmis. ℣. Virgam virtûtis tuæ emíttet Dóminus ex Sion: dominâre in médio inimicôrum tuórum. ℣. Et flos de radîce. ℣. Glória, & honor Patri, &c. P. Et flos.

Orátio.

EX radîce Jesse éxiens virga, credéntem tibi pópulum salva, & spíritum septifórmem in eis infúnde: ut, qui in salûtem venísti nascitúrus in terris, gloriósum nomen tuum in eis, qui te deprecántur, osténdas. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam Deus noster.

Antíphona. Atténdite, Gentes, & audite, & áuribus percípite: áudiat terra, & plenitúdo orbis, & omne germen ejus. P. Quia Dóminus Salvâtor noster venit. ℣. Omnes Gentes pláudite mánibus: jubilâte Deo in voce exultatiônis. P. Quia Dóminus Salvâtor. ℣. Glória, & honor Patri, & Fílio, &c. P. Quia Dóminus Salvâtor.

Orátio.

DOmine Jesu Christe, fac nos accédere ad te: tríbue nobis donum misericórdiæ tuæ; ut, qui faciéi tuæ præstolâmur præséntiam, meritórum nostrôrum evadâmus torménta. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam Deus noster.

Antíphona. Ecce procédet verbum de Throno Dei, confitémini Dómino, & laudem dícite illi. P. Quóniam venit, & dies Dómini magna, & præclâra valdè. ℣. Qui emíuit verbum suum, & liquefâcit eam: flavit spíritus ejus, & fluent aquæ. P. Quóniam venit. ℣. Glória, & honor. P. Quóniam venit.

Orá-

Orátio

PRocédens de Throno Dei Patris únicum verbum, salva filios hóminum: ut, confiténtes tibi laudémque dicéntes, cùm magna dies illa Advéntûs tui advénerit, per hoc quod de te modò crédimus, ab ætérnis tunc supplíciis eruàmur. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

℟. Ecce oriètur nobis Prínceps de sémine Juda, & apparèbit ómnium Géntium Dóminus: in excélsis revelábitur cláritas regni ejus ad conteréndam virtûtem inimicòrum suòrum. P. Et dabit réquiem ómnibus timéntibus se. ℣. Ego locûtus sum, & vocávi eum, & addúxi eum. P. Et dabit réquiem. ℣. Glória, & honor. P. Et dabit.

Orátio.

TE Deum Redemptòrem nostrum benedícimus, qui ex sémine Juda nasci dignàtus es: & pétimus; ut nullo obstáculo à tuo prohibeàmur officio. Quicúmque verò te, Dómine, confitèmur, ditári tuo múnere indulgéntiæ sentiàmus. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Cánticum, & ómnia ália, quæ sequúntur usque in finem Matutíni dicántur, ut in quarta feria primæ hebdómadæ de Advéntu Dómini. fol. 11. & 12. Excéptâ Prophetiâ. **Locûtus est Dóminus ad Achaz, &c.** quæ dícitur de sexto Domínico prætérito fol. 40.

4?
2.ª.122

M. S. Maella inv. Joachin Ballester inc.

Digitized by Google

IN NATIVITATE
DOMINI NOSTRI JESU CHRISTI.

AD VESPEROS.

Antíphona. Paràvi lucérnam Christo meo. Inimícos ejus índuam confusióne. P. Super ipsum autem florèbit sanctificátio mea. ℣. Juràvit Dóminus David in veritàte, & non auferètur ab eo: de fructu ventris tui ponam super sedem meam. P. Super ipsum. ℣. Et ego illum ponam primogénitum excélsum præ régibus terræ. P. Super ipsum. ℣. Et ero ei in patrem, & ipse erit mihi in filium. P. Super ipsum.

Orátio.

Vespertínis láudibus jam præmíssis, Dómine, parámus lucérnam Christo tuo Dómino, ac Deo nostro: ut fructu justítiæ repleàmur ad grátiam; & verbum vitæ contineàmus ad glóriam. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Sono. In splendóribus sanctòrum; ex útero ante lucíferum génui te. Allelúia. ℣. Juràvit Dóminus, & non pœnitèbit eum: tu es Sacérdos in ætérnum secúndùm órdinem Melchísedech. ℣. Dóminus à dextris tuis confrègit in die iræ suæ reges. Judicàbit in natiónibus, implèbit ruínas: conquassàbit cápita multa in terra copiósa. De torrénte in via vivit: proptéreà exaltàvit caput.

Antíphona. Audite domus David: Dóminus dabit vobis signum. P. Ecce virgo concípiet, & páriet filium, & vocábitis nomen ejus Emmánuel. ℣. Audite hæc omnes Gentes: áuribus percípite, qui habitàtis orbem. P. Ecce Virgo concípiet. ℣. Glória, & honor Patri, &c. P. Ecce Virgo concípiet.

Orátio.

Dómine, qui domus David signo admirábili salùtis próperans Vírgine natum ob auxílium humáni géneris destinásti: nobis ánnue; ut vita, quæ Maríæ partu prolàta est, Ecclésiæ tuæ sit ætérna redémptio: ut, quem illa ventre gestàvit, partùque fudit, eúmdem nos corde concipiàmus, ac nostro semper proferàmus ex ore. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona. Elevàte signum ad pópulos: Ecce Dóminus auditum fecit in extrémis terræ: dícite filiæ Sion. P. Ecce Salvàtor tuus venit, & merces ejus cum eo. ℣. Omnes Gentes pláudite mánibus: jubilàte Deo in voce exultatiònis. P. Ecce Salvàtor tuus venit. ℣. Glória, & honor Patri, &c. P. Ecce Salvàtor tuus venit.

Orátio.

Dómine Jesu Christe, qui Nativitàtis tuæ ortum síderis indício innotuísti, &, erécto fidei signo, extrèma terræ conspícere monuísti: réspice jam elevàtus à cœlo causam Incarnatiònis tuæ; ut, quia nobis opus fuit, te hóminem fieri: tuum habeàmus suffrágium, qui te hóminem confitèmur, & Deum. ℟. Amen. Per misericórdiam, &c.

Antíphona. Roràte cœli désuper, & nubes pluant justum: aperiàtur terra, & gérminet Salvatórem. P. Et justítia oriàtur simul, ego Dóminus creávi eum. ℣. Cœli enárrant glóriam Dei, & ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum. P. Et justítia oriàtur. ℣. Glória, & honor Patri, &c. P. Et justítia oriàtur.

Lauda. Potestas ejus; & pax ejus non erit finis. Allelúia. P. Super thronum David sedèbit, ut córrigat eum. P. Et sedèbit in veritàte usque in ætérnum. Allelúia. Allelúia. ℣. Magnus Dóminus noster, & magna virtus ejus: & sapiéntiæ ejus non est númerus. P. Super thronum David. ℣. Glória, & honor Patri, &c. P. Et sedèbit.

Hymnus.

Veni, Redémptor, Géntium,
Osténde partum Vírginis:
Mirètur omne sæculum:
Talis decet partus Deum.
Non ex viríli sémine,
Sed mystico spirámine
Verbum Dei factum caro,
Fructúsque ventris flóruit.
Alvus tuméscit Vírginis,
Cláustra pudòris pérmanent:
Vexílla virtùtum micant:
Versàtur in templo Deus.
Procédens de thálamo suo,
Pudòris aula régia
Gémìnæ gigas substántiæ,
Alacris ut currat viam.
Egréssus ejus à Patre;

Re-

Digitized by Google

Regréssus ejus ad Patrem:
Excúrsus usque ad ínferos,
Recúrsus ad sedem Dei.
Æ quális Ætérno Patri
Carnis trophœo accíngere;
Infirma nostri córporis
Virtúte firmans pérpetìm.
P ræsépe jam fulget tuum,
Luménque nox spirat novum,
Quod nulla nox intérpóllet,
Fidéque jugi lúceat.
F œno jacére pértulit:
Præsèpe non abhórruit:
Parvóque lacte pastus est,
Per quem nec ales ésurit.
G audet chorus cæléstium,
Et Angeli canunt Deo;
Palámque fit pastóribus
Pastor, Creátor ómnium.
G lória tibi, Dómine,
Qui natus es de Vírgine,
Cum Patre, & Sancto Spíritu
In sempitérna sæcula. Amen.

Supplicátio.

ORèmus Dei Patris Omnipoténtis misericórdiam, súpplices implorèmus; ut nos grátiâ Christi sui, Dómini nostri Jesu Christi propítius justificàre dignètur.

Præsta Ætérne, Omnípotens Deus. Kyrie, eléïson. ℟. Christe, eléïson. Kyrie, eléïson.

Capítula.

ROràte Cœli désuper, útique prophetándo Christum, & nubes pluant justum; dum sancti omnes ejus præconántur advéntum. Aperiàtur terra, ut, Angelo scílicet alloquénte, Virgo concípiat, & páriat Salvatòrem. Hic ígitur ros, qui abs te est Omnípotens Pater, rogàmus, & pétimus, ut fiat sánitas infirmôrum; &, hæc plúvia Matutíni témporis, præbe, nostri témporis infúndat aréntem, quæ, infúsà tantâ grátiâ, prætéritum fácinus áblu at, & ætérnum credéntibus justítiæ lumen infúndat; necnon ejúsdem Fílii tui Dómini nostri indémnes præséntiam contuéntes, atque cum cœlícolis cætui ejus in júbilo occurréntes, hoc cánticum lætítiæ præcinâmus ovánter: Benedíctus, qui venit in nómine Dómini, Deus Dóminus, & illúxit nobis; cujus nos advéntus redèmit, & Natívitas illustrávit: Qui véniens requisívit pérditos, & illuminàvit in ténebris constitútos. Tríbue ergo Omnípotens Pater, ut diem Nativitàtis ejus ita devotiòne piíssimâ celebrèmus, ut judícii diem mitíssimum sentiàmus: ut, cujus benignitàtem in redemptiòne cognóvimus, ejus pietàtem in judício mansuètam sentiàmus.

Pater noster. Liberáti à malo. Requíre fol. 2.

Benedíctio.

Benedicat vos Dóminus noster Jesus Christus, qui olim in hac die pastóribus in præsépio appáruit gloriósus. ℟. Amen. Ipse nos in ómnibus prótegat, ac deféndat, qui pro nobis miséricors humànam suscèpit infántiam. ℟. Amen. Qui noster est Dóminus, & Redémptor, ipse nos in ætérnum propítius conservàre dignètur. ℟. Amen. Per misericórdiam ipsius Dei nostri.

Lauda. Antequam firmos paràret montes sub cœlo, cum eo eram compónens ómnia; gratulábar autem orbe perfécto. P. Ego sum, cui Pater congaudèbat quotídiè. Allelúia. Allelúia. ℣. Tunc dixi: Ecce venio: in cápite libri scriptum est de me; ut fácerem voluntàtem tuam. P. Ego sum, cui Pater. ℣. Glória, & honor Patri, & Fílio, &c. P. Ego sum, cui Pater.

Orátio. Bénedic, Dómine, corônam. Requíre hic infrà.

Ad Matutìnum.

Antíphona. Dómini est salus: & super pópulum tuum, Dómine, benedíctio tua. Psal. 3.

Orátio.

TU es, Dómine, salus, & tua est salus: hanc gaudémus in nobis largitam: hanc usque in finem à te pétimus largiéndam: effúnde, quæsumus, super pópulum tuum benedictiònem tuam; ut privètur maledíctio pœnæ, & ditéscat in nobis fructus justítiæ, atque lætítiæ. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam Deus noster.

Antíphona. In die insígnis solemnitàtis nostræ. P. Bénedic Deus corònam anni benignitàtis tuæ, ut campi tui repleántur ubertàte. ℣. Te decet Hymnus Deus in Sion: & tibi reddètur votum in Hierúsalem. P. Bénedic Deus. ℣. Glória, & honor Patri, & Fílio, &c. P. Bénedic Deus.

Orátio.

BEnedic, Dómine, corônam anni benignitàtis tuæ; ut & mentes cópiâ Doctrínæ refúlgeant, & campi donórum tuorum ubertàte pinguéscant. Quo ita nobis substántia cum tua grátia largiàtur; ut & caro frúgibus, & ánima divínis pasta conlætètur virtútibus. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona. Aspiciébam, & ecce cum núbibus

bus cœli quasi filius hóminis veniébat. P. Et datus est ei principàtus, & honor, & regnum; & omnis pópulus, tribus, ac línguæ ipsi sérviunt. P. Potéstas ejus, potéstas ætérna, quæ non auferètur; & regnum ejus, quod non corrumpètur. ℣. Et dominábitur à mari usque ad mare, & à flúmine usque ad términos orbis terràrum. P. Et datus est ei. ℣. Glória, & honor Patri, & Fílio, &c. P. Potéstas ejus, potéstas.

Orátio.

UNigénite Fíli Dei Patris, qui aspiciénte Prophétà in cœli núbibus Fílius hóminis declaràris; cui Pater útique principàtum, & regnum attríbuit; dum ómnia potestáti tuæ subjècit: fac nos, esse regnum tuum, tríbuens nobis municipàtum perpétuum, coætenísque semper desidériis anhelántes futúri regni, mereàmur exístere coherédes. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona. Ecce annúntio vobis gáudium magnum, quod erit univérso pópulo: hódie natus est nobis. P. Salvàtor mundi, qui est Christus Dóminus; in civitàte David regnàbit, & sápiens erit, & regni ejus non erit finis. ℣. Lápidem, quem reprobavérunt ædificántes, hic factus est in caput ánguli. P. Salvàtor mundi, qui est Christus. ℣. Glória, & honor Patri, & Fílio, &c. P. Salvàtor mundi, qui est Christus.

Orátio.

TE, Dómine, favénte, annunciètur nobis sancti Angeli ministério gáudium magnum, quod pópulo sit christiáno in toto jam mundo. Christus enim Dóminus hódie natus est ómnibus salus, atque Salvàtor ætérnus in civitàte David, quæ est Ecclésia; in ea quoque sine fine regnàbit, dum eam usque ad finem custòdit, ac regit: Præsta ergo, ut eam regnum suum ex toto effíciat, dum in toto mundo dilàtat, & cœléstium æternitáti sine fine assóciat. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

℟. Hierúsalem hódie natus est tibi Princeps Salvàtor ómnium; ad cujus impérium movebúntur virtútes cœlòrum: regnàbit in ætérnum, & glória ejus cum terræ pace. P. In excélsis ab Angelis declaràtur. ℣. Dóminus regnàvit, decòrem índuit: índuit Dóminus fortitúdinem, & præcínxit se. P. In excélsis. ℣. Mirábiles elatiónes maris, mirábilis in altis Dóminus. P. Ab Angelis. ℣. Glória, & honor Patri, & Fílio, &c. P. In excélsis.

Orátio.

FAC nos, Dómine, beátæ illius Hierúsalem visiòne lætári, & in grémio ejus perpétuà jocunditàte attólli: ut in cujus grémio sanctòrum multitùdo consístit; in ejus quoque nos sinu esse cómpotes mereàmur: ut Unigénitus tuus princeps útique & ómnium Salvàtor, ad cujus impérium movebúntur cœlòrum virtútes, sic in nobis mitis semper conrégnet, ut sapiéntiæ suæ ora nostra in laudem sui nóminis aptet: quáliter, & hic pius succúrrat míseris, & pòst in regno suo pérmanens sit in solátium redémptis. Respóndeat. Amen. Per misericórdiam tuam Deus noster. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum.

Antíphona. Vox Dómini reddéntis retributiònem inimícis suis: ántequàm parturiret, péperit; & ántequàm veniret partus ejus, péperit másculum. Quis audívit talem! aut quis vidit huic símilem! P. Numquid qui álios párere fácio, ipse non páriam? dicit Dóminus: Qui generatiònem cæteris tríbuo, stérilis ero? ait Dóminus Deus noster. ℣. Vox Dómini in virtùte, vox Dómini in magnificéntia. P. Numquid qui álios párere fácio. ℣. Glória, & honor Patri, & Fílio, &c. P. Numquid qui álios.

Orátio.

DEus Pater Omnípotens, qui voce tuà inimícis ánimæ nostræ reddis retributiònem, & ántequàm ex te verbum eructâres, jam ipsum útique verbum novà parturitiònis série parturíeras: & ántequàm partûs tui términus adveniret, másculum útique generàras. Quis étenim tale audire úmquàm, se díceret aliquándo? aut se vidísse huic símile factum putàret? cum Deum genuísse Deum, lumen peperísse lumen comprobàret: Presta nobis ínfimis sérvis tuis, ut qui áliis in pariéndo fœcunditàtem præstas, ipse in nobis concéptus grátiæ párias: ut sterílitas, quæ ex nostro infœcunditàtis vítio óritur, tuà cooperánte grátià, in nos multiplícius redúndet. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona. Ego primogénitus exívi ante omnem creatùram. P. Ego feci in cœlis, ut orirètur lumen. Ego in altis hábito: & thronus meus in colúmna nubis apparèbit. ℣. Dóminus dixit ad me: Fílius meus es tu, ego hódie génui te. P. Ego feci in cœlis.

Orátio.

VEra Dei sapiéntia Patris, qui ante omnem creatùram exísti ex illa invisíbi-

bilis Genitòris arce, te étenim fecísse in cœlis fore crédimus, ut orirètur lumen rhompheáli flámmeà dímicans: ut qui tunc in faciéndis rebus áderas institùtor, pius appáreas in nobis retribùtor: & quia ántequàm mundus constáret in sublimitàte te habitásse perpéndimus, á nostris colluviónibus liberi existàmus; ut ad instar legàlis colúmnæ super quam thrònum tuum apparuísse denúncias,nos ítidem súpplices tuos per ómnia símiles reddas, quo de utròque múnere lætos efféctos, cum sanctis tuis fácias permanère illæsos. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona. Ante colles ego parturièbar: adhuc terram non fécerat. P. Quando cœlos præparàbat, áderam: dum vallàret mari términos, & legem póneret aquis, ego eram. ℣. Tunc dixi: ecce vénio, in cápite libri scriptum est de me, ut fácerem voluntàtem tuam. P. Quando cœlos. ℣. Glória, & honor Patri, & Fílio, &c. P. Quando cœlos præparàbat.

Orátio.

DOctrina Dei, Sapiéntia Patris, qui ante colles, & móntium moles, nec dum adhuc terra æquà lance libràta constàbat, & jam Pater pópulos paràbat: cum jam útique tu illic áderas, quando etiam mari términos ratà soliditàte vallàbat, legémque aquis constituèret, in unius Deitàtis natúra tu ipse eras: adésto supplícibus tuis; ut moles críminum commissòrum, quibus ácriùs prémimur, tuæ pietàtis déxterà ad níhilum redigántur: & ita in hujus sæculi amne navigántibus vela tuæ protectiònis adírigas, ut transeúntes mare ad supérna nos semper per lignum tuæ Crucis sustóllas. Respóndeat. Amen. Per misericórdiam.

℟. In ista die pródiit Salvàtor Israël, ut líberet omnes captívos, cæcos illuminàvit, & surdos fecit audire: montes, & omnes colles germinábunt. P. Et qui in ténebris sedent, exclamábunt, & dicent: Dómine, appáreas super nos, splendor glóriæ tuæ. ℣. Pópulus, qui sedèbat in ténebris, vidit lumen magnum: habitántibus in regiòne umbræ mortis, lux orta est eis. P. Et qui. ℣. Glória, & honor. P. Et qui.

Orátio.

HOdiè lumen mundi pródiit: hódiè salus ævi emícuit: hódiè Salvàtor Israël de clímate cœli descéndit, ut éruat omnes captívos, quos antíquus hostis prædo per primi hóminis delíctum captiváverat: & ut cæcis méntibus lumen, surdis audìtum, gratià præveniénte, restitúeret: ob istùs tanti mystérii beneficia montes, & colles tripúdiant, ipsàque mundi eleménta ineffábili gáudio istà in die melos decántant: ob hoc gemebúndà prece pii Redemptòris cleméntiam supplíciter exorèmus; ut nos, qui in ténebris peccatòrum nostròrum invólvimur, per cordis acclamatiònem prótinùs expièmur, ut illo in nobis apparénte, & splendor glóriæ jocúndiùs, ac multiplicíùs nostris in præcórdiis vígeat, & salùtis gáudia sine fine dulcéscant. ℟. Amen. Per misericórdiam, &c.

Antíphona. Ante omnem creatùram ego ex ore Altíssimi processi: priúsquàm Lúcifer orirètur, ego fui: priúsquàm in planítie prosférneret campos, & in altum erígeret montes, ego eram. P. Cui adgaudèbat quotídiè, dum delectarètur orbe perfécto. ℣. Quia ego cognóvi, quàm magnus est Dóminus, & Deus noster præ ómnibus diis. P. Cui adgaudèbat. ℣. Glória, & honor, &c. P. Cui.

Orátio.

DOmine Jesu Christe, qui ante omnem creatùram ex ore Altíssimi pródiens, mundi máchinam dispositiòne mirábili condidísti: adésto Ecclésiæ tuæ, quam ex toto orbe congregàre dignàtus es: ut sicut mundi cónditor esse dignósceris, ita Ecclésiæ Salvàtor in ómnibus ac per ómnia cognoscàris. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam Deus noster, &c.

Antíphona. Suscitàbit Dóminus cœli regem, qui in ætérnum non commovébitur. P. Et regnum cjus pópulo álteri non dábitur: percútiet, & cónteret univérsa regna, & ipsum solum stabit in ætérnum. ℣. In sua justítia judicàbit páuperes pópuli, & salvos fáciet filios páuperum; & humiliàbit calumniatòrem. P. Et regnum ejus pópulo álteri non dábitur. ℣. Glória, & honor Patri, & Fílio, &c. P. Et regnum.

Orátio.

DEus Pater, qui Jesum Christum Fílium tuum tibi coætérnum, & coæquàlem cœli regem suscitásti ostendéndo eum in carne; fac nos semper illius sequi & fide, & ópere vocem: ut eam audítu cordis sine intermissiòne audiéntes, glóriæ suæ mereàmur esse partíceps. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam Deus noster, &c.

Antíphona. Emítte agnum, Dómine, Dominatòrem terræ de petra desérti ad montem fíliæ Sion; & præparàbitur in misericórdia

ejus

ejus sólium. P. Et sedébit super eum in veritáte in tabernáculo David. ℣. O Dómine salvos nos fac, ó Dómine benè prosperàre. P. Et sedébit super eum.

Orátio.

IMménsa Dei sapiéntia Patris, qui Fílius Dominúsque David, Prophetàrum vaticíniis approbàris; tu in throno Patris consístens, atque de petra desérti ad montem fíliæ Sion, domum Jacob, id est, Ecclésiam regens: sic nobis ómnibus in ea consisténtibus protectiònis tuæ gubernácula pórrige, ut tecum mereàmur vívere sine fine: ut in tuo sólio sine fine vivàmus, cujus regni finem nullum esse pavéscimus; quique unum in Trinitàte nomen póssidet tecum & cum Spíritu Sancto in sæcula sæculòrum. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam Deus noster, &c.

℟. Suscipiàmus regnum Dei nostri sancti altíssimi, & possideàmus íllicò usque in sæculum sæculi, donec véniat antíquus dièrum, quóniam tempus advènit, ut detur omni pópulo magnitùdo regni. P. Quod est super omne cœlum, & omnes reges terræ vénient, & obédient ei. ℣. Potéstas ejus potéstas ætérna, & regnum ejus regnum sempitérnum. P. Quod est super. ℣. Glória, &c. Reiterètur ℟. Suscipiàmus regnum Dei nostri.

Orátio.

DOmine Jesu Christe, qui es ineffábile gáudium Christiánis; cujus potestàtis & pacis non erit finis, fac nos suscípere regnum tuum, & possidère illud; ut máneat in nos impérii tui dominátio jugis, magnitùdo perénnis: ut omne non tuum in nobis repériens, auferas, nosque tuos in ómnibus ac per ómnia facias: ut nec potestáti tuæ in nobis quidquam officiat, nec paci resístat; sed ipse solus nos possídeas, qui Rex regum & Dóminus dominòrum, nunc & per omnia sæcula regnas. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona. Párvulus natus est nobis, & Fílius datus est nobis, & factus est principàtus ejus super húmeros ejus. P. Et vocàbitur nomen ejus magni consílii Angelus, Admirábilis, consiliárius, Deus fortis, Dominàtor, Princeps pacis, Pater futúri sæculi. Multiplicàbitur ejus impérium, & pacis non erit finis. ℣. Et erit firmaméntum in terra in summis móntium, & superextollètur super Líbanum fructus ejus: & florèbit de civitàte sicut fœnum terræ. P. Et vocàbitur nomen ejus. ℣. Glória. P. Et vocàbitur nomen.

Orátio.

PArvulus natus est nobis, & Fílius datus est nobis, ut qui eras Fílius perféctus de Patre, pro nobis párvulus esses ex Matre: illic imménsus, & hic pusíllus, pérmanens in sinu Patris, gestàtus in útero Matris; & cum Déitas tua incommutàbilis, & Humánitas pérmanet singulàris, quia in utrâque Unus idémque subsístis: & in illa nos condens, & in ista nos rédimens. ℟. Amen. Per te Dóminum nostrum, qui cum Patre, & Spíritu Sancto unus es Deus in ómnia sæcula sæculòrum. ℟. Amen. Dóminus sit. ℟. Et cum.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Cátulus leònis Juda de gérmine, fili, ita ascendísti, requiéscens accubuísti ut leo, & quasi cátulus leònis, quem suscitàre nullus audèbit.

Cánticum. *Génesis capítulo 49.*

VOcàvit Jacob fílios suos, * & ait eis: Congregámini, ut annúntiem quæ ventùra sunt vobis * dièbus novíssimis.

Congregámini, & audìte fílii Jacob, * audìte Israël Patrem vestrum.

Ruben Primogénitus meus, tu fortitùdo mea, & princípium dolòris mei: * prior in donis, major império. Effùsus es sicut aqua, non crescas: quia ascendísti cubìle Patris tui, & maculásti stratum ejus.

Símeon & Levi fratres ejus: * vasa iniquitàtis bellántia.

In consílio eòrum non véniat ánima mea, * & in cœtu illòrum non sit glória mea:

Qui in furòre suo occidérunt virum, * & in voluntàte sua suffodérunt murum.

Maledíctus furor eòrum, quia pértinax: & indignátio eòrum, quia dura: * divìdam illos in Jacob, & dispérgam eos in Israël.

Juda, te collaudábunt fratres tui: manus tuæ in cervícibus inimicòrum tuòrum, & adorábunt te fílii patris tui. * Cátulus leònis Juda: ad prædam, fili mi, ascendísti:

Requiéscens accubuísti ut leo, * & quasi leæna, quis suscitàbit eum?

Non auferètur sceptrum de Juda, * nec dux de femóribus ejus,

Donec véniat qui mitténdus est, * & ipse erit expectátio Géntium.

Ligans ad víneam pullum suum, * & ad vitem, ò fili mi, ásinam suam.

Lavàbit in vinum stolam suam, * & in sánguinem uvæ pállium suum.

Pulchrióres óculi ejus vino, * & dentes lacte candidióres.

Zábulon in líttore maris habitâbit, * & statiònem návium pertíngens usque ad Sidònem.

Issachar, ásinus fortis áccubans in términos. * Vidit réquiem quod esset bona: & terram quod óptima:

Et suppósuit húmerum suum ad portándum, * factúsque est tribúto sérviens.

Dan judicâbit pópulum suum * ut ália tribus Israël.

Fiat Dan cóluber in via, cerástes in sémita, mordens úngulas equi, * ut cadat ascénsor ejus retrò. Salutàre tuum expectâbo Dómine.

Gad, accínctus præliábitur ante eum: * & ipse accingètur retrórsum.

Aser, pínguis panis ejus, * & præbèbit delítias régibus.

Néphtalim, cervus emíssus, * & dans elóquia pulchritúdinis.

Fílius accréscens Joseph, filius accréscens * & decòrus aspéctu:

Fíliæ discurrérunt supra murum. * Sed exasperavérunt eum, & jurgáti sunt, invidéntes illi habéntes jácula.

Sedit in forti arcus ejus, & dissolûta sunt víncula brachiòrum ejus & mánuum illius per manum poténtis Jacob: * inde pastor egréssus est, pastor Israël.

Deus Patris tui erit adjûtor tuus, * & omnípotens benedícet tibi

Benedictiónibus cœli désuper, benedictiónibus abyssi jacéntis deórsum, * benedictiónibus úberum & vulvæ.

Benedictiónes Patris tui confortátæ sunt benedictiónibus Patris ejus: * donec veniret desidérium cóllium æternòrum:

Fiant in cápite Joseph, * & in vérticem Nazaræi inter fratres suos.

Bénjamin lupus rapax, * manè cómedet prædam, & nocte dívidet spólia.

P. Et quasi cátulus. Glória, & honor Patri, &c. P. Cátulus leónis.

Orátio.

TE, Christe Dómine, cátulum leònis dómui Juda affuísse cognóvimus, quem totis præcórdiis postulàmus; ut qui apparuísti in carne, de manu fortis cápiens prædam, ad judícium véniens misericórdiam præróges fidélibus repromíssam. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Ad Cánticum.

Antíphona. Exultàvit Spíritus meus in Deo salutári meo. Quia respéxit humilitàtem ancíllæ suæ: ecce enim ex hoc beàtam me dicent omnes generatiónes.

Cánticum. *Lucæ* 1.

MAgníficat * ánima mea Dóminum:

Et exultàvit spíritus meus * in Deo salutári meo.

Quia respéxit humilitàtem ancíllæ suæ: * ecce enim ex hoc beàtam me dicent omnes generatiónes.

Quia fecit mihi magna qui potens est: * & sanctum nomen ejus.

Et misericórdia ejus à progénie in progéniem * timéntibus eum.

Fecit poténtiam in bráchio suo: * dispérsit supérbos mente cordis sui.

Depósuit poténtes de sede, * & exaltàvit húmiles.

Esuriéntes implèvit bonis: * & dívites dimìsit inánes.

Suscèpit Israël púerum suum, * recordàtus est misericórdiæ suæ.

Sicut locútus est ad Patres nostros, * Abraham, & sémini ejus in sæcula.

P. Quia respéxit humilitàtem. Glória, & honor Patri, &c. P. Exultàvit spíritus meus.

Orátio.

DOmine Jesu Christe, qui ex Patre Deus magnus, pro nobis dignàtus es nasci ex hómine parvus, ut per te factus, per te salvarètur sine dúbio mundus; propítius esto & miserère nobis: nosque à mundánis contágiis munda, & in hoc Mundo mundos nos esse constítue, qui non judicàre, sed salvàre venísti, ut nobis párvulus natus, nobísque fílius datus, in te & regeneratiònis ortum, & adoptiònis mereàmur cónsequi donum. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam Deus noster.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Tibi soli Deo honor, & glória, virtus, & potéstas in sæcula sæculòrum. Cánticum. Benedíctus es, Dómine Deus Patrum nostròrum. Require fol. 6.

Sono. Dóminus dixit ad me: filius meus es tu, ego hódie génui te. Allelúia. ℣. Pete à me, & dabo tibi Gentes hereditàtem tuam, & possessiònem tuam términos terræ. Reges eos in virga férrea, & tamquam vas fíguli confrínges eos. Et nunc reges intellígite: erudímini omnes, qui judicàtis terram. Ego autem constitûtus sum rex super Sion montem sanctum. P. Génui te. Allelúia.

Lauda. Laudàte Dóminum de cœlis. Allelúia.

lúia. Laudáte eum in excélsis. Allelúia. Psalmus 148.

Léctio Isaíæ Prophétæ. *Cápitulo nono.* ℟. Deo grátias.

PRimo témpore alleviàta est terra Zábulon, & terra Néphthalim; & in novíssimis aggravàta est via maris trans Jordánem Galilææ Géntium. Pópulus, qui sedébat in ténebris, vidit lumen magnum: habitántibus in regióne umbræ mortis, lux orta est eis. Multiplicásti gentem, non magnificásti lætítiam. Lætabúntur coram te, sicut lætántur in messe, sicut exúltant victóres, quando dívidunt spólia. Jugum enim óneris ejus, & virgam húmeri ejus, & sceptrum exactòris ejus superásti sicut in die Mádian. Quia omnis violénta prædátio cum tumúltu, & vestiméntum mistum sánguine, erit in combustiónem, & cibus ignis. Párvulus enim natus est nobis, & fílius datus est nobis, & factus est principàtus ejus super húmeros ejus: Et vocábitur nomen ejus Admirábilis, consiliárius, Deus, fortis, Dominàtor, pater futúri sæculi, princeps pacis. Multiplicábitur ejus impérium, & pacis ejus non erit finis: super sólium David sedébit, & super regnum ejus: ut confirmet illud, & corróboret in judício, & in justítia, ámodò, & usque in sempitérnum: zelus Dómini exercítuum fáciet hoc. ℟. Amen.

Hymnus. Veni, Redémptor Géntium. Requíre fol. 45.

Supplicátio.

ORèmus Dei Patris Omnipoténtis misericórdiam, súpplices implorêmus; ut nos grátiâ Christi sui Dómini nostri Jesu Christi propítius justificâre dignêtur. ℟. Præsta ætérne Omnípotens Deus. Kyrie eléïson. Christe eléïson. Kyrie eléïson.

Capítula.

REquies Angelórum, omniúmque sanctórum, Dómine Jesu Christe, da hódie in hoc recurrénti Nativitàtis tuæ sacratíssimo festo réquiem pópulo tuo: ut in te à delíctis & onéribus péssimis requiéscat, teque cum univérsa creatúra benedícens, tuam in ómnibus ac per ómnia benedictiònem accípiat: ut quem à maledícto liberàre venísti, numquam patiàris tuæ benedictiónis múnere defraudári; sed te júgiter benedicéndo, benedíctus permáneat in ætérnum.

Pater noster. Et ne nos. Liberáti à malo. Requíre fol. 2.

Lauda. Antequam firmos paràret. Requíre fol. 46.

Benedíctio. Benedicat vos Dóminus noster Jesus Christus. fol. 46.

Dicat Présbyter. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum.

In nómine Dómini nostri Jesu Christi perficiàmus cum pace. ℟. Deo grátias.

IN FESTO SANCTI STEPHANI PROTOMARTYRIS.

Ad Vésperos.

Antíphona. Glória, & honóre coronásti eum Dómine. ℣. Glóriam, & magnum decòrem imposuísti super eum. P. Dómine.

Sono. Custódi me, Dómine, ut pupíllam óculi sub umbra alárum tuárum. P. Exáudi, Deus, justítiam meam. Allelúia. ℣. Prótege me à fácie impiòrum, qui me afflixérunt: inimíci mei circumdedérunt ánimam meam. P. Exáudi Deus.

Antíphona. Terra ne abscóndas sánguinem meum, neque invéniat in te locum laténdi clamor meus. P. Ecce in cœlis est judex meus, & cónscius meus in excélsis. ℣. Sæpè expugnavérunt me à juventúte mea: étenim non potuérunt mihi. P. Ecce in cœlis est. ℣. Glória, & honor Patri, &c. P. Ecce in cœlis.

Lauda. Allelúia. Tétigit lábia mea. P. Et apéruit os meum, dixi: Allelúia, Allelúia. Allelúia. ℣. Inquisívi Dóminum meum, & exaudívit me; & ex ómnibus tribulatiónibus erípuit me. P. Et apéruit os meum. ℣. Glória, & honor Patri, &c. P. Et apéruit os.

Hymnus.

CHristus est vita véniens in orbem,
Mortis occàsu pátiens acérbæ,
Mortis actu, pietàtis usu
Vívere donat.

Sústulit vulnus, removéndo mortem;
Mortis auctòrem periméndo, surgit;
Patris ad déxteram repeténdo, regnat
Sede supérnà.

Hunc sequens primus Stéphanus miníster,
Sortis illátæ título decòrus,
Quam dedit spirans Dómini benígnus
Spíritus illi.

Vadit exémplo Dómini revínctus,
Téstibus falsis adopértus insons,
Júdicum portans scelerâta Sanctus
Dicta malòrum.

Ore cœlésti reféllit malígnos,
Et probat constans ratióne falsos,
Semper indígnos Dómino polórum
Crédere nolle.

Sáxeo nimbo lapidâtus; instat
Paulus, & summus lapidántum servat

Vestes, ut reddat líberos ad ictum
Cæde cruéntos.
Sústinet mortis rábiem prophánam
Plenus omni pietáte cordis,
Hóstibus quærit véniam, misértus
Péctore grato.
Imbuit primus, hómines beátos
Corde dirécto, jécore fidéli
In fide Christi jugulàta telis
Pónere membra.
Quæsumus fléntes, benedícte prime
Martyr, & civis sociàte justis,
Cœlitùs claræ regiònis heres
Inclyte pollens.
Promptus hìc nostrum fácinus remítte:
Tolle languòrem, tríbue salùtem:
Confódi hostem, réleva mœròrem,
Morte subáctà.
Glóriam psallat chorus, & resúltet:
Glóriam dicat, canat, & revólvat:
Nómini trino Deitáti soli
Sídera clament.
℟. Amen.

Supplicátio.

ORémus Dei Patris omnipoténtis misericórdiam, súpplices implorèmus; ut nos grátiâ Christi sui Dómini nostri Jesu Christi, & per intercessiònem Sancti mártyris sui Stéphani propítius justificàre dignètur. ℟. Præsta Ætérne omnípotens Deus. Kyrie, eléïson. ℟. Christe, eléïson. Kyrie, eléïson.

Capítula.

DEus, cui Ecclésia tua Sanctum Stéphanum mártyrem primum messis suæ manípulum dedit, & primitivam oblatiònem novéllæ confessiònis osténdit, ac præcónium, quem fructum fidei maturescéntis exhíbuit: præsta univérso cætui intercessiòne mártyris memoráti, ut Ecclésiam tuam juvet suffrágio, quam ornàvit ministério: fóveat patrocínio, quam ædificàvit exémplo.

Pater noster. Liberáti à malo. Humiliàte vos benedictióni. Dóminus sit. ℟. Et cum spíritu tuo.

Benedíctio.

DOminus Jesus Christus, qui primum suæ passiònis sequàcem Stéphanum mártyrem fecit, det nobis suæ passiònis exémplo victóriam ferre de mundo. ℟. Amen. Sui quoque mártyris prece símilem nobis tríbuat vim suæ dilectiònis habère, & adversitátes æquáli toleràntiâ superàre. ℟. Amen. Ut instrúcti exémplo Redemptòris, & invitaménto mártyris percipiàmus plenitúdinem nostræ redemptiònis. ℟. Amen. Per misericórdiam ipsius.

Lauda. Beátus vir, qui timet Dóminum. Allelúia. P. In mandátis ejus cúpiet nimis. Allelúia. Allelúia. ℣. Potens in terra erit semen ejus, generátio rectòrum benedicètur. P. In mandátis ejus. ℣. Glória, & honor Patri, &c. P. In mandátis ejus.

Orátio. Dómine Jesu Christe. Quære infrà in isto folio.

Ad Matutinum.

Antíphona. Labia mea, Dómine, apéries. P. Et os meum annuntiàbit laudem tuam. Psalmus. Miserère mei Deus.

Orátio.

EXúltent, Dómine, labia nostra præcónio veritàtis; ut non revolvántur vanilóquio falsitàtis: sic língua nostra judícium veritàtis loquàtur, ut Christum tuum verum júdicem promptíssimè laudet: atque ita præcépta tua assíduè in nostro corde versèntur, ut gressus nostri ab insidiósis decípulis minimè supplantèntur. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona 1. Lapidavérunt me inimíci mei. P. Et fixúræ lápidum suòrum in testimónium illis erunt; dum vénero ante judícium pétere pro peccátis eòrum. ℣. Crédidi propter quod locùtus sum: ego autem humiliàtus sum nimis. P. Et fixúræ lápidum. ℣. Glória, & honor Patri, &c. P. Et fixúræ lápidum.

Orátio.

DOmine Jesu Christe, qui ita múnere tuo beáti Stéphani ánimam munerásti, ut non solum Passiònis tuæ sequerètur exémplum, sed etiam patiéntiæ cáperet documéntum: ut supplicàret pro hóstibus, qui non céderet sæviéntibus: fortis ad perferénda vúlnera; fortis ad non reddénda convícia; fortis dum ab ímpiis lapidàtur; fórtior dum pro lapidántibus deprecàtur: Qui ergo ímmemor ultiònis pro lapidántibus exoràvit, memor charitàtis in nullo supplicántibus desit. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona 2. Impetum fecérunt unánimes in Stéphanum. P. Et falsi testes lapidàbant eum invocántem, & dicéntem: Dómine Jesu, súscipe spíritum. ℣. Nihil proficiet inimicus in eo, & filius iniquitàtis non nocèbit ei. P. Et falsi testes. ℣. Glória, & honor Patri, &c. P. Et falsi testes lapidábant.

Orátio.

IMpetus factus à persequéntium turba non pótuit, Christe Dómine, Stéphani mártyris tui turbàre constántiam, cum & falsò-
rum

rum téſtium credulitáte carnis veſtiménta depóſuit; oris tamen confeſſiónem, quâ te crédidit, non amiſit: cum lapidátus étiam te Deum, ut ejus ſpíritum excíperes, exorávit. Te ergo quæſumus, & rogámus, ut illâ nos grátiæ tuæ pietáte remúneres, quâ illum coronáſti poſt lápides: & qui ejus ſpíritum ſuſcepíſti in glória ætérna, à nobis quæſumus propitiátus rémove ſupplícia. ℟. Amen. Per miſericórdiam tuam.

Antíphona. Lapidábant Stéphanum, qui erant in concílio, & intuebántur. P. Vultus ejus tamquam vultus Angeli Dei ſtantis inter illos. ℣. Conſérva me Dómine, quóniam in te ſperávi, ſalvum me fac Deus meus. P. Vultus ejus. ℣. Glória, & honor, &c. P. Vultus ejus.

Orátio.

DOmine Jeſu Chriſte, qui in concílio lapidántium beatíſsimi mártyris tui Stéphani ita gloríficas vultum, ut ab his qui eum lapidábant, lapidáti aſpéctus intueréntur Angélicus, dum præminens illo monſtraréntur magiſtro patiéntiâ exornári; da nobis, ut ex hoc mereámur ad præmium æternitátis attólli. ℟. Amen. Per miſericórdiam tuam.

℟. Super acérvum lápidum læta eſt ánima mea, & ſuper inimícos meos Deum deprecátus ſum; proptérea vindemiábo fructus meos in pace. P. Et miniſtrábo in conſpéctu Dómini de bonis, quæ præſtitit mihi. ℣. Quid retríbuam pro ómnibus, quæ præſtitit mihi? cálicem ſalutáris accípiam. P. Et miniſtrábo. ℣. Glória, & honor Patri, &c. P. Et miniſtrábo.

Orátio.

DOmine Jeſu Chriſte, qui ánimam beatíſsimi mártyris tui Stéphani tantâ múnerum grátiâ decoráſti, ut ſuper acérvum lápidum exultáret, & pro inimícis te, ut illis párceres, expóſceret; reple corda noſtra múnere gratiárum, & immarceſcíbili dono virtútum: ut intervéntu tui mártyris, ita miniſtrémus ſemper in conſpéctu tuo de bonis, quæ præſtíteris nobis, quálitèr & hic dilatémur ſanctitátis in ópere, & pòſt vindemiémus fructus noſtros in pace. ℟. Amen. Per miſericórdiam.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Nomen Dómini invocávi: date magnitúdinem Deo veſtro: vera ſunt ópera ejus, & omnes viæ ejus judícia.

Cánticum, Atténde Cælum. Requíre fol. 4.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Benedíctio Dómini in merídiem juſti feſtinat. Cánticum fol. 6.

Sono. Cuſtódi me, Dómine. Requíre fol. 51.

Lauda. Laudáte Dóminum de cœlis. Allelúia. Laudáte eum in excélsis. Allelúia. Pſalmus 148. Prophetia.

Léctio libri Sapiéntiæ Salomónis *cap.* 4. ℟. Deo grátias.

JUſtus ſi morte præoccupátus fúerit, ánima ejus in refrigério erit. Senéctus enim venerábilis eſt non diutúrna, neque número annórum computáta: cani ſunt autem ſenſus hóminis, & ætas ſenectútis vita immaculáta. Placens Deo, factus diléctus, & vivens inter peccatóres tranſlátus eſt. Raptus eſt ne malítia mutáret intelléctum ejus, aut afflíctio recíperet ánimam illius. Faſcinátio enim nugacitátis obſcúrat bona, & inconſtántia concupiſcéntiæ tranſvértit ſenſum ſine malítia. Conſummátus in brevi explévit témpora multa: plácita enim erat Deo ánima illius: propter hoc properávit edúcere illum de médio iniquitátum: pópuli autem vidéntes, & non intelligéntes, nec ponéntes in præcórdiis ſuis tália: quóniam miſericórdia Dei, & grátia in ſancto illius, & reſpéctus in elécto ipſius. ℟. Amen.

Hymnus. Chriſtus eſt vita. Supplicátio. Orémus Dei Patris Omnipoténtis. Quære fol. 52.

Capítula.

BEatíſsime Stéphane Protomártyr, vocábitur tibi nomen novum, quod os Dómini nominávit: ut qui mortem pro illo ſúmeres, corónam per illum & nómine & virtúte ſuscíperes: Primus in martyrio, primus in præmio: primus in aula mundi, primus in aula cœli: ut hic pro Chriſto lapidátus, illic ab ipſo coronátus, exúltes; ut pro quo hic crudelíſsimam ſuſtinuíſti pœnam, illic pretioſíſsimam ſuſcíperes corónam: ergo qui extitíſti Eccléſiæ primitívus, nunc eſto patrónus aſsíduus: ut ſit Chriſtus nobis, te precánte, propítius, pro quo mártyr extitíſti miríficus.

Pater noſter. Liberáti à malo.

Lauda. Beátus vir, qui timet Dóminum.

Benedíctio. Dóminus Jeſus Chriſtus, qui &c.

In nómine Dómini noſtri Jeſu Chriſti perficiámus cum pace. ℟. Deo grátias. Quære fol. 52.

IN FESTO SANCTI JOHANNIS APOSTOLI, ET EVANGELISTÆ.

Ad Vésperos.

Lauda. Confeſsiónem, & decórem indúiſti.

ti. P. Amíctus lumen sicut vestiméntum. ℣. Conféssio, & spécies in conspéctu ejus: sánctitas & magnificéntia in sanctitàte ejus. P. Amíctus lumen.

Sono. Confitèbor tibi, Dómine, in toto corde meo: narràbo mirabília tua. Allelúia. Lætábor, & exultàbo in te, Dómine: psallam nómini tuo, Altíssime. Allelúia.

Antíphona. Sic cum volo manère, donec véniam, dixit Dóminus. P. Hic est Discípulus, qui testimónium pérhibet de his. P. Et scimus quia verum est testimónium ejus. P. Manus enim mea auxiliábitur ei, & bráchium meum confortàbit eum. P. Hic est Discípulus. ℣. Glória. P. Et scimus.

Lauda. Díligam eum ex toto corde meo, dicit Dóminus. P. Et erit sicut ros Israël, germinábit sicut lílium, & florèbit. Allelúia. Allelúia. ℣. Et erit tamquàm lignum, quod transplantàtum est secus decúrsus aquàrum, quod fructum suum dabit in témpore suo. P. Et erit. ℣. Glória, &c. P. Et erit.

Hymnus.

Iste eléctus Johánnes diligéndi prómptior,
Advocàtus in perénnem veritàtis grátiam,
Mercèdem assúmens honòris, quidquid ambit, óbtinet.
Insula Pathmos tenéri imperánte prómitur:
Cónspicit illìc refúsa cœlitùs mystéria,
Et profúnda, quæ notávit, mente narrat árduà.
Accipit Dei Paréntem in suis præcórdiis,
Ut miníster veritàtis adminístret Vírgini;
Quæ Deum eníxa, sola virgo semper ádstitit.
Iste supra pectus illud sempitérni Núminis
Córporis usu reclinis, hauriebat íntima;
Spiritúque indicàbat veritàtis grátia.
Ad crucem tractus Redémptor, esse matris filium
Dicit istum; rursùs ipsam esse matrem præcipit:
Carne unus, spíritus alter, ut manérent filii.
Ultimæ prænòtus horæ, scíndere tunc præcipit
Terram fossam minístris, quà reclinis ínruit,
Mortis & vice quièvit, omne vivens sæculo.
Te rogàmus, te precàmur, sancte Christi Apóstole,
Tolle pestem, aufer ulcus, & fovèto lánguidos:
Pelle morbum, cæde hostem, & rémove scándalum.
Non adúrat terram ignis, áërem non sáuciet;
Non refúndat ultioni triste cœlum túrbines;
Non reclinet in ruínam Orbem ira fúnditùs.
Décidat delíctum omne; subsequàtur grátia:
Auferàtur culpa tota, sit salùtis cópia;
Sit remòta cuncta lues; augeàtur cháritas.
Glória Deo Patri sit, glória sit Fílio,
Sit Paráclito manénti semper ingens glória;
Qui Deus vivit per ómnia sæcula sæculòrum. Amen.

Supplicàtio.

ORèmus Dei Patris Omnipoténtis misericórdiam, súpplices implorèmus; ut nos grátià Christi sui Dómini nostri Jesu Christi, & per intercessiònem Sancti Johánnis Apóstoli, & Evangelístæ propítius justificàre dignètur. ℟. Præsta Ætérne Omnipotens Deus. Kyrie, eléïson. ℟. Christe, eléïson. Kyrie, eléïson.

Capítula.

INeffabília sunt, Dómine, fluénta úteri tui, quibus præ cæteris diléctus ille à te discípulus, récubans in sinu tuo, saciári proméruit: quæsumus ergo, ut, mortificàtis membris nostris, tuis semper mereàmur inhærère vestígiis: ut intercéssu hujus Sancti Johánnis, ita nos ignis amòris tui cóncremet, & absùmat, quálitèr beneplácitum nos tibi in toto holocáustum efficiat.

Pater noster. Liberáti à malo. Humiliàte vos benedictióni. Dóminus sit. ℟. Et cum spíritu tuo.

Benedíctio.

CHristus Dóminus, qui diléctum à se discípulum suo fecit recubàre in péctore, illæsos nos custódiat in sinu matris Ecclésiæ. ℟. Amen. Et qui fluéntis grátiæ ex sinu suo præmanántibus recubántis ánimam maduit, dono nos sempitérni múneris júbeat consolári. ℟. Amen. Ut per quem discípulus hic diléctus efféctus est virgo, per eum peccatóres in Angelòrum transmutatiòne evocéntur consórtio. ℟. Amen. Per misericórdiam ipsius.

Lauda. Germinábunt ossa tua quasi sálices. Allelúia. P. Juxta fluéntes aquas. Allelúia. Allelúia. ℣. Et erit tamquàm lignum, quod transplantàtum est. P. Juxta fluéntes aquas. ℣. Glória. P. Juxta.

Orátio. Dómine Jesu Christe, qui beatíssimum Johánnem Apóstolum tuum. Quære fol. 55.

Ad Matutìnum.

Antíphona. Lábia mea, Dómine apéries.

P. Et os meum anuntiábit laudem tuam. Psalmus 50. Orátio.

LAudet te, Dómine, lingua nostra annuntiándo justítias tuas, & exúltent lábia nostra præcónio veritàtis, ut non dissolvántur vanilóquio falsitàtis: ut qui tibi confiténdo remíssis crimínibus in te exultàmus, & in congregatiône justòrum sacro ágmine decantántes, vitæ beátæ efficiàmur herédes. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 1. Caro mea requiéscet in spe. P. Qui non derelínques ánimam meam in inférnum; nec dabis sanctum tuum vidère corruptiônem. ℣. Notas mihi fecísti vias vitæ, adimplèbis me lætítiâ cum vultu tuo, & delectatiónes in déxtera tua usque in finem. P. Quóniam non derelínques. ℣. Glória, & honor Patri, &c. P. Quóniam non derelínques.

Orátio.

CHriste, Dei Fílius, qui vírgini discípulo virginitàtis præmia etiam in hac vita pósito contulísti, ut de sorte mortis posset suscitàre membra moriéntia, qui in membris suis mortíferæ libídinis dominári non passus est incentiva: adésto nobis précibus ejus, ut post lapsus, quibus lascívè in hac vita decídimus, mundátis ad te córdibus & corpóribus accedàmus. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 2. Fácies tua tamquàm munda illuminábitur. P. Vultus autem tuus sicut Lúcifer oriètur, à meridiána parte germinàbit tibi vita. ℣. Per diem sol non uret te, neque luna per noctem. P. Vultus autem. ℣. Glória, & honor, &c. P. Vultus autem.

Orátio.

DOmine Jesu Christe, qui beatíssimum Johánnem Apóstolum tuum nec in vínculis exílii déseris, nec in effóssa fóvea derelínquis; ánnue nobis précibus ejus, ut ita nos semper píetas fóveat, quálitèr hic & in ætérnum, te protegénte, sceptrum nos sempitérni regni usquequàque possídeat. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 2. Custódi corpus meum ab omni pollutiône. P. Odor tuus, Dómine, concupiscéntias in me excitàvit ætérnas. ℣. Notas mihi fecísti vias vitæ, & implèbis in lætítia cum vultu tuo: delectatiónes in déxtera tua usque in finem. P. Odor tuus. ℣. Glória, & honor, &c. P. Odor tuus.

Orátio.

DIléctus à te, Dómine Jesu Christe, ineffábile testimónium discípulis perhíbuit, dum, quod admirarêmur, tuo de péctore sumpsit, mirífìcè reputàre proméruit: princípium ergo quod & mysticà fide cognòvit, & verbis mysticis exoràvit: esto in ore nostro ad compleméntum virtùtis, ad efféctum piæ operatiònis; ut tibi sine fine jungàmur, cujus poténtiam magnífìcè confitèmur. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

℟. Vir iste in pópulo suo mitíssimus appáruit senectûte gravi, & glóriâ dignus. P. Iste est, qui orat pro pópulo & pro civitàte ista. ℣. Vir iste consecràvit legem Dei excélsi, & in tentatiône invéntus est fidèlis. P. Iste est. ℣. Glória, & honor, &c. Reiterètur ℟. Vir iste.

Orátio.

MEmores præceptòrum tuòrum, Dómine Jesu Christe, quibus nos memóriis sanctòrum communicàre præcepísti, beatíssimi Apóstoli tui Johánnis sparsos per orbem meritòrum títulos celebràmus, qui corònam, quam nóminis sui interpretatiône proméruit, privilégio sanctitàtis obtínuit: præsta ígitur, eôdem interveniénte, ut, qui præcónia ipsius, religiònis cultu venerâmur, patrocínia ejus impénsiùs consequâmur. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Ad Cánticum.

Antíphona. Thronum glóriæ heréditas illìus dat votum optánti, & benedícet annos justi.

Cánticum. 1. *Regum* 2.

COnfirmâtum est cor meum in Dómino, * & exaltàtum est cornu meum in Deo salutári meo:

Dilatàtum est super inimícos meos os meum: * lætor mihi in sanctitàte tua. Quóniam non est álius Deus, quómodo Deus noster:

Neque justus præter te, Dómine, * & non est sanctus præter te.

Nolite gloriári excélsè, & nolìte alta loqui in supérbia; * & ne éxeat magnilóquium ex ore vestro: quóniam Deus sciéntiæ Dóminus est:

Deus, qui parat adinventiónes suas, * arcus poténtium infirmàtus est, & infirmi virtûte præcíncti sunt.

Pleni pánibus minoráti sunt, * & esuriéntes transiérunt terram:

Stérilis péperit septem, * & fœtósa in fíliis infirmàta est.

Deus mortíficat & vivíficat, * ducit ad ínferos & redùcit.

Deus paúperem, & dívitem facit, * humíliat & exáltat.

Sús-

S úſcitat de terra ínopem, * & à ſtércore érigit páuperem:
E t ſedére facit eum cum princípibus pópuli ſui, * & thronum glóriæ hereditàtem dabit illi.
D at votum optánti, & benedicet annos juſti, * quia non in víribus potens eſt vir.
O mnem enim infirmum * facit adverſárium ejus Dóminus ſanctus:
N on gloriètur ſápiens in ſapiéntia ſua, * neque gloriètur dives in divítiis ſuis,
N eque gloriètur fortis in fortitúdine ſua, ſed in hoc gloriètur: * qui gloriàtur ſcire, & intellígere Dóminum; fácere judícium, & juſtítiam ſuper terram.
D óminus aſcéndit in cœlos, & tonat: * ipſe júdicat extrêma terræ.
P otens eſt, & dat virtùtem régibus, * & exáltat cornu Christi ſui.
Reiterètur Antíphona.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Benedíctio Dómini in mercèdem juſti feſtinat.
Cánticum. Benedíctus es Dómine Deus. Quære fol. 6.
Sono. In conſpéctu Angelòrum pſallam tibi, Dómine. Allelúia. ℣. Adoràbo ad templum ſanctum tuum, & confitébor nómini tuo, Dómine. P. Pſallam tibi.
Lauda. Laudàte Dóminum de cœlis: Allelúia. Laudàte eum in excélſis. Allelúia.
Alia Lauda. Allelúia. Conféſſio ejus ſuper cœlum, & terram. Allelúia. Exaltàbit cornu pópuli ſui. Allelúia. ℣. Hymnus eſt ómnibus ſanctis ejus. Allelúia. Pſalmus 148.
Léctio libri Sapiéntiæ Salomònis. *cap.* 10.
℟. Deo grátias.

SApiéntia juſtum dedúxit per vias rectas, & oſténdit illi regnum Dei, & dedit illi sciéntiam Sanctòrum: honeſtàvit illum in labóribus, & complèvit labóres illìus. In fraude circumveniéntium illum áffuit, & honéſtum illum facit. Cuſtodivit illum ab inimícis, & à seductóribus tutàvit illum, & certámen fórtium dedit illi ut vínceret, & sciret quoniam omnium poténtior eſt sapiéntia. Hæc vinctum juſtum non dereliquit, ſed à peccatóribus liberàvit illum: deſcéndit cum eo in fóveam, & in vínculis non dereliquit illum, donec afférret illi ſceptrum regni, & poténtiam advérſùs eos, qui eum deprimébant: & mendáces oſténdit, qui maculavérunt eum, & dedit illi claritàtem ætérnam. ℟. Amen.
Hymnus. Iſte eléctus Johánnes. Quære suprà in Veſp. fol. 54. Supplicátio, ut suprà.

Capítula.

CHriſtus Dei Fílius, qui te princípium, quod ipſe es, in ore à te diléċti diſcípuli ita confitéri dedíſti, ut illùc cor ejus aſcénderet, quò nullus álius valuíſſet; fac nos tui múneris grátiâ cor ſemper in ſupérnis habère: ut, exínde capiéntes veritàtis omnímodæ diſciplinam, quod hic proféſſi fuérimus ex ore, futúro conſequàmur in múnere.
Pater noſter. Liberáti à malo. fol. 2.
Lauda. Germinábunt oſſa tua.
Benedíctio. Chriſtus Dóminus, qui diléctum. fol. 54.
In nómine Dómini.

IN ALLISIONE INFANTIUM, SIVE SANCTORUM INNOCENTIUM.

Ad Véſperos.

Lauda. Exórtum eſt in ténebris lumen rectis corde: miséricors, & miseràtor Dóminus. ℣. Diréctam fecit viam juſtòrum, & præparàvit iter ſanctòrum. P. Miséricors.
Dicat Présbyter. Dóminus ſit ſemper. ℟. Et cum.
Sono. Juſtòrum ánimæ in manu Dei ſunt, & non tanget illos torméntum mortis. Allelúia. ℣. Viſi ſunt in óculis inſipiéntium mori. æſtimàta eſt malítia éxitus illòrum: illi autem ſunt in pace. Allelúia.
Dicat Présbyter. Dóminus ſit ſemper. ℟. Et cum.
Sono. Allelúia. Juſti in perpétuum.
℣. Et apud Dóminum eſt merces eòrum. Allelúia. Allelúia.
Dicat Présbyter. Dóminus ſit. ℟. Et cum.
Antíphona. Hi ſunt, qui ſequúntur agnum quocúmque íerit: hi ſunt empti ex homínibus primítiæ Deo, & Agno. P. Et in ore eòrum non eſt invéntum mendácium: quóniam ſine mácula ſunt in conſpéctu Dei ſui. ℣. Juſti vero in perpétuum vivent, & apud Dóminum eſt merces eòrum. P. Et in ore. ℣. Glória. P. Et in ore.
Lauda. Hi ſunt, qui non inquinavérunt veſtem ſuam: mecum ambulábunt in albis, quóniam digni ſunt. P. Et quicúmque vícerit, ſic veſtiètur. Allelúia. Veſte cándidà. Allelúia. Allelúia. Allelúia. ℣. Et clamavérunt juſti ad Dóminum, cùm tribularéntur: de neceſſitátibus eòrum ſæpè liberàvit eos. P. Et quicúmque. ℣. Glória. P. Et quicúmque.

Hymnus.

DEus ſanctórum pſállimus,
Chriſti canéntes præmia,
Qui ſancto largus Spíritu
Triúmphum dedit párvulis.

Ex

Digitized by Google

Ex ore quoque infántium
Perféctâ laude Dómini,
Totum potens in ómnibus
Artes destrúxit Zábuli.
Qui mentem regis ímpii
Visórum agens stímulis,
Deum regémque Dóminum
Posse persuásit périmi.
Magi sequúntur índicem
Ducéntis fáciem síderis,
Quæ ortu sui lúminis
Ætérno servíret regi.
Heródes natum métuit
Regem Judææ débitum,
In qua extérnus génere
Succédi timébat sibi.
Edícto cœli pósito,
Magis in terram térritus
Totius causam sæculi
Cæcus ignórat ámbiens.
Verbísque mitis primum
Gaudére sese símulat,
Adoratúrum póllicens
Natum regréssi ut pródeunt.
Sed postquam Deo móniti;
Dolis terra evánuit:
Immáne tentat fácinus,
Cunctis ignótum sæculis.
Christum Béthlehem audíerat
Divíno nasci oráculo,
Urbis audíto nómine,
Parénte quo náscitur néscius.
Nascéntis tempus cómputans,
Infra bimátum púeros,
Matrum raptos ab ubéribus,
Necáre jubet ímpius.
Quos testes sibi Dóminus
Certo passúrus témpore,
Pius Redémptor ómnium
Laude sacrávit pérpetim,
Oblátis Matrum flétibus,
Osténdens seri láchrymis,
Ad futúram glóriam
Certis metétur gáudiis.
Meménto salútis Auctor,
Quod nostri quondam córporis
Ex illibáta Vírgine
Nascéndo formam súmpseris.
Glória tibi, Dómine,
Qui natus es de Vírgine, &c.

Supplicátio.

ORémus Redemptórem mundi Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatióne rogémus; ut nos per grátiam nativitátis ejus, & per intercessiónem Sanctórum Innocéntium parvulórum mártyrum nobis salútem ánimæ & córporis, & remissiónem peccatórum, & pacem propítius tribúere dignétur. ℟. Præsta ætérne omnípotens Deus. Kyrie, eléïson. ℟. Christe, eléïson. Kyrie, eléïson.

Capítula.

CHriste, inenarrábile lumen mundi, qui adhuc in ipsis cunábulis constitútus, nondùm efféctus martyr, martyrii palmâ catérvas Infántium dedicásti: qui, nec dum loqui valéntes, sub mucróne sæviéntium vários fecísti mugítus emíttere: quorum ánimas de ábditis infernórum, te spontáneè pro nobis ómnibus moriénte, maluísti erípere; inspíra eis, sine intermissióne oráre pro párvulis: ut, qui própriis non valeámus supplicatiónibus emundári à crímine, eórum, qui te, quocúmque íeris, cum hymnis, & cánticis adsequéntur, & hic & in ætérnum postulatiónibus abluámur.

Pater noster. Liberáti à malo. Require fol. 2. Humiliáte vos benedictióni. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Benedíctio.

UNigénitus Dei filius, quo nascénte in terris, Bethlehemítica rura occisórum pro se Infántium cruóre inf écta sunt, det nobis habére semper pro se optábile votum, & remuneratiónis párile præmium. ℟. Amen. Quique illos non ex ætáte, sed de sánguine victóres effécit, ipse nos confessóres efficiat críminis nostri. ℟. Amen. Ut cum his, quorum & vox sánguinis ad Deum clamat de terra, remuneránda quandóque admittátur à Christo conféssio nostra. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Lauda. Candidáti sunt nazaræi tui Sion supra nivem: P. Comparáti saphíro pulchrióres invénti sunt, dederúntque glóriam Deo. Allelúia. ℣. Accédite ad Deum, & illuminámini; & vultus vestri non erubéscent. P. Comparáti saphíro pulchrióres. ℣. Glória, & honor Patri, & Fílio, & Spirítui Sancto. P. Comparáti saphíro pulchrióres.

Orátio. Christe, Dei filius, qui párvulos ad te cœléstis. Require infra in Matutínis istius festi.

Ad Matutínum.

Antíphona. Da nobis lætítiam salutáris tui: & spíritu principáli confirma nos, Dómine. Psalmus 50.

Orátio.

REdde nobis lætítiam salutáris tui, Dómine; quam amísimus iníquè ge-

réndo, & prætermíſimus negligéndo: tu nos ad eam révoca, & eam nobis reſtáura: ut, peccáto expúlſo, ſuccèdat juſtítia; & mœſtítià repúlſà, ætérna adſit lætítia: da, quæſumus, hanc jocunditàtem, ut pervenìre mereàmur ad ætérnam ſalûtem. ℟. Amen. Per miſericórdiam tuam.

Antíphona. Sínite Infántes venìre ad me; P. Et nolìte prohibère eos: tálium eſt enim regnum cœlòrum. ℣. Accédite ad Deum, & illumináminì: & vultus veſtri non erubéſcent. P. Et nolìte prohibère. ℣. Glória, & honor, &c. P. Et nolìte.

Orátio.

CHriſte, Dei Fílius, qui párvulos ad te cœléſtis magiſtérii doctrínà invítas; fac nos ſemper eſſe malítià párvulos, & mandatòrum tuòrum obſervatiòne perféctos; & qui tálium eſſe regnum cœlòrum pronúntias, nos illis, quos bonos apud te cómprobas, ſine fine conjúngas. ℟. Amen. Per miſericórdiam tuam.

Antíphona. Vocem ſánguinis ad te clamántis P. Audi, Dómine: memoràre invictíſſimas mortes Innocéntium parvulòrum tuòrum. ℣. Effudérunt ſánguinem innocéntem in circúitu Hierúſalem, & non erat qui ſepeliret. P. Audi, Dómine, memoràre. ℣. Glória, & honor Patri, &c. P. Audi, Dómine, memoràre.

Orátio.

MEmoràre, Dómine, invictiſſimòrum parvulòrum tuòrum pro tuo nómine occiſòrum; & præſta, ut vocem ſánguinis eòrum pro nobis ad te clamántem, ſic cleméntèr exáudias; ut nobis ómnibus peccáta dimíttas. ℟. Amen. Per miſericórdiam.

Antíphona. Sapiéntia apéruit os mutòrum, P. Et linguas infántium fecit diſértas. ℣. Invocàbant Dóminum, & ipſe exaudièbat eos: in colúmna nubis loquebàtur ad eos. P. Et linguas infántium. ℣. Glória, & honor Patri, &c. P. Et linguas infántium.

Orátio.

VEra Dei Sapiéntia Patris, qui os mutòrum áperis, & linguas infántium diſértas éfficis; da in ore noſtro perféctam legis tuæ cuſtódiam: ut, te immaculáto corde ſequéntes, illud ſemper lábiis prædicèmus, & ópere impleàmus: unde te, qui es vera ſapiéntia, ſine fine laudèmus. ℟. Amen. Per miſericórdiam tuam.

℟. Hi ſunt, qui non inquinavérunt veſtem ſuam, P. Cum Dómino ambulavérunt in albis, quóniam digni ſunt: & quicúmque vícerit, ſic veſtiétur cándida veſte. ℣. Sequúntur agnum, quocúmque íerit, & in ore eòrum non eſt invéntum mendácium. P. Cum Dómino ambulavérunt. ℣. Glória, & honor Patri, &c. P. Cum Dómino ambulavérunt.

Orátio.

ISti ſunt, Dómine, qui non polluérunt veſtiménta ſua, quibus nulla útique pótuit peccándi ſuboríri illécebra: concède ergo nobis per indulgéntiæ donum illis eſſe partícipes, quos apud te pro méritis ápprobas eſſe felíces. ℟. Amen. Per miſericórdiam tuam.

Ad Cánticum.

Antíphona. Infirmi virtûte præcíncti ſunt. Non gloriètur fortis in fortitúdine ſua, ſed in hoc gloriètur: Qui gloriàtur ſcire & intellígere Dóminum.

Cánticum. Confirmàtum eſt cor meum. Require fol. 55.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Sancti & húmiles corde, ſpíritus & ánimæ juſtòrum benedícite Dóminum.

Cánticum. Benedíctus es Dómine Deus patrum noſtròrum. Require fol. 6.

Sono. Salus juſtòrum à Dómino eſt. P. Et ſalvàbit eos. Allelúia Allelúia; ℣. Quia ſperavérunt in Deum vivum. P. Et ſalvàbit eos.

Lauda. Laudàte Dóminum de cœlis Allelúia: laudàte eum in excélſis. Allelúia. Pſalmus 148.

Léctio libri Hieremíæ Prophétæ. *Capit.* 31. ℟. Deo grátias.

HÆc dicit Dóminus: Vox in Rama audita eſt lamentatiònis, fletus, & luctus, ploràtus, & ululàtus multus. Rachel plorans filios ſuos, & nóluit conſolári ſuper eos, quia non ſunt. Hæc dicit Dóminus: Quiéſcat vox tua à ploràtu, & óculi tui à láchrymis: quia eſt merces óperi tuo, ait Dóminus, & reverténtur de terra inimíci. Et erit ſpes noviſſimis tuis, ait Dóminus: & reverténtur filii tui ad términos ſuos. Audiens audívi Ephraïm tranſmigrántem: Caſtigáſti me, & erudítus ſum, quaſi juvénculus indómitus: convérte me, & revértar: quia tu es Deus meus. Poſtquam enim convertíſti me, egi pœniténtiam: & poſtquàm oſtendíſti mihi, percúſſi femur meum. Confúſus ſum, & erúbui, quóniam ſuſtínui oppróbrium adoleſcéntiæ meæ. Si filius meus honorábilis mihi Ephraïm, ſi puer delicàtus: quia ex quo locûtus ſum de eo, adhuc recordàbor ejus.

Id-

Idcircò conturbàta ſunt víſcera mea ſuper eum: miserèbor míſerans ejus, ait Dóminus omnípotens. Respóndeat. Amen.

Hymnus.

Catérva matrum pérſonat:
Conliſa defert píguora,
Quarum tyránnus míllia
Chriſto ſacrávit víctima.
Miráculis dedit fidem
Habère ſe Deum Patrem,
Infirma ſanans córpora,
Et ſúſcitans cadávera.
Orat ſalùtem ſérvulo
Nixus genu Centúrio,
Credéntis ardor plúrimus
Extínxit ignes fébrium.
Petrus per undas ámbulat
Chriſti levàtus déxterà;
Natúra quam negavèrat,
Fides paràvit ſémitam.
Honor matris & gáudium,
Imménſa ſpes credéntium
Per atra mortis pócula
Reſólvit noſtra crímina.
Meménto ſalùtis auctor,
Quòd noſtri quondam córporis
Ex illibáta Vírgine
Naſcéndo, formam súmpſeris.
Glória tibi, Dómine,
Qui natus, &c.

Supplicátio. Orèmus Redemptòrem mundi. fol. 57.

Capítula.

Turba Innocéntium parvulòrum, quæ pro ſui Redemptòris nómine proprio eſt delibùta cruòre, non ceſſet Dóminum pro ſérvulis exoràre: quò, te impetránte, licèt immériti, pro ejus nómine poſt hujus vitæ excúrſum ſanctòrum queàmus adunári cohórtibus, quáliter cum eis perénnitèr hymnum decantàre in júbilo mereàmur.

Pater noſter. Liberáti à malo. fol. 2.
Lauda. Candidáti ſunt nazaræi.
Benedíctio. Unigénitus Dei Fílius. Quære fol. 57. In nómine Dómini.

Sancti Thomæ Archiepíſcopi, & Mártyris. Omnia dicántur ut in Commúni unius Mártyris Pontíficis.

IN FESTO SANCTI JACOBI APOSTOLI.

Ad Vésperos.

Lauda. Glória, & honòre coronáſti eum. P. Dómine. ℣. Glóriam, & magnum decòrem impoſuíſti ſuper eum. P. Dómine.
Sono. Allelúia. Beàtus vir, qui timet Dóminum: Allelúia. P. In mandátis ejus cúpiet nimis. Allelúia, allelúia. ℣. Glória, & divítiæ in domo ejus: & juſtítia ejus manet in ſæculum ſæculi. Allelúia.
Antíphona. Oculus Dei adſpéxit juſtum in bono. P. Et elègit illum ab humilitàte ſua: audivit eum, & vocem ipſius. ℣. Beàtus vir, qui intélligit ſuper egènum, & páuperem: in die mala liberàbit eum Dóminus. P. Et elègit illum. ℣. Glória, & honor. P. Et elègit.
Lauda. In memória ætérna erit juſtus. Allelúia. P. Ab audítu malo non timèbit. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Potens in terra erit ſemen ejus: generátio rectòrum benedicètur. P. Ab audítu malo. ℣. Glória, & honor. P. Ab audítu malo.

Hymnus.

Clara Sanctòrum una Hieruſalem
Mater conláuda: nímiùm lætàre;
Fílii multi quia ſunt deſértæ,
Quàm virum habens.
Jacòbus, ob hoc, tuus, dictus juſtus
Sacram conſcéndit ſacer, & ſacerdos
Intrat Sanctòrum ſolus hic in Sancta,
Virgo quòd extat.
Carne hic frater Dómini vocàtus,
Grátià fretus & Apoſtolátu
Imbuit plebes, pia cuſtodìre
Dógmata Chriſti.
Arduà poſt hinc póſitus in arce
A malis: Chriſtum, ut neget veníſſe:
Cónfutat dogma diſſértè impiòrum
Phariſæòrum.
Ad hoc impúlſus ſolo, & projéctus
Stat, ſed inlæſus mémorat, quod prìus:
Móxque fullònum unus fuſte ſacrum
Cérebrum quatit.
Póſcimus mœſti, pie & benígne
Martyr excélſe, plebique connéxe:
Plebi convúlſæ durum jugum pelle:
Bella rémove.
Sit ſalus ægris, ſit quies defunctis:
Sit vigor feſſis, ſit remóta peſtis:
Vítiis pulſis, míſeris ſit cœlis
Aditus patens.
Sit Deo laus: Patri, atque Nato:
Tríplici honor nímiùm cum Sancto:
Nómini Trino: Deitáti ſoli
Sídera clament. ℟. Amen.

Supplicátio dicàtur, ut in feſto Sancti Johánnis Apóſtoli mutáto nómine fol. 54.

Capítula.

OMnípotens Pater, qui beatíssimo Apóstolo & mártyri tuo Jacóbo præcípuo múnere præstitísti, ut per te fíeret de frágili fortis, de mínimo grandis, de mílite dux, de servo amícus, de súpplici miríficus advocâtus: præsta placâtus, ut interventu sédulo iísdem nunc de quibus ipse eléctus est membris, adhíbeat fragilitáti poténtiam, humilitáti glóriam, milítiæ disciplínam, servitúti libertâtem, necessitáti advocatiônem.

Pater noster. Liberáti à malo. fol. 2. Humiliâte vos benedictióni. Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Benedíctio.

BEatíssimi Jacóbi Apóstoli & Mártyris sui nos Dóminus intercessióne custódiat. ℟. Amen. Sperántium in se necessitátes placâtus inténdat. ℟. Amen. Ut ejus secúti vestígia ad cœléstia regna pérgere valeâmus. ℟. Amen. Per misericórdiam ipsius.

Lauda. Justus ut palma florêbit. Allelúia. P. Sicut cedrus Líbani multiplicábitur. Allelúia, allelúia. ℣. Potens in terra erit semen ejus: generátio rectôrum benedicêtur. P. Sicut cedrus. ℣. Glória, & honor, &c. P. Sicut cedrus.

Orátio. Homo iste glorificâtus. Requíre infra in Matutínis.

Ad Matutinum.

Antíphona. Lábia mea, Dómine, apéries: P. Et os meum annuntiábit laudem tuam. Psalmus 50.

Orátio.

EXúltent, Dómine, labia nostra præcónio veritâtis; ut non resolvántur vanilóquio falsitâtis: sicque língua nostra judícium veritâtis loquâtur, ut Christum tuum verum júdicem promptíssimâ devotióne láudet: atque ita præcépta tua assíduè in nostro corde versêntur, ut gressus nostri ab insidiósis decípulis mínimè supplanténtur. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona. Iste homo honorificâtus est valdè, & confrêgit Deus corda inimicôrum ejus. P. Et properâvit in domo Dómini Dei sui perfécto corde, & vidérunt omnes quæ magnífica fecit Deus per ipsum. ℣. Máxima est glória ejus in salutári tuo: glóriam, & magnum decôrem impônes super eum. P. Et properâvit. ℣. Glória, & honor, &c. P. Et properâvit.

Orátio.

HOmo iste glorificâtus, Christus exúltat, qui cognominári proméruit justus, ut tua promíssa justis præmia pópulis prædicâret: hujus in honôre acclíves expóscimus flébili oratióne, ut preces nostras suscípere dignèris mitis atque placábilis, nosque tuis fácias semper inhærère mandátis. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona. Iste sanctus clamâvit, & Dóminus exaudívit eum. P. Et ex ómnibus tribulatiónibus ejus liberâvit eum. ℣. Et sic benedicêtur homo, qui timet Dóminum. P. Et ex ómnibus. ℣. Glória, & honor, &c. P. Et ex ómnibus.

Orátio.

COgnóscens ítaque vir sanctus Jacôbus Apóstolus tuus malítiam pópuli Judæôrum, à quibus sublimâtus pinnáculo templi, tuique pro nóminis confessióne indè dejéctus, lapídibus impréssus obrúitur: advocâtus suprêma inter supplícia, per misericórdiam tuæ pietâtis amícam assístat pro nobis míseris interpellâtor assíduus, ut malôrum à pressúris érui mereâmur contuéntes glóriam tuam. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona. Stolam glóriæ índuit eum Dóminus. P. Jocunditâtem & exultatiônem thesaurizâvit super eum, & nómine ætérno hereditâvit illum. ℣. Potens in terra erit semen ejus: generátio rectôrum benedicêtur. P. Jocunditâtem. ℣. Glória, & honor, &c. P. Jocunditâtem.

Orátio.

EXúltans plebs tua, Dómine, in hoc festo Jacóbi tui Apóstoli summis te flágitat précibus idem, ut sicut ab ómnibus cognominâtus est justus, ítaque nos appellári mereâmur cultôres justítiæ, & misericórdiæ sectatôres. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

℟. Justus justificêtur: & sanctus sanctificêtur adhuc. Beâtus, qui lavit stolam suam. P. Ut sit potéstas ejus in ligno vitæ. ℣. Et quicúmque víceris, sic vestiêtur cándidâ veste, & non delébo nomen ejus de libro vitæ. P. Ut sit potéstas. ℣. Glória, & honor, &c. Reiterêtur ℟. Justus justificêtur.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Tu solus Dóminus, quia non est álius, neque justus præter te, neque sanctus præter te Deum nostrum.

Cánticum. Confirmâtum est. Quære fol. 55.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Benedíctio Dómini in mercêdem justi festínat.

Cánticum. Benedíctus es Dómine Deus patrum nostrôrum. Require fol. 6.

Sono. Allelúia. Beàtus vir, qui timet. Require fol. 59.

Lauda. Laudàte Dóminum de cœlis Allelúia: laudàte eum in excélsis. Allelúia, allelúia. Pſalmus 148.

Hymnus. Clara Sanctòrum una Hieruſalem. Require fol. 59.

Léctio libri Sapiéntiæ Salomònis. *Capit.* 18.
℟. Deo grátias.

TEtigit juſtum tentátio mortis, & commótio in erémo facta eſt multitúdinis: ſed non diu permánſit ira tua. Próperans enim homo ſine queréla propugnàvit, próferens ſervitùtis ſuæ ſcutum, oratiònem, & per incénſum deprecatiònem allégans, réſtitit iræ, & finem impóſuit neceſſitáti, oſténdens quóniam tuus eſt fámulus. Vicit autem turbas, non virtùte córporis, nec armatúrà poténtiæ, ſed verbo Dei vexatòrem projècit, juraménta paréntum commémorans. Cùm enim jam catervàtim cecidíſſent ſuper altérutrum mórtui, intérſtetit, & amputàvit ímpetum, & diviſit illam, quæ ad vivos ducèbat viam. In veſte enim podèris, quam habèbat, totus orbis terràrum, & paréntum magnália in quátuor ordínibus lápidum erant ſculpta, & magnificéntia tua in diadémate cápitis illius erat inſcrípta. ℟. Amen.

Supplicátio.

ORèmus Redemptòrem mundi Dóminum noſtrum Jeſum Chriſtum, cum omni ſupplicatiòne rogèmus; ut nos grátià nativitàtis ſuæ, & per interceſſiònem Sancti Jacóbi Apóſtoli ſui nobis ſalùtem ánimæ & córporis, & remiſſiònem peccatòrum, & pacem propítius tribúere dignètur. ℟. Præſta ætérne omnípotens Deus. Kyrie eléïſon. ℟. Chriſte eléïſon. Kyrie eléïſon.

Capitula.

JUſte Dómine, à quo juſtis mérito juſtítia tenéri concéditur, qui per te juſtè vívere cúpiunt, da juſtítiam, quam rétinent mente, oſténdant in ópere, ex quo ſanctum Apóſtolum tuum Jacòbum rectè juſtum ab ómnibus cognóſcimus vocitàtum; cujus juſta elóquia reprobòrum confutàvit malítia, cùm illi cum fallácià nequítiæ ſuæ, & juſtum appellárent, & injuſtítiam docère optárent: ob hoc quippe eum in ſublími loco arceſſitum ſtatuérent, ut longè latéque ejus prædicátio reſonàret, quem vera loquéntem recípere nolunt, ſed mox præcipitàtum, atque decoràtum paſſiòne efficiunt: fac nos ejus méritis, & juſtítiam tenère in mente, & eam prædicàre libéntèr; ut ſicut ille operándo juſtítiam juſtificàtus ad te pervènit per martyrii glóriam, ita nos ejus ſuffrágiis per dignam pœniténtiam pervenire mereàmur ad conſequéndam indulgéntiam.

Pater noſter.

Liberáti à malo. fol. 2.

Lauda. Juſtus ut palma florèbit.

Benedíctio. Beatíſſimi Jacòbi. Quære fol. 60.

IN FESTO CIRCUMCISIONIS

DOMINI NOSTRI JESU CHRISTI

Ad Véſperos.

Lauda. Laudavérunt te, Dómine, omnes Angeli tui, & cecinérunt Hymnum, dum perfíceres fábricam cœli: tuus eſt dies, & tua eſt nox. P. Tu fecíſti ſolem, & lunam. ℣. Tu confirmáſti in virtùte tua mare, contribuláſti cápita dracònum ſuper aquas. P. Tu fecíſti.

Sono. Allelúia. Juſtítià plena eſt déxtera tua. Lætètur mons Sion, & exúltent fíliæ Judæ, P. Propter judícia tua. Allelúia, allelúia ℣. Allelúia. Magnus Dóminus, & laudábilis valdè in civitàte Dei noſtri, in monte ſancto ejus: Dilátans exultatiónes univérſæ terræ. P. Propter judícia.

Antíphona. Vidérunt omnes fines terræ ſalutàre Dei noſtri. P. Jubilàte Deo univérſa terra: cantàte, & exultàte & pſállite. ℣. Pſállite Dómino noſtro, pſállite; pſállite regi noſtro, pſállite. P. Jubilàte. ℣. Glória, & honor, &c. P. Jubilàte Deo.

Orátio.

DOmine, quem ex hómine natum hómines conſpexérunt, & prædíctum fines terræ vidérunt, qui ante áliqua témpora prædíctus es vócibus Prophetàrum, & in tempore viſus, & glorificàtus módulis populòrum: concède propítius vaſa nos tua tibi permanère mundíſſima, ut lucis auctor nos & júgitèr illúſtres, & indeſinéntèr inhábites. ℟. Amen. Per miſericórdiam tuam.

Antíphona. Vidérunt óculi mei ſalutàre tuum, Dómine, quod paráſti in conſpéctu populòrum. P. Lumen ad revelatiònem Géntium, & glóriam plebis tuæ Iſraël. ℣. Dómine Dóminus noſter quàm admirábile eſt nomen tuum in univérſa terra. P. Lumen ad revelatiònem. ℣. Glória, & honor, &c. P. Lumen.

Lauda. Notum fecit Dóminus ſalutàre ſuum, ante conſpéctum géntium revelàvit juſtítiam ſuam.

suam. Allelúia, allelúia. ℣. Memor fuit misericórdiæ suæ Jacob, & veritàtis suæ dómui Israël. P. Ante conspéctum. ℣. Glória, & honor, &c. P. Ante conspéctum.

Hymnus.

SAcer OCTAVARUM dies
Hodiérnus rútilat,
Quo secúndùm carnem Christus
Circumcisus tráditur:
Patri, non adoptiòne,
Sed coætérnus gènere.
Spíritu complètur alvus
Incorrúpta Vírginis,
Quæ páriens mansit cælebs
Virgo, quam puérperam
Inlibàtam Genitrìcem
Proles castam elègit:
Inde Símeon grandævus
Ovans ulnis áccipit,
Amplexánsque videbàtur
Salutàre Dómini:
Resólve jam nunc in pace
Artus istos frágiles.
Sed nec illa impar Anna
Continéntià grádiens,
Quam in flore juventùtis
Conjux viduáverat,
Vagiéntem confitètur
Fore mundi Príncipem.
Tunc veneránda ex lege
Offerúntur múnera
Túrturum, columbarúmque
Bina in sacrifícia:
Quæ córporis, animæque
Puritàtem docèrent.
Implèta est priscæ in eo
Legis Circumcísio:
Utriúsque ut Testaménti
Se auctòrem osténderet,
Qui manens in Trinitàte
Univérsa cóndidit.
Glória, & honor Deo
Usquequàque altíssimo:
Una Patri, Filiòque,
Inclyto Paráclito,
Cui laus, & potéstas
Per ætérna sæcula. ℟. Amen.

Supplicàtio.

ORèmus Redemptòrem mundi Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatiòne rogèmus; ut nos grátià Circumcisiònis suæ propítius justificàre dignètur. ℟. Præsta ætérne omnípotens Deus. Kyrie eléïson. ℟. Christe eléïson. Kyrie eléïson.

Capítula.

JEsu Dómine, cujus admirábile nomen Angelus prædíxit, Mater impósuit, Símeon cognòvit, Anna laudàvit; salva pópulum tuum in univérso mundo, cujus extat nomen magníficum in cœlo: ut, qui solus es poténtià gloriòsus, sis étiam pérditis miseratiònis indulgéntià pius.

Pater noster. Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

DOminus Jesus Christus, qui ad confirmándas promissiónes Patrum minister Circumcisiònis vóluit esse, ipse córdium nostròrum immundítias dignètur auférre. ℟. Amen. Idem, qui præcépto legis suæ signum deséctæ carnis accèpit, omnes à nobis sordes sui amòris connexiòne depúrget: ℟. Amen. Et qui filios Abrahæ in seípso, qui est semen ejus, benedícere promísit, hereditàtis beátæ nos collatiòne muníficet. ℟. Amen. Per misericórdiam ipsius.

Lauda. Annunciètur in Sion nomen Dómini: P. Et laus ejus in Hierúsalem. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Et timébunt Gentes nomen tuum Dómine, & omnes reges terræ glóriam tuam. P. Et laus. ℣. Glória, & honor, &c. P. Et laus ejus.

Orátio. Omnípotens Pater & Dómine. Require infrà in Matutínis sequéntibus.

Ad Matutinum.

Antíphona. Dómini est salus: & super pópulum tuum benedíctio tua. Psalmus 3.

Orátio. Tu es, Dómine, salus. Require fol. 46.

Antíphona. Cùm indúcerent paréntes púerum Jesum in templum, P. Ut fácerent pro eo secúndùm legem Moysi: accèpit eum Símeon in mánibus, & benedíxit Deum. ℣. Magnus Dóminus, & laudábilis nimis in civitàte Dei nostri, in monte sancto ejus. P. Ut fácerent pro eo. ℣. Glória, & honor Patri, &c. P. Ut fácerent.

Orátio.

OMnípotens Pater, & Dómine Deus, largire credénti tuo pópulo pacem: ut in templo tuo videàmus Salutàre tuum, quem Símeon justus ulnis suis accèpit: ut qui lumen ad revelatiònem Géntium éxtitit, indúltor críminum eorúmmet credéntium sentiàtur. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona. Tu es Deus, & in te est Deus, P. Et præter te non est álius Deus Salvàtor Israël, quem nos ignorabàmus. ℣. Dómine Deus virtùtum quis símilis tibi? potens es Dómine, & véritas tua in circúitu tuo. P. Et præ-

præter te. ℣. Glória, & honor, &c. P. Et præter te.

Orátio.

TU es Deus, & in te est Deus, & non est álius præter te: ab ore egréssum verbum non regrediêtur; quia útique natus filius non ipse, qui pater est, créditur, dum tamen ipsum, quod pater est, fateâmur: dona ergo nobis, ut qui verbum à te génitum, nascitûrum misísti in carne; nos in te renátos, sic nunc à crimínibus éxuas, ut tibi soli, cum véneris, sine fine conjungâmur. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona 3. De quo locúti sunt Prophétæ prióres: ego sum ipse, & nunc advéni. P. Beáti, qui annúntiant vobis bona, & vidébunt quem nunc vidètis, & áudiunt quem nunc audítis. ℣. Audi pópulus meus, & loquar: Israël, & testificâbor tibi. Israël, si me audíeris. P. Beáti, qui annúntiant. ℣. Glória, & honor, &c. P. Beáti.

Orátio.

AD præsêpe tuum, Dómine, devótis córdibus accedéntes, inveniâmus te de quo locúti sunt Prophétæ prióres: da ergo nobis, ut qui notítiam nóminis, & majestâtis tuæ cognóvimus, ad plenam notiônem tuæ dulcédinis veniâmus: ut tu liberâtor in futúro nobis sis ómnibus, qui verus Deus & homo verus, Unus créderis Christus. ℟. Amen. Per misericórdiam.

℟. Lætámini, cœli, quóniam misértus est Dóminus pópulo suo: clamâte fundaménta terræ, & exultâte montes, & colles, & ómnia ligna silvæ. P. Quoniam redêmit nos Deus Israël. ℣. In voce exultatiônis annuntiâte, & auditum fácite hoc, & ferte illud usque ad extrêmum terræ, & dícite. P. Quóniam redêmit. ℣. Glória, & honor, &c. P. Quóniam redêmit.

Orátio.

LAudent te, Dómine, cœli, & terra, quia misértus es pópulo tuo, dum montes, & colles coram te láudem fecísti clamâre, cum tota vivéntia in te approbásti: concède ergo nobis, ut láudes, quas glorióso nómini tuo offérimus, accéptas tibi semper ipse effíciaś: ut qui mundum redemptûrus in salûtis signo osténsus es, mundum íterùm judicatûrus non ultôrem, sed liberatôrem te nostris óculis manifêstes. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona. Dum convenírent ad circumcidéndum infántem. P. Vocavérunt nomen ejus Jesum, quod dictum erat ab Angelo priúsquàm conciperêtur in útero. ℣. Notum fecit Dóminus salutâre suum: in conspéctu Géntium revelâvit justítiam suam. P. Vocavérunt. ℣. Glória. P. Vocavérunt.

Orátio.

DOmine Jesu Christe, qui, figúris crescéntibus in lege véteri nunciâtus, in te impléta ómnia osténdere voluísti, dum in te Deo vero & hómine, & Circumcísio secúndùm legem exprímitur, & véritas nóminis approbâtur: adésto plebi tuæ ad te ex Circumcisiône, & præpútio veniénti; & præsta increménta múnerum, & ut grátia benedictiònis multiplicêtur in abundántia pacis. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona. Símeon in templo elevâvit vocem dicens. P. Nunc dimíttis, Dómine, servum tuum in pace: quia vidérunt óculi mei salutâre pópuli tui. ℣. Dómine Deus virtûtum, quis símilis tibi? potens es, Dómine, & véritas tua in circúitu tuo. P. Nunc dimíttis. ℣. Glória. P. Nunc.

Orátio.

BEâtam, Dómine, illam justi tui Simeônis vocem fac in nobis pari diligéntià personâre: ut quia vidêmus, & crédimus salutâre tuum; in pace, cum jússeris, dimittâmur: non quo à te dimíssos finis vitæ accípiat; sed per te absolútos à débito, in fine pax sempitérna possídeat. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona. Vídimus glóriam Dómini, glóriam quasi Unigéniti à Patre. P. Plenum grátià, & veritâte. ℣. Sicut audívimus, ita & vídimus in civitâte Dómini virtûtum, in civitâte Dei nostri: Deus fundâvit eam in ætérnum. P. Plenum grátià. ℣. Glória, & honor, &c. P. Plenum.

Orátio.

VIdimus glóriam tuam, Dómine, glóriam quasi Unigéniti à Patre, primogénitum Deitâte, primogénitum múnere: illic únicum Patris, hic præcípuum inter fratres: ibi cum Patre unum, hic in frátribus primum: illic æquáliter subsisténtem, & in sinu Patris manéntem, hic sócios non derelinquéntem: largire ergo tuo fieri partícipes regno, quibus es propitiâtus in mundo: quibúsque advenísti priùs Redémptor, exíste in futúro remunerâtor. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

℟. Iste, qui natus est Redémptio nostra, & Dóminus, & Deus est. P. Ipse consolábitur nos à plaga nostra, & à labòre in terra capti-

tivitàtis nostræ. ℣. Párvulus natus est nobis, filius datus est nobis, & factus est principàtus ejus super húmeros ejus. P. Ipse consolábitur. ℣. Glória, & honor, &c. P. Ipse consolábitur.

Orátio.

DOmine Jesu Christe, qui es Redémptio nostra, & salus nostra, sana plagam contritiònis nostræ, qui suscepísti carnem fragilitàtis humánæ; &, qui véniens ónera nostra sublevàre dignàtus es, quæsumus, ut à malis opéribus nostros labóres evácues, nostráque stúdia pius in bono confirmes. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona. Postquam consummáti sunt dies octo, ut circumciderètur Dóminus. P. Vocàtum est nomen ejus Jesus, quod vocàtum est ab Angelo, priúsquàm conciperètur in utero. Tulérunt autem illum in Hierúsalem, & ut perfecérunt omnia secúndùm legem Dómini: crescèbat puer, & confortabàtur plenus sapiéntiâ, & gratia Dei erat in illo. ℣. Quóniam ecce reges terræ congregáti sunt, & convenérunt in unum. P. Vocàtum est. ℣. Glória, & honor, &c. P. Vocàtum est.

Orátio.

CHriste, Dei Fílius, qui natus ex mulíere, factus sub lege ad confirmándas promissiónes Patrum, miníster circumcisiònis es factus; ut, qui promíssus fúeras ex lege, plenitùdo ipsius legis esses in témpore, dum octávi diéi ministérium cónsecrans in glorióſa carne tua, & Circumcisiòne vetus signáculum éxcipis, & nomen tibi nunciàtum ab Angelo áccipis: largire nobis indignis, ut cùm hæc tua mystéria Incarnatiònis plenâ credulitàte suscépimus, plenióri te afféctu méntium diligàmus: & ut in te quoque secúndùm legem Dómini salùtis nostræ mystéria univérsa perfécta sunt, sic credàmus, sic amèmus, sic óperum efficiéntiam impleàmus; ut de perfectiòne tuórum mandatórum & in hac peregrinatiòne consistàmus indémnes & ad te post tránsitum mereàmur pervenire felíces. ℟. Amen. Per misericórdiam. Dóminus sit. ℟. Et cum.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Lætabúntur omnes, qui sunt super terram: ros enim qui abs te est, sánitas est nobis. ℣. De nocte vígilat spíritus meus.

Cánticum. *Isaiæ. Cap. 26.*

DE nocte vígilat spíritus meus ad te, Deus: * quia lux præcepta tua sunt super terram.

Justítiam díscite, qui habitàtis terram: * cessàbit enim ímpius.

Omnis enim, qui non didícerit justítiam super terram, veritàtem non fáciet; * tollàtur ímpius, ne vídeat majestàtem Dómini.

Dómine excélsum est bráchium tuum, & nesciérunt: * cum autem cognóverint, confundántur.

Zelus apprehéndit pópulum ineruditum: * & nunc ignis adversàrios consùmit.

Dómine Deus noster, pacem da nobis: * ómnia enim dedísti nobis.

Dómine Deus noster, pósside nos: * Dómine, præter te álium non nóvimus: nomen tuum invocábimus.

Mórtui autem vitam non vidébunt, * neque médici exuscitábunt:

Ideò super induxísti, * & perdidísti & tulísti omne másculum eórum.

Adde illis, Dómine, mala, * adde mala gloriósis terræ.

Dómine, in tribulatiòne módica memor fui; * in tribulatiòne módica facta est nobis.

Sicut partúriens próxima est pártui, & in dolóre suo clamat: * ita facti sumus delícto.

Propter timórem tuum, Dómine, in útero accépimus, * & parturívimus spíritum salùtis, quem fecísti super terram.

Exúrgant mórtui, & resúrgant qui in monuméntis sunt: * & lætabúntur omnes, qui sunt super terram:

Ros enim qui abs te est, sánitas est illis; * terra vero impiórum peribit.

Ambula pópule meus, & intra recéssus tuos: abscónde pusillùm aliquántulum, * donec tránseat ira Dómini.

P. De nocte vígilat. Glória, & honor Patri, &c. P. Lætabúntur omnes.

Orátio.

DEus, qui notum fecísti in pópulis salutàre tuum ante conspéctum Géntium, revelándo justítiam tuam, miseratiònum tuàrum nobis cópiam manifésta, ut, qui salutàris tui notítiâ relevàmur, revelatiòne justítiæ consolèmur. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Tibi soli Deo honor, & glória, virtus, & potéstas in sæcula sæculórum.

Cánticum. Benedíctus es Dóminus Deus patrum nostrórum. Quære fol. 6.

Sono. Allelúia. Justítiâ plena. Quære fol. 61.

Lauda. Laudáte Dóminum de cœlis. Allelúia, allelúia, allelúia. Laudáte eum in excél-

célsis. Allelúia. Laudáte eum omnes Angeli ejus: laudáte eum omnes virtútes ejus. Allelúia. Psalmus 148. ut suprà.

Léctio libri Esaíæ Prophétæ. *Capítulo* 48.

℟. Deo grátias.

HÆc dicit Dóminus: Audi me Jacob, & Israël, quem ego voco: ego ipse, ego primus, & ego novíssimus. Manus quoque mea fundávit terram, & déxtera mea mensa est cœlos: ego voco eos, & stabunt simul. Congregámini omnes vos, & audite: quis eis annuntiávit hæc? Dóminus diléxit eum, fáciet voluntátem suam in Babylóne, & bráchium suum in Chaldæis. Ego locútus sum, & vocávi eum: addúxi eum, & diréćta est via ejus. Accédite ad me, & audite hoc: non à princípio in abscóndito locútus sum: ex témpore ántequàm fieret, ibi eram: & nunc Dóminus Deus misit me, & spíritus ejus. Hæc dicit Dóminus Redémptor tuus sanctus Israël: Ego Dóminus Deus tuus docens te utília, gubérnans te in via, quam ámbulas. Utinam attendísses mandáta mea: facta fuísset quasi flumen pax tua, & justítia tua sicut gúrgites maris. Et fuísset quasi aréna semen tuum, & stirps úteri tui, ut lapílli ejus: non interíssent, & non fuísset nomen ejus attritum à fácie mea. Egredímini à Babylóne, fúgite à Chaldæis, in voce exsultatiónis annuntiáte: & auditum fácite hoc, & ferte illud usque ad extrémum terræ: & dícite: Redémit Dóminus servum suum Jacob. ℟. Amen.

Hymnus. Sacer octavárum dies.

Supplicátio. Orémus Redemptórem mundi. fol. 61.

Capítula.

NOtum factum est salutáre, Dómine virtútum; factum est, prædíctum Prophetárum præcónio; visúmque populórum aspéctu; dum Símeon ulnis gestávit senex, quod Vates cecinérunt prióres: pro quo & promíssa & inchoáta cognóscitur prophetia; ut requiésceret in pace, dùm aspíceret pacem: & Jesus Dóminus lumen in revelatiónem Géntium, & glóriam plebis tuæ Israël, & promíssus prodíret, & pródiens apparéret: luménque ejus præveníret in sæculo, quos cæcitas oppresserat tenebrárum in mundo; Præsta proindè précibus Ecclésiæ tuæ, ut quos mirabília hæc fecísti agnóscere, ad te fácias in pace pervenire.

Pater noster. Liberáti à malo. fol. 2.

Lauda. Annuntiétur in Sion.

Benedíctio. Dóminus Jesus Christus. fol. 62.

In nómine Dómini.

IN DOMINICO ANTE EPIPHANIAM, SIVE APPARITIONEM DOMINI.

Ad Vésperos.

Lauda. Laudavérunt te Dómine. fol. 61.

Sono. Inténde Dómine. P. Procéde, & regna. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Eructávit cor meum verbum bonum: dico ego ópera mea regi. P. Procéde.

Antíphona. Lætáre, lætáre Hierúsalem: & diem festum ágite omnes, qui diligitis eam. P. Gaudéte gáudio magno omnes, qui lugebátis super eam. ℣. Lauda Hierúsalem Dóminum: & colláuda Deum tuum Sion. P. Gaudéte gáudio. ℣. Glória, & honor, &c. P. Gaudéte.

Lauda. Allelúia. Visitávit nos oriens ex alto. P. Ut lucéret eis, qui in ténebris sunt: ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Sicut audívimus, ita & vídimus in civitáte Dómini virtútum, in civitáte Dei nostri: Deus fundávit eam in ætérnum. P. Ut lucéret. ℣. Glória, & honor, &c. P. Ut lucéret.

Hymnus.

AGni génitor Dómine:
Verbum natum de Vírgine
Concéptum sine sémine,
Dux lúminis, & fons vitæ:

Esto nobis in salútem
Fílius Dei única:
Gubernátor Jesu Christe
Ad precem nostram áspice.

In mundum nobis missus es
Captivos repræsentáre,
Lumen cæcis reformáre,
Mutórum línguas sólvere.

Ne nos relínquas, Dómine
Omnium cónditor pie,
Propítius miserére,
Qui nullum cupis pérdere:

Rectórque mundi Dómine
Salvátor Unigénite,
Tu nos à morte prótege,
Ut capti dulci ópere.

Christus Dóminus vígilet,
Fidésque nostra gérminet,
Zábuli discédat munimen,
Non váleat subrépere.

Per Jesum Christum Dóminum,
Qui regnat cum Deo Patre,
Et nos dignávit docére,
Credámus in Trinitáte.

Trino Deo, ac Dómino
Omnes dicàmus glóriam:
Quia Pater in princípio
Semper fuit cum Fílio. Amen.

Supplicátio.

ORèmus Redemptòrem mundi Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatiòne rogèmus; ut Ecclésiæ suæ sanctæ cathólicæ fidem aúgeat, & pacem tríbuat, defensionémque concèdat. ℟. Præsta ætérne omnípotens Deus.

Capítula.

DEus sine inítio, sine fine, à quo est totius mundánæ creatúræ inítium; da nobis, ut extrèma, vel média anni hujus cum plácità tibi prosperitàte ducàmus, qui inítia ejus tibi dedicánda porrígimus, ut & substántiis abundèmus, & opéribus sanctitàtis fulgeàmus.

Pater noster. Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

DOminus noster Jesus Christus, qui est coròna totius à se formátæ Ecclésiæ, det nobis hunc annum placábilem dúcere. ℟. Amen. Consolètur nos frúgibus, & dignètur munerâre virtútibus. ℟. Amen. Ut prosperitàte sibi plácità lætabundi, totius anni spátia mereâmur pertransire illæsi. ℟. Amen. Per misericórdiam ipsius.

Lauda. Allelúia. Lætábitur desérta, & ínvia. P. Et exultàbit solitùdo, & florèbit quasi lílium. Allelúia, allelúia. ℣. Jubilàte Deo omnis terra: servìte Dómino in lætítia. P. Et exultàbit. ℣. Glória, & honor, &c. P. Et exultàbit.

Orátio. Díscute à nobis Unigénite. Requìre infra in Matutínis.

Hymnus. Ætérne rerum Cónditor. Requìre fol. 3.

Orátio.

OMnípotens ætérne Deus, & miséricors, qui témporum das témpora, & qui síngulis tempóribus das grátiam, quam adminístrent: tu, ne mens prolixitàte tenebràrum exæstuet, gallo nos consolàris canénte; ut dùm præco diéi sonat, diúrni óperis meditátio revivíscat: réspice ergo nos júgitèr, & instiga, ne profúndæ noctis erròre persuási diéi obliviscâmur perénnis; sed labéntes in ténebris érige, & vidéndo nos córrige, ut cum Petro resipiscâmur erràta, & páribus láchrymis crímina defleâmus commíssa. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona 1. Salus tua, Dómine, super pópulum tuum, & benedíctio. Psalmus 3.

Antíphona 2. Dele, Dómine, iniquitátes nostras: & à peccátis nostris munda cor nostrum. Psalmus 50.

Antíphona 3. Clamàbo ad Deum altíssimum: Deum conditòrem ómnium, qui benefècit mihi. Psalmus 56.

Orátio.

DIscute à nobis Unigénite ingéniti Patris somnum córporis; & clemens placàtus nostris parce piáculis: ut in te redemptòrum cópia piis frequentètur vigíliis, tuisque habeátur digna obtútibus sacris: & quod nunc serit ignóbilis carnis fragílitas; divinitàtis tuæ dono surgat in glória: tu ígitur, Dómine, cunctis in te confidéntibus juvàmen largum impénde; & ad supérnam pátriam alàrum tuàrum obumbratiòne nos átrahe. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona. Dóminus possèdit me, priúsquàm terram fáceret. P. Antequàm montes stabiliréntur: ante autem omnes colles génuit me. ℣. Eructàvit cor meum verbum bonum: dico ego ópera mea regi. P. Antequàm. ℣. Glória, & honor, &c. P. Antequàm.

Orátio.

COætérna Dei sapiéntia Patris, qui te cum Patre fuisse testàris, priúsquàm terram fáceret, aut excélsa móntium stabiliret, dum te ante ómnium creatiònem cóllium generàret, te quæsumus, te rogâmus, ut, qui hujus incorrúptæ nativitàtis tuæ gáudia celebrâmus ovándo, ad te remuneratúri perveniàmus credéndo: ut, qui ante móntium conditiònem ex Patre násceris, & in plenitúdine témporis natus de útero Vírginis, sic in te credéntes sanctífices, ut sanctificátos glóriâ æternitàtis remúneres. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona. Pópulus, qui sedèbat in ténebris. P. Vidit lucem magnam: habitántibus in regiòne umbræ mortis, lux clara orta est eis. ℣. Omnes gentes pláudite mánibus: jubilàte Deo in voce exultatiònis. P. Vidit lucem magnam. ℣. Glória, & honor, &c. P. Vidit lucem.

Orátio.

UNigénite Dei Fílius, qui habitántibus in regiòne umbræ mortis lumen vidère fecísti; qui lumen per suscéptæ Incarnatiònis Mystérium claruísti: da nobis te illustránte defigi, ut qui nativitàtis tuæ diem ovándo suscépimus, divinitàtis tuæ munéribus consolêmur. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

An-

Antíphona. Visitàvit Dóminus omnípotens pópulum suum, domum Judá. P. Et constítuet illum sicut equum speciòsum in certámine. ℣. Sicut audívimus, ita & vídimus in civitàte Dómini virtùtum, in civitàte Dei nostri: Deus fundàvit eam in ætérnum. P. Et constítuet illum. ℣. Glória, & honor, &c. P. Et constítuet.

Orátio.

DOmine omnípotens, qui visitásti pópulum tuum domum Judá; vísita nos à somno facínorum: ut, dum fulgòre tuo peccatòrum ténebras effugámus, virtùte tuà mortis potestàtem evácues: quo sic te nunc apparénte illustrêmur, ut, te repugnánte, à mortis império liberêmur. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

℟. Justus meus hic est Salvàtor meus. P. Ipse liberàvit civitàtem suam: & peccàta pópulo suo dimíttet, non in prétio, nec in quæstu pecúniæ. ℣. Levàte in cœlum óculos vestros, & vidète quis creàvit hæc. Dóminus Deus, qui creàvit términos terræ. P. Ipse liberàvit. ℣. Glória, & honor, &c. P. Ipse liberàvit.

Orátio.

HIc est justus noster, in quo sperabàmus fide, præcinénte Prophétà, & ad quem pervénimus apparéntem per grátiam: proíndè poscàmus cleméntiam ejus, ut líberet nos, & peccàta pópulo suo dimíttat, qui nobis impéndi dignàtus est totus. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Fílius accréscens, & decòrus aspéctu: ipse est, & dans elóquia pulchritúdinis. Cánticum. Vocàvit Jacob filios suos. fol. 50.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Benedíctus es, Dómine, & benedíctum nomen glóriæ tuæ. P. Benedícite Dóminum omnes elécti ejus: sit nomen sanctum ipsius benedíctum in omnia sæcula sæculòrum.

Cánticum. Benedíctus es, Dómine. fol. 6.

Sono. Inténde Dómine, procède. fol. 65.

Lauda. Laudàte Dóminum de cœlis: laudàte eum in excélsis. Psalmus 148.

Léctio libri Proverbiòrum Salomònis. *Cap* 8.

℟. Deo grátias.

DOminus possèdit me in inítio viàrum suàrum, ántequam quicquam fáceret à princípio. Unctus sum à sæculo, ántequàm terram fáceret. Nec dum erant abyssi, & ego jam concéptus eram: necdum fontes aquàrum erúperant: necdum montes gravi mole constíterant: ántequàm colles ego parturiêbar: adhuc terram non fècerat, & flúmina, & cárdines orbis terræ. Quandò præparàbat cœlos, áderam: quandò certà lege, & gyro vallàbat abyssos: quando æthera firmàbat sursùm, & libràbat fontes aquàrum: quandò circúmdabat mari términos, & legem ponêbat aquis, ne transírent fines suos: quandò appendèbat fundaménta terræ. Cum eo eram cuncta compónens: & delectàbar per síngulos dies, ludens coram eo in orbem terràrum: & delítiæ meæ erant cum filiis hóminum. Nunc ergo filii audite me: Beáti, qui custódiunt vias meas. Audite disciplinam, & estòte sapiéntes, & nolite abjícere eam. ℟. Amen.

Hymnus.

SPléndor Patérnæ glóriæ
De luce, lucem próferens,
Lux lucis, & fons lúminis
Dies diem illúminans.
Verúsque sol inlàbere,
Micans nitòre pérpeti:
Jubárque Sancti Spíritûs
Infúnde nostris sénsibus.
Votis vocêmus & Patrem,
Patrem perénnis glóriæ:
Pater poténtis grátiæ
Culpam relèget lúbricam.
Infórmet actus strénuos,
Dentem retúndat ínvidi,
Casus secúndet ásperos,
Donet geréndi grátiam.
Mentem gubérnet & regat,
Casto, fidéli córpore:
Fides calòre férveat,
Fráudis venêna nésciat:
Christúsque nobis sit cibus,
Potúsque noster sit fides:
Læti bibàmus sóbriam
Ebrietàtem spíritûs.
Lætus dies hic tránseat:
Pudor sit, ut dilúculum;
Fides, velut merídies:
Crepúsculum mens nésciat.
Auròra cursus próvehit,
Aurórà totus fúlgeat:
In Patre totus filius,
Et totus in Verbo Pater.
Glória Patri ingénito,
Glória Unigénito,
Unà cum sancto Spíritu
In sempitérna sæcula. Amen.

Capítula. Deus sine inítio.
Et Lauda. Allelúia. Lætábitur desérta.
Et Benedíctio. Dóminus noster Jesus Christus. fol. 66.

In nómine Dómini nostri Jesu Christi.

Incipit Officium jejuniórum in Kaléndis Januárii: observátur tribus diébus ante festum Epiphaníæ, prout séquitur.

PRIMO DIE.

Ad Matutinum.

Antíphona. Tu autem Dómine suscéptor meus, & glória mea, & exáltans caput meum. Psalmus 3.

Orátio.

QUamvis, Dómine, plúrima malignántium multitúdo ábneget salútem nostram esse in te Dómino Deo nostro; nobis tamen ob hoc robur spei multum augétur, quia tu suscéptor noster esse dignatus es: obstruátur ítaque os loquéntium iniqua, cum sperántes in te misericórdia circúmdat assídua. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona. 1. Quis Deus præter Dóminum? aut quis Deus præter Deum nostrum? Psalmus 17.

Orátio.

FOrtitúdo nostra, dona nobis dilectiónem tui nóminis pérpetim possidére: dignáre esse nostra contra adversántes virtus: firmaméntum contra impugnántes: liberátor à captivántibus; ut, tuis ex toto defensáculis circumcíncti, sic advérsa mundi mens nostra non métuat, ut blanda non requírat: tua semper gratiá conténta munéribus gáudeat. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona 2. Delícta, qui solus intélligis: à peccátis nostris munda nos, Dómine. Psalmus 18.

Orátio.

AB ocúltis nostris munda nos, Dómine, purgándo consciéntiam, quæ intérnis ac própriis inficitur máculis: ab aliénis quoque parce servis tuis, ut ea indúlgeas, quæ vel malórum exémplis addíscimus, vel pravis inlécti persuasiónibus perpetrámus; ut qui te próprium agnóscimus Dóminum, peccatórum nequáquam sentiámus ultérius dominátum. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphuna 3. Exáudi nos in die, quâ invocavérimus te, Dómine Deus noster. Psalmus 19.

Orátio.

TRibulatiónes cordis nostri, quas pœniténdo facínorum ob metum judícium pandit, per misericórdiam tuam, Dómine, ad indulgéntiæ lætítiam ádtrahe: mitte ítaque nobis auxílium de sancto; & nostrórum mœstítias córdium píngue tibi fácito holocáustum: ut méntibus nostris & consílium, quo delectéris, inspires; & opus, quo placéris, insínues: petitiónes nostras ita súppleas, ut peccáta déleas: & ad illam regiónem ubi sine término vívitur, propítius intromíttas. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

℟. Advéniens Dóminus ábstulit omnem calíginem noctis, ubi non erat lux, facta est cláritas. P. Et appáruit dies. ℣. Pópulus, qui sedébat in ténebris, vidit lumen magnum: habitántibus in regióne umbræ mortis lux orta est eis. P. Et appáruit. ℣. Glória, & honor, &c. P. Et appáruit.

IN LAUDIBUS.

Antíphona. Avérte fáciem tuam à peccátis nostris: & omnes iniquitátes nostras dele. Psalmus 50.

Orátio.

AVérte fáciem tuam à peccátis nostris, Dómine; & omnes iniquitátes nostras dele: rémove ab óculis tuis malárum nostrárum fácinus voluptátum; nostræque confessióni cleméntèr tuum appóne auditum: miserére, quæsumus, rogántibus nobis; qui propítius réspicis in advérsis, & qui desperátis cor pœnitens tribuis, confessiónibus nostris glóriæ tuæ præsta subsídium. Sed quia publicánus à longè stans, & percútiens pectus suum solá confessióne purgátus est; simílitèr, & nos peccatóres exáudi: ut, sicut illi méritos petitiònis suæ fructus donásti, ita & nobis supplicántibus indígnis servis tuis véniam dignèris impéndi peccátis. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Ad Cánticum.

Antíphona. Exúrge Dómine Deus, & líbera plebem tuam: nequándò dicant adversárii: Manus nostra excélsa est, & non Deus fecit hæc ómnia.

Cánticum. Atténde cælum, & loquar. fol. 4.

Reiterétur Antíphona. Exúrge Dómine.

Orátio.

MOntes cantent nobis, & terra áudiat; sicut Moysi fámulo tuo in confessiónem mirabílium & præceptórum tuórum: & descéndat super nos, Dómine, grátia misericórdiæ Dómini nostri Jesu Christi filii tui, sicut ros super terram, & sicut imber super gramen, & sicut nix supra fœnum: quæ nos in-

Digitized by Google

insensibílitèr ab arte impietàtis emúndet illic, ubi peccatórum nostrórum numerósitas nullà possit satisfactióne pensári. Tu autem Dómine, qui es cæcòrum lumen, errántium via, resurréctio mortuórum, respéctu cleméntiæ tuæ consciéntiæ nostræ ténebras inlúmina; peccántes ad pœniténtiam revoca, pœniténtibus véniam promptà in te semper miseratiòne largire. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Matutinárium.

Antíphona. Exórtum est in ténebris lumen rectis corde. P. Mísericors, & miseràtor, & justus Dóminus. ℣. Et clamavérunt ad Dóminum, cùm tribularéntur: & de necessitátibus eòrum liberàvit eos. P. Mísericors. ℣. Glória, & honor, &c. P. Mísericors. Lauda. In sanctis ejus laudàte eum in excélsis. Psalmus 148.

Léctio libri Sapiéntiæ Salomônis. *Cap.* 14. & 15. ℟. Deo grátias.

FIli, benedíctum est lignum, per quod fit justítia. Per manus autem, quod fit idólum, maledíctum est & ipsum, & qui fecit illud: quia ille quidem operàtus est: illud autem cum esset frágile, deus cognominàtus est. Símilitèr autem odio sunt Deo ímpius, & impiétas ejus. Etenim quod factum est, cum illo, qui fecit, torménta patiétur. Propter hoc, & in idólis natiònum erit non respéctus: quóniam creatúræ Dei in abominatiònem factæ sunt, & in tentatiònem animis hóminum, & in muscípulis pédibus insipiéntium. Inítium fornicatiònis est exquisítio idolòrum, & adinvéntio illòrum corrúptio vitæ. Infandòrum enim idolòrum cultùra omnis mali causa est, & inítium, & finis. Aut enim dum lætántur, insániunt: aut vaticinántur falsa, aut vivunt injústè, aut perjúrant citò. Dum confidunt in idólis, quæ sunt sine ánima, malè jurántes nocéri se non sperant. Utraque ergo illis vénient justè, quóniam male sensérunt de Deo, attendéntes in idólis, & injústè juravérunt, in idólo contemnéntes justítiam. Non enim juratòrum est virtus, sed peccántium pœna perámbulat semper super injustòrum prævaricatiònem. Tu autem Dómine Deus noster, suávis, & verus es, pátiens, & in misericórdia dispònis ómnia. Etenim si peccavérimus, tui sumus, sciéntes magnitúdinem tuam: & si non peccavérimus, scimus quóniam apud te computáti sumus. Nosse enim te, consummàta justítia est: & scire justítiam, & veritàtem tuam, radix est immortalitàtis. ℟. Amen.

Hymnus.

Benignitàtis fons Deus,
Qui non habens finem boni
Super malum sceléstium,
Semper pius, semper bonus.
Mœstum satis cor cædimus,
Et triste pectus túndimus,
Aquas pupíllæ fúndimus,
Mœstas genas indúcimus.
Egísse multum pœnitet
Horrens, tetrum, vel péssimum;
Turpíssimum, ac sórdidum
Fatèmur omne nóxium.
Elàta vox te póstulat,
Tu parce, dicit, Cónditor,
Jam parce clamat óbsecrans,
Ignósce quod commísimus.
Non ira mœstos sórbeat,
Non pœna fessos cónterat:
Solàre contrítos citò,
Et gáudium nobis dato.
Præsta, Pater piíssime,
Patrique compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum. Amen.

Supplicátio.

ORémus Redemptórem mundi Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatiòne rogèmus; ut nos grátià ipsius, & per intercessiònem Sanctæ Maríæ Vírginis Genitrícis suæ in sacro sancto jejúnio remissiònem peccatòrum, pacémque nobis propítius donàre dignètur. ℟. Præsta, ætérne omnípotens Deus. Kyrie, eléïson. ℟. Christe, eléïson. Kyrie, eléïson.

Capítula.

DIlectíssimi fratres, qui ómnia idòla géntium cum Psalmísta dœmónia esse créditis; illòrum, quæso, ut ritus & mónstruos actus omnímodo respuàmus: & si áliquem ex Ecclésiæ fíliis tália, aut ágere aut delectàri prospícitis, vestrà admonitiòne corrípite, & ad viam salùtis ab erróribus revocàte; ut verba Domínicæ oratiònis, quæ ipso Dómino docénte didicístis, & simul mecum & cum illis proclamàre líberi possítis è terris dicéntes:

Pater noster. A malo nos líbera. *fol.* 10. Lauda. Allelúia. Lætàbitur desérta & ínvia, & exultàbit solitùdo. P. Et florèbit quasi lílium. Allelúia, allelúia. ℣. Jubilàte Dómino omnis terra: servite Dómino in lætítia. P. Et. ℣. Glória, & honor, &c. P. Et.

Be-

Benedíctio.

CHristus Dóminus, qui cum Patre, & Spíritu Sancto unus extat cónditor & annôrum & témporum; ipse in inítio hujus anni vestrum acceptâre dignêtur jejúnium. ℟. Amen. Sit vobis semper ductor, qui éxtitit totius mundi Redémptor. ℟. Amen. Ut, cujus in nativitâte solémnia jam strénuè peregístis, apparitiònis festa étiam cum gáudio celebrêtis. ℟. Amen. Per. In nómine.

Ad Tértiam Prophetia & ómnia ália successívè.

Proverbiòrum Salomônis. *Capítulo* 3.

℟. Deo grátias.

FIli, ne obliviscâris legis meæ, & præcépta mea custódiat cor tuum. Longitúdinem enim dièrum, & annos vitæ, & pacem appônet tibi. Misericórdia, & véritas non te déserant, circúmda eas gútturi tuo, & scribe in tábulis cordis tui: & invénies grátiam, & disciplinam bonam coram Deo, & homínibus. Habe fidúciam in Dómino ex toto corde tuo, & ne innitâris prudéntiæ tuæ. In ómnibus viis tuis cógita illum, & ipse díriget gressus tuos. Ne sis sápiens apud temetípsum: time Dóminum, & recède à malo. ℟. Amen.

Lectio libri Exodi. *Capítulo* 32.

℟. Deo grátias.

IN illis diêbus: Videns pópulus, quòd moram fáceret descendéndi de monte Moyses, congregâtus advérsùs Aaron, ait: Surge, fac nobis deos, qui nos præcédant: Moysi enim huic viro, qui nos edúxit de terra Ægypti, ignorâmus quid accíderit. Dixítque ad eos Aaron: Tóllite ináures áureas de uxòrum, filiorúmque & filiârum vestrârum áuribus, & afférte ad me. Fecítque pópulus quæ jússerat, déferens ináures ad Aaron. Quas cùm ille accepísset, formâvit ópere fusório, & fecit ex eis vítulum conflátilem: dixerúntque: Hi sunt dii tui Israël, qui te eduxérunt de terra Ægypti. Quod cùm vidísset Aaron, ædificâvit altâre coram eo, & præcònis voce clamâvit dicens: Cràs solémnitas Dómini est. Surgentésque manè, obtulérunt holocáusta, & hóstias pacíficas, & sedit pópulus manducâre, & bíbere, & surrexérunt lúdere. Locûtus est autem Dóminus ad Móysen, dicens: Vade, descénde: peccâvit pópulus tuus, quem eduxísti de terra Ægypti. Recessérunt de via, quam ostendísti eis: fecerúntque sibi vítulum conflátilem, & immolavérunt, atque immolántes ei hóstias, dixérunt: Isti sunt dii tui Israël, qui te eduxérunt de terra Ægypti. Rursúmque dixit Dóminus ad Moysen: Cerno, quod pópulus iste duræ cervìcis est. Dimítte me, ut irascâtur furor meus contra eos, & déleam eos, faciámque te in gentem magnam. Móyses autem orâbat Dóminum suum, dicens: Cur, Dómine, iráscitur furor tuus contra pópulum tuum, quem eduxísti de terra Ægypti, in fortitúdine magna, & in manu robústa? Ne quæso dicant Ægyptii: Cállidè edúxit eos, ut interfíceret in móntibus, & delêret de terra: quiéscat ira tua, & esto placábilis super nequítiam pópuli tui. Recordâre Abraham, Isaac, & Israël servòrum tuòrum, quibus jurásti per temetípsum, dicens: Multiplicâbo semen tuum, sicut stellas cœli: & univérsam terram hanc, de qua locûtus sum, dabo sémini vestro, & possidébitis eam semper. Plácatúsque est Dóminus, ne fáceret malum, quod locûtus fúerat advérsùs pópulum suum. Et revérsus est Móyses de monte, portans duas tábulas testimónii in manu scriptas ex utrâque parte, & factas ópere Dei: scriptûra Dei quoque erat in tábulis. Audiens autem Jósuë tumúltum pópuli vociferántis, dixit ad Móysen: Ululâtus pugnæ audítur in castris. Qui respóndit: Non est clamor adhortántium ad pugnam, neque vociferátio compelléntium ad fugam: sed vocem cantántium ego áudio. Cùmque appropinquásset ad castra, vidit vítulum, & choros: iratúsque valdè, projécit de manu tábulas, & confrégit eas ad radicem montis: arripiénsque vítulum quem fécerat, combússit, & contrivit usque ad púlverem, quem sparsit in aquam, & dedit ex eo potum filiis Israël. Dixitque ad Aaron: Quid tibi fecit hic pópulus, ut indúceres super eum peccâtum máximum? Cui ille respóndit: Ne indignètur Dóminus meus: tu enim nosti pópulum istum, quòd pronus sit ad malum: dixérunt mihi: fac nobis deos, qui nos præcédant: huic enim Moysi, qui nos edúxit de terra Ægypti, nescimus quid accíderit. Quibus ego dixi: Quis vestrûm habet aurum? Tulérunt & dedérunt mihi: & projéci illud in ignem, egressúsque est hic vítulus. Videns ergo Móyses pópulum quod esset nudâtus (spoliáverat enim eum Aaron propter ignomíniam sordis, & inter hostes nudum constitúerat): & stans in castrórum porta, ait: Si quis est Dómini, jungâtur mihi. Congregatíque sunt ad eum omnes filii Levi: quibus ait: Hæc dicit Dóminus Deus Is-

Israël: Ponat vir gládium super femur suum: ite, & redite de porta usque ad portam per médium castrórum, & occidat unusquísque fratrem suum, & amicum suum, & próximum suum. Fecerúntque filii Levi juxta sermónem Móysi, ceciderúntque in die illo quasi vigínti tria míllia hóminum. Et ait Móyses: Consecrástis manus vestras hódiè unusquísque in filio, & in fratre suo, ut detur vobis benedíctio. ℟. Amen.

Léctio libri Esaíæ Prophétæ. *Capítulo* 33.
℟. Deo grátias.

HÆc dicit Dóminus: Audite qui longè estis, quæ fécerim, & cognóscite vicíni fortitúdinem meam. Contérriti sunt in Sion peccatóres, possédit timor hypócritas. Quis póterit habitáre de vobis cum igne devoránte? Quis hábitat ex vobis cum ardóribus sempitérnis? Qui ámbulat in judíciis, & lóquitur veritátem, qui prójicit avarítiam, & calúmniam, & éxcutit manus suas ab omni múnere, qui obdúrat áures suas ne áudiat, & ne effúndat sánguinem, & cludit óculos suos ne vídeat malum. Iste in excélsis hábitat, muniménta saxórum sublímitas ejus: panis ejus datus est, aquæ ejus fidéles sunt. Regem in decóre suo vidébunt óculi ejus, cernent terram de longè. Cor ejus meditábitur timórem: ubi est litterátus? ubi verba legis pónderans? ubi doctor parvulórum? Pópulum imprudéntem non vidébis, pópulum alti sermónis: ita ut non possis intellígere disertitúdinem linguæ ejus, in quo nulla est sapiéntia. ℟. Amen.

Sequéntia Epístolæ Pauli Apóstoli ad Corínthios. 1. *Capítulo.* 10.
℟. Deo grátias.

FRatres, nólumus vos ignoráre, quóniam patres nostri omnes sub nube fuérunt, & omnes mare transiérunt, & omnes in Móyse baptizáti sunt, & in nube, & in mari: & omnes eámdem escam spirituálem manducavérunt, & omnes eúmdem potum spirituálem bibérunt: (bibébant autem de spirituáli, consequénti eos, petrâ: petra autem erat Christus) sed non in plúribus eórum beneplácitum est Deo: nam prostráti sunt in desérto. Hæc autem in figúra facta sunt nostri, ut non simus concupiscéntes malórum, sicut illi concupiérunt: neque idólatræ efficiámini, sicut quidam ex ipsis: quemádmodùm scriptum est: Sedit pópulus manducáre, & bíbere, & surrexérunt lúdere. Neque fornicémini, sicut quidam ex ipsis fornicáti sunt, & cecidérunt unâ die vigínti tria míllia. Neque tentémus Christum: sicut quidam eórum tentavérunt, & à serpéntibus periérunt. Neque murmuravérimus sicut quidam eórum murmuravérunt, & periérunt ab exterminatóre. Hæc autem ómnia in figúra contingébant illis: scripta sunt enim ad correctiónem nostram, in quos fines sæculórum devenérunt. Itaque qui se exístimat stare, vídeat ne cadat. Tentátio vos non apprehéndat nisi humána: fidélis autem Deus est, qui non patiétur vos tentári supra id quod potéstis, sed fáciet & cum tentatióne étiam provéntum, ut possitis sustinére. Propter quod, charíssimi mihi, fúgite ab idolórum cultúra: Ut prudéntibus lóquor, vos judicáte quod dico. Calix benedictiónis, cui benedícimus, nonne communicátio sánguinis Christi est? & panis, quem frángimus, nonne participátio córporis Dómini est? Quóniam unus panis, unum corpus multi sumus, nam omnes de uno pane, & de uno cálice participámus. Vidéte Israël secúndùm carnem: nonne qui edunt hóstias, partícipes sunt altáris? Quid ergo? dico quod idólis immolátum sit áliquid? aut quod idólum sit áliquid? Sed quæ ímmolant Gentes, dæmónibus ímmolant, & non Deo. Nolo autem vos sócios fieri dæmoniórum: non potéstis cálicem Dómini bíbere, & cálicem dæmoniórum: non potéstis mensæ Dómini partícipes esse, & mensæ dæmoniórum. An æmulámur Dóminum? Numquid fortióres illo sumus? Omnia mihi licent, sed non ómnia ædíficant. Nemo quod suum est quærat, sed quod altérius. Omne, quod in macéllo venúmdatur, manducáte, nihil interrogántes propter consciéntiam. Dómini est terra, & plenitúdo ejus. Si quis vocat vos infidélium, & vultis ire: omne, quod vobis appónitur, manducáte, nihil interrogántes propter consciéntiam. Si quis autem díxerit: Hoc immolátum est idólis: nolite manducáre propter illum qui indicávit propter consciéntiam. Consciéntiam autem dico non tuam, sed altérius. Ut quid enim libértas mea judicátur ab ália consciéntia? Si ergo cum grátia partícipo, quid blasphémor pro eo quod grátias ago? Sive ergo manducátis, sive bibéritis, vel áliud quid fácitis: ómnia in glóriam Dei fácite. Sine offensióne estóte Judæis, & Géntibus, & Ecclésiæ Dei: Sicut & ego per ómnia ómnibus pláceo, non quærens quod mihi útile est, sed quod multis: ut salvi fiant. ℟. Amen.

Antíphona 1. Simulácra Géntium, ópera mánuum hóminum: símiles illis fiant, qui fáciunt ea: & omnes, qui confídunt in eis. Qui autem timent Dóminum, sperent in Dómino: adjútor eòrum, & protéctor eòrum est. Psalmus 113.

Orátio.

Dómine, qui sursùm in cœléstibus hábitans, terrénas potestátes cóntines & gubérnas: da nómini tuo glóriam, da peccántibus véniam; quodque de tua misericórdia præsúmimus, in veritàte, quod quærâmus, hauriàmus, ut misericórdia tua de Ecclésiæ cœtu simulácra exclùdat, & véritas ad cultùs tui agnitiònem dúbia corda convértat: ádjice, quæsumus, Dómine, benedictiònem tuam super pópulum tuum, & super filios eòrum; quique timéntibus te factus es salus in vitam perpétuam, quam promisísti, concède corònam; ut non peccátis mórtui, à tua benedictiòne abjiciámur, sed vitæ partícipes facti, nomen tuum in sæcula conlaudémus. ℟. Amen. Per misericórdiam, &c.

Antíphona 2. Exultàte Deo adjutóri nostro: jubilàte Deo Jacob. Psalmus. 80.

Orátio.

Tibi adjutóri nostro Dómino exultatiòne fidei & spei plaudéntes orâmus, ut petítio nostra in tribulatiòne diffùsa tuis áuribus appropínquet, & necessitátum nostrárum causas insínuet: tua quippe bónitas singulòrum précibus semper adsit, ut líberes: & eréptis nobis tríbue desidérii ardòrem ad te perténdere, & unitàtem trinæ majestàtis devòtè concórditèr clamitàre; ut, tuis semper láudibus déditi, tuàrum justificatiònum trámitem adsecúti in te quæsumus exultatiònis ornaménta, & spei remédia & fidei adquirâmus corònam. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam Deus noster, &c. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Antíphona 3. Cognóscant Gentes quóniam nomen tibi Dóminus: tu solus Altíssimus super omnem terram. Psalmus 82.

℟. Propitiàre, Dómine, peccátis nostris propter nomen tuum. P. Nequándo dicant in Géntibus: Ubi est Deus eòrum? ℣. Adjuva nos, Deus salutàris noster: & propítius esto peccátis nostris. P. Nequándo dicant, &c. ℣. Glória, & honor Patri, &c. Reiterètur Propitiàre, Dómine.

Preces. Ad te clamâmus, Dómine. P. Miserère, & parce pópulo tuo. ℣. Sacerdótes oràte: flectèntes génua dícite: P. Miserère. ℣. Ignósce mala, quæ géssimus, & esto nobis propítius. P. Miserère. ℣. Aréntem terram jam réspice, & imbrem grátiæ tríbue. P. Miserère, & parce pópulo tuo.

Capítula.

Cognóscant Gentes, Christe, quòd nomen tibi sit Dóminus, pro quibus es patíbulo Crucis appénsus: quosque ignáviæ ignorántia dedit, sciéntia restítuat censitóri, ut fide convertátur consciéntia, & spe læténtur in glória.

Pater noster. ℣. A malo nos líbera. fol. 10.

Per misericórdiam tuam, Deus noster, qui es benedíctus, & vivis, & ómnia regis in sæcula sæculórum. ℟. Amen. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo. ℣. In nómine Dómini nostri Jesu Christi perficiàmus cum pace. ℟. Deo grátias.

Isto órdine finiúntur Horæ, vidélicet, Tértia, Sexta, & Nona de diébus jejuniòrum, hoc est, Kalendárum Januárii tribus diébus ante Epiphaniam Dómini quartâ féria, quintâ féria, sextâ féria, & Sábbato quòd est Vigília sanctæ Pentecóstes; tribus diébus ante festum sancti Cypriáni; Kalendárum Novémbrium tribus diébus ante festum sancti Martíni, & in feriis, quæ infra annum sunt præter illas, quæ benedictiònem habent.

Ad Sextam.

Léctio libri Esaíæ Prophétæ. *Capítulo* 31. ℟. Deo grátias.

Hæc dicit Dóminus: Quómodò si rúgiat leo, & cátulus leònis super prædam suam, cum occúrrerit ei multitùdo pastòrum, à voce eòrum non formidàbit, & à multitúdine eòrum non pavèbit: sic descéndet Dóminus exercítuum, ut præliètur super montem Sion, & super collem ejus. Sicut aves volántes, sic próteget Dóminus exercítuum Hierúsalem, prótegens & líberans, tránsiens, & salvans. Convertímini, sicut in profúndum recesseràtis filii Israël. In die illa abjíciet vir idòla argénti sui, & idòla auri sui, quæ fécerant vobis manus vestræ in peccàtum. Et cadet Assur in glàdio non viri, & gládius non hóminis voràbit eum, & fúgiet non à fácie gládii: & júvenes ejus vectigáles erunt. Et fortitùdo ejus à terròre transibit, & pavébunt fugiéntes príncipes ejus: dicit Dóminus, cujus ignis est in Sion, & camínus ejus in Hierúsalem. Ecce in justítia regnàbit rex, & príncipes in judício præerunt.

erunt. Et erit vir, sicut qui abscónditur à vento, & celat se à tempestâte. Sicut rivi aquârum in siti, & umbra petræ permanéntis in terra desérta. Non caligâbunt óculi vidéntium, & âures audiéntium diligéntèr auscultâbunt. Et cor stultórum intélliget sciéntiam, & lingua balbórum velócitèr loquêtur & planè. Non vocâbitur ultra is, qui insípiens est, princeps, neque frauduléntus appellâbitur major, ait Dóminus omnípotens. ℟. Amen.

Antíphona 1. Oculi nostri ad Dóminum Deum nostrum, donec misereâtur nobis. Psalmus 122.

Orâtio.

AD te Dómine, óculos nostros erígimus; quem cœléstia, & terræ máchinam virtûte continère fatêmur. Miserère ígitur nostrì, Domine, miserère; & peccâtis nostris, pro quibus te metúimus, parce: ut contémptum nostrum pietâte cleménti respícias; & à delictórum obpróbrio dêxterà nos tuæ virtûtis erípias. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam Deus noster. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum, &c.

Antíphona 2. Bénefac Dómine bonis, & rectis corde. Psalmus 124.

Orâtio.

BEnefac, Dómine, bonis & rectis cordde régimen salutâris impénde, atque in tuæ plebis custódia semper vígila, & malignántium rábiem tuâ déxterâ refréna. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona 3. Speret Israël in Dómino ex hoc nunc & usque in sæculum. Psalmus 130. ℟. Miserère quia Deus es. P. Mìséricors miserère, quia peccávimus tibi. ℣. Ad te levâmus óculos nostros, qui hábitas in cœlis. P. Mìséricors. ℟. Miserère.

Preces. Ad te clamâmus, Dómine. P. Precâmur ut exáudias. ℣. Audi vocem súpplicum, & da vitæ remédium. P. Precâmur. ℣. Causas peccâti ámove, & da locum véniæ. P. Precâmur. ℣. Da nobis auxílium, qui tollis perículum. P. Precâmur. ℣. Audi Deus víduas, & orphanórum láchrymas. P. Precâmur.

Capítula.

EXálta cornu nostrum, Dómine, fidei cathólicæ mérito; ne maculêtur mens supérbiæ morbo, gressúsque nostros super mundi hujus latitúdine tríbue ambulâre: ne nóxii incedâmus in cómpedes, sed humílitèr sentiéndo, ad plenitúdinem spei nobis condónes properâre.

Pater noster, &c. A malo nos líbera. fol. 10. Dóminus, &c. ℟. Et cum spíritu, &c. In nómine Dómini, &c.

Benedíctio. Quære in Sexta, quæ dícitur per totum annum.

Ad Nonam.

Proverbiórum Salomônis. *Capítulo* 3. ℟. Deo grâtias.

FIli, Noli prohibêre eum qui potest benefácere: si vales, & ipse bénefac. Ne dicas amico tuo: Vade, revértere, & crás dabo tibi: cùm statim possis dare. Non enim scis quid superventûra páriet dies. Ne moliâris amico tuo malum, cùm ille in te hábeat fidúciam. Ne conténdas advérsùs hóminem frustrà, cùm ipse tibi nihil maleféceri. Ne æmulèris hóminem injústum, nec imitèris vias ejus: quia abominâtio est Dómini omnis inlùsor, & cum simplícibus sermocinâtio ejus. Egéstas à Dómino in domum ímpii, tabernácula autem justórum benedicéntur. Inlusóres ipse inlùdet, & mansuétis dat grátiam. ℟. Amen.

Léctio libri Exodi. *Capítulo* 32. & 33. ℟. Deo grâtias.

IN diébus illis: Locûtus est Móyses fíliis Israël dicens: Peccástis peccâtum máximum: ascéndam ad Dóminum, si quómodo, eum, quívero, deprecâbor pro scélere vestro. Reversúsque ad Dóminum, ait: Obsecro, Dómine, peccâvit pópulus iste peccâtum máximum, fecerúntque sibi deos âureos: aut dimitte eis hanc noxam, aut si non facis, dele me de libro tuo, quem scripsísti. Cui respóndit Dóminus: Qui peccáverit mihi, delêbo eum de libro meo: tu autem vade, & duc pópulum istum quò locûtus sum tibi: Angelus meus præcèdet te. Ego autem in die ultiònis visitâbo & hoc peccâtum eòrum. Percússit ergo Dóminus pópulum pro reâtu vítuli, quem fécerat Aaron.

Locutúsque est Dóminus ad Móysen: Vade, ascénde de loco isto tu, & pópulus tuus, quem eduxísti de terra Ægypti, in terram, quam jurâvi Abraham, Isaac, & Jacob, dicens: Sémini tuo dabo terram, & mittam præcursôrem tui Angelum, ut ejíciam Chananæum, Hethæum, & Amorrhæum, & Cethæum, & Pherezæum, & Hevæum, & Jebusæum, & intrent in terram fluéntem lacte & melle. Non enim ascéndam tecum, quia pópulus duræ cervícis es: ne fortè dispérdam te in via. Audiénsque pópulus sermó-

Digitized by Google

mônem hunc péssimum, luxit: & nullus ex more indûtus est cultu suo. Dixítque Dóminus ad Móysen: Lóquere filiis Israël: Pópulus duræ cervìcis es, semel ascéndam in médio tuì, & delèbo te. Jam nunc depône ornaméntum tuum, ut sciam quid fáciam tibi. Deposuérunt ergo filii Israël ornaméntum suum à monte Horeb. Móyses quoque tollens tabernáculum, teténdit extra castra procul, vocavítque nomen ejus, Tabernáculum fœderis. ℟. Amen.

Léctio libri Esaíæ Prophétæ. *Capítulo* 46.
℟. Deo grátias.

HÆc dicit Dóminus: Audite me, domus Jacob, & omne resíduum dumûs Israël, qui portámini à meo útero, qui gestámini à mea vulva. Usque ad senéctam ego ipse, & usque ad canos ego portâbo: ego feci, & ego feram: ego portâbo, & salvâbo. Cui assimilástis me, & æquástis, & comparástis me, & fecístis símilem? Qui confértis áurum de sácculo, & argéntum staterâ ponderàtis: conducéntes artíficem, ut fáciat deum: & procidéntes, adoràtis. Portant illum in húmeris gestántes, & ponéntes in loco suo: & stabit, & de loco suo non movébitur: sed & cùm clamáverint ad eum, non exáudiet: de tribulatiône non salvâbit. Mementôte istud, confundámini: redite prævaricatóres ad cor. Recordámini priòris sæculi, quóniam ego sum Deus, & non est ultrà Deus, nec est símilis mei: Adnúntians ab exórdio novíssimum, & ab inítio quæ necdum facta sunt, dicens: Consílium meum stabit, & omnis volúntas mea fiet: Vocans ab oriénte avem, & de terra longínqua virum voluntàtis meæ: et locûtus sum, & addûcam illum: creávi, & fáciam illum. ℟. Amen.

Sequéntia Epístolæ Pauli Apóstoli ad Corínthios secúndæ. *Capítulo* 6. & 7.
℟. Deo grátias.

FRatres, Os nostrum patet ad vos, ò Corínthii, cor nostrum dilatàtum est. Non angustiámini in nobis: angustiámini autem in viscéribus vestris: eándem autem habéntes remuneratiònem, tamquàm filiis dico, dilatámini & vos. Et nolite jugum dúcere cum infidélibus. Quæ enim participátio justítiæ cum iniquitàte? Aut quæ sociétas lucis ad ténebras? Quæ enim convéntio Christi ad Bélial? Aut quæ pars fidéli cum infidéli? Qui autem consénsus templo Dei cum idólis? Vos enim estis templum Dei vivi, sicut dicit Dóminus: Quóniam habitâbo in illis, & inter eos ambulâbo, & ero illòrum Deus, & ipsi erunt mihi pópulus. Propter quod exite de médio eòrum, & separámini, dicit Dóminus Omnípotens, & immúndum ne tetigéritis: & ego recípiam vos: & ero vobis in patrem, & vos éritis mihi in filios, & in filias, dicit Dóminus. Has ígitur habéntes promissiónes, charíssimi, mundèmus nos ab omni inquinaménto carnis & spíritûs, perficiéntes sanctificatiònem in timôre Dei. ℟. Amen.

Antíphona 1. Omnia quæcúmque vóluit Dóminus fecit in cœlo, & in terra, in mari, & in abyssis, edúcens nubes ab extrèmo terræ. Psalmus 134.

Orátio.

DOmine, qui edúcens nubes ab extrêmo terræ; orbem univérsum sanctis replésti doctóribus, fúlgura in plúviam convérte misericors, ut præcéptis tuis, quibus fámulos tuos, ut córrigas, terres, benedicéndo reficias, tuáque replétos grátiâ ubérius benedicas. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam. Deus noster, &c. Dóminus sit semper, &c. ℟. Et cum, &c.

Antíphona 2. Quis Deus magnus sicut Deus noster? tu es Deus, qui facis mirabília solus. Psalmus 76.

Orátio.

PRecâmur Dómine, ut tuâ nos non repéllas propitiatiône; sed obtinéndæ misericórdiæ adhuc tempus appône: ut déxtera, quæ fuit vindex in ultiône facínorum; ipsa sit nobis contrítis remédium sempitérnum. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam Deus noster, &c.

Antíphona 3. Qui dilígitis Dóminum, odite malum. Psalmus 96.

Preces. Avérte, Dómine, iram furòris tui, & miserâtus parce pópulo tuo. P. Et miserère. ℣. Omnium précibus pium auditum præbe, teque rogàmus sanctè, citò concéde. P. Et miserère. ℣. Tu Christe flébiles gémitus intuère, víncula mortis solve, & vitam largire. P. Et miserère. ℣. Jam vide láchrymas, intéllige lugéntes: tandem delicta nostra clemens ignósce. P. Et miserère. ℣. Nullus ex nobis est, quem áudias libéntèr, tu propter temetípsum Christe succúrre. P. Et miserère.

Capítula.

DEus, cujus in regno credéntium terra exúltat, cujus justítiam cœli adnúnciant,

tiant, cujus dominatiònem Angelôrum legiónes adórant; custódi servòrum tuòrum ánimas: ac ne peccáti auctòrem sequéntes, intereàmus: tu líbera, tu prótege, tu consérva: ut, cùm ante fáciem tuam ignis combúrens præjerit, non nos meritòrum pœna exuréndos accípiat, sed cleméntia creatòris, ut vivàmus, erípiat.

Pater noster. Et ne nos, &c. A malo nos líbera. Quære fol. 10.

Ad Vésperum.

Lauda. Véspere, manè, & merídie te laudàmus, Dómine.

Antíphona. Salva plebem tuam, Dómine, & bénedic hereditàtem tuam. Psalmus 27.

Lauda. Véniat super nos, Dómine, misericórdia tua: & salutàre tuum, & elóquium tuum. ℣. Et respondèbo exprobrántibus mihi verbum: quia sperávi in sermónibus tuis. P. Et elóquium tuum. ℣. Glória & honor Patri, &c. P. Et elóquium tuum.

Hymnus. Benignitàtis fons Deus.

Supplicátio. Orèmus Redemptòrem mundi.

Capítula. Dilectíssimi fratres.

Benedíctio. Christus Dóminus, qui cum Patre.

Láuda. Allelúia. Lætábitur desérta. Omnia supra dicta requíre fol. 69. & 70.

Orátio. Dómine, exáudi oratiònem nostram. Require in isto fólio.

IN SECUNDO DIE.

Ad Matutinum.

Antíphona. Tu autem Dómine suscéptor meus es, glória mea, & exáltans caput meum. Psalmus 3.

Orátio. Quamvis Dómine. Quære fol. 68.

Antíphona 1. Magnus Dóminus, & laudàbilis nimìs. Psalmus 47.

Orátio.

MAgne Dómine valdèque laudábilis, dilàta in omnes fidem Ecclésiæ tuæ: ut in cujus grádibus Deus agnósceris; in ea étiam plenà fidélium devotiòne laudèris: ejusque preces propítius súscipe; & inter sæculi procéllas sollícitos gubernàtor custódi: ut civitàtem, quam fundásti in sæcula, misericórdià tuà introeúntes, suscipiàmur in illa, narrántes in túrribus mirabília tua. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, &c.

Antíphona 2. Meménto congregatiònis Dómine, quam creásti ab inítio. Psalmus 73.

Orátio.

MEménto Dómine congregatiònis tuæ, quam ab inítio creásti, quamque mirabílitèr ac misericórditèr tui sánguinis prétio redemísti; qui hanc ipsam in possessiònem tuam de Géntibus elegísti. Líbera ergo virgam hereditàtis tuæ à supplantatòris incúrsibus: ac sìc eam rege justificándo præsenti in sæculo, ut ipsam heréditet in sæculo post futúro: & quæ regnum tuum advenìre divínà traditiòne exòrat; ad idem regnum indúlto piáculo, hereditárià successiòne pervéniat. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, &c.

Antíphona 3. Clamor noster ad te pervéniat; & ne avértas fáciem tuam à me. Psalmus 101.

Orátio.

DOmine, exáudi oratiònem nostram; & clamor noster ad te remòto impediménto pervéniat: quocúmque autem die te invocàmus, velócitèr tibi nostra patéscat orátio: nec avértas fáciem tuam à gemítibus; nec gubernatiònem tuam à nostris cohíbeas móribus: ut gratulèmur adipísci postuláta; dum ad te nostra pervénerint desidéria. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, &c. ℟. Hierúsalem erit tibi Dóminus lux ætérna, & Deus honor tuus non enim in hoc casu tibi véniet, sol & luna non deficient. P. In ætérnum tempus. ℣. Hierúsalem non erit tibi sol ámpliùs ad lucéndum per diem, nec splendor lunæ illuminábit te in nocte; sed erit tibi Dóminus in luce. P. In ætérnum.

IN LAUDIBUS.

Antíphona. Avérte fáciem tuam à peccátis meis: & omnes iniquitátes meas dele. Psalmus 50.

Orátio. Avérte fáciem tuam. Require fol. 68.

Ad Cánticum.

Antíphona. Non est Deus sicut homo, ut mentiàtur: nec ut fílius hóminis, ut immutétur.

Cánticum Númeri. *Capítulo 23.*

DE Aram addúxit me Balac rex Moabitàrum, de móntibus Oriéntis: veni, inquit, & máledic Jacob: * própera, & detestàre Israël. Quómodò maledicam, cui non maledíxit Deus?

Quà ratiòne detéster, * quem Deus non detestàtur?

De summis silícibus vidèbo eum, * & de cóllibus considerábo illum.

Pópulus solus habitàbit, * & inter gentes non reputàbitur.

Quis dinumeràre possit púlverem Jacob, * & nosse númerum stirpis Israël?

Moriàtur ánima mea morte justòrum, * & fiant

fiant novíssima mea horum simília
Sta Balac & auscúlta, * audi fili Sephor:
Non est Deus sicut homo, ut mentiátur: * nec ut filius hóminis, ut immutétur.
Dixit ergo, & non fáciet? * locûtus est, & non adimplébit?
Ad benedicéndum addúctus sum, * benedictiónem prohibère non váleo.
Non est idólum in Jacob, * nec vidêtur simulácrum in Israël.
Dóminus Deus ejus cum eo est, * & clangor victóriæ regis in illo.
Deus edúxit eum de Ægypto, * cujus fortitûdo símilis est rhinocerôti.
Non est augúrium in Jacob, * nec divinátio in Israël.
Tempóribus suis dicêtur Jacob & Israël * quid operâtus est Deus.
Pópulus ecce ut leœna consúrgit, * & leo erígitur:
Non accubàbit, donec dévoret prædam, * & occisórum sánguinem bibat.

Orátio.

TU es, Dómine, stella veritâtis óriens ex Jacob, homóque consúrgens ex Israël: & novo sídere osténderis Deus, & præsépio pósitus Deus & homo, unus crédetis Christus: Propter magnam ergo misericórdiam tuam, visiònis tuæ horum próroga grátiam: ut appáreat in nos lucis tuæ radiábile signum, quod expéllat omnes ténebras vitiórum: & qui visiònis tuæ desidério anhelàmus, visiònis tuæ præmio consolémur. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam Deus noster.

Matutinárium.

Antíphona. Lux auróræ oriénte sole manè. P. Absque núbibus rútilat. ℣. Deus misereátur nobis, & benedicat nos: illúminet Dóminus vultum suum super nos. P. Absque, &c. ℣. Glória, & honor Patri, &c. P. Absque.
Lauda. In potentátibus ejus laudâte eum. Psalmus 150.

Léctio libri Esaíæ Prophétæ. *Capítulo* 2.
℟. Deo grátias.

HÆc dicit Dóminus: ingrédere ad petram, abscóndere fossâ humo à fácie timóris Dómini, & à glória majestâtis ejus. Oculi sublímes hóminum humiliáti sunt, & incurvábitur altitûdo virórum; & exaltábitur Dóminus solus in die illa. Quia dies Dómini exercítuum super omnem supérbum, & excélsum, & super arrogántem: & humiliábitur. Et super omnes cedros Líbani sublímes & eréctas, & super omnes quercus Basan. Et super omnes montes excélsos, & super omnes colles elevátos. Et super omnem turrim excélsam, & super omnem murum munítum, & super omnes naves Tharsis, & super omne lignum, quod visu pulchrum est. Et incurvábitur omnis sublímitas hóminum, & humiliábitur altitûdo virórum, & elevábitur Dóminus solus in die illa: & idóla pénitùs conteréntur: Et introíbunt in spelúncas petrârum, & in vorágines terræ à fácie timòris Dómini, & à glória majestâtis ejus, cùm surréxerit percútere terram. In illa die projíciet homo idóla argénti sui, & simulácra áuri sui, quæ fecérunt sibi, ut adorárent talpas, & vespertiliónes. Et ingrediêtur fixúras petrârum, & cavérnas saxórum à fácie formídinis Dómini, & glóriâ majestâtis ejus, cùm surréxerit percútere terram. Quiéscite ergo ab hómine, cujus spíritus in náribus ejus est, quia excélsus reputâtus est ipse. ℟. Amen.
Hymnus. Benignitâtis fons.
Capítula. Dilectíssimi fratres.
Láuda. Allelúia. Lætábitur.
Benedíctio. Christus Dóminus qui cum Patre. Require fol. 69. & 70.
Orátio. Magne Dómine. Quære in princípio Matutíni. fol. 75.

Ad Tértiam.

Sapiéntia Salomònis Proverbiórum. *Capítulo* 21.
℟. Deo grátias.

FIli, qui obtûrat aurem suam ad clamòrem páuperis, & ipse clamàbit, & non exaudiêtur. Munus abscónditum exstínguit iras, & donum in sinu indignatiònem máximam. Gáudium justo est fácere judícium, & pavor operántibus iniquitâtem. Vir, qui erráverit à via doctrínæ, in cœtu gigántum commorábitur. Qui díligit épulas, in egestâte erit: & qui amat vinum, & pínguia, non ditábitur. Pro justo datur ímpius: pro recto iníquus. Mélius est habitâre in terra desérta, quam cum muliére rixósa & iracúnda. Thesáurus desiderábilis, & óleum in habitáculum justi: & imprúdens homo díssipat illud. Qui séquitur justítiam, & misericórdiam, invéniet justítiam, & vitam, & glóriam. ℟. Amen.

Léctio libri Deuteronómii. *Capítulo* 5. & 6.
℟. Deo grátias.

IN illis diébus: Vocávit Móyses omnem Israël, & dixit ad eum: Audi Israël

Digitized by Google

raël cærimónias atque judícia, quæ ego loquor in áuribus vestris: hódiè díscite ea, & ópere complète. Dóminus Deus noster pépigit nobíscum fœdus in Horeb. Non cum pátribus nostris inìvit pactum, sed nobíscum qui in præsentiàrum sumus: fácie ad fáciem locùtus est nobis in monte de médio ignis. Ego sequéster, & médius fui inter Deum, & vos in témpore illo, ut annuntiàrem vobis verba ejus: Timuístis enim ignem, & non ascendístis in montem, & ait Dóminus Deus tuus, qui edúxit te de terra Ægypti, de domo servitùtis. Non habèbis deos aliénos in conspéctu meo. Non fácies tibi scúlptile, nec similitúdinem hóminum, qui in cœlo sunt désuper, & quæ in terra deórsum, & quæ versántur in aquis sub terra. Non adoràbis ea, neque coles. Ego enim sum Dóminus Deus tuus: Deus æmulàtor, reddens iniquitàtem patrum super fílios in tértiam & quartam generatiònem his qui odérunt me, & fáciens misericórdiam in multa míllia diligéntibus me, & custodiéntibus præcépta mea. Non usurpàbis nomen Dómini Dei tui frustrà: quia non erit impunitus qui super vana nomen ejus admíserit. Honòra patrem tuum & matrem, sicut præcèpit tibi Dóminus Deus tuus, ut longo vivas témpore, & benè sit tibi in terra, quam Dóminus Deus tuus datùrus est tibi. Non occìdes. Neque mœcháberis. Furtum non fácies. Nec loquèris contra próximum tuum falsum testimónium. Non concupísces uxòrem próximi tui: non domum, non ancíllam, non bovem, non ásinum, & univérsa, quæ illius sunt: Hæc sunt præcépta & cærimóniæ atque judícia, quæ mandàvit Dóminus Deus vester, ut docèrem vos, & faciàtis ea in terram ad quam transgredímini possidéndam: ut tímeas Dóminum Deum tuum, & custódias ómnia mandàta & præcépta ejus, quæ ego præcípio tibi, & fíliis, ac nepótibus tuis, cunctis dièbus vitæ tuæ, ut prolongéntur dies tui. Audi Israël, & obsérva ut fácias ea, & benè sit tibi, & multiplicèris ámpliùs, sicut pollícitus est Dóminus Deus patrum tuòrum dare tibi terram lacte & melle manántem. ℟. Amen.

Léctio libri Ezechièlis Prophètæ. *Capítulo* 18.

℟. Deo grátias.

FActus est sermo Dómini ad me dicens: Quid est quòd inter vos parábolam vértitis in provérbium istud, dicéntes: Patres comedérunt uvam acérbam, & dentes filiòrum obstupéscent? Vivo ego, dicit Dóminus, si fúerit vobis ultrà parábola hæc in provérbium in Israël. Ecce omnes ánimæ, meæ sunt: ut ánima patris, ita & ánima filii mea est: ánima, quæ peccáverit, ipsa moriètur. Et vir si fúerit justus, & fécerit judícium & justítiam, in móntibus non coméderit, & óculos suos non leváverit ad idòla domûs Israel: & uxòrem próximi sui non violáverit, & ad mulíerem menstruàtam non accésserit: Et hóminem non contristáverit: pignus debitóri reddíderit, per vim nihil rapúerit: panem suum esuriénti déderit, & nudum operúerit vestiménto: Ad usùram non commodáverit, & ámpliùs non accéperit: ab iniquitàte avérterit ánimam suam, judícium verum fécerit inter virum & virum: in præcéptis meis ambuláverit, & judícia mea custodíerit, ut fáciat veritàtem: hic justus est, vità vivet & non moriètur, ait Dóminus Omnípotens. ℟. Amen.

Sequéntia Epístolæ Pàuli Apóstoli ad Coríntios primæ. *Cápitulo* 8.

FRatres, Cógito quòd ego spíritum Dei hábeo. De his autem, quæ idólis sacrificántur, scimus quóniam omnes sapiéntiam habèmus. Sciéntia inflat, cháritas verò ædíficat. Si quis se exístimat scire áliquid, nondùm cognòvit quemádmodum opórteat eum scire. Si quis díligit Deum, hic cógnitus est ab eo. De escis autem, quæ idólis immolántur, scimus quia nihil est idólum in mundo, & quòd nullus Deus, nisi unus. Nam etsi sunt qui dicúntur dii, sive in cœlo, sive in terra (síquidem sunt dii multi, & dómini multi:) Nobis autem unus Deus, Pater, ex quo ómnia, & nos illúminat unus Dóminus Jesus Christus, per quem ómnia, & nos per ipsum. Sed non in ómnibus est sciéntia. Quidam autem cum sciéntia usque nùnc idóli, quasi idolothytum mandúcant: & consciéntia ipsòrum cùm sit infirma, pollúitur. Esca autem nos non commèndat Deo. Neque enim si non manducavérimus, deficièmus: neque si manducavérimus, abundábimus. Vidète autem ne fortè hæc licéntia vestra offendículum fiat infirmis. Si autem quis víderit eum, qui habet sciéntiam, in idólio recumbéntem: nonne consciéntia ejus cùm sit infirma, ædificàtur ad manducándum idolothyta? Et peribit infirmus in tua sciéntia frater, per quem Christus mórtuus est? Sic autem peccántes in fra

fratres, & percutiéntes consciéntiam eòrum infirmam, in Christo peccàtis. Quapropter si esca scandalízat fratrem meum: non manducàbo carnem in ætérnum, ne fratrem scandalízem. Non sum liber? Non sum Apóstolus? Nónne Christum Jesum Dóminum nostrum vidi? Nonne opus meum vos estis in Dómino? Et si áliis non sum Apóstolus, sed tamen vobis sum: nam signáculum Apostolàtus mei vos estis in Dómino. ℞. Amen.

Antíphona 1. Idòla Géntium jam non erunt à fácie timòris Dómini, & à majestàte virtùtis ejus, quóniam venit. Psalmus 113.

Oràtio. Dómine, qui sursùm in cœléstibus hábitas. Requìre fol. 72.

Antíphona 2. Omnis terra adòret te, Deus, & psallat tibi: & psalmum dicat nómini tuo, Altíssime. Psalmus 65.

Orátio.

Omnis terra adòret te, Dómine; & tibi psallat vitæ particípio incorrùptæ: ut sicut sunt ómnia tuo formàta opifício, ita cuncta tuo páritèr subdántur império. ℞. Amen. Per, &c.

Antíphona 3. Ego cognóvi quòd magnus est Dóminus, & Deus noster præ ómnibus diis. Psalmus 134.

℞. Sapiéntiam suam Deus revelàvit pópulo suo, Verbum ejus procéssit in fines terræ, clamàte. P. Per civitátes Judá eccè Salvàtor advénit in monte Sion. ℣. Exultàte in lætítia Jacob, & inite contra caput Géntium, personàte, cánite & dícite. P. Per civitátes, &c. ℣. Glória, &c. P. Per civitátes.

Preces. Clamàmus ad te, Dómine, tu miserère nobis. P. Et dona indulgéntiam. ℣. Rex altíssime & perénnis Dómine, precem, quam effùndimus, áccipe. P. Et dona. ℣. Ægros vísita & captívos révoca, pupíllos & víduas ádjuva. P. Et dona. ℣. Nos peccávimus & à te recéssimus, tu Redémptor ómnium salva nos. P. Et dona. ℣. Pœniténtibus miserère, Dómine, & peccáti máculas áblue. P. Et dona.

Orátio.

Laudàmus te Dómine, quia benígnus, ac suàvis es: præsta ítaque, ut dùm in tua laudatiòne insístimus, vel à mundi nos illécebris ádvoces, vel perfectòrum societáti adglómeres.

Pater noster.

Ad Sextam.

Léctio libri Esaíæ Prophétæ. *Capítulo* 19.

℞. Deo grátias.

Ecce Dóminus ascéndet super nubem levem, & ingrediétur Ægyptum, & movebúntur simulácra Ægypti à fácie ejus, & cor Ægypti tabéscet in médio ejus. Et concúrrere fáciam Ægyptios advérsùs Ægyptios: & pugnàbit vir contra fratrem suum, & vir contra amícum suum, & cívitas advérsùs civitàtem, & regnum advérsùs regnum. Et disrumpètur spíritus Ægypti in viscéribus ejus, & consílium ejus præcipitàbo: & interrogábunt simulácra sua, & divínos suos, & pythónes & ariólos. Et tradam Ægyptum in manu dominòrum crudélium, & rex fortis dominàbitur eis, ait Dóminus Omnípotens. ℞. Amen.

Antíphona 1. Láqueus contritus est, & nos liberàti sumus. Psalmus 123.

Orátio.

Esto in nobis Dómine Deus Israël: & malòrum infestatiònem, ne deglutiàmur, à nobis repélle: nocivámque iracúndiam, ne obsorbeàmur, cómprime: sìcque in nobis torrens tuæ voluptàtis redúndet, ut vitiòrum torréntem ánima nostra se sine discrímine pertransísse exúltet: neque inimicòrum déntibus laniémur; sed eréptos nos de venántium láqueis gratulèmur: & tu adjùtor noster heredita nos in possessiòne ætérna; qui, cooperánte Verbo tuo Sanctóque Spíritu, fecísti cœlum & terram. ℞. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 2. Convérte Dómine captivitàtem nostram, sicut torrens in austro. Psalmus 125.

Orátio.

Convértere, Dómine, captivitàtem nostram ab inlecebròsis inimíci seductiònibus rediméndo: & reple consolatiòne indulgéntiæ, quos desolàtos próspicis ob admisiònem nequítiæ: da nobis, quæsumus, contríti cordis humilitàtem quærere; & inquinaménta, quæ nos pólluunt, fluéntis lachrymàrum ablúere: sic étiam confessiònis remédia seràmus in láchrymis, ut indulgéntiæ fructus metàmus in gáudiis. ℞. Amen. Per.

Antíphona 3. Beàti omnes, qui timent Dóminum, qui ámbulant in viis ejus. Psalmus 127.

℞. Miserère nobis, Dómine. P. Miserère nobis. ℣. Ad te levàmus óculos nostros, qui hábitas in cœlis. P. Miserère nobis. ℣. Glória, & honor Patri, &c. P. Miserère nobis.

Pre-

Preces. Clamêmus omnes unà voce. P. Dómine miserère. ℣. Amàra nobis est vita nostra. P. Dómine miserère. ℣. Delícta dele, pacem concède. P. Dómine miserère. ℣. Inclína aurem tuam ad precem nostram. P. Dómine miserère. ℣. Parce delíctis, & súbveni de cœlis. P. Dómine miserère.

Orátio.

Deus, qui timéntes te, beátos prophetáli voce pronúntias; da in nobis tui timóris obséquia beneplácita; ut ex hoc in viis tuis ambulàre nos fácias: sitque, te gubernánte, labor noster tuis óculis plácitus; cujus fructus témpore remuneratiònis efficiàtur suavíssimus: ac sic labor ipse de charitàte studeàtur, ut apud te fruges ejus in beatitúdine recondeántur.

Pater noster. Et ne nos, &c.

Ad Nonam.

Proverbiòrum Salomònis. *Capítulo* 21. ℟. Deo grátias.

Filii, Qui custódit os suum, & línguam suam, custódit ab angústiis ánimam suam. Supérbus & árrogans vocàtur indóctus, qui in ira operàtur supérbiam. Desídia occidit pigrum: noluérunt enim quicquam manus ejus operári: totà die concupíscit & desíderat: qui autem justus est, tríbuet, & non cessàbit. Hóstiæ impiòrum abominábiles, quia offerúntur ex scélere. Testis mendax peribit: vir obédiens lóquitur victóriam. Vir ímpius procácitèr obfirmat vultum suum: qui autem rectus est, córrigit viam suam. Non est sapiéntia, neque prudéntia, non est consílium contra Dóminum. Equus paràtus ad diem belli: Dóminus autem salûtem tríbuit. ℟. Amen.

Léctio libri Deuteronómii. *Capítulo* 6. ℟. Deo grátias.

In illis diêbus: Locûtus est Móyses ad omnem cœtum filiórum Israël, & dixit ad eos: Audi Israël, Dóminus Deus vester, Deus unus est. Díliges Dóminum Deum tuum ex toto corde tuo, & ex tota fortitúdine tua. Erúntque verba hæc, quæ ego præcípio tibi hódie, in corde tuo: & narràbis ea filiis tuis, & meditáberis sedens in domo tua, & ámbulans in itínere, dórmiens atque consúrgens. Et ligàbis ea quasi signum in manu tua, erúntque & movebúntur inter óculos tuos, scribésque ea in límine & óstiis domûs tuæ. Cùmque introdúxerit te Dóminus Deus tuus in terram, pro qua juràvit pátribus tuis, Abraham, Isaac, & Jacob: & déderit tibi civitàtes magnas & óptimas, quas non ædificásti, domos plenas cunctàrum opum, quas non extruxísti, cistérnas, quas non fodísti, vinèta & olivèta, quæ non plantásti, & coméderis, & saturàtus fúeris: cave diligéntèr, ne obliviscàris Dóminum, qui edúxit te de terra Ægypti, & de domo servitûtis. Dóminum Deum tuum timèbis, & ipsi sérvies, ac per nomen illius juràbis. Non íbitis post deos aliénos cunctàrum géntium, quæ in circúitu vestro sunt: quóniam Deus æmulàtor, Dóminus Deus in médio tuî: nequándò iràscàtur furor Dómini Dei tui contra te, & áuferat te désuper faciem terræ. Non tentàbis Dóminum Deum tuum, sicut tentásti in loco tentatiònis. Custódi præcépta Dómini Dei tui, ac testimónia & cærimónias, quas præcèpit tibi: & fac quod plácitum est & bonum in conspéctu Dómini, ut benè sit tibi: & ingréssus possídeas terram, quam Dóminus Deus tuus datûrus est tibi. ℟. Amen.

Léctio libri Esaíæ Prophétæ. *Capítulo* 49. ℟. Deo grátias.

Hæc dicit Dóminus: Leva in circúitu óculos tuos, & vide, omnes isti congregáti sunt, venérunt tibi: vivo ego, dicit Dóminus, quia ómnibus his velut ornaménto vestièris. Hæc dicit Dóminus: Ecce ego levo ad gentes manum meam, & ad pópulos exaltàbo signum meum. Et áfferent filios tuos in ulnis, & filias tuas super húmeros portàbunt. Et erunt reges nutrítii tui, & regínæ nutríces tuæ: vultu in terram dimísso adoràbunt te, & púlverem pedum tuórum lingent. Et scies quia ego Dóminus, super quo non confundéntur qui expéctant eum. Numquid tollètur à forti præda? Aut quod captum fúerit à robústo, salvum esse póterit? Quia hæc dicit Dóminus: Equidem, & captívitas à forti tollètur: & quod ablàtum fúerit à robústo, salvábitur. Eos vero, qui judicavérunt te, ego judicàbo, & filios tuos ego salvàbo. Et cibàbo hostes tuos carnálibus suis: & quasi musto, sánguine suo inebriabúntur: & sciet omnis caro, quia ego Deus salvans te, & Redémptor tuus sanctus Israël. ℟. Amen.

Sequéntia Epístolæ Pauli Apóstoli ad Ephésios. *Capítulo* 4. ℟. Deo grátias.

Fratres, Hoc dico, & testíficor in Dómino, ut non jam ambulètis, sicut Gentes ambulábant in vanitàte sensûs sui, ténebris obscuràtum habéntes intelléctum, alienáti à vita Dei, per ignorántiam quæ est in illis, propter cæcitàtem cordis ipsòrum, qui

qui desperántes, semetípsos tradidérunt impudicítiæ, in operatiònem immundítiæ omnis, in avarítiam. Vos autem ita non didicístis Christum, si tamen illum audístis, & in ipso edócti estis, sicut est véritas in Jesu: depónere vos secúndùm prístinam conversatiònem véterem hóminem, qui corrúmpitur secúndùm desidéria erròris. Renovámini spíritu mentis vestræ, & indúite novum hóminem, qui secúndùm Deum creàtus est in justítia, & sanctitàte veritàtis. ℟. Amen.

Antíphona 1. Deus autem noster in cœlo & súrsùm in cœlo, & in terra, ómnia quæcúmque vóluit, fecit. Psalmus 134.

Orátio.

LAudàmus te Dómine, quia benígnus & magnus es: cujus magnitúdinem & bonitàtem & mirabília testántur, & ópera: magnus es ígitur Dómine, te ex níhilo tam stupénda tamque multiplícia creàre; benígnus autem, dùm pereúntem mundum Christi tui sánguine réparas: magnus, dum ex mórtuis cadávera súscitas; benígnus, cum excitátis vitam interminábilem donas: Tribue omnípotens Deus nobis supplícibus tuis & tantæ magnitúdinis intellígere potestàtem, & benignitàtis tuæ suscípere pacem. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam Deus noster, &c. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum spíritu.

Antíphona 2. Deus, quis símilis tibi? ne táceas, neque síleas, Deus. Psalmus 82.

Orátio.

DEus, quis símilis tibi tam in bonitàte quam in virtùte? qui sanctos tuos & bonitàte érudis, & virtùte defréndis: qui inimicòrum ora freméntia cómprimis, & tuórum obsecratiónes agnóscis: da nobis de tua bonitàte confidéntibus óperum bonòrum partículam, quæ nos ab inimíci consílio tutos efficiat, & mundátos à crímine tibi placère osténdat: & tu nos perdúcas ad glóriam ætérnam, qui solus es Altíssimus super omnem terram. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam Deus noster, &c. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum, &c.

Antíphona 3. Surge Deus, júdica terram: quóniam tu dominàris ómnibus Géntibus. Psalmus 81.

Preces. Ad te clamàmus, Dómine, precàmur. P. Ut exáudias. ℣. Christe Redémptor ómnium exáudi preces súpplicum. P. Ut exáudias. ℣. Concède nobis donum grátiæ, & fructum pœniténtiæ. P. Ut exáudias. ℣. Rémove à nobis gládium, famem, & pestiléntiam. P. Ut exáudias. ℣. Solve delícti piáculum, & dona indulgéntiam. P. Ut exáudias.

Capítula.

EXúrge Deus, qui júdicas terram: & bráchio fortitúdinis rege, quos trophæo Crucis dignàtus es comparàre: ac pro quibus fúsio sacri sánguinis extat redémptio, ab his tibi deferàtur votiva conféssio: & qui passiònem redemptiònis nostræ crédimus, gloriòsam resurrectiònem fatémur, atque ascénsum ad æthera prædicàmus, reditúmque tuum terríbili recúrsu timèmus; ad vocem tubæ cum præconáverit, gaudéntes in advéntum tuum properèmus: Et tu clementíssime Dómine, quos cónspicis ita solémnia cólere, hos de gehénnæ ardóribus érue; & gloriósæ resurrectiònis fieri præsta consórtes.

Pater noster.

Ad Vésperum.

Lauda. Sol agnòvit occàsum suum. Posuísti tenébras, & facta est nox.

Antíphona. Disrúmpe, Dómine Deus, víncula peccatòrum: ut sacrificèmus tibi hóstiam láudis. Psalmus 115.

Lauda. Tu mandásti mandàta tua custodire nimis. ℣. Utinàm dirigántur viæ meæ, ad custodiéndas justificatiónes tuas.

Hymnus. Benignitàtis fons Deus.

Supplicátio. Orémus Redemptòrem.

Capítula. Dilectíssimi fratres.

Benedíctio. Christus Dóminus.

Lauda. Allelúia. Lætábitur. fol. 69. & 70.

Orátio. Ne projícias nos. Quære infra in Matutínis sequéntibus.

De jejúnio Epiphaníæ. Omnes jejunèmus ad exorándum Dóminum nostrum Jesum Christum pro peccátis nostris, ac pace impetrándâ; vel ad sacras lectiónes audiéndas Ecclésiam Dómini frequentèmus.

TERTIO DIE

QUOD EST VIGILIA EPIPHANIÆ DOMINI.

Ad Matutinum.

Antíphona. Tu autem Dómine suscéptor meus es, glória mea, & exáltans caput meum. Psalmus 3.

Orátio. Quamvis Dómine. Requìre fol. 68.

Antíphona 1. Bene nuntiàte de die in diem salutàre ejus. Psalmus 95.

Orátio.

CAntet tibi novum cánticum numerósitas redemptòrum: nova fecísti mirácula: novum lumen ortum ex Vírgine, quod tamen Deitàti non erat novum, sed novum est insólito monstráto miráculo, novum regenera-

ratiònis mystérium; in quo totum ínnovas mundum: nova génera virtùtum in curatiòne ægròrum: novum humilitàtis ac patiéntiæ modum in supérbia persequéntium: novum stupendúmque genus virtùtis in glória resurgéntis: nova humánis vísibus tuæ osténditur majestàtis potéstas; cum verum hóminem ad cœlòrum sublimitàtem depórtas: Concède pro quibus tam nova miràcula gloriòsus ópifex indidísti, hos & vestigiòrum tuòrum sequáces, & glóriæ fácias coherédes; atque melódiam cárminis, necnon inter Sanctòrum fragóres, & nostras voces admísceas prestrepéntes. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona 2. Dóminus in Sion magnus: & excélsus super omnes pópulos. Psalmus 98.

Orátio.

REdémptor noster Dómine, qui super omnem altitúdinem excélsus, & in Sion agnósceris magnus; credulitàtem Ecclésiæ tuæ in te ámplians pérfice; & pópulos in ejus sinceritàte fac coaléscere: ut nomen tuum, quod magnum est, confiténtes; ac régiæ glóriæ honòrem tibi, fidei servitùte offeréntes; tu nos miseràtus de excélso próspice: & ab hac humilitàte terràrum in mansiónibus commùta cœlòrum. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam Deus noster, &c.

Antíphona 3. Dóminus memor fuit nostri: & benedíxit nobis. Psalmus 113.

Orátio. Dómine, qui sursùm. Requíre fol. 72.

℟. Hierúsalem cívitas sancta ultrà non eget sole: quia cláritas Dei illúminat eam. P. Spléndor ejus agnus est. ℣. Turres Hierúsalem auro ædificabúntur, & propugnácula ejus auro mundo. P. Splendor. ℣. Glória, & honor Patri, &c. P. Splendor.

IN LAUDIBUS.

Antíphona. Ne projícias nos, Dómine, à fácie tua: & spíritum sanctum tuum ne áuferas à nobis. Psalmus 50.

Orátio.

NE projícias nos Dómine à fácie tua; neque áuferas misericórdiam tuam à nobis: ut quos reàtus facínorum tenet obnóxios, miseratiònis tuæ cleméntia fáciat absolútos. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam Deus noster, &c.

Ad Cánticum.

Antíphona. Splendor lucis illúminat eam, & lucérna ejus agnus est.

Cánticum Tobíæ. *Capítulo* 13.

LUce clarà fulgèbis in ómnibus fínibus terræ: * Natiónes multæ de longínquo vénient tibi, & habitatóres à novíssimis pártibus terræ ad nomen Dómini Dei:

Ut múnera sua in mánibus habéntes, regi cœlòrum ófferunt cum lætítia. * Et nomen Dómini magnum erit in ómnibus sæculis sæculòrum.

Maledícti omnes qui spérnunt te, * & omnes qui blasphémant te:

Maledícti omnes qui odérunt te, * omnes qui dixérunt in te verbum durum:

Maledícti omnes qui depónunt te, & omnes qui déstruunt muros tuos, * & omnes qui subvértunt turres tuas, & omnes qui succéndunt habitatiónes tuas:

Et benedícti erunt in te * omnes qui ædíficant te, in ætérnum.

Tunc gáude & lætàre cum fíliis justòrum, * quia omnes colligéntur, & benedícent Dóminum in ætérnum.

Felíces qui díligunt te, * felíces qui gáudent in pace tua.

Et felíces omnes hómines qui contristabúntur in ómnibus flagéllis tuis, * quóniam gaudébunt, & vidébunt omne gáudium tuum in sæcula.

Anima mea benedícet Dóminum regem magnum, * quia liberàvit Hierúsalem,

Et ædificábitur íterùm domus ejus, * in ómnibus sæculis sæculòrum confitébitur nómini regis cœlòrum.

Ostia Hierúsalem smarágdo & sapphíro fabricabúntur: * & lápides pretiósi omnes muri tui,

Turres Hierúsalem auro ædificabúntur, * & propugnácula ejus áuro mundo.

Plateæ Hierúsalem cánticum lætítiæ dicunt, * & omnis vicus ejus, Allelúia.

Benedíctus Dóminus, qui exáltat te, & benedíctus in ómnibus sæculis sæculòrum: * quóniam in te benedicétur omne sanctum in ætérnum.

Matutinárium.

Antíphona. Emítte lucem tuam, Dómine, & veritàtem tuam. ℣. Ipsa me deduxérunt, & perduxérunt in monte sancto tuo. Glória, & honor Patri, &c.

Lauda. Omnis spíritus laudet Dóminum. Psalmus 148.

Léctio libri Esaíæ Prophétæ. *Capítulo* 48. ℟. Deo grátias.

HÆc dicit Dóminus: Audìte me hæc, domus Jacob, qui vocámini nómine Israël, & de aquis Judá exístis, qui juràtis in nómine Dómini Israël, recordámini non in veritàte, neque in justítia. De civitàte enim sancta vocáti sunt, & super Deum Israël constabilíti sunt: Dóminus exercítuum nomen ejus. Prióra ex tunc adnuntiávi, & ex ore meo

L exié-

exiérunt, & audíta feci ea: repéntè operátus sum, & venérunt. Scio enim quia durus es tu, & nervus férreus cervix tua, & frons tua ærea. Prædíxi tibi ex tunc: & ántequàm venírent indicávi tibi, ne fortè díceres: Idóla mea fecérunt hæc, & sculptília mea, & conflatília mandavérunt ista. Quæ audístis, vide ómnia: vos autem non adnuntiástis. Audíta feci tibi nova ex tunc, & conservàta quæ nescis: nunc creàta sunt, & non ex tunc: & ante diem, & non vidísti ea, ne fortè dicas: Ecce cognóvi ea. Neque audísti, neque cognovísti, neque ex tunc apérta est auris tua: scio enim quia prævàricans prævaricàbis, & transgressòrem ex ventre vocávi te. Propter nomen meum longè fáciam furòrem meum: & laude meà infrenàbo te, ne intéreas. Ecce éxcoquam te, sed non quasi argéntum, elégi te in camíno paupertàtis. Propter me fáciam, ut non blasphèmer: & glóriam meam álteri non dabo. ℟. Amen.
Hymnus. Benignitàtis fons.
Supplicátio. Orèmus Redemptòrem mundi.
Capítula. Dilectíssimi fratres, qui ómnia.
Lauda. Allelúia. Lætábitur desérta.
Benedíctio. Christus Dóminus, qui cum Patre. Requíre fol. 69. & 70.

Ad Tértiam.

Proverbiórum Salomònis. *Capítulo.* 15.
℟. Deo grátias.

FIli, Labia sapiéntium disseminábunt sciéntiam: cor stultòrum dissímile erit. Víctimæ impiòrum abominábiles Dómino: vota justòrum placabília. Abominátio est Dómino via ímpii: qui séquitur justítiam, dilígitur ab eo. Doctrìna mala deserénti viam vitæ: qui increpatiónes odit, moriètur. Inférnus, & perdítio coram Dómino: quanto magis corda filiòrum hóminum? Non amat péstilens eum, qui se córripit: nec ad sapiéntes gráditur. Cor sapiéntis exhílarat fáciem: in mœròre ánimi dejícitur spíritus. Cor sapiéntis quærit doctrìnam: & os stultòrum páscitur imperítià. Omnes dies páuperis, mali: secùra mens quasi juge convívium. Mélius est parum cum timòre Dómini, quàm thesáuri magni, & insatiábiles. Mélius est vocàre ad ólera cum charitàte, quàm ad vítulum saginàtum cum odio. Vir iracúndus próvocat rixas: qui pátiens est, mítigat excitàtas. Iter impiòrum quasi sepes spinàrum: via justòrum absque offendículo. ℟. Amen.
Léctio libri Deuteronómii. *Capítibus* 7. *&* 8.
℟. Deo grátias.

IN diébus illis: Locútus est Moyses fíliis Israël dicens: Audi Israël, Dóminus Deus tuus in médio tui est, Deus magnus & terríbilis: ipse consùmet natiónes has in conspéctu tuo paulátim atque per partes. Non póteris delère eos páritèr: ne fortè multiplicéntur contra te béstiæ terræ. Dabítque eos Dóminus Deus tuus in conspéctu tuo: & interfíciet illos donec pénitùs delèbis eos. Tradet reges eòrum in manus tuas, & dispérdas memóriam eòrum sub cœlo: nullus póterit resístere tibi, donec cónteras eos. Sculptília eòrum igne combúres: non concupísces argéntum & aurum, de quibus facta sunt, neque adsúmas de his tibi quicquam, ne fortè offéndas, proptérea qui abominátio est Dómini Dei tui. Ne ínferas quippiam ex idólo in domum tuam, ne fias anáthema, sicut & illud est. Quasi spurcítiam detestáberis, & velut inquinaméntum ac sordes abominatiònis habèbis, quia anáthema est.

Omne mandàtum, quod præcípio tibi hódiè, cave diligéntèr ut fácias: ut possitis vívere, & multiplicémini, ingressique possideàtis terram, pro qua jurávit Dóminus pátribus tuis. Et recordáberis cuncti itíneris, per quod addúxit te Dóminus Deus tuus quadragíntà annis per desértum, ut affligeret te, atque tentàret, & nota fierent quæ in tuo ánimo versabántur, utrum custodíres mandàta illius, an non. Afflíxit te penúrià: dedit tibi cibum Manna, quod ignoràbas tu & patres tui: ut osténderet tibi quòd non in solo pane vivet homo, sed in omni verbo quod egrediètur ex ore Dei. ℟. Amen.
Léctio libri Esaiæ Prophétæ. *Capítulo* 30.
℟. Deo grátias.

EXpéctat Dóminus ut misereàtur vestrì: & ídcò exaltábitur parcens vobis: quia Deus judícii Dóminus: beáti omnes, qui expéctant eum. Pópulus enim Sion habitàbit in Hierúsalem: plorans nequàquam ploràbis, miserans miserébitur tui: ad vocem clamòris tui statim ut audíerit, respondèbit tibi. Et dabit tibi Dóminus panem arctum, & aquam brevem: & non fáciet avolàre à te ultrà doctòrem tuum: & erunt óculi tui vidéntes præceptòrem tuum. Et aures tuæ áudient verbum post tergum monéntis: Hæc via, ambulàte in ea: neque ad déxteram, neque declinètis ad sinístram. Et contaminàbis láminas sculptílium argénti tui, & vestiméntum conflatílis auri tui, & dispérges ea sicut immundítiam menstruátæ. Egrédere, dices ei: Et dábitur plúvia sémini tuo, ubicúmque semináveris in terra: & panis frugum terræ erit ubérrimus, & pinguis: pascéntur in possessiòne tua in die illa agnus pas-

spatiòsè: & tauri tui, & pulli asinòrum, qui operántur terram, commístum migma cómedent, sicut in área ut ventilàtum est. Et erunt super omnem montem excélsum, & super omnem collem elevàtum rivi curréntium aquàrum, in die interfectiònis multòrum cum cecíderit turris. Et erit lux lunæ sicut lux solis, & lux solis erit septemplícitèr sicut lux septem diérum, in die quà alligáverit Dóminus vulnus pópuli sui, & percussùram plagæ ejus sanáverit. ℟. Amen.

Sequéntia Epístolæ Pauli Apóstoli ad Ephésios. *Capítulo* 5. ℟. Deo grátias.

FRatres, Estòte imitatóres Dei, sicut filii charíssimi: & ambulàte in dilectiòne, sicut & Christus diléxit nos, & trádidit semetípsum pro nobis oblatiònem, & hóstiam Deo in odòrem suavitàtis. Fornicátio autem, & omnis immundítia, aut avarítia nec nominètur inter vos, sicut decet sanctos: aut turpitùdo, aut stultilóquium, aut scurrílitas, quæ ad rem non pértinet; sed magis gratiàrum áctio. Hoc enim scitòte intelligéntes: quòd omnis fornicàtor, aut impudicus, aut immúndus, aut avàrus, quod est idolòrum sérvitus, non habet hereditàtem in regno Christi, & Dei. Nemo vos sedùcat inánibus verbis: propter hoc enim venit ira Dei in filios diffidéntiæ. Nolìte ergo éffici partícipes eòrum. Eràtis autem aliquándò ténebræ: nunc autem lux in Dómino. Ut filii lucis ambulàte: fructus enim lucis est in omni bonitàte, & justítia, & veritàte: probántes quid sit beneplácitum Dómino: & nolite communicàre opéribus infructuósis tenebrárum, magis autem & redargúite. Quæ enim inoccúlto fiunt ab ipsis, turpe est dícere. Omnia autem, quæ arguúntur, à lúmine manifestàntur: omne autem, quod manifestàtur, lumen est. Propter quod dicit: Surge qui dormis, exúrge à mórtuis, & illuminàbit te Christus. ℟. Amen.

Antíphona 1. Magnus Dóminus noster: & terríbilis super omnes deos. Quia omnes dii Géntium dœmónia: Dóminus autem cœlos fecit. Psalmus 95.

Orátio.

DOmine, qui es supra omnes gentes excélsus, & in cœléstibus hábitas gloriòsus; humilitàtem nostram ab excélso inténde placàtus; ac sicut Ecclésia tua, quæ erat sterilitàtis vítio impedita, nunc est, in te credens, virtùtum méritis plena, & fíliis numeròsa; ita mens nostra, ab sterilitàte óperum infecúnda, te tribuénte possit & semen verbi suscípere, & copiósis frúctibus redundàre: noménque tuum, à solis ortu usque ad occàsum præclàrum, cordis ámbiat unanimitàte dilígere, & fidei assentiòne laudàre. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona 2. Servite Dómino Deo vestro: & nolite adoràre deos aliénos; quia Dóminus sanctus est. Exultàte Deo adjutori nostro: jubilàte Deo Jacob. Psalmus 80.

Orátio. Tibi adjutóri nostro Dómino exultatiòne fidei. Require fol. 72.

Antíphona 3. In toto corde vestro convertímini ad Deum, & auférte deos aliénos de médio vestri, & servite Dómino soli, & liberàbit vos de manu inimicòrum vestròrum. Audite hæc omnes Gentes: áuribus percípite, qui habitàtis orbem. Psalmus 48.

℟. Appáruit cláritas Dei in nube. P. Sicut in tempóribus Móysi. Et manifestábitur quemádmodum Sálomon deprecàtus oràbat. ℣. Manifestàtus est Dóminus, quóniam habitàvit in excélso: implèvit Sion judício, & justítià: & erit fides in tempóribus suis. P. Sicut in tempóribus. ℣. Glória, & honor, &c. P. Sicut.

Preces. Clamàmus ad te, Deus, exáudi nos. P. Et à flagéllo iræ tuæ líbera. ℣. Contrìtos fove, & humiliàtos tuère, elísos érige, deprecántibus miserère. P. Et à flagéllo. ℣. Deus excélse, clamòrem nostrum atténde, peccàta dimítte, & plúviam citò largìre. P. Et à flagéllo. ℣. Exáudi flentes, & consolàre lugéntes: gáudium captívis, & pátriam redde peregrínis. P. Et à flagéllo.

Supplicátio.

ORèmus Auctòrem lucis Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatiòne rogèmus; ut nos claritàte suà propítius inlustràre dignètur. ℟. Præsta ætérne omnípotens Deus.

Capítula.

APériat, quæsumus, Dómine os nostrum sapiéntia; & corde meditèmur, & linguà loquàmur prudéntiam: & ne juméntis insipiéntibus comparèmur, disciplínis divínæ legis erudiàmur: ut te solúmmodò intelligéntia nostra ádsequens ámbiat, quem ætérno in gáudio cum Sanctis ómnibus laudans, præmia sempitérna suscípiat.

Pater noster, &c.

Ad Sextam, ómnia dicántur ut in Sexta, quæ dícitur per totum annum.

Ad Nonam, dicántur ut in secúndo die prætérito jejuniòrum.

84

M S Maella inv. *Joachin Ballester inc.*

Digitized by Google

IN FESTO APPARITIONIS DOMINI.

AD VESPEROS.

Lauda. Qui fecit solem P. In splendórem diéi: lunam, & stellas in luminàre noctis. ℣. Qui turbat mare, & résonat fluctus ejus, Dóminus omnípotens nomen est ei. P. In splendórem diéi.

Orátio.

Domine, apud quem est fons vitæ, & in cujus lúmine aspícimus lumen; énutri in nos tuæ sciéntiæ splendórem: ut sitiéntibus nobis vitàlem impártias potum; & caligántium animàrum supérno lúmine restítuas intelléctum. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Sono. Ante solem pérmanet nomen ejus, & ante lunam sedes ejus: & benedicéntur in eo omnes tribus terræ. Allelúia. ℣. Oriètur in diébus ejus justítia, & abundántia pacis: donec extollàtur luna. Et dominábitur à mari usque ad mare; & à flumínibus usque ad fines terræ. Coram illo Æthíopes prócident. Allelúia. Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Antíphona. Rex magnus appáruit in Israël, & venérunt reges terræ, P. Adoràre eum: & obtulérunt ei múnera aurum, thus, & myrrham. ℣. Quóniam ecce reges terræ congregáti sunt, & convenérunt in unum. P. Adoràre eum: & obtulérunt. ℣. Glória, & honor Patri, &c. P. Adoràre eum: & obtulérunt.

Orátio.

Domine Jesu Christe, qui Magórum múnera, in mystério oblàta, Deum te, regémque, hominémque declárant: ut primítias Géntium in his acceptáres, plenitúdinem Géntium in salutàre perficiens; adésto nobis per ea, quæ in te divìsa, inconfùsa constàre veráciter crédimus: dùm pro nobis & ut homo ínnocens páteris, & ut rex potens vincis, & ut Deus omnípotens incorruptíbilis pérmanes; cujus útique & Passióni myrrha, & Regno aurum, & Deitàti debètur incénsum. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona. Germinavérunt campi erémi germen odòris Israël; P. Quia venit rex Dóminus cum lætítia in lúmine majestàtis suæ: ut adórent eum. ℣. Læténtur cœli, & exúltet terra, commoveàtur mare, & plenitùdo ejus. P. Quia venit rex. ℣. Glória, & honor, &c. P. Quia. Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Lauda. Adórent eum omnes Angeli ejus, Allelúia: P. Audivit, & lætàta est Sion. Allelúia, allelúia. ℣. Dóminus regnàvit, exúltet terra: læténtur ínsulæ multæ. P. Audivit, & lætàta est. ℣. Glória, & honor Patri, & Fílio, &c. P. Audivit, & lætàta est.

Hymnus.

INlúminans Altíssimum
Micántium astrórum globum.
Pax, vita, lumen, véritas,
Jesu, fave precántibus:
Sed mystico baptísmate
Fluénta Jordànis, retrò
Convérsa quondam témpore,
Præsénti sacràvit die.
Seu stella partum Vírginis
Cœlo micans signáverit,
Et hic adoràtus die,
Præsépe Magos dúxerit.
Vel hydriis plenis aquæ
Vini sapórem infúderit,
Hausit miníster cónscius,
Quod ipse non impléverat.
Aquas coloràri videns
Inebriàri flúmina
Mutàta eleménta stupent
Transìre usus álteros:
Sic quinque míllibus viris
Dum quinque panes dívidunt,
Edéntium sub déntibus
In ore crescèbat cibus.
Multiplicabàtur magis
Dispéndio panis suo,
Qui hæc videns mirabàtur
Juges meàtus fóntium.
Inter manus frangéntium
Panis rigàtur prófluus,
Intácta, quæ non fregérant
Fragméntis subrépunt viri.
Meménto salùtis auctor, &c.
Glória tibi Dómine, &c.

Supplicátio.

ORémus Auctórem lucis Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatióne rogèmus; ut nos lúmine claritàtis suæ propítius illuminàre & illustràre

re dignêtur. ℟. Præſta ætérne omnípotens Deus. Kyrie, eléïson. ℟. Christe, eléïson. Kyrie, eléïson.

Capítula.

ALpha & Oméga inítium & finis, Deus & homo, infinitus & præfinitus: in quo & princípium Déitas, & últimum ſentitur Humánitas: excédens ómnia, vivíficans cuncta, & cóntinens univérsa; miserère nobis, quia dignàtus es nasci pro nobis: dùm in te pérmanes, & nobis appàres: dùm in te subsístis, & nobis súbvenis: dùm nusquàm à Patre potentiálitèr dees, & ad salvándos míseros clementiálitèr ades: dùm cœléstia reples, & terrèna non déseris; pérfice in nobis, quæsumus, beneficia piíssimi Redemptòris, dùm consérvas glóriam inæstimábilis Conditòris: ut pietàte, qua redémptor adsístis, indúltor quoque críminum sentiàris.

Pater noster. Liberáti à malo. fol. 2. Humiliàte vos benedictióni. Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Benedíctio.

BEnedìcat vobis Alpha & Oméga cognominàtus Omnipoténtis Dei Patris Unigénitus Fílius: ℟. Amen. Qui est inítium & finis: ipse nos secum victùros attóllat tempóribus infinítis; ℟. Amen. Atque, eréptos à malis, ita illústret lúmine claritàtis, ut vos & glóriæ præmiis, & donis dìtet æternitàtis. ℟. Amen. Per misericórdiam ipsius.

Lauda. Misit me sanàre contribulátos corde, Allelúia; P. Prædicàre captívis redemptiònem, & cæcis réddere lumen. Allelúia, allelúia. ℣. Redemptiònem misit Dóminus pópulo suo: mandàvit in ætérnum testaméntum suum. P. Prædicàre captívis. ℣. Glória, & honor Patri, &c. P. Prædicàre captívis.

Orátio.

DOmine Deus, qui advéntum Unigéniti Fílii tui Johánnem púerum præcúrrere voluísti; ut missus à te viam Christo incredulòrum córdibus præparàret, sanándo contribulátos corde, & cæcis restituéndo lúminis claritàtem: suffrágio ejus & cæcitàtem cordis illúmina, & tribulatiónes córdium nostròrum in ætérnum gáudium muta; ut qui nativitàtem Unigéniti Fílii tui gáudio christiáno attóllimur, in advéntu judícii ejus nullis pœnàrum vínculis contristémur. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Dicat Présbyter. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum. In nómine Dómini.

Ad Matutinum.

Antíphona. Dómini est salus: & super pópulum tuum benedíctio tua. Psalmus 3.

Orátio. Tu es, Dómine, salus. Quære fol. 46.

Antíphona 1. Hierúsalem in te apparèbit Dóminus; P. Et honor ejus super te vidébitur. Et ibunt reges in lúmine tuo, & Gentes in splendòre tuo ambulábunt. ℣. Et permanèbit cum sole, & ante lunam, in generatiòne & in sæculum sæculi. P. Et honor ejus. ℣. Glória, & honor, &c. P. Et honor ejus.

Orátio.

FAc nos, Dómine, beátæ illius Hierúsalem visiòne lætári, & in grémio ejus perpétuà jocunditàte attólli, in qua tu lux ætérna, radiàre promíttis, & cujus honor esse pollicèris: Largíre ergo nobis, ejus desidério carnálibus éxui nugis & vestíri virtútibus copiósis: ut eam, cui tu apparéndo factus es indeficiens lumen, nos amplectàmur sempèr méritis genitrìcem. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona 2. Gloriòsus est aspéctus ejus, & inter filios hóminum forma ejus. P. Ante eum continuérunt reges os suum. Quibus non est nuntiátum de eo, adoravérunt eum. ℣. Coram illo prócident Æthíopes: & inimíci ejus terram lingent. P. Ante eum continuérunt. ℣. Glória, & honor Patri, &c. P. Ante eum.

Orátio.

DEus, Dei Fílius, cujus inter hómines & forma & aspéctus est gloriòsus, glorificándos nos tibi adsùme, & in partis déxteræ coronándos conlocatiòne státue, ut qui ora nostra in tuis láudibus apérimus, carnis sénsibus non gravèmur: & qui gloriósi aspéctùs tui solàmen exquírimus, visiònis tuæ consolatiòne omnímodà potiàmur. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona 3. In dièbus Heròdis regis ecce Magi ab Oriénte venérunt Hierosólymam, P. Dicéntes: Ubi est, qui natus est Rex Judæòrum? vídimus enim stellam ejus in Oriénte, & vénimus adoràre eum. ℣. Quóniam ecce reges terræ congregáti sunt, & convenérunt in unum. P. Dicéntes: Ubi est. ℣. Glória, & honor Patri, &c. P. Dicéntes: Ubi est.

Orátio.

REx ómnium sæculòrum, Christe Deus altíssime, qui in dièbus Heròdis regis de Vírgine natus, Magis, quæréntibus te, novo es in sídere declaràtus; appáreat in nobis virtùtis tuæ præsídium ad depelléndas omnes pernícies tenebràrum, quò sic Majestà-

stâtis tuæ sidus in nobis respléndeat, ut ad te quæréndum nulli se nobis errórum óbices interpónant, quò & ad te vidéndum currâmus alácritèr, & te viso jocundèmur instántèr. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

℟. Hierúsalem ecce appáruit in te rex regum, & commovebúntur ínsulæ de locis suis. Omnes príncipes Géntium descéndent de thronis suis, & áfferent diadèma de cápite suo. P. Et ófferent ei de lapídibus pretiósis aurum, thus, & myrrham. ℣. Ecce reges terræ congregáti sunt, & convenérunt in unum. P. Et ófferent. ℣. Reges Tharsis, & ínsulæ múnera ófferent: reges Arabum & Saba dona Deo addúcent. P. Aurum. ℣. Glória, & honor Patri, &c. P. Hierúsalem.

Orátio.

DEus, Dei Fílius, Patris ineffábilis virtus, qui novo sídere in Géntibus rex regum osténderis magnus, & in civitáte illa beáta appàres gloriòsus: quem ínsulæ tremunt: cui príncipes & natiónes Géntium obsequúntur, dùm tibi ómnia regna cedunt, tibi regum diadémata substernúntur; dignàre jam grátiâ, nostris te osténdere sénsibus pium, & in conversatiónibus manifèstum: ut primítias spíritûs habentes, ea tibi semper per múnera dedicèmus, per quæ introìre beâtam illam Hierúsalem plácitis córdibus mereâmur, ut tibi mundíssimum aurum nostròrum óperum deferéntes, regni tui mereâmur esse partícipes. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona. Reges Tharsis, & ínsulæ múnera ófferunt: reges Arabum & Saba dona addúcent. P. Et adorábunt in conspéctu ejus omnes reges terræ: omnes Gentes sérviunt illi: Quóniam ipse liberàvit egénum à poténte; & páuperem, cui non erat adjùtor. ℣. Ex usúris & iniquitáte liberàvit ánimas eòrum, & præclàrum nomen eòrum coram illo. P. Et adorábunt. ℣. Glória, &c. P. Et adorábunt.

Orátio.

DOmine Jesu Christe, cui reges & ínsulæ múnera ófferunt; qui invíctâ virtùte liberàre venísti páuperem à poténte; & ex hostis antíqui poténtiâ frágile humànum genus éripere miseratiône supérnâ: cum nos à te prolongáti, tuarúmque miseratiònum inopes facti; illius iniquitáti súbditi, vinculísque peccáminum tenerèmur addícti: Sic tua nos jam píetas & ab ejus sævitia éruat, & restitútos tibi, tecum permansúros commèndet: ut qui nos te miseránte redémptos fatèmur; remuneratúri te donánte póstmodùm gloriémur. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona. Dómine, qui te nútriunt, reges erunt & regínæ nutríces tuæ. P. Vultu in terra inclináto adorábunt te, & púlverem pedum tuòrum lingent, & cognoscèris Dóminus, in quo non confundéntur omnes, qui te expéctant. ℣. Nátio, & progénies collaudábunt ópera tua, & poténtiam tuam pronuntiábunt. P. Vultu in terra. ℣. Glória, & honor Patri, &c. P. Vultu in terra.

Orátio.

DOmine, quem inclináto in terram plebes vultu adorant, dum tuo subjiciúntur império univérsa; largire indeféssam pópulis Christiánis lætítiam, & hodiérnæ Apparitiònis tuæ gáudia proténde in Géntibus dedicánda; nobis quóque ita esto semper placábilis, ut propítius in judício sentiàris, quò vitæ nostræ ex vultu tuo tam indésinens solàmen exístat, ut à te nostròrum nullus depéreat, qui te unum & verum Deum expéctat. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona. Interrogàbat Magos Heródes: Quod signum vidístis super natum regem? P. Stellam vídimus fulgéntem, & vénimus adoràre Deum. ℣. Omnes Gentes pláudite mánibus: jubilàte Deo in voce exultatiònis. P. Stellam vídimus. ℣. Glória, & honor Patri, &c. P. Stellam vídimus.

Orátio.

DOmine Jesu Christe, qui ad interrogatiónem Heródis ita Magòrum ora præcónio veritàtis tuæ irrádias, ut te regem regum per eos nuntiàtum osténdas; dum se vidísse ajunt stéllæ refulgéntis indícium, quod mundum illúminet univérsum; te quæsumus, te precàmur, ut des in Ecclésia tua visiònis tuæ lumen optàtum: appáreas etiam in ea sidus ómnibus pretiòsum, quòd nullâ adversárii interrogatiòne detérriti, sic magnália tua prædicèmus ore diffúso, ut in ætérnæ lucis radièmur usquequàque præsídio. ℟. Amen. Per misericórdiam.

℟. Appáruit vir in majestàte sua circúmdatus fulgòre, & à claritàte advéntûs Dómini illuminàbitur terra, & erit lætítia, & gáudium omni pópulo. P. Ita, & reges, princípésque vénient, & adorábunt eum. ℣. Regnum ejus regnum sempitérnum, & usque ad antíquum dièrum pervènit; & data est ei omnis potéstas. P. Ita, & reges. ℣. Glória, & honor Patri, &c. P. Ita, & reges.

Orá-

Orátio.

DEus, qui brevíssimum sidus voluísti grátià repentíni vestìre fulgòris; osténde, quæsumus, fáciem tuam pópulis Christiánis: ut, sicut Magis errántibus tandem trámitem veri demonstrásti itíneris, ita nobis delinquéntibus tríbuas portum ætérnæ salûtis. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona. Viri sublímes ad te transíbunt, & tui erunt: te adorábunt, teque deprecabúntur: Tantum in te est Deus, & non est præter te. ℟. Verè tu es Deus abscónditus, Deus Israël Salvâtor. ℣. Dómine Deus virtûtum quis símilis tibi? Potens es Dómine, & véritas tua in circúmitu tuo. ℟. Verè tu es Deus. ℣. Glória, & honor, &c. ℟. Verè.

Orátio.

ADorábunt te, Dómine Jesu Christe, omnes viri sublímes atque excélsi terræ, quóniam ipse, ut salváres hómines, húmilis nasci dignàtus es in terris; in te enim verè Deus est, quia tu verbum in carne abscónditum, non mutâtum, unum cum Patre póssides nomen; confundántur proíndè omnes, qui adversántur tibi: dùm aut sic erubéscunt, ut ad te rédeant: aut in te confundántur, si ad te mínimè convertántur; noster ergo Salvâtor salvándis nobis appáreas, dum nos in te crédere, & ad te transìre, & te toto corde dilígere præstas. ℟. Amen. Per misericórdiam. Et tu es Deus benedíctus, & gloriòsus in sæcula sæculòrum. ℟. Amen.

Antíphona. Erit lumen lunæ sicut lumen solis, & lux solis erit septemplíciter sicut lux septem dièrum. ℟. In die quà alligáverit Dóminus vulnus pópuli sui, & percussûram plagæ ejus sanáverit: Ecce enim Dóminus cum lætítia venit. ℣. Et timèbunt Gentes nomen tuum Dómine, & omnes reges terræ glóriam tuam. ℟. In die quà. ℣. Glória, & honor, &c. ℟. In die quà.

Orátio.

DEus, qui ligâre ventûrus es vulnus pópuli tui, percussûram plagæ nostræ sanatûrus, adésto: ut ita quicquid in nobis est vitiòsum, vel lúbricum, divinitátis tuæ luce illúmines, ut nec per noctem hujus sæculi luna nos cóncremet, nec per diem futúri exáminis sol veritàtis exuréndos tristíficet. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona. Ecce stella, quam víderant Magi ab oriénte, antecedèbat eos, donec veniret supra, ubi erat puer. ℟. Vidéntes autem Magi stellam, gavísi sunt gáudio magno. ℣. Ipsi vidéntes sic admiráti sunt, conturbáti sunt, & commòta sunt omnia víscera eòrum. ℟. Vidéntes autem. ℣. Glória, & honor, &c. ℟. Vidéntes.

Orátio.

STella illa, Dómine, quæ natum te in terris regem Magis stupéntibus nuntiàvit, non sidéreas in cœlum vias ténuit, cum novo Vírginis partu novum sidus appáruit, sed ad demonstrándum te homínibus Christum usque ad ipsum nativitàtis tuæ lóculum præcucúrrit; undè profúsis précibus te implorâmus, ut, qui ejus indício absque erròre Magôrum direxísti itínera, nostra, te apparénte, sanctífices corda: ut in æquitáte coram te gradiéntes atque justítià, pervenìre mereâmur ad gáudia repromíssa. ℟. Amen. Deducénte nos grátià déxteræ tuæ, Dómine Jesu Christe; qui cum Patre, & Spíritu Sancto vivis, & ómnia regis in sæcula sæculòrum. Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

℟. Luce clarà fulgèbis in ómnibus finibus terræ. Natiónes multæ de longínquo vénient tibi, & habitatóres à novíssimis pártibus terræ in mánibus habéntes múnera. ℟. Regi cœlòrum ófferunt cum lætítia: & nomen Dómini magnum erit in ómnia sæcula. ℣. Omnes de Saba vénient, aurum & thus deferéntes, & laudem Dómino annuntiántes. ℟. Regi cœlòrum. ℣. Glória, & honor, &c. ℟. Regi cœlòrum.

Orátio.

ABúndet, quæsumus Dómine, in diébus nostris lux claritàtis tuæ in finibus terræ: ut, quos Apparitiònis tuæ luce irrádias, abundántià pacis usquequàque sustóllas: ut, dùm deputátis officiis obséquii depéndimus votum, æthéreæ lucis luminòsum capiàmus efféctum. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona. Signum magnum visum est in cœlo: Múlier amícta erat sole, & luna sub pédibus ejus, & super caput ejus coròna stellàrum duódecim. Et festinàbat, ut páreret; & péperit filium. ℟. Qui rectûrus est omnes gentes in virga ferrea. ℣. In sole pósuit tabernáculum suum: & ipse tamquàm sponsus procédens de thálamo suo. ℟. Qui rectûrus est. ℣. Glória, & honor, &c. ℟. Qui rectûrus est.

Orátio.

DEus sanctificâtor diéi hodiérnæ, qui sanctæ hujus festivitàtis nomen de mirabílibus indidísti; da Ecclésiæ tuæ, ut sicut Epiphania, id est hodiérna solémnitas, & de-

Digitized by Google

declarátio & apparítio nuncupâtur: ita in pópulo tuo cláritas Majestâtis tuæ fulgéscat, & sanctitâtis lumen appáreat, ut plebs hæc, in tuo nómine consecràta, hoc hábeat júgitèr in conversatiòne, quod hæc festívitas appellâtur ex nómine. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona. Ecce odor filii mei sicut odor agri pleni, cui benedíxit Dóminus. Det tibi Deus de rore cœli, & de pinguédine terræ. P. Ut sérviant tibi Gentes, & adórent te tribus. ℣. Petc à me, & dabo tibi Gentes hereditâtem tuam, & possessiònem términos terræ. P. Ut sérviant tibi Gentes, & adórent. ℣. Glória, & honor, &c. P. Ut sérviant.

Orátio.

GLoriòse Deus Pater & Dómine, qui Unigénito & coætérno filio tuo servìre Gentes & adoràre tribus dedísti: póscimus, tua ipsi posséssio simus; ut ab ejus filii tui non deviêmus præcéptis, ut ei nos indivísè connéctes, quem ex te génitum gloriòsè pronúntias. ℟. Amen. Quia tecum summe Pater & cum Spíritu Sancto unus est Deus in sæcula sæculòrum. Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antíphona. Dixit auditor sermôhum Dómini, qui visionem Omnipoténtis intúitus est. P. Vidèbo eum, sed non modò: intuèbor illum, sed non propè. Oriètur stella ex Jacob & consúrget homo de Israël.℣. Magnus Dóminus noster, & magna virtus ejus: & sapiéntiæ ejus non est númerus. P. Vidèbo eum. ℣. Glória, & honor, &c.P. Vidèbo.

Orátio.

TU es Dómine stella veritàtis óriens ex Jacob, homòque consúrgens ex Israël: & in novo sídere osténderis Deus, & in præsépio pósitus Deus & homo, unus créderis Christus; propter magnam misericórdiam tuam visiònis tuæ nobis próroga grátiam: appáreat in nobis lucis tuæ radiábile signum, quod expéllat omnes ténebras vitiòrum: ut, qui visiònis tuæ desidério anhelàmus, visiònis tuæ præmio consolèmur. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

℟. Fulget Cœlum, & Terra splendet à claritàte Dei, quia procéssit de habitáculo sancto suo sanàre contribulátos corde, & cæcis réddere lumen. P. Gaudète hódiè univérsæ Gentes, quia in médio vestri Salvàtor appáruit: jam nolìte pavère. ℣. Illúxit enim grátia Dei Salvatòris nostri in ómnibus homínibus. P. Gaudète hódiè. ℣. Glória, & honor, &c. P. Gaudète hódiè.

Orátio.

FUlget, Dómine, Cœlum rútilum serenitàte astrôrum, Terràque ipsa refulgénti lúmine serenàtur, quia apparère dignàtus es mundo de habitáculo sancto tuo; sana ergo cordis nostri mœstítiam, quia ad hoc venísti, ut rédimas univérsa: illúdque nostris óculis lumen attríbue, quo te purificáti semper mereâmur aspícere: ut qui Apparitiònis tuæ gáudia lætabúnda nuntiàmus in Géntibus, infinítâ tecum lætítiâ gaudeàmus. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona. Ego sum Alpha, & Omêga, primus, & novíssimus: princípium & finis. P. Ego sum radix, & genus David, stella spléndida, & matutina. Sponsus, & sponsa dicunt: Veni. Et qui sitit, véniat: & accípiat aquam vitæ, gratis. ℣. Deus deòrum Dóminus locûtus est, & vocàvit terram. P. Ego sum. ℣. Glória, &c. P. Ego sum Alpha, & Omêga.

Orátio.

ALpha, & Omêga, princípium, & finis, radix, & genus, filius, Dominúsque David, Christus Deus & homo, per quem útique est ille, ex quo esse dignàtus es; esto nobis propítius, dùm nos & ut David Dómini regis, & ut húmilis miséricors rédimis: ut sceptro tuo subjíciens devotiònem nostram, solus nos possídeas in ætérnum, qui solus victor factus es infernòrum. ℟. Amen. Et pérmanes Deus benedíctus in ómnia sæcula sæculòrum. ℟. Amen. Dóminus sit. ℟. Et cum.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Benedíctus es Dómine Deus Israël, quia visitásti nos, & fecísti redemptiònem plebis tuæ.

Cánticum. Zacharíæ. *Capítulo 1.*

ET eréxit comu salùtis nobis, * in domo David púeri sui.

S icut locùtus est per os sanctòrum, * qui à sæculo sunt, prophetârum ejus:

S alùtem ex inimícis nostris, * & de manu ómnium ódio qui odérunt nos:

A d faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris: * & memorári testaménti sui sancti.

J usjurándum, quod juràvit ad Abraham patrem nnstrum, * datûrum se nobis:

U t sine timòre, de manu inimicòrum nostrôrum * liberáti, serviàmus illi;

I n sanctitàte & justítia coram ipso, * ómnibus diébus nostris.

E t tu puer, prophèta Altíssimi vocáberis: * præi-

præibis enim ante fáciem Dómini paráre vias ejus:
Ad dandam sciéntiam salûtis plebi ejus, * in remissiônem peccatôrum eôrum:
Per víscera misericórdiæ Dei nostri: * in quibus visitávit nos, óriens ex alto:
Illumináre his, qui in ténebris, & umbrâ mortis sedent: * ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.
Antíphona. Benedíctus es Dómine Deus Israël. Glória, & honor, &c. P. Quia visitávit nos.

Orátio.

DEus Omnípotens, cujus contínuò filii efficimur, dùm tinctiône salutáris aquæ purgâmur; fac nos ità benedictiônis tuæ percípere donum, ut méritò supérnæ civitâtis Hierúsalem filii appellêmur: ut, qui Géntibus es manifestátus in sídere, credéntibus appáreas in salûtem; &, qui nos renovâsti benedictiônis aquâ per lavâcrum, rénoves in futúro per indúltæ grátiæ repromíssum. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Ad áliud Cánticum.

Antíphona. Adest lumen tuum Hierúsalem, & majéstas Dómini in te vidébitur.

Cánticum Esaiæ. *Capítulo* 60.

SUrge, illumináre Hierúsalem: * quia venit lumen tuum, & glória Dómini super te orta est.
Quia ecce ténebræ opérient terram, * & calígo pópulos:
Super te autem oriètur Dóminus, * & glória ejus in te vidébitur.
Et ambulábunt Gentes in lúmine tuo, * & reges in splendôre ortûs tui.
Leva in circúmitu óculos tuos, & vide: * omnes isti congregáti sunt, venérunt tibi:
Fílii tui de longè vénient, * & filiæ tuæ de látere surgent.
Tunc vidébis, & áfflues, * & mirábitur & dilatábitur cor tuum,
Quandò convérsa fúerit ad te multitúdo maris, * fortitúdo Géntium vénerit tibi.
Adest lumen tuum, Hierúsalem, * & majéstas Dómini in te vidébitur.
Reiterêtur Antíphona. Adest lumen tuum.

Orátio.

CHriste, Fílius Dei, qui præcessiône radiántis stellæ teípsum in præsépio pósitum Magis te quæréntibus voluísti osténdere; præcedénte nos, vel subsequénte grátiâ tuâ, ætérnum nobis sidus refúlgeat, quò te quotídiè inveniamus edéndum, qui cibus factus es redemptórum. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Tibi soli Deo, honor, & glória, virtus, & potéstas in sæcula sæculórum.
Cánticum. Benedíctus es Dómine. fol. 6.
Sono. Ego sum Alpha, & Oméga, princípium, & finis, dicit Dóminus Deus. Allelúia.
℣. Allelúia. Ego sum primus, & novíssimus: ego sum radix, & origo David: ego sum stella spléndida, & matutina. Allelúia.
Lauda. Laudáte Dóminum de Cœlis. Allelúia. Laudáte eum in excélsis. Allelúia, allelúia. Laudáte eum omnes Angeli ejus: laudáte eum omnes virtútes ejus. Allelúia, allelúia, allelúia. Psalmus 148.
Léctio libri Esaiæ Prophétæ. *Capítulo* 45.
℟. Deo grátias.

HÆC dicit Dóminus: Labor Ægypti, & negotiátio Æthiópiæ, & Sabáim viri sublímes ad te transíbunt, & tui erunt: Post te ambulábunt, vincti mánicis pergent: & te adorábunt, teque deprecabúntur: Tantùm in te est Deus, & non est absque te Deus. Verè tu es Deus abscónditus, Deus Israël Salvátor. Confúsi sunt, & erubuérunt omnes: simùl abiérunt in confusiônem fabricatóres errôrum. Israël salvátus est in Dómino salûte ætérnâ: non confundámini, & non erubescètis in sæculum sæculi. Quia hæc dicit Dóminus creans cœlos, ipse Dóminus formans terram, & fáciens eam, ipse plastes ejus: non in vanum creâvit eam: ut habitarêtur, formâvit eam: ego Dóminus, & non est álius. Non in abscóndito locûtus sum in loco terræ tenebróso: non dixi sémini Jacob: Frustrà quærite me: ego Dóminus loquens justítiam, annúntians recta. Congregámini, & venite, & accédite simùl qui salváti estis ex Géntibus: nesciébant qui levábant sculptúras suas simul, & rogant Deum non salvántem. Annuntiáte, & venite, & consolámini simul: quis auditum fecit hoc, ex tùnc prædixit illud? nunquid non ego Dóminus, & non est ultrà Deus absque me? Deus justus, & salvans non est præter me. Convertímini ad me, & salvi éritis omnes fines terræ. ℟. Amen.

Hymnus.

HOstis Heródes ímpie,
Christum veníre quid times?
Non arripit mortália,
Qui regna dat cœléstia.
Ibant Magi, quam víderant,
Stellam sequéntes prǽviam:

Lu-

Lumen requírunt lúmine:
Deum faténtur múnere.
Lavâcra puri gúrgitis
Cœléstis Agnus áttigit:
Peccâta, quæ non détulit,
Nos abluéndo sústulit.
Novum genus poténtiæ:
Aquæ rubéscunt hydriæ,
Vinúmque jussa fúndere
Mutàvit unda oríginem.
Quarto die jam fœtidus
Vitam recêpit Lázarus,
Mortísque liber vínculis,
Factus supérstes est sibi.
Rivos cruóris hórridi
Contácta vestis óbstruit:
Fletu rigánte súpplicis
Arent fluénta sánguinis.
Solûtus omni córpore
Jussus repéntè súrgere,
Suis vicíssim gréssibus
Æger vehêbat léctulum.
Tunc ille Judas cárnifex
Ausus Magístrum trádere
Pacem ferêbat ósculo,
Quam non gerêbat péctore.
Verax datur fallácibus:
Pium flagéllat ímpius:
Crucîque fixus ínnocens
Conjúngitur Latrónibus.
Arómata post Sábbatum
Quædam vehêbant córpori,
Quas alloquúntur Angeli,
Vivum sepúlcro non tegi.
Hymnis venite dúlcibus,
Omnes canâmus súbditum
Christi triúmpho tártarum,
Qui nos redêmit vénditus.
Zelum Dracônis ínvidi,
Et os Leônis péssimi
Calcàvit Unicus Dei,
Sesêque cœlis réddidit.
Glória tibi Dómine,
Qui apparuísti hódiè,
Cum Patre, Sancto Spíritu
In sempitérna sæcula. Amen.

Supplicátio. Orêmus auctòrem lucis. fol. 83.
Kyrie, eléïson. ℟. Christe, eléïson. Kyrie, eléïson.

Capítula.

GLoriôse, sancte, omnípotens Deus, qui várious humáni géneris miserâtus semper erróres, proptéreà sine dúbio etiam Magis, in tenebrósa superstitiône, sive calígine constitútis, prævium síderis lumen usque ad tua sancta cunábula ministrásti: ut ómnibus generálitèr, in suo erróre degéntibus, desidérium tuæ agnitiônis accénderes; accénde nos etiam, precâmur, salutífero tui amôris ardóre: ut, qui te jam dono tuæ illuminatiônis agnóvimus, tuæ quoque dilectiónis ardôre flagrántes, tibi adhærêre in perpétuum mereâmur.

Pater noster. Liberáti à malo. fol. 2.
Lauda. Misit me sanàre.
Benedíctio. Benedicat vobis Alpha, & Omêga. fol. 86.
In nómine Dómini.
Octávà Epiphaníæ, ómnia dicántur, ut in die fol. 85.

IN PRIMO DOMINICO
Post Octavam Epiphaniæ Domini.
Ad Vésperos.

Lauda. Elevátio mánuum meàrum sacrifícium. P. Vespertinum. ℣. Dirigàtur, Dómine, orátio mea in conspéctu tuo sicut incénsum. P. Vespertinum.

Orátio.

DEus, cujus nomen à solis ortu usque ad occàsum laudábile est: sicut incénsum in conspéctu tuo nostra dirigàtur orátio; tibique elevátio mánuum nostrârum, sacrifícium vespertínum, ímpleat solemnitàtem. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Sono. Allelúia. Ad vésperum demorábitur fletus: & ad matutinum lætítia. Allelúia. ℣. Allelúia. Convertísti, Dómine, planctum meum in gáudium mihi: conscidísti saccum meum, & præcinxísti me lætítià. Allelúia.
Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum.
Antíphona. Quis est iste, cujus stellæ splendidérunt in custódiis suis, & lætátæ sunt, cum vocâret eas? reluxérunt cum lætítia ei, qui fecit eas. ℣. Fecit lunam in témpora: sol agnôvit occàsum suum. P. Et lætátæ sunt. ℣. Glória, & honor, &c. P. Et lætátæ sunt.
Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum.
Lauda. Allelúia. Confitêbor tibi Dómine in directiône cordis mei. Allelúia. P. In eo quòd dídici judícia justítiæ tuæ. Allelúia. ℣. In tuis justificatiónibus meditâbor: non oblivíscar sermónes tuos. P. In eo quòd. ℣. Glória, & honor Patri, &c. P. In eo quòd.

Hymnus.

INvéntor rútilis dux bone lúminis,
Qui certis vícibus témpora dívidis,
Merso sole chaos íngruit hórridum,
Lucem Christe tuis redde fidélibus.

Splendent perſpícuo lúmine árdua,
Flammis mobílibus ſcílicèt átria:
Abſentémque diem lux agit æmula,
Noctem inlúminans fulgòre prævio.
Nos feſtis tráhimus per pia gáudia
Noctem concíliis, votàque próſpera
Concéntu párili, ſuavi ſonántibus
Hymnòrum módulis ora reſólvimus.
O res digna Deus, quam tibi reſíduæ
Noctis princípio Grex tuus ófferet:
Luce, quam tríbuis, nihil pretióſius,
Luce, quà réliqua præmia cérnimus.
Tu lux vera óculis, lux quoque ſénſibus
Intùs, tu ſpéculum, fons: lumen
Quod delibat plebs tua, ſúſcipe,
Tinctum pacífici chríſmatis únguine.
Per Chriſtum Génitum ſumme Pater tuum,
In quo viſíbilis ſtat tibi glória,
Qui noſter Dóminus, qui tuus Unicus
Spirat de pátrio corde Paráclitum:
Per quem ſplendor, honor, laus, ſapiéntia,
Majéſtas, bónitas, & píetas: Tu
Regnum contínes Nómine tríplici,
Texens perpétuis ſæcula ſæculis. Amen.

Supplicátio. Orèmus Redemptòrem. fol. 66.

Capítula.

DIrigàtur orátio noſtra Dómine, ſicut incénſum in conſpéctu tuo: ut non patiàris in nobis demorári veſpertìnum flétum; ſed lætítia tranquílla in matutínis ſacrifíciis tribuàtur, ſuſcipiántur oratiónes noſtræ per Angelum tuum, ſicut Tobíæ & Saræ deſidéria exaudíre dignàtus es: cura nos ab infirmitátibus noſtris, & ſana omnes languóres noſtros; ut quemádmodùm crédimus diem hanc oblàtam, noctis adveniéntis calígo diem vitæ retributiònis invéniat per eum, qui nos dócuit oràre.

Pater noſter. Liberáti à malo. Quære fol. 2.

Benedíctio.

FLammam benedictiònis cœlòrum ſuper vos Dóminus benígnus infúndat, & Trínitas inſeparábilis à vobis numquam recèdat. ℟. Amen. Bella adverſariòrum veſtròrum ádterat, & acies eòrum ignis cœléſtis conſùmat. ℟. Amen. Dominètur in vobis cháritas indivídua, & conſérvet vos ſempitérna majéſtas. ℟. Amen. Per miſericórdiam ipſius.

Lauda. Bonitàtem, & diſciplìnam, & ſciéntiam doce me, Deus: Allelúia. P. Quia mandátis tuis crédidi. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Cogitávi vias meas: & convérti pedes meos in teſtimónia tua. P. Quia mandátis. ℣. Glória, & honor, &c. P. Quia mandátis.

Orátio. Dómine Jeſu Chriſte, qui credéntes in te. Requíre in Matutínis iſtius Domínici. fol. 3.

In princípio Matutíni dícimus per dies Domínicos, ſcílicèt:

Hymnus. Ætérne rerum Cónditor.

Orátio. Ætérnum te auctòrem. Quære fol. 3.

Antíphona. Dómine quid multiplicáti ſunt qui tríbulant me? Tu autem Dómine ſuſcéptor meus es. Pſalmus 3.

Antíphona. Lava me ab injuſtítia mea: & à peccáto meo munda me Dómine. Pſalmus 50.

Antíphona 3. In te confídit ánima mea, líbera me, Dómine. Pſalmus 56.

Antíphona. Dómine quid multiplicáti ſunt qui tríbulant me? Tu autem Dómine ſuſcéptor meus es. ℣. Glória, & honor Patri, & Fílio, & Spirítui Sancto.

Antíphona. Lava me ab injuſtítia mea: & à peccáto meo munda me Dómine. ℣. Sicut erat in princípio, & nunc, & ſemper.

Antíphona. In te confídit ánima mea: líbera me, Dómine. P. Et in ſæcula ſæculòrum. Amen.

Orátio. Dómine Jeſu Chriſte, qui credéntes. Quære fol. 3.

Antíphona 1. Servíte Dómino in timòre: & exultàte ei cum tremòre. Apprehéndite diſciplìnam. P. Nequándò iraſcàtur Dóminus, & pereàtis à via juſta. ℣. Quarè fremuérunt Gentes, & pópuli meditáti ſunt inánia? P. Nequándò. ℣. Glória, & honor, &c. P. Nequándò.

Orátio.

SErviéntes tibi Dómine in timòre, diſcíplina tua nos erudiéndo poſſídeat; & exultántes cum tremòre jocúnditas modéſta ſuſtóllat: nec nos efficiàmur à via juſta recedéndo pérditi; ſed in te confidéndo mereàmur eſſe beáti. ℟. Amen. Per miſericórdiam.

Antíphona 2. In tribulatiòne noſtra, Deus, dilatáſti nos. P. Miſerère nobis, & exáudi oratiònem noſtram. ℣. Cum invocàrem, exaudíſti me Deus juſtítiæ meæ: in tribulatiòne mea dilatáſti mihi. Miſerère mei, & exáudi oratiònem meam. P. Miſerère nobis, & exáudi. ℣. Glória, & honor, &c. P. Miſerère nobis.

Orátio.

DOmine, qui ſemper invocántibus ades, & in tribulatiòne conſtitútis opem ferre

re misericórdiæ delectàris : dona, ut odiéntes sæculi vanitàtem, refutantésque mendácium, Christum tuum, (quem à te magnificàtum agnóscimus) nostrum esse summum æternúmque præmium gaudeàmus. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 3. Convértere Dómine, éripe ánimas nostras : salvos nos fac propter misericórdiam tuam. P. Quia non est in morte qui memor sit tui. ℣. Dómine, ne in ira tua árguas me, neque in furòre tuo corrípias me. P. Quia non est. ℣. Glória, & honor, &c. P. Quia non est.

Orátio.

DOmine neque in ira tua nos árguas; neque in tuo nos furòre corrípias : sed ab asperitàte vérberis unge nos clementiâ lenitàtis : ut non perditiònem pœna ; sed eruditiònem nobis tua cónferat disciplina. ℟. Amen. Per misericórdiam.

℟. Abundavérunt iniquitátes nostræ super númerum a ... maris. P. Et nunc justè comprímimur ad nos erigéndum caput nostrum: peccávimus, Dómine, peccávimus. ℣. Peccávimus cum pátribus nostris : injústè égimus, iniquitátes fécimus. P. Et nunc justè. ℣. Glória, & honor, &c. P. Et nunc.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Date magnitúdinem Dómino.

Cánticum. Atténde Cœlum. Quære fol. 4.

Orátio.

DEscéndat, Dómine, ut plúvia elóquium tuum ; & sicut ros, verba tua super nos effundántur : ut, ubértim tuâ miseratiòne rigáti, tibi magnitúdinem demus, cujus ópera bona esse cognóscimus : omnes viæ tuæ, judícia ; & iníquitas procul est à rectitúdine tua : proíndè nos, qui proclíves ad malum sumus, à tua gubernatiòne, étiam cum tui oblivíscimur, non defraudèmur : ut & si servílitèr facínore sciscitàmur, lenitàte patérnâ à te córrigi sentiàmus. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Benedíctus es Deus, & benedíctum nomen glóriæ tuæ. Benedícite Dóminum omnes elécti ejus: sit nomen sanctum ipsìus benedíctum in ómnia sæcula sæculòrum.

Cánticum. Benedíctus es Dómine. Quære fol. 6.

Orátio.

DOmine Deus patrum nostròrum ; laudábilis enim & superexaltàtus in sæcula tu es : Rectè ergo tuæ glóriæ nomen benedicètur in ætérnum ; & vel in magnis vel in módicis tu creàtor, tu ópifex sapientíssimus declamàris : ídeo quæsumus ; ut qui te orándo pro universitàtis conditiòne Dóminum benedícimus, benedíctæ sanctitàtis illustratiòne lætèmur. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Sono. Verba mea áuribus pércipe Dómine. Allelúia. ℣. Intéllige clamòrem meum rex meus, & Deus meus. Quóniam ad te oràbo. Allelúia.

Lauda. Laudàte Dóminum de Cœlis: Allelúia, allelúia. Laudàte eum in excélsis, allelúia, allelúia, allelúia. Psalmus 148.

Léctio libri Proverbiòrum Salomònis. *Capítulo* 25.

℟. Deo grátias.

GLória Dei celàre verbum, & glória regum investigàre sermònem. Cœlum sursùm, & terra deórsùm, & cor regum inscrutábile. Aufer rubíginem de argénto, & egrediètur vas puríssimum. Aufer impietàtem de vultu regis, & firmábitur justítiâ thrònus ejus. Ne gloriòsus appáreas coram rege, & in loco magnatòrum ne stéteris. Mélius est enim ut dicat tibi: Ascénde hùc ; quàm ut humiliêris coram príncipe. Quæ víderint óculi tui, ne próferas in júrgium citò : ne pósteà emendàre non póteris, cum dehonestáveris amicum tuum. Causam tuam tracta cum amico tuo, & secrètum extráneo ne revèles : ne fortè insúltet tibi cum audíerit, & exprobàre non cesset. Mala áurea in lectis argénteis, qui lóquitur verbum in témpore suo. Ináuris áurea, & margarita fulgens, qui árguit sapiéntem, & áurem obediéntem. Sicut frigus nivis in die messis, ita legàtus fidèlis ei, qui misit eum, cum requiéscere facit ánimam illius. ℟. Amen.

Hymnus. Spléndor patérnæ glóriæ. Quære fol. 67.

Supplicátio. Orèmus Redemptòrem mundi Dóminum. Quære fol. 66.

Capítula.

EXultántes gáudio magno pro rédditu nobis hujus diéi, lucem Dei Patris omnipoténtis & misericórdiam deprecèmur, ut diem Domínicæ Apparitiònis solémnitèr celebrántibus pacem tranquíllam, lætitiámque speciàlem præstàre dignètur : ut à vigília matutína usque ad noctem clementiæ suæ favòre protécti, exultántes in Dómino gaudeàmus.

Pa-

Pater noster. Liberáti à malo. fol. 2.
Lauda. Cantàte Dómino cánticum novum. Allelúia, allelúia. ℣. Laus ejus in Ecclésia sanctòrum. P. Allelúia, allelúia. ℣. Glória, & honor, &c. P. Allelúia, allelúia.

Orátio.

Tibi Dómine in Ecclésia sanctòrum cantàmus; tibique grátiam præconàmus: tríbue nobis, laudes tuas prómere; in quo coætérnum nos crédimus præmium obtinère. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Exeúnte vésperà Lauda. Usque ad vésperum quàm magnificàta sunt ópera tua, Dómine. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum.

Antíphona. Cantet tibi glória mea, & non compúngar. P. Dómine Deus meus in ætérnum confitèbor tibi. ℣. Hæc facta est mihi: quia justificatiónes tuas exquisívi. P. Dómine Deus meus. ℣. Glória, & honor. P. Dómine Deus. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum.

Antíphona. Elevátio mánuum meàrum sacrificium vespertinum. ℣. Dirigàtur orátio mea, sicut incénsum in conspéctu tuo. P. Elevátio. ℣. Glória, & honor, &c. P. Elevátio. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum.

Lauda. Laudàte púeri Dóminum: laudàte nomen Dómini. Allelúia. P. Sit nomen Dómini benedíctum. Allelúia, allelúia. ℣. A sólis ortu usque ad occàsum, laudábile nomen Dómini. P. Sit nomen Dómini. ℣. Glória, & honor, &c. P. Sit nomen.

Hymnus.

Altíssimi Verbum Patris,
Alme Jesúque Vírginis
Bis nostro natus gáudio,
Carnísque Factor & caro.
Decúrsa transit jam dies,
Exáudi preces súpplicum;
Fovénsque lætus vésperi
Gloriósum lumen súscipe.
Hoc soli ad finem tibi
Incénsum sacrum damus;
Cœléste ut nostris tuum
Lumen ténebris fúlgeat.
Mentémque fessam dum sopor
Noctis paràtam détinet,
Obscùra cedant sómnia,
Pectúsque purum lúceat.
Quiètem nullus córporis
Rápiat dolus lascíviæ;
Sed te Deus mens sonet,
Tecum cor altum vígilet.
Vócibus simul cum córdibus
Christo, Patrìque, Spirítui
Hymnum sonántes in choro
Melo canàmus pérpetim. Amen.

Supplicátio.

ORèmus pium & exaudíbilem Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatiòne rogèmus; ut nobis salùtem ánimæ & córporis, & remissiònem peccatòrum, & pacem propítius tribúere dignètur. ℟. Præsta ætérne omnípotens Deus.

Capítula.

OMnípotens sempitérne Deus, cujus præcépto sol illústrat diem, luna clarifícat noctem, vespertínis láudibus nos dignántèr exáudi: ut & plácidum superveniéntis spátium perágere mereàmur, & transácto tenebràrum cursu, matutínis nos íterùm sacrifíciis apta, ne ullam offensiónum máculam dies repræséntet exóriens.

Pater noster. Liberáti à malo. fol. 2. Humiliàte vos benedictióni. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum.

Benedíctio.

BEnedìcat omnípotens Dóminus præséntem famíliam, qui Crucis portàvit injúriam. ℟. Amen. Ipse nos perdùcat cœléste in regnum, qui pepéndit in ligno. ℟. Amen. Ipse ad déxteram Patris nos cónlocet, qui causà nobis factus est pacis. ℟. Amen. Per misericórdiam ipsius.

Lauda. Cantábiles erant mihi, Dómine. P. Justificatiónes tuæ. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Hæc facta est mihi: quia justificatiónes tuas exquisívi. P. Justificatiónes. ℣. Glória, & honor, &c. P. Justificatiónes.

Orátio. Concède nobis, Dómine, ob amòrem. Quære infrà in istis Matutínis.

In nómine Dómini nostri.

Istis peráctis, fiat Commemorátio de Devotatiòne Ecclésiæ, & aliàrum festivitàtum, quàrum devotiònem habes.

FERIA SECUNDA.

Ad Matutinum.

Antíphona. Miserère mei Deus secúndùm magnam misericórdiam tuam. Psalmus 50. Reiterètur Antíphona. Miserère.

Orátio.

MIserère nobis Dómine secúndùm magnam misericórdiam tuam: & undè nos erubéscimus, tu indúlgeas: & ea, quæ egísse nos pœnitet, tu cleméntèr ignóscas. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona I. Beàtus vir, qui non ábiit in consílio impiòrum, & in via peccatòrum non ste-

stetit. Psalmus 1. Glória, & honor Patri, &c. Reiterêtur Antíphona. Beâtus vir, qui.

Orátio.

CONcède nobis, Dómine, ob amôrem beatitúdinis consília declinâre iniquitâtis; cáthedram ítaque pestiléntiæ procul à nobis sépone, ut pestíferæ doctrínæ tabes non adhæreat convivéntiæ nostræ; sed voluntâtem nostram à malítiæ sessiône tu rémove: & meditatiône legis tuæ jugi nos tibi amôre conjúnge. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona 2. Nunc reges intellígite: erudímini omnes qui judicàtis terram. Servîte Dómino in timôre. Psalmus 2.

Reiterêtur Antíphona. Nunc reges.

Orátio.

SErviéntes tibi Dómine in timôre ob metum judícii, exultántes cum tremôre ob fidúciam spei, doce nos apprehéndere disciplinam, quâ, judicántes terram córporis nostri, véteris hóminis fígulum confríngamus; & exteriôris terræ purgaménta calcêmus: ac secúndùm Cœléstis imáginem Hóminis reformâti, in hereditâtem tuam servitûte húmili, & in possessiônem tuam cultu pérpeti transferâmur. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona 3. Sacrificâte sacrifícium justítiæ, & sperâte in Dómino. Psalmus 4.

Orátio.

DOmine, qui semper invocántibus ades, & in tribulatiône constitútis opem ferre misericórdiæ delectâris: dona, ut odiéntes sæculi vanitâtem, refutantésque mendácium, Christum tuum, (quem à te magnificàtum agnóscimus) nostrum esse summum ætérnúmque præmium gaudeâmus. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

℟. Ad te Dómine levávi ánimam meàm. P. In te confído Deus meus, non erubéscam. ℣. Vide humilitâtem meam, & labôrem meum: & dimítte mihi ómnia peccáta mea. P. In te confído. ℣. Glória, & honor. Reiterêtur ℟. Ad te Dómine.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Benedicam enim vobis, & multiplicâbo vos sicut stellas cœli, dicit Dóminus.

Cánticum Génesis. *Capítulo* 12, 13, & 17.

EGrédere de terra tua, & de cognatiône tua, & de domo patris tui, * & veni in terram quam monstrávero tibi.

Faciámque te in gentem magnam, & benedicam tibi, * & magnificâbo nomen tuum, erísque benedíctus.

Benedicam benedicéntibus tibi, & maledicam maledicéntibus tibi, * atque in te benedicéntur univérsæ cognatiónes terræ.

Leva óculos tuos, & vide á loco, * in quo nunc es, ad aquilônem & merídiem, ad oriéntem & occidéntem.

Omnem terram, quam cónspicis, * tibi dabo & sémini tuo in sempitérnum.

Benedicam enim vobis, * & multiplicâbo vos sicut stellas cœli, & velut arênam, quæ est in lítore maris:

Possidêbit semen tuum portas inimicôrum tuôrum, * & Benedicéntur in sémine tuo omnes gentes terræ.

Ego Dóminus, qui edúxi te de Ur Chaldæôrum, ego Deus omnípotens: * ámbula coram me, & esto perféctus.

Ponámque fœdus meum inter me & te, * & multiplicâbo te vehementèr nimis. Ego sum, & pactum meum tecum,

Erísque pater multârum géntium. * Et ponam te in géntibus, regésque ex te egrediéntur.

Et státuam pactum meum inter me & te, & inter semen tuum post te in generatiónibus suis, fœdere sempitérno: * ut sim Dóminus Deus tuus, & sémini tuo post te.

Dabóque tibi & sémini tuo terram peregrinatiônis tuæ, * in possessiônem ætérnam, eróque Deus eôrum.

Matutinárium.

Antíphona. Rex meus & Deus meus: ad te orâbo, Dómine. ℣. Verba mea áuribus pércipe Dómine, intéllige clamôrem meum. P. Rex meus, & Deus meus. ℣. Glória, & honor &c. P. Rex meus.

Lauda. Laudâte Dóminum in sanctis ejus: Allelúia, allelúia. Laudâte eum in firmaménto virtûtis ejus. Allelúia, allelúia. Psalmus 150. P. Laudâte Dóminum in sanctis ejus. Allelúia, allelúia. ℣. Glória, & honor Patri, & Fílio, & Spirítui Sancto. P. Laudâte eum in firmaménto virtûtis ejus. ℣. Sicut erat in princípio, & nunc & semper, & in sæcula sæculôrum. Amen. P. Allelúia, allelúia.

Léctio libri Proverbiôrum Salomônis. *Cap.* 3.

℟. Deo grátias.

FIli, Habe fidúciam in Dómino ex toto corde tuo, & ne innitàris prudéntiæ tuæ. In ómnibus viis tuis cógita illum, & ipse díriget gressus tuos. Ne sis sápiens apud te-

temetípsum : time Dóminum , & recéde à malo. ℟. Amen.

Hymnus.

FUlgéntis auctor ætheris,
Qui lunæ lumen nóctibus,
Solem diérum cúrsibus
Certo fundásti trámite.
Nox atra jam repéllitur,
Mundi nitor renáscitur,
Novúsque jam mentis vigor
Dulces in altum égerit.
Laudes sonáre jam
Dies relátus ámmonet,
Vultûque cœli blándior
Nostra serênet péctora.
Vitêmus omne lúbricum,
Declinet prava spíritus,
Vita facta non ínquinet,
Linguam culpa non ímplicet.
Sed sol diem dum cónficit,
Fides profúnda férveat,
Spes ad promíssa provócet,
Christo conjúngat cháritas.
Deo Patri sit glória.

Supplicátio.

ORêmus Redemptórem mundi Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatióne rogêmus; ut per grátiam ipsius, & per intercessiónem Sanctæ Maríæ Vírginis, & genitrícis suæ, & ómnium Sanctórum suórum nobis salûtem ánimæ, & córporis, & remissiónem peccatórum, & pacem propítius tribúere dignétur. ℟. Præsta ætérne omnípotens Deus. Kyrie, eléïson. ℟. Christe, eléïson. Kyrie, eléïson.

Capítula.

REx noster, & Deus noster depélle à córdibus nostris erróris, & ignorántiæ noctem; ut renovándo nos in novum hóminem, manè nostras exáudiens voces, fac nos in bonis opéribus tibi adstáre dilúculò; & ad contemplándum te, nobis Apparitiònis tuæ tríbue sacraméntum.

Pater noster. A malo nos líbera. Require fol. 10.

Lauda. A peccátis nostris munda nos, Dómine. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Et ab aliénis parce servo tuo. P. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Glória, & honor, &c. P. Allelúia, allelúia, allelúia.

Antíphona 2. Custódi nos Dómine ab omni malo. P. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Sub umbra alárum tuárum prótege nos. P. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Glória; & honor. P. Allelúia, allelúia, allelúia.

Benedíctio. Benedicat omnípotens Dóminus. Quære fol. 94.

Et sic finiúntur Matutíni in Benedictiónibus. Et statim fac Commemoratiónes Vocatiònis Ecclésiæ, & álias quas volúeris in quibus devotiònem habúeris. Pósteà Pater noster sub siléntio; quo finíto, fiat commemorátio.

Lauda. Ad annuntiándum manè.

Orátio. Manè Dómine orátio. Quære fol. 7.

Lauda de fonte. Apud te est, Dómine, fons vitæ. Allelúia. ℣. Et in lúmine tuo vidébimus lumen. P. Allelúia. ℣. Glória, & honor, &c. P. Allelúia.

Ad Tértiam.

Léctio libri Proverbiórum Salomònis. *Cap.* 7.
℟. Deo grátias.

FIli, Custódi sermónes meos, & præcépta mea recónde tibi. Serva mandáta mea, & vives. ℟. Amen.

Antíphona 1. Intéllige clamòrem meum, Dómine. Inténde voci oratiònis meæ. Psalm. 5.

Orátio.

DEduc nos Dómine in bonis; ac dírige in conspéctu tuo viam nostram: ut fides nostra, salutáris tui vocatióne, te, qui es Rex noster, & Deus noster, & vestígio comitêtur innóxio, & cursu óccupet expedíto. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 2. Ne in ira tua árguas me, Dómine. Palmus 6.

Orátio.

DOmine, ne in ira tua nos árguas; neque in tuo nos furóre corrípias: sed asperitâtem vérberis unge cleméntiâ lenitátis: ut non perditiònem pœna; sed eruditiónem nobis tua cónferat disciplína. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona 3. Justum adjutórium meum à Dómino, qui salvos facit rectos corde. Psalm. 7.

Reiterêtur Antíphona. Justum. Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

℟. Avérte fáciem tuam à peccátis meis, Dómine. P. Et omnes iniquitátes meas dele. ℣. Miserére mei Deus, secúndùm magnam misericórdiam tuam: & secúndùm multitúdinem miseratiónum tuárum. P. Et omnes iniquitátes meas. ℣. Glória, & honor, &c. Reiterêtur ℟.

Lauda. Allelúia, allelúia, allelúia. Gaudébunt lábia mea dum cantávero tibi, Deus, laudem tuam. P. Allelúia, allelúia. ℣. Et ego confitébor tibi in vasis Psalmórum, Deus, psal-

psallam tibi. P. Allelúia. ℣. Glória, & honor, &c. P. Allelúia, allelúia, allelúia.

Preces: Alius non est, qui rogêtur, pie Dómine: ℣. Alleva jugum, colla preméntum inclína. P. Pie, bella réprime, pacem concêde. ℣. Captívos éripe, demérsos érige. P. Pie, bella. ℣. Dona véniam, præsta grátiam, pie Dómine. Reiterêtur primus ℣. Preces scílicèt: Alius non est.

Capítula.

GLoriòse, potens, ac miséricors Deus, érue nos ab insídiis inimíci: & ne ánima nostra rugiéntis leònis raptu rápido rapiâtur, protéctio déxteræ tuæ in nostrì custódiam deputêtur: nedum non est qui rédimat, illæ sævus occídat: aut, si non qui salvum fáciat, ille subvértat. Sed tu Leo de tribu Judá in ira tua exúrge; & severitâte judícii insidiósi hostis catérvas intérime: nosque in præcépto, quod mandásti, crédere & permanère concêde.

Pater noster. A malo nos líbera. fol. 10.

Ad Sextam, ómnia dicántur, ut in Sexta, quæ dícitur per totum annum.

Ad Nonam, ut suprà.

Ad Vésperos.

Lauda. Tu illúminans lucérnam meam, Dómine. Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Antíphona. Quàm admirábile est nomen tuum, Dómine, in univérsa terra. Psalmus 8. Lauda. In lege Dómini, Allelúia, meditábitur die, ac nocte. Allelúia. P. Et fructum suum dabit in témpore suo. Allelúia, allelúia. ℣. Et erit tamquàm lignum, quod plantâtum est secus decúrsus aquârum, quod fructum suum dabit in témpore suo. P. Et fructum suum dabit. ℣. Glória, & honor, &c. P. Et fructum.

Hymnus.

CHriste salvâtor ómnium,
Cœlòrum sublímis Deus,
Tuam rogâmus glóriam,
Dum prona vólvitur dies.
Jam sol, urgénte véspere,
Occásu suo gráditur,
Mundum conclúdens ténebris,
Suum obsérvans órdinem.
Sic nos, excélse Dómine,
Precántes tuos fámulos
Labòre fessos diéi
Quiéta nox suscípiet.
Ut non fuscátis méntibus,
Dies abscêdat lúminis;
Sed tua protécti grátiâ
Cernâmus lucem prósperam.
Deo Patri sit glória.

Supplicátio. Orêmus Redemptòrem mundi, Quære fol. 96. Kyrie, eléïson. ℟. Christe, eléïson. Kyrie, eléïson.

Capítula.

ILluminátio salúsque nostra, Dómine, ámove à nobis mœròris, & ignorántiæ noctem; tríbue veritàtis, & sciéntiæ lumen, ut in te nostra spes fixa permáneat; & omnis convéntus malignántium, qui nos oppugnâre nítitur, contabéscat: Sit in petra exaltátio nostra; ut conroboráti per Christum, in ipso efficiâmur charitâte sublímes, in quo ædificâmur fide credéntes.

Pater noster. A malo nos líbera. fol. 10.

Benedíctio.

DIgnâre, Dómine, hanc famíliam tuam plácido vultu respícere, quam cernis solémnia tua cum gáudio celebrâre. ℟. Amen. Sanctam in se hábeant devotiònem, dignúmque téneant in tua fide fervòrem. ℟. Amen. Ab omni adversitâte déxterâ tuâ eos deféndе, & in tua Ecclésia júgiter immaculátos perseverâre concêde. ℟. Amen. Per misericórdiam ipsius.

Lauda. Super Sion allelúia montem sanctum ejus Allelúia P. Prædicans præcéptum Dómini. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Ego autem constitùtus sum rex ab eo super Sion montem sanctum ejus, P. Prædicans præcéptum Dómini. ℣. Glória, & honor, &c. P. Prædicans præcéptum.

Orátio. Avérte Dómine inimícos nostros. Require infrà.

TERTIA FERIA.

Ad Matutinum.

Antíphona. Secúndùm magnam misericórdiam tuam dele Dómine iniquitátes meas. Psalmus 50.

Orátio.

SEcúndum multitúdinem miseratiònum tuárum dele Dómine iniquitátes nostras: ut quia istæ nos ággravant, illæ nos érigant: Cor contritum & humiliátum ne spernas in nobis: sed per ineffábilem poténtiam Trinitàtis inhábitet in nobis Spíritus Sanctus; ínnovet spíritus rectus; confírmet spíritus principâlis; atque unius testimónii sit virtus: ut confirmátos nos per Patrem, & innovátos per Fílium, custodítos nos esse gaudeâmus per Spíritum Sanctum. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona 1. Lætàbor & exultàbo in te: & psal-

psallam nómini tuo Altíssime. Psalmus 9.

Orátio.

IN toto corde nostro confitébimur nómini tuo Dómine, quòd inimicum nostrum retrórsùm redire fecísti; dùm eum potentiálitèr ígneà caténâ vinxísti; & nos de portis mortis, passiònis tuæ victóriâ liberásti. Esto nunc, quæsumus, custos redemptòrum, qui prétium factus es peccatòrum: esto refúgium páuperum, defénsio viduàrum, & protéctio pupillòrum: ut dùm singulòrum necessitáti-bus singulári favòre subvéneris, singulári fide à cunctis incessabílitèr collaudèris. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

IN LAUDIBUS.

Antíphona 2. Tibi derelíctus est pauper: pupíllo tu eris adjùtor. Psalmus 9. Divísio.

Orátio.

AVérte Dómine inimícos nostros retrórsùm; ut, dùm áspicis, infirméntur; atque ipse adjùtor in opportunitátibus in tribulatiòne, opportunitàtum nobis grátiam præsta; & tribulatiònum pondus atténua: ut nec prospéritas nos révocet ad negligéntiam, nec angústia pértrahat ad ruinam: sed miserátio tua nos perdùcat ad véniam. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona 3. Desidérium páuperum exáudit Dóminus. Psalmus 9. Divísio.

Orátio.

DEsidérium tuòrum Dómine páuperum sic inténde propítius, ut & donórum cœléstium cópiam nobis tríbuas; & amòrem prætercúntium rerum à nobis avértas: auris quóque tua nostram ita oratiònem intélligat, ut dum pupíllo humilíque judícium féceris, patérnâ nobis indulgéntiâ blandiàris; & pro humiliatiòne præséntium gáudia retribuas æternòrum. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

℟. Auxiliàtor meus es tu, Dómine, ne derelínquas me. P. Et ne despícias me, Deus Salvàtor meus. ℣. Legem mihi constítue Dómine in via tua, & dírige me in sémita recta. P. Et ne despícias. ℣. Glória, & honor, &c. Reiterètur ℟.

Ad Cánticum.

Antíphona. Deus omnípotens nomen est ei, benedicat nobis, & créscere nos fáciat in turmas populòrum.

Cánticum Génesis. *Capítulo* 27. *&* 28.

ECce odor filii mei sicut odor agri pleni, * cui benedíxit Dóminus.

Det tibi Dóminus de rore cœli, & de pinguédine terræ, abundántiam fruménti, vini, & ólei, * & adórent te tribus:

Esto Dóminus fratrum tuòrum, * & incurvéntur ante te filii matris tuæ:

Deus autem omnípotens benedicat tibi, * & créscere te fáciat, atque multíplicet: ut sis in turmas populòrum.

Et det tibi benedictiónes Abraham, & sémini tuo post te: * ut possídeas terram peregrinatiònis tuæ.

Antíphona. Deus omnípotens nomen est ei, benedicat nobis, & créscere nos fáciat in turmas populòrum.

Matutinárium.

℟. Manè exáudies vocem meam, Dómine. P. Manè adstàbo tibi, & adoràbo te. ℣. Verba mea áuribus pércipe Dómine: intéllige clamòrem meum. P. Manè adstàbo. ℣. Glória, & honor, &c. Reiterètur ℟. Manè exáudies.

Lauda. In sanctis ejus laudàte Dóminum Allelúia, allelúia: in firmaménto virtùtis ejus laudàte Dóminum. Allelúia, allelúia. Ps. 150.

Prophetia. Fili, Habe fidúciam in Dómino Quære fol. 95.

Hymnus.

DEus ætérni lúminis
Candor inenarrábilis
Ventùrus diéi judex,
Qui mentis occúlta vides.

Tu regnum cœlòrum tenes,
Et totus in verbo tu es,
Per Fílium cuncta regis
Sancto Spirítui fons es.

Trinum nomen alta vides,
Unum per ómnia potes,
Mirúmque per signum Crucis
Tu rector imménsæ lucis.

Tu mundi constitùtor es,
Tu sempitérno throno sedes
Judex, ex alto Húmilis
Venísti pati pro nobis.

Tu Sábaoth omnípotens,
Tu Hosánna summi cúlminis,
Tibi laus est mirábilis,
Tu es prima Anástasis.

Tu fidei auditor es,
Et húmiles tu réspicis,
Tibi altum vides thronum,
Tibi divinus est honor.

Christóque, ætérno Deo
Patri, cum Sancto Spíritu,
In te solvàmus múnera
A sæculis in sæcula. Amen.

Sup-

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem mundi. Requíre fol. 96.

Capítula.

AUribus tuis, omnípotens Deus, pérci-pe verba oris nostri; & tuôrum dilúculò clamôrem pie scrutâtor intéllige: ac tuæ voluntâtis scuto ita nos præmuníri concêde, ut vitiôsa suggéstio mentis nostræ non váleat inrépere: sit quoque orándi ad te jugis ac fida devótio, ut contemplátio tua nobis tribuâtur in matutíno.

Pater noster. A malo nos líbera. Requíre fol. 10.

Lauda. Confortêntur manus Dómini in Sanctis ejus. Allelúia. P. Et ossa eôrum velut herba germinábunt. Allelúia, allelúia. ℣. Plantáti in Domo Dómini, in átriis domûs Dei nostri. P. Et ossa eôrum. ℣. Glória, & honor, &c. P. Et ossa eôrum. Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Alia Lauda. Clamor noster ad te pervéniat, Deus. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Deus, exáudi oratiônem nostram. P. Clamor noster. ℣. Glória, & honor, &c. P. Allelúia, allelúia, allelúia.

Benedictio. Dignâre Dómine, hanc. Quære fol. 97. Et statim fac Commemoratiónes, quas consuevísti fácere, scilicèt. Ad annuntiándum manè misericórdiam tuam, &c.

Orátio. Manè, Dómine, orátio nostra. Quære fol. 7.

Lauda de fonte. Fons iste vitæ nobis es. Allelúia. P. Quia Sanctis tuis circúmdatus es. Allelúia. ℣. Rigans montes de superióribus tuis: de fructu óperum tuôrum satiábitur terra. P. Quia Sanctis tuis. ℣. Glória, & honor, &c. P. Allelúia, allelúia.

Ad Tértiam.

Prophetia. Fili, Custódi sermónes. Quære fol. 96.

Antíphona 1. Justus Dóminus & justítiam diléxit: æquitâtem vidit vultus ejus. Psalmus 10.

Orátio.

JUstus es Dómine, & justítiam díligis, atque áspicis æquitâtem: dona nobis ante óculos tuos tibi plácita & placitûra perfícere; & semper digna tuæ justítiæ atque æquitâtis ópera consummâre. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 2. Tu Dómine servâbis nos: & custódies nos à generatiône in progénie. Psalmus 11.

Orátio.

CUstódi nos Dómine in generatiône, & progénie; nec cum præsénti volvâmur sæculo, qui tuo jam inhæsimus fundaménto: sed miseriârum nostrârum consolâtor exúrge, & provéntu lætítiæ mœróres nostros abstérge. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 3. Cantâbo Dómino Deo meo, qui bona tríbuit mihi: Deus meus, tibi psallam. Psalmus 12. Reiterêtur Antíphona.

℟. Abscónde me in tabernáculo tuo, Deus. P. In die malôrum meôrum líbera me. ℣. Exáudi, Dómine, vocem meam, quà clamávi ad te: miserêre mei, & exáudi me. P. In die malôrum. ℣. Glória, & honor, &c. Reiterêtur. ℟. Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Lauda. Allelúia, allelúia. Magnus Dóminus noster, & magna virtus ejus: P. Allelúia. ℣. Et sapiéntiæ ejus non est númerus. P. Allelúia, allelúia. ℣. Glória, & honor, &c. P. Allelúia, allelúia.

Preces. Exáudi nos, Deus. P. Exáudi. ℣. Ad te clamántes, Deus. P. Exáudi. ℣. Bone Redémptor Deus. P. Exáudi. ℣. Contrítos corde, Deus. P. Exáudi. ℣. De tuis cœlis, Deus. P. Exáudi.

Capítula.

REspice, & exáudi nos, Dómine Deus noster; & ad placándum tibi conátus nostros ádjuva, quos ipse tribuísti: da finem óperis, qui dedísti princípium voluntâtis: da, ut possimus implêre, quæ dedísti, ut velimus incípere.

Pater noster. A malo nos líbera. Quære fol. 10.

Ad Sextam, ómnia dicántur ut in Sexta, quæ dícitur per totum annum.

Ad Nonam, ut suprà.

Ad Vésperos.

Lauda. Illuminátio mea, & salus mea est Dóminus. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum.

Antíphona. In adverténdo Dóminus captivitâtem plebis suæ, lætêtur Jacob, & exúltet Israël. Psalmus 13. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum.

Lauda. Irascímini, & nolíte peccâre. Allelúia. Dícite in córdibus vestris, & in cubílibus vestris compungímini. P. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Sacrificâte sacrifícium justítiæ, sperâte in Dómino: multi dicunt: Quis osténdit nobis bona? P. Allelúia. ℣. Glória, & honor, &c. P. Allelúia, allelúia, allelúia.

Hymnus.

CHriste lumen perpétuum,
Astrôrum fulgor síderum
Noctem nostram illúmina,
Consérva pura péctora.
Nullis incêdat láqueis,
Nullis gravêtur hóstibus;
Nec maculéntur córpora
Lascíviâ per sopôrem.
Custódi corda ómnium,
Fideliúmque máximâ
Protectiône, própriâ
Tuâ, Christe, poténtiâ.
Ut gratulêtur ánima,
Vidísse lucem prósperam
Implésse vota débita,
Reddénda tibi, Trínitas.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito
In sempitérna sæcula. Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem. fol. 96.

Capítula.

OMnípotens Deus, tuam indígni quæsumus glóriam, ac pétimus, ut ad sedem tuæ pietàtis nostras preces admíttas, auxílium peténtibus tríbuas, nostrôrum ómnium peccáminum máculam abstérgas, flagéllum remóveas, languéntibus medêlam appônas, inimicôrum ímpetum frangas; pacem, securitâtem, & quiêtem témporum largiâris, & quidquid suâ illecebratiône víceerat inimícus, misericórdiâ consuétâ reparâre dignêris in mélius.

Pater noster. A malo nos líbera. Quære fol. 10.

Benedíctio.

DOminus nos suâ benedictiône locuplétet, & regnôrum cœléstium fáciat cohérédes. ℟. Amen. Det nobis præsénti vitæ spátium, & propítius attríbuat consórtium electôrum. ℟. Amen. Atque nos ita erípiat semper à malo, ut custódiat, & consérvet cleméntèr in bono. ℟. Amen. Per misericórdiam. Lauda. Gloriabúntur in te omnes, qui díligunt nomen tuum, Dómine, Allelúia. P. In ætérnum, & exultábunt. Allelúia. P. Et inhabitàbis in eis. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Et læténtur in te omnes, qui sperant in te. P. In ætérnum. ℣. Glória, & honor Patri, &c. P. Et inhabitàbis.

Orátio.

NOtas fac Dómine vias vitæ; atque imple nos delectatiône déxteræ tuæ: & jugum, quod suâve est, ipsâ super nos manûs tuæ moderatiône constítue. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

In nómine Dómini.

Commemorátio, ut dictum est in secúnda Féria.

QUARTA FERIA.

Ad Matutínum.

Antíphona. Dele Dómine iniquitátes meas: & à peccátis meis munda me. Psalmus 50.

Orátio.

MIserêre nobis, Dómine, miserêre: ut qui nostram agnóscimus misériam, tua nos prævéniat misericórdia: Sit ígitur vox confessiônis prompta, vénia próxima; atque de tua propitiatiône sit exaudítio citò; ut nostra déleas univérsa peccâta; & tríbuas virtûtem, per quam tua faciâmus præcépta. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona 1. Adímple nos lætítiâ cum vultu tuo: delectatiónes in déxtera tua usque in finem. Psalmus 15.

Orátio. Notas fac nobis, Dómine. Requîre suprà.

Antíphona 2. Ego clamávi, quia exaudísti me, Deus: inclína aurem tuam mihi, & exáudi me. Psalmus 16. usque A resisténtibus déxteræ.

Orátio.

EXáudi nos Deus clamántes ad te Dómine; gressus nostros in tuis sémitis pérfice: ut dùm legis tuæ angústam grádimur viam, charitàtis latitúdine portam introîre mereâmur justítiæ. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona. 3. Custódi me Dómine, ut pupíllam óculi. Sub umbra alàrum custódi me, Dómine. Psalmus 16.

Orátio.

CUstódi nos, Dómine, ut pupíllam óculi, ne innocéntiæ nostræ lúmina carnális concupiscéntiæ turbo corrúmpat: prótege nos sub umbra alàrum tuàrum, ne insidiántium capiàmur illécebris voluptâtum: ut qui adjúti grátiâ duránte subsístimus, satiári nos cum apparúerit tua glória mereâmur. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam. ℟. Adjùtor, & liberàtor noster es. P. Tu Dómine. ℣. Deus in adjutórium nostrum inténde; ad adjuvándum nos festína. P. Tu Dómine. ℣. Glória, & honor, &c. Reiterêtur ℟. Adjùtor.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Dómine, qui dixísti mihi: Revérte-

tere in terram tuam, & in locum nativitàtis tuæ.
Cánticum Génesis. *Capitulo* 32.

DEus patris nostri Abraham, & Deus patris nostri Isaac: * Dómine qui dixísti mihi: Revértere in terram tuam, & in locum nativitàtis tuæ, & benefáciam tibi:
Memor sum cunctis miseratiónibus, * & veritáti quam explésti servo tuo.
In báculo meo transívi Jordânem istum: * & nunc cum duàbus turmis regrédior.
Erue me de manu fratris mei Esaü, quia valdè eum tímeo: * ne fortè véniens percútiat matrem cum filiis.
Tu enim locùtus es ut bene mihi fáceres, * & dilatàres semen meum sicut arènam, quæ præ multitúdine numerári non potest.
Glória, & honor Patri, &c.

Ad Matutinàrium.

Antíphona. Præcéptum Dómini lúcidum, P. Illúminans óculos. ℣. Timor Dómini sanctus, pérmanet in sæculum sæculi. P. Illúminans óculos. ℣. Glória, & honor. P. Illúminans óculos.
Lauda. In sanctis ejus laudàte Dóminum: Allelúia, allelúia. P. In firmaménto virtùtis ejus. Allelúia. Psalmus 150.
Prophetia. Fili, Habe fidúciam. fol. 95.

Hymnus.

DEus Pater ingénite
Et Fili unigénite,
Quos Trinitàtis únitas
Sancto connéctit Spirítui.
Te frustrà nullus ínvocat;
Nec cassis umquam vócibus
Amàtor tui lúminis
Ad cœlum vultus érigit.
Et tu suspirántem, Deus,
Vel vota supplicántium,
Vel corda confiténtium,
Semper benígnus áspice.
Nos lucis ortus ádmonet,
Grates deférre débitas;
Tibíque laudes dícere,
Quòd nox obscùra prӕterit.
Diem precàmur bonum;
Ut nostros, Salvàtor, actus
Sinceritàte pérpeti
Pius benígnè ínstruas.
Deo Patri sit glória, &c.

Supplicátio. Orèmus Redemptòrem mundi. Quære fol. 96.

Capítula.

LEx tua indefíciens ac irreprehensíbilis convértat ánimas nostras: & testimónium tuum fidèle præstet párvulis sapiéntiam: tuæ quoque justítiæ corda nostra lætíficent, nec contrístent: tuúmque præcéptum óculos méntium nostrârum illúminet.
Pater noster. A malo nos líbera. Quære fol. 10.
Lauda. Odor Sanctòrum tuòrum. P. Sicut odor Líbani. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Plantáti in domo Dómini, in átriis domûs Dei nostri. P. Sicut odor. ℣. Glória, & honor Patri, &c. P. Allelúia, allelúia, allelúia.
Alia Lauda. Sanctus es, Dómine, & in Sanctis hábitas. Allelúia. P. Et cum Sanctis tibi semper laus. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Quóniam magnus Dóminus, & laudábilis. P. Et cum Sanctis. ℣. Glória, & honor, &c. P. Allelúia, allelúia, allelúia.
Benedíctio. Dóminus nos suâ benedictiòne. Quære fol. 100.
Lauda ad fontem. Rigans montes de superióribus tuis. Allelúia. P. De fructu tuo replébitur terra. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Quóniam percússit petram, & fluxérunt aquæ. P. De fructu. ℣. Glória, & honor, &c. P. Allelúia, allelúia, allelúia.
Hic fáciat Commemoratiónes, ut in fol. 94.
In nómine Dómini nostri Jesu Christi perficiàmus cum pace. ℟. Deo grátias.

Ad Tértiam.

Prophetia. Fili, Custódi sermónes meos. Quære fol. 96.
Antíphona 1. Virtus mea, Dómine, díligam te firmaméntum meum. Psalmus 17. usque Et retríbuit mihi Dóminus.

Orátio.

REfúgium nostrum, Dómine, in tuum semper collocèmus arbítrium: ut nec scópulis alidâmur, nec tuméntium mundanórum flúctibus; sed in cunctis advérsis, déxteræ tuæ fortitúdine prótegi mereâmur; disciplínà tuà doceâmur; doctrínà tuà dirigâmur; & increméntis spirituálibus dilatèmur: Famulàtum fidei tibi Dómino impendàmus: ut à te glóriæ corònam in remuneratiòne percípere mereâmur. ℟. Amen. Per misericórdiam.
Antíphona 2. Laudans invocàbo Dóminum: & ab inimícis meis salvus ero. Psalmus 17. Et retríbuit, usque Deus, qui præcínxit.

Orátio.

DOmine firmaméntum nostrum & refúgium nostrum, de tentatiòne nos éripe: da protectiònem salùtis tuæ; & déxterà tuà nos

nos súscipe; & disciplínâ tuâ nos édoce, & immaculàtam viam nostram, vitámque constítue: & quia tu Sanctus in Sanctis es; nos quoque tibi collatióne sanctitàtis assócia. Respondeat Chorus. Amen. Per misericórdiam tuam.
Antíphona 3. Quis Deus præter Deum nostrum? aut quis Deus præter Dóminum? Psalm. 17. Reiterêtur Antíphona. Quis Deus.
Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum.
℟. Audiam, Dómine, vocem laudis tuæ. P. Et enárrem univérsa mirabília tua. ℣. Dómine, diléxi decòrem domûs tuæ, & locum habitatiònis glóriæ tuæ. P. Et enárrem. ℣. Glória, & honor, &c. Reiterêtur ℟.
Lauda. Allelúia, allelúia. Salvos nos fac Dómine Deus noster. Allelúia, allelúia. ℣. Et cóngrega nos de géntibus. P. Allelúia allelúia. ℣. Glória, & honor, &c. P. Allelúia, allelúia.
Preces. Avérte iram tuam à nobis. P. Et miserère. ℣. Adsit poténtia tua, Dómine. P. Et miserère. ℣. Bénedic hereditáti tuæ, Dómine. P. Et miserère. ℣. Concède pacem Ecclésiæ tuæ. P. Et miserère. ℣. Delícta dele, véniam concède Dómine. P. Et miserère. Reiterêtur. Avérte Dómine.
Supplicátio. Orêmus Redemptòrem. fol. 96. Kyrie, eléïson. ℟. Christe, eléïson. Kyrie, eléïson.

Capítula.

Fortitûdo nostra Dómine dona nobis, dilectiònem tui nóminis pérpetim possidère: dignàre esse nostra contra adversántes virtus; firmaméntum contra impugnántes; liberàtor contra captivántes: ut tuis ex toto defensáculis circumcíncti, sic advérsa mundi mens nostra non métuat, ut & blanda non requírat: tuàque semper grátiâ conténta, munéribus gaudeat.

Pater noster. A malo nos líbera. fol. 10.

Ad Sextam, ómnia dicántur ut in Sexta, quæ dícitur per totum annum.

Ad Nonam, ut suprà.

Ad Vésperos.

Lauda. Véspere, manè, & merídie te laudàmus Dómine. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.
Antíphona 1. Dómine quis habitàbit in tabernáculo tuo? aut quis requiéscet in monte sancto tuo? Psalmus 14. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.
Antíphona 2. Justus Dóminus. Allelúia. P. Justítiam diléxit. Allelúia, allelúia. ℣. Glória, & honor, &c. P. Allelúia, allelúia.

Hymnus.

Désto nostris précibus,
Adésto jam propítius
O Christe! mundi glória
Fuso lúmine irrígua.
Te vespertína orátio,
Te matutína cóncinit;
Tibi indeféssè pérsonet
Hymnus cum dulci cármine.
Deo Patri sit glória, &c.

Supplicátio. Orêmus Redemptòrem mundi. Quære fol. 96.

Capítula.

Ad vespertínum, Dómine, veniéntes occàsum, te Dóminum postulàmus ætérnum; ut tenebrósi óperis culpas à nobis júbeas áblui: iniquitátem non meditêmur in sénsibus nostris, neque mentes nostræ enervéntur inlúsæ; sed cíngulo castitàtis constríctæ matutíno in témpore corde & córpore puro mereàmur servire.

Pater noster. A malo nos líbera. Quære fol. 10.

Benedíctio.

Concédat nobis Dóminus præmium sinceríssimæ charitàtis; ut cum ómnibus semper in pace vivàmus. ℟. Amen. Inimicôrum ómnium superèmus insídias, & præséntem vitam sine crímine peragàmus. ℟. Amen. Simus & à reátu consciéntiæ líberi; ut nihil metuàmus júdici pòst futúro. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, &c.
Lauda. Confitêbor Dómino, Allelúia. Secúndùm justítiam ejus. Allelúia. P. Et psallam. Allelúia. ℣. Lætàbor & exultàbo in te: & psallam nómini tuo Altíssime. P. Et psallam. ℣. Glória, & honor Patri, &c. P. Et psallam.
Orátio. Imple omnes petitiónes nostras. Quære infra in Matutínis de féria quinta sequénti. Commemoratiónes ut suprà in secúnda féria. Quære fol. 94.

FERIA QUINTA.

Ad Matutinum.

Antíphona. In nómine Dómini nostri Jesu Christi lumen cum pace. ℟. Deo grátias. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum.
Antíphona. Iniquitátes meas tu dele, Deus meus. Psalmus 50.

Orátio.

Agnoscéntibus nobis iniquitátes nostras: & própria tibi Dómino pandéntes piácula, ejulántes láchrymis, péctore verberàto súpplices oràmus: ut avértas à nostris sceléribus fáciem tuam; & déleas, quæ géssimus

mus, cuncta peccâta: Crea ítaque Deus in corde nostro, quod ames; & propitiatiòne sólitâ dimítte, quod odis: ac si te crebrò ad irascéndum nostra iníqua exásperant vítia; tua te nobis placábilem reddat indulgéntia copiósa. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam Deus noster, &c.

Antíphona 1. Delícta qui solus intélligis; à peccátis nostris munda nos, Dómine. Psalmus 18.

Orátio.

AB occúltis nostris munda nos Dómine purgándo consciéntiam, quæ intérnis ac própriis inficitur máculis: ab aliénis quoque parce servis tuis, ut ea indúlgeas, quæ vel malòrum exémplis addíscimus, vel pravis inlécti persuasiónibus perpetràmus: ut qui te própriam agnóscimus Dóminum, nequàquam peccatòrum sentiàmus ultériùs dominàtum. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona 2. Exáudi nos in die, quà invocàmus te, Dómine Deus noster. Psalmus 19.

Orátio.

IMple Dómine omnes petitiónes nostras; ac mitte nobis auxílium de sancto: memor esto omnis sacrifícii nostri, quod tibi non solùm oblatiòne, sed étiam oratiòne atque afflictiòne dicàmus: ut nos tibi húmiles semper fácias, & contrítos atténdas. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona 3. Cantábimus & psallêmus virtútes tuas, Dómine. Psalmus 20.

Orátio.

DOmine, qui nos prævenìre dignàtus es grátiâ redemptiónis, præveni item in benedictiòne dulcédinis: & qui vitam temporâlem cunctis mortálibus tríbuis, vitam pénitus ætérnam nobis ómnibus largiàris. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

℟. Adjutórium nostrum P. In nómine Dómini. ℣. Láqueus contritus est, & nos liberáti sumns. P. In nómine Dómini. ℣. Glória, & honor Patri, &c. Reiterètur ℟. Adjutórium.

Ad Cánticum.

Antíphona. Ne extérmines plebem tuam Dómine, & hereditátem, quam liberásti.

Cánticum Deuteronómii. *Capitulo 9.*

DOmine Dómine rex deòrum cœlòrum, * ne extérmines pópulum tuum,

Et hereditátem tuam, quam liberásti de terra Ægypti, * in virtùte tua magna, & bráchio tuo excélso.

Commemoráre Abraham, Isaac, & Jacob famulòrum tuòrum, * quibus jurásti per temetípsum:

Ne respícias durítiam pópuli hujus, * & impietátes & peccàta eòrum:

Ne dicant in córdibus suis inhabitántes terram, * unde nos eduxísti,

Dicéntes: Eo quòd non pótuit introdúcere illos Dèus in terram, * quam díxerat eis; & cùm odísset, necàre ejécit eos in erémo:

Et hic pópulus tuus, & operátio tua, * quos eduxísti de terra Ægypti in virtùte tua magna, & bráchio tuo exténto.

Glória, & honor Patri, &c.

Ad Matutinárium.

Antíphona. In tuo Deus lúmine P. Vidébimus lumen. ℣. Osténde misericórdiam tuam sciéntibus te; & justítiam tuam iis, qui recto sunt corde. P. Vidébimus lumen. ℣. Glória, & honor Patri, & Fílio, &c. Reiterètur Antíphona. In tuo Deus.

Lauda. Laudáte Dóminum in sanctis ejus, Allelúia, allelúia, allelúia: laudàte eum in firmaménto virtùtis ejus. Allelúia. Psalm. 150.

Prophetia. Fili, Habe fidúciam. Require fol. 95.

Hymnus.

IN matutínis súrgimus
Reddéntes laudes débitas
Deo, Jesùque Dómino
In unitàtem glóriæ.

Sanctòrum choro psállimus,
Cervíces nostras fléctimus,
Et génua prostérnimus,
Peccàta nostra pándimus.

Orêmus Deum júgiter,
Vincàmus in bono malum,
Cum fructu pœniténtiæ
Votum perénne réddere.

Christum rogêmus, & Patrem,
Christi Patrísque Spíritum;
Ut det nobis auxílium,
Et repéllat hostem ínvidum.

Deo Patri sit glória, &c.

Supplicátio. Orêmus Redemptòrem mundi. Require fol. 96.

Capítula.

DEus, cujus arbítrio cóndita sunt ómnia, veritàte subsístunt manéntia, cœlum continêtur & terra; misericórdiam tuam rogâmus, coram óculis nostris præténde, ne à summo bono tumòre dejiciàmur supérbiæ: semper humilitàtis gradu ad cœlum mereàmur conscéndere: & quia tu fons es vitæ fluens, ex te hauriàmus quod fide sitímus,

mus, & in tuo lúmine lúmine sciéntiæ luceâmus, ac justítiæ fructum sempitérnâ in exaltatiône metâmus.

Pater noster. A malo nos líbera. Requîre fol. 10.

Lauda. In Sanctis tuis, Dómine, omnes dicâmus: Glória, & honor. P. Ubi sunt repósitæ Sanctôrum relíquiæ Allelúia, allelúia, allelúia ℣. Exultábunt in glória: & lætabúntur in cubílibus suis. P. Ubi sunt repósitæ. ℣. Glória, & honor, &c. P. Ubi sunt repósitæ.

Alia Lauda. Vox lætítiæ, & salûtis Allelúia P. In tabernáculis justôrum. Allelúia, allelúia. ℣. Déxtera Dómini fecit virtûtem, déxtera Dómini exaltâvit me. P. In tabernáculis. ℣. Glória, & honor Patri, &c. P. In tabernáculis.

Benedíctio. Concêdat nobis Dóminus. Requîre fol. 102.

In nómine Dómini.

Lauda de Fonte. Magnus est Dóminus super omnes gentes. Allelúia. P. Sitiénti pópulo demonstrâvit fontes. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Quóniam percússit petram, & fluxérunt aquæ, & torréntes inundavérunt: P. Sitiénti pópulo. ℣. Glória, & honor, &c. P. Sitiénti pópulo.

Prophetía. Fili, Custódi sermónes meos. Requîre fol. 96.

Antíphona 1. Deus Deus noster réspice nos: non nos derelínquas sperántes in te. Psalmus 21. usque Tu autem Dómine, ne elongáberis.

Orátio.

CHriste, qui de patíbulo ad Patrem, ut quid te derelíquerit, adclamásti; qui Cruce tuà hóminem peccáto pérditum redemísti; illúmque peccáti auctôrem ætérnis arsûrum ígnibus tradidísti: postulâmus sanctam cleméntiam tuam, ut nos, qui in te crédimus, numquàm derelínquas; nec confidéntiam nostram à tua Deitâte repéllas: sed per diem clamôrem nostrum súscipe, & in nocte plácito tibi famulátu servire concêde: sempérque corda nostra in amôrem tui flagrántiâ spirituáli succénde; & grátiam tuam, quam peccándo amísimus, converténdo restítue. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona 2. Ad defensiônem nostram Deus noster réspice. Psalmus 21.

Orátio.

REspice in nos Dómine Deus noster; nec averténdo fáciem tuam à nobis, nos aliquátenùs derelínquas: verè enim salvi érimus, si vultûs tui in nos aspéctum convérteris, & hiláritèr nostris te animábus conjúnxeris: ut quia in te speravérunt patres nostri, & salvi facti sunt, nos hereditáriæ fac eôrum spei succédere; & parilitâte horum, æternâque cum eis exultatiône gaudère. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona 3. In médio Ecclésiæ laudâbo te, Dómine. Psalmus 21. Et reiterêtur ℟. Adjuva me Dómine Deus meus: P. Et salvum me fac in tua misericórdia. ℣. Inclína ad me aurem tuam, accélera ut erípias me. P. Et salvum me fac. ℣. Glória, & honor, &c, Reiterêtur ℟.

Lauda. Allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia. P. Cantábo Dómino in vita mea Allelúia, allelúia: ℣. Psallam Deo meo quamdiù ero. P. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Glória, & honor Patri, &c. P. Cantábo Dómino.

Preces. Dómine Jesu Christe, exáudi nos Dómine. ℣. Bellis imminéntibus éripe nos Dómine. ℣. Custódiis Angélicis defénde nos Dómine. ℣. Delictôrum vínculis absólve nos Dómine. Reiterêtur Dómine Jesu Christe, exáudi nos Dómine. Kyrie, eléïson. ℟. Christe, eléïson. Kyrie, eléïson.

Capítula.

AD defensiônem nostram Dómine Deus noster dignántèr réspice; éripe à frámea ánimas nostras: & ne doctrínâ pascâmur letáli, nos tutámine rege; simúlque de ore leônis, rápere nos cupiéntis, líbera: & ab oblatrántis perfídia canis, pervígili contúitu, sollícità nos prótege curâ.

Pater noster.

Ad Sextam, ómnia dicántur ut in Sexta, quæ dícitur per totum annum.

Ad Nonam, ut suprà.

Ad Vésperos de Infirmis.

Lauda. Dóminus illuminátio mea, & salus mea, quem timébo?

Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum.

Sono. Sana Dómine omnes languóres nostros, Allelúia. Rédime de intéritu vitam nostram, Allelúia, allelúia.

Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum.

Antíphona. Christe Dómine, qui es médicus salutáris, P. Tribue lánguidis subsídium medicínæ cœléstis. ℣. O Dómine salvos nos fac! O Dómine! benè prosperâre. P. Tribue lánguidis. ℣. Glória, & honor, &c. P. Tribue.

Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum.

Lauda 1. Salvos nos fáciat déxtera tua. Alle-

lelúia. P. Exáudi nos Dómine Deus noster. Allelúia, allelúia. ℣. Ut confiteámur nómini sancto tuo: & gloriémur in laude tua. P. Exáudi nos. ℣. Glória, & honor, &c. P. Exáudi nos.

Alia Lauda. Salvos nos fac Dómine Deus noster: Allelúia. P. Et cóngrega nos de natiónibus. Allelúia, allelúia. ℣. Ut confiteámur nómini sancto tuo: & gloriémur in laude tua. P. Et cóngrega. ℣. Glória, & honor, &c. P. Allelúia, allelúia.

Hymnus.

CHriste cœléstis medicína Patris,
Verus humánæ médicus salútis
Próvidæ plebis précibus poténtèr
Pande favórem.

En ob infirmos tibi supplicámus,
Quos nocens pestis valitúdo cassat;
Ut pius morbum réleves jacéntum,
Quo quatiúntur.

Qui potestáte maniféstus extans,
Mox Petri socrum fébribus jacéntem,
Réguli prolem, puerúmque salvans
Centuriónis.

Ferto languénti pópulo vigórem;
Efflue largam pópulis salútem;
Prístinis more sólito refórmans
Víribus ægros.

Córporum morbos animæque sana;
Vúlnerum causis ádhibe medélam:
Ne sine fructu cruciátus urat
Córpora nostra.

Omnis impúlsus pénitùs recédat;
Omnis incúrsus crúcians liquéscat;
Viror optátæ fóveat salútis
Membra doléntis.

Jam Deus nostri miserére fletûs,
Pro quibus te nunc pétimus medéri;
Ut tuam omnis récubans medélam
Séntiat æger;

Quo per illáta mala dum terúntur,
Eruditórum número decóri
Cómpotes intrent, sociánte fructu,
Regna polórum.

Glóriam psallat chorus, & resúltet,
Glóriam dicat, canat, & revólvat;
Nómini Trino, Deitáti soli
Sídera clament. Amen.

Supplicátio.

ORémus Redemptórem mundi Dóminum nostrum Jesum Christum cum omni supplicatióne rogémus; ut vúlnera famulórum suórum ómnium fidélium infirmórum propítius curáre dignétur. ℟. Præsta ætérne omnípotens Deus. Kyrie, eléïson. ℟. Christe, eléïson. Kyrie, eléïson.

Capítula.

PRecámur Dómine, ut nos in ira tua non arguas; & furórem tuum in nos desævíre non sinas: sed plácidus corréctor tolle peccándi usum; ne nos arguéndo dúriùs, propéllat ad níhilum. Miserére ergo infirmitáti nostræ: & famulórum tuórum ómnium fidélium infirmórum tuam impérti medélam: & quos cernis própriò turbári peccátò, quiétos députa, misericórditèr indulgéndo.

Pater noster. A malo nos líbera. fol. 10.

Benedíctio.

OMnípotens Dóminus, qui fidelíssimos fámulos suos omnes fidéles infirmos córporáli córripit vúlnere, ipse illos, & nos à córporis mentísque ægritudínibus éxpiet. ℟. Amen. Quique nostram in se suscépit infirmitátem, ipse nobis, & illis tríbuat toleránti æ sine fine mercédem. ℟. Amen. Sic omnes in commúni ejus pietas fóveat; ut nec corrúpta nostra salus desæviat, nec desperatióni infirmitas illáta succúmbat. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Lauda. Salvos nos fac Dómine Deus noster: Allelúia. ℟. Ut confiteámur nómini sancto tuo. Allelúia. P. Meménto nostri, Dómine, in beneplácito pópuli tui: vísita nos in salutári tuo. P. Ut confiteámur. ℣. Glória, & honor, &c. P. Ut confiteámur.

Orátio. Omnípotens sempitérne Deus. Quære infrà.

FERIA SEXTA.

Ad Matutinum.

Antíphona. Ne projícias nos Dómine à fácie tua: & Spíritum Sanctum tuum ne áuferas à nobis. Psalmus 50.

Orátio.

NE projícias nos Dómine à fácie tua; nec áuferas misericórdiam tuam à nobis: ut quos reátus facínoris tenet obnóxios, miseratiónis tuæ cleméntia fáciat absolútos. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona 1. Salvátor noster salva nos in dilectióne tua, P. Et indulgéntiâ tuâ líbera nos. ℣. Ad te levámus óculos nostros, qui hábitas in cœlis. P. Et indulgéntiâ. ℣. Glória, & honor, &c. P. Et indulgéntiâ.

Orátio.

OMnípotens sempitérne Deus inclína áurem tuam supplicatiónibus nostris, & fámulis tuis ómnibus fidélibus infirmis advérsâ córporis valetúdine laborántibus cœ-

léstis grátiæ medicínam concéde. ℟. Amen. Per misericórdiam.
Antíphona 2. Osténde nobis Dómine misericórdiam tuam: P. Et salutáre tuum da nobis. ℣. Ut confiteámur nómini sancto tuo: & gloriémur in laude tua. P. Et salutáre. ℣. Glória, & honor, &c. P. Et salutáre.

Orátio.

DEus, qui confiténtium tibi corda purifícas, & accusántem consciéntiam ab omni vínculo iniquitàtis absólvis: da indulgéntiam fámulis, & cœléstis grátiæ sincéram medicínam eòrum tríbue corpóribus. ℟. Amen. Per misericórdiam.
Antíphona 3. Convértere, Dómine, & éripe ánimas nostras: P. Et salvos nos fac propter misericórdiam tuam. Quia non est in morte, qui memor sit tui. ℣. Dómine, ne in furòre tuo árguas nos, neque in ira tua corrípias nos. P. Et salvos. ℣. Glória, & honor, &c. P. Et salvos nos.

Orátio.

ADésto, quæsumus, Dómine supplícibus nostris: & quibus austeritàtem justæ correctiònis infligis, propítius ádhibe auxílium misericordíssimæ consolatiònis. ℟. Amen. Per misericórdiam.
℟. Virtus nostra, Dómine, esto firmaméntum infirmis. P. Esto refúgium, & liberàtor oppréssis. ℣. Esto bráchium nostrum in manè, & salus nostra in témpore tribulatiònis. P. Esto refúgium. ℣. Glória, & honor, &c. Reiterètur ℟. Ego occídam, & vívere fáciam: percútiam, & ego sanàbo.
Cánticum Deuteronómii. *Capítulo* 32.
VIdit enim eos fatigátos, * & deféctos in obductiòne, & dissolútos.
Et dixit: Ubi sunt dii tui Israël, * in quibus confidébas in ipsis?
De quòrum ádipe sacrificiòrum edebàtis, * & bibebàtis vinum libatiònum eòrum:
Exúrgant nunc, & ádjuvent vos, * & fiant vobis protectóres.
Vidète, vidète quóniam ego sum Dóminus, * & non est álius præter me:
Ego sum, qui occídam, & vívere fáciam: * percútiam, & ego sanàbo.
Glória, & honor Patri, &c. Reiterètur Antíphona.

Matutinárium.

Antíphuna. Illúmina, Dómine, vultum tuum super nos, & miserère nobis. P. Ut cognoscàmus in terra viam tuam. ℣. Deus misereàur nostri, & benedicat nos. P. Ut cognoscàmus. ℣. Glória, & honor, &c. P. Ut cognoscàmus.
Lauda. Laudàte Dóminum omnes Gentes: Allelúia, allelúia. P. Et collaudàte eum omnes pópuli. ℣. Quóniam confirmàta est super nos misericórdia ejus: & véritas Dómini manet in ætérnum. P. Et collaudàte eum. ℣. Glória, & honor, &c. P. Et collaudàte eum.
Léctio libri Hieremíæ Prophétæ. *Capítulo* 29. ℟. Deo grátias.
HÆc dicit Dóminus: Ecce ego visitàbo vos: & suscitàbo super vos verbum meum bonum, ut redùcam vos ad locum istum. Ego enim scio cogitatiónes, quas cógito super vos, ait Dóminus, cogitatiónes pacis, & non afflictiònis, ut dem vobis fidem, salùtem, & patiéntiam. Et invocábitis me, & timébitis: oràbitis me, & ego exáudiam vos. Quærètis me, & inveniètis: cùm quæsiéritis me in toto corde vestro. Et invéniar à vobis, ait Dóminus omnípotens. ℟. Amen.
Hymnus. Christe cœléstis.
Supplicátio. Orèmus Redemptòrem mundi. Require fol. 108.

Capítula.

REspice Dómine super fámulos tuos omnes fidéles ægrótos tui nóminis invocatiòne gaudéntes: tríbue eis medicínam cœléstem; tutèlam mentis infúnde, & ab omni infirmitàte, & languòre eos liberàre dignàre.
Pater noster. A malo nos líbera. Require fol. 10.
Lauda. Salvos nos fac.
Benedíctio. Omnípotens Dóminus. Require fol. 105.
Per Horas diéi, ut in álio témpore; excépto quòd ad Tértiam dicántur hæc ómnia, quæ sequúntur.
Prophetia. Fili, Custódi sermónes meos. Require fol. 96.
Antíphona 1. Dóminus virtùtum ipse est rex glóriæ. Psalmus 23.

Orátio.

DOmine fortis & potens, Dómine virtùtum, ipse es rex glóriæ: ab omni peccáto cor nostrum munda, & manus nostras innóxias serva; & ánimas nostras à vanitàte dissócia: ut in loco sancto tuo stare, & à te Dómino Deo nostro benedictiònem mereàmur percípere. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum.

Digitized by Google

Antíphona 2. Ad te Dómine levávi ánimam meam, Deus meus. Psalmus 24.

Orátio.

AD te Dómine formam ánimæ nostræ, spei adminículo erigéntes, precàmur; sic eam desidériis spirituálibus ímbuas, ut carnálitèr conversári desístat: ne inimíci derídeant promitténdo terréna, sed speciàlis grátia pértrahat ad supérna. Tu ítaque Deus omnípotens id sápere concède, ut veritáti pótiùs quàm mendátio ámbiat inhærêre; sic líbeat humilitáti insístere, ut per id & morbum supérbiæ cáveat, & tuòrum præmia bonòrum cum Sanctis participàre súescat. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona 3. Vide humilitàtem meam, Dómine, vide labòrem meum: & dimítte peccàta mea. Psalmus 24.

℟. Ad adjuvándum nos festína, Dómine: ad liberándum nos. P. Ne tardáveris. ℣. Deus in nómine tuo salvos nos fac: & in virtûte tua líbera nos. P. Ne tardáveris. ℣. Glória, & honor, &c. Reiterêtur. ℟.

Lauda. Allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia, allelúia. Laus tibi, laus tibi, laus tibi, laus tibi, Jesu Christe. ℣. Glória, & honor Patri, & Fílio cum Sancto Spíritu per cuncta sæcula. Amen. P. Allelúia, allelúia.

Preces. Non est álius. P. Nisi tu Deus. ℣. Qui orári poscit. P. Nisi tu Deus. ℣. Qui miseréri poscit. P. Nisi. ℣. Qui contrítos sanet. P. Nisi. ℣. Qui infirmos vísitet. P. Nisi. ℣. Quì captívos líberet. P. Nisi. Reiterêtur. Non est álius.

Capítula.

AD te Dómine levántes ánimas nostras precàmur, ut eas spirituáli sustóllas desidério, quæ carnáli sæpiùs demergúntur voto, dona humilitàtem, quam ipse vídeas, & pérfice fructuósum labòrem, ut peccàta dimíttas: simplícitas & æquitas nostris inhæreant ánimis; dolus & injustítia procul recédant à nobis.

Pater noster. A malo nos líbera. fol. 10.

Ad Sextam, ómnia dicántur, ut in Sexta, quæ dícitur per totum annum.

Ad Nonam ut suprà.

SABBATO SANCTÆ MARIÆ.

Sciéndum est, quòd ómnibus Sábbatis per totum annum (præter si non occúrrerit festum novem lectiònum) semper fácimus officium B. M. V. modo sequénti: Incipiéndum est

Ad Vésperos.

Lauda. Virgo Israël, ornàre tympanis tuis, P. Et egrédere in choro psalléntium. ℣. Beàta es regina, quæ próspicis quasi lumen. P. Et egrédere in choro.

Orátio.

VIrgo Israël, quæ útique mater Vidéntis intellígeris: adórna tympana tua, id est membra Ecclésiæ tuæ; ut te habeàmus patrònam in sæculo, quam beâtam réginam crédimus permanêre in futúro: ut prospiciéntes te lumen credulitâtis nostræ sine dúbio esse, te interpellánte, favòrem beatitúdinis mereâmur firmíssimæ obtinêre. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Sono. Dóminus Deus cœli benedícat tibi, honòrem regni dabit in manu tua. P. Et adorábunt coram te filii multàrum Géntium. Allelúia. ℣. Audi, filia, quia exaltàta es, & fácies fulget in templo Dei: sol justítiæ in ingréssu tuo oriètur. P. Allelúia. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum.

Antíphona. Benedícta tu à Deo Altíssimo, præ ómnibus muliéribus. P. Propter hoc non discèdet laus tua ab ore hóminum usque in sæculum. ℣. Beàtam me dicent omnes generatiónes. Quia ancíllam húmilem respéxit me Deus. P. Propter hoc. ℣. Glória, & honor, &c. P. Propter. Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Lauda. Allelúia. Gáude, filia Sion: lætàre, & exúlta in omni corde, filia Hierúsalem. P. Quóniam ábstulit inimícos tuos rex Israël Dóminus. Allelúia. ℣. Lauda Hierúsalem Dóminum: & colláuda Deum tuum Sion. P. Quóniam ábstulit. ℣. Glória, & honor, &c. P. Quóniam.

Hymnus.

O Decus sacrum Vírginum,
Quem Virgo vehit Unicum,
Et vírgines Almíficum
Sequúntur sanctæ Dóminæ.
Qui pláustrum domicílium
Faxísti jam virgíneum,
Quo cum cúneis, vírginum
Cluit caput præcípuum.
Hoc templum jam terrígenum
Numen cudit cœlícolum,
A quo redémptum sæculum
Extat, & omnis tártarus.
Qui sìc suscèpit Vírginem,
Poli terræque Reginam;
Et Angelòrum cómpotem
Fecit in arcem sublimem.
Illic Virgo sanctíssima,
Nostra defer precámina,

Quò tu tranásti glória
Commemoratiònis ínclyta.
Per tuum Unigénitum,
Quem genuísti Dóminum,
Cœli petàmus gremium
Diù per omne sæculum. Amen.

Supplicátio.

ORèmus Redemptòrem mundi Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatiòne rogèmus; ut nos grátiâ ipsius, & per intercessiònem Sanctæ Mariæ Vírginis genitrícis suæ nobis salùtem ánimæ, & córporis propítius tribùere dignètur. ℟. Præsta ætérne omnípotens Deus. Kyrie, eléïson. ℟. Christe, eléïson. Kyrie, eléïson.

Capítula.

VIrgo Christi génitrix, & humáni géneris reparátrix, implorántium preces áuribus offer divínis: ut tuo gaudeàmus múnere digni, intercéssu tuo peccáminum apud Deum obtinère remissiònem, cujus sexus absque pudòris corruptiòne ómnium génuit Salvatòrem.

Pater noster. Liberáti à malo. Quære fol. 2.

Benedíctio.

DOminus Jesus Christus, qui olim ex Vírgine dignàtus est nasci, suæ nos Genitrícis intercessiòne sanctíficet. ℟. Amen. Quique matrem servàvit à corruptélæ contágio, sinum nostri cordis emáculet à delícto. ℟. Amen. Et qui eam fecit Vírginem manère post partum, cœlum nobis tríbuat possidère post tránsitum. ℟. Amen. Per misericórdiam ipsius Dei nostri, &c.

Lauda. Rami mei, rami honòris, & grátiæ. Allelúia. P. Ego quasi vitis fructificávi suavitàtem odòris. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Ego autem, sicut oliva fructífera in domo Dómini, speràbo; & in misericordia Dei mei in ætérnum, & in sæculum sæculi. P. Ego quasi vitis. ℣. Glória, & honor Patri, &c. P. Ego quasi vitis.

Orátio.

MIra satis, Dómine, radix Ecclésiæ tuæ, quæ próficit, & crescit usque ad perféctum diem, cujus rami Mártyres, cujus præpendícula effécti sunt Confessóres, inter quos Beatíssima Virgo Maria Génitrix tua, quasi vitis vera fructíficans, dùm odòrem grátiæ fidélibus propinat in sæculo, ætérno promerètur consolári de præmio: quæsumus ergo, ut suffrágiis ejus odòre virtùtum odóres críminum fugiàmus. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam Deus noster.

In nómine Dómini.

Ad Matutinum.

Antíphona. Lábia mea, Dómine, apéries: & os meum annuntiàbit láudem tuam. Psálmus 50.

Orátio.

EXúltent in te, Dómine, lábia nostra præcónio veritàtis ad collaudándam veram commemoratiònem illibátæ Maríæ genitrícis: & quæ de terris potentiálitèr méruit supérnis sédibus divínitùs attólli, mereàmur ob ejus favòrem ab ómnibus hìc peccátis érui, & illic beatòrum fulgéntibus choris misericórditer indúci. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam Deus noster.

Antíphona 1. Ave Maria, grátiâ plena: Dóminus tecum. P. Beàta tu inter mulíeres, & benedíctus fructus ventris tui. ℣. Diffúsa est grátia in lábiis tuis: proptéreà benedíxit te Deus in ætérnum. P. Beàta tu inter mulíeres. ℣. Glória, & honor Patri, &c. P. Beàta tu inter mulíeres.

Orátio.

GRátiam plenam habère te crédimus, ò Virgo Christi génitrix, & humáni géneris reparátrix gloriòsa Maria; quæ tanta nobis gáudia pariéndo contulísti, ut fructus ventris tui, qui est Christus filius Dei à domínio in nos sæviéntis críperet inimíci, & in regno ætérno consórtes fáceret sibi metípsi: proíndè te quæsumus, teque rogàmus; ut adsis patròna nobis, ut & mérito tuo nos Fílius tuus à delícto éxules reddat, & post in regno suo perénnitèr habitatúros introdùcat. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, &c. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Antíphona 2. Magnum miráculum jam vídimus in Vírginis Concéptiòne; ut nec virginitàtem amitteret, nec genitrícis póndera didicísset. ℣. Sola méruit Deum ferre post cœlos; sola méruit Virgo venire post partum. ℣. Dómini est terra, & plenitùdo ejus: orbis terràrum, & univérsi qui hábitant in eo. P. Sola méruit Deum. ℣. Glória, & honor Patri, &c. P. Sola méruit.

Orátio.

MAgnum valdè miráculum vídimus in Vírginis Conceptiòne; ut nec decòre pudòris carèret, nec genitrícum ónera sustinèret: nec enim fas erat, ut illa habèret suspíria, quæ ómnium gáudia parièbat: aut origo lætítiæ nósceret vim dolòris: sic étenim sola méruit virgo venìre post partum,
quia

quia in ipsa verbum est caro factum : ob hoc te precâmur, Jesu bone, quòd sicut Genitríci tuæ contulísti hoc præmium, ita nobis míseris adsis concedéndo remédium. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam Deus noster.

Antíphona 3. Magníficat ánima mea Dóminum : & exultàvit spíritus meus in Deo salutári meo. P. Quóniam respéxit humilitàtem ancíllæ suæ. ℣. Eructàvit cor meum verbum bonum : dico ego ópera mea regi. P. Quóniam respéxit. ℣. Glória, & honor Patri, &c. P. Quóniam respéxit.

Orátio.

QUanta tibi Sanctíssima Virgo Dei, & Mater, divina píetas, magna & amplióra distríbuit ! ut cùm esses Virgo terrígena, facta es Altíssimi Mater & vérnula: ut qui sanctum ipsius nomen in omni generatióne, & prosápia nuntiásti, nobis infirmis succúrrat detérsà malè rancóris suggestióne: Et qui tibi áffluit óptimus habitàtor, in nobis præésse dignétur mitíssimus retribûtor ; ut per unum Deum in Trinitàte perféctum, & credulitàtis mérita vígeant, & distributiònis gáudia coaléscant : Et immériti hoc depóscimus te, regina & Mater Creatòris ómnium sæculòrum ; ut per te fruàmur paradísi flóreà voluptàte, quæ íntegra permansísti Virgo Deífica. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam. ℟. Plácuit Deo cástitas, & Immaculàta virgínitas. P. Propter hoc in útero ejus ingréssa est sancta píetas de verbo ; & partum osténdit admirábile : Genuísse vírginem Deum & hóminem. ℣. Annuntiavèrunt cœli justítiam Dei : & vidérunt omnes pópuli glóriam ejus. P. Propter hoc. ℣. Glória, & honor Patri, &c. Reiterètur ℟. Plácuit Deo.

Orátio.

O Sacratíssima Verbi ancílla, & mater, quam osténdit generátio Vírginem, & virgínitas cómprobat Genitricem ; patulo pietàtis sinu concurréntem ad te popúlum súscipe ; tu profúsis pietàtis tuæ viscéribus páscito gregem, quem suo Fílius ex te progrédiens mercàtus est sánguine : simus tuo præmuníti præsídio, qui suavi servitûtis tuæ delectàmur pérfrui jugo ; ut hic nos tu multíplici affèctu tueàris in sæculo, & pòst ex te Génitus regnatúros possídeat in ætérnum. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam Deus noster.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Fecit mihi magna qui potens est : & sanctum nomen ejus. Et misericórdia ejus in omni progénie & generatióne. Cánticum. Magníficat ánima mea Dóminum. Require fol. 50.

P. Fecit mihi magna qui potens est : & sanctum nomen ejus. Glória, & honor Patri, &c. P. Et misericórdia ejus in omni progénie & generatióne.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Fília Sion bénedic Dómino Deo excélso in omni benedictiòne & laude.

Cánticum. Benedíctus es Dómine. Requîre fol. 6.

Sono. Dóminus Deus cœli benedîcat. Quære fol. 107.

Lauda. Laudâte Dóminum de cœlis : Allelúia. Laudâte eum in excélsis. Allelúia. Psalmus 148.

Léctio libri Cántici Canticòrum Salomònis. *Capítulo* 4. ℟. Deo grátias.

HOrtus conclùsus soror mea, hortus conclûsus, fons signátus. Emissiónes tuæ paradisus malòrum punicòrum cum pomòrum frúctibus. Cap. 6. Una est colúmba mea, & perfécta mea, una est matris suæ, eléćta genitricis suæ. Vidérunt illam filiæ, & beatíssimam prædicavérunt ; regínæ & concubínæ, & laudavérunt eam. Quæ est ista, quæ progréditur quasi auròra consúrgens, pulchra ut luna, elécta ut sol ; terríbilis ut castròrum acies ordinàta? Cap. 8. Quæ est ista, quæ ascéndit de desérto, delítiis áffluens, innixa super diléctum suum ? Pone me ut signáculum super bráchium tuum, ut signáculum super cor tuum : & vera Dei pérmanet diléctio. ℟. Amen.

Hymnus. O decus sacrum Vírginum. fol. 107. Supplicátio. Orèmus Redemptórem mundi. fol. 108.

Capítula.

MAtutínis précibus te, Dómine, exoràmus piíssimum ; ut sicut illústris gloriosíssima Virgo Maria in cœlis est coronàta, ita per méritum ejus acceptabilíssimi favòris apud te conlætári mereàmur in cœléstibus regnis.

Pater noster. Liberáti à malo. Quære fol. 2. Lauda. Rami mei.

Benedíctio. Dóminus Jesus Christus, qui olim. Quære fol. 108.

In nómine Dómini.

IN SECUNDO DOMINICO POST OCTAVAM EPIPHANIÆ.

Ad Vésperos.

Lauda. Die mandàvit Dóminus misericórdiam

diam suam, & nocte declarâvit. ℣. Apud me orátio Deo vitæ meæ, dicam Deo: Suscéptor meus es. P. Et nocte declarâvit.

Orátio.

DEus, qui tuam in die mandas misericórdiam, & in nocte declâras: quæsumus, ut in die nos prótegas ad salûtem; & in nocte defêndas ad réquiem. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Sono. Te decet hymnus in Sion: & tibi reddêtur votum. P. In Hierúsalem. Allelúia. ℣. Exáudi, Dómine, oratiônem nostram: ad te omnis caro véniet P. In Hierúsalem. Allelúia. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum.

Antíphona. Allelúia. Deus sápiens corde, & fortis róbore. Qui cómmovet terram de loco suo. Qui próhibet soli, & non oriêtur: & stellas cláudit quasi sub signáculo. Qui exténdit cœlos solus, & gráditur super fluctus maris. P. Qui facit magna, & mirabília, quórum non est númerus. ℣. Magnus Dóminus noster, & magna virtus ejus: & sapiéntiæ ejus non est númerus. P. Qui facit. ℣. Glória, & honor, &c. P. Qui facit. Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Lauda. In toto corde meo exquisívi te: Allelúia. P. Ne repéllas me à mandátis tuis. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Da mihi intelléctum, & præscrutâbor legem tuam: & custódiam illam in toto corde meo. P. Ne repéllas me. ℣. Glória, & honor Patri, &c. P. Ne repéllas me.

Hymnus.

CHriste lux mundi, salus, & potéstas,
Qui diem solis rádiis adímples,
Noctem & fulvam fáciens corúsco
Sídere pingis.
Certis ut totum móribus peráctum
Témperes mundum vícibus recúrsis,
Atque resólvat ómnium labóres,
Sorte quiêtis.
Ecce vergéntem rotat hora solem
Vésperis rursùm remeántis ortum,
Hinc & astrôrum chorus omnis alto
Surgit Olympo.
Nos pio cultu tibi præcinéntes,
Vócibus sacris modulâmus Hymnis,
Sénsibus totis simùl excitâmur,
Pángere laudes.
Tura libâmus tibi, magne rector,
Lumen & sacrum Dómino exhibêmus,
Férvidum guttans, madidúmque summo
Vértice nectar.
Præstet ut votum; ferat ut medêlam;
Donet ut nostris véniam delíctis;
Firmet ut sensus; placidâ quiete
Múlceat artus.
Et licet noctis súbeant profúnda
Hórridis mundi ténebris opérta;
Mens tamen nostra fidei supérnæ
Spléndeat ortu.
Désinant culpæ, vígilet vicíssim
Noster inlábens ánimus; nec ulla
Sensus invólvat grávior vagántum
Spiríuum turma.
Cor enim nostrum vígilet sopôre,
Sómniet Christum, Dominúmque semper
Insonet Psalmis, meditêtur Hymnis
Nocte diêque.
Glória summo célebret Paréntí
Glória Christo, paritérque Sancto;
Prædicet Trinum piâ voce nomen
Omne per ævum. Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem. Quære fol. 108.

Capítula.

LAus tibi omnípotens Deus, quóniam jam dies tetris mólitur horis: jam occâsus métitur in vésperum: jam soporífera quies fessos réficit artus: jam Olympi trámitem ferè currícula laxant: jam vespertina pollífera visibília lustrat, pervigilésque mentes sobrietâtis cántica psallant; ut recíproco lucis obórtu sospitátes pudicitiæque flagrent prótinùs: rursúsque nos áurea crepúscula lustrent; ut, noctis expoliáti velámine, dies nos altérna repóscat.

Pater noster. Liberáti à malo. Quære fol. 2. Humiliáte vos benedictióni. Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Benedíctio.

ÆTérnus Dóminus, qui humilitâte pótiùs quàm sacrifício placâtur: ipse vobis peccâta dimittat, & cleméntiæ suæ miserátio semper subvéniat. ℟. Amen. Vestra vota, desideriáque Christus Dóminus in bono adímpleat, & salútis cópiam animábus vestris concêdat. ℟. Amen. Qui largâ miseratiône peccatóribus véniam donat, ipse vobis misericórdiæ suæ dona attríbuat. ℟. Amen. Per misericórdiam ipsius Dei.

Lauda. Tu mandásti mandâta tua Allelúia. P. Custodíri nimis. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Utinam dirigántur viæ meæ, ad custodiéndas justificatiónes tuas. P. Custodíri nimis. ℣. Glória, & honor, &c. P. Allelúia, allelúia, allelúia.

Orá-

Orátio. Desidérium tuòrum Dómine. Requíre infrà in Matutínis istis.

Ad Matutinum.

Hymnus. Ætérne rerum Cónditor. Requíre fol. 3.

Orátio. Ætérnum te Dóminum, rerúmque. Requíre fol. 14.

Antíphona. Dómine quid multiplicáti sunt, qui tríbulant me? tu autem Dómine suscéptor meus es. Psalmus 3.

Antíphona. Dele, Dómine, iniquitátes meas. Psalmus 50.

Antíphona. In te confídit ánima mea. Psalmus 56.

Orátio.

DOmine Deus, apud quem confiténtes medèlam salùtis invéniunt; dele piaculòrum vúlnera de córdibus hóminum; & osténde super nos cleméntiæ tuæ claríssimum vultum; tuúmque clamóribus súpplicum inclína sanctum audítum: Effúnde méntibus nostris tuæ grátiæ donum: & concède postulántibus remédium quæsitum: ac cui ad impendéndum débitum nostræ servitùtis consúrgimus; effúnde benedictiònis & salùtis abundántiam super pópulum tuum: ac dele miséricors scelus contráctum; & fac nos esse líberos à reátu facinorum: audi gémitus pœniténtium; largíre indulgéntiæ fructum; & clamóribus pulsántum fidélium concède síngulis suffrágium postulàtum. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona 1. Desidérium páuperum exaudìvit Dóminus: præparatiónes cordis eòrum exáudiet auris tua. Judicàre pupíllo & húmili P. Ut non appònat ultra magnificàre se homo super terram. ℣. Exúrge Dómine, non præváleat homo: judicéntur gentes in conspéctu tuo. P. Ut non appònat. ℣. Glória, & honor, &c. P. Ut non appònat.

Orátio.

DEsidérium tuòrum Dómine páuperum sic inténde propítius, ut & donòrum cœléstium nobis cópiam tríbuas; & tumòrem prætereúntium rerum à nobis avértas: Auris quoque tua nostram ita oratiònem inténdat, ut dùm pupíllo humilique judícium féceris, patérnâ nobis indulgéntiâ blandiàris; & pro humiliatiòne præséntium gáudia retríbuas æternòrum. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona 2. Propter misérias ínopum, & gémitum páuperum, P. Nunc exúrgam, dicit Dóminus. ℣. Elóquia Dómini, elóquia casta: argéntum igne examinâtum, terræ purgâtum séptuplum. P. Nunc exúrgam. ℣. Glória, & honor, &c. P. Nunc exúrgam.

Orátio.

DEus, qui supérbis resístis, & línguam magnìloquam labiàque dolòsa dispérdis; fac nos casta elóquia tua, quæ velut argéntum igne probàtum sunt examinàta, percípere: ut, omni arrogántiæ tumòre dejécto, expositòque corruptiònis nostræ contágio, géminæ dignitàtis splendòrem sicut à te índitum in nostra conditiòne suscépimus, ita per te renovàtum per ómnia retineàmus ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona 3. Usquequò, Dómine, oblivíscèris nos in finem? quoúsque avértis fáciem tuam à nobis? P. Réspice, & exáudi nos Dómine Deus noster. ℣. Quámdiu ponam consília in ánima mea, dolòrem in corde meo per diem? Usquequò exaltàbitur inimícus meus super me? P. Réspice. ℣. Glória, & honor, &c. P. Réspice.

Orátio.

REspice & exáudi nos Dómine Deus noster: ad placándum tímidos conátus nostros ádjuva: da finem óperis, qui dedísti princípium voluntàtis: da, ut possímus implère, qui dedísti, ut velímus incípere. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

℟. Hábeant, Dómine, finem peccàta nostra: deleàtur iníquitas, & induàmur justítiâ sanctâ tuâ. P. Ut lætètur íterùm Hierúsalem. ℣. Tu exúrgens miseréberis Sion: quia venit tempus miseréndi. P. Ut lætètur. ℣. Glória, & honor, &c. Reiterètur ℟.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Deus, vera sunt ópera tua, & omnes viæ tuæ judícia.

Cánticum. Atténde cœlum. Requíre fol. 4.

Orátio. Descéndat Dómine, ut plúvia. Requíre fol. 93.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Benedíctum nomen glóriæ tuæ sanctum in ómnia sæcula sæculòrum.

Cánticum. Benedíctus es Dómine Deus. Requíre fol. 6.

Orátio.

DOmine Deus, qui super Chérubim sedens, laude magnificàris creatúræ subjéctæ: ut dum magna condíderis, incomparabílitèr tu magnificentíssimus æstimèris: tibi ad nutum obtémperant cuncta, quæ te auctòre subsístunt; & hoc illis est in honòre, quòd

quòd sunt à te cóndita, & sunt subjécta: Proíndè ita proficere præsta, ut dum lábia in tuis benedictiónibus pándimus, benedictiónem cœléstis grátiæ impetrêmus. ℟. Amen.
Sono. Emítte lucem tuam, Dómine, & veritátem tuam. Allelúia. ℣. Júdica me Dómine, & discérne causam meam de gente non sancta. Allelúia.
Lauda. Laudâte Dóminum de cœlis: Allelúia. Laudâte eum in excélsis. Allelúia. Psalmus 148.
Léctio libri Ecclesiástes Salomônis. *Capít.* 3. ℟. Deo grátias.
FIli, Hómini bono in conspéctu suo dedit Deus sapiéntiam, & intelligéntiam, & lætítiam: peccatóri autem dedit afflictiónem, & curam supérfluam, ut addat, & cóngreget, & tradat ei qui plácuit Deo: sed hoc vánitas & cassa solicitùdo mentis. Omnia tempus habent, & suis spátiis tránseunt univérsa sub sole. Tempus nascéndi, & tempus moriéndi. Tempus plantándi, & tempus evelléndi quod plantâtum est. Tempus occidéndi, & tempus sanándi. Tempus destruéndi, & tempus ædificándi. Tempus flendi, & tempus ridéndi. Tempus plangéndi, & tempus saltándi. Tempus spargéndi lápides, & tempus colligéndi. Tempus amplexándi, & tempus lónge fieri à compléxibus. Tempus acquiréndi, & tempus perdéndi. Tempus custodiéndi, & tempus abjiciéndi. Tempus scindéndi, & tempus consuéndi. Tempus tacéndi, & tempus loquéndi. Tempus dilectiónis, & tempus ódii. Tempus belli, & tempus pacis. Quid habet ámpliùs homo de labôre suo? Vidi afflictiônem, quam dedit Deus filiis hóminum, ut distendántur in ea. Cuncta fecit bona in témpore suo, & mundum trádidit disputatióni eòrum, ut non inyéniat homo opus, quod operâtus est Deus ab inítio usque ad finem. Et cognóvi quòd non esset mélius nisi lætáre, & fácere bonum in vita sua. ℟. Amen.
Hymnus. Splendor patérnæ glóriæ. Require fol. 67.
Supplicátio. Orêmus Redemptòrem mundi. Require fol. 66.

Capítula.

DEcántet tibi Ecclésia tua, Dómine, novum cánticum in choro fidéliter; teque crebrà meditatiòne in tympanis cóncinat confidéntèr. Tu ítaque clemens tríbue, ut sic tibi benepláceat in pópulis, quemádmodùm gloriósè jocundàris in Angelis: & quómodo te in Matutínis divérsitas redemptòrum concélebrat, sic tibi in lúmine plácitum famulàtum sui officii repræséntet. Da ígitur pópulo tuo, omnípotens Deus, tibi áffatim complacêre; laudémque tuam plenâ sanctitàte proférre: Sicque nos fácias hujus diéi moménta transcúrrere, ne gressus ad te properántium adversárius suus váleat in cómpede præpedire: ut quos mercàtus es sánguine, salvastique per crucem, & sublevásti per fidem; resúscites in virtùte; & ad cœlum próvehas inenarrábili majestàte: Quique te nunc mœsto lúmine suspéctant è terris, & gemebúndis córdibus prosequúntur ab imis; déxterà tuà adtrahántur in supérnis: & glóriæ amícti stolis, te in Hymno novo gloríficent perénni jocunditàte cum Sanctis.
Paternoster. Liberàti à malo. Quære fol. 2.
Lauda. Cantàte Dómino cánticum novum: Allelúia. P. Laus ejus in Ecclésia sanctòrum. Allelúia, allelúia. ℣. Lætêtur Israël in eo, qui fecit ipsum: & filiæ Sion exúltent super regem suum. P. Laus ejus. ℣. Glória, & honor, &c. P. Laus ejus.
Benedíctio. Ætérnus Dóminus. Quære fol. 110. In nómine Dómini.
Commemoratiónes. Quære fol. 94.
Exeúnte Vésperà Lauda. Illúmina óculos meos, Dómine, ne umquàm obdórmiam. P. In morte. ℣. Réspice, & exáudi me Dómine Deus meus: ne quando dicat inimicus meus: Præválui advérsùs eum. P. In morte. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum.
Sono. Deus in te sperávi Dómine, non confúndar in ætérnum: in tua justítia líbera me. Allelúia. ℣. Esto mihi in Deum protectòrem, & in locum munitum, ut salvum me fácias, Deus. Quia firmaméntum meum, & refúgium meum es tu. Allelúia. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.
Antíphona. Non est álius Deus præter me: ego fundávi terram, & hóminem super eam: P. Ego firmávi cœlos, & omnes stellas, lucem mandávi. ℣. Dómine Deus virtûtum convérte nos: & osténde fáciem tuam: & salvi érimus. P. Ego firmávi cœlos. ℣. Glória, & honor Patri, &c. P. Ego firmávi cœlos. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.
Lauda. In corde meo abscóndi elóquia tua: Allelúia. P. Ut non peccem tibi. Allelúia. ℣. Benedíctus es Dómine: doce me justificatiónes tuas. P. Ut non peccem. ℣. Glória, & honor Patri, &c. P. Ut non peccem.

Hym-

Hymnus.

O Lux beàta Trínitas:
Et principàlis Unitas:
Jam sol recèdit ígneus,
Infúnde lumen córdibus.
Jam noctis tempus ádvenit:
Quiètem nobis tríbue,
Dilúculò nos réspice
De cœlo clementíssime.
Tu Christe solve víncula,
Abstérge nostra vítia,
Reláxa priùs crímina,
Et indúlge facínora.
Oràmus, ut exáudias:
Precàmur, ut subvénias,
Christe Jesu omnípotens,
Tu nos à malo líbera.
Te manè laudum cármine,
Te prædicàmus véspere;
Te nostra supplex glória
Per cuncta laudet sæcula. Amen.

Supplicátio. Orèmus Redemptòrem mundi. Require fol. 66. Kyrie, eléison. ℟. Christe, eléison. Kyrie eléison.

Capítula. Illuminátio salúsque nostra.

Et Benedíctio. Dignàre, Dómine, hanc famíliam tuam. Require fol. 97. Per misericórdiam tuam. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Lauda. Cantábiles erant mihi, Dómine, P. Justificatiónes tuæ. Allelúia, allelúia. ℣. Hæc facta est mihi: quia justificatiónes tuas exquisívi. P. Justificatiónes tuæ. ℣. Glória, & honor, &c. P. Justificatiónes.

Orátio. Desidérium tuòrum Dómine. Require retrò fol. 111. Commemoratiónes fol. 94.

IN TERTIO DOMINICO POST OCTAVAM EPIPHANIÆ.

SABBATO.

Ad Vésperum.

Lauda. Illúmina óculos meos, Dómine, ne umquam obdórmiam P. In morte. ℣. Réspice, & exáudi me Dómine Deus meus: nequándo dicat inimicus meus: Prævalui advérsùs eum. P. In morte.

Orátio.

ILlúmina óculos nostros Dómine: ut in te fidei nostræ defixo obtútu, & consílium ánima nostra amòris tui dulcédine cápiat, & dolòrem in corde nostro timòris tui recordatiòne conclúdat. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Sono, & Antíphona, Lauda, Hymnus dicántur, ut in Excúnte de secúndo Domínico prætérito fol. 110.

Supplicátio. Orèmus Redemptòrem mundi. Quære fol. 66.

Capítula.

DEus, qui vicissitúdinem diéi, & noctis esse jussísti, ut fatigàta mundi áctibus membra, spátio interveniénte, requiéscerent: præsta nobis noctem quiètam, ut ad confessiónem nóminis tui sine ullo peccáto dilúculò consurgàmus: & auxílium virtútum tuárum, tuam cleméntiam deprecèmur, ut confirmes nos in præcéptis tuis, & sapiéntiæ tuæ splendòre semper illúmines; nec ullà vitiòrum calígine, mentes nostras enervàre permíttas.

Pater noster. Et ne. Liberáti à malo, &c. fol. 2. Humiliàte vos benedictióni. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum.

Benedíctio.

CHristus Dóminus qui errátican ovem húmeris suis in cœlum redúxit, ipse vos à sórdibus peccatòrum expúrget. ℟. Amen. Qui latróni affixo peccàta donàvit; eúmque paradíso restítuit, ipse vos à cunctis peccátis emúndet, & præséntià suæ claritàtis illústret. ℟. Amen. Abstérgat à vobis omne scelus peccáminum, & in cætu cónlocet ómnium Beatòrum. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Lauda. Concupívit ánima mea desideràre judícia tua, P. In omni témpore: Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Meménto verbi tui servo tuo, in quo mihi spem dedisti. P. In omni témpore. ℣. Glória, & honor. P. Allelúia, allelúia, allelúia.

Orátio. Ab occúltis nostris. Require infrà.

Ad Matutinum.

Hymnus. Ætérne rerum Cónditor. Require fol. 3.

Orátio.

TE omnipoténtem Dóminum, omniúmque rerum Dominatòrem: te humáni géneris Redemptòrem, cuncta ubique diffùsa confitètur Ecclésia, firmíssimè suprà petram fundàta: in qua te precántes exáudis, & fléntium culpas ábluis, luctúmque mæréntium in gáudium vertis: sic gallo canénte spem tríbuis cunctis: sic valetúdine peccatòrum detémptos, facis fiduciálitèr convaléscere ægros: proindè rogàmus, ut respéctu pietátis tuæ, errántes à fide placàtus córrigas, ac cunctis tuis supplícibus indulgéntiam culpàrum concédas: & ut vox nostra te primum, semperque excélsum pérsonet matutínis officiis, te verum Deum prædicándo, & laudándo, pervígilet. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona. Multi dicunt ánimæ meæ: non est salus ipsi in Deo ejus. Psalmus 3.
Antíphona. Lava me ab injustítia mea Deus meus: & à peccáto meo munda cor meum. Psalmus 50.
Antíphona. Exaltáre super cœlos Deus: & super omnem terram glória tua. Psalmus 56.
Orátio. Clementíssime Dómine, qui es animárum, &c. Quære fol. 14.
Antíphona 1. Delícta nostra tu solus intélligis: à peccátis nostris munda nos Dómine. P. Et ab aliénis parce servis tuis, Dómine. ℣. Cœli enárrant glóriam Dei, & ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum. P. Et ab aliénis. ℣. Glória, & honor Patri, &c. P. Et ab aliénis.

Orátio.

AB occúltis nostris munda nos Dómine purgándo consciéntiam, quam intérnis ac própriis inficimus máculis: ab aliénis quoque parce servis tuis, ut ea indúlgeas, quæ vel malórum exémplis addíscimus, vel pravis inlécti persuasiónibus perpetrâmus: ut qui te próprium agnóscimus Dóminum, peccatórum nequáquàm sentiàmus ultérius dominátum. ℟. Amen. Per misericórdiam. Dóminus sit. ℟. Et cum.
Antíphona 2. Mitte nobis Dómine auxílium de sancto: P. Et de Sion tuère nos Dómine. ℣. Exáudiat te Dóminus in die tribulatiónis: prótegat te nomen Dei Jacob. P. Et de Sion. ℣. Glória, & honor Patri. P. Et de Sion.

Orátio.

IMple Dómine omnes petitiónes nostras ac mitte nobis auxílium de sancto: memor esto omnis sacrifícii nostri, quod tibi non solùm oblatióne, sed étiam oratióne, atque afflictióne dicámus: ut nos tibi húmiles semper fácias, & contrítos adténdas. ℟. Amen. Per misericórdiam.
Antíphona 3. Desidérium ánimæ nostræ dona nobis Dómine. P. Præveni nos in benedictióne dulcédinis. ℣. Vitam pétiit: & dedísti ei in longitúdine diérum in ætérnum, & in sæculum sæculi. P. Præveni nos. ℣. Glória, & honor Patri, &c. P. Præveni nos in.

Orátio.

DOmine, qui nos prævenire dignàtus es grátià redemptiònis, præveni item in benedictióne dulcédinis: & qui vitam temporálem cunctis mortálibus tríbuis, vitam peténtibus ætérnam nobis ómnibus largiàris. ℟. Amen. Per misericórdiam.

℟. Bonus est Dóminus sustinéntibus eum: ánimæ quæ inquirit eum. Bonum est confidere & speràre in salutáre Dómini. Bonum est viro, P. Cum túlerit jugum grave à juventúte sua. ℣. Beàtus vir, qui confidet in Dómino, & erit Dóminus fidúcia ejus. P. Cum túlerit. ℣. Glória, &c. Reiterètur ℟.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Deus fidèlis, in quo non est iníquitas: justus & sanctus Dóminus Deus.
Cánticum. Atténde Cœlum. fol. 4.

Orátio.

DEus fidèlis, in quo nulla est iníquitas: tu justus & sanctus, & Dóminus: qui & si nostris opéribus próvidè irritàris; non tamen, ut peccávimus, vindíctam exérces; nec condígnà retributióne prævaricántes córripis: ádmones terrore; & adlóqueris pietàte: ut & justítiam téneas; & misericórdiam non omíttas: Porta ergo nos alis tuis, ut pupíllos; & prótege ac filios tuos: quò nos, & in fortitúdinem terræ dedúcas; & plenitúdine virtútum ac frúgum enútrias. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Ad Benedictus.

Antíphona. Suprà thronum regni in firmaménto cœli, benedíctus Dóminus.
Cánticum. Benedíctus es Dómine Deus. fol. 6.
Orátio. Dómine Deus patrum nostrórum. fol. 93.
Sono. Deus Deus meus ad te de luce vígilo. P. Sitivit ánima mea. Allelúia, allelúia. ℣. In matutínis meditábor in te: quia fuísti adjùtor meus, Dómine. Et in velaménto alàrum tuàrum speràbo. P. Allelúia, allelúia.
Lauda. Laudáte Dóminum de Cœlis: Allelúia: allelúia. Psalmus 148.
Léctio libri Ecclesiástes Salomónis. *Cap. 9.*
℟. Deo grátias.

FIlii, Sunt justi ac sapiéntes, & ópera eórum in manu Dei: & tamen nescit homo, utrum amòre an ódio dignus sit: sed ómnia in futúrum reservántur incérta, eò quòd univérsa æquè evéniant justo & ímpio, bono & malo, mundo & immúndo, immolánti víctimas, & sacrifícia contemnénti: sicut bonus, sic & peccàtor: ut perjúrus, ita & ille, qui verum díxerat. Hoc est péssimum inter ómnia, quæ fiunt sub sole, quia éadem cunctis evéniunt: unde & corda filiòrum hóminum impléntur malítià & contémptu in vita sua, & post hæc ad ínferos deducéntur. Nemo est qui semper vivat, & qui hujus rei hábeat fi-

fidúciam : melius est canis vivens leône mórtuo. Vivéntes enim sciunt se moritúros. Mórtui verò nihil novérunt ámpliùs, nec habent ultrà mercèdem : quia oblivióni trádita est memória eòrum. Amor quoquè, & ódium, & invídia simùl periérunt, nec habent partem in hoc sæculo, & in ópere quod sub sole géritur. Vade ergo & cómede in lætítia panem tuum, & bibe cum gáudio vinum tuum: quia Deo placent ópera tua. ℟. Amen.

Hymnus. Splendor patérnæ. fol. 67.

Supplicátio. Orèmus Redemptòrem mundi. Quære fol. 66.

Capítula.

QUantam tibi, Dómine, creatùra tua ófferat laudem? numquid humánis láudibus áliquid próficis, aut eges quídpiam, ut terrenórum láudibus delectèris? qui tam laudábilis laudabilitèr conlaudàris in sanctis; tantísque acclamàris præcóniis legis? Sed ídeò partem laudis delectàris accípere, quia plenam laudatiònem étiam laudatóribus nosti conférre. Da ergo Dómine dignum in nobis, quòd dignè conlaudèris à nobis: Te potentàtus cœléstis milítiæ indesinénter conláudet: & magnitúdinem tuam confessiònis magnitùdo concélebret: Te in tubis præcónia júbilent Prophetàrum, & psalmòrum cántica cítharæ depròmat dulcèdo: Te in tympanis pérsonet perféctio sanctitàtis: Tèque vírginum vasa sacra circúmdent in thronis: Te ómnium corda crebrà meditatiòne permúlceant: & in speciálibus órganis dulci fragòre perstrídant. Ut cuncta creatùra tua, in cymbalis labiòrum fide tinniens, jugi motu clámitet: teque omnis spíritus débità laudatiòne persúltet: & in te omnis creatùra redémpta, beatitúdine perféctà tripúdiet.

Pater noster. Et ne nos. Liberáti à malo, &c. Quære fol. 2. Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Lauda. Cantàte Dómino cánticum novum: Allelúia, allelúia. ℣. Laus ejus in Ecclésia sanctòrum. Allelúia.

Benedíctio. Christus Dóminus, qui errátícam ovem. Quære fol. 113.

In nómine Dómini, &c.

Commemoratiónes dicántur, ut in fol. 94. Item in exeúnte Véspera, ómnia dicántur, ut in exeúnte Véspera de primo Domínico post Octàvam Epiphaníæ, fol. 94. excéptis Epístolà, & Benedictiòne, quæ sequúntur. Kyrie, eléïson. Christe, eléïson. Kyrie, eléïson.

Capítula. Omnípotens Deus tuam indígni. Benedíctio. Dóminus nos suà benedictiòne. fol. 100. Omnia ália ut suprà fol. 94.

IN QUARTO DOMINICO POST OCTAVAM EPIPHANIÆ.

Sábbato ad Vésperum.

Lauda. In nóctibus extóllite manus vestras in sancta, P. Et benedícite Dóminum. ℣. Qui statis in domo Dómini, in átriis domûs Dei nostri. P. Et benedícite.

Orátio.

IN nóctibus manus nostras ad te extóllimus Dómine, ut nos in Ecclésia tua fixos státuas; ac dum mundiálibus imprímimur sárcinis, nostrà laudàre te actiòne concédas. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Sono. Refúgium meum: Deus meus sperábo in eum. Quóniam ipse P. Liberàvit me de muscípula venántium, & à verbo áspero. Allelúia. ℣. Qui hábitat in adjutórium Altíssimi, in protectiòne Dei Cœli commorábitur. Dicit Deo: Suscéptor meus es tu Deus meus. P. Liberàvit. Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antíphona. Ecce clamat custos: Veni manè, & nocte. P. Si quæritis, quærite. Convertímini, venìte. ℣. Venite, exultèmus in Dómino: jubilèmus Deo salutári nostro. P. Si quæritis. ℣. Glória, &c. P. Si quæritis. Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Adhæsit paviménto ánima mea, Dómine: P. Vivífica me secúndùm verbum tuum. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Vias meas annuntiávi, & exaudísti me: doce me justificatiónes tuas. P. Vivífica me. ℣. Glória, &c. P. Vivífica me.

Hymnus. Invéntor rútilis dux boni. fol. 91.

Supplicátio. Orèmus Redemptòrem. Quære fol. 66.

Capítula.

DEus auctor lúminis, cónditor claritàtis, qui submovísti ómnia ópera tenebrárum; ut in nobis lucis tuæ plenitùdo regnàret: réspice, quæsumus, super hoc lumen accénsum, & hanc grátiam benedictiònis, à nobis ómnibus exoràtus, infúnde: ut sicut hæc flamma ad altàris tui obséquium constitùta vincit ténebras, ac repéllit: ita illuminátio tua à sénsibus nostris súperet omnem fómitem vitiòrum.

Pater noster. Liberáti à malo, fol. 2. Humiliàte vos benedictióni. Dóminus sit. ℟. Et cum.

Benedictio.

CHristus Dóminus nos custódiat propítius, & benedicat placàtus. ℟. Amen.

Cleméntiâ suâ nos prótegat, & à cunctis malis incessánter deféndat. ℟. Amen. Ejus vos gaudeátis múnere digni, qui peccatórum véniam concèdit benígnus. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Lauda. Tu mandásti mandáta tua Allelúia. P. Custodíre nimis. Allelúia, allelúia. ℣. Concupívit ánima mea desideráre justificatiónes tuas, in omni témpore. P. Custodíre nimis. ℣. Glória, & honor Patri, & Fílio, &c. P. Custodíre.

Orátio. Deus virtus, & refúgium. Require in Matutínis sequéntibus.

Ad Matutínum.

Hymnus. Ætérne rerum Cónditor. Quære fol. 3.

Orátio.

DEus, qui próvidâ majestáte, creatúræ totius gubernatiónem impéndis, & diúrnis curis quiètem noctúrnam oppónis: tu ne mens prolixitáte tenebrárum exæstuet, gallo nos consolàris canente, ut dum præco diéi sonat, diúrni óperis meditátio revivíscat: réspice nos júgitèr cleménti intúitu, & instiga, ne profúndæ noctis rore persuási, diéi obliviscámur perénnis; sed labéntes in ténebris érige, & vidéndo nos córrige: ut cum Petro resipiscámus erráta, & páribus láchrymis crímina defleámus commíssa. ℟. Amen. Per misericórdiam. Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antíphona. Glória mea, & exáltans caput meum. Psalmus 3.

Antíphona. Tibi soli peccávi, miserére mei Deus. Psalmus 50.

Antíphona. Mitte de Cœlo, & líbera me Dómine: da obpróbrium conculcántes me. Psalmus 56.

Orátio.

OMnípotens Dómine, cui in cœléstibus ritè offértur summa ab Angelis glória; tríbue, ut in te sit gloriátio nostra; perveniátque ad te húmilis conféssio populórum: & de quibus te, peccándo offéndimus, ad fructum indulgéntiæ te propítio redeámus: ut miserándo erráta ignóscas, & ad promérendum te ínclytâ virtúte subvénias. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 1. Deus nostrum refúgium, & virtus, P. Adjútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis. ℣. Proptéreà non timébimus dum conturbábitur terra, & transferéntur montes in cor maris. P. Adjútor. ℣. Glória, & honor. P. Adjútor.

Orátio.

DEus, virtus, & refúgium nostrum, esto nobis adjútor in tribulatiónibus; ut in nullo nostra métuat consciéntia, cum te judicánte, conturbáta fúerit terra: flúminis tui ímpetus, tamquàm in Sanctis tuis hábitans, lætíficat civitátem: atque in ea sumat ex vultu tuo adjutórium, cum Sancti Spíritûs te largiénte percéperit donum. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona 2. Convérte nos Deus Salvátor noster: & avérte iram tuam à nobis. P. Ne in ætérnum irascáris nobis. ℣. Deus tu convértens vivificábis nos: & plebs tua lætábitur in te. P. Ne in ætérnum. ℣. Glória, & honor. P. Ne in ætérnum.

Orátio.

COnvérte nos Deus salutáris noster; & avérte iram tuam à nobis: ac super pópulum tuum præsta pacem, quam lóqueris; ut plebs tua lætétur in te; ac salutáre tuum custódiâ salútis intélligens, vel misericórdiam tuam témporum prosperitáte cognóscat, vel benignitátem tuam frúctuum fœcunditáte suscípiat. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona 3. Deus Deus noster, réspice P. Nos sperántes in te, non nos derelínquas. ℣. Ad te clamavérunt, & salvi facti sunt: in te speravérunt, & non sunt confúsi. P. Nos sperántes. ℣. Glória, & honor. P. Nos sperántes.

Orátio.

REspice in nos Dómine Deus noster; ne averténdo fáciem tuam à nobis, nos aliquátenus derelínquas: verè enim salvi érimus, si vultûs tui in nos aspéctum convérteris, & hiláritèr nostris te animábus conjúnxeris: ut quia in te speravérunt patres nostri, & salvi facti sunt, nos hereditáriæ fac eórum spei succédere; & parilitáte horum, ætérnâ cum eis exultatióne gaudére. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, &c. ℟. Dómine, ne despícias cor contrítum, & humiliátum ne spérnas. P. Inténde Dómine, placáre nobis: fac Dómine, noli tardáre. ℣. Convértere Dómine aliquántulum: & delectáre super servos tuos. P. Inténde Dómine. ℣. Glória, & honor. Reiterétur ℟.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Deus scientiárum Dóminus est; ipse mortíficat, & vivíficat, ducit ad ínferos & redúcit.

Cán-

Cánticum. Confirmátum est cor meum. Quære fol. 55. P. Deus scientiárum Dóminus est: ipse mortíficat, & vivíficat, ducit ad ínferos & redùcit.

Orátio.

DOmine Deus scientiárum ac sapiéntiæ imménsæ: tu præparas adinventiónes tuas, ut infirmes arcus poténtium; & infirmos ardóre succíngas: dum in se fidéntes déjicis; & in te sperántes attóllis: dum plenos atténuas pánibus; & esuriéntes sufficiéntià reples: qui sciéntià tuméntes exclùdis; & humílitèr sapiéntes nec magnilóquio fidere, nec supérbè de tuis munéribus gloriári jubes: sed ita esse studiósos doctrinâ, ut tibi demus glóriam: nobis autem reservêmus obediéntiam. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam Deus noster.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Noctes, & dies, lux, & ténebræ Dóminum Deum nostrum benedícite.

Cánticum. Benedíctus es Dómine Deus Patrum nostrórum. fol. 6.

Orátio. Dómine Deus, qui super. Quære fol. 111.

Sono. Allelúia. In matutínis meditábor in te Dómine: quia factus es adjùtor meus. Allelúia, allelúia. ℣. Deus Deus meus ad te de luce consúrgo. Sitit te ánima mea.

Lauda. Laudáte Dóminum de Cœlis: Allelúia: laudáte eum in excélsis. Allelúia, allelúia. Psalmus 148.

Léctio libri Sapiéntiæ Salomònis. *Capítulo* 6. ℟. Deo grátias.

REges pópuli dilígite justítiam, ut in perpétuum regnètis: quid est autem sapiéntia, & quemádmodùm facta sit, réferam: & non abscóndam à vobis sacraméntum Dei, sed ab inítio nativitàtis investigábo, & ponam in luce sciéntiam illius, & non præteribo veritàtem: neque cum invídia tabescénte iterábo: quóniam talis homo non erit párticeps sapiéntiæ. Multitùdo autem sapiéntium sánitas est orbis terrárum: & rex sápiens pópuli stabiliméntum est. Ergo accípite disciplinam per sermónes meos, & próderit vobis. Cap. 7. Sum quidem & ego mortális homo, símilis ómnibus, & ex génere terréno illius, qui prius factus est, & in ventre matris figurâtus sum caro, novem ménsium témpore coagulàtus in sánguine, & sémine hóminis, & delectaménto hómini conveniénte. Et ego natus accépi commùnem áërem, & símiliter in factam décidi terram, primam vocem símilem ómnibus emísi plorans. In voluméntis nutrítus sum, & in cunis vágiens. Nemo enim ex régibus áliud hábuit nativitàtis inítium. Unus ergo ómnibus est intróitus ad vitam, & símilis éxitus. Propter hoc optávi, & datus est mihi sensus: & invocávi, & venit in me spíritus sapiéntiæ. ℟. Amen.

Hymnus. Splendor patérnæ glóriæ. fol. 67. Supplicátio. Orémus Redemptórem mundi. Quære fol. 66.

Capítula.

EMitte Dómine lucem tuam & veritátem tuam in réditu diérum, & in corda credéntium; in órdine témporum, & in devotióne populórum; in múnere grátiæ, & in ministério creatúræ: ut lux tua apériat aspéctum, & véritas intelléctum: ut lux tua illúminet, & véritas infórmet: ut lux tua discútiat ténebras, & véritas errórem: ac per utriúsque rei efficiéntiam, nec intérior homo noster vacíllet lúbrico fluctuándi; nec extérior sórdeat contagióne peccáti; sed sint ópera in nos lucis, atque ópera veritàtis: Ut lux tua procùret in témpore, & véritas confirmet in múnere.

Pater noster. Liberáti à malo. fol. 2.

Lauda. Cantâte Dómino cánticum novum: Allelúia, allelúia. ℟. Laus ejus in Ecclésia sanctórum. Allelúia.

Orátio.

TIbi Dómine in Ecclésia Sanctórum cantâmus; tibique grátiam præconâmus: tríbue nobis, laudes tuas prómere; in quo coætérnum nos crédimus præmium obtinère. ℟. Amen. Per misericórdiam.

In nómine Dómini, &c.

Commemoratiónes dicántur, ut in fol. 94. Item in exeúnte Véspera, ómnia dicántur, ut in exeúnte Véspera de primo Domínico post Octávam Epiphaníæ fol. 94. excépto, quòd dicántur Capítula, & Benedíctio subsequéntes. Kyrie, eléïson. ℟. Christe, eléïson. Kyrie, eléïson.

Capítula.

VEspertínis précibus te Dóminum deprecàmur perpétuum; ut mala facínora nostra omíttas, crimínibus parcas, flammam malæ concupiscéntiæ benígnus extínguas: & illum ignem Spíritûs tui Sancti, in nobis accéndas, quò tua possimus mandâta servâre. Mortem éffuga, vitam dona, virtútem insinua, & clemens vítia réseca: oratiónes súscipe, & miseratiónes concède; ut

ut noctis hujus calíginem superêmus: & pervenientes ad diem in lúmine ambulèmus, ne à via veritàtis errêmus. In te quæsumus piíssime Pater surgâmus, & tuo Sancto Spíritu animêmur; atque in Christo filio tuo, ætérnis splendóribus fulgeâmus.

Pater noster. Et ne nos. Liberáti à malo, &c. fol. 2. Humiliàte vos benedictióni. Dóminus sit. ℟. Et cum spíritu tuo.

Benedíctio.

AD Dóminum ascéndat oratiônum vestrârum fusa petítio. ℟. Amen. Quicquid ab eo póscitis, Clementíssimus Pastor adtríbuat. ℟. Amen. Regat mentes vestras consílio salutàris, & ánimas vestras in tentatiònem non patiàtur indúci. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Lauda dicàtur ut in Exeúnte de primo Domínico, post Octàvam Epiphaniæ: & simíliter Orátio fol. 94.

IN QUINTO DOMINICO POST OCTAVAM EPIPHANIÆ.

Sábbato ad Vésperum.

Lauda. Ad Vésperum demorábitur fletus; P. Et ad Matutìnum lætítia. ℣. Convertísti planctum meum in gáudium mihi: conscidísti saccum meum, & præcinxísti me lætítià. P. Et ad Matutìnum lætítia.

Orátio.

SAna nos Dómine, dum clamâmus ad te: & ut fletus nostros vespertínos in gáudium vertas, matutina lætítia nobis, te opitulánte, citiùs occúrrat. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Sono. Intràte portas Dómini in confessiòne: átria ejus in hymnis confessiònum. Allelúia. ℣. Laudàte nomen ejus, quóniam suave est: in ætérnum misericórdia ejus, & usque in sǽculum sæculi véritas ejus. Allelúia. Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Antíphona. Benedícam te Dómine Deus meus: P. Et laudàbo nomen tuum quia tu es, qui facis mirabília. ℣. Exaltàbo te Dómine Deus meus, & rex meus: & benedicam nomen tuum in ætérnum, & in sæculum sæculi. P. Et laudàbo. ℣. Glória, & honor. P. Et laudàbo. Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Lauda. Allelúia. Bonitàtem, & disciplìnam, & sciéntiam doce me, Deus: Allelúia. P. Quia mandàtis tuis crédidi. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Bonitàtem fecísti cum servo tuo Dómine, secúndum verbum tuum. P. Quia mandàtis. ℣. Glória, & honor, &c. P. Quia mandàtis.

Hymnus. Christe lux mundi. Quære fol. 110.
Supplicátio. Orêmus. Quære fol. 66.

Capítula.

DEus omnípotens, qui sine exceptiòne horæ alicújus, ac témporis spem nobis invocándi te, tríbuis: conveniéntes nunc nos ad vespertina solémnia, & agéntes divíni munus Officii, propitiùs exaudire dignèris, & præsta: ut hujus diéi acti, nullius peccáminis rei, nullius críminis teneàmur obnóxii, & siquid illud est, quod fragilitàtis nostræ error admîsit, tuæ miseratiònis cleméntià tergàtur.

Pater noster. Et ne nos. Liberáti à malo. fol. 2. Humiliàte vos benedictióni. Dóminus sit. ℟. Et cum, &c.

Benedíctio.

REpleat vos Dóminus dònis spirituálibus, & partícipes fáciat regni cœlórum. ℟. Amen. Carnem vestram mortíficet fine vitiórum, & ánimas vivíficet inchoatiòne virtùtum. ℟. Amen. Atque ita vos plenitúdine grátiæ suæ locuplètet, ut in vestris semper delectètur córdibus habitàre. ℟. Amen. Per.

Lauda. Bonum mihi est Allelúia P. Lex oris tui. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Bonitàtem, & disciplinam, & sciéntiam doce me: quia mandátis tuis crédidi. P. Lex oris tui. ℣. Glória, & honor, &c. P. Lex oris tui.

Orátio. Fiat misericórdia tua Dómine super nos. In eòdem fol. Commemoratiónes, ut suprà fol. 94.

Ad Matutìnum.

Hymnus. Æterne rerum Cónditor. Requíre fol. 3.

Orátio.

DEus, quem totius Opíficem óperis laudándo, concélebrat cóndita magnitúdo, cujúsque poténtiam intelligíbilis creatùra miràtur: tibi súpplices honòrem deférimus, te cordis vócibus invocâmus; ut qui nos ad Matutìnum Officium, gallo præconánte, exúscitas, plácita tibi nostri famulàtûs vota efficias, ut tuo fulti præsídio, quod delinquéndo sordúimus ábluas; & júgitèr preee justificatiónis tuæ grátiam nobis impértias. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam Deus noster, &c.

Antíphona. Salus tua Dómine super pópulum tuum, & benedíctio. Psalmus 3.

Antíphona. Dele Dómine iniquitátes meas. Psalmus 50.

Antíphona. Clamàbo ad Deum altíssimum: Deum conditórem ómnium, qui benefécit mihi. Psalmus 56.

Orá-

Orátio.

DOmine Deus, cui ad impendéndum débitum nostræ servitùtis consúrgimus; effúnde benedictiònis & salùtis abundántiam super pópulum tuum: dele miséricors scelus contráctum; & fac nos esse líberos à reátu facínorum: Audi gémitus pœniténtium; & largíre indulgéntiæ fructum: & clamóribus pulsàtus fidélium, concède síngulis remédium postulàtum. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam Deus, &c.

Antíphona 1. Avertísti Dómine fáciem tuam à nobis, & facti sumus turbáti. Ad te Dómine clamàmus: & te Deum nostrum deprecàmur. P. Ut exáudias nos, & misereàris nobis. ℣. Ad te levàmus óculos nostros, qui hábitas in cœlis. P. Ut exáudias nos. ℣. Glória, & honor Patri. P. Ut exáudias nos.

Orátio.

EXaltàmus te Dómine, magnificántes nomen tuum; ut non avértas fáciem tuam à nobis; & ne contúrbes nos in ira tua; quia ad te Deum nostrum clamàmus, & te deprecàmur, ut nos exáudias, & ut nostri misereàris: convérte cor nostrum ad te in bonitàte; ut laudèmus nomen tuum; & enarrèmus instántèr mirabília tua. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, &c.

Antíphona. Ecce óculi Dómini super timéntes eum; & in eos, qui sperant in misericórdia ejus. P. Ut erípiat à morte ánimas eòrum. ℣. Anima autem nostra pátiens est Dómino, qúoniam adjùtor, & protéctor noster. P. Ut erípiat. ℣. Glória, & honor Patri, & Fílio. P. Ut erípiat à morte.

Orátio.

FIat misericórdia tua Dómine super nos: ut qui singillàtim corda hóminum fingis; speciáliùs ea sanctífices: & quia sunt óculi tui super eos, qui te métuunt; timòris tui da nobis plenitúdinem: ut agnitiònis tuæ nobis cónferas largitàtem. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 3. Juxtà est Dóminus his, qui tribuláto sunt corde: & húmiles salvàbit. P. Nec derelínquet omnes, qui sperant in eum. ℣. Multæ tribulatiónes justòrum: & de his ómnibus liberàbit eos Dóminus. P. Nec derelínquet. ℣. Glória. P. Nec derelínquet.

Orátio.

INquiréntes te, Dómine, dignántèr exáudi; atque ut in te gáudeat ánima nostra propítiùs indúltor impérti: & qui juxtà es his, qui tribuláto sunt corde, aurem tuam ad contritiònem nostri spíritûs pande: & ad pacem tuam, quæ exúberat omnem sensum, córpora nostra & corda convérte. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

℟. Dómine, omnis consciéntia nostra rea est ante te: P. Sed tu Deus potens es mundàre nos à peccátis nostris; quia delícta nostra à te non sunt abscóndita. ℣. Peccávimus cum Pátribus nostris, injustè égimus, iniquitátes fécimus. P. Sed tu Deus. ℣. Glória, & honor. Reiterètur ℟.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Dóminus húmilem facit, & exáltat. Súscitat à terra ínopem, & à stércore érigit páuperem: & sedère facit eum cum poténtibus pópuli.

Cánticum. Confirmátum est cor meum. Quære fol. 55.

Orátio. Dómine Deus scientiàrum. Quære fol. 117.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Mária & flúmina benedícite Dóminum: Benedícite fontes Dóminum.

Cánticum. Benedíctus es Dómine Deus Patrum nostròrum. Require fol. 6. In primo Domínico de Advéntu.

Orátio. Dómine Deus Patrum. Quære fol. 93.

Sono. Exitus matutíni & véspere delectáberis, Deus. Allelúia, allelúia. ℣. Visitásti terram: multiplicásti locupletàre eam, Deus. Allelúia, allelúia.

Lauda. Laudàte Dóminum de Cœlis: Allelúia: Laudàte eum in excélsis, Allelúia. Psalmus 148.

Léctio libri Ecclesiástici Salomònis. *Cap.* 1.

℟. Deo grátias.

FIli, Omnis sapiéntia à Dómino Deo est, & cum illo fuit semper, & est ante ævum. Arènam maris, & plúviæ guttas, & dies sæculi quis dinumeràbit? Altitúdinem cœli, & latitúdinem terræ, & profúndum abyssi quis mensus est? Sapiéntiam Dei ómnia præcedéntem quis investigàvit? Prior ómnium creàta est sapiéntia, & intelléctus prudéntiæ ab ævo. Fons sapiéntiæ verbum Dei in excélsis, & ingréssus illìus mandàta ætérna. Radix sapiéntiæ cui revelàta est, & manifestàta est? Et multiplicatiònem ingréssûs illìus quis intelléxit? Unus est Altíssimus Creátor omnípotens, Rex potens, & metuéndus nimis, sedens super thronum, & Dóminus Deus. Ipse creàvit illum Spíritu Sancto. ℟. Amen.

Hym-

Hymnus. Splendor patérnæ, &c. Quære fol. 67.
Supplicátio. Orêmus Redemptòrem mundi. fol. 66.

Capítula.

DIes Domínicus, fratres Charíssimi, à nobis piâ devotiòne coléndus est: illúxit dies Resurrectiònis, & pacis: dies veræ lucis, & vitæ: in qua Christus credéntium vita resurréxit à mórtuis, úberes Deo grátias, laudésque referàmus; ut diem Domínicæ Resurrectiònis solémnitèr celebrántibus, pacem tranquíllam, lætítiam speciàlem nobis dignétur offérre; ut à vigília matutína usque ad noctem, misericórdiæ suæ favòre protécti, Redemptòris nostri múnere gaudeàmus.

Pater noster. Et ne nos. A malo nos líbera, &c. Quære fol. 10.
Lauda. Cantàte Dómino cánticum novum: Allelúia, allelúia. ℣. Laus ejus in Ecclésia Sanctòrum. Allelúia.
Orátio. Tibi Dómine in Ecclésia. Require fol. 117.
Commemoratiónes ut suprà fol. 94.

Item exeúnte Vésperâ ómnia dicántur, ut in primo Domínico, ut suprà fol. 94. excépto, quod dicántur Capítula, & Benedíctio subsequéntes. Kyrie, eléison. ℟. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Capítula.

JAm nos, Dómine, noctúrnæ calígini propinquátos, nihil vérius, nec elígere plus est mélius, nisi tibi omnípotens véniam pétere delictòrum, quem nostrum cognóscimus factòrem te, Dómine: adésto Dómine, in oratiónibus pópuli tui, & lárgitèr ómnium peccàta dimítte: non mémores, inítio peccásse hóminem, cum tibi in divinitàte símilem nostrum cónspicis Redemptòrem: tu nosti quantum nobis insídiet inimícus: quæsumus, ut nullum de nobis invéniat, quem lucrètur, quibus tua gloriòsa Trínitas adoránda assíduè in Cathólica Ecclésia prædicàtur.

Pater noster. Et ne nos. Liberáti à malo, &c. fol. 2.

Benedíctio.

OMnípotens Dóminus, in quo est pietàtis imménsitas, omni vos benedictiòne répleat, & propítius à malo defèndat. ℟. Amen. Omnibus peccàtis vestris Dóminus cleménter ignóscat, & sibi vos in ætérnum placitùros effíciat. ℟. Amen. Atque ipsius sitis protectiòne secúri, cujus estis grátiæ dignatiòne redémpti. ℟. Amen. Per misericórdiam, &c.

IN SEXTO DOMINICO POST OCTAVAM EPIPHANIÆ.

Sábbato ad Vésperum.

In nómine Dómini nostri Jesu Christi, lumen cum pace. ℟. Deo grátias.
Lauda. Apud te est Dómine fons vitæ: & in lúmine tuo P. Vidébimus lumen. ℣. Fílii hóminum, in protectiòne alàrum tuàrum sperábunt. Inebriabúntur ab ubéribus domûs tuæ: & torrénte voluptàtis tuæ potum dabis eis. P. Vidébimus lumen.

Orátio.

DOmine, apud quem est fons vitæ, & in cujus lúmine aspícimus lumen; énutri in nos tuæ sciéntiæ splendòrem: ut sitiéntibus nobis vitàlem impértias potum; & caligántium animàrum supérno lúmini restítuas intelléctum. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam. Dóminus sit. ℟. Et cum.
Sono. Ténebræ non obscurabúntur à te, P. Et nox sicut dies illuminábitur: Allelúia. ℣. Imperféctum meum vidérunt óculi tui, & in libro tuo omnes scribéntur: dies formabúntur. Allelúia. P. Et nox sicut. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum.
Antíphona. Benedícite Dóminum in ómnibus opéribus suis. Date nómini ejus magnificéntiam, P. Et confitémini in voce laudis, & in cánticis labiòrum. ℣. Laudàte púeri Dóminum: laudàte nomen Dómini. P. Et confitémini. ℣. Glória, & honor. P. Et confitémini. Dóminus sit semper. ℟. Et cum spíritu.
Lauda. Véniant mihi miseratiónes tuæ, ut vivam: Allelúia. P. Quia lex tua meditàtio mea est. Allelúia, allelúia. ℣. Fiat nunc misericórdia tua ut consolètur me, secúndùm elóquium tuum cum servo tuo. P. Quia lex. ℣. Glória, & honor. P. Quia lex.
Hymnus. O lux beàta Trínitas. Require fol. 113.
Supplicátio. Orèmus Redemptòrem. Quære fol. 66.

Capítula.

DEfénsio nostra Dómine, & illumináaio copiòsa, illúmina cordis nostri obscùra, quæ sordis fácinus, & crassum Chaös obnúbilat: illúmina arcána pectòris, ut contemplàre possímus cleméntiam Redemptòris: súscipe vota fidélium, & pœniténtiæ dona remédium: súscipe sacrifícium vespertínum cum offício laudis, & restítue be-

beneficium matutínum cum dono æternitâtis, ac præsta : ut, qui te hic Omnipoténtem crédimus, in Resurrectiône ómnium, bona tua copiósiùs hauriàmus.

Pater noster. Et ne. Liberâti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

BEnedicat vobis omnípotens Dóminus, qui vos dignàtus est plasmâre de níhilo. ℟. Amen. Ipse sanet languóres vestros, qui solus est ómnium Dóminus & Redémptor. ℟. Amen. Atque ipsi Dómino nostro sit semper cura de vobis, in quo est plenitùdo vestræ salùtis. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Lauda. Secúndùm misericórdiam tuam, Dómine, vivífica me. P. Ut custódiam testimónia oris tui. Allelúia, allelúia. ℣. In ætérnum Dómine, pérmanet verbum tuum in cœlo. P. Ut custódiam. ℣. Glória. P. Ut.

Orátio. Osténde nobis Dómine misericórdiam tuam. Quære infrà.

Commemoratiónes, ùt suprà fol. 94.

Ad Matutinum.

Hymnus. Ætérne rerum. Quære fol. 3.

Orátio.

DEus, qui omnem mundum compléxum ténebris, splendòris tui rádio illúminas, præsentémque diem Apparitiònis tuæ miráculo in úsibus nostris exúscitas : præsta ætérne Deus, ut à nostris lápsibus resurgéntes, discússo infidelitàtis sopòre, pervígili curà in láudibus tuis toto excitèmur afféctu; ut exúti opéribus tenebrârum, sequâmur te verum príncipem lucis, ut sicut noctúrnæ calíginis densitâtem, cláritas diéi infûsa dispérgit, ita ægrótis medicínæ opus infúndas, ánxiis consolatiònem concédas ; errántibus viam salûtis osténdas ; pœniténtibus donum indulgéntiæ tríbuas ; quærentibúsque, mitis clarà luce appáreas ; ut, splendòre tuæ glóriæ in nobis refulgénte, cuncta tua Ecclésia spe, fide, & charitàte respléndeat. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam Deus noster, &c.

Antíphona. Tu autem Dómine suscéptor meus, & glória mea, & exáltans caput meum. Psalmus 3.

Antíphona. Secúndùm magnam misericórdiam tuam, dele Dómine iniquitátes meas. Psalmus 50.

Antíphona. Mitte de cœlo, & líbera me Dómine; da in oppróbrium conculcántes me. Psalmus 56.

Orátio.

SUscéptor noster Dómine exálta caput nostrum in glória, & locupléta nos in tua misericórdia : lava íntima cordis nostri ab injustítia ; & à peccáti inquinaméntis purífica : mitte de cœlo, & érue nos à conculcántis oppróbrio : ut álacres ad hoc tuum recurrâmus altárium ; & matutinum sacrifícium tibi offerâmus in témplo. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, Deus noster, qui es benedíctus, &c. Dóminus sit semper. ℟. Et cum spíritu tuo.

Antíphona 1. In te speravérunt patres nostri Dómine: P. Speravérunt, & liberásti eos. ℣. Ad te clamavérunt, & salvi facti sunt : in te speravérunt, & non sunt confúsi. P. Speravérunt. ℣. Glória, & honor. P. Speravérunt.

Orátio.

REspice in nos Dómine Deus noster ; ne averténdo fáciem tuam à nobis, nos aliquàtenùs derelínquas : verè enim salvi érimus, si vultùs tui in nos aspéctum convérteris, & hiláriter nostris te animâbus conjúnxeris : ut quia in te speravérunt patres nostri, & salvi facti sunt, nos hereditáriæ fac eòrum spei succédere ; & parilitàte horum, ætérnâ cum eis exultatiòne gaudère. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, Deus noster, &c.

Antíphona 2. Misericórdia tua Dómine subsequâtur nos P. Omnibus diébus vitæ nostræ. ℣. Osténde nobis Dómine misericórdiam tuam : & salutàre tuum da nobis. P. Omnibus diébus vitæ nostræ. ℣. Glória, & honor Patri, & Fílio. P. Omnibus diébus vitæ nostræ.

Orátio.

OSténde nobis Dómine misericórdiam, téque pópulum præstolántem reple lætítiâ : quò & plebis tuæ iniquitàtem remíttas, & peccâta nostra ab ira mitigàtus, opérias. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam Deus, &c.

Antíphona 3. Revertâtur ímpius à via sua mala ; & iníquus cesset delínquere. P. Et véniam ad vos in jocunditàte, dicit Dóminus. ℣. Nolite sperâre in iniquitàte, & rapínas nolite concupíscere : divítiæ si áffluant, nolite cor appónere. P. Et véniam ad vos. ℣. Glória, & honor Patri. P. Et véniam ad vos.

Orátio.

EFfundéntibus nobis coràm te corda in oratiône, tu Dómine, qui spes ómnium es, exáudi & miserêre ; tibíque nos servitúros subde ; & súbditis peccáto propítiâ benignitàte occúrre : fac nos iniquitàtis rapínâ

carère; & divitiàrum tuàrum ornaménta conquírere: atque te concupíscere, te nosse, tèque omni vitæ nostræ témpore Deum mereàmur habère. ℟. Amen. Per misericórdiam.

℟. Dómine iníquè égimus: omnis ætas ream habet consciéntiam: peccávimus tibi Dómine. P. Convértere ad misericórdiam. ℣. Peccávimus: ímpiè géssimus, & recéssimus, & declinávimus à mandátis tuis. P. Convértere. ℣. Glória, & honor. Reiterètur ℟.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Non inférnus confitébitur tibi Deus, nec mors laudàbit te. Vivens vivens confitébitur tibi; & notam fáciet misericórdiam tuam.

Cánticum Ezechíæ. *Esaiæ* 38.

Ego dixi: In dimídio dièrum meòrum * vadam ad portas ínferi.

Quæsivi resíduum annòrum meòrum: * dixi: Non vidèbo Dóminum Deum in terra vivéntium.

Non aspíciam hóminem ultrà, * & habitatòrem quiètis.

Generátio mea ablàta est à me, convolùta est, * quasi tabernáculum pastòrum.

Præcisa est velut à texénte telam vita mea: dum adhuc ordírer, succidit me: * de manè usque ad vésperum finies me.

Speràbam usque ad manè, * sicut leo sic contrivit ómnia ossa mea:

De manè usque ad vésperum finies me: * sicut pullus hirúndinis sic clamàbam, meditàbar ut colúmba.

Attenuáti sunt óculi mei, * suspiciéntes in excélso.

Dómine vim pátior, respónde pro me. * Quid dicam, aut quid respondèbit mihi, cum ipse fécerim?

Recogitàbo omnes annos meos * in amaritùdine ánimæ meæ.

Dómine si sic vívitur, & in tálibus est vita spíritùs mei, * corrípies me, & vivificàbis me.

Ecce in pace amaritùdo mea amaríssima: * tu autem eripuísti ánimam meam ut non perirem, & projecísti post tergum tuum ómnia peccàta mea.

Quia non inférnus confitébitur tibi, neque mors laudàbit te: * non expectábunt qui descéndunt in lacum, veritàtem tuam.

Vivens vivens confitébitur tibi, sicut & ego hodie: * pater filiis notam fáciet veritàtem tuam.

Dómine salvos nos fac, * & psalmos nostros cantábimus cunctis dièbus vitæ nostræ in domo Dómini.

℣. Glória, & honor. P. Non inférnus confitébitur tibi, nec mors P. Laudàbit te. Vivens vivens confitébitur tibi; & notam fáciet misericórdiam tuam.

Orátio.

Eripe Dómine ánimas nostras; ut non pereàmus in intéritu: nostròrum ómnium facínora peccatòrum pone post tergum tuum; ut non dejiciàmur pérditi in inférnum; sed à te vivificáti, hic fateàmur; & veritàtem tuam expectántes, psalmos nostros in domum tuam júgitèr decantèmus. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Fílii hóminum benedícite Dóminum Israël; & omnes sacerdótes servi Dei, benedícite Dóminum.

Cánticum. Benedíctus es Dómine Deus. fol. 6.

Sono. Deus misereàtur nobis, P. Benedicat nos, Allelúia. ℣. Illúminet Dóminus vultum suum super nos, P. Et benedicat.

Lauda. Laudàte Dóminum de Cœlis. Allelúia, allelúia. Psalmus 148.

Léctio libri Ecclesiástici Salomònis. *Cap.* 6. *&* 7. ℟. Deo grátias.

Filii, Cogitàtum habe in præcéptis Dei, & in mandátis illius máximè assíduus esto: & ipse dabit tibi cor; concupiscéntiæ sapiéntiæ dábitur tibi. Noli fácere mala, & non te apprehéndent. Discède ab iníquo, & deficient mala abs te. Non sémines mala in sulcis justítiæ, & non metes ea in séptuplum. Noli quærere ab hómine ducàtum, neque à rege cáthedram honòris. Non te justífices ante Deum, quóniam ágnitor cordis ipse est: & penes regem noli velle vidéri sápiens. Noli quærere fieri judex, nisi váleas virtùte inrúmpere iniquitátes: ne fortè extiméscas fáciem poténtis, & pones scándalum in agilitàte tua. Non pecces in multitúdine civitàtis, neque mittas te in pópulo, neque díliges duplícia peccàta: nec enim immùnis eris in uno. Noli esse pusillánimis in ánima tua: exoràre, & fácere eleēmósynam ne despícias. Ne dicas: In multitúdine múnerum meòrum respíciet Deus, & offerénte me, Altíssimus suscípiet múnera mea. Non irrídeas hóminem in amaritúdine ánimæ suæ: est enim qui humíliat & exáltat, circumspéctor Deus. ℟. Amen.

Hymnus. Splendor patérnæ. fol. 67.

Sup-

Supplicátio. Orêmus Redemptórem. Quære fol. 66. Kyrie, eléïson. ℟. Christe, eléïson. Kyrie, eléïson.

Capítula.

JAm fulget óriens, jam próperat dies, jam fugátis ténebris, auróra rubéscit in luce puríssima: cœlum, & sol refúlgens, rádios suos infert mundo: cuncta próperant, cuncta festínant, optant Dóminum habère propítium, quem suum auctórem semper agnóscunt, páriter & defensórem.

Pater noster. Et ne nos. Liberáti á malo, &c.

Lauda. Cantáte Dómino cánticum novum: Allelúia, allelúia. ℣. Laus ejus in Ecclésia sanctórum. Allelúia.

Orátio.

TIbi Dómine in Ecclésia sanctórum cantâmus; tibique grátiam præconâmus: tríbue nobis, laudes tuas prómere; in quo coætérnum nos crédimus præmium obtinère. ℟. Amen. Per. In nómine.

Commemoratiónes dicántur ut fol. 94.

Item in exeúnte Véspera ómnia dicántur, ut in exeúnte de primo Domínico fol. 94. excéptis Capítula, & Benedictióne, quæ dicántur, ut subsequéntur. Kyrie, eléïson. ℟. Christe, eléïson. Kyrie, eléïson.

Capítula. Ad Vespertínum Dómine.

Benedíctio. Concèdat nobis Dóminus. fol. 102.

IN SEPTIMO DOMINICO POST OCTAVAM EPIPHANIÆ.

Sábbato ad Vésperum.

Lauda. Die mandàvit Dóminus.

Orátio. Deus qui tuam. Quære fol. 110.

Sono. Allelúia. Ad vésperum demorábitur fletus; & ad matutínum lætítia. Allelúia. ℣. Allelúia. Convertísti, Dómine, planctum meum in gáudium mihi: conscidísti saccum meum, & præcinxísti me lætítiâ: Allelúia. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Antíphona. Tuum Dómine regnum; tu es super omnes príncipes. P. In manu tua fortitúdo, & poténtia: in manu tua virtus, & impérium. ℣. Dómine Deus virtútum convérte nos: & osténde fáciem tuam: & salvi érimus. P. In manu tua. ℣. Glória, & honor Patri. P. In manu tua fortitúdo. Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Fundásti terram, & pérmanet: Allelúia. P. Ordinatióne tuâ persevêrat dies: Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. In ætérnum Dómine pérmanet verbum tuum in Cœlo. P. Ordinatióne. ℣. Glória. P. Ordinatióne.

Hymnus. Invéntor rútilis. fol. 92.

Supplicátio. Orêmus Redemptórem. fol. 66.

Capítula.

SI quantam ab oríginis reátu nostrórum pœnam merêmur cónsequi delictórum: olim humánum genus ad terram proclívum pervenísset; nisi nos prétio sánguinis sui à tali vínculo resolútos, tibi Dómino reformásset: nunc vero, quid tibi pópulus tuus pro tantis benefíciis proclâmet in láudibus? quália tibi dispónat exhibéri múnera, quæ ab illis mínimè fúerint largíta? Sed nunc Dómine, te expóscimus, ut hoc vespertínum, quod tibi lumen incéndit, sit óculis tuis accéptum, sit plácidum, sit velut ille ignis inextinguíbilis, qui pópulum tuum in colúmna ignis nocte præcéssit in erémo: sit velut ille, qui Elíam rápuit ab hoc mundo, igneóque curru cœlitùs provéxit: quem Eliséus própriis cernéndo óculis aspéxit: & dum patrem relínquere nóluit, currus Israël, & auríga ejus, vívidâ voce elamâvit: quem Móyses vidère proméruit, & cum Dómino se locútum, pópulo nunciâvit.

Pater noster. Liberáti à malo. Quære fol. 2.

Benedíctio.

DEvotiónem vestram Dóminus dignántèr inténdat, & remédia vobis opportúna restítuat. ℟. Amen. Tranquíllam vobis cónferat vitam, & bonis ómnibus abundáre vos fáciat. ℟. Amen. Talíque vos subsídio pietátis regat in sæculo, ut beatitúdinis mérito sustóllat in cœlum. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Lauda. Quómodò diléxi legem tuam Dómine? Allelúia. P. Totâ die meditátio mea est. Allelúia, allelúia. ℣. Quam dúlcia faúcibus meis elóquia tua, super mel ori meo! P. Totâ die. ℣. Glória, & honor. P. Totâ die.

Orátio. Clamántes ad te Dómine. Requíre fol. 124.

Commemoratiónes, ut in Vésperis de primo Domínico de Advéntu Dómini.

Ad Matutínum.

Hymnus. Ætérne rerum Cónditor. Requíre fol. 3.

Orátio. Dómine Deus, Pater omnípotens, inspirátor. Quære fol. 26.

Antíphona. Glória mea Deus meus, & exáltans caput meum. Psalmus 3.

Antíphona. Tibi soli peccávi; miserère mei Deus. Psalmus 50.

Antíphona. Miserère mei Deus, miserère mei: quóniam in te confidit ánima mea. Psalmus 56.

Orátio.

AD te Dómine clamôrem nostræ vocis emíttimus; tibique, ut nos de monte sancto tuo exáudias, supplicàmus: & quia tu nosti subjectiònis nostræ infirmam virtûtem, nos déxterà tuà corróbora: dele mala nocéntia; & ad sequéndum te corda éxcita nostra: nam quia salvári per se non confidit humàna fragílitas; erípiat ánimas nostras emíssa de cœlo misericórdia tua. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam Deus noster, &c.

Antíphona 1. Bénedic Dómine hæreditâtem tuam: P. Et rege eam, & extólle usque in sæculum. ℣. Quia tu Dómine suavis, ac mitis es, & multùm miséricors invocántibus te. P. Et rege eam. ℣. Glória, & honor. P. Et rege eam.

Orátio.

CLamántes ad te Dómine, precâmur; ut in consolatiône nostra non síleas; nec nos secúndùm desidéria cordis nostri relinquéndo, simùl cum peccatóribus tradas; salva plebem tuam, quam tu ipse creásti: & bénedic hereditâtem tuam, quam pretióso sánguine redemísti. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona 2. Da virtûtem Dómine, pópulo tuo: P. Et bénedic in pace plebem tuam: ℣. Et rege eam, & extólle usque in sæculum. P. Et bénedic. ℣. Glória, & honor. P. Et bénedic.

Orátio.

DA Dómine virtûtem pópulo tuo contra adversitàtum ómnium mala; plebémque tuam pacis conlatiône locupléta: ut pro abundántia quiètis, omnes in templo tuo tibi glóriam cóncinant; laudémque páriter & honôrem, malis vitæ hujus oblíti, tuæ semper déferant majestáti. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam Deus noster.

Antíphona 3. Esto nobis Dómine in Deum protectôrem, P. Et in locum munitum, ut salvos nos fácias. ℣. Quam magna multitúdo dulcédinis tuæ Dómine, quam abscondísti timéntibus te! & perfecísti sperántibus in te, in conspéctu filiórum hóminum. P. Et in locum. ℣. Glória, & honor Patri. P. Et in locum munitum.

Orátio.

ESto Dómine in Deum protectôrem; ne íncolis obsidéntibus, nostrârum intégritas méntium feriàtur: pro loco autem munito tuum habêre mereâmur auxílium: Nam te nobis obumbránte, nullà virtûte valèbit irrúmpere: nec recéssus tentatiônum penetràbit nostros, si tu intrà extràque adfûeris, & firmaméntum refugiúmque nostrum tuam déxteram déderis. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

℟. Dómine virtûtum, cum tranquillitâte júdicas peccatóres, & cum reveréntia córrigis errántes. P. Tu das peccánti locum pœniténtiæ: tu dona tempus, & moram, per quod possímus mundári à malítia. ℣. Et Dómine Deus virtûtum, suávis, ac mitis es, pátiens, & cum misericórdia dispònis nos. P. Tu das peccánti. ℣. Glória, & honor &c. Reiterêtur ℟.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. De nocte vígilat spíritus meus ad te Deus: quia lux præcépta tua sunt super terram. P. Justítiam díscite.

Cánticum. De nocte vígilat. Require fol. 64.

Orátio.

DE nocte vigilántem ad te spíritum nostrum, luce Deus decórà præceptôrum tuórum illústra: & in tempestâte requiréntium vigil, ut lux adésto meridiàna: Nullæ nos ténebræ te sequéntes impédiant; nec injustítiæ amor nostra à te vestígia rétrahat: sed valeâmus justítiam díscere, te auctôrem justítiæ proficiénti postulàmus aviditàte: ac dum visu pérpeti amplécti concupíscimus, tuæ quoquè sapiéntiæ ampléxibus perénnitèr hæreâmus. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Sacerdótes servi Dei excélsi, Dóminum nostrum benedícite.

Cánticum. Benedíctus es Dómine Deus patrum nostrórum. Quære in primo Domínico de Advéntu Dómini fol. 6.

Orátio. Dómine Deus patrum. fol. 93.

Sono. Illúminans tu mirábilis Allelúia. P. A móntibus ætérnis. Allelúia. ℣. Cogitátio hóminis confitébitur, Deus: & relíquiæ cogitatiònis diem festum agent tibi. P. A móntibus.

Lauda. Laudâte Dóminum de cœlis: Allelúia. Laudàte eum in excélsis. Allelúia, allelúia. Psalmus 148.

Léctio libri Sapiéntiæ Ecclesiástici Salomônis. *Cap.* 32. & 33. ℟. Deo grátias.

FIli, Sine consílio nihil fácias, & post factum non pœnitèberis. In viam ruínæ non

non eas, & non offéndes in lápide: nec reddas te viæ laboriósæ, nec ponas ánimæ tuæ scándalum: & à viis tuis cave, & à doméstícis tuis atténde. In omni ópere crede ex fide ánimæ tuæ: est enim conservátio mandatòrum. Qui credit Deo, & ejus atténdit mandátis: & qui confidunt in illo, non minorábuntur. Timénti Dóminum non occúrrunt mala, sed in tentatiòne Deus illum consérvat, & líberat à malo. ℟. Amen.

Hymnus. Splendor patérnæ. fol. 67.

Supplicátio. Orèmus Redemptòrem mundi. fol. 66.

Capítula.

QUam magnificàta sunt ópera tua Dómine! ómnia in sapiéntia fecísti: ecce jam tetræ noctis sidéreo splendòre caligo respérgitur, & incipiéntis diéi áureum lúminis decus ingréditur: ecce jam noctis peracto cursu, lux de cándido cœli fastígio prómicat, & toto orbe terràrum, claritàtis tuæ splendòre, & fulgòre corúscat: ecce jam post gallòrum concéntum, pásserum gárrulæ voces divérso modulatiònis résonant cantu, diversàque vólucrum génera, remígio alàrum aures ad astra petunt: unde largam tuæ pietàtis, Pater omnípotens, indeféssè póscimus cleméntiam, ut hunc diem nos sine peccáto transire permíttas: ut sícuti ómnibus omnipoténtiæ tuæ claritàtem dispénsas, ita parvæ scintíllæ tuæ divinitàtis córdibus nostris fulgòrem immíttas.

Pater noster. Et ne nos. Liberáti à malo, &c. Quære fol. 2. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Lauda. Cantàte Dómino cánticum novum: Allelúia, allelúia. ℣. Laus ejus in Ecclésia sanctòrum. Allelúia.

Orátio. Tibi Dómine in Ecclésia sanctòrum. fol. 117.

Commemoratiónes ut in fol. 94.

Item excúnte Vésperâ, ómnia dicántur ut in exeúnte Vésperâ de primo Domínico post Epiphaniam fol. 94. excéptis Capítula, & Benedictiòne, quæ sequúntur.

Capítula.

DEus, qui illumináſti primùm ténebras, & fundásti ex instábili creatúra substántiam visíbilem: áspice nos vultu mitíssimo, & nostras preces pro sacrifício áccipe vespertíno, ut nullis in hac nocte terròrum vítiis capiàmur; sed præsta nobis cor castum, & ánimum ab ómnibus crimínibus aliènum, ut nullum in nobis inimícus nocéndi invéniat locum. Pater noster. Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

OSténde Dómine, misericórdiam tuam super hos fámulos tuos, & sancto Angelo tuo excubánte, custódi. ℟. Amen. Véniat in his Dómine, assídua lætítia, & gáudium sempitérnum, ℟. Amen. Persevèret in eis cœléste signáculum, quod in illis conférre dignàtus es per Spíritum Sanctum. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Lauda. Cantábiles mihi erant. Quære fol. 94.

Orátio. Clamántes ad te Dómine. Quære fol. 124.

IN OCTAVO DOMINICO POST OCTAVAM EPIPHANIÆ.

Sábbato ad Vésperum.

Lauda. Illúmina óculos meos.

Orátio. Illúmina óculos nostros, Dómine. Require fol. 113.

Sono. Te decet hymnus Deus in Sion: & tibi reddètur votum P. In Hierúsalem. Allelúia. ℣. Exáudi Deus oratiònem nostram: ad te omnis caro véniet. P. In. Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antíphona. Dóminus sapiéntiâ fundàvit terram, stabilivit cœlos prudéntiâ. P. Sapiéntiâ illius erupérunt abyssi, & nubes rore concréscunt. ℣. Fecit lunam in témpore: sol agnòvit occásum suum. P. Sapiéntiâ illius. ℣. Glória, & honor Patri. P. Sapiéntiâ. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Lauda. Ab omni via mala próhibe pedes meos Dómine: P. Ut custódiam mandàta tua. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. A præcéptis tuis intelléxi: proptéreà ódio hábui omnem viam iniquitàtis. P. Ut custódiam. ℣. Glória, & honor. P. Ut custódiam.

Hymnus. Christe lux mundi. Quære fol. 110.

Supplicátio. Orèmus Redemptòrem. Quære fol. 66.

Capítula.

ILlúmina nos, Dómine, requiescéntes in hac nocte; ut mánibus nostris coram te exhibeàmus précibus crucem, ut non timeàmus tentatòrem ambulántem in ténebris, habéntes nobíscum revelatiònem géntium & glóriam plebis tuæ Israël: tunc enim recédit inimícus, si tu dignàtus fúeris esse propítius: tunc à furòris sui gládio convertètur, si ad nos tua misericórdia revertàtur. Noli nos Dómine abdicàre fáucibus lupòrum, nec déntibus damnàre leònum; sed in congregatiòne Sanctòrum tuòrum, tuas portas merè-

Digitized by Google

reámur intráre in confessióne spirituálium gaudiórum.

Pater noster. Liberáti à malo. Humiliáte vos benedictióni. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Benedíctio.

CLementíssimus Dóminus, in cujus manu est univérsa prospéritas, benedictiónis semper & pacis vobis tríbuat increméntum. ℟. Amen. In bonis áctibus sitis semper unánimes, atque partícipes; ut à mandátis Dómini nullátenus deviétis. ℟. Amen. Omnibus peccátis vestris Dóminus cleméntèr ignóscat, & perdúcat vos propítius ad glóriam sempitérnam. ℟. Amen. Per misericórdiam ipsius, &c.

Lauda. Voluntária oris mei cómproba Dómine: Allelúia. P. Et judícia tua doce me. Allelúia. ℣. Lucérna pédibus meis verbum tuum Dómine, & lumen sémitis meis. P. Et judícia, ℣. Glória, & honor Patri, &c. P. Et judícia.

Orátio. Ad te, Dómine, óculos nostros. Quære in sequénti Matutíno.

Ad Matutinum.

Hymnus. Ætérne rerum Cónditor. Quære fol. 3.

Orátio.

POst gallórum canórum concéntus, noctísque quiétem exclúsam, tibi, Dómine, matúra nox párturit diem, & galli concrepántibus alis, ore præcónio matutínum júbilant hymnum: tibi, Dómine, aves cœli laudes emíttunt: tuo jussu discússis ténebris, sol rádios infert mundo: tua sunt ista mirácula, omnípotens Pater: nos tantúmmodò vota portámus, offeréntes sancto nómini tuo hæc sacrifícia matutína: ut à peccátis prætéritis absolúti, de præsénti tribulatióne mereámur absólvi. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam Deus noster, &c.

Antíphona 1. Dómini est salus: & super pópulum tuum benedíctio tua. Psalmus 3.

Antíphona. Incérta & occúlta sapiéntiæ tuæ manifestásti mihi. Psalmus 50.

Antíphona. In umbra alárum tuárum sperámus Deus, dum transit iníquitas. Psalmus 56.

Orátio. Verbum ante sæcula ineffabilitèr. Quære fol. 33.

Antíphona 1. Exáudi de cœlo Dómine. P. Et dimítte peccáta servis tuis, & pópulo tuo. ℣. Quia tu Dómine, suávis, ac mitis es; & multum mísericors invocántibus te. P. Et dimítte peccáta. ℣. Glória, & honor. P. Et dimítte peccáta servis tuis.

Orátio.

AD te, Dómine, óculos nostros erígimus; quem in cœléstibus habitáre, & terræ máchinam virtúte continère fatémur: Miserère ígitur nostri Dómine, miserère; & peccátis nostris, pro quibus te metúimus, parce: ut contémptum nostrum pietáte cleménti respícias; & à delícti obpróbrio déxterá nos tuæ virtútis erípias. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 2. Deus, ut líberes nos, vénias. P. Ut auxiliéris nobis festína. ℣. Qui regis Israël, inténde: qui dedúcis velut ovem Joseph. Qui sedes super Chérubim appáre. P. Ut auxiliéris. ℣. Glória, &c. P. Ut auxiliéris.

Orátio.

QUi regis Israël, inténde per misericórdiam tuam Dómine: qui dedúcis velut ovem Joseph, pastóris gubernácula, & protectóris impénde remédia: convérte nos; & osténde fáciem tuam, & salvi érimus; dum excélsus humília réspicis, & orántium preces propitiátus exáudis. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam Deus noster, &c.

Antíphona 3. Dómine Deus noster. P. Exáudi nos: propítius esto, & salva nos, ℣. Citò nos prævéniat misericórdia tua, Dómine: quia páuperes facti sumus nimis. P. Exáudi nos. ℣. Glória, & honor. P. Exáudi.

Orátio.

PRopítius esto peccátis nostris Dómine; & propter honórem nóminis tui perféctá nos récrea libertáte: ne, dum nostro peccatórum elógio attérimur, in obpróbrio géntium redigámur. Ergo ut nos severitáte non púnias pœnæ, causam nobis scélerum áblue: atque in conspéctu tuo gémitus compeditórum introéat; ut de occúlto tuo in manifésto nostro grátia indúlta præcédat. ℟. Amen. Per misericórdiam.

℟. Deus, qui das locum pœniténtiæ, tu dona véniam peccátis nostris: Quis enim dicet tibi: Quid fecísti? Aut quis stabit contra judícium tuum? Non est enim álius Deus præter te. P. Cui est cura de ómnibus. ℣. Miserère, Deus, ómnium, quóniam ómnia potes, & dissímulas peccáta hóminum propter pœniténtiam. P. Cui est cura. ℣. Glória, & honor. Reiterétur ℟.

Aliud Responsórium. Dóminus omnípotens audívit vocem Publicáni, & peccatóris. P. Verus Deus mísericors indulgéntiam tríbuit

buit fidéli confiténti. ℣. Publicánus stans à longè, & non audèbat óculos suos leváre ad cœlos: sed percutièbat pectus suum, dicens: Propítius esto mihi peccatóri. P. Verus Deus. ℣. Glória, & honor, &c. Reiterêtur Responsórium.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Lux præcépta tua sunt, Dómine, super terram. Justítiam díscite habitatóres terræ.

Cánticum. De nocte vígilat. Quære fol. 64.
Orátio. De nocte vigilántem. Quære fol. 124.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Benedíctus es Deus, & benedíctum nomen glóriæ tuæ. Benedícite Dóminum omnes elécti ejus: sit nomen sanctum ipsius benedíctum in ómnia sæcula sæculòrum.

Cánticum. Benedíctus es Dómine Deus patrum. Quære fol. 6.

Orátio. Dómine Deus, qui super Chérubim. Quære fol. 111.

Sono. Allelúia. Audítam fac mihi manè poténtiam tuam, Dómine: quia in te confido. P. Osténde mihi. Allelúia. ℣. Allelúia. Memor fui dièrum antiquòrum tuórum, Dómine: & in opus mánuum tuàrum meditàbor. P. Osténde mihi.

Lauda. Laudàte Dóminum de cœlis: Allelúia, allelúia. Laudàte eum in excélsis. Allelúia, allelúia. Psalmus 148.

Léctio libri Ecclesiástici Salomônis. *Cap.* 34. ℟. Deo grátias.

Filli, Qui timet Dóminum, nihil trepidàbit: quóniam ipse est spes ejus. Timénti Dóminum beàta est ánima. Ad quem respíciet, quæ est fortitùdo ejus? Oculi Dómini super timéntes eum, protéctor poténtiæ, firmaméntum virtùtis, tégimen ardòris, & umbráculum meridiáni, & precátio offensiònis, & adjutórium casûs, exáltans ánimam, & illúminans óculos, dans sanitàtem, & vitam, & benedictiònem. Immolántis ex íniquo oblátio maculàta, & non sunt beneplácitæ subsannatiónes injustòrum. Dóminus solus sustinéntibus se in via veritàtis, & justítia. Dona iniquòrum non probat Altíssimus, nec oblatiónes iniquòrum: nec in multitúdine sacrificiòrum propitiàtur peccátis. Qui offert sacrificium ex substántia páuperum, quasi qui víctimat filium in conspéctu patris sui. Qui aufert in sudòre panem, quasi qui occìdit próximum suum. Qui effúndit sánguinem, & qui fraudem facit mercenáriis, fratres sunt. Unus ædíficans, álius déstruens: quid prodest illis nisi labor? Unus orans, & álius maledícens: cujus vocem exáudiet Deus? Qui baptizàtur à mórtuo, & íterùm tangit illum, quid próficit lavátio illius? sic qui jejùnat in peccátis suis, & íterùm èadem fáciens, quid prosit, humiliándo se? oratiònem illius quis exáudiet? Cap. 35. Qui consérvat legem, multíplicat oratiònem. Sacrifícium salutàre est atténdere mandátis, & discédere ab omni iniquitàte. Et deprecátio pro peccátis, discédere ab injustítia. Non apparèbis vácuus ante conspéctum Dómini. Hæc enim propter mandàtum Dómini fiunt. Oblátio justi impínguat altàre, & odor suavitàtis est in conspéctu Altíssimi. ℟. Amen.

Hymnus. Splendor patérnæ. fol. 67.

Supplicátio. Orèmus Redemptòrem mundi. Quære fol. 57.

Capítula.

IN Matutínis tempóribus invocàtus, adésto Lúcifer verus; & qui cœlos tuos in splendòre respérgis, péctora nostra, & corda lætífica: ut fidei illuminatiòne animàti, te semper ducem, & príncipem lúminis adorèmus.

Pater noster. Liberáti à malo. fol. 2.

Lauda. Cantâte Dómino cánticum novum: Allelúia, allelúia. ℣. Laus ejus in Ecclésia sanctòrum. Allelúia.

Orátio. Tibi Dómine. fol. 117.

Commemoratiónes ùt suprà fol. 94.

Item exeúnte Vésperà, ómnia dicántur, ut in primo Exeúnte de primo Domínico post Octàvam Epiphaníæ fol. 94. excéptis Epístola, & Benedictiòne, quæ sequúntur. Kyrie, eléïson. ℟. Christe, eléïson. Kyrie, eléïson.

Capítula.

DEus cujus nunquam fulgor extínguitur, nunquam cláritas terminàtur; quæsumus te, ut dum dies quotidiàna, noctis successiòne finítur, tuum lumen sénsibus nostris semper oriàtur, & intérior homo noster visitatiònis tuæ fulgòre vegetétur: ut nullis peccatòrum ténebris obruàmur.

Pater noster. Liberáti. fol. 2.

Benedíctio.

PReces vestras Dóminus, cui supplicàtis, exáudiat, & ómnia vobis píacula, sólità miseratiòne dimíttat. ℟. Amen. Benedictiònis suæ super vos Dóminus dona transmíttat, & misericordiàrum largítor imbres be-

benígnus infúndat. ℟. Amen. Ipsi in hac vita locum per bona ópera vestris in córdibus præparètis : ut justificáti in ætérnum cum Christo regnètis. ℟. Amen. Per misericórdiam.

IN DOMINICO ANTE DIEM CINERUM.

Sábbato ad Vésperos.

Lauda. In nóctibus extóllite manus vestras in sancta, P. Et benedícite Dóminum. ℣. Qui statis in domo Dómini, in átriis domûs Dei nostri. P. Et benedícite. Dóminus sit. ℟. Et.

Sono. Intràte portas Dómini in confessiòne, átria ejus P. In Hymnis confessiònum. Allelúia. ℣. Laudàte nomen ejus: quóniam suàve est, in ætérnum misericórdia ejus, & usque in sæculum sæculi véritas ejus. Allelúia. P. In. Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antíphona. Ecce clamat custos: Venit manè. P. Et nox. Quæritis, quærite: convertímini: venite. ℣. Laudàte púeri Dóminum: laudàte nomen Dómini. P. Et nox. ℣. Glória. P. Et nox. Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Ne memor fúeris Deus iniquitátes nostras antíquas, Allelúia, allelúia, citò nos prævéniat misericórdia tua, Dómine. P. Iniquitátes. ℣. Glória, & honor. P. Iniquitátes.

Hymnus. Invéntor rútilis. Quære fol. 92.

Supplicátio. Orèmus Redemptòrem. fol. 66.

Capitula. Defénsio nostra, &.

Benedíctio. Benedicat vobis.

Lauda. Secúndùm misericórdiam. fol. 121.

Ad Matutinum.

Hymnus. Ætérne rerum.

Orátio. Ætérnum te. fol. 3.

Antíphona. Salus tua Dómine: super pópulum tuum benedíctio tua. Psalmus 3.

Antíphona. Dele, Dómine, iniquitátes meas, & miserère meì. Psalmus 50.

Antíphona. Clamo ad Deum altíssimum; ad Dóminum qui benefècit mihi. Psalmus 56.

Antíphona 1. Convérte nos Deus salutàris noster: & avérte iram tuam à nobis. P. Ne in ætérnum irascàris nobis? ℣. Deus tu convértens vivificàbis nos: & plebs tua lætábitur in te. P. Ne in ætérnum. ℣. Glória, & honor. P. Ne in.

Orátio.

Convérte nos Deus salutàris noster; & avérte iram tuam à nobis: ac super pópulum tuum pacem præsta, quam lóqueris; ut plebs tua lætétur in te; ac salutàre tuum custódià salùtis intélligens, vel misericórdiam tuam prosperitàte cognóscat, vel benignitàtem tuam fructu fœcunditàtis suscípiat. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona 2. Miseràtor, & miséricors Dóminus: longánimis & multum miséricors. P. Non in finem irascètur: neque in ætérnùm indignábitur. ℣. Non secúndùm peccàta nostra fácias nobis: neque secúndùm iniquitátes nostras retríbuas nobis. P. Non in finem irascètur. ℣. Glória, & honor Patri, P. Non in finem.

Orátio.

Miseràtor Dómine, & miséricors non irascàris nobis in finem; sed quantum distat Oriens ab Occásu iniquitàtem omnem à nobis elónga, & juxtà altitúdinem cœli à terra tuam in nobis misericórdiam dilàta. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 3. Miserère, Deus, ómnium, quóniam ómnia potes, P. Et dissímulas peccàta hóminum propter pœniténtiam. ℣. Ad te levàmus óculos nostros, qui hábitas in cœlis. P. Et dissímulas. ℣. Glória, & honor. P. Et dissímulas.

Orátio.

Deus, misericordiàrum Dómine, cujus potestàtis hoc est velle, quod proficere: largam in nobis tuam bonitàtem osténde, & ab altitúdine viæ péssimæ, nostra vestígia ámove: & artus sanos per sémitas ad te venìre concède. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam Deus noster.

℟. In te confidunt omnes ánimæ dicéntes: Citò Deus miserébitur nobis, quia Dóminus locútus est dicens: Gaudébo super unum pœniténtem, P. Quàm super nonagínta novem justos non indigéntes pœniténtià. ℣. Gáudium erit in cœlo coram Angelis Dei super uno peccatòre pœniténtiam agénte, P. Quàm super nonagínta. ℣. Glória, & honor. Reiterètur ℟.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Tu Dómine propter peccatóres miséricors vocàtus es: si enim nostri misértus fúeris, miséricors vocáberis.

Cánticum Esdræ. *Lib. 4. capitulo 8.*

Dómine, qui hábitas in ætérnum, * cujus óculi eláti & superióra in áëra:

Cujus est thronus inæstimábilis, * & glória incomprehensíbilis:

Cui adstat omnis exércitus Angelòrum cum tremòre, * quorum observátio in vento & igni converténtur:

Cujus verbum firmum, & dicta perseverántia.

tia. * Cujus dispositio fortis, & júſſio terríbilis:
Cujus aspéctus arefácit abyssos, * & indignátio tabéſcit montes, & véritas teſtificátur:
Exáudi Dómine oratiónem servi tui, * áuribus pércipe precem figménti tui.
Inténde in verba mea, dum enim vivo, lóquar: * & dum ſápio, respondébo:
Nec respícias Dómine pópuli tui delícta; * ipsi qui tibi sérviunt in veritáte.
Neque atténdas ímpiè agéntium stúdia, * sed qui tua testaménta cum dolóribus custodiérunt.
Neque cógites pérdere qui in conspéctu tuo falsè conversáti sunt, * sed meménto qui ex voluntáte nomen tuum cum timóre cognovérunt.
Neque volúeris pérdere, qui pécudum mores habuérunt: * sed respícias super eos, qui legem spléndidè docuérunt.
Neque indignèris eis qui béstiis pejus sunt judicáti: * sed díligas eos qui semper in tua glória confidérunt.
Quóniam nos, & patres nostri tálibus móribus égimus: * tu autem propter nos peccatóres miséricors vocátus es.
Si enim desideráveris, ut nostri misereàris, * tunc miséricors vocáberis:
Nobis enim non habéntibus ópera justítiæ. Justis autem, quibus sunt ópera multa repósita, * apud te Dómine ex própriis opéribus percípient mercédem suam.
Quid est homo, ut ei indignèris: * aut genus corruptíbile, ut ita exacérberis de ipso.
In veritáte enim, nemo de génitis est, qui non ímpiè geſſit; * aut de confiténtibus, qui tibi non deliquit.
In hoc enim annuntiábitur bónitas tua, & justítia tua Dómine, * cum misértus fúeris his qui non habent substántiam óperum bonórum.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Filii hóminum benedícite Dóminum Israël; & omnes Sacerdótes servi Dei benedícite Dóminum.
Cánticum. Benedíctus es Dómine Deus patrum nostrórum. Quære fol. 6.
Sono. Deus misereàtur nobis, & benedicat nos: Allelúia. ℣. Illúminet Dóminus vultum suum super nos. P. Et benedicat nos. Allelúia.
Lauda. Laudáte Dóminum de cœlis: Allelúia, allelúia. Laudáte eum in excélsis. Allelúia, allelúia. Psalmus 148.

Léctio libri Sapiéntiæ Ecclesiástici Salomônis. *Capitulo 2.* ℟. Deo grátias.

Metuéntes Dóminum sustinent misericórdiam ejus: & non deflectátis ab illo ne cadàtis. Qui timètis Dóminum, crédite illum: & non evacuábitur merces vestra. Qui timètis Dóminum, speràte in illum: & in oblectatióne véniet vobis misericórdia. Qui timètis Dóminum, dilígite illum, & illuminabúntur corda vestra. Respícite filii natiónum hóminum: & scitóte, quis speràvit in Dómino, & confusus est: permánsit in mandátis ejus, & derelíctus est? & quis invocàvit eum, & despéxit illum? Quóniam pius & miséricors Deus, & dimíttit in témpore tribulatiónis peccàta: ómnibus exquiréntibus se in veritáte. Væ dúplici corde, & lábiis scelerátis, & peccatóri terram ingrediénti duábus viis. Væ dissolútis corde, qui non credent Deo: ideo non protegúntur ab eo. Væ, qui perdidérunt sustinéntiam, & qui dereliquérunt vias rectas, & divertérunt in vias pravas. Et quid faciètis, cum aspícere cœperit Dóminus? Qui timent Dóminum, non erunt incredíbiles verbo ejus: & qui díligunt illum, conservábunt viam illius. Qui timent Dóminum, inquírent quæ beneplácita sunt illi: & qui díligunt eum, replebúntur lege ipsius. Qui timent Dóminum, parábunt corda sua, & in conspéctu illius sanctificábunt ánimas suas. ℟. Amen.
Hymnus. Splendor patérnæ. fol. 67.
Supplicátio. Orèmus Redemptórem mundi. fol. 66.
Capítula. Deus auctor lúminis. Quære f. 115.
Lauda. Irascímini, & nolite peccàre: Allelúia. Dícite in córdibus vestris, P. Et in cubílibus vestris compungímini. Allelúia, allelúia. ℣. Sacrificàte sacrificium justítiæ, & speràte in Dómino. Multi dicunt: Quis osténdit nobis bona? P. Et in cubílibus. ℣. Glória. P. Et in.
Orátio. Tibi, Dómine, in. Quære fol. 117.
Commemoratiónes, ùt suprà fol. 94.

FERIA QUARTA.
IN CAPITE JEJUNII.
Ad Matutinum.

Antíphona. Tu autem Dómine suscéptor meus es, glória mea, & exáltans caput meum. Psalmus 3.

Orátio.

Quamvis Dómine plúrima malignántium multitúdo ábneget, salútem nostram esse in te Dómino Deo nostro: nobis ta-

Digitized by Google

tamen ob hoc robur spei multùm augétur, quia tu suscéptor noster esse dignàtus es: Obstruátur ítaque os loquéntium iníqua; cum sperántes in te misericórdia circúmdat assídua. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 1. Venite adorèmus, & prosternàmus ante Deum: & plorèmus coràm Dómino, qui fecit nos. ℣. Præoccupèmus fáciem Dei in confessiòne, & in psalmis jubilèmus ei. Psalmus 94.

Orátio.

PRæoccupántes fáciem tuam, Dómine, in confessiòne, & in psalmis tibi débita modulatiòne jubilántes, adoràmus ac procídimus ante te, plorátu intérno & gémitu deprecántes: ut quia tu fecísti nos, & tu es Deus noster; nos pópulum tuum pius Dóminus prótegas, & oves páscuæ tuæ pastor solícitus atténdas: tribuásque his grátiam, pro quibus ánimam posuísti. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona 2. Mísericors, & miseràtor, & justus Dóminus. ℣. Benígnus vir, qui miserètur. Psalmus 102.

Orátio.

MIsericors Dómine & juste, fac nos semper esse misericórdes; & commoditáti altérnæ totà adésse facilitàte: nec ab audítu malo nos, dum judicáveris, térreas; sed tuam ad déxteram glorificándos státuas. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona 3. Quærite Dóminum, & confortámini: quærite fáciem ejus semper. Psalmus 104.

Orátio.

QUæréntibus te, Dómine, tríbue fortitúdinem; & quæréndi te júgitèr infúnde sanctum amórem: ut qui tuam desíderant cérnere fáciem, perniciòsam mundi non áppetant voluptàtem: eósque sæculi blandiménta non detíneant usquequàquè captívos; ut lux vultùs tui clarificet jam beátos. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, &c.

℟. Propitiàre, Dómine, pópulo tuo, quia peccàvit tibi; & omnes iniquitátes eòrum ne memíneris; sed fac cum eis misericórdiam. P. Et exáudi illos, pro quibus invocavérunt te Dómine. ℣. Convértere, Dómine, aliquántulùm, & delectàre super servos tuos. P. Et exáudi illos. ℣. Glória, &. Reiterètur ℟.

IN LAUDIBUS.

Antíphona. Avérte fáciem tuam à peccátis meis: & omnes iniquitátes meas dele. Psalmus 50.

Orátio.

AVérte fáciem tuam à peccátis nostris Dómine; & omnes iniquitátes nostras dele: rémove ab óculis tuis malòrum nostràrum fácinus voluptàtum; nostræque confessióni clementèr tuum adpòne auditum: Miserère, quæsumus, rogántibus nobis, qui propítius réspicis in advérsis, & qui desperátis cor pœnitens tríbuis ad confessiònem glóriæ tuæ. Sed quia Publicànus à longè stans & percútiens pectus suum, solà confessiòne purgàtus est; similitèr & nos peccatóres exáudi: ut sicut illi méritos petitiònis suæ fructus donásti; ita & nobis supplicántibus indígnis servis tuis véniam dignèris impéndere peccátis. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Ad Cánticum.

Antíphona. Ne extérmines pópulum tuum, Dómine; & hereditàtem tuam, quam liberásti.

Cánticum. Dómine, Dómine, rex deòrum cœlòrum. Quære fol. 103.

Matutinárium.

Antíphona. Deus misereàtur nostri, & benedicat nobis: P. Illúminet vultum suum super nos. ℣. Ut cognoscàmus in terra viam tuam: in ómnibus géntibus salutàre tuum. P. Illúminet. ℣. Glória, & honor, &c. P. Illúminet.

Laudes. In sanctis ejus laudàte Dóminum. Allelùia, allelúia. In firmaménto virtùtis ejus laudàte Dóminum. Allelúia, allelúia. Psalmus 150.

Léctio libri Sapiéntiæ Salomònis. *Cap.* 12. ℟. Deo grátias.

DEus, qui das locum pœniténtiæ, tu dona véniam peccátis nostris. Quis enim dicet tibi: Quid fecísti? aut quis stabit contra judícium tuum? aut quis in conspéctu tuo véniet vindex iniquòrum hóminum? aut quis tibi imputàbit, si natiónes periérunt, quas fecísti? Nec enim álius est Deus quàm tu, cui cura est de ómnibus, ut osténdas quóniam non injústè judicásti. Neque rex neque tyránnus in conspéctu tuo inquirent de his quos perdidísti. Cum sis ergo justus, justè ómnia dispònis: ipsum quoque puníri qui debet, condémnas, & éxterum æstimas à tua virtùte. Virtus enim tua justítiæ inítium est: ob hoc quod noster Dóminus es, ómnibus te párcere facis. Virtùtem enim osténdis, qui non credíderis esse in virtùte consummàtus; sed hos, qui sciunt, audáciam tradùcis. Tu autem Dominàtor Dómine virtù-

tûtis, cum tranquillitáte júdicas peccatóres, & cum magna reveréntia dispònis nos: subest enim tibi, cum velles, posse. Docuísti enim pópulum tuum per tália ópera, quóniam opórtet justum esse humànum, & bonà spe fecísti filios tuos: quóniam das locum in peccátis pœniténtiæ. Si enim inimícos servòrum tuórum, & débitos morti, cum tanta cruciásti attentiòne, & liberásti dans tempus, & locum, per quem possunt mundári à malítia; cum quanta diligéntia judicásti filios tuos, quòrum paréntibus juraménta & conventiònem suárum dedísti promissiònum? Cum ergo nobis disciplinam das, inimícos nostros multiplíciter flagéllas, ut bonitàtem tuam cogitèmus, judicántes: & cùm de nobis judicàtur, sperèmus misericórdiam. ℟. Amen.

Hymnus. Benignitàtis fons Deus, &.

Supplicátio. Orèmus Redemptòrem. Quære fol. 69.

Capítula.

Erubéscimus, Dómine, te patrem vócibus appellàre, qui filiòrum amíssimus dignitàtem: sed quia patérno afféctu nos salvas, cum de própriis delíctis nos júdicas; ádeò, & si indígni filii; patérnæ tamen precem fúndimus pietáti, peténtes, ut in hoc nostræ afflictiònis témpore, nostrum júbeas peccàtum dimíttere: quo, & si méritis nequìmus, saltim afféctu cordis, te patrem invocèmus, atque dicàmus:

Pater noster. Et ne nos. A malo nos líbera, &c. Quære fol. 10. Humiliáte vos benedictiòni. Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Lauda. Irascímini, & nolíte peccàre: Allelúia. Dícite in córdibus vestris, Allelúia. P. Et in cubílibus vestris compungímini. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Sacrificàte sacrificium justítiæ, speràte in Dómino. Multi dicunt: Quis osténdit nobis bona? P. Et in.

Benedíctio.

Omnípotens Deus, cui ob indíctum hoc jejúnium nostra pándimus crímina, ab omni nos delícto immúnes efficiat. ℟. Amen. Suscípiens vestræ abstinéntiæ precem nunquàm vos patiàtur à suo dívidi córpore. ℟. Amen. Ut sicut admonítio ejus vos prævènit, quà divínæ animadversiònis evasístis senténtiam: ita miserátio subsequàtur, quà perducámini ad corònam. ℟. Amen. Per.

Commemoratiónes dicántur ùt in fol. 94.

Ad Tértiam.

Prophetia. Fili, Custódi sermónes. fol. 96.

Léctio libri Exodi. C. 19. & 20. ℟. Deo grátias.

In illis diébus: Vocávit Dóminus Móysem de monte, & ait: Hæc dices dómui Jacob, & adnuntiàbis filiis Israël: Vos ipsi audístis, quæ fécerim Ægyptiis, quómodò portáverim vos super alas aquilárum, & assúmpserim mihi. Si ergo audiéritis vocem meam, & custodiéritis pactum meum, éritis mihi in pecúlium de cunctis pópulis: meus est enim orbis terræ. Et vos éritis mihi regnum sacerdotàle, & gens sancta: hæc sunt verba quæ loquèris ad filios Israël. Venit Móyses: & vocàvit majóres natu pópuli, & pósuit omnes hos sermónes quos mandáverat Dóminus. Respondítque univérsus pópulus simùl: Cuncta quæ locútus est Dóminus, faciémus. Cumque retulísset Móyses verba pópuli ad Dóminum, ait ei Dóminus: Jam nunc véniam ad te in calíginem nubis, ut áudiat me pópulus loquéntem, & credat tibi in perpétuum. Nuntiàvit ergo Móyses verba pópuli ad Dóminum. Qui dixit ei: Vade ad pópulum, & sanctífica illos hódiè, & cràs lavent vestiménta sua, & sint paráti in diem tértium: die autem tértio descéndet Dóminus coràm omni plebe super montem Sínaï. Constituésque términum pópuli per circúitum, dicens: Cavète ne ascendàtis in montem, nec tangàtis fines illius: omnis qui tetígerit montem, morte moriètur. Manus non tanget eum, sed lapídibus opprimètur via, ut confodiátur jáculis: sive juméntum fúerit, sive homo, non vivet: cùmque cœperit clángere búccina, tunc ascéndunt in montem. Descendítque Móyses de monte ad pópulum, & sanctificàvit eum. Qui cum lavássent vestiménta sua, ait ad eos: Estòte paráti in diem tértium, nec appropinquètis uxóribus vestris. Jam advénerat dies tértius, & manè inclarúerat: & cœpérunt audíri tonítrua, ac micàre fúlgura, & nubes densíssima operíre montem, clangórque búccinæ veheméntiùs perstrepèbat: timuítque pópulus qui erat in castris. Cùmque eduxísset eos Móyses in occúrsum Dei de loco castrorum, stetérunt ad radicem montis. Totus autem mons Sinaï fumàbat: eò quòd descendísset Dóminus super eum in igne, & ascéndit fumus ex eo quasi de fornàce: erátque mons terríbilis. Et sónitus búccinæ paulàtim crescèbat in majus, & prolíxiùs tendebàtur: Móyses loquebàtur, & Dóminus respondèbat ei. Descendítque Dóminus super montem Sinaï in ipso montis vértice,

Digitized by Google

& vocàvit Móysen in cacúmen ejus. Quò cùm ascendísset, dixit ad eum: Descénde, & contestàre pópulum: ne fortè velint transcéndere términos ad vidéndum Dóminum, & péreat ex eis plúrima multitùdo. Sacerdótes quoque qui accédunt ad Dóminum, sanctificéntur, ne percútiat eos. Dixítque Móyses ad Dóminum: Non póterit vulgus ascéndere in montem Sínai: tu enim testificàtus jurásti, dicens: Pone términos circa montem, & sanctífica illum. Cui ait Dóminus: Vade, descénde: ascendénsque tu étiam, & Aaron tecum: Sacerdótes quoque, & pópulus ne tránseant términos, nec ascéndant ad Dóminum, ne fortè interfíciat illos. Descéndit Móyses ad pópulum, & ómnia narràvit eis. Locutúsque est Dóminus cunctos sermónes hos: Ego sum Dóminus Deus tuus, qui edúxi te de terra Ægypti, de domo servitùtis. Non habèbis deos aliénos coram me. Non fácies tibi sculptile, neque omnem similitúdinem quæ est in Cœlo désupèr, & quæ in terra deórsum, nec eòrum quæ sunt in aquis sub terra. Non adoràbis ea, neque coles: ego sum Dóminus Deus tuus fortis, zelótes, vísitans iniquitàtem patrum in filios, in tértiam & quartam generatiònem eòrum qui odérunt me: & fáciens misericórdiam in míllia his qui díligunt me, & custódiunt præcépta mea. Non assúmas nomen Dómini Dei tui in vanum: nec enim habèbit insóntem Dóminus eum qui assúmpserit nomen Dómini Dei sui frustrà. Honóra patrem tuum & matrem tuam, ut sis longævus super terram, quóniam Dóminus Deus tuus dabit tibi. Non occides. Non mœcháberis. Non fácies furtum. Non loquèris contra próximum tuum falsum testimónium. Non concupísces domum próximi tui: nec desideràbis uxórem ejus, non servum, non ancíllam, non bovem, non ásinum, nec ómnia quæ illius sunt. Cunctus autem pópulus audièbat voces, & lámpadas, & sónitum búccinæ, montémque fumántem: & pertérriti ac pavòre concússi, stetérunt procùl, dicéntes Móysi: Lóquere tu nobis, & audiàmus: non loquàtur nobis Dóminus, ne fortè moriàmur. Et ait Móyses ad pópulum: Nolíte timère: ut enim probàret vos venit Deus, & ut terror illius esset in vobis, & non peccarètis. ℟. Amen.

Léctio libri Esaíæ Prophétæ. *Capítulo* 58. ℟. Deo grátias.

HÆc dicit Dóminus: Clama, ne cesses, quasi tuba exálta vocem tuam, & annúntia pópulo meo scélera eòrum, & dómui Judá peccàta eòrum. Me enim de die in diem quærunt, & scire vias meas volunt: quasi gens, quæ justítiam fécerit, & judícium Dei sui non derelínquerit: rogant me judícia justítiæ: appropinquàre Deo volunt. Quarè jejunávimus, & non aspexísti: humiliávimus ánimas nostras, & nescísti? Ecce in die jejúnii vestri invenìtur volúptas, & omnes debitóres vestros repétitis. Ecce ad lites, & contentiónes jejunàtis, & percútitis pugno ímpiè. Nolìte jejunàre sicut usque ad hanc diem, ut audiàtur in excélso clamor vester. Numquid tale est jejúnium, quod elégi, per diem affligere hóminem ánimam suam? numquid contorquère quasi círculum caput suum, & saccum & cínerem stérnere? numquid istud vocàbis jejúnium, & diem acceptábilem Dómino? Nonnè hoc est magis jejúnium, quod elégi? dissólve colligatiónes impietàtis, solve fascísculos depriméntes; dimítte eos, qui confrácti sunt, líberos, & omne onus disrúmpe. Frange esuriénti panem tuum, & egénos vagósque induc in domum tuam: cum víderis nudum, óperi eum, & carnem tuam ne despéxeris. Tunc erúmpet quasi manè lumen tuum, & sánitas tua citiùs oriètur, & anteíbit fáciem tuam justítia tua, & glória Dómini cólliget te. Tunc invocàbis, & Dóminus exáudiet: clamàbis, & dices: Ecce adsum: si abstúleris de médio tui catènam, & desíeris dígitum exténdere, & loqui quod non prodest. Cum effúderis esuriénti ánimam tuam, & ánimam afflíctam repléveris, oriètur in ténebris lux tua, & ténebræ tuæ erunt sicut merídies. Et réquiem dabit tibi Dóminus semper, & implèbit splendóribus ánimam tuam, & ossa vestra liberàbit, & eris quasi hortus irríguus, & sicut fons aquàrum, cui non defícient aquæ. ℟. Amen.

Sequéntia Epístolæ Pauli Apóstoli ad Colossénses. *Capítulo* 2. ℟. Deo grátias.

FRatres: Sicut accepístis Christum Jesum, in ipso ambuláte, radicáti, & superædificáti in ipso, & confirmáti fide, sicut & didicístis, abundántes in gratiàrum actióne. Vidète ne quis vos decípiat per philosóphiam, & inànem falláciam, secúndùm traditiònem hóminum, secúndùm eleménta mundi, & non secúndùm Christum: quia in ipso hábitat omnis plenitùdo divinitàtis corporáliter. Et estis in illo repléti, qui est caput omnis principàtus & potestàtis: in quo & cir-

circumcísi estis circumcisióne non manu fa-ctâ in expoliatiónem córporis carnis, in circumcisiónem Christi: & sepúlti ei in baptísmo, in quo & resurrexístis per fidem operatiónis Dei, qui suscitávit illum à mórtuis. Et qui cum mórtui essétis in delíctis, & præpútio carnis vestræ, coovivificávit vos cum illo, donans vobis ómnia delícta. ℟. Amen. Antíphona 1. Servíte Dómino in timóre: & exaltáte ei cum tremóre. Apprehéndite disciplínam, nequándò irascátur Dóminus, & pereátis de via justa. ℣. Quare fremuérunt gentes, & pópuli meditáti sunt inánia. Psalmus 2.

Orátio.

DIsciplína tua, Dómine, nos tibi & sancto timóri conjúngat, & ad exultatiónem tuam timóre nos áttrahat: ac ne à via justa recedámus, nos cóntine: & ut in te fidere possímus, beátos esse concéde. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam Deus, &c.

Antíphona 2. In tribulatióne nostra Deus, dilatásti nos. Miserère nobis, & exáudi oratiónem nostram. ℣. Cum invocárem te, exaudísti me Deus justítiæ meæ: in tribulatióne mea dilatásti mihi. Miserère mei, & exáudi oratiónem meam. Psalmus 4.

Orátio.

DUm te, omnípotens Deus, nostræ delinquéntiæ reddunt advérsum, tuâ inspiratióne, quæsumus, nostra te invocátio propítium, & conféssio fáciat esse placátum: ut, te miseránte, nec tribulátio sæculáris nostram mentem dejíciat, nec persuásio nociva possídeat, nec infidélitas tenebrósa conclúdat: sed vultûs tui super nos signáto lúmine fulgeámus; sempérque in eódem splendóre stabilitáte veræ fidei gradiámur. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, Deus, &c.

Antíphona 3. Convértere Dómine, & éripe ánimas nostras: salvos nos fac propter misericórdiam tuam. Quia non est in morte, qui memor sit tuî. ℣. Dómine, ne in ira tua árguas me, neque in furóre tuo corrípias me. Psalmus 6.

℟. Exúrge Dómine miserère nobis, quia venit tempus miseréndi. Timébunt Gentes nomen tuum, & omnes reges terræ glóriam tuam. P. Réspice in oratiónes páuperum: & ne spernas preces eórum. ℣. Posuísti iniquitátes nostras in conspéctu: omnes dies nostri defecérunt: & nos in ira tua defécimus. Dómine, refúgium esto nobis à diébus malis. P. Réspice in oratiónes páuperum. ℣. Glória, & honor Patri, &c. P. Réspice in oratiónes páuperum.

Preces. Indulgéntiam postulámus, Christe, exáudi. P. Placáre, & miserère. ℣. Jesu unigénite Dei Patris Fílius, qui es imménsæ bonitátis, Dómine. P. Placáre, & miserère. ℣. Cuncti de gemítibus exorántes póscimus; cunctíque simùl deprecántes quæsumus. P. Placáre, & miserère. ℣. Tua jam cleméntia mala nostra súperet: tuo jam seréno vultu in nos réspice. P. Placáre, & miserère. ℣. Remissiónem ómnium peccatórum, quæsumus: indúlge clemens mala, quæ commísimus. P. Placáre, & miserère.

Capítula.

MIserère nobis, Dómine, miserère; ne nobis peccatórum infírmitas ásferat mortem: Sana nos Dómine, ut ánima turbáta per culpam, sit tranquílla per grátiam: infunde medicínam ægrótis, véniam præstándo delíctis. ℟. Amen.

Pater noster. Et ne nos.

Ad Sextam.

Léctio libri Ezechiëlis Prophétæ. *Cap.* 18. ℟. Deo grátias.

HÆc dicit Dóminus: Convertímini, & ágite pœniténtiam ab ómnibus iniquitátibus vestris: & noo erit vobis in ruinam iníquitas. Projícite à vobis omnes prævaricatiónes vestras, in quibus prævaricáti estis, & fácite vobis cor novum, & spíritum rectum: & quarè moriémini domus Israël? Quia nolo mortem moriéntis, dicit Dóminus, revertímini, & vivéte. Cap. 20. Et factus est sermo Dómini ad me, dicens: Fili hóminis lóquere senióribus Israël, & dices ad eos: Hæc dicit Dóminus: Numquid ad interrogándum me vos venístis? vivo ego, dicit Dóminus, quia non respondébo vobis. Si júdicas eos, si júdicas fili hóminis, abominatiónes patrum eórum osténde eis. In justítia mea ambuláte, & judícia mea custodíte, & fácite ea: ut sit signum inter me, & vos, & sciátur, quia ego sum Dóminus Deus vester. ℟. Amen.

Antíphona 1. Desidérium páuperum exaudívit Dóminus: præparatiónem cordis eórum exáudiet auris tua. Judicáre pupíllo & húmili, P. Ut non appónat ultrà magnificáre se homo super terram. ℣. Exúrge Dómine Deus meus, & exaltétur manus tua: ne obliviscáris páuperem in finem. P. Ut non appónat. ℣. Glória, & honor. P. Ut non appónat ultrà. Psalmus 9.

Orá-

Digitized by Google

Orátio.

DEsidérium tuórum Dómine páuperum sic inténde propítius, ut & donórum cœléstium nobis cópiam tríbuas; & tu amórem prætereúntium rerum à nobis avértas: Auris quoque tua nostram ita oratiónem inténdat, ut dum pupíllo humilíque judícium féceris, patérnâ nobis indulgéntiâ blandiáris; & pro humiliatióne præséntium gáudia retríbuas ætcrnórum. ℞. Amen. Per misericórdiam tuam Deus, &c.

Antíphona 2. Propter misérias ínopum, & gémitum páuperum, P. Nunc exúrgam dicit Dóminus. ℣. Elóquia Dómini, elóquia casta: argéntum igne examinàtum terræ, purgàtum séptuplùm. P. Nunc exúrgam. ℣. Glória, & honor Patri, &c. P. Nunc exúrgam. Psalmus 11.

Orátio.

DEus, qui supérbis resístis, & línguam magnílóquam labiáque dolósa dispérdis; fac nos casta elóquia tua, quæ velut argéntum igne probàtum sunt examináta, percípere: ut omni arrogántiæ tumóre dejécto, expositóque conditiónis nostræ contágio, genímine dignitàtis splendórem, sanctitáte índitum, in nostra conditióne suscipiámus; itaque per te renovàtum per ómnia retineàmus. ℞. Amen. Per misericórdiam tuam, Deus, &c.

Antíphona 3. Usquequò Dómine obliviscéris nos in finem? quóusquè avértis fáciem tuam à nobis? P. Réspice, & exáudi nos Dómine Deus noster. ℣. Quámdiù ponam consília in ánima mea, dolórem in corde meo per diem? Usquequò exaltábitur inimícus meus super me? P. Réspice, & exáudi nos. ℣. Glória, & honor, &c. P. Réspice. Psalmus 12.

℞. Gémitus pópuli tui, Deus Dómine, exáudi, & angústias quas pátimur, vide. P. Et velócitèr miserére. ℣. Tu Dómine pater noster, redémptor noster, à sæculo nomen tuum. Quare erráre fecísti nos de viis tuis: indurásti cor nostrum ne timerèmus te? convértere, Dómine, super servos tuos, tribus hereditàtis tuæ. P. Et velócitèr. ℣. Glória, & honor Patri, &c. Reiterètur ℞.

Preces. Exáudi nos, Dómine, exáudi. P. Et miserátus, dona nobis véniam. ℣. Altíssime factor cœli, & terræ, peccàtum nostrum dimítte. P. Et miserátus. ℣. Vide Dómine plebis tuæ laménta: effúnde plúviam largam. P. Et miserátus. ℣. Dimítte, quæ geméntes fatémur; & præsta, quæ postulàmus. P. Et miserátus. ℣. Succúrre jam pœniténtibus Christe; ac preces ómnium munda. P. Et miserátus.

Capítula. Réspice, & exáudi nos. fol. 99.

Prophetia. Fili, Habe fidúciam in Dómino. fol. 95.

Léctio libri Exodi. *Capitulo* 23. ℞. Deo grátias.

IN illis diébus: Locútus est Dóminus ad Móysen dicens: Ecce ego mittam Angelum meum, qui præcèdat te, & custódiat in via, & introdúcat ad locum quem præparávi tibi. Obsérva eum, & audi vocem ejus; nec contemnéndum eum putes: quia non dimíttet cum peccáveris, & est nomen meum in illo. Quod si audíeris vocem ejus, & féceris ómnia quæ loquor, inimícus ero inimícis tuis, & affligam affligéntes te. Præcedétque te Angelus meus, & introdùcet ad Amorrhæum, & Cethæum, & Pherezæum, Chananæúmque, & Jebusæum, quos ego contrívero. Non adoràbis deos eórum, nec coles eos: non fácies ópera eórum, sed déstrues eos, & confrínges státuas eórum. Servietísque Dómino Deo vestro, ut benedicat pánibus tuis & aquis, & áuferam infirmitàtem de médio tui. Non erit infœcúnda, nec stérilis terra tua: númerum diérum tuórum implébo. Terrórem meum mittam in præcúrsum tuum, & occidam omnem pópulum, ad quem ingrédieris: cunctorúmque inimicórum tuórum terga vertam, ántequàm introëas. Non ejíciam eos à fácie tua anno uno: ne terra in solitúdine redigàtur, & créscant contra te béstiæ. Paulátim expéllam eos de conspéctu tuo, donèc augeàris, & possídeas terram, quam Dóminus Deus tuus datùrus est tibi. ℞. Amen.

Léctio libri Jeremíæ Prophétæ. *Capitulo* 4. ℞. Deo grátias.

HÆc dicit Dóminus: Desérta erit omnis terra, sed tamen consummatiònem non fáciam. Lugébit terra, & mœrébunt cœli désupèr: eò quòd locútus sum, cogitávi, & non pœnítuit me, nec avérsus sum ab eo. A voce équitis & mitténtis sagíttam, fugit omnis cívitas: ingréssa sunt árdua, & ascendérunt rupes: univérsæ urbes derelíctæ sunt, & non hábitat in eis homo. Tu autem vastàta quid facies? cum vestíeris te cóccino, cum ornáta fúeris ánnulo áureo, & pínxeris stíbio óculos tuos, frustrà componèris: contempsérunt te amatóres tui, ánimam tuam quærunt. Vocem enim quasi parturiéntis audi-

dívi, angústias ut puérperæ: vox fíliæ Sion inter moriéntis, expandentísque manus suas: væ mihi, quia defécit ánima mea propter interféctos. Cap. 5. Circuite vias Hierúsalem, & aspícite, & consideráte, & quǽrite in platéis ejus, an inveniátis virum faciéntem judícium, & quæréntem fidem: & propítius ero ei. ℟. Amen.

Sequéntia Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Colossénses. *Capítulo* 3. ℟. Deo grátias.

FRatres, Cum Christus apparúerit, vita vestra; tunc & vos apparébitis cum ipso in glória. Mortificáte ergo membra vestra, quæ sunt super terram; fornicatiònem, immundítiam, libídinem, concupiscéntiam, & avarítiam, quæ est simulacrórum sérvitus: propter quod venit ira Dei super fílios incredulitátis: in quibus & vos ambulástis aliquándo, cum viverétis in illis. Nunc autem depónite & vos ómnia; iram, indignatiònem, malítiam, blasphémiam, turpem sermònem de ore nolite emíttere. Nolite mentíri ínvicèm, expoliántes vos véterem hóminem cum áctibus suis, & induéntes novum, eum, qui renovàtur in agnitiònem, secúndùm imáginem ejus, qui creávit eum: ubi non est Gentílis & Judæus, másculus & femina, circumcísio & præpútium, Bárbarus & Scytha, servus & liber. ℟. Amen.

Antíphona 1. Delícta nostra, Dómine, tu solus intélligis: à peccátis nostris munda nos. P. Et ab aliénis parce servis tuis, Dómine. ℣. Cœli enárrant glóriam Dei, & ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum. P. Et ab aliénis. ℣. Glória, & honor Patri, &c. P. Et ab aliénis. Psalmus 18.

Orátio. Ab occúltis nostris munda nos. Quære fol. 68.

Antíphona 2. Mitte nobis auxílium de sancto: P. Et de Sion tuére nos, Domine. ℣. Exáudiat te Dóminus in die tribulatiònis: prótegat te nomen Dei Jacob. P. Et de Sion. ℣. Glória, & honor. P. Et de Sion. Psalmus 19.

Orátio.

IMple Dómine petitiónes nostras; ac mitte nobis auxílium de sancto: memor esto omnis sacrifícii nostri, quod tibi non solum oblatiòne, atque afflictiòne dicàmus: ut nos tibi húmiles semper facias, & contrítos atténdas. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 3. Desidérium ánimæ nostræ dona nobis, Dómine: P. Præveni nos in benedictiòne dulcédinis. ℣. Dómine in virtúte tua lætábitur rex: & super salutáre tuum exultábit veheméntèr. P. Præveni nos. ℣. Glória, & honor Patri, &c. P. Præveni nos. Psalmus 20.

Preces. Miserère, & parce, clementíssime Dómine pópulo tuo, P. Quia peccávimus tibi. ℣. Prostráti láchrymas prodúcimus, pandéntes tibi occúlta, quæ admísimus: à te Deus expóscimus. P. Quia peccávimus. ℣. Oratiónes Sacerdòtum áccipe: & qui véniam póstulant, affluéntèr tríbue; ac tuæ plebi miserère, Dómine. P. Quia peccávimus tibi. ℣. Furòrem tuum adduxísti super nos, nostra delícta dira turbavérunt nos: & absque ulla spe defécimus. P. Quia peccávimus tibi. ℣. Remissiònem peccatórum tríbue: & largitátem dona nobis plúviæ: te invocámus, tu adésto. P. Quia peccávimus tibi. Kyrie, eléïson. ℟. Christe, eléïson. Kyrie, eléïson.

Capítula.

VIrtus imménsa, Dómine, tibi subdàtur ánima, & caro nostra: tibique sinceríssimè desérviat vita nostra: desidérium ánimæ, quo ad te pervéniat, supple: & labiòrum deprecatiònem, ne nullis formis ille adversárius subrípiat, súscipe: occúltum hostem devínce virtúte tuâ, nósque præveni in benedictiòne, & per viam vitæ perduc ad gáudia sempitérna.

Pater noster. Et ne. A malo nos líbera, &c. fol. 10. Humiliáte vos benedictióni. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo. Sermo beatíssimi Patris nostri Isidóri Epíscopi ad Carnes tollendas.

FRatres Charíssimi: Rogo vos, & admóneo vos, ut in isto legítimo, ac sacratíssimo die, excéptis Domínicis diébus, nullus prandère præsùmat, nisi fortè ille, quem jejunàre infírmitas non permíttit; quia áliis diébus jejunàre, aut remédium, aut præmium est: in Quadragésima non jejunàre, peccàtum est; alio témpore qui jéjùnat, áccipit indulgéntiam: in Quadragésima, qui potest, & non jejúnat, séntiet pœnam. Et ipse tamen, qui jejunàre prævalet, sed réctiùs sibi soli, aut sive álius infirmus cum ipso sibi in domo sua præparet, quod accípiat. Et illos, qui jejunàre prævalent, ad prándium non invítent: quia si hoc fécerint, non solùm Deus, sed etiam hómines possunt illos intellígere, non pro infirmitáte non posse, sed pro gula jejunàre non valére. Sufficiat illi quod ipse jejunàre non prævalet. Et magìs cum gémitu, & suspírio, & ánimi dolòre adlùcet,

cet, pro eò quòd, áliis jejunántibus, ille abstinére non potest. Et quod opus est, unicuique infirmo secrétè, aut sibi soli, aut cum álio simíliter infirmo fáciat præparári: quia non ei opórtet áliquem sanum, ut roget ad prándium, ne sibi áugeat étiàm de altérius gula peccâtum. Pro eò tamen quòd non potest jejunâre, ámpliùs debet erogâre paupéribus: ut peccâta, quæ non potest jejunándo curâre, possit eleëmósynas dando, redímere. Bonum est jejunâre, fratres; sed méliùs est eleëmósynas dare. Si áliquis utrúmque potest, duo sunt bona: si verò non potest, méliùs est eleëmósyna. Si possibílitas non est jejunándi, eleëmósyna súfficit sine jejunándo; jejúnium verò sine eleëmósyna omnínò non súfficit. Ergo si áliquis non potest jejunâre, eleëmósynam fáciat. Eleëmósyna sine jejúnio bona est. Si ergo prævalet jejúnium cum eleëmósyna, duplex bonum est; jejúnium verò sine eleëmósyna nullum bonum est, nisi fortè si ità sit áliquis pauper, ut non hábeat omnínò quid tríbuat. His verò, qui non habúerint, undè tríbuant, súfficit volúntas bona, secúndùm illud, quod scriptum est: Glória in excélsis Deo, & in terra pax homínibus bonæ voluntâtis. Sed quis erit, qui se possit excusâre, cum étiam pro cálice aquæ frígidæ mercèdem se Dóminus esse promíserit? & quarè frígidæ dixit? ne fortè se possit áliquis pauper de lignórum penúria excusâre; aut certè dícere se vásculum, ubi aquam calefáceret, non habére. Dénique & per beâtum Prophètam, fratres charíssimi, Dóminus ità hortâtur, & ádmonet eleëmósynam fieri, ut propè nullus pauper sit, qui se valeat excusâre; sic enim ait: Hoc est jejúnium, quod elégi, dicit Dóminus: Frange esuriénti panem tuum. Non dicit, ut íntegrum daret, ne fortè pauper ille álium non habèret: sed frange, inquit: hoc est dícere: Etiam si tanta sit tibi paupértas, ut non hábeas nisi unum panem; ex ipso tamen frange, & páuperi tríbue: & egènum, ac sine tecto induc in domum tuam. Si áliquis ita pauper est, ut non hábeat cibum, vel in uno ángulo domûs suæ præparet peregríno léctulum; quid nos dictúri sumus fratres? qualem excusatiònem habère potérimus, qui amplas & spatiósas domos habéntes, vix aliquándò dignâmur accípere peregrínum? ignorántibus, imò non credéntibus, quòd in omni peregríno Christus excípitur, sicut & ipse dixit: Hospes fui, & non suscepístis me: &, quándiù non fecístis uni de mínimis iis, nec mihi fecístis. Laboriòsum, & fastidiòsum nobis est, in paupéribus excípere Christum in pátriam nostram! Tímeo, ne nobis ille dicat: Ite, & non nos recípiat in beatitúdine sua. Contémnimus illum in mundo: tímeo, ne nos contémnat in cœlo, secúndùm quod ipse dixit: Esurívi, & non dedístis mihi manducâre; &, quándiù non fecístis uni de mínimis iis, nec mihi fecístis; & quod post séquitur. Fratres, avértat hoc Deus à nobis; hoc enim pósteà addit dicens: Discédite à me, maledícti: ite in ignem ætérnum. Ego in hanc senténtiam néminem júdico: Unusquísque atténdat senténtiam suam; nec tamen árguo & reprehéndo: quia fortè aliquóties venit per negligéntiam, ut vestiménta, quæ debuérunt accípere páuperes, deforméntur á tíneis; & tímeo, ne ipsi panni ad testimónium proferántur in die judícii, secúndùm quod Jacòbus dicit: Agite nunc dívites, plorâte ululántes in misériis, quæ advénient vobis. Divítiæ vestræ putrefáctæ sunt. Et ómnia sicut dixit, fratres charíssimi, qui per Apóstolum suum comminâtur Christus, licèt nos nímiùm térreant; non tamen de Dei misericórdia desperándum est. Aut ego, & mei si negligéntèr, cum Dei adjutório cùm póssumus, nos emendáre vólumus; eleëmósynas, quas hucúsquè párciùs fécimus, lárgiùs erogêmus; & quæ pro peccátis prætéritis, cum dolòre, & gémitu, & spe repausatiònis Domínicà misericórdià docémur. Ergo sicut suprà suggéssimus, fratres charíssimi, jejúnia nostra eleëmosynárum pinguèdo comméndet. Quia tale est jejúnium sine eleëmósyna, qualis sine óleo est lucérna. Nam si lucérna, quæ sine óleo accénditur, fumáre potest, lucère non potest: ita jejúnium sine eleëmósyna carnem quidem crúciat; sed cháritas lúmine ánimam non illústrat. Interim vel quod ad præsens ágitur, fratres, sic jejunèmus, ut prándia nostra paupéribus erogèmus, ut quod pransúri erâmus, non in nostris sácculis, sed in viscéribus páuperum reponâmus; quia manus páuperis gazophylácium Christi est: quidquid áccipit, ne inter péreat, in Cœlo repónit: quia quamvis, quod pauper áccipit, consumâtur; merces tamen boni óperis in Cœlo recónditur. Nam si prándia nostra exquisítis sapóribus, & multiplicátis férculis expéndere studèmus ad cœnam: sicut córpori nostro delítiæ non solùm non subtrahúntur, sed étiam duplicántur: ac si córpori vestro

stro

Digitized by Google

ſtro nihil minúitur; ſic ánimæ nihil augêtur. Hoc, fratres, timens magis quàm de vobis áliquid siníſtrumcredens, admóneo. Scio enim ex vobis plures, Deo propítio, & peregrínos aſsíduè accípere, & paupéribus frequéntèr dare. Et ídeò quòd ſúggero, ad hoc profíciat. Qui verò non facit, aut fortè tárdiùs faciêbat, tam ſanctam sibi, & omníno plácitam operatiônem in consuetúdinem trahat. Et licèt credam quòd, Deo inspiránte, sempersuperveniéntibus feſtivitátibus, caſtitâtem, & charitâtem ante plures dies, étiam cum própriis uxóribus cuſtódiat Cháritas veſtra; tamen (licèt & supérfluò étiam, quòd vos fácere credo) charitâtem contemplatiônis commóneo; ut per totam Quadragésimam, & usque ad finem Paſchæ caſtitâtem, & charitâtem, Deo auxiliánte, servêtis, ut in illa sacrosáncta solemnitâte paſchâli, charitâtis lucérnâ veſtíri, eleëmósynis dealbári, oratiónibus, vigíliis, & jejúniis, vel alíquibus cœléſtibus & spiritálibus margarítis ornári possítis, non solùm cum amícis sed étiam cum inimícis; ut pacífici líberâ, & secúrâ consciéntiâ ad altâre Dómini accedéntes, corpus, ac sánguinem ejus, non ad judícium, sed ad remédium poſsítis accípere. Sed cum de eleëmósynis lóquimur, non conturbêtur angúſta paupértas. Omnia enim complère quisquam póterit, cùm fecit, quod pótuit: quia volúntas perfécta faciéndi, reputâtur pro ópere facti. Sed hoc ille implet, qui hóminem páuperem, quasi se ipsum considerâre volúerit, & sic páuperi tríbuat, quómodò si ipse in tali necessitâte esset, se fieri cupiêbat: & qui fécerit sic, & novi, & véteris Teſtaménti præcépta complêvit, implens illud evangélium: Omnia quæcúmque vultis, ut fáciant vobis hómines, & vos fácite illis simílitèr. Etenim lex, & Prophêta sic implêtur ad glóriam, ad quam veræ & perféctæ charitâtis legem, pius vobis Dóminus suâ protectiône perdûcat. Amen. Præſtánte Dómino noſtro Jesu Chriſto, cui eſt honor, & impérium sine fine in sæcula sæculòrum. ℟. Amen.

In nómine Dómini noſtri Jesu Chriſti lumen cum pace. ℟. Deo grátias. Dóminus ſit semper. ℟. Et cum, &c.

IN PRIMO DOMINICO QUADRAGESIMÆ.

Ad Vésperos.

Lauda. Qui fecit luminária magna solus: P. Quóniam in sæculum misericórdia ejus. ℣. Solem in poteſtâtem diéi: Lunam, & stellas in poteſtâtem noctis. P. Quóniam in. Dóminus ſit semper. ℟. Et cum.

Sono. Avérte Dómine fáciem tuam à peccátis meis: & omnes iniquitátes meas dele. Allelúia. ℣. Miserère mei Deus, secúndùm magnam misericórdiam tuam: & secúndùm multitúdinem miseratiònum tuàrum, dele iniquitátes meas. Usquequàque lava me ab injuſtítia mea: & à peccáto meo munda me. Allelúia. ℣. Iniquitâtem meam ego cognósco, Dómine: & peccàtum meum contra me eſt semper. Tibi soli peccávi: & malum coram te feci. Cor mundum crea in me Deus: & spíritum rectum ínnova in viscéribus meis. Allelúia. Dóminus ſit. ℟. Et cum.

Antíphona. Si dixérimus quia peccàtum non habêmus, nos ipsos sedúcimus, & véritas in nobis non eſt. Si verò confiteâmur delícta noſtra: P. Fidèlis eſt, & juſtus, ut remíttat nobis peccàta, & emúndet nos ab omni iniquitàte. ℣. Venite, adorèmus, & procidâmus ante Deum: plorêmus coram Dómino, qui fecit nos. P. Fidèlis. ℣. Glória, &. Dóminus ſit. ℟. Et cum.

Lauda. Dírigam vias tuas, Allelúia. P. In jocunditâte éxeas, & cum lætítia discédas. Montes, & colles exultábunt expectántes te cum glória Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Non accèdet ad te malum: & flagéllum non appropinquàbit tabernáculo tuo. P. In jocunditâte. ℣. Glória, & honor Patri, &c.

Hymnus.

Allelúia piis édite láudibus,
 Cives æthérei, psállite unanímiter
  Allelúia perénne.
Hinc vos perpétui lúminis áccolæ
 Ad summum resonàte hymníferis choris
  Allelúia perénne.
Vos Urbs exímia suscípiet Dei,
 Quæ lætis résonans cántibus, éxcitat
  Allelúia perénne.
Felíci réditu gáudia súmite,
 Reddéntes Dómino gloríficum melos,
  Allelúia perénne.
Almum sidéreæ jam Pátriæ decus
 Victóres cápite, quo cánere possítis
  Allelúia perénne.
Illic Regis honor vócibus ínclytis
 Jocúndum réboat cármine pérpetùm
  Allelúia perénne.
Hoc fessis réquies, hoc cibus, hoc potus
 Obléctans réduces, háuſtibus áffluens
  Allelúia perénne.
Te suavísonis cónditor áffatim

Rerum carmínibus, laudéque pángimus
Allelúia perénne.
Te Christe célebrat glória vócibus
Nostris omnípotens, ac tibi dícimus:
Allelúia perénne:
Allelúia perénne. Amen.

Supplicátio.

ORémus Redemptórem mundi Dóminum nostrum Jesum Christum cum omni supplicatióne rogémus; ut nos grátiâ ipsius, & per intercessiónem Sanctæ Maríæ Vírginis, & genitricis suæ ut sancto témpore Quadragésimæ nobis remissiónem peccatórum, & pacem nobis donáre dignétur.

Capítula.

ALleluia in cœlo, & in terra: in cœlo perpetuátur, & in terra cantátur. Ibi sonat júgitèr: hic fidélitèr. Illic perénnitèr, hìc suávitèr. Illic felíciter, hìc concórditer. Illic ineffabílitèr: hic instántèr. Illic sine syllabis: hic módulis. Illic ab Angelis: hic à Pópulis. Quam Christo Dómino nascénte in laude & confessióne nimìs ejus, non solùm in cœlo, sed & in terra Cœlícolæ cecinérunt: dùm glóriam in excélsis Deo, & pacem in terra bonæ voluntátis homínibus nuntiavérunt. Quæsumus ergo, Dómine, ut quorum ministéria nítimur imitári laudándo, eórum mereâmur consórtium beátæ vitæ vivéndo.

Pater noster. Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

ALleluia, quæ ineffabilitèr concínnitur in Cœlis, efficátiùs declarêtur in láudibus vestris. ℟. Amen. Et quæ illic sine intermissióne decantátur ab Angelis, hic per moménta affectiùs concinnâtur à Pópulis univérsis. ℟. Amen: Ut hæc ipsa, quæ laus dícitur Dei, in eâque nùnc laude initiári pópulos facit, ætérnæ vos adscribat sócios mansióni. ℟. Amen.

Lauda. Ibis, Allelúia. Prósperum iter habébis, Allelúia. P. Et íterùm cum gáudio revertàris ad nos. Allelúia. ℣. In mánibus enim suis portábunt te: ne unquàm offéndas ad lápidem pedem tuum. P. Et íterùm. ℣. Glória, & honor. Psalmus 90. Kyrie, eléison. ℟. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Pater noster.

Preces. Dómine misericordiárum oblivíscere peccáta nostra. In princípio creásti cœlum, & terram, P. Oblivíscere peccáta, ℣. Qui fecísti hóminem ad imáginem, & similitúdinem tuam, P. Oblivíscere. ℣. In ómnibus géntibus ex Abraham multiplicásti pópulos, P. Oblivíscere.

Orátio.

EXáudi oratiónem nostram Dómine; gemitúsque nostros áuribus pércipe: nos enim iniquitátes nostras agnóscimus; & delícta nostra coram te pándimus: tibi Deus peccávimus; tibique confiténtes véniam expóscimus. Et quia recéssimus à mandátis tuis; & legi tuæ mínimè parúimus; convértere Dómine super servos tuos, quos redemísti sánguine tuo. Indúlge, quæsumus, nobis; & peccátis nostris véniam tríbue: tuæque pietàtis misericórdiam in nobis largíri dignáre. ℟. Amen.

IN PRIMO DOMINICO

Ad Matutinum.

Hymnus. Ætérne rerum Cónditor. fol. 2.

Orátio.

OMnípotens, ætérne, & miséricors Deus, qui témporum das témpora; qui síngulis tempóribus das grátiam, quam adminístrent: tu véniens prolixitátem tenebrárum exæstuas, & gallo nos consolàris canénte: ut dùm præco diéi sonat, diúrni óperis meditátio revivíscat: réspice ergo nos júgitèr, & instíga, ne profúndæ noctis erróre persuási, obliviscâmur perénnis; sed labéntes in ténebris érige, & vivéndo nos córrige: ut cum Petro resipiscâmus errâta, & páribus láchrymis crímina defleâmus commíssa. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona. Salus tua Dómine super pópulum tuum, & benedíctio tua. Psalmus 3.

Alia Antíphona. Dele Dómine iniquitátes meas. Psalmus 50.

Antíphona. Clamâbo ad Dóminum: Deum altíssimum qui benefècit mihi. Psalmus 56.

Orátio.

DIscute à nobis Unigénite ingéniti Patris somnum córporis; & clemens piácatus nostris parce piáculis: ut modò redemptórum cópiâ piis frequéntet vigíliis, tuísque digna habeâtur obtútibus sacris: & quod nunc serit ignóbilis carnis fragílitas; divinitâtis tuæ dono surgat in glória: Tu ígitur Dómine cunctis in te confidéntibus juvâmen lárgiùs impénde; & ad supérnam pátriam alârum tuârum obumbratióne nos áttrahe. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona 1. Fílii hóminum: simul in unum dives & pauper. P. Inclinêmus Deo corda nostra, ut non timeâmus in die mala. ℣. Audite hæc omnes gentes: áuribus percípite, qui

Digitized by Google

qui habitàtis orbem. P. Inclinèmus. ℣. Glória, & honor Patri. P. Inclinèmus.

Orátio.

AUdiant te, Dómine, omnes gentes; & dives simùl ac pauper aurem tibi cordis accómmodent: neque timeàmus in die mala; neque fidei honòre relícto juméntis insipiéntibus comparémur: ut te solum intelligéntia nostra ádsequens ámbiat, quem ætérno in gáudio cum Sanctis ómnibus laudans, præmia sempitérna suscípiat. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 2. Speràte in Deum omne consílium populòrum. P. Effúndite coram illo corda vestra: quóniam ipse adjùtor noster est. ℣. Nolite speràre in iniquitàte, & rapínas nolite concupíscere: divítiæ si fluant, nolite corda appónere. P. Effúndite coram. ℣. Glória, & honor Patri. P. Effúndite coram.

Orátio.

EFfundéntibus nobis coram te corda nostra in oratiòne, tu, Dómine, qui spes ómnium es, exáudi, & miserère; tibíque nos servitúros, subde; & súbditis peccáto propítiá benignitàte occúrre: fac nos iniquitàtis rapínà carère; & divitiàrum tuàrum ornaménta conquírere: atque te nosse, vel concupíscere, teque ómnibus diébus, vitæque nostræ & témpore Deum mereàmur habère. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona 3. Convérte nos Deus salutàris noster: P. Et avérte iram tuam á nobis: ac super pópulum tuum pacem. Ne in ætérnum irascàris nobis. ℣. Deus tu convértens vivificàbis nos: & plebs tua lætábitur in te. P. Et avérte iram. ℣. Glória, &. P. Et avérte.

Orátio.

COnvérte nos, Deus salutàris noster; & avérte iram tuam à nobis: ac super pópulum tuum pacem præsta, quam lóqueris; ut plebs tua lætétur in te; ac salutàre tuum custódia salùtis intélligens, vel misericórdiam tuam temporum prosperitàte cognóscat, vel benignitàte tuà fructum fœcunditàtis suscípiat. ℟. Amen. Per misericórdiam.

℟. Ecce vénient dies Dómini magni eleëmósynæ & jejúnii: estòte paráti benefácere oppréssis, víduis, & órphanis. P. Ut recipiàtis mercèdem in novíssimis tempóribus, dicit Dóminus. ℣. Quiéscite ágere pervérsè, díscite benefácere: quærite judícium, subvenìte oppréſso. P. Ut recipiàtis. ℣. Glória, & honor Patri, & Fílio. P. Ut recipiàtis.

Orátio.

DEus, qui eleëmósynam nos fácere præcipis, ut quod gurges humánæ prolapsiónis pedórum squalòre sordíficat, hoc velùt porréctum opériat; fac nos dignas nobis ipsis primùm eleëmósynas erogàre; & sic indigéntibus compatiéntes exístere, ut primùm vitæ nostræ parcàmus, piámque nobis bonòrum óperum substántiam ministrèmus, dùm mores nostros à malè actis corrígimus: & sic de bono consciéntiæ digniòres effécti, proximòrum corda, & instructiòne illustrèmus doctrínæ, & inópiam reficiàmus subsídio grátiæ. ℟. Amen. Per misericórdiam.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. In mente habète dies sæculi, intellígite annos natiònis natiónum: intérroga patrem tuum, dicet tibi; senióres tuos, & annuntiábunt tibi.

Cánticum. Atténde Cœlum. fol. 4.

Orátio.

MOntes, cantàte nobis, & terra audiat; sicut Móysi fámulo tuo in confessiòne mirabílium, & præceptòrum tuòrum: descéndat super nos, Dómine, grátia misericórdiæ Dómini nostri Jesu Christi filii tui, sicùt ros super terram, & sicùt imber super gramen, & sicùt nix supra fœnum: quæ nos insensíbili arte, impietàtis emúndet illic, ubi peccatòrum nostròrum numerósitas nullà possit satisfactiòne pensári. Tu autem Dómine, qui es cœcòrum lumen, errántium via, resurréctio mortuòrum, respéctu cleméntiæ tuæ, consciéntiæ nostræ ténebras inlúmina; peccántes ad pœniténtiam révoca; pœniténtibus véniam, promptámque in te semper miseratiònem largìre. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Fílii hóminum benedícite Dóminum Israël: & omnes Sacerdótes servi Dei benedícite Dóminum.

Cánticum. Benedíctus es Dómine Deus patrum. fol. 6.

Sono. Ne oblivíscàris Deus vocem deprecántium te, Allelúia. ℣. Meménto congregatiònis tuæ, quam creásti ab inítio virgam hereditàtis tuæ.

Lauda. Allelúia. Laudàte Dóminum de Cœlis: Allelúia. Laudàte eum in excélsis. Allelúia. Psalmus 148.

Léctio libri Proverbiórum Salomónis. *Cap.* 1.
℟. Deo grátias.

Fílii hóminum convertímini ad correptiónem meam, & próferam vobis Spíritum meum, & osténdam verba mea. Quia vocávi, & renuístis: exténdi manum meam, & non fuit qui aspíceret. Despexístis omne consílium meum, & increpatiónes meas neglexístis. Ego quoquè in intéritu vestro ridébo, & subsannábo, cum vobis quod timebátis, advénerit. Cum irrúerit repentína calámitas, & intéritus quasi tempéstas ingrúerit: quando vénerit super vos tribulátio, & angústia: Tunc invocábunt me, & non exáudiam: manè consúrgent, & non invénient me eò quòd exósam habúerunt disciplínam, & timórem Dómini non suscepérunt, nec adquievérunt consílio meo, & detráxerint univérsæ correptióni meæ. Cómedent ígitùr fructus viæ suæ, suísque consíliis saturabúntur. Avérsio parvulórum interfíciet eos, & prospéritas stultórum perdet illos: Qui autem me audíerit, absque terróre requiéscet, & abundántiâ perfruétur, malórum timóre subláto. Cap. 2. Fili mi, si suscéperis sermónes meos, & mandáta mea abscónderis penes te, ut áudiat sapiéntiam auris tua: inclína cor tuum ad cognoscéndum prudéntiam. Si enim sapiéntiam invocáveris, & inclináveris cor tuum prudéntiæ: si quæsíeris eam quasi pecúniam, & sicut thesáuros effóderis illam: tunc intélliges timórem Dómini, & sciéntiam Dei invénies: quia Dóminus dat sapiéntiam: & ex ore ejus sciéntia, & prudéntia procédet. Custódiet rectórum salútem, & próteget gradiéntes simplícitèr, servans sémitas justítiæ, & viam sanctórum custódiens. Tunc intélliges justítiam, & judícium, & æquitátem, & omnem sémitam bonam. ℟. Amen.

Hymnus. Allelúia piis. Quære fol. 137.

Capítula.

Allelúia nomen, quod interpretatiónem tui laudem résonans Dei, esto consummátrix matutíni officii; præbe quoquè tu Deus nobis hanc tibi, dùm vívimus, diffúso ore concínere; hanc étiam tibi post tránsitum, peràcto mundi término decantáre: ut, in cujus hic renovatiónem dulcéssimus, in ejus te concéntu post nostrum óbitum copiósiùs amplectámur.

Pater noster. Et ne.

Lauda. Ibis, Allelúia, prósperum iter. Quære fol. 138.

Benedíctio. Allelúia, quæ ineffabílitèr. fol. 138.

Exeúnte Vésperâ. In nóctibus extóllite manus vestras in sancta, & benedícite Dóminum. ℣. Qui statis in domo Dómini, in átriis domûs Dei nostri.

Orátio.

In nóctibus manus nostras ad te extóllimus, Dómine, ut nos in Ecclésia tua fixos státuas; ac dum mundiálibus imprímimur sárcinis, nostra laudáre te actióne concèdas. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Sono. Antíphona. In nóctibus extóllite manus vestras in sancta, & benedícite Dóminum. P. Benedicat vos Dóminus, qui fecit cœlum & terram. ℣. Ecce nunc benedícite Dóminum, omnes servi Dómini. P. Benedicat vos. ℣. Glória, & honor. P. Benedicat.

Lauda. Mane apud nos hódiè, & crástinà proficiscéris, Allelúia. P. Et dum orta fúerit dies, ambulábis viâ tuâ. Allelúia, allelúia. ℣. Dóminus custódiat te ab omni malo: custódiat ánimam tuam Dóminus. P. Et dum orta fúerit. ℣. Glória, & honor. P. Et dum orta.

Hymnus. Allelúia piis. Quære fol. 137.

Capítula.

Ecce laus tua, Deus, quæ est Allelúia, & cœlos implet, & terram: cum supernórum ineffábili concéntu exprímitur, & terrenórum officiis declarátur: quæsumus ergo, Deus, ut cùm te in illa die víderint óculi nostri in glória, lætétur cor nostrum super Allelúia: ut per laudis hujus exhibitiónem devótam, hìc promereámur críminum véniam, & post, ætérnam perducámur ad glóriam, cum manifestáta fúerit nobis fácies tua.

Pater noster.

Benedíctio.

Allelúia, nomen pium, atque jocúndum, dilatétur ad laudem Dei in ora ómnium populórum: ℟. Amen. Sit in vócibus credéntium clara, quæ in Angelórum osténditur concéntibus gloriósa. ℟. Amen. Et, quæ in ætérnis cívibus sine sonórum strépitu énitet, in vestris córdibus afféctu pleniòre fructíficet. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Lauda. Angelus Dómini bonus comitétur tecum, Allelúia: & ómnia bona præparet itíneri tuo. P. Et íterùm cum gáudio revertàris ad nos, Allelúia. ℣. Mittat tibi auxílium de sancto: & de Sion tueátur te. P. Et íterùm. ℣. Glória, & honor. P. Et íterùm. Hic cláuditur Allelúia.

Psalmus. Miserére mei, Deus totus cum Glória. Posteà Kyrie, eléison: Christe, eléison:

son: Kyrie, eléïson. Pater noster. sub siléntio. Preces. Avérte, Dómine, iram tuam à nobis. Adsit nobis poténtia tua. P. Avérte, Dómine, iram. ℣ Bénedic, Dómine, hereditàtem tuam. P. Avérte Dómine. ℣. Concède pacem Ecclésiæ tuæ. P. Avérte, Dómine, iram tuam á nobis.

Orátio. Exáudi oratiònem nostram, Dómine. fol. 138.

FERIA SECUNDA.

Ad Matutinum.

Antíphona. Tu autem Dómine, suscéptor meus. Psalmus 3.

Orátio.

QUamvis Dómine plúrima malignántium multitúdo ábneget, salùtem nostram esse in te: nobis tamen robur spei multùm augêtur, quia tu suscéptor noster esse dignàtus es. Obstrúitur ítaque os loquéntium iníqua; cùm sperántes in te misericórdia circúmdat assídua. ℟. Amen. Per.

Antíphona 1. In lege Dómini sit volúntas nostra, & in lege ejus meditêmur die ac nocte. Psalmus 1.

Orátio.

DOmine, apud quem est salus plena justítiæ, & perféctio beatitúdinis incorrúptæ; da nobis, ut in legis tuæ meditatiòne die ac nocte témpora transeàmus, & ab impiòrum consílio, atque à peccatórum via, vel à pestiléntiæ Cáthedra declinèmus: quò, velut lignum frúctiferum, aquàrum decúrsibus enutritum, & frúctibus repleàmur, & grátià decorêmur. ℟. Amen. Per.

Antíphona 2. Nunc, reges, intellígite: erudímini omnes qui judicàtis terram. Servite Dómino in timòre. Psalmus 2.

Orátio.

DIsciplina tua, Dómine, nos tibi & sancto timóri conjúngat, & ad exultatiònem tuam timòre nos áttrahat: ac ne à via justa recedàmus, nos cóntine: ut beáti esse possimus, in te fidere concède. ℟. Amen. Per.

Antíphona 3. Sacrificàte sacrifícium justítiæ, & speràte in Dómino. Psalmus 4.

Orátio.

SIngulériter in spe tua constítue: ut, qui hic per fidem ambulàmus & non per spéciem, spes ipsa nos ad rem promissiònis addúcat: quæ desidérium nostrum tolerántiæ expectatiòne susténtet, & charitàte consúmmet. ℟. Amen. Per.

℟. Aperi, Dómine, óculos tuos, & vide misériam nostram: inclína aurem tuam, & exáudi nos servos tuos, ut non péreat vínea tua, P. Quam plantàre dignàtus es. ℣. Dómine Deus virtùtum, convértere: nunc réspice de cœlo, & vide, & vísita víneam tuam. P. Quam. ℣. Glória. Reiterêtur ℟.

IN LAUDIBUS.

Antíphona. Miserère mei Deus, secúndùm magnam misericórdiam tuam. Psalmus 50.

Orátio.

MIserère Dómine míseris: & quia nostram agnóscimus misériam, tuam præveniàmus misericórdiam. Sit ígitur vox confessiònis prompta, vénia próxima; atque de tua propitiatiòne sit exauditio à te; ut nostra déleas univérsa peccáta; & tríbuas virtùtem, per quam tua faciàmus præcépta. ℟. Amen. Per.

Antíphona. Benedìcam enim vobis, & multiplicàbo vos, sicut stellas cœli, dicit Dóminus Deus.

Cánticum. Egrédere de terra tua. fol. 95.

Antíphona. Benedìcam. Glória, & honor Patri.

Orátio.

TE Dómine inspiránte atque vocánte, terrènum conversatiònis deseréntes abjiciàmus: ut spretis carnálibus vítiis, mundanísque afféctibus ac voluptátibus abdicátis ad promíssa cœléstia festinèmus; & polícitam hereditàtem á te supérnæ pátriæ capiàmus. ℟. Amen. Per.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Manè exáudies vocem meam Dómine. Manè adstàbo tibi, & adoràbo te. ℣. Verba mea áuribus pércipe Dómine, intéllige clamòrem meum. Inténde voci oratiònis meæ, rex meus & Deus meus. Quóniam ad te oràbo, Dómine.

Cánticum. Benedíctus es Dóminus. fol. 6.

Lauda. Secúndùm multitúdinem magnitúdinis ejus laudàte Dóminum in sanctis ejus. Laudàte Dóminum de cœlis. Psalmus 150.

Léctio libri Sapiéntiæ Salomònis. ℟. Deo grátias. Fili, Habe fidúciam in Dómino, &c. Require fol. 95.

Léctio libri Génesis. *Capítulo 2.*

℟. Deo grátias.

IN illis diébus: Perfécti sunt cœli & terra, & omnis ornàtus eòrum. Complevítque Deus die séptimo opus suum quod fécerat: & requiévit die séptimo ab univérso ópere quod patràrat. Et benedíxit diéi séptimo; & sanctificàvit illum: quia in ipso cessáverat ab

ab omni ópere suo quod creàvit Deus ut fáceret. Istæ sunt generatiónes cœli & terræ, quandò creátæ sunt, in die quo fecit Deus cœlum & terram: & omne virgúltum agri ántequam orirētur in terra, omnémque herbam regiònis priúsquam germinàret: non enim plúerat Dóminus Deus désuper terram, & homo non erat qui operarētur terram: Sed fons ascendēbat è terra, írrigans univérsam superficiem terræ. Formàvit Dóminus Deus hóminem de limo terræ, & inspiràvit in fàciem ejus spiráculum vitæ, & factus est homo in ánimam vivéntem. Plantáverat Dóminus Deus paradisum voluptàtis à princípio: in quo pósuit hóminem quem formáverat. Produxítque Dóminus Deus de humo omne lignum pulchrum visu, & ad vescéndum suàve: lignum etiam vitæ in médio paradísi, lignúmque sciéntiæ boni & mali. Et flúvius egrediebàtur de loco voluptàtis ad irrigándum paradisum, qui inde divíditur in quátuor cápita. Nomen uni Phison: ipse est qui círcuit omnem terram Eviláth, ubi náscitur aurum: & aurum terræ illius óptimum est: ibique invenitur bdéllium, & lapis onychinus. Et nomen flúvii secúndi Geon: ipse est qui círcuit omnem terram Æthiópiæ. Nomen verò flúvii tértii, Tigris: ipse vadit contra Assyrios. Flúvius autem quartus, ipse est Euphrátes. Tulit ergo Dóminus hóminem, & pósuit eum in paradisum voluptàtis, ut operarētur, & custodiret illum: Præcepítque ei, dicens: Ex omni ligno paradísi cómede: De ligno autem sciéntiæ boni & mali ne cómedas: in quacúmque enim die coméderis ex eo, morte morièris. Dixit quoque Dóminus Deus: Non est bonum, hóminem esse solum: faciàmus illi adjutórium símile sibi. Formàtis ígitur, Dóminus Deus, de humo cunctis animántibus terræ, & univérsis volatílibus cœli, addúxit ea ad Adam, ut vidēret quid vocàret ea: omne enim quod vocàret Adam ánimæ vivénti, ipsum est nomen ejus. Appellavítque Adam cuncta animántia nomínibus suis, & univérsa volatília cœli, & omnes béstias terræ: Adæ verò non inveniebàtur adjutórium símile ejus. Immisit ergo Dóminus Deus sopòrem in Adam: cùmque obdormísset, tulit unam de costis ejus, & replèvit carnem pro ea. Et ædificàvit Dóminus Deus costam, quam túlerat de Adam, in mulíerem: & addúxit eam ad Adam. Dixítque Adam: Hoc nunc, os ex óssibus meis, & caro de carne mea: hæc vocàbitur viràgo, quóniam de viro assúmpta est. Quamóbrem derelínquet homo patrem suum, & matrem, & adhærèbit uxóri suæ: & erunt duo in carne una. Erant autem utérque nudi, Adam scílicet & uxor ejus: & non erubescébant. Cap. 3. Sed & serpens erat callídior cunctis animántibus terræ quæ fécerat Dóminus Deus. Qui dixit ad mulíerem: Cur præcēpit vobis Dóminus, ut non comederètis de omni ligno paradísi? Cui respóndit múlier: De fructu lignórum, quæ sunt in paradíso, vescèmur: De fructu verò ligni, quod est in médio paradísi, præcēpit nobis Deus ne comederèmus, & ne tangerèmus illud, ne fortè moriàmur. Dixit autem serpens ad mulíerem: nequàquam morte moriémini. Scit enim Deus quod in quocúmque die comedéritis ex eo, aperiéntur óculi vestri: & éritis sicut dii, sciéntes bonum & malum. Vidit ígitur múlier quòd bonum esset lignum ad vescéndum, & pulchrum óculis, aspectùque delectábile: & tulit de fructu illíus, & comèdit: dedítque viro suo, qui comèdit. Et apérti sunt óculi ambòrum: cùmque cognovíssent se esse nudos, consuérunt fólia ficùs, & fecérunt sibi perizómata. Et cùm audíssent vocem Dómini Dei deambulántis in paradíso ad auram post merídiem, abscóndit se Adam & mulier ejus à fácie Dómini Dei in médio ligni paradísi. Vocavítque Dóminus Deus Adam, & dixit ei: Adam, Ubi es? Qui ait: Vocem tuam, Dómine, audívi in paradíso: & tímui eò quòd nudus essem, & abscóndi me. Cui dixit: Quis enim indicàvit tibi, quòd nudus esses, nisi quòd ex ligno, de quo tibi præcéperam ne coméderes, comedísti? Dixit Adam: Múlier, quam dedísti sóciam mihi, dedit mihi de ligno, & comédi. Dixítque Dóminus Deus ad mulíerem: quare hoc fecisti? Quæ respondit: Serpens decēpit me, & comédi. Et ait Dóminus Deus ad serpéntem: Quia fecísti hoc, maledíctus es inter ómnia animántia, & béstias terræ: super pectus tuum gradièris, & terram cómedes cunctis dièbus vitæ tuæ. Inimicítias ponam inter te & mulíerem, & semen tuum & semen ejus: ipsa cónteret caput tuum, & tu insidiáberis calcáneo ejus. Mulíeri quoque dixit: Multiplicàbo ærúmnas tuas, & concéptus tuos: in dolòre páries filios: & sub viri potestàte eris, & ipse dominábitur tui. Adæ verò dixit: Quia audísti vocem uxòris tuæ, & comedísti de ligno, ex quo præcéperam tibi, ne coméderes,

res, maledícta terra in ópere tuo: in labóribus cómedes ex ea cunctis diébus vitæ tuæ: spinas & tríbulos germinàbit tibi, & cómedes herbas terræ: in sudòre vultùs tui vescèris pane, donec revertàris in terram de qua sumptus es: quia pulvis es, & in púlverem revertèris. Et vocàvit Adam nomen uxòris suæ, Hevam: eò quòd mater esset cunctòrum vivéntium. Fecit quoque Dóminus Deus Adæ & uxóri ejus túnicas pellíceas, & índuit eos: & ait: Ecce Adam factus est quasi unus ex nobis, sciens bonum & malum: nunc ergo ne fortè mittat manum suam, & sumat étiam de ligno vitæ, & cómedat, & vivat in ætérnum. Emìsit eum Dóminus de paradìso voluptàtis, ut operarètur terram, de qua sumptus est. Ejecítque Adam: & collocàvit ante paradìsum voluptàtis chérubim, & flámmeum gládium atque versátilem, ad custodiéndam viam ligni vitæ. ℟. Amen.

Hymnus. Fulgéntis auctor ætheris, &c. Quære fol. 96.

Preces. Orémus, ut nos sacrosáncto jejúnio témpore Quadragésimæ. Requìre in primis Vésperis de Domínico primo Quadragésimæ.

Capítula.

Rex noster & Deus noster depélle à córdibus nostris erròris & ignorántiæ nocttem: ut renovándo nos in novum hóminem, manè nostras exáudias voces: fac nos in bonis opéribus tibi adstàre dilúculo; & ad contemplándum te nobis resurrectiònis tuæ tríbue sacraméntum.

Pater noster. Et.

Lauda. Inítium sapiéntiæ timor Dómini. P. Intelléctus bonus faciéntibus eum: ℣. Laudátio ejus manet in sæculum sæculi. P. Intelléctus bonus. ℣. Glória, & honor Patri, &c. P. Intelléctus bonus.

Orátio.

Misericors Dómine, tu princípium es timòris & sapiéntiæ, in isto nos ergo ínstrue, & in illo státue: à timòre nos inchoa, & sapiéntiæ perfectiòne consúmma. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Alia Lauda. Utinam, Dómine, dirigántur P. Viæ nostræ ad custodiéndas justificatiónes tuas. ℣. Tunc non confúndar, dum respício in ómnia mandàta tua. P. Viæ nostræ. ℣. Glória, & honor. P. Viæ nostræ.

Orátio.

Dirigántur viæ nostræ, Dómine, ad custodiéndas justificatiónes tuas: &, qui legis tuæ nítimur perscrutári secrèta, tua quoque perducàmur ad præmia. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Ad Tértiam.

Prophetia. Fili, Ne oblivíscàris legis meæ. Quære fol. 40.

Léctio libri Génesis. *Capítulo 4.*

℟. Deo grátias.

In illis diébus: Adam cognòvit Hevam uxòrem suam: quæ concèpit & péperit Caïn, dicens: Posséd hóminem per Dóminum. Rursúmque péperit fratrem ejus Abel. Fuit autem Abel pastor, & Caïn agrícola. Factum est autem post multos dies ut offérret Caïn de frúctibus terræ múnera Dómino. Abel quoque óbtulit de primogénitis gregis sui, & de adípibus eòrum: & respéxit Dóminus ad Abel, & ad múnera ejus. Ad Caïn verò, & ad múnera illìus, non respéxit: iratúsque est Caïn veheménter, & cóncidit vultus ejus. Dixítque Dóminus ad eum: Quare iràtus es? & cur cóncidit fácies tua? Nonne si bene égeris, recípies: si autem malè, statim in fóribus peccàtum tuum áderit? sed sub te erit appetitus ejus, & tu domináberis illìus. Dixítque Caïn ad Abel fratrem suum: Egrediàmur foràs. Cùmque essent in agro, consurréxit Caïn advérsùs Abel fratrem suum, & interfécit eum. Et ait Dóminus ad Caïn: Ubi est Abel frater tuus? Qui respóndit: Néscio: Númquid custos fratris mei sum ego? Dixítque ad eum: Quid fecísti? vox sánguinis fratris tui clamát ad me de terra. Nunc ígitur maledíctus eris super terram, quæ apéruit os suum, & suscèpit sánguinem fratris tui de manu tua. Cum operàtus fúeris eam, non dabit fructus suos. Vagus & prófugus eris super terram ómnibus diébus vitæ tuæ. Dixítque Caïn ad Dóminum: Major est iníquitas mea, quàm ut véniam mérear. Ecce ejícies me hódie à fácie terræ, & à fácie tua abscóndar, & ero vagus & prófugus in terra: omnis ígitur qui invénerit me, occídet me. Dixítque ei Deus: Nequàquam ita fiet: sed omnis qui occíderit Caïn, séptuplum puniètur. Posuítque Dóminus in Caïn signum, ut non interfíceret eum omnis qui invenísset eum. Egressúsque Caïn à fácie Dómini, habitàvit prófugus in terra ad orientálem plagam Eden. Cognòvit autem Caïn uxòrem suam, quæ concèpit, & péperit Henoch: & ædificàvit civitàtem, & vocàvit nomen ejus ex nómine filii sui Henoch. Porrò Henoch génuit Irad, & Irad génuit Maviaël, & Maviaël génuit Mathúsaël, & Ma-

Mathúsaël génuit Lamech. Qui accèpit duas uxóres, nomen uni Ada, & nomen álteri Sella. Genuítque Ada Jabel, qui fuit pater habitántium in tentóriis, atque pastòrum. Et nomen fratris ejus Jubal: ipse fuit pater canéntium cítharà & órgano. Sella quoque génuit Tubálcaïn, qui fuit malleàtor & faber in cuncta ópera æris & ferri. Soror verò Tubálcaïn Noëma. Dixítque Lamech uxóribus suis Adæ & Sellæ: Audite vocem meam uxóres Lamech, auscultàte sermònem meum: quóniam occídi virum in vulnus meum, & adolescéntulum in livòrem meum. Séptuplum últio dábitur de Caïn: de Lamech verò septuágies sépties. Cognòvit quoque adhuc Adam uxòrem suam: & péperit filium, vocavítque nomen ejus Seth, dicens: Pósuit mihi Deus semen áliud pro Abel, quem occidit Caïn. Sed & Seth natus est filius, quem vocavit Enos: iste cœpit invocàre nomen Dómini. ℟. Amen.

Antíphona 1. Desidérium páuperum exáudit Dóminus. Psalmus 9.

Orátio.

EXálta nos Dómine de portis mortis, ut laudes tuas in portis filiæ Sion adnuntiàre possimus: Illuc nos pértrahe; & inde nos rémove: ut ad supérnam voluntàtem, mentis nostræ se tendat eréctio, & tenebrárum ópera, conversiònis nostræ relínquat inténtio. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, &c.

Antíphona 2. Justus Dóminus & justítiam dilèxit: æquitàtem videt vultus ejus. Psalm. 10.

Orátio.

JUstus es Dómine, & justítiam díligis, atque áspicis æquitàtem: da nobis ante óculos tibi plácita & placitùra perficere; & semper digna tuæ justítiæ atque æquitàtis ópera consummàre. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona 3. Tu Dómine servàbis nos: & custódies nos à generatiòne, in progénie. Psalmus 11.

℟. Convertâmur ad Dóminum Deum nostrum. P. Quóniam benígnus ac mittis est ad ignoscéndum. ℣. Venite exultèmus in Dómino: jubilèmus Deo salutári nostro. P. Quóniam benígnus. ℣. Glória, & honor Patri. Reiterètur ℟.

Preces. Ad te clamâmus, Dómine. P. Miserère, & parce pópulo tuo. ℣. Sacerdótes, oràte, & flecténtes génua, dícite: P. Miserère, & parce. ℣. Nos tibi soli peccávimus, & malum coram te fécimus. P. Miserère. ℣. Agnósce mala, quæ géssimus: esto nobis propítius. P. Miserère. ℣. Aréntem terram jam réspice; & imbrem grátiæ tríbue. P. Miserère, & parce pópulo tuo.

Hymnus dicéndus per omnes dies Quadragésimæ ad Tértiam, vel Sextam, vel Nonam infrà hebdómadam.

FERIA SECUNDA.

Hymnus.

O Nazarêne, lux Béthlehem, Verbum Patris,
Quem partus alvi Virginâlis prótulit,
Adésto castis, Christe, parsimóniis,
Festúmque nostrum rex serênus ádspice,
Jejuniòrum dum litàmus víctimam.
Nil hoc proféctò púrius mystério,
Quo fibra cordis expiàtur vívidi,
Intemperàta quo domántur víscera,
Arvína putrem ne resúdans crápulam
Obstrangulátæ mentis ingénium premat.
Hinc subjugàtur luxus, & turpis gula,
Vini atque somni dégener socórdia,
Libìdo sordens, inverecúndus lepos,
Variæque pestes languidòrum sénsuum
Parcam subáctæ disciplinam séntiunt.
Nam si licénter diffluens potu & cibo,
Jejùna ritè membra non coérceant:
Séquitur, frequénti márcida oblectámine,
Scintilla mentis ut tepéscat nóbilis,
Animúsque pigris stertat ut præcórdiis.
Amen. Honor, potéstas, &c.

FERIA TERTIA.

AD TERTIAM.

Hymnus.

FRenéntur ergo córporum cupídines,
Detérsa & intùs émicet prudéntia:
Sic excitáto pérspicax acúmine,
Libérque flatu láxiore spíritus
Rerum Paréntem réctiùs precábitur.
Elias tali crevit observántià
Vetus Sacérdos, ruris hospes áridi:
Fragòre ab omni quem remòtum & ségregem
Sprevisse tradunt críminum frequéntiam,
Casto fruéntem Syrtium siléntio.
Honor, potéstas.

FERIA QUARTA.

AD TERTIAM.

Hymnus.

SEd mox in auras ígneis jugálibus,
Cursûque raptus evolàvit præpeti,
Ne de propínquo sórdium contágio
Dirus quiétum mundus afflàret virum.

Olim

Olim probátis ínclytum jejúniis.
Non antè cœli príncipem septémplicis
Moyses treméndi fidus intérpres throni
Potuit vidère, quàm decem recúrsibus
Quater volútis sol péragrans sídera
Omni caréntem cérneret substántiâ.
Victus precántis solùm in lácrymis fuit:
Nam flendo pernox irrigàtum púlverem
Humi madéntis ore pressit cérnuo:
Donec loquéntis voce perstríctus Dei,
Expàvit ignem non feréndum vísibus.
Honor, potéstas.

FERIA QUINTA.
AD TERTIAM.
Hymnus.

JOánnes hujus artis haud minus potens,
Dei perénnis præcucúrrit Fílium:
Curvos viàrum qui retórsit trámites,
Et flexuòsa córrigens dispéndia,
Dedit sequéndam calle recto líneam.
Hanc obsequèlam præparàbat núncius,
Mox adfutúro cónstruens iter Deo,
Clivòsa planis, confragòsa ut lénibus
Converteréntur, neve quidquam dévium
Inlápsa Terris inveniret véritas.
Honor, potéstas, &c.

FERIA SEXTA.
AD TERTIAM.
Hymnus.

NOn usitátis ortus hic natálibus,
Oblita lactis jam victo in péctore
Matris teténdit serus Infans úbera:
Nec antè partum de senili effùsus est,
Quàm prædicàret Vírginem plenam Deo.
Post in paténtes ille solitúdines,
Amíctus hirtis bestiàrum péllibus,
Setísve tectus, híspida & lanúgine,
Secéssit, horrens inquinári & póllui
Contaminátis oppidòrum móribus.
Illic dicátâ parcus abstinéntiâ,
Potum cibúmque Vir sevéræ indústriæ
In usque serum respuèbat vésperum,
Parum locústis, & favòrum agréstium
Liquòre pastum córpori suètus dare.
Honor, potéstas, &c.

SABBATO.
AD TERTIAM.
Hymnus.

HOrtàtor ille primus & doctor novæ
Fuit salùtis: nam sacráto in flúmine
Véterum píetas lavit erròrum notas:
Sed, tincta postquàm membra defæcáverat,
Cœlo refúlgens influèbat Spíritus.
Hoc ex lavácro labe demptâ críminum
Ibant renáti non secùs quàm si rudis
Auri recócta vena pulchrum spléndeat:
Micet metálli sive lux argéntei
Sudum pólito prænitens purgámine.
Honor, potéstas.

AD SEXTAM.
Hymnus.

REférre prisci stemma nunc jejúnii
Libet, fidéli próditum volúmine,
Ut diruéndæ Civitàtis íncolis
Fulmen benígni mansuefáctum Patris
Pie représsis ígnibus pepércerit.
Gens insolénti præpotens jactántiâ
Pollèbat olim, quam fluéntem néquiter
Corrúpta vulgò sólverat lascívia:
Et inde bruto cóntumax fastídio,
Cultum supérni negligèbat Núminis.
Offénsa tandem jugis indulgéntiæ
Censùra, justis excitátur mótibus,
Dextram perármat rhomphæáli incéndio,
Nimbos crepántes & fragósos túrbines
Vibrans, tonántum nube flammàrum quatit.
Sed pœniténdi dum datur diécula,
Si fortè vellent ímprobam libídinem,
Veterésque nugas, condomàre ac frángere,
Suspéndit ictum terror exorábilis,
Paulúmque dicta súbstitit senténtia.
Honor, potéstas, &c.

FERIA TERTIA.
AD SEXTAM.
Hymnus.

JOnam Prophètam mitis ultor éxcitat,
Pœnæ imminéntis iret ut prænúncius:
Sed nosset ille cùm minàcem júdicem
Servàre malle, quàm ferire, ac pléctere,
Tectam laténter vertit in Tharsos fugam.
Celsam parátis póntibus scandit ratem,
Udo revíncta fune puppis sólvitur;
Itur per altum: fit procelòsum mare:
Tunc causa tanti quæritur perículi:
Sors in fugâcem missa vatem décidit.
Jussus perire solus è cunctis reus,
Cujus volùta crimen urna exprésserat,
Præceps rotàtur, & profúndo immérgitur;
Excéptus inde belluínis fáucibus,
Alvi capàcis vivus hauritur specu.
Honor, potéstas.

FERIA QUARTA.
AD SEXTAM.
Hymnus.

TRansmíssa raptim præda cassos dén-
tium
Elùdit ictus, incruéntam tránsvolans
Impùne línguam, ne reténtam mórdicùs
Offam moláres dissecárent vívidi:
Os omne transit, & palàtum præterit.
Ternis dièrum, ac nóctium procéssibus
Mansit feríno devoràtus gútture,
Errábat illic per latebras víscerum:
Ventris recéssus circumibat tórtiles
Anhelus, extis intus æstuántibus.
Intáctus exin tértiæ noctis vice,
Monstri voméntis péllitur singúltibus,
Quà murmuránti fine, fluctus frángitur,
Salsósque candens spuma tundit pú-
mices:
Ructàtus exit, seque servàtum stupet.
Honor, potéstas.

FERIA QUINTA.
AD SEXTAM.
Hymnus.

IN Ninivítas se coáctus pército
Gressu reflectit: quos ut increpáverat,
Pudénda Censor ímputans obpróbria:
Impéndit, inquit, ira summi víndicis!
Urbémque flamma mox cremàbit, cré-
dite!
Apicem deínceps árdui montis petit,
Visùrus inde conglobàtum túrbidæ
Fumum ruínæ, cladis & diræ struem,
Tectus flagéllis multímodi gérminis,
Hic & repentè pérfruens umbráculo.
Sed mœsta postquàm cívitas vulnus novi
Auxit dolòris heu suprèmum, pálpitat!
Cursant per ampla congregátim mœnia
Plebs, & Senàtus, omnis ætas Cívium,
Pallens Juvéntus, ejulántes feminæ.
Honor, potéstas.

FERIA SEXTA.
AD SEXTAM.
Hymnus.

PLacet, freméntem públicis jejúniis
Placàre Christum: mos edéndi spér-
nitur.
Glaucos amíctus índuit monílibus
Matròna demptis, proque gemma &
sérico,
Crinem fluéntem sórdidus spargit cinis.
Squallent recínctà veste pulláti Patres:
Setásque plangens Turba sumit téxtiles,
Impéxa villis Virgo bestiálibus
Nigránte vultum cóntegit velámine,
Jacens arénis & puer provólvitur.
Rex ipse, Choos æstuántem múrices
Lænam, revúlsa dissipàbat fibula
Gemmas viréntes, & lápillos sútiles,
Insígne frontis exuèbat vínculum,
Turpi capíllos impedítos púlvere.
Honor.

SABBATO.
AD SEXTAM.
Hymnus.

NUllus bibéndi, nemo vescéndi me-
mor,
Jejùna mensas pubes omnis líquerat:
Quin & negáto lacte vagiéntium
Fletu madéscunt parvulòrum cúnulæ,
Succum papíllæ parca nutrix dénegat.
Greges & ipsos claudit armentálium
Solers viròrum cura, ne vagum pecus
Contíngat ore rorulénta grámina,
Potum strepéntis neve fontis háuriat,
Vácuis querélæ pérsonant præsépibus.
Mollitus his, & tálibus, brevem Deus
Iram refrænat, témperans oráculum,
Próperè sinístrum: prona nam cle-
méntia
Haud difficúlter súpplicem mortálium
Solvit reàtum, fitque fautrix fléntium.
Honor, potéstas.

FERIA SECUNDA.
AD NONAM.
Hymnus.

SEd cur vetústæ gentis exémplum loquor?
Pridem cadúcis cum gravàtus ártubus
Jesus, dicáto corde jejunáverit,
Prænuncupàtus ore qui prophético
Emmánuel est, sive nobíscum Deus?
Qui corpus istud molle naturáliter,
Captúmque laxo sub voluptàtum jugo,
Virtùtis arctà lege fecit líberum,
Emancipàtor serviéntis plásmatis,
Regnántis antè victor & cupídinis.
Inhospitáli namque secrètus loco,
Quinis dièbus óclies labéntibus,
Nullam cibòrum vendicàvit grátiam,
Firmans salúbri, scílicet, jejúnio
Vas appeténdis imbecíllum gáudiis.
Honor, potéstas.

FERIA TERTIA.
AD NONAM.
Hymnus.

MIràtur hostis posse limum tábidum
Tantum labòris sustinère, ac pér-
peti.

Ex-

Explòrat arte ſciſcitàtor càllidà,
Deus ne membris ſit recéptus térreis:
Sed, increpatâ fraude, poſt tergum ruit.
Hoc nos ſequàmur, quiſque nunc pro víribus,
Quod conſecráti tu Magíſter Dógmatis
Tuis dediſti, Chriſte, ſectatóribus:
Ut, cum vorándi vícerit libídinem,
Latè triúmphet Imperàtor ſpíritus.
Hoc eſt, quod atri livor hoſtis ínvidet
Mundi, Polique quod gubernàtor probat,
Altàris aram quod facit placábilem,
Quod dormiéntis éxcitat cordis fidem,
Quod limat ægram córporis libídinem.
Honor, potéſtas, &c.

FERIA QUINTA.
AD NONAM.
Hymnus.

Perfuſa non ſic amne flamma extínguitur
Nec ſic caléente Sole tabéſcunt nives;
Ut turbidàrum ſcabra culpàrum ſeges
Vanéſcit alvo trita ſub jejúnio,
Si blanda ſemper miſceàtur lárgitas.
Eſt quippe & illud grande virtùtis genus:
Operire nudos: indigéntes páſcere:
Opem benígnam ferre ſupplicántibus:
Unam, parémque ſortis humánæ vicem
Inter poténtes, atque egénos dúcere:
Satis beàtus quiſque dextram pórrigit,
Laudis rapàcem, pródigam pecúniæ,
Cujus ſiníſtra dulce factum néſciat:
Illum perénnes prótinus complent opes;
Ditàtque fructus fœnerántem céntuplex.
Honor, potéſtas, plenitùdo grátiæ
Deo perénni, Trinitáti ſímplici,
Ætérna, cujus eſt beàta glória,
Replet globi, rerúmque cuncta máchinâ,
Tenétque regnum pérpetim per ſæcula.
Amen.

Supplicátio. Orèmus, ut nos ſancto jejúnio Quadragéſimæ. fol. 143.

Capítula.

Cuſtódi nos, Dómine à generatióne in progéniem: nec cum præſénti volvàmur ſæculo, qui tuo jam inhæſimus fundaménto. Sed miſeriàrum noſtràrum conſolàtor exúrge; & provéntu lætítiæ mœróres noſtros abſtérge.

Pater noſter. A malo nos líbera. fol. 10.

Benedíctio. Quære in Nona, quæ dícitur per totum annum in diébus férils.

Ad Sextam.

Léctio libri Eſaíæ Prophétæ. *Capitulo* 1.
℟. Deo grátias.

Hæc dicit Dóminus: Audite, audite verbum Dómini Príncipes Sodomòrum, percípite áuribus legem Dei veſtri, pópulus Gomórrhæ. Quò mihi multitúdinem victimàrum veſtràrum, dicit Dóminus? plenus ſum: holocáuſta aríetum, & ádipem pínguium, & ſánguinem vitulórum, & agnòrum, & hircòrum, nólui. Cùm venéritis antè conſpéctum meum, quis quæſivit hæc de mánibus veſtris, ut ambularètis in átriis meis? ne offeràtis ultrà ſacrificium fruſtra: incénſum abominátio eſt mihi. Neoméniam, & ſábbata, & feſtivitátes álias non feram, iníqui ſunt cœtus veſtri: caléndas veſtras odivit ánima mea: facta ſunt mihi moléſta, laborávi ſúſtinens. Et cùm extendéritis manus veſtras, avértam óculos meos à vobis: & cùm multiplicàvéritis oratiònem, non áudiam: manus veſtræ ſánguine plenæ ſunt. Lavámini, mundi eſtóte, auférte malum cogitatiònum veſtràrum ab óculis meis: quiéſcite ágere pervérſè, díſcite benefácere, quærite judícium, ſubvenite oppréſſo, judicàte pupillo, defèndite víduam. Et venite, & argúite me, dicit Dóminus: ſi fúerint peccàta veſtra, ut cóccinum, quaſi nix, dealbabúntur: & ſi fúerint rubra quaſi vermículus, velut lana alba erunt. Si voluéritis, & audiéritis me, bona terræ comedètis, ait Dóminus omnípotens. ℟. Amen.

Antíphona 1. In averténdo Dóminus captivitàtem plebis ſuæ, lætètur Jacob, & exúltet Iſraël. Pſalmus 13.

Orátio.

Nomen tuum Dómine crédere ſemper & invocàre nos, fácito: ne cum corde inſipiéntium ſentiàmus, qui infidéli voce adclámant: Non eſt Deus. Corruptiònem mentis eòrum ad veritàtem convérte fidélium: ut fidéles, eòrum právitas non ſubvértat; ſed fidéles, illos doctrínâ pietàtis adquírant: ut infidéles ſectam abominábilem réſpuant; & cum fidélibus, Trinitàtis eſſéntiam corde íntegro fateántur & credant; ut cum juſtis generatiónibus deputéntur, & cum Sanctis ejus beatitúdinis glóriam potiántur. ℟. Amen.

Antíphona 2. Adímple nos lætítiâ cum vultu tuo Dómine. Pſalmus 15.

Orátio.

PArs hereditàtis nostræ, Dómine Deus, in tua consístit æternitàte: Unde precàmur te Dómine, pietàte sólitâ hereditàtem tuam consérva; & cálicem passiònis, quem potásti pro ea, semper ei pro remédio præsta: ut sicut redemptiònis præclàra sunt múnera, ita redemptòrum sit adquisítio copiòsa: quique redémpti sumus cruce tuâ, simus pérpetim heréditas tua: ut nec in inférnum ánimam nostram relínquas; sed incorrúptè tecum semper victùram attóllas. ℟. Amen.

Antíphona 3. Virtus mea. Psalmus 17.

℟. Habète fidúciam coram Dómino, & multiplicéntur corda vestra, P. In sanctificatiòne. ℣. Perfécti estòte: exhortámini: idem sápite: pacem habète, & Deus pacis erit vobíscum. P. In sanctificatiòne. ℣. Glória, & honor Patri, & Fílio. Reiterètur ℟.

Preces. Ad te clamàmus Dómine. P. Precàmur, ut exáudias. ℣. Audi vocem súpplicum, & da vitæ remédium. P. Precàmur, ut exáudias. ℣. Causas peccáti ámove, & da locum véniæ. P. Precàmur, ut exáudias. ℣. Da nobis auxílium, quod súperet perículum. P. Precàmur, ut exáudias. ℣. Audi, Deus, víduas & orphanòrum láchrymas. P. Precàmur, ut exáudias.

Hymnus. O Nazarène, lux Béthlehem, &c. Quære fol. 144.

Supplicátio. Orèmus Redemptòrem mundi. fol. 138.

Capítula.

REfúgium nostrum, Dómine, in tuum semper conlocèmus arbítrium: ut nec scópulis elidàmur, nec tuméntium mundanòrum flúctuum tempestátibus obruàmur; sed in cunctis advérsis, déxteræ tuæ fortitúdine prótegi mereàmur; disciplínâ tuâ doceàmur; doctrína dirigàmur, & increméntis spirituálibus dilatèmur: Famulàtum fidei tibi Dómino impendàmus: ut à te glóriæ corònam in remuneratiòne percípere mereàmur.

Pater noster. Et ne nos.

Ad Nonam.

Ecclesiástici Salomònis. *Capítulo* 17.

℟. Deo grátias.

FIlii, Deus creàvit hóminem de terra, & secúndùm imáginem suam fecit illum. Et íterum convértit illum in ipsam, & secúndùm se vestìvit illum virtùte. Númerum diérum, & tempus dedit illi; potestàtem eòrum, quæ sunt super terram. Pósuit timòrem illius super omnem carnem, & dominàtus est bestiàrum volatílium. Creàvit ex ipso adjutórium símile ipsi: consílium, & linguam, & óculos, & aures, & cor dedit illis excogitándi: & disciplínâ, & intelléctu replèvit illos. Creàvit illis sciéntiam spíritûs, sensu implèvit cor eòrum, & mala & bona osténdit illis. Pósuit óculum eòrum super corda eòrum, osténdere illis magnália óperum suòrum, ut nomen sanctificatiònis conláudent; & gloriári in mirabílibus illìus, & magnália enarràre óperum ejus. Addidit illis disciplínam, & legem vitæ hereditàvit illis. Testaméntum ætérnum constítuit cum illis, & judícia sua osténdit illis. ℟. Amen.

Ad Nonam.

Léctio libri Génesis. *Capítulo* 5.

℟. Deo grátias.

HIC est liber generatiònis Adam. In die quâ creàvit Deus hóminem, ad similitúdinem Dei fecit illum. Másculum, & féminam creàvit eos, & benedíxit illis: & vocàvit nomen eòrum Adam, in die quâ creáti sunt. Vixit autem Adam centum trigínta annis: & génuit fílium ad imáginem, & similitúdinem suam, vocavítque nomen ejus Seth. Et facti sunt dies Adam, postquam génuit Seth, octingénti anni: genuítque fílios & fílias. Et factum est omne tempus quod vixit Adam, nongénti trigínta anni, & mórtuus est. Vixit quoque Seth centum quinque annis, & génuit Enos. Vixit quoque Seth postquam génuit Enos, octingéntis septem annis, genuítque fílios & fílias. Et facti sunt omnes dies Seth nongentòrum duódecim annòrum, & mórtuus est. Vixit verò Enos nonagínta annis, & génuit Cainán. Post cujus ortum vixit octingéntis quíndecim annis, & génuit fílios & fílias. Factíque sunt omnes dies Enos nongénti quinque anni, & mórtuus est. Vixit quoque Cainán septuagínta annis, & génuit Malálеël. Et vixit Cainán postquam génuit Malálеël, octingéntis quadragínta annis, genuítque fílios & fílias. Et facti sunt omnes dies Cainán nongénti decem anni, & mórtuus est. Vixit autem Malálеël sexagínta quinque annis, & génuit Jared. Et vixit Malálеël postquam génuit Jared, octingéntis trigínta annis: & génuit fílios & fílias. Et facti sunt omnes dies Malálеël octingénti nonagínta quinque anni, & mórtuus est. Vixit quoque Jared centum sexagínta duóbus annis, & génuit Henoch. Et vixit Jared postquam génuit

nuit Henoch, octingéntis annis, & génuit filios & filias. Et facti sunt omnes dies Jared nongénti sexagínta duo anni, & mórtuus est. Porrò Henoch vixit sexagínta quinque annis, & génuit Mathúsalem, & ambulâvit Henoch cum Deo: & vixit Henoch postquam génuit Mathúsalem, trecéntis annis, & génuit filios & filias. Et facti sunt omnes dies Henoch trecénti sexagínta quínque anni. Ambulavítque cum Deo, & non appáruit: quia tulit illum Deus. Vixit quoque Mathúsalem centum octogínta septem annis, & génuit Lamech. Et vixit Mathúsalem postquam génuit Lamech, septingéntis octogínta duôbus annis, & génuit filios & filias. Et facti sunt omnes dies Mathúsalem nongénti septuagínta novem anni, & mórtuus est. Vixit autem Lamech centum octogínta duôbus annis, & génuit filium: vocavítque nomen ejus Noë, dicens: Iste consolábitur nos ab óperibus, & labóribus mánuum nostrârum, in terra cui maledíxit Dóminus. ℟. Amen.

Antíphona 1. Ad defensiônem nostram Deus noster réspice. Psalmus 21.

Orátio.

AD defensiônem nostram Dómine Deus noster dignánter réspice; éripe à frámea ánimas nostras: & ne doctrinâ pascâmur lethâli, tuo nos tutámine rege; simúlque de ore leônis, rápere nos cupiéntis, líbera: & oblatrántis perfídiam canis per vígili contúitu, solícitâ nos prótege curâ. ℟. Amen. Per.

Antíphona 2. Delícta qui solus intélligis, à peccátis nostris munda nos, Dómine. Psalmus 18.

Orátio.

AB occúltis nostris munda nos, Dómine, purgándo consciéntiam, quæ intérnis ac própriis inficitur máculis: ab aliénis quoque parce servis tuis; ut ea indúlgeas, quæ vel malòrum exémplis addíscimus, vel pravis inlécti persuasiónibus perpetrâmus: ut, qui te próprium agnóscimus Dóminum, peccatôrum nequàquam sentiàmus ultérius dominàtum. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, Deus noster, &c.

Antíphona 3. Exáudi nos in die, quà invocavérimus te, Dómine Deus noster. Psalmus 19.

Hymnus. O Nazaréne. fol. 144.

Capítula.

IMple Dómine omnes petitiónes nostras; ac mitte nobis auxílium de sancto: mēmor esto omnis sacrificii nostri, quod tibi non solùm oblatiône, sed étiam oratiône atque afflictiône dicâmus: ut nos tibi húmiles semper fácias, & contrítos atténdas.

Pater noster. Et ne nos. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum spíritu.

Ad Vésperum.

Lauda. Tu illúminans lucérnam meam, Dómine.

Antíphona. Salva plebem tuam Dómine, & bénedic hereditàtem tuam. Psalmus 27.

Lauda. Dirigánturviæ nostræ, Dómine. P. Ad custodiéndas justificatiónes tuas. ℣. Beáti immaculáti in via: qui ámbulant in lege Dómini. Glória, & honor Patri. P. Ad custodiéndas justificatiónes. Hymnus. Christe Salvàtor ómnium Cœlòrum, &c. Quære fol. 97. Supplicátio. Orêmus Redemptòrem mundi. Quære fol. 138.

Capítula.

SIT festum jejúnium nostrum apud te, Dómine, qui iniquitátes deles, & peccâta dimíttis: vide gémitus confiténtium tibi, & preces ómnium libénter exáudi; ut, qui tibi in veritàte sérviunt, adversitàte nullâ turbéntur, áuferens omnem malítiam de córdibus nostris, ut tuis inhæréndo præcéptis, tuâ nos pace lætífices.

Pater noster.

Benedíctio.

JEsus Salvâtor ac Deus noster emúndet vos per abstinéntiæ puritàtem ab omni delícti contagiône. ℟. Amen. Quique vestrârum est redémptio animàrum, sit remunerâtor vestrôrum jejuniòrum. ℟. Amen. Ut ab eo donétur vobis ætérna glória, à quo sanctificári vos vultis per abstinéntiam. ℟. Amen. Per.

Lauda. Inítium sapiéntiæ timor. fol. 143.

FERIA TERTIA

Ad Matutînum.

Voce meâ ad Dóminum clamávi: & exaudívit me de monte sancto suo. Psalmus 3.

Orátio.

AD te, Dómine, próprìæ vocis clamôre dirécto, non verba ingénti sono perstríngimus: sed te ad propitiándum toto cordis afféctu depóscimus; exáudi nos quæsumus de monte sancto tuo Jesu Christo Dómino nostro: cujus nos altitûdo érigit: cujus dilâtat fortitûdo: cujúsque amplitûdo confirmat. ℟. Amen. Per.

Antíphona 1. Dóminus virtûtem pópulo suo dabit: & benedicet in pace plebem suam. Psalmus 28.

Orá-

Orátio.

DA Dómine virtûtem pópulo tuo contra adversitâtum ómnium mala; plebémque tuam pacis collatióne locupléta: ut pro abundántia quiétis omnes in templo tuo tibi glóriam cóncinant; laudémque páriter & honòrem, malis vitæ hujus oblítis, tuæ semper déferant majestáti. ℞. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 2. Sperántes in Dómino misericórdia circúmdabit. Psalmus 31.

Orátio.

REmítte Dómine impietâtem cordis nostri, pro qua te omnis Sanctus in témpore opportúno exôrat; atque intelléctum tríbue nobis per oratiònis suffrágium, quod precàmur: & ínstrue nos in hujus vitæ via, quà grádimur. ℞. Amen. Per misericórdiam tuam, &c.

Antíphona 3. Confitémini Dómino in cíthara: in psaltério decem chordàrum psállite illi. Psalmus 132.

Orátio.

GAudium justórum, quod est in te, Dómine, famulórum tuórum infúnde viscéribus; ut conlaudátio tua, quæ rectos decet, omnem à sénsibus nostris pravitâtem expúrget. ℞. Amen. Per misericórdiam.

Responsórium. Convertàmur ad Dóminum Deum nostrum. P. Quóniam benígnus ac mitis est ad ignoscéndum; & dimíttit in tempôre tribulatiònis peccâta nostra. ℣. Venite, adorèmus, & procidàmus ante Deum: & plorèmus coram Dómino, qui fecit nos. P. Quóniam benígnus. ℣. Glória &c. Reiterètur Responsórium.

IN LAUDIBUS.

Antíphona. Secúndùm magnam misericórdiam tuam dele, Dómine, iniquitátes meas. Psalmus 50.

Orátio.

SEcúndùm multitúdinem miseratiónum tuàrum Dómine, dele iniquitátes nostras: ut, quia istæ nos ággravant, illæ nos érigant. Cor contrìtum & humiliàtum ne spernas in nobis, sed per ineffábilem poténtiam Trinitàtis inhábitet in nobis Spíritus Sanctus, ínnovet spíritus rectus, confirmet spíritus principàlis, atque unius testimónii sit virtus, ut confirmátos nos per Patrem, éditos esse gaudeàmus per Spíritum Sanctum. ℞. Amen. Per misericórdiam.

Ad Cánticum.

Antíphona. Levèmus corda nostra cum láchrymis ad Dóminum in cœlis.

Cánticum Threnôrum 3.

QUid murmuràvit homo vivens, * vir pro peccátis suis?

Scrutèmur vias nostras, & quærâmus, * & revertàmur ad Dóminum:

Levèmus corda nostra cum mánibus * ad Dóminum in cœlis.

Nos iníquè égimus, & ad iracúndiam te provocávimus: * idcírco tu inexorábilis es.

Operuísti in furòre, & percussísti: * occidísti, nec pepercísti.

Opposuísti nubem tibi, * ne tránseat orátio.

Glória, & honor Patri.

Ad Benedíctus.

Antíphona. In tuo, Deus, lúmine vidébimus lumen. ℣. Osténde misericórdiam tuam sciéntibus te, & justítiam tuam iis, qui recto sunt corde.

Cánticum. Benedíctus. fol. 6.

Lauda. In sanctis ejus laudàte Dóminum: in firmaménto virtùtis ejus laudàte Dóminum. Psalmus 150.

Léctio libri Génesis. *Capitulo* 11.

℞. Deo grátias.

IN illis diébus: Erat terra lábii unius, sermonúmque eorúmdem. Cùmque proficiscceréntur de oriénte, invenérunt campum in terra Sennaár, & habitavérunt in eo. Dixítque alter ad próximum suum: Venite, faciàmus láteres, & coquâmus. Habuerúntque láteres pro saxis, & bitúmen pro cæménto: & dixérunt: Venite, faciàmus nobis civitâtem & turrim, cujus culmen pertíngat usque ad cœlum: & celebrèmus nomen nostrum ántequam dividâmur in univérsas terras. Descéndit autem Dóminus ut vidéret civitâtem, quam ædificábant filii Adam, & dixit: Ecce unus est pópulus, & unum est lábium ómnibus: cœpérunt hoc fácere, nec desístent à cogitatiónibus suis, donec eas ópere cómpleant. Venite ígitur, descendâmus, & confundâmus ibi línguas eórum, ut non áudiat unusquísque vocem próximi. Atque ita divísit eos Dóminus ex illo loco in univérsas terras, & cessavérunt ædificàre civitâtem. Et idcírco vocàtum est nomen ejus Babél, quia ibi confúsum est lábium univérsæ terræ: & inde dispérsit eos Dóminus super fáciem cunctàrum regiònum. Hæ sunt generatiónes Sem: Sem centum annòrum erat, quando génuit Arpháxat, biénnio post dilúvium. Vixítque Sem postquam génuit Arpháxat, quingéntos annos: & génuit filios & filias. Porrò Arpháxat vi-

vixit trigínta quinque annis, & génuit Salech. Vixítque Arpháxat postquam génuit Salech, trecéntis tribus annis: & génuit filios & filias. Salech quoque vixit trigínta annis, & génuit Heber. Vixítque Salech, postquam génuit Heber, quatuorcéntis tribus annis. Vixit autem Heber trigínta & quátuor annis, & génuit Phalech. Et vixit Heber, postquam génuit Phalech, quatuorcéntis trigínta annis: & génuit filios & filias. Vixit autem Phalech trigínta annis, & génuit Rheu. Vixítque Phalech, postquam génuit Rheu, ducéntis novem annis: & génuit filios & filias. Vixit autem Rheu trigínta quinque annis, & génuit Saruch. Vixit quoque Rheu, postquam génuit Saruch, ducéntis septem annis: & génuit filios & filias. Vixit verò Saruch trigínta annis, & génuit Nachor. Vixítque Saruch, postquam génuit Nachor, ducéntis annis: & génuit filios & filias. Vixit autem Nachor vigínti & novem annis, & génuit Thare. Vixit autem Nachor, postquam génuit Thare, centum decem & novem annis: & génuit filios & filias. Vixítque Thare septuagínta annis, & génuit Abram, Nachor, & Aran. Porrò Aram génuit Loth. Mortuúsque est Aram ante Thare patrem suum in terra nativitàtis suæ in Ur Chaldæòrum. Duxérunt autem Abram & Nachor uxóres: nomen uxòris Abram, Sáraï: & nomen uxòris Nachor, Melcha, filia Aram, patris Melchæ, & patris Jeschæ. Erat autem Sáraï stérilis, nec habèbat líberos. Tulit ítaque Thare Abram filium suum, & Loth filium Aram, filium filii sui, & Sáraï nurum suam, uxòrem Abram filii sui, & edúxit eos de Ur Chaldæòrum, ut irent in terram Chánaan: venerúntque usque Aram, & habitavérunt ibi. Et facti sunt omnes dies Thare ducentòrum & quinque annòrum, & mórtuus in Aram. Cap. 12. Dixit autem Dóminus ad Abram: Egrédere de terra tua, & de cognatiòne tua, & de domo patris tui, & veni in terram quam monstrávero tibi. Faciámque te in gentem magnam, & benedicam tibi, & magnificàbo nomen tuum, erísque benedíctus. Benedicam benedicéntibus tibi, & maledicam maledicéntibus tibi, atque in te benedicéntur univérsæ cognatiónes terræ. Egréssus est ítaque Abram, sicut præcéperat ei Dóminus, & ivit cum eo Loth: septuagínta quinque annòrum erat Abram, cum egrederètur de Aran. Tulítque Sáraï uxòrem suam, & Loth filium fratris sui, universámque substántiam quam posséderant, & ánimas quas fécerant in Aran: & egréssi sunt ut irent in terram Chánaan. Cùmque venissent in eam, pertransivit Abram terram usque ad locum Sichem, usque ad convállem illústrem: Chananèus autem tunc erat in terra. Apparuítque Deus Abram, & dixit ei: Sémini tuo dabo terram hanc. Qui ædificàvit ibi altàre Dómino, qui appáruit ei. Et inde transgrédiens ad montem, qui erat contra oriéntem Bethel, teténdit ibi tabernáculum suum, ab occidénte habens Bethel, ab oriénte Hai: ædificàvit quoque altàre Dómino, invocavítque nomen ejus. ℟. Amen.

Hymnus. Deus ætérni lúminis, candor inenarrábilis. Quære fol. 98.

Preces. Orèmus, ut nos sacrosáncto jejúnio témpore Quadragésimæ, ùt suprà.

Capítula.

Domine, apud quem est fons vitæ, & in cujus lúmine aspícimus lumen énutri in nos tuæ sciéntiæ splendòrem: ut sitiéntibus nobis vitàlem impértias potum; & caligántibus animàbus supérni lúminis restítuas intelléctum.

Pater noster.

Lauda. Gloriémur, Dómine P. In laude tua. ℣. Ut confiteàmur nómini sancto tuo: & gloriémur in laude tua. ℣. Glória, & honor. P. In laude tua.

Orátio.

Salvos nos fac, Dómine Deus noster, & in salûte tua vísita: nec iniquitàtis nostræ pœna, sed timòris tui nos humíliet disciplìna; ut tua gloriémur in laude, & confiteàmur in nómine: nos quoque ad vidéndum lætítiam electòrum tuòrum éxcitet bónitas; & ad laudándum regni tui adscíscat heréditas. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Ad Tértiam.

Proverbiòrum Salomònis. *Capítulo* 5.

℟. Deo grátias.

Filli, Bibe aquam de cistérna tua, & fluénta pútei tui: Derivéntur fontes tui foràs, & in platéis aquas tuas dívide. Habèto eas solus, nec sint aliéni partícipes tui. Sit vena tua benedícta, & lætàre cum mulíere adolescéntiæ tuæ: cerva charíssima, & gratíssimus hínnulus: úbera ejus inébrient te omni témpore, & in amòre ejus delectàre júgiter. Quare sedúceris fili mi ab aliéna, & fovèris sinu altérius? Réspicit Dóminus vias hóminis, & omnes gressus illius consíderat. Iniquitátes suæ cápiunt ímpium, & fúnibus pec-

peccatórum suórum constríngitur. Ipse moriétur, quia non hábuit disciplínam, & multitúdine stultítiæ suæ decípitur. Fili mi, si spopónderis pro amíco tuo, defixísti apud extráneum manum tuam, inlaqueàtus es verbis oris tui, & captus própriis sermónibus. Fac ergo quod dico, fili mi, & temetipsum líbera. ℟. Amen.

Léctio libri Génesis. *Capítulo* 12.

℟. Deo grátias.

IN illis diébus: Facta est fames in terra: descendítque Abram in Ægyptum, ut peregrinarétur ibi: prævalúerat enim fames in terra. Cùmque propè esset ut ingrederétur Ægyptum, dixit Sáraï uxóri suæ: Novi quòd pulchra sis múlier: & quòd cum te víderint Ægyptii, dictúri sunt, quòd uxor mea sis, & interficient me, & te reservábunt. Dic ergo, óbsecro te, quòd soror mea sis: ut bene sit mihi propter te, & vivet ánima mea ob grátiam tui. Cùm ítaque ingréssus esset Abram Ægyptum, vidérunt Ægyptii mulíerem quòd esset pulchra nimis. Et nunciavérunt príncipes Pharáoni, & laudavérunt eam apud illum: & subláta est múlier in domum Pharaònis. Abram verò bene usi sunt propter illam: fuerúntque ei oves, & boves, & ásini, & servi & famíliæ, & ásinæ, & caméli. Flagellávit autem Dóminus Pharaònem plagis máximis, & domum ejus, propter Sáraï uxórem Abram. Vocavítque Phárao Abram, & dixit ei: Quidnam est quod fecísti mihi? quare non indicásti quod uxor tua esset? Quam ob causam dixísti esse sorórem tuam, ut tóllerem eam mihi in uxórem? Nunc ígitur ecce conjux tua, áccipe eam, & vade. Præcepítque Phárao super Abram viris: & deduxérunt eum, & uxórem illíus, & ómnia quæ habèbat. Capít. 13. Ascéndit ergo Abram de Ægypto, ipse & uxor ejus, & ómnia quæ habèbat, & Loth cum eo, ad austrálem plagam. Erat autem dives valde in possessióne argénti & auri. Reversúsque est páriter, quò vénerat, à merídie in Bethél usque ad locum ubi priùs fixerat tabernáculum inter Bethél & Haï: in locum altàris quod fécerat priùs, & invocávit ibi nomen Dómini. Sed & Loth qui erat cum Abram, fuérunt greges óvium, & arménta, & tabernácula. Nec póterat eos cápere terra, ut habitárent simul: erat quippe substántia eórum multa, & nequíbant habitàre commúniter. Unde facta est rixa inter pastóres gregum Abram & Loth. Eo autem témpore Chananæus & Pherezæus habitábant in illa terra. Dixit ergo Abram ad Loth: Ne quæso sit júrgium inter me & te, & inter pastóres meos & pastóres tuos: fratres enim sumus. Ecce univérsa terra coram te est: recède à me, óbsecro: si tu ad sinístram íeris, ego ad déxteram tenèbo: si tu ad déxteram elégeris, ego ad sinístram pergam. Elevátis ítaque Loth óculis, vidit omnem circa regiònem Jordànis, quæ univérsa inrigabàtur, ántequàm subvérteret Dóminus Sódomam & Gomórrham, sicut paradisus Dómini, & sicut Ægyptus veniéntibus in Segor. Elegítque sibi Loth regiónem circa Jordànem, & recéssit ab oriénte: divisíque sunt altéruter à fratre suo. Abram habitávit in terra Chánaan: Loth verò morátus est in óppidis, quæ erant circa Jordànem, & habitávit in Sódomis. Hómines autem Sodomítæ péssimi erant, & peccatóres coram Dómino nimis. Dixítque Dóminus ad Abram, postquam divísus est Loth ab eo: Leva óculos tuos diréctum, & vide à loco, in quo nunc es, ad aquilònem & ad merídiem, ad oriéntem & ad occidéntem. Omnem terram, quam cónspicis, tibi dabo & sémini tuo usque in sempitérnum. Faciámque semen tuum sicut púlverem terræ: si quis potest hóminum numeràre púlverem terræ, semen quoque tuum numeràre póterit. Surge ergo, perámbula terram in longitúdine, & in latitúdine sua: quia tibi datùrus sum eam. Movens ígitur Abram tabernáculum suum, venit & habitávit juxta convállem Mambré, quæ est in Hebron: ædificavítque ibi altáre Dómino. ℟. Amen.

Antíphona 1. Anima nostra pátiens est Dómino: quóniam adjùtor & protéctor noster est. Psalmus 32.

Orátio.

TIbi Dómino pátiens est ánima nostra; à quo & virtùtem tolerántiæ, & præmium concupíscit accípere: tua ergo super nos misericórdia, sicut sperávimus, fiat: tuáque nos grátia consuèta prævéniat. ℟. Amen. Per misericórdiam, &c.

Antíphona 2. Magnificàte Dóminum mecum: & exaltémus nomen ejus in unum. Psalmus 33.

Orátio.

INquiréntes te, Dómine, dignánter exáudi; atque ut in te laudètur ánima nostra, propítius indúltor impérti: &, qui juxtà es his, qui tribuláto sunt corde, aurem tuam

tuam ad contritiònem nostri spíritûs pande: & ad pacem tuam, quæ exúperat omnem sensum, córpora nostra & corda convérte. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona 3. Fílii hóminum in protectiòne alàrum sperant, Dómine. Psalmus 35.

℟. Benefáciat nobis Deus, & líberet nos ab ómnibus malis. P. Et donet pacem in diébus nostris. ℣. Illúminet vultum suum super nos. P. Et donet. ℣. Glória. Reiterètur ℟.

Preces. Avérte, Dómine, iram furòris tui: P. Et miseràtus parce pópulo tuo. ℣. Omnium précibus pium auditum præbe: & quæ rogàmus sanctè, citò concède. ℣. Christe, flébiles gémitus intuère: víncula mortis solve, & vitam largìre. P. Et miseràtus. ℣. Jam vide láchrymas: intéllige lugéntes: tandem delícta nostra clemens ignósce. P. Et miseràtus. ℣. Nullus ex nobis est, quem áudias libénter; tu propter temetípsum, Christe, succúrre. P. Et miseràtus.

Hymnus. Reférre prisci. fol. 145.

Capítula.

IN protectiòne alàrum tuàrum Dómine filios hóminum sperántes, nequâquam détegas; sed tamquam pullos, quò possímus supérnis volatílibus præparári, fovéndo enútrias: neque dérípi nos laceratiòne insidiántium sinas; nec à nido Ecclésiæ tuæ avolàre permíttas; sed, dum nos tégmine regis patérno, ad ubertàtem domûs tuæ adjúti tuo veniàmus auxílio.

Pater noster.

Ad Sextam.

Léctio libri Esaíæ Prophétæ. *Capítulo* 5.

℟. Deo grátias.

HÆC dicit Dóminus: Væ qui conjúngitis domum ad domum, & agrum ad agrum copulàtis usque ad términum loci: nunquid habitàbitis soli vos in médio terræ? In áuribus meis sunt hæc, dicit Dóminus exercítuum: Nisi domus multæ desértæ fúerint, grandes, & pulchræ, absque habitatòre. Decem enim júgera vineàrum fácient lagúnculam unam, & trigínta módii seméntis fáciunt módios tres. Væ qui consúrgitis manè ad ebrietàtem sectándam, & potándum usque ad vésperum, ut vino æstuètis. Cíthara, & lira, & tympanum, & tíbia, & vinum in convíviis vestris: & opus Dómini non respícitis, nec ópera mánuum ejus consideràtis. Proptéreà captivus ductus est pópulus meus, quia non hábuit sciéntiam, & nóbiles ejus interiérunt fame, & multitúdo ejus siti exáruit. Proptéreà dilatàvit inférnus ánimam suam, & apéruit os suum absque ullo término: & descéndent fortes ejus, & pópulus ejus, & sublímes, gloriosíque ejus ad eum. Et incurvàbitur homo, & humiliàbitur vir, & óculi sublímium depriméntur. Et exaltàbitur Dóminus exercítuum in judício, & Deus sanctus sanctificàbitur in justítia. ℟. Amen.

Antíphona 1. Exúrge Dómine, ádjuva nos, & líbera nos propter nomen tuum. Psalmus 43.

Orátio.

EXúrge Dómine, ádjuva nos contra omnem malítiam persequéntium; & líbera nos propter nomen tuum à contráctu spírituum immundòrum: ut, qui nos in loco humiliásti afflictiònis, exáltes íterum in remuneratiòne virtûtis. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 2. Mémores sumus nóminis tui, Deus, in omni progénie & generatiòne. Psalmus 44.

Orátio.

FAc nos Dómine dilígere justítiam & odíre iniquitàtem: ac per spéciem, tuam pulchritúdinem quæréntes, dedúcat nos mirabíliter déxtera tua: &, mortificáto in nobis incentívo fornicatiònis, accínge lumbos nostros gládio castitàtis. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona 3. Deus nostrum refúgium, & virtus; adjùtor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis. Psalmus 45.

℟. Avérte, Dómine, iram tuam à nobis. P. Ne in ætérnum irascàris nobis. ℣. Mítiga, Dómine, omnem iram tuam: & avérte ab ira indignatiònis tuæ. P. Ne in ætérnum. ℣. Glória. P. Ne in ætérnum.

Preces. Ad te clamàmus, Dómine. P. Precàmur, ut exáudias. ℣. Christe Redémptor ómnium, exáudi preces súpplicum. P. Precàmur. ℣. Concède nobis donum grátiæ, & fructum pœniténtiæ. P. Precàmur. ℣. Rémove à nobis gládium, famem, & pestiléntiam. P. Precàmur. ℣. Solve delícti perículum, & dona indulgéntiam. P. Precàmur.

Hymnus. O Nazarène, lux. fol. 144.

Orátio.

DEus noster esto nobis in advérsis refúgium; & in certamínibus hujus mundi virtûtis tuæ præbe solàtium: & dum te adventánte mœrens turbàta fúerit terra, tibi adjungántur in gáudio, qui ob metum jú-

Digitized by Google

dícii admíssa deflent in sæculo: ut tu, virtûtum Dóminus, sis nobíscum; quem & timêmus júdicem; & cognóscimus redemptòrem.

Pater noster.

Ad Nonam.

Léctio libri Ecclesiástici Salomònis. *Cap.* 2.

℟. Deo grátias.

FIli, Accédens ad servitûtem Dómini, sta in justítia, & timòre, & præpara ánimam tuam ad tentatiònem: Déprime cor tuum, & sústine: inclína aurem tuam, & éxcipe verba intelléctus: & ne festínes in tempus obductiònis. Sústine sustentatiónes Dei, & conjúngere Deo, & sústine, ut crescat in novíssimo vita tua. ℟. Amen.

Léctio libri Génesis. *Capítulo* 15.

℟. Deo grátias.

IN illis diêbus: Factus est sermo Dómini ad Abram per visiònem, dicens: Noli timêre Abram, ego protéctor tuus sum, & merces tua magna nimis. Dixítque Abram: Dómine Deus, quid dabis mihi? ego vadam absque líberis: & filius procuratòris domûs meæ, iste Damáscus Eliezér. Addidítque Abram: Mihi autem non dedísti semen; & ecce vernáculus meus, heres meus erit. Statímque sermo Dómini factus est ad eum, dicens: Non erit hic heres tuus: sed qui egrediètur de útero tuo, ipsum habêbis herêdem. Eduxítque eum foras, & ait illi: Súspice cœlum, & númera stellas, si potes. Et dixit ei: Sic erit semen tuum. Crédidit Abram Deo, & reputàtum est illi ad justítiam. Dixítque ad eum: Ego Dóminus qui edúxi te de Ur Chaldæòrum, ut darem tibi terram istam, & possidéres eam. At ille ait: Dómine Deus, unde scire possum, quòd possessûrus sum eam? Et respóndit Dóminus: Sume, inquit, mihi vaccam triénnem, & capram trimam, & aríetem annòrum trium, túrturem quoque & colúmbam. Qui tollens univérsa hæc, divìsit ea per médium, & utrásque partes contra se altrínsecùs pósuit: aves autem non divisit. Descenderúntque vólucres super cadávera, & abigêbat eas Abram. Cùmque Sol occúmberet, sopor írruit super Abram, & horror magnus & tenebròsus invàsit eum. Dictúmque est ad eum: Scito prænóscens quòd peregrinum futûrum sit semen tuum in terra non sua, & subjícient eos servitúti, & afflígent quadringéntis annis. Verúmtamen gentem, cui servitúri sunt, ego judicàbo: & pòst egrediéntur cum magna substántia. Tu autem ibis ad patres tuos in pace, sepúltus in senectûte bona. Generatiòne autem quartâ reverténtur huc: necdum complétæ sunt iniquitátes Amorrhæòrum usque ad præsens tempus. Cùm ergo occubuísset Sol, facta est calìgo tenebrôsa, & appáruit clíbanus fumans, & lampas ignis tránsiens inter divisiónes illas. In illo die pépigit Dóminus cum Abram fœdus, dicens: Sémini tuo dabo terram à flúvio Ægypti usque ad flúvium magnum Euphràten, Cinæos, & Cenezæos, Cethmonæos, & Ethæos, & Pherezæos, Ráphaim quoque, & Amorrhæos, Evæos, & Chananæos, & Gergesæos, & Jebusæos. Cap. 16. Igitur Sáraï, uxor Abram, non genúerat sibi líberos: sed habens ancíllam Ægyptiam nómine Agár, dixit maríto suo: Ecce conclûsit me Dóminus, ne párerem: ingrédere ad ancíllam meam, si fortè saltem ex illa suscípiam fílios. Cùmque ille acquiésceret deprecánti, tulit Agár Ægyptiam ancíllam suam, post annos decem quàm habitàre cœperant in terra Chánaan: & dedit eam viro suo uxôrem. Qui ingréssus est ad eam. At illa concepísse se videns, despéxit dóminam suam. Dixítque Sáraï ad Abram: Inîquè agis contra me: ego dedi ancíllam meam in sinum tuum, quæ videns quòd concéperit, despéctui me habet: júdicet Dóminus inter me & te. Cui respóndit Abram: Ecce, ait, ancílla tua in manu tua est, útere eâ ut libet. Affligénte ígitur eam Sáraï, fugam íniit. Cùmque invenísset eam Angelus Dómini juxta fontem aquæ in solitúdine, quæ est in via Sur in desérto, dixit ad illam: Agár ancílla Sáraï, unde venis? & quò vadis? quæ respóndit: A fácie Sáraï dóminæ meæ ego fúgio. Dixítque ei Angélus Dómini: Revértere ad dóminam tuam, & humília te sub manu illìus. Et rursum: Multíplicans, inquit, multiplicâbo semen tuum, & non numerábitur præ multitúdine. Ac deínceps: Ecce, ait, concepísti, & páries filium: vocabísque nomen ejus Ismaël, eò quòd audíerit Dóminus afflictiònem tuam. Hic erit ferus homo, manus ejus contra omnes & manus ómnium contra eum: & è regiòne universòrum fratrum suòrum figet tabernácula. Vocâvit autem Agár nomen Dómini qui loquebâtur ad eam. Dixit enim: Profécto hìc vidi posteriòra vidéntis me. Proptéreà appellâvit púteum illum, Púteum vivéntis & vidéntis me. Ipse est inter Cades & Barad.

Pe-

Peperítque Agar Abræ filium : qui vocâvit nomen ejus Ismaël. Octogínta & sex annórum erat Abram quando péperit ei Agar Ismaëlem. Cap. 17. Postquàm verò nonagínta & novem annórum esse cœperat, appáruit ei Deus dicens, dixítque ad eum : Ego Dóminus omnípotens : ámbula coram me, & esto perféctus. Ponámque fœdus meum inter me & te, & multiplicâbo te veheménter nimis. Cécidit Abram pronus in fáciem. Dixítque ei Deus : Ego sum, & ponam pactum meum tecum, erísque pater multárum géntium. Nec ultrà vocábitur nomen tuum Abram : sed Abraham : quia patrem multàrum géntium constítui te. Faciámque te créscere vehementíssimè, & ponam te in géntibus, regésque ex te egrediéntur. Et státuam pactum meum inter me & te, & inter semen tuum post te in generatiónibus suis, fœdere sempitérno: ut sim Deus tuus, & sémini tuo post te. Dabóque tibi & sémini tuo terram peregrinatiónis tuæ, omnem terram Chánaan in possessiònem ætérnam, erôque Deus eôrum. Dixit iterúmque Deus ad Abraham : Et tu ergo custódies pactum meum, & semen tuum post te in generatiónibus suis. Hoc est pactum meum quod observábitis inter me & vos, & semen tuum post te : Circumcidètur ex vobis omne másculum : & circumcidètis carnem præpútii vestri, & sit in signum fœderis inter me & vos. Infans octo diérum circumcidétur in vobis, omne masculínum in generatiónibus vestris: tam vernáculus, quàm emptítius circumcidètur, & quæcúmque non fúerint de stirpe vestra : erítque pactum meum in carne vestra in fœdus ætérnum. Másculus, cujus præpútii caro circumcisa non fúerit, delébitur ánima illa de pópulo suo : quia pactum meum írritum fecit. Dixit quoque Deus ad Abraham : Sáraï uxórem tuam non vocábis Sáraï, sed Saram. Et benedicam ei, & ex illa dabo tibi filium cui benedictùrus sum, erítque in natiónes, & reges populórum oriéntur ex eo. Cécidit Abraham in fáciem suam, & risit in corde suo, dicens : Putásne centenário nascétur filius? et Sara nonagenária páriet? Dixítque ad Dóminum : Utinam Ismaël vivat coram te. Et ait Dóminus ad Abraham : Sara uxor tua páriet tibi filium, vocabísque nomen ejus Isaac, & constítuam pactum meum illi in fœdus sempitérnum, & sémini ejus post eum. Super Ismaël quoque exaudívi te : ecce, benedicam ei, & augêbo & multiplicábo eum valde : duódecim duces generâbit, & fáciam illum créscere in gentem magnam. Pactum verò meum státuam ad Isaac, quem páriet tibi Sara témpore isto in anno áltero. ℟. Amen.

Antíphona 1. Simul in unum dives & pauper : áuribus percípite ; qui habitàtis orbem. Psalmus 48.

Orátio.

Audiant simul te Dómine omnes gentes; dives ac pauper aurem tibi cordis accómmodent : ibique ómnium ad fidem præparêtur audítio, quò salvándis promíttitur grátiæ plenitùdo. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, Deus, &c.

Antíphona 2. Exáudi nos, Deus salutàris noster, spes ómnium finium terræ. Psalmus 64.

Orátio.

Exáudi nos Deus salutàris noster; ac nos tuà virtûte præcinge : dumque fidei optámus soliditàtem, spei mereâmur quiètem, & charitàte perveniàmus ad réquiem. ℟. Amen. Per.

Antíphona 3. Dícite Deo : Quàm terribília sunt ópera tua! in multitùdinem virtùtis tuæ. Psalmus 65.

Hymnus. O Nazarêne. fol. 144.

Capitula.

Dona nobis Dómine ; ut nos, qui te credéndo, domum tuam in holocáustis ingrédimur, dicátis tibi opéribus, ac mortificáto córpore serviàmus : sicque non amóveas oratiónem nostram & misericórdiam tuam à nobis ; dum ea ínspicis pétere, quæ nobis próspicis convenire.

Pater noster. A malo nos líbera. fol. 10.

Ad Vésperum.

Lauda. Illuminátio mea, & salus mea Dóminus. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum.

Antíphona. Salvos nos fáciat déxtera tua, & exáudi nos. Deus locûtus est in sancto suo. Psalmus 59.

Lauda. Tu mandásti, mandáta tua P. Custodìre nimis, Deus meus. ℣. Utinam dirigántur viæ meæ, ad custodiéndas justificatiónes tuas. P. Custodire. ℣. Glória, & honor Patri. P. Custodire.

Hymnus.

Christe lumen perpétuum
Astrórum, fulgor síderum,
Noctem nostram illúmina,
Consérva pura péctora.
Nullis incêdat láqueis.

Nullis gravêtur hóstibus,
Nec maculêtur corpus
Lascíviâ per sopôrem.
Custódi corda ómnium
Fideliúmque máximâ
Protectióne própria
Tua, Christe, poténtia.
Ut gratulêtur ánima
Vidísse lucem prósperam,
Implésse vota débita
Reddénda tibi, Trínitas.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio
Cum Spíritu Paráclito
In sempitérna sæcula. Amen.

Supplicátio. Orêmus, ut nos sacrosáncto jejúnio témpore Quadragésimæ.

Capítula. Omnípotens sempitérne Deus. f. 94.

Benedíctio.

Benedicat omnípotens Dóminus præséntem famíliam, qui crucis portâvit injúriam. ℟. Amen. Ipse vos perdûcat cœléste in regnum, qui pepéndit in ligno. ℟. Amen. Ipse ad déxteram Patris vos cóllocet, qui causa nobis factus est pacis. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Lauda. Gloriêmur, Dómine.

Orátio. Salvos nos fac. fol. 151.

FERIA QUARTA
Ad Matutinum.

Antíphona. Glória mea exáltans caput meum. Voce meâ ad Dóminum clamávi: & exaudívit me de monte sancto suo. Psalmus 3.

Orátio.

Glória nostra, Deus noster, da nobis, ut in te sine fine gloriêmur: quosque fecísti de cápitis exultatióne sublímes, quæsumus, ut efficias de totius córporis consummátâ salúte secúros. Elevet abjectiònem nostram tua magna celsitúdo: ut, qui humilitáte tuâ à terrénis erígimur, exaltatióne quoque tuâ ad cœléstia pérvehi mereâmur. ℟. Amen. Per.

Antíphona 1. Consérva nos Dómine, quóniam in te sperâmus. Tu enim, Dómine, pars hereditátis nostræ. Psalmus 15.

Orátio.

Consérva nos Dómine in timôre, quos díligis; & à peccáti contagióne nos sépara: ut, quia bonôrum nostrôrum non índiges, tuôrum nos donôrum adsócies. ℟. Amen. Per.

Antíphona 2. Quærite Dóminum, & vivet ánima vestra. Psalmus 68.

Orátio.

Quæréntibus te, Dómine, vitam ánimæ nostræ temetípsum impérti; exáudi páuperes tuos, qui nihil præ sua justítia, sed tuo repléntur múnere; tuâ aluntur substántiâ, tuâ grátiâ protegántur. Nec despícias vinctos, quorum te suspírant desidéria; quorum tibi áderunt ánimæ; tuorúmque stúdia júgiter prosequúntur. ℟. Amen. Per.

Antíphona 3. In adjutórium nostrum inténde, Dómine: ad adjuvándum me festína. Psalmus 69.

Orátio.

Inténde in adjutórium nostrum Dómine, & ut nos ádjuves festinus aggrédere: tríbue vires expléndi quæ nóvimus; & perféctum députa quod optâmus: ut, dum ópere tuo tua in nobis præcépta perféceris, tibi laudem députes: de efféctu tuo nos exaltémur in præmio: te nostri magníficet óperis rectitúdo: nos tua attóllat remunerátio. ℟. Amen. Per misericórdiam.

℟. Lavámini, mundi estóte, auférte malum cogitatiònum vestrârum ab óculis meis: quiéscite ágere pervérsè: díscite benefácere, quærite judícium, subvenite oppréssis, judicáte pupíllo, deféndite víduam. P. Si voluéritis, & audiéritis, bona terræ comedètis, dicit Dóminus. ℣. Si fúerint peccáta vestra ut cóccinum, quasi nix, dealbabúntur: & si fúerint rubra quasi vermículus, velut lana erunt. P. Si voluéritis. ℣. Glória. Reiterêtur ℟. Lavámini.

In Láudibus.

Antíphona. Miserêre mei Deus, secúndùm magnam misericórdiam tuam: & secúndùm multitúdinem miseratiônum tuârum dele, Dómine, iniquitátes meas. Psalmus 50.

Orátio. Miserêre, Dómine. fol. 141.

Ad Cánticum.

Antíphona. Ne despícias partem tuam Dómine, quam redemísti ex Ægypto.

Cánticum Esther 13.

Dómine Deus rex omnípotens, * in ditióne tua cuncta sunt pósita,
Et non est, qui possit tuæ resístere voluntáti, * si decréveris salvâre Israël.
Tu fecísti cœlum & terram, * & quidquid cœli ámbitu continêtur.
Dóminus enim ómnium es, * nec est qui resístat majestáti tuæ.
Et nunc Dómine Deus Abraham, miserêre pópulo tuo, * & ne despícias partem tuam,
quam

quam redemísti ex Ægypto.
Exáudi deprecatiônem meam, & propítius esto sorti tuæ & funículo tuo, * & convérte luctum nostrum in gáudium.
Ut vivéntes laudêmus nomen tuum, Dómine, * & non claudas ora canéntium te.
Glória, &c. Reiterêtur Antíphona. Ne despícias.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Deus misereâtur nobis, & benedícat nos: illúminet, Dóminus, vultum suum super nos. ℣. Ut cognoscâmus in terra viam tuam: in ómnibus géntibus salutâre tuum.
Cánticum. Benedíctus es.
Lauda. Montes, & omnes colles, ligna fructífera, & omnes cedri, laudâte Dóminum. Psalmus 148.

Léctio libri Génesis. *Capítulo* 18.

℟. Deo grátias.

IN illis diêbus: Appáruit Deus Abrahæ in convâlle Mambre sedénti in óstio tabernáculi sui in ipso fervôre diéi. Cùmque elevásset óculos, apparuérunt ei tres viri stantes propè eum: qnos cum vidísset, cucúrrit in occúrsum eôrum de óstio tabernáculi sui, & adorâvit in terra. Et dixit: Dómine, si invéni grátiam in óculis tuis, ne tránseas servum tuum: sed áfferam pauxíllum aquæ, & lavéntur pedes vestri, & requiéscite sub árbore. Ponámque buccéllam panis, & confortêtur cor vestrum, póstea transíbitis: idcírcò enim declinástis ad servum vestrum. Qui dixérunt: Fac, ut locûtus es: Festinâvit Abraham in tabernáculum ad Saram, dixítque ei: Accélera, tria sata símilæ commísce, & fac subcinerícios panes. Ipse verò ad arméntum cucúrrit, & tulit inde vítulum tenérrimum & óptimum, dedítque púero: qui festinâvit & coxit illum. Tulit quoque butyrum & lac, & vítulum, quem cóxerat, & pósuit coram eis: ipse verò stabat juxta eos sub árbore. Cùmque comedíssent, dixérunt ad eum: Ubi est Sara uxor tua? Ille respóndit: Ecce in tabernáculo est. Cui dixit: Revértens véniam ad te témpore isto, vità cómite, & habébit fílium Sara uxor tua. Quo audîto, Sara risit post óstium tabernáculi. Erant ambo senes, provectǽque ætâtis, & desíerant Saræ fieri muliébria. Quæ risit occúltè, dicens: Postquàm sénui, & dóminus meus vétulus est, voluptáti óperam dabo? Dixit autem Dóminus ad Abraham: Quare risit Sara uxor tua, dicens: Num verè paritûra sum anus? Nunquid Deo quidquam est difficile? juxta condíctum revértar ad te hoc eôdem témpore, vità cómite, & habêbit Sara fílium. Negâvit Sara, dicens: Non risi: timôre pertérrita. Dóminus autem: Non est, inquit, ita: sed risísti. Cùm ergo surrexíssent inde viri, direxérunt óculos suos contra Sódomam: & Abraham simul gradiebâtur, dedúcens eos. Dixítque Dóminus: Num celâre pótero Abraham, quæ gestûrus sum: cùm futûrus sit in gentem magnam, ac robustíssimam, & BENEDICENDÆ sint in eo omnes natiónes terræ? Scio enim quòd præceptûrus sit fíliis suis, & dómui suæ post se, ut custódiant viam Dómini, & fáciant judícium & justítiam: ut addûcat Dóminus propter Abraham ómnia quæ locûtus est ad eum. Dixit ítaque Dóminus: Clamor Sodomôrum & Gomorrhæôrum multiplicâtus est, & peccâtum eôrum aggravâtum est nimis. Descéndam & vidébo, utrùm clamôrem qui venit ad me, ópere compléverint: an non est ita, ut sciam. Convertérunt se inde, & abiérunt Sódomam. Abraham verò adhuc stabat coram Dómino. Et appropínquans ait: Nunquid perdes justum cum ímpio? Si fúerint quinquagínta justi in civitâte perîbunt simul? & non parces loco illi propter quinquagínta justos, si fúerint in eo? Absit à te, ut rem hanc fácias, & occídas justum cum ímpio, fiátque justus sicut ímpius, non est hoc tuum: qui júdicas omnem terram, nequàquam fácies hoc judícium. Dixítque Dóminus ad eum: Si invénero Sódomis quinquagínta justos in médio civitâtis, dimíttam omni loco propter eos. Respóndens Abraham, ait: Quia semel cœpi, loquar ad Dóminum meum, cùm sim pulvis, & cinis. Quid si minùs quinquagínta justis, quinque fúerint? delébis, propter quadragínta quinque univérsam urbem? Et ait: Non delébo, si invénero ibi quadragínta quinque. Rursúsque locûtus est ad eum: Si autem quadragínta ibi invénti fúerint, quid fácies? Ait: Non percútiam propter quadragínta. Nec, inquit, indignêris, Dómine, si loquar: Quid si ibi invénti fúerint trigínta? Respóndit: Non fáciam, si invénero ibi trigínta. Quia semel, ait, cœpi, loquar ad Dóminum meum: Quid si ibi invénti fúerint vigínti? Ait: Non interfíciam propter vigínti. Obsecro, inquit, ne irascàris, Dómine, si loquar adhuc semel: Quid si invénti fúerint

Digitized by Google

rint ibi decem? Dixit: Non delèbo propter decem. Abiit Dóminus, postquam cessàvit loqui ad Abraham: & ille revérsus est in locum suum. ℟. Amen.

Hymnus. Deus Pater ingénite. Quære f. 101.
Supplicátio. Orêmus, ut nos sacrosáncto jejúnio témpore Quadragésimæ.
Capítula. Illúmina, Dómine, vultum tuum. fol. 26. Pater noster. A malo nos líbera, &c. fol. 10.
Lauda. A peccátis nostris P. Munda nos, Dómine: ℣. & ab aliénis parce servis tuis. P. Munda nos. ℣. Glória, & honor, &c. P. Munda nos.

Orátio.

AB occúltis nostris munda nos Dómine purgándo consciéntiam quæ intérnis ac própriis inficitur máculis: ab aliénis quoque parce servis tuis, ut ea indúlgeas, quæ vel malòrum exémplis addíscimus, vel pravis inlécti persuasiónibus perpetràmus: ut, qui te próprium agnóscimus Dóminum, peccatòrum nequàquam sentiàmus ultèriùs dominàtum. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Ad Tértiam.

Proverbiòrum Salomònis. *Capítulo* 10.
℟. Deo grátias.

FIlius sápiens lætíficat patrem: filius verò stultus mœstítia est matris suæ. Nil próderunt thesáuri impietàtis: justítia verò liberàbit à morte. Non áffliget Dóminus ánimam justi fame, & insídias impiòrum subvértet. Egestàtem operàta est manus remissa: manus autem fórtium divítias parat. Qui nítitur mendáciis, hic pascit ventos: idem autem ipse séquitur aves volántes. Qui cóngregat in messe, filius sápiens est: qui autem stertit æstàte filius confusiònis. Benedíctio Dómini super caput justi: os autem impiòrum óperit iniquitàtem. Memória justi cum láudibus: & nomen impiòrum putrèscet. Sápiens corde præcépta suscípiet: & stultus cæditur lábiis. Qui ámbulat simplíciter, ámbulat confidénter: qui autem dépravat vias suas, maniféstus erit. Qui ánnuit óculo, dabit dolòrem: & stultus lábiis verberábitur. Vena vitæ, os justi: & os impiòrum óperit iniquitàtem. Odium súscitat rixas: & univérsa delícta óperit chàritas. ℟. Amen.

Léctio libri Génesis. *Capítulo* 19.
℟. Deo grátias.

IN illis diébus: Venérunt duo Angeli Sódomam véspere, sedénte Loth in fóribus civitàtis. Qui cùm vidísset eos, surréxit, & ivit óbviàm eis: adoravítque pronus in terra, & dixit: Obsecro, Dómini, declinàte in domum púeri vestri, & manète ibi: lavàte pedes vestros, & manè proficiscémini in viam vestram. Qui dixérunt: Mínimè, sed in platéa manébimus. Cómpulit illos óppidò ut divérterent ad eum: ingressísque domum illius fecit convívium, coxit ázyma: & comedérunt. Priùs autem quàm irent cúbitum, viri civitàtis devellavérunt domum illius à púero usque ad senem, omnis pópulus simul. Vocaverúntque Loth, & dixérunt ei: Ubi sunt viri qui introiérunt ad te nocte? educ illos, ut cognoscàmus eos. Egréssus ad illos Loth, post tergum occlúdens óstium, ait: Nolite, quæso, fratres mei, nolite malum hoc fácere. Hábeo duas filias, quæ necdum cognovérunt virum: edùcam eas ad vos, & abutímini eis sicut placúerit vobis, dúmmodò viris istis nihil mali faciàtis, quia ingréssi sunt sub umbra cúlminis mei. At illi dixérunt: Recède illuc. Et rursus: Ingréssus es, ínquiunt, ut ádvena; numquid ut júdices? te ergo ipsum magis quàm hos affligèmus. Vimque faciébant Loth vehementíssimè: jamque propè erant ut effríngerent fores. Et ecce misérunt manum viri, & introduxérunt ad se Loth, clausérunt óstium. Et eos, qui foris erant, percussérunt cæcitàte à mínimo usque ad máximum, ita ut óstium invenire non possent. Dixérunt ergo ad Loth: Habes hic tuòrum quémpiam? génerum, aut filios, aut filias, omnes, qui tui sunt, educ de urbe hac: delébimus enim locum istum, eò quòd incréverit clamor eòrum coram Dómino, qui misit nos ut perdàmus illos. Egréssus ítaque Loth, locùtus est ad géneros suos qui acceptúri erant filias suas, & dixit: Súrgite, egredímini de loco isto: quia delèbit Dóminus civitàtem hanc. Et visus est eis quasi ludens loqui. Cùmque esset manè, cogébant eum Angeli, dicéntes: Surge, tolle uxòrem tuam, & duas filias quas habes: ne & tu páriter péreas in scélere civitàtis. Dissimulánte illo, apprehendérunt manum ejus, & manum uxòris, ac duàrum filiàrum ejus, eò quòd párceret Dóminus illi. Eduxerúntque eum, & posuérunt extra civitàtem: ibíque locúti sunt ad eum, dicéntes: Salva ánimam tuam: noli respícere post tergum, nec stes in omni circà regióne: sed in monte salvum te fac, ne & tu simul péreas. Dixítque Loth ad eos: Quæso, Dómine mi, quia invènit servus tuus grátiam coram te, & magni-

gnificáſti glóriam & miſericórdiam tuam quam fecíſti mecum, ut salváres ánimam meam, nec poſſum in monte salvári, ne fortè apprehéndat me malum, & móriar: Eſt cívitas hic juxta, ad quam poſſum fúgere, parva, & salvábor in ea: numquid non módica eſt, & vivet ánima mea? Dixítque ad eum: Ecce étiam in hoc suscépi preces tuas, ut non subvértam urbem pro qua locútus es. Feſtína, & salvâre ibi: quia non pótero fácere quicquam donec ingrediáris illuc. Idcírcò vocâtum eſt nomen urbis illius Segor. Sol egréſſus eſt super terram, & Loth ingréſſus eſt Segor. Igitur Dóminus pluit super Sódomam & Gomórrham sulphur & ignem à Dómino de cœlo: & subvértit civitátes has, & omnem circà regiónem, univérsos habitatóres úrbium, & cuncta terræ viréntia. Respiciénsque uxor ejus poſt se, versa eſt in ſtátuam salis. Abraham autem consúrgens manè, ubi ſtéterat priús cum Dómino, intúitus eſt Sódomam & Gomórrham, & univérsam terram regiónis illius: vidítque ascendéntem favíllam de terra quasi fornâcis fumum. Cùm enim subvérteret Deus civitátes regiónis illius, recordátus eſt Abrahæ, & liberávit Loth de subversióne úrbium in quibus habitáverat. ℟. Amen.

Antíphona 1. Salvos nos fac déxterâ tuâ, & exáudi nos. Deus locútus eſt in sancto suo. Psalmus 59.

Orátio.

AUxiliâre nobis Dómine in tribulatióne; & exáudi nos ad salútem: ut diléƈti tui ipsâ, quâ formáti manu sunt, reforméntur: ut, quo sunt contríti bráchio, eódem rursum favénte, cupitum pervéniant ad remédium. ℟. Amen. Per miſericórdiam.

Antíphona 2. Parce páuperi & ínopi: ánimas páuperum salvas fac, Dómine. Psalmus 71.

Orátio.

PArce Dómine paupéribus, & ánimas ínopum sana: ut, qui víribus noſtris non fídimus, & spe à te miſericórdiam poſtulâmus, per spíritûs paupertátem, supérnæ benediƈtiónis impetrémus plenitúdinem. ℟. Amen. Per miſericórdiam tuam.

Antíphona 3. Quàm bonus Israël Deus his, qui recto sunt corde! Psalmus 72.

℟. Fília Sion facta eſt ut tugúrium in vínea, & quasi casa cuſtodiária in agro; sed jam revértere pœnitêre, quia pius eſt Deus super unam ovem errántem, P. Quàm super juſtos non egéntes pœniténtiâ. ℣. Gáudium erit in cœlo coram Angelis Dei super uno peccatóre pœniténtiam agénte. P. Quàm super. ℣. Glória, & honor Patri. P. Quàm. Reiterêtur ℟.

Preces. Clamâmus ad te, Dómine: tu miserêre nobis. P. Et dona indulgéntiam. ℣. Rex altíſſime, & perénnis Dómine, precem, quam effúndimus, áccipe. P. Et dona indulgéntiam. ℣. Ægros vísita, & captívos révoca: pupíllos & víduas ádjuva. P. Et dona indulgéntiam. ℣. Nos peccávimus, & à te recéſſimus, tu Redémptor ómnium salva nos. P. Et dona. ℣. Pœniténtibus miserêre Dómine; & peccáti máculam áblue. P. Et dona indulgéntiam.

Hymnus. O Nazarêne. Quære fol. 144.

Capítula.

TIbi adhærêre bonum eſt Dómine; & à te recédere, nóxium: à te elongári, perdítio; & tibi conjúngi, vitæ eſt plenitúdo: Dona ítaque nobis, ut, qui spem noſtram in te pónimus, perféƈtam vitæ beatitúdinem consequâmur; tuásque laudes in portis fíliæ Sion, dum ad tuum regnum ingrédimur, decantémus.

Pater noſter.

Ad Sextam.

Léƈtio libri Esaiæ Prophétæ. *Capítulo* 5. ℟. Deo grátias.

HÆc dicit Dóminus: Væ qui tráhitis iniquitátem in funículis vanitátis, & quasi vínculum plauſtri peccâtum. Qui dícitis: Feſtínet, & citò véniat opus ejus, ut videâmus: & appŕopiet, & véniet consílium sancti Israël, & sciémus illud. Væ qui dícitis malum bonum, & bonum malum: ponéntes ténebras in lucem, & lucem in ténebras: ponéntes amârum dulce, & dulce in amârum. Væ qui sapiéntes eſtis in óculis veſtris, & coram vobismetípsis prudéntes. Væ qui poténtes eſtis ad bibéndum vinum, & viri fortes ad miscéndam ebrietátem. Qui juſtificâtis ímpium pro munéribus, & juſtítiam juſti aufértis ab eo. Propter hoc, sicut dévorat stípulam lingua ignis, & calor flammæ exúrit; sic radix eórum quasi favílla erit, & germen eórum ut pulvis ascéndet. Abjecérunt enim legem Dómini exercítuum, & elóquium sancti Israël blasphemavérunt. Ideò irâtus eſt furor Dómini in pópulis, exténdit manum suam super eos, & percúſſit eos: & conturbáti sunt montes, & facta sunt morticína eórum, quasi ſtercus in médio plateâ-

teàrum. In ómnibus non est avérsus furor Dómini, sed adhuc manus ejus exténta. Et elevàbit signum in natiónibus procul, & sibilàbit ad eum de finibus terræ: & ecce festìnus velóciter véniet. Non est deficiens, neque labórans in eo: non dormitàbit, neque dórmiet, neque solvètur cíngulum renum ejus, nec rumpètur calceaménti corrígia ejus. ℟. Amen.

Antíphona 1. Ad te levàmus óculos nostros, qui hábitas in cœlis: miserère nobis, Dómine. Psalmus 122.

Orátio.

AD te, Dómine, óculos nostros erígimus; quem in cœléstibus terræ máchinam virtùte continère fatèmur. Miserère ígitur nostri, Dómine, miserère; & peccátis nostris, pro quibus te metúimus, parce: ut contémptum nostrum pietàte cleménti respícias; & à delícti oppróbrio déxterà nos tuæ virtùtis erípias. ℟. Amen. Per.

Antíphona 2. Benedíctio Dómini super vos: benedícimus vos in nómine Dómini. Psalmus 128.

Orátio.

DOmine Jesu Christe, qui pro nostræ salùtis remédio impiòrum sustinuísti convítia; auxílii tui ope nos prótege advérsùs impugnántium mala: ac, ne dorsum nostrum delícti cómprimat sárcina; impóne húmeris nostris præcéptis evangélicis ónera suávia: per quæ peccáti fábricam déstruas; & compagínibus sacris nos virtùtum méritis cónstruas. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 3. Apud Dóminum est misericórdia: & copiósa apud eum redémptio. Psalmus 129.

℟. Exúrge, Dómine, miserère nobis. P. Quia venit tempus miseréndi. ℣. Ad te levàmus óculos nostros, qui hábitas in cœlis. P. Quia venit. ℣. Glória, & honor. Reiterètur ℟.

Preces. Clamèmus omnes unà voce: P. Dómine, miserère. ℣. Amàra nobis est vita nostra. P. Dómine. ℣. Delícta dele: pacem concède. P. Dómine. ℣. Inclína aurem tuam ad precem nostram. P. Dómine. ℣. Parce delíctis, & súbveni de Cœlis. P. Dómine.

Hymnus. O Nazarène. fol. 144.

Capítula.

PAteant aures tuæ, Dómine, oratiónibus nostris; quibus à nobis cóngrui clamòris supplicátio dirigàtur, quò & dignánter áudiant, & in rebus petítis cleménter respóndeant. Et quia apud te multæ sunt miseratiónes, rogàmus te Deus; ne nos juxta multitúdinem iniquitàtum nostràrum condémnes; sed confiténtes, ac reverténtes ad te, copiósà miseratióne vivífices: ut clamórem nostrum ad te de profúndis accípias, & exémptos nos à mundánis, in átriis tuis in gáudio perpétuæ delectatiònis adsùmas.

Pater noster. A malo nos líbera. fol. 10.

Ad Nonam ómnia dicántur, ut in Nona de tértia féria prætérita.

Ad Vésperos.

Lauda. Véspere, manè, & merídie te laudàmus Dómine. Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antíphona. Benedicat nos Dóminus Deus noster, benedicat nos Deus: & métuant eum omnes fines terræ. Psalmus 66.

Lauda. Véniat super nos misericórdia tua: P. Et salutàre tuum secúndùm elóquium tuum. ℣. Et respondébo exprobrántibus mihi verbum, quia sperávi in sermónibus tuis. P. Et salutàre. ℣. Glória. P. Et salutàre.

Hymnus.

ADésto nostris précibus,
Adésto jam propítius,
O Christe mundi glória!
Fessúmque lumen ínriga.
Te vespertina orátio,
Te matutina cóncinat:
Tibi indeféssè pérsonet
Hymnum cum dulci cármine.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito
In sempitérna sæcula. Amen.

Supplicátio. Orèmus. fol. 138.

Capítula. Sit festum jejúnium. fol. 149.

Lauda. A peccátis nostris,

Et Orátio. Ab occúltis nostris. Quære f. 158.

FERIA QUINTA

Ad Matutinum.

Antíphona. Tu autem Dómine suscéptor meus es. Psalmus 3.

Orátio. Quamvis, Dómine. Quære fol. 129.

Antíphona 1. Meménto congregatiònis tuæ Dómine, quam creásti ab inítio.

Orátio.

MEménto congregatiònis tuæ Dómine, quam creásti ab inítio: tuæque non obliviscàris Ecclésiæ, quam à sæculo prædestinásti in Christo; atque ad testaméntum tuum, memor tuæ misericórdiæ réspice: & promíssa nos júgiter libertàte compléctere.

℟.

℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 2. Confitébimur tibi Deus : confitébimur, & invocábimus nomen tuum, Dómine. Psalmus 74.

Orátio.

Confiténtes tibi Dómine placábilis intuêre : & quos contrítos éfficit timor pœnæ : & amor indulgéntiæ lætíficet, & plenitûdo remissiônis indéptæ. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona 3. Citò nos prævéniat misericórdia tua, Dómine. Psalmus 78.

Orátio.

Citò antícipet nos misericórdia tua, Dómine ; quos nec consolátio spei, nec fidúcia mériti, nec opitulátio susténtat auxílii ; sed vitæ reâtus, vexatiôque jactâtos árguit, vel consciéntia facínorum, vel últio peccatôrum : Líbera nos propter glóriam nóminis tui ; & propítius esto peccátis nostris propter nomen tuum : ut, cum utrámque rem propter te féceris, & sólitâ pópulum tuum pietâte respéxeris ; glória tibi detur ex liberatiône, & propitiátio nobis tuo accèdat ex nómine. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

℟. Custodíte vos à murmuratiône, quæ nihil prodest, & à detractiône párcite línguæ: quóniam verbum abscónsum non celábitur: os autem, quod mentîtur, occídit ánimam. ℣. Non mentiémini ínvicem, nec decípiat unusquísque próximum suum. P. Quóniam. ℣. Glória, &c. Reiterêtur ℟.

IN LAUDIBUS.

Antíphona. Avérte fáciem tuam à peccátis nostris: & omnes iniquitátes nostras dele. Psalmus 50.

Orátio.

Avérte fáciem tuam à peccátis nostris Dómine ; & omnes iniquitátes nostras dele : rémove ab óculis tuis malârum nostrârum fácinus voluptátum : nostræque confessióni cleménter tuum appône auditum. Miserêre, quæsumus, rogántibus nobis; qui propítius réspicis in advérsis, & qui desperátis cor pœnitens tríbuis, ac confessiónibus nostris grátiam tuam. Sed, quia publicânus à longè stans & percútiens pectus suum, solâ confessiône purgâtus est ; simíliter & nos peccatóres exáudi : ut, sicut illi mérito petitiònis suæ fructum donásti; ita & nobis supplicántibus indígnis servis tuis véniam dignèris impéndere peccátis. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Ad Cánticum.

Antíphona. Deus omnípotens benedícat nobis, & créscere nos fáciat in turmas populòrum.

Cánticum Génesis 27.

Ecce odor filii mei * sicut odor agri pleni, cui benedíxit Dóminus.

Det tibi Deus de rore cœli, & de pinguédine terræ, abundántiam fruménti, vini, & ólei : * & sérviant tibi pópuli, & adórent te tribus:

Esto dóminus fratrum tuòrum, * & incurvéntur ante te filii matris tuæ:

Deus autem omnípotens benedìcat tibi, & créscere te fáciat, atque multíplicet : * ut sis in turmas populòrum.

Et det tibi benedictiónes Abraham, & sémini tuo post te : * ut possídeas terram peregrinatiònis tuæ.

Orátio.

Tuam Deus omnípotens cleméntiam deprecámur : ut membris Christi tui Dómini nostri dono tui múneris copuláti, ejúsque bonus odor effécti, tuis benedictiónibus ditémur ut filii ; in ejus semper maneàmus regno à Dómino subjugáti. ℟. Amen. Per.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Rex meus & Deus meus, ad te orâbo, Dómine, manè. ℣. Verba mea áuribus pércipe Dómine, íntellige clamôrem meum. Inténde voci orationis meæ.

Cánticum. Benedíctus.

Lauda. Laudáte Dóminum in sanctis ejus: laudâte eum in firmaménto virtûtis ejus. Psalmus 150.

Léctio libri Génesis. *Capítulo* 20.

℟. Deo grátias.

In illis diébus : Proféctus Abraham in terram Austrâlem, habitâvit inter Cades & Sur : peregrinâtus est in Geráris. Dixítque de Sara uxòre : Soror mea est. Misit ergo Abimeléch rex Gerâræ, & tulit eam. Venit autem Deus ad Abimeléch per sómnium noctis, & ait ei : En morièris propter mulíerem quam tulísti : habet enim virum. Abimeléch verò non tetígerat eam, & ait : Dómine, num gentem ignorántem & justam interfícies ? Nonne ipse ait : Soror mea est ? in simplicitâte cordis mei, & mundítia mánuum meârum feci hoc. Dixítque ad eum Deus : Et ego scio quod símplici corde féceris : & ídeò custodívi te ne peccâres in me, & non admísi ut tángeres eam.

Digitized by Google

Nunc ígitur redde uxòrem viro suo, quia prophèta est: oràbit pro te, & vives: si autem nolúeris réddere, scito quòd morte morièris tu, & ómnia quæ tua sunt. Statímque de nocte consúrgens Abimeléch, vocàvit omnes servos suos: & locùtus est univérsa verba hæc in áuribus eòrum, timuerúntque omnes viri valdè. Vocàvit autem Abimeléch etiam Abraham, & dixit ei: Quid fecísti nobis? quid peccávimus in te, quia induxísti super me & super regnum meum peccàtum grande? quæ non debuísti fácere, fecísti nobis. Rursúsque expóstulans, ait: Quid vidísti, ut hoc fáceres? Respóndit Abraham: Cogitávi mecum, dicens: Fórsitan non est timor Dei in loco isto: & interfícient me propter uxòrem meam: áliàs autem & verè soror mea est, fília patris mei, & non fília matris meæ, & duxi eam in uxòrem. Postquàm edúxit me Deus de domo patris mei, dixi ad eam: Hanc misericórdiam fácies mecum: in omni loco, ad quem ingredièmur, dices quòd frater tuus sim. Tulit ígitur Abimeléch oves & boves, & servos & ancíllas, & dedit Abraham: reddidítque illi Saram uxòrem suam, & ait: Terra coram vobis est, ubicúmque tibi placúerit hábita. Saræ autem dixit: Ecce mille argénteos dedi fratri tuo, hoc erit tibi in velàmen oculòrum, & ad omnes qui tecum sunt, & quocúmque perréxeris: meménto te deprehénsam. Oránte autem Abraham, sanàvit Deus Abimeléch & uxòrem, & ancíllas ejus, & peperérunt: conclúserat enim Deus omnem vulvam Abimeléch propter Saram uxòrem Abrahæ. Cap. 21. Visitàvit autem Dóminus Saram sicut promíserat: & implèvit quæ locùtus est. Concepítque & péperit fílium in senectùte sua, témpore quo prædíxerat ei Deus. Vocavítque Abraham nomen fílii sui, quem génuit ei Sara, Isaac: & circumcídit eum octávo die, sicut præcéperat ei Deus, cum centum esset annòrum: hac quippe ætàte patris, natus est Isaac. Dixítque Sara: Risum fecit mihi Deus: quicúmque audíerit, corridèbit mihi. Rursúsque ait: Quis auditùrum créderet Abraham, quòd Sara lactàret fílium, quem péperit ei jam seni? Crevit ígitur puer, & ablactàtus est: fecítque Abraham grande convívium in die ablactatiònis ejus. Cùmque vidísset Sara fílium Agar Ægyptiæ ludéntem cum Isaac fílio ejus, dixit ad Abraham: Ejice ancíllam hanc, & fílium ejus: non enim erit heres fílius ancíllæ cum fílio meo Isaac. Durè accèpit hoc Abraham pro fílio suo. Cui dixit Deus: Non tibi videàtur ásperum super puero, & super ancílla tua: ómnia quæ tibi díxerit Sara, audi vocem ejus: quia in Isaac vocábitur tibi semen. Sed & fílium ancíllæ fáciam in gentem magnam, quia semen tuum est. Surréxit ítaque Abraham manè, & tollens panem & utrem aquæ, impósuit scápulæ ejus, tradidítque púerum, & dimísit eam. Quæ cùm abiísset, errábat in solitúdine Bersabée. Cùmque consúmpta esset aqua in utre, abjècit púerum subter unam árborem, quæ ibi erat. Et ábiit, sedítque è regiòne procul quantùm potest arcus jácere; dixit enim: Non vidèbo moriéntem púerum: & sedens contrà, levàvit vocem suam & flevit. Exaudívit autem Deus vocem púeri: vocavítque Angelus Dómini Agar de cœlo, dicens: Quid agis Agar? noli timère: exaudívit enim Deus vocem púeri de loco in quo est. Surge, & tolle púerum, & tene manum illius: quia in gentem magnam fáciam eum. Aperuítque óculos ejus Deus: quæ videns púteum aquæ, ábiit, & implèvit utrem, dedítque púero bíbere. Et fuit cum eo: qui crevit, & moràtus est in solitúdine, factúsque est júvenis sagittárius. Habitabítque in desérto Pharan, & accèpit illi mater sua uxòrem de terra Ægypti. Eòdem témpore dixit Abimeléch, & Phicol princeps exércitûs ejus ad Abraham: Deus tecum est in univérsis quæ agis. Jura ergo per Dóminum, ne nóceas mihi, & pósteris meis, stirpíque meæ; sed juxta misericórdiam, quam feci tibi, fácies mihi, & terræ in qua versàtus es ádvena. Dixítque Abraham: Ego juràbo. Et increpàvit Abimeléch propter púteum aquæ quem vi abstúlerant servi ejus. Respóndit Abimeléch: Nescívi quis fécerit hanc rem: sed & tu non indicásti mihi, & ego non audívi præter hódiè. Tulit ítaque Abraham oves & boves, & dedit Abimeléch: percusserúntque ambo fœdus. Et státuit Abraham septem agnas gregis seórsùm. Cui dixit Abimeléch: Quid sibi volunt septem agnæ istæ, quas stare fecísti deórsum? At ille: Septem, inquit, agnas accípies de manu mea: ut sint mihi in testimónium, quóniam ego fodi púteum istum. Idcircò vocàtus est locus ille Bersabée: quia ibi utérque juràvit. Et iniérunt fœdus pro púteo juraménti. Surréxit autem Abiméléch,

léch, & Phicól princeps exércitûs ejus, reverſique ſunt in terram Palæſtinórum. Abraham verò plantàvit nemus in Berſabée, & invocàvit ibi nomen Dei ætérni. ℟. Amen.

Hymnus. In matutínis súrgimus. Quære folio 103.

Supplicátio. Orémus, ut nos ſacroſáncto jejúnio témpore quadragéſimæ.

Capítula.

Deduc nos Dómine in bonis; ac dírige in conſpéctu tuo viam noſtram: ut fides noſtra ſalutàris noſtri vocatióne, ad te, qui rex noſter es, & veſtígio committêtur innóxio, & curſu óccupet expedíto.

Pater noſter. Et ne nos. A malo nos líbera. Quære fol. 10.

Lauda. Adjuva nos P. Deus ſalutàris noſter; ℣. Et propter honórem nóminis tui Dómine líbera nos: & propítius eſto peccátis noſtris; propter nomen tuum. P. Deus ſalutàris. ℣. Glória. P. Deus.

Orátio.

Propítius eſto peccátis noſtris Dómine; & propter honórem nóminis tui perféctâ nos rêcrea libertàte: ne, dum noſtro péctorum elógio adtérimur, in oppróbrium géntium redigàmur. Ergo ut nos ſeveritàte non púnias pœnæ; cauſam nobis ſcélerum áblue: atque in conſpéctu tuo gémitus compeditòrum intróeat; & de occúlto tuo in manifésto noſtro grátia indúlta procédat. ℟. Amen. Per.

Ordo ad Tértiam.

Proverbiórum Salomônis. *Capítulo* 19. ℟. Deo grátias.

Fili, Teſtis falſus non erit impunìtus: & qui lóquitur mendácia, peribit, non effúgiet. Multi colunt perſónam poténtis, & amíci ſunt dona tribuéntis. Fratres hóminis páuperis odérunt eum: ínſuper & amíci ejus procul receſſérunt ab eo. Qui tantùm verba ſectàtur, nihil habébit: qui autem poſſéſſor eſt mentis, díligit ánimam ſuam, & cuſtos prudéntiæ invéniet bona. Teſtis falſus non erit impunìtus: & qui lóquitur mendácium, peribit. Non decent ſtultum delíciæ, nec ſervum dominári princípibus. Doctrína viri per patiéntiam nóſcitur: & glória ejus eſt iniqua prætérgredi. Sicut frémitus leónis, ita regis ira: & ſicut ros ſuper herbam, ita hiláritas ejus. Dolor patris, filius ſtultus: & tecta júgiter perſtillántia litigióſa múlier. Domus, & divítiæ dantur à pátribus: à Dómino autem uxor prudens. Pigrêdo immíttet ſopórem, & ánima diſſolùta eſúriet. Qui cuſtódit mandàtum, cuſtódit ánimam ſuam: qui autem négligit vias ſuas, mortificábitur. Fœnerâtur Dómino qui miſerêtur páuperi: & viciſſitúdinem ſuam reddet ei. Erúdi filium tuum, ne deſpéres, ad interfectiónem ejus ne ponas ánimam tuam. Qui impátiens eſt, ſuſtinébit damnum, & cùm rapúerit, áliud appónet. Audi conſílium, & ſúſcipe diſciplìnam, ut ſis ſápiens in noviſſimis tuis. Multæ cogitatiónes in corde viri: volúntas autem Dómini permanébit. ℟. Amen.

Léctio libri Génesis. *Capítulo* 24. ℟. Deo grátias.

In illis diébus: Erat autem Abraham ſenex, dierúmque multòrum: & Dóminus in cunctis benedíxerat ei. Dixítque ad ſervum ſeniórem domûs ſuæ, qui præerat ómnibus quæ habêbat: Pone manum tuam ſubter femur meum, ut adjùrem te per Dóminum meum cœli & terræ, ut non accípias uxórem filio meo de filiàbus Chananæórum, inter quos hábito: ſed ad terram & cognatiónem meam proficiſcàris, & inde accípias uxórem filio meo Iſaac. Reſpóndit ſervus: Si nolúerit múlier veníre mecum in terram hanc, num redúcere débeo filium ad locum, de quo tu egréſſus es? Dixit Abraham: Cave ne quando redûcas filium meum illuc. Dóminus Deus cœli, qui tulit me de domo patris mei, & de terra nativitàtis meæ, qui locûtus eſt mihi, & juràvit, dicens: Sémini tuo dabo terram hanc: ipſe mittet Angelum ſuum coram te, & accípies inde uxórem filio meo: ſin autem nolúerit múlier ſequi te, non tenéberis juraménto: filium tantùm meum ne redûcas illùc. Póſuit ergo ſervus manum ſub fémore Abraham dómini ſui, & juràvit illi ſuper ſermóne hoc. Tulítque decem camélos de grege dómini ſui, & ábiit, ex ómnibus bonis ejus portans ſecum, profectúſque perréxit in Meſopotámiam ad urbem Nachor. Cùmque camélos feciſſet accúmbere extrà óppidum juxtà púteum aquæ véſpere, eo témpore quo ſolent mulíeres égredi ad hauriéndam aquam, oràvit Dóminum, dicens: Dómine Deus dómini mei Abraham, occúrre, óbſecro, mihi hódie, & fac miſericórdiam cum dómino meo Abraham. Ecce ego ſto propè fontem aquæ, & filiæ habitatórum hujus civitàtis egrediéntur ad hauriéndam aquam. Igitur puélla, cui ego díxero: Inclí-

clína hydriam tuam ut bibam : & illa respónderit, Bibe, quin & camélis tuis dabo potum : ipsa est, quam præparásti servo tuo Isaac : & per hoc intélligam quòd féceris misericórdiam cum dómino meo Abraham. Nec dum intrà se verba compléverat, & ecce Rebécca egrediebàtur, filia Bathuél, filii Melchæ uxòris Nachor fratris Abraham, habens hydriam in scápula sua : púella decòra nimis, virgòque pulchérrima, & incógnita viro : descénderat autem ad fontem, & impleverat hydriam, ac revertebàtur. Occurrítque ei servus, & ait : Pauxíllum aquæ mihi ad sorbéndum præbe de hydria tua. Quæ respóndit : Bibe, dómine mi : celeritérque depósuit hydriam super ulnam suam, & dedit ei potum. Cùmque ille bibísset, adjécit : Quin & camélis tuis háuriam, donec cuncti bibant. Effundénsque hydriam in canálibus, recúrrit ad púteum ut hauriret aquam : & haustam ómnibus camélis dedit. Ille autem contemplabàtur eam tácitè, scire volens utrum prósperum fecísset iter suum Deus, an non. Prótulit vir ináures áureas, appendéntes siclos duos, & armíllas tótidem pondo siclòrum decem. Dixítque ad eam : Cujus es filia ? índica mihi: est in domo patris tui locus ad manéndum? Quæ respóndit : Fília Bathuèlis sum, filii Nachor, quem péperit ei Melcha. Et áddidit, dicens : Paleàrum quoque & fœni plúrimum est apud nos, & locus spatiòsus ad manéndum. Inclinàvit se homo, & adoràvit Dóminum, dicens : Benedíctus Dóminus Deus dómini mei Abraham, qui non ábstulit misericórdiam & veritàtem suam à dómino meo, & recto me itínere perdúxit in domum fratris dómini mei. Cucúrrit ítaque puélla, & nunciàvit in domum matris suæ ómnia quæ audíerat. Habèbat autem Rebécca fratrem nómine Laban, qui festìnus egréssus est ad hóminem, ubi erat fons. Cùmque vidísset ináures & armíllas in mánibus soròris suæ, & audísset cuncta verba referéntis : Hæc locùtus est mihi homo : venit ad virum, qui stabat juxta camélos, & prope fontem aquæ : dixítque ad eum : Ingrédere, benedícte Dómini : cur foris stas? præparávi domum, & locum camélis tuis. Et introdúxit eum in hospítium : ac destràvit camélos, dedítque páleas & fœnum, & aquam ad lavándum pedes camelòrum, & viròrum qui vénerant cum eo. Et appósitus est in conspéctu ejus panis. Qui ait: Non cómedam, donec loquar sermónes meos. Respóndit ei : Lóquere. At ille : Servus, inquit, Abraham sum : & Dóminus benedíxit dómino meo valde, magnificàtus est: dedit ei oves & boves, argéntum & aurum, servos & ancíllas, camélos & ásinos. Et péperit Sara uxor dómini mei filium dómino meo in senectùte sua, dedítque illi ómnia quæ habúerat. Et adjuràvit me dóminus meus, dicens : Non accípies filio meo uxòrem de filiàbus Chananæòrum, in quorum terra hábito : sed ad domum patris mei perges, & de cognatiòne mea accípies uxòrem filio meo : ego verò respóndi dómino meo : Quid si nolúerit venire mecum múlier? Ait, Dóminus, in cujus conspéctu ámbulo, mittet Angelum suum tecum, & díriget viam tuam: accipiésque uxòrem filio meo de cognatiòne mea de domo patris mei. Innocens eris à maledictiòne mea, cùm véneris ad propínquos meos, & non déderint tibi. Veni ergo hódie ad fontem aquæ, & dixi: Dómine Deus dómini mei Abraham, si direxísti viam meam, in qua nunc ámbulo, ecce sto juxta fontem aquæ ; & virgo, quæ egréditur ad hauriéndam aquam, audíerit à me : Da mihi pauxíllum aquæ ad bibéndum de hydria tua : & díxerit mihi : Et tu bibe, & camélis tuis háuriam : ipsa est múlier quam præparàvit Dóminus filio dómini mei. Dùmque hæc tácitus mecum vólverem, appáruit Rebécca véniens cum hydria, quam portàbat in scápula : descendítque ad fontem, & hausit aquam. Et ajo ad eam : Da mihi páululum bibere. Quæ festínans depósuit hydriam de húmero, & dixit mihi : Et tu bibe, & camélis tuis tríbuam potum. Bibi, & adaquàbit camélos. Interrogavíque eam, & dixi : Cujus est filia? Quæ respóndit : Filia Bathuèlis sum, filii Nachor, quem péperit ei Melcha. Suspéndi ítaque ináures ad ornándam fáciem ejus, & armíllas pósui in mánibus ejus. Pronúsque adorávi Dóminum, benedícens Dómino meo dómini mei Abraham, qui perdúxit me recto itínere, ut súmerem filiam fratris dómini mei filio ejus. Quamóbrem si fácitis misericórdiam & veritàtem cum dómino meo, indicàte mihi : sin autem áliud placet, & hoc dícite mihi, ut vadam ad déxteram, sive sinístram. Respondérunt Laban & Báthuel : A Dómino egréssus est sermo : non póssumus extra plácitum ejus quicquam áliud loqui tecum. En Rebécca coram

Digitized by Google

ram te est, tolle eam, & profíciscere, & sit uxor filii dómini tui, sicut locûtus est Dóminus. Quod cùm audísset puer Abraham, prócidens adorâvit in terra Dóminum. Prolatísque vasis argénteis, & áureis, ac véstibus, dedit ea Rebéccæ pro múnere; frátribus quoque ejus & matri dona óbtulit. Inito convívio, vescéntes páriter & bibéntes mansérunt ibi. Surgens autem manè, locûtus est puer: Dimíttite me, ut vadam ad dóminum meum. Responderúntque frater ejus & mater: Máneat puélla saltem decem dies apud nos, & póstea proficiscêtur. Nolite, ait, me retinêre, quia Dóminus diréxit viam meam: dimíttite me ut pergam ad dóminum meum. Et dixérunt: Vocêmus puéllam, & quærâmus ipsius voluntâtem. Cùmque vocâta venísset, sciscitáti sunt: Vis ire cum hómine isto? Quæ ait: Vadam. Dimisérunt ergo eam, & nutrícem illìus, servúmque Abrahæ, & cómites ejus, imprecántes próspera sorôri suæ, atque dicéntes: Soror nostra es, crescas in mille míllia, & possídeat semen tuum portas inimicôrum suôrum. Igitur Rebécca & puéllæ illìus, ascénsis camélis, secútæ sunt virum: qui festinus revertebâtur ad dóminum suum. Eo autem témpore deambulâbat Isaac per viam quæ ducit ad Púteum, cujus nomen est Vivéntis & Vidéntis: habitâbat enim in terra austrâli: & egréssus fúerat ad meditándum in agro, inclinátâ jam die: cùmque elevásset óculos, vidit camélos veniéntes procul. Rebécca quoque, conspéćto Isaac, descéndit de camélo, & ait ad púerum: Quis est homo ille qui venit per agrum in occúrsum nobis? Dixítque ei: Ipse est dóminus meus. At illa tollens citò pállium suum, opéruit se. Servus autem cuncta, quæ gésserat, narrâvit dómino suo Isaac. Qui introdúxit eam in tabernáculum Saræ matris, & accépit uxórem: & in tantum diléxit eam, ut dolôrem, qui ex morte matris accíderat, temperâret. ℟. Amen.

Antíphona 1. Inclinâte aurem vestram in verba oris mei, pópule meus: atténde legem meam. Psalmus 77.

Orátio.

OMnípotens imménse & mísericors Dómine; qui non tótiens peccántes dispérdis, quótiens te delinquéndo exásperant peccatóres; oppône iræ tuæ misericórdiam: & quótiens te provocâmus ut férias; tótiens tibi tua píetas intervéniat ut ignóscas. Sácia nos ítaque pane Angelôrum; ut, ejus percéptâ fortitúdine, & malígni cállidam versútiam devincâmus; &, patefáctis cœli jánuis, ad númerum cívium, te adjuvánte, introeâmus. ℟. Amen. Per.

Antiphona 2. Panem cœli dona nobis, Dómine. Psalmus 77.

Orátio.

DEus, qui panem cœli filiis hóminum tríbuis, terrenúmque ánimal Angelôrum ádipe pascis; fruménti verbi tui abundántiam tríbue: eóque nos spirituáli réfice cibo, quo patres nostros aluísti in erémo. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 3. Dóminus adjûtor noster, & Deus excélsus liberâtor noster. Psalmus 77.

℟. Convérte nos, Deus, & ad te convertâmur. P. Rénova dies nostros, sicut ánteà. ℣. Ut quid in contentiône oblivísceris nostrì, derelínquis nos in longitúdine diêrum? P. Rénova. ℣. Glória, & honor. Reiterétur ℟.

Preces. Clamâmus ad te Deus, exáudi nos. P. Et à flagéllo iræ tuæ líbera. ℣. Contrítos fove, & humiliátos tuêre: elísos érige, & peccántibus miserêre. P. Et à flagéllo. ℣. Deus excélse, clamôrem nostrum atténde; peccâta dimítte, & plúviam citò largíre. P. Et à flagéllo. ℣. Exáudi flentes, & consolâre lugéntes: gáudium captívis, & pátriam redde peregrínis. P. Et à flagéllo.

Hymnus. O Nazarêne. fol. 144

Orátio.

EXcélse Dómine esto adjûtor noster: ut de abundántia tuæ virtûtis repleâmur solátio fortitúdinis; & ex redundántibus grátiæ tuæ donis ditêmur munéribus libertâtis.

Pater noster. A malo nos líbera. fol. 10.

Ad Sextam.

Léćtio libri Hierémiæ Prophétæ. *Cap.* 31. ℟. Deo grátias.

ECce dies vénient, dicit Dóminus & fériam dómui Israël & dómui Juda fœdus novum: non secúndùm pactum, quod pépigi cum pátribus vestris in die quando apprehéndi manum eôrum, ut edúcerem eos de terra Ægypti; pactum, quod írritum fecérunt, ut ego minâtus sum eis, dicit Dóminus. Sed hoc est pactum, quod fériam cum domo Israël post dies illos, dicit Dóminus: Dabo legem meam in viscéribus eôrum, & in córdibus eôrum adscrîbam eam: & ero eis in Deum, & ipsi erunt mi-

Digitized by Google

mihi in pópulum. Et non docèbit ultrà vir próximum suum, & vir fratrem suum, dicens: Cognóscite Dóminum: omnes enim cognóscent me à mínimo eòrum usque ad máximum eòrum, ait Dóminus: quia propitiàbor iniquitáti eòrum, & peccáti eòrum non ero memor ámpliùs. ℟. Amen.

Antíphona 1. Exaltàte Deo adjutóri nostro: jubiláte Deo Jacob. Psalmus 80.

Orátio.

TIbi adjutóri nostro Dómino exultatiòne fidei & spei plaudéntes oràmus, ut petítio nostra in tribulatiòne diffúsa, tuis áuribus adpropínquet; & necessitàtum nostràrum causas insínuet: tuà quippe bonitàte singulòrum précibus semper adsis, ut líberes: & eréptis nobis tríbue desidérii ardòrem ad te perténdere, & unitàtem trinæ Majestàtis devòtè concórditèr clamitàre: ut tuis semper láudibus déditi, tuàrum justificatiònum trámitem adsecúti, in te, quæsumus exultatiònis ornaménta, & spei remédia, & fidei adquiràmus corònam. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 2. Cognóscant gentes quóniam nomen tibi Dóminus: tu solus Altíssimus super omnem terram. Psalmus 82.

Orátio.

COgnóscant gentes, Christe, quòd nomen tibi sit Dóminus, pro quibus es patíbulo crucis adpénsus: quósque ignáviæ ignorántia dedit, sciéntia restítuat conditóri: ut fide convertátur consciéntia; & spe lætèntur in glória. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 3. Protéctor noster áspice Deus: & réspice fáciem Christi tui. Psalmus 83.

℟. Clamor noster ad te pervéniat, Deus. P. Parce, & miserère, quia peccávimus ante te. ℣. Inter vestíbulum & altàre ploràbant sacerdótes minístri Dómini, dicéntes: P. Parce. ℣. Glória, & honor Patri.

Preces. Clamàmus ad te: Deus, exáudi. P. Et à flagéllo iræ tuæ líbera. ℣. Protéctor noster áspice sancte & piíssime Pater: flagítia réprime, & præsídium concède. P. Et à flagéllo. ℣. Miserère clemens, & indúlge placàtus, & parce, quos tuo redemísti sánguine sacro. P. Et à flagéllo. ℣. Súbveni, & audi aure plácidà citò, & gémitum atténde creatúræ totius tuæ. P. Et à flagéllo.

Hymnus. O Nazarène. Quære fol. 144.

Orátio.

DEus virtútum, cujus amabília tabernácula, & speciòsa sunt átria; in quorum ámbitu & gráditur sánctitas, & congáudet divínitas; da animàbus nostris illa atténtiùs concupíscere, in quibus dies una mélior super míllia nóscitur præfulgêre: Et illic quæsumus, introducàmur vel abjécti, dúmmodò non simus pénitùs ésteri: ut innováto córpore, sincèra corda in te Deum vivum exultatiòne perpétuà gáudeant; & laudem tuam dulci modulatiòne, ac pio famulátu per succedéntia sæcula jocundántes persólvant.

Pater noster.

Ad Nonam.

Léctio libri Proverbiòrum. *Capítulo 22.*

℟. Deo grátias.

FIli, Vir qui pronus est ad misericórdiam, benedicètur: de pánibus enim suis dedit páuperi. Victóriam & honòrem adquìret qui dat múnera: ánimam autem aufert accipiéntium. Ejice derisòrem, exibit cum eo júrgium, cessabúntque causæ & contuméliæ. Qui díligit cordis mundítiam, propter grátiam labiòrum suòrum habébit amicum regem. Oculi Dómini custódiunt sciéntiam: & supplantántur verba iníqui. Dicet piger: Leo est foris, in médio plateàrum occidéndus sum. Fóvea profúnda os aliénæ: cui iràtus est Dóminus, íncidet in ea. Stultítia conligàta est in corde púeri, & virga disciplínæ effugàbit eam. Qui calumniàtur páuperem, ut áugeat divítias, dabit ipse ditióri, & egèbit. Fili mi, inclína aurem tuam, & audi verba sapiéntiæ: appòne autem cor ad doctrinam meam: quæ pulchra erit tibi, cùm serváveris eam in ventre, & redundàbit in làbiis tuis: ut sit in Dómino fidúcia tua. ℟. Amen.

Léctio libri Génesis. *Capítulo 25.*

℟. Deo grátias.

HÆ sunt generatiónes Isaac filii Abraham: Abraham génuit Isaac: qui cùm quadraginta esset annòrum, duxit uxòrem Rebéccam filiam Bathuèlis Syri de Mesopotámia, soròrem Labán. Deprecatúsque est Isaac Dóminum pro uxòre sua, eò quòd esset stérilis: qui exaudívit eum, & dedit concéptum Rebéccæ. Sed collidebántur in útero ejus párvuli; quæ ait: Si sic mihi futùrum erat, quid necésse fuit concípere? Perrexítque Rebécca, ut consúleret Dóminum. Qui respóndens, ait: Duæ gentes sunt in útero tuo, & duo pópuli ex ventre tuo dividéntur, populúsque pópulum superàbit, & major sérviet minóri. Jam tempus pariéndi ad-

advénerat, & ecce gémini in útero ejus repérti sunt. Qui primus egréssus est, rufus erat, & totus in morem pellis híspidus: vocatúmque est nomen ejus Esaü. Prótinus alter egrédiens, plantam fratris tenêbat manu: & idcircò appellâvit eum Jacob. Sexagenárius erat Isaac quando nati sunt párvuli. Quibus adúltis, factus est Esau vir gnarus venándi, homo agrícola: Jacob autem vir simplex habitâbat in tabernáculis. Isaac amâbat Esau, eò quòd de venatiónibus illius vescerêtur: & Rebécca diligêbat Jacob. Coxit autem Jacob pulméntum: ad quem cùm venísset Esau de agro lassus, ait: Da mihi de coctióne hac rufa, quia óppidò lassus sum. Quam ob causam vocâtum est nomen ejus Edóm. Cui dixit Jacob: Vende mihi primogénita tua. Ille respóndit: En mórior, quid mihi próderunt primogénita? Ait Jacob: Jura ergo mihi. Jurávit ei Esau, & véndidit primogénita. Et sic accépto pane & lentis edúlio, comêdit, & bibit, & ábiit; parvipéndens quòd primogénita vendidísset. Cap. 26. Ortâ autem fame super terram, post eam sterilitâtem quæ accíderat in diêbus Abraham, ábiit Isaac ad Abimeléch regem Palæstinòrum in Gerára. Appáruit ei Dóminus, & ait: Ne descéndas in Ægyptum, sed quiésce in terra, quam díxero tibi. Et peregrinàre in ea, eròque tecum, & benedicam tibi: tibi enim & sémini tuo dabo univérsas regiónes has, complens juraméntum quod spopóndi Abraham patri tuo. Et multiplicàbo semen tuum sicut stellas cœli: dabòque pósteris tuis univérsas regiónes has: & BENEDICENTUR in sémine tuo omnes gentes terræ, eò quòd obedíerit Abraham voci meæ, & custodíerit præcépta & mandàta mea, & cærimónias legésque servàverit. Mansit ítaque Isaac in Geráris. Qui cùm interrogarêtur à viris loci illìus super uxòre sua, respóndit: Soror mea est: timúerat enim confitéri quòd sibi esset sociàta conjúgio, réputans ne fortè interficerent eum propter illìus pulchritúdinem. Cùmque pertransíssent dies plúrimi, & ibidem morarêtur, prospíciens Abimeléch rex Palæstinòrum per fenéstram, vidit eum jocántem cum Rebécca uxòre sua. Et accersìto eo, ait: Perspícuum est quòd uxor tua sit: cur mentìtus es eam sorôrem tuam esse? Respóndit: Tímui ne mórerer propter eam. Dixítque Abimeléch: Quare imposuísti nobis? pótuit coíre quíspiam de pópulo cum uxòre tua, & indúxeras super nos grande peccâtum. Præcepítque omni pópulo, dicens: Qui tetígerit hóminis hujus uxòrem, morte moriètur. Sevit autem Isaac in terra illa, & invènit in ipso anno céntuplum: benedixítque ei Deus. Et locupletàtus est homo, & ibat profíciens atque subcréscens, donec magnus vehementer efféctus est: habuítque possessiónes óvium & armentòrum, & famíliæ plúrimum. Ob hoc invidéntes ei Palæstíni, omnes púteos, quos fóderant servi patris illìus Abraham, illo témpore obstruxérunt, impléntes humo: in tantum, ut ipse Abimeléch díceret ad Isaac: Recède à nobis, quóniam poténtior nobis factus es valdè. Et ille discédens, ut veníret ad torréntem Gerâræ, habitarétque ibi: rursùm fodit álios púteos, quos fóderant servi patris sui Abraham, & quos, illo mórtuo, olim obstrúxerant Philístiim: appellavítque eos eísdem nomínibus quibus antè pater vocáverat. Foderúntque in torrénte, & reperérunt aquam vivam. Sed & ibi júrgium fuit pastòrum Gerâræ advérsùs pastóres Isaac, dicéntium: Nostra est aqua: quamóbrem nomen pútei, ex eo quod accíderat, vocàvit Calúmniam. Fodérunt autem & álium: & pro álio quoque rixáti sunt, appellavítque eum, Inimicítias. Proféctus inde fodit álium púteum, pro quo non contendérunt: ítaque vocàvit nomen ejus Latitûdo, dicens: Nunc dilatàvit nos Dóminus, & fecit créscere super terram. Ascéndit autem Isaac ex illo loco in Bersabée, ubi appáruit ei Dóminus in ipsa nocte, dicens: Ego sum Deus Abraham patris tui, noli timère, quia ego tecum sum: benedicam tibi, & multiplicàbo semen tuum propter servum meum Abraham. Itaque ædificàvit ibi altáre Dómino, & invocàvit ibi nomen Dómini. ℞. Amen.

Antíphona 1. Deus tu convértens vivificàbis nos: & plebs tua lætábitur in te. Psalmus 84.

Orátio.

Convérte nos Deus salutàris noster; & avérte iram tuam à nobis: ac super pópulum tuum pacem præsta, quam lóqueris; ut plebs tua lætêtur in te; ac salutàre tuum custódiâ salùtis intélligens, vel misericórdiam tuam témporum prosperitâte cognóscat, vel benignitàtem tuam fructu fœcunditàtis suscípiat. ℞. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 2. Quia tu Dómine suàvis, ac mitis es, & multùm misèricors invocántibus te. Psalmus 85.

Orá-

Orátio.

DEus suávis ac mitis, multúmque invocántibus te miséricors; oratiònem noſtram áuribus pércipe; ac de multitúdine misericórdiæ tuæ nostra erràta rémove: ut ne humo proni reptèmus, ad te viséndum nos eréptos státue. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 3. Dómine, refúgium factus es nobis, à generatiòne in progénie. Psalm. 89.

Hymnus. O Nazarène. fol. 144.

Orátio.

ESto refúgium nostrum Dómine; plebémque tuam pátrio gubernáculo rege: ac sicut sæcula patrum tua sensérunt remédia; ita nostra in se tua intélligant benefícia.

Pater noster. A malo nos líbera. fol. 10.

Ad Vésperos.

Lauda. Dóminus illuminátio mea, & salus mea, quem timèbo? Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antíphona. Dóminus memor fuit nostrì, & benedíxit nobis. Psalmus 113.

Lauda. Quómodo diléxi legem tuam, Dómine? P. Totâ die meditátio mea est. ℣. Super inimícos meos prudéntem me fecísti mandáto tuo: quia in ætérnum mihi est. ℣. Glória, & honor. P. Totâ die.

Hymnus.

CHriste, qui regis ómnia
Verbo, alíſque carnem nostram,
Cruce inlúminans eam,
Perdùcis ad Deum Patrem,
Exémplum dans Apóstolis
Redemptiònem córporis
Crucis ornátu flóruit,
Lætèmur in te, Dómine.
Deo Patri sit glória
Ejúsque soli Fílio,
Sancto simul Paráclito
In sempitérna sæcula. Amen.

Supplicátio. Orèmus, ut nos sacrosáncto jejúnio témpore quadragésimæ.

Capítula.

SErvis tuis hæc est, Dómine, vita, sub spe vitæ in hoc sæculo laboràre, & per illuminatiònem grátiæ tuæ júgitèr ad te jejúniis & oratiónibus vigilàre. Cónsecra ergo, quæsumus, jejúnium nostrum, & repélle ab ánimis nostris nostrórum sárcinam delictórum: quátenùs hic superáto diábolo, mereàmur cum ómnibus Sanctis tuis congaudère in regno perpétuo.

Pater noster.

Benedíctio.

OMnipoténtis Dei vos grátia prótegat, faméṁque vestram spirituáli cibo reficiat. ℟. Amen. Sitim quoque vestram justítiæ fluminibus írriget, atque novum dulcédinis suæ ánimis vestris infúndat sapòrem. ℟. Amen. Ut tam carne contríti quàm spíritu sanctificáti ab eo mereámini cœlésti dono beatificári. ℟. Amen. Per.

Lauda. Adjuva nos.

Orátio. Propítius esto. fol. 126.

FERIA SEXTA.

Ad Matutinum.

Antíphona. Voce mea ad Dóminum clamávi: & exaudivit me de monte sancto suo. Psalmus 3.

Orátio. Ad te, Dómine. fol. 149.

Antíphona 1. Si verè útique justítiam loquímini: rectè judicàte filii hóminum. Psalm. 57.

Orátio.

DOmine, qui nos justítiam loqui, &, quæ recta sunt præcipis judicàre; tríbue nobis, ut nec iníquitas in ore, nec právitas reperiàtur in mente: ut puro corde puriórque sermo conséntiat: præcèdat in opéribus justítia, nec inveniàtur dolus in lingua. ℟. Amen. Per.

Antíphona 2. Non repéllet Dóminus plebem suam; & hereditátem suam non derelínquet. Psalmus 93.

Orátio.

NOn repéllas, Dómine, plebem, quam mercàtus es; nec derelínquas hereditàtem, pro qua cruce adpénsus es: sed quoúsque justítia, nunc occúlta, manifésto cláreat in judício, pietàte porréctâ nos rege: & secúndùm multitúdinem dolórum nostrórum tuâ nos lætífica exhortatiòne: ut, qui dolòrem nunc in præcépto fingis, futúro réquiem nobis concèdas in sæculo. ℟. Amen. Per.

Antíphona 3. Præoccupèmus fáciem Dei in confessiòne: & in psalmis jubilèmus ei. Psalmus 94.

Orátio.

PRæoccupántes fáciem tuam, Dómine, in confessiòne, & in psalmis tibi débitâ modulatiòne modulántes, adorâmus ac procídimus ante te, plorátu intérno & gémitu deprecántes: ut quia tu fecísti nos, & tu es Deus noster; nos pópulum tuum pius Dóminus prótegas, & oves páscuæ tuæ pastor solícitus attèndas: tribuásque his grátiam, pro quibus ánimam posuísti. ℟. Amen. Per misericórdiam.

℟.

℟. Convertímini ad me, omnis congregátio filiórum Israël: ecce, ego confirmábo super vos fáciem meam, dicit Dóminus. P. Quia misericors sum ego, ut non in ætérnum iráscar vobis. ℣. Atténdite ad me, pópulus meus; & tribus, me audite. P. Quia misericors. ℣. Glória, & honor. P. Quia.

IN LAUDIBUS.

Antíphona. Secúndùm multitúdinem miseratiònum tuàrum dele, Dómine, iniquitátes meas. Psalmus 50.

Orátio. Secúndùm multitúdinem. fol. 150.

Antíphona. Constítue pópulum tuum Dómine, in loco sancto tuo.

Cánticum. Dómine Deus ómnium. fol. 17.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Illúmina, Dómine, vultum tuum super nos, & miserère nobis. P. Ut agnoscàmus in terra viam tuam. ℣. Deus misereàtur nobis, & benedicat nos: illúminet Dóminus vultum suum super nos, & misereàtur nobis.

Cánticum. Benedíctus es Dómine. fol. 6.

Lauda. Senióres cum junióribus laudent nomen Dómini. Psalmus 148.

Léctio libri Génesis. *Capítulo 27.*

℟. Deo grátias.

IN illis diébus: Cùm senuísset Isaac, & caligáverint óculi ejus, & vidère non póterat: vocavítque Esaü filium suum majórem, & dixit ei: Fili mi? Qui respóndit: Adsum. Cui pater: Vides, inquit, quòd senúerim, & ignòrem diem mortis meæ. Sume arma tua, & pháretram, & arcum, & egrédere foràs: cùmque venátu aliquid apprehénderis, fac mihi inde pulméntum sicut velle me nosti, & affer ut cómedam: & benedicat tibi ánima mea ántequàm móriar. Quod cùm audísset Rebécca, & ille abiísset in agrum ut jussiònem patris implèret, dixit filio suo Jacob: Audívi patrem tuum loquéntem cum Esaü fratre tuo, dicéntem ei: Affer mihi de venatiòne tua, & fac cibos ut cómedam, & benedicam tibi coram Dómino ántequàm móriar. Nunc ergo fili mi, acquiésce consíliis meis: & perges ad gregem, afférque mihi duos hœdos óptimos, ut fáciam ex eis cibos patri tuo, quibus ille vescètur: quos cùm intúleris, & coméderit, benedicat tibi, priúsquàm moriàtur. Cui ille respóndit: Nosti quòd Esaü frater meus homo pilòsus sit & ego lenis: si attrectáverit me pater meus, & sénserit, tímeo putet sibi voluísse me illúdere, & indúcat super me maledictiònem pro benedictiòne. Ad quem mater: In me sit ista maledíctio, fili mi: tantùm audi vocem meam, & pergens affer ut dixi. Abiit, & áttulit, dedítque matri. Paràvit illa cibos, sicut velle patrem illius nóverat. Et véstibus Esaü valde bonis, quas apud se habèbat domi, índuit eum: pelliculásque hœdòrum circúmdedit mánibus, & colli nuda protéxit. Dedit pulméntum, & panes, quos cóxerat, trádidit. Quibus inlátis, dixit: Pater mi? At ille respóndit: Audio. Quis es tu fili mi? Dixítque ei Jacob: Ego sum Esaü primogénitus tuus: feci tibi sicut præcepísti mihi: surge, sede, & cómede de venatiòne mea, ut benedicat mihi ánima tua. Rursúmque Isaac ad filium suum: Quómodo, inquit, tam citò invenire potuísti, fili mi? Qui respóndit: Volúntas Dei fuit ut citò mihi occúrreret quod volèbam. Dixítque Isaac: Accède huc, ut tangam te fili mi, & probem utrum tu sis filius meus Esaü, an non. Accéssit ille ad patrem, & palpáto eo dixit Isaac: Vox quidem, vox Jacob est: sed manus, manus sunt Esaü. Et non cognòvit eum, quia pilósæ manus similitúdinem majòris expresserant. Benedícens ergo illi, ait: Tu es filius meus Esaü? Respondit: Ego sum. At ille: Offer mihi, inquit, cibos de venatiòne tua, fili mi, ut benedicat tibi ánima mea. Quos cùm oblátos comedísset, óbtulit ei & vinum: quo hausto, dixit ad eum: Accède ad me, & da mihi ósculum, fili mi. Accéssit, & osculàtus est eum. Statímque ut sensit vestimentòrum illius fragrántiam, benedícens ait: Ecce odor filii mei sicut odor agri pleni, cui benedíxit Dóminus. Det tibi Deus de rore cœli, & de pinguédine terræ, abundántiam fruménti & vini, & ólei. Et sérviant tibi pópuli, & adórent te tribus: esto Dóminus fratrum tuòrum, & incurvéntur ante te filii matris tuæ: qui maledíxerit tibi, sit maledíctus: & qui benedíxerit tibi, benedictiónibus repleàtur. Vix Isaac sermònem impléverat: & egrésso Jacob foras, venit Esaü, coctósque de venatiòne cibos íntulit patri, dicens: Surge pater mi, & cómede de venatiòne filii tui: ut benedicat mihi ánima tua. Dixítque Isaac: Quis enim es tu? Qui respóndit: Ego sum primogénitus tuus Esaü. Expàvit Isaac stupòre veheménti: & ultrà quàm credi potest, admírans, ait: Quis ille ígitur est, qui dudum captam venatiònem áttulit mihi, & comédi ex ómnibus priusquàm tu venires? benedixique ei, & erit benedíctus. Audítis

Esaü sermónibus patris, inrúgiit clamôre magno: & consternâtus in terra, ait: Bénedic étiam mihi, pater mi. Qui ait: Venit germânus tuus frauduléntur, & accêpit benedictiônem tuam. Subjúnxit: Justè vocâtum est nomen ejus Jacob: supplantâvit enim me en álterà vice: primogénita mea antè tulit, & nunc secúndò subrípuit benedictiônem meam. Rursúmque ad patrem: Nunquid non servásti, ait, & mihi benedictiônem? Respóndit Isaac: si dóminum tuum illum constítui, & omnes fratres ejus servitúti illius subjugávi: fruménto & vino stabilívi eum, tibi pòst hæc, fili mi, ultrà quid fáciam? Cui dixit Esaü: Num unam inquit, tantùm benedictiônem habes, pater? mihi quoque óbsecro ut benedícas. Cùmque ejulátu magno fleret, motus Isaac, dixit ad eum: In pinguédine terræ, & in rore cœli désuper, erit benedíctio tua. Vives gládio, & fratri tuo sérvies: tempúsque véniet, cùm excútias & solvas jugum ejus de cervícibus tuis. Oderat ergo semper Esaü Jacob pro benedictiône, quâ benedíxerat ei pater: dixítque in corde suo: Véniat dies luctûs patris mei, ut occîdam Jacob fratrem meum. Nunciâta sunt hæc Rebéccæ, quæ mittens, & vocans Jacob filium suum, dixit ad eum. Ecce, Esaü frater tuus minâtur ut occidat te. Nunc audi ergo, fili, vocem meam, & consúrgens fuge ad Laban fratrem meum in Aran: habitabísque cum eo dies paucos, donec requiéscat furor fratris tui, & cessâbit indignátio ejus, obliviscâtur eôrum quæ fecísti in eum: pósteà mittam, & addûcam inde huc: cur utrôque orbâbor fílio in una die? Dixit quoque Rebécca ad Isaac: Tædet me vitæ meæ propter filias Heth: si accéperit Jacob uxôrem de stirpe hujus terræ, nolo vívere. Cap. 28. Vocâvit autem Isaac Jacob, & benedíxit ei, præcepítque ei, dicens: Noli accípere cónjugem de génere Chánaan: sed vade, & profícíscere in Mesopotámiam Syriæ in domum Bathuél patris matrísque tuæ, & áccipe tibi inde uxôrem de filiâbus Laban avúnculi tui. Deus autem omnípotens benedicat tibi, & créscere te fáciat, atque multíplicet: ut sis in turmas populôrum. Et det tibi benedictiónes Abraham, & sémini tuo post: ut possídeas terram peregrinatiônis tuæ, quam pollícitus est avo tuo. ℟. Amen.

Hymnus.

Æterne lucis Cónditor,
Lux ipse totus, & dies,
Noctem nec ullam séntiens,
Natûra lucis pérpetim:
Jam cedat pallens próximo
Diéi nox advéntui
Obténdens Lumen síderum
Adest & clarus lúcifer.
Jam strato læti súrgimus
Grates canéntes & tuas,
Quòd cæcam noctem vícerit,
Revértat rursùs Sol diem.
Te nunc, ne carnis gáudia
Blandis subrépant téstibus,
Dolis ne cedat sæculi
Mens nostra, Sancte, quæsumus.
Ira ne rixas próvocet,
Gúlave ventrem íncitet,
Opus pervértat ne fames,
Turpis ne fluxus óccupet;
Sed firmaménto sóbrii,
Casto manéntes córpore,
Toto fidéli spíritu,
Christe, ducâmus hunc diem.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
In sempitérna sæcula. Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem. fol. 138.
Capitula. Illúmina, Dómine. fol. 26.
Lauda. Miserêre nobis, Dómine: miserêre nobis. P. Ecce, tempus est, ut misereâris nobis. ℣. Ad te levâmus óculos nostros, qui hábitas in cœlis. P. Ecce, tempus. ℣. Glória, & honor. P. Ecce.

Orátio.

Sicut servôrum in mánibus dominôrum suôrum sunt óculi; ita nostri ad te, Dómine: quoúsque & peccántibus noxam dimíttas, & vapulántium plagas mínuas; impertiásque aliménta & egénis; & medélam tríbue vulnerátis. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Ad Tértiam.

Léctio libri Sapiéntiæ. Fíli, Custódi. fol. 96.
Proverbiôrum Salomônis. *Capitulo* 11.
℟. Deo grátias.

Fili, Justítia símplicis díriget viam ejus: & impietâte suâ córruet ímpius. Justítia rectôrum liberâbit eos: & insídiis suis capiéntur iníqui. Mórtuo hómine ímpio, nulla erit ultrà spes: & expectátio solicitôrum peribit. Justus de angústiis liberâtus est: & tradêtur ímpius pro eo. Simulâtor ore décipit amicum suum: justi autem liberabúntur sciéntiâ. In bonis justórum exultâbit cívitas:

tas : & in perditiône impiôrum erit laudátio. Benedictiône justôrum exaltábitur cívitas : & ore impiôrum subvertêtur. Qui décipit amicum suum, sitiens corde est : vir autem prudens tacêbit. Qui ámbulat frauduléntèr, revêlat arcána ; qui autem fidêlis est ánimi, celat commíssum. Ubi non est gubernàtor, pópulus córruet : salus autem, ubi multa consília. Affligètur malo, qui fidem facit pro extráneo : qui autem cavet láqueos, secûrus erit. Múlier gratiôsa invéniet glóriam : & robústi habêbunt divítias. Benefâcit ánimæ suæ vir misêricors : qui autem crudêlis est, propínquos ábjicit. Impius facit mercédes instábiles : semínánti autem justítia opus fidêle. ℟. Amen.

Léctio libri Génesis. *Capítulo* 29.

℟. Deo grátias.

IN illis diêbus : Proféctus Jacob venit ad terram orientâlem. Et vidit púteum in agro, tres quoque greges óvium accubántes juxta eum : nam ex illo adaquabántur pécora, & os ejus grandi lápide claudebâtur. Mosque erat, ut cunctis óvibus congregátis devólverent lápidem, & refectis grégibus rursùs super os pútei pónerent. Dixítque ad pastóres : Fratres, unde estis? Qui respondérunt : De Aran. Quos intérrogans, Nunquid, ait, nostis Laban filium Nachor? Dixérunt : Nóvimus. Sanúsne est? inquit: Valet, ínquiunt : ecce Rachél filia ejus venit cum grege suo. Dixítque Jacob : Adhuc multum diêi súperest, nec est tempus ut reducántur ad caulas greges : date ante potum óvibus, & sic ad pastum eas redúcite. Qui respondérunt : Non póssumus, donec ómnia pécora congregéntur, & amoveâmus lápidem de ore pútei, ut adaquêmus greges. Adhuc loquebántur, & ecce Rachél veniêbat cum óvibus patris sui : nam gregem ipsa pascêbat. Quam cùm vidísset Jacob, & sciret consobrínam suam, ovésque Laban avúnculi sui : amòvit lápidem quo púteus claudebâtur. Et adaquáto grege, osculâtus est eam : elevatáque voce, flevit, & indicàvit ei quòd frater esset patris ejus, & filius Rebéccæ : at illa festínans nunciàvit patri suo. Qui cùm audísset venísse Jacob filium soròris suæ, cucúrrit óbviam ei : complexúsque eum, & in óscula ruens, duxit in domum suam. Audítis autem causis itíneris, respóndit : Os meum es, & caro mea. Et postquam implêti sunt dies mensis unîus, dixit ei : Num quia frater meus es, gratis servies mihi? dic quid mercêdis accípies. Habêbat verò Laban duas filias, nómen majòris Liam : minor appellabâtur Rachél. Sed Lia lippis erat óculis : Rachél decórâ fácie, & venústo aspéctu. Quam díligens Jacob, ait : Sérviam tibi pro Rachél filia tua minòre, septem annis. Respóndit Laban : Mélius est ut tibi illam demus quàm álteri viro, mane apud me. Servìvit ígitur Jacob pro Rachél septem annis : & videbántur illi pauci dies præ amòris magnitúdine. Dixítque ad Laban : Da mihi uxòrem meam : quia jam tempus explêtum est, ut ingrédiar ad eam. Qui vocâtis multis amicòrum turbis ad convívium, fecit núptias. Et véspere filiam suam Liam introdúxit ad eum, dans ancillam filiæ, Zelpham nómine. Ad quam cùm ex more Jacob fuísset ingréssus, facto manè vidit Liam : & dixit ad sócerum suum : Quid est quod fácere voluísti? nonne pro Rachél servívi tibi? quare imposuísti mihi? Respóndit Laban : Non est in loco nostro consuetúdinis, ut minóres ante tradàmus ad núptias. Imple hebdómadam diêrum hujus cópulæ : & hanc quoque dabo tibi pro ópere quo servitûrus es mihi septem annis áliis. Acquiêvit plácito : & hebdómadâ transáctâ, Rachél duxit uxórem.

Antíphona 1. In ætérnum misericórdia Dómini, & usque in sæculum véritas ejus. Psalmus 99.

Orátio.

LAudêmus Dómine nomen tuum ; quóniam suàvis es : &, ut os nostrum tuis impleâtur affátibus, cor nostrúmque instíges: tua proínde nos prótegat misericórdia ; quà prolætêtur nos in ætérnum véritas manifésta. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 2. Bene nunciáte de die in diem salutàre Dómini. Psalmus 95.

Orátio.

TE Deum psalléndo benedícimus ; ac precâmur, ut nullo obstáculo à tuo prohibeâmur officio : quique vero te Dóminum confitêmur, ditári tuo múnere indulgéntiæ sentiâmus. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 3. Líberet nos Dómine déxtera tua, & bráchium sanctum tuum. Psalmus 97.

℟. Quærite Dóminum, dum inveníri potest: invocàte eum, dum prope est. Derelínquat omnis ímpius viam suam, & vir iníquus cogitatiónes suas, P. Et revertátur unusquísque à via sua mala, & à péssimis cogitatiónibus suis. P. Et revertâtur. ℣. Glória, & honor. Reiterêtur ℟.

Digitized by Google

Preces. Dicâmus omnes: Et preces nostras, Dómine, placâtus atténde. P. Et in misericórdia furôrem rémove. ℣. Benígnus, ea quæ rogáberis, concède, & postulatiônem nostram. P. Et in misericórdia. ℣. Deus noster, áperi óculos tuos, & vide mala, quæ nos cómprimunt. P. Et in misericórdia. ℣. Indulgéntiam peccatôrum nostrôrum concède, & lâchrymas pœniténtum. P. Et in misericórdia. Hymnus. O Nazarêne, lux. Require fol. 144.

Orátio.

LIberet nos, Dómine, déxtera tua: imperióque tuo flecte arrogántium corda: ut gentes veritâtis advéntu declaréscant, & osténsam salûtem cordis humilitâte suscípiant.

Pater noster.

Ad Sextam.

Lectio libri Esaíæ Prophétæ. *Capítulo* 33. ℟. Deo grátias.

DOmine, miserêre nostri: te enim expectávimus: esto bráchium nostrum in manè, & salus nostra in témpore tribulatiônis. A voce Angeli fugérunt pópuli, & ab expectatiône tua dispérsæ sunt gentes. Et congregabúntur spólia vestra sicut collígitur bruchus, velut cum fossæ plenæ fúerint de eo. Magnificâtus est Dóminus, quóniam habitâvit in excélso: implêvit Sion judício & justítiâ. Et erit fides in tempóribus suis: divítiæ salûtis sapiéntiæ & sciéntiæ: timor Dómini ipse thesáurus est. Ecce vidéntes clamábunt foris, & Angeli pacis amárè flebunt. Dissipátæ sunt viæ, cessâvit tránsiens per sémitam, írritum factum est pactum, projêcit civitátes, non reputâvit hómines. Luxit, & elánguit terra: confûsus est Líbanus, & obsórduit, & factus est Saron sicut desértum: & concússa est Basan, & Carmêlus. Nunc exúrgam dicit Dóminus: nunc exaltâbor, nunc sublevâbor. ℟. Amen.

Antíphona 1. Qui dilígitis Dóminum, odíte malum: custódit Dóminus ánimas servôrum suórum, de manu peccatôris liberâvit eos. Psalmus 96.

Orátio.

DEus, cujus in regno credéntium terra exúltat; cujus justítiam cœli annúntiant; cujus dominatiônem Angelôrum legiónes adórant: custódi servôrum tuórum ánimas; ac ne peccáti auctôrem sequéntes intereâmus, tu líbera; tu prótege; tu consérva: ut, cùm ante fáciem tuam ignis combúrens præíerit, non nos meritôrum pœna exuréndos accípiat; sed cleméntia creatôris, ut vivâmus, erípiat. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 2. Beáti omnes, qui timent Dóminum, & qui ámbulant in viis ejus. Psalmus 127.

Orátio.

DEus, qui timéntes te, beátos prophetáli voce pronúntias; da in nobis tui amôris obséquia beneplácita; ut ex hoc in viis tuis ambulâre nos fácias. Sitque, te gubernánte, labor noster tuis óculis plácitus; cujus fructus témpore remuneratiônis efficiâtur suavíssimus: ac sic labor ipse de charitâte studeâtur, ut apud te fruges ei in beatitúdine recondántur. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 3. Speret Israël in Dómino, ex hoc nunc & usque in sæculum. Psalmus 130. ℟. Deprecêmur Dóminum, & placâbilis erit nobis. P. Et exáudiet nos, & miserébitur nobis. ℣. Venite, exultêmus Dómino: jubilêmus Deo salutári nostro. P. Et exáudi. ℣. Glória, & honor. Reiterêtur ℟.

Preces. Dicâmus omnes: Parce, Dómine, & miserêre. P. Quia pius es. ℣. Ad te levâmus óculos nostros, qui hábitas in cœlis. P. Quia pius es. ℣. Salvum fac, Dómine, pópulum tuum, & bénedic hereditâtem tuam. P. Quia. ℣. Avertâtur furor tuus à civitâte ista & pópulo tuo. P. Quia pius es. ℣. Avérte fáciem tuam à peccátis nostris: & omnes iniquitátes nostras dele. P. Quia.

Hymnus. O Nazarêne. fol. 144.

Orátio.

EXálta cornu nostrum, Dómine, fidei cathólicæ mérito; & ne maculêtur mens supérbiæ morbo, gressus nostros super mundi hujus latitúdine tríbue ambulâre: ne nóxii incedâmus in cómpedes; sed humíliter sentiéndo ad plenitúdinem spei nobis condônes properâre.

Pater noster, qui es in cœlis: sanctificêtur nomen tuum: advêniat regnum tuum: fiat volúntas tua.

Ad Vésperos.

Lauda. Sol agnôvit occâsum. Posuísti ténebras, & facta est nox. Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antíphona. Reple, Deus, gáudio os nostrum: & lingua nostra in exultatiône. Psalmus 125. Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Quàm dúlcia fáucibus meis P. Eló-

quia

quia tua, super mel & favum ori meo. ℣. Ab omni via mala próhibe pedes meos: ut custódiam verba tua. P. Elóquia. ℣. Glória, & honor Patri. P. Elóquia.

Hymnus.

CHriste, precâmur, ánnue;
Mistásque voces flétibus
Semper benígnus & pius
Ventûram in noctem súscipe.
Te corda nostra sómnient:
Te per sopôrem séntiant:
Tuámque semper glóriam
Vicínâ luce cóncinant.
Vitam salúbrem tríbue:
Nostrum calôrem réfice:
Tetram noctis calíginem
Cláritas tua inlúminet.
Hymnis vota persólvimus,
Vespérque sacrum póscimus;
Nostrum delens chirógraphum,
Tuúmque præstans éditum.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Sancto simul Paráclito
In sempitérna sæcula. Amen.

Supplicátio. Orémus. Quære fol. 138.

Capítula.

NOnárum horárum spátiis hujus diéi jam peráctis, tibi, Omnípotens Deus, sacrifícium réddimus laudis, ut hoc jejúnium festum tuòrum sit gáudium servulòrum: ut, qui tibi submitténtes colla servímus, à cunctis diabólicis fráudibus eruâmur. Dona ítaque servis tuis præsídium indeféssum, ut tuis inhæréndo mandátis, non conturbêmur ab insidiatôre, sed te mereâmur habère in ómnibus protectôrem.

Pater noster. A malo nos líbera. fol. 10.

Benedíctio.

DOminus Jesus Christus, qui per eleëmósynam & jejúnium extíngui dixit peccáta, super vos benedictiònis suæ concèdat grátiam. ℟. Amen. Ut per jejúnii castigatiònem diáboli calcètis supérbiam, & humilitàtis Christi apprehendàtis itínera. ℟. Amen. Ac præstet Dóminus, ut per distributiònis eleëmósynam præséntis vitæ remédia & dona consequámini ætérna. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Lauda. Miserère nobis.

Orátio. Sicut servòrum in mánibus. fol. 170.

SABBATO.

Ad Matutinum.

Antíphona. Tu autem Dómine.

Orátio. Quamvis, Dómine. fol. 141.

Antíphona 1. Timébunt gentes nomen tuum, Dómine. Psalmus 101.

Orátio.

EXúrge Deus, & miserère Sion; quia tempus miseréndi nobis advènit: réspice ad nostræ paupertàtis oratiònem, tuorúmque humílium ampléctere precem. ℟. Amen, Per misericórdiam.

Antíphona 2. Propítius esto iniquitátibus nostris: & sana, Dómine, languóres nostros, Psalmus 102.

Orátio.

BEnedícat te, Dómine, ánima nostra; & ómnia interióra ejus in tuis láudibus concláment: ut ad sanándos languóres nostros audítâ oratiòne concúrras; & vitam nostram de intéritu rédimas; in bonis desidérium nostrum sáties; & votum perfectiòne corònes. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 3. Misericórdia Dómini à sæculo, & usque in sæculum super timéntes eum. Psalmus 102.

Orátio.

MIserâtor Dómine, & miséricors, ne irascàris nobis in finem: sed quantum distat óriens ab occásu, iniquitàtem à nobis omnem elónga; & juxta altitúdinem cœli à terra tuam in nobis misericórdiam diláta. ℟. Amen. Per misericórdiam.

℟. Deprecémur Dóminum, dicéntes: Peccávimus tibi, Deus: P. Patiéntiam habe in nobis, & propitiàre in malis, quæ quotídie adcréscunt super nos. ℣. Defécimus in ira tua, & in furòre tuo conturbáti sumus, P. Patiéntiam. ℣. Glória, & honor.

IN LAUDIBUS.

Antíphona. Cor contrítum & humiliàtum, Deus, ne despícias. Psalmus 50.

Orátio.

HUnc psalmum, medicamínibus pœniténtiæ plenum, vócibus tibi Dómine linguâ nostrâ persólvimus: postulamúsque, ut sícuti David post Uríæ Cethæi sánguinem fusum, per cor contrítum & humiliàtum dilúisti commissa; ita quoque nostra Dómine símili satisfactiòne dignàre amputàre peccàta. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona. Ne extérmines plebem tuam, Dómine, & hereditátem tuam, quam liberásti. Cánticum. Dómine, Dómine rex deòrum. Require fol. 103.

Orá-

Orátio.

UNivérsæ carnis spirítui fortíssime ac miséricors Deus, propitiàre, quæsumus; universitáti Ecclésiæ tuæ dimítte peccàta ómnium: aufer, quæsumus, à nobis iniquitátes & scélera nostra; tuæque nos benedictiònis & pacis infusiòne locupléta. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Emítte lucem tuam, Dómine, & veritàtem tuam: P. Ipsa me dedúxerunt, & perduxérunt in montem sanctum tuum, & in tabernáculum tuum.

Cánticum. Benedíctus. fol. 6.

Lauda. In sanctis ejus laudàte Dóminum.

Léctio libri Génesis. *Capítulo* 32.

℟. Deo grátias.

IN illis diébus: Misit Jacob núncios ante se ad Esaü fratrem suum in terra Seïr, in regiòne Edom: præcepítque eis, dicens: Sic loquímini dómino meo Esaü: Hæc dicit frater tuus Jacob: Apud Laban peregrinàtus sum, & fui usque in præséntem diem. Hábeo boves, & ásinos, & oves, & servos, & ancillas: mittóque nunc legatiònem ad dóminum meum, ut invéniam grátiam in conspéctu tuo. Reversique sunt núncii ad Jacob, dicéntes: Vénimus ad Esaü fratrem tuum, & ecce próperat in occúrsum tuum cum quadringéntis viris. Tímuit Jacob valdè: & pertérritus divisit pópulum qui secum erat, greges quoque & oves & boves, & camélos, in duas turmas, dicens: Si vénerit Esaü ad unam turmam, & percússerit eam, ália turma, quæ réliqua est, salvábitur. Dixítque Jacob: Deus patris mei Abraham, & Deus patris mei Isaac: Dómine qui dixísti mihi: Revértere in terram tuam, & in locum nativitàtis tuæ, & benefáciam tibi: minor sum cunctis miseratiónibus tuis, & veritàte tuà quam explésti servo tuo. In báculo meo transívi Jordànem istum: & nunc cum duàbus turmis regrédior. Erue me de manu fratris mei Esaü, quia valde eum tímeo: ne fortè véniens percútiat matrem cum filiis. Tu locútus es quòd benefáceres mihi, & dilatàres semen meum sicut arènam maris, quæ præ multitúdine numerári non potest. Cùmque dormísset ibi nocte illà, separàvit de his quæ habèbat, múnera Esaü fratri suo, capras ducéntas, hircos vigínti, oves ducéntas, & aríetes vigínti, camélos fœtas cum pullis suis trigínta, vaccas quadragínta, & tauros vigínti, ásinas vigínti, & pullos eàrum decem. Et misit per manus servòrum suòrum síngulos seórsùm greges, dixítque púeris suis: Antecédite me: & sit spátium inter gregem & gregem. Et præcèpit prióri, dicens: Si óbvium habúeris fratrem meum Esaü: & interrogáverit te, Cujus es? aut, Quò vadis? aut, Cujus sunt ista quæ séqueris? respondèbis: Servi tui Jacob, múnera misit dómino suo Esaü: ipse quoque post nos venit. Simíliter dedit mandàta secúndo, & tértio, & cunctis qui sequebántur greges, dicens: Iísdem verbis loquímini ad Esaü, cum invenéritis eum. Et addètis: Ipse quoque servus tuus Jacob iter nostrum inséquitur: dixit enim: Placàbo illum munéribus quæ præcédunt, & póstea vidèbo illum, fórsitan propitiábitur mihi. Præcessérunt ítaque múnera ante eum, ipse verò mansit nocte illà in castris. Cùmque matùrè surrexísset, tulit duas uxóres suas, & tótidem fámulas, cum úndecim filiis, & transivit vadum Jaboch. Traductísque ómnibus quæ ad se pertinébant, mansit solus: & ecce vir luctabàtur cum eo usque manè. Qui cùm vidèret quòd eum superàre non posset, tétigit nervum fémoris ejus, & statim emárcuit. Dixítque ad eum: Dimítte me, jam enim ascéndit auròra. Respóndit: Non dimíttam te, nisi benedíxeris mihi. Ait ergo: Quod est nomen tibi? Respóndit: Jacob. At ille, Nequàquam, inquit, Jacob appellábitur nomen tuum, sed Israël: quóniam si contra Deum fortis fuísti, quantò magis contra hómines prævalèbis? Interrogàvit eum Jacob: Dic mihi, quo appellàris nómine? Respóndit: Cur quæris nomen meum, quod est mirábile? Et benedíxit ei in eòdem loco. Vocavítque Jacob nomen loci illíus Phanuél, dicens: Vidi Dóminum fácie ad fáciem, & salva facta est ánima mea. Ortúsque est ei statim sol, póstquàm transgréssus est Phanuél: ipse verò claudicàbat pede. Quam ob causam non cómedunt nervum filii Israël, qui emárcuit in fémore Jacob, usque in præséntem diem: eò quòd tetígerit nervum fémoris ejus, & obstupúerit. Cap. 33. Levans autem Jacob óculos, vidit veniéntem Esaü, & cum eo quadringéntos viros: divisítque filios Liæ & Rachél, ambarúmque famulàrum: & pósuit utrámque ancillam, & líberos eàrum in princípio: Liam verò, & filios ejus, in secúndo loco: Rachél autem & Joseph novíssimos. Et ipse progrédiens, ado-

adorâvit pronus in terram ſéptiès, donec appropinquâret frater ejus. Currens itaque Esaü óbviam fratri suo, amplexàtus est eum: stringénſque collum ejus, & ósculans, flevit. Levatíſque óculis, vidit mulíeres & párvulos eàrum, & ait: Quid sibi volunt isti? & si ad te pertíneant? Respóndit: Párvuli sunt, quos donâvit mihi Deus servo tuo. Et appropinquántes ancíllæ & filii eàrum, incurváti sunt. Accéssit quoque Lia cum púeris suis: & cùm simíliter adoràssent, extrémi Joseph & Rachél adoravérunt. Dixítque Esaü: Quænam sunt istæ turmæ quas óbviam hábui? Respóndit: Ut invenírem grátiam coram dómino meo. At ille illi ait: Hábeo plúrima frater mi, sint tua tibi. Dixítque Jacob: Noli ita, óbsecro: sed si invéni grátiam in óculis tuis, áccipe munúsculum de mánibus meis: sic enim vidi fáciem tuam, quasi víderim vultum Dei: esto mihi propítius, & súscipe benedictiónem quam áttuli tibi, & quam donâvit mihi Deus tribuens ómnia. Vix fratre compellénte suscípiens, ait: Gradiâmur simul, eròque sócius itíneris tui. Dixítque Jacob: Nosti dómine mi, quòd párvulos hábeam téneros, & oves, & boves fœtas, mecum: quas si plùs in ambulándo fécero laborâre, moriéntur unâ die cuncti greges. Præcêdat dóminus meus ante servum suum: & ego sequar paulâtim vestígia ejus, sicut vídero párvulos meos posse, donec véniam ad dóminum meum in Seïr. Respóndit Esaü: Oro te, ut de pópulo qui mecum est, saltem sócii remáneant vitæ tuæ. Non est, inquit, necésse: hoc unum tantùm indígeo, ut invéniam grátiam in conspéctu tuo, dómine mi. Revérsus est ítaque illo die Esaü itínere, quo vénerat in Seïr. Et Jacob venit in Socoth: ubi ædificâtâ domo & fixis tentóriis, appellavítque nomen loci illius, Socoth, id est, tabernácula. Transivítque in Salem urbem Sichimórum, quæ est in terra Chánaan, postquàm revérsus est de Mesopotámia Syriæ: & habitâvit juxta óppidum. Emítque partem agri in qua fixerat tabernácula à filiis Hemor patris Sichem, centum agnis. Et erécto ibi altári, invocâvit super illud fortíssimum Deum Israël. ℟. Amen.

Hymnus.

Deus creâtor ómnium,
Lucis auctur & diéi,
Perlústra corda ómnium,
Jesu bone, fidélium.
Lucéscat habitáculum
Tuum, Christe, hospítium,
Nostræque tectum ánimæ
Figméntum tuæ déxteræ.
Tuo cruóre próprio,
Quo ipse commercâtus es,
Lucrâtus Deo ánimas
Tuâ morte ultróneâ.
Lætétur caro frágilis,
Simúlque & homo intérior,
Vicísse noctis ténebras
Perénnis lucis lúmine.
Diéi hujus grátiâ
Concède, sine crímine
Custódiâ perpétuâ
Fruâmur tuâ, Dómine.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sempitérna sæcula. Amen.

Supplicátio. Orêmus.

Capítula.

Emítte lucem tuam & veritàtem tuam, Dómine Deus noster; ut splendor divinitàtis tuæ calíginem mentis nostræ enúbilet; & vera humanitàtis assúmptio, humáni géneris sit manifésta redémptio: ut, dum verus Deus verúsque homo in nobis ac pro nobis osténderis, opus tuum omnipoténtia erípiat ab hoste captívos; & enútriat misericórdia jam redémptos.

Pater noster.

Lauda. Miserère nobis, Dómine. P. Miserère nobis. ℣. Ad te levàmus óculos nostros, qui hábitas in cœlis. P. Miserère. ℣. Glória, & honor. P. Miserère.

Orátio.

Ad te, Dómine, óculos nostros erígimus; quem in cœléstibus terræ máchinam virtûte continêre fatêmur. Miserère ígitur nostri Dómine, miserère; & peccátis nostris, pro quibus te metúimus, parce: ut contémptum nostrum pietâte cleménti respícias; & à delícti obpróbrio déxterâ nos tuæ virtûtis erípias. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Ad Tértiam.

Proverbiórum *Capítulo* 15. ℟. Deo grátias.

Fili, Cor sapiéntis quærit doctrinam: & os stultórum páscitur imperítiâ. Omnes dies páuperis, mali: secûra mens quasi juge convívium. Mélius est parum cum timóre Dómini, quàm thesáuri magni insatiábiles. Mélius est vocári ad ólera cum charitàte, quàm ad vítulum saginàtum cum ódio. Vir iracúndus próvocat rixas: qui pátiens est,

est, mítigat exténtas. Iter pigrôrum quasi sepes spinârum: via justôrum absque offendículo. Fílius sápiens lætíficat patrem: & stultus homo déspicit matrem suam. Stultítia gáudium stulto: & vir prudens díriget gressus suos. Dissipántur cogitatiónes ubi non est consílium: ubi verò plures sunt consiliárii, confirmántur. Lætâtur homo in senténtia oris sui: & sermo opportûnus est óptimus. Sémita vitæ super eruditum, ut declinet de inférno novíssimo. Domum superbòrum demoliètur Dóminus: & firmos fáciet términos víduæ. Abominátio Dómini cogitatiónes malæ: & purus sermo pulchérrimus firmábitur ab eo. Contúrbat domum suam qui séquitur avarítiam: qui autem odit múnera, vivet. Per misericórdiam & fidem purgántur peccâta: per timórem autem Dómini declinat omnis à malo. Mens justi meditábitur obediéntiam: os impiórum redúndat à malis. Longè est Dóminus ab ímpiis: & oratiónes justôrum exáudiet. ℟. Amen.

Léctio libri Génesis. *Capítulo 37.*

℟. Deo grátias.

IN illis diêbus: Joseph cùm sédecim esset annòrum, pascèbat gregem cum frátribus suis adhuc puer: & erat cum filiis Balæ & Zelphæ uxòrum Patris sui: accusavítque fratres suos apud patrem crímine péssimo. Israël autem diligèbat Joseph super omnes filios suos, eò quòd in senectûte genuísset eum: fecit ei túnicam polymitam. Vidéntes autem fratres ejus quòd à patre plus cunctis filiis amarêtur, óderant eum, nec póterant ei quidquam pacíficè loqui. Accidit quoque ut visum sómnium reférret frátribus suis: quæ causa majòris ódii seminárium fuit. Dixítque ad eos: Audíte sómnium quod vidi: Putábam ligàre nos manípulos in agro: & quasi consúrgere manípulum meum, & stare, vestrósque manípulos circumstántes adoràre manípulum meum. Respondérunt fratres ejus: Nunquid Rex noster eris? aut subjiciémur ditióni tuæ? Hæc ergo causa somniòrum atque sermônum, invídiæ & ódii fómitem ministrâvit. Aliud quoque vidit sómnium, quod narrans frátribus, ait: Vidi per sómnium, quasi solem, & lunam, & stellas úndecim, adoràre me. Quod cùm patri suo & frátribus retulísset, increpâvit eum pater suus, & dixit: Quid sibi vult hoc sómnium quod vidísti? num ego & mater tua & fratres tui adorábimus te super terram? Invidébant ei ígitur fratres sui: pater verò rem tácitus considerâbat. Cùmque fratres illíus in pascéndis grégibus patris moraréntur in Sichem, dixit ad eum Israël: Fratres tui pascunt oves in Síchimis: veni, mittam te ad eos. Quo respondénte, Præsto sum, ait: Vade, & vide si cuncta próspera sint erga fratres tuos, & pécora: & renúntia mihi quid agâtur. Missus de Valle Hebron, venit in Sichem: invenítque eum vir errántem in agro, & interrogávit quid quæreret. At ille respóndit: Fratres meos quæro: índica mihi ubi pascant greges. Dixítque ei vir: Recessérunt de loco isto: audívi autem eos dicéntes: Eàmus in Dóthaim. Perréxit ítaque Joseph post fratres suos, & invênit eos in Dóthaim. Qui cum vidíssent eum procul, ántequàm accéderet ad eos, cogitavérunt illum occídere: & mútuò loquebántur: Ecce somniàtor venit: veníte, occidàmus eum, & mittàmus in cistérnam véterem: dicemúsque, Fera péssima devorâvit eum: & tunc apparébit quid illi prosint sómnia sua. Audiens autem hæc Ruben, nitebâtur liberàre eum de mánibus eòrum, & dicèbat: Non interficiàmus ánimam ejus, nec effundàmus sánguinem: sed projícite eum in cistérnam véterem, quæ est in solitúdine, manúsque vestras servàte innóxias: hoc autem dicèbat, volens erípere eum de mánibus eòrum, & réddere patri suo. Conféstim ígitur ut pervénit ad fratres suos, nudavérunt eum túnicà talári & polymitâ: miserúntque eum in cistérnam véterem, quæ non habèbat aquam. Et sedéntes ut coméderent panem, vidérunt Ismaëlítas viatóres veníre de Gálaad, & camélos eòrum, portántes arómata, & resinam, & stacten, in Ægyptum. Dixit ergo Judas frátribus suis: Quid nobis prodest si occidérimus fratrem nostrum, & celavérimus sánguinem ipsìus? Mélius est ut venundétur Ismaëlítis, & manus nostræ non polluántur: frater enim & caro nostra est. Acquievérunt fratres sermónibus illíus. Et prætereúntibus Madianítis negotiatóribus, extrahéntes eum de cistérna, vendidérunt eum Ismaëlítis vigínti argénteis: qui duxérunt eum in Ægyptum. Reversúsque Ruben ad cistérnam, non invênit púerum: & scissis véstibus pergens ad fratres suos, ait: Puer non compâret, & ego quò ibo? Tulérunt autem túnicam ejus, & in sánguinem hœdi, quem occíderant, tinxérunt: mitténtes qui ferrent ad patrem, & dícerent: Hanc invénimus: vide utrùm túnica filii tui sit, an non. Quam cùm cognovís-

viſſet pater, ait: Túnica filii mei eſt, fera péſſima comêdit eum, béſtia devorâvit Joſeph. Sciſſíſque véſtibus, indûtus eſt cilício, lugens filium ſuum multo témpore. Congregátis autem cunctis lìberis ejus ut lenírent dolôrem patris, nóluit conſolatiònem accípere, ſed ait: Deſcéndam ad filium meum lugens in inférnum. Et illo perſeveránte in fletu, Madianítæ vendidérunt Joſeph in Ægypto Putíphari eunúcho Pharaònis magiſtro mílitum. ℟. Amen.

Antíphona 1. Laudámini in nómine ſancto ejus: lætêtur cor quæréntium Dóminum. Pſalmus 104.

Orátio.

NArrántes mirabília tua, Dómine, ſancto tuo lætêmur in nómine: da nobis te quæréndi ſolértiam; & inveniéndi tríbue efficáciam: ut te mereâmur aſpícere, & vultûs tui ſemper oſtenſiòne gaudère. ℟. Amen. Per miſericórdiam.

Antíphona 2. Meménto noſtrì Dómine in beneplácito pópuli tui. Pſalmus 105.

Orátio.

MEménto noſtrì, Dómine, in beneplácito pópuli tui, & in tuo nos víſita ſalutári: ut qui noſtris cum pátribus coram te iniquè géſſimus; à damnatiònis orígine & actuális peccáti contagiône, tuà réduce grátià liberêmur. ℟. Amen. Per miſericórdiam.

Antíphona 3. Víſita nos, Dómine, in ſalutári tuo. Pſalmus 105.

℟. Deus miſereâtur nobis, & parcat peccátis noſtris: P. Et avértat iram ſuam à nobis. ℣. Inlúminet vultum ſuum ſuper nos, & miſereâtur nobis. P. Et avértat. ℣. Glória, & honor. Reiterêtur ℟.

Preces. Dicâmus omnes: Miſéricors P. Dómine, miſerère. ℣. Qui es unius poténtiæ, ejuſdémque cum Genitòre ſubſtántiæ, P. Dómine. ℣. Qui princeps ſacerdòtum es, regum rector, populòrum Dóminus. P. Dómine. ℣. Qui captívis reddis pátriam, infirmis opem, conſolatiònem mœréntibus. P. Dómine. ℣. Indulgéntiam poſtulâmus, concêde: pœniténtibus ſalûtem tríbue. P. Dómine.

Hymnus. O Nazarêne, lux. *fol.* 144.

Capítula.

SAlva nos, Dómine, qui auctor es noſtræ ſalutis: & cóngrega nos de natiónibus; qui redémptis libértas, & redémptio factus es libertátis. Concède ítaque nobis, ut qui nunc malòrum permixtiòne gémimus, te protegénte ac ſecernénte, in tranquillitáte, quâ Sanctos ſúſcipis, gaudeâmus.

Pater noſter. A malo nos líbera. *fol.* 10.

Ad Sextam.

Léctio libri Eſaíæ Prophétæ. *Capítulo* 65. ℟. Deo grátias.

HÆc dicit Dóminus: Pópulus qui ad iracúndiam próvocat me ante fáciem meam ſemper: qui ímmolant in hortis, & ſacríficant ſuper láteres: qui hábitabant in ſepúlcris, & in delúbris idolòrum dórmiunt: qui cómedunt carnem ſuíllam, & jus profânum in vaſis eòrum. Qui dicunt, Recède à me, non appropínques mihi, quia immúndus es: iſti fumus erunt in furòre meo, ignis ardens totâ die. Ecce ſcriptum eſt coram me: non tacêbo, ſed reddam & retríbuam in ſinu eòrum iniquitátes veſtras, & iniquitátes patrum veſtròrum ſimul, dicit Dóminus, qui ſacrificavérunt ſuper montes, & ſuper colles exprobravérunt mihi, & remétiar opus eòrum primum in ſinu. Hæc dicit Dóminus: Quómodo ſi inveniâtur granum in botro, & dicâtur: Ne díſſipes illud, quóniam benedíctio eſt: ſic fáciam propter ſervos meos, ut non diſpérdam totum. Et edúcam de Jacob ſemen, & de Júda poſſidéntem montes meos: hereditábunt eam elécti mei, & ſervi mei habitábunt ibi. ℟. Amen.

Antíphona 1. De neceſſitátibus noſtris líbera nos, Dómine. Pſalmus 106.

Orátio.

DE neceſſitátibus noſtris líbera nos Dómine: & animârum noſtrârum inédiam verbi tui ádipe paſce; ſedentéſque in ténebris & umbra mortis, lucis tuæ luſtra ſerenitàte. ℟. Amen. Per miſericórdiam.

Antíphona 2. Miſéricors Dóminus, & juſtus, & Deus noſter miſerêtur. Pſalmus 114.

Orátio.

MIſéricors Dómine & juſte, líbera ánimas noſtras de morte; óculos noſtros à lácrymis; pedes noſtros à lapſu, atque utriúſque rei in nos ſerva cleméntiam: &, ſi juſtítià tuâ corrípimur, miſericórdiâ tuâ protegâmur. ℟. Amen. Per miſericórdiam.

Antíphona 3. Láqueus contrítus eſt, & nos liberáti ſumus. Pſalmus 123.

℟. Propítius eſto peccátis noſtris, P. Dómine. ℣. Non ſecúndùm peccáta noſtra fácias nobis, neque ſecúndùm iniquitátes noſtras retríbuas nobis. P. Dómine. ℣. Glória, & honor. Reiterêtur ℟.

Preces. Verbum Patris altíſſimi, Redémptor, P. Peccántibus miſerère. ℣. Ad te levâmus ócu-

óculos, exáudi propítius. ℣. Bonitâtem tuam póscimus, indúlge propítius. P. Redémptor, peccántibus miserère. ℣. Curvátos diro crímine misérícors érige. P. Redémptor, peccántibus. ℣. Dominàtor sanctíssime placábilis áspice. P. Redémptor, peccántibus miserère. ℣. Exténde tuam déxteram, & nos omnes líbera. P. Redémptor, peccántibus. ℣. Fac nobíscum misericórdiam, & de peccátis véniam. P. Redémptor. ℣. Gloriòse potentíssime quod póscimus, tríbue. P. Redémptor, peccántibus. ℣. Hanc plebem prótege placitùrus, & pacem misericors. P. Redémptor, peccántibus. ℣. Agnósce nostra facínora, & da indulgéntiam. P. Redémptor, peccántibus.

Hymnus. O Nazarène, lux. fol. 144.

Capítula.

ESto in nobis, Dómine Deus Israël: & malòrum infestatiònem, ne deglutiàmur, à nobis repélle; nocivámque iracúndiam, ne obsorbeâmur, cómprime: sicque in nobis torrens tuæ voluptàtis redúndet, ut vitiòrum torréntem ánima nostra se sine discrímine pertransísse exúltet: neque inimicòrum déntibus laniêmur; sed eréptos nos de venántium láqueis gratulêmur: & tu adjùtor noster herédita nos in possessiòne ætérnâ; qui, cooperánte Verbo tuo Sanctòque Spíritu fecísti cœlum & terram.

Pater noster. A malo nos líbera. fol. 10.

IN SECUNDO DOMINICO QUADRAGESIMÆ.

Ad Vésperum.

In nómine Dómini nostri Jesu Christi lumen cum pace. ℟. Deo grátias. Dóminus sit. ℟. Et.

Lauda. Fecit lunam in témpore: P. Sol cognòvit occásum suum. ℣. Exiet homo ad opus suum: & ad operatiònem suam usque ad vésperum. P. Sol. Dóminus sit. ℟. Et.

Antíphona. Deus deòrum, & Dóminus dominòrum rex magnus & fortis, & terríbilis est, qui persònam non áccipit, nec múnera; facit judícium pupíllo & víduæ, amat peregrínos, P. Et dat illis victum, atque vestítum: vos autem amàte peregrínos. ℣. Deus stetit in synagóga deòrum: in médio autem deos discérnit. P. Et dat. ℣. Glória, &c. Dóminus sit. ℟. Et.

Lauda. Appropínquet orátio mea in conspéctu tuo Dómine. P. Intret postulátio mea coram te: secúndùm verbum tuum vivífica me. ℣. Eructábunt lábia mea hymnum, cùm docúeris me justificatiónes tuas. P. Intret. ℣. Glória, &c. P. Intret.

Hymnus.

AUctor lúminis, Fílius Vírginis,
Patérque Matris, Filiúsque Patris,
Qui cœco sedénti stipem peténti
Lumen dedísti.
Sedénsque cœcus ténebris oppréssus,
Quem volúerat sic nascerètur cœcus,
In quem virtus sua ómnibus credéntibus
Comprobarètur.
Gaudétque cœcus, lúmine recépto,
Quem visitàbat Médicus excélsus,
A Patre diléctus, ut abluerètur
Mundi delíctum.
Plebs Hebræòrum simúlque dixérunt:
Paréntes ejus véniant, per quos quæsiérunt:
Qui cœcus est natus, à cujus virtúte est
Inluminàtus.
Paréntes autem Hebræòrum faténtur:
Ex útero matris cœcus fuit natus:
Ætàtem habet, ipsum interrogàte;
Dicat veritàtem.
Confitètur cœcus, qui fúerat sanàtus:
Ad me accéssit Prophèta magnus,
Cujus virtúte, óculo, & corde sum
Illuminàtus.
Fecit qui lutum de sancto sputo,
Tegmen oculòrum línuit ac luto,
Jussit lavári Siloë, piscína me
Clarificàvit.
Glória Patri, Trino sempitérna
Glória, Christo, Spiritúique sancto:
Prædicet Trinum piâ voce nomen
Omne per ævum. Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptòrem.

Capítula.

CHriste Deus, lúminis perénne princípium, qui séptimum diéi currículum sanctificatiòne pótiùs, quam operatiòne voluísti esse confiténtium; quærimus ecce fáciem tuam, sed impedímur consciéntiæ nostræ ténebrâ consuetâ: conâmur adsúrgere, sed relábimur in mœròrem; Non ergo abjícias te quæréntes, qui non quæréntibus apparère dignàtus es. Ecce diêrum nostròrum décimas sancto tuo nómini ánnuis recúrsibus persolvéntes, séptimum nùnc ex ipsis décimis perégimus diem; da ergo nobis adjutórium in hujus laboriósi itíneris via, quo inlibàta tibi nostra dedicéntur obséquia: ut labóres nostros amòris tui desidério réleves, & socórdiam sensûs nostri férvidâ dilectiònis tuæ ubertâte exúscites: ut in te vita nostra non há-

Digitized by Google

hábeat caſum, ſed fides invéniat præmium.
Pater noſter. Humiliàte vos benedictióni. Dóminus ſit ſemper vobíſcum. ℟. Et cum.

Benedíctio.

OMnípotens Deus per obſervántiam horum diérum puríficet corda veſtra ab omni contagióne peccáminum. ℟. Amen. Sic nos in ſervitûte ſua timòris ſui lege conſtríngat, ut amòris præmio fóveat. ℟. Amen. Quo deſidério æternitàtis labóres veſtros copióſè refíciens, regni ſui vos effíciat coherédes. ℟. Amen. Per miſericórdiam.

Lauda. Utinam, Dómine, dirigántur viæ noſtræ, P. Ad cuſtodiéndas juſtificatiónes tuas. ℣. Tunc non confúndar, dùm reſpício in ómnia mandàta tua. P. Ad cuſtodiéndas. ℣. Glória, & honor, &c. P. Ad cuſtodiéndas.

Orátio.

DIrigántur viæ noſtræ, Dómine, ad cuſtodiéndas juſtificatiónes tuas: & qui legis tuæ nítimur perſcrutári ſecréta, tua quoque perducámur ad præmia. ℟. Amen.

Lauda. In toto corde meo Deus exquiſívi te: P. Ne repéllas me à mandátis tuis. ℣. In corde meo abſcóndi elóquia tua: ut non peccem tibi. P. Ne repéllas. ℣. Glória, & honor, &c. P. Ne repéllas.

Orátio.

IN via teſtimoniórum tuórum, Dómine, quaſi in ómnibus divítiis delectâmur; neque enim quicquam nobis deéſſe crédimus, cùm te propítium adéſſe cognóſcimus. ℟. Amen. Per miſericórdiam.

Pſalmus 50. Totus cum Glória, & honor, &c. Kyrie, eléïſon. Chriſte, eléïſon. Kyrie, eléïſon. Sub ſiléntio; Pòſteà Preces.

Preces. Dómine miſericordiàrum, P. Oblivíſcere peccàta noſtra. ℣. Qui pertíngens à fine in finem fórtitèr, diſpònis ómnia ſuávitèr, P. Oblivíſcere. ℣. Qui in finem témporis commemoràtus noſtri, ad rediméndos nos deſcendíſti, P. Oblivíſcere. ℣. Qui ex Maríæ Vírginis útero per myſtérium nobis es génitus, P. Oblivíſcere.

Orátio. Exáudi oratiònem noſtram. fol. 138. Hymnus. Ætérne rerum Cónditor. fol. 3.

Orátio.

DOmine Deus Pater omnípotens inſpiràtor precum, teque invocántium velox auditor; voci noſtræ, oràmus, clementiæ tuæ aurem appòne; & noſtrórum víncula peccáminum poténti miseratiòne diſſólve: ac ſicut nos gallòrum canóribus ad matutinam grátiam próvocas conſúrgere, & prophetáli vaticínio in lucem géntium únicæ Redemptiónis te prænúntias; ita nùnc, initiántibus nobis, intúitu ſupérno adſíſte: ſic quæſumus famulátûs noſtri vota ſuſcípias, ut ad lucem lucis abundánti nos miſericórdiâ ſublevándo perdûcas. ℟. Amen. Per miſericórdiam.

Antíphona 1. Dómine quid multiplicáti ſunt qui tríbulant me? Tu autem Dómine ſuſcéptor meus. Pſalmus 3.

Antíphona 2. Lava me ab injuſtítia mea: & à peccáto meo munda me, Dómine. Pſalmus 50.

Antíphona 3. In te confídit ánima mea: líbera me, Dómine. Pſalmus 56.

Orátio.

DOmine Jeſu Chriſte, qui credéntes in te rediméndo ſúſcipis, & exaltándo gloríficas, plebem tuam ab injuſtítia, & à peccatòrum vínculo líbera: veritàtis & ſapiéntiæ tuæ múnere corda eòrum locupléta, mentéſque ſanctífica, ut ſicut in cœlo cum Sanctis regnat glória, ſic & in ómnibus máneat ſalus, & benedíctio tua. ℟. Amen. Per miſericórdiam.

Antíphona 1. Judicâte pupíllo, & egéno: P. Juſtificàte víduam, & húmilem. Erípite páuperem, & egèoum. ℣. Deus ſtetit in ſynagóga deòrum: in médio autem deos diſcérnit. P. Juſtificâte. ℣. Glória, & honor Patri, &c.

Orátio.

CHriſte Deus fac nos ſemper in egênum & páuperem promptióres exíſtere, & legem tuam cuſtodíre: ut miſericórdiæ opéribus affluéntes, æternòrum cívium mereámur eſſe consórtes. ℟. Amen. Per miſericórdiam tuam.

Antíphona 2. Quærite Dóminum, & confortámini: P. Quærite fáciem ejus ſemper. Mementòte mirabílium ejus quæ fecit. ℣. Semen Abraham, ſervi ejus: filii Jacob, elécti ejus. P. Quærite. ℣. Glória, & honor, &c.

Orátio.

QUæréntibus te, Dómine, tríbue fortitúdinem; & quæréndi te júgiter infúnde amòrem: ut qui tuam deſíderant cérnere fáciem, perniciòſam mundi oon áppetant voluptàtem: eóſque ſæculi blandiménta non detíneant uſquequâque captívos; ut lux vultûs tui claríficet jam beátos. ℟. Amen.

Antíphona 3. Miſeràtor, & miſéricors Dóminus: & longánimis, & multùm miſéricors.

Non in finem irascêtur: P. Neque in ætérnum indignábitur. ℣. Non secúndùm peccàta nostra fecit nobis: neque secúndùm iniquitátes nostras retríbuit nobis. P. Neque. ℣. Glória, & honor, &c.

Orátio.

MIserâtor Dómine, & mísericors non irascàris nobis in finem; sed quantum distat Oriens ab Occásu, iniquitàtem omnem à nobis elónga, & juxta altitúdinem cœli à terra tuam in nobis misericórdiam dilàta. ℟. Amen. Per misericórdiam.

℟. Hæc dicit Dóminus: Afflíxi pópulum meum nimis: à viis suis non sunt revérsi: multiplicátæ sunt mihi víduæ ejus super arèna maris. P. Propter hoc si égerint pœniténtiam à malo suo, habitábunt in terram absque pavòre in sempitérnum. ℣. Omnes vias meas intellígere noluérunt, ut pervenire fácerent ad me clamòrem egéni, & audire vocem páuperis. P. Propter. ℣. Glória, & honor, &c.

Orátio.

PRotéctor noster Dómine, convérte nos à viis nostris pravis, & habitàre nos fac absque pavòre in terra hereditàtis nostræ: ac sic nos liberátos fidei moderámine cóntine, ut nec prosperitàte sæculi extollâmur, nec ínvidi hostis adversitàte turbêmur, vel facínorum núbilo obumbrêmur; sed sperántes in te, quæsumus, ut nos in tua justítia líberes, nec condígna pro admíssis justè repénses: inlúmina ítaque fáciem tuam super hereditàtem tuam, & salva nos propter misericórdiam tuam. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona. In tribulatiòne nostra mémores simus tuì, Deus: in tribulatiòne módicâ, erudítio tua facta est nobis.

Cánticum. De nocte vígilat. fol. 64. Reiterètur Antíphona. In tribulatiòne.

Orátio.

DE nocte vigilántem ad te spíritum nostrum luce Deus decóra præceptòrum tuòrum: & in tempestàte requiréntium te vígila; ut lux adésto meridiàna: nullæ nos ténebræ te sequéntes impédiant; ne injustítiæ amor nostra à te vestígia rétrahat: sed valeâmus justítiâ dícere, te auctòrem justítiæ proficiénti postulèmus aviditàte: ac dùm te pérpetim ampléctere concupíscimus, tuæ quoque sapiéntiæ ampléxibus hæreâmus. ℟. Amen.

Ad Benedíctus.

Antíphona. A vigília matutína usque ad noctem: à custódia matutína speret Israël in Dómino. ℣. Quia apud Dóminum est misericórdia: & copiôsa apud eum redémptio.

Cánticum. Benedíctus es Dómine. fol. 6.

Lauda. Laudàte Dóminum de cœlis: P. Laudàte eum in excélsis. Psalmus 148.

Léctio libri Génesis. *Capítulo* 39.

℟. Deo grátias.

IN illis diébus: Joseph ductus est in Ægyptum, emítque eum Pútiphar eunúchus Pharaònis, princeps exércitùs sui, vir Ægyptius, de manu Ismaëlitàrum, à quibus perdúctus erat. Fuítque Dóminus cum eo, & erat vir in cunctis prósperè agens: habitavítque in domo Dómini sui, qui óptimè nóverat Dóminum esse cum eo, & ómnia quæ géreret, ab eo dírigi in manu illius. Invenítque Joseph grátiam coram Dómino suo, & ministràbat ei, à quo præpósitus ómnibus, gubernàbat créditam sibi domum, & univérsa quæ ei trádita fúerant: benedixítque Dóminus dómui Ægyptii propter Joseph, & multiplicàvit tam in ædibus quàm in agris cunctam ejus substántiam: nec quícquam áliud nóverat, nisi panem quo vescebàtur. Erat autem Joseph pulcher fácie, & decòrus aspéctu. Post multos ítaque dies injècit dómina sua óculos suos in Joseph, & ait: Dormi mecum. Qui nequàquàm acquiéscens óperi nefário, dixit ad eam: Ecce dóminus meus, ómnibus mihi tráditis, ignòrat quid hábeat in domo sua: nec quícquam est quod non in mea sit potestàte, vel non tradíderit mihi, præter te, quæ uxor ejus es: quómodo ergò possum hoc malum fácere, & peccàre in Dóminum meum? Hujuscémodi verbis per síngulos dies loquebántur, & múlier molésta erat adolescénti, & ille recusàbat stuprum. Accidit autem quadam die, ut intráret Joseph domum, & óperis quíppiam absque árbitris fáceret: & illa apprehénsa lacínia vestiménti ejus, díceret: Dormi mecum. Qui relícto in manu ejus pállio, fugit, & egréssus est foras. Cùmque vidísset múlier vestem in mánibus suis, & se esse contémptam, vocàvit ad se hómines domùs suæ, & ait ad eos: En introdúxit virum Hebræum, ut illúderet nobis: ingréssus est ad me, ut coíret mecum: dumque ego succlamássem, & audísset vocem meam, relíquit pállium quod tenèbam, & fugit foras. In arguméntum ergo fidei reténtum pállium osténdit maríto reverténti domum, & ait: Ingréssus est ad me servus Hebræus quem adduxísti ut illúderet mihi:

hi:

hi: cùmque audíſset me clamâre, relíquit pállium quod tenêbam, & fugit foras. His audítis dóminus, & nímiùm crédulus verbis cónjugis, irâtus est valdè: tradidítque Joseph in cárcerem, ubi vincti regis custodiebántur, & erat ibi cláusus. Fuit autem Dóminus cum Joseph, & misértus est illius, & dedit ei grátiam in conspéctu príncipis cárceris. Qui trádidit in manu illius univérsos vinctos qui in custódia tenebántur: & quicquid fiêbat, sub ipso erat. Nec nóverat áliquid, cunctis ei créditis: Dóminus enim erat cum illo, & ómnia ópera ejus dirigêbat. Cap. 40. His ítaque gestis, áccidit ut peccárent duo eunúchi, pincérna regis Ægypti, & pistor, dómino suo. Iratúsque contra eos Phárao (nam alter pincérnis præerat, alter pistóribus) misit eos in cárcerem príncipis mílitum, in quo erat vinctus & Joseph. At custos cárceris trádidit eos Joseph, qui & ministrâbat eis. Aliquántulum témporis flúxerat, & illi in custódia tenebántur. Vidérúntque ambo sómnium nocte unâ juxta interpretatiônem cóngruam sibi: ad quos cùm introíſset Joseph manè, & vidíſset eos tristes, sciscitâtus est eos dicens: Cur trístior est hódiè sólito fácies vestra? Qui respondérunt: Sómnium vídimus, & non est qui interpretêtur nobis. Dixítque ad eos Joseph: Nunquid non Dei est interpretátio? reférte mihi quid vidéritis. Narrâvit prior, præpósitus pincernârum, sómnium: Vidêbam coram me vitem, in qua erant tres propágines, créscere paulátim in gemmas, & post flores uvas maturéscere: calicémque Pharaônis in manu mea: tuli ergo uvas, & expréſsi in cálicem quem tenêbam, & trádidi póculum Pharaóni. Respóndit Joseph: Hæc est interpretátio sómnii: Tres propágines, tres adhùc dies sunt: post quos recordábitur Phárao ministérii tui, & restítuet te in gradum prístinum: dabísque ei cálicem juxta officium tuum, sicut ante fácere consuéveras. Tantùm meménto mei, cùm benè tibi fúerit, & fácies mecum misericórdiam: ut súggeras Pharaóni, & edúcat me de isto cárcere: quia furtìm sublâtus sum de terra Hebræórum, & hìc ínnocens in lacum missus sum. Videns pistórum magíster quòd prudénter sómnium diſsolvíſset, ait: Et ego vidi sómnium, quòd habêrem tria canístra farínæ super caput meum: & in uno canístro quod excélsius, portáre me putâbam omnes cibos qui fiunt arte pistóriâ, avésque comédere ex eo. Respóndit Joseph: Hæc est interpretátio sómnii: Tria canístra, tres adhùc dies sunt: post quos áuferat Phárao caput tuum, ac suspéndet te in cruce, & lacerábunt vólucres carnes tuas. Et exínde tértius natalítius Pharaônis erat: qui fáciens grande convívium púeris suis, recordâtus est inter épulas magístri pincernârum, & pistórum príncipis. Restituítque álterum in locum suum, ut porrígeret regi póculum: álterum suspéndit in patíbulum, ut conjectóris véritas probarêtur. ℟. Amen.

Hymnus. Auctor lúminis. fol. 178.

Supplicátio. Orêmus.

Capítula.

Expectátio salûtis nostræ Dómine, verba, súpplicum précibus ad te dirécta sacris áuribus pércipe; & occúltum cordis clamôrem occultórum scrutátor intéllige: ut ea, quæ non timêmus admíttere, & erubéscimus pándere, tu rex noster miserâtus dimíttas, & placâtus indúlgeas: ut orátio confiténtium manè ad te pervéniat, & tuæ cleméntia pietâtis à te donâta succúrrat.

Pater noster.

Lauda 1. Laus ejus in Ecclésia sanctórum. P. Lætêtur Israël in eo qui fecit ipsum. ℣. Cantâte Dóminum cánticum novum: laus ejus in Ecclésia sanctórum. P. Lætêtur. ℣. Glória, & honor &c.

Orátio.

Laus tua, Dómine, in Ecclésiis sanctórum pérsonet; & fidélium péctora in te semper exúltent: mérito sanctórum lætêntur in gáudio fidéles pópuli: quique verò laudem in tuo honôre deprómimus, cum sanctis tuis ómnibus promíſsa gáudia impetrêmus. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Lauda 2. Laudent nomen Dómini in choro: in tympano. P. In Psaltério psallant ei. ℣. Quia beneplácitum est Dómino in pópulo suo: & exultábit mansuétos in salûtem. ℣. Glória, & honor, &c.

Orátio.

Deus, qui ineffabílibus Angelórum stúdiis celebrándus, humánis étiam cúltibus delectâris: non quòd nostri in áliquo indígeas; sed ut locum in nobis exercéndæ bonitâtis invénias; qui usum tuæ láudis fructum vis esse laudatiônis: exáudi preces nostras; & præsta, ut sit tuba tua fidei nostræ clara conféſsio; sint cymbala tua, lábia nostra, & cónsona interióris atque exterióris officia: sint cítharæ tuæ ánimæ nostræ: ac misericórdiæ tuæ laudem largátâ modulatióne

ne permúlceant. ℟. Amen. Per misericórdiam.

In secúndis Véſperis.

Lauda. Usque ad véſperum quàm magnificàta ſunt ópera tua, Dómine. Dóminus ſit. ℟. Et cum.

Antíphona. Dómine Deus patris noſtri Abraham, & Deus Iſaac, qui dixíſti, P. Ut benefáceres nobis: érue nos de manu iniquitàtis noſtræ. ℣. Convérte nos Deus ſalutàris noſter: & avérte iram tuam à nobis. P. Ut benefáceres. ℣. Glória, & honor, &c. Dóminus ſit. ℟. Et cum.

Laude. Pórtio mea Dómine, dixi, cuſtodíre legem tùam. P. Deprecàtus ſum fáciem tuam de toto corde meo. ℣. Cogitávi vias meas: & convérti pedes meos in teſtimónia tua. P. Et deprecàtus. ℣. Glória, &c.

Hymnus.

Deus, qui certis légibus
Noctem discérnis, ac diem;
Ut feſſa cures córpora,
Somnus reláxet ótium.

Te noctis inter hórridæ
Tempus precâmur, ut ſopor
Mentem dum feſſam détinet,
Fídei lux inlúminet.

Hoſtis ne fallax íncitet
Laſcívis curam gáudiis
Secrètam noctis ádvocans
Blandus in æſtus córporis.

Subrêpat nullus ſénſui
Horror timòris ánxii,
Inlûdat nulla mentem
Fallax imàgo visûs.

Sed cùm profúnda véxerit
Somnus, curàrum néſcius,
Fides nequàquam dórmiat,
Vigílque ſenſus sómniet.

Deo Patri ſit glória,
Ejúſque ſoli Fílio,
Sancto simùl Paráclito,
In ſempitérna ſæcula. Amen.

Supplicátio. Orêmus.

Capítula.

Jesu præcéptor occúrre nobis ambulántibus viam, cupiéntibus pervenire ad pátriam; ut præcedénte luce tuà, ambulêmus in viam rectam, nec oberrêmus in ténebram iſtius noctis horréndam, te in nobis lucénte, qui es via, véritas & vita: da ígitur nobis, ut ſicut cæcus ille confeſſiòne veræ credulitàtis obtínuit donum indúltæ ſalùtis; ita nos adipiscâmur in iſtis verbis effectum piæ petitiònis cùm ea quæ nos docuíſti, proclamavérimus è terris:

Pater noſter. Humiliàte vos benedictióni. Dóminus ſit ſemper. ℟. Et cum.

Benedíctio.

Omnípotens Jeſus Chriſtus, qui virtùte poténtiæ ſuæ cæcis óculis præſtitit medicínam, ipſe óculos veſtros ab omni vanitàte avértat. ℟. Amen. Et qui illi præſtitit ſe in veritàte cognóſcere, ipſe corda veſtra in ſui nimis dilectiòne confirmet. ℟. Amen. Quique ſe per hoc miráculum oſténdit admirábilem pópulis, ita nos dono ímpleat ſanctæ virtùtis, quálitèr ad ætérnam vitam ſine mácula pervenìre poſſitis. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Lauda. Ab omni via mala próhibe pedes meos, Dómine: P. Ut cuſtódiam verbum tuum, Deus meus. ℣. Quómodo diléxi legem tuam Dómine? totà die meditátio mea eſt. P. Ut. ℣. Glória, & honor Patri, &c.

Orátio.

Ab omni via mala próhibe pedes meos, Dómine: verbúmque tuum totà ſervêmus attentiòne; atque à malo recédere, & tibi nos pérpetùm fácias complacère. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Lauda 2. Ne áuferas de ore meo verbum veritàtis, Dómine: P. Quia in judíciis tuis ſperávi. ℣. Et véniat ſuper nos misericórdia tua Dómine: ſalutàre tuum, & elóquium tuum. P. Quia. ℣. Glória, & honor, &c.

Orátio.

Tua ſuper nos misericórdia, Dómine, dùm rogâmus, advéniat: tuúmque ſalutàre cor noſtrum eloquàtur, & erudítio mentes noſtras enútriat: ut qui in tuis ſperâmus ſermónibus, tuis per ómnia conſolêmur virtútibus: ac dùm ſpes noſtra in te dirígitur, ſpei ipsìus à te nobis petítio concedàtur. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Lauda 3. Véniat ſuper nos, Dómine, misericórdia tua: P. Salutàre tuum, & elóquium tuum. ℣. Et reſpondêbo exprobrántibus mihi verbum: quia ſperávi in ſermónibus tuis. ℣. Glória, & honor, &c.

Orátio.

Veniat ſuper nos, Dómine, ſalutàre tuum: ut ex ore noſtro veritàtis numquàm décidat verbum; nec confundâmur elóquii teſtimónio tui; ſed lìberè fateâmur tuæ legis inſígnia. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Lauda 4. Avérte óculos meos, ne vídeant va-

vanitâtem: P. Et in via tua vivífica me, Dómine. ℣. Legem pone mihi Dómine viam justificatiónum tuârum: & exquíram eam semper. P. Et in via. ℣. Glória, & honor, &c.

Orátio.

AVérte óculos nostros, Dómine, ne vídeant vanitâtem; & in via tua vivífica nos: fac nos odíre sæculum, & dilígere Christum. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Psalmus 50. totus cum Glória Patri, &c. Kyrie, eléïson. Christe, eléïson. Kyrie, eléïson. Pater noster.

Preces. Avérte Dómine P. Iram tuam à nobis. ℣. Adsit nobis poténtia tua, Dómine. P. Iram. ℣. Bénedic, Dómine hereditâtem tuam. P. Iram. ℣. Concède pacem Ecclésiæ tuæ, Dómine. P. Avérte.

Orátio.

AVérte, Dómine, fáciem tuam à peccátis nostris; & omnem iram ac furôrem tuum à nobis rémove: Ecclésiæ tuæ pacem concède; & omnes iniquitátes nostras clemens dele: rémove ab óculis tuis nostrârum fácinus voluptâtum, nostræque confessióni tuum cleméntèr appòne audítum; & véniæ da remédium. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

FERIA SECUNDA

Ad Matutinum.

Tu autem Dómine. Psalmus 3.

Orátio. Quamvis Dómine. fol. 141.

Antíphona 1. Lignum vitæ planta Dómine in córdibus nostris; ut det fructum in témpore suo. Psalmus 1.

Orátio.

COncède nobis, Dómine, ob amôrem beatitúdinis consília declinâre iniquitâtis; cáthedram ítaque pestiléntiæ procul à nobis sepòne: ut pestíferæ doctrìnæ tabes non adhæreat connivéntiæ nostræ; sed voluntâtem nostram à malítiæ assensiòne tu rémove; & meditatiòne legis tuæ jugi nos tibi amôre conjúnge. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 2. Servìte Dómino in timôre. Psalmus 2.

Orátio.

SErviéntes tibi Dómine in timôre ob metum judícii, exultántes cum tremôre ob fidúciam spei, doce nos apprehéndere disciplìnam, quâ judicántes terram córporis nostri véteris hóminis figulum confringâmus, & exteriòris terræ purgaménta calcèmus; ac secúndùm cœléstis imáginem hóminis reformáti, in hereditâtem tuam servitúte húmili, & in possessiònem tuam cultu pérpetùm transferâmur. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 3. Tibi derelíctus est pauper: pupíllo tu eris adjûtor. Psalmus 9.

Orátio.

DEus, cui humánæ fragilitâtis cura relícta est; tu páuperum in tribulatiòne præstas: tu egénis adésto suffrágium pius; ut bráchia malignántium, qui nos evértere nitúntur, fortitúdine tuâ prosternántur: ne dum voluntâtis suæ protérviam implent, magnificâre se de hereditâte tua jactántèr aggrediántur: sic clemens cliéntes érudi & prótege, quálitèr præséntis vitæ solâtium fóveas, & pòst ad ætérna præmia introdúcas. ℟. Amen. Per misericórdiam.

℟. Audìte me rectóres filiòrum Israël, dicit Dóminus: nolíte timère, neque conturbémini, quia ego multiplicâbo vos; & non éritis páuci número: P. Sed absque pavòre habitábitis in terram vestram. ℣. Convertímini, & ágite pœniténtiam ab ómnibus iniquitátibus vestris; & non erit vobis rapìna iniquitâtis. P. Sed absque. ℣. Glória, & honor &c.

IN LAUDIBUS.

Antíphona. Miserère. Psalmus 50.

Orátio. Miserère, Dómine, míseris. Quære fol. 141.

Ad Cánticum.

Antíphona. Ego occìdam, & vívere fáciam: percútiam, & ego sanâbo.

Cánticum. Atténde cœlum. Quære fol. 4.

Orátio. Montes, cantâte nobis, & terra. Quære fol. 139.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Deus Deus meus ad te de luce vígilo. ℣. Sitívit in te ánima mea, quàm multiplícitèr & caro mea in terra desérta, ínvia, & inaquósa.

Cánticum. Benedíctus es Dómine. Quære fol. 6.

Lauda. In potentátibus ejus laudâte Dóminum: secúndùm multitúdinem magnitúdinis ejus laudâte eum. Psalmus 149.

Léctio libri Génesis. *Capítulo* 41.

℟. Deo grátias.

IN diébus illis: Trigínta annòrum erat Joseph quando stetit in conspéctu regis Pharaònis, & circumívit omnes regiónes Ægypti. Venítque fertílitas septem annòrum: & in manípulos redáctæ ségetes congregátæ sunt in hórrea Ægypti. Omnis étiam frugum abundántia in síngulis úrbibus cóndita est: tan-

tantâque fuit abundántia trítici, ut arénæ maris coæquarêtur, & cópia mensûram excéderet. Natíque sunt Joseph filii duo ántequam veníret fames: quos péperit ei Aséneth filia Putípharis sacerdôtis Heliopóleos. Vocavítque nomen primogéniti, Manásses, dicens: Oblivísci me fecit Deus ómnium labôrum meôrum, & domûs patris mei. Nomen quoque secúndi appellâvit Ephraïm, dicens: Créscere me fecit Deus in terra paupertâtis meæ. Igitur transáctis septem annis ubertâtis, qui fuérunt in Ægypto: cœpérunt veníre septem anni inópiæ, quos prædíxerat Joseph: & in univérso orbe fames præváluit, in cuncta étiam terra Ægypti fames erat: quâ esuriénte, clamâvit pópulus ad Pharaônem, aliménta petens. Quibus ille respóndit: Ite ad Joseph: & quicquid ipse vobis díxerit, fácite. Crescêbat autem quotídiè fames in omni terra: aperuítque Joseph univérsa hórrea, & vendêbat Ægyptiis: nam & illos opprésserat fames. Omnésque provínciæ veniébant in Ægyptum, ut émerent escas, & malum inópiæ temperárent. Cap. 42. Audiens autem Jacob quòd aliménta venderéntur in Ægypto, dixit filiis suis: Quare neglexístis? audívi quòd tríticum venundêtur in Ægypto: descéndite, & émite nobis necessária, ut possímus vívere, & non consumâmur inópiâ. Descendéntes ígitur fratres Joseph decem, ut émerent fruménta in Ægypto, Bénjamin domi reténto à Jacob, qui díxerat frátribus ejus: Ne fortè in itínere quicquam patiâtur mali: ingréssi sunt terram Ægypti cum áliis qui pergébant ad eméndum. Erat autem fames in terra Chánaan. Et Joseph erat princeps in terra Ægypti, atque ad ejus nutum fruménta pópulis vendebántur. Cùmque adorássent eum fratres sui, & agnovísset eos, quasi ad aliénos dúriùs loquebâtur, intérrogans eos: Unde venístis? Qui respondérunt: De terra Chánaan, ut emâmus víctui necessária. Et tamen fratres ipse cognóscens, non est cógnitus ab eis. Recordatúsque somniôrum, quæ aliquándo víderat, ait ad eos: Exploratóres estis: ut videâtis infirmiôra terræ, venístis. Qui dixérunt: Non est ita, dómine, sed servi tui venérunt ut émerent cibos. Omnes filii uníus viri sumus: pacífici vénimus, nec quicquam fámuli tui machinántur mali. Quibus ille respóndit: Aliter est: immunita terræ hujus consideràre venístis. Et illi: Duódecim, inquiunt, fratres servi tui sumus, filii viri uníus in terra Chánaan: mínimus cum patre versâtur, álius non est super. Hoc est, ait, quod locûtus sum: Exploratóres estis. Jam nunc experiméntum vestri cápiam: per salûtem Pharaônis non egrediémini hinc, donec véniat frater vester mínimus. Mittite ex vobis unum, & addûcat eum: vos autem éritis in vínculis, donec probéntur quæ dixístis utrum vera an falsa sint: alióquin per salûtem Pharaônis exploratóres estis. Trádidit ergo illos custódiæ tribus diêbus. Die autem tértio edúctis de cárcere, ait: Fácite quæ dixi, & vivêtis. Deum enim tímeo. Si pacífici estis, frater vester unus ligêtur in cárcere: vos autem abite, & ferte fruménta quæ emístis in domos vestras, & fratrem vestrum mínimum ad me addúcite, ut possim vestros probâre sermónes, & non moriámini. Fecérunt ut díxerat, & locúti sunt ad ínvicem: Méritò hæc pátimur, quia peccávimus in fratrem nostrum, vidéntes angústias animæ illîus, dùm deprecarêtur nos, & non audívimus: idcírcò venit super nos ista tribulátio. E quibus unus Ruben, ait: Nunquid non dixi vobis: Nolíte peccâre in púerum: & non audístis me? en sanguis ejus exquíritur. Nesciébant enim quòd intellígeret Joseph: eò quòd per intérpretem loquerêtur ad eos. Avertítque se parúmpèr, & flevit: & revérsus locûtus est ad eos. Tollénsque Símeon, & ligans illis præséntibus, jussit minístris ut implérent eôrum saccos trítico, & repónerent pecúnias singulôrum in sácculis suis, datis supra cibáriis in viam: qui fecérunt ita. At illi portántes fruménta in ásinis, profécti sunt. Apertòque unus sacco, ut daret juménto pábulum in diversório, contemplâtus pecúniam in ore sácculi, dixit frátribus suis: Réddita est mihi pecúnia, en habêtur in sacco. Et obstupefácti turbatíque, mútuò dixérunt: Quidnam est hoc quod fecit nobis Deus? Venerúntque ad Jacob patrem suum in terram Chánaan, & narravérunt ei ómnia quæ accidíssent sibi, dicéntes: Locûtus est nobis Dóminus terræ durè, & putâvit nos exploratóres esse provínciæ. Cui respóndimus: Pacífici sumus, nec ullas molímur insídias. Duódecim fratres uno patre géniti sumus: unus non est super, mínimus cum patre nostro est in terra Chánaan. Qui ait nobis: Sic probâbo quòd pacífici sitis: Fratrem vestrum unum dimíttite apud me, & cibária dómibus vestris necessária súmite, & abite, fratrémque vestrum mínimum addúcite ad me, ut

Digitized by Google

ut sciam quòd non sitis exploratóres: & istum, qui tenêtur in vínculis, recípere possitis: ac deínceps quæ vultis, eméndi habeàtis licéntiam. His dictis, cùm fruménta effúnderent, sínguli reperérunt in ore saccòrum ligátas pecúnias: exterritisque simùl ómnibus, dixit pater Jacob: Absque líberis me esse fecístis, Joseph non est super, Símeon tenêtur in vínculis, Bénjamin auferètis: in me hæc ómnia mala recidérunt. Cui respóndit Ruben: Duos filios meos intérfice, si non redúxero illum tibi: trade illum in manu mea, & ego eum tibi restítuam. At ille: Non descéndet, inquit, filius meus vobíscum: frater ejus mórtuus est, & ipse solus remánsit: si quid ei adversitàtis accíderit in terra ad quam pérgitis, deducètis canos meos cum dolòre ad ínferos. Cap. 43. Interìm fames omnem terram vehementèr premèbat. Consumptísque cibis quos ex Ægypto detúlerant, dixit Jacob filiis suis: Revertímini, & émite nobis pauxíllum escàrum. Respóndit Judas: Denuntiàvit nobis vir ille sub attestatiòne jurisjurándi, dicens: Non vidébitis fáciem meam, nisi fratrem vestrum mínimum adduxéritis vobíscum. Si ergo vis eum míttere nobíscum, pergèmus páriter, & emèmus tibi necessária: Sin autem non vis, non íbimus: vir enim, ut sæpè díximus, denuntiàvit nobis, dicens: Non vidébitis fáciem meam absque fratre vestro mínimo. Dixit eis Israël: In meam hoc fecístis misériam, ut indicarètis ei, & álium habère vos fratrem. At illi respondérunt: Interrogàvit nos homo per órdinem nostram progéniem: si pater víveret: si haberèmus fratrem: & nos respóndimus ei consequénter juxta illud quod fúerat sciscitàtus: numquid scire poteràmus quòd dictùrus esset: Addúcite fratrem vestrum vobíscum? Judas quoque dixit patri suo: Mitte púerum mecum, ut proficiscàmur, & possimus vívere: ne moriàmur nos, & párvuli nostri. Ego suscípio púerum: de manu mea requìre illum: nisi redúxero, & reddídero eum tibi, ero peccáti reus in te omni témpore. Si non intercessísset dilátio, jam vice álterà venissèmus. Igitur Israël pater eòrum dixit eis: Si sic necessè est, fácite quod vultis: súmite de óptimis terræ frúctibus in vasis vestris, & deférte viro múnera, módicum resínæ, & mellis, & stóracis, & stactes, & terebínthi, & amygdalàrum. Pecuniámque dúplicem ferte vobíscum: & illam, quam invenístis in sácculis, reportàte, ne fortè errôre factum sit: sed fratrem vestrum tóllite, & ite ad virum. Deus autem omnípotens fáciat eum vobis placábilem. ℟. Amen.

Hymnus. Fulgéntis auctor. fol. 96.

Capítula.

IN Matutínis meditâmur te Dómine; quia te inluminánte, suscéptor es nostrùm: quòd pro nobis natus es, confitèmur; & in velaménto alàrum tuàrum cruce tuà protécti laudâmus: dona ígitur nobis, ut qui múnera tua in sacro mystério prædicâmus, te in summo múnere perfruàmur.

Pater noster.

Lauda. Confirma super nos, Deus, misericórdiam tuam. ℣. Laudàte Dóminum omnes gentes: & conlaudàte eum omnes pópuli. Glória, & honor Patri, & Fílio, &c.

Orátio.

COnfirma super nos misericórdiam tuam Dómine: ut cum ómnibus géntibus te præsénti laudémus in sæculo; tuáque veritàte salváti, tecum semper maneàmus in regnum ætérnum. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Ad Tértiam.

Proverbiòrum Salomònis. *Capítulo* 23.

℟. Deo grátias.

FIli, Audi, & esto sápiens: & dírige in via ánimum tuum. Noli esse in convíviis potatòrum, nec in comessatiónibus eòrum, qui carnes ad vescéndum cónferunt: quia vacántes pótibus, & dantes symbola consuméntur, & vestiètur pannis dormitátio. Audi patrem tuum, qui génuit te: & ne contémnas cùm senúerit mater tua. Veritàtem eme, & noli véndere sapiéntiam, & doctrinam, & intelligéntiam. Exúltat gáudio pater justi: qui sapiéntem génuit, lætábitur in eo. Gáudeat pater, & mater tua, & exúltet, qui génuit te. ℟. Amen.

Léctio libri Génesis. *Capítulo* 43.

℟. Deo grátias.

IN diébus illis: Descendérunt filii Israël in Ægyptum, & stetérunt coram Joseph. Quos cùm ille vidísset, & Bénjamin simul, præcèpit dispensatóri domûs suæ, dicens: Intròduc viros domum, & occíde víctimas, & ínstrue convívium: quóniam hódiè mecum sunt comestùri merídie. Fecit ille sicut fúerat imperàtum, & introdúxit viros in domum. Ibique extérriti, dixérunt mútuò: Propter pecúniam, quam retúlimus priùs in saccis nostris, introdúcti sumus: ut devólvat in nos calúmniam, & violéntèr subjíciat servi-

túti, & nos, & ásinos nostros. Quámobrem in ipsis fóribus accedéntes ad dispensatòrem locúti sunt: Oràmus, Dómine, ut áudias nos. Jam antè descéndimus ut emerèmus escas: quibus emptis, cùm venissèmus ad diversórium, aperúimus saccos nostros, & invénimus pecúniam in ore saccòrum: quam nùnc eòdem póndere reportávimus. Sed & áliud attúlimus argéntum, ut emàmus quæ nobis necessária sunt: non est in nostra consciéntia quis posúerit eam in marsúpiis nostris. At ille respóndit: Pax vobíscum, nolíte timère: Deus vester, & Deus patris vestri, dedit vobis thesáuros in saccis vestris: nam pecúniam, quam dedístis mihi, probàtam ego hábeo. Edúxitque ad eos Símeon, & introdúctis domum, áttulit aquam, & lavérunt pedes suos, dedítque pábulum ásinis eòrum. Illi vero parábant múnera, donec ingrederètur Joseph merídie: audíerant enim quòd ibì comestúri essent panem. Igitur ingréssus est Joseph domum suam, obtulerúntque ei múnera, tenéntes in mánibus suis: & adoravérunt proni in terram. At ille, cleméntèr resalutátis eis, interrogàvit eos, dicens: Sánusne est pater vester senex, de quo dixeràtis mihi? Adhuc vivit? Qui respondérunt: Sospes est servus tuus pater noster, adhùc vivit. Et incurváti, adoravérunt eum. Attóllens autem Joseph óculos, vidit Bénjamin fratrem suum uterínum, & ait: Iste est frater vester párvulus, de quo dixeràtis mihi? Et rursùm: Deus, inquit, misereàtur tui, fili mi. Festinavítque in domum, quia commòta fúerant víscera ejus super fratre suo, & erumpébant láchrymæ: & intróiens cubículum, flevit. Rursúmque lotà fácie egréssus, contínuit se, & ait: Pónite panes. Quibus appósitis, seórsùm Joseph, & seórsùm frátribus, Ægyptiis quoque qui vescebántur simùl, seórsum (illícitum est enim Ægyptiis comédere cum Hebræis, & profánum putant hujuscémodi convívium) sedérunt coram eo, primogénitus juxta primogénita sua, & mínimus juxta ætàtem suam. Et mirabántur nimìs, sumptis pártibus quas ab eo accéperant: majórque pars venit Bénjamìn, ita ut quinque pártibus excéderet. Biberúntque & inebriáti sunt cum eo. Cap. 44. Præcèpit autem Joseph dispensatóri domûs suæ, dicens: Imple saccos eòrum fruménto, quantum possunt cápere: & pone pecúniam singulòrum in summitàte sacci. Scyphum autem meum argénteum, & prétium quod dedit trítici, pone in ore sacci juniòris. Factúmque est ita. Et orto manè, dimíssi sunt cum ásinis suis. Jamque urbem exíerant, & processérant páululùm: tunc Joseph, accersíto dispensatòre domûs, ait: Surge, inquit, & perséquere viros: & apprehénsis dícito: Quare reddidístis malum pro bono? Scyphus, quem furáti estis, ipse est in quo bibit dóminus meus, & in quo augurári solet: péssimam rem fecístis. Fecit ille ut jússerat. Et apprehénsis per órdinem locútus est. Qui respondérunt: Quare sìc lóquitur dóminus noster, ut servi sui tantum flagítii commísserint? Pecúniam, quam invénimus in summitàte saccòrum, reportávimus ad te de terra Chánaan: & quómodò cónsequens est ut furáti simus de domo dómini tui aurum vel argéntum? Apud quemcúmque fúerit invéntum servòrum tuòrum quod quæris, moriàtur, & nos érimus servi dómini nostri. Qui dixit eis: Fiat juxta vestram senténtiam: apud quemcúmque fúerit invéntum, ipse sit servus meus, vos autem éritis innóxii. Itaque festinàtò deponéntes in terram saccos, aperuérunt sínguli. Quos scrutàtus, incípiens à majòre usque ad mínimum, invènit scyphum in sacco Bénjamin. At illi, scissis véstibus, oneratísque rursùm ásinis, revérsi sunt in óppidum. Primúsque Judas cum frátribus ingréssus est ad Joseph (necdùm enim de loco abíerat) omnésque ante eum páritèr in terram corruérunt. Quibus ille ait: Cur sic ágere voluístis? an ignoràtis quòd non sit símilis meî in augurándi sciéntia? Cui Judas: Quid respondébimus, inquit, dómino meo? vel quid loquèmur, aut justè potérimus obténdere? Deus invènit iniquitàtem servòrum tuòrum: en omnes servi sumus dómini mei, & nos, & apud quem invéntus est scyphus. Respóndit Joseph: Absit à me ut sìc agam: qui furàtus est scyphum, ipse sit servus meus: vos autem abite líberi ad patrem vestrum. Accédens autem própiùs Judas, confidéntèr ait: Oro Dómine, audi me: ut loquàtur servus tuus verbum in áuribus tuis, & ne irascàris fámulo tuo: tu es enim post Pharaònem dóminus meus. Interrogásti priùs servos tuos: Habètis patrem, aut fratrem? & nos respóndimus tibi dómino meo: Est nobis pater senex, & puer párvulus, qui in senectùte illius datus est; cujus uterìnus frater est mórtuus: & ipsum solum habet mater sua, pater vero ténerè díligit eum. Dixistíque servis tuis: Addúcite eum ad me, & ponam óculos meos su-

Digitized by Google

super illum. Suggéssimus tibi dómino meo: Non potest puer relínquere patrem suum: si enim illum dimíserit, moriétur. Et dixísti servis tuis: Nisi vénerit frater vester mínimus vobíscum, non vidébitis ámpliùs fáciem meam. Cùm ergo ascendissémus ad fámulum tuum patrem nostrum, narrávimus ei ómnia quæ locútus est dóminus meus. Et dixit pater noster: Revertímini, & émite nobis parum trítici. Cui díximus: Non póssumus ire: si frater noster mínimus descénderit nobíscum, proficiscêmur simùl: alióquin illo abs-énte, non audêmus vidêre fáciem viri. At ille respóndit: Vos scitis quòd duos genúerit mihi uxor mea. Egréssus est unus, & dixístis: Béstia devorávit eum: & hucúsque non compáret. Si tuléritis & istum, & áliquid ei in via contígerit, deducêtis canos meos cum mœrôre ad ínferos. Igitur si intrávero ad servum tuum patrem nostrum, & puer defúerit (cùm ánima illius ex hujus ánima depéndeat) viderítque eum non esse nobíscum, moriétur, & dedúcent fámuli tui canos ejus cum dolôre ad ínferos. Ego própriè servus tuus sum, qui in meam hunc recépi fidem, & spopóndi dicens: Nisi redúxero eum, peccáti reus ero in patrem omni témpore. Manêbo ítaque servus tuus pro púero in ministério dómini mei, & puer ascéndat cum frátribus suis. Non enim possum redíre ad patrem, abfénte púero: ne calamitàtis, quæ oppressûra est patrem meum, testis assístam. Cap. 45. Non se póterat ultrà cohibêre Joseph multis coram astántibus: undè præcêpit ut egrederéntur cuncti foras, & nullus interésset aliénus agnitióni mútuæ. Elevavítque vocem cum fletu: quam audiérunt Ægyptii, omnísque domus Pharaônis. Et dixit frátribus suis: Ego sum Joseph: adhùc pater meus vivit? Non póterant respondêre fratres nímio terrôre pertérriti. Ad quos ille clementèr: Accédite, inquit, ad me. Et cum accessíssent propè, Ego sum, ait, Joseph, frater vester, quem vendidístis in Ægyptum. Nolíte pavêre, neque vobis durum esse videâtur quòd vendidístis me in his regiónibus: pro salûte enim vestra misit me Deus ante vos in Ægyptum. Biénnium est enim quòd cœpit fames in terra esse: & adhùc quinque anni restant, quibus nec arári póterit, nec meti. Præmisítque me Deus ut reservémini super terram, & escas ad vivéndum habêre possítis. Non vestro consílio, sed Dei voluntâte hùc missus sum: qui fecit me quasi patrem Pharaônis, & dóminum univérsæ domûs ejus, ac príncipem in omni terra Ægypti. Festinâte, & ascéndite ad patrem meum, & dicêtis ei, Hæc mandat fílius tuus Joseph: Deus fecit me dóminum univérsæ terræ Ægypti: descénde ad me, ne morêris, & habitàbis in terra Gessen: erísque juxta me tu, & fílii tui, & fílii filiòrum tuórum, oves tuæ, & arménta tua, & univérsa quæ póssides. Ibíque te pascam (adhùc enim quinque anni resídui sunt famis) ne & tu péreas, & domûs tua, & ómnia quæ póssides. En óculi nostri, & óculi fratris mei Bénjamin, vident quòd os meum loquâtur ad vos. Nunciáte patri meo univérsam glóriam meam, & cuncta quæ vidístis in Ægypto: festinâte, & addúcite eum ad me. Cùmque amplexàtus recidísset in collum Bénjamin fratris sui, flevit: illo quoque simíliter flente super collum ejus. Osculátus est Joseph ómnes fratres suos, & plorávit super síngulos: post quæ ausi sunt loqui ad eum. Auditúmque est, & célebri sermône vulgâtum in aula regis: Venérunt fratres Joseph: & gavísus est Phárao, atque omnis família ejus. ℟. Amen.

Antíphona 1. Desidérium páuperum nùnc exáudiet, dicit Dóminus. Psalmus 9.

Orátio.

Desidérium tuórum Dómine páuperum sìc inténde propítius, ut & donórum cœléstium nobis cópiam tríbuas; & tumórem prætereúntium rerum à nobis avértas: Auris quoque tua nostram ita oratiònem inténdat, ut dum pupíllo humilíque judícium féceris, paternâ nobis indulgéntiâ blandiàris; & pro humiliatióne præséntium gándia retríbuas æternòrum. ℟. Amen.

Antíphona 2. Justus Dóminus & justítiam dilèxit: æquitâtem vidit vultus ejus. Psalmus 10.

Orátio.

Justus es Dómine, & justítiam díligis, atque áspicis æquitâtem: da nobis ante óculos tibi plácita & placitúra perficere; & semper digna tuæ justítiæ atque æquitàtis ópera consummâre. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona 3. Tu autem Dómine serva nos: & custódies nos à generatióne. P. Salvum me fac, Dómine. Psalmus 11.

℟. Convertâmur ad Dóminum. Quære f. 144. Preces. Christe Redémptor pius animàrum exáudi gémitus fléntium, P. Et miserère ℣. Ne derelínquas plebem supplicántem, ex-

áudi precem, & réspice: quæ postulâmus attríbue. P. Et miserère. ℣. Parce, rogâmus: parce tandem fessis: mœróres nostros lætífica; diffúsam vitam jam révoca. P. Et miserère. ℣. Salvàtor noster intuère terram, cœléstem largíre plúviam, & victum nobis partúriat grátia tua. P. Et miserère. ℣. Indúlge nostrum fácinus horréndum, quo te offénso defécimus, dimítte nobis hoc débitum. P. Et miserère.

Hymnus. O Nazarêne, lux. fol. 144.

Capítula. Custódi nos, Dómine. fol. 147.

Ad Sextam.

Lectio libri Esaíæ Prophétæ. *Capítulo* 65.

℟. Deo grátias.

HÆc dicit Dóminus: Quæsíerunt me qui ante non interrogábant, invenérunt qui non quæsiérunt me: dixi: Ecce ego, ecce ego ad gentem, quæ nesciébat me, & quæ non invocábat nomen meum. Expándi manus meas totâ die ad pópulum incrédulum, qui gráditur in via non bona post cogitatiónes suas. Pópulus qui ad iracúndiam próvocat me ante fáciem meam semper: qui ímmolant in hortis, & sacríficant super láteres: qui hábitant in sepúlcris, & in délubris idolòrum dórmiunt: qui cómedunt carnem suíllam, & jus profánum in vasis eòrum. Qui dicunt, Recède à me, non appropínques mihi, quia immúndus es: isti fumus erunt in furòre meo, ignis ardens totâ die. Ecce scriptum est coram me: non tacèbo, sed reddam & retríbuam in sinu eòrum iniquitátes vestras, & iniquitátes patrum vestrórum simùl, dicit Dóminus, qui sacrificavérunt super montes, & super colles exprobravérunt mihi, & remétiar opus eòrum primum in sinu eòrum. Hæc dicit Dóminus: Quómodò si inveniàtur granum in botro, & dicàtur: Ne díssipes illud, quóniam benedíctio est: sìc fáciam propter servos meos, ut non dispérdam totum. Et edúcam de Jacob semen, & de Juda possidéntem montes meos: & hereditábunt eam elécti mei, & servi mei habitábunt ibi. ℟. Amen.

Antíphona 1. Oculi nostri ad Dóminum Deum nostrum, donec misereàtur nobis. Psalmus 122.

Orátio.

AD te, Dómine, óculos nostros erígimus; quem in cœléstibus habitàre, & terræ máchinam virtùte continère fatémur: Miserère ígitur nostrì Dómine, miserère; & peccátis nostris, pro quibus te metúimus, parce: ut contémptum nostrum pietàte cleménti respícias; & à delícti oppróbrio déxterâ nos tuæ virtùtis erípias. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona 2. Láqueus contrìtus est, & nos liberàti sumus. Psalmus 123.

Orátio.

ADjutórium nostrum in nómine tuo est, Dómine: da nobis odire mundi inlécebram; & venántium voluptàtum prævarvère muscípulam: ut ipse insidiántem périmas; ipse confidéntem múnias atque deféndas. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 3. Bénefac Dómine bonis, & rectis corde. Psalmus 124.

℟. Placábilis esto, Dómine, & osténde te nobis P. In témpore tribulatiònis, & angústiæ nostræ. ℣. Deus in nómine tuo salvos nos fac: & in virtùte tua líbera nos. P. In tèmpore. ℣. Glória, & honor Patri &c. Reiterètur ℟.

Preces. Dicâmus omnes, Dómine: Miserère nobis, P. Et esto propítius. ℣. Pie, precántes súpplices exáudi, Christe. P. Et esto propítius. ℣. Nostra reláxa crímina, dele peccáta. P. Et esto. ℣. In omnes gentes, Dómine, pacem concède. P. Et esto. ℣. Remissiònem ómnium concède, Deus. P. Et esto. ℣. O Deus potentíssime clemens succúrre. P. Et esto.

Hymnus. O Nazarêne, lux. Requìre fol. 144.

Orátio.

BEnefac, Dómine, bonis & rectis corde: régimen salutàris impénde; atque in tuæ plebis custódiâ semper vígila; & malignántium rábiem tuâ déxterâ frena.

Pater noster.

Ad Nonam.

Proverbiórum Salomònis. *Capítulo* 23.

℟. Deo grátias.

FIli, Ingrediàtur ad doctrínam cor tuum, & aures tuæ ad verba sciéntiæ. Noli subtráhere à púero disciplinam: si enim percússeris eum virgâ, non moriètur. Tu virgâ percúties eum: & ánimam ejus de inférno liberábis. Fili mi, si sapiens fúerit ánimus tuus, gaudébit tecum cor meum: & exultábunt renes mei, cùm locúta fúerint recta lábia mea. Non æmulètur cor tuum peccatóres: sed in timòre Dómini esto totâ die: quia habèbis spem in novíssimo, & præstolátio tua non auferètur. ℟. Amen.

Lé-

Lectio libri Génesis. *Capitulo* 45.

℟. Deo grátias.

IN illis diébus : Auditúmque est , & célebri sermône vulgâtum in aula regis: Venérunt fratres Joseph : & gavisus est Phárao , atque omnis família ejus. Dixítque ad Joseph ut imperâret frátribus suis , dicens: Oneràntes juménta , ite in terram Chánaan, & tóllite inde patrem vestrum & cognatiônem , & venite ad me : & ego dabo vobis ómnia bona Ægypti , ut comedâtis medúllam terræ. Præcipe étiam ut tollant pláustra de terra Ægypti , ad subvectiônem parvulòrum suòrum ac cónjugum : & dícito : Tóllite patrem vestrum , & properâte quantóciùs veniéntes. Nec dimittâtis quicquam de supelléctili vestrâ : quia omnes opes Ægypti vestræ erunt. Fecerúntque filii Israël ut eis mandâtum fúerat. Quibus dedit Joseph pláustra, secúndùm Pharaônis impérium :& cibária in itínere. Singulísque proférri jussit binas stolas : Bénjamin vero dedit trecéntos argénteos cum quinque stolis óptimis : tantúndem pecuniàrum , & véstium mittens patri suo , addens eis ásinos decem , qui subvéherent ex ómnibus divítiis Ægypti : & tótidem ásinas, tríticum in itínere panésque portántes. Dimisit ergo fratres suos , & proficiscéntibus ait: Ne irascámini in via. Qui ascendéntes ex Ægypto venérunt in terram Chánaan ad patrem suum Jacob. Nuntiavérunt ei , dicéntes : Joseph filius tuus vivit : & ipse dominâtur in omni terra Ægypti. Quo audito, quasi de gravi somno evígilans , tamen non credébat eis. Illi è contra referébant omnem órdinem rei. Cùmque vidísset pláustra & univérsa quæ míserat , revixit spíritus ejus , & ait : Súfficit mihi si adhùc Joseph filius meus vivit , vadam , & vidèbo eum ántequam móriar. Cap. 46. Profectúsque Israël cum ómnibus , quæ habébat , venit ad Púteum juraménti : & mactâtis ibi víctimis Deo patris sui Isaac , audivit eum per visiônem nocte vocántem se , & dicéntem sibi : Jacob, qui respóndit : Ecce adsum. Ait illi Deus: Ego sum fortíssimus Deus patris tui : noli timère , descénde in Ægyptum , quia in gentem magnam fáciam te ibi. Ego descéndam tecum illùc , & ego indè addùcam te reverténtem : Joseph quoque ponet manum suam super óculos tuos. Surréxit Jacob à Púteo juraménti : tulerúntque eum filii cum párvulis , & uxóribus in pláustris quæ míserat Phárao ad portándum senem , & ómnia quæ possèderat in terra Chánaan : venítque in Ægyptum cum omni sémine suo , filii ejus, & nepótes , filiæ , & cuncta simul progénies. ℟. Amen.

Antíphona 1. Deus Deus noster réspice ; non nos derelínquas sperántes in te. Psalmus 21.

Orátio.

RESpice in nos Dómine Deus noster; ne averténdo fáciem tuam à nobis, nos aliquaténùs derelínquas : verè enim salvi érimus , si vultûs tui in nos aspéctum convérteris , & hiláritèr nostris te animàbus conjúnxeris : ut quia in te speravérunt patres nostri , & salvi facti sunt , nos hereditáriæ fac eòrum spei succédere ; & parilitâtem horum , ætérnâ cum eis exultatiône gaudère. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona 2. Ad defensiònem nostram, Deus noster , réspice. Psalmus 21.

Orátio. Ad defensiònem nostram. Quære fol. 149.

Antíphona 3. Salva plebem tuam Dómine, & bénedic hereditâtem tuam : & rege eos & extólle eos usque in ætérnum. Psalmus 27.

Hymnus. O Nazarène , lux. fol. 144.

Orátio.

ADjûtor & Redémptor noster Dómine ádjuva nos ; & reflóreat caro nostra vel virôre pudicítiæ , vel sanctimóniæ novitâte : & quia tu fortitûdo plebis tuæ es , pópulum tuum salva , & hereditâtem tuam cópia tuæ benedictiònis exálta.

Pater noster.

Ad Vésperos.

Lauda. Tu illúminas lucérnam meam , Dómine. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum.

Antíphona. Confitébimur tibi Deus : confitébimur tibi , & invocábimus nomen tuum , Dómine. Psalmus 74. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum.

Lauda. Adhæsi testimóniis tuis : P. Dómine , noli me confúndere. ℣. Viam mandatòrum tuòrum cucúrri , cùm dilatâres cor nostrum. P. Dómine. ℣. Glória , & honor Patri , &c.

Hymnus. Christe Salvâtor ómnium. Quære fol. 97.

Capítula.

SErvis tuis hæc est glória , Dómine , sub spe vitæ beátæ in hoc sæculo laboràre, & per illuminatiònem grátiæ tuæ júgitèr ad te jejúniis , & oratiónibus vigilâre : cónsecra ergo quæsumus jejúnium nostrum , & repél-

Digitized by Google

pélle ab ánimis nostris nostrôrum sárcinam delictôrum. Quáteǹus hîc superáto Diábolo, mereâmur cum ómnibus sanctis tuis congaudère in regno perpétuo.

Pater noster. Humiliâte vos benedictióni. Dóminus sit. ℟. Et cum spíritu tuo.

Benedíctio.

OMnipoténtis Dómini vos grátia prótegat, famémque vestram spirituáli cibo refíciat. ℟. Amen. Sitim quoque vestram justítiæ flumínibus ínriget, atque novum dulcédinis suæ ánimis nostris infúndat sapôrem. ℟. Amen. Ut tàm carne contríti, quàm spíritu vivificáti ab eo mereámini cœlésti dono beatificári. ℟. Per misericórdiam.

Lauda. Confirma super nos.

Orátio. Confirma super nos. Quære retrò in fine Láudibus de secúnda Féria secúndæ hebdómadæ Quadragésimæ.

FERIA TERTIA.

Ad Matutìnum.

Antíphona. Voce meâ ad Dóminum clamávi, & exaudívit me de monte sancto suo. Psalmus 3.

Orátio.

MUltiplicáti sunt, Dómine, qui tríbulant nos: sed tu multus es in misericórdia, qui éruas nos: in nullo formidábimus ab imminénti pressúrâ, si tantùm tuâ muniâmur, Omnípotens, grátiâ. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 1. Anima nostra pátiens est, Dómine: quóniam adjùtor & protéctor noster es. Psalmus 32.

Orátio. Tibi Dómino. fol. 152.

Antíphona 2. Fiat, Dómine, misericórdia tua super nos: sicut sperávimus in te. Psalmus 32.

Orátio.

FIat misericórdia tua Dómine super nos: ut qui singillàtim corda hóminum fingis; speciátim ea sanctífices: & quia óculi tui super eos sunt, qui te métuunt; timòris tui da nobis plenitúdinem: ut & agnitiònis tuæ nobis cónferas largitâtem. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona 3. Rédimet Dóminus ánimas servôrum suôrum: & non derelínquet omnes qui sperant in eum. Psalmus 33.

Orátio.

BEnedicat te Dómine in omni témpore ánima nostra: quia & in flagéllis nostris semper adest misericórdia tua: dùm nos & disciplínâ córrigis, & indulgéntiâ foves: dùm percutiéndo sanas, & sanándo corróboras: dona ígitur nobis, ut qui tuam in fide gustávimus suavitâtem, pleníssimam percipiâmus in retributiône dulcédinem. ℟. Amen. Per misericórdiam.

℟. Convertímini ad me, dicit Dóminus: & convértar ad vos. P. Ecce vénient dies nostri, quandò quæritis me. ℣. Despexístis omne consílium meum, & increpatiónes meas neglexístis: vocávi enim vos, & renuístis. P. Ecce vénient. ℣. Glória, & honor, &c.

IN LAUDIBUS.

Antíphona. Secúndùm magnam misericórdiam tuam, & secúndùm multitúdinem miseratiònum tuàrum dele iniquitátes nostras. Psalmus 50.

Orátio. Secúndùm multitúdinem. fol. 150.

Antíphona. Deus patris nostri erit adjùtor noster, & omnípotens benedicet nobis.

Cánticum. Vocávit Jacob. fol. 49.

Reiterètur Antíphona Deus patris.

Orátio.

APpáreat, quæsumus, Dómine méntibus nostris agnítio tuæ divinitâtis; quæ benedictiònis habère grátiam præbeat nobis: ut proficiâmus & crescâmus júgitèr in bonis multiplícibus increméntis. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Illúminans tu mirábilis à móntibus ætérnis. ℣. Notus in Judæa Deus: in Israël magnum nomen ejus.

Cánticum. Benedíctus. fol. 6.

Lauda. In psaltério, & cíthara hymnum dicâmus: in choro laus résonet Dómino in chordis, & órgano. P. Laudâte.

Léctio libri Génesis. *Capítulo* 46.

℟. Deo grátias.

IN illis diébus: Misit Jacob Judam ante se ad Joseph in Ægyptum, ut nuntiâret ei, & ille occúrreret in Gessen. Quò cùm pervenísset, juncto Joseph curru suo, ascéndit óbviàm patri suo ad eúmdem locum: vidénsque eum, ínruit super collum ejus, & inter ampléxus flevit. Dixítque pater ad Joseph: Jam lætus móriar, quia vidi fáciem tuam, & supérstitem te relínquo. Et ille locútus est ad fratres suos, & ad omnem domum patris sui: Ascéndam & nuntiàbo Pharaóni, dicámque ei: Fratres mei, & domus patris mei, qui erant in terra Chánaan, venérunt ad me: & sunt viri pastóres óvium, curámque habent alendòrum gregum: pécora sua, & arménta, & ómnia quæ habère po-

potuérunt, adduxérunt secum. Cùmque vocáverit vos, & díxerit: Quod est opus vestrum? Respondébitis: Viri pastóres sumus servi tui, ab infántia nostrà usque in præsens, & nos & patrès nostri. Hæc autem dicêtis, ut habitâre possìtis in terra Gessen: quia detestántur Ægyptii omnes pastóres óvium. Cap. 47. Ingréssus ergo Joseph nuntiâvit Pharaóni, dicens: Pater meus & fratres mei, oves eòrum & arménta, & cuncta quæ póssident, venérunt de terra Chánaan: & ecce consístunt in terra Gessen. Extrémos quoque fratrum suòrum quinque viros státuit coram rege: quos ille interrogâvit: Quid habêtis óperis? Respondérunt: Pastóres óvium sumus servi tui, & nos & patres nostri. Ad peregrinándum in terra tua venimus: quóniam non est herba grégibus servòrum tuòrum, ingravescénte fame in terra Chánaan: petimúsque ut esse nos júbeas servos tuos in terra Gessen. Dixit ítaque rex ad Joseph: Pater tuus & fratres venérunt ad te. Terra Ægypti in conspéctu tuo est: in óptimo loco fac habitâre eos, & trade eis terram Gessen. Quòd si nosti in eis esse viros indústrios, constítue eos magístros pécorum meòrum. Post hæc introdúxit Joseph patrem suum ad Regem, & státuit eum coram eo: qui benedícens illi, & interrogàtus ab eo: Quòt sunt dies annòrum vitæ tuæ? Respóndit: Dies peregrinatiònis vitæ meæ centum trigínta annòrum sunt, parvi & mali, & non pervenérunt usque ad dies patrum meòrum quibus peregrináti sunt. Et benedícto rege, egréssus est foras. Joseph verò patri & frátribus suis dedit possessiònem in Ægypto óptimo loco terræ, Ramésses, ut præcéperat Phárao. Et alêbat eos, omnémque domum patris sui, præbens cibária síngulis. ℟. Amen.

Hymnus. Deus ætérni lúminis. fol. 98.

Capítula. Dómine apud quem. fol. 151.

Lauda. Ne áuferas de ore meo verbum veritàtis, Dómine: P. Quia in judíciis tuis sperávi. ℣. Et véniat super me misericórdia tua Dómine: salutâre tuum, & elóquium tuum: P. Quia in judíciis. ℣. Glória, & honor Patri, &c. P. Quia in.

Orátio.

TUa super nos, Dómine, misericórdia, te dùm rogâmus, advéniat: tuúmque salutâre cor nostrum erúdiat; elóquii erudítio mentem nostram enútriat: ut qui in tuis sperâmus sermónibus, tuis per ómnia consolèmur virtútibus: ac dùm spes nostra in te dirígitur, spei ipsius à te nobis petítio concedàtur. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Proverbiòrum Salomònis. *Capitulo* 11.

℟. Deo grátias.

FIli, Desidérium justòrum omne bonum est: præstolátio impiòrum furor. Alii dívidunt própria, & ditióres fiunt: álii rápiunt non sua, & semper in egestâte sunt. Anima, quæ benedìcit, impinguábitur: & qui inébriat, ipse quoque inebriábitur. Qui abscóndit fruménta, maledicètur in pópulo: benedíctio autem super caput vendéntium. Benè consúrgit dilúculò qui quærit bona: qui autem investigâtor malòrum est, opprimètur ab eis. Qui confìdit in divítiis suis, córruet: justi autem quasi virens fólium germinábunt. Qui contúrbat domum suam, póssidet ventos: & qui stultus est, sérviet sapiénti. Fructus justòrum lignum vitæ: & qui súscipit ánimam, sápiens est. Si justus in terra récipit, quantò magis ímpius & peccàtor? Capít. 12. Qui díligit disciplìnam, díligit sciéntiam: qui autem odit increpatiónes, insípiens est. Qui bonus est, háuriet sibi grátiam à Dómino: qui autem confìdit in cogitatiónibus suis, ímpiè agit. Non roborábitur homo ex impietâte: & radix justòrum non commovébitur. ℟. Amen.

Léctio libri Génesis. *Capítulo* 47.

℟. Deo grátias.

IN illis diêbus: Venit cuncta Ægyptus ad Joseph, dicens: Da nobis panes: quare mórimur coram te, deficiénte pecúniâ? Quibus ille respóndit: Addúcite pécora vestra, & dabo vobis pro eis cibos, si prétium non habêtis. Quæ cùm adduxíssent, dedit eis aliménta pro equis, & óvibus, & bobus, & ásinis: sustentavítque eos illo anno pro commutatiòne pécorum. Venéruntque anno secúndo, & dixérunt ei: Non celábimus dómino nostro quòd deficiénte pecúniâ, pécora simùl defecérunt: nec clam te est, absque pecóribus & terra nihil habeâmus. Cùr ergo mórimur te vidénte? & nos & terra nostra tui érimus: eme nos in servitûtem régiam, & præbe sémina, ne pereúnte cultòre redigâtur terra in solitúdinem. Emit ígitur Joseph omnem terram Ægypti, vendéntibus síngulis possessiónes suas præ magnitúdine famis. Subjecítque eam Pharaóni, & cunctos pópulos ejus, à novíssimis términis Ægypti usque ad extrémos fines ejus, præter terram sacerdôtum, quibus statûta cibária ex hórreis públicis provehebántur, quæ à rege trádita fúerant

rant eis, & idcircò non sunt compúlsi véndere possessiónes suas. Dixítque Joseph ad pópulum: En ut cérnitis, & vos & terram vestram Phárao póssidet: accípite sémina, & sérite agros, ut fruges habêre possitis. Quintam partem regi dábitis: quátuor réliquas permítto vobis in seméntem, & in cibum fámulis & líberis vestris. Qui respondérunt: Salus nostra in manu tua est: respíciat nos tantúmdem dóminus noster & læti serviémus regi. Ex eo témpore usque in præséntem diem, in univérsa terra Ægypti, régibus quinta pars sólvitur, & factum est quasi in legem, absque terra sacerdotáli, quæ líbera ab hac conditióne fuit. ℟. Amen.

Antíphona 1. Pópuli confitebúntur tibi in ætérnum, & in sæculum sæculi. Psalmus 44.

Orátio.

FAc nos Dómine dilígere justítiam & odíre iniquitâtem: ac per te, speciémque tuam & pulchritúdinem curréntes, dedúcat nos mirabilitèr déxtera tua: & mortificátà in nobis incentívà fornicatiónis libídine, accínge lumbos nostros gládio castitátis. ℟. Amen. Per.

Antíphona 2. Dóminus virtútum nobíscum: suscéptor noster Deus Jacob. Psalmus 45.

Orátio.

DEus, virtus & refúgium nostrum, esto nobis adjútor in tribulatióne: ut nullo modo nostra métuat consciéntia, cùm te judicánte conturbáta fúerit terra: flúminis tui ímpetus, tamquàm in sanctis tuis hábitans, lætíficat Civitátem: atque in ea sumat ex vultu tuo adjutórium; cum Sancti Spíritùs, te largiénte, percéperit donum. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 3. Deus in nómine tuo salvos nos fac: & in virtùte tua líbera nos. Deus exáudi oratiónem nostram. Psalmus 53.

℟. Dómine, miserère nobis: te enim expectávimus totâ die: esto bráchium nostrum in fortitúdine, & salus nostra P. In témpore tribulatiónis. ℣. Dómine, exáudi oratiónem nostram, & clamor noster ad te pervéniat. P. In témpore. ℣. Glória, & honor Patri, &c. Reiterêtur ℟.

Preces. Dicâmus omnes: Miserère, Dómine, & exáudi nos, P. Quia pius es. ℣. Ex toto corde, & ex tota mente orántes ad te exáudi, Dómine, P. Quia pius es. ℣. Qui hábitas in cœlis, & humília réspicis: pœniténtibus dona indulgéntiam, P. Quia pius. ℣. Civitátem hanc, & omnes habitántes in ea prótege, Christe, déxterâ virtútis tuæ, P. Quia. ℣. Remissiónem peccatórum, & emendatiónem morum concède, Dómine. P. Dicâmus. Totum.

Hymnus. O Nazarène. fol. 144.

Capítula.

SAlva nos Dómine in tuo nómine; & líbera in virtùte: educ de tribulatióne; & reple jocunditáte: ne à salúte nostra præsídium rétrahas; & quóminùs liberêmur, virtùtem impéndas: ut dùm nobis salus tuo præstâtur ex múnere, tibi glória rependâtur in láudem, & nobis libértas contíngat in réquiem.

Pater noster.

Ad Sextam.

Léctio libri Esaíæ Prophétæ. *Capítulo* 63.

℟. Deo grátias.

ATténde, Dómine, de cœlo, & vide de habitáculo sancto tuo, & glóriæ tuæ: ubi est zelus tuus, & fortitúdo tua, multitúdo víscerum tuórum, & miseratiónum tuárum? super me continuérunt se. Tu enim pater noster, & Abraham nescivit nos, & Israël ignorávit nos: tu Dómine pater noster, & redémptor noster, à sæculo nomen tuum. Quare erráre nos fecísti Dómine de viis tuis: indurásti cor nostrum ne timerêmus te? convértere propter servos tuos, tribus hereditátis tuæ. Quasi níhilum possedérunt pópulum sanctum tuum: hostes nostri conculcavérunt sanctificatiónem tuam. Facti sumus quasi in princípio, cùm non dominaréris nostri, neque invocarêtur nomen tuum super nos. Capít. 64. Utinam disrúmperes cœlos, & descénderes: à fácie tua montes deflúerent. Sicut exústio ignis tabéscerent, aquæ ardérent igni, ut notum fieret nomen tuum inimícis tuis: à fácie tua gentes turbaréntur. Cùm féceris mirabília, non sustinébimus: descendísti, & à fácie tua montes defluxérunt. A sæculo non audiérunt, neque áuribus percepérunt: óculus non vidit, Deus absque te, quæ præparásti expectántibus te. Occurrísti lætánti, & faciénti justítiam: in viis tuis recordabúntur tui: ecce tu irátus es, & nos peccávimus: in ipsis fúimus semper, & salvábimur. Et facti sumus ut immúndi omnes nos, & quasi pannus menstruátæ univérsæ terræ: & cecídimus quasi fólium univérsi, & iniquitátes nostræ quasi ventus abstulérunt nos. Non est qui ínvocet nomen tuum; qui consúrgat, & téneat te: abscondísti fáciem tuam à nobis, & allisísti nos in manu iniqui-

quitâtis noſtræ. Et nunc Dómine, pater noſter es tu, nos verò lutum: & fictor noſter tu, & ópera mánuum tuârum omnes nos. Ne irascâris Dómine satis, & ne ultrà memíneris iniquitâtis noſtræ. ℟. Amen.

Antíphona 1. Rectè judicâte filii hóminum. Pſalmus 57.

Orâtio.

DEus, cujus sunt elóquia casta, & judícia recta; tríbue nobis, casto ore verba tua deprómere; & corde puríſſimo judiciórum tuórum mandâta servâre: exténde ítaque arcum tuum ob defensiónem noſtram; & ad infirmánda inimicórum consília, spirituália dírige tela; molásque confrínge leónum, quæ tuum demolíri nitúntur ſceptrum: ut in te lætétur cópia redemptórum, qui es coróna juſtórum; tibíque decantêmus pſalmum lætítiæ; cujus múnere pervenítur ad fructum juſtítiæ. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, &c.

Antíphona 2. Convérte Dómine captivitâtem noſtram, ſicut torrens in auſtro. Pſalmus 125.

Orâtio.

COnvértere Dómine, captivitâtem noſtram ab inlecebrósis inimíci seductiónibus rediméndo: & reple consolatióne indulgéntiæ, qoos desolâtos próspicis ob admiſſiónem nequítiæ: da nobis, quæſumus, contríti cordis humilitâtem quærere; & inquinaménta, quæ nos pólluunt, fluéntis lachrymârum ablúere: sic étiam confeſſiónis remédia serâmus in láchrymis, ut indulgéntiæ fructus metâmus in gáudiis. ℟. Amen. Per.

Antíphona 3. Adjutórium noſtrum in nómine Dómini, qui fecit cœlum & terram. Pſalmus 123.

℟. Qui sedes super thronum, & júdicas æquitâtem. P. Eſto refúgium páuperum in tribulatióne, quia tu solus labórem, & dolórem consíderas. ℣. Qui regis Iſraël, inténde: qui dedúcis velut ovem Joseph. Qui sedes super Chérubim. P. Eſto. ℣. Glória, &c. Reiterêtur ℟.

Preces. Dicâmus omnes: Propitiâre pópulo tuo, Chriſte. P. Et miserêre. ℣. Inténde noſtris tandem précibus: inténde jam propítius. P. Et miserêre. ℣. Nos peccávimus, nos iníquè égimus. P. Et miserêre. ℣. Averte iram tuam, & dona indulgéntiam. P. Et miserêre. ℣. A peccâtis ac delíctis noſtris puríſica nos, Dómine. P. Et miserêre.

Hymnus. O Nazarêne, lux. ful. 144.

Capítula.

ADjutórium noſtrum in nómine tuo eſt, Dómine: da nobis odire mundi inlécebras; & venántium voluptâtum præcavêre muscípulam: ut ipse insidiántem périmas, ipse confidéntem múnias atque defêndas.

Pater noſter.

Ad Nonam.

Proverbiórum Salomónis. *Capítulo* 23.

℟. Deo grátias.

FIli, Audi patrem tuum, qui génuit te: & ne contémnas cùm senúerit mater tua. Veritâtem eme, & noli véndere sapiéntiam, & doctrinam, & intelligéntiam. Exúltet gáudio pater juſti: qui sapiéntem génuit, lætábitur in eo. Gáudeat pater tuus, & mater tua, & exúltet qui génuit te. ℟. Amen.

Léctio libri Génesis. *Capítulo* 47.

℟. Deo grátias.

IN illis diêbus: Habitâvit Iſraël in Ægypto, id eſt, in terra Geſſen, & poſsêdit eam: auctúsque eſt, & multiplicâtus nimis. Et vixit in eâdem decem & septem annis: factíque sont omnes dies vitæ illius, centum quadragínta septem annórum. Cùmque appropinquâre cérneret diem mortis, vocâvit filiom suom Joseph, & dixit ad eum: Si invéni grátiam in conspéctu tuo, pone manum tuam sub fémore meo: & fácies mihi misericórdiam & veritâtem, ut non sepélias me in Ægypto: sed dórmiam cum pátribus meis, & áuferas me de hac terra, condásque in sepúlchro majórum meórum. Cui respóndit Joseph: Ego fáciam quod juſſiſti. Et ille: Jura ergo, inquit, mihi. Quo juránte, adorâvit Iſraël Dóminum, convérsus ad léctuli caput. Cap. 48. His ítaque transáctis, nuntiâtum eſt Joseph quòd ægrotâret pater ejus: qui, aſſúmptis duóbus filiis suis Manáſſe & Ephraïm, perréxit. Dictúmque eſt seni: Ecce filios tuus Joseph venit ad te. Qui confortâtus sedit in léctulo. Et ingréſſo ad se ait: Deus omnípotens appáruit mihi in Luza, quæ eſt in terra Chánaan: benedixítque mihi, & ait: Ego te augêbo & multiplicâbo, & fáciam te in torbas populórum: dabóque tibi terram hanc, & sémini tuo poſt te, in poſſeſſiónem sempitérnam. Duo ergo filii tui, qui nati sunt tibi in terra Ægypti ántequàm hùc venirem ad te, mei erunt: Ephraïm, & Manáſſes, ſicut Ruben & Símeon reputabúntur mihi. Réliquos autem quos genúeris poſt eos, tui erunt, & ex nómine

fratrum suòrum vocabúntur in possessiónibus suis. Mihi enim, quandò veniébam de Mesopotámia, mórtua est Rachel in terra Chánaan in ipso itínere, erátque vernum tempus: & ingrediébar Ephratam, & sepelívi eam juxta viam Ephratæ, quæ álio nómine appellàtur Béthlehem. Videns autem fílios ejus, dixit ad eum: Qui sunt isti? Respóndit: Fílii mei sunt, quos dedit mihi Deus in hoc loco. Adduc, inquit, eos ad me, ut benedícam illis. Oculi autem Israël caligáverant præ nímia senectùte, & clarè vidère non póterat. Applicatísque ad se, deosculàtus est, & circumpléxus, dixit ad filium: Non sum fraudàtus aspéctu tuo: ínsuper osténdit mihi Dóminus semen tuum. Cùmque tulísset eos Joseph de grémio patris, adoràvit pronus in terram: & pósuit Ephraïm ad déxteram suam, id est, ad sinístram Israël: Manássen vero in sinístra sua, ad déxteram scílicèt patris, applicavítque ambos ad eum. Qui exténdens manum déxteram, pósuit super caput Ephraïm junióris fratris: sinístram autem super caput Manásse qui major natu erat, commútans manus. Benedixítque Jacob fílios Joseph, & ait: Deus, in cujus conspéctu ambulavérunt patres mei Abraham & Isaac, Deus qui pascit me ab adolescéntia mea usque in præséntem diem: Angelus, qui éruit me de cunctis malis, benedicat púeris istis: & invocètur super hos nomen meum, nómina quoque patrum meòrum Abraham & Isaac, & crescant in multitúdinem super terram. Videns autem Joseph quòd posuísset pater suus déxteram manum super caput Ephraïm, gràvitèr accépit: & apprehénsam manum patris levàre conàtus est de cápite Ephraïm, & transférre super caput Manásse. Dixítque ad patrem: Non ita cónvenit, pater: quia hic est primogénitus, pone déxteram super caput ejus. Qui rénuens, ait: Scio fili mi, scio: & iste erit quidem in pópulos, & multiplicábitur: sed frater ejus júnior, major illo erit: & semen illius crescet in gentes. Benedixítque eis in ipso témpore dicens: In te benedicètur Israël, atque dicètur: Fáciat tibi Deus sicut Ephraïm, & sicut Manásse. Constituítque Ephraïm ante Manássen. Et ait ad Joseph filium suum: En ego mórior, & erit Deus vobíscum, reducétque vos ad terram patrum vestròrum. Do tibi partem unam extra fratres tuos, quam tuli de manu Amorrhæi in gládio & arcu meo. ℟. Amen.

Antíphona 1. **Da nobis auxílium, Deus, in tribulatiòne.** Psalmus 59.

Orátio.

DA nobis Dómine auxílium in tribulatiòne; quia vana est salus ab hómine: in te enim faciémus virtùtem, qui & confórtas fámulos, & ad níhilum rédigis inimícos. ℟. **Amen. Per.**

Antíphona 2. **Omnis terra adòret te, & psallat tibi, Dómine.** Psalmus 65.

Orátio.

OMnis terra adòret te Dómine; & tibi psallat vitæ participio incorrúptæ: ut sicut sunt ómnia tuo formàta opifício, ita cuncta tuo páritèr subdántur império. ℟. **Amen. Per.**

Antíphona 3. **In adjutórium nostrum inténde Dómine: ad adjuvándum nos festína.** Psalmus 69.

Hymnus. **O Nazarène.** fol. 144.

Capítula.

IN adjutórium nostrum inténde Dómine; nosque ad adjuvándum festína: nihil enim in bonis opéribus conàtus nostri te desisténte profíciunt; à quo gressus omnes dirigúntur: tu es enim, per quem nostra roboràtur fragílitas.

Pater noster.

Ad Vésperum.

Illuminàtio mea, & salus mea Dóminus. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. **Et cum.**

Antíphona. **Benedíctio Dómini super vos: benedícimus in nómine Dómini.** Psalm. 128.

Lauda. **Avérte óculos meos ne vídeant vanitàtem:** P. **Et in via tua vivífica me, Dómine.** ℣. **Státue servo tuo elóquium tuum, in timòre tuo.** P. **Et in.** ℣. **Glória, &c.** P. **Et in.**

Hymnus. **Christe lumen perpétuum.** fol. 155.

Capítula. **Servis tuis.** fol. 189.

Lauda. **Ne áuferas de ore.** fol. 191.

QUARTA FERIA.

Ad Matutinum.

Antíphona. **Glória mea.** fol. 156. Psalm. 3.

Orátio. **Glória nostra Deus noster.** fol. 156.

Antíphona 1. **Cantèmus Dómino de cánticis Sion; ut recordètur nostrì, & líberet nos.** Psalmus 136.

Orátio.

PEregrinántis Ecclésiæ tuæ, Dómine, memor esto: ac dùm super flúmina Babylònis defléntes sédimus, prætereúntis sæculi ímpetu non trahàmur: sed à præséntis vitæ liberàti contágio, ad Hierúsalem supérnam nostra erigàtur inténtio. ℟. **Amen. Per misericórdiam.**

An-

Antíphona 2. Nobis adhærére Deo bonum eſt: pónere in Dómino ſpem noſtram. Pſalmus 72.

Orátio.

NObis adhærére Deo bonum eſt, tibi Dómino bonum eſt: ſed tu deſidérium boni ſic in nobis accúmula; ut ſpes, quæ nos tibi aſsóciat, nulla fidei titubatióne vacíllet; ſed charitátis ſtabilitáte perdûret. ℟. Amen. Per miſericórdiam tuam.

Antíphona 3. Meménto.

Orátio. Meménto noſtri, Dómine. fol. 177. Pſalmus 105.

℟. Facti ſumus, Dómine, tamquàm alièni à te. Væ nobis quia peccávimus: inimíci tui polluérunt ſancta tua. P. Utinam diſrúmperes cœlos, & deſcénderes: & innotéſceres nomen tuum: & in ira tua gentes conturbaréntur. ℣. Facti ſumus quaſi in princípio, cùm non dominaréris noſtri, neque invocarètur nomen tuum ſuper nos. P. Utinam. ℣. Glória, & honor Patri, &c. P. Utinam.

IN LAUDIBUS.

Antíphona. Secúndùm multitúdinem miſeratiónum tuàrum lava me ab injuſtítia mea: mala mea dimítte, & omnes iniquitátes meas dele. Pſalmus 50.

Orátio.

MIſeràtor Dómine, secúndùm magnam miſericórdiam tuam nobis propítius miſerère: ut quorum te non latent occúlta, his de te confidéntibus donètur miſericórdia manifèſta: quique pro admíſsis intérno rugítu gémimus, & pro remiſsióne peccatórum noſtrórum críminum ſuſpirámus; non nos à fácie tua projícias: ſed tibi ſoli débita pietàte ad indulgéntiæ portum addúcas. ℟. Amen. Per miſericórdiam tuam.

Antíphona. Quaſi inundántes aquæ, ſic rugitus noſter ante te Dómine Deus noſter.

Cánticum Job. *Capítulo* 3.

PEreat dies in qua natus ſum, * & nox in qua dictum eſt: Concéptus eſt homo.

Dies illa vertàtur in ténebras, * non requìret eam Deus déſuper, & non illuſtrètur lúmine.

Obſcúrent eam ténebræ, & umbræ mortis, * óccupet eam caligo, involvàtur amaritúdine.

Noctem illam tenebròſus turbo poſſídeat, * non computètur in diébus anni, nec numerètur in ménſibus.

Sit nox illa ſolitária, nec laude digna: * Maledícant ei qui maledícunt diéi, qui paráti ſunt ſuſcitàre Leviathan:

Obtenebréntur ſtellæ calígine ejus: * ſpectet lucem & non vídeat, nec ortum ſurgéntis auróræ:

Quia non conclûſit óſtia ventris, qui portàvit me, * nec ábſtulit mala ab óculis meis.

Quare non in vulva mórtuus ſum, * egréſſus ex útero non ſtatìm périi?

Quare excéptus génibus? * cur lactàtus ubéribus?

Nunc enim dórmiens silêrem, * & ſomno meo requiéſcerem:

Cum régibus & conſúlibus terræ, * qui ædíficant ſibi ſolitúdines:

Aut cum princípibus, qui póſſident áurum, * & replent domos ſuas argénto:

Aut ſicut abortivum abſcónditum non ſubſíſterem, * vel qui concépti non vidérunt lucem.

Ibi ímpii ceſſavérunt à tumúltu, * & ibi requievérunt feſſi róbore.

Et quondàm vincti páritèr ſine moléſtia, * non exaudiérunt vocem exactòris.

Parvus & magnus ibi ſunt, * & ſervus & liber à dómino ſuo.

Quare data eſt míſero lux, * vita his, qui in amaritúdine ánimæ ſunt?

Qui expéctant mortem, & non venit, quaſi effodiéntes theſáuros: * gáudent vehemèntèr cùm invenérunt ſepúlchrum:

Viro cujus abſcóndita eſt via, * & circúmdedit eum Deus ténebris?

Antequàm cómedam ſuſpìro: * & quaſi inundántes aquæ, ſic rugitus meus:

Quia timor, quem timèbam, evênit mihi: * & quod verèbar áccidit.

Nonne diſſimulávi? nonne sílui? nonne quiévi? * & venit ſuper me indignátio.

Reiterètur Antíphona. Quaſi inundántes.

Orátio.

QUámdiù ſumus Dómine in hujus vitæ exílio, nec aut malítiæ nequítia vígeat, nec noſtræ virtùtis robur enérvet, aut præcipitátæ iræ turbulénta commótio tranquillitàtem noſtræ mentis obſcúret, aut candórem mundítiæ carnálium voluptàtum delectátio cœnôſa commáculet; ſed futúri judícii præſtolátio ab ómnibus inquinaméntis ac sórdibus nos emúndet. ℟. Amen. Per miſericórdiam.

MATUTINARIUM.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Illúmina, Dómine, vultum tuum ſuper nos, & miſerère nobis. Ut cognoſcàmus in terra viam tuam. ℣. Deus miſereàtur no-

nobis, & benedicat nos: illúminet Dóminus vultum suum super nos.
Cánticum. Benedíctus es Dómine Deus.
Lauda. Laudáte nomen Dómini montes & omnes colles: ligna fructífera, & omnes cedri. Psalmus 148.

Léctio libri Génesis. *Capítulo* 49.
℟. Deo grátias.

IN illis diébus: Benedíxit Jacob filiis suis, benedictiónibus própriis. Et præcépit eis, dicens: Ego cóngregor ad pópulum meum: sepelite me cum pátribus meis in spelúnca dúplici quæ est in agro Ephron Hethæi, contra Mambre in terra Chánaan, quam emit Abraham cum agro ab Ephron Hethæo in possessiónem sepúlchri. Ibi sepeliérunt eum, & Saram uxórem ejus: ibi sepúltus est Isaac cum Rebécca cónjuge sua: ibi & Lia cóndita jacet. Finitísque mandátis quibus filios instruébat, collégit pedes suos super léctulum, & óbiit: appositúsque est ad pópulum suum. Cap. 50. Quod cernens Joseph, ruit super fáciem patris flens & ósculans eum. Præcepítque servis suis médicis ut aromátibus condírent patrem. Quibus jussa expléntibus, transiérunt quadragínta dies: ipse quippe mos erat cadáverum conditórum: flevítque eum Ægyptus septuaginta diébus. Et explèto planctûs témpore, locútus est Joseph ad famíliam Pharaónis, dicens: Si invéni grátiam in conspéctu vestro, loquímini in áuribus Pharaónis: eò quòd pater meus adjurávérit mihi, dicens: En mórior, in sepúlchro meo quod fodi mihi in terra Chánaan, sepélies me. Ascéndam ígitur, & sepéliam patrem meum, ac revértar. Dixítque ei Phárao: Ascénde & sépeli patrem tuum sicut adjurátus es. Quo ascendénte, iérunt cum eo omnes senes domûs Pharaónis, cunctíque majóres natu omnis terræ Ægypti: domus Joseph cum frátribus suis, absque párvulis & grégibus, atque arméntis, quæ dereliquérunt in terra Gessen. Hábuit quoque in comitátu currus & équites: & facta est turba non módica. Venerúntque ad áream Atad, quæ sita est trans Jordánem: ubi celebrántes exéquias planctu magno atque veheménti, implevérunt septem dies. Quod cùm vidíssent habitatóres terræ Chánaan, dixérunt: Planctus magnus est iste Ægyptiis. Et idcírcò appellavérunt nomen loci illius, Planctus Ægypti. Fecérunt ergo filii Jacob sicut præcéperat eis: & portántes eum in terram Chánaan, sepeliérunt in spelúnca dúplici, quam émerat Abraham cum agro in possessiónem sepúlchri ab Ephron Hethæo contra fáciem Mambre. Revérsus est Joseph in Ægyptum cum frátribus suis, & omni comitátu, sepúlto patre. Quo mórtuo, timéntes fratres, & conloquéntes: Ne fortè memor sit injúriæ quam passus est, & reddat nobis malum omne quod fécimus, mandavérunt ei dicéntes: Pater tuus præcépit nobis ántequàm morerétur, ut hæc tibi verbis illíus dicerémus: Obsecro ut obliviscàris scélerum fratrum tuórum, & peccáti atque malítiæ quam exercuérunt in te: nos quoque orámus ut servis Dei patris tui dimíttas iniquitátem hanc. Quibus audítis, flevit Joseph. Venerúntque ad eum fratres sui: & proni in terram dixérunt: Servi tui sumus. Quibus ille respóndit: Nolite metúere: num Dei póssumus renúere voluntátem? Vos cogitástis de me malum: & Deus vertit illud in bonum, ut exaltáret me sicut in præsentiárum cérnitis, & salvos fáceret pópulos multos. Nolite metúere: ego pascam vos & párvulos vestros: consolatúsque est eos, & blandè ac lénitèr est locútus. Et habitávit in Ægypto cum omni domo patris sui: vixítque centum decem annis. Et vidit Ephraïm filios usque ad tértiam generatiónem. Fílii quoque Machïr filii Manásse, nati sunt in génibus Joseph. Quibus transáctis, locútus est frátribus suis: Post mortem meam Deus visitábit vos, & ascéndere fáciet de terra ista ad terram quam jurávit Abraham, Isaac, & Jacob. Cùmque adjurásset eos atque dixísset: Deus visitábit vos: asportáte vobíscum ossa mea de loco isto: mórtuus est, explétis centum decem vitæ suæ annis. Et condítus aromátibus, repósitus est in lóculo in Ægypto. ℟. Amen.
Hymnus. Deus Pater ingénite. fol. 101.
Capítula. Illúmina, Dómine. fol. 26.
Lauda. Excipe servum tuum in bono: P. Ut non calumniéntur mihi supérbi. ℣. Oculi mei defecérunt in salutáre tuum: & in elóquium justítiæ tuæ. P. Ut non. ℣. Glória. P. Ut non.

Orátio.

JUdícium & justítiam doce nos fácere, Dómine; quálitèr valeámus superbórum calúmnias conculcáre: éxcipe servos tuos in bonum, qui sperant in salutáre tuum: quorúmque interióres óculi Christi tui expéctant regnum, hos partem habére fácito in consórtio electórum. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Ad

Ad Tértiam.

Eccleſiáſtici Salomônis. *Capítulo* 10.

℟. Deo grátias.

Filli, Secúndùm Júdicem pópuli, sìc & miníſtri ejus: & qualis eſt rector civitâtis, tales & habitántes. Rex inſípiens perdet pópulum ſuum: & civitátes inhabitabúntur per ſenſum prudéntium. In manu Dei potéſtas terræ: & útilem rectôrem ſuſcitâbit in tempus ſuper illam. In manu Dei potéſtas hóminis, & ſuper fáciem ſcribæ ponent honôrem ſuum. Omnis injúriæ próximi ne memíneris, & nihil agas in opéribus injúriæ. Odíbilis coram Deo eſt omnis ſupérbia: & execrábilis omnis iníquitas géntium. Regnum à gente in gentem transferêtur propter injuſtítiam, & injúrias, & contumélias, & divérſos dolos. Aváro autem nihil eſt ſceléſtius. Quid ſupérbis terra & cinis? Nihil iníquius habens quàm amáre pecúniam: hic enim & ánimam ſuam venâlem facit: quóniam in vita ſua projècit íntima ſua. Timor Dómini eſt, non deſpícere juſtum páuperem, & non magnificâre virum peccatôrem dívitem. Sapiéntia húmilis exaltâbit caput ſuum, & in médio magnatôrum conſedère illum fáciet in terra. ℟. Amen.

Princípium libri Exodi. *Capítulo* 1.

℟. Deo grátias.

Hæc ſunt nómina filiôrum Iſraël qui ingréſſi ſunt in Ægyptum cum Jacob: ſinguli cum dómibus ſuis introiérunt: Ruben, Símeon, Levi, Judas, Iſſachar, Zábulon & Bénjamin, Dan, & Néphtalim, Gad, & Aſer. Erant ígitur omnes ánimæ eòrum qui ingréſſi ſunt in Ægyptum de fémore Jacob, ſeptuagínta: Joſeph autem in Ægypto erat. Quo mórtuo, & univérſis frátribus ejus, omníque cognatiône illâ, Fílii Iſraël crevérunt, & quaſi germinántes multiplicáti ſunt: ac robúſti nimis, impleverúntque terram. Surréxit intéreà rex novus ſuper Ægyptum, qui ignorâbat Joſeph: & ait ad pópulum ſuum: Ecce, pópulus filiôrum Iſraël multus, & fórtior nobis eſt. Veníte, ſapiéntèr opprimâmus eum, ne fortè multiplicéntur: & ſi ingrúerit contra nos bellum, addâtur virtus inimícis noſtris, expugnatíſque nobis, egrediâtur à terra. Præpóſuit ítaque eis magiſtros óperum, qui afflígerent eos onéribus: ædificaverúntque urbes tabernaculòrum Pharaóni, Phitom & Ramésſes. Quantòque opprimébant eos, tantò magis multiplicabántur, & creſcébant: oderántque filios Iſraël Ægyptii, & affligébant illudéntes eis, & invidéntes: atque ad amaritúdinem perducébant vitam eòrum opéribus duris luti & láteris, omníque famulátu, quo in terræ opéribus premebántur. Dixit autem rex Ægypti obſtetrícibus Hebræòrum: quarum una vocabâtur Séphora, áltera Phua, præcípiens eis: Quum obſtetricavéritis Hebræas, & partûs tempus advénerit: ſi máſculus fúerit, interfícite illum; ſi femina, reſervâte. Timuérunt autem obſtetríces Deum, & non fecérunt juxta præcéptum regis Ægypti, ſed conſervábant mares. Quibus accerſítis ad ſe, rex ait: Quidnam eſt hoc quod fácere voluíſtis, ut púeros ſervarêtis? Quæ reſpondérunt: Non ſunt Hebrææ ſicut Ægyptiæ mulíeres: ipſæ enim obſtetricándi habent ſciéntiam, & priúſquàm veniàmus ad eas, páriunt. Benè ergo fecit Deus obſtetrícibus: & crevit pópulus, confortatúſque eſt nimis. Et quia timuérunt obſtetríces Deum, ædificâvit eis domos. Præcèpit autem Phárao omni pópulo ſuo, dicens: Quidquid maſculíni ſexûs natum fúerit, in flúmine projícite: quidquid feminei, reſervâte. Cap. 2. Egréſſus eſt poſt hæc vir de domo Levi: accéptâ uxôre ſtirpis ſuæ: quæ concèpit, & péperit fílium: & videns eum elegántem, abſcóndit tribus ménſibus. Cùmque jam celâre non poſſet, ſumpſit fiſcéllam ſcírpeam, & línuit eam bitúmine, ac pice: poſuítque intùs infántulum, & póſuit eum in carécto ripæ flúminis, ſtante procùl ſorôre ejus, & conſideránte evéntum rei. Ecce autem deſcendêbat fília Pharaònis ut lavarêtur in flúmine: & puéllæ ejus gradiebántur per crepídinem álvei. Quæ cùm vidíſſet fiſcéllam in papyriône, miſit unam è famulâbus ſuis: & allâtam apériens, cernens in ea párvulum vagiéntem, miſérta ejus, ait: De infántibus Hebræòrum eſt: Cui ſoror púeri ait: Vis, ut vadam, & vocem tibi Hebræam mulíerem, quæ nutrîre poſſit infántulum? Reſpóndit: Vade. Perréxit puélla & vocâvit matrem ejus. Ad quam locûta fília Pharaônis: Accipe, ait, púerum iſtum, & nutri mihi: ego tibi dabo mercêdem tuam. Suſcèpit múlier, & nutrìvit púerum: adultúmque trádidit fíliæ Pharaònis. Quem illa adoptâvit in locum fílii, vocavítque nomen ejus Móyſes, dicens: Quia de aqua tuli eum. ℟. Amen.

Antíphona 1. Qui confidunt in Dómino, ſicut mons Sion: non commovebúntur in ætérnum. Pſalmus 124.

Orá-

Orátio.

BEnefac, Dómine, bonis, & rectis corde: régimen salutàris impénde; atque in tuæ plebis semper custódia vígila; & malignántium rábiem tuâ déxterâ fræna. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 2. Surge Deus, júdica terram, qui dominàris in ómnibus géntibus. Psalmus 81.

Orátio.

EXúrge Dómine, qui júdicas terram: & qui fidem ómnium géntium pius posséssor inhábitas, ne patiàris nos in ténebris remanère; sed fac nos lumen tuæ veritàtis aspícere: ut fundaménta fidei nostræ non super arênam, quam turbo dejíciat, ædificêmus; sed supra petram, cujus tu es firmitas, collocêmur. ℟. Amen. Per.

Antíphona 3. Deus, quis símilis tibi? ne táceas, neque compescàris Deus. Psalmus 82.

℟. Atténdite, & auscultábitis, dicit Dóminus: nemo quod bonum est lóquitur, P. Nullus est, qui agat pœniténtiam super peccáto suo. ℣. Quarè advérsus est pópulus iste in Hierúsalem adversiône contentiósâ? Apprehendérunt mendácium, & noluérunt revérti. P. Nullus. ℣. Glória, & honor. Reiterêtur ℟.

Preces. Tu mísericors Dómine éripe nos à flagéllo iræ tuæ: propitiàre. P. Et miserère nobis. ℣. Ecclésiam, quam præelegísti, defénde: sacerdótum vota súscipe libéntèr: exáudi precem. P. Et miserère. ℣. Omnípotens, Ætérne rector cœlòrum, Summe Deus, cerne gémitum, ac fletum: præbe audítum. P. Et miserère. ℣. Senióres, júvenes, atque lactántes dirâ morte perimúntur in dolòre: Redémptor parce. P. Et miserère. ℣. Peccávimus, iniquitátes nostras commísimus: tu Redémptor áblue omne delíctum: solve reàtum. P. Et miserère.

Hymnus. O Nazarène, lux. fol. 144.

Capítula.

EXúrge, ne táceas, neque compescàris Deus; sed quia odiéntes te, extulérunt caput; imple fácies eòrum ignomíniâ; ut nomen tuum cógnitâ confusiòne perquírant: & pópulum tuum salva; ut testimónium tuæ virtûtis intélligant: esto propítius super hereditàtem tuam; qui solus es altíssimus super omnem terram.

Pater noster.

Ad Sextam.

Léctio libri Ezechiêlis Prophétæ. *Capít.* 18.

℟. Deo grátias.

FActus est sermo Dómini ad me, dicens: Quid est quòd inter vos parábolam vértitis in provérbium istud in terra Israël, dicéntes: Patres comedérunt uvam acérbam, & dentes filiòrum obstupéscunt? Vivo ego, dicit Dóminus Deus, si erit ultrà vobis parábola hæc in provérbium Israël. Ecce omnes ánimæ, meæ sunt: ut ánima patris, ita & ánima filii mea est: ánima, quæ peccáverit, ipsa moriètur. Et vir si fúerit justus, & fécerit judícium & justítiam, in móntibus non coméderit, & óculos suos non leváverit ad idòla domus Israël: & uxòrem próximi sui non violáverit, & ad mulíerem menstruàtam non accésserit: & hóminem non contristáverit: pignus debitòrum reddíderit, per vim nihil rapúerit: panem suum esuriénti déderit, & nudum operúerit vestiménto: ad usùram non commodáverit, & ámpliùs non accéperit: ab iniquitàte avérterit manum suam, judícium verum fécerit inter virum & virum: in præcéptis meis ambuláverit, judícia mea custodíerit ut fáciat veritàtem: hic justus est, vitâ vivet, & non moriètur: ait Dóminus omnípotens. ℟. Amen.

Antíphona 1. Súmite psalmum, & date tympanum: psaltérium jocúndum cum cíthara. Psalmus 80.

Orátio.

EXultêmus tibi Dómine, quem adjutòrem nostrum cognóscimus & fatêmur: propter quod étiam tibi júbila in desidériis súmimus, in doctrína psalmum, in mortificatiòne réddimus tympanum: te enim laudándo festa perágimus, tuorúmque recordatiòne mirabílium jocundàmur: Concède ítaque nobis Dómine, ut quia tua recólimus beneficia, tua percipiàmus & præmia. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona 2. Apud Dóminum est misericórdia: & copiósa apud eum redémptio. Psalmus 129.

Orátio. Páteant aures tuæ. fol. 160.

Antíphona 3. Speret Israël in Dómino, ex hoc nunc & usque in sæculum. Psalmus 130.

℟. Circundedérunt nos mala nostra, quorum non est númerus: comprehendérunt nos iniquitátes nostræ, & peccàta nostra adversántur nobis. P. Parce, Dómine, quia dolor noster amàrus est nimis. ℣. Peccàta nostra redundavérunt super caput nostrum: & ini-

qui-

quitátes nostræ pervenérunt usque ad Cœlos. P. Parce Dómine. Non dicâtur Glória. Reiterétur ℟.
Preces. Dicâmus omnes. P. Miserère Dómine. ℣. Iniquitátes multæ sunt. Miserère. Chháritas refrigéscit. P. Miserère Dómine. ℣. Tibi soli peccávimus. P. Miserère Dómine. ℣. Véniam postulàmus. P. Miserère. ℣. Christe Redémptor mundi. P. Miserère Dómine.
Hymnus. O Nazarène. fol. 144.
Capítula. Exálta cornu nostrum. fol. 172.

Ad Vésperos.

Lauda. Véspere, & manè, & merídie te laudâmus Dómine.
Antíphona. Disrúmpe, Deus, víncula peccatórum: ut sacrificêmus tibi hóstiam laudis. Psalmus 115.
Lauda. Manus tuæ fecérunt me, & plasmavérunt me. P. Da mihi intelléctum, Dómine. ℣. Qui timent te, vidébunt me, & lætabúntur: quia in verbo tuo sperávi. P. Da. ℣. Glória. P. Da mihi.
Hymnus. Adésto nostris précibus. fol. 160.
Capítula. Sit festum jejúnium. fol. 149.
Lauda. Excipe servum. fol. 196.
Orátio. Judícium, & justítiam. fol. 196.

FERIA QUINTA.

Ad Matutinum.

Antíphona. Tu autem Dómine. Psalmus 3.
Orátio. Quamvis Dómine. fol. 141.
Antíphona 1. Bonum est confitéri Dómino, & psállere nómini tuo Altíssime. Psalmus 91.

Orátio.

Bonum est nos tibi Dómino confitéri, tuóque altíssimo nómini psállere: ut nos & confessio à perículis éruat; & psallendi indústria coram te gratióres exhíbeat. ℟. Amen. Per.
Antíphona 2. Non repéllet Dóminus plebem suam: & hereditàtem suam non derelínquet. Psalmus 93.
Orátio. Non repéllet. fol. 168.
Antíphona 3. Præoccupémus. Psalmus 94.
Orátio. Præoccupántes. fol. 168.
℟. Miserère Dómine contrítis corde: & restítue captívos in terram suam. P. Præbe Agnum placábilem, & diem redemptiónis: & consolàre omnes plangéntes. ℣. Convértere, Dómine, aliquántulùm: & delectàre super servos tuos. P. Præbe.

IN LAUDIBUS.

Antíphona. Avérte fáciem tuam à peccátis nostris: munda nos, Dómine. Psalmus 50.

Orátio.

Avérte fáciem tuam à peccátis nostris Dómine; & omnes iniquitátes nostras delens, rémove ab óculis tuis malárum nostrárum fácinus voluptátum: nostræque confessióni cleméntèr tuum appòne audítum: Miserère, quæsumus, rogántibus nobis, qui propítius réspicis in advérsis: & qui desperátis cor pœnitens tríbuis, à confessiónibus nostris nullátenùs avertàtur grátia tua. Sed quia Publicànus à longe stans, & percútiens pectus suum, solâ confessióne purgàtus est; similitèr & nos peccatóres exáudi: ut sicut illi mérito petitiònis suæ fructum donásti; ita & nobis supplicántibus indígnis servis tuis véniam dignèris impéndi peccátis. Ergo quia cordis contríti placàris sacrifício, tríbue nobis hoc tibi offérri, quod præcipis; & promeréri indulgéntiam, quam promíttis. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Ad Matutinárium.

Non est Deus sicut homo, ut mentiàtur; nec ut filios hóminis, ut mutètur.
Cánticum. De Aram addúxit me Balac. Quære fol. 53.
Orátio. Tu es Dómine stella veritàtis. Quære fol. 89.

MATUTINARIUM.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Psallam, & intélligam in matutínis, quando vénies ad me. ℣. Misericórdiam, & judícium cantàbo tibi Dómine.
Cánticum. Benedíctus es Dómine.
Lauda. In tympano, & choro laudàte Dóminum: in chordis, & órgano laudàte eum.

Léctio libri Exodi. *Capítulo* 3.

℟. Deo grátias.

In illis dièbus: Dixit Dóminus ad Móysem: Vade, cóngrega senióres Israël, & dices ad eos: Dóminus Deus patrum vestrórum appáruit mihi, Deus Abraham, & Deus Isaac, & Deus Jacob, dicens: Vísitans visitávi vos: & ómnia, quæ accidérunt vobis in Ægypto, vidi: Et dixi ut edúcam vos de afflictióne Ægypti, ad terram Chananæi, & Hethæi, & Amorrhæi, Pherezæi, & Hevæi, & Jebusæi, ad terram fluéntem lacte & melle. Et áudient vocem tuam: ingredierísque tu, & senióres Israël, ad regem Ægypti, & dices ad eum: Dóminus Deus Hebræórum vocàvit nos: & íbimus viam trium dièrum per solitúdinem, ut immolèmus Dómino Deo nostro. Sed ego scio quòd non dimíttet vos rex Ægypti ut eàtis, ni-

nisi per manum válidam. Extendámque manum meam, & percútiam Ægyptum in cunctis mirabílibus, quæ factùrus sum in médio eòrum: post hæc dimíttet vos. Dabóque grátiam pópulo huic coram Ægyptiis: & cum egrediémini, non exhíbitis vácui: sed postulábit múlier à vicína sua, & ab hóspita vasa áurea & argéntea, ac vestes: ponetísque eas super fílios & fílias vestras, & spoliábitis Ægyptum. Cap. 4. Respóndit Móyses, & ait: Non credent mihi, neque áudient vocem meam, sed dicent: Non appáruit tibi Dóminus. Dixit ergo ad eum: Quid est quod tenes in manu tua? Respóndit: Virga. Dixítque Dóminus: Prójice eam in terra. Projècit, & versa est in cólubrum, ita ut fúgeret Móyses. Dixítque Deus: Exténde manum tuam, & apprehénde caudam ejus. Exténdit, & ténuit, versáque est in virgam. Ut credant, inquit, quòd apparúerit tibi Dóminus Deus patrum tuòrum, Deus Abraham, & Deus Isaac, & Deus Jacob. Dixítque Dóminus rursùm: Mitte manum tuam in sinum tuum. Quam cùm misísset in sinum, prótulit leprósam instar nivis. Rétrahe, ait, manum in sinum tuum. Retráxit, & prótulit íterùm, & erat símilis carni réliquæ. Si non credíderint, inquit, tibi, neque audíerint sermónem signi prióris, credent verbo signi sequéntis. Quòd si nec duòbus quidem his signis credíderint, neque audíerint vocem tuam: sume aquam flúminis, & effúnde eam super áridam, & quicquid háuseris de flúvio, vertètur in sánguinem. Ait Móyses: Obsecro Dómine, non sum éloquens ab herì & núdius tértius: ex quo locùtus es ad servum tuum, impeditiòris & tardiòris línguæ sum. Dixit Dóminus ad eum: Quis fecit os hóminis? aut quis fabricàtus est mutum & surdum, & vidéntem & cœcum? nonnè ego? Perge ígitur, & ego ero in ore tuo: docebóque te quid loquàris. At ille: Obsecro, inquit, Dómine, mitte quem missùrus es. Iràtus Dóminus in Móysen, ait: Aaron frater tuus Levites, scio quòd éloquens sit: ecce ipse egrediètur in occúrsum tuum, vidénsque te lætábitur corde. Lóquere ad eum, & pone verba mea in ore ejus: ego ero in ore tuo, & in ore illius, & osténdam vobis quid ágere debeàtis: ipse loquètur pro te ad pópulum, & erit os tuum: tu autem eris in his quæ ad Deum pértinent. Virgam quoquè hanc sume in manu tua, in qua factùrus es signa. Abiit Móyses, & revérsus est ad Jethro cognàtum suum, dixítque ei: Vadam, & revértar ad fratres meos in Ægyptum, ut vídeam si adhùc vivant. Cui ait Jethro: Vade in pace. Dixit ergo Dóminus ad Móysen in Mádiam: Vade, & revértere in Ægyptum: Mórtui sunt enim omnes qui quærébant ánimam tuam. Tulit ergo Móyses uxòrem suam, & fílios suos, & impósuit eos super ásinum, reversúsque est in Ægyptum, portans virgam Dei in manu sua. Dixítque Dóminus Móysi reverténti in Ægyptum: Vide ut ómnia osténta quæ pósui in manu tua, fácias coram Pharaòne: ego induràbo cor ejus, & non dimíttet pópulum. Dicésque ad eum; Hæc dicit Dóminus: Fílius meus primogénitus Israël. Dixi tibi: Dimítte fílium meum ut sérviat mihi; & noluísti dimíttere eum: ecce ego interfíciam fílium tuum primogénitum. Dixit autem Dóminus ad Aaron: Vade in occúrsum Móysi in desértum. Qui perréxit óbviàm ei in montem Dei, & osculàtus est eum. Narravítque Móyses Aaron ómnia verba Dómini pro quibus míserat eum, & signa quæ mandáverat. Venerúntque simùl, & congregavérunt omnes senióres filiórum Israël. Locutúsque est Aaron ómnia verba quæ díxerat Dóminus ad Móysen: & fecit signa coram pópulo, & crédidit pópulus. Audierúntque quòd visitásset Dóminus fílios Israël, & quòd respexísset afflictiònem eorum: & proni adoravérunt. Cap. 5. Post hæc ingréssi sunt Móyses & Aaron, & dixérunt Pharaóni: Hæc dicit Dóminus Deus Israël: Dimítte pópulum meum ut sacríficet mihi in desérto. At ille respóndit: Quis est Dóminus, ut áudiam vocem ejus, & dimíttam Israël? néscio Dóminum, & Israël non dimíttam. Dixerúntque: Deus Hebræòrum vocávit nos, ut eàmus viam trium diérum in solitúdinem, & sacrificèmus Dómino Deo nostro: ne fortè áccidat nobis pestis, aut gládius. Ait ad eos rex Ægypti: Quarè Móyses & Aaron solicitàtis pópulum ab opéribus suis? ite ad ónera vestra. Dixítque Phárao: Multus est pópulus terræ: vidètis quòd turba succréverit: quantò magis si dedéritis eis réquiem ab opéribus? Præcépit ergo Phárao in die illo præféctis óperum & exactóribus pópuli, dicens: Nequáquàm ultrà dábitis páleas pópulo ad conficiéndos láteres, sicut priùs: sed ipsi vadant, & cólligant stípulas. Et mensùram láterum, quam priùs faciébant, imponètis super eos, nec minuètis quicquam: va-

vacant enim, & idcírcò vociferántur, dicéntes: Eâmus, & sacrificêmus Deo nostro. Opprimántur opéribus, & éxpleant ea: ut non acquiéscant verbis mendácibus. Igitur egréssi præféĉti óperum & exaĉtóres, ad pópulum dixérunt: Sic dicit Phárao: Non do vobis páleas: ite, & collígite sícubì invenire potéritis, nec minuêtis quicquam de opéribus vestris. Dispérsus est pópulus in omnem terram Ægypti ad colligéndas páleas. Præféĉti quoque óperum instábant, dicéntes: Complète opus vestrum quotídiè, ut priùs fácere solebàtis quando dabántur vobis páleæ. Flagellatìque sunt qui præerant opéribus filiòrum Israël, ab exaĉtóribus Pharaònis, dicéntibus: Quare non implètis mensûram láterum sicut priùs, nec herì, nec hódiè? Venerúntque præpósiti filiòrum Israël, & vociferáti sunt ad Pharaônem, dicéntes: Cur ita agis contra servos tuos? Páleæ non dantur nobis, & láteres simílitèr imperántur: en fámuli tui flagéllis cædimur, & injústè ágitur contra pópulum tuum. Qui ait: Vacàtis ótio, & idcírcò dícitis: Eàmus, & sacrificêmus Dómino. Ite ergo, & operámini: páleæ non dabúntur vobis, & reddètis consuètum númerum láterum. Videbántque præpósiti filiòrum Israël in malo, eò quòd dicerètur eis: Non minuètur quicquam de latéribus per síngulos dies. Occurrerúntque Móyses & Aaron, qui stabant ex advérso, egrediéntes à Pharaône: & dixérunt ad eos: Vídeat Dóminus & júdicet, quóniam fœtère fecístis odôrem nostrum coram Pharaòne & servis ejus, & præbuístis ei gládium, ut occíderet nos. Reversúsque Móyses ad Dóminum, ait: Dómine, cur afflixísti pópulum tuum? quarè misísti me? Ex eo enim quo ingréssus suu ad Pharaônem ut lóquerer ex nómine tuo, afflíxit pópulum tuum: & non liberásti eos. Cap. 6. Dixítque Dóminus ad Móysen: Nunc vidèbis quid faĉtûrus sum Pharaôni: per manum enim fortem dimíttet eos, & in manu robústa ejíciet illos de terra sua. ℟. Amen.

Hymnus. In matutínis súrgimus. Quære folio. 103.

Capítula.

MIsericórdiam & judícium cantántes tibi Dómine, orâmus & psállimus; ut in via immaculáta intelligibílitèr ambulèmus: quò & misericórdiæ instínĉtu intendâmus reĉta; & in judícii metu corrigâmus erràta.

Pater noster. Et.

Lauda. Avérte óculos meos, ne vídeant vanitâtem: P. Et in via tua vivífica me Dómine. ℣. Legem pone mihi Dómine viam justificatiònum tuàrum: & exquìram eam semper. P. Et in via. ℣. Glória, & honor Patri. P. Et in via.

Orátio.

AVérte óculos nostros, Dómine, ne vídeant vanitàtem; & in via tua vivífica nos: fac nos odìre sæculum, & dilígere Christum. ℟. Amen. Per.

Ad Tértiam.

Sapiéntia Salomònis. *Capítulo* 10.

℟. Deo grátias.

FIlli, Sapiéntiam enim prætereúntes, non tantùm in hoc lapsi sunt ut ignorárent bona, sed insipiéntiæ suæ relinquérunt homínibus memóriam, ut in his, quæ peccavérunt, nec latère potuíssent. Sapiéntia autem eos, qui se obsérvant, à dolóribus liberàvit. Et pópulum justum, & semen sine queréla liberávit à natiónibus, quæ illum deprimébant. Intrávit in ánimam servi Dei, & stetit contra reges horréndos in porténtis & in signis. Et réddidit justis mercèdem labôrum suórum, & dedúxit eos in via mirábili: & fuit illis in velaménto diéi, & in luce stellârum noĉte: tránstulit illos mare rubrum, & transvéxit illos per aquam nímiam. Inimícos autem illòrum demérsit in mare, & ab altitúdine inferòrum edúxit eos. Ideò justi tulérunt spólia impiòrum, & decantavérunt Dómine nomen sanĉtum tuum, & viĉtrìcem manum tuam laudavérunt páritèr. ℟. Amen.

Léĉtio libri Exodi. *Capítulo* 6.

℟. Deo grátias.

IN illis diêbus: Locûtus est Dóminus ad Móysen, dicens: Ego Dóminus: lóquere ad Pharaònem regem Ægypti, ómnia quæ ego loquor tibi. Et ait Móyses coram Dómino: En incircumcìsus lábiis sum, quómodò áudiet me Phárao? Cap. 7. Dixítque Dóminus ad eum: Ecce constítui te Deum Pharaònis: & Aaron frater tuus erit prophèta tuus. Tu loquêris ómnia quæ mando tibi: & ille loquètur ad Pharaònem, ut dimíttat filios Israël de terra sua. Sed ego indurábo cor ejus, & multiplicâbo signa & osténta mea in terra Ægypti, & non áudiet vos: immittámque manum meam super Ægyptum, & edûcam exércitum & pópulum meum filios Israël de terra Ægypti per judícia máxima. Et scient Ægyptii quia ego sum Dóminus cùm exténderim manum meam super Ægyptum,

ptum, & edúxerim filios Israël de médio eórum. Fecit ítaquè Móyses & Aaron sicut præcéperat Dóminus: ita egérunt. Erat autem Móyses octogínta annòrum, & Aaron octogínta trium, quando locúti sunt ad Pharaônem. Dixítque Dóminus ad Móysen & Aaron: Cum díxerit vobis Phárao, Osténdite signa: dices ad Aaron: Tolle virgam tuam, & projíce eam coram Pharaône, ac vertâtur in cólubrum. Ingréssi ítaquè Móyses & Aaron ad Pharaônem, fecérunt sicut præcéperat Dóminus: tulítque Aaron virgam coram Pharaône & servis ejus, quæ versa est in cólubrum. Vocâvit autem Phárao sapiéntes & maléficos: & fecérunt étiam & ipsi per incantatiónes Ægyptiácas & arcâna quædam similitèr. Projecerúntque sínguli virgas suas, quæ versæ sunt in dracónes: sed devorâvit virga Aaron virgas eòrum. Induratúmque est cor Pharaônis, & non audivit eos, sicut præcéperat Dóminus. Dixit autem Dóminus ad Móysen: Ingravàtum est cor Pharaônis, & non vult dimíttere pópulum meum. Vade ad eum manè, ecce egrediétur ad aquas: & stabis in occúrsum ejus super ripam flúminis: & virgam, quæ convérsa est in dracônem, tolles in manu tua. Et dices ad eum: Dóminus Deus Hebræòrum misit me ad te, dicens: Dimítte pópulum meum ut sacríficet mihi in desérto: & usque ad præsens audire noluísti. Hæc ígitùr dicit Dóminus: In hoc scies quòd sim Dóminus: ecce percútiam virgâ, quæ in manu mea est, aquam flúminis, & vertêtur in sánguinem. Pisces quoquè, qui sunt in flúvio, moriéntur, & computréscent aquæ, & affligéntur Ægyptii bibéntes aquas flúminis. Dixit quoquè Dóminus ad Móysen: Dic ad Aaron, Tolle virgam tuam, & exténde manum tuam super aquam Ægypti, & super flúvios eòrum, & rivos ac palúdes, & omnes lacus aquàrum, & vertántur in sánguinem: & sic cruor in univérsa terra Ægypti, tam in lígneis vasis quàm in sáxeis. Fecérunt ítaquè Móyses & Aaron sicut præcéperat Dóminus: & élevans virgam, percússit aquam flúminis coram Pharaône & servis ejus: quæ versa est in sánguinem. Et pisces, qui erant in flúmine, mórtui sunt: computruítque flúvius, & non póterant Ægyptii bíbere aquam flúminis, & fuit sanguis in tota terra Ægypti. Fecerúntque similitèr malèfici Ægyptiòrum per incantatiónes suas; & induràtum est cor Pharaônis, nec audivit eos, sicut præcéperat Dóminus. Avertítque se, & ingréssus est domum suam, nec appósuit cor étiam hac vice. Fodérunt autem Ægyptii per circúitum flúminis púteos, ut biberent aquas: non enim póterant bíbere de aqua flúminis. Impléti sunt septem dies, postquam percússit Dóminus flúvium. Cap. 8. Dixítque Dóminus ad Móysen: Ingrédere ad Pharaônem, & dices ad eum: Hæc dicit Dóminus: Dimítte pópulum meum, ut sacríficet mihi: si autem nolúeris dimíttere, ecce ego percútiam omnes términos tuos ranis. Et ebúlliet flúvius ranas: quæ ascéndent, & ingrediéntur domum tuam, & in cubículum léctuli tui, & super stratum tuum, & in domos servòrum tuòrum, & ad pópulum tuum, & in furnos tuos, & in relíquias cibòrum tuòrum: & ad te, & ad pópulum tuum, & ad omnes servos tuos, intrábunt ranæ. Dixítque Dóminus ad Móysen: Dic ad Aaron: Exténde manum tuam super flúvium & super rivos ac palúdes, & educ ranas super terram Ægypti. Exténdit Aaron manum super aquam Ægypti, & ascendérunt ranæ, operuerúntque terram Ægypti. Fecérunt autem & malèfici per incantatiónes suas similitèr, eduxerúntque ranas super terram Ægypti. Vocavítque Phárao Móysen & Aaron, & dixit eis: Oràte ad Dóminum ut áuferat ranas à me & à pópulo meo: & dimíttam pópulum ut sacríficet Dómino. Dixítque Móyses Pharaóni: Constítue mihi quandò déprecer pro te, & pro servis tuis, & pro pópulo tuo, ut abigántur à te ranæ, & à domo tua, & à servis tuis, & à pópulo tuo: & tantùm in flúmine remáneant. Qui respóndit: Cras. Et Móyses: Juxta verbum, inquit, tuum, fáciam: ut scias quóniam non est sicut Dóminus Deus noster. Et recédent ranæ à te, & à domo tua, & à servis tuis, & à pópulo tuo: tantùm in flúmine remanébunt. Egressíque sunt Móyses & Aaron à Pharaône: & clamâvit Móyses ad Dóminum pro sponsióne ranàrum quam condíxerat Pharaóni. Fecítque Dóminus juxta verbum Móysi: & mórtuæ sunt ranæ de dómibus, & de villis, & de agris. Congregaverúntque eas in imménsos ággeres, & compútruit terra. Videns autem Phárao quòd data esset réquies, ingravâvit cor suum, & non audivit eos, sicut præcéperat Dóminus. Dixítque Dóminus ad Móysen: Lóquere ad Aaron: Exténde virgam tuam, & pércute púlverem terræ: & sint cínifes in univérsa terra Ægypti. Fecerúntque ita. Exténdit Aaron

ron manum, virgam tenens: & percúſſit púlverem terræ, & facti sunt cínifes in homínibus, & juméntis: omnis pulvis terræ versus est in cínifes per totam terram Ægypti. Fecerúntque simíliter maléfici per incantatiónes suas, ut edúcerent cínifes, & non potuérunt: erántque cínifes tam in homínibus quàm in juméntis. Et dixérunt malefíci ad Pharaònem: Dígitus Dei est hic: induratúmque est cor Pharaònis, & non audìvit sicut præcéperat Dóminus. Dixítque Dóminus ad Móysen: Consúrge dilúculò, & sta coram Pharaòne: egrediètur enim ad aquas: & dices ad eum: Hæc dicit Dóminus: Dimítte pópulum meum ut sacríficet mihi. Quòd si non dimíseris eum, ecce ego mittam in te, & in servos tuos, & in pópulum tuum, & in domos tuas, omne genus muscàrum: & implebúntur domus Ægyptiòrum muscis divérsi géneris, & in univérsa terra in qua fúerint. Faciámque mirábilem in die illa terram Gessen, in qua pópulus meus est, ut non sint ibi muscæ: & scies quia ego Dóminus in médio terræ. Ponámque divisiònem inter pópulum meum & pópulum tuum: cràs erit signum istud. Fecítque Dóminus ita. Et venit musca gravíssima in domo Pharaònis & in domo servórum ejus, & in omnem terram Ægypti: corruptáque est terra ab hujuscémodi muscis. Vocàvit Phárao Móysen & Aaron, & ait eis: Ite sacrificàte Dómino vestro in terra. Et ait Móyses: Non potest ita fieri: abominatiónes enim Ægyptiòrum immolábimus Dómino Deo nostro: quòd si mactavérimus ea quæ colunt Ægyptii coram eis, lapídibus nos óbruent. Viam trium diérum pergèmus in solitúdinem: & sacrificábimus Dómino Deo nostro, sicut præcèpit nobis. Dixítque Phárao: Ego dimíttam vos ut sacrificètis Dómino Deo vestro in desérto: verúmtamen lóngiùs ne abeàtis, rogàte pro me. Et ait Móyses: Egréssus à te, rogàbo Dóminum: & recèdet musca à Pharaòne, & à servis suis, & à populo ejus cràs: verúmtamen noli ultrà fállere, ut non dimíttas pópulum sacrificàre Dómino. Egressúsque Móyses à Pharaòne, oràvit Dóminum. Qui fecit juxta verba illius. ℟. Amen.

Antíphona 1. Clamor noster ad te pervéniat; & ne avértas fáciem tuam à nobis. Psalm. 101.

Orátio.

EXáudi Deus oratiònem nostram; & clamor noster ad te remóto impediménto pervéniat: quacúmque autem die te invocavérimus, velócitèr tibi nostra patéscat orátio: nec avértas fáciem tuam à gemítibus; nec gubernatiònem tuam à nostris cohíbeas móribus: ut gratulémur adipísci postulàta; dùm ad te nostra pervénerunt desidéria. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona 2. Timébunt gentes nomen tuum Dómine, & omnes reges terræ glóriam tuam. Psalmus 101. Et timébunt.

Orátio.

EXúrge Deus, & miserère Sion; quia tempus miseréndi nobis ádvenit: réspice ad nostræ paupertàtis oratiònem, tuorúmque humílium ampléctere precem. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam Deus noster.

Antíphona 3. Sicut pater miserètur filiis, ita misértus est Deus timéntibus eum. Psalmus 102.

℟. Exclamèmus omnes ad Dóminum ex toto corde, & convertàtur unusquísque à peccátis suis, P. Et Deus cœli revertètur ab ira furòris sui; quia miséricors est. ℣. Convertímini, & recédite ab ómnibus iniquitàtibus vestris: & ab univérsis contaminatiónibus vestris avértite fácies vestras. P. Et Deus cœli revertètur. ℣. Glória, & honor Patri, &c. Reiterètur ℟.

Preces. Fac nobíscum, Dómine, misericórdiam, da véniam, dona indulgéntiam. P. Et miserère placàtus. ℣. Omnípotens Ingénite, Unigéniti Génitor sanctíssime, precem nostram súscipe. P. Et miserère. ℣. Parce, rogàmus, ómnibus, parce rogántibus, assíste lugéntibus, indúlge pœniténtibus. P. Et miserère. ℣. Animas quiescéntium, sancte Dómine, ab inférno érue: paradíso restítue. P. Et miserère. ℣. Christe, qui Cœlos póssides, Mundum rédimens: tu Deus clementíssime, peccàta nostra áblue. P. Et miserère.

Hymnus. O Nazarène, lux. fol. 144.

Capítula.

BEnedícat te, Dómine, ánima nostra; & ómnia interiòra ejus in tuis láudibus clament: ut ad sanándos languóres nostros auditâ oratióne concúrras; & vitam nostram de intéritu rédimas; in bonis desidérium nostrum sáties; & votum perfectiòne coròneS.

Pater noster.

Ad Sextam.

Léctio libri Jeremíæ Prophétæ. *Capítulo* 3. ℟. Deo grátias.

HÆc dicit Dóminus: Convertímini filii reverténtes, & sanàbo adversiónes vestras.

stras. Ecce enim venimus ad te: tu enim es Dóminus Deus noster. Verè mendáces erant colles, multitúdo móntium: verè in Dómino Deo nostro est salus Israël. Confúsio comèdit labóres patrum nostròrum ab adolescéntia nostra, greges eòrum, & arménta eòrum, filios Israël, & filias eàrum. Dormièmus in confusiòne nostra, & opériet nos ignomínia nostra: quóniam Dómino Deo nostro peccávimus nos, & patres nostri, ab adolescéntia nostra usque ad hanc diem: & non audívimus vocem Dei nostri. Cap. 4. Si revérteris ad me Israël, ait Dóminus, ad me convértere: si abstúleris offendícula tua à fácie mea, non commovéberis. Et juráveris: Vivit Dóminus in veritàte, & in judício, & in justítia: & benedícent eum gentes, ipsúmque laudábunt. ℟. Amen.

Antíphona 1. Dóminus memor fuit nostrì: & benedíxit nobis. Psalmus 113.

Orátio.

Memor esto nobis, Dómine, & bénedic nos; qui ne obliviósâ mente avertámur à te, tuam nos reduc in recordatiònem: ac sicut Israël ex Ægypto liberásti per ænígmata; ita nos à mundána dignèris segregàre contagiòne. ℟. Amen. Per misericórdiam, &c.

Antíphona 2. Reple Deus gáudio os nostrum: & língua nostra exultatiòne. Psalmus 125.

Orátio.

Reple, Dómine, gáudio os nostrum; & línguam nostram exultatiòne locupléta: ut, qui in láchrymis seminàmus verbum vitæ, metàmus in gáudio fructum justítiæ. ℟. Amen. Per.

Antíphona 3. Beáti omnes, qui timent Dóminum, & qui ámbulant in viis ejus. Psalmus 128.

℟. Pande manum tuam super servos tuos, Dómine, & líbera nos P. De tribulatiòne, ℣. Deus in nómine tuo salvos nos fac, & in virtùte tua líbera nos P. De tribulatiòne. ℣. Glória, & honor Patri. Reiterètur ℟.

Preces. Exáudi, Dómine, preces nostras. P. Et miserère nobis. ℣. Atténde, Dómine, de sanctuário tuo. P. Et miserère nobis. ℣. Dona confiténtibus de commíssis malis véniam. P. Et miserère nobis. ℣. Ecclésiam Cathólicam in bonis semper rénova. P. Et miserère nobis. ℣. Indúlge lapsis, & parce nostris peccátis. P. Et miserère nobis.

Hymnus. O Nazarène, lux. Quære fol. 144.

Orátio.

Deus, qui timéntes te, beátos prophetáli voce pronúntias; da in nobis tui timòris obséquia beneplácita; ut ex hoc in viis tuis ambulàre nos fácias: Sitque, te gubernánte, labor noster tuis óculis plácitus; cujus fructus témpore remuneratiònis efficiàtur suavíssimus: ac sic noster labor ipse de charitàte studeàtur, ut apud te fruges ejus in beatitúdine recondántur.

Pater noster.

Ad Nonam.

Sapiéntia Salomònis. *Capítulo* 11.

℟. Deo grátias.

Fili, Cum abundárent filii Israël, lætáti sunt; per hæc, cum illis deéssent, benè cum illis actum est. Nam pro fonte quidem sempitérni flúminis, humánum sánguinem dedísti injústis. Qui cùm minueréntur in traductiòne infántium occisòrum, dedísti illis abundántem aquam insperàtè, osténdens per sitim, quæ tùnc fuit, quemádmodùm tuos exaltáres, & adversários illòrum necáres. Cùm enim tentáti sunt, & quidem cum misericórdia disciplìnam accipiéntes, sciérunt quemádmodùm cum ira judicáti ímpii torménta pateréntur. Hos quidem tanquàm pater monens probásti: illos autem tanquàm durus rex intérrogans condemnásti. Abséntes enim & præséntes similitèr torquebántur. Duplex enim illos accéperat tædium, & gémitus cum memória præteritòrum. Cùm autem audírent per sua torménta benè cum illis agi, commemoráti sunt Deum, admirántes in finem éxitus. Quem enim in expositiòne probra projéctum derisérunt, in finem evéntus miráti sunt. Non similitèr justis fáciens. Quóniam sicùt moméntum státeræ, sic ante te est orbis terràrum. Tu enim misereris ómnium, & ómnia potes, & dissímulas peccàta hóminum propter pœniténtiam. ℟. Amen.

Léctio libri Exodi. *Capítulo* 9.

℟. Deo grátias.

In illis dièbus: Dixit Dóminus ad Móysen: Ingrédere ad Pharaònem, & lóquere ad eum: Hæc dicit Dóminus Deus Hebræórum: Dimítte pópulum meum ut sacríficet mihi. Quòd si adhùc rénuis, & rétines eos: ecce manus mea erit super agros tuos: & super equos, & camélos, & oves, & boves, pestis valde gravis. Et fáciet Dóminus mirábile inter possessiónes Israël, & possessiónes Ægyptiòrum, ut nihil omníno intéreat ex his quæ pértinent ad filios Israël. Constituítque Dóminus tempus, dicens: Cras fáciet Dóminus verbum istud in terra Ægypti.

pti. Fecit ergo Dóminus verbum hoc in áltera die: mortuáque sunt ómnia animántia Ægyptiòrum: de animálibus vero filiòrum Israël nihil omnínò périit. Et misit Phárao ad vidéndum: nec erat quidquam mórtuum de his quæ possidébat Israël. Ingravatúmque est cor Pharaònis, & non dimisit pópulum. Et dixit Dóminus ad Móysen & Aaron: Tóllite plenas manus cíneris de camíno, & spargat illum Móyses in cœlum coram Pharaône. Sitque pulvis super omnem terram Ægypti: erunt enim in homínibus, & juméntis vúlnera, & vesícæ turgéntes, in univérsa terra Ægypti. Tulerúntque cínerem de camíno, & stetérunt coram Pharaône, & sparsit illum Móyses in cœlum: factáque sunt vúlnera vesicàrum turgéntium in homínibus, & juméntis: nec póterant maléfici stare coram Móyse propter vúlnera quæ in illis erant, & in omni terra Ægypti. Induravítque Dóminus cor Pharaònis, & non audivit eos, sicùt præcéperat eis Dóminus. Dixítque Dóminus ad Móysen: Manè consúrge, & sta coram Pharaône, & dices ad eum: Hæc dicit Dóminus Deus Hebræòrum: Dimítte pópulum meum ut sacríficet mihi. Quia in hac vice mittam omnes plagas meas super cor tuum, & super servos tuos, & super pópulum tuum: scias quòd non sit símilis mei in omni terra. Nunc enim exténdens manum, percútiam te & pópulum tuum peste, peribitísque de terra. Idcircò pósui te, ut osténdam in te fortitúdinem meam, & narrètur nomen tuum in omni terra. Adhùc rétines pópulum meum: & non vis eum dimíttere? En pluam hac ipsâ horâ cras grándinem multam nimìs, qualis non fuit in Ægypto, à die quâ fundàta est, usquè in præsens tempus. Mitte ergo jàm nùnc, & cóngrega juménta tua, & ómnia quæ habes in agro: hómines enim, & juménta, & univérsa quæ invénta fúerint foris, nec congregàta de agris, ceciderítque super ea grando, moriéntur. Qui tímuit verbum Dómini de servis Pharaònis, fecit confúgere servos suos, & juménta in domos: qui autem negléxit sermònem Dómini, dimisit servos suos, & juménta in agris. Et dixit Dóminus ad Móysen: Exténde manum tuam in cœlum, ut fiat grando in univérsa terra Ægypti, super hómines, & super juménta, & super omnem herbam agri in terra Ægypti. Extendénsque Móyses virgam in cœlum, & Dóminus dedit tonítrua, & grándinem, ac discurréntia fúlgura super terram Ægypti: & grando & ignis mista páritèr ferebántur: tantæque fuit magnitúdinis, quanta ánteà numquàm appáruit in univérsa terra Ægypti ex quo gens illa cóndita est. Et percússit grando in omni terra Ægypti cuncta quæ fúerunt in agris, ab hómine usquè ad juméntum: cunctam herbam agri percússit grando, & omne lignum regiònis confrègit. Tantùm in terra Gessen, ubì erant filii Israël, grando non accéssit. Misit quoquè Phárao, & vocàvit Móysen & Aaron, dicens ad eos: Peccávi étiàm nùnc: Deus justus: ego & pópulus meus, ímpii. Oràte Dóminum, & désinant tonítrua Dei, & grando: & dimíttam vos, & nequàquàm ultrà hic maneàtis. Ait Móyses: Cum egréssus fúero de urbe, exténdam palmas meas ad Dóminum, & cessábunt tonítrua, & grando non erit: ut scias quia Dómini est terra. Novi autem, quòd & tu, & servi tui, nondùm timeàtis Dóminum Deum. Linum enim & hórdeum læsum est, eò quòd hórdeum esset virens, linum jam follículos germinàret: tríticum autem, & far non sunt læsa, quia serótina erant. Egressúsque Móyses à Pharaône ex urbe, exténdit manus suas ad Dóminum, & cessavérunt tonítrua & grando. ℟. Amen.

Antíphona 1. Laudàte Dóminum, quia benígnus Dóminus: psállite nómini ejus quóniàm suave est. Psalmus 134.

Orátio.

LAudêmus te Dómine, quia benígnus ac suàvis es: præsta ítaquè, ut dùm in tua laudatiòne insístimus, à mundi illécebris ádvoces, vel perfectòrum societáti adglómeres. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, &c.

Antíphona 2. Super flúmina Babilònis, illìc sédimus & flévimus: dum recordarèmur tuì Sion. Psalmus 136.

Orátio. Peregrinánti. Quære fol. 194.

Antíphona 3. Propè esto Dómine invocántibus, & exáudi orationèm nostram. Psalmus 144.

Hymnus. O Nazarêne. fol. 144.

Capítula.

PRopè esto Dómine invocántibus te; ac voluntàtem timéntium imple: érige, quique córruunt; & elisos susténta: ut, qui præcípites in mortem cádimus; sóspites, te erigénte, surgàmus.

Pater noster.

Ad Vésperos.

Lauda. Dóminus illuminátio mea, & salus mea,

mea, quem timêbo?
Dóminus sit semper. ℟. Et cum.
Antíphona. In adjutórium nostrum inténde: Dómine ad adjuvándum nos festína. Psalmus 69.
Lauda. Avérte óculos meos ne vídeant vanitâtem: P. Et in via tua vivífica me. ℣. Státue servo tuo elóquium tuum, in timôre tuo. P. Et in via. ℣. Glória, & honor. P. Et in.
Hymnus. Christe, qui regis.
Et Capítula. Servis tuis. Quære fol. 168.
Lauda. Avérte óculos meos.
& Orátio. Avérte. Quære fol. 201.

FERIA SEXTA.

Ad Matutînum.

Antíphona. Voce meâ ad Dóminum. Psalmus 3.
Orátio. Multiplicáti sunt, Dómine, qui. fol. 190.
Antíphona 1. Miserâtor, & miséricors Dóminus: non in finem irascêtur: neque in ætérnum indignábitur. Psalmus 102.

Orátio.

MIserâtor Dómine, & miséricors, non irascâris nobis in finem: sed quantùm distat óriens ab occásu, iniquitâtem omnem à nobis elónga; & juxta altitúdinem cœli à terra tuam in nobis misericórdiam dilâta. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.
Antíphona 2. Quærite Dóminum, & confortámini: quærite fáciem ejus sempèr. Psalmus 104.

Orátio.

QUæréntibus te, Dómine, tríbue fortitúdinem; & quæréndi te júgitèr infúnde sanctum amôrem: ut qui tuam desíderant cérnere fáciem, perniciôsam mundi non áppetant voluptâtem: eósque sæculi blandiménta non detíneant usquequâquè captívos; ut lux vultûs tui claríficet jam beátos. ℟. Amen. Per misericórdiam.
Antíphona 3. Auge, Dómine, pópulum tuum nimìs; confirma eum super inimícos ejus. Psalmus 104.

Orátio.

AUge, Dómine, pópulum tuum nimìs; eúmque vel méritis vel rebus exálta: ut qui invidórum déntibus mordêmur, feliciôres semper te propiciánte constêmus. ℟. Amen. Per misericórdiam.
℟. Iniquitátes nostræ, & peccâta nostra multæ sunt, Dómine, & in ipsis tabéscimus. P. Quómodò vívere potérimus? sed tu dixísti: Nolo mortem moriéntis, donèc revertâtur, & vivat. ℣. Peccávimus enim, inìquè égimus recedéntes à te, & præcépta tua non observávimus, nec fécimus. P. Quómodò. Non dicátur Glória; sed reiterêtur ℟.

IN LAUDIBUS.

Antíphona. Secúndùm multitúdinem, Dómine, miseratiônum tuárum, dele omnes iniquitátes nostras: & munda nos ab injustítia nostra. Psalmus 50.
Orátio. Secúndùm multitúdinem miseratiônum tuárum. fol. 150.

Ad Cánticum.

Antíphona. Tu Dómine in ætérnum pérmanes, & sedes tua in sæculum sæculi.
Cánticum Jeremíæ. *Capítulo* 5. Threnôrum.
MEménto Dómine quid factum sit nobis: * áspice, & vide oppróbrium nostrum.
Hæréditas nostra convérsa est aliénis, * domus nostra peregrínis.
Pupílli facti sumus velùt non habéntes patrem, * matres nostræ quasì víduæ.
Aquas nostras pecúniâ bíbimus: * & ligna nostra prétio comparávimus.
Cervícibus minabâmur, lapsis * non dabâtur réquies.
Ægypto dédimus manum, * & Assyriis ut satiémur pane.
Patres nostri peccavérunt, & non sunt: * nos autem iniquitátes eôrum exólvimus.
Servi domináti sunt nobis: * nec est qui rédimat nos de mánibus eôrum.
In mánibus nostris acquisívimus panem nostrum, * à fácie gládii, & solitúdinis.
Pellis nostra, ut clíbanus lívida facta est * à fácie plagârum & fame.
Mulíeres in Sion humiliátæ sunt, * & vírgines in civitátibus Juda.
Príncipes in mánibus suis suspénsi sunt: * & fácies senum non glorificavérunt.
Elécti moles volvébant, * & júvenes in ligno confixi sunt.
Senes ad portam defecérunt, * & elécti à psalmis cessavérunt.
Dissolûtum est gáudium cordis nostri: * versus est in luctum chorus noster.
Cécidit corôna cápitis nostri: * væ nunc nobis, quóniam peccávimus.
Propter hoc factum est in dolôre cor nostrum, & obscuráti sunt óculi nostri, * ne vídeant super montem Sion quóniam exterminâtus est, vulpes transiérunt per eum.
Tu autem Dómine in ætérnum pérmanes, * & sedes tua in sæculum sæculi.

Digitized by Google

Et quid in contentióne oblivíſceris noſtri? * derelínquis nos in longitúdinem diérum?
Convérte nos Deus ad te, & convertâmur: * rénova dies noſtros, sicùt ánteà.
Quia repéllens repulíſti nos, * irâtus es contra nos nimìs valdè.

MATUTINARIUM.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Vigilábant ante lucem, & veniébant ad eum: & memoráti sunt, quóniam Dóminus adjûtor eórum est. ℣. Et pluit illis manna ad manducándum, & panem cœli dedit eis.

Cánticum. Benedíctus es Dómine Deus patrum. fol. 6.

Lauda. Cœli cœlórum, & aquæ, quæ ſupra cœlos sunt, laudent nomen Dómini. Pſalmus 148.

Léctio libri Exodi. *Capítulo* 9.

℟. Deo grátias.

IN illis diébus: Videns Phárao quòd ceſsáſſet plúvia, & grando, & tonítrua, auxit peccâtum: & ingravàtum est cor Pharaònis, & servórum illius, & indurâtum nimìs: nec dimíſit filios Iſraël, sicùt præcéperat Dóminus per manum Móysi. Cap. 10. Et dixit Dóminus ad Móysen: Ingrédere ad Pharaônem: ego enim induràvi cor ejus, & servórum illius: ut fáciam signa mea hæc in eo, & narres in áuribus filiórum tuórum, & nepôtum tuórum, quótiens contríverim Ægyptios, & signa mea quæ fécerim in eis: & sciàtis quia ego Dóminus. Introiérunt ergo Móyses & Aaron ad Pharaônem, & dixérunt ei: Dimítte pópulum meum, ut ſacríficet mihi. Sin autem non vis dimíttere eum: ecce ego indúcam cràs locústam in fines tuos, & coopérient fáciem terræ, ne quidquam ejus virens appáreat, sed comedâtur quod resíduum fúerit grándini: corródet enim ómnia ligna quæ gérminant in agris. Et implébunt domos tuas, & servórum tuórum, & ómnium Ægyptiórum: quantam non vidérunt patres tui, à die, ex quo orti sunt ſuper terram, usquè in præséntem diem. Avertítque se, & egréſſus est à Pharaône. Dixerúntque servi Pharaònis ad eum: Usquequò patiémur hoc ſcándalum: dimítte pópulum, ut ſacríficent Dómino Deo suo: nonnè vides quòd períerit Ægyptus? Revocaverúntque Móysen & Aaron àd Pharaônem: qui dixit eis: Ite, ſacrificàte Dómino Deo veſtro: quinam sunt qui itúri sunt? Ait Móyses: Cum párvulis noſtris & sénibus pergêmus, cum filiis & filiàbus, cum óvibus & arméntis: est enim solémnitas Dómini Dei noſtri. Et respóndit Phárao: Sic Dóminus sit vobíſcum, quómodò ego dimíttam vos, & párvulos veſtros: cui dúbium est quòd péſſimè cogitètis? Non fiet ita, sed ite tantùm viri, & ſacrificàte Dómino: hoc enim & ipsi petíſtis. Statímque ejécti sunt à conſpéctu Pharaônis. Dixit autem Dóminus ad Móysen: Exténde manum tuam ſuper terram Ægypti ad locústam, ut aſcéndat ſuper eam, & dévoret omnem herbam quæ resídua fúerit grándini. Exténdit Móyses virgam suam ſuper terram Ægypti: & Dóminus indúxit ventum aréntem totâ die illâ ac nocte: & manè facto, ventus levâvit locústas. Quæ aſcendérunt ſuper omnem terram Ægypti: & sedérunt in cunctis fínibus Ægyptiórum innumerábiles, quales ante illud tempus non fuérunt, nec pósteà futúræ erant. Operuerúntque univérsa ſuper fáciem terræ, vaſtántes ómnia. Devorâta est ígitur herba terræ, & quidquid pomórum in arbóribus fuit, quæ grando dimíſerat: nihílque virens omnínò relíctum est in lignis, & in herbis terræ, in cuncta Ægypto. Quámobrèm feſtínans Phárao, vocàvit Móysen & Aaron, & dixit eis: Peccávi in Dóminum Deum veſtrum, & in vos. Sed nunc dimíttite peccâtum mihi étiàm hac vice, & orâte ad Dóminum Deum veſtrum, ut áuferat à me mortem iſtam. Egréſſus Móyses de conspéctu Pharaônis, orâvit ad Dóminum. Qui flare fecit ventum ab occidénte vehementíſſimum, & arréptam locústam projécit in mare rubrum. ℟. Amen.

Hymnus. Ætérne lucis Cónditor. Quære fólio. 170.

Capítula.

DEus, qui panem cœli filiis ómnium hóminum tríbuis, terrenúmque ánimal Angelórum ádipe paſcis; frumentatiónem verbi tui nobis in abundántia tríbue: eòque nos spirituáli réfice cibo, quo patres noſtros allevàſti in erémo.

Pater noſter.

Lauda. In toto corde meo, Deus, exquiſívi te. P. Ne repéllas me à mandátis tuis. ℣. In toto corde meo abscóndi elóquia tua: ut non peccem tibi. P. Ne repéllas me. ℣. Glória, & honor Patri, &c. P. Ne repéllas me.

Orátio.

IN via teſtimoniórum tuórum, Dómine, quasi in ómnibus divítiis delectâmur, ne-

neque enim quidquam nobis deésse crédimus, cùm te propítium adésse cognóscimus. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, Deus noster, &c.

Ad Tértiam.

Sapiéntia Salomônis. *Capítulo* 3.

℟. Deo grátias.

FIli, Sapiéntiam enim, & disciplinam qui ábjicit, infélix est: & vácua est spes illôrum, & labóres sine fructu, & inutília ópera eòrum sunt. Mulíeres eòrum insensátæ sunt, & nequíssimi filii illôrum. Maledícta creatûra illôrum, quóniam felix stérilis incoinquinâta, quæ nescit thorum in delícto, habêbit fructum in respectiòne animàrum sanctàrum: & spado, qui non operâtus est per manus suas malum, nec cogitávit advérsùs Dóminum nequíssima: dábitur enim illi fidei donum eléctum, & sors in templo Dómini acceptíssima. Bonôrum enim labòrum gloriòsus est fructus, & quæ non éxcidet radix sapiéntiæ. Fílii autem adulteròrum in consummatiône erunt, & ab iníquo thoro semen exterminábitur. Et síquidèm longæ vitæ erunt, in níhilum computabúntur, & sine honòre erit novíssima senéctus eòrum. Et si celériùs defúncti fúerint, non habébunt spem, nec in die magnitúdinis allocutiònem. Cap. 4. Mélior est enim generátio cum claritâte: immortális enim est memória illîus: quóniam & apud Deum nota est, & apud hómines, & in perpétuum coronâta triúmphat. ℟. Amen.

Léctio libri Exodi. *Capítulo* 10.

℟. Deo grátias.

IN illis diêbus: Dixit Dóminus ad Móysen: Exténde manum tuam in cœlum: & sint ténebræ super terram Ægypti, tam densæ ut palpári queant. Exténdit Móyses manum in cœlum: & factæ sunt ténebræ terríbiles in univérsa terra Ægypti tribus diêbus. Nec frater vidit fratrem suum, nec movit se de loco in quo erat: ubicúmque autem habitábant filii Israël, lux erat. Vocavítque Phárao Móysen & Aaron, & dixit eis: Ite, sacrificâte Dómino: oves tantùm vestræ & arménta remáneant, párvuli vestri eant vobíscum. Ait Móyses: Hóstias quoquè & holocáusta dabis nobis, quæ offerámus Dómino Deo nostro. Cunctíque greges pergent nobíscum: non remanêbit ex eis úngula, quæ necessária sunt in cultum Dómini nostri: præsértim cùm ignorémus quid débeat immolári, donèc ad ipsum locum veniàmus. Induràvit autem Dóminus cor Pharaônis, & nóluit dimíttere eos. Dixítque Phárao ad eum: Recêde à me, cave ne ultrà vídeas fáciem meam: quocúmque die apparúeris mihi, morte morièris. Respóndit Móyses: Ita fiet ut locûtus es, non vidêbo ultrà fáciem tuam. Cap. 11. Et dixit Dóminus ad Móysen: Adhùc unâ plagâ tantùm fériam Pharaônem & Ægyptum, & post hæc dimíttet vos, & exire compéllet. Dices ergo omni plebi, ut póstulet vir ab amíco suo, & múlier à vicína sua, vasa argéntea & áurea. Dabit autem Dóminus grátiam pópulo coram Ægyptiis. Fuítque Móyses vir magnus valdè in terra Ægypti coram servis Pharaônis & omni pópulo. Et ait Móyses: Hæc dicit Dóminus: Médiâ nocte ingrédiar in Ægyptum: et moriètur omne primogénitum in terra Ægyptiòrum, à primogénito Pharaônis qui sedet in sólio ejus, usquè ad primogénitum ancíllæ, quæ est ad molam, & ómnia primogénita jumentôrum. Erítque clamor magnus in univérsa terra Ægypti, qualis nec ántea fuit, nec pósteà futûrus est. Apud omnes autem filios Israël non mútiet canis ab hómine usquè ad pecus: ut sciàtis quanto miráculo dívidat inter Ægyptios & Israël. Descendéntque omnes servi tui ad me, & adorábunt me, dicéntes: Egrédere tu, & omnis pópulus qui subjéctus est tibi: post hæc egredièmur. Et exîvit à Pharaône iràtus nimìs. Dixit autem Dóminus ad Móysen: Non áudiet vos Phárao, ut multa signa fiant in terra Ægypti. Móyses autem & Aaron fecérunt ómnia osténta quæ scripta sunt, coram Pharaône. Et induràvit Dóminus cor Pharaônis, nec dimísit filios Israël de terra sua. Cap. 12. Factum est autem in noctis médio, percússit Dóminus omne primogénitum in terra Ægypti, à primogénito Pharaônis, qui sedêbat in sólio ejus, usquè ad primogénitum jumentôrum. Surrexítque Phárao nocte, & omnes servi ejus, cúnctaque Ægyptus: & ortus est clamor magnus in Ægypto: neque erat domus in qua non jacêret mórtuus. Vocatísque Móyse & Aaron, ait: Súrgite, egredímini à pópulo meo, vos & filii vestri: ite, immolàte Dómino sicut dícitis. Oves vestras, & arménta assúmite ut petierátis, & abeúntes benedícito mihi. Urgebántque Ægyptii pópulum de terra exire velócitèr, dicéntes: Omnes morièmur. Tulit ígitur pópulus conspársam farinam ántequam fermentarêtur: & li-

ligans in pálliis, pósuit super húmeros suos. Fecérunt filii Israël sicut præcéperat Dóminus Móysi: & petiérunt ab Ægyptiis vasa argéntea & áurea, vestémque plúrimam. Dedit autem Dóminus grátiam pópulo coram Ægyptiis ut commodárent eis: & spoliavérunt Ægyptios. Profectique sunt filii Israël de Ramésse in Socoth, sexcénta ferè míllia péditum virôrum, absque párvulis. Sed & vulgus promíscuum innumerábile ascéndit cum eis, oves & arménta & animántia divérsi géneris multa nimìs. Coxerúntque farìnam, quam dudùm conspársam de Ægypto tulérunt: & fecérunt subcinerícios panes ázymos: neque enim póterant fermentári cogéntibus exire Ægyptiis, & nullam fácere sinéntibus moram: nec pulménti quicquam occúrrerat præparásse. Habitátio autem filiòrum Israël quà mansérunt in Ægypto, fuit quadringentòrum trigínta annòrum. Quibus explétis, eàdem die egréssus est omnis exércitus Dómini de terra Ægypti. ℟. Amen.

Antíphona 1. Adjuva nos Deus salutàris noster: propter glóriam nóminis tui Dómine. Psalmus 78.

Orátio.

PRopítius esto peccátis nostris Dómine; & propter honôrem nóminis tui perféctâ nos récrea libertàte: nec, dùm nostro peccatôrum elógio adtérimur, in oppróbrium géntium redigâmur: Ergo ut nos severitàte non púnias pœnæ; causam nobis scélerum áblue: atque in conspéctu tuo gémitus compeditòrum intróeat; ut de occúlto tuo in maniféstonostro grátia indúlta procédat. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona 2. Líbera nos Dómine propter nomen tuum: & notam fac nobis poténtiam tuam. Psalmus 105.

Orátio.

SAlva nos, Dómine, qui auctor es nostræ salútis: & cóngrega nos de natiónibus; qui redémptis libértas, & redémptio factus es liberàtis: Concède ítaque nobis, ut qui nunc malòrum permixtiòne gémimus, te protegénte ac decernénte, in tranquillitàte, quà Sanctos súscipis, gaudeàmus. ℟. Amen. Per.

Antíphona 3. Vísita nos, Dómine, in salúte tua. Psalmus 105.

℟. Miserêre, & parce nobis, Dómine, qui pietàtem plùs díligis, quàm judícium requíris; & ídeò dissímulas peccàta; P. Ut hábeas quibus misereáris. ℣. Confúsio, & op-próbrium facti sumus ómnibus, qui colébant te: ne, quæsumus, tradas nos in perpétuum, neque áuferas misericórdiam tuam. P. Ut hábeas. Reiterêtur ℟.

Preces. Dicâmus omnes: Miserêre nobis, Deus, P. Miserêre nobis. ℣. Mundi rector & redémptor Jesu Christe, rerum actor, P.. Miserêre nobis. ℣. Qui exáudis obsecrántes, & geméntes intuêris. P. Miserêre nobis. ℣. Parce nostris jam delíctis, favens vultum pietàtis. P. Miserère nobis. ℣. Hujus urbis, atque plebis conservâtor esto vigil. P. Miserêre nobis. ℣. Peccávimus tibi, Deus: indulgéntiam postulâmus. P. Miserère nobis.

Hymnus. O Nazarène, lux Béthlehem. Quære fol. 144.

Capítula.

SAlvos nos fac, Dómine Deus noster, & in salûte tua vísita: nec iniquitàtis nostræ pœna, sed timòris tui nos humíliet disciplína; ut tua gloriémur in laude, & confiteàmur in nómine: nos quoque ad vidéndum, electòrum tuòrum éxcitet bónitas; & ad laudándum, regni tui accíscat heréditas.

Pater noster.

Ad Sextam.

Prophetia. Quære fol. 133.

Antíphona 1. Ad te levàmus óculos nostros, qui hábitas in cœlis. Psalmus 122.

Orátio.

SIcut servòrum in mánibus Dominòrum suòrum sunt óculi; ita nostri ad te, Dómine: quoúsquè & peccántibus noxam dimíttas, & vapulántium plagas emínuas; impértias aliménta egénis; & medèlam tríbuas vulnerátis. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 2. Convérte Dómine captivitàtem nostram, sicut torrens in austro. Psalmus 125.

Orátio.

COnvértere Dómine, captivitàtem nostram ab inlecebrósis inimíci seductiónibus rediméndo: & reple consolatiòne indulgéntiæ, quos desolátos próspicis ob admissiònem nequítiæ: da nobis, quæsumus, contríti cordis humilitàtem quærere; & inquinaménta, quæ nos pólluunt, fluéntis lachrymàrum ablúere: sic étiam confessiònis remédia serâmus in láchrymis, ut indulgéntiæ fructus metâmus in gáudiis. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 3. Benedíctio Dómini super vos: benedicàmus vos in nómine Dómini. Psalmus 128.

℟. Peccâta nostra dominántur nobis, & in tribulatiône magna sumus. P. Placâre jam, Dómine, & líbera nos. ℣. Peccávimus cum pátribus nostris: injústè égimus, iniquitâtem fécimus. P. Placâre. Reiterêtur ℟.

Preces. Exáudi nos, Dómine, exáudi: P. Et miserâtus dona nobis véniam. ℣. Altíssime factor cœli & terræ, peccâtum nostrum dimítte. P. Et miserâtus. ℣. Vide Dómine plebis tuæ laménta: effúnde plúviam largam. P. Et miserâtus. ℣. Dimítte, quæ geméntes fatêmur, & præsta, quæ postulâmus. P. Et miserâtus. ℣. Succúrre jam pœniténtibus, Christe, ac preces ómnium audi. P. Et miserâtus.

Hymnus. O Nazarène, lux. Quære fol. 144.

Capítula. Dómine Jesu Christe, qui pro nostræ. fol. 160.

Ad Vésperum.

Lauda. Sol agnôvit occâsum suum. Posuísti ténebras, & facta est nox. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Antíphona. Deus tu convértens vivificâbis nos: & plebs tua lætábitur in te. Psalmus 84.

Lauda. Véniat super nos, Dómine, misericórdia tua: P. Salutâre tuum, & elóquium tuum. ℣. Et respondêbo exprobrántibus mihi verbum: quia sperávi in sermónibus tuis. P. Salutâre tuum. ℣. Glória, & honor. P. Salutâre.

Hymnus. Christe precâmur.

Et Capítula. Nonârum Horârum spátiis. fólio. 173.

Lauda. In toto corde meo Deus. fol. 207.

SABBATO

Ad Matutinum.

Antíphona. Tu autem Dómine. Psalmus 3. Orátio. Quamvìs Dómine. Quære fol. 141.

Antíphona 1. Confiteâmur Dómino misericórdias ejus: & mirabília fíliis hóminum. Psalmus 106.

Orátio.

CONfiteâmur tibi, Dómine, misericórdias tuas; quibus nos de intéritu rédimis; & de regiónibus congregâtos errórum, compâge charitâtis, fidei assensiône conjúngis. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona 2. De necessitâtibus nostris líbera nos, Dómine. Psalmus 106.

Orátio.

DE necessitâtibus nostris líbera nos Dómine: & animârum nostrârum inédiam verbi tui ádipe pasce; sedentésque in ténebris & umbra mortis, lucis tuæ inlústra serenitâte. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, Deus noster, &c.

Antíphona 3. Mitte verbum tuum, & sana nos Dómine. Psalmus 106.

Orátio.

MItte verbum tuum Dómine ad sanándum nos: & de intéritu, quo nostro póndere procéllimur, érue: ut quia nos, meminimus, Verbi tui formâtos opifício; ejus rursùm reformêmur império. Tu nos, dùm tribulâmur, clamántes exáudi; ac de inféstis necessitâtibus tríbue libertâtem: ut ad te de confessiône nostra laudátio procêdat; & coram fíliis hóminum pronuntiâta nos gratíficent mirabília tua. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, Deus noster.

℟. Quærite me in angústia vestra, dicit Dóminus. P. Exurgéntes ante lucem convertímini: & dícite: Revertâmur ad Deum nostrum. ℣. Quærite Dóminum dum inveníri potest: invocâte eum dùm propè est. P. Exurgéntes ante.

IN LAUDIBUS.

Antíphona. Cor contrítum & humiliâtum Deus ne despícias. Psalmus 50.

Orátio.

COrdis nostri secrêta, quæ quotídiè curis carnálibus sordidántur, hyssópi verbi tui, omnípotens Deus, adspersiône mundéntur: recêdat à nobis cállidus seminâtor; ut Christus in nobis máneat consolâtor. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona. Tua est Dómine magnificéntia, & poténtia, & glória: & tibi laus.

Cánticum. *Paralipómenon 1. Capítulo 29.*

BEnedíctus es Dómine Deus Israël patris nostri * ab ætérno in ætérnum.

Tua est enim Dómine magnificéntia, & poténtia, & glória, atque victória: * & tibi laus:

Cuncta enim quæ in cœlo sunt, & quæ in terra sunt: * tuum Dómine regnum, & tu es super omnes príncipes.

Tuæ sunt divítiæ, & tua est glória: * in manu tua virtus & poténtia: in manu tua magnitûdo, & impérium hóminum.

Nunc ígitur confitébimur tibi, * & laudábimus nomen tuum ínclytum.

Ego autem quis, * & pópulus meus quis, ut possímus hæc tibi univérsa promíttere?

Tua sunt ómnia: & quæ de manu tua accépimus, dédimus tibi.

Peregríni enim sumus coram te, * & ádvenæ, sicùt omnes patres nostri.

Dies

Dies nostri quasi umbra super terram, * & nulla est mora.
Dómine Deus meus, omnis hæc cópia, quam comparávi ut ædificètur domus nómini sancto tuo, * de manu tua est.
Scio Deus meus quòd probas corda, * & simplicitàtem díligis,
Unde & ego in simplicitàte cordis mei lætus óbtuli univérsa hæc: * & pópulum tuum, qui hic repértus est, vidi cum ingénti gáudio tibi offérre donária.
Dómine Deus Abraham, Isaac, & Israël, patrum nostrôrum, * custódi in ætérnum hanc voluntàtem cordis eôrum, & semper in veneratióne tua mens ista permáneat.

Orátio.

TE amplíssimæ largitàtis Dóminum deprecâmur, ut donòrum cœléstium cópiam de manu tua accipiàmus, quam tibi ob constituéndam domum tuam in nostris córdibus præparèmus: tibique votis simplícibus, quæ tua sunt offerâmus; ac nomen tuum ínclytum multímodâ confessióne laudêmus. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, Deus, &c.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Sit splendor Dómini Dei nostri super nos, P. Opera mánuum nostràrum dírige super nos. ℣. Réspice in servos tuos, & in ópera tua, & dírige filios eôrum. P. Et ópera mánuum nostràrum.
Cánticum. Benedíctus es Dómine. fol. 6.
Lauda. In sanctis ejus laudàte Dóminum. P. Laudàte.

Léctio libri Exodi. *Capítulo 17.*

℟. Deo grátias.

IN illis diêbus: Profécta omnis multitûdo filiórum Israël de desérto Sin per mansiónes suas, juxta sermônem Dómini, castrametáti sunt in Ráphidim, ubi non erat aqua ad bibéndum pópulo. Qui jurgáti sunt contra Móysen, & dixérunt: Da nobis aquam, ut bibâmus. Quibus respóndit Móyses: Quid jurgámini contra me? cur tentâtis Dóminum? Sitívit ergo pópulus ibi pro aquæ penúria, & murmuràvit contra Móysen: Cur nos exire fecísti de Ægypto, ut occíderes nos, & filios nostros, ac juménta siti? Clamàvit autem Móyses ad Dóminum, dicens: Quid fáciam pópulo huic? adhuc pusíllum, & lapidábunt me. Ait Dóminus ad Móysen: Antecêde pópulum, & sume tecum de senióribus Israël: & virgam quâ percussísti flúvium, tolle in manu tua, & vade. Ecce ego stabo coram te, supra petram Horeb: percutiésque petram, & exibit ex ea aqua, ut bibat pópulus. Fecit Móyses ità coram senióribus Israël: & vocàvit nomen loci illius, Tentátio, propter júrgium filiòrum Israël, & quia tentavérunt Deum, dicéntes: Estne Deus in nobis, an non? Venit autem Amalec, & pugnàbat contra filios Israël in Ráphidim. Dixítque Móyses ad Jósuë: Elige viros: & egréssus, pugna contra Amalec cràs: & ego stabo in vérticem collis, habens virgam Dei in manu mea. Fecit Jósuë ut locûtus fúerat Móyses, & pugnàvit contra Amalec: Móyses autem & Aaron & Hur ascendérunt super vérticem collis. Cùmque elevásset Móyses manus, vincêbat Israël: sin autem paululùm remisísset, superàbat Amalec. Manus autem Móysi erant graves: suméntes ígitur lápidem, posuérunt subter eum, in quo sedit: Aaron autem & Hur sustentábant manus ejus ex utrâque parte. Et factum est ut manus ejus non lassaréntur usquè ad occàsum solis. Fugavítque Jósuë Amalec, & pópulum ejus in ore gládii. Dixit autem Dóminus ad Móysen: Scribe hoc in monuméntum in libro, & trade áuribus Jósuë: delêbo enim memóriam Amalec sub cœlo. Ædificavítque Móyses altàre Dómino: & vocàvit nomen ejus, Dóminus exaltàtio mea.
Hymnus. Deus creâtor ómnium. fol. 175.

Capítula.

SIt splendor tuus, Dómine, super nos: & nostràrum ópera manuum tu dírige, tu concède: atque in servos tuos propítius réspice: & luce tuâ bonòrum in nos óperum gérmina dírige.
Pater noster. Et ne.
Lauda. Retríbue servo tuo, vivam: P. Et custódiam, Dómine, sermónes tuos. ℣. Revéla óculos meos: & considerábo mirabília de lege tua. P. Et custódiam. ℣. Glória. P. Et.

Orátio.

COncupíscat ánima nostra, Dómine, desideràre judícia tua in omni témpore: & hoc nobis solum vígeat in amòre, quod ætérno tuo præparêtur in múnere. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Ad Tértiam.

Proverbiòrum Salomônis. *Capítulo 27.*

℟. Deo grátias.

FIli, Sicut avis tránsmigrans de loco suo, sic vir qui derelínquit locum suum. Unguénto & váriis odóribus delectâtur cor: & bonis amíci consíliis ánima dulcoràtur. Amícum tuum, & amícum patris tui ne di-

míseris in die afflictiònis tuæ : & domum fratris tui ne ingrediàris in die afflictiònis tuæ. Mélior est vicínus juxtà, quàm frater procùl. Stude sapiéntiam, fili mi, & lætífica cor meum, ut possis exprobránti respondère sermònem. Astùtus videns malum, abscónditus est : párvuli transeúntes sustinébunt dispéndia. Tolle vestiméntum ejus, qui fidem facit pro extráneo : & pro aliénis, aufer ei pignus. Qui benedíxit próximo suo voce grandi, de nocte consúrgens maledicénti símilis erit. Ferrum ferro acúitur, & homo exácuit fáciem amíci sui. Inférnus & perdítio numquàm repléntur : similitèr & óculi hóminum numquàm satiántur. Cor iníqui exquìrit mala, cor autem rectum exquìrit sciéntiam. ℟. Amen.

Léctio libri Exodi. *Capítulo 18.*

℟. Deo grátias.

IN illis diébus : Cum audísset Jethro sacérdos Mádian, cognàtus Móysi, ómnia quæ fécerat Deus Móysi, & Israéli pópulo suo, eò quòd eduxísset Dóminus Israël de Ægypto : tulit Séphoram uxòrem Móysi quam remíserat : & duos filios ejus, quorum unus vocabàtur Gersam, dicénte patre : Advena fui in terra aliéna. Alter verò Eliézer: Dóminus enim, ait, patris mei adjùtor meus, & éruit me de manu Pharaònis. Venit ergo Jethro cognàtus Móysi, & uxor ejus, & filii ejus ad Móysen in desértum, ubi erat castrametàtus juxta montem Dei. Et mandàvit Móysi, dicens: Ego cognàtus tuus Jethro vénio ad te, & uxor tua, & duo filii tui cum ea. Qui egréssus in occúrsum cognáti sui, adoràvit, & osculàtus est eum : salutavérúntque se mútuò verbis pacíficis. Cùmque intrássent tabernáculum, narràvit Móyses cognáto suo cuncta quæ fécerat Dóminus Pharaóni, & Ægyptiis propter Israël; universúmque labòrem, qui accidísset eis in itínere, quo liberáverat eos Dóminus. Lætatúsque est Jethro super ómnibus, quæ fécerat Deus Israéli, eò quòd eruísset eum de manu Ægyptiòrum, & ait : Benedíctus Dóminus, qui liberàvit nos de manu Ægyptiòrum, & de manu Pharaònis, qui éruit pópulum suum de manu Ægypti. Nunc cognóvi, quia magnus est Dóminus super omnes deos : eò quòd supérbè égerint contra eos. Obtulit ergo Jethro cognàtus Móysi holocáusta & hóstias Deo : venerúntque Aaron & omnes senes Israël, & comedérunt panem cum eo coram Dómino. Alterà autem die sedit Móyses ut judicàret pópulum, qui assistèbat Móysi de manè usquè ad vésperum. Quod cùm vidísset cognàtus Móysi, ómnia scílicèt quæ agèbat in pópulo, ait : Quid est hoc quod facis in plebe? cur solus sedes, & omnis pópulus præstolàtur de manè usquè in vésperum? Cui respóndit Móyses: Venit ad me pópulus quærens senténtiam Dei. Cùmque accíderit eis áliqua disceptátio, véniunt ad me ut júdicem inter eos, & osténdam præcépta Dei, & legem ejus. Et ille : Non bonam, inquit, rem facis : stulto labòre consúmeris & tu, & pópulus iste qui tecum est : ultra vires tuas est negótium, solus illud non póteris sustinère. Sed áudi verba mea atque consílium, & erit Dóminus tecum. Esto tu pópulo in his quæ ad Deum pértinent, ut réferas quæ dicúntur ad eum: ostendásque pópulo cerimónias & ritum coléndi, viámque per quam íngredi débeant, & opus quod fácere débeant. Próvide autem de omni plebe viros poténtes, & timéntes Deum, in quibus sit véritas, & qui odérunt avarítiam, & constítue ex eis tribúnos, & centuriónes, & quinquagenários, & decános, qui júdicent pópulum omni témpore: quicquid autem majus fúerit, réferant ad te, & ipsi minòra tantúmmodò júdicent: leviúsque sit tibi, partíto in álios honòre. Si hoc féceris, implèbis impérium Dómini, & præcépta ejus póteris sustentàre : & omnis hic pópulus revertètur cum pace ad loca sua. Quibus audítis, Móyses fecit ómnia quæ ille suggéssit. Et eléctis viris strénuis de cuncto Israël, constítuit eos príncipes super Israël, tribúnos, & centuriónes, & quinquagenários, & decános. Qui judicàbant plebem Dómini omni témpore: quicquid autem grávius erat, referébant ad eum, facilióra tantúmmodo judicántes. Dimisítque cognàtum suum : qui revèrsus ábiit in domum suam. ℟. Amen.

Antíphona 1. Miséricors, & miseràtor, & justus Dóminus. Benignus homo, qui miserètur. Psalmus 111.

Orátio.

MIséricors Dómine & juste, fac nos semper esse misericórdes; & commoditáti altérnæ totà adésse facilitàte : nec obauditu malo nos, dum judicáveris, térreas; sed tuam ad déxteram glorificándos státuas. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona 2 Ego cognóvi, quàm magnus est Dó-

Digitized by Google

Dóminus, & Deus noster præ ómnibus diis. Psalmus 134.

Orátio.

DOmine, qui edúcens nubes ab extrémo terræ, orbem univérsum sanctis replésti doctóribus; fúlgura in plúviam convérte miséricors: ut præcéptis tuis, quibus fámulos tuos, ut córrigas, terres; benedicéndo refícias: tuáque replétos grátiâ ubériùs benedícas. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam Deus noster.

Antíphona 3. Confitémini Dómino, quóniam bonus: quóniam in sæculum misericórdia ejus. Psalmus 136.

℟. Peccávimus tibi Deus; fac misericórdiam. P. Et ántequam pereâmus líberet nos manus tua. ℣. Quarè in perpétuùm oblivísceris nostrì, derelínquis nos in longitúdinem diêrum. P. Et ántequàm.

Preces. Indulgéntiam postulâmus, Christe, exáudi. P. Placâre, & miserêre. ℣. Jesu unigénite Dei Patris Fílius; qui es imménsæ bonitâtis, Dómine. P. Placâre. ℣. Cunctì te gemítibus exorántes, póscimus; cunctíque simùl deprecántes, quæsumus. P. Placâre. ℣. Tua jàm cleméntia mala nostra súperet: tuo jam seréno vultu in nos réspice. P. Placâre. ℣. Remissiònem ómnium peccatórum quæsumus; indúlge, quæsumus, clemens, mala quæ commíssimus. P. Placâre, & miserêre.

Hymnus. O Nazarêne, lux. Quære fol. 144.

Capítula.

TIbi, Dómine, confitêmur, qui cœlos intelléctu fecísti; & erudítos sublímas sapiéntiâ: qui fundásti terram super aquam; & supra sæculum lábile erexísti Ecclésiam tuam; fac, ut nos fluída mundi delectaménta non óbruant, sed virtútes accéptæ ad supérna sustóllant.

Pater noster. Et ne nos.

Ad Sextam.

Léctio libri Ezechiélis Prophétæ. *Cap.* 33.

℟. Deo grátias.

FActus est sermo Dómini ad me, dicens: Fili hóminis dic ad domum Israël: Sic locúti estis, dicéntes: Iniquitátes nostræ, & peccâta nostra super nos sunt, & in ipsis tabéscimus: quómodo ergo vívere potérimus? Dic ad eos: Vivo ego, dicit Dóminus: nolo mortem ímpii, sed ut revertâtur ímpius à via sua, & vivat. Convertímini à viis vestris péssimis: & quarè moriémini domus Israël? Tu ítaque fili hóminis dic ad filios pópuli tui: Justítia justi non liberábit eum in quacúmque die peccáverit: & impietas ímpii non nocébit ei, in quacúmque die convérsus fúerit ab iniquitáte sua: & justus non póterit vívere in justítia sua, in quacúmque die peccáverit. Etiam si díxero justo quòd vitâ vivat, & confisus in justítia sua fécerit iniquitâtem: omnes justítiæ ejus oblivióni tradéntur, & in iniquitáte sua, quam operâtus est, in ipsa moriêtur. Si autem díxero ímpio: Morte morièris: & égerit pœniténtiam à peccáto suo, fecerítque judícium & justítiam, pignus restitúerit ille ímpius, rapinámque reddíderit, in mandátis vitæ ambuláverit, nec fécerit quicquam injústum: vitâ vivet, & non moriètur. Ait Dóminus Deus omnípotens. ℟. Amen.

Antíphona 1. Qui érigit elísos: Dóminus solvet compedítos. Dóminus illúminat cœcos, Dóminus díligit justos. Psalmus 145.

Orátio.

DOmine, qui érigis elíssos, & solvis compedítos, atque illúminas cœcos: nos quoque érige cùm lapsus inclínant; & solve, cùm peccâta circúmligant; atque illúmina, cùm nos ignorántiæ calígo circúmdat: ut ánima nostra te semper laudet; & vita nostra fidéli devotiòne sit húmilis: & quia tui múneris est quod sumus, tibi sérviat omne quod vívimus. ℟. Amen. Per.

Antíphona 2. Qui sanat contrítos corde, & álligat contritiónes eórum. Magnus Dóminus, & magna virtus ejus. Psalmus 146.

Orátio.

DEus, qui sanas contrítos corde; plagæ nostræ medèlam impénde: & qui stellárum númeras multitúdinem; nos ad vitam prædestinátis adjúnge: ut beneplácitum tibi sit in nobis; & in salúte nos ætérna júbeas exaltári. ℟. Amen. Per.

Antíphona 3. Oculi nostri ad Dóminum Deum nostrum, donec misereâtur nobis. Psalmus 122.

℟. Miserêre, quia Deus es. P. Miséricors miserêre, quia pecávimus tibi. ℣. Ad te levâmus óculos nostros, qui hábitas in cœlis. P. Miséricors miserêre.

Preces. Subvéniat nobis, Dómine, misericórdia tua. P. Velóciter. ℣. Inclyte Deus, pátiens clamórem nostrum intéllige. P. Velócitèr. ℣. Nostris adésto précibus, & dona nobis, quæ pétimus. P. Velócitèr. ℣. Tuâ nos, Pater, dézterâ à malis ómnibus líbera. P. Velócitèr. ℣. Humílium preces, Dómi-

Digitized by Google

mine, benígnis áuribus pércipe. P. Velócitèr. ℣. Abstérge à nostris sénsibus zelum peccáti, & ódii. P. Velócitèr. ℣. Remítte ómnia discrímina, nosque placàtus justífica. P. Velóciter. ℣. Inténde benígnus, súpplices gémitus ómnium súscipe. P. Velócitèr. ℣. Cùm véneris judex ómnium, redémptis esto suffrágium. P. Velócitèr.

Hymnus. O Nazarène, lux. fol. 144.

Capítula.

SIcut óculi servòrum in mánibus Dóminòrum suòrum sunt; ita nostri ad te, Dómine: quoúsquè & peccántibus noxam dimíttas, & vapulántium plagas emínuas; impértias aliménta egénis; & medèlam tríbuas vulnerátis.

Pater noster.

IN TERTIO DOMINICO QUADRAGESIMÆ.

Ad Vésperum.

Lauda. Sacrificàte sacrifícium vespertìnum, P. Et speràte fílii hóminum in Dómino. ℣. Confitémini Dómino, & invocàte nomen ejus. P. Et speràte. Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antíphona. Perscrutêmur vias Dómini, & interrogêmus corda nostra, si non sunt duplícia. P. Et sìc stemus ante fáciem Dei mundo corde, & non bilíngues. ℣. Quia non repéllet Dóminus plebem suam; & hereditàtem suam non derelínquet. P. Et sìc stemus. Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Bonum mihi est quod humiliásti me, Deus, ut discam justificatiónes tuas. P. Bonum mihi lex oris tui, super míllia auri & argénti. ℣. Bonitàtem fecísti cum servo tuo Dómine: secùndùm verbum tuum. P. Bonum.

Hymnus.

CHriste imménse, Dominàtor sancte,
Custódi plebem, quam tu redemísti
Sánguine sacro tuo pretióso;
Ipse salvásti.
Cláritas fulget, Dominúsque fecit,
In Bethánia ad Lázarum venit,
Quem suscitàvit, & glóriam suam
Manifestàvit.
Maria autem domi reténta,
Quem expectàbat; píetas imménsa
Illi occúrrit, & annuntiàvit
Sorórque Martha.
Magíster adest. Occúrrunt soróres,
Et lachrymántes, Christum confiténtes,
Sic meruérunt, ut vidérent fratrem
Suum resurgéntem.
Ad monuméntum exclamàbat Jesus:
Lázare veni, Dominúsque tecum.
Ille surréxit, & omnis catérva
Ibi convértitur.
In Samaría ut homo sitìvit,
Et mulíeri peccàta dimisit,
Cœcus enim natus lumen magnam
Vidit in Síloë.
In Samaría fecit confiténtes,
In Bethánia Lázarum surgéntem,
Surdos audiéntes, & mutos loquéntes,
Quos visitàvit.
Glória Patri, Trino Sempitérno
Glória Christo, Spirituique Sancto:
Prædicet Trinum pià voce nomen
Omne per ævum. ℟. Amen.

Supplicátio. Orèmus Redemptòrem mundi, &c.

Capítula.

QUarti nunc & décimi diéi de nostròrum diérum décimis currículo jam peracto, ad te levàmus óculos nostros, Dómine, qui hábitas in cœlis; impénde jam & misericórdiam míseris, & medèlam pórrige vulnerátis; Tu nobis adgréssum iter plácidum éffice: tu cor nostrum in mandatòrum tuòrum sémitis dírige: per te lucis inveniàmus viam: per te luminòsa amòris tui capiàmus incéndia: tu labóribus réquiem, tu laborántibus tríbue mansiònem; ut horum diè rum observatiòne tibi placéntes, glóriæ tuæ mereàmur esse partícipes.

Pater noster. Humiliàte vos benedictióni. Dóminus sit. ℟. Et cum spíritu tuo.

Benedíctio.

CHristus Dei fílius labóres vestros propitiàtus aspíciat, & cordis vestri ténebras illuminándo submóveat. ℟. Amen. In mandátis quoque illius ita viæ vestræ felícitèr dirigántur, ut justificatiònum ejus mereántur sempèr obtinère provéntum. ℟. Amen. Quo & cursum vestri labòris propítius ádjuvet, & cæcitàtis vestræ ténebras miseràtus illústret. ℟. Amen. Per. Dóminus sit. ℟. Et cum spíritu tuo.

Lauda. Defécit in salutári tuo ánima mea: P. Et in verbo tuo sperávi, Dómine. ℣. Defecérunt óculi mei in elóquium tuum, dicéntes: Quando consoláberis me? P. Et in verbo. ℣. Glória, & honor Patri, &c. P. Et in verbo.

Orátio.

DEfécit in salutári tuo ánima nostra, Dómine: desidério indeféssо proficiat

Digitized by Google

ciat exuberántis grátiæ dono, perceptúra consolatiònem in præmio. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Lauda 2. Bonitàtem fecísti cum servo tuo Dómine; P. Secúndùm verbum tuum justífica me. ℣. Bonitàtem fecísti cum servo tuo, Dómine: quia mandátis tuis crédidi. P. Secúndùm. ℣. Glória. P. Secúndùm.

Orátio.

BOnitàtem & disciplinam & sciéntiam doce nos Dómine: ut nec malítia ásperos; nec desídia remíſsos; nec stultítia reddat ignávos. ℟. Amen.

Psalmus. Miserère mei Deus. Totus cum Glória. Et Kyrie, eleïson. Christe, eléïson. Kyrie, eléïson.

Pater noster. Et ne nos.

Preces. Dómine misericordiàrum, P. Oblivíscere peccàta nostra. ℣. Qui vitam mórtuis, cœcis lumen, audìtum surdis dedísti. P. Oblivíscere. ℣. Qui mutis elóquium, cláudis greſsum, leprósis sanitàtem dedísti. P. Oblivíscere. ℣. Qui injúrias carnis nostræ in tuo córpore pertulísti. P. Oblivíscere.

Orátio. Exáudi oratiònem nostram. fol. 138.

Ad Matutinum.

Hymnus. Ætérne rerum Cónditor. fol. 3.

Orátio.

ÆTérnum te Dóminum, rerúmque ómnium conditòrem, cunctòrum vox canit fidélium, qui & certos límites figis, & metas, quibus nox secernâtur & dies, æternâ lege constítuis: abyſsus étenim sapiéntiæ tuæ, ut mortálium allevàret fastídium, áliud labóri concéſsit, áliud quiéti servâvit: Præsta, ergo, omnípotens Deus, ut mens ægra sopòre, dum gallo canénte, admonêtur, alácritèr currens, ad spem rédeat lucis, & primítias diúrni labòris in tuis semper impéndat officiis. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 1. Dómine quid multiplicáti sunt, qui tribulant me? Tu autem Dómine suscéptor meus es. Psalmus 3.

Antíphona 2. Dele Dómine iniquitátes meas. Psalmus 50.

Antíphona 3. In te confidit ánima mea. Psalmus 56.

Orátio.

DOmine Deus, apud quem confiténtes medèlam salùtis invéniunt; dele piaculòrum vúlnera de córdibus hóminum; & osténde super nos cleméntiæ tuæ claríſsimum vultum; tuúmque clamóribus súpplicum inclína sanctum auditum: Effúnde méntibus nostris tuæ grátiæ donum: & concède postulántibus remédium quæsitum: ac quia ad impendéndum débitum nostræ servitûtis consúrgimus; effúnde benedictiònis & salùtis abundántiam super pópulum tuum: ac dele miséricors scelus contráctum; & fac nos esse líberos à reátu facínorum: audi gémitus peténtium; largíre indulgéntiæ fructum; & clamóribus pulsántum fidélium concède síngulis suffrágium postulàtum. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 1. Convérte nos Deus salutàris noster: P. Et avérte iram tuam à nobis. Ne in ætérnùm irascàris nobis. ℣. Deus tu convértens vivificábis nos: & plebs tua lætábitur in te. P. Et avérte. ℣. Glória, & honor.

Orátio.

COnvérte nos Deus salutàris noster ad te, ut avértas iram tuam à nobis; quia áderit respiràmen, si suspénderis furòrem: sit cleméntia próxima, ut procùl sit ira: convérte nos, ut miserándo vúlnera nostra sanes: ne avérsus justè pro peccáto, plagas pótiùs multíplices. Ergo rogàmus, ut prævéniat justítiam pietas, & præóccupet pœnam indulgéntia; nos quoque ad te convérte; ut tríbuas salùtem, & súbtrahas ultiònem. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 2. Judicáte pupíllo, & egéno: P. Húmilem, & páuperem justificàte. ℣. Erípite páuperem & egènum: de manu peccatòris liberàte eum. P. Et páuperem. ℣. Glória, & honor.

Orátio.

EXúrge, Dómine, qui júdicas terram: & qui fidem ómnium géntium pius poſséssor inhábitas, ne patiàris nos in ténebris remanère; sed fac nos lumen tuæ veritàtis aspícere: ut fundaménta fidei nostræ non super arènam, quam turbo dejíciat, edificèmus; sed supra petram, cujus tu es firmitas, conlocèmus. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona 3. Tu nobis es, Dómine, refúgium à preſsúra, quæ circúmdedit nos. P. Multa sunt enim flagélla peccatòrum nostròrum. ℣. Pro hac oràbit ad te omnis sanctus in témpore opportúno. P. Multa. ℣. Glória, & honor.

Orátio.

DA nobis Dómine peccatòrum remiſsiònem, qui purgátis præstas beatitúdinem;

nem: esto refúgium à pressúra damnatiònis, qui indúltor es libertàtis: & quia multa flagélla peccatòrum in nobis plagâ inruénte sentìmus, in te confidéndo, circúmdari nos tuâ misericórdiâ sentiàmus. ℟. Amen. Per misericórdiam.

℟. Quis te consolábitur virgo filia Sion, quia magna est sicut mare contrítio tua? Effúnde sicùt aqua cor tuum. P. In conspéctu Dómini extólle ad eum manus tuas pro remédio peccatòrum tuòrum. ℣. Deduc quasi torréntem láchrymas per diem, & noctem, & non táceant pupíllæ óculi tui. P. In conspéctu. ℣. Glória, & honor.

Orátio.

CONsolàre nos, Dómine, in tribulatiòne nostra, qui quotídiè peccátis contristàmur, & compúnge cor nostrum ad effundéndas láchrymas, sicùt aqua in conspéctu tuo: ut extolléntes ad te manus nostras, numquàm humánis dejiciàmur in láudibus; sed te, in quo summa est gloriátio, tuì mémores, delectèmur. ℟. Amen. Per misericórdiam.

IN LAUDIBUS

Ad Cánticum.

Antíphona. Sicut partúriens próxima est pártui, & in dolòre suo clamat: ita facti sumus diléćto. Propter timòrem tuum Dómine, in útero accépimus, & parturívimus spíritum salùtis, quem fecísti super terram. Cánticum. De nocte vígilat. fol. 64.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Manè astàbo tibi, & vidèbo te: quóniam tu es Deus, nolens iniquitàtem. ℣. Verba mea áuribus pércipe Dómine, intéllige clamòrem meum. Inténde voci oratiònis meæ, rex meus & Deus meus. Quóniam ad te oràbo Dómine.

Cánticum. Benedíctus es Dómine. Quære fol. 6.

Lauda. Laudàte Dóminum de cœlis omnes stellæ & lumen. Cœli cœlòrum, & aquæ, quæ sunt supra cœlos, P. Laudent nomen Dómini. ℣. Reges terræ, & omnes pópuli: príncipes, & omnes júdices terræ. P. Laudent.

Léctio libri Númeri. *Capítulo* 13.

℟. Deo grátias.

IN illis diébus: Locùtus est Dóminus ad Móysen, dicens: Mitte viros, qui considérent terram Chánaan, quam datùrus sum filiis Israël, síngulos de síngulis tríbubus, ex princípibus. Fecit Móyses quod Dóminus imperáverat, mittens príncipes viros de desérto Pharan, quorum ista sunt nómina. De tribu Ruben, Sémmua filium Zechur. De tribu Símeon, Saphat filium Huri. De tribu Juda, Caleb filium Jéphone. De tribu Issachar, Igal filium Joseph. De tribu Ephraïm, Osée filium Nun. De tribu Bénjamin, Phalti filium Raphu. De tribu Zábulon, Geddiël filium Sodi. De tribu Joseph, sceptri Manásse, Gaddi filium Susi. De tribu Dan, Ammiël filium Gemálli. De tribu Aser, Sthur filium Míchaël. De tribu Néphtali, Nahábi filium Vapsi. De tribu Gad, Guel filium Maáchi: hæc sunt nómina viròrum, quos misit Móyses ad considerándam terram: vocavítque Jósuë filium Nun: misit ergo eos ad considerándam terram Chánaan, & dixit ad eos: Ascéndite per meridiànam plagam. Cùmque venéritis ad montes, consideràte terram, qualis sit: & pópulum qui habitàtor est ejus, utrùm fortis sit an infirmus: pauci número an plures: ipsa terra, bona an mala: urbes quales, murátæ an absque muris: humus, pinguis an stérilis, nemoròsa an absque arbóribus. Confortámini, & afférte nobis de frúctibus terræ illius. Erat autem tempus quando jam præcóquæ uvæ vesci possunt. Cùmque ascendíssent, exploravérunt terram à desérto Sin, usque Rohob intrántibus Emath. Ascenderúntque ad merídiem, & venérunt in Hebron, ubi erant Achiman & Sisáï & Tolmái filii Enac: nam Hebron septem annis ante Tanim urbem Ægypti cóndita est. Pergentésque usque ad Torréntem botri, abscidérunt pálmitem cum uva sua, quem portavérunt in virga duo viri. De malis quoque granátis & de ficis loci illius tulérunt: qui appellàtus est locus ille Nehelẽschol, id est, Torrens botri, eò quòd botrum inde portássent filii Israël. Reversique exploratóres terræ post quadragínta dies, omni regiòne circúmitâ, venérunt ad Móysen & Aaron & ad omnem cœtum filiòrum Israël in desértum Pharan, quod est in Cades. Locutique sunt ad eos & omni multitúdini ostendérunt fructus terræ: & narravérunt, dicéntes: Vénimus in terram, ad quam misístis nos, quæ rèverà fluit lacte & melle, quod ex his frúctibus cognósci potest: sed cultóres fortíssimos habet, & urbes grandes, atque murátas. Stirpem Enac vídimus ibi. Amalec hábitat in merídie, & Hethæus & Jebusæus & Amorrhæus in montánis: Chananæus verò moràtur juxta mare & circa fluénta Jordánis. Inter hæc Ca-

Digitized by Google

Caleb compéscens murmur pópuli, qui oriebâtur contra Móysen, ait: Ascendâmus, & possideàmus terram, quóniam potérimus obtinère eam. Alii verò, qui fúerant cum eo, dicébant: Nequâquam ad hunc pópulum valêmus ascéndere, quia fórtior nobis est. Detraxerúntque terram, quam inspéxerant apud filios Israël, dicéntes: Terra, quam lustrávimus, dévorat habitatóres suos: pópulus, quem aspéximus, procéræ statúræ est. Ibi vídimus monstra quædam filiòrum Enac de génere gigánteo, quibus comparâti, quasi locústæ videbâmur. Cap. 14. Igitur vocíferans omnis turba flevit nocte illâ, & murmurâti sunt contra Móysen cuncti filii, dicéntes: Utinàm mórtui essêmus: & non in hac vasta solitúdine! útinam pereâmus: & non indúcat nos Dóminus ad terram istam, ne cadàmus gládio, & uxóres ac líberi nostri ducántur captívi. Nonnè mélius est revérti in Ægyptum? Dixerúntque alter ad álterum: Constituâmus nobis ducem, & revertâmur in Ægyptum. Quo audíto Móyses & Aaron cecidérunt proni in terram coram multitúdine filiòrum Israël. At vero Jósuë filius Nun, & Caleb filius Jéphone, qui & ipsi lustráverant terram, scindérunt vestiménta sua, & ad omnem multitúdinem filiòrum Israël locúti sunt: Terra, quam circuívimus, valdè bona est: si propítius fúerit Dóminus, indûcet nos in eam, & tradet humum lacte & melle manántem. Nolite rebélles esse contra Dóminum: neque timeâtis pópulum terræ hujus, quia sicut panem ità & póssumus eum devoràre: recéssit ab illis omne præsídium: Dóminus vobíscum est, nolite timère. Cùmque clamâret omnis multitûdo, & lapídibus eos vellet opprímere, appáruit glória Dómini super tectum fœderis cunctis filiis Israël. Et dixit Dóminus ad Móysen: Usquequò détrahit mihi pópulus iste? Quoúsque non credent mihi, in ómnibus signis quæ feci coram eis? Fériam ígitur eos pestiléntiâ, atque consûmam: te autem fáciam príncipem super gentem magnam, & fortiórem quàm hæc est. Et ait Móyses ad Dóminum: Ut áudiant Ægyptii, de quorum médio eduxísti pópulum istum, & habitatóres terræ hujus, qui audiérunt quòd tu Dómine in pópulo isto sis, & fácie ad fáciem videâris, & nubes tua prótegat illos, & in colúmna nubis præcédas eos per diem, & in colúmna ignis per noctem: quòd occíderis tantam multitúdinem quasi unum hóminem, & dicant: Non póterat introdúcere pópulum istum in terram, pro qua juráverat: idcircò occídit eos in solitúdine. Magnificêtur ergo fortitúdo Dómini sicut jurásti, dicens: Dóminus pátiens & multæ misericórdiæ, áuferens iniquitátes & scélera, nullúmque innóxium derelínquens, qui vísitas peccâta patrum in filiis in tértiam & quartam generatiònem. Dimítte, óbsecro, peccâta pópuli hujus secúndùm magnitúdinem misericórdiæ tuæ, sicut propítius fuísti de egrediéntibus ex Ægypto usque ad locum istum. Dixítque Dóminus: Dimísi secúndùm verbum tuum. Vivo ego, dixit Dóminus: & implêtur glóriâ Dómini univérsa terra. Attamen omnes hómines qui vidérunt majestâtem meam, & signa quæ feci in Ægypto & in solitúdine, & tentavérunt me jam per decem vices, nec obediérunt voci meæ, non vidébunt Terram quam jurávi pátribus eòrum, nec quisquam ex illis qui detráxit mihi, intuébitur eam. Servum autem meum Caleb, qui plenus álio spíritu secûtus est me, indúcam in Terram hanc, quam circumívit: & semen ejus possidébit eam. ℟. Amen.

Hymnus. Christe imménse, dominátor Sancte. fol. 214.

Capítula.

Clamòris nostri intélligens oratiònem, clarífica lucis ætérnæ præséntiâ manè tibi adstántium vota: dieique perénnis ita præcipe in nobis candórem effulgère, ut tetræ noctis crassitûdo, & erròris amica calígo aufúgiat; Sol quoquè verus suo nos rádio lustrándo custódiat.

Pater noster.

Lauda. Laus ejus.

Et Orátio. Laus tua. Require fol. 181.

In secúndis Vésperis.

Lauda. In nóctibus extóllite manus vestras in sancta, & benedícite Dóminum. ℣. Qui statis in domo Dómini, in átriis domûs Dei nostri.

Orátio.

In nóctibus manus nostras ad te extóllimus Dómine, ut nos in Ecclésia tua fixos státuas; ac dùm mundiálibus imprímimur sárcinis, nostrà laudári te actiòne concédas. ℟. Amen.

Antíphona. Miserère nobis, Deus magne, terríbilis, qui custòdis pactum, & misericórdiam invocántibus te, P. Et custodiéntibus, mandâta tua. ℣. Ecce sic benedicètur homo, qui timet Dóminum. P. Et custodiéntibus. ℣.

℣. Glória, & honor. P. Et custodiéntibus. Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Lauda. Revéla óculos meos: & considerábo mirabília de lege tua. Incola ego sum in terra: P. Ne abscóndas à me mandáta tua. ℣. Retríbue servo tuo, vivam: & custódiam sermónes tuos. P. Ne abscóndas. ℣. Glória, & honor.

Hymnus.

QUarto die jam fœtidus
Vitam recèpit Lázarus,
Mortísque liber vínculis
Factus supérstes est sibi.

R ivos cruòris tórridi
Contácta vestis óbstruit,
Fletu rigánte súpplicis
Arent fluénta sánguinis.

S olùtum omni torpòre
Jussit repéntè súrgere:
Suis vicíssim gréssibus
Æger vehèbat léctulum.

D eo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Nunc, & per omne sæculum. Amen.

Supplicátio. Orèmus Redemptòrem.

Capítula.

O Bone Jesu, amábilis, & admirábilis auctor, áccipe sacrificium servòrum tuòrum: & qui præstitísti Lázaro, ut áudiens vocem tuam súrgeret ex sepúlchro: præsta nobis, ut te auditu capiéntes intérno, resurgàmus per grátiam à próprio scéleris nostri profúndo: quo vocem piæ oratiònis, qua nos te exoràre docuísti in terris, sicùt eam nunc coram te fiduciálitèr prompsérimus, ita quoque effèctum ipsius petitiònis à te percepísse nos gratulèmur.

Pater noster. Humiliàte vos benedictióni. Dóminus sit semper. ℟. Et cum spíritu tuo.

Benedíctio.

J Esus Christus filius Dei, qui mórtuum Lázarum vitæ réddidit prìstinæ: ipse nos novæ vitæ sanctificatiòne perlústret. ℟. Amen. Et qui illum solútis mánuum ac pedum néxibus abire præcèpit: ipse, vestròrum compèdum resolúto ligámine, rectis vos sempèr sémitis fáciat ambulàre. ℟. Amen. Quique per tantæ rei miráculum, manifèstam fecit pópulis glóriam suam: ipse vos introdúcat ad gáudia sempitérna. ℟. Amen. Per misericórdiam ipsius.

Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Lauda. Mirabília testimónia tua, Dómine: P. Ideo scrutàta est ánima mea. ℣. Declarátio sermònum tuòrum illúminat me: & intelléctum dat párvulis. P. Ideo scrutàta. ℣. Glória, & honor.

Orátio.

S Crutántes, Dómine, testimoniòrum tuórum mirabília, inluminatiònis tuæ intelléctum declára: quique apérto ore vitàlem spíritum tráximus, & pinguédinem sancti Sacrificii sagináti ructàmus: in timòre semper eloquiòrum tuòrum crescàmus; atque glóriam aspéctùs tui ostensiòne pacíficà videàmus. ℟. Amen.

Alia Lauda 2. Ab omni via mala P. Próhibe pedes meos, Dómine. ℣. Quómodò diléxi legem tuam, Dómine? totà die meditátio mea est. P. Próhibe.

Orátio.

A B omni via mala próhibe pedes nostros, Dómine: Verbúmque tuum totà servèmus attentiòne; atque à malo recédere, & tibi nos pérpetim fácias complacère. ℟. Amen.

Lauda 3. Fundásti terram, & pérmanet. Ordinatiòne tuà persevèrant dies: P. Quóniam ómnia sérviunt tibi. ℣. In ætérnum Dómine pérmanet verbum tuum in cœlo. P. Quóniam ómnia.

Orátio.

I N ætérnum Dómine Verbum tuum, quod pérmanet in cœlo, in Ecclésiæ tuæ semper inhábitet templo: ut inhabitatòris præséntia habitáculis sit cláritas indefèssa. ℟. Amen.

Lauda 4. Quómodo diléxi legem tuam Dómine? P. Totà die meditátio mea est. ℣. Super inimícos meos prudéntem me fecísti mandáto tuo: quia in ætérnum mihi est. P. Totà die.

Orátio.

D A nobis, Dómine, sic dilígere legem tuam; ut eam júgiter meditèmur in corde, & accépto tibi perficiàmur in ópere. ℟. Amen.

Alia Lauda 5. Manus tuæ fecérunt me, & plasmavérunt me: P. Da mihi intelléctum, Dómine. ℣. Qui timent te vidébunt me, & lætabúntur: quia in verbo tuo sperávi. P. Da mihi.

Orátio.

A D te Dómine óculos nostros erígimus; quia mánuum tuàrum artificium sumus: da nobis intelléctum discéndi mandàta tua; & timéntes te reple lætítià: véniat in consolatiònem nostri misericórdia tua; quæ

quæ nos & à malis ómnibus éruat, & óperum dignitàtem tibi placère edóceat. ℟. Amen.
Lauda 6. Qui timent te vidébunt me, & lætabúntur: P. Quia in verbo tuo, Dómine, ego sperávi. ℣. Cognóvi Dómine quia æquitas judícia tua: & in veritàte tua humiliásti. P. Quia in verbo.

Orátio.

PRæsta nobis Dómine intellé&tum discéndi mandàta tua; ínstrue nos meditatiòne assíduà, ut ab omni officio nos non rétrahat desídia; sed ad consolándum nos tua fiat misericórdia. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Preces. Avérte, Dómine, iram tuam à nobis. & Orátio. Avérte Dómine fáciem tuam. Quære fol. 130.

FERIA SECUNDA.

Ad Matutìnum.

Antíphona. Tu autem Dómine. Psalmus 3. Et Orátio. Quamvis Dóminè. fol. 141.
Antíphona. Delícta qui solus intélligis, à peccátis nostris munda nos, Dómine. Psalmus 18.

Orátio.

AB occúltis nostris munda nos Dómine purgándo consciéntiam, quæ intérnis ac própriis inficitur máculis: ab aliénis quoquè parce servis tuis, ut ea indúlgeas, quæ vel malòrum exémplis addíscimus, vel pravis inléčti persuasiónibus perpetràmus: ut qui te próprium agnóscimus Dóminum, peccatòrum nequàquàm sentiàmus ultériùs dominàtum. ℟. Amen. Per misericórdiam.
Antíphona 2. Exáudi nos in die, qua invocàmus te, Dómine, Deus noster. Psalmus 19.

Orátio.

IMple Dómine omnes petitiónes nostras; ac mitte nobis auxílium de sancto: memor esto omnis sacrifícii nostri, quod tibi non solùm oblatiòne, sed étiàm oratióne atque afflictiòne dicàmus: ut nos tibi húmiles semper fácias, & contrítos adténdas. ℟. Amen. Per misericórdiam.
Antíphona 3. Ad defensiònem nostram, Deus, réspice. Psalmus 21.

Orátio.

AD defensiònem nostram Dómine Deus noster dignántèr réspice; éripe à frámea ánimas nostras: & ne doctrínà pascàmur lætáli, tuo nos tutámine rege; simúlque de ore leònis, rápere nos cupiéntis, líbera: & ob latrántis perfídiam canis, pervígili contúitu, solícità nos prótege curà. ℟. Amen. Per misericórdiam.

℟. Si dixérimus quia peccàtum non habèmus; nos ipsos sedúcimus, & véritas in nobis non est. Quia si conféssi fuérimus delícta nostra; fidèlis & pius est, P. Qui nobis peccàta dimíttat, & mundet nos ab omni iniquitàte. ℣. Hæc scribo vobis, ut non peccètis. Sed & si quis peccáverit, advocàtum habèmus apud Patrem, Jesum Christum. P. Qui nobis.

IN LAUDIBUS.

Antíphona. Miserère mei, Deus, secúndùm magnam misericórdiam tuam. Psalmus 50.

Orátio.

MIserère nobis Dómine secúndùm magnam misericórdiam tuam: ut unde nos erubéscimus, tu indúlgeas: & ea, quæ egisse nos pœnitet, tu cleméntèr ignóscas. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Ad Cánticum.

Antíphona. Cantàbo Dómino nunc dilécto cánticum dilectæ víneæ meæ. Vínea facta est dilécto in loco úberi.

Cánticum Esaíæ. *Cap.* 5.

CAntàbo nunc dilécto cánticum * dilectæ víneæ meæ.
Vínea facta est dilécto in cornu, & in loco úberi. * Et macériâ circúmdedi, & circumfódi, & plantávi víneam Soreth.
Et ædificávi turrem in médio ejus, & torcùlar fodi in ea: * & sustínui ut fáceret uvas, fecit autem spinas.
Et nunc homo Judá, & qui habitàtis Hierúsalem, * judicàte inter me & víneam meam.
Quid fáciam víneæ meæ, quod adhùc ei non fécerim? * quam sustínui ut fáceret uvas, fecit autem spinas.
Et nunc ecce ego annúncio vobis quæ factùrus sum víneæ meæ: * áuferam macériam ejus, & erit in direptiònem: & déstruam paríetes ejus, & erit in conculcatiònem.
Et derelínquam víneam meam: & non putàbitur, neque fodiètur: * & ascéndent in eam sicùt in agrum incúltum spinæ: & núbibus mandàbo ne pluant super eam plúviam.
Vínea enim Dómini Sábbaoth domus est Israël: * & homo Judá, novéllum diléctum:
Sustínui ut fáceret judícium, * fecit autem iniquitàtem; & non justítiam, sed clamòrem. ℟. Amen.

Orátio.

DOmine, qui Israelíticam víneam pro frúctibus repulísti spinàrum; ámplia

Ecclésiam tuam inlatióne virtûtum : ut macériâ , quâ illi detécti sunt , præceptórum nos ámbias : & turrim regni, torculárque altâris , quod illis immínuis , nobis impértias: ut , imbre núbium in plúviam ruptâ , flammârum débitas vepres non exhibeâmus ; sed fruges cœléstes benígnus & in nobis nútrias, & ex nobis accípias. ℟. Amen.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Emítte lucem tuam Dómine & veritâtem tuam: ℣. Ipsa me deduxérunt , & adduxérunt in montem sanctum tuum , & in tabernáculum tuum.

Cánticum. Benedíctus es Dómine. fol. 6.

Lauda. In cymbalis benè sonántibus, in cymbalis jubilatiónum : omnis spíritus laudet Dóminum. Psalmus 150.

Léctio libri Deuteronómii. *Capitulo* 34.

℟. Deo grátias.

IN illis diébus : Ascéndit Móyses de campéstribus Moab super montem Nebo , in vérticem Phasga contra Jéricho : ostendítque ei Dóminus omnem terram Gálaad úsquè Dan , & univérsum Néphtalim , terrámque Ephraim & Manásse , & omnem terram usquè ad mare novíssimum , & austrâlem partem , & latitúdinem campi Jéricho civitâtis palmârum usquè Segor. Dixítque Dóminus ad eum : Hæc est terra , pro qua jurávi Abraham , Isaac , & Jacob , dicens : Sémini tuo dabo eam. Vidísti eam óculis tuis , & non transíbis ad illam. Mortuúsque est Móyses servus Dómini , in terra Moab , jubénte Dómino : sepelîvit eum in valle terræ Moab contra Phogor : & non cognôvit homo sepúlchrum ejus usquè in præséntem diem. Móyses centum & vigínti annórum erat quando mórtuus est : non caligâvit óculus ejus , nec dentes illíus commóti sunt. Fleverúntque illum filii Israël in campéstribus Moab vigínti diébus : & compléti sunt dies planctûs lugéntium Móysen. Jósuë vero filius Nun replétus est spíritu sapiéntiæ , quia Móyses pósuit super eum manus suas. Et obediérunt ei filii Israël , fecerúntque sicùt præcéperat Dóminus Móysi. Et non surréxit prophéta ultrà in Israël sicùt Móyses , quem nosset Dóminus fácie ad fáciem , in ómnibus signis atque porténtis , quæ misit per eum , ut fáceret in Ægypto Pharaóni , & ómnibus servis, universæque terræ illius , & cunctam manum robústam , magnâque mirabília , quæ fecit Móyses coram univérso Israël. ℟. Amen.

Hymnus. Fulgéntis auctor. fol. 96.

Capítula.

EMitte lucem tuam , & veritâtem tuam, Dómine Deus noster , ut splendor divinitâtis tuæ calíginem mentis nostræ enúbilet , & vera humanitâtis assúmptio , humáni géneris sit manifésta redémptio : ut dùm verus Deus , verúsque homo in nobis , atque pro nobis osténderis ; opus tuum omnipoténtia erípiat ab hoste captívos , & enútriat misericórdia jam redémptos.

Pater noster.

Lauda. Mirabília testimónia tua Dómine: P. Ideò scrutâta est ánima mea. ℣. Declarátio sermónum tuórum illúminat : & intelléctum dat párvulis. P. Ideò. ℣. Glória , &c. P. Ideò.

Orátio.

SCrutántes , Dómine , testimoniórum tuórum mirabília , illuminatiónis tuæ intelléctum declára: quique apérto ore vitálem spíritum tráximus ; & pinguédinem sancti Sacrifícii saginâti eructâmus : in timóre semper eloquiórum tuórum crescâmus ; atque glóriam aspéctûs tui ostensióne pacíficâ videâmus. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Ad Tértiam.

Sapiéntiæ Ecclesiástici Salomônis. *Capit.* 9.

℟. Deo grátias.

FIli , Secúndùm virtûtem tuam cave te à próximo , & cum sapiéntibus , & prudéntibus tracta : Viri justi sint tibi cónvivæ, & in timóre Dómini sit tibi gloriátio tua , & in sensu sit tibi Dei cogitâtus , & omnis narrátio tua in præcéptis Altíssimi. In manu artíficum ópera laudábitur , & príncipes pópuli in sapiéntia sermónis sui , in sensu vero seniórum verbum. Terríbilis est in civitâte sua homo linguósus : & temerárius in lingua sua odíbilis. Cap. 10. Judex sápiens vindicâbit pópulum suum , & principâtus sensáti stábilis erit. Rex insípiens perdet pópulum suum : & civitátes inhabitabúntur per sensum prudéntium. In manu Dei potéstas terræ : & útilem rectórem suscitâbit in tempus super illam. ℟. Amen.

Léctio libri Jósuë. *Capitulo* 1.

℟. Deo grátias.

IN illis diébus : Factum est post mortem Móysi servi Dómini , ut loquerêtur Dóminus ad Jósuë filium Nun , minístrum Móysi , & díceret ei : Móyses servus meus mórtuus est : surge , & transi Jordánem istum tu, & omnis pópulus tecum , in terram , quam ego dabo filiis Israël. Omnem locum , quem cal-

calcáverit veſtígium pedis veſtri, vobis tradam, sicut locútus sum Móysi. A deſérto & Líbano usque ad flúvium magnum Euphráten, omnis terra Hethæórum usque ad mare magnum contra solis occáſum erit términus veſter. Nullus vobis póterit reſíſtere cunctis diébus vitæ tuæ: sicùt fui cum Móyſe, ero & tecum: non dimíttam, nec derelínquam te. Confortáre, & eſto robúſtus valdè: ut cuſtódias, & fácias omnem legem, quam præcépit tibi Móyſes servus meus: nec declínes ab ea ad déxteram vel ad siníſtram, ut intélligas cuncta quæ agis. Non recédat volúmen legis hujus de ore tuo: sed meditáberis in eo diébus ac nóctibus, ut cuſtódias, & fácias ómnia quæ scripta sunt in eo: tunc díriges viam tuam, & intélliges eam. Ecce præcípio tibi, confortáre, & eſto robúſtus. Noli metuére: quóniam tecum eſt Dóminus Deus tuus in ómnibus ad quæcúmque perréxeris. Præcepítque Jóſuë princípibus pópuli, dicens: Tranſíte per médium caſtrórum, & imperáte pópulo, ac dícite: Præparáte vobis cibária: quóniam poſt diem tértium tranſíbitis Jordánem, & intrábitis ad poſſidéndam terram, quam Dóminus Deus veſter datúrus eſt vobis. Rubenítis quoque & Gadítis, & dimídiæ tríbui Manáſſe ait: Mementóte sermónem, quem locútus eſt vobis Móyſes fámulus Dómini, dicens: Dóminus Deus veſter dedit vobis réquiem, & omnem terram. Uxóres veſtræ, & filii, ac juménta manébunt in terra, quam trádidit nobis Móyſes trans Jordánem: vos autem tranſíte armáti inter fratres veſtros, omnes fortes manu, & pugnáte pro eis, donèc det Dóminus réquiem frátribus veſtris sicùt & vobis dedit, & poſſídeant ipſi quoqne terram poſſeſſiónis veſtræ, & habitábitis in terra, quam dedit vobis Móyſes fámulus Dómini trans Jordánem contra solis ortum. Responderúntque ad Jóſuë, atque dixérunt: Omnia, quæ præcepíſti nobis, faciémus: & quocúmque míſeris, íbimus. Sicùt obedívimus in cunctis Móysi, ita obediémus & tibi: tantùm sit Dóminus Deus tecum, sicùt fuit cùm Móyſe. Qui contradíxerit tibi, & non obedíerit cunctis sermónibus quos præcéperis ei, moriátur: tantùm confortáre, & virilitèr age. Cap. 2. Miſit ergo Jóſuë filius Nun de Setim duos viros exploratóres in abscóndito: & dixit eis: Ite, & consideráte terram, urbémque Jéricho. Qui pergéntes ingréſſi sunt domum mulíeris meretrícis, nómine Rahab, & quievérunt apud eam. Nuntiatúmque eſt regi Jéricho, & dictum: Ecce viri ingréſſi sunt hùc per noctem de filiis Israël, ut explorárent terram. Miſítque rex Jéricho ad Rahab, dicens: Educ viros, qui venérunt ad te, & ingréſſi sunt domum tuam: exploratóres quippe sunt, & omnem terram consideráre venérunt. Tolléníque múlier viros, abscóndit, & ait: Fáteor, venérunt ad me, sed nesciébam unde eſſent: cùmque porta clauderétur in ténebris, & illi páritèr exiérunt, neſcio quò abiérunt: perſequímini citò, & comprehéndite eos. Ipſa autem fecit aſcéndere viros in solárium domùs suæ, operuítque eos lini ſtípulà, quæ ibi erat. Hi autem qui miſſi fúerant, secúti sunt eos per viam quæ ducit ad vadum Jordánis: illíſque egréſſis ſtatim porta clauſa eſt. Nec dùm obdormiérunt qui latébant, & ecce múlier aſcéndit ad eos, & ait: Novi quòd tradíderit Dóminus vobis terram: & irrúerit in nos terror veſter, & elanguérunt omnes habitatóres terræ. Audívimus quia siccávit Dóminus aquas maris rubri ad veſtrum intróitum, quando egréſſi eſtis ex Ægypto: & quæ fecéritis duóbus Amorrhæórum régibus, qui erant trans Jordánem, Sehon & Og, quos interfecíſtis. Et hæc audiéntes pertimúimus, & elánguit cor noſtrum, nec remánſit in nobis spíritus vitæ ad intróitum veſtrum: Dóminus enim Deus veſter, ipſe eſt Dóminus in cœlo sursùm, & in terra deórsùm. Nùnc ergo juráte mihi per Dóminum, ut quómodò ego feci vobíſcum misericórdiam, ita & vos faciátis cum domo patris mei: detíſque mihi signum, & salvétis patrem meum & matrem, fratres ac soróres meas, & ómnia quæ meórum sunt, & eruátis ánimas noſtras de morte. Qui respondérunt: Anima noſtra sit pro vobis ad mortem, si non tamen prodíderis nos: cùmque tradíderit nobis Dóminus terram, faciémus in te misericórdiam & veritátem. Demiſit ergo eos per funem de feneſtra: domus enim ejus hærébat muro. Dixítque ad eos: Ad montána conscéndite, ne fortè occúrrant vobis reverténtes: ibíque latitáte diébus tribus, donèc rédeant, & sic íbitis per viam veſtram. Qui dixérunt ad eam: Innóxii érimus à juraménto hoc, quo adjuráſti nos: si ingrediéntibus nobis terram, signum fúerit funículus iſte coccíneus, & ligáveris eum per feneſtram, quà nos demiſíſti: & patrem tuum & ma-

matrem, fratrésque & omnem cognatiònem tuam congregáveris in domum tuam. Qui óstium domûs tuæ egréssus fúerit, sanguis ipsius erit super caput ejus, & nos érimus aliéni. Cunctòrum autem sanguis, qui tecum fúerat in domo, redundàbit in caput nostrum, si eos áliquis tetígerit. Quòd si nos pródere volúeris, & sermònem istum proférre in médium, érimus mundi ab hoc juraménto, quo adjurásti nos. Et illa respóndit: Sicùt locúti estis, ità fiat: dimitténsque eos ut pérgerent, appéndit funículum coccíneum in fenéstram. Illi verò ambulántes pervenérunt ad montàna, & mansérunt ibi tres dies, donèc reverteréntur qui fúerant persecúti: quæréntes per omnem viam, non reperérunt eos. Quibus urbem ingréssis, revérsi sunt, & descendérunt exploratóres de monte: & Jordàne transmísso, venérunt ad Jósuë fílium Nun, narraverúntque ómnia quæ accíderant sibi, atque dixérunt: Trádidit Dóminus in manus nostras omnem terram hanc, & timòre prostráti sunt cuncti habitatóres ejus. Cap. 3. Igitur Jósuë de nocte consúrgens præmòvit castra: egredientésque ad Setim venérunt ad Jordànem ipse & omnes filii Israël, & moráti sunt ibi tres dies. Quibus evolútis, transiérunt præcónes per castròrum médium, & clamàre cœpérunt: Quando vidéritis arcam fœderis Dómini Dei vestri, & sacerdótes stirpis levíticæ portántes eam: vos quoque consúrgite, sequímini præcedéntes: sitque inter vos, & arcam spátium cubitòrum duum míllium: ut procùl vidère possitis, & nosse per quam viam ingrediámini: quia priùs non ambulástis per eam: & cavète ne appropinquètis ad arcam. Dixítque Jósuë ad pópulum: Sanctificámini: cràs enim fáciet Dóminus inter vos mirabília. Respóndeat chorus. Amen.

Antíphona 1. Deus Deus noster, réspice nos: non nos derelínquas, sperántes in te. Psalmus 21.

Orátio.

Respice in nos, Domine Deus noster; ne averténdo fáciem tuam à nobis, nos aliquátenùs derelínquas: verè enim salvi érimus, si vultùs tui in nos aspéctum convérteris, & hiláritèr nostris te animàbus conjúnxeris: ut quia in te speravérunt patres nostri, & salvi facti sunt, nos hereditáriæ fac eòrum spei succédere; & parilitàte horum, ætérnâ cum eis exultatiòne gaudère. Respóndeat chorus. Amen. Per misericórdiam tuam Deus noster, &c.

Antíphona 2. Sperántes in Dómino misericórdia circúmdabit. Psalmus 31.

Orátio.

Remítte Dómine impietàtem cordis nostri, pro qua te omnis Sanctus in témpore opportúno exòrat; atque intelléctum tríbue nobis per operatiònis suffrágium, quod precâmur: & ínstrue nos in hujus vitæ viam, quâ gradiâmur. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 3. Fiat Dómine misericórdia tua super nos: sicùt sperávimus in te. Psalmus 32.

℟. Misericórdia Dómini facit, ut non deficiat; P. Quia non sunt consummátæ miseratiónes ejus. ℣. Flagellàbit nos ab iniquitátibus nostris, & ómnium nostròrum miserébitur. P. Quia non. ℣. Glória, & honor Patri. Reiterêtur ℟.

Preces. Miserère, & parce, clementíssime Dómine, pópulo tuo. P. Quia peccávimus tibi. ℣. Prostráti omnes láchrymas prodúcimus, pandéntes tibi occúlta, quæ admísimus: à te, Deus expóscimus. P. Quia. ℣. Oratiónes sacerdòtum áccipe, & quæ póstulant affluéntèr tríbue: ac tuæ plebi miserère, Dómine. P. Quia. ℣. Furòrem tuum adduxísti super nos: delícta nostra curvavérunt nos, & absque ulla spe defécimus. P. Quia. ℣. Remissiònem peccatòrum tríbue, & largitàtem dona nobis plúviæ: te invocâmus: tu adésto, Dómine. P. Quia.

Hymnus. O Nazarène, lux. fol. 144.

Orátio.

Fiat misericórdia tua Dómine super nos: ut qui singillàtim corda hóminum fingis; speciàtim ea sanctífices: & quia óculi tui super eos sunt, qui te metúimus; timòris tui da nobis confértam largitàtem.

Pater noster.

Ad Sextam.

Léctio Jeremíæ Prophétæ. *Capítulo* 33.

℟. Deo grátias.

HÆc dicit Dóminus: Clama ad me, & exáudiam te: & annuntiábo tibi grándia, & firma quæ nescis. Quia hæc dicit Dóminus exercítuum Deus Israël, & ad domos urbis hujus, & ad domos regis Judá, quæ destrúctæ sunt, & ad munitiónes, & ad gládium veniéntium ut dímicent cum Chaldæis, & ímpleant eas cadavéribus hóminum, quos percússi in furòre meo & indignatiòne mea, abscóndens fáciem meam à civitàte hac, pro-

propter malítiam eòrum omnem. Ecce ego obdùcam eis cicatrìcem & sanitàtem, & curàbo eos: & revelàbo illis deprecatiònem pacis & veritàtis. Et convértam conversiònem Judá, & conversiònem Hierúsalem: & ædificàbo eos sicut à princípio. Et emundàbo illos ab omni iniquitàte sua, in qua peccavérunt mihi: & propítius ero cunctis iniquitátibus eòrum, in quibus derelinquérunt, & sprevérunt me. Et erit mihi in nomen, & in gáudium, & in laudem, & in exultatiònem cunctis géntibus terræ, quæ audiérunt ómnia bona, quæ ego factùrus sum eis: & pavébunt, & turbabúntur in univérsis bonis, & in omni pace, quam fáciam ego eis. Hæc dicit Dóminus: Adhùc audiètur in loco isto, (quem vos dícitis esse desértum, eò quòd non sit homo & juméntum: in civitátibus Judá, & foris Hierúsalem, quæ desolàtæ sunt absque hómine, & absque habitatòre, & absque pécore) vox gáudii & vox lætítiæ, vox sponsi & vox sponsæ, vox dicéntium: Confitémini Dómino exercítuum, quóniam bonus Dóminus, quóniam in sæculum misericórdia ejus. ℟. Amen.

Antíphona 1. Confitémini Dómino in cíthara: in psaltério decem chordàrum psállite ei. Psalmus 32.

Orátio.

Tibi Dómino placens sit ánima nostra; à quo & virtùtem tolerántiæ, & præmium concupíscit accípere: tua ergo super nos misericórdia, sicùt sperávimus, fiat: tuàque nos grátia consuèta prævéniat. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 2. Magnificàte Dóminum mecum: & exaltêmus nomen ejus in unum. Psalm. 33.

Orátio.

Inquiréntes te, Dómine, dignántèr exáudi; atque ut in te lætètur ánima nostra propítius indúltor impérti: & quia juxtà es his, qui tribuláto sunt corde, aurem tuam ad contritiònem nostri spíritûs pande: & ad pacem tuam, quæ exúperat omnem sensum, córpora nostra & corda convérte. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona. Fílii hóminum in protectiòne alàrum tuàrum sperant, Dómine. Psalmus 35. ℟. Si ambulavérimus in viis ejus: erit nobis consolàtor Dóminus magnus, & ætérnus P. In die tribulatiònis nostræ. ℣. Benedictus Dóminus, qui magnus est in ætérnum: quóniam in sæcula regnum ipsius est: quia ipse flagéllat, & íterùm miserètur. P. In die. ℣. Glória, & honor. Reiterètur ℟.

Preces. Miserère, Dómine, supplicántibus. P. Tu dona nobis véniam. ℣. Rerum Creàtor ómnium, ad te precem dirígimus. P. Tu dona. ℣. Iram tuam rémove, & quæ rogâmus tríbue. P. Tu dona. ℣. Concède nobis, Dómine, cópiam indulgéntiæ. P. Tu dona. ℣. Cum misericórdia tríbue nobis plúviam. P. Tu dona.

Hymnus. O Nazarène, lux. fol. 144.

Orátio.

In protectiòne alàrum tuàrum Dómine fílios hóminum sperántes, nequàquàm détegas; sed tanquam pupíllos, quò possimus supérnis volátibus præparári, fovéndo enútrias: nec dirípi nos laceratiòne insidiántium sinas; nec à nido Ecclésiæ tuæ avolàre permíttas: sed dùm nos tégmine regis patérno, ad ubertàtem domûs tuæ adjúti tuo veniàmus auxílio.

Pater noster.

Ad Nonam.

Ecclesiástici Salomônis. *Capítulo* 28.

℟. Deo grátias.

Fili, Susúrro & bilínguis maledíctus: multos enim turbàvit pacem habéntes. Lingua tértia multos commòvit, & dispérsit illos à gente in gentem: civitátes murátas déstruit, & domos magnòrum effódit. Virtútes populòrum concídit, & gentes fortes dissólvit. Lingua tértia mulíeres virátas ejècit, & privàvit illas labóribus suis: qui réspicit illam, non habet réquiem, nec habêbit amicum, in quo requiéscat. Flagélli plaga livòrem facit: plaga autem línguæ comminúit ossa. Multi cecidérunt in ore gládii, sed non sìc quómodò qui cecidérunt per línguam suam. Sepi aures tuas spinis, & noli audire línguam nequam, & ori tuo fac rétia & seras. Beàtus qui tectus est à língua sua nequam, qui in iracúndiam illius non transìvit, & qui non traxit jugum ejus, & in vínculis illius non est ligàtus. ℟. Amen.

Léctio libri Jósuë. *Capítulo* 5.

℟. Deo grátias.

In illis diébus: Cùm esset Jósuë in agro urbis Jéricho, levàvit óculos, & vidit virum stantem contra se, evaginàtum tenéntem gládium, perréxitque ad eum, & ait: Noster es, an adversariòrum? Qui respóndit: Nequàquàm: sed sum princeps exércitûs Dómini, & nùnc vénio. Cécidit Jósuë pronus in terram, & adórans ait: Quid Dóminus meus lóquitur ad servum suum? Solve,

Digitized by Google

ve, inquit, calceaméntum de pédibus tuis: locus enim, in quo stas, terra sancta est. Fecítque Jósuë ut sibi fúerat imperâtum. Capít. 6. Jéricho autem clausa erat atque munìta, timôre filiòrum Israël, & nullus égredi audêbat aut íngredi. Dixítque Dóminus ad Jósuë: Ecce dedi in manus tuas Jéricho, & regem ejus, omnésque fortes viros. Circúite urbem cuncti bellatóres semèl per diem: sìc faciètis sex diêbus. Séptimo autem die sacerdótes tollant septem búccinas, quarum usus est in jubilæo, & præcédant arcam fœderis: septiésque circuíbitis civitâtem, & sacerdótes clangent búccinis. Cùmque insonáverit vox lóngior atque concísior, & in áuribus vestris concrepúerit, clamâbit omnis pópulus vociferatiòne máximâ, & muri fúnditùs cónruent civitâtis, ingredientúrque sínguli per locum circa quem stéterint. Vocâvit ergo Jósuë filius Nun sacerdótes, & dixit ad eos: Tóllite arcam fœderis: & septem álii sacerdótes tollent jubilæòrum búccinas septem, & incédant ante arcam Dómini. Ad pópulum quoque ait: Ite, & circúite civitâtem, armáti, præcedéntes arcam Dómini. Cùmque Jósuë verba finísset, & septem sacerdótes septem búccinis clángerent ante arcam fœderis Dómini, omnísque Israël præcéderet armâtus exércitus, réliquum vulgus arcam sequebâtur, ac búccinis ómnia concrepábant. Præcéperat autem Jósuë pópulo: Non clamábitis, nec audiètur vox vestra, neque ullus sermo ex ore vestro egrediètur: donèc véniat dies in quo dicam vobis: Clamâte, & vociferámini. Circuivit ergo arca Dómini civitâtem semèl per diem, & revérsa in castra, mansit ibì. Igitur Jósuë de nocte consúrgente, tulérunt sacerdótes arcam Dómini, & septem ex eis septem búccinas, quarum in jubilæis usus est: præcedébant arcam Dómini ambulántes atque clangéntes: & armâtus pópulus ibat ante eos, vulgus autem réliquum sequebâtur arcam, & búccinis personâbat. Circuiérúntque civitâtem secúndo die semèl, & revérsi sunt in castra. Sìc fecérunt sex diêbus. Die autem séptimo, dilúculò consurgéntes, circuiérunt urbem, sicùt dispósitum erat, sépties. Cùmque séptimo circúitu clángerent búccinis sacerdótes, dixit Jósuë ad omnem Israël: Vociferámini: trádidit enim Dóminus vobis civitâtem: sítque cívitas hæc anáthema: & ómnia quæ in ea sunt, Dómino: sola Rahab méretrix vivat, cum univérsis qui cum ea in domo sunt: abscóndit enim núntios quos diréximus. Vos autem cavête, ne de his, quæ præcépta sunt, quidpiam contingâtis, & sitis prævaricatiònis rei, & ómnia castra Israël in peccáto sint, atque turbéntur. Quicquid autem auri & argénti fúerit, & vasòrum æneòrum ac ferri, Dómino consecrêtur, repósitum in thesáuris ejus. Igitur omni vociferánte pópulo, & clangéntibus tubis, postquàm in aures multitúdinis vox sonitúsque incrépuit, muri íllicò corruérunt: & ascéndit unusquísque per locum, qui contra se erat: ceperúntque civitâtem, & interfecérunt ómnia quæ erant in ea, à viro usque ad mulíerem, ab infánte usque ad senem. Boves quoque & oves & ásinos in ore gládii occidérunt. Duóbus autem viris, qui exploratóres missi fúerant, dixit Jósuë: Ingredímini domum mulíeris meretrìcis, & prodúcite eam, & ómnia quæcúmque illi sunt, sicùt illi juraménto firmástis. Ingresìque júvenes, eduxérunt Rahab, & paréntes ejus, fratres quoque, & omnem supelléctilem ac cognatiònem illius, & extra castra Israël manère fecérunt. Urbem autem, & ómnia quæ in ea erant, succendérunt; absque argénto & auro, & vasis æneis, ac ferro, quæ in ærárium Dómini consecravérunt. Rahab verò meretrìcem, & domum patris ejus, atque ómnia quæ habêbat, fecit Jósuë vívere, & habitavérunt in médio Israël usque in præséntem diem: eò quòd abscónderit núntios, quos míserat ut explorárent Jéricho. In témpore illo, imprecâtus est Jósuë, dicens: Maledíctus vir coram Dómino, qui suscitáverit & ædificáverit Jéricho. In primogénito suo fundaménta ejus jáciat, & in novíssimo liberôrum ponat portas ejus. Fuit ergo Dóminus cum Jósuë, & nomen ejus in omni terra vulgâtum est.
Antíphona 1. Confitémini Dómino in cíthara: in psaltério decem chordârum psállite ei. Psalmus 32.

Orátio.

Domine, qui justòrum gáudium, tuum facis esse præcéptum; quorum tibi laudátio & obséquitur diligéndo, & díligit conlaudándo; qui tibi per Legis cítharam novum cánticum cantant; & per psaltérium piis vócibus sacro fragôre persúltant: eórum nos Dómine vestígiis inhærère concède; & laudem tuam cum eísdem tríbue conclamâre: Et quia rectus est sermo tuus, tuáque fidélia ópera; præsta, ut te corde fidéli credâmus; & misericórdiam tuam impénsiùs cónsequi me-

mereâmur. ℟. Amen. Per misericórdiam.
Antíphona 2. Anima nostra pátiens est Dómino : quóniam adjûtor, & protéctor noster est. Psalmus 32.
Orátio. Tibi, Dómino. Quære fol. 223.
Antíphona 3. Rédimet Dóminus ánimas servòrum suòrum : & non derelínquet omnes qui sperant in eum. Psalmus 33.

Orátio.

BEnedîcat te Dómine in omni témpore ánima nostra : quia & in flagéllis nostris semper adest misericórdia tua : dùm nos & disciplínâ córrigis, & indulgéntiâ foves: dùm percutiéndo sanas, & sanándo corróboras: Dona ígitùr nobis, ut qui tuam in fide gustávimus suavitâtem, pleníssimam percipiâmus in retributiòne dulcédinem.

Pater noster, qui es.

Ad Vésperum in tértia féria.

Lauda. Tu illúminas lucérnam meam, Dómine. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum.
Antíphona. Omnis terra adòret te, & psallat tibi : psalmum dicat nómini tuo, Altíssime. Psalmus 65.
Hymnus. Christe salvâtor ómnium. fol. 97.
Capítula. Sit festum jejúnium nostrum. f. 149.
Lauda. Mirabília testimónia tua, Dómine,
Et Orátio. Scrutántes Dómine. fol. 220.

TERTIA FERIA.

Ad Matutînum.

Antíphona. Vocem meam. Psalmus 3.
Orátio. Ad te, Dómine, própriè. fol. 149.
Antíphona 1. Mémores erunt nóminis tui; & pópuli tui confitebúntur tibi. Psalmus 44.

Orátio.

FAc nos Dómine dilígere justítiam & odire iniquitàtem: ac per te speciémque tuam pulchritúdinem curréntes, dedûcat nos mirabíliter déxtera tua : & mortificâtâ in nobis incentívâ fornicatiònis libídine, accínge lumbos nostros glâdio castitàtis. ℟. Amen. Per misericórdiam.
Antíphona 2. Deus noster refúgium & virtus ; adjùtor in pressúris, quæ invenérunt nos nimis. Psalmus 45.

Orátio.

DEus, refúgium nostrum & virtus, tu in pressúris ómnibus adsíste : ut omne glâdium in sua vagína redúctum, & omne cor pacis tranquillitâte ditâtum, te vidère ámbiat ; teque in tuis semper munéribus recognóscat. ℟. Amen. Per misericórdiam.
Antíphona 3. Exúrge, Dómine, ádjuva nos: & líbera nos propter nomen tuum. Psalm. 43.

Orátio.

EXúrge Dómine, ádjuva nos contra omnem malítiam persequéntium ; & líbera nos propter nomen tuum à contrarietâte spírituum immundòrum : ut in loco afflictiònis, ubi nos humiliásti, exáltes íterùm in remuneratiòne virtùtis. ℟. Amen. Per misericórdiam.
℟. Dómine, indúlge peccátis nostris : quia multa est iníquitas nostra. P. Parce nobis, Dómine, & líbera ánimas nostras ab omni angústia. ℣. Patres nostri peccavérunt, & non sunt : nos autem iniquitátes eòrum exólvimus. P. Parce nobis, Dómine. ℣. Glória, & honor Patri. P. Parce nobis.

IN LAUDIBUS.

Antíphona. Secúndùm magnam misericórdiam tuam, dele Dómine iniquitâtem meam. Psalmus 50.
Orátio. Secúndùm multitúdinem miseratiònum tuârum. Quære fol. 150.

Ad Cánticum.

Antíphona. Diréċta facta est via piòrum, & præparâtum est iter sanctòrum.
Cánticum. Ecce cívitas virtus. fol. 20.

Orátio.

URbs fortitúdinis nostræ, salvatiònis tuæ muro nos prótege, nosque & intrinsecùs ab hoste defénde ; & intrà ex utrâque tua protectiòne muníti, in tua pace, atque quiéte mereâmur júgiter permanère. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Ad Benedíctus.

Antíphona. In matutínis meditâbor in te, quia fuísti adjùtor meus Dómine. ℣. Deus Deus meus ad te de luce vígilo.
Cánticum. Benedíctus es Dómine. fol. 6.
Lauda. In jubilatiòne laudâte Dóminum: ómnis spíritus laudet nomen Dómini. Psalmus 150.

Léctio libri Jósuë. *Capítulo 7.*
℟. Deo grátias.

IN illis dièbus : Fuit Dóminus cum Jósuë, & nomen ejus in omni terra vulgâtum est. Fílii autem Israël prævaricâti sunt mandâtum, & usurpavérunt de anathémate. Nam Achan fílius Charmi, fílii Zabdi, fílii Zare de tribu Juda, tulit áliquid de anathémate: iratúsque est Dóminus contra filios Israël. Cùmque mítteret Jósuë de Jéricho viros contra Hay, quæ est juxtà Bethâven, ad orientâlem plagam de óppidis Bethel, dixit eis: Ascéndite, & exploràte terram. Qui præcépta compléntes exploravérunt Hay. Et revérsi di-

dixérunt ei: Non ascéndat omnis pópulus, sed duo vel tria míllia virórum pergant, & déleant civitátem: quarè omnis pópulus frustrà vexêtur contra hostes paucíssimos? Ascendérunt ergo tria míllia pugnatóres. Qui statìm terga verténtes, percússi sunt à viris urbis Hay, & corruérunt ex eis trigínta sex hómines: persecutíque eos de porta usque ad Sabbârum, cecidérunt per prona fugiéntes: protimuítque cor pópuli, & ad instar aquæ liquefáctum est. Jósuë verò filius Nun scidit vestiménta sua, & cécidit pronus in terram coram arcam Dómini usque ad vésperum, tam ipse quam omnis Israël: miserúntque púlverem super cápita sua, & dixit Jósuë: Heu Dómine Deus, quid voluísti transdúcere pópulum istum Jordánem flúvium istum, ut tráderes nos in manus Amorrhæi, & pérderes? utinàm ut cœpimus, mansissêmus trans Jordánem. Mi Dómine Deus, quid dicam, videns Israël hóstibus suis terga verténtem? Audient Chananæi, & omnes habitatóres terræ, ac páriter conglobáti circúmdabunt nos, atque delébunt nomen nostrum de terra: & quid fácies nómini tuo magno? Dixítque Dóminus ad Jósuë: Surge, cur jaces pronus in terram? Peccàvit Israël, & prævaricátus est pactum meum: tulerúntque de anathémate, & furáti sunt atque mentíti, & abscondérunt inter vasa sua. Nec póterit Israël stare ante hostes suos, eósque fúgiet: quia pollûtus est anathémate: non ero vobíscum, donec conteràtis eum qui hujus scéleris reus est. Sanctificámini in crástinum: hæc enim dicit Dóminus Deus Israël: Anáthema in médio tui Israël: non póteris stare coram hóstibus tuis, donec deleàtur ex te qui hoc contaminàtus est scélere. Accedetísque sínguli manè per tribus vestras: & quamcúmque tribum sors invénerit, accédet per cognatiónes suas, & cognátio per domos, domúsque per viros. Et quicúmque ille in hoc facínore fúerit deprehénsus, comburàtur igni cum omni substántia sua: quóniam prævaricâtus est pactum Dómini, & fecit nefas in Israël. Surgens ítaquè Jósuë manè, applícuit Israël per tribus suas, & invénta est tribus Juda. Quæ cum juxtà famílias suas esset obláta, invénta est família Zare. Illam quoque per viros ófferens, réperit Zabdi: cujus domum in síngulos dívidens viros, invênit Achan filium Charmi, filii Zabdi, filii Zare de tribu Juda. Et ait ad Achan: Fili mi, da glóriam Dómino Deo Israël, & confitére, atque índica mihi quid féceris, ne abscóndas. Respóndit: Verè ego peccávi Dómino Deo Israël, & sic & sic feci: vidi enim pállium inter spólia coccíneum valdè bonum, & ducéntos siclos argénti; régulam quoque áuream quinquagínta siclórum: & concupíscens ábstuli, & abscóndi in terra contra médium tabernáculi mei, argentúmque fossâ humo opérui. Misit ergo Jósuë minístros: qui curréntes ad tabernáculum illius, reperérunt cuncta abscóndita in eódem loco. Auferentésque de tentório tulérunt ea ad Jósuë, & ad omnes filios Israël, projecerúntque ante Dóminum. Tollens ítaquè Jósuë Achan filium Zare, argentúmque & pállium, & áuream régulam, filiósque ejus & filias, boves & ásinos, oves, ipsúmque tabernáculum, & cunctam supelléctilem: (& omnis Israël cum eo) duxérunt eos ad vallem Achor: ubi dixit Jósuë: Quía turbásti nos, extúrbet te Dóminus in die hac. Lapidavítque eum omnis Israël: & cuncta quæ illius erant igni combústa sunt. Congregaverúntque super eum acérvum magnum, qui pérmanet usquè in præséntem diem. ℟. Amen.

Hymnus. Deus, ætérni lúminis. Quære folio 98.

Capítula.

Domine, ad quem vígilat de luce ánima nostra; dona, ut sempèr à ténebris properêmus ad lucem: caligo depéreat mente, & plenitùdo tua in nobis permáneat lucis.

Pater noster.

Lauda. Ab omni via mala P. Próhibe pedes meos, Dómine. ℣. Quómodò diléxi legem tuam, Dómine? totâ die meditátio mea est. P. Próhibe. ℣. Glória, & honor Patri.

Orátio.

Ab omni via mala próhibe pedes nostros, Dómine: verbúmque tuum totâ servêmus adtentiòne; atque à malo recédere, & tibi nos pérpetìm fácias complacére. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Ad Tértiam.

Proverbiórum Salomônis. *Capítulo* 17.

℟. Deo grátias.

Fili, Coróna dignitàtis senéctus, in viis justítiæ reperiëtur. Mélior est pátiens viro forti: & qui dominâtur ánimo suo, expugnatòre úrbium. Sortes mittúntur in sinum, sed à Dómino temperántur. Mélior est buc-

buccélla sicca cum gáudio, quàm domus plena víctimis cum júrgio. Servus sápiens dominábitur filiis stultis, & inter fratres hereditátem dívidet. Sicùt igne probátur argéntum, & aurum in camíno: ita corda probat Dóminus. Malus obédit linguæ iníquæ, & fallax obtémperat lábiis mendácibus. Qui déspicit páuperem, éxprobrat factóri ejus: & qui lætátur in ruína altérius, non erit impunitus. Coróna senum filii filiórum: & glória filiórum patres eórum. Non decent stultum verba compósita: nec príncipem lábium mentiéntis. Gemma gratíssima, expectátio præstolántis: quocúmque se vérterit prudénter intélligit. ℟. Amen.

Léctio libri Jósuë. *Capitulo* 8.

℟. Deo grátias.

IN illis diébus: Dixit Dóminus ad Jósuë: Tolle tecum omnem multitúdinem pugnatórum, & consúrgens ascénde in óppidum Hay: ecce trádidi in manu tua regem ejus, & pópulum, urbémque ac terram. Faciésque urbi Hay, & regi ejus, sicùt fecísti Jéricho, & regi ejus: prædam verò, & ómnia animántia diripiétis vobis: pone insídias urbis post eam. Surrexítque Jósuë, & omnis exércitus bellatórum cum eo, ut ascénderent in Hay: & elécta trigínta míllia virórum fórtium misit nocte, præcepítque eis, dicens: Pónite insídias post civitátem: nec lóngiùs recedátis: & éritis omnes paráti: ego autem, & réliqua multitúdo quæ mecum est, accedémus ex advérso contra urbem. Cùmque exíerint contra nos, sicùt ante fécimus, fugiémus, & terga vertémus: donèc persequéntes ab urbe lóngiùs protrahántur: putábunt enim fúgere nos sicùt priùs. Nobis ergo fugiéntibus, & illis sequéntibus, consurgétis de insídiis, & vastábitis civitátem: tradétque eam Dóminus Deus vester in manus vestras. Cùmque cepéritis, succéndite eam: sic ómnia faciétis, ut jussi. Dimisítque eos, & perrexérunt ad insidiárum locum, sederúntque inter Bethel & Hay, ad occidentálem plagam urbis Hay: Jósuë autem nocte illâ in médio mansit pópuli, surgénsque dilúculò recensúit sócios, & ascéndit cum senióribus in fronte exércitûs, vallátus auxílio pugnatórum. Cùmque venissent omnes, & ascendíssent ex advérso civitátis, stetérunt ad septentrionálem urbis plagam, inter quam & eos vallis média erat. Quinque míllia autem viros elégerat, & posúerat in insídiis inter Betháven, & Hay, ex occidentáli parte ejúsdem civitátis: omnis verò réliquus exércitus ad aquilónem áciem direxérunt, ità ut novíssimi multitúdinis occidentálem plagam urbis attíngerent. Abiit ergo Jósuë nocte illâ, & stetit in vallis médio. Quod cùm vidísset rex Hay, festinávit manè, & egréssus est cum omni exércitu civitátis, direxítque áciem contra desértum, ignórantes quòd post tergum latérent insídiæ. Jósuë verò, & omnis Israël recessérunt in loco, simulántes metum, & fugiéntes per viam solitúdinis. At illi vociferántes, & se mútuò cohortántes, persecúti sunt eos. Cùmque recessíssent à civitáte, & nec unus in urbe Hay, & Bethel remansísset, qui non persequerétur Israël, (sicut erúperat apérta óppida relinquéntes) dixit Dóminus ad Jósuë: Leva clypeum, qui in manu tua est, contra urbem Hay, quóniam tibi tradam eam. Cùmque elevásset clypeum ex advérso civitátis, insídiæ, quæ latébant, surrexérunt conféstim: & pergéntes ad civitátem, cepérunt, & succendérunt eam. Viri autem civitátis, qui persequebántur Jósuë, respiciéntes & vidéntes fumum urbis ad cœlum usquè conscéndere, non potuérunt ultrà hùc illúcque diffúgere: præsértim cùm hi, qui simuláverant fugam, & tendébant ad solitúdinem, contra persequéntes fortíssimè restitíssent. Vidénsque Jósuë & omnis Israël quòd capta esset cívitas, & fumus urbis ascénderet, revérsus percússit viros Hay. Síquidem & illi qui céperant & succénderant civitátem, egréssi contra suos, médium hóstium ferire cœpérunt. Cùm ergo ex utráque parte adversárii cæderéntur, ità ut nullus de tanta multitúdine salvarétur, regem quoque urbis Hay apprehendérunt vivéntem, & obtulérunt Jósuë. Igitur ómnibus interféctis, qui Israël ad desérta fugiéntem fúerant persecúti, in eódem loco gládio corruéntibus, revérsi filii Israël percussérunt civitátem. Erant autem qui in eo die concíderant à viro usque ad mulíerem, duódecim míllia hóminum, omnes urbis Hay. Jósuë verò non retráxit manum, quam in sublíme porréxit, tenens clypeum donèc interfíceret omnes habitatóres Hay. Juménta autem, & prædam civitátis divisérunt sibi filii Israël, sicùt præcéperat Dóminus Jósuë. Qui succéndit urbem, & fecit eam túmulum sempitérnum: regem quoque ejus suspéndit in patíbulo usque ad vésperam & post solis occásum. Præcepítque Jósuë, & deposuérunt cadáver ejus de cruce: projecerúntque in ipso intróitu civitátis, con-

gésto super eum magno acérvo lápidum, qui pérmanet usquè in præséntem diem. Tunc ædificàvit Jósuë altáre Dómino Deo Israël. ℟. Amen.

Antíphona 1. Simùl in unum dives, & pauper. Auribus percípite, qui habitàtis orbem. Psalmus 48.

Orátio.

AUdiant simul te, Dómine, omnes gentes; & dives ac pauper aurem tibi cordis accómmodent: tibíque ómnium ad fidem præparètur audítio, quò salvándis promíttitur grátiæ plenitùdo. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 2. Rectè judicàte filii hóminum. Psalmus 57.

Orátio.

DOmine, qui nos justítiam loqui, & quæ recta sunt præcipis judicàre; tríbue nobis, ut nec iníquitas in ore, nec právitas reperiàtur in mente: ut puro corde púrior sermo conséntiat: præcèdat in opéribus justítia; nec inveniàtur dolus in lingua. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 3. Da nobis auxílium, Deus, in tribulatiòne. Psalmus 59.

℟. Exacerbávimus nomen tuum, Dómine, & iniquitátes coram te fécimus: & nunc flectàmus génua cordis nostri. P. Dimítte nobis peccàta nostra. ℣. Fac nobíscum, Dómine, juxtà mansuetúdinem tuam: & secúndùm multitúdinem misericórdiæ tuæ. P. Dimitte. ℣. Glória, & honor. Reiterètur ℟.

Preces. Miserère, & parce, clementíssime Dómine, pópulo tuo. P. Quia peccávimus tibi. ℣. Pro nostris malis flagellàmur ácriùs, & pro delíctis obcæcàmur dúriùs: defleàmus mala quæ commíssimus. P. Quia. ℣. Rémove famem, & da imbrem grátiæ: frugúmque largam præbe abundántiam, atque optàtam peccatòrum véniam. P. Quia. ℣. Amove pestem, Redémptor altíssime: repentínâ morte dùm prostérnimur, non detur pœna; sed vénia peccántibus. P. Quia. ℣. Láchrymis nostra dignis reple péctora: áffluat in nos charitàtis spíritus, quâ eruàmur vitiòrum lápsibus. P. Quia.

Hymnus. O Nazarène lux. fol. 144.

Orátio.

DA nobis Dómine auxílium in tribulatiòne, quia vana est salus ab hómine: in te enim faciémus virtûtem, qui & confórtas fámulos, & ad níhilum rédigis inímicos. Pater noster.

Ad Sextam.

Léctio libri Ezechièlis Prophétæ. *Cap.* 11.

℟. Deo grátias.

FActum est verbum Dómini ad me, dicens: Fili hóminis, fratres tui, viri propínqui tui, & omnis domus Israël, univérsi, quibus dixérunt habitatóres Hierúsalem: Longè recédite à Dómino, nobis data est terra in possessiòne. Proptéreà hæc dicit Dóminus Deus, quia longè feci eos in géntibus, & quia dispérsi eos in terris: ero eis in sanctificatiònem non módicam in terris, ad quas venérunt. Proptéreà lóquere: Hæc dicit Dóminus Deus: Congregàbo vos de pópulis, & adunàbo vos de terris, in quibus dispérsi estis, dabóque vobis humum Israël. Et ingrediéntur illùc, & áuferent omnes offensiónes, cunctásque abominatiónes ejus de illa. Et dabo eis cor novum, & spíritum rectum tríbuam in viscéribus eòrum: & áuferam cor lapídeum de carne eòrum, & dabo eis cor cárneum: ut in præcéptis meis ámbulent, & judícia mea custódiant, faciántque ea: & sint mihi in pópulum, & ego sim eis in Deum. ℟. Amen.

Antiphona 1. Pópuli confitebúntur tibi, in ætérnum & in sæculum sæculi. Psalmus 44.

Orátio.

DEus, cujus sedes manet in sæculum sæculi: fúlgeat Ecclésia tua varietàte virtùtum, & sceptrum tuum perornètur disciplínâ officiòrum; quosque ejus ornaméntis ásficis, separári ab ea nullátenùs patiàris. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 2. Dóminus virtùtum nobíscum suscéptor Deus Jacob. Psalmus 45.

Orátio.

DOmine, refúgium nostrum & virtus: tu in pressúris ómnibus adsíste; ut omne glàdium in sua vagína redúctum, & omne cor pacis tranquillitàte ditàtum, te vidère ámbiat, teque in tuis semper munéribus recognóscat. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 3. Deus in nómine tuo salvum me fac: & in virtûte tua líbera nos. Deus exáudi oratiònem nostram. Psalmus 53.

℟. Lava à malítia cor tuum, Hierúsalem. P. Ut salva fias. Usquequò morabúntur in te cogitatiónes péssimæ? ℣. Excútere de púlvere, consúrge, sede Hierúsalem: solve víncula colli tui, captiva filia Sion. P. Ut salva. ℣. Glória, & honor. Reiterètur ℟.

Pre-

Preces. Miséricors Dómine, exáudi súpplices. P. Et miserére. ℣. Excélse perpétue, quæ póscimus tríbue. P. Et miserére. ℣. Audítum piíssimum inclína orántibus. P. Et miserére. ℣. Virtûtis præsídio, Redémptor, defénde nos. P. Et miserére. ℣. Supérna poténtia, peccátis da véniam. P. Et miserére. Hymnus. O Nazarêne, lux. fol. 144.

Orátio.

Concêde Dómine, ut tuo nostra salus perficiâtur in nómine; nosque in virtûte tua líbera, quos própriis infirmitátibus præpedítos agnóscis: ut tuum sit omne quod sumus; qui fecísti ex níhilo ut essêmus.

Pater noster.

Ad Nonam.

Proverbiôrum Salomônis. *Capítulo* 21.

℟. Deo grátias.

Fili, Anima ímpii desíderat malum, non miserébitur próximo suo. Mulctáto pestilénte sápiens erit párvulus: & si sectêtur sapiéntem, sumet sciéntiam. Excógitat justus de domo ímpii, ut détrahat ímpios à malo. Qui obdûrat aurem suam ad clamôrem páuperis, & ipse clamâbit, & non exaudiêtur. Munus abscónditum extínguit iras, & donum in sinum indignatiônem máximam. Gáudium justo est fácere judícium, & pavor operántibus iniquitâtem. Vir, qui erráverit à via doctrínæ, in cœtu gigántum commorábitur. Qui díligit épulas, in egestâte erit: & qui amat vinum, & pínguia, non ditábitur. Pro justo dábitur ímpius: & pro rectis iníquus. Mélius est habitâre in desérto, quàm cum mulíere rixósa, & iracúnda. Thesáurus desiderábilis, & óleum in habitáculo justi: imprúdens homo dissipâbit illud. Qui séquitur justítiam & misericórdiam, invéniet vitam, & justítiam, & glóriam. ℟. Amen.

Léctio libri Jósuë. *Capítulo* 9.

℟. Deo grátias.

In illis diêbus: Cum audíssent qui habitábant in Gábaon, cuncta, quæ fécerat Jósuë Jéricho & Hay: & cállidè cogitántes, tulérunt sibi cibária, saccos véteres ásinis imponéntes, & utres vinários scissos atque consútos, calceamentáque perantíqua quæ ad indícium vetustâtis pittáciis consûta erant, indúti vetéribus vestiméntis: panes quoque, quos portábant ob viáticum, duri erant, & in frusta comminúti: perrexerúntque ad Jósuë, qui tùnc morabâtur in castris Gálgalæ, & dixérunt ei, atque omni simùl Israëli: De terra longínqua venímus, pacem vobíscum fácere cupiéntes. Responderúntque fílii Israël, atque dixérunt ad eos: Ne fórsitan in terra, quæ nobis sorte debêtur, habitêtis, & non possìmus fœdus inìre vobíscum. At illi ad Jósuë, Servi, ínquiunt, tui sumus. Quibus Jósuë: Quinam, inquit, estis? & undè venístis? Respondérunt: De terra longínqua valdè venérunt servi tui in nómine Dei tui. Audívimus enim famam poténtiæ ejus, & cuncta, quæ fecit in Ægypto, & duôbus Amorrhæórum régibus trans Jordânem, Sehon regi Hesebón, & Og regi Basán, qui erat in Astaróth: dixerúntque nobis senióres, & omnes habitatóres terræ: Tóllite in mánibus cibária ob longíssimam viam, & occúrrite eis, & dícite: Servi vestri sumus, fœdus inìte nobíscum. En, panes quandò egréssi sumus de dómibus nostris, ut venirêmus ad vos, cálidos súmpsimus, nunc sicci facti sunt, & vetustâte nímiâ comminúti: utres vini novos implévimus, nùnc rupti sunt, & solútæ vestes, & calceaménta quibus indúimur, & quæ habêmus in pédibus, ob longitúdinem longiòris viæ trita sunt, & penè consúmpta. Suscepérunt ígitur de cibáriis eòrum, & os Dómini non interrogavérunt. Fecítque Jósuë cum eis pactum, & ínito fœdere pollícitus est quòd non occideréntur: príncipes quoque multitúdinis juravérunt eis. Post dies autem tres íniti fœderis, audiérunt quòd in vicíno habitárent, & inter eos futúri essent. Moverúntque castra fílii Israël, & venérunt in civitátes eòrum die tértio, quarum hæc vocábula sunt, Gábaon, & Cáphira, & Beroth, & Cariathiarím. Et non percussérunt eos, eò quòd jurássent eis príncipes multitúdinis in nómine Domini Dei Israël. Murmurâvit ítaque omne vulgus contra príncipes. Qui respondérunt eis: Jurávimus illis in nómine Domini Dei Israël, idcírcò non póssumus eos contíngere. Sed hoc faciêmus eis: Reservéntur quidem ut vivant, ne contra nos ira Dómini concitêtur, si perjuravérimus: sed sic vivant, ut in usus univérsæ multitúdinis ligna cædant, aquásque compórtent. Quibus hæc loquéntibus: vocâvit Gabaonítas Jósuë, & dixit eis: Cur nos decípere fraude voluístis, ut dicerêtis: Procùl valdè habitâmus à vobis, cum in médio nostri sitis? Itaque sub maledictiône éritis, & non defíciet de stirpe vestra ligna cædens, aquásque compórtans in domum Dómini Dei mei.

Qui

Digitized by Google

Qui respondérunt: Nuntiàtum est nobis servis tuis, quòd promisísset Dóminus Deus tuus Móysi servo suo, ut tráderet vobis omnem terram, & dispérderet cunctos habitatóres ejus. Timúimus ígitur valdè, & providimus animàbus nostris, vestro terróre compúlsi, & hoc consílium inívimus. Nunc autem in manu tua sumus: quod tibi bonum & rectum vidétur, fac nobis. Fecit ergo Jósuë ut díxerat, & liberàvit eos de mánibus filiòrum Israël, ut non occideréntur. Decrevítque illo die esse eos in ministérium cuncti pópuli, & altàris Dómini, cædéntes ligna, & aquam comportántes, usque in præsens tempus. ℟. Amen.

Antíphona 1. Exáudi nos, Deus salutàris noster, spes ómnium finium terræ. Psalmus 64.

Orátio.

Exáudi nos Deus salutàris noster; ac nos tua virtùte præcínge: dumque fidei optàmus soliditàtem, spei promereàmur quiètem; & charitàtis perveniàmus ad réquiem. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 2. Dícite Deo: Quàm terribília sunt ópera tua in multitúdine virtùtis tuæ! Psalmus 65.

Orátio.

Da nobis Domine; ut nos, qui in te credéndo, domum tuam in holocáustis ingrédimur; dicátis tibi opéribus, ac mortificáto córpore serviàmus: sicque non amóveas oratiònem nostram & misericórdiam tuam à nobis; dùm ea inspíras pétere, quæ nobis próspicis convenire. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona 3. Bene nunciàte de die in diem salutàre Dómini. Psalmus 95.

Hymnus. O Nazaréne, lux. Requíre fol. 144.

Orátio.

Te Deum psalléndo benedícimus, ac precàmur, ut nullo obstáculo à tuo prohibeàmur officio: quique verum te Dóminum confitèmur, ditári tuo múnere indulgéntiæ sentiàmus.

Pater noster.

Ad Vésperos.

Lauda. Illuminátio mea, & salus mea Dóminus. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Antíphona. In converténdo Dóminus captivitàtem plebis suæ, lætètur Jacob, & exúltet Israël. Psalmus 13.

Lauda. Tu mandásti mandáta tua P. Custodíri nimìs, Deus meus. ℣. Utinam dirigántur viæ meæ, ad custodiéndas justificatiónes tuas. P. Custodíri nimìs. ℣. Glória, & honor.

Hymnus. Christe lumen perpétuum. fol. 155.

Orátio. Omnípotens sempitérne Deus.

Et Benedíctio. Benedicat. fol. 94.

Lauda. Ab omni via mala.

Et Orátio. Ab omni via mala. fol. 226.

FERIA QUARTA.

Ad Matutìnum.

Antíphona. Glória mea Dominus noster.

Et Orátio. Glória nostra, Deus. fol. 156.

Antíphona 1. Desideràmus te Dóminum Deum nostrum; & timèmus te: quóniam quis Deus símilis tibi áuferens iniquitátes, & mundans peccàta reliquiàrum Israël. ℣. Dómine, Deus virtùtum, quis símilis tibi? potens es Dómine, & véritas tua in circúitu tuo. Psalmus 88.

Orátio.

Christe Jesu, Dei Fílius admirábilis, cui nullus inter filios Dei nec æquális extat, nec símilis; ad te Dómine precem nostram dirígimus; ut misericórdiam, quam pollícitus es servàre sanctis, dignèris prorogàre convérsis: ac sic, quæsumus, nos moderámine disciplínæ córrigas, ut cleméntiam in ira non áuferas: nec prophanètur testaméntum tuum ob admíssa facínora; sed temperètur últio miseratiòne supernà: & ipse totum, quod dísplicet, ábluas; qui peccatóres ad te reverténtes justificándo gloríficas: quique nos esse voluísti ex níhilo id quod sumus; ipse concède, ut cœléstibus regnis apti, tecum sine fine vivàmus. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 2. Exáudi, Deus, oratiònem nostram: ad te omnis caro véniet. Verba iniquòrum prævaluérunt super nos: & impietátibus nostris tu propitiáberis. ℣. Beàtus, quem elegísti, & assumpsísti: inhabitàbit in tabernáculis tuis. Psalmus 64.

Orátio.

Exáudi nos Deus salutàris noster; ac nos tuà virtùte præcínge: dúmque fidei optàmus soliditàtem, spei mereàmur quiètem; & charitàtis perveniàmus ad réquiem. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 3. Parce páuperi & ínopi: & ánimas páuperum salvas fac, Dómine. Psalmus 71.

Orá-

Orátio.

PArce Dómine paupéribus ; & ánimas ínopum sana : ut qui víribus nostris non fidimus , & spe à te misericórdiam postulàmus ; per spíritûs paupertâtem , supérnæ benedictiônis impetrêmus plenitúdinem. ℟. Amen. Per misericórdiam.

℟. Judícium rectum judicâte, pópule meus, dicit Dóminus. P. Et misericórdias fácite: víduam & pupíllum per poténtiam nolite opprímere. Unusquísque malítiam in corde suo advérsùs fratrem suum tenêre non debet. ℣. Nolite secúndùm fáciem judicâre; sed rectum judícium judicâte. P. Et misericórdias. ℣. Glória , & honor.

IN LAUDIBUS.

Antíphona. Adspárges nos Dómine hyssópo verbi tui , & mundábimur : lavâbis nos, & supra nivem dealbábimur. Psalmus 50.

Orátio.

DEus, qui scélera nostra figménto opérta denúdas ; qui incérta dúbiis , & occúlta cónsciis consuétâ pietâte transdúcis; ut noxietâte próditâ adspárgas nos rore misericórdiæ tuæ ; & velut nive dealbêmur vitæ correctiône : avérte , quæsumus , fáciem tuam à peccátis nostris , & omnes iniquitátes nostras delens , ínnova in viscéribus nostris Spíritûs tui Sancti infusiònem : quo tali inhabitatòre gaudéntes , aperiàmus júgiter lábia nostra ad annuntiándam laudem tuam. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Ad Cánticum.

Antíphona. Recordâre , Dómine , quid evénerit nobis : intuère & réspice obpróbrium nostrum.

Cánticum. Meménto Dómine. fol. 206.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Præcéptum Dómini lúcidum, inlúminans óculos. ℣. Timor Domini sanctus pérmanet in sæculum sæculi.

Cánticum. Benedíctus es Dómine. fol. 6.

Lauda. Laudàte Deum omnes virtútes ejus: milítiæ Angelòrum Dóminum laudàte. P. Laudàte.

Léctio libri Jósuë. *Capítulo* 10.

℟. Deo grátias.

IN illis diébus : Cùm audísset Adonísedec rex Hierúsalem , quòd scílicèt cepísset Jósuë Hay , & subvertísset eam (sicùt fécerat Jéricho , & regi ejus , sic fecit Hay , & regi ejus) & quòd transfugíssent Gabaonítæ ad Israël , & essent fœderáti eòrum , tímuit valdè. Urbs enim magna erat Gábaon , & una regálium civitâtum , & major óppido Hay , omnésque bellatóres ejus fortíssimi. Misit ergo Adonísedec rex Hierúsalem ad Ohaam regem Hebron , & ad Pharam regem Jerimóth , ad Jabis quoque regem Lachis , & ad Dabir regem Eglon , dicens: Ascéndite ad me , & ferte præsídium , ut expugnêmus Gábaon , quarè transfúgerit ad Jósuë , filios Israël. Congregáti ígitur ascendérunt quinque reges Amorrhæòrum , rex Hierúsalem , rex Hebron , rex Jerimóth , rex Lachis , & rex Eglon , cum exercítibus suis , & castrametáti sunt circa Gábaon , ut oppugnárent eam. Habitatóres autem Gábaon urbis obséssæ misérunt ad Jósuë , qui tunc morabàtur in castris Gálgalæ , & dixérunt ei : Ne rétrahas manus tuas ab auxílio servòrum tuòrum : ascénde citò , & líbera nos : férque præsídium : convenérunt enim advérsùm nos omnes reges Amorrhæòrum, qui hábitant in montánis. Ascendítque Jósuë de Gálgalis , & omnis exércitus bellatòrum cum eo , fortíssimi. Dixítque Dóminus ad Jósuë : Ne tímeas eos : in manus enim tuas trádidi eos : nullúsque tibi ex eis resístere potest. Inruit ítaquè Jósuë super eos repéntè , totâ ascéndens nocte de Gálgalis. Et conturbâvit eos Dóminus à facie Israël: contrivítque plagâ magnâ in Gábaon , ac persecûtus est per viam ascénsûs Beth horón , & percússit usque ad Azéca , & Macéda. Cùmque fúgerent filios Israël, & essent in ascénsu Beth horón , Dóminus misit super eos lápides magnos de cœlo usque ad Azéca : & mórtui sunt multò plures lapídibus grándinis , quàm quos gládio percussérunt filii Israël. Tùnc locûtus est Jósuë Dómino in die , qua trádidit Amorrhæum in conspéctu filiòrum Israël , dixítque coram eis : Sol contra Gábaon ne moveàris , & Luna contra vallem Haylón. Steterúntque Sol & Luna , donec ulciscerétur se gens de inimícis suis. Nonnè scriptum est hoc in libro justòrum? Stetit ítaque Sol in médio cœli, & non festinâvit occúmbere spátio unius diéi. Non fuit ante , & posteà tam longa dies , obediénte Dómino voci hóminis expugnántis pro Israël. Reversúsque est Jósuë cum omni Israël in castra Gálgalæ. Fugérunt enim quinque reges , & se abscondérunt in spelúnca urbis Macéda. Nuntiâtum est Jósuë , quòd invénti essent quinque reges laténtes in spelúnca Macéda. Qui præcèpit sóciis , & ait : Vólvite saxa ingéntia ad os spe-

spelúncæ, & pónite viros indústrios, qui clausos custódiant: vos autem nolite stare, sed persequímini hostes, & extrémos quosque fugiéntium cædite: nec dimittàtis eos úrbium suàrum intràre præsídia, quos trádidit Deus in manus vestras. Cæsis ergo adversáriis plagà magnâ, & usquè ad interneciònem penè consúmptis, hi qui Israël fúgere potuérunt, ingréssi sunt civitátes munítas. Reversúsque est omnis exércitus ad Jósuë in Macéda, ubi tunc erant castra, sani, & íntegro número: nullúsque contra filios Israël mutìre ausus est. Præcepítque Jósuë, dicens: Aperite os spelúncæ, & prodúcite ad me quinque reges, qui in ea látitant. Fecérunt minístri, ut sibi fúerat imperàtum, & eduxérunt ad eum quinque reges de spelúnca, regem Hierúsalem, regem Hebron, regem Hierimóth, regem Lachis, regem Eglon. Cùmque edúčti fuíssent ad eum, vocàvit omnes viros Israël, & ait ad príncipes exércitûs, qui secum erant: Ite, & pónite pedes super colla regum istòrum. Qui cum perrexíssent, & subjectòrum pédibus colla calcárent, rursùm ait ad eos: Nolite timère, nec paveâtis, confortámini, & estôte robústi: sic enim fáciet Dóminus cunctis hóstibus vestris, àdvérsùs quos dimicàtis. Percussítque Jósuë, & interfècit eos, suspéndit super quinque stípites: fuerúntque atque suspénsi usquè ad vésperum. Cùmque occúmberet Sol, præcêpit sóciis, ut depónerent eos de patíbulis. Qui depósitos projecérunt in spelúncam, in qua latúerant, & posuérunt super eos saxa ingéntia, quæ pérmanent usque in præsens. ℟. Amen.

Hymnus. Deus Pater ingénite. fol. 101.

Capítula.

LEx tua inreprehensíbilis convértat ánimas nostras, & testimónium tuum fidèle præstet párvulis sapiéntiam: te quoque justítià corda nostra lætíficent; non contrístent: tuúmque præcéptum óculos méntium nostrârum inlúminet.

Pater noster.

Lauda. Fundásti terram, & pérmanet; & ordinatiòne tua persevèrat: P. Quóniam ómnia sérviunt tibi. ℣. Nisi quòd lex tua meditátio mea est: tunc fórsitàn periíssem in humilitàte mea. P. Quóniam ómnia. ℣. Glória, & honor Patri.

Orátio.

IN ætérnum Dómine Verbum tuum, quod pérmanet in cœlo, in Ecclésiæ tuæ semper inhábitet templo: ut inhabitatòris præséntia habitáculis sit cláritas indeféssa. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Ad Tértiam.

Ecclesiástes. *Capítulo último.*

℟. Deo grátias.

FIlii, Cùm esset sápiens Ecclesiástes, dócuit pópulum, & narràvit quæ fécerat: & investígans compósuit parábolas multas, quæ sunt verba utília, & sanctos scripsit sermónes rectíssimos, ac veritàte plenos. Verba sapiéntium ut stímuli, & quasi clavi in altum fixi, quæ per magistròrum consílium data sunt à pastòre uno. His ámpliùs fili mi ne requíras. Faciéndi plures libros nullus est finis: frequénsque meditátio, carnis afflíctio est. Hoc est enim omnis homo: & cuncta, quæ fiunt, addùcit Deus in judícium pro omni reàtu, sive bonum, sive malum sit. Finem loquéndi omnes audiàmus. Deum time, & mandàta ejus obsérva. ℟. Amen.

Léctio libri Jósuë. *Capítulo 24.*

℟. Deo grátias.

IN illis diébus: Congregàvit Jósuë omnes tribus Israël in Sichem, & vocàvit majóres natu, ac príncipes, júdices, & magistràtus: stetérunt in conspéctu Dómini: & ad pópulum sic locútus est: Hæc dicit Dóminus Deus Israël: Trans-flúvium habitavérunt patres vestri ab inítio, Thare pater Abraham, & Nachor: serviérunt diis aliénis. Tulit ergo patrem vestrum Abraham de Mesopotámiæ fínibus: & addúxit eum in terram Chánaan: multiplicavítque semen ejus, & dedit ei Isaac: illique rursùm dedit montem Seïr ad possidéndum: Jacob vero, & filii ejus descendérunt in Ægyptum. Misítque Móysen & Aaron, & percússit Ægyptum multis signis & porténtis. Eduxítque patres vestros ex Ægypto, & venístis ad mare: persecutique sunt Ægyptii patres vestros cum cúrribus & equitátu, usquè ad mare rubrum. Clamavérunt autem ad Dóminum filii Israël: qui pósuit ténebras inter vos, & Ægyptios, & addúxit super eos mare, & opéruit illos. Vidérunt óculi nostri cuncta quæ in Ægypto fecit, & habitástis in solitúdine multo témpore: & introdúxit in Amorrhæum, qui habitàbat trans Jordánem. Cùmque pugnárent contra vos, trádidit eos in manus vestras, & possidètis terram, atque interfecístis illos. Surréxit autem Balac filius Sephor rex Moab, & pugnà-

nàvit contra filios Israël. Misítque & vocàvit Balâam filium Beor, ut maledíceret vobis: & ego nólui audìre eum, sed è contrário per illum benedíxi vobis, & liberávi vos de manu ejus. Transístis Jordânem, & venístis ad Jéricho. Pugnaverúntque contra vos viri civitàtis ejus, Amorrhæus, & Pherezæus, & Chananæus, & Hethæus, & Gergesæus, & Hevæus, & Jebusæus: & trádidi illos in manus vestras. Misítque ante vos crabrónes: & ejéci eos de locis suis, duos reges Amorrhæòrum, non gládio & arcu tuo. Dedítque vobis terram, in qua non laborástis, & urbes quas non ædificástis, ut habitarètis in eis: víneas & olivèta, quæ non plantástis. Nùnc ergo timète Dóminum, & servite ei perfécto corde atque veríssimo: & auférte deos, quibus serviérunt patres vestri in Mesopotámia & in Ægypto, ac servite Dómino. Sin autem malum vobis vidètur ut non serviàtis ei, óptio vobis datur: elígite hódiè quod placet, cui servìre potíssimùm debeàtis, utrùm diis, quibus serviérunt patres vestri in Mesopotámia, an diis Amorrhæòrum, in quorum terra habitàtis: ego autem & domus mea serviêmus Dómino. Responderúntque pópuli, & dixérunt: Absit à nobis ut relinquàmus Dóminum, & serviàmus diis aliénis. Dóminus Deus noster ipse edúxit nos, & patres nostros, de terra Ægypti, de domo servitùtis: fecítque vidéntibus nobis signa ingéntia, & custodìvit nos in omni via, per quam ambulávimus, & in cunctis pópulis, per quos transívimus. Et ejècit univérsas gentes, Amorrhæum habitatòrem terræ, quam nos intrávimus. Serviêmus ígitur Dómino, quia est ipse Dóminus Deus noster. Dixítque Jósuë ad pópulum: Non potéritis servire Dómino: Dóminus enim sanctus, & fortis & æmulàtor est, nec ignóscet scéleribus nostris atque peccátis. Si dimiséritis pro diis aliénis, convértet se, & affliget vos, atque subvértet postquàm vobis præstíterit dona. Dixítque pópulus: Nequàquam ita ut lóqueris, erit, sed Dómino serviêmus. Et Jósuë ad pópulum, Testes, inquit, vos estis, quia ipsi vobis elegéritis Dóminum ut serviàtis ei. Responderúntque: Testes. Nunc ergo, ait, auférte deos aliénos de medio vestrûm, & inclinàte corda vestra ad Dóminum Deum Israël. Dixítque pópulus ad Jósuë: Dómino Deo serviêmus, obediéntes præcéptis ejus. Percússit ígitùr Jósuë in die illo fœdus, & pósuit pópulo præcépta atque judícia in Sichem. Scripsítque ómnia verba hæc in volúmine legis Dei: & tulit lápidem grandem, posuítque eum subter quercum, quæ erat in sanctuário Dómini: & dixit ad omnem pópulum: En lapis iste erit vobis in testimónium, quòd audiéritis ómnia verba Dómini, quæ locutus est vobis: ne fortè pósteà negàre velitis, & mentíri Dómino Deo vestro. Dimisítque pópulum, síngulos in possessiónes suas. Et post hæc mórtuus est Jósuë filius Nun servus Dómini, centum & decem annòrum: Sepeliérúntque eum in finibus possessiónis suæ in Thamaíath, quæ sita est in monte Ephraïm, ad septentrionàlem partem montis Gaas. Servivítque Israël Dómino cunctis diêbus Jósuë. ℟. Amen.

Antíphona 1. State super vias, & vidète, & interrogàte itínera Dómini ætérna, & vidète quæ sit via bona, & ambulàte in ea: & inveniètis sanctificatiònem animàbus vestris. ℣. Audìte hæc omnes gentes: áuribus percípite, qui habitàtis orbem. Psalmus 48.

Orátio.

Audiant simul te Dómine omnes gentes; & dives ac pauper aurem tibi cordis accómmodent: ibíque ómnium ad fidem præparètur audítio, quò salvándis promíttitur grátiæ plenitúdo. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona 2. Nobis adhærère Deo bonum est: pónere in Dómino spem nostram. Psalmus 72.

Orátio.

Nobis adhærère tibi Dómino, bonum est: sed tu desidérium boni sìc in nobis accúmula; ut spes, quæ nos tibi assóciat, nullà fidei titubatiòne vacíllet; sed charitàtis stabilitàte perdùret. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona 3. Meménto congregatiònis tuæ, Dómine, quam creásti ab inítio. Psalmus 73. ℟. Miseràtor, & miséricors Dóminus, P. Pátiens, & multùm miséricors, & oblivíscens peccàta hóminum: non posuísti pœniténtiam eléctis tuis. ℣. Ecce séquimur in toto corde nostro: & timêmus te, & quærimus fáciem tuam, ne confúndas nos. P. Pátiens, & multùm. ℣. Glória, & honor. Reiterètur ℟.

Preces. Pœniténtiam ágimus pro malis nostris. P. Tu Christe, miserère: peccávimus. ℣. Patris déxtera, virtus, sapiéntia, placàtus da véniam. P. Tu Christe, miserère. ℣. Gémi-

mitus ómnium atténde , Dómine : quæ pétimus tríbue. P. Tu Christe , miserère. ℣. Nos peccávimus , nos iniquè égimus, nos ímpiè géssimus. P. Tu Christe , miserère. ℣. Vitam , & véniam dona propítius: & parce pœniténtibus. P. Tu Christe , miserère.

Hymnus. O Nazarêne lux. Requîre fol. 144.

Orátio.

MEménto congregatiônis tuæ Dómine, quam creásti ab inítio : tu Dómine, qui non obliviscàris Ecclésiæ , quam à sæculo prædestinásti in Christo; atque ad testaméntum tuum , memor tuæ misericórdiæ, réspice : & promíssâ nos júgitèr libertâte compléctere.

Pater noster.

Ad Sextam.

Léctio libri Daniêlis Prophétæ. *Capítulo* 3.
℟. Deo grátias.

BEnedíctus es Dómine Deus patrum nostrôrum , & laudábile , & gloriôsum nomen tuum in sæcula : quia justus es in ómnibus quæ fecísti nobis , & univérsa ópera tua vera , & viæ tuæ rectæ , & ómnia judícia tua vera. Judícia enim vera fecísti juxta ómnia quæ induxísti super nos , & super civitâtem sanctam patrum nostrôrum Hierúsalem: quia in veritâte , & judício induxísti ómnia hæc propter peccâta nostra. Peccávimus enim, & iniquè égimus recedéntes à te : & delíquimus in ómnibus : & præcépta tua non audívimus , nec fécimus , sicut præcéperas nobis ut bene nobis esset : omnia ergo , quæ induxísti super nos , & univérsa, quæ fecísti nobis , in vero judício fecísti: & tradidísti nos in manu inimicòrum iniquòrum , & pessimòrum , prævaricatorúmque , & regi injústo , & péssimo ultra omnem terram. Et nùnc non póssumus aperìre os : confúsio & obpróbrium facti sumus servis tuis , & his qui colébant te. Ne , quæsumus , tradas nos in perpétuum propter nomen tuum , & ne díssipes testaméntum tuum: neque áuferas misericórdiam tuam à nobis, propter Abraham diléctum tuum , & Isaac servum tuum , & Israël sanctum tuum : quibus locútus es póllicens quòd multiplicâres semen eòrum sicut stellas cœli , & sicut arênam quæ est in líttore maris : quia Dómine imminúti sumus plusquàm omnes gentes, sumúsque húmiles in univérsa terra hódiè propter peccâta nostra. Et non est in hoc témpore princeps, neque prophèta , & dux, nequè holocáustum, neque sacrifícium , neque oblátio , neque incénsum , neque locus primitiàrum coram te , ut possímus invenire misericórdiam : sed in ánima contríta , & spíritu humilitâtis suscipiámur. Sicut in holocáusto ariètum , & taurôrum , & sicut in míllibus agnôrum pínguium : sic fiat sacrifícium nostrum in conspéctu tuo hódie , ut pláceat tibi , & pérfice subsequéntes te : quóniam non est confúsio confidéntibus in te. Et nunc séquimur te in toto corde , & timêmus te , & quærimus fáciem tuam. Ne confúndas nos. ℟. Amen.

Antíphona 1. Confitébimur tibi Deus : confitébimur tibi , & invocábimus nomen tuum, Dómine. Psalmus 74.

Orátio.

COnfiténtes tibi Dómine placábilis intuère : & quos contrítos éfficit timor pœnæ ; & amor indulgéntiæ lætíficet , & plenitûdo remissiônis indéptæ. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam , Deus , &c.

Antíphona 2. Salvos fac Dómine , quíetos terræ. Psalmus 75.

Orátio.

TIbi Dómino Patri cogitátio confitêtur Unigéniti tui ; dùm quod Adam per supérbiam pérdidit ; hujus ad te humánitas humilitâte redùcit obediéntiæ : Ergo nostra stude péctora exercère ; quò exercítio festa tibi hæc celebrêmus solémnia. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 3. Quis Deus magnus , sicut Deus noster ? tu es Deus qui facis mirabília solus. Psalmus 76.

℟. Propítius esto iniquitátibus nostris , Dómine , & sana omnes languóres nostros: P. Et rédime de interítu ánimas nostras. ℣. Non secúndùm peccâta nostra fácias nobis : neque secúndùm iniquitâtes nostras retríbuas nobis. P. Et rédime. ℣. Glória , & honor Patri. Reiterêtur ℟.

Preces. Verus Deus mísericors. P. Supplicánti pópulo, Christe , miserère. ℣. Te , Pater , quæsumus , flétibus invocâmus , adsíste orâmus. P. Supplicánti. ℣. Exáudi , Dómine , placâre : inténde clemens , & pius indúlge. P. Supplicánti. ℣. Cunctòrum córdibus largire stúdia pacis , & parce placâtus. P. Supplicánti. ℣. Fertilitâtem plúviæ , ac vitam dona , & véniam largam. P. Supplicánti.

Hymnus. O Nazarêne lux. fol. 144.

Orátio.

PRecâmur Dómine, ut tua nos non repélſlas à propitiatiône; ſed obtinéndæ miſericórdiæ tempus appône: ut déxtera, quæ fuit vindex in ultiône facínorum; ipſa ſit nobis contrítis in remédium ſempitérnum.

Pater noſter.

Ad Véſperum.

Lauda. Véſpere, manè, & merídie te laudâmus, Dómine. Dóminus ſit ſempèr. ℟. Et cum.

Antíphona. Quàm bonus Deus Iſraël eis qui recto corde! Pſalmus 72.

Lauda. Quómodò diléxi legem tuam, Dómine? P. Totâ die meditátio mea eſt. ℣. Retríbue ſervo tuo, vivam: & cuſtódiam ſermónes tuos. P. Totâ. ℣. Glória, & honor. P. Totâ.

Hymnus. Adéſto noſtris précibus. fol. 160.

Capítula. Sit feſtum jejúnium. fol. 149.

Lauda. Fundáſti terram,

Et Orátio. In ætérnum, Dómine. Require fol. 232.

FERIA QUINTA

Ad Matutínum.

Antíphona. Tu autem Dómine ſuſcéptor meus es. Pſalmus 3.

Orátio.

EXúrge Dómine Deus noſter in auxílium humílium, & in extermínium perſequéntium: cóntere adverſários noſtros, qui nos à tuo præcépto, dolóſis promiſſiónibus, & apértis terróribus avértere moliúntur: in nullo enim proficient eôrum inſídiæ, si tuo muniâmur ſemper adjutório grátiæ. ℟. Amen. Per miſericórdiam tuam.

Antíphona 1. Inclinâte aurem veſtram in verba oris mei. Pópule meus adténde legem meam. Pſalmus 77.

Orátio.

POnéntes ſpem noſtram in te Dómine, non oblivíſcimur óperum tuôrum; cum per juſtítiam atque cleméntiam mirábilis in Sanctis, & terríbilis oſténderis in ímpiis; qui opportûna remédia juſtis, ac débita ſupplícia recompénſas iniquis: quæſumus ítaquè piíſſime Deus; ut quos à tetris hóſtibus éruis, præceptòrum luce clarífices; tentatiònum fluctus movens, iter ſalutíferum pandas: Chriſti tui córpore tanquam cœléſti pane in hujus ſæculi deſérto refícias. ℟. Amen.

Antíphona 2. Panem cœli dona nobis, Dómine. Pſalmus 77.

Orátio.

DEus, qui panem cœli fíliis hóminum tríbuis, terrenúmque ánimal Angelôrum ádipe paſcis; frumentatiônem verbi tui nobis in abundántia tríbue: eôque nos ſpirituáli réfice cibo, quo patres noſtros alleváſti in erémo. ℟. Amen. Per miſericórdiam tuam.

Antíphona 3. Dóminus adjûtor noſter: & Deus excélſus, liberâtor noſter eſt. Pſalmus 77.

Orátio.

EXcélſe Dómine eſto adjûtor noſter: ut de abundántia tuæ virtûtis repleâmur ſolátio fortitúdinis; & ex redundántibus grátiæ tuæ donis ditêmur munéribus libertâtis. ℟. Amen. Per miſericórdiam tuam.

℟. Propter peccâta noſtra venérunt ſuper nos ómnia mala: peccávimus tibi, Dómine. P. Recedéntibus à te ne áuferas miſericórdiam tuam à nobis. ℣. Juſtus es, Dómine Deus noſter, in ómnibus opéribus tuis; & non audívimus vocem tuam: peccávimus enim, iniquitátes fécimus. P. Recedéntibus à te. ℣. Glória, & honor. P. Recedéntibus.

IN LAUDIBUS.

Antíphona. Avérte fáciem tuam, Deus, à peccátis noſtris: & omnes iniquitâtes noſtras dele. Pſalmus 50.

Orátio.

AVérte fáciem tuam à peccátis noſtris Dómine; & omnes iniquitâtes noſtras dele: rémove ab óculis tuis malârum noſtrârum fácinus voluptâtum; noſtræque confeſſióni cleméntèr tuum appône auditum. Miſerère, quæſumus, rogántibus nobis, qui propítius réſpicis in advérſis: & qui deſperátis cor pœnitens tríbuis; à confeſſiónibus nullátenùs avertâris: Ergo qui à cordis contríti placâris ſacrifíciis, tríbue nobis hoc tibi offérri, quod præcipis; & proneréri indulgéntiam, quam promíttis grátiæ tuæ. Sed quia Publicânus à longè ſtans, & percútiens pectus ſuum, ſolâ confeſſiône purgâtus eſt; ſimilitèr & nos peccatóres exáudi: ut ſicut illi mérito petitiônis ſuæ fructum donáſti; ita & nobis ſupplicántibus indígnis ſervis tuis véniam dignêris impéndi de peccátis. ℟. Amen. Per miſericórdiam.

Ad Cánticum.

Antíphona. Levêmus corda noſtra cum mánibus ad Dóminum in cœlis.

Cánticum. Quid murmurâvit homo. fol. 450.

MATUTINARIUM.
Ad Benedíctus.

Antíphona. Sit splendor Dómini Dei nostri super nos. ℣. Réspice in servos tuos, & in ópera tua: & dírige filios eòrum.
Cánticum. Benedíctus es Dómine. fol. 6.
Lauda. Laudàte Dóminum in sanctis ejus: laudàte eum in firmaménto virtùtis ejus. ℣. Laudàte Dóminum.

Léctio libri Júdicum. *Capítulo 6.*
℟. Deo grátias.

IN illis diébus: Fecérunt filii Israël malum in conspéctu Dómini: qui trádidit eos in manu Mádian septem annis, & oppréssi sunt valdè ab eis. Fecerúntque sibi antra & spelúncas in móntibus, & munitíssima ad repugnándum loca. Cùmque sevísset Israël, ascendébat in Mádian, & Amalec, & cæteris orientálium natiònum: & apud eos figéntes tentória, sicut erant in herbis cuncta vastábant usque ad intróitum Gazæ: nihílque omnino ad vitam pértinens relinquébant in Israël, non oves, non boves, non ásinas. Ipsi enim & univérsi greges eorum veniébant cum tabernáculis, & instar locustàrum univérsa complébant, innúmera multitùdo hóminum, & camelòrum, quidquid tetígerant devastántes. Humiliatúsque est Israël valdè in conspéctu Mádian. Et clamàvit ad Dóminum póstulans auxílium contra Madianítas. Qui misit ad eos virum prophètam, & locùtus est: Hæc dicit Dóminus Deus Israël: Ego vos feci conscéndere de Ægypto, & edúxi de domo servitùtis, & liberávi de manu Ægyptiòrum, & ómnium inimicòrum, qui affligébant vos: ejecique eos ad intróitum vestrum, & trádidi vobis terram eorum. Et dixi: Ego Dóminus Deus vester, ne timeàtis terram Amorrhæòrum, in quòrum terra habitàtis. Et noluístis audire vocem meam. Venit autem Angelus Dómini, sedit sub quercu, quæ erat in Ephraï, & pertinébat ad Joas patrem famíliæ Ezri. Cùmque Gédeon filius ejus excúteret atque purgàret fruménta in torculári, ut fúgeret Mádian, appáruit ei Angelus, & ait: Dóminus tecum, viròrum fortíssime. Dixítque ei Gédeon: Obsecro, Dómine, si nobíscum est Dóminus, cur adprehendérunt nos hæc ómnia? ubi sunt mirabília ejus, quæ narravérunt patres nostri, atque dixérunt: De Ægypto edúxit nos Dóminus? Nunc autem derelinquit nos, & trádidit in mánibus Mádian. Respexítque ad eum Dóminus, & ait: Vade in hac fortitúdine tua, & liberàbis Israël de manu Mádian: scito quòd míserim te. Qui respóndens ait: Obsecro, Dómine, in quo liberábo Israël? ecce família mea infirma est in Manásse, & ego mínimus in domo patris mei. Dixítque ad eum Dóminus: Ego ero tecum: & percúties Mádian quasi unum virum. Et ille: Si invéni, inquit, gratiam coram te, da mihi signum quòd tu sis qui loquàris ad me. Ne recédas hìnc, donèc revértar ad te, portans sacrifícium, & ófferens tibi. Qui respóndit: Ego præstolàbor advéntum tuum. Ingréssus est ítaque Gédeon & coxit hœdum, & de farínæ módio ázymos panes: carnésque ponens in canístro, & jus cárnium mittens in ollam, tulit ómnia sub quercum, & óbtulit ei. Cui dixit Angelus Dómini: Tólle panes ázymos & carnes, & pone super petram illam, & jus désuper funde. Cùmque fecísset ità, exténdit Angelus Dómini summitàtem virgæ, quam tenébat in manu, & tétigit carnes & ázymos panes: ascendítque ignis de petra, & consúmpsit: Angelus autem Dómini evánuit ex óculis eius. Vidénsque Gédeon quòd esset Angelus Dómini, ait: Heu Dómine Deus: quia vidi Angelum Dómini fácie ad fáciem. Dixítque ei Dóminus: Pax tecum: ne tímeas, non moriéris. Ædificàvit ergo ibi Gédeon altáre Dómino, vocavítque illud, Dómini pax, usque in præséntem diem. ℟. Amen.

Hymnus. In Matutínis súrgimus. fol. 103.
Capítula. Sit splendor tuus. fol. 211.
Lauda. Quómodò diléxi legem tuam, Dómine? Totá die meditátio mea est. ℣. Super inimícos meos prudéntem me fecísti mandáto tuo: quia in ætérnum mihi est.

Orátio.

DA nobis, Dómine, sic dilígere legem tuam; ut eam júgitèr meditémur in corde, & accépto tibi perficiámur in ópere: ℟. Amen. Per misericórdiam.

Ad Tértiam.

Sapiéntia Salomònis. *Capítulo 17.*
℟. Deo grátias.

FIlli, Magna sunt judícia Dómine, & inenarrabília ópera ejus: & propter hoc indisciplinátæ ánimæ erravérunt. Dùm enim persuàsum habent iníqui posse dominári natióni sanctæ: vínculis tenebràrum & longæ noctis compedíti, inclúsi sub tectis, fugitívi perpétuæ providéntiæ jacuérunt. Et dùm putant se latère in obscúris peccátis, tenebróso obliviònis velaménto dispérsi sunt, pavén-

véntes horréndè, & cum admiratióne nímia perturbáti. Neque enim quæ continébat illos spelúnca, sine timóre custodiébat eos: cùm sónitus descéndens perturbábat illos, & persónæ tristes apparéntes pavórem illis præstábant. Et ignis quidèm nullum póterat illis lumen præbére, nec síderum límpidæ flammæ inluminàre póterant illam noctem horréndam. Apparébat autem illis subitáneus ignis, timóre plenus: & timóre percúlsi illius, quæ non videbàtur, faciéi, æstimábant deterióra esse quæ videbántur: & mágicæ artis appósiti erant derisus, & sapiéntiæ glóriæ corréptio cum contumélia. Solis autem illis superpósita erat gravis nox, imágo tenebrárum, quæ superventùra illis erat. Ipsi ergo sibi erant gravióres ténebræ; sanctis autem tuis magna erat lux. ℟. Amen.

Léctio libri Júdicum. *Capítulo 6.*

℟. Deo grátias.

IN illis diébus: Omnis Mádian, & Amalec, & orientáles pópuli congregáti sunt simùl: & transeúntes Jordánem, castrametáti sunt in vallem Jézraël. Spíritus autem Dómini índuit Gédeon, qui clangens búccinà convocávit domum Abiezér, ut sequerêtur eum. Misítque núntios in univérsum Manássen, qui & ipse secùtus est eum: & álios núntios in Aser, & Zábulon, & Néphtalim, qui occurrérunt ei. Dixítque Gédeon ad Dóminum: Si salvum facis per manum meam Israël, sicut locùtus es, ponam hoc vellus lanæ in área: si ros in solo véllere fúerit, & in omni terra síccitas, sciam quòd per manum meam, sicut locùtus es, liberábis Israël. Factúmque est ita. Et de nocte consúrgens, exprésso véllere, concham complévit rore. Dixítque revérsus ad Dóminum: Ne irascátur furor tuus contra me si adhùc semel tentávero, signum quærens in véllere. Oro ut solum vellus siccum sit, & omnis terra rore madens. Fecítque Dóminus nocte illà ut postuláverat: & fuit síccitas in solo véllere, & ros in omni terra. Cap. 7. Igitùr Jeróbaal qui & Gédeon, de nocte consúrgens, & omnis pópulus cum eo, venit ad fontem qui vocátur Harad: erant autem castra Mádian in valle ad septentrionálem plagam collis excélsi. Dixítque Dóminus ad Gédeon: Multus tecum est pópulus, nec tradêtur Mádian in manus ejus: ne gloriétur Israël contra me, & dicat: Meis víribus liberátus sum. Lóquere ad pópulum, & cunctis audiéntibus prædica: Qui formidolósus est & tímidus, revertâtur. Recesserúntque de monte Gálaad, & revérsi sunt ex pópulo vigínti míllia virórum, & tantùm decem míllia remansérunt. Dixítque Dóminus ad Gédeon: Adhùc pópulus multus est, duc eos ad aquas, & ibi probábo illos: & de quibus díxero tibi ut tecum vadant, ipsi pergant: quem reprobávero, revertàtur. Cùmque descendísset pópulus ad aquas, dixit Dóminus ad Gédeon: Qui linguâ lambúerint aquas, sicut solent canes lámbere, separábis eos seórsùm: qui autem curvátis génibus bíberint, in áltera parte erunt. Fuit itaque númerus eórum, qui manu ad os projiciéntes aquas lambuérunt, trecénti viri: omnis autem réliqua multitùdo flexo póplite bíberat. Et ait Dóminus ad Gédeon: In trecéntis viris, qui lambúerunt aquas, liberábo vos, & tradam in manu tua Mádian: omnis autem réliqua multitùdo revertàtur in locum suum. Sumptis ítaquè pro número cibáriis & tubis, omnem réliquam multitúdinem abire præcépit ad tabernácula sua: & ipse cum trecéntis viris se certámini dedit. Castra autem Mádian erant subter in valle. Eàdem nocte dixit Dóminus ad eum: Surge, & descénde in castra: quia trádidi eos in manu tua: sin autem solus ire formídas, descéndat tecum Phara puer tuus. Et cum audíeris quid loquántur, tunc confortabúntur manus tuæ, & secúrior ad hostium castra descéndes. Descéndit ergo ipse, & Phara puer ejus in partem castrórum, ubi erant armatòrum vigíliæ. Mádian autem & Amalec, & omnes orientáles pópuli, fusi jacébant in valle, ut locustárum densitùdo: caméli quoque innumerábiles erant, sicut aréna, quæ jacet in líttore maris. Cùmque venísset Gédeon, narrábat áliquis sómnium próximo suo: & in hunc modum referébat quod víderat: Vidi sómnium, & videbâtur mihi quasì subcenirícius panis ex hórdeo volvi, & in Mádian castra descéndere: cùmque pervenísset ad tabernáculum, percússit illud, atque subvértit, & terræ fúnditùs coæquávit. Respóndit is, cui loquebâtur: Non est hoc áliud, nisi glàdius Gedeónis filii Joas viri Israëlítæ: trádidit enim Dóminus in manus ejus Mádian, & ómnia castra ejus. Cùmque audísset Gédeon sómnium, & interpretatiónem ejus, adorávit: & revérsus est ad castra Israël, & ait: Súrgite, trádidit enim Dóminus in manus nostras castra Mádian. Divisítque trecéntos viros in tres partes, & dedit tubas in mánibus eórum, lagenásque vácuas

ac

ac lámpades in médio lagenârum. Et dixit ad eos: Quod me fácere vidéritis, hoc fácite: ingrédiar partem castrôrum, & quod fécero sectámini. Quandò personúerit tuba in manu mea, vos quoque per gyrum castrôrum in circúitu clángite & conclamâte, Dómino & Gedeóni. Ingressúsque est Gédeon, & trecénti viri qui erant cum eo, in partem castrôrum, incipiéntibus vigíliis noctis médiæ, & custódibus suscitátis, cœpérunt búccinis conclamâre, complódere & inter se lagénas. Cùmque per gyrum castrôrum in tribus personárent locis, & hydrias confregíssent, tenuérunt sinístrâ lámpades, & déxterâ sonántes tubas, clamaverúntque: Gládius Dómini & Gedeónis: stantes sínguli in loco suo per circúitum castrôrum hostílium. Omnia ítaque castra turbâta sunt, & vociferántes, ululantésque fugérunt: & nihilóminus insistébant trecénti viri búccinis personántes. Immísit Dóminus gládium in ómnibus castris, & mútuâ se cæde truncavérunt, fugiéntes usque in Bethséca, & crepídinem Abelmehúla in Tebbath. Conclamántes autem viri Israël de Néphtali, & Aser, & omni Manásse, persequebántur Mádian. Misítque núntios in omnem montem Ephraïm, dicens: Descéndite in occúrsum Mádian, & occupâte aquas usque in Béthbera atque Jordânem. Clamavítque omnis Ephraïm, & præoccupâvit aquas atque Jordânem usque in Béthbera. Apprehensósque duos viros Mádian, Oreb & Zeb, interfécit Oreb in petra Oreb, Zeb vero in torculári Zeb. Et persecúti sunt Mádian, cápita Oreb & Zeb portántes ad Gédeon transfluénta Jordánis. ℟. Amen.

Antíphona 1. Citò nos prævéniat misericórdia tua, Dómine. Psalmus 78.

Orátio

Citò antícipet nos misericórdia tua, Dómine; quos nec consolátio spei, nec fidúcia mériti, nec opitulátio susténtat auxílii; sed inter reátum, vexationésque jactátos urget vel consciéntia facínorum, vel últio peccatôrum: líbera nos propter glóriam nóminis tui; & propítius esto peccátis nostris propter nomen tuum: ut cum utrámque rem propter te féceris, & sólitâ pópulum tuum pietâte respéxeris; glória tibi detur ex liberatióne, & propitiátio nobis tuo accédat ex nómine. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 2. Exultâte Deo adjutóri nostro: jubilâte Deo Jacob. Psalmus 80.

Orátio.

Exultémus tibi Dómine, quem adjutórem nostrum cognóscimus, & fatêmur: propter quod étiam tibi júbila in desidériis súmimus, in doctrína psalmum, in mortificatióne réddimus tympanum: te enim laudándo festa perágimus, tuorúmque recordatióne mirabílium jocundámur: Concéde ítaque nobis Dómine, ut qui tua recólimus benefícia, tua percipiâmus & præmia. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 3. Surge Deus, júdica terram: quóniam tu dominàris in ómnibus géntibus. Psalmus 81.

℟. Numquid in ætérnum repéllet Deus, aut non appônat, ut benefáciat adhùc; aut in finem misericórdiam suam abscidet? P. A progénie in progéniem. Aut numquid oblivíscètur miseréri Deus? ℣. Convérte nos Deus salutàris noster: & ne in ætérnum irascàris nobis, neque exténdas iram. P. A progénie. ℣. Glória, &c. Reiterêtur ℟.

Preces. Réspice placábilis Dómine salvâtor omnipotens. P. Miserère, & exáudi nos. ℣. Exténsis ad te mánibus, Pater summe, confúgimus: convértere ad nos pium intúitum. P. Miserère. ℣. Effúnde super fáciem terræ largíssimam plúviam, & præsta cunctis, quæ póstulant. P. Miserère. ℣. Meménto nostri Dómine miseràtor, & pátiens: qui ante sæcula vivis perénnis Rex. P. Miserère. ℣. Peccâta pœniténtibus tu ignósce, & débita dimítte: jam nostra indúlge crímina. P. Miserère.

Hymnus. O Nazarêne. fol. 144.

Orátio.

Exúrge Dómine, qui júdicas terram: & qui fidem ómnium géntium pius posséssor inhábitas, ne patiàris nos in ténebris remanère; sed fac nos lumen tuæ veritàtis aspícere: ut fundaménta fidei nostræ non super arênam, quam turbo dejíciat, ædificémus; sed supra petram, cujus tu es firmitas conlocémur.

Pater noster.

Ad Sextam.

Léctio libri Daniêlis Prophétæ. *Capítulo 9.* ℟. Deo grátias.

Justus Dóminus Deus noster in ómnibus opéribus suis, quæ fecit: non enim audívimus vocem ejus. Et nunc Dómine Deus noster, qui eduxísti pópulum tuum de terra Ægypti in manu Móysi, & fecísti tibi nomen secúndùm diem hanc; peccávimus, ini-

qui-

quitátes fécimus, Dómine in omnem juſtítiam tuam: avertátur óbſecro ira tua, & furor tuus à civitáte tua Hieruſalem, & à monte ſancto tuo. Propter peccáta enim noſtra, & iniquitátes patrum noſtrórum, Hieruſalem & pópulus tuus in opprobrium ſunt ómnibus per circúitum noſtrum. Nunc autem Dóminus Deus noſter exáudi oratiónem ſervi tui, & preces ejus: & oſténde fáciem tuam ſuper ſanctuárium tuum, quod deſértum eſt propter temetípſum. Inclína Deus meus aurem tuam, & exáudi: áperi óculos tuos, & vide deſolatiónem noſtram, & civitátem, ſuper quam invocátum eſt nomen ſanctum tuum: neque enim in juſtificatiónibus noſtris proſternimus preces ante fáciem tuam, ſed in miſeratiónibus tuis multis. Exáudi Dómine, placáre Dómine: atténde Dómine, & fac: ne moréris propter temetípſum Deus meus: quia nomen tuum invocátum eſt ſuper civitátem, & ſuper pópulum tuum. ℟. Amen.

Antíphona 1. Deus quis ſimilis tibi? ne táceas, neque ſíleas, Deus. Pſalmus 82.

Orátio.

EXúrge, ne táceas, neque compeſcáris Deus; ſed quia odiéntes te, extulérunt caput; imple fácies eórum ignomíniâ; ut nomen tuum cógnitâ confuſióne perquírant; & pópulum tuum ſalva; ut teſtimónium tuæ virtútis intélligant: eſto propítius ſuper hereditátem tuam; qui ſolus es Altíſſimus ſuper omnem terram. ℟. Amen. Per miſericórdiam.

Antíphona 2. Cognóſcant gentes, quóniam nomen tibi Dóminus: tu ſolus Altíſſimus ſuper omnem terram. Pſalmus 82.

Orátio.

COgnóſcant gentes Chriſte, quod nomen tibi ſit Dóminus; pro quibus es patíbulo crucis adpénſus: quoſque ignávia ignorántiæ dedit, ſciéntia reſtítuat conditóri: ut fide convertátur conſciéntia; & ſpe lætétur in glória. ℟. Amen. Per miſericórdiam.

Antíphona 3. Quia tu Dómine ſuávis, ac mitis es & multùm miſéricors invocántibus te. Pſalmus 85.

℟. Non ſecúndùm peccáta noſtra fácias nobis, Deus: neque ſecúndùm iniquitátes noſtras reddas nobis. P. Meménto, Dómine, quòd terra ſumus. ℣. Sicut miſerétur pater fíliis, ità miſerére nobis: quia tu ſcis figméntum noſtrum. P. Meménto. ℣. Glória, &c. Reiterétur ℟.

Preces. Chriſte Redémptor pius animárum, exáudi gémitus fléntium. P. Et miſerére. ℣. Atténde, Deus, Eccléſiam tuam: & cunctis dona indulgéntiam, pro quibus pietátem poſtulámus. P. Et miſerére. ℣. Meménto noſtri, quia pulvis ſumus: íterùm in terram redígimur; tu nos refórma in méliùs. P. Et miſerére. ℣. Ignóſce vivis, ignóſce defúnctis, captívis reſtáura pátriam, & cunctis dona, quæ póſtulant. P. Et miſerére. ℣. Dimítte noxam, dimítte peccáta, dimítte cunctórum débita, ómnibus tríbue véniam. P. Et miſerére.

Hymnus. O Nazaréne, lux. fol. 144.

Capítula.

MIſerére Dómine ad te totâ die clamántibus; téque in tribulatióne invocántibus exíſte propítius: ut in quibus majeſtátem tuam adorándo laudámus, dignè ſuſcípias; & pro quibus te timémus, pius ignóſcas. Timóris ígitur tui obediéntiâ corda noſtra lætífica; & conſolatiónis dulcédine dubietátem noſtræ mentis confórta: ſed quia tu ſuávis ac mitis es, ſuavitátem ex tua indulgéntia hauriámus; & in retribuéndo pium te mitémque ſentiámus.

Pater noſter.

Ad Nonam.

Sapiéntiæ Salomónis. *Capítulo 6.*

℟. Deo grátias.

FIli, Mélior eſt ſapiéntia quàm vires: & vir prudens quàm fortis. Audíte ergo reges, & intellígite, & díſcite júdices finium terræ. Præbéte aures vos, qui continétis multitúdinem, & placétis vobis in turbis natiónum: quóniam data eſt à Dóminò poteſtas vobis, & virtus ab Altíſſimo, qui interrogábit ópera veſtra, & cogitatiónes ſcrutábitur: quóniam cùm eſſétis miniſtri regni illius, non rectè judicáſtis neque cuſtodíſtis legem juſtítiæ, neque ſecúndùm voluntátem Dei ambuláſtis. Horréndè & citò apparébit vobis: quóniam judícium duríſſimum in his, qui præſunt, fiet. Exíguo enim concéditur miſericórdia: poténtes autem poténtèr torménta patiéntur. Non enim ſúbtrahet perſónam cujúſque Deus, qui eſt ómnium dominátor, nec reverébitur magnitúdinem cujúſquam: quóniam puſíllum & magnum ipſe fecit, & æquáliter cura eſt illi de ómnibus. ℟. Amen.

Léctio libri Júdicum. *Capítulo 8.*

℟. Deo grátias.

IN illis diébus: Cùm veníſſet Gédeon ad Jordánem, tranſivit eum cum trecéntis vi-

viris, qui secum erant: & præ lassitúdine, fugiéntes pérsequi non póterant. Dixítque ad viros Soccóth: Date, óbsecro, pópulo qui mecum est, panes, quia valdè defecérunt: ut possímus pérsequi Zébeë & Sálmana reges Mádian. Respondérunt príncipes Soccóth: Fórsitan palmæ mánuum Zébeë & Sálmana in manu tua sunt, & idcírco póstulas ut demus exercítui tuo panes? Quibus ille ait: Cùm ergò tradíderit Dóminus Zébeë & Sálmana in manus meas, cónteram carnes vestras cum spinis tribulísque desérti. Et indè conscéndens, venit in Phánuël: locutúsque est ad viros loci illius simília. Cui & illi respondérunt, sicut respónderant viri Soccóth. Dixit ítaque eis: Cum revérsus fúero victor in pace, déstruam turrim hanc. Zébeë autem & Sálmana requiescébant cum omni exércitu suo. Quíndecim enim míllia viri remánserunt ex ómnibus turmis orientálium populórum, cæsis centum vigínti míllibus bellatórum educéntium gládium. Ascendénsque Gédeon per viam eórum qui in tabernáculis morabántur ad orientálem plagam Nobe, & Jécbaa, percússit castra hóstium, qui secúri erant, & nihil advérsi suspicabántur. Fugerúntque Zébeë & Sálmana, quos pérsequens Gédeon comprehéndit, turbáto omni exércitu eórum. Reverténsque de bello ante solis ortum, apprehéndit púerum de viris Soccóth: interrogavítque eum nómina príncipum & seniórum Soccóth, & descrípsit septuagínta & septem viros. Venítque ad Soccóth, & dixit eis: En Zébeë & Sálmana, super quibus exprobrástis mihi, dicéntes: Fórsitàn manus Zébeë & Sálmana in mánibus tuis sunt? & idcírcò póstulas ut demus viris, qui lassi sunt & defecérunt, panes. Tulit ergo senióres civitátis & spinas desérti ac tríbulos, & contrívit cum eis, atque commínuit viros Soccóth. Turrim quoque Phánuël subvértit, occísis habitatóribus civitátis. Dixítque ad Zébeë & Sálmana: Quales fúerunt viri, quos occidístis in Thabor? Qui respondérunt: Símiles tui, & unus ex eis quasi fílius regis. Quibus ille ait: Fratres mei fuérunt, fílii matris meæ. Vivit Dóminus, si servassètis eos, non vos occíderem. Dixítque Jethér primogénito suo: Surge, & intérfice eos. Qui non edúxit gládium: timèbat enim, quia adhùc puer erat. Dixerúntque Zébeë & Sálmana. Tu surge, & írrue in nos: quia juxta ætátem robur est hóminis. Surrexítque Gédeon, & interfècit Zébeë & Sálmana: & tulit ornaménta ac bullas, quibus colla regálium camelórum decorári solent. Dixerúntque omnes viri Israël ad Gédeon: Domináre nostrì tu, & fílius tuus, & fílius fílii tui: quia liberásti nos de manu Mádian. Quibus ille ait: Non dominàbor vestrì, neque dominábitur in vos fílius meus, sed dominábitur vobis Dóminus. Dixítque ad eos: Unam petitiònem póstulo à vobis: Date mihi ináures ex præda vestra. Ináures enim áureas Ismaelítæ habère consuéverant. Qui respondérunt: Libentíssimè dábimus. Expandentésque super terram pállium, projecérunt in eo ináures de præda: & fuit pondus postulatárum ináurium, mille septingénti auri sicli, absque ornaméntis, & monílibus, & veste purpúreâ, quibus Mádian reges uti sóliti erant, & præter torques áureas camelórum. Fecítque de eo Gédeon Ephod, & pósuit illud in civitáte sua Ephrá. Fornicatúsque est omnis Israël in eo, & factum est Gedeóni & omni dómui ejus in ruínam. Humiliátus est autem Mádian coram fíliis Israël, nec póterant ultrà elevàre cervícem: sed quièvit terra per quadragínta annos, quibus præfuit Gédeon. Abiit ítaque Jeróbaal fílius Joas, & habitàvit in domo sua: habuítque septuagínta fílios, qui egréssi sunt de fémore ejus: eò quòd plures habèret uxóres. Concubìna autem illius, quam habèbat in Sichem, génuit ei fílium nómine Abímelech. Mortuúsque est Gédeon fílius Joas in senectúte bona, & sepúltus est in sepúlchro Joas patris sui. ℟. Amen.

Antíphona 1. Dómine, refúgium factus es nobis, à generatióne in progénie. Psalm. 89.

Orátio.

Esto refúgium nostrum Dómine; plebémque tuam pátrio gubernáculo rege: ac sicut à sæculis patrum tua sensérunt remédia; ita nostra in sæcula tua intélligant benefícia. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona 2. Bonum est confitéri Dómino, & psállere nómini tuo Altíssime. Psalm. 91.

Orátio.

Bonum est nos tibi Dómino confitéri, tuóque altíssimo nómini psállere: ut nos & conféssio à perículis éruat; & psalléndi indústria coram te gratióres exhíbeat. ℟. Amen. Per.

Antíphona 3. Non repéllet Dóminus plebem suam: & hereditátem suam non derelínquet. Psalmus 93.

Hymnus. O Nazaréne, lux. fol. 144

Orá-

Orátio.

NOn repéllas, Dómine, plebem, quam mercâtus es; nec derelínquas hereditàtem, pro qua in cruce appénſus es: ſed quoúſque juſtítia, nùnc occúlta, maniféſto cláreat in judício, pietàte porréctâ nos rege: & secúndùm multitúdinem dolòrum noſtròrum tuâ nos lætífica exhortatióne: ut qui dolòrem nùnc fingis in præcépto, futúro réquiem nobis concèdas in sæculo.

Pater noſter.

Ad Véſperum.

Lauda. Dóminus illuminátio mea, & ſalus mea, quem timêbo? Dóminus ſit. ℟. Et cum.

Antíphona. Præoccupèmus faciem Dei in confeſſiòne: & in pſalmis jubilèmus ei. Pſalmus 94.

Lauda. Bonitâtem fecísti cum ſervo tuo Dómine: P. Secúndùm verbum tuum vivífica me. ℣. Bonitâtem, & diſciplinam, & ſciéntiam doce me: quia mandátis tuis crédidi. P. Secúndùm. ℣. Glória, & honor. P. Secúndùm.

Hymnus. Chriſte, qui regis ómnia. fol. 168.

Capítula.

DEus, qui in hac veſpertíni témporis ſucceſſiòne humánæ fragilitáti quiètis dona conceſſíſti: concède precâmur, ut, dùm his beneficiis útimur opportúnis, beneficiòrum quoque intelligâmus auctòrem.

Pater noſter. Humiliàte vos benedictióni. Dóminus ſit. ℟. Et cum.

Benedíctio.

BEnedicat vos de excélſis Omnípotens. ℟. Amen. Labòrem veſtrum seréno vultu inténdat, & petitiónes vultu pio exáudiat. ℟. Amen. Opus veſtrum ſibi placère inſtítuat, & vitam veſtram in ſanctitâte, & pace cuſtódiat. ℟. Amen. Per.

Lauda. Quómodò diléxi.

Orátio. Da nobis Dómine. fol. 236.

SEXTA FERIA.

Ad Matutinum.

Antíphona. Glória mea, & exáltans. Pſálmus 3.

& Orátio. Glória noſtra Deus noſter. f. 156.

Antíphona 1. Rectè judicàte filii hóminum. Pſalmus 57.

Orátio.

DEus, cujus ſunt elóquia caſta, & judícia recta; tríbue nobis, caſto ore verba tua deprómere; & corde puríſſimo judiciòrum tuòrum mandâta ſervàre: Exténde ítaque arcum tuum ob defenſiònem noſtram; & ad infirmánda inimicòrum conſília, ſpirituália dírige tela; moláſque confrínge leònum, qui tuum demolíre nitúntur ſceptrum: in te lætètur cópia redemptòrum, qui es corôna juſtòrum: tibíque decantèmus pſalmum lætítiæ; cujus múnere pervenitur ad fructum juſtítiæ. ℟. Amen. Per miſericórdiam.

Antíphona 2. Líberet nos Dómine déxtera tua, & bráchium ſanctum tuum. Pſalm. 97.

Orátio.

LIberet nos, Dómine, déxtera tua: imperiòque tuo flecte arrogántium corda: ut Gentes veritàtis advéntu claréſcant; & osténſam ſibi ſalûtem cordis humilitàte suscípiant. ℟. Amen. Per miſericórdiam.

Antíphona 3. Clamor noſter ad te pervéniat. Et ne avértas fáciem tuam à nobis. Pſalmus 101.

Orátio.

EXáudi Deus oratiònem noſtram; & clamor noſter ad te remóto impediménto pervéniat: quacúmque autem die te invocavérimus, velóciter tibi noſtra patéſcat orátio: nec avértas fáciem tuam à gemítibus; nec gubernatiònem tuam à noſtris cohíbeas móribus: ut gratulèmur adipíſci poſtulâta; dùm ad te noſtra pervénerint deſidéria. ℟. Amen. Per miſericórdiam.

℟. Væ nobis, quóniam peccávimus: P. Propter hoc factum eſt in dolòre cor noſtrum: & obſcuráti ſunt óculi noſtri ſuper montem Sion, quóniam exterminàtus eſt: vulpes tranſiérunt per eam. ℣. Peccávimus in conſpéctu tuo, & idcírcò tradidíſti nos in manu iniquitàtis noſtræ. P. Propter. ℣. Glória, & honor. P. Propter.

IN LAUDIBUS.

Antíphona. Avérte fáciem tuam à peccátis noſtris Dómine: & omnes iniquitátes noſtras dele. Pſalmus 50.

Orátio. Avérte fáciem tuam. fol. 161.

Ad Cánticum.

Antíphona. Conſtítue pópulum tuum, Dómine, in loco ſancto tuo.

Cánticum. Dómine Deus ómnium. fol. 17.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Exúrge glória mea, exúrge pſaltérium, & cíthara: exúrgam dilúculò, & confitèbor Dómino. ℣. Parâtum cor noſtrum, Deus, parâtum cor noſtrum: cantâbo, & pſallam in glória mea.

Cánticum. Benedíctus es Dómine. fol. 6.

Lauda. Laudâte Dóminum omnes Angeli ejus:

ejus : laudáte eum omnes virtútes ejus. Laudáte eum sol & luna. P. Laudáte.

Léctio libri Júdicum. *Capítulo* 13.

℟. Deo grátias.

IN illis diébus : Erat vir quidam de Saraá, de stirpe Dan, nómine Mánuë, habens uxórem stérilem. Cui appáruit Angelus Dómini, & dixit ad eam : Stérilis es, & absque líberis : sed concípies & páries filium; cujus nõn tanget caput novácula : erit enim nazaræus ab infántia suà, & ex matris útero, ipse incípiet liberáre Israël de manu Philisthinórum. Quæ cùm venísset ad maritum, dixit ei : Vir Dei venit ad me habens vultum Angélicum, terríbilis nimìs. Quem cùm interrogássem, quis esset, aut unde venísset, aut quo nómine vocarétur, nóluit mihi dícere: sed hoc respóndit: Ecce concípies & páries filium : cave ne vinum bibas, nec síceram, & ne áliquo vescàris immúndo : erit enim puer nazaræus ab infántia sua, & ex útero matris usque ad diem mortis suæ. Orávit ítaque Mánuë ad Deum, & ait : Obsecro Dómine, ut vir, quem misísti, véniat íterùm, & dóceat nos, quid debeàmus fácere de púero, qui nascitúrus est. Exaudivítque Dóminus precántem Mánuë, & appáruit rursùm Angelus Dómini uxóri ejus sedénti in agro: Mánuë autem maritus ejus non erat cum ea. Quæ cùm vidísset Angelum festinávit, & cucúrrit ad virum suum : dixítque ei: Ecce appáruit mihi, quem ante víderam. Qui surréxit, & secútus est uxórem suam : veniénsque ad virum, dixit ei : Tu es qui locútus es mulíeri ? Et ille respóndit : Ego sum. Cui Mánuë : Quandò, inquit, sermo tuus fúerit explétus, quid vis ut fáciat puer? aut quod observáre debeàmus ? Dixítque Angelus Dómini ad Mánuë : Ab ómnibus, quæ locútus sum uxóri tuæ, abstíneat se : & quidquid ex vínea náscitur, non cómedat: vinum & síceram non bibat, nullo vescátur immúndo : & quod ei præcépi, ímpleat atque custódiat. Dixítque Mánuë ad Angelum Dómini : Obsecro te ut acquiéscas précibus meis, & faciémus tibi hœdum de capris : cui respóndit Angelus Dómini : Si me cogis, non cómedam panes tuos : si autem vis holocáustum fácere, offer illud Deo. Et nesciébat Mánuë quòd Angelus Dómini esset. Dixítque ad eum : Quod est tibi nomen, ut, si sermo tuus fúerit explétus, honorificémus te ? Cui ille respóndit : Nomen meum est mirábile. Tulit ítaque Mánuë hœdum de capris, & libaménta, & pósuit super petram, ófferens Dómino, qui fecit mirabília : ipse autem & uxor ejus intuebántur. Cùmque ascénderet flamma altàris in cœlum, Angelus Dómini páritèr in flamma ascéndit. Quod cùm vidíssent Mánuë & uxor ejus, proni cecidérunt in terram, & ultrà non eis appáruit Angelus Dómini. Statímque intelléxit Mánuë Angelum esse Dómini, & dixit ad uxórem suam : Morte moriémur, quia vídimus Deum. Cui respóndit múlier : Si Dóminus nos vellet occídere, de mánibus nostris holocáustum & libaménta non suscepísset, nec ostendísset nobis hæc ómnia, neque ea quæ sunt ventúra dixísset. Péperit ítaque filium & vocàvit nomen ejus Samson. Crevítque puer, & benedíxit ei Dóminus. Cœpítque Spíritus Dómini esse cum eo. ℟. Amen.

Hymnus. Ætérne lucis Cónditor. fol. 170.

Capítula.

PArátum cor nostrum, Dómine, eò quòd placéris múnere, comple : ut te cognitióne veri laudémus, & reformáti in méliùs in tuo honóre lætémur.

Pater noster.

Lauda. Bonitátem fecísti cum servo tuo Dómine, P. Secúndùm verbum tuum vivífica me. ℣. Bonitátem, & disciplínam, & sciéntiam doce me : quia mandátis tuis crédidi. P. Secúndùm. ℣. Glória, & honor Patri. P. Secúndùm verbum.

Orátio.

BOnitátem & disciplínam & sciéntiam doce nos Dómine : ut nec malítia ásperos; nec desídia remíssos; nec stultítia reddat ignávos. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, Deus. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum.

Ad Tértiam.

Ecclesiástici Salomónis. *Capítulo* 25.

℟. Deo grátias.

FIli, Omnis plaga, tristítia cordis est: & omnis malítia, nequítia mulíeris. Et omnem plagam, & non plagam vidébit cordis : & omnem nequítiam, & non nequítiam mulíeris : & omnem obdúctum, & non obdúctum odiéntium : & omnem vindíctam, & non vindíctam inimicórum. Non est caput néquius super caput cólubri : & non est ira super iram inimíci. Commorári leóni, & dracóni placébit, quàm habitáre cum mulíere nequam. Nequítia mulíeris immútat fáciem ejus: & obcæcat vultum suum tanquàm ursus: & quasi saccum osténdit. In médio proximórum

rum

Digitized by Google

rum ingémuit vir ejus, & áudiens suspirâvit módicùm. Brevis omnis malítia super malítiam mulíeris, sors peccatòrum cadat super illam. Sicut ascénsus arenòsus in pédibus veteráni, sìc múlier linguàta hómini quiéto. Múlier si primátum hábeat, contrária est viro suo. Cor húmile, & fácies tristis, & plaga mortis, múlier nequam. Manus débiles, & génua dissolùta, múlier, quæ non beatíficat virum suum. A mulíere inítium factum est peccáti, & per illam omnes mórimur. Múlier fortis obléctat virum suum, & annos vitæ illius in pace implèbit. ℟. Amen.

Léctio libri Júdicum. *Capítulo* 14.

℟. Deo grátias.

IN illis diébus: Descéndit Samson in Thamnathá: vidénsque illic mulíerem de filiábus Philísthiim, ascéndit, & nuntiàvit patri suo, & matri, dicens: Vidi mulíerem in Thamnathá de filiábus Philisthinòrum: quam quæso ut mihi accipiàtis uxòrem. Cui dixérunt pater & mater sua: Numquid non est múlier de filiábus fratrum tuòrum, & in omni pópulo meo, quia vis accípere uxòrem de Philísthiim, qui incircumcísi sunt? Dixítque Samson ad patrem suum: Hanc áccipe mihi: quia plácuit óculis meis. Paréntes autem ejus nesciébant quòd res à Dómino fieret, & quæreret occasiónes contra Philísthiim, qui dominabántur Israël. Descéndit ítaque Samson cum patre suo, & matre in Thamnathá. Cùmque venissent ad víneas óppidi appáruit cátulus leònis sævus, rúgiens, & occúrrit ei. Irruit autem Spíritus Dómini in Samson, & dilaceràvit leònem, quasi hœdum in frusta concérperet, nihil omninò habens in manu: & hoc patri nóluit indicàre. Descendítque, & locútus est mulíeri, quæ placúerat óculis ejus. Et post alíquos dies revértens ut accíperet eam, declinàvit ut vidéret cadáver leònis, & ecce exámen apum in ore leònis erat ac favus mellis. Quem cùm sumpsísset in mánibus, comedèbat in via: veniénsque ad patrem suum & matrem, dedit eis partem, qui & ipsi comedérunt: nec tamen eis vóluit indicàre quòd mel de córpore leònis assúmpserat. Descéndit ítaque pater ejus ad mulíerem, & fecit filio suo Samson convívium. Sic enim júvenes fácere consuéverant. Cùm ergo cives loci vidíssent illum, dedérunt ei sodáles, qui essent cum eo trigínta. Quibus locútus est Samson: Propònam vobis problêma: quod si solvéritis mihi intrà septem dies convívii, dabo vobis trigínta síndones, & tótidem túnicas: sin autem vos non potuéritis sólvere, vos dábitis mihi trigínta síndones, ejusdémque númeri túnicas. Qui respondérunt ei: Propòne problêma, ut audiámus. Dixítque eis: De comedénte exivit cibus, & de forti egréssa est dulcèdo: nec potuérunt per tres dies propositiònem sólvere. Cùmque adésset dies séptimus, dixérunt ad uxòrem Samsònis: Blandìre viro tuo, & suàde ei, ut índicet tibi quid signíficet problêma: quod si fácere nolúeris, incéndimus te, & domum patris tui: an idcírcò vocástis nos ad núptias ut spoliarètis? Quæ fundèbat apud Samson láchrymas, & querebàtur dicens: Odis me, & non díligis: idcírcò problêma, quod proposuísti filiis pópuli mei non vis mihi expónere. At ille respóndit: Patri meo & matri nólui dícere: & tibi indicàre pótero? Septem ígitur diébus convívii flebat apud eum: tandémque die séptimo cùm ei molésta esset, expósuit. Quæ statim indicàvit cívibus suis. Et illi dixérunt ei die séptimo ante solis occúbitum: Quid dúlcius melle, aut quid leòne fórtius? Qui ait ad eos: Si non arassètis cum vítula mea, non invenissètis propositiònem meam. Irruit ítaque in eo spíritus Dómini, descendítque Ascalònem, & percússit trigínta viros: quorum ablátas vestes dedit iis qui problêma sólverant. Iratúsque nimis ascéndit in domum patris sui: uxor autem ejus accêpit maritum de amícis ejus & prónubis. Capít. 15. Post aliquántum autem témporis, cùm dies trítici messis instárent, venit Samson, vísere volens uxòrem suam, & áttulit ei hœdum de capris. Cùmque cubículum ejus sólitò vellet intràre, prohíbuit eum pater illius, dicens: Putávi quòd odísses eam, & ídeò trádidi illam amíco suo: sed habet sorórem, quæ júnior & púlchrior illà est, sit tibi pro ea uxor. Cui respóndit Samson: Ab hac die non erit culpa in me contra Philisthæos: fáciam enim vobis mala. Perrexítque & cepit trecéntas vulpes, caudásque eàrum junxit ad caudas, & faces ligàvit in médio: quas igne succéndens, dimisit, ut huc illúcque discúrrerent. Quæ statim perrexérunt in ségetes Philisthinòrum. Quibus succénsis, & comportátæ jam fruges, adhùc stantes in stípula, concrematæ sunt, in tantum, ut víneas quoque, & olivèta flamma consúmeret. Dixerúntque Philísthiim: Quis fecit hanc rem? Quibus dictum est:

Samson gener Thamnathæi: quia tulit uxòrem ejus, & álteri trádidit, hæc operàtus est. Ascenderúntque Philísthiim: & combussérunt tam mulíerem quàm patrem ejus. Quibus ait Samson: Licèt hæc fecéritis, tamen adhùc ex vobis éxpetam ultiònem, & tunc quiéscam. Percussítque eos ingénti plagâ, ita ut stupéntes suram fémori impónerent. Et descéndit, & habitàvit in spelúnca petræ Etham. Igitur ascendéntes Philísthiim in terram Judá, castrametáti sunt in loco, qui pósteà vocàtus Lechi, id est, Maxílla, ubi eòrum est fusus exércitus. Dixerúntque ad eos de tribu Judá: Cur ascendístis advérsùm nos? Qui respondérunt: Ut ligémus Samson, vénimus, & reddàmus ei quæ in nos operàtus est. Descendérunt ergo tria míllia viròrum de Judá, ad spelúncam sílicis Etham, dixerúntque ad Samson: Nescis quòd Philísthiim ímperent nobis? quare hoc fácere voluísti? Quibus ille ait: Sicùt fecérunt mihi, feci eis. Ligàre, ínquiunt, te vénimus, & trádere in manu Philisthinòrum. Juràte ergo, inquit, mihi quòd non me occidàtis. Dixérunt: Non te occidèmus. Ligaverúntque eum duòbus novis fúnibus, & tulérunt eum de petra Etham. Qui cum venísset ad locum Maxíllæ, & Philísthiim vociferántes occurríssent ei, írruit Spíritus Dómini in eum: & sicut solent ad ardòrem ignis ligna consúmi, ita víncula quibus ligàtus erat, dissipàta sunt & solùta. Inventámque maxíllam, id est, mandíbulam ásini, quæ jacèbat, arrípiens, interfècit in ea mille viros; & ait: In maxílla ásini, in mandíbula pulli asinàrum delévi eos, & percússi mille viros. Cùmque hæc canens verba complésset, projècit mandíbulam de manu, & vocàvit nomen loci illius Ramathléchi, quod interpretàtur elevátio maxíllæ. Sitiénsque valdè, clamàvit ad Dóminum, & ait: Tu dedísti in manu servi tui salùtem hanc máximam atque victóriam: & en siti mórior, incidámque in manus incircumcisòrum. Apéruit ítaque Dóminus molàrem dentem in maxíllam ásini, & exiérunt ex eo aquæ. Quibus háustis, refocillàvit spíritum, & vires recèpit. Idcircò vocàtum est nomen loci illius, Fons invocántis de maxílla, usque in præséntem diem.

Léctio libri Osée Prophétæ. *Capítulo* 4.

℟. Deo grátias.

Audite verbum Dómini filii Israël, quia judícium Dómini cum habitatóribus terræ: non est enim véritas, & non est misericórdia, & non est sciéntia Dei in terra. Maledíctum, & mendácium, homicídium, & furtum, & adultérium inundavérunt, & sanguis sánguinem tétigit. Propter hoc lugèbit terra, & infirmábitur omnis qui hábitat in ea, in béstia agri, & in vólucre cœli: sed & pisces maris congregabúntur. Verúmtamen unusquísque non júdicet: & non arguàtur vir: pópulus enim tuus, sicut hi qui contradícunt sacerdóti. Et córrues hodiè, & córruet étiàm prophèta tecum: nocte tacère feci matrem tuam. Contícuit pópulus meus, eò quòd non habúerit sciéntiam: quia tu sciéntiam repulísti, repéllam te, ne sacerdótio fungàris mihi: & quia oblita es legis Dei tui, obliviscar filiòrum tuòrum & ego. Secúndùm multitúdinem eòrum sic peccavérunt mihi: glóriam eòrum in ignomíniam commutàbo. Peccàta pópuli mei cómedent, & ad iniquitàtem eòrum sublevábunt ánimas eòrum. Et erit sicut pópulus, sic sacérdos: & visitàbo super eum vias ejus, & cogitatiónes ejus reddam ei. Et cómedent, & non saturabúntur: fornicáti sunt, & non cessavérunt: quóniàm Dóminum dereliquérunt in non custodiéndo. Fornicátio enim, & vinum, & ebríetas aufert cor. Pópulus meus in ligno suo interrogàvit, & báculus ejus annuntiàvit ei: spíritus enim fornicatiònis decèpit eos, & fornicáti sunt à Deo suo. Super cápita móntium sacrificábant, & super colles accendébant thymíama; subter quercum, & pópulum, & terebínthum, quia bona erat umbra ejus: ídeò fornicabúntur filiæ vestræ, & sponsæ vestræ adúlteræ erunt. Non visitàbo super filias vestras cum fúerint fornicátæ, & super sponsas vestras cum adulteráverint: quóniam ipsi cum meretrícibus versabántur, & cum effeminátis sacrificábant, & pópulus non intélligens vapulàbit. Si fornicáveris tu Israël, non derelínquam saltem Juda: & nolíte íngredi in Gálgala, & ne ascendéritis in Betháven, neque juravéritis: Vivit Dóminus. Quóniam sicut vacca lascíviens declinàvit Israël: nunc pascet eos Dóminus, quasi agnum in solitúdine.

Antíphona 1. Elevávi fáciem meam ad Dóminum Deum, ut invenirem oratiònem, & misericórdiam. In jejúnio orávi Dóminum Deum, & dixi: Tu es Dóminus Deus magnus, & miséricors, qui custòdis testaméntum diligéntibus legem tuam. ℣. Dómine Deus virtùtum quis símilis tibi? potens es Dómine, & véritas tua in circúitu tuo. Psalmus 88.

Orá-

Orátio.

CHriste Jesu, Dei filius admirábilis, cui nullus inter filios Dei nec æquális extat, nec símilis; ad te Dómine precem nostram dirígimus, ut misericórdiam, quam pollícitus es serváre Sanctis, dignêris prorogáre convérsis: ac sic, quæsumus, nos moderámine disciplínæ córrigas, ut cleméntiam in ira non áuferas: nec prophanêtur testaméntum tuum ob admíssa facínora; sed temperêtur últio miseratióne supernâ: & ipse totum, quod displicet, ábluas; qui peccatóres ad te reverténtes justificándo gloríficas: quique nos esse voluísti ex níhilo id quod sumus; ipse concède, ut cœléstibus regnis apti, tecum sine fine vivâmus. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam Deus noster, &c.

Antíphona 2. Laudámini in nómine sancto ejus: lætêtur cor quæréntium Dóminum. Psalmus 104.

Orátio.

NArrántes mirabília tua, Dómine, sancto tuo lætêmur in nómine: da nobis te quæréndi solértiam; & inveniéndi tríbue efficáciam: ut te mereâmur aspícere, & vultûs tui semper ostensióne gaudêre. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona 3. Quærite Dóminum, & confortámini: quærite fáciem ejus semper. Psalmus 104.

℟. Numquid in ætérnum continêbis te, Dómine? tacêbis & afflíges nos nimis? P. Utinam disrúmperes cœlos, & descénderes ad liberándum nos. ℣. Facti sumus quasi in princípio, cùm non dominarêris nostri: neque invocarêtur nomen tuum super nos. P. Utinam disrúmperes. ℣. Glória, & honor Patri. P. Utinam.

Preces. Rogâmus te, Rex sæculórum, Deus sancte, P. Jam miserêre; peccávimus tibi. ℣. Audi clamántes, Pater altíssime, & quæ precâmur, clemens attríbue, exáudi nos Dómine. P. Jam miserêre. ℣. Indúlge lapsis, indúlge pérditis, dimítte noxam, áblue crímina, acclíves tu súbleva. P. Jam miserêre. ℣. Ne recordêris nostra facínora; sed indulgéndo nos omnes ádjuva: prostrátos tu réleva. P. Jam miserêre. ℣. Omnes in unum te, Sancte, póscimus, quæ postulâmus, tu dona lárgius: exáudi propítius. P. Jam miserêre; peccávimus tibi.

Hymnus. O Nazarêne, lux. fol. 144.

Orátio.

QUæréntibus te, Dómine, tríbue fortitúdinem; & quæréndi te júgiter infúnde sanctum amôrem: ut qui tuam desíderant cérnere fáciem, perniciósam mundi non áppetant voluptâtem: eósque sæculi blandiménta non detíneant usquequáque captívos; ut lux vultûs tui clarificet jam beátos.

Pater noster.

Ad Sextam.

Lectio libri Michææ Prophétæ. *Capítulo 3.* ℟. Deo grátias.

AUdite príncipes Jacob, & duces domûs Israël: Numquid non vestrûm est scire judícium, qui ódio habêtis bonum, & dilígitis malum: qui violénter tóllitis pelles eorum désuper eis, & carnem eôrum désuper óssibus eôrum? Qui comedérunt carnem pópuli mei, & pelles eôrum désuper expoliavérunt: & ossa eôrum confregérunt, & concidérunt sicut in lebête, & quasi carnem in médio ollæ. Tùnc clamábunt ad Dóminum, & non exáudiet eos: & abscóndet fáciem suam ab eis in témpore illo, sicut néquiter egérunt in adinventiónibus suis. Hæc dicit Dóminus super prophétas, qui sedúcunt pópulum meum: qui mordent déntibus suis, & prædicant pacem: & si quis non déderit in ore eôrum quíppiam, sanctíficant super eum prælium. Proptéreà nox vobis pro visióne erit, & ténebræ vobis pro divinatióne: & occúmbet sol super prophétas, & obtenebrábitur super eos dies. Et confundéntur qui vident visiónes, & confundéntur divíni: & opérient vultus suos omnes, quia non est respónsum Dei in eis. Verúmtamen ego replêtus sum fortitúdine spíritûs Dómini, judício, & veritâte. ℟. Amen.

Antíphona 1. Memor esto nostri Dómine in beneplácito pópuli tui. Psalmus 105.

Orátio.

BEnedic, Dómine Deus, Israël à sæculo & usque in sæculum; quem múltiplex creatûra multíplici naturárum varietáte conláudant: memor esto testaménti sancti tui; & pœníteat te secúndùm multitúdinem misericórdiæ tuæ: ut iniquitâtem, quam fécimus, & peccâtum, quod cum pátribus tráduce peccáti contráximus, te donánte, lachrymárum flumínibus cordísque gemítibus abluâmus. Líbera ígitur nos, Dómine, de manu spírituum odiéntium; & rédime de insídiis inimicôrum: quique verbo tuo crédimus, credulitâtis ipsius fortitúdine muniâmur;

Digitized by Google

mur; ac sic conféssio humílium, cœlórum alta conscéndat, ut à Verbo tuo salvátio nobis profúsa subvéniat. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 2. Vísita nos Dómine in salúte tua. Psalmus 105.

Orátio.

MEménto nostri, Dómine, in beneplácito pópuli tui, & in tuo nos vísita salutári: ut qui nostris cum pátribus coram te iniquè géssimus; à damnatiónis orígine & actuális peccáti contagióne, tuâ réduce grátiâ liberémur. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 3. Líbera nos, Dómine, propter nomen tuum: & notam fac nobis poténtiam tuam. Psalmus 105.

℟. Numquid non valet manus Dómini salvos nos fácere: aut grabábit aurem, P. Ut non exáudiat? Sed peccáta nostra inter nos, & Deum séparant. ℣. Numquid abbreviáta, & párvula facta est manus Dómini, ut salváre néqueat: aut tales sunt cogitatiónes ejus, P. Ut non exáudiat? Sed peccáta nostra inter nos, & Deum séparant. ℣. Glória, & honor. Reiterétur ℟.

Preces. Servi tui, Dómine, acclíves orant. P. Cum misericórdia ℣. Amove nostrum fácinus: & pelle quæ pavéscimus. P. Cum. ℣. Da véniam peccántibus, & fructum pœniténtibus. P. Cum. ℣. Mortem, famem, vel gládium à nobis procùl éffuga. P. Cum. ℣. Regem nostrum cum plébibus solve à crimínibus. P. Cum.

Hymnus. O Nazarène. fol. 144.

Orátio.

SAlvos nos fac, Dómine Deus noster, & in salúte tua vísita: nec iniquitàtis nostræ pœna, sed timóris tui nos humíliet disciplína; ut tuâ gloriémur in laude, & confiteámur in nómine: nos quoque ad vidéndum lætitiam electórum tuórum éxcitet bónitas; & ad laudándum regni tui adsístat heréditas.

Pater noster.

Ad Vésperas.

Lauda. Sol agnóvit occásum suum. Posuísti ténebras, & facta est nox. Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antíphona. Bene nunciáte de die in diem salutàre Dómini. Psalmus 95.

Lauda. Qui timent te vidébunt me, & lætabuntur: P. Quia in verbo tuo, Dómine, ego sperávi. ℣. Véniant mihi miseratiónes tuæ, ut vivam: quia lex tua meditátio mea est. P. Quia. ℣. Glória. P. Quia.

Hymnus. Christe precâmur.

Capítula. Nonárum horárum. fol. 173.

Lauda. Bonitátem fecísti cum servo tuo, Dómine.

Orátio. Bonitátem. fol. 242.

SABBATO.

Ad Matutínum.

Tu autem, Dómine. Psalmus 3.

Orátio. Quamvis, Dómine. fol. 141.

Antíphona. Miséricors Dóminus, & justus, & Deus noster miserétur. Psalmus 134.

Orátio.

MIséricors, & juste Dómine, líbera ánimas nostras de morte; óculos nostros à láchrymis; & pedes nostros à lapsu, atque utriúsque rei in nos serva cleméntiam: & si justítiâ tuâ corrípimur, misericórdiâ tuâ protegámur. ℟. Amen. Per.

Antíphona 2. Ego cognóvi, quóniam magnus est Dóminus, & Deus noster præ ómnibus diis. Psalmus 55.

Orátio.

DOmine, qui edúcens nubes ab extrémo terræ, orbem univérsum sanctis replésti doctóribus; fúlgura in plúviam convérte miséricors: & præcéptis tuis, quibus fámulos tuos, ut córrigas, terres; benedicéndo reficias: tuáque replétos grátiâ ubériùs benedícas. ℟. Amen. Per.

Antíphona. Confitémini Dómino quóniam bonus: quóniam in sæculum misericórdia ejus. Psalmus 135.

Orátio.

TIbi, Dómine, confitêmur, qui cœlos intelléctu fecísti; & erudítos súblimas sapiéntiâ: qui fundásti terram super aquam; & supra sæculum lábile erexísti Ecclésiam tuam; fac, ut nos flúida mundi delectaménta non óbruant, sed virtútes accéptæ ad supérna sustóllant. ℟. Amen. Per.

℟. Vocem audívi flentis, vocem túrbinis, & tribulántis, vocem flentis, & lugéntis, vocem dicéntis: P. Parce, Dómine, quóniam peccávimus tibi. ℣. Inter vestíbulum, & altáre plorábant sacerdótes minístri Dómini, dicéntes: P. Parce Dómine.

IN LAUDIBUS.

Antíphona. Cor contrítum & humiliátum Deus ne despícias. Psalmus 50.

Orátio. Cordis nostri secréta. fol. 210.

Ad Cánticum.

Antíphona. Ne despícias partem tuam, Dómine, quam redemísti ex Ægypto.

Cán-

Digitized by Google

Cánticum. Dómine Deus rex omnípotens. folio 210.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Psallam, & intélligam in matutínis: quando vénies ad me? ℣. Misericórdiam, & judícium cantábo tibi, Dómine. Cánticum. Benedíctus es Dómine. fol. 6. Lauda. In sanctis laudáte Dóminum: in firmaménto virtútis ejus. Psalmus 150. fol. 3.

Léctio libri Júdicum. *Capítulo* 19.

℟. Deo grátias.

IN illis diébus: Fuit quidam vir Levítes hábitans in látere montis Ephraïm, qui accépit uxórem de Béthlehem Judá: quæ relíquit eum, & revérsa est in domum patris sui in Béthlehem, mansítque apud eam quátuor ménsibus. Secutúsque est eam vir suus, volens ei reconciliári, atque blandíri, & secum redúcere, habens in comitátu púerum, & duos ásinos: quæ suscépit eum, & introdúxit in domum patris sui. Quod cùm audísset socer ejus, eúmque vidísset, occúrrit ei lætus, & amplexátus est hóminem. Mansítque gener in domo sóceri tribus diébus, cómedens cum eo, & bibens familiáriter. Die autem quarto consúrgens de nocte, profícisci vóluit: quem ténuit socer, & ait: Gusta prius pusíllum panis, & confórta stómachum, & sic proficiscéris. Sederúntque simùl, & comedérunt ac bibérunt. Dixítque Pater puéllæ ad génerum suum: Quæso te ut hódiè hic máneas, paritérque lætémur. Et ille consúrgens, cœpit velle profícisci. Et nihilóminùs obníxè eum socer ténuit, & apud se fecit manére. Manè autem facto, parábat Levítes iter. Cui rursùm socer: Obsecro, inquit, ut páululum cibi capias, & assúmptis víribus, donec incréscat dies, pósteà proficiscáris. Comedérunt ergo simùl. Surrexítque adoléscens, ut pérgeret cum uxóre sua, & púero. Cui rursùm locútus est socer: Considéra quòd dies ad occásum declívior sit, & declínet ad vésperum: manē apud me étiam hódiè, & duc lætum diem, & cras proficiscéris ut vadas in domum tuam. Nóluit gener acquiéscere sermónibus ejus: Sed statim surréxit & venit contra Jebus, quæ álterò nómine vocátur Hierúsalem, ducens secum duos ásinos onústos, & concubínam. Jamque áderant juxta Jebus, & dies mutabátur in noctem: dixítque puer ad Dóminum suum: Veni, óbsecro, declinémus ad urbem Jebusæórum, & maneámus in ea. Cui respóndit Dóminus: Non ingrédiar óppidum gentis aliénæ, quæ non est de fíliis Israël, sed transíbo usquè Gábaa: & cùm illùc vénero, maneámus in ea, aut certè in urbe Ramá. Transiérunt ígitur Jebus, & cœptum pergébant iter, occubuítque eis sol juxta Gábaa, quæ est in tribu Bénjamin: Divertuntúntque ad eam, ut manérent ibi. Quò cum intrássent, sedébant in platéa civitátis, & nullus eos recípere volébat hospítio. Et ecce, appáruit homo senex, revértens de agro & de ópere suo vésperi, qui & ipse erat de monte Ephraïm, & peregrínus habitábat in Gábaa. Hómines autem regiónis illius erant fílii Jeminí. Levatísque óculis, senex vidit sedéntem hóminem cum sarcínulis suis in platéa civitátis: & dixit ad eum: Unde venis? & quò vadis? Qui respóndit ei: Profécti sumus de Béthlehem Judá, & pérgimus ad locum nostrum, qui est in látere montis Ephraïm, undè ierámus Béthlehem: & nunc vádimus ad domum Dei, nullúsque nos sub tectum suum vult recípere, habéntes páleas, & fœnum in asinórum pábulum, & panem ac vinum in meos & ancíllæ tuæ usus, & púeri qui mecum est: nullà re indigémus nisi hospítio. Cui respóndit senex: Pax tecum sit, ego præbébo ómnia, quæ necessária sunt: tantùm vos quæso, ne in platéa maneátis. Introduxítque eum in domo sua, & pábulum ásinis præbuit: ac postquàm lavérunt pedes suos, recépit eos in convívium. Illis epulántibus, ac post labórem itíneris cibo, & potu reficiéntibus córpora, venérunt viri civitátis illius, fílii Bélial (id est absque jugo), & circumdántes domum senis, fores pulsáre cœpérunt, clamántes ad dóminum domûs, atque dicéntes: Educ virum, qui ingréssus est domum tuam, ut abutámur eo. Egressúsque est ad eos senex, & ait: Nolíte, fratres, nolíte fácere malum hoc: quia ingréssus est domum hospítii mei, & cessáte ab hac stultítia: hábeo fíliam vírginem, & hic homo habet concubínam, edúcam eas ad vos, ut humiliétis eas, & vestram libídinem compleátis: tantùm, óbsecro, ne scelus hoc contra natúram operémini in virum. Nolébant audíre sermónibus ejus. Quod cernens homo, edúxit ad eos concubínam suam, & eis trádidit illudéndam: quâ cùm totâ nocte abúsi essent, dimisérunt eam manè. At múlier, recedéntibus ténebris, venit ad óstium domûs, ubi manébat Dóminus suus, & ibi córruit. Manè facto, surréxit homo, & apéruit óstium, ut cœptam explēret viam: &

ecce concubína ejus jacébat ante óstium expánsis in límine mánibus. Cui ille, putans eam quiéscere, loquebátur: Surge, & ambulémus. Qua nihil respondénte, intélligens quòd erat mórtua, tulit eam, & impósuit ásino, reversúsque est in domum suam. Quam cum esset ingréssus, arrípuit gládium, & cadáver uxòris cum óssibus suis in duódecim partes, ac frusta concídens, misit in omnes términos Israël. Quod cùm vidíssent sínguli, clamábant: Numquam res talis facta est in Israël, ex ea die qua ascendérunt patres nostri de Ægypto, usque in præsens tempus: ferte senténtiam, & in commúne decérnite, quid facto opus sit. Cap. 20. Egréssi sunt ítaque omnes filii Israël, & páriter conglobáti sunt, quasi vir unus de Dan usque Bersabée, & terra Gálaad ad Dóminum in Maspha: omnésque ánguli populòrum, & cunctæ tribus Israël in Ecclésiam pópuli Dei convenérunt quadragínta míllia péditum pugnatòrum. (Nec látuit filios Bénjamin, quòd ascendíssent filii Israël in Maspha). Interrogatúsque Levita maritus mulíeris interféctæ, quómodo tantum scelus perpetrâtum esset, respóndit: Veni in Gábaa Bénjamin cum uxòre mea, illúcque divérti: & ecce hómines civitàtis illius circumdedérunt nocte domum, in qua manébam, voléntes me occídere, & uxòrem meam incredíbili libídinis furòre vexántes, dénique mórtua est. Quam arréptam, in frusta concídi, misíque partes in omnes términos possessiònis vestræ: quia numquàm tantum nefas, & tàm grande piáculum factum est in Israël. Adéstis omnes filii Israël, decérnite quid fácere debeàtis. Stansque omnis pópulus, quasi unius hóminis sermòne respondébant: Non recedémus in tabernácula nostra, nec suam quisque intràbit domum: sed hoc contra Gábaa in commúne faciémus. Decem viri eligántur de centum ex ómnibus tríbubus Israël, & centum de mille, & mille de decem míllibus, & compórtent exercítui cibária, ut possìmus pugnántes contra Gábaa Bénjamin, réddere ei pro scélere, quod merétur. Convenítque omnis Israël ad civitàtem, quasi unus homo, eàdem mente, unòque consílio: & misérunt núntios ad omnem tribum Bénjamin, qui dícerent: Cur tantum nefas in vobis repértum est? Trádite hómines de Gábaa, qui hoc flagítium perpetrárunt, ut moriántur, & auferátur malum de Israël. Qui noluérunt fratrum suòrum filiòrum Israël audire mandátum: sed ex cunctis úrbibus, quæ suæ sortis erant, convenérunt in Gábaa, ut illis ferrent auxílium, & contra univérsum pópulum Israël dimicárent. Inventíque sunt vigínti quinque míllia de Bénjamin educéntium gládium, præter habitatóres Gábaa qui septingénti erant viri fortíssimi, ita sinístrâ, ut dextrâ præliántes: & sìc fundis ad certum jactántes lápides, ut capíllum quoque possent percútere, & nequàquàm in álteram partem ictus lápidis deferrètur. Viròrum autem Israël absque filiis Bénjamin invénta sunt quadragínta míllia educéntium gládios, & paratòrum ad pugnam. Qui surgéntes venérunt in domum Dei, hoc est in Silo: consuluerúntque Dóminum, atque dixérunt: Quis erit in exércitu nostro princeps certáminis contra filios Bénjamin? Quibus respóndit Dóminus: Judas sit dux vester. Statímque filii Israël surgéntes manè, castrametáti sunt juxta Gábaa: & indè procedéntes ad pugnam contra Bénjamin, urbem oppugnáre cœpérunt. Egressíque filii Bénjamin de Gábaa, occidérunt de filiis Israël die illo vigínti duo míllia viròrum. Rursùm filii Israël & fortitúdine & número confidéntes, in eòdem loco, in quo priùs certavérunt, áciem direxérunt: ità tamen ut priùs ascénderent, & flerent coram Dómino usque ad noctem: consuluerúntque Deum, & dixérunt: Débeo ultrà procédere ad dimicándum contra filios Bénjamin fratres meos, an non? Quibus ille respóndit: Ascéndite ad eum, & inìte certámen. Cùmque filii Israël álterâ die processíssent ad prælium contra Bénjamin de portis Gábaa: occurrérunt eos, tantâque in eis cæde baccháti sunt, ut decem & octo míllia viròrum educéntium gládium prosternérent. Quamóbrem omnes filii Israël venérunt in domum Dei, & sedéntes flebant coram Dómino: jejunavérúntque die illo usque ad vésperum, & obtulérunt ei holocáusta, & pacíficas víctimas. ℟. Amen.

Hymnus. Deus creátor ómnium. fol. 175.

Capítula.

Misericórdiam & judícium Redemptóri tibi Dómino cantémus & Júdici; illâ nos quidem súscipis, hòc detérres: illìc est lux miseratiònis; hic modus exáminis: tríbue ígitur Dómine supplícibus tuis, ut cor pravum nobis non adhæreat; & res mala ante óculos nostros inlécebram non prætendat: sed innocéntiæ simplicitàte gradiéntes,

Digitized by Google

tes, miserâtor & pius pórrigas; & judex verus absólvas.

Pater noster.

Lauda. Manus tuæ fecérunt me, & plasmavérunt me: P. Da mihi intelléctum Dómine, ut discam mandâta tua. ℣. Qui timent te, vidébunt me, & lætabúntur: quia in verbo tuo sperávi. P. Da mihi. ℣. Glória. P. Da mihi.

Orátio.

AD te Dómine óculos nostros erígimus; quia manuum tuárum artificium sumus: da nobis intelléctum discéndi mandâta tua; & timéntes te reple lætítiâ: Véniat in consolatiônem nostri misericórdia tua; quæ nos & à malis ómnibus éruat, & óperum dignitâtem tibi pláeitam edóceat. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Ad Tértiam.

Léctio libri Proverbiòrum Salomônis. *Capítulo* 24.

℟. Deo grátias.

FIli, Sapiéntia ædificâvit sibi domum, & prudéntiâ roborábitur. In doctrina replebúntur cellária, univérsa substántia pretiósa & pulchérrima. Vir sápiens, fortis est: & vir doctus, robústus & válidus. Quia cum dispositiône initur bellum: & erit salus ubi multa consília sunt. Qui cógitat mala fácere, stultus vocábitur. Cogitátio stulti peccâtum est: & abominátio hóminum detráctor. Si desperáveris lassus in die angústiæ: imminuêtur fortitûdo tua. Erue eos, qui ducúntur ad mortem: & qui trahúntur ad intéritum liberâre non cesses. Si díxeris, Vires non súppetunt: qui inspéctor est cordis, ipse intélligit, & servatôrem ánimæ tuæ nihil fallit, reddétque hómini juxta ópera sua. Ne insidièris, & quæras impietâtem in domo justi, neque vastes réquiem ejus. Séptics enim in die cadit justus, & resúrgit: ímpii autem córruent in malum. Cùm cecíderit inimícus tuus, ne gáudeas, in ruína ejus ne exúltet cor tuum: ne fortè vídeat Dóminus, & displíceat ei, & áuferat ab eo iram suam. Ne conténdas eum péssimis, nec æmuléris ímpios: quóniam non habent spem futuròrum mali, & lucérna impiórum extinguêtur: quóniam repéntè consúrget perdítio eórum: & ruìnam utriúsque quis novit? Ne sis testis frustra contra próximum tuum: nec lactes quemquam in lábiis tuis. Ne dicas: Quómodò fecit mihi, sic fáciam: & reddam unicuíque secúndùm opus suum. ℟. Amen.

Léctio libri Júdicum. *Capítulo* 20.

℟. Deo grátias.

IN illis diébus: Consuluérunt filii Israël Dóminum, atque dixérunt: Exire ultrà debêmus ad pugnándum contra filios Bénjamin fratres nostros, an quiéscere? Quibus ait Dóminus: Ascéndite, cràs enim tradam eos in manus vestras. Posuerúntque filii Israël insídias per circúitum urbis Gábaa: & tértiâ vice sicut semel & bis, contra Bénjamin exércitum produxérunt. Sed & filii Bénjamin audáciter erumpérunt de civitâte, & fugiéntes adversários lóngiùs persecúti sunt, ita ut vulnerárent ex eis sicut primo & secúndo die, & cæderent per duas sémitas terga verténtes, quarum una ferebâtur in Bethel, & áltera in Gábaa, atque prostérnerent trigínta círciter viros: putavérunt enim sólitò eos more cædere. Qui fugam arte simulántes, iniérunt consílium ut abstráherent eos de civitâte, & quasi fugiéntes ad supradíctas sémitas perdúcerent. Omnes ítaque filii Israël surgéntes de sédibus suis, tetendérunt áciem in loco, qui vocabâtur Baalthâmar. Insídiæ quoque, quæ circa urbem erant, paulátim se aperire cœpérunt, & ad occidéntâlem urbis partem procédere. Sed & ália decem míllia virórum de univérso Israël, habitatóres urbis ad certámina provocábant. Ingravatúmque est bellum contra filios Bénjamin: & non intellexérunt quòd ex omni parte illis staret intéritus. Percussítque eos Dóminus in conspéctu filiórum Israël, & interfecérunt ex illis illo die vigínti quinque míllia & centum viros, omnes bellatóres & educéntes gládium. Fílii autem Bénjamin, cùm se inferióres esse vidíssent, cœpérunt fúgere. Quod cernéntes filii Israël, dedérunt eis ad fugiéndum loeum, ut ad præparâtas insídias deveníreut, quas juxta urbem posúerant. Qui cùm repéntè de latíbulis surrexíssent, & Bénjamin terga cædéntibus daret, ingréssi sunt civitâtem, & percussérunt eam in ore gládii. Signum autem dedérunt filii Israël his quos in insídiis collocáverant, ut postquàm urbem cepíssent, igne accénderent: ut ascendénte in altum fumo, captam urbem demonstrárent. Quod cùm cérnerent filii Israël in ipso certámine pósiti, (putavérunt enim filii Bénjamin eos fúgere, & instántiùs sequebántur, cæsis de exércitu eórum trigínta viris): Israël vero retrò aspíciens, cùm captam cérnerent civitâtem, & flammas in sublime ferri: qui prius simu-

láverant fugam, versâ facie fórtiter resistébant. Quod cùm vidíssent filii Bénjamin, in fugam versi sunt, & ad viam deséfti ire cœpérunt, illùc quoque eos adversáriis persequéntibus: sed & hi qui urbem succénderant, occurrérunt eis. Atque ita factum est, ut ex utrâque parte ab hóstibus cæderéntur, nec erat ulla moriéntium réquies. Cecidérunt, atque prostráti sunt ad orientálem plagam urbis Gábaa. Fuérunt autem qui in eo loco interfécti sunt, decem & octo míllia virórum, omnes robustíssimi pugnatóres. Quod cùm vidíssent qui remansérunt de Bénjamin, fugérunt in solitúdinem: & pergébant ad petram, cujus vocábulum est Remmon. In illa quoque fuga palántes, & in divérsa tendéntes, occidérunt quinque míllia virórum. Et cùm ultra ténderent, persecúti sunt eos, & interfecérunt étiam ália duo míllia. Et sìc factum est, ut omnes qui cecíderant de Bénjamin in divérsis locis, essent vigínti quinque míllia, pugnatóres ad bella promptíssimi. Remansérunt ítaque de omni número Bénjamin, qui evádere potúerant, & fúgere in solitúdine, sexcénti viri: sederúntque in petra Remmon ménsibus quátuor. Regréssi autem filii Israël omnes relíquias civitátis à viris usque ad juménta glådio percussérunt, cunctásque urbes & vícu los Bénjamin vorax flamma consúmpsit. Capit. 21. Juravérunt quoque filii Israël in Maspha, & dixérunt: Nullus nostrûm dabit filiis Bénjamin de filiábus suis uxórem. Venerúntque omnes ad domum Dei in Silo, & in conspéctu ejus sedéntes usque ad vésperam, levavérunt vocem, & magno ululátu cœpérunt flere, dicéntes: Quare Dómine Deus Israël, factum est hoc malum in pópulo tuo, ut hódie una tribus auferrètur ex nobis? Alterà autem die dilúcùlo consurgéntes, extruxérunt altàre: obtulerúntque ibi holocáusta, & pacíficas víctimas, & dixérunt: Quis non ascéndit in exércitum Dómini de univérsis tríbubus Israël? Grandi enim juraménto se constrinxérunt, cùm essent in Maspha, intérfici eos qui defuíssent. Ductique pœniténtiâ filii Israël super fratre suo Bénjamin, cœpérunt dícere: Abláta est una tribus de Israël, unde uxóres accípient? omnes enim in commúni jurávimus, non datúros nos his filias nostras. Idcírcò dixérunt: Quis est de univérsis tríbubus Israël, qui non ascéndit ad Dóminum in Maspha? Et ecce invénti sunt viri Jabis Gálaad in illo exércitu non fuisse. (Eo quoque témpore cùm essent in Silo, nullus est ex eis ibi repértus). Misérunt ítaque decem míllia viros robustíssimos, & præcepérunt eis: Ite, & percútite habitatóres Jabis Gálaad in ore gládii, tam uxóres quàm párvulos eórum. Et hoc erit quod observàre debètis: Omne géneris masculíni, & mulíeres quæ cognovérunt viros, interfícite, vírgines autem reservâte. Inventæque sunt de Jabis Gálaad quadringéntæ vírgines, quæ nesciébant viri thorum, adduxerúntque eas ad castra in Silo, in terra Chánaan. Miserúntque núntios ad filios Bénjamin, qui erant in petra Remmon, & præcepérunt eis, ut eos in pace suscíperent. Venerúntque filii Bénjamin in illo témpore, & datæ sunt eis uxóres de filiábus Jabis Gálaad: álias autem non reperérunt quas símili modo tráderent. Universúsque Israël valde dóluit, & egit pœniténtiam super interfectiònem unius tribûs ex Israël. Dixerúntque majóres natu: Quid faciémus réliquis, qui non accepérunt uxóres? omnes de Bénjamin féminæ concidérunt, & magnâ nobis curâ, ingentíque stúdio providéndum est, ne una tribus deleátur ex Israël. Fílias eis dare non póssumus, constrícti juraménto & maledictiòne, quâ díximus: Maledíctus qui déderit de filiábus suis uxòrem Bénjamin. Ceperúntque consílium, atque dixérunt: Ecce solémnitas Dómini est in Silo anniversária, quæ sita est ad septentrionâlem urbis Bethel, & ad orientálem partem viæ, quæ de Bethel tendit ad Síchimam, & ad merídiem óppidi Lebôna. Præceperúntque filiis Bénjamin, atque dixérunt: Ite, & latitâte in víneis. Cùmque vidéritis filias Silo ad ducéndos choros ex more procédere, ite repéntè de víneis, & rápite eas, sínguli uxóres síngulas, & pérgite in terra Bénjamin. Cùmque vénerint patres eàrum, aut fratres, & advérsùm vos queri cœperint, atque jurgári, dicêmus eis: Miserémini eórum: non enim rapuérunt eas jure belląntium, atque victórum, sed rogántibus ut accíperent, non dedístis, & à vestra parte peccàtum est. Fecerúntque filii Bénjamin, ut sibi fúerat imperàtum: & juxta númerum suum rapuérunt sibi de his quæ ducébant choros, uxóres síngulas: abierúntque in possessiònem suam, ædificántes urbes, & habitántes in eis. Fílii quoque Israël revérsi sunt per tribus & famílias in tabernácula sua. In diébus illis non erat rex in Israël: sed unusquísque, quod si-

sibi rectum videbâtur, hoc faciêbat. ℟. Amen.
Antíphona 1. Laudâte Dóminum, quia benígnus Dóminus: psállite nómini eius, quóniam suáve est. Psalmus 134.

Orátio.

LAudêmus te Dómine, quia benígnus ac suàvis es: præsta ítaque, ut dum in tua laudatiòne insístimus, à mundi nos inlécebris ádvoces, vel perfectòrum societáti adglómeres. ℟. Amen. Per misericórdiam.
Antíphona 2. Super flúmina Babylònis, illìc sédimus & flévimus: dùm recordarêmur tuì Sion. Psalmus 136.

Orátio.

REdémptor noster, Dómine, ámove captivitàtem nostram, ad quam nos adversárius sibi malè consentiéntes addíxit: & qui super confusiònis flúmina flendo humiliáti consédimus, te à tentatiónibus eripiénte, surgâmus: nec nos lábilis volúptas trahat in præcipítium; sed lachrymârum humílitas dedûcat ad cœlum. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam Deus, &c.
Antíphona 3. Propè esto Dómine, invocántibus te: & exáudi oratiònem nostram. Psalmus 144.
℟. Ut quid, Dómine, reppulísti nos? Deus in finem irâtus es, furor tuus super oves gregis tui. Meménto congregatiònis tuæ, Dómine, quam creásti ab inítio. ℣. Salva plebem tuam, Dómine, & bénedic hereditàtem tuam. P. Quam creásti.
Preces. Verus Deus Fílius Dei Christe P. Exáudi, & pópulo tuo supplicánti miserère. ℣. Propter temetípsum, Deus, inclina aurem tuam ad oratiònem. Miséricors P. Exáudi. ℣. Précibus adésto nostris; & cuncta, quæ rogàris, dona affluénter nobis placábilis, P. Exáudi, & pópulo ℣. Parce jam, summe Redémptor: indúlge exoràtus, & petitiónes supple propítius. P. Exáudi, & pópulo tuo supplicánti miserère.
Hymnus. O Nazarêne, lux. fol. 144.

Orátio.

PRopè esto Dómine, invocántibus te; ac voluntâtem timéntium imple: érige quique córruunt, & elísos susténta: ut, qui præcípites in mortem cádimus; sóspites te erigénte surgâmus.
Pater noster.

Ad Sextam.

Léctio Oséé Prophétæ. *Cap.* 5. ℟. Deo grátias.
AUdite hoc sacerdótes, & atténdite domus Israël, & domus regis auscultàte: quia vobis judícium est, quóniam láqueus facti estis speculatióni, & sicut rete expánsum super Thabor. Et víctimas declinástis in profúndum: & ego erudìtor ómnium eòrum. Ego scio Ephraïm, & Israël non est abscónditus à me: quia nùnc fornicàtus est Ephraïm, contaminàtus est Israël. Non dabunt cogitatiónes suas ut revertántur ad Dóminum suum: quia spíritus fornicatiònum in médio eòrum, & Dóminum non cognovérunt. Et respondèbit arrogántia Israël in fáciem ejus: & Israël, & Ephraïm ruérunt iniquitàte suà, ruet étiam Judas cum eis. In grégibus suis, & arméntis suis vadent ad quærèndum Dóminum, & non invénient: quia ablâtus est ab eis. In Dómino prævaricáti sunt, quia filios aliénos genuérunt: & nùnc devoràbit eos messis cum paréntibus suis. Clángite búccinà in Gábaa, tubà in Rama: ululàte in Bethâven, post tergum tuum Bénjamin. Ephraïm in dessolatiòne erit in die corruptiònis: in tríbubus Israël osténdi fidem. Facti sunt príncipes Judá quasì assuméntes términum: super eos effúndam quasi aquam iram meam. Calúmniam pátiens, & quasi putrêdo dómui Judá. Et vidit Ephraïm languòrem suum, & Judas vínculum suum: & ábiit Ephraïm ad Assur, & misit ad regem Ultòrem: & ipse non póterit sanàre vos, nec sólvere póterit à vobis vínculum. Quóniam ego quasi leæna Ephraïm, & quasi cátulus leònis dómui Judá: ego cápiam, & vadam: tollam, & non est qui éruat. Vadens revértar ad locum meum: donec deficiàtis, & quærâtis meam fáciem. In tribulatiòne sua manè consúrgunt ad me: Venite, revertâmur ad Dóminum, quia ipse cepit, & sanàbit nos. ℟. Amen.
Antíphona 1. Qui érigit elísos, & solvet compedítos; viam peccatòrum extérminet. Psalmus 145.

Orátio.

DOmine, qui solvis verbi poténtiâ compedítos; & per mádidum humi collyrium sacro sputámine circúmlitum illúminas cæcos: solve rogàmus nostrôrum víncula peccáminum; & oppósitum nobis disrúmpe intéritum: elísos álleva; & cæcitâtem méntium nostrârum legis tuæ doctrínâ perlústra; ac, sicut in te justum dírigis; & miserándo ad véniam súscipis, & pupíllum viduámque pius protéctor inténdis; ita nosmet in hac peregrinatiòne custódias: ut ad æternitàtis dulcédinem post concéssa crímina in-

intromíttas. ℟. Amen. Per misericórdiam. Antíphona 2. Qui sanas contrítos corde: & álligas contritiónes eórum. Psalmus 146.

Orátio.

Deus, qui sanas contrítos corde; plagæ nostræ medélam impénde: & qui stellárum númeras multitúdinem; nos ad vitam prædestinátis adjúnge; ut beneplácitum tibi sit in nobis; & in salúte nos ætérnâ júbeas exaltári. ℟. Amen. Per.

Antíphona 3. Pone Dómine fínibus nostris pacem: & ádipe fruménti sátia nos. Psalmus 147.

℟. Si oblitus fúero tuî Hierúsalem, obliviscâtur me déxtera tua. P. Adhæreat lingua mea fáucibus meis, si tuî non meminero. ℣. Si non præposúero Hierúsalem in princípio lætítiæ meæ. P. Adhæreat.

Preces. Ad te clamántes, P. Deus exáudi. ℣. Afflíctos corde, P. Deus exáudi. ℣. Bellis attrítos, P. Deus exáudi. ℣. Confráctis malis, P. Deus exáudi. ℣. De tuis cœlis, P. Deus exáudi. ℣. Fléntium voces, P. Deus exáudi. ℣. Geméntium corda, P. Deus exáudi. ℣. Onere pressos, P. Deus exáudi. ℣. In te sperántes, P. Deus exáudi. ℣. Lugéntes mala, P. Deus exáudi. ℣. Mala pavéntes, P. Deus exáudi. ℣. Noxam defléntes, P. Deus exáudi. ℣. Optántes pacem, P. Deus. ℣. Pulsántium voces, P. Deus. ℣. Qui solus vivis, P. Deus. ℣. Rex omnis terræ, P. Deus. ℣. Simul rogâmus, P. Deus. ℣. Te deprecâmur, P. Deus. ℣. Voce, & corde, P. Deus. Hymnus. O Nazaréne, lux. fol. 144.

Orátio.

Domine, qui posuísti Hierúsalem términum pacis; credénti pópulo pacis tuæ tríbue plenitúdinem: ipsa nos immortalitâte regat; ipsa in ætérna vita possídeat: Satiatúrus ítaque nos Dómine ex ádipe fruménti, tríbue, ut cum hoc, quod nunc cérnimus in ænígmate, in omni te perfruâmur perspícuâ veritâte.

Pater noster.

IN QUARTO DOMINICO QUADRAGESIMÆ.

Ad Vésperum.

Fecit lunam. ℣. Exiit homo. fol. 178.

Antíphona. Israël me non cognôvit: pópulus meus me non intelléxit. P. Væ genti peccatríci, filiis scelerátis: dereliquérunt Dóminum, blasphemavérunt sanctum Israël. ℣. Et non audivit pópulus meus vocem meam: & Israël non inténdit mihi. P. Væ genti. Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Multiplicâta est super me iníquitas superbórum: P. Ego autem in toto corde meo scrutábor mandâta tua. Coagulâtum est sicut lac cor eórum: ℣. Ego vero legem tuam meditâtus sum, Deus meus. P. Bonitâtem fecísti cum servo tuo Dómine, secúndùm verbum tuum. P. Ego autem.

Hymnus.

Verbum Patris, quod pródiit factum caro;
Agnus Dei peccâta mundi áuferens:
Ad te venímus cérnui, ut ínclytum
Bibâmus almæ passiónis sánguinem.
Osténde vúlnerum sacrórum stígmata:
Exúrgat insígnis Crucis fortíssimum
Signum, quod in vigôre pérpetim
Manens, credéntibus salvatiónem cónferat.
Arundo, clavi, sputa, potus myrrheus,
Coróna spinârum, flagélla, láncea,
Impréssa sunt damnatiónis vérbera:
Iam nostra pro his cuncta dele crímina.
Fons vúlneris Sacri riget præcórdia,
Lavet cruor, malitiæque contágia:
Sit vita præsens absque omni crímine;
Futûra detur in beáto múnere.
Ut, cùm resurgéndi dies effúlserit,
Orbíque regni cláritas inlúxerit,
Sequâmur ætheris viam, quæ nos trahat
In se recéptos jam perénnes íncolas.
Honor sit Ætérno Deo, sit glória
Uni Patri, ejúsque soli Fílio
Cum Spíritu; quæ Trínitas perénniter
Vivit potens in sæculórum sæculis.
Amen.

Supplicátio.

Orêmus Redemptórem mundi Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatióne rogêmus; ut nos per stígmata passiónis suæ propítius justificâre dignêtur. Kyrie, eléison. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Capítula.

Passiónis tuæ festum, Christe Dei Fílius devótis córdium offíciis recúrsu témporis inchoántes, quo pro nobis & linguas fuísti persequéntium passus, & tradéntium te vulnéribus crucifíxus; rogâmus atque expóscimus, ne te elónges à nobis: ut, quia proxímánte tribulatióne, non est qui ádjuvet; tu solus passiónis tuæ nos súbleves ope; ne tradas ergo nos inimícis nostris in malum; sed ex-

éxcipe ſervos tuos in bonum: ut nos calumniántes ſupérbi, inimíci ſcílicet animârum noſtrârum, virtûtis tuæ poténtiâ propellántur; Tu es enim divína lucérna per humanitâtem ſuper candelábrum Crucis impóſita: ídeo te rogâmus, ut nos accéndas, ne veniâmus in pœnam. Quos ergo pérſpicis initiâtum paſſiònis tuæ feſtum devótis córdibus excepíſſe, fácito eos paſſiònis tuæ communicâre: ut tenebrârum noſtrârum errôre diſcúſſo, lucis tuæ muniâmur præſídio.

Pater noſter. Humiliâte vos benedictióni.

Benedíctio.

CHriſtus Dóminus, cujus paſſiònis vúlnera gratíſſimâ devotiòne præcinénda ſuſcípitis, líberos vos efficiat à paſſiónibus veſtris; ℟. Amen. Et qui per aſſúmptam carnem vóluit crucifigi, per Divinitâtis ſuæ poténtiam partícipes vos efficiat regni ſui: ℟. Amen. Ut in cujus paſſiòne amaréſcitis, in ejus reſurrectiòne pleníſſimè gaudeâtis, ℟. Amen. Per.

Lauda. Sedérunt príncipes, & advérſùm me detrahébant: ſervus autem tuus P. Exercebâtur in tuis juſtificatiónibus. ℣. Retríbue ſervo tuo, vivam: & cuſtódiam ſermónes tuos. P. Exercebâtur in tuis juſtificatiónibus.

Orátio.

NOminis tui, Deus, magnitúdinem dona nobis oculórum revelatiòne conſiderâre: atque incolâtûs noſtri humilitâtem álleva mandatôrum erectiòne; & concupiſcéntiam ánimæ commutatiòne deſideriórum ſpirituálium in ea perfícere: áufer à nobis contémptum, & obpróbrium: tuorúmque corda fidélium rénova operatiòne virtûtum. ℟. Amen. Per.

Alia Lauda. Adhæſi teſtimóniis tuis, Dómine: P. Noli me confúndere. ℣. Viam mandatôrum cucúrri, cùm dilatâres cor meum. P. Noli me confúndere.

Orátio.

AB iniquitâtis via rémove, Dómine, greſſus noſtros; & itínere mandatôrum tuôrum ſtátue curſum noſtrum: Animam ígitur paviménto inhæréntem remédio ſalutífero ſúbleva: tuíſque juſtificatiónibus edóctam poténtiâ verbi tui vivífica. ℟. Amen. Per miſericórdiam.

Lauda. Meménto verbi tui ſervo tuo, in quo mihi ſpem dediſti. P. Hæc me conſolâta eſt in humilitâte mea. ℣. Supérbi iniquè agébant uſquequâque: à lege autem tua non declinávi. P. Hæc.

Orátio.

SPem, quam dedíſti nobis, Dómine, ipſa ſit in humilitâte noſtra conſolátio, quæ nobis erit in exultatiòne glóriæ plenitûdo. ℟. Amen. Per.

Alia Lauda. Memor fui judiciòrum tuòrum Dómine à ſæculo: P. Et conſolâtus ſum. ℣. Deféctio ténuit me, pro peccatóribus derelinquéntibus legem tuam. P. Et conſolâtus.

Orátio.

MEmores tui in nocte, Dómine, legem tríbue cuſtodire: & qui de te nec in tribulatiónibus ſilent, nunquàm à tuis ſermónibus cláudicent, ſed fixâ in te ſtabilitâte perdúrent. ℟. Amen.

Alia Lauda. Confundántur ſupérbi, quia iniquitâtem fecérunt in me: P. Ego autem exercèbor in mandátis tuis. ℣. Manus tuæ fecérunt me, & plaſmavérunt me: da mihi intelléctum, ut diſcam mandâta tua. P. Ego.

Orátio.

FIat cor noſtrum, Dómine, in tuis juſtificatiónibus immaculâtum: ut nec intelligéntia prava nos pólluat, nec diſpoſítio siniſtra confúndat. ℟. Amen.

Pſalmus. Miſerère mei Deus. Totum. Kyrie, eléïſon. Chriſte, eléïſon. Kyrie, eléiſon.

Pater noſter.

Preces. Dómine miſericordiârum, P. Oblivíſcere peccâta noſtra. ℣. Qui injúrias carnis noſtræ in tuo córpore pertulíſti, P. Oblivíſcere. ℣. Qui vitam mortálibus, cæcis lumen, audítum ſurdis dedíſti, P. Oblivíſcere. ℣. Qui vulnerâtus es, ut vúlnera noſtra curâres, P. Oblivíſcere. ℣. Qui pérditum hóminem nunc crucis tuæ paſſiòne rédimis, P. Oblivíſcere. ℣. Qui mori dignâtus es, ut immortalitâtem mortálibus condonâres, P. Oblivíſcere. ℣. Qui peccántes non júdicas; ſed ad pœniténtiam próvocans, expéctas.

Orátio. Exáudi oratiònem noſtram. fol. 138

DOMINICO QUARTO.

Ad Matutinum.

Hymnus. Ætérne rerum. fol. 3.

Orátio. Ætérnum te Dóminum rerum. fólio 215.

Antíphona. Dómine, quid multiplicáti ſunt qui tríbulant me? multi inſúrgunt advérſùm me. Pſalmus 3.

Antíphona. Lava me ab injuſtítia mea Deus: & à peccáto meo munda me. Pſalmus 50.

Antíphona. Parâtum cor meum, Deus, parâtum cor meum: cantâbo, & pſallam. Pſalmus 56.

Orá-

Orátio.

OMnípotens Dómine, cui in cœléstibus ritè offértur summa ab Angelis glória: tríbue, ut in te sit gloriátio nostra: pervéniat ad te húmilis conféssio populórum, & de quibus te peccándo offéndimus, ad fructum indulgéntiæ te propítio redeâmus: ut miserándo errâta ignóscas, & ad promeréndum te, ínclytâ virtûte subvénias. ℟. Amen, Per misericórdiam tuam.

Antíphona 1. Quare fremuérunt Gentes, & pópuli meditáti sunt inánia? P. Astitérunt reges terræ, & príncipes convenérunt in unum, advérsùs Dóminum, & advérsùs Christum ejus. ℣. Disrumpâmus víncula eòrum: & projiciàmus à nobis jugum ipsòrum.

Orátio.

CHriste, Dei Patris ineffábile Verbum, contra quem & reges terræ attróciter fremuérunt, & pópuli inánia meditáti sunt; da Ecclésiæ tuæ membris optábilem de advérsis potestátibus efférre triúmphum: quo & persequéntium mucro, obsisténte sibi vanitâte, vanéscat, & credéntium te fides super inimícos invícta præpólleat. ℟. Amen.

Antíphona 2. Dóminus oratiònem meam suscêpit. P. Erubéscant, & conturbéntur omnes inimíci mei. ℣. Dómine, ne in ira árguas me, neque in furòre tuo corrípias me.

Orátio.

ERubéscant, & confundántur omnes inimíci mei, Dómine, & qui inrisóres sunt crucis tuæ, & captóres oratiònis nostræ: Súscipe ergo oratiònem fidélium; & castra ábjice exteròrum: ut dum orátio Ecclésiæ ad te dirígitur, omnis per te infidélitas confundâtur. ℟. Amen.

Antíphona 3. Dómine Deus meus in te sperávi: P. Líbera me ab ómnibus persequéntibus me, & éripe me. ℣. Nequándo rápiat ut leo ánimam meam, dum non est qui rédimat, neque qui salvum fáciat. P. Líbera.

Orátio.

DOmine Deus, sperántem in te Ecclésiam tuam à persequéntibus homínibus líbera: ut poténtià passiònis tuæ, quâ eam primùm liberásti à captivitâte diáboli, líberes étiam ab ardóribus supplícii sempitérni. ℟. Amen.

℟. Facta est Sion sicut avis volans, de cujus loco ablátus est nidus: & tu filia Hierúsalem cógita fácere tibi teguméntum luctûs in ténebris meridiánis: quia salvâtor tuus comprebendêtur, & Dóminus univérsæ terræ morte condemnábitur. P. Sed exúrgens, sedêbit in throno, ut júdicet adversários suos. ℣. Spíritus oris nostri Christus Dóminus captus est pro peccátis nostris. P. Sed.

Orátio.

CHriste Dei Fílius, cujus locus in Sion magnus est; convérte ad te corda nostra: ut in speculatiòne eius constitúti, te pro nobis flagéllis alapísque cæsum, morti quoque adjudicàtum fidéliter fateâmur: ut qui secúndùm tempus es passus pro ímpiis; perénniter à fidélibus conlaudêris. ℟. Amen.

Ad Cánticum.

Antíphona. Vidète, quóniam ego sum Dóminus, & non est Deus præter me: ego occìdam, & vívere fáciam: percútiam, & ego sanâbo, & non est qui erípiat de mánibus meis. Quia vivo ego in ætérnum. ℣. Vidit enim eos fatigátos.

Cánticum. Atténde cœlum. fol. 4.

Orátio.

TU es, Dómine Deus; & non est álius præter te: qui pércutis; & sanas, & sanándo consólidas: fac nos in ætérnum tecum sine fine vívere: ut de manu tua non pereâmus, cùm ad judícium véneris gloriòsus. ℟. Amen.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Quare me repulísti? & quare tristis incêdo, dùm afflìgit me inimìcus? Emítte lucem tuam & veritâtem tuam. ℣. Júdica me Deus, & discérne causam meam de gente non sancta: ab hómine iníquo & dolóso líbera me.

Cánticum. Benedíctus es Dómine. fol. 6.

Lauda. In excélsis laudâte Dóminum de cœlis. ℣. Sol & luna: omnes stellæ, & lumen. Psalmus 148.

Léctio libri Ruth. *Capítulo* 1.

℟. Deo grátias.

IN dièbus unìus júdicis, quando júdices præerant: facta est fames in terra. Abiítque homo de Béthlehem Judá, ut peregrinarêtur in regiône Moabítide cum uxòre sua ac duôbus líberis: ipse vocabâtur Elímelech, & uxor eius Noëmi: & duo filii, unus vocabâtur Máhalon, & alter Chélion, Ephrathæi de Béthlehem Judá. Ingressìque regiônem Moabítidem, morabántur ibi. Et mórtuus est Elímelech maritus Noëmi: remansítque ipsa cum filiis. Qui accepérunt uxóres Moabítidas, quarum una vocabâtur Orpha, alteràque Ruth. Manserúntque ibi decem annis, & ambo mórtui sunt, Máhalon

lon vídelicet, & Chélion: remanſítque múlier orbâta duôbus líberis ac maríto. Surréxit ut in pátriam pérgeret, cum utrâque nuru sua, de regiône Moabítide: audíerat enim quòd respexísset Dóminus pópulum suum, & dedísset eis escas. Egréſsa est ítaque de loco peregrinatiônis suæ, cum utrâque nuru sua: & jam in via pósita reverténdi in terram Judá, dixit ad eas: Ite in domum patris vestri, fáciat Dóminus vobíscum misericórdiam, sicut fecístis cum mórtuis & mecum. Det vobis invenîre réquiem in dómibus virôrum, quos sortitúræ estis. Et osculâta est eas. Quæ levâtâ voce flere cœpérunt, & dícere: Tecum pergêmus ad pópulum tuum. Quibus illa respóndit: Revertímini fíliæ mi, cur venítis mecum? nùm ultrà habêbo filios in útero meo, ut viros ex me possêtis sperâre? Revertímini fíliæ mi, & abíte: jam enim in senectûte conféċta sum, nec apta vínculo conjugáli: étiam si possem hac nocte concípere, & párere fílios, si eos expectâre velítis, donec crescant, & annos pubertâtis ímpleant, antè éritis vétulæ quàm nubâtis. Nolíte, quæso, fíliæ mi, fácere hoc: quia vestra angústia me magìs pressit, & egréſsa est manus Dómini contra me. Elevâtâ ígitur voce, íterùm flere cœpérunt: Orpha osculâta est socrum, ac revérsa: Ruth adhæsit sócrui suæ: cui dixit Noëmi: En revérsa est cognâta tua ad pópulum suum, & ad deos suos, vade cum ea. Quæ respóndit: Ne adversêris mihi ut relínquam te, & ábeam: quòcumque perrexéris, pergam: & ubi moràta fúeris, & ego páriter morábor. Pópulus tuus pópulus meus, & Deus tuus & Deus meus. Quæ te moriéntem terra suscéperit, in ea móriar: ibíque locum accípiam sepultúræ. Hæc mihi fáciat Deus, & hæc addat, si non sola mors me & te separáverit. Videns ergo Noëmi, quòd obstináto Ruth ánimo decrevísset secum pérgere, adversári nóluit, nec ultrà ad suos réditum persuadêre: profectæque sunt simùl, & venérunt in Béthlehem. Quibus urbem ingréſsis, velox apud cunctos fama percrébuit: dicebántque mulíeres: Hæc est illa Noëmi. Quibus ait: Ne vocêtis me Noëmi (id est pulchram) sed vocâte me Mara (id est, amâram) quia valdè amaritúdine replêvit me Omnípotens. Egréſsa sum plena, & vácuam redûcit me Dóminus. Cur ígitùr vocâtis me Noëmi, quam humiliâvit Dóminus, & afflíxit Omnípotens? Venit ergo Noëmi cum Ruth Moabítide nuru sua, de terra peregrinatiònis suæ: ac revérsa est in Béthlehem, quandò primùm hórdea metebántur. Cap. 2. Erat autem viro Elímelech consanguíneus, homo potens, & magnârum facultâtum, nómine Booz. Dixítque Ruth Moabítis ad socrum suam: Si jubes, vadam in agrum, & cólligam spicas, quæ meténtium fúgerint manus, ubicúmque cleméntis patrisfamílias repérero grátiam. Cui illa respóndit: Vade fília mi. Abiit ítaque & colligêbat spicas post terga meténtium. Accidit autem ut ager ille habêret Dóminum nómine Booz, qui erat de cognatiône Elímelech. Et ecce, ipse veniêbat de Béthlehem, dixítque messóribus: Dóminus vobíscum. Qui respondérunt ei: Benedícat tibi Dóminus. Dixítque Booz júveni, qui messóribus præerat: Cujus est hæc puélla? Cui respóndit: Hæc est Moabítis, quæ venit cum Noëmi, de regiône Moabítide, & rogâvit ut spicas collígeret remanéntes, sequens messôrum vestígia: & de manè usque nunc stat in agro, & ne ad moméntum quidem domum revérsa est. Et ait Booz ad Ruth: Audi fília, ne vadas ad colligéndum in álterum agrum, nec recêdas ab hoc loco: sed júngere puéllis meis, & ubì messúerint, séquere. Mandávi enim púeris meis, ut nemo tibi moléstus sit: sed étiam si sitíeris, vade ad sarcínulas, & bibe aquas, de quibus & púeri mei bibunt. Quæ cadens in fáciem suam & adórans ait: Unde mihi hoc, ut invenírem grátiam ante óculos tuos, & nosse me dignarêris peregrînam mulíerem? Cui ille respóndit: Nuntiâta mihi sunt ómnia, quæ féceris sócrui tuæ post mortem viri tui: & quòd derelíqueris paréntes tuos, & terram in qua nata es, & véneris ad pópulum, quem antè nesciêbas. Reddat tibi Dóminus pro ópere tuo, & plenam mercêdem accípies à Dómino meo Deo Israël, ad quem venísti, & sub cujus confugísti alas. Quæ ait: Invéni grátiam ante óculos tuos, dómine mi, qui consolâtus es me, & locûtus es ad cor ancíllæ tuæ, quæ non sum símilis uníus puellârum tuârum. Dixit ad eam Booz: Quandò hora vescéndi fúerit, veni huc, & cómede panem, & tinge buccéllam tuam in acéto. Sedit ítaque ad messôrum latus, & congéſsit poléntam sibi, comedítque, & saturâta est, & tulit relíquias. Atque inde surréxit, ut spicas ex more collígeret. Præcêpit autem Booz púeris suis, dicens: Etiam si vobíscum mé-

te-

tere volúerit, ne prohibeâtis eam : & de vestris quoque manípulis projícite de indústria, & remanêre permíttite, ut absque rubôre cólligat, & colligéntem nemo corrípiat. Collêgit ergo in agro usque ad vésperum : & quæ collígerat virgâ cædens & excútiens, invênit hórdei quasì ephi mensûram, id est, tres módios : quos portans revérsa est in civitâtem, & osténdit sócrui suæ : ínsuper prótulit, & dedit ei relíquias cibi sui, quò saturâta fúerat. Dixítque ei socrus sua : Ubi hódiè collegísti, & ubì fecísti opus? sit benedíctus qui misértus est tuì. Indicavítque ei apud quem esset operâta : & nomen dixit viri, quòd Booz vocarêtur. Cui respóndit Noëmi : Benedíctus sit à Dómino : quóniam eámdem grátiam, quam præbúerat vivis, servâvit & mórtuis. Rursúsque : Propínquus noster est homo. Et Ruth hoc quoque, inquit, præcêpit mihi, ut támdiù messóribus ejus júngerer, donèc omnes ségetes meteréntur. Cui dixit socrus : Mélius est, filia mi, ut cum puéllis ejus éxeas ad meténdum, ne in álio agro quíspiam resístat tibi. Juncta est ígitùr puéllis Booz : & támdiù cum eis méssuit, donèc hórdea & tríticum in hórreis conderéntur. Cap. 3. Postquam autem revérsa est ad socrum suam, audivit ab ea : Fília mi, quæram tibi réquiem, & providêbo ut benè sit tibi. Booz iste, cujus puéllis in agro juncta es, propínquus noster est, & hac nocte áream hórdei véntilat. Lavâre ígitùr, & úngere, & indúere cultióribus vestiméntis, ac descénde in áream : non te vídeat homo, donèc esum potúmque finíerit. Quandò autem íerit ad dormiéndum, nota locum in quo dórmiat : veniésque, & discoopéries pállium, quò operiêtur à parte pedum, & projícies te, & ibi jacêbis : ipse autem dicet tibi quid ágere débeas. Quæ respóndit : Quicquid præcéperis mihi fáciam. Descendítque in áream, & fecit ómnia, quæ sibi imperáverat socrus. Cùmque comedísset Booz, & bibísset, & factus fuísset hilárior, issétque ad dormiéndum juxta acérvum manipulòrum, venit abscónditè, & discoopérto à pédibus ejus pállio, se projècit. Et ecce, jam noctis médiâ expâvit homo, & conturbâtus est : vidítque mulíerem jacéntem ad pedes suos, & ait illi : Quæ es? Illa respóndit : Ego sum Ruth ancílla tua : expánde pállium super fámulam tuam, quia propínquus es. Et ille, Benedícta, inquit, es à Dómino filia, & priòrem misericórdiam posteriòre superásti : quia non es secûta júvenes, sive páuperes sive dívites. Noli ergo metúere, sed quid díxeris mihi, fáciam tibi. Scit autem omnis pópulus, qui hábitat intrà portas urbis meæ, mulíerem te esse virtûtis. Nec ábnuo me propínquum, sed est álius me propínquior. Quiésce hac nocte : & facto manè, si te volúerit propinquitâtis jure retinêre, benè res acta est : sin autem ille nolúerit, ego te absque ulla dubitatiône suscípiam, vivit Dóminus : dormi usquè manè. Dormîvit ítaque ad pedes ejus usque noctis abscéssum. Surrexítque ántequàm hómines se cognóscerent mútuò, & dixit Booz : Cave nequis nóverit quòd hùc véneris. Et rursùm, Expánde, inquit, pállium tuum quo operiris, & tene utrâque manu. Quà extendénte, & tenénte, mensus est sex módios hórdei, & pósuit super eam. Quæ portans ingréssa est civitâtem, & venit ad socrum suam. Quæ dixit ei : Quid egísti filia? Narravítque ómnia, quæ sibi fecísset homo. Et ait : Ecce sex módios hórdei dedit mihi, & ait : Nolo vácuam te revérti ad domum tuam. Dixítque Noëmi : Expécta filia donec videâmus quem éxitum hábeat. Neque enim cessâbit homo nisi compléverit quod locûtus est. Capít. 4. Ascéndit ergo Booz ad portam, & sedit ibi. Cùmque vidísset propínquum præterîre, de quo priùs sermo hábitus est, dixit ad eum : Declína paulísper, & sede hìc, vocáto eo nómine suo. Qui divértit, & sedit. Tollens autem Booz decem viros de senióribus civitâtis, dixit ad eos : Sedête hîc. Quibus resedéntibus, locûtus est ad propínquum : Partem agri fratris nostri Elímelech vendit Noëmi, quæ revérsa est de regiône Moabítide : quod audire te vólui, & tibi dícere coram cunctis sedéntibus, & majóribus natu de pópulo meo. Si vis possidêre jure propinquitâtis, eme, & pósside : sin autem dísplicet tibi, hoc ipsum índica mihi, ut sciam quid fácere débeam : nullus est enim propínquus, excépto te, qui prior es; & me, qui secúndus sum. At ille respóndit : Ego agrum emam. Cui dixit Booz : Quandò émeris agrum de manu mulíeris, Ruth quoque Moabítidem, quæ uxor defúncti fuit, debes accípere : ut súscites nomen propínqui tui. Qui respóndit : Cedo jure propinquitâtis : neque enim posteritâtem famíliæ meæ delêre débeo. Tu meo útere privilégio, quo me libénter carêre profíteor. Hic autem erat mos antiquitâtis in Israël inter propínquos, si quan-

quandò alter álteri suo jure cedêbat, ut esset firma concéssio, solvêbat homo calciaméntum suum, & dabat próximo suo: hoc erat testimónium concessiônis in Israël. Dixit ergo propínquo suo Booz: Tolle calciaméntum. Quod statìm solvit de pede suo. At ille majóribus natu, & univérso pópulo ait: Testes, inquit, vos estis hódiè, quòd possíderim ómnia quæ fuérunt Elímelech, & Chélion, & Máhalon, tradénte Noëmi: & Ruth Moabítidem, uxòrem Máhalon, in conjúgium súmpserim, ut súscitem nomen defúncti in hereditàte sua, ne vocábulum ejus de família sua ac frátribus & pópulo deleàtur. Vos, inquam, hujus rei testes estis. Respóndit omnis pópulus, qui erat in porta, & majóres natu: Nos testes sumus: fáciat Dóminus hanc mulíerem, quæ ingréditur domum tuam, sicut Rachel & Liam, quæ ædificavérunt domum Israël: ut sit exémplum virtùtis in Ephrata, & hábeat célebre nomen in Béthlehem: fiátque domus tua, sicut domus Phares quem Thamar péperit Judæ, de sémine quod déderit tibi Dóminus ex hac puélla. Tulit ítaque Booz Ruth, & accépit uxórem: ingréssus est ad eam, & dedit illi Dóminus, ut concíperet, & páreret fílium. Dixerúntque mulíeres ad Noëmi: Benedíctus Dóminus, qui non est passus ut deficeret succéssor famíliæ tuæ, & vocarêtur nomen ejus in Israël. Et hábeas qui consolêtur ánimam tuam, & enútriet senectûtem: de nuru enim tua natus est, qui te díliget: & multò tibi est mélior, quàm si septem habéres filios. Suscéptum Noëmi púerum pósuit in sinu suo, & nutrìcis ac gérulæ officio fungebâtur. Vicínæ autem mulíeres congratulántes ei, ac dicéntes: Natus est filius Noëmi: vocavérunt nomen ejus Obed: hic est pater Isaï, patris David. Hæc sunt generatiónes Phares: Phares génuit Esron, Esron génuit Aram, Aram génuit Amínadab, Amínadab génuit Náhasson, Náhasson génuit Salmon, Salmon génuit Booz, Booz génuit Obed, Obed génuit Isaï, Isaï génuit David regem. ℟. Amen.

Hymnus.

Noctis tempus jam præterit,
Jam gallus canit, vivis
Gallo canénte spes reddit;
Ægris salus refúnditur.

Somno graváti súrgite,
Cordis reàtum pándite,
Jesûque laudem dícite,
Qui nos redêmit sánguine.

Non ut fallax discípulus,
Qui pacem ferens ósculo;
Et dolum tenens péctore,
Turbis Magístrum trádidit.

Jesus captus ab ímpiis:
Dispergúntur discípuli:
Locûtus est ut Dóminus
Nocte ferens scándalum.

Jesus suis discípulis,
Dùm crucem suam prædicat,
Negári sese præmonet;
Petrus factûrus ábnegat.

Petrus fervens spíritu
Séquitur in prætório;
Sed ágnitus discípulus,
Negàvit Christum Dóminum.

Petrus jurâbat ómnibus:
Se non novísse hóminem:
Vox namque galli résonat,
Et Petrus culpam méminit.

Jesus, dùm Petrum réspicit,
Fidem Petri dùm súscipit,
Petrúsque, flendo, récipit,
Quod ante paulò amíserat.

Et nos precâmur, Dómine,
Fidem Petri recípere,
Fidémque Apostólicam,
Flentes pro nostro crímine.

Gallo canénte vénimus;
Laudes Deo persólvimus:
Confessiônis própriæ
Dantes ei veram fidem.

Abscêde princeps dæmonum
Cum nóxiis phantásmatum:
Jam nos piàvit véritas;
Jam probra tersit cháritas.

Hinc te, Deus, depóscimus,
Ut pervagántes dæmonas
Signo salûtis déstruas;
Nos à pavôre líbera.

Hac noctis horà præscius
David futúræ glóriæ
Deo preces multíplicat,
In matutínis éxcubans.

Hac nos opórtet súrgere
Illo vigôre córporis,
Illôque voto spíritûs,
Quo expiêmur sórdibus.

Exúrge, nobíscum Deus,
Laudes tuôrum súscipe,
Lustrándo corda lúbrica
Lucis novéllæ grátiâ.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,

 Cum

Digitized by Google

Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.
Supplicátio. Orémus. fol. 138.

Capítula.

DEus, Dei Fílius, qui voluntáriè depulam venántium passus, voluntáriè útique créderis crucifixus; concède nobis & passiónis tuæ exceptióne singuláriter jocundári, & resurrectiónis tuæ gáudio fidéliter attólli: ut qui passiónis tuæ solémnia devóti præcinénda cánticis inchoámus, respéctu lucis tuæ copiósiùs inlustrémur.

Pater noster.
Lauda. Laus ejus in choro.
Orátio. Laus tua Dómine.
Alia Lauda. Laudent nomen Dei in choro.
Orátio. Deus qui ineffabílibus. fol. 181.
Lauda. Usquè ad vésperum quàm magnificáta sunt ópera tua, Dómine! Dóminus sit. ℟. Et cum.
Antíphona. Ne tradas me, Dómine, desidério meo peccatóri: cogitavérunt advérsùm me; P. Ne derelínquas, ne unquàm exalténtur. ℣. Eripe me Dómine ab hómine malo: à viro iníquo & dolóso líbera me. P. Ne derelínquas. ℣. Glória, &c. P. Ne derelínquas. Dóminus sit. ℟. Et cum.
Lauda. Eripe me, Dómine, à calúmniis hóminum: quia servávi mandáta tua. Fáciem tuam illúmina super servum tuum: P. Et doce me justificatiónes tuas, Dómine. ℣. Mirabília testimónia tua, Dómine: ideò scrutáta est ánima mea. P. Et doce. ℣. Glória, &c. P. Et doce.
Hymnus. Verbum Patris. fol. 252.

Capítula.

NOvimus, Dómine, quòd traditóris tui perpéssus injúriam, usque ad mortem non derelíqueris patiéntiam: & cùm ille insatiábilis homicída te Magístrum tradíderit occidéndum; tu tamen ne ipsum quidem volúeris moritúrum: da ergo, quæsumus, nobis, ut patiéndi malos habeámus constántiam, & patiéntiæ teneámus exémpla: non nos vorágo iræ præcípitet, nec per noctem hujus sæculi tentátor malígnus, quasi fur in hora quacúmque contáminet: quò passiónis tuæ stígmata sint nobis ad custódiam indeféssam.

Pater noster. Humiliáte vos benedictióni. Dóminus sit. ℟. Et.

Benedíctio.

CHristus, Dei Fílius, qui olim, mediánte hujus diéi festi témpore, detrahéntium se pértulit linguas, nostrórum ómnium fáciat esse dissértas; ℟. Amen. Et qui pro ímpiis passus est ínnocens, vos sibi fáciat sine fine consórtes: ℟. Amen. Ut, cujus nunc passiónem mœstificáti excípitis, ad resurrectiónis ejus gáudium lætificátis córdibus accedátis. ℟. Amen. Per misericórdiam.
Lauda. Lucérna pédibus meis verbum tuum, Dómine, P. Et lumen sémitis meis, Deus meus. ℣. Jurávi, & státui custodíre judícia justítiæ tuæ.

Orátio.

LUmen tuum, Dómine, legis tuæ nobis agnitióne osténde: ut à lúbricis cásibus tuo juvámine erigámur, & álacres in tuo lúmine ad destináta æternitátis tuæ gáudia festinémus. ℟. Amen. Per misericórdiam.
Lauda. Posuérunt peccatóres láqueos mihi: P. Et à mandátis tuis, Dómine, non declinávi. ℣. Hereditáte acquisívi testimónia tua in ætérnum: quia exultátio cordis mei sunt.

Orátio.

TRíbue nobis, Dómine, adjutórium declinándi ódia iniquórum, & fallácia superáre prævaricatórum: Esto protéctor sperántium in verbo tuo; & súscipe húmiles juxta elóquium tuum: quátenus possímus tua mandáta serváre, & judícia tua metúere, & de admíssis indulgéntiam promeréri. ℟. Amen. Per misericórdiam.
Lauda. Iníquos ódio hábui, & abominátus sum: P. Legem autem tuam diléxi, Deus meus. ℣. Adjútor, & suscéptor meus es tu: & in verbum tuum sperávi.

Orátio.

AUxiliáre nobis Dómine, & salvi érimus: te enim desisténte, perdítio, & te præservánte vitális est plenitúdo. ℟. Amen. Per misericórdiam.
Preces. Avérte, Dómine, iram tuam à nobis. Cum sua oratióne fol. 183.

SECUNDA FERIA

POST MEDIANTE DIE FESTO.

Ad Matutínum.

Exúrge, Dómine, salvum me fac, Deus meus. Psalmus 3.

Orátio.

EXúrge Dómine Deus noster in auxílium humílium, & in extermínium persequéntium nos: cóntere adversários nostros, qui nos à præcéptis tuis, dolósis promissiónibus, & apértis terróribus avértere moliúntur: in nullo enim profícient eórum insídiæ, si

si tuo muniámur semper adjutório grátiæ. ℟. Amen. Per.

Antíphona 1. Astitérunt reges terræ, & príncipes convenérunt in unum, advérsùs Dóminum, & advérsùs Christum ejus. P. Qui hábitat in cœlis, irridébit eos: & Dóminus subsannàbit eos; et in furòre suo conturbàbit eos. ℣. Quare fremuérunt gentes, & pópuli meditáti sunt inánia? P. Qui. ℣. Glória. P. Qui.

Orátio.

DEus Pater Unigéniti filii tui, qui hábitas in cœlis, qui irridéndos atque subsannándos omnes reges terræ & príncipes, advérsùm Christum tuum conveniéntes, osténdis; da nobis speciàle munus hoc grátiæ tuæ, ut advérsis nesciàmus ullo modo cédere: quò sic in furòre tuo infidélitas conturbétur, ut ex tuo adjutório nostra credúlitas coronétur. ℟. Amen. Per.

Antíphona 2. Odísti Dómine omnes qui operántur iniquitàtem: P. Perdes eos qui loquúntur mendácium, ℣. Júdica illos, Deus. Décidant à cogitatiónibus suis.

Orátio.

DEus, qui ódio habes omnes, qui operántur iniquitàtem, charitàtis munímine nos reple: ut aliquándò ad te convérsi, dolòris sui séntiant cúmulum, qui contra te loquúntur mendácium. ℟. Amen. Per.

Antíphona 3. Quia non est in ore inimicòrum véritas: cor eòrum vanum est. Sepúlchrum patens est guttur eòrum, P. Linguis suis dolósè agébant, júdica illos Deus. ℣. Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa: dentes peccatòrum contrivísti.

Orátio.

IN ore inimicòrum tuòrum, Dómine, véritas non est: quia dum à te in íntimis avertúntur, cor eòrum vanitàte destrúitur. Da ergo nobis, ut sic lingua nostra cum puritàte consciéntiæ accéptum tibi déferat hymnum, ut patens malignitàtis non efficiántur sepúlchrum. ℟. Amen. Per.

℟. Misériis afflíctus sum, & turbàtus sum: totà die contristàtus ingrediébar: quóniam ánima mea compléta est inlusiónibus, P. Et non est sánitas in carne mea. ℣. Quóniam sagíttæ tuæ infixæ sunt mihi: & confirmásti super me manum tuam. P. Et non est.

Orátio.

DOmine Jesu Christe, qui traditùrum te morti, ante mortem præscius prædixísti; & illic ubi constitúta est domus omnis vivéntis, ad inférna útiquè, móriens descendísti; da nobis, ut cùm tempus vocatiònis nostræ advénerit, illic non deveniàmus retentúri in pœnam; quò tu móriens liberàtor accessísti per véniam: sed emíttens manum tuam de profúndo inférni manifésta poténtià líbera; qui solus pro ímpiis tuam pónere dignàtus es ánimam. ℟. Amen. Per.

IN LAUDIBUS.

Antíphona. Quóniam iniquitàtem meam ego cognósco, Dómine: ab ipsa munda me. Déprecor, miserère mei, miserère. Psalmus 50.

Orátio.

AGnoscéntibus nobis iniquitátes nostras, & própria tibi Dómino pandéntes piácula, ejulántes láchrymis, péctore verberáto súpplices oràmus: ut avértas à nostris sceléribus fáciem; & déleas, quæ géssimus, cuncta peccàta. Crea ítaque Deus in córdibus nostris, quod ames; & propitiatiòne sólità dimítte, quod odis: ac si te crebrò ad irascéndum nostra exásperant vítia; tua te nobis placábilem reddat indulgéntia. ℟. Amen. Per.

Ad Cánticum.

Antíphona. Confundántur omnes qui me persequúntur, & non confúndar ego: páveant illi, & non páveam ego.

Cánticum Hieremíæ. *Capítulo 17.*

SAna me Dómine, & sanàbor: * salvum me fac, & salvus ero: quóniam laus mea, & virtus mea tu es.

Ecce ipsi dicunt mihi: Ubi est verbum Dómini? * véniat. Et ego non sum turbàtus, te pastòrem sequens.

Et diem hóminis non desidérávi, tu scis. * Quod egréssum de lábiis meis, rectum in conspéctu tuo fuit.

Non sis mihi formídini, * spes mea tu in die afflictiònis meæ.

Confundántur omnes qui me persequúntur, & non confúndar ego: * páveant illi, & non páveam ego.

Induc super eos diem afflictiònis, * & dúplici contritiòne cóntere eos.

Orátio.

COnfundántur omnes Dómine, qui persequúntur in nos sanctum nomen tuum, & non confundàmur nos, qui venerámur & crédimus, & passiònis tuæ injúriam, & resurrectiònis tuæ poténtiam: præváleat ergo virtus glóriæ tuæ, quæ & persequéntes te à pravitàte detérreat; & credéntes in ætérnum tibi lætabúndos conjúngat. ℟. Amen. Per. &c.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Ego ad te, Dómine, clamávi & manè orátio mea prævéniet te. ℣. Dómine Deus salùtis meæ, die clamávi, & nocte coram te.

Lauda. In sanctis ejus laudàte Dóminum: in psaltério, & cíthara laudàte eum. Psalm. 150.

Léctio libri Samuëlis, *Primi*, Regum. *Cap.* 1. ℟. Deo grátias.

IN illis diêbus: Concêpit Anna, & pépe-rit filium, vocavítque nomen ejus Sámuël: eò quòd à Dómino postulásset eum. Ascéndit autem vir Elcana, & omnis domus ejus, ut immolàret Dómino hóstiam solémnem, & votum suum, & Anna non ascéndit: dixit enim viro suo: Non ascéndam, donec ablactêtur infans, & ducam eum, & appáreat in conspéctu Dei, & máneat ibi júgiter. Et ait Elcana vir suus: Fac quod tibi bonum vidètur, & mane donec abláctes eum. Mansit ergo múlier, & lactàbat filium suum, donec amovêret eum à lacte. Et addúxit eum secum, postquàm ablactáverat, in vítulis tribus, & tribus módiis farínæ, & ámphora vini, & addúxit eum in domum Dómini in Silo. Puer autem erat infántulus: & immolavérunt vítulum, & obtulérunt púerum Heli, Annáque ait: Obsecro mi Dómine, vivat ánima tua: ego sum illa múlier, quæ steti coram te hic orans Dóminum. Pro púero isto orávi, & dedit mihi Dóminus petitiònem meam, quam postulávi eum. Idcírcò commodávi eum Dómino, cunctis diêbus quibus fúerit accommodàtus Dómino. Et adoràvit ibi Dóminum. Et oràvit Anna, & ait: Exultàvit cor meum in Dómino, & exaltàtum est cor meum in Deo salutári meo. Cap. 2. Et ábiit Elcana in Rámatha, urbem suam: puer autem Sámuël erat minister in conspéctu Dómini ante fáciem Heli sacerdòtis. Porrò filii Heli, filii Bélial, nesciéntes Dóminum, neque officium sacerdòtum ad pópulum: sed quicúmque immolásset víctimam, veniêbat puer sacerdòtis, dum coqueréntur carnes, & habêbat fuscínulam tridéntem in manu sua, & mittêbat eam in lebètem, vel in caldáriam, aut in ollam, sive cácabum: & omne quod levàbat fuscínula, tollêbat sacérdos sibi: sìc quoque faciêbat univérso Israëli veniéntium in Silo. Etiam ántequàm adolérent ádipem, veniêbat puer sacerdòtis, & dicêbat immolánti: Da mihi carnem; ut coquam sacerdòti: non enim accípiam à te carnem coctam, sed crudam. Dicêbat quoque ímmolans: Accendàtur primùm juxta morem adeps, & tolle tibi quantum desíderat ánima tua. Qui respóndens ajêbat ei: Nequàquam: sic enim dabis, aliòquin tollam vi. Erat autem peccàtum pueròrum grande nimis coram Dómino: quia retrahébant hómines à sacrificio Dómini. Sámuël autem ministràbat in conspéctu Dómini, puer autem accínctus ephod líneo. Et túnicam parvam faciêbat ei mater sua, quam offerêbat ei statútis diêbus, ascéndens cum viro suo, ut immolárent hóstiam solémnem. Et benedíxit Heli Elcanæ & uxóri ejus Annæ: dixítque: Reddat tibi Dóminus semen de muliere hac, pro fœnore quod commodásti Dómino. Et abiérunt in locum suum. Visitàvit ergo Dóminus Annam, & concêpit, & péperit tres filios, & duas filias: & magnificàtus est puer Sámuël apud Deum. Heli autem erat senex valdè, & audívit ómnia quæ faciébant filii sui univérso Israëli: & quómodo dormiébant cum muliéribus quæ observábant ad óstium tabernáculi: & dixit eis: Quare fácitis res hujuscémodi, quas ego áudio, res péssimas, ab omni Israël? Nolìte filii mi: non enim est bona fama, quam ego áudio, ut tránsgredi faciàtis pópulum Dómini. Si peccáverit vir in virum, placàre eis póterit Dóminus: si autem in Dóminum peccáverit, quis oràbit pro eo? Et non audiérunt vocem patris sui: quia vóluit Dóminus occídere eos. Puer autem Sámuël proficiêbat, atque crescêbat, & placêbat tam Deo quàm homínibus. ℟. Amen.

Hymnus. Noctis tempus jam præterit. fol. 257.

Capítula.

LIbera nos Dómine à lábiis iníquis, & à lingua magníloqua, qui in Crucis appénsus es statérà: & præsta, ut nec accusatóri accusándi áditus páteat, nec plebs tua ejus decípulis acquiéscat, nec iram tuam suggéstio fallax commóveat. Sed tu Dómine ipsum humáni géneris cállidum insidiatòrem frámeà divinà concíde: & pro misériis páuperum ínclytà bonitàte exúrge.

Pater noster. A malo nos líbera, &c.

Lauda. Lucérna pédibus meis verbum tuum, Dómine. ℣. Et lumen sémitis meis, Deus meus. P. Jurávi, & státui custodire judícia justítiæ tuæ.

Orátio.

LUmen tuum, Dómine, legis tuæ nobis agnitiòne osténde: ut à lúbricis cásibus tuo juvámine erigàmur; ut álacres in tuo

Digitized by Google

tuo lúmine ad destináta æternitátis tuæ gáudia festinémus. ℟. Amen. Per.

Ad Tértiam.

Proverbiórum Salomónis. *Capítulo* 28.

℟. Deo grátias.

FIli, Qui dat páuperi, non indigébit: qui déspicit deprecántem, sustinébit penúriam. Cùm surrexérint ímpii, abscondéntur hómines: cùm illi períerint, multiplicabúntur justi. Cap. 29. Viro, qui corripiéntem durà cervíce contémnit, repentínus super eum véniet intéritus: & eum sánitas non sequétur. In multiplicatióne justórum lætábitur vulgus: cùm ímpii súmpserint principátum, gemit pópulus. Vir, qui amat sapiéntiam, lætíficat patrem suum: qui autem nutrit scortum, perdet substántiam. Rex justus érigit terram, vir avárus déstruit eam. Homo blandus, qui sermónibus lóquitur amíco suo, rete expándit gréssibus ejus. Peccántem virum iníquum invólvit láqueus: & justus laudábit, atque gaudébit. ℟. Amen.

Léctio libri Samuélis, *Primi*, *Capítulo* 2.

℟. Deo grátias.

IN illis diébus: Venit vir Dei ad Heli, & ait ad eum: Hæc dicit Dóminus: Numquid non apértè revelátus sum dómui patris tui, cùm esset in Ægypto in domo Pharaónis? Et elégi eum ex ómnibus tríbubus Israël mihi in sacerdótem, ut ascénderet ad altáre meum, & adoléret mihi incénsum, & portáret ephod coram me: & dedi dómui patris tui ómnia de sacrifíciis filiórum Israël. Quare calce abjecístis víctimam meam, & múnera mea quæ præcépi ut offerréntur in templo: & magis honorásti filios tuos quàm me, ut comederétis primítias omnis sacrifícii pópuli mei? Proptérea ait Dóminus Deus Israël: Loquens locútus sum, ut domus tua, & domus patris tui, ministráret in conspéctu meo, usque in sempitérnum. Nunc autem dicit Dóminus: Absit hoc à me: sed quicúmque honorificáverit me, glorificábo eum: qui autem contémnunt me, erunt ignóbiles. Ecce dies véniunt, & præcídam bráchium tuum, & bráchium domûs patris tui, ut non sit senex in domo tua. Et vidébis æmulum tuum in templo, in univérsis prósperis Israël: & non erit senex in domo tua ómnibus diébus. Verúmtamen non áuferam ex te pénitùs virum ab altári meo: sed ut deficiant óculi tui, & tabéscat ánima tua: & pars magna domûs tuæ moriétur, cùm ad virílem ætátem vénerint. Hoc autem erit tibi signum, quod ventúrum est: duo filii tui, Ophni & Phínees in die una moriéntur ambo. Et suscitábo mihi sacerdótem fidélem, qui juxta cor meum & ánimam meam fáciet: & ædificábo illi domum fidélem, & ambulábit coram Christo meo cunctis diébus. Futúrum est autem, ut quicúmque remánserit in domo tua, véniet ut orétur pro eo, & ófferat nummum argénteum, & tortam panis, dicátque: Dimítte me óbsecro ad unam partem sacerdotálem, ut cómedam bucéllam panis. Cap. 3. Puer autem Sámuël ministrábat coram Heli, & sermo Dómini erat pretiósus; in diébus illis non erat vísio manifésta. Factum est autem in die quadam, Heli jacébat in loco suo, & óculi ejus caligáverant, nec póterat vidére lucérnam Dei ántequàm extinguerétur, Sámuël autem dormiébat in templo Dómini, ubi erat arca Dei. Et vocávit Dóminus Sámuël. Qui respóndit: Ecce ego. Et cucúrrit ad Heli, & dixit: Ecce ego, quem vocásti me. Qui dixit: Non vocávi te fili: revértere, & dormi. Et ábiit, & dormívit. Et adjécit Dóminus vocáre rursùm, Sámuël. Consurgénsque Sámuël, ábiit ad Heli, & dixit: Ecce ego: vocásti enim me. Qui respóndit: Non vocávi te, fili mi: revértere, dormi. Porrò Sámuël nec dum sciébat Dóminum, neque revelátus fúerat ei sermo Dómini. Et adjécit Dóminus, & vocávit Sámuel rursùm tértiò. Qui consúrgens ábiit ad Heli, & ait: Ecce ego: quem vocásti me. Intelléxit ígitur Heli quia Dóminus vocáret púerum: & ait ad Sámuël: Vade, dormi: & si deínceps vocáverit te, dices: Lóquere Dómine, quia audit servus tuus. Abiit ígitur Sámuël, & dormívit in loco suo. Et venit Dóminus, & stetit: & vocávit, sicut vocáverat secúndò, & tértiò, Sámuël. Et ait Sámuël: Lóquere Dómine, quia audit servus tuus. Et dixit Dóminus ad Sámuël: Ecce ego fácio verbum in Israël: quod quicúmque audíerit, tínnient ambæ aures ejus. In die illo suscitábo advérsùs Heli ómnia quæ locútus sum super domum ejus: incípiam, & complébo. Prædíxi enim ei quòd judicatúrus essem domum ejus in ætérnum, propter iniquitátem filiórum ejus, eò quòd nóverat indígnè ágere filios suos, & non corrípuit eos. Idcírco jurávi dómui Heli, quòd non expiétur iníquitas domûs ejus víctimis & munéribus usque in sempitérnum. Dormívit autem Sámuël usque manè, aperuítque óstia domûs Dómini. Et Sámuël tímé-

mèbat indicàre visiònem Heli. Vocàvit ergo Heli Samuèlem, & dixit ei: Fili mi Sámuël? Qui respóndens, ait: Præstò sum. Et interrogàvit eum: Quis est sermo Dómini, quem locútus est ad te? Ne celáveris mihi: hæc fáciat tibi Deus, & hæc addat, si celáveris à me sermònem, ex ómnibus quæ dicta sunt tibi. Indicàvit ítaque Sámuël univérsos sermónes, & non abscóndit ab eo quicquam. Et ille respóndens ait: Dóminus est: quod bonum est in óculis suis fáciat. Crevit autem Sámuël, & Dóminus erat cum eo. ℟. Amen.

Antíphona 1. Sana me, Dómine, turbàta sunt ossa mea, & ánima mea turbàta est valdè: tu, Dómine, convértere, & éripe ánimam meam. ℣. Dómine, ne in ira tua árguas me, neque in furòre tuo corrípias me.

Orátio.

CHriste, Dei Fílius, cujus ossa & ánima in passiòne turbàta sunt, sana plagam cordis nostri: ut, confirmátis virtútum óssibus, sic passiònis tuæ concinàmus præcónia, ut resurrectiònis conlætèmur impénsiùs glóriâ pòst futúrâ. ℟. Amen. Per.

Antíphona 2. Caligàvit præ amaritúdine óculus meus: inveterávi inter omnes inimícos meos. Discédite à me omnes qui operámini iniquitàtem: quia exaudívit Dóminus vocem meam. ℣. Laborávi in gémitu meo, lavàbo per síngulas noctes lectum meum: láchrymis stratum meum rigàbo.

Orátio.

DEi Patris Unigénite Fili Christe, cujus divinitàtis óculos sic passiònis injúria non turbat, ut tamen passiòne ipsâ in solo hómine assúmptâ, excípiat nos fámulos tuos; in quorum via amaritúdinis, & óculus caligàvit, & vita inter inimícos pósita veteráscit, sic à nobis accéssum exclùde totíus malítiæ, ut cómpotes habeàmur felicitàtis ætérnæ. ℟. Amen. Per.

Antíphona 3. Dómine Deus, salvum me fac secúndùm justítiam meam: & consumètur nequítia peccatòris, & dírige justum, scrutans corda & renes Deus. ℣. Dómine Deus meus in te sperávi: salvum me fac ex ómnibus persequéntibus me, & éripe me.

℟. Non erubéscant in me, qui te expéctant Dómine, Dómine virtútum. Non confundántur super me qui requírunt te, Deus Israël. P. Quia propter te sustínui impropérium. ℣. Ne avértas fáciem tuam à púero tuo: quóniam tríbulor, velóciter exáudi me. P. Quia propter te.

Preces. Ad te clamàmus, Dómine, P. Miserère, & parce pópulo tuo. ℣. Esto pro nobis expóstulans, qui matrem de cruce commèndas. P. Miserère. ℣. Qui Petri láchrymas áccipis, post lapsum érige nos mitis. P. Miserère. ℣. Ut qui te passum jam crédimus, tecum sine fine vivàmus. P. Miserère.

Psalmus 50.

Hymnus. O Nazarène, lux Béthlehem, folio 144.

Orátio.

DOmine Deus, salvum fac pópulum tuum secúndùm accéptum à te justítiæ donum, in quo sanctæ fidei nobis tribuísti mystérium: ut porrécto título Crucis, sic consumàtur nequítia peccatòris, ut dirigàtur justus per sémitas æquitàtis.

Pater noster.

Ad Sextam.

Léctio libri Ezechiélis Prophétæ. *Capít.* 34.

℟. Deo grátias.

FActum est verbum Dómini ad me, dicens: Fili hóminis prophèta de pastóribus Israël: prophèta, & dices pastóribus: Hæc dixit Dóminus: Væ pastóribus Israël, qui pascébant semetípsos: nonne greges pascúntur à pastóribus? Lac comedebàtis, & lanis operiebámini, & quod crassum erat occidebàtis: gregem autem meum non pascebàtis. Quod infirmum fuit non solidástis, & quod ægrótum non sanástis, quod confráctum est non alligástis, & quod abjéctum est non reduxístis, & quod períerat non quæsístis: sed cum austeritàte imperabámini eis, & cum poténtia. Et dispérsæ sunt oves meæ, eò quòd non esset pastor: & factæ sunt in devoratiònem ómnium bestiárum agri, & dispérsæ sunt. Erravérunt greges mei in cunctis móntibus, & in univérso colle excélso: & super omnem fáciem terræ dispérsi sunt greges mei, & non erat qui requíreret. Proptérea pastóres audite verbum Dómini: Vivo ego, dicit Dóminus: quia pro eo quòd facti sunt greges mei in rapinam, & oves meæ in devoratiònem ómnium bestiárum agri, eò quòd non esset pastor: nequè enim quæsiérunt pastóres gregem meum, semetípsos, & non greges meos pascébant. Proptérea pastóres audite verbum Dómini: Hæc dicit Dóminus Deus: Ecce ego ipse super pastóres requiram gregem meum de manu eòrum, & cessàre fáciam ut ultra non pascant gregem meum de ore eòrum, & non erit

erit ultra eis in escam : ait Dóminus omnípotens. ℟. Amen.

Antíphona 1. Cùm invocàrem te, exaudísti me Deus justítiæ meæ: ℣. In tribulatiône dilatásti mihi. Miserère mei, & exáudi oratiônem meam.

Orátio.

CUm invocàmus te, exáudi nos Christe, qui es justitia nostra : ut qui pro ímpiis tribulatiônum es perpéssus injúriam, supplicántibus nobis dones indulgéntiam. ℟. Amen. Per.

Antíphona 2. Laborávi in gémitu meo, lavàbo per síngulas noctes lectum meum : láchrymis meis stratum meum rigàbo. ℣. Turbàtus est præ ira óculus meus : inveterávi inter omnes inimícos meos.

Orátio.

TE, Jesu, pro ímpiis laborásse in gémitu crédimus passiònis; ídeo pétimus, ut singuláre exémplum patiéntiæ tuæ proficiat ad emoluméntum ánimæ nostræ: quo per síngulas noctes sic lectum stratúmque nostrum rigèmus in láchrymis, ut contínua capiàmus præsídia sanctitàtis. ℟. Amen. Per.

Antíphona 3. Exaudivit Dóminus vocem fletûs mei : exaudivit Dóminus deprecatiònem meam. ℣. Discédite à me omnes qui operámini iniquitàtem : quóniam exaudivit Dóminus vocem fletùs mei.

℟. Totà die contristàtus ambulàbam. P. Quóniam ánima mea complèta est inlusiónibus: & non est sánitas in carne mea. ℣. Incurvàtus sum, & humiliàtus sum valdè : usquequàque rugièbam à gémitu cordis mei. P. Quóniam ánima mea complèta est inlusiónibus: & nou est sánitas iu carne mea.

Preces. Verbum Patris Altíssimi, P. Redémptor, peccántibus miserère. ℣. Elide nostrum fácinus, qui pro nobis es tráditus. P. Redémptor, peccántibus. ℣. Purífica nos á vitiis, qui cæsus es álapis. P. Redémptor, peccántibus. ℣. Tu pro nobis potàtus es felle; nos reple dulcédine. P. Redémptor, peccántibus. ℣. Accénde nos igne crucis tuæ, quos redemísti sánguine. P. Redémptor, peccántibus.

Hymnus. O Nazarène, lux. fol. 144.

Orátio.

SAlva nos Dómine propter misericórdiam tuam, quos scis infirmári propter iniquitàtem própriam : & quóniam turbàta est ánima nostra ob metum tuòrum justòrum judiciòrum, requiéscat, propter jocundíssimum indulgéntiæ tuæ donum ; & eum percípiat ad sanitàtis præmium, qui suòrum confitètur vúlnera peccatòrum : ut purgàtus per grátiam, véniam suscípiat, & ad te sine confusiòne pervéniat.

Pater noster.

Ad Nonam.

Léctio libri Ecclesiástici Salomònis. *Cap.* 3.

℟. Deo grátias.

FIli, Quàm magna poténtia Dei solius, & ab ómnibus honoràtur. Altiòra te ne præscrutáberis, & fortiòra te ne quæsíeris: sed quæ præcèpit tibi Deus, illa cógita semper, & in plúribus eius ne fúeris curiòsus. Non sunt enim tibi necessária ea, quæ abscóndita sunt ab óculis tuis. In supervácuis rebus noli scrutári multiplíciter, & in plúribus opéribus eius non eris curiòsus. Plúrima enim supra sensum hóminis osténsa sunt tibi. Multos enim supplantàvit suspéctio illòrum, & in vanitàte detínuit sensus illòrum. Cor durum malè habèbit in uovíssimo : & qui amat perículum, in ipso peribit. Cor ingrédiens duas vias, non habèbit succéssus, & pravi cordis in illis scandalizábitur. Cor nequam gravábitur dolóribus, & peccàtor adjíciet ad peccándum. Cor sápiens intellígitur in sapiéntia, & auris bona áudiet concupiscéntiæ sapiéntiam. Ignem ardéntem extínguit aqua, & eleëmósyna extínguit peccàtum. Sápiens cor, & intelligíbile abstinèbit se à peccáto, & in opéribus justítiæ succéssus habèbit. ℟. Amen.

Léctio libri Samuèlis (*Primi*) *cap.* 4.

℟. Deo grátias.

IN illis diébus : Egréssi sunt Israël óbviàm Philísthiim, & castrametàtus est juxta Lápidem adjutórii. Porrò Philísthiim venérunt in Aphec, & instruxérunt áciem contra Israël. Inito autem certámine, terga vertit Israël ante Philisthæos : & cæsa sunt illà die passìm per agros, quasi quatuor míllia viròrum. Et revérsus est pópulus ad castra: dixerúntque majóres natu Israël: Quarè percússit nos Dóminus hódiè coram Philísthiim? Afferàmus ad uos arcam fœderis Dómini de Silo, & véniat in médio nostri, & salvet nos de manu inimicòrum nostròrum. Misit ergo pópulus in Silo, & tulérunt inde arcam fœderis Dómini exercítuum sedéntis super Chérubim : erántque duo filii Heli cum arca fœderis Dómini, Ophni, & Phínees. Cùmque venísset arca fœderis Dómini in castra, vociferàtus est omnis pópulus

lus clamòre grandi, & persónuit terra. Et audiérunt Philístim vocem clamòris, dixerúntque: Quænam hæc est vox clamòris magni in castris Hebræòrum? Et cognovérunt quòd arca Dómini esset in castris. Timuerúntque Philístiim, dicéntes: Venit Dóminus in castra. Et ingemuérunt, dicéntes: Væ nobis: non enim fuit tanta exultátio heri, & nudiustértius: væ nobis. Quis nos servàbit de manu Deòrum istòrum sublímium? hi sunt Dii qui percussérunt Ægyptum omni plagâ, in desérto. Confortámini, & estòte viri Philístiim: ne serviàtis Hebræis, sicut illi serviérunt nobis: confortámini, bellàte. Pugnavérunt ergo Philístiim, & cæsus est Israël, & fugit unusquísque in tabernácula sua, & facta est plaga magna nimis: & cecidérunt de Israël trigínta míllia péditum. Et arca Dei capta ducta est; & duo filii Ophni, & Phínees mórtui sunt. Currens autem vir de Bénjamin ex ácie, venit in Silo in die illa, scissâ veste, & conspérsus púlvere caput. Cùmque ille venísset, Heli sedèbat super sellam contra viam aspéctans. Erat enim cor pavens pro arca Dómini. Vir autem ille postquam ingréssus est, nuntiàvit urbi: & ululàvit omnis cívitas. Et audivit Heli sónitum clamòris, dixítque: Quis est sónitus hujus tumúltûs? At ille festinàvit, & venit, & annuntiàvit Heli: Heli autem erat nonagínta, & octo annòrum, & óculi ejus caligáverant, & vidère non póterat. Et dixit ad Heli: Ego sum qui vénio de prælio, & ego de ácie fugi hódie. Cui ille ait: Quid actum est fili mi? Respóndens autem qui annuntiàbat, fugit, inquit, Israël à fácie Philístiim, & ruína magna est in pópulo: ínsupèr & duo filii tui mórtui sunt, Ophni & Phínees: & arca Dei capta est. Cùmque ille nominásset arcam Dei, cécidit Heli de sella retrórsum, & fractis cervícibus mórtuus est. Senex enim erat, & grandævus vir: & ipse judicàvit Israël quadragínta annis. ℟. Amen.

Antíphona 1. In Dómino confídit ánima mea: quia óculi ejus in páuperem respíciunt. ℣. Quóniam ecce peccatóres tetendérunt arcum, paravérunt sagíttas suas in pháretra, ut sagíttent in obscúro rectos corde.

Orátio.

DEus, cujus óculi in páuperem respíciunt, in te confidénti ánimæ nostræ dona auxílium: ut qui sanári nos passiònis tuæ vulnéribus imprecàmur, te auxiliánte à nostris passiónibus liberêmur. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 2. Pedes impiòrum velóces ad effundéndum sánguinem. Deum non invocavérunt sibi, timuérunt timòre, ubi non erat timor. ℣. Dixit insípiens in corde suo: Non est Deus. Corrúpti sunt, & abominábiles facti sunt in voluptátibus suis: non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum. Non dicàtur Glória, & honor.

Orátio

INimíci tui, Dómine, advérsùs te convenérunt, non ut compungeréntur pœniténtiâ salutári; sed (ut sóliti) tentándum te adírent irrisiòne crudéli: qui ergo ínnocens perpéssus es inimicòrum & irrisiónes & vúlnera; nostra in his áblue propitiàtus peccáta. ℟. Amen.

Antíphona 3. Dómine, salva me à contradictiónibus pópuli: constítues me in caput géntium, & exaltêtur Deus salûtis meæ. ℣. Díligam te Dómine virtus mea: Deus firmaméntum meum, & refúgium meum, & liberàtor meus.

Hymnus. O Nazarêne. fol. 144.

Orátio.

CHriste Deus noster, qui contumácis pópuli contradictiónibus es contémptus, & ob hoc in cápite géntium constitùtus; nos, quibus per passiònem & resurrectiònem tuam caput fieri voluísti, non patiàris à te aliquándo præcidi: ut te duce de advérsis potestátibus triumphêmus, quem pro nobis in Crucis patíbulo exaltàtum crédimus.

Pater noster.

Ad Vésperos.

Lauda. Tu illúminas lucérnam meam, Dómine. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum.

Antíphona. Auxílium meum à Dómino, qui fecit cœlum & terram. Psalmus 120.

Lauda. Ab ómnibus persequéntibus me, P. Líbera me, Dómine. ℣. Dómine Deus, in te sperávi: salvum me fac ex ómnibus persequéntibus me, & líbera me. P. Líbera.

Hymnus. Verbum Patris fol. 252.

Capítula.

GLoriòse, potens, ac miséricors Deus, érue nos ab insídiis inimíci; &, ne ánima nostra à rugiéntibus, leònis raptu rápido, rapiàtur, protéctio déxteræ tuæ in nostri custódiam deputétur: ne dum non est qui rédimat, ille sævus occídat: aut, si non est qui salvum fáciat, ille subvértat. Sed tu Leo de

Digitized by Google

de tribu Judá in ira tua exúrge; & ſeveritáte judícii, inſidióſi hoſtis catérvas intérime: noſque in præcépto, quod mandáſti, crédere & permanére concéde.

Pater noſter. Humiliáte vos benedictióni. Dóminus ſit ſemper. ℟. Et.

Benedíctio.

CHriſtus Dóminus, qui morte ſuâ quadriduánam humanitátis noſtræ mortem devícit, victóres vos efficiat críminis veſtri. ℟. Amen. Et qui tradi ſe permíſit ab ímpiis, ab æternórum vos ſuppliciórum erípiat pœnis. ℟. Amen. Ut cum eo ſine fine vivátis, qui victor factus eſt mortis. ℟. Amen. Per miſericórdiam ipſius &c. Lauda. Lucérna pédibus meis verbum. f. 260.

FERIA TERTIA

Ad Matutinum.

Antíphona. Exúrge, Dómine, ſalvum me fac. Pſalmus 3.

Orátio. Exúrge, Dómine Deus noſter, in auxílium humílium. fol. 258.

Antíphona 1. Salvum me fac Dómine, quóniam defécit ſanctus: quóniam diminútæ ſunt veritátes à filiis hóminum. Vana locútus eſt unuſquíſque ad próximum ſuum: Diſpérdat Dóminus univérſa lábia dolóſa, & linguam magníloquam.

Orátio.

SAlvum fac pópulum tuum Dómine, qui glorióſâ paſſiónis tuæ exceptióne lætámur: ut lábia dolóſa non habeámus in corde: ſed ore ſimplici, & vanè loquéntibus finem pónere, & in te credéntium poſſimus accéndere charitátem. ℟. Amen. Per miſericórdiam.

Antíphona 2. Notas fac mihi vias vitæ Dómine, implébis me lætítiâ cum vultu tuo: delectatiónes in déxtera tua uſque in finem. ℣. Conſérva me Dómine, quóniam in te ſperávi. Dixi Dómino: Deus meus es tu, quóniam bonórum meórum non índiges.

Orátio.

ROgámus te, Dómine Pater omnípotens Deus: ut quemádmodùm nobis intelléctum tribuére dignátus es; ita & ætérnæ vitæ notas vias osténde: ut adimpléti lætítiâ cum vultu tuo, in regno tuo jocundémur à dextris. ℟. Amen. Per miſericórdiam.

Antíphona 3. Uſquequò, Dómine, exaltábitur inimícus meus ſuper me? réſpice, & exáudi me Dómine Deus meus: nequándò dicat inimícus meus: Præválui advérſùs eum.

Ego autem in tua miſericórdia ſperávi. Exultávit cor meum in ſalutári meo.

Orátio.

USquequò, Dómine, exaltábitur inimícus ánimæ noſtræ, qui nos quotidiánâ vitiórum abródit rubígine? Réſpice jam, & exáudi nos: ac nequándò inimícus noſter advérſùm nos prævaluíſſe ſe jactet; victóriâ crucis tuæ ſemper ad ſupérna nos érige: & eum qui nos conátur rápere, ſub noſtris pédibus conteréndum immérge. ℟. Amen. Per miſericórdiam.

℟. Ne obduráveris aurem tuam ad oratiónem meam: in auxílium mihi acceſiſti, Dómine: in die, quâ te invocávi, dixíſti: P. Ne tímeas. ℣. Effúnde frámea, & conclúde advérſùs eos, qui me perſequúntur, & dic ánimæ meæ: P. Ne tímeas.

Orátio.

NE obdúres, Dómine, aurem tuam ad oratiónem Eccléſiæ tuæ; in auxílium ejus accéde: ut qui pro ea paſſus es paſſiónum dura supplícia, invocántem eam tua Déitas non ſpernat: ut quæ tuis paſſiónibus conformátur, tuis quoque munéribus conſolétur. ℟. Amen. Per.

IN LAUDIBUS.

Antíphona. Secúndùm magnam miſericórdiam tuam miſerére mei Deus meus. Quóniam cor meum contrítum eſt, déprecor: Miſerére mei. Pſalmus 50.

Orátio.

MIſerére nobis Dómine, secúndùm magnam miſericórdiam tuam; & ab erróre reſipiſcéntibus cleméntiæ tuæ áperi jánuam: Tuárum ítaque miſericordiárum magnitúdine non ſínimur malórum noſtrórum óbrui depreſſióne: nos enim iniquitátes noſtras agnóſcimus; & per moles críminum commiſſórum in noſtris óculis púnimur. Pro qua re, Dómine: unde nos erubéſcimus, tu ignóſce; & ea quæ egíſſe nos pœnitet, tu dele cleménter. ℟. Amen. Per miſericórdiam.

Ad Cánticum.

Antíphona. Quis det ut véniat petítio mea: & quod expécto tríbuat mihi Deus?

Cánticum Job. *Capítulo 6.*

VErba mea dolóre ſunt plena: * quia ſagíttæ Dómini in me ſunt,
Quarum indignátio ebibit ſpíritum meum, * & terróres Dómini mílitant contra me.
Numquid rúgiet ónager cùm habúerit herbam*? aut múgiet bos cùm ante præſépe plenum stéterit?

Aut póterit cómedi insúlsum, quod non est sale conditum? aut potest áliquis gustâre, quod gustâtum affert mortem?
Quæ priùs tángere nolèbat ánima mea,* nunc præ angústia, cibi mei sunt.
Quis det ut véniat petítio mea: * & quod expécto, tríbuat mihi Deus?
Et qui cœpit, ipse me cónterat: * solvat manum suam, & succídat me?
Et hæc mihi sit consolátio, ut afflígens me dolóre, non parcat,* nec contradicam sermónibus sanctis.
Quæ est enim fortitûdo mea, ut mala sustíneam?* aut quis finis meus, ut patiénter agam?
Nec fortitûdo lápidum fortitûdo mea, * nec caro mea ænea est.
Ecce, non est auxílium mihi in me,* & necessárii quoque mei recésserunt à me. ℟. Amen.

Orátio.

QUis det, ut véniat petítio Ecclésiæ tuæ Christe; nisi tu, qui óptimus liberâtor es? Præsta, ut qui pro ea egênus & pauper efféctus es, donis cœléstibus eam in futúro munífices. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Ad Benedíctus.

Antíphona. In matutínis meditàbor in te: quia fuísti adjûtor meus, Dómine. ℣. Deus Deus meus, ad te de luce vígilo.
Cánticum Daniélis 3. Benedíctus es Dómine Deus. fol. 6.
Lauda. Secúndùm multitúdinem magnitudínis ejus: laudâte Dóminum in sanctis ejus. Psalmus 150.
Léctio libri Samuélis (*Primi*) *Capítulo* 7.
℟. Deo grátias.

IN illis diêbus: Venérunt viri Cariathíarim, & reduxérunt arcam Dómini, & intulérunt eam in domum Abínadab in Gábaa: Eleázarum autem ejus filium sanctificavérunt, ut custodíret arcam Dómini in Cariathíarim. Et factum est, ex qua die mansit arca Dómini in Cariathíarim, multiplicáti sunt dies (erat quippe jam annus vicésimus) & requièvit omnis domus Israël post Deum. Ait autem Sámuël ad univérsam domum Israël, dicens: Si in toto corde vestro convertímini ad Dóminum, auférte deos aliénos de médio vestri, Báalim, & Astaróth: & præparáte corda vestra Dómino: & servite ei soli, & éruet vos de manu Philísthiim. Abstulérunt ergo filii Israël Báalim, & Astaróth, & serviérunt Dómino soli. Dixit autem Sámuël: Congregâte univérsum Israël in Masphath, ut orem pro vobis ad Dóminum. Et convenérunt in Masphath: hauserúntque aquam, & effudérunt in conspéctu Dómini, & jejunavérunt in die illa, atque dixérunt: Tibi peccávimus Dómine. Judicavítque Sámuël filios Israël in Masphath. Audierúntque Philísthiim quòd congregáti essent filii Israël in Masphath, & ascendérunt sátrapes Philisthinórum ad Israël. Quod cùm audíssent filii Israël, timuérunt à fácie Philisthinôrum. Dixerúntque filii Israël ad Sámuël: Ne cesses clamâre pro nobis ad Dóminum Deum nostrum, ut salvet nos de manu Philisthinòrum. Tulit autem Sámuël agnum lactántem unum, & óbtulit illum holocáustum íntegrum Dómino: & clamâvit Sámuël ad Dóminum pro Israël, & exaudîvit eum Dóminus. Factum est autem, cùm Sámuël offérret holocáustum, Philísthiim inière prælium contra Israël: intónuit autem Dóminus fragôre magno in die illa super Philísthiim, & extérruit eos, & cæsi sunt à filiis Israël. Egressique filii Israël de Masphath, persecúti sunt Philisthæos, & percussérunt eos, usque ad locum Bethchar. Tulit autem Sámuël lápidem unum, & pósuit eum inter Masphath, & inter Sen: & vocâvit nomen ejus, Lapis adjutórii. Dixítque: Hucúsque auxiliâtus est nobis Dóminus. Et humiliáti sunt Philísthiim, nec apposuérunt ultra, ut veníreut in términos Israël. Facta est autem manus Dómini super Philisthæos, cunctis diêbus Sámuël. Et rédditæ sunt urbes, quas túlerant Philísthiim Israëli, ab Accaron usque Geth, & términos suos: liberavérunt de manu Philisthinòrum, erátque pax inter Israël, & Amorrhæum. Judicabâtque Sámuël Israël cunctis diêbus vitæ suæ. Et ibat per síngulos annos circúmiens Bethel, & in Gálgala, & Masphath, & judicâbat Israël in supradíctis locis. Et revertebâtur in Rámatha: ubi erat domus ejus, & ibi judicâbat Israël: ædificavítque ibi altâre Dómino.
Hymnus. Noctis tempus. fol. 257.
Capítula. Líbera nos, Dómine. fol. 260.
Lauda. Posuérunt peccatóres láqueos mihi: & à mandátis tuis, Dómine, non declinávi. ℣. Hereditâte acquisívi testimónia tua in ætérnum: quia exultátio cordis mei sunt.

Orátio.

TRibue nobis, Dómine, adjutórium: declína odia iniquòrum, & falláciam súperâre prævaricatórum: Esto protéctor sperántium in verbo tuo; & súscipe húmiles jux-

juxta elóquium tuum: quátenus possímus tua mandáta serváre, & judícia tua metúere, & ab admíssis indulgéntiam promeréri. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Ad Tértiam.

Ecclesiástes Salomónis. *Capítulo* 8.
℟. Deo grátias.

FIlî, Non est in hóminis conditióne prohibére spíritum, nec habet potestátem in die mortis, nec sínitur quiéscere ingruénte bello, neque salvábit ímpietas ímpium. Omnia hæc considerávi, & dedi cor meum in multis opéribus, quæ fiunt sub sole. Intérdùm dominátur homo hómini in malum suum. Vidi ímpios sepúltos: qui étiam dum adhuc víverent, in loco sancto erant, & laudabántur in civitáte quasi justórum óperum: sed & hoc vánitas est. Etenim quia non profértur citò contra malos senténtia, absque ullo timóre filii hóminum pérpetrant mala. Attamen quòd peccátor céntïes fecit malum, & per patiéntiam sustentátur, ego cognóvi quòd erit bonum timéntibus Deum, qui veréntur fáciem ejus. Non sit bonum ímpio, nec prolongéntur dies ejus, sed quasi umbra tránseant qui non timent fáciem Dei. Amor quoque, & ódium simul péreunt, nec habent partem in sæculo, & in ópere quod sub sole géritur. Vade ergo & cómede in lætítia panem tuum, & bibe cum gáudio vinum tuum: quia Deo placent ópera tua. ℟. Amen.

Léctio libri Samuélis (*Primi*). *Capítulo* 8.
℟. Deo grátias.

IN illis diébus: Cùm senuísset Sámuël, pósuit filios suos júdices Israël. Fuítque nomen filii ejus primogéniti Joël: & nomen secúndi Abía, júdicum in Bersabée. Et non ambulavérunt filii ejus in viis ejus: sed declinavérunt post avarítiam, acceperúntque múnera, & pervertérunt judícium. Congregáti ergo univérsi majóres natu Israël, venérunt ad Sámuël in Rámatha. Dixerúntque ei: Ecce tu senuísti, & filii tui non ámbulant in viis tuis: constítue nobis regem, ut júdicet nos, sicut & univérsæ habent natiónes. Displicuítque sermo in óculis Samuélis, eò quòd dixíssent: Da nobis regem, ut júdicet nos. Et orávit Sámuël ad Dóminum. Dixit autem Dóminus ad Sámuël: Audi vocem pópuli in ómnibus quæ loquúntur tibi: non enim te abjecérunt, sed me, ne regnem super eos. Juxta ómnia ópera sua, quæ fecérunt à die quo edúxi eos de Ægypto usque ad diem hanc; sicut derelinquérunt me, & serviérunt diis aliénis, sic fácient étiam tibi. Nunc ergo audi vocem eórum: verúmtamen contestáre eos, & prædic eis jus regis, qui regnatúrus est super eos. Dixit ítaque Sámuël ómnia verba Dómini ad pópulum, qui petíerat à se regem, & ait: Hoc erit jus regis, qui imperatúrus est vobis: Fílios vestros tollet, & ponet in cúrribus suis, faciétque sibi équites & præcursóres quadrigárum suárum, & constítuet sibi tribúnos, & centurióness, & aratóres agrórum suórum, & messóres ségetum, & fabros armórum & cúrruum suórum. Fílias quoque vestras fáciet sibi unguentárias, & focárias, & paníficas. Agros quoque vestros, & víneas, & olivéta óptima tollet, & dabit servis suis. Sed ségetes vestras, & vineárum réditus addecimábit, ut det eunúchis & fámulis suis. Servos quoque vestros, & ancíllas, & júvenes óptimos, & ásinos áuferet, & ponet in ópere suo. Greges vestros addecimábit, vosque éritis ei servi. Et clamábitis in die illa à fácie regis vestri, quem elegístis vobis: & non exáudiet vos Dóminus in die illa, quia petístis vobis regem. Nóluit autem pópulus audíre vocem Samuélis, sed dixérunt: Rex enim erit super nos, & érimus quoque nos, sicut & omnes gentes: & judicábit nos rex, & pugnábit bella nostra pro nobis. Et audívit Sámuël ómnia verba pópuli, & locútus est ea in áuribus Dómini. Dixit autem Dóminus ad Sámuël: Audi vocem eórum, & constítue super eos regem. ℟. Amen.

Antíphona 1. Vana locútus est unusquísque ad próximum suum: lábia dolósa in corde, & corde locúti sunt mala. P. Dispérdat Dóminus univérsa lábia dolósa. ℣. Salvum me fac Dómine, quóniam defécit sanctus: quóniam diminútæ sunt veritátes à fíliis hóminum. P. Dispérdat.

Orátio.

VAna satis, Dómine, de te loquúntur, qui te Dei Fílium confitéri nefáriis vócibus dedignántur: dispérde ergo lábia dolósa à cœtu Ecclésiæ tuæ, ut destrúctâ vanitáte supérbiæ, candor in nos rútilet húmilis disciplínæ. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 2. Suscepérunt me, sicut leo parátus ad prædam. Exúrge Dómine, præveni eos, & subvérte illos: éripe ánimam meam de mánibus inimicórum meórum. ℣. Exáudi, Deus, justítiam meam: inténde deprecatió-

Digitized by Google

nem meam. Auribus pércipe oratiônem meam, & non in lábiis dolósis.

Orátio.

AUxiliáre Dómine, & ádjuva Ecclésiam tuam, quam adversárius noster nítitur suscípere devorándam, sicut leo parátus ad prædam: Exúrge jam Dómine, & nostros præveni inimícos, subvértens eos & passiònis glóriâ & resurrectiònis tuæ poténtiâ: ut convérsis illis, & pássio tua victóriæ nobis in commùne præparet títulum; & resurréctio præmium cónferat sempitérnum. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 3. Fructum inimicórum, Dómine, de terra perdes: & semen eòrum à filiis hóminum. P. Quóniam declinavérunt in te mala; cogitavérunt consília, quæ non potuérunt stabilíre. ℣. Dóminus in ira sua conturbábit eos, & devoràbit eos ignis. P. Quóniam.

℟. Quot sunt dies servitui? P. Dómine quando fácies de persequéntibus me judícium? ℣. Posuérunt peccatóres láqueos mihi: & à mandátis tuis non errávi. P. Dómine.

Preces. Dicâmus omnes: Miserére nobis, Deus. P. Miserére nobis. ℣. Tu Redémptor Jesu Christe salva mundum tuâ morte. P. Miserére nobis. ℣. Qui pro nobis es percússus, & iníquè judicàtus. P. Miserére nobis. ℣. Qui ligàtus crucem portas, & in cruce Patrem vocas. P. Miserére. ℣. Cujus latus perfóditur, & humílitas irridètur. P. Miserére nobis.

Hymnus. O Nazarène, lux. fol. 144.

Capítula.

FRuctum inimicòrum, Dómine, de terra dispérde, & semen eòrum à fíliis hóminum, qui te unum Christum Dei, & hóminis Fílium confitéri refúgiunt: ut Crux tua, quæ Judæis est scándalum, Gentílibus autem stultítia, utrósque pópulos ad fidei régulam dírigat; tibíque conecténdos, ac coronándos sine fine conjúngat.

Pater noster.

Ad Sextam.

Léctio libri Ezechiélis Prophétæ. *Capit.* 28.

℟. Deo grátias.

FActus est sermo Dómini ad me dicens: Fili hóminis, pone fáciem tuam contra Sidônem: & prophetàbis de ea, & dices: Hæc dicit Dóminus: Ecce ego ad te Sidon, & glorificàbor in médio tui: & scient quia ego Dóminus, cùm fécero in ea judícia, & sanctificàtus fúero in ea. Et mittam ei pestiléntiam, & sánguinem in platéis ejus: & córruent interfécti in médio ejus gládio per circúitum: & scient quia ego Dóminus. Et non erit ultra domus Israël offendículum amaritúdinis, & spina dolôrem ínferens úndique per circúitum eórum, qui adversántur eis: & scient quia ego sum Dóminus Deus. Quando congregávero domum Israël de pópulis, in quibus dispérsi sunt, sanctificâbor in eis coram géntibus: & habitábunt in terram suam, quam dedi servo meo Jacob. Et habitábunt in ea secúri: & ædificábunt domos, plantabúntque víneas, & habitábunt confidéntèr, cùm fécero judícia in ómnibus qui adversántur eis per circúitum: et scient quia ego Dóminus Deus eòrum. ℟. Amen.

Antíphona 1. Discédite à me malígni. P. Quóniam exaudívit Dóminus vocem fletûs mei, & oratiônem meam suscèpit. ℣. Laborávi in gémitu meo, lavâbo per síngulas noctes lectum meum: láchrymis stratum meum rigâbo. P. Quóniam.

Orátio.

DIscédant à te Dómine omnes malígni; quos útique infidelitàtis suæ vorágo à te discédere fecit: non quò ipsi pœnáli ultiône à te peritúri recédant; sed ut infidelitàtis eòrum discedénte protérviâ, mitíssima levi jugo tuo sua colla submíttant. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 2. Dómine Deus meus, in te sperávi: P. Salva me: ab ómnibus, qui me persequúntur, líbera me. ℣. Nequándo rápiat ut leo ánimam meam, dùm non est qui rédimat, neque qui salvum fáciat. P. Salva.

Orátio.

DOmine Deus sperántem in te tuam Ecclésiam salva; quæ per te, qui pro ea passus es; & ab ómnibus persequéntibus liberêtur, & cum ómnibus qui te díligunt pérpetim jocundètur. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 3. Liberâtor meus Deus de géntibus iracúndis. P. Et ab insurgéntibus in me líbera me, Dómine. ℣. Díligam te, Dómine virtus mea: Dóminus firmaméntum meum, & liberàtor meus. P. Et ab insurgéntibus.

℟. Humiliâtus sum & curvàtus sum usquequáque: P. Totâ die contristâtus ambulâbam. ℣. Quóniam ánima mea compléta est illusiónibus: & non est sánitas in carne mea. P. Totâ die.

Preces. Servi tui, Dómine, acclíves. P. Misericórdia. ℣. Da véniam delíctis, qui es illù-

Digitized by Google

lúsus ab ímpiis. P. Misericórdia. ℣. Quos liberásti cruce, non patiàris venìre in mortem. P. Misericórdia. ℣. Effúsio tui sánguinis váleat ad liberatiònem redémptis. P. Misericórdia.

Hymnus. O Nazaréne, lux. fol. 144.

Orátio.

Liberàtor noster & Dómine, da nobis amòrem diligéndi te; ut laudántes invocêmus te: & tu mittas sagíttas tuas, & díssipes inimícos nostros; & erípias nos ab his qui odérunt nos: sicque & illi confundántur dùm conterúntur; & nos jocundêmur, & cum tua protectiòne salvêmur.

Pater noster.

Ad Nonam.

Ecclesiástes. *Capítulo* 10.

℟. Deo grátias.

Filli, Verba oris sapiéntis grátia: & lábia insipiéntis præcipitábunt eum. Inítium verbòrum ejus stultítia, & novíssimum oris illius error péssimus. Stúltus verba multíplicat. Ignòrat homo, quid antè fúerit: & quid pòst futùrum est: quis illi póterit indicàre? Labor stultòrum affliget eos, qui nesciunt in urbem pérgere. Væ tibi terra, cujus rex est puer, & cujus príncipes manè cómedunt. Beáta terra, cujus rex nóbilis est, & cujus príncipes vescúntur in témpore suo, ad reficiéndum, & non est ad luxúriam. In pigrítia humiliábitur contignátio, & infirmitàte mánuum præstillàbit domus. In risu fáciunt panem, & vinum ut epuléntur vivéntes: & pecúniæ obédiunt ómnia. In cogitatiòne tua regi ne détrahas, & in secréto cubículi tui ne maledíxeris díviti: quia aves cœli portábunt vocem tuam, & qui habet pennas annuntiábit senténtiam. Mitte panem tuum super transeúntes aquas: quia post multa témpora invénies eum. ℟. Amen.

Léctio libri Samuèlis (*Primi*). *Capítulo* 9.

℟. Deo grátias.

In illis diêbus: Erat vir de Bénjamin nómine Cis, filius Abiël, filii Seor, filii Béchoreth, filii Aphìa, filii viri Jémini, fortis róbore. Erat ei filius vocábulo Saül, eléctus, & bonus: & non erat de filiis Israël mélior illo: ab húmero & súrsùm eminèbat super omnem pópulum. Péregrè íerant autem ásinæ Cis patris Saül: & dixit Cis ad Saül filium suum: Tolle tecum unum de púeris, & consúrgens vade, & quære ásinas. Cùmque transíssent per montem Ephraïm, & per terram Salisa, & non invenissent; transiérunt etiam per terram Salim, & non erant: sed & per terram Jémini, & mínimè reperérunt. Cùm autem venìssent in terram Suph, & non invenissent, dixit Saül ad púerum suum qui erat cum eo: Veni & revertâmur, ne fortè dimíserit pater meus ásinas, & solícitus sit pro nobis. Qui ait: Ecce est vir Dei in civitàte hac, vir nóbilis: omne quod lóquitur, absque ambiguitàte venit. Nunc ergo eàmus, si fortè índicet nobis de re nostra, propter quam vénimus. Dixítque Saül ad púerum suum: Ecce íbimus: quid ferêmus ad virum? panis defécit in sitárciis nostris: & spórtulam non habêmus, ut demus hómini Dei, nec quicquam áliud. Rursùm puer respóndit Saül, & ait: Ecce invénta est in manu mea quarta pars statèris argénti, demus hómini Dei, ut índicet nobis viam nostram. (Olim in Israël sic loquebàtur unusquísque vadens consúlere Dóminum: Venìte, & eàmus ad Vidéntem. Qui enim Prophèta dícitur hódiè, vocabàtur olim Videns.) Et dixit Saül ad púerum suum: Optimus sermo tuus. Veni, eàmus. Et ïerunt in civitàtem, in qua erat vir Dei. Cùmque ascénderent clivum civitàtis, invenérunt puéllas egrediéntes ad hauriéndam aquam, & dixérunt eis: Nùm hic est Videns? Quæ respondéntes, dixérunt illis: Hic est: ecce ante te, festína nunc: hódiè enim venit in civitàtem, quia sacrificium est pópulo in excélso. Ingrediéntes urbem, statim inveniètis eum ántequàm ascéndat in excélsum ad vescéndum: neque enim comesùrus est pópulus donec ille véniat: quia ipse benedícet hóstiæ, & deínceps cómedunt qui vocáti sunt. Nunc ergo conscéndite, quia hódiè reperiètis eum. Et ascendérunt in civitàtem. Cùmque illi ambulárent in médio urbis appáruit Sámuël egrédiens óbviàm eis, ut ascénderet in excélsum. Dóminus autem reveláverat aurículam Samuèlis antè unam diem quàm veníret ad Saül, dicens: Hâc ipsâ, quæ nunc est, horâ, cras mittam ad te virum de terra Bénjamin, & unges eum ducem super pópulum meum: & salvâbit pópulum meum de manu Philisthinòrum: quia respéxi populum meum, venit ergo clamor eòrum coram me. Cùmque aspexísset Sámuël Saülem, Dóminus ait ei: Ecce vir quem díxeram tibi, iste dominábitur pópulo meo. Accéssit autem Saül ad Samuëlem in médio portæ, & ait: Indica, oro, mihi, ubi est domus Vidéntis. Et respóndit Sámuël dicens: Ego

Digitized by Google

Ego sum Videns : ascénde ad me in excélsum , ut cómedas mecum hódiè , & dimíttam te manè : & ómnia quæ sunt in corde tuo , indicábo tibi. Et de ásinis , quas perdidísti nudiustértius , ne solícitus sis, quia invéntæ sunt. Et cujus erunt óptima quæque Israël ? nonnè tibi , & omni dómui patris tui ? Respóndens autem Saül , ait : Numquid non filius Jémini ego sum , de mínima tribu Israël , & cognátio mea novíssima inter omnes cognatiónes de tribu Bénjamin? quare ergo locútus es mihi sermónem istum? Assúmens ítaque Sámuël Saülem , & púerum ejus , introdúxit eos in triclínium , & dedit eis locum in cápite eórum qui fúerant invitáti : erant enim quasi trigínta viri. Dixítque Sámuël coquo : Da partem , quam dedi tibi, & præcépi ut repóneres seórsùm apud te. Levàvit autem coquus armum, & pósuit ante Saül. Dixítque ei Sámuël : Ecce quod remánsit , pone apud te , & cómede : quia de indústria servàtum est tibi , quando pópulum vocávi. Et comèdit Saül cum Samuèle in die illa. Et descendérunt de excélso in óppidum. ℟. Amen.

Antíphona 1. Erubéscant ímpii , & deducántur in inférnum : muta efficiántur lábia iníqua. Quæ loquúntur advérsùs justum iniquitàtem. ℣. In te Dómine sperávi, non confúndar in ætérnum : in tua justítia líbera me, & éripe me. Psalmus 30.

Orátio.

ERubéscant, Dómine , ímpii , & deducántur in inférnum , qui te Christum Dei Fílium negavérunt: ut ora te loquéntium, alto prædicatiònis cúlmine pólleant , dùm advérsùs justum iniquitàtem loquéntium destrúxeris lábia. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 2. Júdica Dómine nocéntes me, & expúgna impugnántes me. Apprehénde arma & scutum : & exúrge in adjutórium mihi. ℣. Effúnde frámea , & conclùde advérsùs eos, qui me persequúntur : dic ánimæ meæ : Salus tua ego sum. Psalmus 34.

Orátio.

JUdica Dómine nocéntes nos ; & impugnántes nos ipse expúgna : ut qui primùm es impugnàtus in córpore nostro ; nunc nos inexpugnábiles reddas , permanéntes in córpore tuo. ℟. Amen.

Antíphona 3. Stridébant in me déntibus suis: Dómine quandò respíciens , restítues ánimam meam? ℣. Non insúltent in me qui advérsántur mihi iníquè : qui odérunt me gratìs & annuébant óculis. Psalmus 34.

Hymnus. O Nazarène, lux. Quære fol. 144.

Orátio.

CHriste , Dei Fílius, qui stridéntium inimicórum déntibus non es commòtus, sed singulári patiéntiâ , & effrénis stridóribus spícula , & humánis languóribus pórrigis medicìnam : restítue tibi per veram pœniténtiam ánimas nostras : ut à te respéctì, non ferámur præcípiti in ira damnábiles; sed exémplo tuæ passiònis reddámur ad ómnia mites.

Pater noster.

Ad Vésperos.

Lauda. Illuminátio mea , & salus mea Dóminus. Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antíphona. Inténde ánimæ meæ , Dómine, & líbera eam. Psalmus 68.

Lauda. In toto corde meo , Deus , exquisívi te: P. Ne repéllas me à mandátis tuis. ℣. In toto corde meo abscóndi elóquia tua : ut non peccem tibi. P. Ne repéllas.

Hymn. Verbum Patris quod pródiit. fol. 252.

Capítula.

BEllántium mucróncs , quæsumus , Dómine , victrìcis semper potestàtis tuæ virtùte retúnde ; & contra sortem tuam meditántes inánia , veritàtis tuæ córrige disciplínâ : quíque advérsùs Christum tuum blasphémant declamántes , ad prædicatiônem veræ fidei sua corda convértant : ut & víncula peccatòrum , quibus vincti detinéntur, miseràtus disrúmpas ; & cunctos justificátos dígiti tui cálamo in libro vitæ conscríbas.

Pater noster. Humiliàte vos benedictióni. Dóminus sit. ℟. Et cum.

Benedíctio.

BEnedícat vos Pater , qui in princípio per Verbum cuncta creàvit. ℟. Amen. Benedícat vos Fílius , qui à Patérna sede pro nostra salùte descéndit. ℟. Amen. Benedícat vos Spíritus Sanctus , qui super Christum in Jordàne flúmine ut colúmba requiévit. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Lauda. Posuérunt peccatóres.

Et Orátio. Tríbue nobis , Dómine fol. 266.

FERIA QUARTA

Ad Matutínum.

Antíphona. Glória mea , & exáltans caput meum. Voce mea ad Dóminum clamávi : & exaudìvit me de monte sancto suo. Psalmus 3.

Orá-

Orátio.

GLória noſtra Deus noſter, da nobis, ut in te ſine fine gloriêmur: quosque fecíſti de cápitis exultatiône ſublímes, quæſumus, ut efficias de totius córporis conſummátâ salûte secúros: Elevet abjectiônem noſtram tua celſitûdo: ut qui humilitâte tua à terrénis erígimur; exaltatiône quoque tuâ próvehi mereâmur. ℟. Amen.

Antíphona 1. Da mihi, Dómine, clypeum salûtis tuæ: & dásterâ tuâ confórta me. Accínge me fortitúdinem ad prælium: incúrva ſuper me reſiſténtes mihi, & odiéntes me diſpérde. ℣. Díligam te Dómine virtus mea: Dóminus firmaméntum meum, & liberâtor meus.

Orátio.

DA nobis, Dómine, clypeum salûtis tuæ: & déxtera tua nos ad alta ſemper provehéndo confórtet: quò accíncti fortitúdine tuâ ad prælium per inſígne Crucis tuæ trophæum dejiciâmus adverſántem nobis humáni géneris inimícum. ℟. Amen. Per miſericórdiam.

Antíphona 2. In tribulatiône mea invocávi Dóminum; & ab inimícis meis ſalvus ero. P. Quia cuſtodívi vias ejus; & non egi ímpiè à Deo meo. ℣. Et exaudívit de templo ſancto ſuo vocem meam: & clamor meus in conſpéctu ejus, & introívit in aures ejus.

Orátio.

IN tribulatiône ſua te Deum liberatôrem ſuum ínvocat Eccléſia tua: pétimus proíndè, ut eam salves ab inimícis; qui eam redemíſti prétio tui cruóris: quò ita vias tuas in hac peregrinatiône cuſtódiat, ut ovans ad tua mereâtur pervenire promíſſa. ℟. Amen. Per miſericórdiam.

Antíphona 3. Deus meus ſalva me de inimícis meis: & à reſiſténtibus mihi érue me. P. Et confitêbor tibi in géntibus, & nómini tuo cantâbo. ℣. Eripe me de contradictiónibus pópuli: conſtítues me in caput géntium.

Orátio.

DEus noſter, ſalva nos ab inſurgéntibus inimícis; & à reſiſténtibus victóriæ Crucis, libera nos poténtiâ Deitâtis: ut nómini tuo cantántes, te ſemper gloriôſum confiteâmur in géntibus, cujus ſánguine redémptus eſt mundus. ℟. Amen. Per miſericórdiam.

℟. Cogitavérunt iníqui dicéntes: Veníte diſperdâmus eum de gente, P. Et non memorábitur nomen ejus ámpliùs. Sed tu Dómine Deus Iſraël à te confundántur inimíci mei. ℣. Dixérunt: Veníte mittâmus lignum in panem ejus, & eradâmus eum de terra vivéntium. P. Et non. Non dicâtur Glória.

Orátio.

DEus, quis ſímilis tibi tam in bonitâte, quàm in virtûte? qui Sanctos tuos & bonitâte erûdis, & virtûte defêndis: qui inimicórum ora freméntia cómprimis, & tuórum obſecratiônem agnóſcis: Da nobis de tua bonitâte confidéntibus óperum bonórum partículam, quæ nos & ab inimícis conſílio tutos effíciat, & mundátos à crímine tibi placêre oſténdat: ut tu nos ad glóriam perdúcas æternam, qui ſolus es Altíſſimus ſuper omnem terram. ℟. Amen. Per miſericórdiam.

IN LAUDIBUS.

Antíphona. Ego in iniquitátibus concéptus ſum: & in peccátis péperit me mater mea. Miſerêre mei Deus, ſecúndùm magnam miſericórdiam tuam. Pſalmus 50.

Orátio. Avérte fáciem tuam. fol. 161.

Ad Cánticum.

Antíphona. Non ſis mihi formídini ſpes mea; in die afflictiônis meæ ſuccúrre mihi.

Cánticum. Sana me, Dómine. fol. 259.

Orátio.

ADéſto nobis Dómine, quaſi bellâtor fortis: ut te in nobis pugnánte, omnis vigor nos impugnántis advérſæ córruat fortitúdinis: & in ſopôre ſuæ confeſſiônis noſtris labéntibus inimícis, eréptos nos ſibi véndicet tuæ vis poténtiæ majeſtâtis. ℟. Amen. Per miſericórdiam.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Manè aſtâbo tibi & vidêbo te, Dómine: quóniam tu es qui non vis iniquitâtem. ℣. Verba mea áuribus pércipe Dómine, intéllige clamôrem meum. Inténde voci oratiônis meæ, rex meus & Deus meus. Quóniam ad te orâbo, Dómine.

Cánticum. Benedíctus es Dómine. fol. 6.

Lauda. Montes & omnes colles: ligna fructífera, & omnes cedri laudâte Dóminum. Pſalmus 148.

Léctio libri Samuëlis (*Primi*). *Capítulo* 9.

℟. Deo grátias.

IN illis diêbus: Vocâvit Sámuël Saül in solário domûs, dicens: Surge, & dimíttam te. Et surréxit Saül: & egréſſi ſunt ambo, ipſe vidélicet, & Sámuël. Cùmque deſcénderent in extréma parte civitâtis, Sámuël dixit ad Saül: Dic púero ut antecêdat nos,

nos, & tránseat: tu autem subsiste paulísper, ut índicem tibi verbum Dómini. Cap. 10. Tulit autem Sámuël lentículam ólei, & fudit super caput ejus, & osculàtus est eum, & ait: Ecce, unxit te Dóminus super hereditàtem suam in príncipe. Cùmque abíeris hódie à me, invénies duos viros juxta sepúlchrum Rachèlis in finibus Bénjamin, merídie, dieéntque tibi: Invéntæ sunt ásinæ, quas íeras perquiréndas: & intermíssis pater tuus ásinis, solícitus est pro vobis, & dicit: Quid fáciam de fílio meo? Cùmque abíeris inde, & ultra transíeris ad quercum Thabor, invénient te ibi tres viri ascendéntes ad Dóminum in Bethel, unus portans tres hœdos, & álius tres tortas panis, & álius portans lagènam vini. Cùmque te salutáverint, dabunt tibi duos panes, & accípies de mánibus eòrum. Post hæc vénies in collem Dómini, ubi est státio Philisthinòrum: & cùm ingréssus fúeris urbem, óbviàm habèbis gregem prophetàrum descendéntium de excélso, & ante eos psaltérium, & tympanum, & tíbiam, & cítharam, ipsósque prophetántes. Et insíliet in te spíritus Dómini, & prophetàbis cum eis, & mutáberis in virum álium. Quando ergo vénerint signa hæc ómnia tibi, fac quæcúmque invénerit manus tua, quia Dóminus tecum est. Et descéndes ante me in Gálgala, & ego quippe descéndam ad te, ut ófferas víctimas pacíficas: septem diébus expectàbis, dónec véniam ad te, & osténdam tibi quid fácias. Itaque cùm avertísset húmerum suum, ut abiret à Samuèle, immutàvit ei Deus cor áliud, & venérunt ómnia signa hæc in die illa. Venerúntque ad prædíctum collem, & ecce cúneus prophetàrum óbvius ei: & insíluit super eum Spíritus Dómini, & prophetàvit in médio eòrum. Vidéntes autem qui nóverant eum ab herì, & nudiustértius, quòd esset cum prophétis, & prophetàret, dixérunt ad ínvicem: Quænam res áccidit fílio Cis? num & Saül inter prophétas? Respondítque alter ad álterum dicens: Et quis pater eòrum? Proptérea versum est in provérbium: Num & Saül inter prophétas? Cessàvit autem prophetàre, & venit ad excélsum. Dixit autem pater Saül ad eum, & ad púerum ejus: Quò abístis? Qui respondérunt: Quærere ásinas: quas cùm non reperissèmus, venímus ad Samuèlem. Et dixit ei pater suus: Indica mihi quid díxerit tibi Sámuël. Et ait Saül ad patrem suum: Indicàvit nobis quia invéntæ sunt ásinæ. De sermóne autem regni non indicàvit ei quem locùtus fúerat ei Sámuël. Et convocàvit Sámuël pópulum ad Dóminum in Masphat: & ait ad fílios Israël: Hæc dicit Dóminus Deus Israël: Ego edúxi Israël de Ægypto, & érui vos de manu Ægyptiòrum, & de manu ómnium regum, qui affligébant vos. Vos autem hódie projecístis Dóminum Deum vestrum, qui solus salvàvit vos de univérsis malis, & tribulatiónibus vestris: & dixístis: Nequàquam: sed regem constítue nobis. Nunc autem state coram Dómino per tribus vestras, & famílias. Et applicàvit Sámuël omnes tribus Israël, & cécidit sors tríbui Bénjamin. Et applicàvit tribum Bénjamin & cognatiónes ejus, & cécidit in cognatiòne viri, & pervènit usque ad Saül fílium Cis. Quæsiérunt ergo eum, & non est invéntus. Et consuluérunt post hæc Dóminum útrumnàm ventùrus esset illùc. Respondítque Dóminus: Ecce abscónditus est domi. Misérunt ítaque, & tulérunt eum inde: & stetit in médio pópuli, & áltior fuit univérso pópulo ab húmero & sursum. Et ait Sámuël ad omnem pópulum: Certè vidètis quem elègit Dóminus, quóniam non est símilis ei in omni pópulo. Et clamàvit omnis pópulus, & ait: Vivat Rex. Locùtus est Sámuël ad pópulum legem regni, & scripsit in libro, & repósuit coram Dómino. ℟. Amen.

Hymnus. Noctis tempus jam præterit. Quære fol. 257.

Capítula.

Dómine, qui olim in córpore nostro pati dignàtus es: quando ad nos respícies, & ad solitúdinem, atque imploratiònem nostram? Quando propítius convértes obtútum? Nec moréris, nec tardes: jam inténde, jam convértere, jam réspice: ut oratiònis nostræ, quæ nunc in sinum nostrum pro secretiòrum suòrum compunctiòne convértitur, ante conspéctum tuum purgàto corde, gémitus dirigántur.

Pater noster.

Lauda. Iníquos ódio hábui, & abominàtus sum: P. Legem autem tuam diléxi, Deus meus. ℣. Adjùtor, & suscéptor meus es tu: & in verbum tuum sperávi. P. Legem autem.

Orátio.

Auxiliàre nobis, Dómine, & salvi érimus: te enim desisténte, perdítio, & te præsénte vitàlis est plenitùdo. ℟. Amen.

Ad

Digitized by Google

Ad Tértiam.

Proverbiórum Salomónis. *Capítulo* 14.

℟. Deo grátias.

FIli, Qui déſpicit próximum ſuum, peccat: qui autem miserètur páuperi, beàtus erit. Errant qui operántur malum: miſericórdia & véritas præparant bona. In omni ópere erit abundántia: ubi autem verba ſunt plúrima, frequénter egéſtas. Coróna ſapiéntiæ, divítiæ eòrum: fatúitas ſtultòrum, impíetas. Líberat ánimas teſtis fidèlis: & profert mendácia verſipéllis. In timòre Dómini fidúcia fortitúdinis; & fíliis ejus erit ſpes. Timor Dómini fons vitæ, ut declinet à ruína mortis. In multitúdine pópuli dígnitas regis: & in paucitàte plebis ignomínia príncipis. Qui pátiens eſt, multâ gubernàtur prudéntiâ: qui autem impátiens, exáltat ſtultítiam ſuam. Vita cárnium, ſánitas cordis: putrèdo óſſium, invídia. Qui calumniàtur egéntem, éxprobrat factóri ejus: honòrat autem eum, qui miserètur páuperis. ℟. Amen.

Lectio libri (*primi*) Samuèlis. *Capítulo* 11.

℟. Deo grátias.

IN illis dièbus: Saül ábiit in domum ſuam in Gábaa: & ábiit cum eo pars exércitûs, quorum tetígerat Deus corda. Fílii vero Bélial dixérunt: Nùm ſalvàre nos póterit iſte? Et deſpexérunt eum, & non attulérunt ei múnera: ille verò diſſimulàbat ſe audire. Aſcéndit autem Naas Ammonites, & pugnàre cœpit adverſùs Jabes Gálaad. Dixerúntque univérſi viri Jabes ad Naas: Habèto nos fœderátos, & ſerviémus tibi. Et reſpóndit ad eos Naas Ammonites: In hoc fériam vobíſcum fœdus, ut éruam ómnium veſtròrum óculos dextros, ponámque vos obpróbrium in univérſo Iſraël. Et dixérunt ad eum ſeniòres Jabes: Concède nobis ſeptem dies, ut mittàmus núntios ad univérſos términos Iſraël: & ſi non fúerit qui deféndat nos, egrediémur ad te. Venérunt autem núntii in Gábaa ad Saül: & locúti ſunt verba, audiénte pópulo: & levàvit omnis pópulus vocem ſuam, & flevit. Et ecce Saül veniébat, ſequens boves de agro, & áudiens quòd pópulus plorat. Et narravérunt ei verba viròrum Jabes. Et inſíluit ſpíritus Dómini in Saül, cùm audíſſet verba hæc, & iràtus eſt furor ejus nimis. Aſſúmens utrúmque bovem, concídit in fruſta, miſítque in omnes términos Iſraël per manum nuntiòrum, dicens: Quicúmque non exíerit, ſecutúſque fúerit Saülem, & Samuèlem, ſic fiet bobus ejus. Invàſit ergo pópulum timor Dómini, & egréſſi ſunt quaſi vir unus in Bezech: fuerúntque fílii Iſraël trecénta míllia: viròrum autem Juda trigínta míllia. Et dixérunt núntiis, qui vénerant: Sic dicètis viris, qui ſunt in Jabes Gálaad: Cras enim erit nobis ſalus, cùm incalúerit ſol. Venérunt ergo núntii, annuntiavérunt viris Jabes: qui lætáti ſunt; atque dixérunt: Manè exíbimos ad vos: & faciètis nobis omne, quod placúerit vobis. Et factum eſt, cùm veníſſet dies cráſtina, conſtítuit Saül pópulum in tres partes: & ingréſſus eſt média caſtra in vigília matutína, & percúſſit Ammon uſque dùm inclaréſceret dies: réliqui autem diſpérſi ſunt, ita ut non derelinqueréntur in eis duo páritèr. Et ait pópulus ad Sámuël: Quis eſt iſte qui dixit: Saül nùm regnàbit ſuper nos? Date viros, & interficiémus eos. Et ait Saül: Non occidètur quiſque in die hac, quia hódiè fecit Dóminus ſalùtem in Iſraël. Dixit autem Sámuël ad pópulum: Venite, & eàmus in Gálgala, & innovèmus ibi regnum. Et perréxit omnis pópulus in Gálgala, & fecérunt ibi regem Saül coram Dómino in Gálgala, & immolavérunt ibi víctimas pacíficas coram Dómino. Et lætàtus ibi Saül, & cuncti viri Iſraël. ℟. Amen.

Antíphona 1. Exáudi Dómine de templo ſancto tuo vocem meam. Quia circumdedérunt me gémitus mortis. P. Et torréntes iniquitàtis conturbavérunt me. ℣. Díligam te Dómine virtus mea: Dóminus firmaméntum meum, & liberàtor meus. P. Et torréntes. Non dicàtur Glória.

Orátio.

EXáudi Dómine de templo ſancto tuo vocem Eccléſiæ tuæ: ut qui in paſſiòne pósitus, rívulos ſánguinis patiéndo tolerásti, nos mortis gemítibus circúmdatos ſolatùrus aſpícias; ut torréntes iniquitàtis in nullo nos nóceant: cùm imperturbátos nos reddíderit adjútrix grátia tua. ℟. Amen.

Antíphona 2. In púlverem mortis deduxérunt me, Dómine. Quóniam circumdedérunt me canes multi: concílium malignántium obsèdit me. Fodérunt manus meas, & pedes: dinumeravérunt ómnia oſſa mea. ℣. Tu autem Dómine ne longè fácias auxílium tuum à me: ad defenſiònem meam cónſpice. Non dicàtur Glória.

Orátio.

TU Deus noſter & fortitúdo noſtra, qui pro nobis crucis ſuſtinuiſti injúriam,

riam, ne repéllas Ecclésiam tuam: ut quæ constrícta formídine, affligénte inimíco incédit, te sibi parcénte, gratulétur se in persecutiónibus dilatári. ℟. Amen.

Antíphona 3. Infirmàtus est in paupertàte vigor meus: & ossa mea conturbàta sunt. Factus sum obpróbrium vicínis meis, & timor notis meis. ℣. In te Dómine sperávi non confúndar in ætérnum: in tua justítia líbera me, & éripe me.

℟. Omnes amíci mei illusérunt mihi. Prævaluérunt advérsùm me viri pacis meæ: & qui edèbat mecum, P. Pósuit advérsùm me supplantatiónem. ℣. Verbum iníquum disposuérunt advérsùm me: Numquid qui dormit non adjíciet ut resúrgat? Etenim homo pacis meæ, in quem ego sperâbam. P. Pósuit. Non dicàtur Glória.

Preces. Clamàmus ad te, Deus, exáudi nos, P. Et á flagéllo iræ tuæ líbera. ℣. Tu tráditus es ad mortem, Redémptor Sancte, sanctífica gregem, quem tuo redemísti cruòre. P. Et. ℣. Qui portas spíneam in caput tuum corònam: nos membra tua ab spinis críminum purga. P. Et. ℣. Vox tua Patrem pro nobis nunc interpéllet, qui clamàvit in cruce: ut ignorántibus subveníret. P. Et.

Hymnus. O Nazarène. fol. 144.

Capítula.

DOmine Jesu Christe, non infirmétur, quæsumus, in peregrinatiòne hujus paupertàtis vigor Ecclésiæ tuæ: ac si contígerit in nobis virtûtum ossa pro témpore conturbári; exémplo passiònis tuæ erécti, non incidàmus usquequàque in láqueos inimíci.

Pater noster.

Ad Sextam.

Léctio libri Ezechiélis Prophétæ. *Capit.* 29.
℟. Deo grátias.

FActum est verbum Dómini ad me, dicens: Fili hóminis pone fáciem tuam contra Pharaònem regem Ægypti; & prophetàbis de eo, & de Ægypto univérsa: Lóquere, & dices: Hæc dicit Dóminus Deus: Ecce ego ad te Phárao rex Ægypti, draco magne, qui cubas in médio flúminum tuòrum, & dixísti: Mens est flúvius, & ego feci me ipsum. Et ponam frenum in maxíllis tuis: & adglutinàbo pisces flúminum tuòrum. Et projíciam te in desértum, & omnes pisces flúminum tuòrum: super fáciem terræ cades, non colligèris, neque congregáberis: béstiis terræ, & volatílibus cœli, dedi te ad devorándum: Et scient omnes habitatóres Ægypti quia ego Dóminus: pro eo quòd fuísti báculus arundíneus dómui Israël. Quando apprehendérunt te manu, & confráctus es, & lacerásti omnem húmerum eòrum: & innitèntibus eis super te, comminûtus es, & dissolvísti omnes renes eòrum. Proptérea hæc dicit Dóminus Deus: Ecce ego addûcam super te gládium, & interfíciam de te hóminem, & juméntum. Et erit terra Ægypti in desértum, & solitúdinem: & scient quia ego Dóminus. ℟. Amen.

Antíphona 1. Réspice in me, Deus, & miserère mei. P. Deus, Deus meus, ne derelínquas me. ℣. Vide humilitâtem meam, & labòrem meum: & dimítte mihi ómnia peccàta mea. P. Deus, Deus meus.

Orátio.

REspice in nos Dómine, & miserêre nostri; tèque in tribulatiòne invocántibus assíste propítius: ut in quibus majestàtem tuam adorándo laudàmus, dignè suscípias; & pro quibus te timèmus, pius ignóscas. Timòris ígitur tui obediéntiâ corda nostra lætífica; & consolatiònis dulcédine dubietâtem nostræ mentis confórta: & quia tu suávis, ac mitis es; suavitâtem ex tua indulgéntia hauriàmus: & in retribuéndo pium te, mitémque sentiàmus. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 2. Circumdedérunt me, Dómine, vítuli multi: tauri píngues obsedérunt me. ℣. Aperuérunt in me os suum, sicut leo rápiens, & rúgiens.

Orátio.

CHriste Dei Fílius, quem hóminem purum, non Deum credéntes, vitulòrum multitùdo circúmdat, & taurôrum pínguium pérsequens crassitùdo dilániat: da nobis invícto Crucis tuæ signáculo frui; ut omnis per hoc à nobis congregátio dispéreat inimíci. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam Deus, &c.

Antíphona 3. Quare tristis es ánima mea? & quare contúrbas me? Spera in Dómino, & confitère illi. ℣. Hæc recordàtus sum, & effúdi in me ánimam meam: quóniam ingrédiar in locum tabernáculi mirábilis, usque ad domum Dei: in voce exultatiònis, & confessiònis: sonus epulántis.

℟. Cogitavérunt advérsùm me: ne derelínquas me, Dómine Deus meus. P. Ne discédas à me. ℣. Inténde in adjutórium meum, Dómine Deus salùtis meæ. P. Ne discédas à me. Non dicàtur Glória.

Pre-

Preces. Quos redemiſti ſánguine, P. Tuâ ſalva poténtiâ, Chriſte miséricors. ℣. Pro quibus flagéllis cæſus addúctus es, P. Tuâ ſalva poténtiâ, Chriſte. ℣. Pro quorum crímine Piíſſime cruci affixus es, P. Tuâ. ℣. Pro quibus verberâtus es, cápite & percúſſus es. P. Tuâ. ℣. Qui tibi flentes mala noſtra pándimus, P. Tuâ.

Hymnus. O Nazarêne. fol. 144.

Orátio.

DIrige nos in via tua; & ſitiéntibus nobis ſapiéntiæ fontem benígnus osténde: ut nímiâ triſtítiâ careâmus, & ætérnæ vitæ dulcédinem hauriâmus.

Pater noſter.

Ad Véſperum.

Lauda. Véſpere, & manè, & merídie te laudâmus, Dómine. Dóminus ſit ſemper. ℟. Et cum.

Antíphona. Ne derelínquas me Dómine Deus meus: ne diſcédas à me. Pſalmus 37.

Lauda. Qui das ſalùtem régibus, P. Et liberáſti David ſervum tuum: líbera me de gládio malígno. ℣. Benedíctus Dóminus Deus meus, qui docet manus meas ad prælium, & dígitos meos ad bellum. P. Et liberáſti.

Hymnus. Verbum Patris, quod pródiit. fol. 252.

Capítula.

SIt feſtum jejúnium noſtrum apud te Dómine qui iniquitátes deles, & peccâta dimíttis: vide gémitus confitêntium tibi, & preces ómnium libéntèr exáudi; ut qui tibi in veritâte sérviunt, adverſitâte nullâ turbéntur: aufer omnem malítiam de córdibus noſtris, ut tuis inhæréndo præcéptis, tuâ nos pace lætífices.

Pater noſter. Humiliâte vos benedictióni. Dóminus ſit ſemper. ℟. Et cum.

Benedíctio.

JEſus Salvâtor, ac Deus noſter emúndet vos per abſtinéntiæ puritâtem ab omni delícti contagióne. ℟. Amen. Quique veſtrârum eſt redémptio animârum, ſit remunerâtor veſtrôrum jejuniôrum. ℟. Amen. Ut ab eo donêtur vobis ætérna glória, à quo ſanctificári vultis per abſtinéntiam. ℟. Amen.

Lauda. Iníquos ódio.

Et Orátio. Auxiliâre nobis. fol. 272.

FERIA QUINTA.

Ad Matutinum.

Antíphona. Voce mea ad Dóminum clamávi: & exaudivit me de monte ſancto ſuo. Pſalmus 3.

Orátio.

EXáudi nos Dómine de monte ſancto tuo clamántes ad te de peccáti profúndo: ut qui in mundo citra ópera carnis prodiéndo mons factus es magnus, præbe sólido nobis tuo hærêre fundaménto: à quo & inſtántium nos non convéllat genus tempeſtâtum; & inſurgéntium féritas te erga noſtrum quiéſcat perſeveránte præsídium. ℟. Amen. Per miſericórdiam.

Antíphona 1. Qui odérunt me gratis, annuébant óculis. Mihi quidem pacíficè loquebántur: P. Et ſuper iram dolóſè cogitábant: Deus meus, & Dóminus meus in cauſam meam réſpice. ℣. Vidíſti Dómine, ne ſíleas: Dómine, ne diſcédas à me.

Orátio.

CHriſte, Salvâtor noſter & Dómine, quem inimíci tui gratis odérunt; cuique te annuéntes óculis pacíficè loquebántur: da nobis, ut & amícos in te, inimicóſque propter te verácitèr dilígere valeâmus: ut cùm tu Dóminus fúeris ſolus in cauſa noſtra, ſimplex ad omnes procêdat noſtra consciéntia. ℟. Amen.

Antíphona 2. Verba, inimícus, & dolos, iniquitatémque meditátus eſt in cubíli ſuo: osténde mihi Dómine miſericórdiam tuam. ℣. Dixit injúſtus ut non derelínquat ſibi: non eſt timor Dei ante óculos ejus.

Orátio.

NOn véniat nobis, Dómine, pes ſupérbiæ; nec manus peccatôrum peccáto prævalénte nos móveat: ſed ſperántes in protectióne alârum tuârum, circumvolántium inſidiârum rapínis erépti, ab ubertáte domûs tuæ ſancto elóquio repleâmur; & torréntte deliciârum tuârum, diſtribútâ per Spíritum exundántis grátiæ varietâte, potémur. ℟. Amen. Per miſericórdiam.

Antíphona 3. Amíci mei, & próximi mei advérsùm me appropinquavérunt. Et próximi mei à longè ſtetérunt: & vim faciébant qui quærébant ánimam meam. ℣. Dóminè, ne in ira tua árguas me, neque in furôre tuo corrípias me. Non dicâtur Glória.

Orátio.

DEus, ante cujus conſpéctum nullíus deſidéria vel gémitus abſcóndita ſunt; inténde in adjutórium noſtrum, & ámove à nobis furôrem indignatiònis tuæ: ut qui in te confídimus, non decidâmus in láqueos inimíci. ℟. Amen.

℟. Adténde, Dómine, ad me. P. Et audi

verba adversariòrum meòrum. Fodérunt fóveam, ut cáperent me: ne propitiàtus fúeris iniquitáti eòrum. ℣. Tu autem Dómine, Deus exercítuum ómnium regum terræ, qui sedes super Chérubim, áperi óculos tuos, & vide: inclína aurem tuam. P. Et audi. Non dicàtur Glória.

Orátio.

TU, Dómine, in cíthara, & cántico inimicòrum dignàtus es verti, dùm linguas tibi derogántium pertulísti: te útiquè infidéles in fábula obtrectavérunt, à quo recedéntes abomináti sunt, & in cujus fáciem expúere non pepercérunt; tu salus proínde nostra, atque salvàtor, salvándis nobis inlábere: ut qui persequéntium te fuísti dolóribus cruciàtus, credéntium te & confessiónibus placèris & áctibus. ℟. Amen.

IN LAUDIBUS.

Antíphona. Tibi soli peccávi Dómine, & malum coram te feci; miserère mei. Psalmus 50.

Orátio.

TIbi soli peccávimus Dómine; & malum coram te fécimus: cui quidem non celántur abscóndita nostra, quæ cordis rétinent cláustra: & tamen erubéscimus pándere, quod non timèmus perpetràre. Sed tu Dómine, qui non déspicis pœniténtes, súscipe preces humílium; & véniam tríbue peccatòrum: ac per poténtiam Trinitàtis, rectitúdinem, quà gradiàmur, dóceat nos Spíritus Sanctus; & ad sanctitàtis glóriam pértrahat spíritus rectus, atque ad justificatiònem principàlis dedùcat spíritus: ut únicæ virtùtis imménsa potéstas, & Pater regat quos cóndidit; & Fílius custódiat quos redèmit; & Spíritus Sanctus rèpleat quos creàvit. ℟. Amen.

Ad Cánticum.

Antíphona. Dómine, qui me persequúntur, córruant, & infirmi fiant.

Cánticum. Hieremíæ. *Capítulo* 20.

SEduxísti me Dómine, & sedúctus sum: * fórtior me fuísti, & invaluísti:
Factus sum in derìsum totâ die, * omnes subsannábant me.
Quia jam olim loquar, vocíferans iniquitàtem, * & vastitàtem clámito.
Et factus est mihi sermo Dómini in oppróbrium, * & in derìsum totâ die.
Et dixi: Non recordàbor ejus, * neque loquar ultra in nómine illìus.
Et factus est in corde meo quasi ignis exæstuans, clausúsque in óssibus meis, * & deféci, ferre non sústinens.
Audívi enim contumélias multòrum, * & terróres in circúitu.
Persequímini, & persequàmur eum: * ab ómnibus viris, qui erant pacífici mei, & custodiéntes latus meum:
Si quo modo decipiàtur, & prævaleàmus advérsùs eum, * & consequàmur ultiònem ex illo.
Dominus autem mecum est quasi bellàtor fortis: * idcírcò qui persequúntur, cadent, & infirmi erunt.
Confundántur vehemèntèr, quia non intellexérunt oppróbrium sempitérnum, * quod nunquàm delébitur.
Et tu Dómine exercítuum probàtor justi, * qui probas corda & renes:
Videam quæso ultiònem ex eis: * tibi enim revelávi causam meam.

Orátio.

DEus, cujus ánimam leònum vorácitas nequívit absúmere in eo, quod justítia in te invénta eòrum videbàtur rábiem effugàre: emítte Angelum tuum, qui os leònis illìus, qui per mundum rúgiens currit, quærens quem dévoret, conclùdat: atque ánimas nostras de ejus persuasiòne, atque domínátu erípiat. ℟. Amen.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Psallam, & intélligam in matutínis, quando vénies ad me? ℣. Misericórdiam, & judícium cantàbo tibi Dómine. P. Psallam.

Cánticum. Benedíctus es Dómine. fol. 6.

Lauda. In sanctis ejus laudàte Dóminum. Psalmus 148.

Léctio libri (*primi*) Samuèlis. *Cap.* 14, & 15. ℟. Deo grátias.

IN illis diébus: Pugnàvit Saül contra Moab, & fílios Ammon, & Edom, & reges Soba, & Philisthæos: & quocúmque se vértérat, superàbat. Congregatóque exércitu, percússit Amalec, & éruit Israël de manu vastatòrum ejus. Fuérunt autem filii Saül Jónathas, & Jéssui, & Melchísua: nómina duàrum filiàrum ejus, nomen primogénitæ Merob, & nomen minòris Michol. Et nomen uxòris Saül, Achínoam fília Achímaas: & nómina príncipum milítiæ ejus Abner, fílius Ner, patruèlis Saül. Porrò Cis fúerat pater Saül, & Ner pater Abner, fílius Abiël. Erat autem bellum potens advérsùm Philisthæos

ſthæos ómnibus diébus Saül. Nam quemcúmque víderat Saül virum fortem, & aptum ad prælium, sociàbat eum sibi. Et dixit Sámuël ad Saül: Me misit Dóminus, ut úngerem te in regem super pópulum ejus Iſraël: nunc ergo audi vocem Dómini: Hæc dicit Dóminus exercítuum: Recensívi quæcúmque fecit Amalec Iſraéli, quómodò réſtitit ei in via cùm ascénderent de Ægypto. Nunc ígitur vade, & pércute Amalec, & demolíre univérsa ejus: non parcas ei, sed intérfice à viro usque ad mulíerem, & párvulum atque lactántem, bovem & ovem, camèlum atque ásinum. Præcèpit ítaque Saül pópulo, & recénsuit eos quasi agnos: ducénta míllia péditum, & decem míllia virôrum Judá. Cùmque venísset Saül usque ad civitátem Amalec, teténdit insídias in torrénte. Dixítque Saül Cinæo: Abíte, & recédite, atque discédite ab Amalec: ne fortè invólvam te cum eo: tu enim fecísti misericórdiam cum ómnibus fíliis Iſraël, cùm ascénderent de Ægypto. Et recéssit Cinæus de médio Amalec. Percussítque Saül Amalec, ab Hévila, donec venit ad Sur, quæ est regiônis Ægypti. Et apprehéndit Agag regem Amalec vivum: omne autem vulgus interfècit in ore gládii. Et pepércit Saül, & omnis pópulus, Agag, & óptimis grégibus óvium & armentôrum, & véstibus, & ariétibus, & univérsis quæ pulchra erant, nec voluérunt dispérdere ea: quidquid vero vile fuit, & réprobum, hoc demóliti sunt. Factum est verbum Dómini ad Sámuël, dicens: Pœnitet me quòd constituíssem Saülem regem: quia dereliquit me, & verba mea ópere non implèvit. Contristatúsque est Sámuël, & clamàvit ad Dóminum totâ nocte illâ. Cùmque surrexísset Sámuël de nocte, ut iret ad Saül manè, nuntiàtum est Samuéli, eò quòd venísset Saül in Carmèlum, & erexísset sibi fórnicem triumphâlem, & revérsus transíſset, descendissétque in Gálgala. Venit ergo Sámuël ad Saül, & dixit Sámuël: Et quæ est hæc vox gregum, quæ résonat in áuribus meis, & armentôrum, quam ego áudio? Et ait Saül: De Amalec adduxérunt ea: pepércit enim pópulus melióribus óvibus, & arméntis, ut immolaréntur Dómino Deo tuo; réliqua verò occídimus. Dixit autem Sámuël ad Saül: Sine me, & indicàbo tibi quæ locûtus sit Dóminus ad me nocte. Dixítque ei: Lóquere. Et ait Sámuël: Nonnè cùm párvulus esses in óculis tuis, caput in tríbubus Iſraël factus es? unxítque te Dóminus in regem super Iſraël, & misit te Dóminus in viam, & ait: Vade, & intérfice peccatóres Amalec, & pugnàbis contra eos usque ad interneciònem eòrum. Quare ergo non audísti vocem Dómini: sed versus ad prædam es, & fecísti malum in óculis Dómini? Et ait Saül ad Samuèlem: Immò audívi vocem Dómini, & ambulávi in via per quam misit me Dóminus, & addúxi Agag regem Amalec, & Amalec interféci. Tulit autem pópulus de præda oves & boves, primítias eòrum quæ cæsa sunt, ut immolárent Dómino Deo suo in Gálgalis. ℞. Amen.

Hymnus. Noctis tempus. fol. 257.

Capítula.

Educ, Dómine, de tribulatiône ánimam nostram: qui sputa pro nobis perpéssus es, & flagélla: ut, mundi hujus edúcti de cárcere, triúmphos Crucis tuæ débitâ post nostrum óbitum præcinâmus cum laude.

Pater noster.

Lauda. Adhæsi testimóniis tuis P. Dómine: noli me confúndere. ℣. Adhæsit paviménto ánima mea: vivífica me secúndùm verbum tuum. P. Adhæsi.

Orátio.

Ab iniquitàtis via rémove Dómine greſsus nostros; & in itínere mandatôrum tuòrum státue cursum nostrum. Animam ígitur paviménto inhæréntem, remédio salutífero súbleva; tuísque justificatiónibus edóctam, potentiâ verbi tui vivífica. ℞. Amen. Per misericórdiam.

Ad Tértiam.

Proverbiòrum Salomônis. *Capítulo 13.*
℞. Deo grátias.

Fili, De fructu oris homo saturábitur bonus: ánima autem prævaricatòrum iníqua. Qui custòdit os suum, custòdit ánimam suam: qui autem inconsideràtus est ad loquéndum, séntiet mala. Vult & non vult piger: ánima autem operántium impinguábitur. Verbum mendax justus detestábitur: ímpius confúnditur. Justítia custòdit innocéntiam: impíetas verò peccatòrem supplántat. Est quasi dives, cùm nihil hábeat: & est quasi pauper, cùm multis divítiis sit. Redémptio ánimæ viri divítiæ suæ: qui autem pauper est, increpatiònem non sústinet. Lux justòrum lætíficat: lucérna autem impiòrum extínguitur. Inter supérbos semper júrgia sunt: qui autem agunt cuncta

cta consílio, regúntur sapiéntiâ. Qui détrahit álicui rei, ipse in futúrum óbligat: qui autem timet præcéptum, in pace versábitur. ℟. Amen.

Léctio libri (*primi*) Samuëlis. *Capitulo 17.* ℟. Deo grátias.

IN illis diébus: Congregavérunt Philísthiim ágmina sua in prælium, convenerúntque in Socho Judæ: & castrametáti sunt inter Socho, & Azéca, in finibus Domim. Porrò Saül, & viri Israël congregáti venérunt in valle terebínthi, & direxérunt ácies ad bellándum contra Philísthiim. Et Philísthii stabant super montem ex áltera parte, & Israël stabant super montem ex áltera parte: vallísque erat inter eos. Et egréssus est vir spúrius de castris Philisthinórum, nomen Góliath, de Geth, altitúdinis sex cubitórum, & palmi: & cassis ærea super caput ejus, & loricâ armàta induebâtur: porrò pondus lorícæ ejus quinque míllia siclórum æris: & ócreas æreas habêbat in crúribus suis: & clypeus æreus tegêbat húmeros ejus: hastíle autem hastæ ejus, erat quasi liciatórium texéntium: ipsum autem ferrum hastæ ejus, sexcéntos siclos habêbat ferri: & ármiger ejus antecedêbat eum. Stansque clamâbat advérsùs phalánges Israël, & dicêbat eis: Quare venístis paráti ad prælium? Numquid ego non sum Philisthæus, & vos servi Saül? Elígite ex vobis virum, & descéndat ad singuláre certámen: si quíverit pugnáre mecum, & percússerit me, érimus vobis servi: si autem ego prævalúero, & percússero eum, vos servi éritis, & serviétis nobis. Et ajêbat Philisthæus: Ego exprobrâbo agmínibus Israël hódie: Date mihi virum, & íneat mecum singuláre certámen. Audiens autem Saül, & omnes viri Israëlítæ sermónes Philisthæi hujuscémodi, stupébant, & metuébant nimis. David autem erat filius viri Ephrathæi, de quo suprà dictum est, de Béthlehem Judá, cui nomen erat Isaï, qui habêbat octo filios, & erat vir in diébus Saül senex, & grandævus inter viros. Abiérunt autem tres filii ejus majóres post Saül in prælium: & nómina trium filiórum ejus, qui perrexérunt ad bellándum, Eliab primogénitus, & secúndus Abínadab, tertiúsque Samma. David autem erat mínimus. Tribus ergo majóribus secútis Saülem, ábiit David, & revérsus est à Saüle, ut pásceret gregem patris sui in Béthlehem. Dixit autem Isaï ad David filium suum: Accipe frátribus tuis ephi polénta; & decem panes istos, & curre in castra ad fratres tuos, & decem forméllas cásei has déferes ad tribûnum: & fratres tuos visitàbis, si rectè agunt: & cum quibus ordináti sunt, disce. Saül autem, & omnes filii Israël, in valle terebínthi pugnábant advérsùs Philísthiim. Surréxit ítaque David manè, & commendàvit gregem custódibus: & onústus ábiit, sicut præcéperat ei Isaï. Et venit ad locum Magalá, & ad exércitum, qui egréssus ad pugnam vociferàtus erat in certámine. Diréxerat enim áciem Israël, sed & Philísthiim ex advérso fúerant præparáti. Derelínquens ergo David vasa, quæ attúlerat, sub manu custòdis ad sárcinas, cucúrrit ad locum certáminis, & interrogâvit si ómnia rectè agerêntur erga fratres suos. Cùmque ille adhùc loquerêtur, appáruit eis ille spúrius, Philisthæus, Góliath nómine, ascéndens de Geth, ex castris Philisthinórum: & loquénte eo hæc éadem verba audívit David. Omnes Israëlítæ, cùm vidíssent virum, fugérunt à fácie ejus, timéntes eum valdè. Et dixit unus quíspiam de Israël: Num vidísti virum hunc qui ascéndit? Virum ergo qui percússerit eum, ditàbit rex divítiis magnis, & fíliam suam dabit ei, & domum patris ejus fáciet in Israël absque tribúto. Et ait David ad viros qui stabant secum, dicens: Quid dábitur viro, qui percússerit Philisthæum hunc, & túlerit oppróbrium? quis est enim hic Philisthæus incircumcísus, qui exprobrâvit áciem Dei vivéntis? Referêbat autem ei pópulus eúmdem sermônem, dicens: Hæc dabúntur viro, qui percússerit eum. Quod cùm audísset Eliab frater ejus major, loquénte eo cum áliis, irâtus est contra David, & ait: Quare venísti, & quare derelinquísti paucas oves in desérto? ego novi supérbiam tuam, & nequítiam cordis tui: quia ut vidéres prælium, descendísti. Et dixit David: Quid feci? numquid non verbum est? Et declinâvit páululùm ab eo ad álium: dixítque eúmdem sermònem. Et respóndit ei pópulus verbum sicut & priùs. Audita sunt autem verba, quæ locútus est David, & annuntiáta in conspéctu Saülis. Ad quem cùm fuísset addúctus, locútus est ei David: Non cóncidat cor cujúsquam in eo: ego servus tuus vadam, & pugnàbo advérsùs Philisthæum. Et ait Saül ad David: Non vales resístere Philisthæo isti; nec pugnáre advérsùs eum: quia puer es,

Digitized by Google

es, hic autem vir bellàtor est ab adolescéntia sua. Dixítque David ad Saül: Pascèbam servus tuus patris mei gregem, & veniêbat leo, vel ursus, tollebántque aríetem de medio gregis: & sequèbar eos, & percutièbam, eruebámque de ore eòrum: & illi consurgébant advérsùm me: & apprehendèbam mentum eòrum, & suffocàbam, interficiebámque eos. Nam & leònem & ursum interféci ego servus tuus: erit ígitur & Philisthæus incircumcisus, quasi unus ex eis: qui ausus est maledícere exercítui Dei vivéntis? Et ait: Dóminus qui erípuit me de manu leònis, & de manu ursi, liberàbit me de manu Philisthæi hujus. ℟. Amen.

Antíphona 1. Anima mea complèta est illusiónibus: P. Et non est sánitas in carne mea. Ne derelínquas me, Dómine. ℣. Incurvàtus sum, humiliàtus sum: usquequàque rugièbam à gémitu cordis mei. P. Et.

Orátio.

CHriste Deus noster, qui in córpore tuo & inlúdi & verberári te passus es; tu ánimam nostram inlusiónibus replètam ab omni pollutiònum sorde depúrga: ut, verà sanitàte habitánte in carne nostra, ad corònam mereâmur pertíngere destinàtam. ℟. Amen.

Antíphona 2. Multiplicáti sunt super capíllos cápitis mei inimíci mei. Complácuit Dómino, ut eríperet me: P. Dómine in auxílium meum réspice. ℣. Tu autem Dómine ne longè fácias auxílium tuum à me: ad defensiònem meam réspice. P. Dómine in auxílium.

Orátio.

DEus Dei Fílius Christe, qui témpore passiònis tuæ, dùm multiplicántur super capillos cápitis tui qui odérunt te grátis, exsólvis ea quæ non rapuísse probàris; tu nos à numerositàte peccáminum líbera, quò & super númerum capillòrum nostròrum cópia virtùtum excréscat, & débita nobis pœnális exsolútio impensiòne tuæ miseratiònis effúgiat. ℟. Amen.

Antíphona 3. Juda, quid gloriàris in malítia, qui potens es iniquitàte? P. Totà die injustítiam cogitàbat língua tua: sicut rasórium acùtum fecísti dolum. ℣. Dilexísti malítiam super benignitàtem; iniquitàtem magis quàm loqui æquitàtem. P. Totà. Non dicàtur Glória.

℟. Heu me, quia peregrinátio mea prolongàta est: habitávi cum habitántibus Cedar: multùm peregrinàta est ánima mea. Cum his, qui odérunt pacem, eram pacíficus: cum loquèbar illis, debellábant me. P. Sinè causa. ℣. Exurgéntes testes iníqui, quæ ignorábam, interrogábant me; retribuébant mihi mala pro bonis. P. Sinè causa. Non dicàtur Glória.

Preces. Indulgéntiam postulâmus, Christe, exáudi. P. Placàre, & miserère. ℣. Redemptòrum prétium, Redémptor santífica: in Cruce tua dele nostra crímina. P. Placàre, & miserère. ℣. Qui humàna sústines judícia, ínnocens tuà nos exálta judícii glóriâ. P. Placàre. ℣. Qui de Cruce ínspicis Matrem, & Discípulum, tu nos de cœlo cleméntèr jam réspice. P. Placàre.

Hymnus. O Nazarène, lux. Quære fólio 144.

Orátio.

INgéniti Patris unigénitum Verbum, qui gloriántem contra te in malítia pópulum sústines superbòrum; confiténtem tibi gregem salva fidélium: ut dùm turba malòrum totà die in língua sua injustítias cógitat, plebs nómini tuo crédula, cántica tibi déferat sine fine accépta.

Pater noster.

Ad Sextam.

Léctio libri Hieremíæ Prophétæ. *Capítulo* 2.

℟. Deo grátias.

HÆc dicit Dóminus: Vertérunt ad me tergum filii Israël, & non fáciem, & in témpore afflictiònis suæ dicent: Surge, & líbera nos. Ubi sunt dii tui, quos fecísti tibi? surgant & líberent te in témpore afflictiònis tuæ: secúndùm númerum quippè civitàtum tuárum erant dii tui Judá. Quid vultis mecum judício conténdere? omnes dereliquístis me, dicit Dóminus. Frustrà percússi filios vestros, disciplinam non recepérunt: devoràvit gládius vester prophétas vestros, quasi leo vastàtor generátio vestra. Vidète verbum Dómini: Numquid solitùdo factus sum Israëli, aut terra serótina? quare ergo dixit pópulus meus: Recéssimus, non veniêmus ultrà ad te? Numquid obliviscètur múlier ornaménti sui, aut sponsa fásciæ pectorális suæ? pópulus autem meus oblítus est mei diébus innúmeris. Quid níteris bonam osténdere viam tuam ad quæréndam dilectiònem, quæ ínsupèr & malítias tuas docuísti vias tuas, & in alis tuis invéntus est sanguis animàrum páuperum innocéntum? non in fossis invéni eos, sed in ómnibus quæ suprà memorávi. Et dixísti: Abs-

Absque peccáto & ínnocens ego sum: & proptérea avertàtur furor tuus à me. Et ego judício conténdam tecum, eò quòd díxeris: Non peccávi. Quàm vilis facta es nimis, íterans vias tuas! & ab Ægypto confundèris, sicut confûsa es ab Assur. Nam & ab ista egredièris, & manus tuæ erunt super caput tuum: quóniam obtrivit Dóminus confidéntiam tuam, & nihil habèbis prósperum. Vulgò dícitur: Si dimíserit vir uxòrem suam, & recédens ab eo, dúxerit virum álterum: numquid revertètur ad eam ultèriùs? numquid non pollûta & contamináta erit múlier illa? tu autem fornicàta es cum amatóribus multis: tamen revértere ad me, dicit Dóminus. ℟. Amen.

Antíphona 1. Observàbit peccàtor justum: & quæret pérdere eum: P. Dóminus autem non derelìquit illum. ℣. Expéctans expectávi Dóminum, & inténdit mihi. Et respéxit me, & exaudìvit deprecatiònem meam. P. Dóminus.

Orátio.

OBsérvat, Dómine, peccàtor justum, insídians fidelíssimum gregem tuum ad perdéndum eum vivéntem ex fide, & de tua misericórdia præsuméntem. Non ergo nos peritùros derelínquas in mánibus ejus; qui propter nos ligno Crucis affíxus es. ℟. Amen.

Antíphona 2. Quid gloriàris in malítia, qui potens es iniquitàte? P. Totà die injustítiam cogitàbat língua tua. ℣. Dilexísti injustítiam super benignitàtem; iniquitàtem magis quàm loqui æquitàtem. P. Totà.

Orátio.

DEus, qui gloriántem contra te in malítia discípulum páteris; da nobis sublimitèr gloriári passiónibus tuis: ut quem malítia porrécti arcum dolòris emìsit; sic spículum vúlneris in eo credúlitas defigat voluntáriâ suâ confessiòne. ℟. Amen.

Antíphona 3. Inruérunt in me fortes, occupavérunt ánimam meam. P. Exúrge mihi in occúrsum, Dómine Deus meus. ℣. Dilexísti ómnia verba præcipitatiònis, língua dolòsa. P. Exúrge.

℟. Deus meus, ne elongèris à me, P. Quóniam tribulátio próxima est: & non est qui ádjuvet. ℣. Tu autem, Dómine, ne longè fácias auxílium à me: ad defensiònem meam réspice. P. Quóniam. Non dicàtur Glória.

Preces. Clamèmus omnes unà voce: Dómine, miserère. ℣. Qui ductus ut ovis, crucifígeris. P. Dómine. ℣. Qui sánguine fuso das salûtem mundo. P. Dómine. ℣. Qui spíritum tuum Patri commèndas. P. Dómine. ℣. Fac nos per crucem tuam meréri véniam. P. Dómine.

Hymnus. O Nazarène. fol. 144.

Orátio.

INruéntes in me fortes, Christe Dómine, virtûtis tuæ valòre compésce: quique tuam in passiòne ánimam occupavérunt, jugo servitûtis tuæ, eòrum genímina occupéntur: ut tu solus Dóminus Redémptor sæculi agnoscàris; cùm in occúrsum Ecclésiæ tuæ surréxeris.

Pater noster.

Ad Nonam.

Proverbiòrum Salomònis. *Capítulo* 12.

℟. Deo grátias.

FIli, Fructus justi lignum vitæ: & qui súscipit ánimas, sápiens est. Si justus in terra récipit, quantò magis peccàtor, & ímpius? Qui díligit disciplinam, díligit sciéntiam: qui autem odit increpatiónes, insípiens est. Qui bonus est, haurit à Dómino grátiam: qui autem confidit in cogitatiónibus suis, ímpiè agit. Non roborábitur homo ex impietàte: & radix justòrum non commovébitur. Múlier díligens, coròna est viro suo: & putrèdo óssibus ejus, quæ confusiòne res dignas gerit. Cogitatiónes justòrum judícia: & consília impiòrum fraudulénta. Verba impiòrum insidiántur sánguini: os justòrum liberàbit eos. Verte ímpios, & non erunt: domus autem justòrum permanèbit. ℟. Amen.

Léctiò libri (*primi*) Samuëlis. *Capítulo* 17.

℟. Deo grátias.

IN illis dièbus: Ait David: Dóminus qui éruit me de manu leònis, & de manu ursi, ipse liberàbit me de manu Philisthæi hujus. Et dixit Saül ad David: Vade, & Dóminus tecum. Et índuit Saül David vestiméntis suis, & impósuit gáleam æream super caput ejus, & vestìvit eum lorícâ. Accínctus ergo David gládio ejus super veste sua, cœpit tentáre si armàtus posset incédere: non enim habèbat consuetúdinem. Dixítque David ad Saül: Non possum sic incédere, quia nec usum hábeo. Et depósuit ea, & tulit báculum quem semper habèbat in mánibus: & elègit sibi quinque limpidíssimos lápides de torrénte, & misit in peram pastorálem, quam habèbat secum, & fundam in manu tulit: & procéssit advérsùs Philisthæum. Ibat autem Philisthæus incédens,

Digitized by Google

dens, & appropínquans advérsùm David, & ármiger ejus ante eum. Cùmque inspexísset Philisthæus, & vidísset David, despéxit eum. Erat enim adoléscens, rufus, & pulcer aspéctu. Et dixit Philisthæus ad David: Numquid ego canis sum, quòd tu venísti ad me cum báculo? Et maledíxit Philisthæus David in diis suis: Dixítque ad David: Veni ad me, & dabo carnes tuas volatílibus cœli & béstiis terræ. Dixit autem David ad Philisthæum: Tu venis ad me cum gládio, & hasta, & clypeo: ego autem vénio ad te in nómine Dómini exercítuum, Dei ágminum Israël, quibus exprobrásti hódiè, & dabit te Dóminus in manu mea, & percútiam te, & áuferam caput tuum à te: & dabo cadávera castrôrum Philisthinôrum hódiè volatílibus cœli & béstiis terræ: ut sciat omnis terra, quia est Deus in Israël. Et nóverit univérsa hæc, quia non in gládio, nec in hasta salvâvit Dóminus: ipsius enim est bellum, & tradet vos in manus nostras. Cùm ergo surrexísset Philisthæus, & veníret, & appropinquâret contra David, festinâvit David, & occúrrit ad pugnam ex advérso Philisthæi. Et misit manum suam in peram, tulítque lápidem unum, & fundâ jecit, & percússit Philisthæum in fronte: & infixus est lapis in fronte, & cécidit in fáciem suam super terram. Prævaluítque David advérsùs Philisthæum, & interfécit. Cùmque gládium non habêret in manu sua David, cucúrrit, & stetit super Philisthæum, & tulit gládium ejus, edúxit de vagína sua: & interfécit eum, præcidítque caput ejus. Vidéntes autem Philísthiim, quòd mórtuus esset fortíssimus eôrum, fugiérunt. Et consurgéntes viri Israël, & Judá vociferáti sunt, & persecúti Philisthæos usque dum veníreni in vallem, & usque ad portas Accaron, ceciderúntque vulneráti Philísthiim in viam Sáraïm, usque ad Geth, & usque ad Accaron. Et reverténtes filii Israël postquàm persecúti fúerant Philisthæos, invasérunt castra eôrum. Assúmens autem David caput Philisthæi, áttulit illud in Hierúsalem: arma verò ejus pósuit in tabernáculo suo. ℟. Amen.

Antíphona 1. Humiliávi in jejúnio ánimam meam: & factum est mihi in obpróbrium. P. Advérsùm me exercebántur qui sedébant in porta. ℣. Ego vero oratiônem meam ad te, Dómine: tempus beneplácìti, Deus. P. Advérsùm me.

Orátio.

CHriste, Dei Fílius, áspice humilitâtem nostram in jejúniis; qui deceptôris discípuli fraude ínnocens tráderis ad supplícium Crucis, & super quem innocéntem múnera accépta sunt captiònis; da nobis, ut nec jurándo decípere próximos, nec nóxiis móribus studeâmus pérdere nosmetípsos: quin pótiùs patiéntiæ tuæ doctrinam sequéntes, intérnos, externósque valeâmus evíncere hostes. ℟. Amen.

Antíphona 2. Deus meus, éripe me de manu peccatôris, de manu contra legem agéntis & iníqui: P. Quóniam tu es patiéntia mea. ℣. Deus, in te sperávi: Dómine, non confúndar in ætérnum. P. Quóniam.

Orátio.

DEus noster éripe nos de manu peccatôris; qui pro nobis pœnam perférre dignàtus es Crucis: ut tu solus sis patiéntia nostra; qui pro nobis passus es sepultûram. ℟. Amen.

Antíphona 3. Supra dorsum meum fabricavérunt peccatóres: longè fecérunt injustítiam suam. P. Dóminus justus concidet cervíces peccatôrum. ℣. Sæpè expugnavérunt me à juventûte mea, dicat nunc Israël. P. Dóminus. Hymnus. O Nazarêne. fol. 144.

Orátio.

ECce, Dómine, supra Ecclésiæ tuæ dorsum iníquitas onerósa peccántium fabricàta est superbôrum; cum incorrigíbiles móribus, membra tua atrócitèr premunt. Da ergo, quæsumus, nobis, ita toleràntiæ virtûte fulcíri, ut eos, quos in dorsum ánimæ nostræ sanándos portâmus, salúbritèr nobíscum ad cœléste stábulum reportêmus: quò, uno ac singulári denário cum illis accépto, & nos de prædicatiône mereâmur percípere lucrum, & ipsi de obediéntia cápiant nobíscum præmium sempitérnum.

Pater noster.

Ad Vésperos.

Lauda. Dóminus illuminátio mea, & salus mea: quem timêbo? Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Antíphona. Júdica Dómine nocéntes me, & expúgna impugnántes me. Apprehénde arma & scutum: & exúrge, Deus, in adjutórium mihi. Psalmus 34.

Lauda. Meménto verbi tui servo tuo, in quo mihi spem dedísti. P. Hæc me consolàta est in humilitâte mea: ℣. Quia elóquium tuum vivificâvit me. P. Hæc.

Hymnus. Verbum Patris. fol. 252.
Capitula. Deus qui in hac. fol. 241.
Lauda, Adhæsi testimóniis.
Et Orátio. Ab iniquitàtis. fol. 277.

FERIA SEXTA.

Ad Matutinum.

Antíphona. Dómine, quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? multi insúrgunt advérsùm me. Psalmus 3.

Orátio.

MUltiplicáti sunt, Dómine, qui tríbulant nos: sed tu multus es in misericórdiâ quâ éruas nos: in nullo enim formidábimus ab imminénti pressúra, si tantùm tuâ muniâmur, Omnípotens, grátiâ. ℟. Amen.

Antíphona 1. Tu mihi es refúgium à pressúra, quæ circúmdedit me, Dómine: P. Exultátio mea rédime me à circumdántibus me. ℣. Intelléctum tibi dabo, & ínstruam te in via, quâ egrediêris: Dómine, firmàbo super te óculos meos. P. Exultátio mea.

Orátio.

TU nobis es Dómine refúgium à pressúra, quæ circúmdedit nos: & ídeò, qui patiéndo pro nobis, exaltátio facta es nostra, rédime nos à circumdántium inimicòrum muscípula. ℟. Amen.

Antíphona 2. Cùm mihi molésti essent, P. Induébam me cilício. Et humiliâbam in jejúnio ánimam meam. ℣. Júdica Dómine nocéntes me, & expúgna impugnántes me. P. Induèbam me.

Orátio.

DA nobis Dómine, ut mortificatiònem tuam circumferâmus in córpore nostro; qui nos vivificásti in córpore tuo: ut cùm molésti nobis fúerint inimíci, non eàmus contra illos redditúri vindíctam; sed indúti cilício, nostrámque humiliántes in jejúnio ánimam, tibi Dómino in sinu nostro effúsam oratiònem deferâmus accéptam. ℟. Amen.

Antíphona 3. Exúrge Dómine, & inténde in judícium meum; Deus meus, & Dóminus meus in causam meam. P. Non supergáudeant de me inimíci mei, neque dicant in corde suo: Devorábimus eum. ℣. Confundántur & revereántur omnes simùl, qui quærunt ánimam meam. P. Non supergáudeant.

Orátio.

DEus noster & Dómine Jesu Christe, tu semper adésto in causa Ecclésiæ tuæ; per quam eam patiéntèr discérnas à cæteris; qui solus pro ea pertulísti vúlnera passiònis. ℟. Amen.

℟. Contumélias, & impropérium passus sum ab eis: & próximi mei, qui custodiébant latus meum, dicébant: Decipiàmus eum, & prævaleàmus ei. Sed tu, Dómine, mecum es quasi bellâtor fortis: cadant in obpróbrium sempitérnum: P. Et vídeam vindíctam in eis: quia tibi revelávi causam meam. ℣. Da filios eòrum in fame, & deduc eos in manu gládii: fiant uxóres eòrum absque líberis, & víduæ: & viri eòrum interficiántur morte. P. Et vídeam. Non dicâtur Glória.

Orátio.

QUid tibi, Dómine, à te formâta creatûra restítuat, pro qua exprobrántium obpróbria sústinens, solus sedens comminatiòne replètus es? Pro quibus ergo tanta passiònum vúlnera sustulísti, quæsumus, ut eos, nec carnis passiónibus déjici, nec Inférni patiàris bárathro dimérgi. ℟. Amen.

In Láudibus.

Antíphona. In iniquitátibus ego concéptus sum: & in peccátis péperit me mater mea. Tibi soli peccávi, Dómine, & malum coram te feci: miserère mei. Psalmus 50.

Orátio.

AGnoscéntibus nobis iniquitátes nostras, & própria tibi Dómine pandéntes piácula, ejulántes láchrymis, péctore verberáto súpplices orâmus: ut avértas à nostris scelé ribus fáciem tuam; & déleas, quæ géssimus cuncta peccâta: Crea ítaque, Deus, in córde nostro, quod ames; & propitiatiòne sólitâ dimítte, quod odis: ac si te crebrò ad irascéndum nostra iníqua exásperant vítia; tua te nobis placábilem reddat indulgéntia copiòsa. ℟. Amen.

Antíphona. Ecce in cœlis est judex meus, & cónscius meus in excélsis.

Cánticum Job. *Capít.* 16.

NUnc ecce oppréssit me dolor meus, * & in níhilum redácti sunt omnes artus mei.

Rugiéntes testimónium dicunt contra me, * & suscitàtur falsíloquus advérsùs fáciem meam contradícens mihi.

Collègit furòrem suum in me, & cómminans mihi infrémuit contra me déntibus suis: * hostis nimìs terribílibus óculis me intuitus est.

Aperuérunt super me ora sua, * exprobrántes percussérunt maxíllam meam, satiáti sunt pœnis meis.

Conclùsit me Deus apud iníquum, * & in manus impiòrum me trádidit.

Ego

Ego ille quondam opuléntus, * contritus sum: Ténuit cervícem meam, & confrègit me, * & quasi jugum pósuit sibi.
Circúmdedit me lánceis suis, convulnerâvit me: * lumbis meis non pepércit, & effúdit in terra víscera mea.
Cóncidit in me vúlnera, & super vulnus írruit in me quasi gigans. * Saccum meum cónsui super cutem meam, & opérui cínere carnem meam.
Fácies mea intúmuit à fletu, * & pálpebræ meæ caligavérunt.
Hæc passus sum absque iniquitâte manûs meæ *, cùm exhibêrem mundas ad Deum preces.
Terra ne opériat sánguinem meum, * neque invéniat in te locum laténdi clamor meus.
Ecce enim in cœlo testis meus, * & cónscius meus in excélsis.

Orátio

JEsu Dómine, qui dolôrem Ecclésiæ tuæ, quòd ad níhilum redácta sunt ossa ejus, pius gubernâtor intélligis; dùm álios extra eam tentatiònum fœditas necat: concède nobis; ut, quia tu solus pro nobis tentâtus es, passus es; tu nos à tentatiónibus & à passiónibus nostris solus ipse erípias: quò testimónium nostrum intrà tuam Ecclésiam ita sit útile, ut mereâmur tibi sine fine placêre. ℟. Amen.

Ad Matutinum.

Antíphona. Deus Deus meus ad te de luce vígilo. Sitîvit in te ánima mea, quàm multiplíciter & caro mea! ℣. Sic in sancto appárui tibi, Deus, ut vídeam voluntâtem tuam, & glóriam tuam.
Lauda. Cum senióribus junióres laudent nomen Dómini. Psalmus 148.
Léctio libri (*primi*) Samuêlis. *Capítulo 17.* ℟. Deo grátias.

EO autem témpore, quo víderat Saül David egrediéntem contra Philisthæum, ait ad Abner príncipem milítiæ: De qua stirpe descéndit hic adoléscens? dixítque Abner: Vivat ánima tua, rex, si novi. Et ait rex: Intérroga tu, cujus filius sit iste puer. Cùmque regréssus esset David, percússo Philisthæo, tulit eum Abner, & introdúxit coram Rege Saül, caput Philisthæi habéntem in manu sua. Et ait Saül ad David: De qua progénie es tu, ô adoléscens? Dixítque David: Fílius servi tui Isaï Bethlehemítæ ego sum. Cap. 18. Et factum est cum complésset loqui ad Saül: ánima Jónathæ conglutinâta est ánimæ David, & diléxit eum Jónathas quasi ánimam suam. Nam expoliâvit se Jónathas túnicâ, quâ erat vestitus, & dedit eam David, & réliqua vestiménta sua, usquè ad gládium & arcum suum, & usquè ad bálteum. Egrediebâtur quoquè David ad ómnia quæcúmque misísset eum Saül, & prudénter se agêbat: posuítque eum Saül super viros belli, & accéptus est in óculis univérsi pópuli, maximèque in conspéctu famulórum Saül. Porrò cùm reverterêtur percússo Philisthæo David, egréssæ sunt mulíeres de univérsis úrbibus, cantántes, chorósque ducéntes in occúrsum Saül regis, in tympanis lætítiæ, & in sistris. Et præcinébant mulíeres laudántes, atque dicéntes: Percússit Saül mille, & David decem míllia. Irâtus est autem Saül nimis, & displícuit in óculis ejus iste sermo: dixítque: Dedérunt David decem míllia, & mihi dedérunt mille: quid ei súperest nisi solum regnum? Non rectis ergo óculis Saül aspiciébat David ex die illa, & deínceps. Post diem autem álterum, invâsit spíritus Dómini malus Saül, & prophetâbat in médio domûs suæ: David autem psallêbat in manu suâ, sicut per síngulos dies: tenebâtque Saül lánceam, & misit eam, putans quòd configere posset David in paríete: & declinâvit David à fácie ejus secúndò. Et tímuit Saül David, eò quòd esset Dóminus cum eo, & à se recessísset. Amóvit ergo eum Saül à se, & fecit eum tribûnum super mille viros: & egrediebâtur, & intrâbat in conspéctu pópuli. In ómnibus quoque viis suis David prudéntèr se agêbat, & Dóminus erat cum eo. Vidit ítaque Saül David quòd prudens esset nimis, & cœpit cavêre eum. Omnis autem Israël, & Juda diligêbat David: ipse enim egrediebâtur, & ingrediebâtur ante eos. Dixit autem Saül ad David: Ecce filia mea major Merob, ipsam dabo tibi uxôrem: tantúmmodò esto vir fortis, & præliâre bella Dómini. Saül autem reputâbat, dicens: Non sit super illum manus mea, sed Philisthinórum. Ait autem David ad Saül: Quis ego sum, aut quæ est vita mea, aut cognátio patris mei in Israël, ut fiam gener regis? Factum est autem tempus, cùm debêret dari Merob filia Saül David, data est Hadriëli Molathítæ uxor. Diléxit autem Michol filiam Saül álteram David, & nuntiâtum est Saül, & plácuit ei. Dixítque Saül: Dabo eam illi, ut fiat ei in scándalum, & sit super eum manus Philisthi-

sthinòrum. Dixit ergo Saül ad David: In duábus rebus gener meus eris hódiè. Et mandávit Saül servis suis: Loquímini ad David clam me, dicéntes: Ecce places regi, & omnes servi ejus díligunt te. Nunc ergo esto gener regis. Et locúti sunt servi Saül in áuribus David ómnia verba hæc. Et ait David: Num parum vobis vidétur, génerum esse regis? Ego autem sum vir pauper & ténuis. Et renuntiavérunt servi Saül, dicéntes: Hujuscémodi verba locùtus est David. Dixit autem Saül: Sic loquímini ad David: Non habet necésse rex sponsália, nisi tantùm centum præpútia Philisthinòrum, ut fiat últio de inimícis regis. Porrò Saül cogitàbat trádere David in mánibus Philisthinòrum. Cùmque renuntiássent servi ejus David, verba quæ díxerat Saül, plácuit sermo in óculis David, ut fieret gener regis. Et post dies paucos surgens David, ábiit cum viris, qui sub eo erant. Et percússit Philísthiim ducéntis viris, & áttulit præpútia eòrum, & annumeràvit ea regi, ut esset gener regis. Dedit ítaquè ei Saül Michol filiam suam uxòrem. Et vidit Saül, & intelléxit quòd Dóminus esset cum David. Michol autem filia Saül diligèbat eum. Et Saül magìs timère cœpit David: factúsque est Saül inimìcus David cunctis diébus. Et egréssi sunt príncipes Philisthinòrum: à princípio autem egressiònis eòrum, prudéntiùs se gerèbat David quàm omnes viri Saül, & célebre factum est nomen ejus nimis. ℟. Amen.

Hymnus. Noctis tempus. Quære fol. 257.

Capitula.

IN die tribulatiònis nostræ, Dómine, precem, quam effúndimus, súscipe: & exténsis in nocte mánibus, quæ desiderámus intéllige; occúrre animábus nostris óptimus Consolàtor, & indulgentiáli favòre exíste Redémptor: &, qui nos acquisísti passiòne voluntáriâ, érue nos de láqueo venántis invíctâ poténtiâ.

Pater noster.

Lauda. Meménto verbi tui servo tuo, in quo mihi spem dedísti. Hæc me consolàta est in humilitàte mea. ℣. Supérbi iníquè agébant usquequàque: à lege autem tua non declinávi.

Orátio.

SPem quam dedísti nobis Dómine, ipsa sit in humilitàte nostra consolátio; quæ nobis erit in exultatiòne glóriæ plenitùdo. ℟. Amen.

Ad Tértiam.

Proverbiòrum Salomònis. *Capítulo* 25.
℟. Deo grátias.

FIli, Nubes, & calígo, & ventus, & plúviæ, non sequéntes, vir gloriòsus, & promíssa non complens. Patiéntiâ leniétur princeps, & língua mollis confríngit durítiam. Mel invenísti, cómede quod súfficit tibi, ne fortè satiàtus évomas illud. Súbtrahe pedem tuum de domo próximi tui, nequándo satiàtus tui óderit te. Jáculum, & gládius, & sagítta acúta, homo qui lóquitur contra próximum suum falsum testimónium. Dens pútridus, & pes lapsus, qui sperat super infidèle in die angústiæ, & amíttit pállium in die frígoris. Acètum in nitro, & qui cantat cármina cordi péssimo. Sicut tínea vestiménto, & vermis ligno: ita tristítia viri nocet cordi. Si esuríerit inimìcus tuus, ciba illum: si sitit, da ei aquam bíbere: prunas enim congregàbis super caput ejus, & Dóminus reddet tibi. Ventus áquilo díssipat plúvias, & fácies tristis línguam detrahéntem. Mélius est sedère in ángulo dómatis, quàm cum muliére litigiòsa, & in domo commúni. Aqua frígida ánimæ sitiénti, & núntius bonus de terra longínqua. Fons turbàtus pede, & vena corrúpta, justus cadens coram ímpio. Sicut qui mel multum cómedit, non est ei bonum: sic qui scrutàtor est majestàtis, opprimètur à glória. Sicut urbs patens, & absque muròrum ámbitu, ita vir, qui non potest in loquéndo cohibère spíritum suum. Cómede, fili mi, mel, quia bonum est, & favum dulcíssimum gútturi tuo. Sic & doctrìna ánimæ tuæ: quam cùm invéneris, habèbis in novíssimis spem, & spes tua non períbit. ℟. Amen.

Lectio libri (*primi*) Samuèlis. *Capítulo* 19.
℟. Deo grátias.

IN illis diébus: Locùtus est Saül ad Jónathan filium suum, & ad omnes servos suos, ut occíderent David. Porrò Jónathas filius Saül diligèbat David valdè, & indicàvit Jónathas David, dicens: Quærit Saül pater meus occídere te: quaprópter obsérva te, quæso, manè, & manèbis clam, & abscondèris. Ego autem egrédiens stabo juxta patrem meum, in agro ubicúmque fúerit: & ego loquar de te bona ad patrem meum: & quodcúmque vídero, nuntiábo tibi. Locutúsque est Jónathas de David bona ad patrem suum: dixítque ad eum: Ne pecces rex in servum tuum David, quia non peccàvit tibi,

&

& ópera ejus bona tibi ſunt valdè. Et póſuit ánimam ſuam in manu tua, & percúſſit Philiſthæum, & fecit Dóminus ſalútem magnam univérſo Iſraëli: vidíſti, & lætátus es. Quare ergo peccas in ſánguine innóxio, interfíciens David, qui est abſque culpa? Quod cùm audíſſet Saül, placátus voce Jónathæ, jurávit: Vivit Dóminus, quia non occidétur. Vocávit ítaque Jónathas David, & indicávit ei ómnia verba hæc: & introdúxit Jónathas David ad Saül, & fuit ante eum, ſicut fúerat heri & nudiuſtértius. Motum eſt autem rurſùm bellum: & egréſſus David, pugnávit advérſùs Philíſthiim: percuſſítque eos plagâ magnâ, & fugiérunt à fácie ejus. Et factus eſt ſpíritus Dómini malus in Saül: ſedébat autem in domo ſua, & tenébat lánceam: porrò David pſallébat in manu ſua. Niſúſque eſt Saül configere lánceâ David in paríete, & declinávit à fácie Saül: láncea autem caſſo vúlnere perláta eſt in paríetem, & David fugit, & ſalvátus eſt nocte illâ. Miſit autem Saül ſatéllites ſuos nocte in domum David, ut cuſtodírent eum, & interficerétur manè. Quod cùm annuntiáſſet David Michol uxor ſua, dicens: Niſi ſalváveris te nocte hac, cras moriéris: & depóſuit eum per fenéſtram. Porrò ille ábiit, & fugit, & ſalvátus eſt. Tulit autem Michol ſtátuam, & póſuit eam ſuper lectum, & pellem pilóſam caprárum póſuit ad caput ejus, & opéruit eam veſtiméntis. Miſit autem Saül apparitóres, qui ráperent David: & reſpónſum eſt quòd ægrotáret. Rurſúmque miſit Saül núntios, ut vidérent David, dicens: Afférte eum ad me in lecto, ut occidátur. Cùmque veníſſent núntii, invéntum eſt ſimulàchrum ſuper lectum, & pellis caprárum ad caput ejus. Dixítque Saül ad Michol: Quare ſic inluſíſti me, & dimiſíſti inimicum meum, ut fúgeret? Et reſpóndit Michol ad Saül: Quia ipſe locútus eſt mihi: Dimítte me, alióquin interfíciam te. David autem fúgiens, ſalvátus eſt, & venit ad Sámuël in Rámatha, & renuntiávit ei ómnia quæ fécerat ſibi Saül: & abiérunt ipſe, & Sámuël & moráti ſunt in Naioth. Nuntiátum eſt autem Sáuli à dicéntibus: Ecce David in Naioth in Rámatha. Miſit ergo Saül lictóres, ut ráperent David: qui cùm vidíſſent cúneum prophetárum vaticinántium, & Sámuël ſtantem ſuper eos, factus eſt étiam Spíritus Dómini in illis, & prophetáre cœpérunt étiam ipſi. Quod cùm nuntiátum eſſet Sáuli, miſit & álios núntios: prophetavérunt autem & illi. Et rurſùm miſit Saül tértios núntios: qui & ipſi prophetavérunt. Et irátus iracúndiâ Saül, ábiit étiam ipſe in Rámatha, & venit uſque ad ciſtérnam magnam, quæ eſt in Socho, & interrogávit, & dixit: In quo loco ſunt Sámuël & David? Dictúmque eſt ei: Ecce in Naioth ſunt in Rámatha. Et ábiit in Naioth in Rámatha, & factus eſt étiam ſuper eum Spíritus Dómini, & ambulábat ingrédiens, & prophetábat uſque dùm veníret in Naioth in Rámatha. Et expoliávit ſe étiam ipſe veſtiméntis ſuis, & prophetávit cum cæteris coram Sámuël, & cécinit nudus totâ die, & nocte. Unde & exivit provérbium: Num & Saül inter prophétas? Capit. 20. Fugit autem David de Naioth, quæ erat in Rámatha, veniénſque locútus eſt coram Jónatha: Quid feci? quæ eſt iníquitas mea, & quod peccátum meum in patrem tuum, quia quærit ánimam meam? Qui dixit ei: Abſit, non moriéris: neque enim fáciet pater meus quicquam grande vel parvum, niſi prius indicáverit mihi: hunc ergo celávit pater meus ſermónem me tantúmmodò? nequáquam erit iſtud. Et jurávit rurſùm Davídi. Et ille ait: Scit profécto pater tuus, quia invéni grátiam in óculis tuis, & dicit: Néſciat hoc Jónathas, ne fortè contriſtétur. Quinímò vivit Dóminus, & vivit ánima tua, quia uno tantùm (ut ita dicam) gradu, ego morſque divídimur. Et ait Jónathas ad David: Quodcúmque díxerit mihi ánima tua, fáciam tibi. Dixit autem David ad Jónathan: Ecce caléndæ ſunt cráſtino, & ego ex more ſedére ſóleo juxta regem ad veſcéndum: dimítte ergo me ut abſcóndar in agro uſque ad véſperum diéi tértii. Si reſpíciens requiſíerit me pater tuus, reſpondébis ei: Rogávit me David, ut iret celéritèr in Béthlehem civitátem ſuam: quia víctimæ solémnes ibi ſunt univérſis contribúlibus ejus. Si díxerit, Benè: pax erit ſervo tuo: ſi autem fúerit irátus, ſcito quia compléta eſt malítia ejus. Fac ergo miſericórdiam in ſervum tuum: quia fœdus Dómini me fámulum tuum tecum iníre feciſti. ℟. Amen. Antíphona 1. Deus vitam meam annuntiávi tibi: poſuíſti láchrymas meas in conſpéctu tuo, Dómine. Sicut in repromiſſióne tua, Deus Deus meus: convertántur inimíci mei retrò. ℣. Miserère mihi Dómine, quóniam conculcávit me homo: totâ die bellans tribulávit me.

Orá-

Orátio.

DEus vitam nostram annuntiàmus tibi, quóniam inférna moriéndo vicísti: tu enim firma, quæ nostra agnóscis; qui solus inspéctor es cordis: Pone quæsumus in conspéctu tuo láchrymas nostras: ut repromissiónis percípiant donum; dum per eam sanctum paravérimus indulgéntiæ fructum. ℟. Amen.

Antíphona 2. Non erubéscant in me qui expéctant te Dómine, Deus virtútum. Quóniam propter te portávi obpróbrium: opéruit confúsio fáciem meam. Accède nunc, Dómine, ad ánimam meam, & rédime eam: propter inimícos meos líbera me. ℣. Quóniam zelus domûs tuæ comédit me: & obpróbria exprobrántium tibi, cecidérunt super me.

Orátio.

NOn erubéscant in nobis Dómine Deus virtútum, qui te expéctant de humánis áctibus judícium esse factùrum: ut Crucis tuæ poténtia & plácitos nos tibi operários salùtis exhíbeat, & cœléstis milítiæ curiam de nostris áctibus contristári non sinat. ℟. Amen.

Antíphona 3. Lingua mea meditábitur justítiam tuam, Dómine: totâ die laudem tuam: dùm confúsi & reveríti fúerint omnes qui quærunt mala mihi. ℣. Deus in te sperávi, Dómine, non confundâtur in ætérnum, qui hábitat in Hierúsalem.

℟. Posuérunt me inimíci mei in angústia: & amaritúdini trádidit me, quem diligêbam. P. Sinè causa vulneràvit me: tu Dómine líbera me. ℣. Etenim homo pacis meæ, in quem ego sperâbam: qui edèbat panes meos. P. Sinè.

Preces. Rogâmus te, Rex sæculòrum Deus sancte, P. Jam miserère: peccávimus tibi. ℣. Jesu Redémptor, qui solus víctima factus es mundo, Patri gratíssima, nos clemens tu líbera. P. Jam. ℣. Quo moriénte, terra contrémuit, è monuméntis sepúltos páriens ad fidem credéntium. P. Jam. ℣. Qui in sepúlchro quiéscis pósitus, tuâ quiéte mórtuos réfoves, inferna percútiens. P. Jam. ℣. Qui sepulchráli lápide cláuderis, & resúrgis custódibus nésciis, purga nos à vítiis. P. Jam.

Hymnus. O Nazarêne, lux. fol. 144.

Orátio.

LIngua nostra, Dómine, meditêtur justítias tuas: ut laus tua totâ die ex ore nostro procêdat in eo, quod passiònis tuæ à nobis prædicâta fúerit glória: ut in ea justítia, quâ ex fide vívimus, te nunc & semper sine fine laudêmus.

Pater noster.

Léctio libri Ezechiêlis Prophétæ. *Capit.* 35.

℟. Deo grátias.

FActus est sermo Dómini ad me, dicens: Fili hóminis pone fáciem tuam advérsùm montem Seïr, & exténdam manum meam super te, & dabo te desolàtum atque desértum. Urbes tuas demóliar, & tu desértus eris: & scies quia ego Dóminus. Eò quòd fúeris inimícus sempitérnus, & conclúseris filios Israël in manu gládii in témpore iniquitàtis extrémæ. Proptérea vivo ego, dicit Dóminus Deus: quóniam sánguini tradam te, & sanguis persequêtur te: & dabo montem Seïr desolàtum & desértum: & áuferam de eo eúntem, & redeúntem. Et implèbo montes ejus occisòrum suòrum: & in cóllibus suis, atque in vállibus suis, & in torréntibus interféčti gládio cadent. In solitúdines sempitérnas tradam te, & civitâtes tuæ non inhabitabúntur: & scies quia ego Dóminus. ℟. Amen.

Antíphona. Ecce enim Deus ádjuvat me: & Dóminus suscéptor meus est ánimæ meæ, reddens mala inimícis meis. ℣. Deus in nómine tuo salvum me fac: & in virtûte tua líbera me.

Orátio.

ADjuva nos, Deus salutàris noster, qui suscéptor es animàrum nostràrum; ut in nómine sancto tuo lætêmur: & qui censêmur vocábulo Christi, mereâmur ejus participío pérfrui: sicque ætérna consequâmur gáudia, & præséntia superêmus advérsa; ut per ómnia te laudêmus; & te in nobis esse gaudeàmus. ℟. Amen.

Antíphona 2. Ecce elongávi fúgiens: & mansi in solitúdine. P. Expectâbam Dóminum, qui salvâret me à pusíllo ánimo, & tempestâte. ℣. Præcípita Dómine, & dívide linguas eòrum: quóniam vidi iniquitâtem, & contradictiònem in civitâte. Die ac nocte circúmdabit eam super viros ejus.

Orátio.

ECce, Dómine, pósiti in perturbatiòne mundána, quiêtem solitúdinis eligéntes, elongári fugiéndo à terrénis áctibus cúpimus, ut à pusíllo ánimo, & tempestàte salvêmur: Qui ergo nunc locòrum præparâtam réquiem expectâmus; præbe nobis, ut exémpto humáno strépitu, in sola dulcédinis tuæ contemplatiòne lætêmur. ℟. Amen.

An-

Antíphona 3. Prótege me, Dómine, à convéntu malignántium: & à multitúdine operántium iniquitátem líbera me. ℣. Eripe me Dómine ab hómine malo: à viro iníquo & dolóso líbera me.

℟. Quare tristis es ánima mea: & quare contúrbas me? Spera in Deo, quóniam P. Confitébor illi. ℣. Ingrédiar in locum tabernáculi admirábilis: usque ad domum Dei. In voce exultatiónis, & confessiónis confitébor illi.

Preces. Miserère mei Dómine, P. Qui potens es in misericórdia. ℣. Morte tuâ nos líbera. P. Qui. ℣. Salva nos tuo vúlnere. P. Qui. ℣. Crux tua nos vivíficet. P. Qui. ℣. Te moriénte, vivàmus. P. Qui.

Hymnus. O Nazarène. fol. 144.

Orátio.

PRótege nos, Dómine, à convéntu malignántium inimicòrum; qui Crucis pertulísti obpróbrium: ut qui contra te linguas suas exacuérunt ut gládium; salubérrimo tuæ grátiæ dono conquisíti, devoréntur Ecclésiæ morsu.

Pater noster.

Ad Vésperos.

Lauda. Sol agnôvit occàsum suum. Posuísti ténebras, & facta est nox.

Antíphona. Misericórdia mea Deus, & refúgium meum: suscéptor meus, & liberàtor meus. Psalmus 143.

Lauda. Pauper sum ego, & dolens: & salus vultûs tui Deus suscèpit me. ℣. Laudàbo nomen Dei mei cum cántico: magnificàbo eum in laude.

Hymnus. Verbum Patris. fol. 252.

Capítula. Nonàrum horàrum. fol. 173.

Lauda. Meménto verbi tui servo tuo. folio 281.

SABBATO

Ad Matutìnum.

Antíphona. Tu autem Dómine. Psalmus 3.

Orátio. Quamvis Dómine. fol. 141.

Antíphona 1. Deus cóntere dentes inimicòrum: molas leònum confrínge. Ut ad níhilum devéniant, velut aqua decúrrens. Ut lætètur justus cùm víderit vindíctam impiòrum. ℣. Verè útiquè justítiam loquímini: rectè judicàte, filii hóminum.

Orátio.

DEus, qui admirábili responsiònis objéctu dentes cónteris inimicòrum; molásque frangis leònum: dùm & interrogatiónibus eòrum inexpugnábile præparas telum; & eòrum clamóribus insúltans, vivéntem te osténdis post vúlnera crucifixum: frange nunc, quæsumus, sequéntium contra te inimicòrum audáciam: ut ad níhilum, velut decúrrens aqua, devéniant, qui malítiæ suæ géstiunt intrà tuam Ecclésiam spárgere documénta. ℟. Amen.

Antíphona 2. Occupavérunt ánimam meam inimíci mei, Dómine: inruérunt in me fortes. Ecce ipsi loquúntur advérsùm me: & gládius in lábiis eòrum. Dispérge illos in virtúte tua: & déstrue eos protéctor meus. ℣. Eripe me de inimícis meis Deus meus: & ab insurgéntibus in me líbera me.

Orátio.

OCcupántes ánimam tuam, Christe Dómine, fortes, super te ácritèr inruérunt; cum témpore passiònis cúneus super te ínruit superbòrum: & ídeo quæsumus, ad precem Ecclésiæ tuæ jam réspice; & cruéntum hostis de manu gládium tolle: ut mucrône suo decìsum séntiat; cùm per eos, quos tenúerat; fidei tuæ cognóverit prædicári doctrinam. ℟. Amen.

Antíphona 3. Deus in adjutórium meum inténde: Dómine ad adjuvándum me festína. Confundántur & revereántur qui quærunt ánimam meam: ℣. Avertántur retrórsùm, & confundántur, qui cógitant mihi mala.

Orátio.

DEus, in adjutórium nostrum inténde: ut qui passiónibus tuis communicàre votis sinceríssimis anhelàmus, adjutòrem te nostrum in ipsis nostris conátibus sentiàmus. ℟. Amen.

℟. In via, quam ambulàbam, abscondérunt mihi muscípulam. Considerábam in déxteram, & vidèbam: nec erat qui me cognósceret. Périit fuga à me, & non est qui requìrat ánimam meam. ℣. Ut quid, Dómine, in oratiòne mea avértis fáciem tuam à me?

Orátio.

EFfundéntibus nobis in conspéctu tuo oratiònem nostram, Dómine, miséricors adjùtor assíste: esto nostra protéctio, qui es nostra redémptio: Sensus nostros sub tua benignitàte dírige; & sémitas nostras plácidà directiòne cognósce: ut inter abscónditos in hac via tua, quà grádimur, láqueos, ita tui desidério percurràmus; ut in plácitam tibi partem fidei vestígio occurràmus. ℟. Amen.

Antíphona. Tibi soli peccávi Dómine, malum coram te feci: miserère mei. Psalm. 50.

Orá-

Orátio. Tibi soli peccávimus. fol. 276.
Antíphona. Factus sum in derisum totâ die: & omnes subsánnant me.
Cánticum. Seduxísti me. fol. 276.

Ad Matutinum.

Antíphona. Deus Deus meus ad te de luce vígilo. ℣. Sitívit in te ánima mea, quàm multiplicitèr tibi & caro mea. In terra desérta, ínvia & inaquósa.
Lauda. Omnis spiritus laudet nomen Dómini. Psalmus 150.
Léctio libri (*primi*) Samuêlis. *Capítulo* 21.
℟. Deo grátias.

IN illis diêbus: Venit David in Nobe ad Achímelech sacerdòtem: & obstúpuit Achímelech, eò quòd venísset David. Et dixit ei: Quare tu solus, & nullus est tecum? Et ait David ad Achímelech sacerdòtem: Rex præcêpit mihi sermònem, & ait: Nemo sciat rem, propter quam à me missus es, & cujúsmodi tibi præcépta déderim: nam & púeris condíxi in illum & illum locum. Nunc ígitur si quid habes ad manum, vel quinque panes, da mihi, aut quicquid invéneris. Et respóndens sacérdos ad David, ait ei: Non hábeo panes láïcos ad manum, sed tantùm panem sanctum: si mundi sunt púeri, máximè à muliéribus? Et respóndit David sacerdóti, & dixit ei: Equidèm, si de muliéribus ágitur: continúimus nos ab herì, & nudiustértius, quando egrediebàmur, & fuérunt vasa puerórum sancta: porrò via hæc pollùta est, sed ea ipsa hódiè sanctificábitur in vasis. Dedit ergo ei sacérdos sanctificàtum panem: neque enim erat ibi panis, nisi tantùm panes propositiònis, qui subláti fúerant á fácie Dómini, ut poneréntur panes cálidi. Erat autem ibi vir de servis Saül, in die illa, intus in tabernáculo Dómini: & nomen ejus Doëg Idumæus, potentíssimus pastor Saül; hic pascêbat mulas Saül. Dixit autem David ad Achímelech: Si habes hùc ad manum gládium, aut hastam? da mihi, quia gládium meum, & arma mea non tuli mecum: sermo enim regis urgêbat. Et dixit sacérdos: Ecce hic gládius Góliath Philisthæi, quem percussísti in Vallem terebínthi, est involùtus pállio post ephod: si istum vis tóllere, tolle: neque enim est hìc álius absque eo. Et ait David: Si non est hìc álius absque eo, da mihi eum. Surréxit ítaquè David, & fugit in die illa à fácie Saül: & venit ad Achis regem Geth: dixerúntque servi Achis, cùm vidíssent David: Numquìd non iste est David rex terræ? nonnè huic cantábant per choros, dicéntes: Percússit Saül mille, & David decem míllia? Pósuit autem David sermónes istos in corde suo, & extímuit valdè à fácie Achis regis Geth. Et mutàvit os suum coram Achis, & conlabebàtur inter manus eôrum, & impingêbat in óstia portæ, defluebántque salívæ ejus in barbam. Et ait Achis ad servos suos: Vidístis hóminem insànum: quare adduxístis eum ad me? An desunt nobis furiósi, quia introduxístis istum, ut fúreret me præsénte? dimíttite illum: hinc ne ingrediâtur domum meam? Capít. 22. Abiit ergo inde David, & fugit in spelúncam Odóllam. Quod cùm audíssent fratres ejus, descendérunt ad eum illuc. Et convenérunt ad eum omnes, qui erant in angústia constitúti, & oppréssi à rege aliéno, & amáro ánimo: & factus est eôrum princeps, fuerúntque cum eo quasi quadringénti viri. Et proféctus est David inde in Maspha, quæ est Moab: & dixit ad regem Moab: Máneat, oro, pater meus & mater mea vobíscum, donec sciam quid fáciat mihi Deus. Et reliquit eos ante fáciem regis Moab: manserúntque apud eum cunctis diêbus, quibus David fuit in præsídio. Dixítque Gad prophèta ad David: Noli manère in præsídio, profiscíscere, & vade in terram Judá. Et proféctus David, & venit in saltum Hareth. Et audivit Saül quòd apparuísset David, & viri qui erant cum eo. Saül autem cùm manêret in Gábaa, & esset in némore, quod est in Rama, hastam manu tenens, cunctíque servi ejus circumstárent eum, ait ad servos qui assistébant ei: Audite filii Jémini: numquìd ómnibus vobis dabit filius Isaï agros & víneas, & univérsos vos fáciet tribúnos, & centuriónes: quóniam conjurástis omnes advérsùm me, & non est qui mihi renúntiet, máximè cùm & filius meus fœdus iníerit cum filio Isaï? Non est qui vicem meam dóleat ex vobis, nec qui annúntiet mihi: eò quòd suscitáverit filius meus servum meum advérsùm me, insidiántem mihi usque hódiè. Respóndens autem Doëg Idumæus, qui ei assistêbat, & erat primus inter servos Saül, Vidi, inquit, filium Isaï in Nobe, apud Achímelech filium Achítob sacerdòtem. Qui consúluit pro eo Dóminum, & cibária dedit ei: sed & gládium Góliath Philisthæi dedit illi. Misit ergo rex ad accerséndum Achímelech filium Achítob,

tob, sacerdòtem, & omnem domum patris ejus, sacerdòtum, qui erant in Nobe, qui venérunt univérsi ad regem. Et ait Saül ad eos: Audi fili Achitób. Qui respóndit. Præstò sum dómine. Dixítque ad eum Saül: Quare conjurástis advérsùm me, tu & filius Isaï; & dedísti eis panes & gládium, & consuluísti eis Dóminum, ut consúrgeret advérsùm me, insidiàtor usque hódiè pérmanens? Respondítque Achímelech regi, & ait: Et quis in ómnibus servis tuis, sicut David fidèlis, & gener regis, & pergens ad impérium tuum, & gloriòsus in domo tua? Nùm hódiè cœpi consúlere pro eo Dóminum? absit hoc à me: ne suspicètur rex advérsùs servum suum rem hujuscémodi in univérsa domo patris mei: non enim scivit servus tuus quicquam super hoc negótium vel módicum vel grande. Dixítque rex: Morte morièris Achímelech, tu, & omnis domus patris tui. Et ait rex emissáriis, qui circumstábant eum: Convertímini, & interfícite sacerdótes Dómini: nam manus eòrum cum David est: sciéntes quòd fugísset, & non indicavérunt mihi. Noluérunt autem servi regis exténdere manum suam in sacerdótes Dómini. Et ait ad Doëg Idumæum: Convértere tu, & írrue in sacerdótes Dómini. Conversúsque Doëg Idumæus, írruit in sacerdótes Dómini, & trucidàvit in die illa octogínta quinque viros vestítos ephod líneo. Nobe autem civitàtis sacerdòtum percússit in ore gládii, viros & mulíeres, párvulos, & lactántes, bovem & ásinum, & ovem in ore gládii. Evádens autem unus filius Achímelech, filii Achitób, cujus nomen erat Abíathar, fugit ad David, & annuntiàvit ei quòd occidísset Saül sacerdótes Dómini. Et ait David ad Abíathar: Sciébam in die illa, quòd cùm ibi esset Doëg Idumæus, proculdúbiò annuntiàret Saúli: ego sum reus ómnium animàrum patris tui. Mane mecum, si quis quæsíerit ánimam meam, quæret & ánimam tuam, mecúmque servabéris. Capít. 23. Et nuntiavérunt David, dicéntes: Ecce Philísthiim oppúgnant Ceïlam, & dirípiunt áreas. Consúluit ígitur David Dóminum, dicens: Nunc vadam, & percútiam Philisthæos istos? Et ait Dóminus ad David: Vade, & percúties Philisthæos, & salvàbis Ceïlam. Et dixérunt viri, qui erant cum David, ad eum: Ecce nos hic in Judá consisténtes timèmus: quantò magis si iérimus in Ceïla advérsùm ágmina Philisthinòrum? Rursùm ergo David consúluit Dóminum. Qui respóndens, ait: Surge, & vade in Ceïla: ego enim tradam Philisthæos in manu tua. Abiit ergo David, & viri ejus in Ceïla, & pugnávit advérsùm Philisthæos, & abègit juménta eòrum, & percússit eos plagà magnà: & salvàvit David habitatóres Ceïlæ. Porrò eo témpore, quo fugièbat Abíathar filius Achímelech ad David in Ceïlam, ephod secum habens descénderat. Nuntiatúmque est Saúli quòd venísset David in Ceïla: & ait Saül: Trádidit eum Dóminus in manus meas, conclusúsque est, introgréssus urbem, in qua portæ & seræ sunt. Et præcépit Saül omni pópulo, ut ad pugnam descénderet in Ceïlam: & obsidèret David, & viros ejus. Quod cùm rescísset David, quia præparàret ei Saül clam manum, dixit ad Abíathar sacerdòtem: Applica ad me ephod. Et ait David: Dómine Deus Israël, audívit famam servus tuus, quòd dispònat Saül venire in Ceïlam, ut evértat urbem propter me: Si tradent me viri Ceïlæ in manu ejus? & si descéndet Saül sicut audívit servus tuus? Dómine Deus Israël índica servo tuo. Et ait Dóminus: Descéndet. Dixítque David: Si tradent viri Ceïlæ me, & viros qui sunt mecum, in manus Saül? Et dixit Dóminus: Tradent. Surréxit ergo David & viri ejus quasi sexcénti, & egréssi de Ceïla, huc atque illuc vagabántur incérti: nuntiatúmque est Saül quòd fugísset David de Ceïla. Quámobrem dissimulàbat exire. Morabàtur autem David in desérto in locis fortíssimis, mansítque in montem solitúdinis Ziph: quærèbat tamen eum Saül cunctis diébus: & non trádidit eum Deus in manus ejus. Et vidit David quòd egréssus est Saül ut quæreret ánimam ejus. Porrò David erat in desérto Ziph in silva. Et surréxit Jónathas filius Saül in silvam, & confortàvit manus ejus in Dómino, dixítque ei: Ne tímeas: neque enim invéniet te manus Saül patris mei, & tu regnàbis super Israël, & ego ero tibi secúndus, sed & Saül pater meus scit hoc. Percussérunt ígitur utérque fœdus coram Dómino: mansítque David in silva: Jónathas autem revérsus est in domum suam. ℟. Amen.

Hymnus. Noctis tempus. fol. 257.

Capítula.

Multis te pro nobis vulnéribus, bone Christe, confóssum crédimus, & fatèmur, cum excéptis supplíciis carnis, & lo-

quens, & tacens dolóres sústines passiônis: te étenim loquénte blasphemásse declámant; qui convérti debúerant: & te tacénte, in furôris cópiam exardéscunt; qui humilitâtis tuæ mansuetúdinem non veréntur: da ergo nobis, ut, qui passiônis tuæ dolóres concínimus, à nostris dolóribus liberêmur: ut magno discretiônis artículo prædíti, & loquéntes de te, & prædicántes, quæ vera sunt; & tacêre nostrum sit útile, & loqui ætérnam nobis profíciat ad mercêdem.

Pater noster.

Lauda. Memor fui judiciôrum tuôrum, Dómine à sæculo: & consolâtus sum. ℣. Deféctio ténuit me, pro peccatóribus derelinquéntibus legem tuam.

Orátio.

MEmores tui in nocte Dómine, legem tríbue custodíre: & qui de te nec in tribulatiónibus silent, nunquàm à tuis sermónibus cláudicent; sed fixâ stabilitâte perdúrent. ℟. Amen.

Ad Tértiam.

Léctio libri Proverbiórum. *Capítulo* 22.

℟. Deo grátias.

FIli, Mélius est nomen bonum, quàm divítiæ multæ: super aurum & argéntum, grátia bona. Dives & pauper obviavérunt sibi: utriúsque operâtor est Dóminus. Cállidus videt malum, & abscóndet se: ínnocens pertránsiit, & afflíctus est damno. Finis modéstiæ timor Dómini, divítiæ & glória & vita. Arma & gládii in via pervérsi: custos ánimæ suæ longè recêdit ab eis. Provérbium est: Adoléscens juxta viam suam, étiam cùm senúerit, non recêdet ab ea. Dives paupéribus ímperat: & qui áccipit mútuum, servus est fœnerántis. Qui séminat iniquitâtem, metet & mala, & virgam iræ suæ consummâbit. Qui pronus est ad misericórdiam, benedicêtur: de pánibus enim suis dedit páuperi. ℟. Amen.

Léctio libri (*primi*) Samuélis. *Capítulo* 23.

℟. Deo grátias.

IN illis diébus: Ascendérunt Ziphæi ad Saül in Gábaa, dicéntes: Nonnè David látitat apud nos in locis tutíssimis silvæ, in colleHáchila, qui est ad déxteram desérti? Nunc ergo, sicut deliberâvit ánima tua ut descénderes, descénde: nostrûm autem erit ut tradámus eum in manu regis. Dixítque Saül: Benedícti vos à Dómino, qui doluístis vicem meam. Abite, oro, & diligéntiùs properâte, & curiósiùs ágite, & consideràte locum ubi sit pes ejus, vel quis víderit eum ibi: recógitat enim de me, quòd cállidè insídier ei. Consideráte & vidête ómnia latíbula ejus, in quibus abscónditur: & revertímini ad me ad rem certam, & vadam vobíscum: quòd si étiam in terram se obstrúxerit, præscrutâbor eum in multis míllibus Judá. At illi surgéntes abiérunt in Ziph ante Saül: David autem & viri ejus erant in desérto Maon, in campéstribus, ad déxteram Lésimuth. Abiit ergo Saül & sócii ejus ad quæréndum: & nuntiâtum est David, statímque descéndit ad petram, & versabâtur in desérto Maon: quod cùm audísset Saül, persecûtus est David in desérto Maon. Et ibat Saül in latus montis ex parte una: David autem & viri ejus erant in látere montis ex parte áltera: porrò David desperâbat se posse evádere à fácie Saülis: ítaquè Saül & viri ejus in modum corónæ cingébant David & viros ejus, ut cáperent eos. Et núntius venit ad Saül, dicens: Festína, & veni, quóniam infudérunt se Philísthiim super terram. Revérsus est ergo Saül desístens pérsequi David, & perréxit in occúrsum Philisthinórum: propter hoc vocavérunt locum illum, Petram dividéntem. Ascéndit ergo David inde: & ábiit in locis tutíssimis Engáddi. Cùmque revérsus esset Saül cum tria míllia electôrum virôrum ex omni Israël, perréxit ad investigándum David & viros ejus, étiam super abruptíssimas petras, quæ solis ibícibus pérviæ sunt. Venit ad caulas óvium, quæ se offerébant viánti: erátque ibi spelúnca, in quam ingréssus est Saül, ut purgâret ventrem: porrò David & viri ejus in interióri parte spelúncæ latébant. Et dixérunt servi David ad eum: Ecce dies, de qua locûtus est Dóminus ad te: Ego tradam tibi inimícum tuum, ut fácias ei sicut placúerit in óculis tuis. Surréxit ergo David, & præcídit oram chlámydis Saül siléntèr. Post hæc percússit cor suum, eò quòd abscidísset oram chlámydis Saül. Dixítque ad viros suos: Propítius sit mihi Dóminus, nec fáciam hanc rem Dómino meo, Christo Dómini, ut mittam manum meam in eum, quia Christus Dómini est. Et confrêgit David viros sermónibus, & non permísit eos, ut consúrgerent in Saül: porrò Saül exúrgens de spelúnca, pergêbat cœpto itínere. Resurréxit autem & David post eum: & egréssus de spelúnca, clamâvit post tergum Saülis, dicens: Dómine mi rex. Et respéxit Saül post

se,

Digitized by Google

se : & inclínans se David pronus in terra, adorávit, dixítque ad Saül : Quare audis verba hóminum loquéntium, David quærit malum advérsùm te? Ecce hódiè vidérunt óculi tui, quòd trádidit te Dóminus in manu mea in spelúnca : & cogitávi ut occíderem te, sed pepércit tibi óculus meus : dixi enim : Non exténdam manum meam in dómino meo, quia christus Dómini est. Quin pótiùs pater mi, vide, & cognósce oram chlámydis tuæ in manu mea : quómodò cùm præcíderem summitâtem chlámydis tuæ, nólui exténdere manum meam in te. Animadvérte, & vide, quóniam non est in manu mea malum, neque iníquitas, neque peccávi in te : tu autem insidiàris ánimæ meæ ut áuferas eam. Júdicet Dóminus inter me & te, & ulciscâtur me Dóminus ex te : manus autem mea non sit in te. Sicut & in provérbio antíquo dícitur : Ab ímpiis egrediètur impíetas: manus ergo mea non sit in te. Quem séqueris? canem mórtuum persequeris, & púlicem unum. Sit Dóminus judex, & júdicet inter me & te : & vídeat, & júdicet causam meam, & éruat me de manu tua. Cùm autem complésset David loqui sermónes hujuscémodi ad Saül, dixit Saül : Numquid vox tua hæc est, fili mi, David? Et levàvit Saül vocem suam, & flevit : dixítque ad David: Jústior es tu quàm ego : tu enim tribuísti mihi bona : ego autem réddidi tibi mala. Et tu indicásti hódiè quæ féceris mihi bona : quómodò tradíderit me Dóminus in manu tua, & non occíderis me. Quis enim cùm invénerit inimícum suum, dimíttet eum in via bona? Sed Dóminus reddat tibi vicissitúdinem hanc, pro eò quòd hódiè operâtus es in me. Et nunc quia scio quòd certíssimè regnatûrus sis, & habitùrus in manu tua regnum Israël : jura ergo mihi in Dóminum, ne déleas semen meum post me, neque áuferas nomen meum de domo patris mei. Et jurâvit David Saüli. Abiit ergo Saül in domum suam: & David & viri ejus ascendérunt ad tutióra loca desérti. ℟. Amen.

Antíphona 1. Ad defensiónem meam atténde, Dómine. Eripe à frámea ánimam meam: & de manu canis únicam meam. Salva me, rex meus, & Deus meus. ℣. Ne discédas à me : quóniam tribulátio próxima est : & non est qui ádjuvet.

Orátio.

AD defensiónem Ecclésiæ réspice pastor animârum, Dómine Jesu Christe, líberans misericórditèr ánimas nostras de ore leònis : cujus ánima à frámea & manu liberâta est canis. ℟. Amen.

Antíphona 2. Firmaméntum meum, & refúgium es tu, Deus meus. Eripe me de manu contra legem agéntis, & iníqui : ℣. Quóniam tu es patiéntia mea Dómine : spes mea à juventûte mea.

Orátio.

FIrmaméntum nostrum atque refúgium, te Dóminum póscimus crucifíxum : ut de manu peccatòris nos líberans, in locum munitum coronándos státuas. ℟. Amen.

Antíphona 3. Quare, Dómine, ábjicis ánimam meam, avértis fáciem tuam à me? Pauper sum ego, & ærumnôsus ab adolescéntia. Longè fecísti à me amícum, & sodàlem, notum meum abstulísti. ℣. In me pertransiérunt iræ tuæ, & terróres tui conturbavérunt me.

℟. Deus meus salva me de manu ímpii : de manu iníqui, & nocéntis : quia tu es expectátio mea Deus. Dómine, fidúcia mea ab adolescéntia mea. ℣. Eripe me, Dómine, ab hómine malo : à viro iníquo líbera me.

Preces. Miserère, Dómine, supplicántibus; P. Et dona nobis véniam. ℣. Quem passum, Christe Dómine, pro nobis esse crédimus. P. Tu. ℣. Quem verberâtum álapis fatêmur, & supplíciis. P. Et. ℣. Quem terra trémuit mórtuum; quo resurgénte lætâtur. P. Tu. ℣. Jam morte tuâ líberi capiâmus regnum cœli. P. Et dona.

Hymnus. O Nazarêne. fol. 144.

Capítula.

INdigéntiæ nostræ, inópiam bone Christe consídera : ne, quandò avértis à nobis fáciem tuam, abjícias ánimam nostram : ut, qui páuperes, & ærumnósi ab adolescéntia sumus; delíciis aliquándò recreáti cœléstibus, ætérnâ nos vestítos immortalitâte lætémur.

Pater noster.

Ad Sextam.

Léctio libri Hieremíæ Prophétæ. Capítulo 5.

℟. Deo grátias.

HÆc dicit Dóminus : Audi pópule, qui non habes cor : qui habéntes óculos, non vidétis. Me ergo non timébitis, ait Dóminus : & à fácie mea non dolébitis? Qui pósui arénam términum mari, præcéptum sempitérnum, quod non præteribit: & commovebúntur, & non potuérunt; & intuméscent fluctus ejus, & non transibunt il-

illuc : pópulo autem huic factum est cor incrédulum & exásperans, recessérunt & abiérunt. Et non dixérunt in corde suo: Metuàmus Dóminum Deum nostrum, qui dat nobis plúviam temporáneam & serótinam in témpore suo; plenitúdinem ánnuæ messis custodiéntem nobis. Iniquitátes vestræ declinavérunt ab eo: & peccàta nostra prohibuérunt bonum à nobis: qui invénti sunt in pópulo meo ímpii insidiántes quasi áucupes, láqueos ponéntes & pédicas ad capiéndos viros. Sicut decípula plena ávibus, sic domus eòrum plenæ dolo: quia magnificáti sunt & ditáti. Incrassáti sunt & impinguáti: & præteriérunt sermónes meos péssimè. Causam víduæ non judicavérunt, causam pupílli non direxérunt, & judícium páuperum non judicavérunt. Numquid super his visitábo, dicit Dóminus? aut super gentem hujuscémodi non ulciscètur ánima mea? Stupor & mirabília facta sunt in terra: prophétæ prophetábant mendácium, & sacerdótes applaudébant mánibus suis: & pópulus meus diléxit tália: quid ígitur fiet in novíssimo ejus? Confortámini filii Bénjamin in médio Hierúsalem. ℟. Amen.

Antíphona 1. Ne simul tradas me cum peccatóribus: & cum operántibus iniquitàtem ne perdas me, Dómine: ℣. Da illis, Dómine, secúndùm ópera eòrum, & secúndùm nequítiam studiòrum ipsòrum.

Orátio.

CHriste Deus noster, qui inter peccatóres, cum latrónibus scílicet, Crucis supplício tráditus, perpéssus es: quæsumus, ne nos simul cum peccatóribus tradas; neque cum operántibus iniquitàtem páriter púnias: ut, quos passiòne tuà à diáboli potestàte liberàre dignàtus es, & hic & in ætérnum ab infernáli peccatòrum sorte dissócies. ℟. Amen.

Antíphona 2. Dómine exáudi oratiònem meam: & clamor meus ad te pervéniat. In quacúmque die tríbulor, inclína ad me aurem tuam. ℣. In quacúmque die invocávero te, velócitèr exáudi me.

Orátio.

DOmine, exáudi oratiònem meam; & clamor noster ad te plácidà benignitàtis tuæ aure pervéniat: ne révoces nos in dimídio diërum nostrôrum: sed ad certam statiònem tendéntes, fac nos cursum consummàre virtûtis; ac per stúdium sanctificatiònis acquírere ætérnum Glóriæ regnum, in hac diërum præséntium paucitàte. ℟. Amen.

Antíphona 3. Eripe me Dómine ab hómine malo: & à viro iníquo, & à lingua dolósa. ℣. Custódi me Dómine de manu peccatóris: & ab homínibus iníquis líbera me. Qui cogitavérunt supplantàre gressus meos.

℟. Eripe me de inimícis meis, Dómine. P. Quia tu es Deus meus. ℣. Eripe me de operántibus iniquitàtem: & de viris sánguinum líbera me. P. Quia.

Preces. Ad te clamàmus omnes, Dómine, P. Miserère. ℣. Exáudi Deus tuam plebem, & nos ab hoste defénde, P. Miserère. ℣. Exáudi Deus Pontíficem, ejúsque Sacerdòtem, P. Miserère. ℣. Exáudi Deus míseros, & révoca captívos, P. Miserère. ℣. Exáudi Deus víduas,& orphanôrum láchrymas, P. Miserère. ℣. Exáudi Deus cœcos, & redde illis lumen in ætérnum: tecum sine fine vivàmus, P. Miserère.

Hymnus. O Nazarène, lux. fol. 144.

Orátio.

ERipe me, Dómine, ab hómine malo, qui tráditus es pro scélere alièno: ut pássio tua à futúris nos erípiat torméntis; quæ in derisum facta est ab ímpiis.

Pater noster.

IN QUINTO DOMINICO QUADRAGESIMÆ.

Ad Vésperum.

Lauda. Sacrificàte sacrifícium. fol. 214.

Orátio.

DEus justítiæ nostræ, invocántibus te nobis propítius appàre; ut & sacrifícium vespertínum sacrificèmus; & ad præmia cœléstia, te auxiliánte, perveniàmus. ℟. Amen.

Antíphona. Dixit Moyses ad pópulum: Quarta décimà die mensis nonàrum celebrábitis Pascha. ℣. Cánite in inítio mensis tuba in signis solemnitàtis nostræ.

Lauda. Tædium ténuit me, pro derelinquéntibus legem tuam. Cantábiles erant mihi justificatiónes tuæ, in loco peregrinatiònis meæ. ℣. Meménto verbi tui servo tuo, in quo mihi spem dedísti.

Hymnus. Verbum Patris. Quære fol. 252.

Capítula.

CHriste Deus noster, qui pro nobis ómnibus passiònis sustulísti injúriam; cùm inter odiéntes pacem pacíficus inveníris; & innocens à nocéntibus crucifígeris: sicque mortem humáni géneris morte tuà transfigis: da nobis, ut multiplicàta super nos superbô-

bórum iníquitas non præváleat; atque meditátio legis tuæ cordis nostri stúdium non recédat: ut, quia tu solus pro nobis ómnibus & mortem passus es & sepúlchrum; credéntibus tibi & lumen ætérnæ vitæ dones, & præmium.

Pater noster.

Benedíctio.

CHristus Dóminus, qui morte suâ humanitâtis nostræ mortem devicit, victóres vos efficiat críminis vestri. ℟. Amen. Et qui tradi se permísit ab ímpiis, ab æternórum vos suppliciórum erípiat pœnis. ℟. Amen. Et cum eo sine fine vivátis, qui victor factus est mortis. ℟. Amen.

Lauda. Multi persequéntes me, tríbulant me, Dómine: à lege autem tua non declinávi, Deus meus. ℣. Vide humilitâtem meam, & éripe me: quia legem tuam non sum oblitus.

Orátio.

MIserationes tuæ multæ, Dómine, ómnes iniquitátes nostras déleant; & ad indulgéntiam tuam nos emundándos perdúcant. ℟. Amen.

Lauda 2. Exclamávi in toto corde meo, exáudi me, Dómine. ℣. Clamávi ad te, salvum me fac: ut custódiam testimónia tua.

Orátio.

EXclamâmus ad te, Dómine, ut nos exáudias; & óculos humo acclíves ad te admíttas: ut, tuâ nos illustránte serenitâte, semper maneâmus in lúmine. ℟. Amen.

Lauda 3. Vide humilitâtem meam, & éripe me, Dómine: quia legem tuam non sum oblitus. ℣. Júdica causam meam, & rédime me: propter elóquium tuum vivífica me.

Orátio.

VIde humilitâtem nostram, Dómine; & éripe nos: te enim respiciénte, etsi dejícimur, sublevâmur: quo sustentánte, ne corruâmus, excípimur. ℟. Amen.

Preces. Dómine misericordiârum, P. Oblivíscere peccâta nostra. ℣. Qui resúrgens à mórtuis sedes ad déxteram Dei Patris, P. Oblivíscere. ℣. Qui promíttis justis præmia; & iníquis minâris supplícia, P. Oblivíscere. ℣. Qui peccántem non júdicas; sed ad pœniténtiam próvocans expéctas, P. Oblivíscere. ℣. Qui justos vocas ad tolerántiam; & post tentatiónem próvocas ad corônam, P. Oblivíscere.

Orátio. Exáudi oratiónem. fol. 138.

IN QUINTO DOMINICO

Ad Matutinum.

Hymnus. Ætérne rerum Cónditor. Requíre fol. 3.

Orátio.

DEus, quem totius opíficem óperis laudándo concélebrat cóndita magnitúdo: cujúsque poténtiam intelligíbilis creatûra mirâtur: tibi súpplices honórem deférimus, te cordis vócibus provocâmus: ut, qui nos ad matutînum officium, gallo præconánte, exsúscitas; plácida tibi nostri famulâtûs vota efficias, & tuo miti præsídio, quod delinquéndo sordúimus, ábluas: & jugi te prece rogâmus, ut justificatiónis tuæ grátiam nobis impértias. ℟. Amen.

Antíphona. Glória mea Deus, & exáltans caput meum. Psalmus 3.

Antíphona. Tibi soli peccávi: miserére mei, Deus. Psalmus 50.

Orátio.

SUsceptor noster Dómine exálta caput nostrum in glória, & locupléta nos in misericórdia tua: lava íntima cordis nostri ab íntima cordis nostri injustítia; & à peccáti inquinaméntis purífica: mitte de cœlo, & érue nos à conculcántis obpróbrio: ut álacres ad hoc tuum recurrâmus altárium; & matutínum sacrifícium tibi offerâmus in templo. ℟. Amen.

Antíphona. Psallam nómini tuo, Altíssime. In converténdo inimícum meum retrórsùm: infirmabúntur, & períent à fácie tua. ℣. Quóniam fecísti judícium meum & causam meam: sedísti super thronum qui júdicas æquitâtem.

Orátio.

PSallat semper Ecclésia tua nómini tuo, Altíssime Deus; qui per passiónis tuæ triúmphum convertísti inimícum ánimæ nostræ retrórsùm: quæsumus proínde, ut eódem cum suis satellítibus infirmátis & pérditis, áffatìm tua nos semper prótegat pássio gloriósa. ℟. Amen.

Antíphona 2. Peccatóres tetendérunt arcum, paravérunt sagíttas in pháretra, ut sagíttent in obscúro rectos corde. Quem tu perfecísti, ipsi destruxérunt: justus autem quid fecit? ℣. Dóminus in templo sancto suo, Dóminus in cœlo sedes ejus.

Orátio.

ADvérsùs te, Christe Dómine, peccatóres malignitâtis præteńdentes arcum, dolositâtis suæ nihilóminùs sagíttis transfixi sunt: Quia ígitur te in obscúro nequítiæ in jáculis linguæ suæ, ut conáti sunt, transfi-

ge-

gere nequiérunt; nos, quæsumus, ab eòrum déntibus tuæ passiònis munímine extrahâmur: ut te, quem rectum corde persecúti sunt ímpiè, séntiant nostrum in ómnibus protectórem. ℟. Amen.

Antíphona 3. Dispérdat Dóminus univérsa lábia iníqua, & linguam magníloquam. Qui dicunt: Lábia nostra nobíscum sunt, quis noster est Deus? Ponam in salutári meo: fidéntèr agam in eo. ℣. Salvum me fac Dómine, quóniam defécit sanctus: quóniam diminútæ sunt veritátes à filiis hóminum.

Orátio.

DIspérde Dómine univérsa lábia dolòsa & línguam magníloquam; ut qui in salutàre tuum fidéntèr ágere nolunt, labiòrum suòrum malítiâ confundántur: sicque illis in Christo Dómino nostro vocátis per pœniténtiam, unàque nobíscum fidei linguâ efféctis; ut lábia dolòsa utcúmque à nobis usquequàque dispéreant. ℟. Amen.

℟. Viri iníqui dixérunt: Opprimâmus virum justum injústè, & deglutiâmus eum tanquam inférnus vivum: auferâmus memóriam illius de terra; P. Et de spóliis ejus sortem mittâmus inter nos: ipsi autem homicídæ thesaurizavérunt sibi mala. Insipiéntes, & malígni odérunt sapiéntiam, & rei facti sunt in cogitatiónibus. ℣. Dixérunt: Venite, percutiâmus eum linguâ, & non attendâmus ad univérsos sermónes ejus. P. Et de spóliis.

Orátio.

CHriste Dei Fílius, cujus vitam viri ímpii & oppriméndam diffiniunt, & deglutiéndam, ut ínferi statuérunt, niténtes memóriam tuam auférre de terra, qui creâveras cœlos & terram; te pétimus, & rogâmus, ut, qui in spóliis vestis tuæ missam sortem patiéntèr perférre dignàtus es, lapsus fragilitàtis nostræ benigníssimè tóleres, ac à cunctórum nos elógio críminum expiátos consérves: quátenùs, dùm nos malæ consuetúdinis ligámine reddíderis absolútos, Sanctórum catérvis in futúro consócies laureándos. ℟. Amen.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Facta est pars Dómini, plebs Jacob: funículum hereditàtis ejus Israël. Sufficiéntiam eis in terra desérta, in siti calòris, ubi non erit aqua.

Cánticum. Atténde cœlum. fol. 4.

Orátio.

FAc nos, Dómine Deus noster, portiònem esse funículo hereditàtis tuæ: ut sufficiéntiâ ignis calòris tui in terra sitiénti córporis tui, à te, qui es spes, & satíetas nostra, réfici mereâmur. ℟. Amen.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Emítte lucem tuam, Dómine: quia tu es Deus meus, & fortitùdo mea. ℣. Deus Deus meus, ad te de luce vígilo.

Cánticum. Benedíctus es Dómine. Quære fol. 6.

Lauda. Laudàte Dóminum de terra: montes & omnes colles: ligna fructífera, & omnes cedri: quia exaltàtum est nomen ejus solius. P. Et exaltàvit cornu pópuli sui. ℣. Laus ejus in ómnibus sanctis ejus. P. Et exaltàvit.

Léctio libri (*primi*) Samuélis. *Capítulo* 25. ℟. Deo grátias.

IN illis diébus: Erat vir quíspiam in solitúdine Maon, & posséssio ejus in Carmélo, & homo ille magnánimis: erántque ei oves tria míllia, & millæ capræ: & áccidit ut tonderêtur grex ejus in Carmélo. Nomen autem viri illius Nabal: & nomen uxòris ejus Abígail: erátque múlier illa prudentíssima & speciòsa: porrò vir ejus durus, & péssimus, & malitiòsus: erat autem de génere Caleb. Cùm ergo audísset David in desérto quòd tondéret Nabal gregem suum, misit decem júvenes, & dixit eis: Ascéndite in Carmélum, & veniétis ad Nabal, & salutábitis eum ex nómine meo pacíficè. Et sic dicétis: Sit frátribus meis, & tibi pax, & dómui tuæ pax, & ómnibus, quæcúmque habes, sit pax. Ex multis annis salvos fáciens tuos, & ómnia tua, audívi, quòd tondérent pastóres tui greges tuos, qui erant in desérto nobíscum: nunquàm istis molésti fúimus, nec aliquándò défuit quicquam eis de grege omni témpore quo fuérunt nobíscum in Carmélo. Intérroga púeros tuos, & indicábunt tibi. Nunc ergo invéniant púeri mei grátiam in óculis tuis: in die enim bona venímus ad te: quodcúmque invénerit manus tua, da servis tuis, & filio tuo David. Cùmque venissent púeri David, locúti sunt ad Nabal ómnia verba hæc ex nómine David: & siluérunt. Respóndens autem Nabal púeris David, & ait: Quis est David? aut quis est filius Isaï? Hódiè increvérunt servi qui fúgiunt Dóminos suos. Tollam ergo panes meos, & aquas meas, & carnes pecórum, quæ occídi tonsóribus meis, & dabo viris quos néscio unde sint? Regréssi sunt ítaquè púeri ad David per viam

Digitized by Google

viam suam, & revérsi venérunt, & nuntiavérunt ei ómnia verba quæ díxerat Nabal. Tunc ait David viris suis: Accingâtur unusquísque glâdio suo. Et accíncti sunt sínguli glâdiis suis, accinctúsque est David ense suo: & secúti sunt David quasi quadringénti viri: porrò ducénti remansérunt ad sárcinas. Abígaïl autem uxóri Nabal nuntiàvit unus de púeris, dicens: Ecce misit David núntios de desérto, ut benedícerent Dómino nostro: & adversàtus est eos: hómines isti, satis boni fuérunt nobis, & non molésti: nec quicquam aliquándò périit omni témpore, quo sumus conversáti cum eis in desérto: pro muro erant nobis tam in nocte quàm in die, ómnibus diébus quibus pávimus apud eos greges. Quámobrem considera, & cógita quid fácias: quóniam complèta est malítia advérsùm virum tuum, & advérsùm domum tuam, & ipse est filius tuus Bélial, ita ut nemo possit ei loqui. Festinàvit ígitur Abígaïl, & tulit ducéntos panes, & duos utres vini, & quinque aríetes coctos, & quinque sata poléntæ, & centum ligatúras uvæ passæ, & ducéntas massas caricàrum, & pósuit super ásinos: dixítque púeris suis: Præcédite me: & ecce, ego post tergum sequar vos: viro autem suo Nabal non indicàvit. Cùm ergo ascendísset ásinum, & descénderet ad radicem montis, David & viri ejus descendébant in occúrsum ejus: quibus & illa occúrrit. Et ait David: Verè frustrà servávi ómnia quæ hujus erant in desérto, & non périit quicquam de cunctis quæ ad eum pertinébant: & réddidit mihi malum pro bono. Hæc fáciat Deus inimícis David, & hæc addat, si relíquero de ómnibus quæ ad eum pértinent usque manè, mingéntem ad paríetem. Cùm autem vidísset Abígaïl David, festinàvit, & descéndit de ásino, & córruit coram David super fáciem suam, & adoràvit super terram, & cécidit ad pedes ejus, & dixit: In me sit, dómine mi, hæc iníquitas: loquàtur, óbsecro, ancílla tua in áuribus tuis: & audi verba fámulæ tuæ. Non ponat, oro, dóminus meus rex cor suum super virum istum iníquum Nabal: quóniam secúndùm nomen suum stultus est, & est stultítia cum eo: ego autem ancílla tua non vidi púeros tuos, dómine mihi rex, quos misísti. Nunc ergo dómine mi, vivit Dóminus, & vivit ánima tua, qui prohíbuit te veníres in sánguinem, & salvàvit manum tuam tibi: & nunc fiant sicut ut Nabal inimíci tui, & qui quærunt Dómino meo malum. Quaprópter súscipe benedictiónem hanc, quam áttulit ancílla tua tibi dómino meo: & da púeris qui sequúntur te dóminum meum. Aufer iniquitàtem fámulæ tuæ: fáciens enim fáciet tibi Dóminus dómino meo domum fidèlem, quia prælia Dómini, dómine mi, tu præliàris: malítia ergo non inveniàtur in te ómnibus diébus vitæ tuæ. Si enim surréxerit aliquándò homo pérsequens te, vel quærens ánimam tuam, & erit ánima dómini mei custodíta quasi in fascículo vivéntium apud Dóminum tuum: porrò ánimæ inimicòrum tuòrum rotabúntur quasi ímpetu & círculo fundæ. Cùm ergo fécerit tibi Dóminus dómino meo ómnia quæ locútus est bona de te, & constitúerit te ducem super Israël, & non erit tibi hoc in singúltum, & in scrúpulum cordis dómino meo, quòd effúnderis sánguinem innóxium, aut ipse te ultus fúeris: & cùm benefécerit Dóminus dómino meo, recordáberis ancíllæ tuæ, & tu benefácies ei. Et ait David ad Abígaïl: Benedíctus Dóminus Deus Israël, qui misit te hódiè in occúrsum meum, & benedíctum elóquium tuum, & benedícta tu, quæ prohibuísti me hódiè ne irem ad sánguinem, & ulcíscerer me manu meâ. Alióquin vivit Dóminus Deus Israël, qui prohíbuit me, ne malum fácerem tibi: nisi citò venísses in occúrsum mihi, non remansísset Nabal usque ad lucem matutínam, nec mingens ad paríetem. Suscèpit ergo David de manu ejus ómnia quæ áttulerat ei, dixítque ei: Vade pacíficè in domum tuam, ecce audívi vocem tuam, & honorávi fáciem tuam. Venit autem Abígaïl ad Nabal: & ecce erat ei convívium in domo ejus, quasi convívium regis, & cor Nabal jocúndum: erat enim ébrius nimis: & non indicàvit ei verbum pusíllum aut grande usque manè. Dilúculò autem cùm digessísset vinum Nabal, indicàvit ei uxor sua verba hæc, & mórtuum est cor ejus intrínsecùs, & factus est quasi lapis. Cùmque pertransísset decem dies, percússit Dóminus Nabal, & mórtuus est. Quod cùm audísset David mórtuum Nabal, ait: Benedíctus Dóminus, qui judicàvit causam obpróbrii mei de manu Nabal, & servum suum custodívit à malo. ℟. Amen. Hymnus. Noctis tempus. fol. 257.

Capítula.

Unigénite Dei Fílius, qui passiónes mortalitâtis nostræ in te suscípiens, passiònis,

nis tuæ nos voluísti esse partícipes; éffice nos & sectatóres lucis, & operários veritátis: ut, mortis nostræ naufrágia evadéntes, quadrífluo Evangeliòrum tuórum amne ubériùs inlustráti, passiònis tuæ exémplo mereâmur esse idónei.

Pater noster.

In secúndis Vésperis.

Lauda. Usque ad vésperum quàm magnificáta sunt ópera tua Dómine!

Antíphona. Animas nostras humiliêmus in jejúnio: quia Pascha Dómini próxima est, & erípiet nos Dóminus de domo servitûtis. ℣. Deus misereâtur nobis, & benedícat nos: illúminet Dóminus vultum suum super nos, & misereâtur nobis.

Lauda. Me expectavérunt peccatóres ut pérderent me: testimónia autem tua non intellexérunt. ℣. In ætérnum Dómine, pérmanet verbum tuum in cœlo.

Hymnus. Verbum Patris. fol. 252.

Capítula.

HUmiliántes ánimas nostras in jejúnio, Dómine Deus educ eas ab ínferis; & à descendéntibus in lacum nos érue: & qui virtûte inenarrábili mundum redemptùrus, descéndens à supérnis, ínferi confregísti recéssus, ne peccáto duce illùc deducâmur, custódi propítius: & præsta, ut cum his, qui ad vitam ætérnam conscripti sunt, tibi módulo pietàtis psallâmus; atque in dilectiónibus tuis consórtia beatitúdinis mereâmur.

Pater noster.

Benedíctio.

UNigénitus Dei Fílius, qui assúmptum hóminem passus est appéndi in ligno, Crucis suæ nos dignètur salvàre mystério. Amen. ℟. Ut, qui persequéntium vulnerátus est linguis, os nostrum remóveat ab omni casu tentatiónis. ℟. Amen. Quique singulári morte sua quadriduànum morsum nostræ mortis devícit, à cruciátu nos erípiat ætérni supplícii. ℟. Amen.

Lauda. Príncipes persecúti sunt me gratis: & à verbis tuis formidávit cor meum. Lætor ego super elóquia tua: sicut qui ínvenit spólia multa. ℣. Iniquitátem ódio hábui, & abominàtus sum: legem autem tuam diléxi.

Orátio.

IN dilectióne tua, Deus, sit pax diligéntibus te: & quia lætàris in pacis bonitáte, pacis tuæ nos réfice dono; ac per charitàtis præmium rémove à nobis scándalum: ut de tua pace superêmus ódium; & de charitáte nostrôrum cooperiâmur multitúdinem peccatòrum: sicque mandáta tua servêmus, ut ad conspéctûs tui glóriam, charitàtis dulcédine perducâmur. ℟. Amen.

Antíphona 2. Vide humilitátem meam, & éripe me, Dómine. ℣. Júdica causam meam, & rédime me: propter elóquium tuum vivífica me.

Orátio.

VIde humilitátem nostram, Dómine; & éripe nos: te enim respiciénte, etsi dejícimur, sublevâmur: quo sustentánte, ne corruâmus, excípimur. ℟. Amen.

Lauda 3. Exclamávi in toto corde meo, exáudi me Dómine. ℣. Clamávi ad te, salvum me fac: ut custódiam testimónia tua.

Orátio.

EXclamâmus ad te, Dómine, ut nos exáudias; & óculos humo acclíves ad te admittas: ut tuâ nos inlustránte serenitáte, semper maneâmus in lúmine. ℟. Amen.

Lauda 4. Feci judícium & justítiam Dómine: ne tradas me persequéntibus me. ℣. Suscipe servum tuum in bono: ut non calumniéntur mihi supérbi.

Orátio.

JUdícium & justítiam doce nos fácere Dómine; quálitèr valeâmus superbòrum calúmnias conculcàre: éxcipe servos tuos in bono, qui sperant in salutàre tuum: quorúmque interióres óculi Christi tui expéctant regnum, hos partem habère fácito Electórum. ℟. Amen.

Preces, & Orátio. Avérte Dómine iram tuam. fol. 183.

FERIA SECUNDA

Ad Matutinum.

POST OVILE OVIUM.

Antíphona. Glória mea exáltans. fol. 156.

Psalmus 3.

Orátio. Glória nostra Deus. fol. 156.

Antíphona. Miserère mihi, Dómine; & vide humilitátem meam de inimícis meis. Qui exáltas me de portis mortis, ℣. Ut annúntiem omnes laudes tuas in portis fíliæ Sion. Et exultábo in salutári tuo.

Orátio.

MIserère nostri Dómine; & vide humilitátem nostram de inimícis nostris: ut qui nullis tenéri potuísti dolórum infernálium vínculis, nos à portis mortis potentiálitèr exaltàre dignèris. ℟. Amen.

Antíphona 2. Dixit insípiens in corde suo: Non est Deus. Corrúpti sunt, & abominá-

bi-

biles facti sunt in voluntátibus suis : non est qui fáciat bonum , non est usque ad unum. ℣. Dóminus de cœlo prospéxit super filios hóminum: ut vídeat si est intélligens , aut requírens Deum.

Orátio.

JEsn, Dei Patris ineffábile Verbum, quem insipiéntium corda ídeò verum Deum esse non credunt , quia in ipso corde suo corrúpti & abominábiles facti sunt ; te pétimus & rogâmus , ut cognóscant te & ipsi , sicut & nos cognóvimus : ut sic fidélibus hi per veram fidei cognitiônem lætabúndi jungántur , quálitèr plenissimè gáudeant se ipsos ádditos ad número redemptòrum. ℟. Amen.

Antíphona 3. Inimíci mei ánimam meam circumdedérunt , ádipe suo conclusérunt: os eôrum locûtum est supérbiam. Eripe ab ímpiis ánimam meam , Dómine. ℣. Exáudi Deus justítiam meam: inténde deprecatiônem meam. Auribus pércipe oratiònem meam, & non in lábiis dolósis.

Orátio.

CHriste Dei Fílius, cujus ánimam circumdántes insatiábiles inimíci ádipe suæ malítiæ obcœcáti , loquebántur supérbiam; éripe ab ímpiis ánimam nostram : & sic pássio tua passiónes nostras extínguat, ut nunquàm óculos nostros statuâmus declináre in terram. ℟. Amen.

℟. Multiplicáti sunt super capíllos cápitis mei, P. Qui me odérunt gratis. Confortáti sunt inimíci mei , qui me persequebántur injústè : quæ non rápui , tunc revertêbam. Deus tu nosti imprudéntiam meam : & delícta mea à te non sunt abscóndita. ℣. Effúnde, Dómine , super inimícos meos iram tuam: & indignátio iræ tuæ apprehéndat eos , qui me odérunt.

Orátio.

DOmine Deus , apud quem delícta nostra non sunt abscóndita ; cujus óculi non solùm exteriôra prospíciunt , sed & cordis íntima insensíbili intúitu penétrant: da nobis pœniténtiæ remédium pro cilício induméntum : da confessiônis præcónium pro véniæ lucro ; da , ut éffluant óculi pro admíssis flúmina lachrymârum ; da voci nostræ gemítibus expétere suffrágia precum : Et tu Dómine exáudi oratiônem nostram ; quia benígna est misericórdia tua : & ne nos ínferi profúndum absórbeat , aut lutulénta facínora súbruant , multitûdo nos tuárum miseratiònum respíciat. ℟. Amen.

Antíphona. Aspérges me , Dómine , hyssópo , & mundábor : lavâbis me , & supra nivem dealbâbor. Psalmus 50.

Orátio.

DEus, qui scélera nostra figménto opérta denúdas ; qui incérta dúbiis , & occúlta cónsciis , consuétà pietâte transdûcis: ut noxietâte próditâ adspárgas nos rore misericórdiæ tuæ ; & velut nive dealbêmur vitæ correctiône : avérte quæsumus fáciem tuam à peccátis nostris ; & omnes iniquitátes nostras delens , ínnova in viscéribus nostris Spíritûs tui Sancti infusiônem : quò tali inhabitatòre gaudéntes , aperiâmus júgitèr lábia nostra , ad annuntiándam laudem tuam. ℟. Amen.

Cánticum. Sana me Dómine. fol. 259.

Orátio.

SAna nos, Dómine , & sanábimur : confundántur omnes, qui persequúntur in nos nomen sanctum tuum ; & non confundàmur nos , qui venerâmur & crédimus passiônis tuæ poténtiam : Præváleat ergo virtus glóriæ tuæ ; ut credéntes in ætérnum tibi lætabúndos conjúngat. ℟. Amen.

Matutinárium.

Ego ad te Dómine clamávi : & manè orátio mea. ℣. Dómine Deus salûtis meæ , in die clamávi , & nocte coram te.

Lauda. In psaltério , & cíthara hymnum dicâmus. In choro laus résonet Dómino , in chordis , & órgano. Psalmus 150.

Léctio libri (*primi*) Samuêlis. *Capítulo* 28. ℟. Deo grátias.

IN illis diébus: Sámuël mórtuus est , planxítque eum omnis Israël , & sepeliérunt eum in Rámatha urbe suâ. Et Saül ábstulit magos , & haríolos de terra , & interfècit eos, qui pythónes habébant in ventre. Congregatîque sunt Philísthiim , & venérunt , & castrametáti sunt in Sunam : congregávit autem & Saül univérsum Israël , & venit in Gélboë. Et vidit Saül castra Philísthiim , & tímuit , & expâvit cor ejus nimis. Consuluítque Dóminum , & non respóndit ei , neque per sómnia , neque per sacerdótes , neque per prophétas. Dixítque Saül servis suis: Quærite mulíerem habéntem pythônem , & vadam ad eam , & sciscitâbor per illam. Et dixérunt servi ejus ad eum : Est múlier habens pythônem in Endor. Mutâvit ergo hábitum suum : vestitúsque est áliis vestiméntis , & ábiit ipse , & duo viri cum eo,

venerúntque ad mulíerem nocte: & ait illi: Divína mihi in pythóne, & súscita mihi, quem díxero tibi. Et ait múlier ad eum: Ecce, tu nosti quanta fécerit Saül, & quómodò eráserit magos & haríolos de terra: quare ergo insidiáveris ánimæ meæ, ut occîdar? Et jurâvit ei Saül in Dómino, dicens: Vivit Dóminus, quia non evéniet tibi quicquam mali propter rem hanc. Dixit múlier: Quem suscitàbo tibi? Qui ait: Samuèlem mihi súscita. Cùm autem vidísset múlier Samuèlem, exclamàvit voce magnâ, & dixit ad Saül: Quarè imposuísti mihi? Tu es enim Saül. Dixítque ei rex: Noli timére: quid vidísti? Et ait múlier ad Saül: Deos vidi ascendéntes de terra. Dixítque ei: Qualis est forma ejus? Quæ ait: Vir senex ascéndit, & ipse amíctus est pállio. Et intelléxit autem Saül, quòd Sámuël esset, & inclinàvit se super fáciem suam in terra, & adoràvit. Dixit autem Sámuël ad Saül: Quarè inquietásti me ut suscitàrer? Et ait Saül: Coárctor nimìs: síquidèm Philísthiim pugnant advérsùm me, & Deus recéssit à me, & exaudìre me nóluit, neque in manu prophetàrum, neque per sómnia: vocávi ergo te, ut osténderes mihi quid fáciam. Et ait Sámuël: Quid intérrogas me, cùm Dóminus recésserit à te, & transiret ad æmulum tuum? Fáciet enim Dóminus tibi sicut locútus est in manu mea, & scindet regnum tuum de manu tua, & dabit illud próximo tuo David: quia non obedísti voci Dómini, neque fecísti iram furòris ejus in Amalec: idcírcò quod páteris, fecit tibi Dóminus hódiè. Et dabit Dóminus étiam Israël tecum in manu Philísthiim: cràs autem tu & filii tui mecum éritis: sed & castra Israël tradet Dóminus in manu Philísthiim. Statímque Saül cécidit porréctus in terram: extimúerat enim verba Samuèlis, & robur non erat in eo, quia non comédérat panem totâ die illâ. Ingréssa est ítaquè múlier illa ad Saül (& conturbàtus enim erat valdè), dixítque ad eum: Ecce obedivit ancílla tua voci tuæ, & pósui ánimam meam in manu tua: & audívi sermónes tuos, quos locútus es ad me. Nunc ígitur audi & tu vocem ancíllæ tuæ, & ponam coram te buccéllam panis, ut cómedens convaléscas, & possis iter fácere. Qui rénuit, & ait: Non cómedam. Coëgérunt autem eum servi sui & múlier, & tandem audítâ voce eòrum resurréxit de terra, & sedit super lectum. Múlier autem illa habébat vítulum pascuàlem in domo, & festinàvit, & occidit eum: tollénsque farînam, míscuit eam, & coxit ázyma, & pósuit ante Saül & ante servos ejus. Qui cùm comedíssent, surrexérunt, & ambulavérunt per totam noctem illam. ℟. Amen.

Hymnus. Noctis tempus. fol. 257.

Capítula. Líbera nos Dómine. fol. 260.

Lauda. Exclamávi in toto corde meo, exáudi me Dómine. ℣. Clamávi ad te, salvum me fac, ut custódiam testimónia tua.

Orátio.

EXclamàmus ad te, Dómine, ut nos exáudias; & óculos humo acclíves ad te admíttas: ut tuâ nos inlustránte serenitàte, semper maneàmus in lúmine. ℟. Amen.

Ad Tértiam.

Léctio libri Proverbiórum Salomônis. *Capítulo* 19. ℟. Deo grátias.

FIli, Cum obsecratiónibus lóquitur pauper: & dives effábitur rígidus. Vir amicábilis ad societàtem, magis amicus erit, quàm frater. Mélior est pauper, qui ámbulat in simplicitàte sua, quàm tórquens lábia insípiens. Ubi non est sciéntia ánimi, non est bonum: & qui festinus est pédibus, offéndet. Stultítia hóminis supplántat gressus ejus: & contra Deum fervet ánimo suo. Divítiæ addunt amícos plúrimos: à páupere autem & hi, quos hábuit, separántur. Testis falsus non erit impunitus: & qui mendácia lóquitur, non effúgiet. Multi colunt persònam poténtis, & amíci sunt dona tribuéntis. Fratres hóminis páuperis odérunt eum: ínsupèr & amíci procùl recessérunt ab eo. Qui tantùm verba sectâtur, nihil habêbit: qui autem posséssor est mentis, díligit ánimam suam, & custos prudéntiæ invéniet bona. ℟. Amen.

Léctio libri (*primi*) Samuèlis. *Capítulo* 29. ℟. Deo grátias.

IN illis diébus: Congregàta sunt Philísthiim univérsa ágmina in Aphec: sed & Israël castrametàtus est super fontem, qui erat in Jézrahel. Et sátrapæ quidem Philísthiim incedébant in centúriis, & míllibus: David autem, & viri ejus erant in novíssimo ágmine cum Achis. Dixerúntque príncipes Philísthiim ad Achis: Quid sibi volunt Hebræi isti? Et ait Achis ad príncipes Philísthiim: Num ignoràtis David, qui fuit servus Saül regis Israël, & est apud me multis diébus, & annis, & non invéni in eo quicquam, ex die quâ transfúgit ad me, usque

que

que ad diem hanc? Iráti sunt autem advérsùs eum príncipes Philísthiim, & dixérunt ei: Revertàtur vir, & sédeat in loco suo, in quo constituísti eum, & non descéndat nobíscum in prælium, ne fiat nobis adversárius, cùm præliári cœpérimus: quómodò enim áliter placáre póterit Dóminum suum: nisi in capítibus nostris? Nonnè iste est David, cui cantábant in choris dicéntes: Percússit Saül in míllibus suis, & David in decem míllibus suis? Vocàvit ergo Achis David, & dixit ei: Vivit Dóminus, quia rectus es tu, & bonus in conspéctu meo: & éxitus tuus, & intróitus tuus mecum est in castris: & non invéni in te quicquam mali, ex die quà venísti ad me, usque in diem hanc: sed sátrapis non places. Revértere ergo, & vade in pace, & non offéndas óculos satrapárum Philísthiim. Dixítque David ad Achis: Quid enim feci? aut quid invenísti in me servo tuo, à die quà fui in conspéctu tuo, usque in diem hanc, ut non véniam, & pugnem contra inimícos dómini mei regis? Respóndens autem Achis, locútus est ad David: Scio quia bonus es tu in óculis meis, sicut Angelus Dómini: sed príncipes Philisthinórum dixérunt: Non ascéndat nobíscum in prælium. Igitur consúrge manè tu, & servi dómini tui, qui venérunt tecum: & cùm de nocte surrexéritis, & cœperit illucéscere, pérgite. Surréxit ítaque David de nocte, ipse & viri ejus, ut proficisceréntur manè, & reverteréntur ad terram Philísthiim: Philísthiim autem ascendérunt in Jézrahel. Cap. 30. Cùmque venissent David & viri ejus in Síceleg die tértià, Amalecítæ ímpetum fecérunt ex parte austráli in Síceleg, & percussérunt Síceleg, & succendérunt eam igni. Et captívas duxérunt mulíeres ex ea, à mínimo usque ad magnum: & non interfecérunt quemquam, sed secum duxérunt, & pergébant itínere suo. Cùm ergo venísset David & viri ejus ad civitàtem, & invenissent eam succénsam igni, & uxóres suas, & filios suos, & filias ductas esse captívas, levàvit David & pópulus qui erat cum eo voces suas, & planxérunt donec deficerent in eis láchrymæ. Síquidèm duæ uxóres David captívæ ductæ fúerant, Achínoam Jezraëlítes, & Abígaïl uxor Nabal Carméli. Et contristàtus est David valdè: volèbat enim eum pópulus lapidàre, quia amàra erat ánima uniuscujúsque viri super filiis suis, & filiàbus: confortàtus est autem David in Dómino Deo suo. Et ait ad Abíathar sacerdòtem filium Achímelech: Applica ad me ephod. Et applicàvit Abíathar ephod ad David, & consúluit David Dóminum, dicens: Pérsequar latrúnculos hos, & comprehéndam eos, an non? Dixítque ei Dóminus: Perséquere: absque dúbio enim comprehéndes eos, & excútics prædam. Abiit ergo David ipse, & sexcénti viri qui erant cum eo, & venérunt usque ad torréntem Besor: & lassi quidam substitérunt. Persecùtus est autem David ipse, & quadringénti viri cum eo: substíterant enim ducénti, qui lassi transíre non potúerant torréntem Besor. Et invenérunt virum Ægyptium in agro, & adduxérunt eum ad David: dederúntque ei panem ut coméderet, & bíberet aquam, sed & fragmen massæ caricàrum, & duas ligatúras uvæ passæ. Qui cùm comedísset, revérsus est spíritus ejus, & refocillàtus est: non enim coméderat panem, neque bíberat aquam, tribus diébus & tribus nóctibus. Dixítque ei David: Cujus es tu? vel unde? & quò pergis? Qui ait ei: Puer Ægyptius ego sum, servus viri Amalecítæ: dereliquit me autem Dóminus meus, quia ægrotàre cœpi nudiustértius. Síquidèm nos erúpimus ad austràlem plagam Ceréthi, & contra Judam, & ad merídiem Caleb, & Síceleg succéndimus igni. Dixit ei David: Potes me dúcere ad cúneum istum? Qui ait: Jura mihi per Deum, quòd non occídas me, & non tradas me in manu Dómini mei, & ducam te ad cúneum istum. Et juràvit ei David. Qui cùm duxísset eum, ecce illi discumbébant super fáciem univérsæ terræ, comedéntes & bibéntes, & quasi festum celebràntes diem, pro cuncta præda, & spóliis quæ céperant de terra Philísthiim, & de terra Judá. Et percússit eos David à véspere usque ad vésperam altérius diéi, & non evàsit ex eis quisquam, nisi tantùm quadringénti viri adolescéntes, qui ascénderant camélos, & fugiérant. Eruit ergo David ómnia quæ túlerant Amalecítæ, & duas uxóres suas éruit. Nec défuit quisquam à parvo usque ad magnum, tam de filiis quàm de filiàbus, & spóliis, & quæcúmque rapúerant, ómnia redúxit David. Et tulit univérsos greges & arménta, & minàvit ante fáciem suam: dixerúntque: Hæc est præda David. Venit autem David ad ducéntos viros, qui lassi substíterant, nec séqui potúerant David, & residère eos jússerat in torréntem Besor: qui egressi sunt

sunt óbviam David & pópulo qui erat cum eo. Accédens autem David ad pópulum, salutàvit eos pacíficè. Respondénsque unus vir péssimus & iníquus, de viris qui erant cum David, dixit: Quia non venérunt nobíscum, non dábimus eis quicquam de præda, quam erúimus: sed sufficiat unicuíque uxor sua, & filii: quos cùm accéperint, recédant. Dixit autem David: Non sic faciètis fratres mei de his, quæ trádidit Dóminus nobis, & custodivit nos, & dedit latrúnculos, qui erúmperant advérsùm nos, in manus nostras: nec áudiet vos quisquam sub sermòne hoc: æqua enim pars erit descendéntis ad prælium, & remanéntis ad sárcinas, & simílitèr divident. Et factum est hoc ex die illa, & deínceps constitùtum & præfinitum, & quasi lex in Israël usque ad diem hanc.

Antíphona 1. Inveniàtur manus tua, Dómimine, ómnibus inimícis tuis: déxtera tua invéniat omnes, qui te odérunt. Pones eos ut clíbanum ignis; in témpore vultûs tui. ℣. Dómine in virtùte tua lætábitur rex: & super salutàre tuum veheméntèr exultàbit.

Orátio.

INveniàtur manus tua, Dómine, ómnibus inimícis tuis in vindíctam; qui nolunt Cruci tuæ sua súbdere colla: inveniàtur quoque & in eis, qui te odérunt, déxtera tua parcens; cum eos déxteræ tuæ féceris esse partícipes: ut in témpore vultûs tui, cùm manifésta nobis fúerit fácies tua, non ponántur ut clíbanum ignis; sed transferántur nobíscum coronándi in cœléstibus regnis. ℟. Amen.

Antíphona 2. Eripe, Deus, à frámea ánimam meam: & de manu canis únicam meam. Líbera me de ore leònis: & à córnibus unicórnium humilitàtem meam. ℣. Narràbo nomen tuum frátribus meis: in médio Ecclésiæ laudàbo te.

Orátio.

ERipe ánimam nostram à frámea potentíssimi inimíci, Christe Fili Dei: ut noster sis liberàtor de ore leònis, qui ánimam tuam poténtèr eduxísti ab ínferis. ℟. Amen.

Antíphona 3. Inclína Dómine aurem tuam ad me: accélera, ut erípias me. ℣. Esto mihi in Deum protectòrem, & in locum munìtum: ut salvum me fácias.

℟. Suscepérunt me sicut leo parâtus ad prædam, & sicut cátulus leònis hábitans in occúltis. P. Exúrge Dómine, præveni eos, & subvérte illos: éripe ánimam meam ab eis. ℣. Custódi me Dómine, ut pupíllam óculi. Sub umbra alàrum tuàrum prótege me: Quia omnes inimíci mei circumdedérunt me. P. Exúrge Dómine.

Preces. Acclíves te oràmus, Christe, parce nobis, P. Et miserère. ℣. Qui in forma servi appárens mundum salvàre venísti, refórma quod períerat tuæ Crucis poténtiâ, P. Et miserère. ℣. Qui mortem vincis móriens, & flagellàris innócens, nos ab ætérno érue suppliciòrum dolòre, P. Et miserère. ℣. Qui confiténti Latróni das réquiem paradísi, nobis da indulgéntiam per Crucis tuæ glóriam, P. Et miserère. ℣. Tu pro nobis vocem áccipe hujus Latrònis, Dómine; meménto nostri Dómine, & parce, cùm véneris, ut júdices, P. Et miserère.

Hymnus. O Nazarène, lux. fol. 144.

Capítula.

BEllántium mucrónes, quæsumus Dómine, victrícis semper potestàtis tuæ virtûte retúnde; & contra sortem tuam meditántes insániam, veritàtis tuæ córrige disciplínâ: Quíque advérsùs Christum tuum blasphémias declámant, ad prædicatiònem veræ fidei sua corda convértant: ut & víncula peccatòrum, quibus vincti detinéntur, miseratiòne disrúmpas; & cunctos justificátos dígiti tui cálamo in libro vitæ conscribas.

Pater noster.

Ad Sextam.

Léctio libri Amos Prophétæ. *Capítulo 9.*
℟. Deo grátias.

VIdi Dóminum stantem super altàre: & dixit: Pércute cárdinem, & commoveántur superliminária: avarítia enim in cápita hóminum, & novíssimum eòrum in glàdio interfíciam: non erit fuga eis. Et qui fúgerit ex eis, non salvàbitur. Si descénderint usque in inférnum, inde manus mea edúcet eos: & si ascénderint usque ad cœlos, inde détraham eos. Et si abscónditi fúerint in vérticem Carméli, indè scrutans áuferam eos: & si celáverint se ab óculis meis in profúndum maris, ibi mandàbo serpénti, & mordébit eos. Et si abiérunt in captivitàte coram inimícis suis, ibi mandàbo gládium, & occìdet eos: & ponam óculos meos super eos in malum, & non in bonum. Et Dóminus qui tangit terram, & tabéscit: lugébunt omnes inhabitántes in ea: & ascéndet sicut amnis, & défluet sicut rivus Ægypti. Qui ædíficat in cœlo ascensiónem suam, & fasci-

cículum suum super terram fundâvit: qui vocat aquas maris, & effúndit eas super fáciem terræ, Dóminus nomen est illi. ℟. Amen.
Antíphona 1. Non véniat mihi Dómine pes supérbiæ: & manus impiòrum non móveant me. ℣. Dixit injústus ut delínquat sibi: non est timor Dei ante óculos ejus.

Orátio.

NOn véniat nobis pes supérbiæ, neque manus peccatòris móveat nos; ut qui passiònem tuam venerántèr accípimus; ánimam nostram non ad pœnam, sed ad vitam fácias pervenire perpétuam. ℟. Amen.
Antíphona 2. Lætus erit justus, cùm víderit vindíctam impiòrum: manus suas lavâbit in sánguine peccatórum. ℣. Si verè útique justítiam loquímini: rectè judicàte filii hóminum.

Orátio.

SPerántes in te Dómine non contristêmur: ut nec ánimam nostram contúrbes, nec à tuo grege sépares: sed sperántes in te, tibi confiteâmur, & tibi corde puro psallâmus. ℟. Amen.
Antíphona 3. Deus meus, adjûtor meus, sperâbo in eum: Protéctor meus, & cornu salùtis meæ, & Redémptor meus. ℣. Liberâtor meus de inimícis meis iracúndis: Et ab insurgéntibus in me exaltàbis me: à viro iníquo erípies me.
℟. Dómine, júdica nocéntes me, & expúgna impugnántes me. Apprehénde arma, & scutum: & exúrge, Deus meus, in adjutórium mihi. ℣. Exúrge, Dómine, & inténde judício meo; Deus meus, & Dóminus meus auxiliàre, & réspice. P. In adjutório.
Preces. Subvéniat nobis Dómine misericórdia tua P. Velócitèr. ℣. Sánguinis tui hóstià nos à criminibus líbera P. Velócitèr. ℣. Crucem perpéssus, Dómine, á cruciátu nos líbera P. Velóciter. ℣. Crucis tuæ præsídio nos líbera à supplício P. Velócitèr. ℣. Cùm véneris judex ómnium redemptòrum, esto refúgium P. Velócitèr.
Hymnus. O Nazarêne, lux. fol. 144.

Orátio.

GLoriôse, potens, ac misericors Deus, érue nos ab insídiis inimíci; &, ne ánima nostra à rugiéntis leònis raptu rápido rapiàtur, protéctio déxteræ tuæ in nostri custódiam deputètur: ne dùm non est qui rédimat, ille sævus occídat: aut, si non est qui salvum fáciat, ille subvértat. Sed tu Leo de tribu Judá in ira tua exúrge; & in veritàte judícii insidiósi hostis catérvas intérime: nosque in præcépto, quod mandásti, crédere & permanère concède.
Pater noster.

Ad Nonam.

Ecclesiástici Salomônis. *Capítulo* 22.
℟. Deo grátias.

FIli, Supra mórtuum plora, déficit enim lux ejus: & supra fátuum plora, déficit enim sensus. Módicùm plora super mórtuum, quóniam requiêvit. Nequíssimi enim nequíssima vita supra mortem fátui. Luctus mórtui septem dies: fátui autem & ímpii, omnes dies vitæ illòrum. Cum stulto ne multùm loquâris, & cum insensáto ne abíeris. Serva te ab illo, ut non moléstiam hábeas, & non coinquináberis in peccáto illius. Deflécte ab illo, & invénies réquiem, & non accidiáberis in stultítiam illius. Super plumbum quid gravábitur? & quod illi áliud nomen quàm fátuus? Arênam, & salem, & massam ferri facílius est portàre, quàm hóminem imprudéntem, & fátuum, & ímpium. Sicut loraméntum lígneum conligâtum in fundaméntum ædificii non dissólvitur: sic & cor confirmâtum in cogitatiône consílii. Dómine pater, & Deus vitæ meæ, ne derelínquas me in cogitátu impiòrum. Extolléntiam oculòrum meòrum ne déderis mihi, & omne desidérium pravum aufer à me. Dómine da ori meo custódiam, & super lábia mea signáculum certum. ℟. Amen.
Léctio libri (*primi*) Samuêlis. *Capítulo* 31.
℟. Deo grátias.

IN illis diêbus: Philístiim pugnâbant advérsùs Israël: & fugiérunt viri Israël ante fáciem Philísthiim, & cecidérunt interfécti in montes Gélboë. Irruerúntque Philísthiim in Saül, & filios ejus, & percussérunt Jónatham, & Abínadab, & Melchísue, filios Saül, totúmque pondus prælii versum est in Saül: & consecúti sunt eum viri sagittárii, & vulnerâtus est veheménter à sagittáriis. Dixítque Saül ad armígerum suum: Evagína gládium tuum, & pércute me: ne fortè véniant incircumcísi isti, & interficiant me, inludéntes mihi. Et nóluit ármiger ejus: fúerat enim nímio timôre pertérritus. Arrípuit ítaquè Saül gládium, & ínruit super eum. Quod cùm vidísset ármiger ejus, vidélicet quòd mórtuus esset Saül, ínruit étiam ipse super gládium suum, & mórtuus est cum eo. Mórtuus est ergo Saül, & tres filii ejus, & ármiger illius, & univérsi viri

ejus

ejus in die illa páritèr. Vidéntes autem viri Israël, qui erant trans vallem, & trans Jordánem, quòd fugíssent viri Israëlítæ, & quòd mórtuus esset Saül, & filii ejus, reliquérunt civitátes suas, & fugiérunt : venerúntque Philísthiim, & habitavérunt ibi. Factâ autem die álterâ, venérunt Philísthiim, ut expoliárent interféctos, & invenérunt Saül & filios ejus jacéntes in montem Gélboë. Et præcidérunt caput Saül, & expoliavérunt eum armis : & misérunt in terram Philisthinórum per circúitum, ut annuntiarétur in templis idolórum, & in pópulis. Et posuérunt arma ejus in templo Astaroth, corpus verò ejus suspendérunt in muros Bethsan. Quod cùm audíssent habitatóres Jabes Gálaad, quæcúmque fécerant Philisthiim Saül, surrexérunt omnes viri fortíssimi, & ambulavérunt totâ nocte, & tulérunt cadáver Saül, & cadávera filiórum ejus de muro Bethsan : venerúntque viri Jabes Gálaad, & combussérunt ea igni. Et tulérunt ossa eórum, & sepeliérunt in némore Jabes, & jejunavérunt septem diébus. Capit. 1. Factum est autem, postquàm mórtuus est Saül, ut David reverterétur à cæde Amalec, & manéret in Síceleg dies duos. In die autem tértia, appáruit homo véniens de castris Saül, veste conscíssâ, & púlvere aspérsus caput : & ut venit ad David, cécidit super fáciem suam, & adorávit. Dixítque ad eum David: Unde venis? Qui ait ad eum : De castris Israël fugi. Et dixit ad eum David: Quod est verbum quod factum est? índica mihi. Qui ait : Fugit pópulus è prælio, & multi corruéntes è pópulo mórtui sunt : sed & Saül, & Jónathas filius ejus interiérunt. Dixítque David ad adolescéntem, qui nuntiábat ei : Unde scis quia mórtuus est Saül, & Jónathas filius ejus? Ait adoléscens, qui narrábat ei : Casù veni in montes Gélboë, & Saül incumbébat super hastam suam : porrò currus & équites appropinquábant, & convérsus post tergum suum, vidénsque me vocávit. Cui cùm respondíssem, Adsum : dixit mihi : Quisnam es tu? Et aio ad eum: Amalecítes sum. Et locútus est mihi : Sta super me, & intérfice me : quóniam tenent me angústiæ, & adhuc tota ánima in me est. Stansque super eum, occídi illum : sciébam enim quòd vívere non póterat post ruinam : & tuli diadéma quod erat in cápite ejus, & armíllam de bráchio ejus, & áttuli ad te Dóminum meum huc. Apprehéndens autem David vestiménta sua, scidit, omnésque viri qui erant cum eo, & planxérunt, & flevérunt, & jejunavérunt usque ad vésperam super Saül, & super Jónathan filium ejus, & super pópulum Dómini, & super domum Israël, eò quòd corruíssent gládio. Dixítque David ad júvenem qui nuntiáverat ei: Unde es tu? Qui respóndit : Fílius hóminis ádvenæ Amalecítæ ego sum. Et ait ad eum David : Quare non timuísti míttere manum tuam ut occíderes christum Dómini? Vocánsque David unum de púeris suis, ait: Accédens írrue in eum. Qui percússit illum, & mórtuus est. Et ait David ad eum : Sanguis tuus super caput tuum : os enim tuum locútum est advérsùm te, dicens : Ego interféci christum Dómini. Planxit autem David planctum hujuscémodi super Saül, & super Jónathan filium ejus (& præcépit ut docérent filios Juda arcum, sicut scriptum est in libro Justórum). Et ait : Consídera Israël, pro his qui mórtui sunt super excélsa tua vulneráti. Inclyti tui, Israël, super montes tuos interfécti sunt : quómodò cecidérunt fortes? Nolíte annuntiáre in Geth, neque annuntiétis in conspéctu Ascalónis : ne fortè læténtur filiæ Philísthiim, & ne exúltent filiæ incircumcisórum. Montes Gélboë, nec ros nec plúvia véniant super vos, neque sint agri primitiárum : quia ibi abjéctus est clypeus fórtium, clypeus Saül, quasi non esset unctus óleo. A sánguine interfectórum, ab ádipe fórtium, sagítta Jonáthæ nunquàm rédiit retrórsùm, & gládius Saül non est revérsus inánis. Saül & Jónathas amábiles, & decóri valdè in vita sua, in morte quoquè non sunt divísi : áquilis velocióres, leónibus fortióres. Fílii Israël super Saül flete, qui vestiébat vos cóccino in delíciis, qui præbébat ornaménta áurea cúltui nostro. Quómodò cecidérunt fortes in prælio? Jónathas in excélsis tuis occísus est? Dóleo super te frater mi Jónatha decóre nimis, & amábilis super amórem mulíeris. Sicut mater únicum amat filium, ita & ego te diligébam. Quómodò cecidérunt robústi, & periérunt arma béllica? Cap. 2. Igitur post hæc consúluit David Dóminum, dicens : Num ascéndam in unam de civitátibus Judá? Et ait Dóminus ad eum: Ascénde. Dixítque David : Quò ascéndam? Et respóndit ei : In Hebron. Ascéndit ergo David, & duæ uxóres ejus, Achínoam Jezraëlítes, & Abígaïl uxor Nabal Carméli : sed & viros qui erant cum eo, duxit Da-

Digitized by Google

David síngulos cum domo sua : & mansérunt in óppidis Hebron. Venerúntque viri Judá, & unxérunt ibi David, ut regnàret super domum Judá. Et nuntiàtum est David, quòd viri Jabes Gálaad sepelíssent Saül. Misit ergo David núntios ad viros Jabes Gálaad, dixítque ad eos : Benedícti vos à Dómino, qui fecístis misericórdiam cum Dómino vestro Saül, ut sepelirètis eum. Et nunc retríbuet quidem vobis Dóminus misericórdiam & veritàtem : & ego reddam grátiam, eò quòd fecéritis verbum istud. Confortèntur manus vestræ, & stote filii fortitúdinis : licèt enim mórtuus sit Dóminus vester Saül, tamen me unxit domus Judá in regem sibi. ℟. Amen.

Antíphona 1. Dic ánimæ meæ, Dómine : Salus tua ego sum. Confundántur & revereántur omnes qui quærunt ánimam meam : ut áuferant eam. ℣. Júdica Dómine nocéntes me : & expúgna impugnántes me.

Orátio.

DIc ánimæ nostræ Dómine : Salus tua ego sum : Inimíci quoquè tui, qui advérsùs te convenérunt, erubéscant : & qui cógitant advérsùs fidem tuam, per pœniténtiam corrigántur : Qui ergo ínnocens perpéssus es inimicòrum irrisiónes & vúlnera ; nostra in his áblue propitiàtus peccàta. ℟. Amen.

Antíphona 2. Ad defensiònem meam réspice. Eripe à frámea Deus ánimam meam : & de manu canis únicam meam. Salva me, Dómine, de ore leònis. ℣. Narràbo nomen tuum frátribus meis : in médio Ecclésiæ laudàbo te.

Orátio.

AD defensiònem famíliæ tuæ atténde Dómine : & jam éripe ánimam ejus à frámea persequéntis, & de manu canis : qui solus ánimam tuam pónere dignàtus es pro ómnibus nobis. ℟. Amen.

Antíphona 3. Oppróbrium insipiéntium dedísti me. Obmútui, & non apérui os meum, quóniam tu fecísti : ámove à me flagélla tua. ℣. Dixi : Custódiam vias meas : & non delínquam in lingua mea. Pósui ori meo custódiam, dùm consístit peccàtor advérsùm me.

Hymnus. O Nazarêne. fol. 144.

Orátio.

CHriste Dei Fílius, qui oppróbrium insipiéntium factus es, ámove à nobis flagélla tua ; & languóribus nostris pórrige medicìnam : ut à te respécti, non ferámur præcípiti irâ damnábiles ; sed exémplo tuæ passiònis reddámur ad ómnia mites.

Pater noster.

Ad Vésperum.

Lauda. Tu illúminas lucérnam meam Dómine. ℣. Auxílium meum à Dómino. Psalmus 120.

Antíphona. Ab ómnibus persequéntibus. ℣. Dómine Deus meus in te sperávi : salvum me fac ex ómnibus persequéntibus me, & éripe me.

Hymnus. Verbum Patris. fol. 252.

Capítula. Gloriòse, potens. fol. 264.

Lauda. Exclamávi in toto. fol. 293.

FERIA TERTIA.

Ad Matutinum.

Antíphona, Voce meâ ad. Psalmus 3.

Et Orátio. Exáudi nos Dómine. fol. 275.

Antíphona 1. Tanquam lugens, & contristàtus humiliàbar. Et advérsùm me lætáti sunt, & convenérunt. Congregàta sunt in me flagélla, & ignoravérunt : ℣. Tentavérunt me, & derisérunt derísu : stridébant in me déntibus suis.

Orátio.

LIbera nos Dómine de contristatiòne & de flagéllis peccatòrum nostròrum : ut non humiliémur ab inimícis Ecclésiæ tuæ : sed præsta nobis, ut tecum post tránsitum infiníto júbilo jocundémur. ℟. Amen.

Antíphona. Qui tríbulant me inimíci mei, ipsi infirmáti sunt, & cecidérunt. ℣. Dóminus illuminátio mea, & salus mea, quem timèbo? Dóminus defénsor vitæ meæ, à quo trepidàbo.

Orátio.

QUi tríbulant nos, Dómine, infirméntur & péreant ; cognoscéntes poténtiam tuam retrórsùm rédeant : ut Ecclésia tua, quæ est in ómnibus terræ fínibus dilatàta, magníficet nomen tuum ; cùm manifestàta fúerit glória tua. ℟. Amen.

Antíphona 3. Ab hómine iníquo & dolóso líbera me, Dómine. Quia tu es Deus meus, & fortitùdo mea. ℣. Júdica me Deus, & discérne causam meam de gente non sancta : ab hómine iníquo & dolóso líbera me.

Orátio.

TU Deus noster líbera nos ab ómnibus iníquis & dolósis : ut plenâ sanitàte habitánte in carne nostra, ad corònam mereámur pertíngere destinàtam. ℟. Amen.

℟. Multi Dómine gémitus mei, & cor meum mœ-

mœrens. Quóniam adduxísti diem consolatiònis tuæ super me. Audiérunt inimíci mei malum meum, P. Et congratuláti sunt: vindémia eos, sicut vindemiásti me. Quia ingemísco, & non est qui me consolètur. ℣. Omnes, qui glorificábant me, inspreverunt me: vidérunt enim in ignomíniam meam, P. Et congratuláti.

Orátio.

DEus, qui in exercitatiòne nostra contristári nos ínspicis; da nobis potentíssimum auxílium in victória sanctæ Crucis: ut qui exémplo tuo mundum decertàmus evíncere, cœlos mereàmur & post tránsitum possidère. ℟. Amen.

Antíphona. Audítui meo dona gáudium & lætítiam, Dómine: ut exúltent ossa humiliàta. Psalmus 50.

Orátio.

CLamàmus ad te, Dómine; miserère nobis: sana ánimas nostras; quia peccávimus tibi: tuum est enim, nostri miserèri, prorrogàre misericórdiam: tuum est, ánimæ vulnéribus impéndere curam, & in patefáctis sceléribus débitam non exsérere vindíctam, nec condígnam impósterùm repéndere pœnam: da humilitàtem, quam placàtus inspícias; & áccipe confessiònem, ut peccàta dimíttas. ℟. Amen.

Antíphona. Factus sum in derisum totà die, & omnes subsánnant me.

Cánticum. Seduxísti me Dómine. fol. 276.

Orátio.

FAc nos, Dómine Deus noster, ut nec in derísu inimicòrum nostròrum, nec subsannatiòne adversántium nos fatigèmur: sed tu, qui es defénsio nostra, à contradictiòne improbòrum nos líbera. ℟. Amen.

Antíphona. Audítam fac mihi manè misericórdiam tuam: quóniam in te sperávi Dómine. P. Demónstra mihi viam, per quam ámbulem: quia ad te, Dómine, levávi ánimam meam. ℣. In tympano, & choro laudàte Dóminum: in chordis, & órgano laudàte eum.

Léctio libri Samuëlis. 2. Regum 2.

℟. Deo grátias.

IN illis diébus: Abner filius Ner, princeps exércitûs Saül, tulit Isboseth filium Saül, & circumdúxit eum per castra, regémque constítuit super Gálaad & super Géssuri, & super Jézraël, & super Ephraïm, & super Bénjamin, & super Israël univérsum. Quadragínta annòrum erat Isboseth filius Saül, cùm regnàre cœpísset super Israël, & duòbus annis regnàvit: sola autem domus Juda sequebàtur David. Et fuit númerus diérum, quos commoràtus est David, ímperans in Hebron super domum Juda, septem annòrum, & sex ménsium. Egressúsque est Abner filius Ner, & púeri Isboseth filii Saül de castris juxta piscínam Gábaon. Porrò Joab filius Sárviæ, & púeri David egréssi sunt & occurrérunt eis juxta piscínam Gábaon. Et cùm in unum convenίssent, è regiòne sedérunt: hi ex una parte piscínæ, & illi ex áltera. Dixítque Abner ad Joab: Surgant púeri, & ludant coram nobis. Et respóndit Joab: Surgant. Surrexérunt ergo, & transiérunt número duódecim de Bénjamin, ex parte Isboseth filii Saül, & duódecim de púeris David. Apprehensóque unusquísque cápite cómparis sui, defixit gládium in latus contrárii, & cecidérunt simul: vocatúmque est nomen loci illíus: Ager robustòrum, in Gábaon. Et ortum est bellum durum satis in die illa: fatigatúsque est Abner, & viri Israël à púeris David. Erant autem ibi tres filii Sárviæ, Joab, & Abísaï, & Asaël: porrò Asaël cursor velocíssimus fuit, quasi unus de cápreis, quæ morántur in silvis. Persequebàtur autem Asaël Abner, & non declinàvit ad déxteram, sive ad sinístram omíttens pérsequi Abner. Respéxit ítaquè Abner post tergum suum, & ait: Tu ne es Asaël? Et ille respóndit: Ego sum. Dixítque ei Abner: Vade ad déxteram, sive ad sinístram, & apprehénde unum de adolescéntibus, & tolle tibi spólia ejus. Nóluit autem Asaël omíttere quin urgèret eum. Rursúmque locútus est Abner ad Asaël: Recède, noli me sequi, ne compéllar confódere te cum terra, & levàre non pótero fáciem meam ad Joab fratrem tuum. Qui audire contémpsit, & nóluit declinàre: percússit ergo eum Abner avérsà hastà in ínguine, & transfòdit, & mórtuus est in eòdem loco: omnes ígitur qui transíbant per locum, in quo cecíderat Asaël, & mórtuus fúerat, subsistébant. Persequéntibus autem Joab, & Abísaï fugiéntem Abner, sol occúbuit: & venérunt usque ad collem aquæductûs, qui est ex advérso vallis, & itíneris desérti in Gábaon. Congregatique sunt filii Bénjamin ad Abner: & conglobáti in unum cúneum, stetérunt in summitàte túmuli uníus. Et clamàvit Abner ad Joab, & ait: Num usque ad interneciònem tuus

Digitized by Google

tuus mucro desæviet? an ignóras quòd periculósa sit desperátio? úsquequò non dicis pópulo ut omíttat pérsequi fratres suos? & ait Joab: Vivit Dóminus, si locútus fuísses, manè recessísset pópulus pérsequens fratrem suum. Insónuit ergo Joab búccinâ, & stetit omnis exércitus, nec persecúti sunt ultrà Israël, neque iniêre certámen. Abner autem & viri ejus abiérunt per campéstria, totâ nocte illâ: & transiérunt Jordánem, & lustrátâ omni Beth-horon venérunt ad castra. Porrò Joab revérsus est, omísso Abner, congregavítque omnem pópulum: & defuérunt de púeris David decem & novem viri, excépto Asaële. Servi autem David percussérunt de Bénjamin, & de viris qui erant cum Abner, trecéntos sexagínta, qui mórtui sunt. Tulérunt Asaël, & sepeliérunt in sepúlchro patris sui in Béthlehem. ℟. Amen. Hymnus. Noctis tempus. fol. 257.

Capítula.

AD defensiónem nostram, Dómine, réspice; &, ne doctrínæ patêamus lethâli, tuo nos tutámine rege: simúlque de ore leônis, rápere nos cupiéntis, líbera: & ab oblatrántis perfidia canis sólitâ nos prótege curâ.

Pater noster.

Lauda. Vide humilitâtem meam, & éripe me, Dómine: quia legem tuam non sum oblitus. ℣. Júdica causam meam, & rédime me: propter elóquium tuum vivífica me.

Orátio.

VIde humilitâtem nostram, Dómine; & éripe nos: te enim respiciénte, etsi dejícimur, sublevâmur: quo sustentánte, ne corruâmus, excípimur. ℟. Amen.

Ad Tértiam.

Jesu filii Sirach, Eclesiástici. *Capítulo* 8.

FIli, Non júdices contra júdicem: quóniam secúndùm quod justum est júdicat. Cum audáce ne eas in via, ne fortè gravet mala sua in te: ipse enim secúndùm suam voluntâtem vadit, & simul cum stultítia illius peribis. Cum iracúndo non fácias rixam, & cum audáce non eas in desérto: quóniam tanquam nihil est ante illum sanguis, & ubi non est adjutórium, elidet te. Cum fátuis ne consílium hábeas: non enim póterunt dilígere, nisi quæ ipsis placent. Coram extráneo ne fácias consílium: nescis enim quid páriat. Non omni hómini cor tuum maniféstes: ne fortè inferat tibi grátiam, & convitiêtur tibi. Fili, si atténderis mihi, disces: & si accommodáveris ánimam tuam, sápiens eris. Et si inclináveris aurem tuam, excípies doctrinam: & si diléxeris audire, sápiens eris.

Léctio libri Samuêlis. 2. Regum. *Capítulo* 3. ℟. Deo grátias.

IN illis diêbus: Cùm esset prælium inter domum Saül & domum David, Abner filius Ner regêbat domum Saül. Fúerat autem Saúli concubina nómine Respha, filia Achïa, ingressúsque est ad eam Abner. Dixítque Isboseth ad Abner: Quarè ingréssus es ad concubinam patris mei. Qui irâtus nimis propter verba Isboseth, ait: Numquid caput canis ego sum advérsùm Judam hódiè, qui fécerim misericórdiam super domum Saül patris tui, & super fratres tuos & super próximos ejus, & non trádidi te in manus David, & tu requisísti me quod redargúeres pro mulíere hódiè? Hæc fáciat Deus Abner, & hæc addat ei, nisi quómodo jurâvit Dóminus David, sic fáciam cum eo, ut transferâtur regnum de domo Saül, & elevêtur thronus David super Israël, & super Judam, à Dan usque Bersabée. Et non pótuit respondére ei quicquam, quia metuêbat illum. Misit ergo Abner núntios ad David in Hebron pro se dicéntes: Cujus est terra? Et ut loqueréntur: Fac mecum amicítias, & erit manus mea tecum, & redûcam ad te univérsum Israël. Qui ait: Noli timére: Ego fáciam tecum amicítias: sed unam rem peto à te, dicens: Non vidêbis fáciem meam, ántequàm addúxeris mihi Michol filiam Saül: & sic vénies, & vidêbis me. Misit autem David núntios ad Isboseth filium Saül, dicens: Redde uxórem meam Michol, quam despóndi mihi centum præpútiis Philísthiim. Misit ergo Isboseth, & tulit eam à viro suo Pháltiël, filio Laïs. Sequebâtur eam vir suus, plorans usque Bahûrim: & dixit ad eum Abner: Vade, & revértere. Qui revérsus est. Sermônem quoque íntulit Abner ad senióres Israël, dicens: Tam heri quàm nudiustértius quærebâtis David ut regnâret super vos. Nunc ergo fácite: quóniam Dóminus locûtus est ad David, dicens: In manu servi mei David salvâbo pópulum meum Israël de manu Philísthiim, & ómnium inimicórum ejus. Locûtus est autem Abner étiam ad Bénjamin. Et ábiit ut loquerêtur ad David in Hebron, ómnia quæ placúerant Israéli & univérso Bénjamin. Venítque ad David in Hebron cum vigínti viris: & fecit David Abner, & vi-

Digitized by Google

viris ejus qui vénerant cum eo, convívium. Et dixit Abner ad David: Surgam, ut cóngregem ad te Dóminum meum regem omnem Israël, & íneam tecum fœdus, & ímperes ómnibus, sicut desíderat ánima tua. Cùm ergo deduxísset David Abner, & ille iret in pace, statim venérunt púeri David, & Joab cæsis latrónibus, cum præda magna nimis: Abner autem non erat cum David in Hebron, quia jam dimíserat eum, & proféctus fúerat in pace. Et Joab, & omnis exércitus qui erant cum eo, pósteà venérunt: nuntiátum est ítaquè Joab à narrántibus: Venit Abner filius Ner ad regem, & dimísit eum, & ábiit in pace. Et ingréssus est Joab ad regem, & ait: Quid fecísti? Ecce venit Abner ad te: quarè dimisísti eum, & ábiit & recéssit? Ignóras Abner filium Ner, quóniam ad hoc venit, ut decíperet te, & sciret éxitum tuum, & intróitum tuum, & nosset ómnia quæ agis? Egréssus ítaquè Joab à David, misit núntios post Abner, & redúxit eum ad cistérnam Sira, ignoránte David. Cùmque rediísset Abner in Hebron, seórsùm addúxit eum Joab ad médium portæ, ut loquerêtur ei in dolo: & percússit illum ibi in ínguine, & mórtuus est in ultiônem sánguinis Asaël fratris ejus. Quod cùm audísset David rem jam gestam, ait: Mundus ego sum, & regnum meum, apud Deum, usque in sempitérnum. ℟. Amen.

Antíphona 1. Susurrábant advérsùm me omnes inimíci mei: advérsùm me, cogitábant mala mihi. Verbum iniquum mandavérunt advérsùm me. ℣. Etenim homo pacis meæ, in quo sperávi: qui edébat panes meos, ampliávit advérsùm me supplantatiônem.

Orátio.

CHriste Dei Fili, advérsùs quem & susurrántium inimicórum lábia mota sunt, & contra quem verbum iniquum falsis fictiónibus formavérunt; tu nos ab omni tentatiònum génere, protectiònis tuæ munímine tege: ut per te susúrris non cædámus advérsis; qui semper vincis in nos poténtiâ Deitàtis. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 2. Ecce véteres posuísti dies meos, Dómine: & substántia mea tamquàm nihil ante te est. Oppróbrium insipiénti dedísti me. ℣. Dixi: Custódiam vias meas: ut non delínquam in lingua mea. Pósui ori meo custódiam, dum consístit peccâtor advérsùm me.

Orátio.

ECce, Dómine, véteres sunt pósiti dies nostri; quia in vétere adhuc hómine ambulâmus, dum novitâtem vitæ usquequâque non capiàmus: óperum ergo dignòrum exhibitiòne nos ámplia; qui fidei tuæ nobis contulísti vexílla: ut non véteres simus in áctibus pravitàtis, qui tuæ nos crédimus innovâtos glóriâ passionis. ℟. Amen. Per.

Antíphona 3. Dum consístit peccâtor advérsùm me, obmútui, & humiliàtus sum, & sílui à bonis; & dolor meus contra me est semper. ℣. Concáluit cor meum contra me: & in meditatiòne mea exardéscet ignis. Locútus sum in lingua mea.

℟. Dómine, qui consolêtur me non est. Inimícus in óssibus meis manum suam exténdit, P. Ut tríbulet me. Vide ergo Dómine afflictiònem meam. ℣. Audite, óbsecro, omnes, & vidéte dolòrem meum: quia eréctus est inimícus, & convértit manum suam, P. Ut tríbulet me.

Preces. Dicâmus omnes: Miséricors Dómine, P. Miserère. ℣. Qui salvâre mundum vé-niens, in carne nostra pœnam subis indébitam, P. Miserère. ℣. Hujus morte terra trémuit, mundus expàvit, inférnus omnis exórruit, P. Miserère. ℣. Cujus caput exaltâtum in cruce, & effúso triumphâvit sánguine, P. Miserère. ℣. Tu nos cruci tuæ ápplica; ut in cruce coronándos glorífices, P. Miserère.

Hymnus. O Nazarêne, lux. fol. 144.

Orátio.

EDuc, Dómine, ánimam nostram ab ínferis; & à descendéntibus in lacum nos érue: &, qui virtúte tuâ inenarrábili Mundum redemptùrus, descéndens à supérnis, inférni confregísti recéssus; ne peccáto duce, illuc deducâmur, custódi propítius: & præsta, ut cum his, qui ad vitam ætérnam præscrípti sunt, tibi módulo pietàtis psallâmus; atque in delectatiónibus tuis consórtium beatitúdinis mereâmur.

Pater noster.

Ad Sextam.

Léctio libri Hieremíæ Prophétæ. *Capítulo* 2.

℟. Deo grátias.

HÆc dicit Dóminus: Audite verbum Dómini domus Jacob, & omnes cognatiónes domùs Israël: hæc dicit Dóminus: Quid invenérunt patres vestri in me iniquitâtis, quia elongavérunt à me, & ambulavérunt post vanitâtem, & vani facti sunt? Et non dixérunt: Ubi est Dóminus, qui ascéndere nos fecit de terra Ægypti: qui tradúxit nos per desértum, per terram inhabitá-

bi-

bilem & ínviam, per terram ſitis, & imáginem mortis, & per terram, in qua non ambulàvit vir, neque habitàvit homo? Et indúxi vos per terram Carméli, ut comederètis fructum ejus, & bona illius: & ingréſſi contamináſtis terram meam, & hereditàtem meam poſuíſtis in abominatiònem. Sacerdótes non dixérunt: Ubi est Dóminus? & tenéntes legem nesciérunt me, & paſtóres prævaricáti sunt in me: & prophétæ prophetavérunt in Baal, & idòla secúti sunt. Proptéreà adhuc judício conténdam vobíſcum, ait Dóminus, & cum filiis vestris disceptàbo. Tranſite ad ínſulas Cethim, & vidète: & in Cedar míttite, & consideràte veheménter: & vidète si factum est hujuscémodi. Si mutàvit gens deos ſuos, & certè ipsi non sunt dii: pópulus vero meus mutàvit glóriam ſuam in idòlum. Obſtupéſcite cœli ſuper hoc, & portæ ejus desolámini vehementer, dicit Dóminus. Duo enim mala fecit pópulus meus: Me dereliquérunt fontem aquæ vivæ, & fodérunt sibi ciſtérnas diſſipátas, quæ continère non valent aquas. Numquid servus est Iſraël, aut vernáculus? quarè ergo factus est in prædam? Super eum rugiérunt leónes, & dedérunt vocem ſuam, poſuérunt terram ejus in ſolitúdinem: civitátes ejus exúſtæ sunt, & non est qui hábitet in eis. Fílii quoque Mémpheos & Taphnes conſtupravérunt te uſque ad vérticem. Numquid non iſtud factum est tibi, quia dereliquíſti Dóminum Deum tuum eo témpore, quo ducèbat te per viam? Et nunc quid tibi vis in via Ægypti, ut bibas aquam túrbidam? & quid tibi cum via Aſſiriòrum, ut bibas aquam flúminis? Arguet te malítia tua, & avérſio tua increpàbit te. Scito, & vide, quia malum & amàrum est reliquíſſe te Dóminum Deum tuum, & non eſſe timòrem ejus apud te, dicit Dóminus Deus exercítuum. A ſæculo confregíſti jugum meum, rupíſti víncula mea, & dixíſti: Non sérviam. In omni enim colle ſublími, & ſub omni ligno frondóſo tu proſternebàris méretrix. Ego autem plantávi te víneam eléctam, omne ſemen verum. ℟. Amen.

Antíphona 1. Non erubéſcant in me qui te expéctant, Dómine virtútum. Non revereántur ſuper me, qui te requírunt, Deus Iſraël. ℣. Quóniam propter te ſuſtínui oppróbrium: opéruit confusiòne fáciem meam.

Orátio.

NOn erubéſcant in nobis Dómine Deus virtútum, qui te expéctant de humánis áctibus judícium eſſe factúrum: ut Crucis tuæ poténtia & plácitos nos tibi operários ſalútis exhíbeat, & cœléſtis milítiæ cúriam de noſtris áctibus contriſtári non ſinat. ℟. Amen. Per.

Antíphona 2. Miserère mihi Dómine, quóniam conculcàvit me homo: totà die bellans tribulàvit me. ℣. Conculcavérunt me inimíci mei totà die: ab altitúdine diéi.

Orátio.

MIserère noſtri Dómine: & ne conculcári nos ab inimíco hómine patiàris, qui redemíſti nos prétio Crucis: ut inféſto adverſário noſtro tu ſolus pro nobis obſíſtas, qui perſtrepéntis mundi devíncis procéllas. ℟. Amen. Per.

Antíphona 3. Prævaricatiòne prævaricàta est in me domus Judá, dicit Dóminus. Negavérunt me, & dixérunt: Non est ipſe. ℣. Effúndam in conſpéctu ejus oratiònem meam: tribulatiònem meam ante ipſum pronuntiàbo. ℟. Víndica cauſam meam Dómine, defénſor meus: tu noſti P. Cogitatiónes eòrum advérsùm me: defénde, & júdica. ℣. Sinè iniquitàte cucúrri, & diréxi. Exúrge in occúrſum mihi, & vide. P. Cogitatiónes.

Preces. Miséricors Dómine, exáudi ſúpplices, P. Et miserère. ℣. Qui Crucis myſtério ſalváſti ſæculum: qui ſputa in fáciem, & probra ſúſtines, P. Et. ℣. Qui lánceà látere confóſſus es válidè, P. Et. ℣. Qui sepúlchro clúderis, & post tríduum ſurgis, P. Et miserère.

Hymnus. O Nazarène, lux. fol. 144.

Orátio.

SAlva Dómine de neceſſitátibus ánimas famulòrum tuòrum; & in tua juſtítia ſperántes ne conclúdas in mánibus adverſántis: ſed réſpice humilitàtem noſtram, & in loco nos munito ſalvífica, qui móriens devicíſti inférna: ut confúſis conſíliis perſequéntium, ſine pavòre in civitàte ſanctíſſima tua, felicióri provéntu cœléſtem glóriam conſequàmur.

Pater noster.

Ad Nonam.

Jesu filii Sirach, Eccleſiáſtici. *Capítulo* 10.

OMnis potentàtus brevis vita. Languor prolíxior gravat médicum. Brevem languòrem præcidit médicus: ſic & rex hódiè est, & cras moriètur. Cùm enim moriètur homo, hereditàbit ſerpéntes, & béſtias, & vermes. Inítium ſupérbiæ hóminis, apoſtatàre à Deo: quóniam ab eo, qui fecit illum, re-

recéssit cor ejus: quóniam inítium omnis peccáti est supérbia: qui tenúerit illam, adimplébitur maledíctis, & subvértet eum in finem. Proptéreà exhonorávit Dóminus convéntus malòrum, & destrúxit eos usque in finem. Sedes ducum superbòrum destrúxit Deus, & sedére fecit mites pro eis. Radíces géntium superbàrum arefécit Deus, & plantàvit húmiles ex ipsis géntibus. Terras géntium evértit Dóminus, & pérdidit eas usque in fundaméntum: arefécit Deus ex ipsis, & dispérdidit eos, & cessàre fecit memóriam eòrum à terra. Memóriam superbòrum pérdidit Deus, & relíquit memóriam humílium sensu. ℟. Amen.

Léctio libri Samuèlis. 2. *Regum. Capítulo* 3.

℟. Deo grátias.

IN illis diébus, dixit David: Mundus ego sum, & regnum meum, apud Deum, usque in sempitérnum, à sánguine Abner filii Ner; & véniat super caput Joab, & super omnem domum patris ejus: nec defíciat de domo Joab fluxum séminis sústinens, & leprósus, & tenens fusum, & cadens gládio, & índigens pane. Igitur Joab & Abísaï frater ejus interfecérunt Abner, eò quòd occidísset Asaël fratrem eòrum in Gábaon, in prælio. Dixit autem David ad Joab, & ad omnem pópulum, qui erat cum eo: Scíndite vestiménta vestra, & accingímini saccis, & plángite ante exéquias Abner: porrò rex David sequebàtur féretrum. Cùmque sepelíssent Abner in Hebron, levàvit rex David vocem suam, & flevit super túmulum Abner: flevit autem & omnis pópulus. Plangénsque rex & lugens Abner, ait: Nequàquàm ut mori solent ignávi, mórtuus est Abner. Manus tuæ ligátæ non sunt, & pedes tui non sunt compédibus aggraváti: sed sicut solent cádere coram fíliis iniquitàtis, sic corruísti. Congeminánsque omnis pópulus flevit super eum. Cùmque venísset univérsa multitúdo cibum cápere cum David, clarà adhuc die juràvit David, dicens: Hæc fáciat mihi Deus, & hæc addat, si ante occásum solis gustávero panem vel áliud quicquam. Omnísque pópulus audívit, & placuérunt eis cuncta quæ fecit rex in conspéctu omnis pópuli. Et cognòvit omne vulgus & univérsus Israël in die illa, quóniam non actum fuísset à rege, ut occiderètur Abner filius Ner. Dixit quoque rex ad servos suos: Num ignoràtis quóniam princeps máximus cécidit hódiè in Israël? Ego autem adhuc delicàtus, & unctus rex: porrò viri isti filii Sárviæ duri sunt mihi: retríbuat Dóminus faciénti malum juxta malítiam suam. Cap. 4. Audívit autem Isboseth filius Saül, quòd cecidísset Abner in Hebron: & dissolútæ sunt manus ejus, omnísque Israël perturbàtus est. Duo autem viri príncipes latrònum erant filio Saül, nomen uni Báana, & nomen álteri Rechab, filii Remmon Berothítæ de filiis Bénjamin: síquidem & Beroth reputàta est in Bénjamin: & fugérunt Berothítæ in Géthaim, fuerúntque ibi ádvenæ usque ad tempus illud. Erat autem Jónathæ filio Saül filius débilis pédibus: quinquénnis enim fuit, quando venit núncius de Saül & Jónatha ex Jézrael: tollens ítaque eum nutrix sua, fugit: cùmque festinàret ut fúgeret, cécidit & claudus efféctus est: habuítque vocábulum Miphibóseth. Veniéntes ígitur filii Remmon Berothítæ, Rechab & Báana, ingréssi sunt fervénte die domum Isboseth: qui dormièbat super stratum suum merídie. Et ostiária domûs purgans tríticum obdormívit. Ingréssi sunt autem domum latentèr assuméntes spicas trítici, & percussérunt eum in ínguine Rechab & Báana frater ejus, & fugérunt. Cùm autem ingréssi fuíssent domum, ille dormièbat super lectum suum in concláví, & percutiéntes interfecérunt eum: sublatóque cápite ejus, abiérunt per viam desérti totà nocte, & attulérunt caput Isboseth ad David in Hebron: dixerúntque ad regem: Ecce caput Isboseth filii Saül inimíci tui, qui quærèbat ánimam tuam: & dedit Dóminus dómino meo regi ultiònem hódie de Saül, & de sémine ejus. Respóndens autem David Rechab, & Báana fratri ejus, filiis Remmon Berothítæ, dixit ad eos: Vivit Dóminus, qui éruit ánimam meam de omni angústia, quóniam eum, qui annunciáverat mihi, & díxerat: Mórtuus est Saül: qui putàbat se próspera nunciàre, ténui, & occídi eum in Siceleg, cui oportèbat mercèdem me dare pro núncio. Quantò magis nunc, cùm hómines ímpii interfecérunt virum innóxium in domo sua, super lectum suum, non quæram sánguinem ejus de manu vestra, & áuferam vos de terra? Præcèpit ítaque David púeris suis, & interfecérunt eos: præcidentésque manus & pedes eòrum, suspendérunt eos super piscinam in Hebron: caput autem Isboseth tulérunt, & sepeliérunt in sepulchro Abner in Hebron. Cap. 5. Et venérunt univérsæ tribus Israël ad David in Hebron, dicéntes: Ec-

Digitized by Google

Ecce nos, os tuum, & caro tua sumus. Sed & heri & nudiustértius, cùm esset Saül rex super nos, tu eras edúcens & redúcens Israël: dixit autem Dóminus ad te: Tu pasces pópulum meum Israël, & tu eris dux super Israël. Venérunt quoque & senióres Israël ad regem in Hebron, & percússit cum eis rex David fœdus in Hebron coram Dómino: unxerúntque David in Regem super Israël. Fílius trigínta annórum erat David, cùm regnâre cœpísset, & quadragínta annis regnâvit. In Hebron regnâvit super Judam septem annis & sex ménsibus: in Hierúsalem autem regnâvit trigínta tribus annis super omnem Israël & Judam. Et ábiit rex, & omnes viri qui erant cum eo, in Hierúsalem, ad Jebusæum habitatórem terræ: dictúmque est David ab eis: Non ingrediêris huc, nisi abstúleris cœcos & claudos dicéntes: Non ingrediêtur David huc. Cepit autem David arcem Sion, hæc est cívitas David. Proposúerat enim David in die illa præmium, qui percussísset Jebusæum, & tetigísset dómatum fistulas, & abstulísset cæcos & claudos odiéntes ánimam David: idcircò dícitur in provérbio: Cæcus & claudus non intrábunt in templum. ℟. Amen.

Antíphona 1. Omnia ossa mea dicent: Dómine, quis símilis tibi? Erípiens ínopem de manu fortióris ejus, & egènum & páuperem à diripiéntibus eum. ℣. Exsurgéntes testes iníqui, quæ ignorábam, interrogábant me.

Orátio.

Domine Deus virtus salûtis nostræ, obúmbra caput nostrum in diêbus belli: ne insídiis quatiàmur inimíci; nec laténtia sub invidórum lábiis hauriàmus venêna: Et quia tu facis judícium ínopis, & vindíctam páuperis; contémptum nostræ abjectiònis, bonitàtis tuæ compénsa divítiis. ℟. Amen.

Antíphona 2. Dicam Deo meo: Suscéptor meus, quare mei oblitus es? Quare tristis es, ánima mea? & quare me contúrbas? ℣. Sicut cervus desíderat ad fontes aquàrum: ita desíderat ánima mea ad te Deus.

Orátio.

Christe suscéptor noster non obliviscàris nostri; neque in tristítia vertas ánimas nostras: & qui contúrbant nos, convertántur; & quærant nomen sanctum tuum: ut cùm in utrósque fúeris glorificàtus, demus glóriam nómini sancto tuo. ℟. Amen. Per.

Antíphona 3. Eripe me de inimícis meis, Deus meus: & ab insurgéntibus in me líbera me, Dómine. ℣. Eripe me de operántibus iniquitâtem: & de viris sánguinum líbera me.

Hymnus. O Nazarêne, lux. fol. 144.

Orátio.

Eripe nos Dómine de inimícis nostris: & qui tuam pro nobis dignâtus es pónere ánimam; nos ab insurgéntibus in nos líbera usquequàque.

Pater noster.

Ad Vésperum.

Lauda. Illuminátio mea & salus mea Dóminus.

Antíphona. Præoccupêmus fáciem Dei in confessiòne, & in psalmis jubilémus ei. Psalmus 94.

Lauda. Ab omni via mala próhibe pedes meos, Dómine. ℣. Quómodo diléxi legem tuam, Dómine? totâ die meditátio mea est.

Hymnus. Verbum Patris. fol. 252.

Lauda. Vide humilitâtem meam.

QUARTA FERIA.

Ad Matutinum.

Antíphona. Multi insúrgunt in me. Multi dicunt ánimæ meæ: Non est salus ipsi in Deo ejus. Tu autem Dómine suscéptor meus es. Psalmus 3.

Orátio.

Multiplicáti sunt, Dómine, qui tríbulant nos: sed tu multus es in misericórdia qui éruas nos: in nullo enim formidábimus ab imminéntì pressúra, si tantùm tuâ muniâmur, Omnípotens, grátiâ. ℟. Amen. Per.

Antíphona 1. Dómine Deus meus in te sperávi: salva me: líbera me ab ómnibus persequéntibus me. Ne quando rápiat ut leo ánimam meam. ℣. Exúrge Dómine, non præváleat homo: judicéntur gentes in conspéctu tuo.

Orátio.

Domine contra multiplicatiônem tribulántium nos fortis propugnâtor occúrre; & advérsùs multitúdinem insurgéntium in nos pius defénsor assíste; sitque benedíctio tua super pópulum tuum: ut qui salûtem ánimæ nostræ in te esse dénegant, te Salvatórem nostrum ipsi sibi suâ expugnatiòne cognóscant. ℟. Amen.

Antíphona 2. Deus meus, pone inimícos meos ut rotam: & sicut stípulam ante fáciem venti. Ut sciant quóniam nomen tibi Dóminus. ℣. Ita persequèris eos in tempestâte: & in ira tua conturbábis eos.

Orá-

Orátio.

DOmine Deus sperántem in te tuam Ecclésiam à persequéntibus ómnibus salva; & de manu persequéntium potentiáliter líbera: ac ne quando rápiat ut leo ánimam ejus, tuis semper inrorétur virtútibus: ut cujus primùm passiónis compléta est sánguine, ejus invictâ liberétur à malis ómnibus potestáte. ℟. Amen.

Antíphona 3. Deus, quis símilis tibi? ne táceas: neque compescáris Deus: quóniam ecce inimíci tui sonuérunt: & odiéntes te, levavérunt caput. ℣. Imple fácies eòrum ignomíniâ: & quærent nomen tuum, Dómine.

Orátio.

REdémptor noster & Dómine pone inimícos tuos ut rotam, quibus mystérium Crucis tuæ est stultítia: ut illi sicut stípula ante fáciem venti sint dispérsi; & credéntibus in te vel creditúris donétur locus ætérnæ mansiònis. ℟. Amen.

℟. Tradidérunt me in manus impiòrum, & inter iníquos projecérunt; & non pepercérunt ánimæ meæ. Confortáti sunt advérsùm me fortes, & quasi gigántes stetérunt super me. Fletum deduxérunt óculi mei: pálpebram meam opéruit umbra mortis, dum iníquitas in mánibus meis non esset. Orátio mea munda est ante te, Dómine. ℣. Aperuérunt super me inimíci ora sua, & exprobrántes percussérunt maxíllam meam. P. Et non pepercérunt.

Orátio.

NE tradíderis, Dómine, in persequéntium manum ánimas tibi confiténtium populòrum: ut qui falsòrum téstium pertulísti mendácium, coléntium te glorificéris vócibus redemptòrum. ℟. Amen.

IN LAUDIBUS.

Antíphona. Redde mihi lætítiam salutàris tui, Dómine: & spíritu principáli confirma me. Psalmus 50.

Orátio. Avérte fáciem tuam. fol. 161.

Ad Cánticum.

Antíphona. In carne mea vidébo Deum meum, & óculi mei conspectúri sunt, & non álius.

Cánticum Job. *Capítulo* 19.

ECce clamo vim pátiens, & nemo audit: * vocíferor, & non est qui júdicet.
Sémitam meam circumsépsit, & transire non possum, * & in calle meo ténebras pósuit.
Spoliàvit me glóriâ meâ, * & ábstulit corónam de cápite meo.
Dextrúxit me úndique, & péreo, * & quasi evúlsæ árbori ábstulit spem meam.
Irátus est contra me furor ejus, * & sic me hábuit quasi hostem suum.
Simul venérunt latrónes ejus, & fecérunt sibi viam per me, * & obsedérunt in gyro tabernáculum meum.
Fratres meos longè fecit à me, * & noti mei, quasi aliéni recessérunt à me.
Dereliquérunt me propínqui mei: * & qui me nóverant, oblíti sunt mei.
Inquilíni domûs meæ, & ancíllæ meæ, sicut aliénum habuérunt me, * & quasi peregrìnus fui in óculis eòrum.
Servum meum vocávi, & non respóndit, * ore próprio deprecàbar illum.
Hálitum meum exhórruit uxor mea, * & oràbam filios úteri mei.
Stulti quoque despiciébant me, * & cùm ab eis recessíssem, detrahébant mihi.
Abomináti sunt me quondam consiliárii mei: * & quem máximè diligèbam, advèrsàtus est me.
Pelli meæ, consúmptis cárnibus, adhæsit os meum, * & derelícta sunt tantúmmodò lábia circa dentes meos.
Quis mihi tríbuat ut scribántur sermónes mei? quis mihi det ut exaréntur in libro stylo férreo, & plumbi láminâ, vel celte sculpántur in sílice?
Scio enim quòd Redémptor meus vivit, * & in novíssimo die de terra surrectúrus sum:
Et rursus circúmdabor pelle meâ, & in carne mea vidèbo Dóminum. Quem visúrus sum ego ipse, & óculi mei conspectúri sunt, & non álius: * repósita est hæc spes mea in sinu meo, & heréditas mea in Deo meo.

Orátio.

CRédimus Dómine, in carne ista, quâ técgimur, te vidère; & óculis nostris te conspícere in glória, quâ judicatùrus es sæculum: Fac ergo nos óculos interióres habère apértos: ut cognoscámus te in glória sempitérnâ. ℟. Amen.

Matutinárium.

Ad te de luce vígilo, Deus: sitívit in te ánima mea. ℣. Sic in sancto appárui tibi, ut vidèrem virtûtem tuam, & glóriam tuam.

Lauda. Laudáte nomen Dómini, montes, & omnes colles: ligna fructífera, & omnes cedri.

Léctio libri Samuèlis 2. Regum. *Capít.* 11.
℟. Deo grátias.

EO témpore quo solent reges ad bella procédere, misit David Joab, & servos suos cum eo, & univérsum Israël, & vastavé-

vérunt filios Ammon, & obsedérunt Rabbá: David autem remánsit in Hierúsalem. Dum hæc ageréntur, áccidit quadam die, ut súrgeret David de strato suo post merídiem, & ambulàret in solário domûs regiæ: vidítque mulíerem se lavántem, ex advérso super solárium suum: erat autem múlier pulchra valdè. Misit ergo rex, & requisìvit quæ esset múlier. Nunciàtum est ei, quòd ipsa esset Bethsabée filia Helìam, uxor Uríæ Hethæi. Misit ítaque David núncios, & tulit eam: quæ cùm ingréssa esset ad illum, dormivit cum ea: statímque sanctificàta est ab immundítia sua: & revérsa est domum suam concépto fœtu. Mitténsque nunciàvit David, & ait: Concépi. Misit autem David ad Joab, dicens: Mitte ad me Uriam Hethæum. Misítque Joab Uriam ad David. Et venit Urías ad David. Quæsivítque David quàm rectè ágeret Joab, & pópulus, & quómodo administrarêtur bellum: & dixit David ad Uriam: Vade in domum tuam, & lava pedes tuos. Et egréssus est Urías de domo regis, secutúsque est eum cibus regis. Dormivit autem Urías ante portam domûs régiæ cum áliis servis dómini sui, & non descéndit ad domum suam. Nunciatúmque est David à dicéntibus: Non ivit Urías in domum suam. Et ait David ad Uriam: Numquid non de via venísti? quare non descendísti ad domum tuam? Et ait Urías ad David: Arca Dei & Israël & Juda hábitant in papiliónibus, & dóminus meus Joab, & servi dómini mei super fáciem terræ manent: & ego ingrédiar domum meam, ut cómedam & bibam, & dórmiam cum uxòre mea? per salùtem tuam, & per salùtem ánimæ tuæ, quòd non fáciam rem hanc. Ait ergo David ad Uriam: Mane étiam hìc hódie, & cras dimíttam te. Mansit autem Urías in Hierúsalem die illâ & álterà: & vocàvit eum David ut coméderet coram se & bíberet, & inebriàvit eum: qui egréssus véspere dormivit in strato suo cum servis dómini sui, & in domum suam non descéndit. Factum est ergo manè, & scripsit David epístolam ad Joab: misítque per manum Uríæ, scribens in epístola: Pónite Uriam ex advérso belli, ubi fortíssimum prælium est: & derelínquite eum, ut percússus intéreat. Igitur cùm Joab obsidèret urbem, pósuit Uriam in loco in quo sciébat viros esse fortíssimos. Egressíque viri de civitàte, bellábant advérsùm Joab, & cecidérunt de pópulo servôrum David, & mórtuus est étiam Urías Hethæus. Misit ítaque Joab, & nunciàvit David ómnia verba prælii: præcepítque núncio, dicens: Cùm compléveris univérsos sermónes belli ad regem, si eum víderis indignári, & díxerit: Quare accessístis ad murum, ut præliarémini? an ignorabàtis quòd multa désuper ex muro tela mittántur? Quis percússit Abímelech filium Jeróboal? nonnè múlier misit super eum fragmen molæ de muro, & interfècit eum in Thebes? quare juxta murum accessístis? dices: Etiam servus tuus Urías Hethæus occúbuit. Abiit ergo núncius, & venit, & narràvit David ómnia quæ præcéperat ei Joab. Et dixit núncius ad David: Prævaluérunt advérsùm nos viri, & egréssi sunt ad nos in agro: nos autem facto ímpetu persequúti eos sumus usque ad portam civitàtis. Et direxérunt jácula sagittárii ad servos tuos ex muro désuper: mortuíque sunt de servis regis, quin étiam servus tuus Urías Hethæus mórtuus est. Et dixit David ad núncium: Hæc dices Joab: Non te frangat ista res: várius est enim evéntus prælii; & nunc hunc, & nunc illum consúmpsit gládius: confórta bellatóres tuos advérsùs urbem, ut déstruas eam, & exhortàre eos. Audivit autem uxor Uríæ, quòd mórtuus esset Urías vir suus, & planxit eum. Transácto ígitur luctu, misit David, & introdúxit eam in domum, & facta est ei uxor, peperítque ei filium: & displícuit verbum hoc, quod fécerat David coram Dómino. ℟. Amen.

Hymnus. Noctis tempus. fol. 257.

Orátio.

Domine, qui olim in córpore nostro pati dignàtus es; quando ad nos respícies? & ad solitúdinem atque imploratiònem nostram quando propítius convértes obtûtum? non moréris, nec tardes; jam inténde; jam convértere; jam réspice: ut, orátio nostra, quæ nunc in sinum nostrum pro secretòrum suòrum compunctiòne convértitur; ante conspéctum tuum purgáto cordis sui gémitu dirigâtur.

Pater noster.

Lauda. Vide humilitàtem meam, & éripe, Dómine. ℣. Júdica causam ánimæ meæ, & rédime me: propter elóquium tuum vívifica me.

Orátio.

Vide humilitàtem nostram, Dómine; & éripe nos: te enim respiciénte, etsi dejícimur, sublevàmur: quo sustentánte, ne corruàmus, excípimur. ℟. Amen.

Ad

Ad Tértiam.

Ecclesiástici Salomònis. *Capítulo* 5.

℟. Deo grátias.

FIli, Non sequàris concupiscéntiam cordis: & ne díxeris: Quómodo pótui? aut quis me subjíciet propter facta mea? Deus enim víndicans vindicàbit. Ne díxeris: Peccávi, & quid áccidit mihi triste? Altíssimus enim est pátiens rédditor. De propiciáto peccáto noli esse sine metu, neque adjícias peccàtum super peccàtum. Et ne dicas: Misericórdia Dei magna est, multitúdinis peccatòrum meòrum miserètur. Misericórdia enim & ira ab illo citò próximant, & in peccatóres réspicit ira illius. Non tardes convérti ad Dóminum, & ne dífferas de die in diem: súbitò enim véniet ira illius, & in témpore vindíctæ dispérdet te. Noli ánxius esse in divítiis injústis: nihil enim próderunt tibi in die obductiònis & vindíctæ. Non véntiles te in omnem ventum, & non eas omni vià: sic enim peccàtor probàtur dúplici linguà. Esto firmus in via Dei, & in veritàte sensûs tui & sciéntià, & prosequàtur te verbum pacis, & justítiæ. ℟. Amen.

Léctio libri Samuèlis 2. Regum. *Capítulo* 12.

℟. Deo grátias.

IN illis dièbus: Misit Dóminus Nathan ad David: qui, cùm venísset ad eum, dixit ei: Duo viri erant in civitàte una, unus dives, & alter pauper. Dives habèbat oves, & boves plúrimos valde. Pauper autem nihil habèbat omníno, præter ovem unam párvulam, quam émerat & nutríerat, & créverat apud eum cum filiis ejus simul, de pane illius cómedens, & de cálice ejus bibens, & in sinu illius dórmiens: erátque illi sicut filia. Cùm autem peregrìnus quidam venísset ad dívitem, parcens ille súmere de óvibus & de bobus suis, ut exhibèret convívium peregrino illi qui vénerat ad se, tulit ovem viri páuperis, & præparàvit cibos hómini qui vénerat ad se. Iràtus autem indignatiòne David advérsùs hóminem illum nimis, dixit ad Nathan: Vivit Dóminus, quóniam filius mortis est vir qui fecit hoc. Ovem reddet in quádruplum, eò quòd fécerit verbum istud, & non pepércit. Dixit autem Nathan ad David: Tu es ille vir. Hæc dicit Dóminus Deus Israël: Ego unxi te in regem super Israël, & érui te de manu Saül, & dedi tibi domum dómini tui, & uxóres dómini tui in sinu tuo, dedìque tibi domum Israël & Juda: & si parva sunt ista, adjíciam tibi multo majòra. Quare ergo contempsísti verbum Dómini, ut fáceres malum in conspéctu meo? Uriam Hethæum percussísti gládio, & uxòrem illius accepísti in uxòrem, & interfecísti eum gládio filiòrum Ammon. Quàmobrem non recèdet gládius de domo tua usque in sempitérnum, eò quòd despéxeris me, & túleris uxòrem Uríæ Hetæi, ut esset uxor tua. Itaque hæc dicit Dóminus: Ecce, suscitàbo super te malum de domo tua, & tollam uxóres tuas in óculis tuis, & dabo próximo tuo, & dórmiet cum uxóribus tuis in óculis plebis hujus. Tu enim fecísti abscóndité: ego verò fáciam verbum istud in conspéctu omnis Israël, in conspéctu solis. Et dixit David ad Nathan: Peccávi Dómino. Dixítque Nathan ad David: Dóminus quoque tránstulit peccàtum tuum: non moriéris. Verúmtamen, quóniam blasphemàre fecísti inimícos Dómini, propter verbum hoc, filius, qui natus est tibi, morte moriètur. Et revérsus est Nathan in domum suam. Percussítque Dóminus párvulum, quem pepérerat uxor Uríæ David, & desperàtus est. Deprecatúsque est David Dóminum pro párvulo: & jejunàbat David jejúnio, & ingréssus seórsùm, jacèbat super terram. Venérunt autem senióres domûs ejus, cogéntes eum, ut súrgeret de terra: qui nóluit, neque comèdit cum eis cibum. Accidit autem, ut die séptimà morerètur infans: timuerúntque servi David nunciàre ei quòd mórtuus esset párvulus: dixérunt enim: Ecce, cùm párvulus adhuc víveret, loquebàmur ad eum, & non audièbat vocem nostram: quantò magis, si dixérimus, Mórtuus est puer, se áffliget? Cùm ergo vidísset David servos suos musitántes, intelléxit quòd mórtuus esset infántulus: dixítque ad servos suos: Numquid mórtuus est puer? Qui respondérunt ei: Mórtuus est. Surréxit ígitur David: & lotus unctúsque est: cùmque mutàsset vestem, ingréssus est domum Dómini: & adoràvit, & venit in domum suam, petivítque ut pónerent ei panem, & comèdit. Dixérunt autem ei servi sui: Quis est sermo, quem fecísti? propter infántem, cùm adhuc víveret, jejunásti & flebas: mórtuo autem púero, surrexísti, & comedísti panem. Qui ait: Propter infántem, cùm adhuc víveret jejunávi & flevi: dicèbam enim: Quis scit, si fortè donet eum mihi Dóminus, & vivat infans? Nunc autem quia mórtuus est, quare jejùnem? Numquid pótero revocàre eum ámplius? ego vadam

dam magis ad eum: ille verò non revertê-tur ad me. Et consolàtus est David Bethsabée uxòrem suam, ingressúsque ad eam, dormivit cum ea: quæ génuit filium, & vocàvit nomen ejus Sálomon, & Dóminus diléxit illum. Misítque in manu Nathan prophétæ, & vocàvit nomen ejus, Amábilis Dómino, eò quòd diligeret eum Dóminus. ℟. Amen.

Antíphona 1. Exurgéntes in me testes iníqui, quæ ignorábam, interrogábant me, reddéntes mihi mala pro bonis. In simulatiòne verbòrum fictòrum fremébant in me déntibus suis. ℣. Júdica, Dómine, nocéntes me, & expúgna impugnántes me.

Orátio.

SUrgéntes in te Dómine testes iníqui, quæ ignorábas, interrogábant; quid enim ignorábas, qui eòrum, qui te óderant, dolos antè perspéxeras; & futuròrum præscius ómnia præsciébas? qui ergo interrogántium blasphémias alto pietàtis mystério te ignorásse désignas; scire nos veráciter, & ampléctere fácito; & redemptiònis nostræ mystéria plenà fide cognóscere; & ea ipsa interrogántibus inimícis cógnita declaràre. ℟. Amen.

Antíphona 2. Peccatóres iniquitàtem in excélso locúti sunt. Posuérunt in cœlo os suum: & língua eòrum transívit super terram. Dómine, in civitàte tua imáginem eòrum ad níhilum rédiges. ℣. Quia exacerbàvit cor meum, & renes mei resolúti sunt: & ego ad níhilum redúctus sum, & nescívi.

Orátio.

IN excélso Dómine contra te peccatóres locúti sunt; cùm laténtem cordis sui supérbiam altis vócibus clamavérunt: Qui ergo contra te in cœlum sua nítuntur pónere ora, rédeant in terra conlisúri per pœniténtiam: ut nobíscum te Dei Filium húmiles agnoscéntes, non supérba sápiant; sed tuis semper mónitis adquiéscant. ℟. Amen.

Antíphona 3. Peccatóri, dicit Dóminus Deus: Quare tu enárras justítias meas, & assúmis testaméntum meum per os tuum? Tu verò odísti disciplínam: & projecísti sermónes meos post te. ℣. Si vidébas furem, currébas cum eo: & cum adúlteris portiònem tuam ponébas.

℟. Ecce inimícus meus circúmdedit me lánceis suis, & non pepércit mihi: effùdit in terra víscera mea, & ínruit in me quasi gigas; fácies autem mea P. Intúmuit à fletu. Hæc passus sum absque iniquitàte manûs meæ, dum habèrem mundas apud Dóminum preces. ℣. Complèvit inimícus furòrem suum in me, & cómminans mihi infrémuit contra me. P. Intúmuit à fletu.

Preces. Christe redémptor pius animàrum, exáudi gémitus fléntium, P. Et miserère. ℣. Qui caput tuum arúndine cæsum in cruce vis esse porréctum, ut Mundus per hoc salvarêtur, P. Et miserère. ℣. Qui sputa, probra, spinàrum corònam, lánceam, & sepultùram sustinuísti nostri causà, P. Jam miserère. ℣. Qui cruce tuà Mundum redemísti; quique triumphàtor inférni victor factus es supplícii, P. Jam miserère. ℣. Jam morte tuà redémptis inspíra, ut te sequâmur in hac vita, teque fruâmur in glória, P. Jam miserère.

Hymnus, O Nazarène. fol. 144.

Capítula.

AD defendéndam hereditàtem tuam tui sánguinis prétio emptam, Dómine Jesu Christe, apprehénde arma victrícia: & exsúrgens in adjutórium nostrum, fidei nos múnera scuto, ut mentem nostram non queant inimíci jácula penetràre; sed ipsum inimícum tu Rex noster frámeà divínà concide: Et, quia tu es ánimæ nostræ salus; id nobis, pétimus, tríbuas munus, ut mentis vigiántià te sequâmur; & ónere peccáti depósito, ad promissòrum tuòrum bona perveniàmus.

Pater noster.

Ad Sextam.

Léctio libri Amos Prophétæ. *Capítulo 2.*

℟. Deo grátias.

HÆc dicit Dóminus: Super tribus sceléribus Juda, & super quátuor non convértam eum: eò quòd abjécerit legem Dómini, & mandàta ejus non custodíerit: decepérunt enim eos idòla sua, post quæ abíerant patres eòrum. Et mittam ignem in Judá, & devoràbit ædes Hierúsalem. Hæc dicit Dóminus: Super tribus sceléribus Israël, & super quátuor non convértam eum: pro eò quòd vendíderit pro argénto justum, & páuperem pro calciaméntis. Qui cónterunt super púlverem terræ cápita páuperum, & viam humílium declínant: & fílius ac pater ejus iérunt ad puéllam, ut violárent nomen sanctum meum. Et super vestiméntis pignoràtis accubuérunt juxta omne altàre: & vinum damnatòrum bibébant in domo Dei sui. Ego autem extermínávi Amorrhæum à fácie eo-

Digitized by Google

côrum: cujus altitûdo, cedrôrum altitûdo ejus, & fortis ipse quasi quercus: & contrívi fructum ejus désuper, & radíces ejus subter. ℟. Amen.

Antíphona 1. Circumdedérunt me inimíci mei, sicut apes favum; & exarsérunt in me, sicut ignis in spinis: & in nómine Dómini superávi eos. ℣. Dóminus mihi adjûtor est: non timêbo, quid mihi fáciat homo.

Orátio.

CIrcumdántes ánimam tuam, Christe Dómine, inimíci super te ácriter, ut apes super favum, inruérunt; cùm témpore passiónis super te exarsérunt, ut ignis in spinis: Et ídeo quæsumus, ad precem Ecclésiæ tuæ jam réspice: & cruéntum sæviéntis hostis de manu gládium tolle: ut mucróne tuo decísum séntiat; cùm per eos, quos tenúerit, fidei tuæ cognóverit prædicári doctrînam. ℟. Amen.

Antíphona 2. Inténde ánimæ meæ, Dómine, & líbera eam: propter inimícos meos éripe me, Dómine. ℣. Tu enim scis oppróbrium meum, & confusiônem meam, & verecúndiam meam. In conspéctu tuo omnes tribulántes me.

Orátio.

CHriste Deus, ingéniti Patris unigénite Fili, inténde ánimæ meæ; & líbera eam propter inimícos tuos, qui Ecclésiæ tuæ adversántur: ut quia tu es redémptio nostra, expectâtum te in múnere, capiâmus in glória sempitérna. ℟. Amen.

Antíphona 3. Eripe me de inimícis meis, Deus meus: & ab insurgéntibus in me líbera me, Dómine. ℣. Eripe me de operántibus iniquitâtem: & de viris sánguinum líbera me. ℟. Nunc venit in me dolor meus, P. Et ad níhilum redúcti sunt artus mei: rugæ meæ testimónium dicunt contra me; líbera me, Dómine. ℣. Defecérunt præ láchrymis óculi mei: conturbâta sunt víscera mea. P. Et ad níhilum.

Preces. Ad te, Redémptor ómnium, rex summe, óculos nostros sublevâmus flentes: exáudi, Christe, supplicántium preces, P. Et miserêre. ℣. Dextra Patris, lapis anguláris, via salûtis, jánua cœléstis áblue nostri máculas delícti, P. Et miserêre. ℣. Rogâmus, Deus, tuam majestâtem: áuribus sacris gémitus exáudi: crímina nostra plácidus indúlge, P. Et. ℣. Tibi fatêmur crímina admíssa, contríto corde pándimus occúlta: tua, Redémptor, píetas ignóscat, P. Et miserêre. ℣. Innocens captus, nec repúgnans ductus: téstibus falsis pro ímpiis damnâtus: Quos redemísti tu, consérva, Christe, P. Et miserêre.

Hymnus. O Nazarêne. fol. 144.

Capítula.

DIc ánimæ nostræ Dómine, Salus tua ego sum: Ne déseras nostra íntima, dum se iníquitas prodíderit violénta: sed nocéntes nos, tu júdica; tuâque pietâte nos impugnántes expúgna.

Pater noster.

Ad Vésperum.

Lauda. Véspere, & manè, & merídie te laudâmus, Dómine.

Antíphona. Júdica Dómine nocéntes me, & expúgna impugnántes me. Psalmus 34.

Lauda. Réspice inimícos meos, Dómine: quóniam multiplicáti sunt, & ódio péssimo abominántur me, Dómine. ℣. Deus laudem meam ne tacúeris: quóniam os peccatôris & dolósi super me apértum est.

Hymnus. Verbum Patris. fol. 252.

Capítula. Sit festum jejúnium. fol. 149.

Lauda. Vide humilitâtem meam. fol. 293.

FERIA QUINTA.

Ad Matutinum.

Antíphona. Tu autem, Dómine. Psalmus 3.

Orátio. Quamvis. fol. 141.

Antíphona 1. Quis consúrget mihi advérsùs malignántes? aut quis stabit mecum advérsùs operántes iniquitâtem? Nisi Dóminus adjuvísset me: paulò minùs habitáverat in inférno ánima mea. ℣. Secúndùm multitúdinem dolôrum meôrum in corde meo, consolatiónes tuæ lætificavérunt ánimam meam.

Orátio.

DA nobis, Dómine, possibilitâtis optábilem facultâtem; quò valeâmus & advérsùs malignántes consúrgere, & malignántium sermónibus contraíre: ac sicut contra te operántibus iniquitâtem paráta est fóvea; ita credéntibus nobis præparêtur in cœléstibus regnis mánsio gloriósa. ℟. Amen. Per.

Antíphona 2. Zelus domûs tuæ comêdit me: & oppróbria exprobrántium tibi, cecidérunt super me. ℣. Et humiliávi in jejúnio ánimam meam: & facta est mihi in oppróbrium.

Orátio.

JEsu Deus noster, qui facto de restículis flagéllo, vendéntes & eméntes ex tuo éximis templo; da nobis, in Ecclésia tua nec quæstu posse rerum temporálium capi; nec intrà eam sórdidis móribus conversári: sed

sed ita zelus domûs tuæ nos cómedat ; ut plácita tibi frátribus de nobis præbeas exémpla. ℟. Amen. Per.

Antíphona 3. A timòre inimíci líbera ánimam meam ; & prótege me , Dómine , à convéntu malignántium. ℣. Exáudi Deus oratiònem meam cùm tríbulor : à timòre inimíci líbera ánimam meam.

Orátio.

A Timòre inimíci Dómine líbera ánimam meam ; & à convéntu malignántium éripe eam : ut , quæ vúlnere passiònis tuæ edúcta est de lacu misériæ ; in te credens perducàtur ad libertàtem ætérnæ glóriæ. ℟. Amen. Per.

℟. Factus sum omni pópulo meo in derisum, & in oppróbrium : replètus sum amaritúdine, & inebriàtus absynthio. Effùsa sunt víscera mea : & dixi : Périi. Vide , Dómine , & júdica causam ánimæ meæ. P. Defénsor vitæ meæ ℣. Dispérde inimícos meos , qui tríbulant ánimam meam. P. Defénsor.

Orátio.

R Ecordàre Jesu absynthii & fellis , quibus pro ímpiis amáro póculo propinàtus es : & ídeo amaritúdo tua sit , quæsumus , dulcèdo nostra perpétua : ut , in quo tu pro nobis amaricàtus es volens , in eo nos & hìc & in ætérnum gratulémur felíces. ℟. Amen. Per.

IN LAUDIBUS.

Antíphona. Audítui meo dona gáudium & lætítiam, Dómine : ut exúltent ossa humiliàta. Avérte fáciem tuam à peccátis meis : & omnes iniquitátes meas tu dele. Psalmus 50. Orátio. Hunc psalmum. fol. 173.

Antíphona. Quanta vovi , reddam tibi salvatóri meo Dómino.

Cánticum Jonæ. *Capítulo* 2.

C Lamávi ad Dóminum Deum meum in tribulatiòne mea : * & exaudivit de ventre inférni clamòrem meum.

Vocem meam exaudísti : * projecísti me in altitúdine cordis maris , & flúmina me circumdedérunt:

Omnia excélsa tua, & fluctus tui super me transiérunt. * Et ego dixi : Expúlsus sum ab óculis tuis : fórsitan non adjíciam , ut respíciam ad templum sanctum tuum.

Perfùsa est mihi aqua usque ad ánimam : * abyssus circúmdedit me,

Pélagus coopéruit caput meum. * Novíssimè demérsit caput meum in fixúras móntium: Descéndi in terra , cujus seræ sunt continéntes ætérnæ : * & ascéndat de corruptiòne vita mea ad te Dóminum Deum meum.

In eo , dum defíceret ánima mea , Dómini Dei mei commemoràtus sum:

Et véniet orátio mea * ad templum sanctum tuum.

Custodiéntes vana & falsa , * misericórdiam tuam dereliquérunt.

Ego autem in voce laudis & confessiònis sacrificàbo tibi : * reddam , quod vovi sacrifícium salvatóri meo Dómino.

Orátio.

S Alvàtor noster & Dómine , fac nos votum tibi ex corde puro vovère : ut infatigábili cursu tua serxántes præcépta , patiénter advérsa cuncta tollerêmus præséntia. ℟. Amen. Per.

Matutinárium.

Psallam , & intélligam in matutínis , quóniam vénies ad me. ℣. Misericórdiam , & judícium cantàbo tibi , Dómine.

Lauda. In sanctis ejus laudàte Dóminum : in psaltério & cíthara laudàte eum. Psalm. 150.

Léctio libri Samuèlis 2. Regum. *Capít.* 15.

℟. Deo grátias.

I N illis dièbus : Fecit sibi Absalom currus, & équites , & quinquagínta viros , qui præcéderent eum. Et manè consúrgens Absalom , stabat juxta intróitum portæ in via, & omnem virum , qui habèbat negótium ut veníret ad regis judícium , vocàbat Absalom ad se , & dicèbat : De qua civitàte es tu? Qui respóndens ajèbat : Ex una tribu Israël ego sum servus tuus. Respondebàtque ei Absalom : Vidéntur mihi sermónes tui boni & justi. Sed non est qui te áudiat constitùtus à rege : dicebàtque Absalom : Quis me constítuat júdicem super terram , ut ad me véniant omnes , qui habent negótium , & justè júdicem? Sed & cùm accéderet ad eum homo ut salutàret illum, extendèbat manum suam , & apprehéndens , osculabàtur eum. Faciebátque omni Israël veniénti ad judícium , ut audirètur à rege , & solicitàbat corda viròrum Israël. Post quadragínta autem annos , dixit Absalom ad regem David: Vadam, & reddam vota mea quæ vovi Dómino in Hebron. Vovens enim vovit servus tuus , cùm esset in Gessur Syriæ , dicens : Si redúxerit me Dóminus in Hierúsalem , sacrificábo Dómino. Dixítque ei rex David : Vade in pace. Et surréxit , & ábiit in Hebron. Misit autem Absalom exploratóres in univérsas tribus Israël , dicens: Statim ut audiéritis clangòrem

Digitized by Google

búccinæ, dícite: Regnâvit Absalom in Hebron. Porrò cum Absalom iérunt ducénti viri de Hierúsalem vocáti, eúntes símplici corde, & causam pénitùs ignorántes. Accersivit quoque Absalom Achitóphel Gilonitem consiliárium David, de civitàte sua Gilo. Cùmque immolâret víctimas, facta est conjurátio válida, populúsque concúrrens augebàtur cum Absalom. Venit ígitur núncius ad David, dicens: Toto corde univérsus Israël séquitur Absalom. Et ait David servis suis, qui erant cum eo in Hierúsalem: Súrgite, fugiâmus: neque enim erit nobis effúgium à fácie Absalom: festinàte égredi, ne fortè véniens óccupet nos, & impéllat super nos ruinam, & percútiat civitâtem in ore gládii. Dixerúntque servi regis ad eum: Omnia quæcúmque præcépit Dóminus noster rex, libénter exéquimur servi tui. Egréssus est ergo rex, & univérsa domus ejus, pédibus suis: & relíquit rex decem mulíeres concubínas ad custodiéndam domum. Egréssus rex & omnis Isráël pédibus suis, stetit procul à domo, & univérsi servi ejus ambulábant juxta eum, & legiónes Ceréthi, & Pheléthi, & omnes Gethæi pugnatóres válidi, sexcénti viri, qui secúti eum fúerant de Geth pédites, præcedébant regem. Dixit autem rex ad Ethaï Gethæum: Cur venis nobíscum? revértere, & hábita cum rege, quia peregrìnus es, & egréssus es de loco tuo. Heri venísti, & hódiè compellèris nobíscum égredi? ego autem vadam quò itûrus sum: revértere, & reduc tecum fratres tuos, & Dóminus fáciet tecum misericórdiam & veritâtem, quia ostendísti grátiam & fidem. Et respóndit Ethaï regi, dicens: Vivit Dóminus, & vivit dóminus meus rex: quóniam in quocúmque loco fúeris dómine mi rex, sive in morte, sive in vita, ibi erit servus tuus. Et ait David Ethaï: Veni, & transi. Et transivit Ethaï Gethæus, & rex, & omnes viri, qui cum eo erant, & réliqua multitùdo. Omnésque flebant voce magnâ, & univérsus pópulus transibat: rex vero transgrediebàtur torréntem Cedron, & cunctus pópulus incedèbat contra viam olívæ, quæ réspicit ad desértum. Venit autem Sadoc sacérdos, & univérsi Levítæ cum eo, portántes arcam fœderis Dei, & deposuérunt arcam Dei: & ascéndit Abíathar, donec explètus esset omnis pópulus, qui egréssus fúerat de civitàte. Et dixit rex ad Sadoc: Repórta arcam Dei in urbem: si invénero grátiam in óculis Dómini, redúcet me, & osténdet mihi eam, & tabernáculum suum. Si autem díxerit mihi: Non places: præstò sum, fáciat quod bonum est coram se. Et dixit rex ad Sadoc sacerdòtem: O videns revértere in civitâtem in pace: & Achimáas filius tuus, & Jónathas filius Abíathar, duo fílii vestri, sint vobíscum. Ecce ego abscóndar in campéstribus desérti, donec véniat sermo à vobis índicans mihi. Reportavérunt ergo Sadoc & Abíathar arcam Dei in Hierúsalem: & mansérunt ibi. Porrò David ascendèbat clivum olivárum, scandens & flens, nudis pédibus incédens, & opérto cápite: sed & omnis pópulus, qui erat cum eo, opérto cápite ascendèbat plorans. Nunciátum est autem David, quòd Achitóphel esset in conjuratiòne cum Absalom. Dixítque David: Infátua, quæso, Dómine consílium Achitóphel. Cùmque ascénderet David summitàtem montis, in quo adoratùrus erat Dóminum, ecce occúrrit ei Chusaï Arachítes, scissâ veste, & terrâ pleno cápite. Et dixit ei David: Si véneris mecum, eris mihi óneri, si autem in civitâtem revertàris, & díxeris Absalom: Servus tuus sum, rex: pátere me vívere: sicut fui servus patris tui, sic ero servus tuus: dissipàbis consílium Achitóphel. Habes autem tecum Sadoc & Abíathar sacerdótes: & omne verbum quodcúmque audíeris in domo regis, indicàbis Sadoc & Abíathar sacerdótibus. Sunt enim cum eis duo filii eòrum, Achimáas filius Sadoc, & Jónathas filius Abíathar: & mittètis per eos ad me omne verbum quod audiéritis. Veniénte ergo Chusï amico David in civitâtem, Absalom quoque ingréssus est Hierúsalem, & Achitóphel cum eo. Cap. 16. Cùmque David transísset páululùm montis vérticem, appáruit Siba puer Miphibóseth in occúrsum ejus cum duòbus ásinis, qui oneráti erant ducéntis pánibus, & centum alligatúris uvæ passæ, & centum massis palathàrum, & duòbus útribus vini. Et dixit rex Sibæ: Quid sibi volunt hæc? Respondítque Siba: Dómine mi rex: Asini, doméstícis regis ut sédeant: & panes & pálathæ, ad vescéndum púeris tuis: vinum autem, ut bibat siquis defécerit in desérto. Et ait rex: Ubi est filius dómini tui? Respondítque Siba regi: Remánsit in Hierúsalen, dicens: Hódie restítuet mihi domus Israël regnum patris mei. Et ait rex Sibæ: Tua sint ómnia quæ fuérunt Miphibóseth. Dixítque Siba: Oro, ut in-

invéniam grátiam apud te dómine mi rex. Venit ergo rex David usque Bahûrim : & ecce egrediebâtur inde vir de cognatiône domûs Saül, nómine Séměï, filius Gera, procedebátque egrédiens, & maledicêbat, mittebátque lápides contra David, & contra univérsos servos regis David: omnis autem pópulus, & univérsi bellatóres, à dextro & à sinístro látere regis incedébant. Ita autem loquebâtur Séměï cum maledíceret regi: Egrédere, egrédere vir sánguinum, & vir Bélial. Réddidit tibi Dóminus univérsum sánguinem domûs Saül: quóniam invasísti regnum pro eo, & dedit Dóminus regnum in manu Absalom filii tui: & ecce premunt te mala tua, quóniam vir sánguinum es. Dixit autem Abísaï filius Sárviæ regi: Quare maledicit canis hic moritûrus dómino meo regi? vadam, & amputâbo caput ejus. Et ait rex: Quid mihi & vobis est filii Sárviæ? dimíttite eum, ut maledicat: Dóminus enim præcépit ei ut maledíceret David: & quis est qui áudeat dícere, quare sic fécerit? Et ait rex Abísaï, & univérsis servis suis: Ecce filius meus, qui egréssus est de útero meo, quærit ánimam meam: quantò magis hic filius Jémini maledîcet mihi? dimíttite eum, ut maledîcat juxta præcéptum Dómini: si fortè respíciat Dóminus afflictiônem meam; & reddat mihi Dóminus bonum pro maledictiône hac hodiérnâ. Ambulâbat ítaque David & sócii ejus per viam cum eo. Séměï autem, per jugum montis ex látere, contra illum gradiebâtur, maledicens, & mittens lápides advérsùm eum, terrámque spargens. Venit ítaque rex David, & univérsus pópulus cum eo lassus, & refocilláti sunt ibi. Absalom autem & omnis pópulus ejus ingréssi sunt Hierúsalem, sed & Achitóphel cum eo. ℟. Amen.

Hymnus. Noctis tempus. fol. 257.

Capitula.

INténde & exáudi nos Dómine; quos frendéntis inimíci advérsitas contúrbat; & contrítio persequéntis exágitat: ut, dum cernis mentes in nos desævire rebélles, magnánimes nos effícias, & invíctâ virtûte succíngas.

Pater noster.

Lauda. Feci judícium & justítiam, Dómine: ne tradas me persequéntibus me. ℣. Excipe servum tuum in bono: ut non calumniéntur me supérbi.

Orátio.

JUdícium & justítiam doce nos fácere Dómine; quáliter valeâmus superbôrum calúmnias conculcâre: éxcipe servos tuos in bono, quia sperant in salutâre tuum: quorúmque interióres óculi Christi tui expéctant regnum, hos partem habêre fácito in consórtio Electôrum. ℟. Amen. Per.

Ad Tértiam.

Léctio libri Ecclesiástæ Salomônis. *Cap. 7.* ℟. Deo grátias.

FIli, Sapiéntia confortâvit sapiéntem super decem príncipes civitâtis. Non est enim homo justus in terra, qui fáciat bonum, & non peccet. Sed & cunctis sermónibus, qui dicúntur, ne accómmodes cor tuum: ne fortè áudias servum maledicéntem tibi: scit enim consciéntia tua, quia & tu crebrò maledixísti áliis. Calúmnia contúrbat sapiéntem, & perdet robur cordis illius. Mélior est finis oratiônis, quàm princípium. Ne velox sis ad irascéndum: quia ira in sinu stulti requiéscit. Ne dicas: Quid putas causæ est, quòd priôra témpora meliôra fuêre quàm nunc sunt? stulta est hujuscémodi interrogátio. Utílior est sapiéntia cum divítiis, & magis prodest vidéntibus solem. Sicut enim próteget sapiéntia, sic & pecúnia. Consídera ópera Dei, quòd nemo possit corrígere quem ille despéxerit. In die bona frúere bonis. ℟. Amen.

Léctio libri Samuêlis. 2. Regum. *Capit. 16.* ℟. Deo grátias.

IN illis diêbus: Cùm venísset Chusi Arachítes amicus David ad Absalom, locûtus est ad eum: Salve rex. Ad quem Absalom, Hæc est, inquit, grátia tua ad amicum tuum? quare non ivísti cum amíco tuo? Respóndit ítaque Chusi ad Absalom: Nequâquam: quia illius ero, quem elêgit Dóminus, & omnis hic pópulus, & univérsus Israël, & cum eo manêbo. Sed ut & hoc ínferam, cui ego servitûrus sum? nonne filio regis? sicut párui patri tuo, sic parêbo & tibi. Dixit autem Absalom ad Achitóphel: Inite consílium quod ágere debeâmus. Et ait Achitóphel ad Absalom: Ingrédere ad concubînas patris tui, quas dimísit ad custodiéndam domum: ut cùm audíerit omnis Israël, quòd fœdáveris patrem tuum, roboréntur manus eôrum tecum. Tetendérunt ígitur Absalom tabernáculum in solário,

rio, ingressúsque est ad concubínas patris sui coram univérso Israël. Consílium autem Achitóphel, quod dabat in diebus illis, quasi si quis consúleret Deum: sic erat consílium Achitóphel, & cùm esset cum David, & cùm esset cum Absalom. Capítulo 17. Dixit ígitur Achitóphel ad Absalom: Eligam mihi duódecim míllia virórum, & consúrgens pérsequar David hac nocte. Et ínruens super eum (quippe qui lassus est, & resolútis mánibus) percútiam eum: cùmque fúgerit omnis pópulus qui cum eo est, percútiam regem desolâtum. Et redûcam univérsum pópulum, quómodo unus revérti solet: unum enim virum tu quæris: & omnis pópulus erit in pace. Placuítque sermo ejus Absalom, & cunctis majóribus natu Israël. Ait autem Absalom: Vocâte Chusi Arachîten, & audiâmus quid étiam ipse dicat. Cùmque venísset Chusi ad Absalom, ait Absalom ad eum: Hujuscémodi sermônem locûtus est Achitóphel: fácere debêmus an non? quod das consílium? Et dixit Chusi ad Absalom. Non est bonum consílium quod dedit Achitóphel hac vice. Et rursum íntulit Chusi: Tu nosti patrem tuum, & viros qui cum eo sunt, esse fortíssimos & amáro ánimo, véluti si ursa raptis cátulis in saltu sæviat: sed & pater tuus vir bellâtor est, nec morábitur cum pópulo. Fórsitan nunc látitat in fóveis, aut in uno, quo volúerit loco: & cùm cecíderit unus quílibet in princípio, áudiet quicúmque audíerit, & dicet: Facta est plaga in pópulo qui sequebâtur Absalom. Et fortíssimus quisque, cujus cor est quasi leônis, pavòre solvêtur: scit enim omnis pópulus Israël fortem esse patrem tuum, & robústos omnes qui cum eo sunt. Sed hoc mihi vidêtur rectum esse consílium: Congregêtur ad te univérsus pópulus Israël, à Dan usque ad Bersabée, quasi arèna maris innumerábilis: & tu eris in médio eòrum. Et inruémur super eum in quocúmque loco invéntus fúerit: & operièmus eum, sicut cádere solet ros super terram: & non relinquêmus de viris, qui cum eo sunt, ne unum quidem. Quòd si urbem áliquam fúerit ingréssus, circúmdabit omnis Israël civitáti illi funes, & trahêmus eam in torréntem, ut non reperiâtur ne cálculus quidem ex ea. Dixítque Absalom, & omnes viri Israël: Mélius est consílium Chusi Arachítæ consílio Achitóphel: Dómini autem nutu dissipâtum est consílium Achitóphel útile, ut indúceret Dóminus super Absalom malum. Et ait Chusi Sadoc & Abíathar sacerdótibus: Hoc & hoc modo consílium dedit Achitóphel Absalom, & senióribus Israël: & ego tale & tale dedi consílium. Nunc ergo míttite citò, & nunciâte David, dicéntes: Ne morèris nocte hac in campéstribus desérti, sed absque dilatiòne transgrédere: ne fortè absorbeâtur rex, & omnis pópulus qui cum eo est. Jónathas autem & Achimáas stabant juxta fontem Rogel: ábiit ancílla & nunciâvit eis: & illi proféCti sunt, ut reférrent ad regem David núncium: non enim póterant vidéri, aut introire civitâtem. Vidit autem eos quidam puer, & indicâvit Absalom: illi verò cóncito gradu ingréssi sunt domum cujúsdam viri in Bahùrim, qui habêbat púteum in vestíbulo suo, & descendérunt in eum. Tulit autem múlier, & expándit velámen super os pútei, quasi siccans ptisánas: & sic látuit res. Cùmque venissent servi Absalom in domum, ad mulíerem dixérunt: Ubi est Achimáas & Jónathas? Et respóndit eis múlier: Transiérunt festinánter gustátà páululùm aquà. At hi qui quærébant, cùm non reperíssent, revérsi sunt in Hierúsalem. Cùmque abiíssent, ascendérunt illi de púteo, & pergéntes nunciavérunt regi David, & dixérunt: Súrgite, & transìte citò flúvium: quóniam hujuscémodi dedit consílium contra vos Achitóphel. Surréxit ergo David & omnis pópulus qui cum eo erat, & transiérunt Jordânem, donec illucésceret, ántequàm denudarêtur verbum: & ne unus quidem resíduus fuit, qui non transîret flúvium. Porrò Achitóphel videns quòd non fuísset factum consílium suum, stravit ásinum suum, surréxit, & ábiit in domum suam, & in civitâtem suam: & dispósità domo suà, suspéndio intériit, & sepúltus est in sepúlchro patris sui. ℟. Amen.

Antíphona 1. Inimíci mei dixérunt mala mihi: Quando moriêtur, & périet nomen ejus? Tu autem, Dómine, miserère mei. ℣. Simul in unum advérsùm me cogitábant mala mihi. Non dicâtur Glória.

Orátio.

INimíci tui, Dómine, cupiéntes de terra pérdere nomen tuum, mala de te locúti sunt, dicéntes: Quando moriêtur? nomen vidélicet voléntes pérdere Christiânum: Sed tu Dómine, cujus promíssum fidèle tenèmus, quòd permáneas nobíscum usque ad consum-

summatiônem sæculi, miserêre nobis; & resúscita nos propter innocéntiam fidei, quâ in te crédimus; ut non gáudeat de nobis insatiábilis inimîcus. ℟. Amen.

Antíphona 2. Zelus domûs tuæ, Dómine, comêdit me: & obpróbria exprobrántium cecidérunt super me. Ego vero orátio mea ad te Dómine. ℣. In multitúdine misericórdiæ tuæ exáudi me, in veritâte salûtis tuæ.

Orátio.

CHriste Dei Fílius, quem zelus domûs Dei Ecclésiæ vidélicet Patris tui, comêdit; dum iníqua geréntes, de ea funículo audácter expéllis: ab ómnium nos iniquitâtum funículo absólve; atque in médio domûs tuæ dignè habitâre concêde: quo & ipsi domus tibímet spirituâlis efféčti, à te mereâmur cœlitùs laureári. ℟. Amen.

Antíphona 3. Emítte manum tuam, Dómine de alto, éripe me, & líbera me de manu filiòrum alienòrum. ℣. Quorum os locûtum est vanitâtem: & déxtera eòrum, déxtera iniquitâtis.

℟. Omnes amíci mei oblíti sunt me, & insidiántibus mihi trádidit me, quem diligêbam: & terribílibus óculis, plagâ crudéli percútiens; acéto potâvit: jam, Deus, pone vúlneri meo salûtem, P. Et resúscita me. ℣. Qui edêbat panes meos, ampliâvit advérsùm me supplantatiônem: tu autem, Dómine, miserêre mei, P. Et resúscita me.

Precεs. Verus Deus misέricors, P. Supplicánti pupíllo miserêre. ℣. Qui mundum rédimis effusiône cruòris, & vúlnere cædis, P. Supplicánti. ℣. Per crucis sánguinem & mortem vúlnere sacro tuo Mundum salvásti, P. Supplicánti. ℣. Qui crucis glóriâ tártari dissólvis pœnam, credéntes tu salva, P. Supplicánti. ℣. Crucis mystérium sit ómnibus ad proféctum, quos redemísti in Mundo, P. Supplicánti.

Hymnus. O Nazarêne. fol. 144.

Capítula.

MIserêre nobis Deus, miserêre nobis, & in te confidéntes exáudi: adversántium arma confrínge; láqueos nobis déstrue præparátos: ut circúmdati claritâte cœlésti, non incidâmus in fóveam mortis; sed paráto corde tuam in pópulis exaltêmus misericórdiam veritâtis; qui pro nobis sustinuísti obprόbrium crucis.

Pater noster.

Ad Sextam.

Léctio libri Amos. *Capítulo* 5.

℟. Deo grátias.

QUærite Dóminum, & vívite: ne fortè comburâtur ut ignis domus Joseph, & devorâbit, & non erit qui extínguat Bethel. Qui convértitis in absynthium judícium, & justítiam in terra relínquitis. Faciéntem Arctûrum & Oriônem, & converténtem in manè ténebras, & diem in noctem mutántem: qui vocat aquas maris, & effúndit eas super fáciem terræ: Dóminus nomen est ejus. Qui subrîdet vastitâtem super robústum, & depopulatiônem super poténtem affert. Odio habuérunt corripiéntem in porta: & loquéntem perfécte abomináti sunt. Idcírcò, pro eo quod diripiebâtis páuperem, & prædam eléctam tollebâtis ab eo: domos quadro lápide ædificábitis, & non habitâbitis in eis: víneas plantábitis amantíssimas, & non bibêtis vinum eàrum. Quia cognóvi multa scélera vestra, & fórtia peccâta vestra: hostes justi accipiéntes munus, & páuperes depriméntes in porta: ideo prudens in témpore illo tacêbit, quia tempus malum est. Quærite bonum, & non malum, ut vivâtis: & erit Dóminus Deus exercítuum. ℟. Amen.

Antíphona 1. Advérsùm me exercebántur qui sedébant in porta: & in me psallébant qui bibébant vinum. Ego verò orâbam ad te, Dómine. ℣. Inimíci mei dixérunt mala mihi: Quando moriêtur, & peribit nomen ejus.

Orátio.

CHriste rex noster, qui dura pro ímpiis supportásti obprόbria, dum advérsùs te vino malítiæ crapulâta turba omnis infidélium exercerêtur in porta: tu nos miseratiône assíduâ & ab ómnium peccatòrum contagiône emúnda; & piæ actiònis efficáciâ operándo glorífica: quo in término vitæ nostræ non confundâmur, inimícis nostris loqui in porta; sed sanctòrum Angelòrum occursiône adtollâmur lætítiâ sempitérnâ. ℟. Amen.

Antíphona 2. In tua justítia líbera me, Dómine: inclína ad me aurem tuam, accélera, ut erípias me. ℣. In te Dómine sperávi, non confúndar in ætérnum: in tua justítia líbera me, & éripe me.

Orátio.

LIbera nos Dómine in tua justítia; & ad precem nostram inclína aurem tuam: ut à malis erépti, & recreáti cœléstibus, ætér-

Digitized by Google

ætérnâ nos esse vestítos immortalitâte lætémur. ℟. Amen.

Antíphona 3. Exáudi vocem oratiônis meæ, dum oro ad te, Dómine: dum levávero manus meas ad templum sanctum tuum. ℣. Dirigâtur orátio mea sicut incénsum in conspéctu tuo: elevátio manuum meârum sacrifícium vespertinum.

℟. Inténde ad oratiônem meam, Dómine; quia humiliâtus sum nimis. ℣. Educ de cárcere ánimam meam ad confiténdum nómini tuo; P. Quia humiliâtus sum nimis.

Preces. Pœniténtiam ágimus pro malis nostris. P. Tu, Christe, miserêre: peccávimus. ℣. Qui, ut ovis ad víctimam, ductus es, Dómine, cleménter nos prótege; P. Tu, Christe. ℣. Qui crucem páteris, & sepúlchro cláuderis, salva nos à vítiis; P. Tu, Christe. ℣. Qui in cruce, moriénte te, terra contrémuit, treméntes nos réspice; P. Tu, Christe. ℣. Ut tuâ in morte consepúlti, Dómine, vivâmus perénniter; P. Tu, Christe.

Hymnus. O Nazarêne. fol. 144.

Orátio.

SAlvum fac pópulum tuum Dómine déxterâ tuâ: &, qui dedísti timéntibus te Crucis significatiônem, da pleníssimam fídei dignitâtem: ut, quos peccántes repúleras, converténtes suscípias: & tu da in tribulatiône auxílium necessárium, qui pro peccatóribus factus es prétium: & ipse tribulántem inimícum ad níhilum rédigas; ipse redémptos in civitâte circumstántiæ introdúcas. ℟. Amen.

Ad Nonam.

Léctio libri Ecclesiástici Salomônis. *Capítulo* 38.

℟. Deo grátias.

FIli, in mórtuum produc láchrymas, & quasi dira passus, íncipe plorâre, & secúndùm judícium cóntege corpus illius, & non despícias sepultûram illius. Propter delatûram autem amârè fer luctum illius uno die, & consolâre propter tristítiam: & fac luctum secúndùm méritum ejus uno die, vel duôbus propter detractiônem. A tristítia enim festinat mors, & coóperit virtûtem, & tristítia cordis flectit cervícem. In abductiône pérmanet tristítia: & substántia ínopis secúndùm cor ejus. Non déderis in tristítia cor tuum, sed repélle eam à te: & meménto novissimôrum, noli oblivísci: neque enim est convérsio, & huic nihil próderis, & te ipsum pessimábis. Memor esto judícii mei: sic enim erit & tuum: mihi heri, & tibi hódiè. In réquie mórtui requiéscere fac memóriam ejus, & consolâre illum in éxitu spíritûs sui. Deus creâvit de terra medicinam, & vir prudens non abhorrêbit illam. Nonne à ligno indulcâta est aqua amâra? Ad agnitiônem hóminum virtus illôrum, & dedit homínibus sciéntiam Altíssimus, honorári in mirabílibus suis. ℟. Amen.

Léctio libri Samuêlis 2. Regum. *Capítulo* 18.

℟. Deo grátias.

IN illis diêbus: Consideráto David pópulo suo, constítuit super eum tribúnos & centuriónes, & dedit pópuli tértiam partem sub manu Joab, & tértiam partem sub manu Abísaï filii Sárviæ fratris Joab, & tértiam partem sub manu Ethaï, qui erat de Geth, dixítque rex ad pópulum: Egrédiar & ego vobíscum. Et respóndit pópulus: Non exíbis: sive enim fugiérimus, non magnópere ad eos de nobis pertinêbit: sive enim média pars cecíderit è nobis, non satis curábunt: quia tu unus solus pro decem míllibus computâris: mélius est ígitur ut sis nobis in urbe præsídio. Ad quos rex ait: Quod vobis vidêtur rectum, hoc fáciam. Stetit ergo rex juxta portam: egrediebatúrque pópulus per turmas suas, centéni, & milléni. Et præcêpit rex Joab, & Abísaï, & Ethaï, dicens: Servâte mihi púerum Absalon. Et omnis pópulus audiêbat præcipiéntem regem cunctis princípibus pro Absalon. Itaque egréssus est pópulus in campum contra Israël, & factum est prælium in saltu Ephraïm. Et cæsus est ibi pópulus Israël ab exército David, factáque est plaga magna in die illa, vigínti míllium. Fuit autem ibi prælium dispérsum super fáciem omnis terræ, & multò plures erant quos saltus consúmpserat de pópulo, quàm hi quos voráverat gládius in die illa. Accidit autem ut occúrreret Absalon servis David, sedens mulo: cùmque ingréssus fuísset mulus subter condénsam quercum & magnam, adhæsit caput ejus quércui: & illo suspénso inter cœlum & terram, mulus, cui inséderat, pertransívit. Vidit autem hoc quíspiam, & nunciávit Joab, dicens: Vidi Absalon pendère de quercu. Et ait Joab viro qui nunciáverat ei: Si vidísti, quare non confodísti eum cum terra? & ego dedíssem tibi decem argénti siclos, & unum bálteum? Qui dixit ad Joab: Si appénderes in mánibus meis mille argénteos, nequáquam mítterem manum

num

Digitized by Google

num meam in filium regis: audiéntibus enim nobis, præcêpit rex tibi, & Abíſaï, & Ethaï, dicens: Custodîte mihi púerum Absalon. Sed & si fecíſſem contra ánimam meam audácter, nequâquam hoc regem latêre potuíſſet, & tu stares ex advérſo. Et ait Joab: Non sicut tu vis, sed aggrédiar eum coram te. Tulit ergo Joab tres lánceas in manu sua, & infixit eas in corde Absalon: cùmque adhuc palpitâret hærens in quercu, cucurrérunt decem júvenes armígeri Joab, & percutiéntes interfecérunt eum. Cécinit autem Joab búccinâ, & retínuit pópulum, ne persequerêtur fugiéntem Israël, volens párcere multitúdini. Et tulérunt Absalon, & projecérunt eum in saltu, in fóveam grandem, & comportavérunt super eum acérvum lápidum magnum nimis: omnis autem Israël fugit in tabernácula sua. Porrò Absalon eréxerat sibi, cùm adhuc víveret, títulum qui est in Valle regis: díxerat enim: Non hábeo filium, & hoc erit moniméntum nóminis mei. Vocavítque títulum nómine suo, & appellâtur Manus Absalon, usque ad hanc diem. Achimáas autem filius Sadoc, ait: Curram, & nunciábo regi, quia judícium fécerit ei Deus de manu inimicórum ejus. Ad quem Joab dixit: Non eris núncius in hac die, sed nunciábis in ália: hódie nolo te nunciâre, filius enim regis est mórtuus. Et ait Joab Chusi: Vade, & núncia regi quæ vidísti. Adorâvit Chusi Joab, & cucúrrit. Rursùs autem Achimáas filius Sadoc dixit ad Joab: Quid ímpedit si étiam ego curro post Chusi? Dixítque Joab: Quid vis cúrrere, fili mi? veni huc: non eris boni núncii bájulus. Qui respóndit: Quid enim si cucúrrero? & ait ei: Curre. Currens ergo Achimáas per viam compéndii, transîvit Chusi. David autem sedêbat inter duas portas: speculâtor verò, qui erat in fastígio portæ super murum, élevans óculos, vidit hóminem currêntem solum. Et exclámans indicâvit regi: dixítque rex: Si solus est, bonus est núncius in ore ejus. Properánte autem illo, & accedénte própiùs, vidit speculâtor hóminem álterum curréntem, & vociferans in cúlmine, ait: Appâret mihi alter homo currens solus. Dixítque rex: Et iste bonus est núncius. Speculâtor autem, Contémplor, ait, cursum priôris, quasi cursum Achimáas filii Sadoc. Et ait rex: Vir bonus est: & núncium portans bonum, venit. Clamans autem Achimáas, dixit ad regem: Salve rex. Et adórans regem, coram eo pronus in terram, ait: Benedíctus Dóminus Deus tuus, qui conclûsit hómines qui levavérunt manus suas contra dóminum meum regem. Et ait rex: Estne pax púero Absalon? Dixítque Achimáas: Vidi tumúltum magnum, cum mítteret Joab servus tuus, ò rex, me servum tuum: néscio áliud. Ad quem rex, Transi, ait, & sta hic. Cùmque ille transíſſet, & staret, appáruit Chusi: & véniens ait: Bonum appórto núncium, dómine mi rex: judicâvit enim pro te Dóminus hódie de manu ómnium qui surrexérunt contra te. Dixit autem rex ad Chusi: Estne pax púero Absalon? Cui respóndens Chusi, Fiant, inquit, sicut puer, inimíci dómini mei regis, & univérsi qui consúrgunt advérsùs eum in malum. Contristâtus ítaque rex, ascéndit cœnáculum portæ, & flevit. Et sic loquebâtur, vadens: Fili mi Absalon, Absalon fili mi: quis mihi tríbuat ut ego móriar pro te, Absalon fili mi, Fili mi Absalon? Capit. 19. Nunciâtum est autem Joab quòd rex fleret, & lugêret filium suum: & versa est victória in luctum in die illa omni pópulo: audívit enim pópulus in die illa dici: Dolet rex super filio suo. Et declinâvit pópulus in die illa íngredi civitâtem, quómodo declinâre solet pópulus versus & fúgiens de prælio. Porrò rex opéruit caput suum, & clamâbat voce magnâ: Fili mi Absalon, Absalon fili mi. Ingréſſus ergo Joab ad regem in domum, dixit: Confudísti hódiè vultus ómnium servórum tuórum, qui salvam fecérunt ánimam tuam, & ánimam filiórum tuórum, & filiárum tuárum, & ánimam uxórum tuárum, & ánimam concubinárum tuárum. Díligis odiéntes te, & ódio habes diligéntes te: & ostendísti hódiè, quia non curas de dúcibus tuis, & de servis tuis: & verè cognóvi modò, quia si Absalon víveret, & omnes nos occubuíſſémus, tunc placêret tibi. Nunc ergo surge, & procéde, & álloquens satísfac servis tuis: juro enim tibi per Dóminum, quòd si non exíeris, ne unus quidèm remansûrus sit tecum nocte hac: & pejus erit hoc tibi, quàm ómnia mala quæ venérunt super te, ab adolescéntia tua usque in præsens. Surréxit ergo rex & sedit in porta: & omni pópulo nunciâtum est quòd rex sedêret in porta: venítque univérsa multitûdo coram rege: Israël autem fugit in tabernácula sua. ℞. Amen.

Antíphona 1. Qui custodiébant ánimam meam, consílium fecérunt in unum, dicéntes:

tes : Deus derelínquit illum : persequímini, & comprehéndite eum, quia non est, qui líberet eum. Deus meus, ne elónges à me: Deus meus, in adjutórium meum inténde. ℣. Deus, in te sperávi: Dómine non confúndar in ætérnum.

Orátio.

DEus virtútum, qui cum esses Deus, spontáneè te comprehéndi voluísti témpore passiònis; dum advérsùm te consílium fácerent, dicéntes: Líberet eum, si vult: ne derelínquas nos in tribulatiòne nostra; & ne à te nos elónges: ut tu solus in adjutórium nostrum respícias, qui in Cruce tua potestátes hujus Mundi triúmphas. ℟. Amen.

Antíphona 2. Quadragínta annis próximus fui generatióni huic, & dixi: Semper isti errant corde. Quibus jurávi in ira mea: Non introíbunt in réquiem meam. ℣. Ubi tentavérunt me patres vestri, probavérunt, & vidérunt ópera mea.

Orátio.

DOmine, qui pópulo tuo per quadragenárium númerum annòrum próximus fuísti; præsta Ecclésiæ tuæ, quam acquisísti prétio sánguinis tui; ut corde non errent: sed infusiòne Sancti Spíritûs illam reple; & eam tibi adsócia in ætérna beatitúdine. ℟. Amen.

Antíphona 3. Inimíci mei vivent, & confortáti sunt super me: & multiplicáti sunt super me: ne derelínquas me. ℣. Inténde ánimæ meæ, & líbera eam: propter inimícos meos éripe me.

Hymnus. O Nazarène, lux. fol. 144.

Orátio.

INimíci tui, Dómine, vivent in pœnis; quos destruxísti poténtiâ Crucis: Non ergo super Ecclésiam tuam ultérius confortentur, qui semel glóriâ tuæ passiònis evíncti sunt: ut membra tua vexíllo Crucis erépta, & de hoste victóriam cápiant, & exoptàta de spóliis hóstium lucra conquírant.

Pater noster.

Ad Vésperos.

Lauda. Dóminus illuminátio mea, & salus mea, quem timèbo?

Antíphona. Clamávi ad te Dómine, & dixi: Tu spes mea es, pórtio mea in terra vivéntium. Educ de cárcere. Psalmus 141.

Lauda. Quómodo diléxi legem tuam, Dómine? totâ die meditátio mea est. ℣. Retríbue servo tuo, vivam: & custódiam sermónes.

Hymnus. Verbum Patris. fol. 252.

Capítula. Gloriòse, potens. fol. 264.

Lauda. Feci judícium. fol. 296.

FERIA SEXTA.

Ad Matutinum.

Antíphona. Multi dicunt ánimæ meæ: Non est salus ipsi in Deo ejus. Tu autem Dómine suscéptor meus es. Psalmus 3.

Orátio. Multiplicáti sunt, Dómine. fol. 170.

Antíphona 1. Pláceat tibi, Dómine, liberàre me: Dómine in auxílium meum réspice: confundántur, & revereántur omnes inquiréntes ánimam meam: avertántur retrò, & erubéscant, qui cógitant mihi mala. ℣. Ferant conféstim confusiònem suam, qui dicunt mihi: Euge, euge. Non dicâtur Glória.

Orátio.

PLáceat tibi Dómine liberàre nos de manu hóstium; & confundántur & revereántur quæréntes deglutíre nos: In auxílium nobis occúrre, qui factus es noster adjùtor: ut non erubescàmus in áctibus pravitàtis, qui tuæ nos crédimus innovátos glóriâ passiònis. ℟. Amen.

Antíphona 2. Locúti sunt advérsùm me inimíci mei mala, & sermónibus ódii circumdedérunt me. Pro eo, quòd eos diligêbam, adversabántur me: ego autem oràbam pro eis. ℣. Tu es, Dómine, Deus: fac mecum misericórdiam propter nomen tuum: quia suàvis est misericórdia tua.

Orátio.

LOcúti sunt advérsùm te Dómine, inimíci tui malum, tunc útique quando te magnum bonum captiósâ adulatiòne laudábant. Qui ergo odiósis sermónibus eòrum circúmdari & expugnári te passus es, confessiònis nostræ súpplices jam quæsumus, súscipe preces. ℟. Amen.

Antíphona 3. Concílium fecérunt in unum, dicéntes: Persequímini, & comprehéndite eum: quia non est, qui erípiat eum de mánibus nostris. Ne elongèris à me: in adjutórium meum inténde: ℣. Confundántur & revereántur simul, qui quærunt ánimam meam, ut áuferant eam.

Orátio.

JEsu Dei Fili, quem ímpia malignòrum turba inániter pérsequens, dum consílium contrà te agit comprehensiònis, fugat pótiùs à se beneficium pietàtis: dum nisa est, deléndo vitam, comprehéndere, quem útique nesciébant vitæ esse auctòrem; præbe nobis, ut te, quem illi malígnâ voluntàte persecúti sunt, nos piâ devotiòne in bonis ácti-

áctibus assequâmur: ut in quo inimícis erit perpétuus luctus; in eo sit nobis perpétuum gáudium. ℟. Amen.

℟. Facta est lingua iniquórum frauduléntá in ore eórum, & loquebántur mendácium omnes: in sánguine insidiáti sunt: virum justum venáti sunt ad mortem; P. Ipse autem pacífica verba loquebàtur ad eos. ℣. Congregáti sunt advérsùs justum omnes príncipes Judá, & comprehendérunt eum dicéntes: Morte moriàtur homo iste. P. Ipse. Non dicitur Glória.

Orátio.

CHriste Dei Patris ineffábile Verbum, apud quem lingua iniquórum frauduléntá est; immáne fácinus perpetrántes, ut sánguinem innocéntem effúnderent: præbe Ecclésiæ tuæ pacíficum verbum; ut qui exémplo tuo mundum decertàmus evíncere, cœlos mereàmur post tránsitum vidére. ℟. Amen.

IN LAUDIBUS.

Antiphona. Sacrifícium Deo spíritus contribulátus: cor contrítum & humiliátum Deus ne spernas. Miserère mei Deus. *Psalmus* 50.

Orátio.

QUinquagésimum psalmum medicaminíbus plenum pœniténti meditánti, tu Deus, qui cuncta próspicis, & nostram linguam persólvas: ut sicut David post Uríæ Céthæi sánguinem fusum per cor contrítum & humiliàtum diluísti peccáta; ita & nostrá satisfactióne dignèris ablúere delícta. ℟. Amen.

Antíphona. Tu scis Dómine, recordáre mei, tuère me ab his qui persequúntur me: scito quóniam sustínui oppróbrium pro te.

Cánticum Hieremíæ. *Capitulo* 15.

TU scis Dómine, recordáre mei, & vísita me, * & tuère me ab his qui persequúntur me,

Noli in patiéntia tua suscípere me: * scito quóniam sustínui oppróbrium pro te.

Invénti sunt sermónes tui, & comédi eos, & factum est mihi verbum tuum in gáudium & lætítiam cordis mei: * quóniam invocátum est nomen tuum super me, Dómine Deus exercítuum.

Non sedi in concílio ludéntium, & gloriàtus sum à fácie manûs tuæ:* solus sedébam, quóniam comminatióne replésti me.

Quare factus est dolor meus perpétuus, & plaga mea insanábilis rénuit curári? * factum est mihi quasi mendácium aquàrum infidélium.

Propter hoc hæc dicit Dóminus: * Si convertéris, convértam te, & ante fáciem nostram stabis.

Et, si separáveris pretiósum à vili, * quasi os meum eris:

Converténtur ipsi ad te, * & tu non convertèris ad eos.

Et dabo te pópulo huic in murum æreum, fortem; * & bellábunt advérsùm te, & non prævalébunt: quia ego tecum sum ut salvem te, & éruam te, dicit Dóminus.

Et liberábo te de manu pessimòrum, * & rédimam te de manu fortiórum.

Orátio.

REcordáre nobis, Dómine; & tuère nos ab his, qui persequúntur nos, qui pro nobis sustinuísti oppróbrium Crucis: ut, in quo tu pro nobis amaricàtus es volens; in eo nos & hic & in ætérnum gratulémur felíces. ℟. Amen.

Matutinárium.

Manè exáudies vocem meam, Dómine. Manè adstábo tibi & vidèbo. ℣. Verba mea áuribus pércipe Dómine, intéllige clamòrem meum.

Lauda. Cœli cœlórum, & aquæ, quæ supra cœlos sunt, laudent nomen Dómini. *Ps.* 148.

Léctio libri Samuélis 2. Regum. *Capitulo* 19.

IN diébus illis: Rex David misit ad Sadoc & Abíathar sacerdótes, dicens: Loquímini ad majóres natu Judá, dicéntes: Cur venítis novíssimi ad reducéndum regem in domum suam? (Sermo autem omnis Israël pervénerat ad regem in domo ejus). Quia díxerat rex: Hæc dicètis ad pópulum: Fratres mei vos, os meum, & caro mea vos, quare novíssimi redúcitis regem? Et Amasæ dícite: Nonne os meum es, & caro mea? Hæc fáciat mihi Deus, & hæc addat, si non magíster milítiæ fúeris coram me omni témpore pro Joab. Et inclinàvit cor ómnium virórum Judá, quasi viri unìus: miserúntque ad regem, dicéntes: Revértere tu, & omnes servi tui. Et revérsus est rex: & venit usque Jordànem, & omnis Judá venit usque in Gálgala, ut occúrreret regi, & tradúceret eum Jordànem. Festinàvit autem Séméï filius Gera filii Jémini de Bahùrim, & descéndit cum viris Judá in occúrsum regis David cum mille viris de Bénjamin, & Siba puer de domo Saül: & quíndecim filii ejus, ac vigínti servi erant cum eo: & irrumpéntes Jordànem, ante regem transiérunt vada, ut tradúcerent domum regis, & fácerent juxta jussiònem ejus: Séméï autem filius Gera prostràtus coram rege, cùm jam transísset Jordánem, di-

xit ad eum: Ne réputes mihi dómine mi iniquitátem, neque memíneris injuriárum servi tui in die qua egréssus es dómine mi de Hierúsalem, neque pones rex in corde tuo. Agnósco enim servus tuus peccátum meum: & idcircò hódiè primus veni de omni domo Joseph, descendíque in occúrsum dómini mei regis. Respóndens verò Abísaï fílius Sárviæ dixit: Numquid pro his verbis non occidètur Séméï, qui maledíxerit christo Dómini? Et ait David: Quid mihi, & vobis fílii Sárviæ? cur efficímini mihi hódiè in sathan? ergònè hódiè interficiètur vir in Israël? an ignòro hódie me factum regem super Israël? Et ait rex Séméï: Non moriéris. Juravítque ei. Miphibóseth quoque fílius Saül descéndit in occúrsum regis, illótis pédibus, & intónsâ barba: vestésque suas non láverat à die quâ egréssus fúerat rex, usque ad diem reversiònis ejus in pace. Cùmque occurrísset regi, dixit ei rex: Quare non venísti mecum, Miphibóseth? Et respóndens ait: Dómine mi rex, servus meus contémpsit me: dixique ei ego fámulus tuus, ut stérneret mihi ásinum, & descéndens abirem cum rege: cláudus enim sum servus tuus. Insuper & accusàvit me servum tuum ad te dóminum meum regem: tu autem dómine mi rex, sicut ángelus Dei es, fac quod plácitum est tibi. Neque enim fuit domus patris mei nisi morti obnóxia dómino meo regi: tu autem posuísti me servum tuum inter convívas mensæ tuæ: quid ergo habes justæ querélæ? aut quid possum ultrà vociferári ad regem? Ait ergo ei rex: Quid ultrà lóqueris? fixum est quod locútus sum: tu & Siba divídite possessiónes. Respondítque Miphibóseth regi: Etiam cuncta accípiat, postquàm revérsus est dóminus meus rex pacíficè in domum suam. Berzélaï quoque Galaadítes, senex valdè, descéndens de Rogélim, tradúxit regem Jordànem, parátus étiam ultra flúvium prósequi eum. Erat autem Berzélaï Galaadítes senex valdè, id est, octogenárius, & ipse præbuit aliménta regi, cùm morarêtur in castris: fuit quippe vir dives nimis. Dixit ítaque rex ad Berzélaï: Veni mecum, ut requiéscas secùrus in Hierúsalem. Et ait Berzélaï ad regem: Quot sunt dies annórum vitæ meæ, ut ascéndam cum rege in Hierúsalem? Octogenárius sum hódie: numquid vigent sensus mei ad discernéndum suáve, aut amárum? aut delectáre potest servum tuum cibus aut potus? vel audíre possum ultra vocem cantórum, atque cantatrícum? quare servus tuus sit óneri dómino meo regi? Páululùm procèdam fámulus tuus ab Jordàne tecum: non indígeo hac vicissitúdine, sed óbsecro, ut revértar servus tuus, & móriar in civitáte mea, & sepéliar juxta sepúlchrum patris mei, & matris meæ. Est autem servus tuus Chamáam: ipse vadat tecum, dómine mi rex, & fac ei, quicquid bonum tibi vidètur. Dixit ítaque ei rex: Mecum tránseat Chamáam, & ego fáciam ei, quicquid tibi placúerit, & omne quod petíeris à me, impetràbis. Cùmque transísset univérsus pópulus & rex Jordànem, réstitit, & osculàtus est rex Berzélaï, & benedíxit ei: & ille revérsus est in locum suum. Transîvit ergo rex ad Gálgalam, & Chamáam cum eo: omnis autem pópulus Judá tradúxerat regem, & média tantùm pars affúerat de pópulo Israël. Itaque omnes viri Israël concurréntes ad regem, dixérunt ei: Quare te furáti sunt fratres nostri viri Judá, & traduxérunt regem & domum ejus Jordànem, omnésque viros David cum eo? Et respóndit omnis vir Judá ad viros Israël: quia mihi própior est rex: cur irásceris super hac re? numquid comédimus áliquid ex rege, aut múnera nobis data sunt? Et respóndit vir Israël ad viros Judá, & ait: Decem pártibus major ego sum apud regem, magísque ad me pértinet David, quàm ad te: cur fecísti mihi injúriam, & non mihi nunciàtum est prióri, ut redúcerem regem meum? Dúriùs autem respondérunt viri Judá viris Israël. Capítulo 20. Accidit quoque ut ibi esset vir Bélial, nómine Seba, fílius Bochri: vir Jemíneus: & cécinit búccinâ, & ait: Non est nobis pars in David, neque heréditas in fílio Isaí: revértere in tabernácula tua Israël. Et separàtus est omnis Israël à David, secutúsque est Seba fílium Bochri: viri autem Judá adhæsérunt regi suo, à Jordàne usque Hierúsalem. Cùmque venísset rex in domum suam in Hierúsalem, tulit decem mulíeres concubínas, quas derelíquerat ad custodiéndam domum, & trádidit eas in custódiam, aliménta eis præbens: & non est ingréssus ad eas, sed erant clausæ usque in diem mortis suæ in viduitáte vivéntes. Dixit autem rex Amasæ: Cónvoca mihi omnes viros Judá in diem tértium, & tu adésto præsens. Abiit ergo Amasa, ut convocàret Judam & moràtus est extra plácitum, quod ei constitúerat rex. Ait autem David ad Abísaï.

Digitized by Google

Nunc magis afflictûrus est nos Seba filius Bochri, quàm Absalom: tolle ergo servos dómini tui, & perséquere eum, ne fortè invéniat civitátes munítas, & effúgiat nos. Egréssi sunt ergo cum eo viri Joab, Ceréthi quoque & Pheléthi: & omnes robústi exiérunt de Hierúsalem ad persequéndum Seba filium Bochri. Cùmque illi essent juxta lápidem grandem, qui est in Gábaon, Amàsa véniens occúrrit eis. Porrò Joab vestitus erat túnicâ strictâ ad mensûram hábitûs sui, & désuper accínctus gládio dependénte usque ad ília, in vagína, qui fabricâtus levi motu égredi póterat, & percútere. Dixit ítaque Joab ad Amàsam: Salve mi frater. Et ténuit manu dézterâ mentum Amásæ, quasi ósculans eum. Porrò Amàsa non observàvit gládium, quem habèbat Joab, qui percússit eum in látere & effûdit intestina ejus in terram, & mórtuus est, nec secúndum vulnus appósuit. Joab autem & Abísaï frater ejus persecúti sunt Séba filium Bochri. Intéreà quidam viri, cùm stetíssent juxta cadàver Amásæ de sóciis Joab, dixérunt: Ecce qui esse vóluit pro Joab comes David. Amàsa autem conspérsus sánguine, jacèbat in média via. Vidit hoc quidam vir, quòd subsísteret omnis pópulus ad vidéndum eum, & amòvit Amàsam de via in agrum, operuítque eum vestiménto, ne subsísterent transeúntes propter eum. Amóto ergo illo de via, transibat omnis vir sequens Joab ad persequéndum Séba filium Bochri. Porrò ille transíerat per omnes tribus Israël usque in Abêlam, & in Bethmácha: omnésque viri eléćti congregáti fúerant ad eum. Venérunt ítaque, & oppugnábant eum in Abéla, & in Bethmácha, & circumdedérunt munitiónibus civitàtem, & obséssa est urbs: omnis autem turba, quæ erat cum Joab, moliebâtur destrúere muros. Et exclamàvit múlier sápiens de civitàte: Audite, audite, dícite Joab: Appropínqua huc, & loquar tecum. Qui cùm accessísset ad eam, ait illi: Tu es Joab? Et ille respóndit: Ego. Ad quem sic locûta est: Audi sermónes ancíllæ tuæ. Qui respóndit: Audio. Rursúmque illa: Sermo, inquit, dicebâtur in véteri provérbio: Qui intérrogant, intérrogent in Abéla: & sic perficiébant: Nonne ego sum quæ respóndeo veritàtem in Israël, & tu quæris subvértere civitàtem, & evértere matrem in Israël? Quare præcípitas hereditâtem Dómini? Respóndens Joab, ait: Absit, absit hoc à me: non præcípito, neque demólior: Non se sic habet res, sed homo de monte Ephraïm Seba, filius Bochri cognómine, levàvit manum suam contra regem David: trádite illum solum, & recedêmus à civitâte. Et ait múlier ad Joab: Ecce caput ejus mittêtur ad te per murum. Ingréssa est ergo ad omnem pópulum, & locûta est eis sapiéntèr: qui abscíssum caput Sebæ filii Bochri projecérunt ad Joab: & ille cécinit tubâ, & recessérunt ab urbe, unusquísque in tabernácula sua: Joab autem revérsus est Hierúsalem ad regem. Fuit ergo Joab super omnem exércitum Israël: Banaías autem filius Joíadæ super Cerethæos & Phelethæos. Adûram verò super tribûta: porrò Jósaphat filius Ahílud à commentáriis. Síva autem, scriba: Sadoc verò & Abíathar, sacerdótes. Hiram autem Hiraétes erat sacérdos David. Capit. 21. Facta est quoque fames in diêbus David tribus annis júgitèr: & consúluit David oráculum Dómini. Dixítque Dóminus: Propter Saül, & domum ejus sánguinum, quia occidit Gabaonítas. Vocátis ergo Gabaonítis rex, dixit ad eos. (Porrò Gabaonítæ non erant de filiis Israël, sed relíquiæ Amorrhæórum: filii quippe Israël juravérunt eis, & vóluit Saül percútere eos zelo, quasi pro filiis Israël & Juda.) Dixit ergo David ad Gabaonítas: Quid fáciam vobis? & quod erit vestri piáculum, ut benedicâtis hereditáti Dómini? Dixerúntque ei Gabaonítæ: Non est nobis super argénto & auro quæstio, sed contra Saül, & contra domum ejus: neque vólumus ut interficiâtur homo de Israël. Ad quos rex ait: Quid ergo vultis ut fáciam vobis? Qui dixérunt regi: Virum, qui aurivit nos, & oppréssit iníquè, ita delêre debêmus, ut ne unus quidem resíduus sit de stirpe ejus in cunctis finibus Israël. Dentur nobis septem viri de filiis ejus, ut crucifigâmus eos Dómino in Gábaa Saül, quondam elécti Dómino. Et ait rex: Ego dabo. Pepercítque rex Miphibóseth filio Jónathæ filii Saül, propter jusjurándum, quod fuit inter David & Jonatham filium Saül. Tulit ítaque rex duos filios Respha filiæ Ahía, quos péperit Saúli, Armoni, & Miphibóseth: & quinque filios Michol filiæ Saül, quos genúerat Hadriéli filio Berzélaï, qui fuit de Molàthi, & dedit eos in manus Gabaonitàrum: qui crucifixérunt eos in monte coram Dómino: & cecidérunt hi septem simul occísi in diêbus messis primæ, incipiénte mes-

messióne hórdei. Tollens autem Respha filia Ahïa cilícium, substrávit ibi supra petram, ab inítio messis, donec stilláret aqua super eos de Cœlo: & non dimisit aves laceráre eos per diem, neque béstias per noctem. Et nunciáta sunt David quæ fécerat Respha filia Ahïa, concubína Saül. Et ábiit David, & tulit ossa Saül, & ossa Jónathæ filii ejus à viris Jabes Gálaad, qui furáti fúerant ea de platéa Bethsan, in qua suspénderant eos Philísthiim cùm interfecíssent Saül in Gélboë: & asportávit inde ossa Saül, & ossa Jónathæ filii ejus: & colligéntes ossa eórum qui affixi fúerant, sepeliérunt ea cum óssibus Saül & Jónathæ filii ejus in terra Bénjamin, in látere, in sepúlcro Cis patris ejus: fecerúntque ómnia, quæ præcéperat rex, & repropitiátus est Deus terræ post hæc. Factum est autem rursum prælium Philisthinórum advérsùm Israël, & descéndit David, & servi ejus cum eo, & pugnábant contra Philísthiim. Deficiénte autem David, Jesbíbenob, qui fuit de génere Arápha, cujus ferrum hastæ trecéntas úncias appendébat, & accínctus erat ense novo, nisus est percútere David. Præsidióque ei fuit Abísaï filius Sárviæ, & percússum Philisthæum interfécit. Tunc juravérunt viri David, dicéntes: Jam non egrediéris nobíscum in bellum, ne extínguas lucérnam Israël. Secúndum quoque fuit bellum in Gob contra Philisthæos: tunc percússit Sabóchaï de Husáthi Saph de stirpe Arápha de génere gigántum. Tértium quoque fuit bellum in Gob contra Philisthæos, in quo percússit Adeodátus filius Saltûs polymitárius Bethlehemítes Góliath Gethæum: cujus hastíle hastæ erat quasi liciatórium texéntium. Quartum bellum fuit in Geth: in quo vir fuit excélsus, qui senos in mánibus pedibúsque habébat dígitos, id est, vigínti quátuor, & erat de orígine Arápha. Et blasphemávit Israël: percússit autem eum Jónathas filius Samáa fratris David. Hi quátuor nati sunt de Arápha in Geth, & cecidérunt in manu David, & servórum ejus. ℟. Amen.

Hymnus. Noctis témpus. fol. 257.

Capítula. In die tribulatiónis. fol. 284.

Lauda. Feci judícium & justítiam, Dómine: ne tradas me nocéntibus me. ℣. Excipe servum tuum in bono: ut non calumniéntur mihi supérbi.

Orátio.

Judícium & justítiam doce nos fácere Dómine; quáliter valeámus superbórum calúmnias conculcáre: éxcipe servos tuos in bono, qui sperant in salutáre tuum: quorúmque interióres óculi Christi exspéctant regnum, hos partem habére fácito in consórtio Electórum. ℟. Amen.

Ad Tértiam.

Ecclesiástici Salomônis. *Capítulo* 11.

℟. Deo grátias.

Filii, Miráti sunt ópera Altíssimi solìus, & gloriósa, abscóndita, & invísa ópera illíus. Multi tyránni sedérunt in throno, & insuspicábiles portábunt diadéma. Multi majóres recessérunt valdè, & gloriósi tráditi sunt in manu altérius. Cap. 24. Legem mandávit Móyses in præcéptis justitiárum, & hereditátem dómui Jacob, & Israël promissiónes. Pósuit David púero suo excitáre regem ex ipso fortíssimum, & in throno honóris sedéntem. Cap. 39. Occúlta proverbiórum exquíret, & in abscónditis parabolárum conversábitur. In médio magnatórum sedébit, in conspéctu ómnium judicábit. In terram alienárum géntium transíbit: bona enim & mala in homínibus tentábit. Cor suum dabit ad vigilándum dilúculò ad Dóminum, qui fecit illum, & in conspéctu Altíssimi deprecábitur. Et Dóminus spíritu intelligéntiæ replébit illum: & ipse tamquam imbres mittet elóquia sapiéntiæ, & in oratióne confitébitur Dómino: & ipse dírigit consílium ejus, & disciplínam, & in abscónditis suis consiliábitur. Ipse palam fáciet disciplínam doctrínæ suæ, & in lege testaménti Dómini gloriábitur. ℟. Amen.

Princípium libri Maláchim 3. Regum. *Capítulo* 1.

In illis diébus: Rex David senúerat, habebátque ætátis plúrimos dies: cùmque operirétur véstibus, non calefiébat. Dixérunt ergo ei servi sui: Quærámus dómino nostro regi adolescéntulam vírginem, & stet coram rege, & fóveat eum, dormiátque in sinu suo, & calefáciat dóminum nostrum regem. Quæsiérunt ígitur adolescéntulam speciósam in ómnibus fínibus Israël, & invenérunt Abísag Sunamitem, & adduxérunt eam ad regem. Erat autem puélla pulchra nimis, dormiebátque cum rege, & ministrábat ei, rex verò non cognóvit eam. Adonías autem filius Haggith elevabátur, dicens: Ego regnábo. Fecítque sibi currus & équites, & quinquagínta viros qui cúrrerent ante eum. Nec corrípuit eum pater suus aliquán-

Digitized by Google

quándo, dicens: Quare hoc fecísti? Erat autem & ipse pulcher valdè, secúndus natu post Absalon. Et sermo ejus cum Joab filio Sárviæ, & cum Abíathar sacerdòte, qui adjuvábant partes Adoníæ. Sadoc vero sacérdos, & Banaías filius Joíadæ, & Nathan prophèta, & Sémeï, & Cerethæi, & Phelethæi, & omne robur exércitûs David, non erat cum Adonía. Immolátis ergo Adonías ariétibus & vítulis, & univérsis pínguibus juxta lápidem Zohelech, qui erat vicinus fonti Rogel, vocàvit univérsos fratres suos filios regis, & omnes viros Judá servos regis. Nathan autem prophètam, & Banaìam, & robústos quosque, & Salomònem fratrem suum non vocàvit. Dixit ítaque Nathan ad Bethsabée matrem Salomònis: Num audísti, quòd regnáverit Adonías filius Haggith? & dóminus noster David hoc ignórat? Nunc ergo veni, áccipe consílium à me, & salva ánimam tuam, filiíque tui Salomònis. Vade, & ingrédere ad regem David, & dic ei: Nonne tu dómine mi rex jurásti mihi ancíllæ tuæ, dicens: Quòd Sálomon filius tuus regnàbit post me, & ipse sedèbit in sólio meo? quare ergo regnat Adonías? Et adhuc ibi te loquénte cum rege, ego véniam post te, & complèbo sermónes tuos. Ingréssa est ítaque Bethsabée ad regem in cubículo: rex autem senúerat nimis, & Abísag Sunamitis ministràbat ei: inclinàvit se Bethsabée, & adoràvit regem. Ad quam rex, Quid tibi, inquit, vis? Quæ respóndens, ait: Dómine mi rex, tu jurásti per Dóminum Deum tuum ancíllæ tuæ, Sálomon filius tuus regnàbit post me, & ipse sedèbit in sólio meo. Et ecce nunc Adonías regnat, te, dómine mi rex, ignoránte. Mactàvit boves, & pínguia quæque, & aríetes plúrimos, & vocàvit omnes filios regis. Abíathar quoque sacerdòtem, & Joab príncipem milítiæ: Salomònem autem servum tuum non vocàvit. Verúmtamen dómine mi rex, in te óculi respíciunt totius Israël, ut índices eis, quis sedère débeat in sólio tuo, dómine mi rex, post te. Erítque cúm dormíerit dóminus meus rex cum pátribus suis, érimus ego & filius meus peccatóres. Adhuc illâ loquénte cum rege, Nathan prophèta venit. Et nunciavérunt regi, dicéntes: Adest Nathan prophèta. Cùmque introísset in conspéctu regis, & adorásset eum pronus in terram, dixit Nathan: Dómine mi rex, tu dixísti: Adonías regnet post me, & ipse sédeat super thronum meum? Quia descéndit hódie, & immolàvit boves, & pínguia, & aríetes plúrimos, & vocàvit univérsos filios regis, & príncipes, Abíathar quoque sacerdòtem: illísque vescéntibus, & bibéntibus coram eo, & dicéntibus: Vivat rex Adonías: Me servum tuum, & Sadoc sacerdòtem, & Banaìam filium Joíadæ, & fámulum tuum Salomònem non vocàvit. Numquid à dómino meo rege exivit hoc verbum, & mihi non indicásti servo tuo, quis sessûrus esset super thronum dómini mei regis post eum? Et respóndit rex David, dicens: Vocàte ad me Bethsabée. Quæ cùm fuísset ingréssa coram rege, & stetísset ante eum, juràvit rex, & ait: Vivit Dóminus, qui éruit ánimam meam de omni angústia, quia sicut jurávi tibi per Dóminum Deum Israël, dicens: Sálomon filius tuus regnàbit post me, & ipse sedèbit super sólium meum pro me: sic fáciam hódie. Summissóque Bethsabée in terram vultu, adoràvit regem, dicens: Vivat Dóminus meus rex David in ætérnum. Dixit quoque rex David: Vocàte mihi Sadoc sacerdòtem, & Nathan prophètam, & Banaìam filium Joíadæ. Qui cùm ingréssi fuíssent coram rege, dixit ad eos: Tóllite vobíscum servos dómini vestri, & impónite Salomònem filium meum super mulam meam, & dúcite eum in Gihon: & ungat eum ibi Sadoc sacérdos, & Nathan prophèta in regem super Israël: & canètis búccinâ, atque dicètis: Vivat rex Sálomon. Et ascendètis post eum, & veniètis in Hierúsalem, & sedèbit super sólium meum, & ipse regnàbit pro me: illíque præcípiam ut sit dux super Israël, & super Judam. Et respóndit Banaías filius Joíadæ, regi, dicens: Amen: sic loquâtur Dóminus Deus dómini mei regis. Quómodo fuit Dóminus cum dómino meo rege, sic sit cum Salomòne, & sublímius fáciat sólium ejus à sólio dómini mei regis David. Descéndit ergo Sadoc sacérdos, & Nathan prophèta, & Banaías filius Joíadæ, & Ceréthi, & Pheléthi: & imposuérunt Salomònem super mulam regis David, & adduxérunt eum in Gihon. Sumpsítque Sadoc sacérdos cornu ólei de tabernáculo, & unxit Salomònem: & cecinérunt búccinâ, & dixit omnis pópulus: Vivat rex Sálomon. Et ascéndit univérsa multitûdo post eum, & pópulus canéntium tíbiis, & lætántium gáudio magno, & insónuit terra à clamòre eòrum. Audívit autem Adonías, & omnes qui invitáti fúerant ab eo, jamque convívium finítum erat: sed &

& Joab, audítâ voce tubæ, ait: Quid sibi vult clamor civitàtis tumultuántis? Adhuc eo loquénte, Jónathan filius Abíathar sacerdòtis venit: cui dixit Adonías: Ingrédere, quia vir fortis es, & bona núntians. Respondítque Jónathan Adoníæ: Nequàquam: dóminus enim noster rex David regem constítuit Salomònem: misítque cum eo Sadoc sacerdòtem, & Nathan prophètam, & Banaìam filium Joíadæ, & Ceréthi & Pheléthi, & imposuérunt eum super mulam regis. Unxerúntque eum Sadoc sacérdos, & Nathan prophèta regem in Gihon: & ascendérunt inde lætántes, & insónuit cívitas: hæc est vox, quam audístis. Sed & Sálomon sedet super sólium regni. Et ingréssi servi regis benedixérunt dómino nostro regi David, dicéntes: Amplíficet Deus nomen Salomònis super nomen tuum, & magníficet thronum tuum. Et adoràvit rex in léctulo suo: ínsuper & hæc locùtus est: Benedíctus Dóminus Deus Israël, qui dedit hódie sedéntem in sólio meo, vidéntibus óculis meis. ℟. Amen.

Antíphona 1. Effúnde, Dómine, super inimícos meos iram tuam: & indignátio iræ tuæ apprehéndat eos. Fiat habitátio eòrum desérta: & non intrent in tua justítia. ℣. Deleántur de libro vivéntium: & cum justis non scribántur.

Orátio.

EFfúnde, Dómine, super inimícos meos iram tuam; ut habitatiòne eòrum permanénte desértâ, tandem aliquándo agnóscant locum furòris, & injustítiæ suæ: ut conversiònis illìus ad te áditus páteat in Ecclésia, quia terrénæ civitàtis Hierúsalem perdidérunt auxília. ℟. Amen.

Antíphona 2. Dum congregaréntur omnes simul advérsùm me, ut accíperent ánimam meam, consiliáti sunt. Ego vero in te sperávi, Dómine. ℣. Illúmina fáciem tuam super servum tuum, & salvum me fac in tua misericórdia.

Orátio.

INeffábili Dómine enituísti patiéntiâ; dum congregàta omnis simul advérsùm te infidélium turba, ut accíperent ánimam tuam; nitebántur consíliis, quòd in verbis te cáperent, quem útique Verbum Dei esse nescírent: & ídeo, qui tam potentiáliter vicísti in tuis; glorificàre te dignàre in confessiónibus nostris. ℟. Amen.

Antíphona 3. Dómine retríbue pro me: Dómine misericórdia tua in ætérnum: ópera mánuum tuàrum ne despícias. ℣. Confiteántur tibi Dómine omnes reges terræ: qui audiérunt ómnia verba oris tui.

℟. Ecce non est auxílium mihi, & dilécti mei recessérunt à me: suscitàtus falsíloquus advérsùs fáciem meam P. Contradícens mihi fréndùit in me déntibus suis. ℣. Facta est heréditas mea mihi tamquam leo in silva: dedit contra me adversárius vocem suam. P. Contradícens mihi.

Preces. Miserère, & parce, cleméntíssime Dómine, pópulo tuo; P. Quia peccávimus tibi. ℣. De Crucis throno áspice nos míseros, & passiònum compedítos vínculis; nostris absólve, Redémptor, supplíciis; P. Quia. ℣. Passus flagélla, & Crucis injúriam, persequutòrum sústinens convícia, dona delíctis nostris pœniténtiam; P. Quia. ℣. Qui justus judex, malè judicàtus es, & pœnas Crucis suscepísti ínnocens; tu nos à pœnis nostris salva rédimens; P. Quia. ℣. Vox tua Patrem pro nobis expóstulet, quæ silens fuit olim ante júdicem, ut te regnánte perfruàmur Dómino; P. Quia.

Hymnus. O Nazarène. fol. 144.

Capítula.

SUrge Deus, & júdica terram: ut qui cunctis dominàris Géntibus, jam resurrexísse credàris, à quibus es crucifíxus: quo sibi utérque pópulus charitàte conséntiat; dum circumcisiònem & præpútium nexu fidei christiánæ adglómeres.

Pater noster.

Ad Sextam.

Léctio libri Hieremíæ Prophétæ. *Capítulo 3.* ℟. Deo grátias.

VErbum quod factum est ad Hieremìam à Dómino, dicens: Numquid vidísti quæ fécerit adversátrix Israël? ábiit sibímet super omnem montem excélsum, & sub omni ligno frondóso, & fornicàta est ibi. Et dixi, cùm fecísset hæc ómnia: Ad me revértere: & non est revérsa. Et vidit prævaricátrix soror ejus Juda, quia pro eo, quòd mœchàta esset adversátrix Israël, dimisíssem eam, & dedíssem ei libéllum repúdii: & non tímuit prævaricátrix Juda soror ejus, sed ábiit, & fornicàta est étiam ipsa. Et facilitàte fornicatiònis suæ contaminàvit terram, & mœchàta est cum lápide & ligno. Et in ómnibus his non est revérsa ad me prævaricátrix soror ejus Juda in toto corde suo, sed in mendácio, ait Dóminus. Et dixit Dómi-

minus ad me: Justificàvit ánimam suam aversátrix Israël, comparatiòne prævaricatrícis Judá. Vade, & clama sermónes istos contra Aquilònem, & dices: Revértere aversátrix Israël, ait Dóminus, & non avértam fáciem meam à vobis: quia sanctus ego sum, dicit Dóminus, & non iráscar in perpétuum. Verúmtamen scito iniquitàtem tuam, quia in Dóminum Deum tuum prævaricàta es: & disperdísti vias tuas aliénis sub omni ligno frondóso, & vocem meam non audísti, ait Dóminus. Convertímini filii reverténtes, dicit Dóminus. ℟. Amen.

Antíphona 1. Ad Dóminum cum tribulárer clamávi: & exaudìvit me. Dómine líbera ánimam meam à lábiis iníquis, & à língua dolósa.

Orátio.

AD te Dóminum, dum tribulâmur clamâmus: ut nos à lábiis iníquis líberes, & à língua dolósa tu es: nec blandiéntibus iniquitàtem nos humílies; nec recéssum à veritàte suadéntibus, adsénsum nostrum incúrves. ℟. Amen.

Antíphona 2. Discérne causam meam Dómine de gente non sancta: ab hómine iníquo & dolóso líbera me. ℣. Quare tristis es ánima mea? & quare contúrbas me? Spera in Deo, quóniam adhuc confitèbor illi: salutàre vultûs mei, & Deus meus.

Orátio.

DEI Patris Unigénite Fili, qui passiòne tuâ discérnis causam pópuli tui à grege insatiábilis inimíci; discérne causam nostram à gente non sancta per passiònis tuæ poténtiam: ut tu solus in causa Ecclésiæ tuæ agnoscàris; qui te voluísti fieri prétium nostræ redemptiònis. ℟. Amen.

Antíphona 3. In Deo laudàbo verbum, in Dómino laudàbo sermònem: in Dómino speràbo, non timèbo quid mihi fáciat homo. ℣. Dóminus mihi adjùtor: & ego despíciam inimícos meos.

℟. Circumdedérunt me inimíci mei sicut apes ceram, & exarsérunt in me sicut ignis in spinis. P. Tamquam cúmulus arénæ impúlsus sum ut cáderem: & Dóminus suscèpit me. ℣. Quasi rupto muro & apértâ jánuâ inruérunt super me: & ad meas misérias evolúti sunt. P. Tamquam.

Preces. Exáudi, Dómine, preces nostras, P. Et miserère nobis. ℣. Cruci affixe, & morti adjudicàte, P. Et. ℣. Qui móriens redemísti sæculum, P. Et. ℣. Ut salvàti per Crucem transire possímus, P. Et. ℣. Mors nobis tua vitam ætérnam cónferat, P. Et miserère.

Hymnus. O Nazarène. fol. 144.

Orátio.

REspice Dómine, pópulum tuum; & super odiéntes te exaltàre magníficus: ac eos, qui advérsùm fidéles tuos declinàre festínant, in præcípitem verte ruinam: ut confúsi & turbáti, te solum altíssimum in omni terra Dóminum recognóscant.

Pater noster.

Ad Vésperum.

Lauda. Sol agnòvit occásum suum. Pósuit ténebras, & facta est nox.

Antíphona. Eripe me Dómine ab hómine malo: à viro iníquo líbera me. Psalmus 139.

Lauda. Vidérunt me, & movérunt cápita sua: ádjuva me, Dómine Deus meus. ℣. Dómine Deus salùtis meæ, in die clamávi, & nocte coram te.

Hymnus. Verbum Patris. fol. 252.

Capítula.

MUltæ sunt, Dómine, iniquitátes nostræ; sed tu, Dómine, qui es retribùtor justíssimus, delícta nostra dele propítius: vide ejulántium láchrymas: captívis occúrre restitùtor egrégius: &, qui in diêbus istis ad te de transgressiónibus véniam póstulant, non te severíssimum repériant júdicem; sed mitem se gáudeant invenísse patrem & dóminum.

Pater noster.

Benedíctio.

DEus, apud quem est misericórdia copiósa, efficiat nos sibi per gémitum vasa mundíssima. ℟. Amen. Quique est indeficiens divinitàtis natûra, ipse spirituálibus delíciis refíciat infirmitàtem nostram. ℟. Amen. Ut corda nostra eum semper esúriant atque sítiant, ad quem vota nostræ abstinéntiæ clamant. ℟. Amen.

Lauda. Feci judícium & justítiam. fol. 296.

SABBATO.

Ad Matutìnum.

Antíphona. Tu autem, Dómine. Psalmus 3.

Orátio. Quamvis. fol. 141.

Antíphona 1. Multùm peregrinàta est ánima mea. Cum his qui óderant pacem, eram pacíficus: dum loquèbar illis, impugnábant me gratis. ℣. Ad Dóminum cum tribulárer clamávi, & exaudívit me.

Orátio.

MUltùm peregrinántem ánimam nostram in tabernáculis Cedar, tu Christe,

Tt lux

lux vera justítiæ, peccatôrum nostrôrum ténebras éxue: & sanctæ claritâtis tuæ lucem perfúnde; ut in hoc mundo cum odiéntibus pacem pacífici, & in futúro sæculo cum fíliis Hierúsalem, sanctâ confœderante concórdiâ, mereâmur esse beáti. ℟. Amen.

Antíphona 2. Júdica me Deus, & discérne causam meam de gente non sancta: ab hómine iníquo & dolóso líbera me. ℣. Quia tu es Deus meus, & fortitûdo mea: quare me repulísti? & quare tristis incèdo, dum affligit me inimicus?

Orátio.

CHriste Dei Fílius, discérne causam nostram de gente non sancta per passiònem tuam: ut tu solus sis in causa nostra defénsor; qui pro nobis passus es sepultûram. ℟. Amen.

Antíphona 3. Adjûtor & suscéptor meus tu es, Deus: ne discédas à me. In adjutórium meum inténde, Dómine: ad adjuvándum me festina. ℣. Confundántur, & revereántur inimíci mei: qui quærunt ánimam meam.

Orátio.

ADjûtor, & suscéptor noster Dómine, in adjutórium nostrum inténde; ut, qui passiónibus tuis votis sinceríssimis anhelâmus, adjutôrem te nostrum in ipsis nostris conátibus sentiámus. ℟. Amen.

℟. Deus Israël, propter te sustínui impropérium: opérui reveréntiâ fáciem meam. Extráneus factus sum frátribus meis, & hospes fíliis matris meæ. P. Quóniam zelus domûs tuæ comêdit me. ℣. In multitúdine misericórdiæ tuæ exáudi me, in veritâte salûtis tuæ. P. Quóniam.

Orátio.

CHriste Dei Fili, quem zelus domûs Dei, Ecclésiæ vidélicet Patris tui, comêdit; dum iníqua geréntes de ea funículo audácter expéllis; ab ómnium nos funículo iniquitâtum absólve; atque in médio domûs tuæ dignè habitâre concède: quò & ipsi domus tibímet spirituâlis effécti, à te mereâmur cœlitùs laureári. ℟. Amen.

IN LAUDIBUS.

Antíphona. Cor mundum crea in me Deus, & spíritum rectum ínnova in viscéribus meis. Psalmus 50.

Orátio. Cordis nostri. fol. 210.

Cánticum. Sana me, Dómine. fol. 259.

Matutinárium.

Audítam fac mihi manè misericórdiam tuam, quia in te sperávi, Dómine. ℣. Demónstra mihi viam, in qua ámbulem; quia ad te, Dómine, levávi ánimam meam.

Lauda. In sanctis ejus.

Léctio libri Maláchim Regum 3. *Capít.* 2.

℟. Deo grátias.

IN illis diêbus: Sálomon sedit super thronum David patris sui, & firmâtum est regnum ejus nimis. Et ingréssus est Adonías fílius Aggith ad Bethsabée matrem Salomônis. Quæ dixit ei: Pacificúsne est ingréssus tuus? Qui respóndit: Pacíficus. Addidítque: Sermo mihi est ad te. Cui ait: Lóquere. Et ille: Tu, inquit, nosti, quia meum erat regnum, & me præposúerat omnis Israël sibi in regem: sed translâtum est regnum, & factum est fratris mei: à Dómino enim constitûtum est ei. Nunc ergo petitiònem unam precor à te; ne confúndas fáciem meam. Quæ dixit ad eum: Lóquere. Et ille ait: Precor ut dicas Salomóni regi (neque enim negâre tibi quicquam potest) ut det mihi Abísag Sunamìtem uxôrem. Et ait Bethsabée: Benè, ego lóquar pro te regi. Venit ergo Bethsabée ad regem Salomônem, ut loquerêtur ei pro Adonía: & surréxit rex in occúrsum ejus, adorâvit eam, & sedit super thronum suum: positúsque est thronus matri regis, quæ sedit ad déxteram ejus. Dixítque ei: Petitiònem unam párvulam ego déprecor à te; ne confúndas fáciem meam. Et dixit ei rex: Pete mater mea: neque enim fas est ut avértam fáciem tuam. Quæ ait: Detur Abísag Sunamitis Adoníæ fratri tuo uxor. Respondítque rex Sálomon, & dixit matri suæ: Quare póstulas Abísag Sunamitem Adoníæ? Póstula ei & regnum: ipse est enim fratrer meus major me: &* habet Abíathar sacerdôtem, & Joab filium Sárviæ. Jurâvit ítaque rex Sálomon per Dóminum, dicens: Hæc fáciat mihi Deus, & hæc addat, quia contra ánimam suam locûtus est Adonías verbum hoc. Et nunc vivit Dóminus qui firmâvit me, & collocâvit me super sólium David patris mei, & qui fecit mihi domum, sicut locûtus est, quia hódie occidêtur Adonías. Misítque rex Sálomon per manum Banaíæ filii Joiadæ, qui interfêcit eum, & mórtuus est. Abíathar quoque sacerdóti dixit rex: Vade in Anathoth ad agrum tuum, équidem vir mortis es: sed hódie te non interficiam, quia portásti arcam Dómini Dêi coram David patre meo, & sustinuísti labôrem in ómnibus, in quibus laborâvit pater meus. Ejécit ergo Sálomon Abíathar, ut non esset sacérdos Dómini, ut implerêtur sermo

Dó-

Digitized by Google

Dómini, quem locûtus est super domum Heli in Silo. Venit autem núncius ad Salomônem, quòd Joab declinásset post Adoniam, & post Salomônem non declinásset: fugit ergo Joab in tabernáculum Dómini, & apprehéndit cornu altàris. Nunciatúmque est regi Salomóni, quòd fugísset Joab in tabernáculum Dómini, & esset juxta altàre: misítque Sálomon Banaìam filium Joíadæ, dicens: Vade, intérfice eum. Et venit Banaías ad tabernáculum Dómini, & dixit ei: Hæc dixit rex, egrédere. Qui ait: Non egrédiar, sed hic móriar. Renunciàvit Banaías regi sermônem, dicens: Hæc locûtus est Joab, & hæc locûtus est mihi. Dixítque ei rex: Fac, sicut locûtus est, & intérfice eum, & sépeli, & amovèbis sánguinem innocéntem, qui effûsus est à Joab, à me, & à domo patris mei. Et reddet Dóminus sánguinem ejus super caput ejus, quia interfècit duos viros justos, melioresque se: & occidit eos gládio, patre meo David ignoránte, Abner filium Ner príncipem milítiæ Israël, & Amàsam filium Jether príncipem exércitûs Judá: & revertêtur sanguis illôrum in caput Joab, & in caput séminis ejus in sempitérnum. David autem & sémini ejus, & dómui, & throno illìus sit pax usque in ætérnum à Dómino. Ascéndit ítaque Banaías filius Joíadæ, & aggréssus eum, interfècit: sepultúsque est in domo sua in desérto. Et constítuit rex Banaìam filium Joíadæ pro eo super exércitum, & Sadoc sacerdôtem pósuit pro Abíathar. Misit quoque rex, & vocàvit Sémeï. Dixítque ei: Ædífica tibi domum in Hierúsalem, & hábita ibi: & non egrediéris inde huc atque illuc. Quacúmque autem die egréssus fúeris, & transiéris torréntem Cedron, scito te interficiéndum: sanguis tuus erit super caput tuum. Dixítque Sémeï regi: Bonus sermo: sicut locûtus est dóminus meus rex, sic fáciet servus tuus. Habitàvit ítaque Sémeï in Hierúsalem diébus multis. Factum est autem post annos tres, ut fúgerent servi Sémeï ad Achis filium Maácha regem Geth: nunciatúmque est Sémeï, quòd servi ejus issent in Geth. Et surréxit Sémeï, & stravit ásinum suum: ivítque ad Achis in Geth ad requiréndum servos suos, & addúxit eos de Geth. Nunciàtum est autem regi Salomóni, quia isset Sémeï in Geth de Hierúsalem, & rediísset. Et mittens vocàvit eum, dixítque illi: Nonne testificàtus sum tibi per Dóminum, & prædíxi tibi: Quacúmque die egréssus fúeris huc & illuc, scito te esse moritûrum? Et respondísti mihi: Bonus sermo, quem audívi. Quare ergo non custodísti jusjurándum Dómini, & præcéptum quod præcéperam tibi? Dixítque rex ad Sémeï: Tu nosti omne malum, cujus tibi cónscium est cor tuum, quod fecísti David patri meo: réddidit Dóminus malítiam tuam in caput tuum. Et rex Sálomon benedíctus, & thronus David erit stábilis coram Dómino usque in sempitérnum. Jussit ítaque rex Banaíæ filio Joíadæ: qui aggréssus, percússit eum, & mórtuus est. Regum 3. cap. 3. Confirmàtum est ígitur regnum in manu Salomônis, & affinitàte conjúnctus est Pharaóni regi Ægypti: accépit namque fíliam ejus, & addúxit in civitàtem David, donec complèret ædificans domum suam, & domum Dómini, & murum Hierúsalem per circúitum. Attamen pópulus immolàbat in excélsis: non enim ædificàtum erat templum nómini Dómini usque in diem illum. Diléxit autem Sálomon Dóminum, ámbulans in præcéptis David patris sui. ℟. Amen.

Hymnus. Noctis tempus. fol. 257.

Capítula.

Cognóscant gentes Christe, quòd nomen sit tibi Dóminus, pro quibus es patíbulo crucis adpénsus: quosque ignávia ignorántiæ dedit, sciéntia restítuat conditóri: ut fidei convertántur constántiâ; & spe læténtur in glória.

Pater noster.

Lauda. Feci judícium & justítiam. fol. 296.

Ad Tértiam.

Ecclesiástici Salomônis. *Capítulo* 1.

℟. Deo grátias.

Fili, Timor Dómini glória est, & gloriátio, & lætítia, & corôna exultatiónis. Timor Dómini delectàbit cor, & dabit lætítiam, & gáudium in longitúdinem diérum. Timénti Dóminum benè erit in extrémis, & in die defunctiònis suæ benedicêtur. Diléctio Dei honorábilis sapiéntia. Quibus autem apparúerit in visu, díligunt eam in visiône, & in agnitiône magnálium suôrum. Inítium sapiéntiæ, timor Dómini, & cum fidélibus in vulva concreàtus est, & cum eléctis féminis gráditur. Concupísce sapiéntiam, & Deus præbèbit illam tibi: sapiéntia enim & disciplina timor Dómini: & quod beneplácitum est illi, fides, & mansuetûdo, adimplébit thesáuros illius. Audi fi-

fili, & súscipe verba intelléctus, & ne abjícias consílium meum. Mitte pedem tuum in compédibus illius, & in torque ejus tuum collum. Qui audit illam, júdicat pópulos: & qui intuétur illam permanébit confidéntèr. ℟. Amen.

Léctio libri Maláchim, 3. Regum. *Capítulo* 3. ℟. Deo grátias.

IN illis diébus: Appáruit Dóminus Salomóni per sómnium nocte, dicens: Póstula quod vis ut dem tibi. Et ait Sálomon: Tu fecísti cum servo tuo David patre meo misericórdiam magnam, sicut ambulávit in conspéctu tuo in veritáte, & justítia, & recto corde tecum: custodísti ei misericórdiam tuam grandem, & dedísti ei fílium sedéntem super thronum, sicut est hódie. Et nunc Dómine Deus tu regnáre fecísti servum tuum pro David patre meo: ego autem sum puer párvulus, & ignórans egréssum & intróitum meum. Et servus tuus in médio est pópuli, quem elegísti, pópuli infiníti, qui enumerári, & supputári non potest præ multitúdine. Dabis ergo servo tuo cor dócile, ut pópulum tuum judicáre possit, & discérnere inter bonum & malum: quis enim potest judicáre pópulum istum, pópulum tuum hunc multum? Plácuit ergo sermo coram Dómino, quòd Sálomon postulásset hujuscémodi rem. Et dixit Dóminus Salomóni: Quia postulásti verbum hoc, & non petísti tibi dies multos, nec divítias, aut ánimas inimicórum tuórum, sed postulásti tibi sapiéntiam ad discernéndum judícium: ecce feci tibi secúndùm sermónes tuos, & dedi tibi cor sápiens & intélligens, in tantum ut nullus ante te símilis tui fúerit, nec post te surrectúrus sit. Si autem ambuláveris in viis meis, & custodíeris præcépta mea, & mandáta mea, sicut ambulávit pater tuus, longos fáciam dies tuos. Igitur evigilávit Sálomon, & intelléxit quòd esset sómnium: cùmque venísset Hierúsalem, stetit coram arca fœderis Dómini, & óbtulit holocáusta, & fecit víctimas pacíficas, & grande convívium univérsis fámulis suis. Tunc venérunt duæ mulíeres meretríces ad regem, steterúntque coram eo, quarum una ait: Obsecro, mi dómine: ego & múlier hæc habitabámus in domo una, & péperi apud eam in cubículo. Tértiâ autem die postquam ego péperi, péperit & hæc: & erámus simul, nullúsque álius nobíscum in domo, excéptis nobis duábus. Mórtuus est autem fílius mulíeris hujus nocte: dórmiens quippe oppréssit eum. Et consúrgens intempéstæ noctis siléntio, tulit fílium meum de látere meo ancíllæ tuæ dormiéntis, & collocávit in sinu suo: suum autem fílium, qui erat mórtuus, pósuit in sinu meo. Cùmque surrexíssem manè, ut darem lac fílio meo, appáruit mórtuus: quem diligéntiùs íntuens clarâ luce deprehéndi non esse meum quem genúeram. Respondítque áltera múlier: Non est ita ut dicis, sed fílius tuus mórtuus est, meus autem vivit. E contrário illa dicébat: Mentíris: fílius quippe meus vivit, & fílius tuus mórtuus est. Atque in hunc modum contendébant coram rege. Tunc rex ait: Hæc dicit, Fílius meus vivit, & fílius tuus mórtuus est. Et ista respóndit, Non, sed fílius tuus mórtuus est, meus autem vivit. Dixit ergo rex: Afférte mihi gládium. Cùmque attulíssent gládium coram rege, Divídite, inquit, infántem vivum in duas partes, & date dimídiam partem uni, & dimídiam partem álteri. Dixit autem múlier, cujus fílius erat vivus, ad regem: (commóta quippe sunt víscera ejus super fílio suo:) Obsecro, dómine, date illi infántem vivum, & nolíte interfícere eum. E contrário illa dicébat: Nec mihi, nec tibi sit, sed dividátur. Respóndit rex, & ait: Date huic infántem vivum, & non occidátur: hæc est autem mater ejus. Audívit ítaque omnis Israël judícium quod judicásset rex, & timuérunt regem, vidéntes sapiéntiam Dei esse in eo ad faciéndum judícium. ℟. Amen.

Antíphona 1. Deus meus ne elongéris à me: Deus meus in adjutórium meum inténde. ℣. Deus in te sperávi, Dómine non confúndar in ætérnum.

Orátio.

DEus noster, ne elongéris qui longè factus es à persecutóribus tuis: ut tu solus in adjutórium nostrum respícias, qui in Cruce tua potestátes hujus mundi triúmphas. ℟. Amen.

Antíphona 2. Acuérunt línguas suas, sicut serpéntes: venénum áspidum sub lábiis eórum. ℣. Qui cogitavérunt malítias in corde suo: totâ die constituébant prælia.

Orátio.

ERipe, Dómine, gregem pópuli tui à láqueis viri iníqui: ut, passiónis tuæ circumfúlti præsídio, nec hóminem inimícum simplícitas Christiána incúrrat; nec línguæ dolósæ in causis fidei, jácula pertiméscat. ℟. Amen.

An-

Antíphona 3. Líbera me, Dómine, de ore leónis: & à córnibus unicórnium humilitátem meam. ℣. Narrâbo nomen tuum frátribus meis: in médio ecclésiæ laudâbo te.
℟. O vos omnes, qui transîtis per viam, aspícite, & vidète si est dolor sicut dolor meus: quia circumdedérunt me úndique, & captivum duxérunt; P. Et non est qui consolêtur, nisi tu, Deus. ℣. Circumdedérunt me inimíci mei sicut apes ceram, & exarsérunt sicut ignis in spinis; P. Et non est.
Preces. Verus Dei Fílius Christe, P. Exáudi: pópulo supplicánti miserère. ℣. Qui triúmpho Crucis tuæ salvásti solus orbem, tu cruôris tui pœnâ nos líbera, P. Et exáudi. ℣. Qui móriens mortem damnas, resúrgens vitam præstas, sústinens pro nobis pœnam indébitam, P. Et exáudi. ℣. Passiônis tuæ dies celebrêmus indémnes, ut per hoc dulcêdo tua nos fóveat, P. Et exáudi. ℣. Pro quibus passus es crucem, non permíttas perîre; sed per crucem duc ad vitam perpétuam, P. Et exáudi.
Hymnus. O Nazarène. fol. 144.

Capítula.

EXaltâre, Dómine, qui júdicas terram: &, qui ultiònem reddis supérbis, pietâtis medèlam impertire redémptis: & ipse prærogа misericórdiam reis, qui pro nobis es Cruci adjudicâtus ab ímpiis.
Pater noster.

Ad Sextam.

Lectio Ezechiêlis Prophétæ. *Capít.* 36.
℟. Deo grátias.

HÆc dicit Dóminus: Tollam vos de géntibus, & congregâbo vos de univérsis terris, & addûcam vos in terram vestram. Et effúndam super vos aquam mundam, & emundabímini ab ómnibus iniquitátibus vestris, & ab univérsis idólis vestris mundâbo vos. Et fáciam vos, ut in præcéptis meis ambulètis, & judícia mea custodiàtis: ut sit signum inter me & vos, & sciàtis quia ego sum Dóminus Deus vester.
℟. Amen.
Antíphona 1. Tollam vos de géntibus, & congregâbo vos de univérsis terris. Et effúndam super vos aquam mundam. ℣. Audi pópulus meus, & lóquar: Israël, & testificâbor tibi: Deus Deus tuus sum ego.

Orátio.

EFfúnde, Dómine, super nos aquam mundam, quâ in omne sæculum erexísti Ecclésiam tuam: ut, quos ex géntibus, vidélicet de univérsis terris, in eam adglómeras, regnum eis tuum usquequâque concêdas. ℟. Amen.
Antíphona 2. Fáciam vos ut in præcéptis meis ambulètis, & judícia mea custodiàtis; ut non patiámini ultra oppróbrium famis in géntibus. ℣. Audite hæc omnes gentes: áuribus percípite, qui habitàtis orbem.

Orátio.

FAc nos, Dómine, in præcéptis ambulâre, & judícia tua custodire: ut, qui malòrum famélico ore sæpè conlídimur, protectiònis tuæ déxteræ conátu liberêmur. ℟. Amen.
Antíphona 3. Lex Dómini immaculâta, convértens ánimas: testimónium Dómini fidèle, sapiéntiam præstans párvulis.

Orátio.

LEx tua inreprehensíbilis convértat ánimas nostras: & testimónium tuum fidèle præstet párvulis sapiéntiam: tuæ quoque justítiæ corda nostra lætíficent, non contrístent; tuúmque præcéptum óculos méntium nostrârum illúminet. ℟. Amen.
℟. Ecce per omnes sémitas páscua eòrum: non esúrient, neque sítient; P. Sed misericórdiam suam éxhibet eis Dóminus Deus eòrum. ℣. Vide, Hierúsalem, congregátos filios tuos, quia non percutiéntur ab æstu usque ad solem; P. Sed misericórdiam.
Preces. Dicàmus omnes: Miserère, Dómine, & exáudi nos. P. Quia ℣. Jugum grave premit plebem; & non est, qui éruat nisi tu, Dómine. P. Quia. ℣. Peccâta nostra nos incúrvant, & flagéllant; sed tu, Dómine, líbera. P. Quia. ℣. Vastáti sumus & turbáti à géntibus; sed tu, Dómine defénde nos. P. Quia. ℣. Cor contrítum & humiliàtum ne spernas; sed lætum fácias. P. Quia. ℣. Dispérsi sumus: ne à béstiis abigâmur; sed jam rédime, Dómine. P. Quia. ℣. Furôrem tuum fac placâtum propter pópulum humiliàtum. P. Quia. ℣. Ululàtum plebis audi clemens, & réspice, Dómine, quos redemísti sánguine. P. Quia.
Hymnus. O Nazarène. fol. 144.

Capítula.

HYmnum novum, & dulce cánticum, ac tuæ laudis præcónium, Dómine, crebrò nos tibi fácito adclamâre: ut in páscua vitæ, id est, super aquam refectiònis educándo convértas: ut non esuriàmus nec sitiàmus in ætérnum; dum pedes nostros in sémitis tuis grátiâ tuâ féceris esse firmíssimos.
Pater noster.

In

Digitized by Google

In Ramis palmárum ingrediénte Véspera.
Lauda. Illúmina, Dómine, vultum tuum super nos servos tuos; P. Et doce eos justificatiónes tuas. ℣. Declarátio sermónum tuórum illúminet eos, & intelléctum det párvulis. P. Et doce eos.

Orátio.

Illúmina Dómine vultum tuum super nos, ut declarátio sermónum tuórum corda illúminet nostra; & intelléctus péctora enútriat parvulórum: ut, dum mandáta tua concupíscimus, sapiéntiæ & intelléctûs spíritum corde patefácto sumámus. ℟. Amen.
Antíphona. Benedícti Patris mei, veníte: P. Percípite regnum, quod præparátum est vobis ab inítio sæculi. ℣. Magnificáte Dóminum mecum: & exaltémus nomen ejus in unum.
Lauda. Vos estis genus eléctum, regále sacerdótium, gens sancta, pópulus acquisitiónis. ℣. Veníte filii, audíte me: timórem Dómini docébo vos.

Hymnus.

Vocáris ad vitam, Sacrum Dei Genus;
Creátor asciscens, amat quæ cóndidit:
Redémptor áttrahit benígnò spíritu;
Veníte, dicit, vester unus sum Deus.
Damnatiónis vos jugum pressit grave;
Collum dedístis pónderi nequítiæ;
Os tranquillávit guttur, & perníciês;
Substáte, quicquid áffluit, totum ruit.
Prorsus relícto claritátis lúmine
Ingens chaos vos péssimè conclúserat:
Locus Beatitúdinis jam non erat;
Cruénta terra quà re mors intráverat.
En, mitis ádveni, creans, & récreans, Deus:
Potens, infirmitátis párticeps vestræ
Valénter vos feram, concúrrite;
Ut jam recéptet vos ovíle gáudii.
Signo crucis frons prænotêtur índito:
Aures, & os perfúsa signet únctio:
Præbête díctis cordis aurem: vívidum
Confessiónis personáte cánticum.
Omnes novo estóte læti nómine:
Omnes novæ sortis fovet heréditas:
Nullus manébit servus hosti súbditus:
Eritis unius Dei regnum manens.
Honor sit ætérno Deo, sit glória
Uni Patri, ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu; quæ Trínitas perénniter
Vivit potens in sæculórum sæcula.
Amen.

Capítula.

Deus, qui ad judícium cum Sanctis ómnibus vénies, & tamen nunc in grémio matris Ecclésiæ fácis per fidem pópulos habitáre unánimes; súscipe precem famíliæ tuæ, & bénedic hereditáti tuæ: injúnge, ut & renátis jam nobis ómnibus per aquam & Spíritum Sanctum sit remíssio peccatórum; & his qui sacraméntis fidei initiántur, perféctæ credulitátis imprimátur mystérium: quò & in nobis & in illis ita veræ fidei sacraménta fructíficent, ut tu, solus sacramentórum ipsórum auctor, in nobis nunc & in ætérnum solus exúltes.
Pater noster.

Benedíctio.

Deus, qui Ecclésiam suam ditat multíplici fœcunditáte credéntium, & regenerátis suam præbeat grátiam, & regeneratúris concédat, ut ad sanctæ fidei consummáta pervéniant mystéria. ℟. Amen. Sit utrorúmque plena salvátio, qui Christianórum est vera redémptio. ℟. Amen. Ut in illo & credéntes habeátis vitam, & cum creditúris gáudia possideátis cœléstia. ℟. Amen.
Lauda. Pater, clarífica me claritáte, quam hábui apud te, priúsquam mundus fieret. ℣. Declarátio sermónum tuórum illúminat: & intelléctum dat párvulis.

Orátio.

Declarátio sermónum tuórum illúminans, Dómine, corda & intelléctum, péctora enútriat párvula: ut, dum mandáta tua concupíscimus, sapiéntiæ & intelléctûs spíritum corde patefácto sumámus. ℟. Amen.
Lauda. Hæc est generátio quæréntium Dóminum, requiréntium fáciem Dei Jacob. ℣. Dómini est terra, & plenitúdo ejus: orbis terrárum, & univérsi, qui hábitant in eo.

Orátio.

Ædífica Dómine super aquam refectiónis plebem, quam formásti per aquam baptísmatis: ut legálibus inebriáta doctrínis, illic nostrum incípiat desidérium, ubi te dare ætérnum promíttis præmium Beatórum. ℟. Amen.
Lauda. Inquiréntes Dóminum non deficient ab omni bono. Veníte filii, audíte me: timórem Dómini docébo vos. ℣. Magnificáte Dóminum mecum: & exaltémus nomen ejus in unum.

Orátio.

Inquiréntes te, Dómine, dignánter exáudi, atque ut in te laudétur ánima nostra, pro-

propítius indúlator impérti : & quia juxta es iis , qui tribuláto sunt corde , aurem tuam ad contritiònem nostri spíritûs pande ; & ad pacem , quæ exsúperat omnem sensum , córpora nostra & corda convérte. ℟. Amen.

IN DOMINICO RAMIS PALMARUM.

Ad Matutínum.

Hymnus. Ætérne rerum. fol. 3.

Orátio.

DOmine Deus Pater omnípotens , inspirâtor precum , teque invocántium velox auditor , voci nostræ , orâmus , clementiæ tuæ aurem appòne ; & nostròrum víncula peccáminum poténti miseratiòne dissólve: ac , sicut nos gallòrum canóribus ad matutíni grátiam próvocas consúrgere , & prophetáli vaticínio in lucem géntium únicæ redemptiònis prænúncias ; ita nunc navigántibus nobis intúitu supérno adsíste. Sic, quæsumus, famulátûs nostri vota suscípias : ut ad lucem lucis abundánti nos misericórdiâ sublevándo perdûcas. ℟. Amen.

Antíphona. Super pópulum tuum , Deus , salus tua & benedíctio. Psalmus 3.

Antíphona. Cor mundum crea in nos Deus: & spíritum rectum ínnova in viscéribus meis. Psalmus 50.

Antíphona. In umbra alàrum tuàrum sperâmus , Deus , donec tránseat à nobis iniquitas. Psalmus 56.

Orátio.

DOmine Deus , apud quem confiténtes medèlam salûtis invéniunt ; dele piaculòrum vúlnera de córdibus hóminum ; & osténde super nos cleméntiæ tuæ claríssimum vultum ; tuúmque clamóribus súpplicum inclína sanctum auditum : Effúnde méntibus nostris tuæ grátiæ donum ; & concède postulántibus remédium quæsitum : ac qui ad impendéndum débitum nostræ servitûtis consúrgimus ; effúnde benedictiònis & salûtis abundántiam super pópulum tuum : ac dele misèricors scelus contráctum ; & fac nos esse lìberos à reátu facinorum : audi gémitus pœniténtium ; largire indulgéntiæ fructum ; & clamóribus pulsántium fidélium concède síngulis suffrágium postulátum. ℟. Amen.

Antíphona 1. Annunciábitur Dómino generátio ventûra. P. Et annunciábunt justítiam ejus pópulo , qui nascètur , quem fecit Dóminus. ℣. Narrâbo nomen tuum frátribus meis : in médio Ecclésiæ laudàbo te.

Orátio.

ECce , Dómine , ventûram , quam prædíxit olim generatiònem Prophèta ; quæ útique per fidem cucúrrit , ut ad te véniat: Súscipe ergo eam : ut perfectiòne salutáris lavácri tincta , ætérnæ Hierúsalem nóbiscum possídeat gáudia infiníta. ℟. Amen.

Antíphona 2. Reminiscéntur , & convertèntur ad Dóminum univérsi fines terræ ; & adorábunt in conspéctu ejus omnes pátriæ géntium. ℣. Edent páuperes , & saturabúntur : & laudábunt Dóminum , qui requírunt eum : vivit cor eòrum in sæculum sæculi.

Orátio.

CHriste , qui propter incredulitàtem relínquens pópulum Synagógæ , innúmeram tibi plebem Ecclésiæ ex ómnibus géntibus ampliásti : imple quod prophetáli vaticínio prædixísti ; ut reminiscántur , & convertántur ad te Deum univérsi fines terræ, adoréntque te omnes pátriæ géntium ; qui solus salvásti útique mundum : Súscita ergo tibi fílios credulitàtis , ex Circumcisiòne & Præpútio veniéntes : ut & quot véniunt , pervehántur ad fidei regnum ; & quot venérunt vel vénerint , nullis meritòrum sórdibus à tua hereditàte privéntur. ℟. Amen.

Antíphona 3. Intrâte portas Dómini in confessiòne , P. Atria ejus in hymnis confessiònum. ℣. Jubilàte Dómino omnis terra , psalmum dícite nómini ejus.

Orátio.

SErviéntes tibi , Dómine , in timòre , intrèmus portas tuas in confessiòne , & átria tua in hymnis confessiònum : laudèmus nomen tuum ; quóniam suavis es : atque ut os nostrum dilatètur in tuis láudibus, cor nostrum instìges ; & in sæculum præcéllet véritas infiníta. ℟. Amen.

℟. Boves meæ & oves gregis mei vos estis; P. Et ego Dóminus vester , dicit Dóminus, ℣. Dabo legem meam in viscéribus vestris, & in córdibus vestris adscribam eam , & éritis mihi in pópulum ; P. Et ego.

Orátio.

CHriste , Fílius Dei Patris , qui ad oves , quæ períerant domûs Israël , te missum esse testàris ; ut verus pastor super oves tuas invígila , & gubernácula in eis prætèndè pastória : quò tuæ custódiæ defensiòne vallàta , & credéntes & creditúri morsum evádant insatiábilis inimíci. ℟. Amen.

Ad Cánticum.

Antíphona. Atténde cœlum , & loquar , & áu-

áudiat terra verba ex ore meo: exspectêtur sicut plúvia elóquium meum. Quia nomen Dómini invocávi.

Cánticum. Atténde cœlum. fol. 4.

Matutinárium.

Hierúsalem vitæ claritâtem, quæ tibi à Deo supervéniet: ecce filii tui eollécti ab oriénte & occidénte gaudéntes in regno Dei. ℣. Lauda Hierúsalem Dóminum: conláuda Deum tuum Sion.

Lauda. Senióres cum junióribus laudâte Dóminum; P. Et exaltâte nomen ejus solius. ℣. Confitémini Dómino in cœlo & in terra; P. Et exaltâte. ℣. Hymnum dícite Deo, omnes servi ejus; P. Et exaltâte.

Léctio libri Samuêlis. 1. Regum. *Capít.* 16. ℟. Deo grátias.

IN illis diêbus: Dixit Dóminus ad Samuêlem: Usquequò tu luges Saül, cùm ego projécerim eum ne regnet super Israël? Imple eornu tuum óleo, & veni, ut mittam te ad Isaï Bethlehemìtem: provídi enim in filiis ejus mihi regem. Et ait Sámuël: Quò vadam? áudiet enim Saül, & interficiet me. Et ait Dóminus: Vítulum de arménto tolles in manu tua, & diees: Ad immolándum Dómino veni. Et vocàbis Isaï ad víctimam, & ego osténdam tibi quid fácias, & unges quemcúmque monstrávero tibi. Fecit ergo Sámuel, sicut locûtus est ei Dóminus. Venítque in Béthlehem, & admiráti sunt senióres civitâtis, occurréntes ei. Dixerúntque: Pacificúsne est ingréssus tuus? Et ait: Pacíficus: ad immolándum Dómino veni, sanctificámini, & venîte mecum ut ímmolem. Sanctificâvit ergo Isaï & filios ejus, & vocâvit eos ad saerifieium. Cùmque ingréssi essent, vidit Héliab, & ait: Num coram Dómino est Christus ejus? Dixit Dóminus ad Samuêlem: Ne respícias vultum ejus, neque altitúdinem statúræ ejus: quóniam abjéci eum, neque juxta intúitum hóminis ego júdico: homo enim videt ea quæ parent, Dóminus autem intuêtur cor. Et voeâvit Isaï Amínadab, & addúxit eum coram Sámuël. Qui dixit: Nec hunc elègit Dóminus. Addúxit autem Isaï Samma, de quo ait: Etiam hunc non elègit Dóminus. Addúxit ítaque Isaï septem filios suos coram Sámuël: & ait Sámuël ad Isaï: Non elègit Dóminus ex istis. Dixítque Sámuël Isaï: Numquid jam compléti sunt filii? Qui respóndit: Adhuc réliquus est párvulus, & paseit oves. Et ait Sámuël ad Isaï: Mitte, & addue eum: nec enim discumbêmus priúsquam huc ille véniat. Misit ergo, & addúxit eum. Erat autem rufus, & pulcher aspéctu, decoràque fácie: & ait Dóminus: Surge, & unge eum, ipse est enim. Tulit ergo Sámuël cornu ólei, & unxit eum in médio fratrum ejus: & diréctus est Spíritus Dómini à die illa in David. ℟. Amen.

Hymnus. Vocâris ad vitam. fol. 334.

Capítula.

NE obliviscâris Dómine vocem quæréntium te; & supérbiam eorum, qui te odérunt, ascendéntem in sempitérnum: ut hi, qui per adnotatiònem officii in grémio Ecclésiæ matris suscépti sunt; ad sacri Baptísmatis grátiam accédere mereántur: quò & illi tália optántes percéptum inter nos lavácri non denegètur mystérium; & ipsi nobíscum possídeant gáudium infinìtum.

Lauda. Pater, clarífica me. fol. 334.

Exeúnte Vésperâ.

Lauda. In nóctibus extóllite. fol. 140.

Antíphona. Pater sancte, quos dedísti mihi, volo ut, ubi ego sum, & ipsi sint mecum. ℣. Narràbo nomen tuum frátribus meis: in médio Ecclésiæ laudàbo te.

Lauda. Ego dedi eis sermònem tuum, & mundus eos ódio hábuit: sanctífica illos, ut sint & ipsi sancti in veritâte. ℣. Declarátio sermònum tuòrum illúminat: & intelléctum dat párvulis.

Hymnus. Vocâris ad vitam. fol. 334.

Capítula.

HÆc est, Dómine, novéllæ generatiònis ínclyta fides, quæ te exquîrit, ut vídeat; quæ te concupíscit, ut in te felíeiter vivat: Aperi ergo eis, quæsumus, sanctæ fidei sacraméntum: ut in qua nos perfectiòne conscendísse cognóscimus, in ea étiam & hos illústres exístere gratulèmur: ut & illi ad redemptiònis pervéniant gáudia, & nos percéptæ redemptiònis inlibâta in nobis conservêmus mystéria.

Pater noster.

Benedíctio.

CHristus Dóminus, qui salútis suæ signo humáno géneri dat salûtem, det nobis cum his, qui nunc ad ejus véniunt fidem, pervenire ad ætérnam hereditâtem; ℟. Amen. Donet quoque vobis inlibâtum redemptiònis nostræ cápere fructum, & illis felíciter ad salutâris lavácri pervenire mystérium; ℟. Amen. Ut regenerátis & regeneratúris sic divínæ protectiònis grátia fáveat, ut nullum ex his ab ætérna possessiòne exelúdat. ℟. Amen.

Lauda. Notum feci eis, Dómine, nomen tuum,

Digitized by Google

tuum, & notum fáciam: ut diléctio, quâ dilexísti me, in ipsis sit, & ego in ipsis. ℣. Lex Dómini immaculâta convértens ánimas.

Orátio.

NOtam nobis fac, Dómine, tuam justítiam; & ut eam exquirâmus, cor nostrum ardôre caritâtis accénde: da intelléctum sénsui nostro, quo valeámus tuæ legis ábdita prescrutári: da perfectiònem fidei, ut possìmus tuòrum præceptòrum órdinem custodire; ut per hæc & à peccáto immúnes, & beátæ vitæ efficiâmur herédes. ℟. Amen.

Lauda. Legem pone eis Dómine viam justítiæ: & exquírant eam semper. ℣. Da mihi intelléctum, & perscrutâbor legem tuam: & custódiam illam in toto corde, Dómine.

Orátio.

INclína cor nostrum, Dómine, in testimónia tua; à quo intúitus vanitâtis avérte: ut ab amôre terréno nos ségreges; & supérnæ dilectióni consócies. ℟. Amen.

Lauda. Da eis intelléctum, Dómine, ut discant mandâta tua. ℣. Qui timent te vidébunt me, & lætabúntur: quia in verbo tuo sperávi.

Orátio.

ÆQuitâtem testimoniòrum tuòrum, Dómine, da nobis avidióri sensu cápere: ut, quod mortíficat in nos stultítia, vivíficet à te sapiéntia destinâta. ℟. Amen.

SECUNDA FERIA POST RAMOS.

Ad Matutinum.

Antíphona. Exsúrge Dómine: salvum me fac Deus meus. Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa. Psalmus 3.

Orátio.

EXsúrge Dómine, non à somno, non à loco, non è témpore, imménse pérvigil sempitérne: ut quia pusíllum gregem tuum multi persequúntur, multi lácerant; tu propitiâtor atque defénsor adésto spes à túrbine, umbráculum ab æstu: & insurgéntium feritâtem, nos quæsumus, & consília iníqua despícias; & sæviéntium in nos dentes ac pedes cónteras; & circumdántium nos míllia colléćta dispérdas. ℟. Amen.

Antíphona 1. Ne tradíderis me, Dómine, a mánibus persequéntium me: quóniam insurrexérunt in me testes falsi, & mentíti sunt ipsi sibi. Adjùtor meus es tu, Dómine: ne derelínquas me. ℣. Dóminus illuminátio mea & salus mea, quem timébo? Dóminus defénsor vitæ meæ, à quo trepidábo?

Orátio.

NE tradíderis Dómine Ecclésiam tuam in persequéntium se manu cruéntâ: ut insurgéntes in ea testes falsi, resíleant; cùm in ea Crucis vexílla fúerint elevâta. ℟. Amen.

Antíphona 2. Cum operántibus iniquitâtem ne perdas me, Dómine; cum his, qui loquúntur pacem cum próximo suo, mala autem in córdibus eòrum. ℣. Secúndùm operatiònem mánuum eòrum retríbue illis: redde retributiònem eòrum ipsis.

Orátio.

CUm operántibus iniquitâtem ne perdas nos Dómine: & quia passiònis témpore loquéntes foris pacem, mala autem in córdibus meditántes, singulári patiéntiâ perférre dignâtus es: nos fámulos tuos & à totius simultâtis vítio líberes, & à tálium convéntu & hic & in ætérnum reddas exsórtes. ℟. Amen.

Antíphona 3. Circumdedérunt me inimíci mei, sicut apes ceram, & exarsérunt, sicut ignis in spinis: & in nómine Dómini superávi eos. ℣. Tamquàm cúmulus arénæ impúlsus sum, ut cáderem: & Dóminus suscépit me.

Capítula.

CIrcumdántes ánimam tuam, Christe Dómine, inimíci alácritèr super te, ut apes super ceram, inruérunt; cùm témpore passiònis cúneus super te exársit, sicut ignis in spinis. Et ídeò quæsumus, ad precem Ecclésiæ tuæ jam réspice: & cruéntum sæviéntis hostis de manu gládium tolle: ut mucrònem suum decisum séntiat, cùm per eos, quos tenúerit, fidei tuæ cognóverit prædicári doctrinam. ℟. Amen.

℟. Congregáti sunt advérsùs justum omnes príncipes Juda, & comprehendérunt eum dicéntes: Morte moriátur homo iste: & locútus est ad eos, dicens: P. Ecce ego in mánibus vestris sum; operámini in me, sicut consiliámini in córdibus vestris: verúmtamen, si morte condemnábitis, scitóte, quia sánguinem innocéntem contra vos tráditis. ℣. Omnes in sánguine insidiáti sunt virum justum: venáti sunt ad mortem; ipse autem pacífica verba loquebâtur ad eos. P. Ecce. Non Glória.

Orátio.

JEsu, Salvâtor noster & Dómine, advérsùs quem omnes Juda príncipes congregâti, immâne fácinus perpetrántes, sánguinem innocéntem effúndunt: quo & Mundus

veternósi críminis elógio emundâtur, & cuncta, quæ in terra sunt, unióne pacis sociâta noscúntur; nos ejúsdem tui cruòris perceptióne à cunctis sórdibus delictòrum emácula, & innocéntiæ bono exórna: quátenus vínculo altérnæ pacis innéxi, témpore judícii tui tibi ut veræ pacis filii præsentêmur, & ex tuæ visiònis intúitu nullátenus confundâmur. ℟. Amen.

IN LAUDIBUS.

Antíphona. Avérte fáciem tuam à peccátis meis: & omnes iniquitátes meas dele. Psalmus 50.

Orátio. Avérte fáciem tuam. fol. 161.

Ad Cánticum.

Antíphona. Factus sum in derìsum totâ die, & omnes subsannâbant me.

Cánticum. Seduxísti me, Dómine. fol. 276.

Matutinárium.

In matutínis meditàbor in te: quia factus es suscéptor meus, Dómine. ℣. Deus Deus meus ad te de luce vígilo.

Lauda. Laudàte Dóminum de cœlis: laudàte eum in excélsis: Angeli ejus, laudàte eum.

Léctio libri Maláchim. 3. Regum. *Capit.* 11.

℟. Deo grátias.

IN illis diébus cùm esset Sálomon senex, depravâtum est cor ejus per mulíeres, ut sequerêtur deos aliénos: nec erat cor ejus perféctum cum Dómino Deo suo, sicut cor David patris ejus. Sed colêbat Sálomon Asthérthen deam Sidoniòrum, & Chamos deum Moabitàrum, & Moloch idòlum Ammonitàrum. Fecítque Sálomon quod non placúerat coram Dómino, & non adimplêvit ut sequerêtur Dóminum, sicut David pater ejus. Tunc ædificâvit Sálomon fanum Chamos idólo Moab, in monte contra Hierúsalem, & Moloch idólo filiòrum Ammon. Atque in hunc modum fecit univérsis uxóribus suis alienígenis, quæ adolêbant thura, & immolábant diis suis. Igitur irâtus est Dóminus Salomóni, quòd avérsa esset mens ejus à Dómino Deo Israël, qui apparúerat ei secúndò, & præcéperat de verbo hoc ne sequerêtur deos aliénos, & non custodìvit quæ mandâvit ei Dóminus. Dixit ítaque Dóminus Salomóni: Quia habuísti hoc apud te, & non custodísti pactum meum, & præcépta mea quæ mandávi tibi, disrúmpens scindam regnum tuum, & dabo illud servo tuo. Verúmtamen in diébus tuis non fáciam, propter David patrem tuum: de manu filii tui scindam illud, nec totum regnum áuferam, sed tribum unam dabo filio tuo, propter David servum meum, & Hierúsalem quam elégi. Suscitâvit autem Dóminus adversárium Salomóni, Adad Idumæum de sémine régio, qui erat in Edom. Cùm enim esset David in Idumæa, & ascendísset Joab princeps milítiæ ad sepeliéndum eos qui fúerant interfécti, & occidísset omne másculum in Idumæa, (sex enim ménsibus ibi moràtus est Joab, & omnis Israël, donec interímeret omne másculum in Idumæa) fugit Adad ipse, & viri Idumæi de servis patris ejus cum eo, ut ingrederètur Ægyptum: erat autem Adad puer párvulus. Cùmque surrexíssent de Mádian, venère in Pharan, tulerúntque secum viros de Pharan, & introïérunt Ægyptum ad Pharaònem regem Ægypti: qui dedit ei domum, & cibos constítuit, & terram delegâvit. Et invènit Adad grátiam coram Pharaòne valde íntimam, ut daret ei uxòrem soròrem uxòris suæ germânam Taphnes regínæ. Genuítque ei soror Taphnes Genébath fílium, & nutrívit eum Taphnes in domo Pharaònis: erátque Genébath hábitans apud Pharaònem cum filiis ejus. Cùmque audísset Adad in Ægypto, dormísse David cum pátribus suis, & mórtuum esse Joab príncipem milítiæ, dixit Pharaóni: Dimítte me, ut vadam in terram meam. Dixítque ei Phárao: Quâ enim re apud me índiges, ut quæras ire ad terram tuam? At ille respóndit: Nullâ: sed óbsecro te ut dimíttas me. Suscitâvit quoque ei Deus adversárium Razon fílium Eliádam, qui fúgerat ad Adárezer regem Soba dóminum suum: & congregâvit contra eum viros, & factus est princeps latrònum cùm interfíceret eos David: abierúntque Damáscum, & habitavérunt ibi, & constituérunt eum regem in Damásco, erátque adversárius Israëli cunctis diébus Salomònis: & hoc est malum Adad, & ódium contra Israël, regnavítque in Syria. Hieróboam quoque fílius Nabath Euphratæus de Saréda servus Salomònis, cujus mater erat nómine Sarva, múlier vídua: levâvit manum contra regem. Et hæc est causa rebelliònis advérsùs eum, quia Sálomon ædificâvit Mello, & coæquâvit vorâginem civitàtis David patris sui. Erat autem Hieróboan vir fortis & potens: vidénsque Sálomon adolescéntem bonæ índolis & indústrium, constitúerat eum præféctum super tribûta univérsæ domûs Joseph. Factum est ígitur in témpore illo, ut Hieróboan egrederètur de Hierúsalem, & inveni-

ret

Digitized by Google

ret eum Ahías Silonítes prophèta in via, opértus pállio novo: erant autem duo tantùm in agro. Apprehendénsque Ahías pállium suum novum, quo coopértus erat, scidit in duódecim partes, & ait ad Hieróboan: Tolle tibi decem scissúras: hæc enim dicit DóminusDeus Israël: Ego scindam regnum de manu Salomònis, & dabo tibi decem tribus. Porrò una tribus remanèbit ei, propter servum meum David, & Hierúsalem civitâtem, quam elégi ex ómnibus tríbubus Israël: eò quòd dereliquerit me, & adorâvit Asthérthen deam Sidoniòrum, & Chamos deum Moab, & Moloch deum filiòrum Ammon: & non ambuláverit in viis meis, ut fáceret justítiam coram me, & præcépta mea & judícia, sicut David pater ejus. Nec áuferam omne regnum de manu ejus, sed ducem ponam eum cunctis diébus vitæ suæ, propter David servum meum, quem elégi, qui custodívit mandâta mea & præcépta mea. Auferam autem regnum de manu filii ejus, & dabo tibi decem tribus: filio autem ejus dabo tribum unam, ut remáneat lucérna David servo meo cunctis diébus coram me in Hierúsalem civitâte, quam elégi ut esset nomen meum ibi. Te autem assùmam, & regnàbis super ómnia, quæ desíderat ánima tua, erísque rex super Israël. Si ígitur audíeris ómnia quæ præcépero tibi, & ambuláveris in viis meis, & féceris quod rectum est coram me, custódiens mandâta mea & præcépta mea, sicut fecit David servus meus: ero tecum, & ædificàbo tibi domum fidélem, quómodò ædificávi David domum, & tradam tibi Israël: & affligam semen David super hoc, verúmtamen non cunctis diébus. Vóluit ergo Sálomon interfícere Hieróboam: qui surréxit, & aufúgit in Ægyptum ad Sesac regem Ægypti, & fuit in Ægypto usque ad mortem Salomònis. Réliquum autem verbórum Salomònis, & ómnia, quæ fecit, & sapiéntia ejus: ecce univérsa scripta sunt in libro verbórum Salomònis. Dies autem, quos regnâvit Sálomon in Hierúsalem super omnem Israël, quadragínta anni sunt. Dormivítque Sálomon cum pátribus suis, & sepúltus est in civitâte David patris sui, regnavítque Róboam filius ejus pro eo. Capítulo 12. Venit autem Róboam in Sichem: illuc enim congregâtus erat omnis pópulus Israël ad constituéndum eum regem. At verò Hieróboam filius Nabath, cùm adhuc esset in Ægypto prófugus à fácie regis Salomònis, audítâ morte ejus, revérsus est de Ægypto. Miserúntque & vocavérunt eum: venit ergo Hieróboam, & omnis multitùdo Israël, & locúti sunt ad Róboam, dicéntes: Pater tuus duríssimum jugum impósuit nobis: tu ítaque nunc immínue páululum de império patris tui duríssimo, & de jugo gravíssimo quod impósuit nobis, & serviémus tibi. Qui ait eis: Ite usque ad tértium diem, & revertímini ad me. Cùmque abiísset pópulus, íniit consílium rex Róboam cum senióribus, qui assistébant coram Salomóne patre ejus, cùm adhuc víveret, & ait eis: Quod datis consílium, ut respóndeam pópulo? Qui dixérunt ei: Si hódie obedíeris pópulo huic, & servíeris, & petitióni eòrum césseris, locutúsque fúeris ad eos verba lénia, erunt tibi servi cunctis diébus: qui derelíquit consílium senum, quod déderant ei, & adhíbuit adolescéntes, qui nutríti fúerant cum eo, & assistébant illi, dixítque ad eos: Quod mihi datis consílium, ut respóndeam pópulo huic, qui dixérunt mihi: Lévius fac jugum quod impósuit pater tuus super nos? Et dixérunt ei júvenes qui nutríti fúerant cum eo: Sic lóquere pópulo huic, qui locúti sunt ad te, dicéntes: Pater tuus aggravâvit jugum nostrum, tu rėleva nos. Sic loquèris ad eos: Mínimus dígitus meus gróssior est dorso patris mei. Et nunc pater meus pósuit super vos jugum grave, ego autem addam super jugum vestrum: pater meus cecídit vos flagéllis; ego autem cædam vos scorpiónibus. Et non acquiévit rex pópulo: quóniam adversâtus fúerat eum Dóminus, ut suscitâret verbum suum, quod locùtus fúerat in manu Ahíæ Siloníæ ad Hieróboam filium Nabath. Videns ítaque pópulus, quòd noluísset eos audíre rex, respóndit ei dicens: Quæ nobis pars in David? vel quæ heréditas in fílio Isaï? Vade in tabernácula tua Israël, nunc vide domum tuam David. Et ábiit Israël in tabernácula sua. Super fílios autem Israël, quicúmque habitábant in civitátibus Juda, regnâvit Róboam. Misit ergo rex Róboam Adúram, qui erat super tribùta: & lapidâvit eum omnis Israël, & mórtuus est. Porrò rex Róboam festínus ascéndit currum, & fugit in Hierúsalem: recessítque Israël à domo David, usque in præséntem diem. Factum est autem cùm audísset omnis Israël, quòd revérsus esset Hieróboam, misérunt, & vocavérunt eum congregáto cœtu, & constituérunt eum regem super omnem Israël, nec se-

secûtus est quíspiam domum David præter tribum Juda solam. Venit autem Róboam Hierúsalem, & congregâvit univérsam domum Juda, & tribum Bénjamin centum octogínta míllia electòrum virôrum & bellatôrum, ut pugnárent contra domum Israël, & redúcerent regnum Róboam filio Salomònis. Factus est autem sermo Dómini ad Semeiam virum Dei, dicens: Lóquere ad Róboam filium Salomônis regem Juda, & ad omnem domum Juda, & Bénjamin, & réliquos de pópulo, dicens: Hæc dicit Dóminus: Non ascendètis, neque bellábitis contra fratres vestros filios Israël: revertàtur vir in domum suam: à me enim factum est verbum hoc. Audiérunt sermònem Dómini, & revérsi sunt de itínere, sicut eis præcéperat Dóminus. ℟. Amen.

Hymnus. Noctis tempus jam præterit. f. 257.

Capítula.

EXáudi Dómine lamentábilem Ecclésiæ tuæ gémitum; qui pro ea sustulísti injúriam passiònum: ignomíniis cáreat, quæ se salvátam tuis passiónibus non ignôrat: ut æternitátis tuæ judício, & pressurárum eam tribulatiónibus réleves, & tibi coronándam sine fine assócies.

Pater noster.

Lauda. Inquiréntes Dóminum non deficient ab omni bono. Venite filii, audíte me: timôrem Dómini docêbo vos. ℣. Rédimet Dóminus ánimas servôrum suôrum: & non derelínquet omnes qui sperant in eum.

Orátio.

INquiréntes te Dómine dígnánter exáudi; atque ut in te laudètur ánima nostra, propítius indúltor impérti: & quia juxta es his qui tribuláto sunt corde, aurem tuam ad contritiònem nostri spíritûs pande: & ad pacem, quæ exsúperat omnem sensum, córpora nostra & corda convérte. ℟. Amen.

Ad Tértiam.

Ecclesiástici Salomônis. *Capítulo 37.*

℟. Deo grátias.

FIli, Omnis amicus dicet: Et ego amicítiam copulávi: sed est amicus solo nómine amicus. Nonne tristítia inest usque ad mortem? Sodàlis autem & amicus ad inimicítiam converténtur. O præsúmptio nequíssima, unde creâta es cooperire áridam malitiâ, & dolositâte illius? Sodâlis amíco cóndolet causâ ventris, & contra hostem accípiet scutum. Non obliviscàris amíci tui in ánimo tuo, & non ímmemor sis illius in opéribus tuis. Omnis consiliárius prodit consílium, sed est consiliárius in semetípso. A consiliário serva ánimam tuam: priùs scito quæ sit illìus necéssitas: & quod ipse in ánimo suo cogitâbit: ne fortè mittat sudem in terram, & dicat tibi: Bona est via tua; & stet è contrário vidère quid tibi evéniat. Cum viro religióso tracta de sanctitàte, & cum justo de justítia. ℟. Amen.

Antíphona 1. Astitérunt reges terræ, & príncipes convenérunt in unum, advérsùs Dóminum, & advérsus Christum ejus. ℣. Disrumpâmus víncula eòrum: & projiciâmus à nobis jugum ipsòrum.

Orátio.

CHriste Deus, apud quem reges terræ astitérunt meditántes inánia, & príncipes convenérunt; da nobis speciàle munus hoc grátiæ, ut advérsis nesciàmus ullo modo cédere: quò sic in furòre tuo infidélitas conturbêtur, ut ex tuo adjutório nostra credúlitas coronêtur. ℟. Amen.

Antíphona 2. Génua mea infirmâta sunt præ jejúnio: & caro mea immutáta est propter misericórdiam. Et ego factus sum oppróbrium illis. ℣. Deus laudem meam ne tacúeris: quóniam os peccatôris, & os dolósi super me apértum est.

Orátio.

UNigénite Fili Dei, cujus in jejúnio infirmàta sunt génua; cujúsque caro immutâta est propter óleum: fac nos post te efficáciter cúrrere in odôrem unguentôrum; ut qui factus es in oppróbrium inimícis nostris, efficiàris poténtia salutàris. ℟. Amen.

Antíphona 3. Ego, Dómine, cùm mihi molésti essent, induèbam me cilício. Et humiliâbam in jejúnio ánimam meam: & orátio mea in sinu meo convertebàtur. ℣. Sicut próximum, & sicut fratrem nostrum, ita complacèbam: tamquam lugens contristâtus, ita humiliâbar. Non dicâtur Glória.

℟. Animam meam diléctam trádidi in mánibus inimicòrum meòrum. Et facta est mihi heréditas mea tamquam leo in silva: dedit contra me vocem adversárius, dicens: Congregámini, & properàte ad devorándum illum: posuérunt me in desértum solitúdinis. P. Et luxit super me omnis terra, quia non est invéntus, qui me cognósceret, nec fáceret benè. ℣. Posuérunt me in lacu inferióri in ténebris & in umbra mortis. P. Et luxit. Reiterêtur ℟.

Preces. Precem pópuli tui, Dómine, atténde, P. Et parce peccátis nostris, quia pius es.

es. ℣. Creâtor Mundi Dómine, qui æquitâtem júdicas, tu nos à malo líbera déxterâ tuá, P. Et parce. ℣. Qui cruce tuà Géntium adquìris tibi pópulum: dele peccâta ómnium placàtus, Christe, P. Et. ℣. Qui Patrem tuum ínvocas; & ut ignóscat, póstulas: dimítte nobis débita, vincla reláxa, P. Et. ℣. Qui paradísi réquiem priùs latróni confers, succúrre pœniténtibus vinctos, P. Et.

Hymnus. O Nazarêne. fol. 144.

Capítula.

DEus Dei Fili, qui in suscépta veri hóminis carne passiònum injúriam pro nobis dignâtus es tolerâre; tu nos passiônis tuæ mystério à morte perpétua líberos redde: ut, quos móriens & resúrgens liberásti de ténebris, júdicans & regnans éruas à torméntis.

Pater noster, &c.

Ad Sextam.

Léctio libri Ezechiêlis Prophétæ. *Capit.* 25.

℟. Deo grátias.

FActus est sermo Dómini ad me, dicens: Fili hóminis pone fáciem tuam contra filios Ammon, & prophetábis de eis. Et dices filiis Ammon: Audite verbum Dómini Dei: Hæc dicit Dóminus Deus: Pro eo quòd dixísti: Euge, euge super sanctuárium meum, quia pollûtum est; & super domum Juda, quóniam ducti sunt in captivitâtem: idcírcò ecce ego tradam te filiis orientálibus in hereditâtem, & collocábunt caulas suas in te, & ponent in te tentória sua: ipsi cómedent fruges tuas: & ipsi bibent lac tuum. Dabôque Rabbath in habitáculum Camelôrum, & filios Ammon in cubíle pécorum: & sciètis quia ego Dóminus. Quia hæc dicit Dóminus Deus: Pro eo quòd plausísti manu, & percussísti pede, & gavisa es ex toto afféctu super terram Israël: Idcírcò ecce ego exténdam manum meam super te, & tradam te in direptiònem géntium, & interficiam te de pópulis, & perdam te de terris, & cónteram: & sciètis quia ego sum Dóminus Deus vester. ℟. Amen.

Antíphona 1. Custódi me Dómine, de manu peccatôris: ab homínibus iníquis líbera me, Dómine. ℣. Eripe me Dómine ab hómine malo: à viro iníquo & dolóso líberà me.

Orátio.

CUstódi nos, Dómine, de manu peccatòris; & líbera ab homínibus iníquis: ut, quia tu es protéctio nostra; protectòrem te in múnere capiàmus in glóriam sempitérnam. ℟. Amen.

Antíphona 2. Dedérunt fel in escam meam, & in siti mea potavérunt me acéto: fiat mensa eòrum coràm ipsis in láqueum. ℣. Obscuréntur óculi eòrum, ne vídeant, & dorsum illòrum semper incúrva.

Orátio.

CHriste Dei Fili, qui último passiònis éxitu felle & acéto potâtus es Judæòrum; præsta nobis, ut per hoc, quod tu amaritúdinem propinâtus es, amaritúdinum tuàrum nos potatiòne deébries: ut & amaritùdo mortis tuæ, dilectiònis in nos áugeat flammam; & resurrectiònis poténtia perféctam faciéi tuæ nobis repræséntet glóriam repromíssam. ℟. Amen.

Antíphona 3. Æstimàtus sum cum descendéntibus in lacum: factus sum sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber. ℣. Dómine Deus salutis meæ, die clamávi, & nocte coram te.

℟. Unusquísque se à próximo suo custódiat; & in fratre suo non hábeat fidúciam: quia omnis frater supplantâvit, & omnis amìcus fraudulénter incêdit, P. Nec lóquitur veritátem. ℣. In lábiis suis indúlcat inimìcus, ut subvértat amìcum suum in fóveam: ex multa enim loquéla intentâvit eum, & derìdet, P. Nec lóquitur.

Preces. Fac nobíscum, Dómine, misericórdiam: da véniam: dona indulgéntiam; P. Et miserêre placâtus. ℣. Qui Mundum salvâre véniens, judicâtus es; cum judex advéneris, non nos tradas cum ímpiis; P. Et miserêre. ℣. Qui crucis patíbulo suspénsus in ligno es, mortem nostri críminis tuis portas in húmeris; P. Et miserêre. ℣. Semel passus pro ímpiis, qui numquam móreris; mortífica nos à vítiis, & cura vúlnere crucis; P. Et miserêre. ℣. Ut tua nobis fácies in judícium non præsentêtur ad pœnam; sed donet nobis véniam; P. Et miserêre.

Hymnus. O Nazarêne. fol. 144.

Capítula.

DEus Dei Fili, qui pro ímpiis passus es ínnocens; plácità tibi nos innocéntiæ dignitâte perlústra, & passiònis tuæ ignomíniis salva: ut per indébita supplícia mortis tuæ, nos débita evadâmus torménta iniquitâtis nostræ. ℟. Amen.

Pater noster. Et ne nos.

Ad Nonam.

Léctio libri Ecclesiástici Salomônis. *Cap.* 27.

℟. Deo grátias.

FIli, Dílige próximum, & conjúngere fide cum illo. Quòd si denudáveris abs-

abscónsa illius, non persequéris pòst eum. Sicut enim homo, qui perdit amicum suum, sic & qui perdit amicítiam próximi sui. Et sicut qui dimíttit avem de manu sua, sic qui reliquísti próximum tuum: & non eum cápies: non illum sequàris, quóniam longè abest. Denudàre autem amíci mystéria, desperàtio est ánimæ infelícis. Annuens óculo fábricat iníqua, & nemo eum abjíciet: in conspéctu oculòrum tuòrum conculcàvit os suum, & super sermónes tuos admirábitur: novíssimè autem pervértet os suum, & in verbis tuis dabit scándalum. Qui in altum mittit lápidem, super caput ejus cadet: & plaga dolòsa, dolósi dívidet vúlnera. Et qui fóveam fodit, íncidet in eam: & qui státuit lápidem próximo suo, offéndet in eo: &, qui láqueum álii ponit, peribit in illo. Faciénti nequíssimum consílium, super ipsum devolvètur, & non agnóscet unde advéniet illi. Illúsio, & impropérium superbòrum, & vindícta sicut leo insidiábitur illi. Láqueo peribunt qui oblectántur casu justórum: dolor autem consúmet illos ántequam moriántur. Cap. 28. Relínque próximo tuo nocénti te: & tunc deprecánti tibi peccàta solvéntur. ℟. Amen.

Léctio libri Maláchim 3. Regum. *Capit.* 12.
℟. Deo grátias.

In illis diébus: Hieróboam fecit solemnitàtem filiis Israël, & ascéndit super altàre, ut adolèret incénsum. Cap. 13. Et ecce vir Dei venit de Judá in sermóne Dómini in Bethel, Hieróboam stánte super altàre, & thus jaciénte. Et exclamàvit contra altàre in sermóne Dómini, & ait: Altàre, altàre, hæc dicit Dóminus: Ecce filius nascètur dómui David, Josías nómine, & immolàbit super te sacerdótes excelsòrum, qui nunc in te thura succéndunt, & ossa hóminum super te incéndet. Deditque in illa die signum, dicens: Hoc erit signum, quod locùtus est Dóminus: Ecce altàre scindètur, & effundètur cinis, qui in eo est. Cùmque audísset rex sermònem hóminis Dei, quem inclamáverat contra altàre in Bethel, exténdit manum suam de altári, dicens: Apprehéndite eum. Et exàruit manus ejus, quam exténderat contra eum: nec váluit retràhere eam ad se. Altàre quoque scissum est, & effùsus est cinis de altári juxta signum quod prædíxerat vir Dei in sermóne Dómini. Et ait rex ad virum Dei: Deprecàre fáciem Dómini Dei tui, & ora pro me, ut restituàtur manus mea mihi. Oràvit vir Dei fáciem Dómini, & revérsa est manus regis ad eum, & facta est sicut priùs fúerat. Locùtus est autem rex ad virum Dei: Veni mecum domum ut prándeas, & dabo tibi múnera. Respondítque vir Dei ad regem: Si déderis mihi médiam partem domûs tuæ, non véniam tecum, neque cómedam panem, neque bibam aquam in loco isto: sic enim mandàtum est mihi in sermóne Dómini præcipiéntis: Non cómedes panem, neque bibes aquam, nec revertèris per viam quà venísti. Abiit ergo per áliam viam, & non est revérsus per iter, quo vénerat in Bethel. Prophètes autem quidam senex habitàbat in Bethel, ad quem venérunt filii sui, & narravérunt ei ómnia ópera, quæ fécerat vir Dei illâ die in Bethel: & verba, quæ locùtus fúerat ad regem, narravérunt patri suo. Et dixit eis pater eòrum: Per quam viam ábiit? Ostendérunt ei filii sui viam, per quam abíerat vir Dei, qui vénerat de Judá. Et ait filiis suis: Stérnite mihi ásinum. Qui cùm stravíssent, ascéndit, & ábiit post virum Dei, & invènit eum sedéntem subtus terebínthum: & ait illi: Tu ne es vir Dei qui venísti de Judá? Respóndit ille: Ego sum. Dixítque ad eum: Veni mecum domum, ut cómedas panem. Qui ait: Non possum revérti, neque venire tecum, nec cómedam panem, neque bibam aquam in loco isto: quia locùtus est Dóminus ad me in sermòne Dómini, dicens: Non cómedes panem, & non bibes aquam ibi, nec revertèris per viam quà íeris. Qui ait illi: Et ego prophèta sum símilis tui: & Angelus locùtus est in sermóne Dómini, dicens: Reduc eum tecum in domum tuam, ut cómedat panem, & bibat aquam. Fefèllit eum, & redúxit secum: comèdit ergo panem in domo ejus, & bibit aquam. Cùmque sedérent ad mensam, factus est sermo Dómini ad prophètam, qui redúxerat eum. Et exclamàvit ad virum Dei qui vénerat de Judá, dicens: Hæc dicit Dóminus: Quia non obédiens fuísti ori Dómini, & non custodísti mandàtum quod præcèpit tibi Dóminus Deus tuus, & revérsus es, & comedísti panem, & bibísti aquam in loco in quo præcèpit tibi ne cómederes panem, neque bíberes aquam, non inferètur cadàver tuum in sepúlchrum patrum tuòrum. Cùmque comedísset & bibísset, stràvit ásinum suum prophètæ, quem redúxerat. Qui cùm abiísset, invènit eum leo

leo in via, &occìdit, &erat cadàver ejus projéctum in itínere: ásinus autem stabat juxta illum, & leo stabat juxta cadàver. Et ecce, viri transeúntes vidérunt cadàver projéctum in via, & leònem stantem juxta cadàver. Et venérunt, & divulgavérunt in civitàtem, in qua prophèta ille senex habitàbat. Quod cùm audísset prophèta ille, qui redúxerat eum de via, ait: Vir Dei est, qui inobédiens fuit ori Dómini, & trádidit eum Dóminus leóni, & confrègit eum, & occìdit juxta verbum Dómini, quod locûtus est ei. Dixítque ad filios suos: Stérnite mihi ásinum. Qui cùm stravíssent, & ille abiísset, invênit cadàver ejus projéctum in via, & ásinum & leònem stantes juxta cadàver: non comèdit leo de cadávere, nec læsit ásinum. Tulit quoque prophétes cadàver viri Dei, & pósuit illud super ásinum, & revérsus íntulit in civitàtem prophétæ senis, ut plángerent eum, & pósuit cadàver ejus in sepúlchro suo: & planxérunt eum: Heu, heu mi frater. Cùmque planxíssent eum, dixit ad filios suos: Cùm mórtuus fúero, sepelìte me in sepúlchro, in quo vir Dei sepúltus est: juxta ossa ejus pónite ossa mea: ℟. Amen.

Antíphona 1. Pauper sum ego, & in labóribus à juventûte mea: in me pertransiérunt iræ tuæ: circuiérunt me sicut aqua, totà die: circumdedérunt me simul. Elongásti à me amìcum meum, & notos meos præ miséria. ℣. Dómine Deus salûtis meæ, in die clamávi, & nocte coram te. Non dicàtur Glória.

Orátio.

EGénti, & in labóribus consisténti Ecclésiæ tuæ, Christe, cítiùs consolàtor occúrre: ut tu, qui pro ea egens & pauper effèctus es, donis cœléstibus eam in futûro remúneres. ℟. Amen.

Antíphona 2. Deus, injústi insúrgunt super me, & sinagôga impiòrum quærit ánimam meam: & non præpónent te ante se. ℣. Et tu, Dómine Deus, miseràtor, & miséricors & verax. Non dicàtur Glória.

Orátio.

SAlvàtor & Dómine, quem injústa super te insurgéntium malítia pérculit; & sinagôga impiòrum linguis sæviens crucifixit; da nobis alto pietàtis te semper mystério sequi: ut in eo quòd tu pro nobis & crucem passus es & sepúlchrum, nos devícto sæculo victóres transeâmus ad cœlum. ℟. Amen.

Antíphona 3. Conturbâtus sum à voce inimíci, & à tribulatiône peccatòris. Quóniam declinavérunt in me iniquitátes: & in ira molésti erant mihi. ℣. Cor meum conturbàtum est in me, & formído mortis cécidit super me.

Hymnus. O Nazarêne. fol. 144.

Orátio.

COntristâmur ecce Dómine à voce inimíci, dum ferália super nos cadunt jácula ódii: sed tu, qui pro nobis acérba sustulísti oppróbria, nos fámulos tuos & à tribulatiône peccatòris elónga; & declinántes in nos iniquitátes virtùtis tuæ dispérde poténtià.

Pater noster.

Ad Vésperum.

Lauda. Tu illúminas lucérnam meam, Dómine.

Antíphona. Exsúrge, Dómine, & inténde judício meo; Deus meus, & Dóminus meus in causam meam. Psalmus 34.

Lauda. Tu mandásti mandàta tua custodìre nimìs. ℣. Beáti immaculáti in via: qui ámbulant in lege Dómini.

Hymnus. Vocàris ad vitam. fol. 334.

Capítula.

DEus auctor lúminis, cónditor claritàtis, qui summovísti ómnia ópera tenebràrum, ut in nobis lucis tuæ plenitûdo regnàret; réspice, quæsumus; & per hoc lumen accénsum hanc grátiam benedictiônis à nobis ómnibus exoràtus infúnde: ut, sicut hæc flamma in altàris tui obséquium constitûta vincit ténebras ac repéllit, ita inluminàtio tua à sénsibus nostris súperet omnem fómitem vitiòrum.

Pater noster.

Benedíctio.

CHristus Dóminus vos custódiat propítius, & benedicat placàtus. ℟. Amen. Cleméntia suà vos prótegat, & à cunctis malis incessánter defèndat. ℟. Amen. Ejus vos gaudeàtis múnere digni, qui peccatòrum véniam concèdit benígnus. ℟. Amen.

Lauda. InquiréntesDóminum. Quære f. 340.

TERTIA FERIA.

Ad Matutìnum.

Antíphona. Exsúrge Dómine, salva me Deus meus. Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa. Psalmus 3.

Orátio. Exsúrge Dómine Deus noster in auxílio. fol. 258.

Antíphona 1. Eripe à frámea ánimam meam, Dó-

Dómine, & de manu canis únicam meam. Líbera me de ore leònis: & à córnibus unicórnium humilitàtem meam. ℣. Narràbo nomen tuum frátribus meis: in médio Ecclésiæ laudàbo te. Non dicàtur Glória.

Orátio.

CHriste Fili Dei éripe ánimam nostram à frámea inimíci potentíssimi: ut tu noster sis semper liberàtor de ore leònis; qui ánimam tuam poténter eduxísti ab ínferis. ℟. Amen.

Antíphona 2. Locúti sunt advérsùm me linguâ dolòsa, & sermónibus ódii circumdedérunt me: debellábant me gratis. Pro eo ut dilígerent me, detrahébant mihi: ego autem oràbam. ℣. Posuérunt advérsùm me mala pro bonis: & ódium pro dilectiòne mea.

Orátio.

ADvérsùm te inimíci tui, Dómine, malum locúti sunt; tunc útique quando te Magistrum bonum captiòsa adulatiòne laudábant. Qui ergo odiósis sermónibus eòrum expugnári & circúmdari te passus es; confessiònis nostræ, súpplices jam quæsumus, súscipe preces. ℟. Amen.

Antíphona 3. Sæpe expugnavérunt me à juventûte mea, dicat vero Israël. Sæpe à juventûte mea: étenim non potuérunt mihi. Supra dorsum meum fabricavérunt peccatóres: longè fecérunt injustítiam suam. ℣. Confundántur & avertántur retrórsum omnes, qui odérunt Sion.

Orátio.

ECce, Dómine, supra Ecclésiæ tuæ dorsum iníquitas onerósa peccántium fabricàta est superbòrum; cùm incorrigíbiles móribus, membra tua atróciter expúgnant. Da ergo, quæsumus, nobis, ita toleràntiæ virtûte fulcíri; ut eos, qnos in dorso ánimæ nostræ sanándos portàmus, salúbriter nobíscum ad cœléste stábulum reportèmus: quò, uno ac singulári denário cum illis accépto, & nos de prædicatiòne mereâmur percípere lucrum, & ipsi de obediéntia cápiant nobíscum præmium sempitérnum. ℟. Amen.

℟. Collocavérunt me, quasi signum ad lánceam, inimíci mei, & bráchio suo comprehendérunt me. Cibavérunt me amaritúdine, & ebriavérunt felle únicam meam. Percussérunt ad númerum dentes meos; P. Et consummavérunt in pace ánimam meam. ℣. Venatiòne cepérunt me quasi avem inimíci mei gratis. Lapsa est in lacu vita mea, & posuérunt lápidem super me; P. Et consummavérunt.

Orátio.

SAlvum fac pópulum tuum Dómine déxterâ tuâ; &, qui dedísti timéntibus te crucis significatiònem, da pleníssimæ fidei dignitàtem: ut, quos peccántes répuleras, converténtes suscípias: & tu da in tribulatiòne auxílium necessárium, qui pro peccatóribus factus es prétium: & ipse tribulántem inimícum ad níhilum rédigas; ipse redémptos in civitàtem circumstántiæ introdúcas. ℟. Amen.

IN LAUDIBUS.

Antíphona. Líbera me de sanguínibus Deus, Deus salùtis meæ: & exultàbit língua mea justítias tuas. Psalmus 50.

Orátio.

CHriste Deus nostræ salùtis, qui passiónibus tuis nostrórum críminum passiónes extínguis; líbera nos de sánguinum viris, & ab ómnibus corruptiónibus nostris: ut facta carnis & sánguinis declinántes, non virórum sánguinum præcipítio interítûs, sed placéntium tibi mereâmur número aggregári. ℟. Amen.

Ad Cánticum.

Antíphona. Dómine, vim pátior, respónde pro me. Quid dicam, aut quid respondèbo tibi, cùm ipse fécerim?

Cánticum. Ego dixi: In dimídio diérum meórum, &c. fol. 122.

Orátio.

REcordàre Dómine Jesu Christe, quóniam passus es in conspéctu inimicòrum tuòrum; dum te innocéntem Invenísſent in fictiónibus eòrum; sed quia nos ab inimícis nostris infestâmur, præsta, ut respónsio nostra apud te vera inveniàtur. ℟. Amen.

Matutinárium.

Rex meus & Deus meus, ad te oràbo: Dómine manè exáudies vocem meam. ℣. Verba mea áuribus pércipe Dómine, intéllige clamòrem meum. Inténde voci oratiònis meæ, rex meus & Deus meus. Quóniam ad te oràbo, Dómine.

Lauda. Laudàte Dóminum de cœlis: laudàte eum in excélsis. Laudàte omnes Angeli ejus: laudàte.

Léctio libri Maláchim. 3. Regum. *Capít.* 17.

℟. Deo grátias.

IN illis diébus locùtus est Dóminus ad Helíam Thesbitem, dicens: Recède hinc, & vade contra oriéntem, & abscóndere in torrénte Carith, qui est contra Jordánem, & ibi

Digitized by Google

ibi de torrénte bibes: corvísque præcépi ut pascant te ibi. Abiit ergo, & fecit juxta verbum Dómini: cùmque abiísset, sedit in torrénte Carith, qui est contra Jordânem. Corvi quoque deferébant ei panem & carnes manè, simíliter panem & carnes vésperi, & bibêbat de torrénte. Post dies autem aliquántos siccàtus est torrens: non enim plúerat super terram. Factus est ergo sermo Dómini ad eum, dicens: Surge, & vade in Saréptam Sidoniòrum, & manêbis ibi: præcépi enim ibi mulíeri víduæ ut pascat te. Surréxit, & ábiit in Saréptam Sidoniòrum. Cùmque venísset ad portam civitâtis, appáruit ei múlier vídua cólligens ligna, & vocâvit eam, dixítque ei: Da mihi páululum aquæ in vase, ut bibam. Cùmque illa pérgeret ut afférret, clamâvit post tergum ejus, dicens: Affer mihi, óbsecro, & buccéllam panis in manu tua. Quæ respóndit: Vivit Dóminus Deus tuus, quia non hábeo panem, nisi quantum pugíllus cápere potest farínæ in hydria, & páululum ólei in lécytho: en cóllligo duo ligna, ut ingrédiar & fáciam illud mihi & filio meo, ut comedâmus, & moriâmur. Ad quam Helías ait: Noli timêre, sed vade, & fac, sicut dixísti: verúmtamen mihi primùm fac de ipsa farínula subcinerícium panem párvulum, & affer ad me: tibi autem & filio tuo fácies póstea. Hæc autem dicit Dóminus Deus Israël: Hydria farínæ non deficiet, nec lécythus ólei minuêtur usque in diem in qua Dóminus datûrus est plúviam super fáciem terræ. Quæ ábiit, & fecit juxta verbum Helíæ: & comêdit ipse, & illa, & domus ejus: & ex illa die hydria farínæ non defécit, & lécythus ólei non est imminûtus juxta verbum Dómini, quod locûtus fúerat in manu Helíæ. Factum est autem post verba hæc, ægrotâvit filius mulíeris matrisfamílias, & erat lánguor fortíssimus, ita ut non remanêret in eo hálitus. Dixit ergo ad Helíam: Quid mihi & tibi vir Dei? ingréssus es ad me, ut rememoraréntur iniquitátes meæ, & interfíceres filium meum? Et ait ad eam Helías. Da mihi filium tuum. Tulítque eum de sinu ejus, & portâvit in cœnáculum ubi ipse manêbat, & pósuit super lectum suum. Et clamâvit ad Dóminum, & dixit: Dómine Deus meus, étiamne víduam, apud quam ego utcúmque susténtor, afflixísti ut interfíceres filium ejus? Et expándit se, atque mensus est super púerum tribus vícibus, & clamâvit ad Dóminum, & ait: Dómine Deus meus, revertâtur, óbsecro, ánima púeri hujus in víscera ejus. Et exaudívit Dóminus vocem Helíæ: & revérsa est ánima púeri intrà eum, & revíxit. Tulítque Helías púerum, & depósuit eum de cœnáculo in inferiórem domum, & trádidit matri suæ, & ait illi: En vivit filius tuus. Dixítque múlier ad Helíam: Nunc in isto cognóvi, quóniam vir Dei es tu, & verbum Dómini in ore tuo verum est. ℟. Amen.

Hymnus. Noctis tempus jam. fol. 257.

Capítula.

Deus Dei Fili, qui díligens óderis, & parcens occidéndus impéteris, dum in persecutóribus tuis, & benígnus osténderis, & misericors inveníris; da nobis, ut per passiònis tuæ vúlnera, nostra expiéntur delícta: ut, qui húmilis pro nobis passus es mortem, gloriòsus ætérnam nobis tríbuas claritâtem.

Pater noster.

Lauda. Hæc est generátio quæréntium Dóminum, requiréntium fáciem Dei Jacob, ℣. Dómini est terra, & plenitûdo ejus: orbis terrârum, & univérsi qui hábitant in eo.

Orátio.

Educa Dómine super aquam refectiònis plebem, quam formásti per aquam baptísmatis: ut, legálibus inebriâta doctrínis, illuc nostrum rápiat desidérium, ubi te dare ætérnum promíttis præmium Beatórum. ℟. Amen.

Ad Tértiam.

Ecclesiástici Salomônis. *Capítulo* 15.

℟. Deo grátias.

Fili, Multa est sapiéntia Dei, & fortis in poténtia, videns omnes sine intermissiône. Oculi Dómini ad timéntes eum, & ipse agnóscit omnem óperam hóminis. Atténdite ab hómine iníquo, & à próximo cave. Cap. 17. Viæ eòrum coram ipso sunt semper, non sunt abscónditæ ab óculis ipsius. In unamquámque gentem præpósuit rectòrem: & pars Dei Israël facta est manifésta. Et ómnia ópera eòrum sicut sol in conspéctu Dei: & óculi ejus sine intermissiòne inspiciéntes in viis eòrum. Non sunt abscóndita testaménta per iniquitàtem eòrum, & omnes iniquitátes eòrum in conspéctu Dei. Eleëmósyna viri quasi signáculum in ipso, & grátiam hóminis quasi pupíllam conservâbit: & póstea resúrget, & retríbuet illis retributiónem, unicuique in caput illòrum,

& convértet inferióres partes terræ. Pœniténtibus autem dedit viam justítiæ, & corroborâvit deficiéntes sustinère, & destinâvit sortem veritàtis. Convértere ad Dóminum, & relínque peccàta tua: & sta in sortem præpositiònis & oratiònis altíssimi Dei. ℟. Amen.

Léctio Hieremíæ Prophétæ. Threnòrum *Capitulo* 3. ℟. Deo grátias.

EGo vir videns paupertàtem meam, & virga indignatiònis ejus. Me minâvit, & addúxit in ténebris, & non in lucem. Tantùm in me vertit manum suam totâ die. Vetústam fecit pellem meam, & carnem meam, contrivit ossa mea. Ædificâvit in gyro meo, & circúmdedit me felle, & labòre. In tenebrósis conlocávit me, quasi mórtuos sempitérnos. Circumædificâvit advérsùm me, ut non egrédiar: aggravâvit cómpedem meum. Sed & cùm clamávero, & orávero, exclûsit oratiònem meam. Conclûsit vias meas lapídibus quadris, sémitas subvértit. Ursus insídians factus est mihi, leo in abscóndito. Sémitas meas subvértit, & confrègit me: pósuit me desolàtam. Teténdit arcum suum, & pósuit me quasi signum ad sagíttam: misit in rénibus meis filias pháretræ suæ. Factus sum in derisum omni pópulo meo, cánticum eòrum totâ die. Replêvit me amaritudínibus, inebriàvit me absynthio. Confrègit ad númerum dentes meos, cibâvit me cínere. Venatiòne cepérunt me quasi avem inimíci mei gratis. Lapsa est in lacum vita mea, & posuérunt lápidem super me. Inundavérunt aquæ super caput meum: & dixi: Périi. Invocávi nomen tuum Dómine de lacis novíssimis. Vocem meam audísti: ne avértas aurem tuam à singúltu meo gravíssimo & clamóribus. Appropinquásti in die, quà te invocávi: dixísti: Ne tímeas. Judicásti Dómine causam ánimæ meæ, redémptor vitæ meæ. Vidísti Dómine iniquitátes eòrum advérsùm me: júdica judícium meum. Audísti obpróbria eòrum Dómine, omnes cogitatiónes eòrum advérsùm me; lábia insurgéntium mihi, & meditatiónes eòrum advérsùm me totâ die. Sessiònem eòrum, & resurrectiònem eòrum vide; ego sum psalmus eòrum. Redde eis vicem Dómine juxta ópera manuum suàrum. Dabis eis scutum cordis labòrem tuum. Cap. 4. Velociòres fuérunt persecutóres nostri áquilis cœli: super montes persecúti sunt nos, in desérto insidiáti sunt nobis. Spíritus oris nostri Christus Dóminus captus est in peccátis nostris: cui díximus: In umbra tua vivèmus in géntibus. ℟. Amen.

Antíphona 1. Líbera me, Dómine, de ore leònis: & de manu canis éripe ánimam meam. Ut narrem nomen tuum frátribus meis: in médio Ecclésiæ laudâbo te, Dómine Deus meus. ℣. Eripe à frámea ánimam meam: & de manu canis únicam meam.

Orátio.

LIbera nos Dómine de ore leònis; qui injúriam perpéssus es crucis; ut in médio Ecclésiæ te laudántes, narrêmus nomen tuum frátribus nostris: qui solus victor factus es mortis. ℟. Amen.

Antíphona 2. Exurgéntes testes iníqui, quæ ignorâbam interrogábant me. Retribuébant mihi mala pro bonis. Ego autem induèbam me cilício, & humiliàbam in jejúnio ánimam meam. ℣. Sicut próximum, & sicut fratrem nostrum, ita complacèbam: tanquam lugens & contristâtus ita humiliábar.

Orátio.

DEus Dei Fili, advérsùs quem exurgéntes iníqui, dum ignoránda intérrogant, se ipsos ignorántiâ cœcitàtis júgulant reddéntes tibi pro bonis mala: da nobis, sic in tuis passiónibus conlætári, ut in cœléstis glóriæ cúriâ mereâmur coronándi admítti. ℟. Amen.

Antíphona 3. Impropérium, & misériam expectâvit ánima mea. Et sustínui qui mecum contristarètur, & non fuit: consolántem me non invéni. ℣. Et dedérunt in escam meam fel: & in siti mea potavérunt me acéto.

℟. Conclûsit vias meas inimícus: insidiâtor factus est mihi, sicut leo in abscónditis. Sémitam meam subvértit, & confrègit. Teténdit arcum suum, & pósuit me quasi signum ad sagíttam. Replêvit, & inebriâvit me amaritúdine. Comprehendérunt me inimíci mei sine causa quasi avem in muscípula. Deduxérunt in lacu mortis vitam meam, & posuérunt lápidem contra me. Vide Dómine iniquitátes eòrum: & júdica causam ánimæ meæ, P. Defénsor vitæ meæ. ℣. Sessiònem eòrum & resurrectiònem eòrum vide; ego sum psalmus eòrum. Redde eis vicem Dómine, P. Defénsor.

Preces. Parce, Jesu redémptor: súbveni redémptis delens peccâta nostra P. Prétio sánguinis. ℣. Sacrátæ manus illæ, quæ cruci sunt affixæ, nos à delícto purgent P. Prétio. ℣. Vox, quæ orâvit Patrem, ut hósti-
bus

bus párceret, hæc nos tibi comméndet delens peccàta nostra P. Prétio. ℣. Omni nos reple bono; & fac carère malo, ut satièmur omnes P. Prétio. ℣. Hódie finem nostris pone, Christe, delíctis, ut cràs reficiàmur P. Prétio.

Hymnus. O Nazarêne, lux. fol. 144.

Capítula.

CHriste Dei Fili, quem atrox persequéntium turba cæco furòre perséquitur, & pérsequens obcæcàtur: dum Hóminem in te passiónibus punit, &, Deitàtis in te substántiam, non agnóscit; concède nobis, ut, te Deum verum, & Hóminem, unum Christum esse faténtes, ab ætérnis supplíciis habéri mereàmur extórres.

Pater noster.

Ad Sextam.

Léctio libri Michææ Prophétæ. *Capítulo 7.*

℟. Deo grátias.

HÆc dicit Dóminus: Périit sanctus de terra, & rectus in homínibus non est: omnes in sánguine insidiántur, vir fratrem suum ad mortem venàtur. Malum mánuum suàrum dicunt bonum: princeps póstulat, & judex in reddéndo est: & magnus locùtus est desidérium ánimæ suæ, & conturbavérunt eam. Qui óptimus in eis est, quasi paliùrus: & qui rectus, quasi spina de sepe. Dies speculatiònis tuæ, visitàtio tua venit: nunc erit vástitas eòrum. Nolite crédere ab amíco: & nolite confídere in duce: ab ea, quæ dormit in sinu tuo, custódi claustra oris tui. Quia filius contuméliam facit patri, & filia consúrget advérsùs matrem suam, nurus advérsùs socrum suam: & inimíci hóminis doméstici ejus. Ego autem ad Dóminum aspíciam, expectàbo Deum salvatòrem meum: áudiet me Deus meus. Ne lætèris inimìca mea super me, quia cécidi: consúrgam, cùm sédero in ténebris, Dóminus lux mea est. Iram Dómini portàbo, quóniam peccávi ei, donec causam meam júdicet, & fáciat judícium meum: edùcet me in lucem, vidèbo justítiam ejus. Et aspíciet inimíca mea, & operiètur confusiòne, quæ dicit ad me: Ubi est Dóminus Deus tuus? Oculi mei vidébunt in eam: nunc erit in conculcatiòne ut lutum plateàrum. Dies, ut ædificéntur macériæ tuæ: in die illa longè fiet lex. In die illa & usque ad te véniet Assur, & usque ad civitátes munítas; & à civitátibus munítis usque ad flumen, & ad mare de mari, & ad montem de monte. Et terra erit in desolatiònem propter habitatóres suos, & propter fructum cogitatiònum eòrum. Pasce pópulum tuum in virga tua, gregem hereditàtis tuæ. ℟. Amen.

Antíphona 1. Venántes captáti sunt quasi avem inimíci mei gratis. Morti tradidérunt ánimam meam. ℣. Et tu Dómine deridèbis eos: pro níhilo habèbis omnes gentes.

Orátio.

CHriste Dei Fili, qui sine causa delícti, & morti es tráditus, & venántium láqueis irretitus; fácito, ut per indébitam mortem tuam mors nobis débita devincàtur: ut, qui pro nobis es tráditus ínnocens, per bonum innocéntiæ ad te nos fácias quandòque pervenire felíces. ℟. Amen.

Antíphona 2. Totà die exprobravérunt me inimíci mei: & qui me laudábant advérsùm me jurábant; tu autem Dómine miserère mei. ℣. Quia cínerem sicut panem manducàbam, & potum meum cum fletu miscèbam.

Orátio.

TOtà die exprobrábant te inimíci tui injústè; cùm te mundi Dóminum non solùm non agnóscerent; sed & viri pacífici advérsùs te jurárent: Præsta ergo nobis, ut qui passiònem tuam rectè crédimus; in resurrectiòne ætérna tecum páriter sine fine vivàmus. ℟. Amen.

Antíphona 3. Dóminus mihi adjùtor est: non timèbo, quid mihi fáciat homo. Dóminus mihi adjùtor est: & ego vidèbo inimícos meos. ℣. Tamquam cúmulus arénæ impúlsus sum ut cáderem: & Dóminus suscèpit me.

℟. Súbitò vulneràvit me ínvidus diábolus, & ad níhilum redácta sunt ossa mea. Fratres mei testimónium dicunt contra me: P. Líbera me, Dómine. ℣. Custódi me Dómine de manu peccatòris: & ab homínibus iníquis P. Líbera me, Dómine.

Preces. Parce, Jesu redémptor, & súbveni redémptis delens peccàta nostra P. Prétio sánguinis tui. ℣. Corpus nostrum, quod cruci affigi voluísti, te judicánte, salva P. Prétio. ℣. Non júdices in ira, pro quibus judicàtus es, álapis es cæsus delens peccàta nostra P. Prétio. ℣. Quòrum peccàta tuis in húmeris portásti; hos, ne ruant, custódi P. Prétio. ℣. Hódie in nobis purgatiònem fœtòris séntiant, & cras reple delens peccàta nostra. P. Prétio.

Hymnus. O Nazarêne, lux. fol. 144.

Orátio.

CHriste Deus, qui injúriam mortis & crucis pro nobis sustulísti; da nobis, ut per te victóres efficiámur nostri píaculi: ut in eo, quod tu post mortem resúrgis in glóriam, nos à morte vitiòrum, numquam ultérius casúri resurgàmus per grátiam.

Pater noster.

Ad Nonam.

Sapiéntiæ Salomónis. *Capítulo* 16.

℟. Deo grátias.

FIli, Deus sermóne suo ómnia sanat. Ipse enim vitæ & mortis habet potestátem, & dedúcit ad portas mortis, & redúcit: homo autem occidit per malítiam ánimam suam, & cùm exibit spíritus, non revertétur, nec revocàbit ánimam, quæ recépta est: sed tuam, Dómine, effúgere manum impossíbile est. Negántes enim te nosse ímpii, per fortitúdinem bráchii tui flagelláti sunt: novis aquis, & grandínibus persecutiónem passi, per ignem consummáti. Quod enim mirábile in aqua erat, quòd ómnia extínguit, plus ignis valèbat: vindex enim est orbis justórum: sed ut ipsi vidéntes scirent, quóniam Dei judício patiúntur persecutiónem. Et quodam témpore in aqua supra virtútem ignis ardébat, ut iníquæ terram nativitàtis exterminàret. Pro quibus angelórum esca nutrísti pópulum tuum, & parátum panem de cœlo præstitísti eis sine labóre, omne delectaméntum in se habéntem, & omnis sapóris suavitátem. Ut scirent fílii tui, quos dilexísti, Dómine, quóniam non nativitàtis fructus pascunt hómines, sed sermo tuus hos, qui in te credunt, consérvat. Quod enim ab igne non póterat extermінári, statim ab exíguo rádio solis calefáctum tabescébat: ut notum ómnibus esset, quóniam opórtet prævenire solem ad benedictiónem, & ad oriéntem lucis te Dóminum adoráre. ℟. Amen.

Léctio libri Maláchim. 3. Regum. *Capít.* 18.

℟. Deo grátias.

IN diébus illis: Factus est sermo Dómini ad Helíam Thesbitem, dicens: Vade, & osténde te Achab, ut dem plúviam super fáciem terræ. Ivit ergo Helías ut osténderet se Achab: erat autem fames véhemens in Samaría. Vocavítque Achab Abdíam dispensatórem domûs suæ: Abdías autem timèbat Dóminum Deum valde. Nam cùm interficeret Jézabel prophétas Dómini, tulit ille centum prophétas, & abscóndit eos quinquagénos, & quinquagénos in speléncis, & pavit eos pane & aquâ. Dixit ergo Achab ad Abdíam: Vade in terram ad univérsos fontes aquàrum, & in cunctas valles, si fortè possimus invenire herbam, & salvàre equos & mulos, & non pénitùs juménta intéreant. Diviserúntque sibi regiónes, ut circumírent eas: Achab ibat per viam unam, & Abdías per viam álteram seórsùm. Cùmque esset Abdías in via, Helías occúrrit ei: qui cùm cognovísset eum, cécidit super fáciem suam, & ait: Num tu es dómine mi, Helías? Cui ille respóndit: Ego. Et dixit: Vade, & dic dómino tuo: Adest Helías. Et ille, Quid peccávi, inquit, quóniam tradis me servum tuum in manu Achab, ut interficiat me? Vivit Dóminus Deus tuus, quia non est gens aut regnum, in quo non míserit dóminus meus, te requírens: & respondéntibus cunctis: Non est hic: adjuràvit regna síngula & gentes, eò quòd mínimè reperíreris. Et nunc dicis mihi: Vade, & dic dómino tuo: Adest Helías. Cùmque recéssero à te, spíritus Dómini asportàbit te in locum, quem ego ignóro: & ingréssus nunciàbo Achab, & non invéniens te, interficiet me: servus autem tuus timet Dóminum ab infántia sua. Numquid non indicàtum est tibi dómino meo, quid fécerim cùm interficeret Jézabel prophétas Dómini, quòd abscónderim de prophétis Dómini centum viros quinquagénos & quinquagénos in speléncis, & páverim eos pane & aqua? Et nunc tu dicis: Vade, & dic dómino tuo: Adest Helías: ut interficiat me? Et dixit Helías: Vivit Dóminus exercítuum, ante cujus vultum sto, quia hódie apparèbo ei. Abiit ergo Abdías in occúrsum Achab, & indicàvit ei. Venítque Achab in occúrsum Helíæ. Et cùm vidísset eum, ait: Tu ne es ille, qui contúrbas Israël? Et ille ait: Non ego turbávi Israël, sed tu, & domus patris tui, qui dereliquístis mandàta Dómini, & secúti estis Baálim. Verúmtamen nunc mitte, & cóngrega ad me univérsum Israël in monte Carméli, & prophétas Baal quadringéntos quinquagínta, prophetásque lucórum quadringéntos, qui cómedunt de mensa Jézabel. Misit Achab ad omnes fílios Israël, & congregávit prophétas in monte Carméli. Accédens autem Helías ad omnem pópulum Israël, ait: Usquequò claudicàtis in duas partes? si Dóminus est Deus, sequímini eum: si autem Baal, sequímini illum. Et non respóndit

ei

Digitized by Google

ei pópulus verbum. Et ait rursus Helías ad pópulum: Ego remánsi prophêta Dómini solus: prophétæ autem Baal quadringénti & quinquagínta, prophetæque lucórum quadringénti viri sunt. Dentur nobis duo boves; & illi éligant sibi bovem unum, & in frusta cædéntes, ponant super ligna, ignem autem non suppónant: & ego fáciam bovem álterum, & impônam super ligna, ignem autem non suppônam. Invocâte nómina deôrum vestrôrum, & ego invocâbo nomen Dei mei: & Deus qui exaudíerit per ignem, ipse sit Deus. Respóndens omnis pópulus, ait: Optima propositio, quam locûtus est Helías. Dixit ergo Helías prophétis Baal: Elígite vobis bovem unum, & fácite primi, quia vos plures estis: & invocâte nómina deôrum vestrôrum, ignémque non supponâtis. Qui cùm tulíssent bovem, quem déderat eis, fecérunt: & invocábant nomen Baal de manè usque ad merídiem, dicéntes: Baal, exáudi nos. Et non erat vox, nec qui respondêret: transiliebántque altâre, quod fécerant. Cùmque esset jam merídies, illudêbat illis Helías, dicens: Clamâte voce majôre: Deus enim est, & fórsitan lóquitur, aut in diversório est, aut in itínere, aut certè dormit, ut excitêtur. Clamábant ergo voce magnâ, & incidêbant se juxta ritum suum cultris, & lanceólis, donec perfunderéntur sánguine. Postquam autem tránsiit merídies, & illis prophetántibus vénerat tempus, quo sacrifícium offérri solet, nec audiebâtur vox, nec áliquis respondêbat, nec attendêbat orántes: dixit Helías omni pópulo: Veníte ad me. Et accedénte ad se pópulo, curávit altâre Dómini, quod destrúctum fúerat: & tulit duódecim lápides juxta númerum tribuum filiôrum Jacob, ad quem factus est sermo Dómini, dicens: Israël erit nomen tuum. Et ædificâvit de lapídibus altâre in nómine Dómini: fecítque aquædúctum, quasi per duas aratiúnculas, in circúitu altâris, & compósuit ligna: divisítque per membra bovem, & pósuit super ligna, & ait: Impléte quátuor hydrias aquâ, & fúndite super holocáustum, & super ligna. Rursúmque dixit: Etiam secúndò hoc fácite. Qui cùm fecíssent secúndò, ait: Etiam tértiò id ipsum fácite. Fecerúntque tértiò, & currébant aquæ circum altâre, & fossa aquædúctûs replêta est. Cùmque jam tempus esset ut offerrêtur holocáustum, accédens Helías prophêta, ait: Dómine Deus Abraham, & Isaac, & Israël, osténde hódie quia tu es Deus Israël, & ego servus tuus, & juxta præcéptum tuum feci ómnia verba hæc. Exáudi me Dómine, exáudi me: ut discat pópulus iste, quia tu es Dóminus Deus, & tu convertísti cor eôrum íterùm. Cécidit autem ignis Dómini, & vorâvit holocáustum, & ligna, & lápides, púlverem quoque & aquam quæ erat in aquædúctu lambens. Quod cùm vidísset omnis pópulus, cécidit in fáciem suam, & ait: Dóminus ipse est Deus, Dóminus ipse est Deus. Dixítque Helías ad eos: Apprehéndite prophétas Baal, & ne unus quidem effúgiat ex eis. Quos cùm apprehendíssent, duxit eos Helías ad torréntem Cison, & interfécit eos ibi. ℟. Amen.

Antíphona 1. Si ambulávero in médio tribulatiônis, vivificâbis me: & super iram inimicôrum meôrum extendísti manum tuam, & salvum me fecit déxtera tua. ℣. Dóminus retríbuet pro me: Dómine misericórdia tua in ætérnum: ópera mánuum tuârum ne despícias.

Orátio.

SI ambulavérimus in médio tribulatiônis nostræ, Dómine vivífica nos; & super iram inimicôrum nostrôrum emítte manum tuam: & líbera nos dexterâ tuâ, qui vicísti mundum per Crucis tuæ invictíssimum signum: ut per te ab aëreis hujus mundi potestátibus insígniter liberáti, triumphántes & ovántes petâmus íntima cœli. ℟. Amen.

Antíphona 2. Pone, Dómine, láchrymas meas in conspéctu tuo; convertántur inimíci mei retrórsùm, & cognóscam ego, quia tu es Deus meus. ℣. In quacúmque die invocávero te, velóciter exáudi me. Multiplicásti ánimam meam in virtûte: ecce cognóvi, quóniam Deus meus es tu.

Orátio.

POne Dómine in conspéctu tuo contra eos, qui nos odérunt, nostrârum óbices lachrymârum: ut jam tandem inimíci nostri convertántur retrórsùm, qui nos insáno ódio persequúntur: sicque, rogâmus, nostri críminis incéndia ubértas lachrymârum extínguat, ut passiônis tuæ celébritas per arctam gradiéntes viam ad gáudia nos pértrahat infiníta. ℟. Amen.

Antíphona 3. A láqueo línguæ iníquæ líbera me, Dómine, & à lábiis operántibus mendácium. Líbera me à rugiéntibus, parátis ad escam, & de manu quæréntium ánimam meam. ℣. Ad Dóminum cùm tribu-

lârer clamávi : & exaudívit me.
Hymnus O Nazarêne. fol. 144.

Orátio.

CHriste Dei Patris indivídua proles, qui adsúmpto hómine láqueos iníquæ linguæ perpéssus es; tu Ecclésiam tuam ab ómnium passiònum inlécebris líbera; à nocibilitáte labiòrum detrahéntium inlæsam consérva: quáienus à rugiéntibus, minístris scílicet diabólicæ potestàtis exémpta, tibímet cœlésti in cúria inhæreat gloriòsa.

Pater noster.

Ad Vésperum.

Lauda. Illuminátio mea, & salus mea Dóminus.
Antíphona. Invoca me in die tribulatiònis: & erípiam te, & glorificàbis me. Psalmus 49.
Lauda. Véniat super nos, Dómine, misericórdia tua; & saluàre tuum, & elóquium tuum. ℣. Et respondèbo exprobrántibus mihi verbum: quia sperávi in sermónibus tuis.
Hymnus. Vocàris ad vitam. fol. 334.
Capítula. Deus auctor lúminis. fol. 343.
Lauda. Hæc est generátio. fol. 345.

FERIA QUARTA.

Ad Matutinum.

Antíphona. Salvum me fac Deus meus. Quóniam tu percussísti omnes adversántes mihi sine causa: dentes peccatòrum contrivísti. Psalmus 3.

Orátio.

COnfessiònem nostram Dómine post quiètem, dignam tuis conspéctibus éffice: ut sicut resurréctio nostra in te sumpsit exórdium; ita vita nostra à te hábeat præmium, nostráque fragílitas tuo muniàtur auxílio: ut hóstium míllia rábido nos circumdántium frémitu, tuo dispargántur judício, tuòque conteràntur respéctu, tuísque jáculis vulnerèntur: & plebs à te cóndita, á te redémpta, ex te suscépta, fidei mérito sanctòque famulátu semper ad te concúrrat; tuísque in átriis te crebrò laudatùra consúrgat. ℟. Amen.

Antíphona 1. Pósui fáciem meam ut petram duríssimam, & scio quóniam non confúndar. Juxtà est enim qui me justíficat. ℣. Eripe me de inimícis meis Deus meus: & ab insurgéntibus in me líbera me.

Orátio.

CHriste Deus, qui mundum véniens liberatùrus in carne, fáciem tuam, ut petram posuísti duríssimam; érige nos passiònis tuæ exémplo & crucis circumválla præsídio: ut & infidélitas per te confùsa dispéreat, & rursum fidélitas à te coronatùra pervéniat. ℟. Amen.

Antíphona 2. Cóngrega, Dómine, inimícos meos quasi gregem ad víctimam: sanctífica illos in die occisiònis: quia dixérunt: Non vidèbit novíssima nostra. ℣. Dómine, exáudi oratiònem meam: & clamor meus ad te pervéniat. Non avértas fáciem tuam à me.

Orátio.

COngrega, Dómine, inimícos tuos quasi gregem ad víctimam, quò aut resipiscéntes ad véniam rédeant, aut in malis perdurántes æternitàtis judício contabéscant: ut tu solus, qui víctima pro nobis munda oblàtus es Patri, victóres nos efficias críminis nostri. ℟. Amen.

Antíphona 3. Non avértas aurem tuam à singúltu meo, & clamóribus, Dómine Deus meus: appropínqua in die tribulatiònis, & dic ánimæ meæ: Ne tímeas. Vide, Dómine, iniquitátes eòrum advérsùm me: júdica judícium meum.

Orátio.

NOn avértas aurem tuam à singúltu nostro, Dómine, nec tuum remóveas aspéctum à corde contríto; sed in auxílium Ecclésiæ tuæ appropínqua: ut, qui tuis passiónibus conformàtur, tuis quoque munéribus consolètur. ℟. Amen.

℟. Omnes adversárii mei persecúti sunt me, & non sunt satiáti: ecce stylo scribéntur sermónes mei, & reponéntur in libro, ut sint in testimónium: ego scio quia ætérnus est. P. Qui me derelìquit super terram. Resúrget caro mea, quæ ista pátitur. ℣. Dóminus Deus apéruit mihi aurem, ego autem non contradico. Ecce Deus auxiliàtor meus. P. Qui.

Orátio.

OMnípotens Dei Fílius Christe, cujus verba stylo férreo, forti scílicet senténtià Patrum, scripta dignoscúntur; in petra præduríssima, vidélicet géntium corda, univérsa membrórum Ecclésiæ tuæ corda emólliens, nómina eòrum in página libri vitæ dígiti tui sancto stylo conscribe; quò & naturáli turgédine cáreant, & veræ humiliàtis grátià enitéscant. ℟. Amen.

IN LAUDIBUS.

Antíphona. Deus, propter te à peccátis meis fáciem tuam avérte: & omnes iniquitátes meas dele. Quóniam ego in iniquitátibus concéptus sum: & in peccátis péperit me mater mea. Psalmus 50.

Orá-

Orátio. Agnoscéntibus nobis. fol. 259.
Antíphona. Dóminus mecum est quasi bellâtor fortis: idcírcò qui persequúntur me, cadant, & infirmi fiant: confundántur veheménter, quia non intellexérunt obpróbrium sempitérnum.
Cánticum. Seduxísti me, Dómine. fol. 276.

Orátio.

REdémptor humáni géneris Dómine Deus bellâtor fortis, qui torcûlar sústinens passiônis, ipsum quoque torcûlar in quo calcâtor es, conculcâsse dignósceris; dum & à morte surgis; & eos, qui te persecúti sunt corruéntes infirmántesque osténdis: præbe nobis, in tuis passiónibus & hiláriter amaréscere, & opuléntiùs conlætári: ut, dum infidéles perfidia crúciat, fidéles convérsio ab iniquitâte absólvat. ℟. Amen.

Matutinárium.

In matutínis meditâbor in te: quia fuísti adjûtor meus, Dómine. ℣. Deus Deus meus ad te de luce vígilo.
Lauda. In sanctis ejus laudâte Dóminum.
Léctio libri Malâchim. 3. Regum. *Capit.* 18.
℟. Deo grátias.

IN illis diêbus ait Helías ad Achab: Ascénde, cómede & bibe: quia sonus multæ plúviæ est. Ascéndit Achab ut coméderet, & bíberet: Helías autem ascéndit in vérticem Carméli, & pronus in terram pósuit fáciem suam inter génua sua, & dixit ad púerum suum: Ascénde, & próspice contra mare. Qui cùm ascendísset, contemplâtus ait: Non est quicquam. Et rursùm ait illi: Revértere septem vícibus. In séptima autem vice, Ecce nubécula parva quasi vestígium hóminis ascendêbat de mari. Qui ait: Ascénde, & dic Achab: Junge currum tuum & descénde, ne óccupet te plúvia. Cùmque se vérteret huc atque illuc, ecce cœli contenebráti sunt, & nubes, & ventus, & facta est plúvia grandis. Ascéndens ítaque Achab ábiit in Jézrahel: & manus Dómini facta est super Heliam, accinctísque lumbis currêbat ante Achab, donec veniret in Jézrahel. Capít. 19. Nunciâvit autem Achab Jézabel ómnia quæ fécerat Helías, & quómodo occidísset univérsos prophétas Baal gládio. Misítque Jézabel núncium ad Helîam, dicens: Hæc mihi fáciant dii, & hæc addant, nisi hac horâ cras posúero ánimam tuam sicut ánimam uniùs ex illis. Tímuit ergo Helías, & surgens ábiit, quocúmque eum ferêbat volúntas: venítque in Bersabée Judá, & dimísit ibi púerum suum, & perréxit in desértum, viam unius diéi. Cùmque venísset, & sedêret subter unam juníperum, petivit ánimæ suæ, ut morerêtur, & ait: Súfficit mihi Dómine, tolle ánimam meam: neque enim mélior sum, quàm patres mei. Projecítque se, & obdormívit in umbra juníperi: & ecce angelus Dómini tétigit eum, & dixit illi: Surge, cómede. Respéxit, & ecce ad caput suum subcinerícius panis, & vas aquæ: comêdit ergo, & bibit, & rursùm obdormívit. Reversúsque est angelus Dómini secúndò, & tétigit eum, dixítque illi: Surge, cómede: grandis enim tibi restat via. Qui cùm surrexísset, comêdit, & bibit, & ambulâvit in fortitúdine cibi illius quadragínta diêbus & quadragínta nóctibus, usque ad montem Dei Oreb. Cùmque venísset illuc, mansit in spelúnca: & ecce sermo Dómini ad eum, dixítque illi: Quid hìc agis Helia? At ille respóndit: Zelo zelâtus sum pro Dómino Deo exercítuum, quia dereliquérunt pactum Dómini filii Israël: altária tua destruxérunt, & prophétas tuos occidérunt gládio, & derelíctus sum ego solus, & quærunt ánimam meam, ut áuferant eam. Et ait ei: Egrédere, & sta in monte coram Dómino: & ecce Dóminus tránsiit, & spíritus grandis & fortis subvértens montes, & cónterens petras ante Dóminum: non in spíritu Dóminus, & post spíritum commótio: non in commotiône Dóminus, & post commotiônem ignis: non in igne Dóminus, & post ignem síbilus auræ ténuis. Quod cùm audísset Helías, opéruit vultum suum pállio, & egréssus stetit in óstio spelúncæ, & ecce vox ad eum, dicens: Quid hìc agis, Helia? Et ille respóndit: Zelo zelâtus sum pro Dómino Deo exercítuum, quia dereliquérunt pactum tuum filii Israël: altária tua destruxérunt, & prophétas tuos occidérunt gládio, & derelíctus sum ego solus, & quærunt ánimam meam, ut áuferant eam. Et ait Dóminus ad eum: Vade, & revértere in viam tuam per desértum in Damáscum: cùmque pervéneris illuc, unges Azáël regem super Syriam, & Jehu filium Namsi unges regem super Israël: Heliséum autem filium Saphat, qui est de Abelméula, unges prophétam pro te. Et erit, quicúmque fúgerit gládium Azáël, occidet eum Jehu: & quicúmque fúgerit gládium Jehu, interficiet eum Heliséus. Et derelínquam mihi in Israël septem míllia virórum, quorum génua non sunt incurvâta ante Baal, & omne os, quod non ado-

adorávit eum ósculans manum. Proféctus ergo inde Helías, répcrit Heliséum filium Saphat arántem in duódecim jugis boum: & ipse in duódecim jugis boum arántibus unus erat: cùmque venísset Helías ad eum, misit pállium suum super eum. Qui statim relíctis bobus cucúrrit post Halíam, & ait: Osculer, oro te, patrem meum, & matrem meam, & sic sequar te. Dixítque ei: Vade, & revértere: quod enim meum erat, feci tibi. Revérsus autem ab eo, tulit par boum, & mactávit illud, & in arátro boum coxit carnes, & dedit pópulo, & comedérunt: consurgénsque ábiit, & secùtus est Heliam, & ministrâbat ei. ℟. Amen.

Hymnus. Noctis tempus. fol. 257.

Capítula.

JUstus es Dómine; qui pro nobis injùstè judicátus es ínnocens: & ideò quæsumus, ut qui punitus es sine crímine tuo, absólvas nos à facínore nostro.

Pater noster.

Lauda. Legem pone eis Dómine viam justítiæ tuæ: & exquírant eam semper. ℣. Da mihi intelléctum, & perscrutábor legem tuam: & custódiam illam in toto corde meo.

Orátio.

INclína cor nostrum, Dómine, in testimónia tua; & à pravo vanitàtis intúitu avérte: ut ab amòre terréno nos ségreges; & supérnæ dilectióni consócies. ℟. Amen.

Ad Tértiam.

Proverbiòrum Salomònis. *Capítulo 17.*

℟. Deo grátias.

FIli, Qui déspicit páuperem, éxprobrat factóri ejus: & qui in ruína lætàtur altérius, non erit impunitus. Qui reddit mala pro bonis, non recédet malum de domo ejus. Et qui justíficat ímpium, & qui condémnat justum, abominábilis est utérque ante Deum. Quid prodest divítias stulto habère, cùm sapiéntiam meréri non possit? Omni témpore díligit, qui amicus est: & frater in angústiis comprobàtur. Homo stultus plaudet mánibus, cùm spopónderit pro amíco suo. Qui meditàtur discórdias, díligit rixas; & qui exáltat cor suum, quærit ruínam. Qui pervérsi cordis est, non invéniet bonum: & qui vertit linguam, íncidet in malum. Múnera de sinu ímpius áccipit, ut pervértat sémitas justi. Non est bonum, damnum inférre justo: nec percútere príncipem, qui recta júdicat. Occasiónes quærit qui vult recédere ab amíco: omni témpore erit exprobrábilis. Aqua profúnda verba justi: & torrens redúndans fons sapiéntiæ. ℟. Amen.

Léctio Esaíæ Prophétæ. *Capítulo 63.*

℟. Deo grátias.

HÆc dicit Dóminus: Quis est iste, qui venit de Edon, tinctis vestibus de Bosra? iste formòsus in stola sua, grádiens in multitúdine fortitúdinis suæ. Ego, qui loquor justítiam, & propugnàtor sum ad salvándum. Quare ergo rubrum est induméntum tuum, & vestiménta tua sicut calcántium in torculári? Tórcular calcávi solus, & de géntibus non est vir mecum: calcávi eos in furòre meo, & conculcávi eos in ira mea: & aspérsus est sanguis eòrum super vestiménta mea, & ómnia induménta mea inquinávi. Dies enim ultiònis in corde meo, annus retributiònis meæ venit. Circumspéxi, & non erat auxiliàtor: quæsívi, & non fuit qui adjuvàret: & salvàvit mihi bráchium meum, & indignátio mea ipsa auxiliàta est mihi. Et conculcávi pópulos in furòre meo, & inebriávi eos indignatiòne meâ, & detráxi in terram virtûtem eòrum. Miseratiònum Dómini recordábor, laudem Dómini super ómnibus, quæ réddidit nobis Dóminus, & super multitúdinem bonòrum domus Israël, quæ largìtus est eis secúndùm indulgéntiam suam, & secúndùm multitúdinem misericordiàrum suàrum. Et dixit: Verúmtamen pópulus meus est, filii non negántes: & factus est eis salvàtor. In omni tribulatiòne eòrum non est tribulàtus, & ángelus faciéi ejus salvàvit eos: in dilectiòne sua, & in indulgéntiâ suâ ipse redèmit eos, & portàvit eos, & elevàvit eos cunctis diébus sæculi. ℟. Amen.

Antíphona 1. Conclùsit inimícus viam meam, & ánima mea in dolòre turbàta est: ádjuva me, Deus meus. ℣. Eripe me Dómine ab hómine malo: à viro iníquo, & linguâ dolósâ líbera me.

Orátio.

CHriste, Dei virtus, & Dei sapiéntia, cujus vias dum antiquus hostis persequéndo conclúdere nítitur, à te, qui via es, mirificè conculcàtur; ita nos, quæsumus, tuâ grátiâ circumválla; ut nec in via peccatòrum antíqui hostis óbice concludàmur; & íterùm te juvánte per vias voluntàtis tuæ dilatàto corde currâmus. ℟. Amen.

Antíphona 2. Semper vidébo vindíctam de inimícis meis: posuérunt gravédinem cervíci meæ: vide Dómine, & júdica, ne derelínquas me. ℣. Júdica Dómine nocéntes me,

&

Digitized by Google

& expúgna impugnántes me.

Orátio.

EXúrge Deus, & misericórditèr júdica terram, qui es pro nobis judicàtus in terra; qui condemnàtus absólvis reos; qui móriens vivíficas mórtuos; qui resúrgens confírmas dúbios, & confúndis iníquos. In tuam namque hereditàtem gentes credéndo vocéntur, quem resurrexísse pro salûte fidélium confiténtur. ℟. Amen.

Antíphona 3. Cogitavérunt mala advérsùs ánimam meam, & peccàta sua occultavérunt. Memor esto stetísse me ante fáciem tuam, & locûtum esse pro eis bona. ℣. Qui cogitavérunt malítias in corde suo: totà die constituébant prælia. Non dicátur Glória.

℟. Ecce factus sum ómnibus inimícis meis in provérbium; & longè facti sunt, qui me diligébant. Exténdit inimicus meus advérsùm me pháretram suam, & subvértit calcáneum meum. Replèta est ánima mea dolóribus. Congregàvit inimicus meus furòrem suum in me, & infrémuit contra me déntibus suis. P. Tu autem, Dómine, líbera me, & pone me juxta te. ℣. Súbitò vulneràvit me ínvidus inimicus, & ad níhilum redácta sunt ossa mea. P. Tu autem, Dómine. Non dicàtur Glória.

Preces. Tu pastor bone, qui pro óvibus ánimam posuísti, meménto nostri, P. Placàre, & miserère. ℣. Virtus perénnis, sapiéntia Dei summi, Verbum Patris, meménto nostri; P. Placàre. ℣. Cónditor rerum, vita ómnium, dominàtor Angelòrum, meménto nostri; P. Placàre. ℣. Tu Dei agnus, tu pro nobis es, velut ovis, immolàtus, meménto nostri; P. Placàre. ℣. Innocens captus, cæsus cólaphis, latrónibus datus, meménto nostri; P. Placàre. ℣. Qui solus mortem nostri críminis tuà morte devicísti, meménto nostri; P. Placàre.

Hymnus. O Nazarène. fol. 144.

Capítula.

ADvérsùs tuam, Christe, ánimam mala cogitántes patiénter équidem sustínes, ut pro te bonum tuis pastor exémplum grégibus præbêres: dum & persequéntium jácula tóleras, & pro persequéntibus Patrem efflágitas; da ergo nobis, passiònis tuæ sacraménto à nostris passiónibus élui: ut, qui blasphemántes te patientíssimè tolerásti, credéntes tibi ab ætérna éruas damnatiòne judícii.

Pater noster.

Ad Sextam.

Léctio libri Hieremíæ Prophétæ. *Capít.* 10.

℟. Deo grátias.

HÆc dicit Dóminus: Ecce ego longè projíciam habitatóres terræ in hac vice: & tribulábo eos ita ut non inveniántur. Væ mihi super contritiòne mea, péssima plaga mea. Ego autem dixi: Planè hæc infírmitas mea est, & portàbo illam. Tabernáculum meum vastàtum est: omnes funículi mei dirúpti sunt, filii mei exiérunt à me, & non subsístunt: non est qui exténdat ultrà tentórium meum, & érigat pelles meas. Quia stultè egérunt pastóres, & Dóminum non quæsiérunt: proptérea non intellexérunt, & omnis grex eòrum dispérsus est. Vox auditiònis ecce venit, & commótio magna de terra Aquilònis: ut ponat civitátes Judá solitúdinem, & habitáculum dracònum. Cap. 11. Audite verba pacti hujus, & loquímini ad viros Judá, & ad habitatóres Hierúsalem, & dices ad eos: Hæc dicit Dóminus Deus Israël: Maledíctus vir, qui non audíerit verba pacti hujus, quod præcépi pátribus vestris in die, quà edúxi eos de terra Ægypti, de fornàce férrea, dicens: Audite vocem meam, & fácite ómnia quæ præcépi vobis, & éritis mihi in pópulum, & ego ero vobis in Deum. ℟. Amen.

Antíphona 1. Augeat Dóminus plebem suam, & multíplicet eam in multis míllibus populòrum. ℣. Confiteántur Dómino misericórdias ejus: & mirabília ejus fíliis hóminum.

Orátio.

AUge, Dómine, pópulum tuum nimis, eúmque vel méritis, vel rebus exálta: ut, qui invidòrum déntibus mordêmur, feliciòres semper, te propitiánte, constêmus. ℟. Amen.

Antíphona 2. Læténtur, Dómine, super elóquia tua: sicut qui invénit spólia multa. ℣. Et sacríficent sacrifícium laudis: & pronúntient ópera ejus in exultatiòne.

Orátio.

LÆténtur, Dómine super elóquia tua, quæ super mel & favum sunt dúlcia: quáliter nobis temporàlem dilectiònem non ínferant; sed ad supérnam semper delectatiònem ovándo perdúcant. ℟. Amen.

Antíphona 3. Testimónium tuum, Dómine, fidèle, párvulis præstet sapiéntiam. ℣. Justítiæ Dómini rectæ, lætificántes corda.

Orátio.

TEstimoniòrum tuòrum, Dómine, efficiámur herédes; quæ nobis facta sunt

Yy cre-

credibília: sint nostræ meditatióni assídua, ut sunt fidei veritáte sincèra: atque ita nostro consumméntur ópere, sicut proferúntur ex ore: regant consolatióne mœréntes; ac promptióres ad te fáciant auditóres. ℟. Amen.

℟. Gressus eòrum dírige, Deus, in sémitis tuis: P. Ut non moveántur vestígia eòrum. ℣. Declarátio sermònum tuòrum illúminat: & intelléctum dat párvulis. P. Ut.

Preces. Dómine, exáudi, & salva, & líbera me. P. Dómine, ℣. Ad te ascéndat orátio mea, Deus, & líbera me. P. Dómine, ℣. Ne avértas fáciem tuam à me, sed líbera me, P. Dómine. ℣. Cogitavérunt advérsùm me: ne déseras me, sed líbera me, P. Dómine. ℣. Tu enim Deus auxiliàtor meus, tu ádjuva me, P. Dómine. ℣. Erípiat me manus excélsa tua, & prótegat me, P. Dómine. ℣. Adsíste mihi in adjutórium semper, & líbera, P. Dómine. ℣. Nunc ecce oppréssit me dolor meus: jam líbera me, P. Dómine. ℣. Spíritus meus attenuàtus est in me: vivífica me, P. Dómine. ℣. Artus mei in nihilum redácti sunt, jam réfice me, P. Dómine. ℣. Hostes mei furòrem suum implevérunt; tu érue me, P. Dómine. ℣. Infremuérunt contra me déntibus suis; tu líbera me, P. Dómine. ℣. Aperuérunt contra me ora sua; tu custódi me, P. Dómine. ℣. Adsístat tibi orátio mea, Deus, & exáudi me, P. Dómine. ℣. Clamor meus ad te pervéniat, & exáudi me, P. Dómine. ℣. Virtus tua afflíctum erípiat, & prótegat me.

Hymnus. O Nazarêne, lux. fol. 144.

Capítula.

GRessus nostros Dómine in sémitis tuis confirma, ut in via tua gradiéntes, misericórdiæ tuæ nobis auxiliéntur, & in tentatiónibus tueántur: ut cùm apparúerit justítia tua, appareàmus in conspéctu tuo sine confusióne, & satiémur glóriâ tuâ sine confusióne. Pater noster.

Ad Vésperum.

Lauda. Véspere, & manè, & merídie te laudàmus, Dómine.

Antíphona. Eripe me Dómine ab hómine malo: & à viro iníquo líbera me. Psalmus 139.

Lauda. Deus laudem meam ne tacúeris: quia ore ímpii circumdedérunt me: & expugnavérunt me gratis.

Hymnus.

JAm legis umbra cláuditur,
Novúmque Phasse pródiit,
Cùm vera lux in vésperum
Mundi subórta prómicat.
Hinc Christe rex post bíduum
Cœnæ litas convívium,
Quo pascha pridem mysticum
In pascha nostrum vértitur.
Audi fidélium préces,
Qui traditòrem passus es;
Hac nocte nos inlúmina,
Carnem lava, cor præpara.
Ardor tuæ dulcédinis
Intérna nostra cóncremet;
Fides parátos ínnovet,
Opúsque ad regnum vocet.
Ut, suavitàte grátiæ
Hinc advocáti, in crástinum
Inebriêmur póculis
Tui sacráti sánguinis.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum. Amen.

Capítula.

PRopínqua passiònis tuæ solémnia, Christe Deus, plebs devòta suscípiens, præparári tibi in hóstiam vivam desíderat; proínde quæsumus, ut qui in crástinum ad tuum accessúri sumus convívium, præsta, ut in susceptióne hujus venerándæ noctis & culpàrum ténebris careàmus, & amòris tui igne inflammêmur. Pater noster.

Benedíctio.

PAssio nos consérvet jure perénni; ℟. Amen.

Crímine nos hódie lavet, & cras múnere ditet: ℟. Amen.

Quò, pulsis vítiis, Pascha cum illo celebrètis. ℟. Amen.

Lauda. Legem pone eis Dómine. fol. 352.

FERIA QUINTA.

Ad Matutinum.

Antíphona. Deus percussísti omnes adversántes mihi sinè causa: dentes peccatòrum contrivísti. Psalmus 3.

Orátio.

DOmine, glória nostra, caput nostrum, ne vitiòrum gúrgite mergàmur exálta; & ne nos múltiplex curvet tribulátio, súbleva: te verò nobis auxiliánte, nec multitùdo nocèbit tribulántium, & supérbia in nos frangêtur insurgéntium; tuis ergo benedictiònem infúnde in pópulis, qui auctor es & defénsor nostræ salùtis. ℟. Amen.

Antíphona 1. Tu Dómine demonstrásti mihi, & ego cognóvi. Quasi agnus mansuètus, por-

portâtus sum ad víctimam : & nunc cognóvi quia super me cogitavérunt consília. ℣. Et tu, Dómine, deridèbis eos, & pro níhilo habèbis omnes gentes. Non dicàtur Glória.

Orátio.

QUasi agnus mansuêtus tráditus pro nobis, Dómine : qui útique sine peccáto & delícto portàtus es ad víctimam : præsta ergo nobis, ut innocéntiâ agni adipiscàmur, ut in ætérnum tecum sine fine vivàmus. ℟. Amen.

Antíphona 2. Facta est heréditas mea mihi tamquam leo in silva : dedit contra me vocem suam. ℣. Quóniam quem tu perfecísti, ipsi destruxérunt : justus autem quid fecit? Non dicàtur Glória.

Orátio.

CHriste Dei Fili, cujus facta est heréditas tua tibi, quasi leo in silva, crudéli contra te ritu ut crucifigàris exclámans : ita nos infusiòne Sancti Spíritûs reple, ut charitàtis igne fervéntes innócuæ vocis clamòrem ad audítus tuæ omnipoténtiæ dirigàmus ; & ánimas nostras pro frátribus pónere totis nísibus insistàmus. ℟. Amen.

Antíphona 3. Non sedi in consílio eòrum, ludéntibus ipsis ; sed timèbam à fácie eòrum. Solus sedèbam, quóniam amaritúdine replètus sum. ℣. Odívi congregatiónes malignòrum : & cum ímpiis non sedèbo. Non dicàtur Glória.

Orátio.

UNigénite Dei Fílius, qui in carne moritùrus appárens, in concílio ludéntium non sedísti, sed solus sedens amaritúdine pro nobis replètus es ; concède nobis, ut de passiónibus tuis nullo modo erubescéntes, glóriæ tuæ mereàmur sinè fine esse partícipes. ℟. Amen.

℟. Qui mecum, ait, manum míserit in parópside, ille me traditùrus est hódie. P. Væ hómini, per quem filius hóminis tradètur: bonum erat illi, si natus non fuísset homo ille. ℣. Locùtus est Dóminus Jesus Christus discípulis suis, dicens : Súrgite, eàmus : ecce appropinquàbit, qui me tradet. P. Væ hómini. Non dicàtur Glória.

Orátio.

CHriste Dei Fílius, qui transitùrus ex hoc mundo ad Patrem, speciáli signo tuum prædixísti traditòrem : quò non solùm non latèret in cæteris, sed ut pótius discernerètur à cæteris : te quæsumus, te rogàmus, ut non præcidàmur ab Ecclésiæ membro, qui redémpti sumus tuo sánguine pretióso : neque quisquam in Ecclésia tua constitùtus torpòrem incúrrat ; sed gloriósis patiéntiæ tuæ exémplis provocèmur ad glóriam : qui proditòris tui in nullo imitántes stúdia, bonòrum discipulòrum & doctrinam capiàmus & præmia. ℟. Amen.

Antíphona. Cor contritum & humiliàtum ne spernas, Deus ; sed benígnè fac, déprecor, & miserère mei Deus, miserère. Psalmus 50. Orátio. Cordis nostri secrèta. fol. 210.

Ad Cánticum.

Antíphona. Dómine probàtor juste, qui probas corda, & renes, vídeam, quæso, ultiònem de inimícis meis : tibi enim revelávi causam meam.

Cánticum. Seduxísti me, Dómine. fol. 276.

Orátio.

DEus, probàtor juste, qui revelàtam tibi causam Fílii tui, passiónis útique suæ injúriam in infidélibus punitùrus agnóscis; videàmus, quæsumus, ultiònem de inimícis ejus, ita ut aut resipiscéntes ab infidelitàte ipsi se pœniténdo ulciscántur, aut perdurántes in perfidia per ejus puniántur justítiam, cujus nùnc contémnunt misericórdiam manifèstam. ℟. Amen.

Matutinárium.

Ego autem cantàbo virtûtem tuam, Dómine ; & exaltàbo manè misericórdiam tuam. Quia factus es suscéptor meus, Dómine. ℣. Eripe me de inimícis meis, Deus meus: & ab insurgéntibus in me líbera me.

Lauda. Te laudant montes & omnes colles: te laudant príncipes & omnes júdices terræ: omnes Angeli te colláudant: Laudàte.

Léctio libri Maláchim. 4. Regum. *Capít.* 6. ℟. Deo grátias.

IN illis diebus : Congregàvit Bénadab rex Syriæ univérsum exércitum suum, & ascéndit, & obsidèbat Samariam. Factàque est fames magna in Samaría : & támdiu obséssa est, donec venumdarètur caput ásini octogínta argénteis, & quarta pars cavi stércoris columbàrum quinque argénteis. Cùmque rex Israël transiret per murum, múlier quædam exclamàvit ad eum, dicens : Salva me, Dómine mi rex. Qui ait : Non te salvat Dóminus : unde te possum salvàre? de área, vel de torculári? Dixítque ad eam rex: Quid tibi vis? Quæ respóndit : Múlier ista dixit mihi : Da filium tuum, ut comedàmus eum hódie, & filium meum comedèmus cras.

Cóximus ergo filium meum, & comédimus: dixique ei áltera die: Da filium tuum, ut comedámus eum. Quæ abscóndit filium suum. Quod cùm audíſſet rex, ſcidit veſtiménta ſua, & tranſíbat per murum. Vidítque omnis pópulus cilícium, quo veſtítus erat ad carnem intrínſecùs. Et ait rex: Hæc mihi fáciat Deus, & hæc addat, ſi stéterit caput Heliſéi filii Saphat ſuper ipſum hódie. Heliſéus autem ſedébat in domo ſua, & ſenes ſedébant cum eo. Præmíſit ítaque virum: & ántequam veníret núncius ille, dixit ad ſenes: Numquid ſcitis, quòd míſerit fílius homicídæ hic, ut præcidátur caput meum? vidète ergo, cùm vénerit núncius, cláudite óſtium, & non ſinàtis eum introire: ecce enim ſónitus pedum dómini ejus poſt eum eſt. Adhuc illo loquénte eis, appáruit núncius, qui veniébat ad eum. Et ait: Ecce tantum malum à Dómino eſt: quid ámplius expectábo à Dómino? Cap. 7. Dixit autem Heliſéus: Audite verbum Dómini: hæc dicit Dóminus: In témpore hoc cras módius ſímilæ uno statère erit, & duo módii hórdei statère uno, in porta Samaríæ. Respóndens unus de dúcibus, ſuper cujus manum rex incumbébat, hómini Dei, ait: Si Dóminus étiam fécerit cataráctas in cœlo, numquid póterit eſſe, quod lóqueris? Qui ait: Vidèbis óculis tuis, & indè non cómedes. Quátuor ergo viri erant leprósi juxta intróitum portæ: qui dixérunt ad ínvicem: Quid hic eſſe vólumus, donec moriàmur? ſive íngredi voluérimus civitàtem, fame moriémur: ſive manſérimus hìc, nobis moriéndum eſt: venite ergo, & transfugiàmus ad caſtra Syriæ: ſi pepércerint nobis, vivèmus: ſi autem occídere volúerint, nihilóminus moriêmur. Surrexérunt ergo véſperi, ut venírent ad caſtra Syriæ. Cùmque veníſſent ad princípium caſtrórum Syriæ, nullum ibídem reperérunt. Síquidem Dóminus ſónitum audíri fécerat cúrruum & equòrum, & exércitùs plúrimi: dixerúntque ad ínvicem: ecce mercéde condúxit advérſùm nos rex Israël reges Hethæórum, & Ægyptiòrum, & venérunt ſuper nos. Surrexérunt ergo, & fugérunt in ténebris, & dereliquérunt tentória ſua, & equos & ásinos & mulos, in caſtris, fugerúntque, ánimas tantùm ſuas ſalvàre cupiéntes. Igitur cùm veníſſent leprósi illi ad princípium caſtrórum, ingréſſi ſunt unum tabernáculum, & comedérunt & bibérunt: tulerúntque inde argéntum, & aurum, & veſtes, & abiérunt, & abscondérunt: & rursùm revérſi ſunt ad áliud tabernáculum, & inde ſimíliter auferéntes abscondérunt. Dixerúntque ad ínvicem: Non rectè fácimus: hæc enim dies boni núncii eſt. Si tacuérimus, & noluérimus nunciàre uſque manè, ſcéleris arguêmur: venite, eàmus, & nunciémus in aula regis. Cùmque veníſſent ad portam civitàtis, narravérunt eis, dicéntes: Ivimus ad caſtra Syriæ, & nullum ibídem repérimus hóminem, niſi equos, & ásinos alligátos, & fixa tentória. Iérunt ergo portárii, & nunciavérunt in palátio regis intrínſecùs. Qui ſurréxit nocte, & ait ad ſervos ſuos: Dico vobis quid fécerint nobis Syri: ſciunt quia fame laborâmus, & idcírcò egréſſi ſunt de caſtris, & látitant in agris, dicéntes: Cùm egréſſi fúerint de civitàte, capiêmus eos vivos, & tunc civitàtem íngredi potérimus. Respóndit autem unus ſervórum ejus: Tollàmus quinque equos, qui remanſérunt in urbe (quia ipſi tantùm ſunt in univérſa multitúdine Iſraël, álii enim conſúmpti ſunt) & mitténtes, exploràre potérimus. Adduxérunt ergo duos equos, miſítque rex in caſtra Syrórum, dicens: Ite, & vidète. Qui abiérunt poſt eos uſque ad Jordànem: ecce autem omnis via plena erat véſtibus & vaſis, quæ projécerant Syri cùm turbaréntur: reverſíque núncii indicavérunt regi. Et egréſſus pópulus, diripuit caſtra Syriæ: factúsque eſt módius ſímilæ statère uno, & duo módii hórdei statère uno, juxta verbum Dómini. Porrò rex ducem illum, in cujus manu incubúerat, conſtítuit ad portam: quem conculcàvit turba in intróitu portæ, & mórtuus eſt, juxta quod locútus fúerat vir Dei. ℟. Amen.

Hymnus. Noctis tempus. fol. 257.

Capitula.

CHriſte Dei Fílius, quem Deus Pater pro nobis ómnibus trádidit, cum veram te pro nobis hóſtiam ipſe ſuscèpit; ſúscipe deſidérium pópuli tui: quos redemísti ſalva: quos liberásti, vivífica: non ſinas in perpétuum luctum ire, quos, ne perpetuáliter perírent, veníſti redímere; clavis timòris tui confige cor noſtrum qui pro nobis ómnibus & cruce paſſus es, & ſepúlchrum: ut per te & hic nobis ſit remíſſio críminum, & in futúro perpétuum gáudium, quem pro ómnibus crédimus crucifixum.

Pater noſter.

Lauda. Da eis intelléctum, Dómine, ut diſcant

Digitized by Google

cant mandáta tua. ℣. Deduc me in legem mandatórum : quóniam ipsam vólui.

Orátio.

Æquitátem testimoniórum tuórum, Dómine, da nobis avidióri sensn cápere : ut, quod mortíficat in nos stultítia, vivíficet à te sapiéntia destináta. ℟. Amen.

Ad Tértiam.

Proverbiórum Salomónis. *Capítulo* 1.
℟. Deo grátias.

Fili mi, Audi disciplínam patris tui, & ne dimíttas legem matris tuæ : ut addátur grátia cápiti tuo, & torques collo tuo. Fili mi, si te lactáverint peccatóres, ne acquiéscas eis. Si díxerint : Veni nobíscum, insidiêmur sánguini, abscondâmus tendículas contra insóntem frustrà : deglutiâmus eum sicut inférnus vivéntem, & íntegrum quasi descendéntem in lacum. Omnem pretiósam substántiam reperiêmus, implébimus domos nostras spóliis. Sortem mitte nobíscum, marsúpium sit unum ómnium nostrûm. Fili mi, ne ámbules cum eis, próhibe pedem tuum à sémitis eórum. Pedes enim illórum ad malum currunt, & festinant ut effúndant sánguinem. Frustrà autem jácitur rete ante óculos pennatórum. Ipsi quoque contra sánguinem suum insidiántur, & moliúntur fraudes contra ánimas suas. Cap. 2. Fili mi, si intráverit sapiéntia cor tuum, & sciéntia ánimæ tuæ placúerit : consílium custódiet te, & prudéntia servâbit te, ut eruâris à via mala, & ab hómine, qui pervérsa lóquitur : qui relínquunt iter rectum, & ámbulant per vias tenebrósas : qui lætántur cùm malefécerint, & exúltant in rebus péssimis : quorum viæ pervérsæ sunt, & infámes gressus eórum. Proverbiórum cap. 7. Serva, fili mi, mandáta mea, & vives : & legem meam quasi pupíllam óculi tui. ℟. Amen.

Léctio libri Esaíæ Prophétæ. *Capítulo* 50.
℟. Deo grátias.

Quis est hic liber repúdii matris vestræ, quo dimísi eam? aut quis est créditor meus, cui véndidi vos? ecce enim in iniquitátibus vestris vénditi estis, & in sceléribus vestris dimísi matrem vestram. Quia veni, & non erat vir : vocávi, & non erat qui audíret : numquid abbreviáta & párvula facta est manus mea, ut non possem redímere? aut non est in me virtus ad liberándum? Ecce in increpatióne mea desértum fáciam mare, ponam flúmina in siccum : computréscent pisces sine aqua, & moriéntur in siti. Induam cœlos ténebris, & saccum ponam operiméntum eórum. Dóminus dedit mihi linguam eruditam, ut sciam sustentáre eum, qui lapsus est verbo : érigit manè, manè érigit mihi aurem, ut áudiam quasi magístrum. Dóminus Deus apéruit mihi aurem, ego autem non contradico : retrórsùm non ábii. Corpus meum dedi percutiéntibus, & genas meas velléntibus : fáciem meam non avérti ab increpántibus, & conspuéntibus in me. Dóminus Deus auxiliátor meus, & ídeo non sum confúsus : ídeo pósui fáciem meam ut petram duríssimam, & scio quóniam non confúndar. Juxtà est qni justíficat me, quis contradicet mihi? stemus simul, quis est adversárius meus? accédat ad me. Ecce Dóminus meus auxiliátor meus : quis est qui condémnet me? Ecce omnes quasi vestiméntum conteréntur, tínea cómedet eos. Quis ex vobis timens Dóminum, áudiens vocem servi sui? Cap. 41. Hæc dicit Dóminus : Ecce confundéntur & erubéscent omnes, qui pugnant advérsùm te : erunt quasi non sint, & períbunt viri, qui contradícunt tibi. Quæres eos, & non invénies, viros rebélles tuos : & erunt quasi non sint : & véluti consúmptio hómines bellántes advérsùm te. Quia ego Dóminus Deus tuus apprehéndens manum tuam, dicénsque tibi : Ne tímeas, ego ádjuvi te, dicit Dóminus omnípotens. ℟. Amen.

Antíphona 3. Dixérunt apud se cogitántes iníqua : Homo iste beatíficat novíssima justórum & gloriátur patrem se habére Deum. Videâmus si sermónes ejus veri sunt, & tentémus, quæ ventúra sunt ei. Quòd si verus est filius Dei, suscípiet illum, & liberábit eum de manu contrariórum. ℣. Et ingrediebántur, ut vidérent, vana locútum es cor eórum, congregavérunt iniquitátem sibi. Et egrediebántur foras, & loquebántur. Non dicitur Glória.

Orátio.

Christe, Dei Fílius, qui advérsùm te cogitántes iniqua, cruentáque malignórum consília in te pátiens tolerásti; da nobis, exémplo tuo habére cor pátiens, & advérsos æquáli tolerántiâ superáre : ut qui te habére Deum Patrem cognóscimus, cognitiónis hujus fide salvêmur : &, qui passiónis tuæ dies recólimus, nostrárum passiónum sórdibus expiêmur. ℟. Amen.

Antíphona 2. Locútus est Dóminus Jesus Chri-

Christus discípulis suis, dicens: Súrgite, eâmus: ecce appropinquábit, qui me tradet. ℣. Etenim homo pacis meæ, in quo sperávi: qui edêbat panes meos, magnificávit super me supplantatiónem.

Orátio.

CHriste Dei Fílius, qui speciáliter discípulis tuis præcípiens, ántequam tráditus esses, imperásti, ut súrgerent; da nobis, quæsumus, ut patiéndi malos habeâmus constántiam, & patiéntiæ teneâmus exempla: quò à te discéntes, quàm mitis sis & húmilis corde; & passiónibus tuis communicémus exémplo, & beatitúdinis ætérnæ potiâmur subsídio. ℟. Amen.

Antíphona 3. Ecce venit hora, ut dispargámini, & me solum relinquâtis; sed non sum solus, quia Pater mecum est: confídite, ego vici mundum. ℣. Quóniam si inimicus meus maledixísset mihi, supportássem útique. Et si is, qui óderat me, advérsùm me magna locútus fuísset: abscónderem me útique ab eo.

℟. Qui edêbat panes meos mecum, elevâvit contra me calcáneum. Tu autem Dómine miserêre mei, & resúscita me. ℣. Ecce trádidit me, quem diligêbam, & crudéli plagà percússit me: jam, Deus, pone vúlneri meo salûtem. P. Et resúscita. Non dicâtur Glória.

Preces. Clamâmus ad te, Deus, exáudi nos, P. Et à flagéllo iræ tuæ líbera. ℣. Qui tráditus es ad mortem, Redémptor Sancte, vivífica gregem, quem tuo redemísti cruóre, P. Et à flagéllo. ℣. Qui flagellàris ab ímpiis & iníquis; qui acéto potàris, nos à futúris líbera malis, P. Et à flagéllo. ℣. Qui portas spíneam in cápite tuo corônam, ut nos membra tua à spinis críminum purges, P. Et à flagéllo. ℣. Vox tua Patrem pro nobis nunc interpéllet, quæ clamâvit in Cruce, ut ignorántibus subveníret, P. Et à flagéllo. ℣. Sánguinis tui prétio salva nos, Christe, & tibi conjúnge per crucis beátæ favôrem, P. Et à flagéllo. ℣. Pœna tua reátum nostrum absólvat, & mors tua in devíctam mortem extínguat, P. Et à flagéllo.

Hymnus. O Nazarêne. fol. 144.

Orátio.

CHriste, qui de patíbulo ad Patrem, ut quid te dereliquerit, acclamásti: qui cruce tuà hóminem peccáto pérditum redemísti, illúmque peccáti auctôrem ætérnis arsûrum ígnibus tradidísti; postulâmus sanctam cleméntiam tuam, ut nos, qui in te crédimus, numquam derelínquas: nec confidéntiam nostram à tua Deitâte repéllas; sed propítius clamôrem nostrum súscipe, & tibímet plácito famulátu servíre concêde.

Pater noster.

IN CŒNA DOMINI.

Ad Nonam.

Antíphona 1. Cogitavérunt advérsùm me, Ne derelínquas, Dómine, P. Ne fortè exalténtur. ℣. Eripe me Dómine ab hómine malo: à viro iníquo líbera me. Qui cogitavérunt injustítias in corde: totâ die constituébant bella. P. Ne derelínquas, Dómine, ne fortè exalténtur. ℣. Acuérunt línguas suas, sicut serpéntes: venénum áspidum sub lábiis eórum. P. Ne derelínquas, Dómine.

Capítula

DIligâmus, & sequâmur, fratres caríssimi, justítiam sempitérnam, manducâre cupiéntes Domínicam cœnam: veniénte enim patrefamílias, in exterióres ténebras reprobátus conviva projícitur, & sine nuptiáli veste repértus damnátur. Nemo pravis cogitatiónibus sordidátus advéniat: nemo sacraménta cœléstia simulátor accípiat. Imitémur pótiùs patiéntiam Salvatôris, à quo sic videâmus tolerâtam esse frauduléntiam traditôris, ut malígna cogitántem, rerum ómnium præscius Dóminus Jesus Christus secum cœnâre permítteret, ne sanctificáto pane fraudâret. Imitémur ejus humilitâtem, qui discipulôrum pedes humíliter lavit: imitémur bonitâtem ejus, qui negánti Petro fructuósas lácrymas donâvit: caveâmus inquiétos fratres corporáliter declinâre, & charitâtem humilitatémque ómnibus delectémur simplíciter exhibêre. Sacrifícium pœniténtiæ jejunántes orantésque solvâmus, ut secúri semper ad cœléste convívium festinêmus. ℟. Amen.

Antíphona 2. Ingréssus Dóminus Jesus in domum discúbuit. Et ecce múlier habens alabástrum unguénti pretiósi, stans retrò secus pedes ejus, osculabâtur eos, & lácrymis suis rigans capíllis suis extergêbat eos, P. Et ungêbat unguénto. ℣. Quod cùm vidíssent, qui cum eo erant, dicébant intrà se: Hic si prophêta esset, sciret mulíerem, quæ tangit eum: quia peccátrix est. Sciens Dóminus cogitatiónes eórum, dixit ad eos: Quid moléſti estis mulíeri? quia bonum opus operáta est in me. Propter quod dico vobis: Remíssa sunt ei peccáta multa, quóniam dilé-

léxit multùm. P. Et ungêbat unguénto.

Orátio.

ACcessúri, dilectíssimi fratres, ad Dominicam cœnam: hódie fáciem Dómini Jesu ac redemptòris nostri præveniàmus in confessiòne cum omni fidúcia; peténtes ab illo cum lácrymis, ut expoliátos nos ab ómnibus crimínibus nostris, fáciat accédere ad cálicem suæ sacratíssimæ passiònis. ℟. Amen.

Antíphona 3. Dóminus Jesus misit discípulos suos, & dixit ad eos: Eúntes paràte nobis Pascha, ut manducémus. P. Quia desidério desiderávi hoc Pascha manducàre vobíscum, ántequàm pátiar. ℣. Cœnántibus autem illis accèpit Jesus panem, & benedíxit, dedítque discípulis suis, & dixit: Accípite, & comédite. P. Quia desidério. ℣. Accèpit & cálicem, postquàm cœnàvit, dedítque discípulis suis dicens: Accípite ex hoc omnes. Hic est enim sanguis meus novi testaménti, qui pro multis effundètur in remissiònem peccatòrum. Non bibam ámodò, donec illud bibam vobíscum novum in regno Patris mei. P. Quia desidério desiderávi.

Orátio.

COgitántes, & delícta nostra cernéntes non cruéntas tibi, Dómine, víctimas immolàmus, sed simplícibus votis tibi sempitérni Sacerdòtis corpus offérimus. Memoràre ítaque, Dómine, quid pro nobis pertúlerit, qui peccàta nostra portàvit. Indue ergo nos justítiæ stolà, ut in cœna tua sine veste nuptiáli nullus accúmbat: gáudiis cœléstibus novi testaménti convívium flóreat: procul absit dolus, quo decéptus est malus ille discípulus: sit in ómnibus fides vera, spes certa, & chkáritas pura: ut spirituálibus sacraméntis non damnètur consciéntia; sed per pacis charitatísque tuæ dulcédinem ab ómnibus emundáti vítiis ad te proclamèmus è terris:

Pater noster.

Ad Vésperas post expoliàtum altàre.

Antíphona. Quómodo ad latrònem cum gládiis & fústibus venístis comprehéndere me: vobíscum fui docens, & non tenuístis me. Unus ex vobis tradìtùrus est me. Respondérunt discípuli dicéntes: Numquid ego sum, Dómine? Qui mecum, ait, manum mittit in parópside, ille me tradìtùrus est hódiè. Psalmus 108.

Orátio.

QUas tibi, Dómine Jesu Christe, pro cruce lácrymas, quæ pro sánguinis effusiòne suspíria vel laménta respóndimus? quæ pia vota reddàmus? Ecce nunc appàres pro nobis pœnis cruciándus indébitis: en cáperis: expuéndus, expuèris: flagellándus, flagellàris: crucifigéndus, crucifigèris: deridéndus, deridèris: acéto propinándus, propinàris: consummándus, consummàris. Mirabíliter surrectùrus parce nobis, Christe Dómine: parce rogàmus per admirábilem sanctæ passiònis ac resurrectiònis tuæ virtùtem. Et, sicut paradísi civem reddidísti latrònem, ita per crucis tuæ victóriam omnem à malo líberes mundum, atque univérsam rédimas hóminum creatùram: ut nos, quos conscientiàrum obscúritas prostràvit in luctum, resurrectiònis tuæ cláritas attóllat in gáudium. ℟. Amen.

Alia Orátio.

EXpia, quǽsumus, Dómine, nostròrum cunctas facínorum culpas; ut depósito véteris hóminis induménto per magnificentíssimæ tuæ passiònis exémplum, divìnà resurrectiònis tuæ innováti lætítià cœléstibus nos sentiàmus opéribus inlustràri. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, &c. Dóminus sit. ℟. Et cum.

Ad pedes lavándos.

Antíphona. Bone Magíster, lava me ab injustítia mea: & à peccáto meo munda me. Si enim ego lavi pedes vestros, Magíster & Dóminus; & vos debètis aliòrum lavàre pedes. Exémplum enim relínquo, ut quemádmodum ego fácio, & vos simíliter faciàtis. ℣. Beáti immaculáti in via: qui ámbulant in lege Dómini.

Orátio.

UNigénite Dei Patris Fílius, qui pro mundi salùte nostræ humilitàtis assúmere dignàtus es carnem; qui misericórditer hóminem, quem formáveras decéptum à persuasiòne diáboli per humilitàtis tuæ grátiam ad paradísi iter fecísti revocàre gressus; qui discipulòrum tuòrum pedes non dedignásti lavàre, ut nos imitándo exémplum salutàre, tecum fáceres conregnàre: pétimus cleméntiam tuam, omnípotens Deus, ut nostròrum déleas fácinora peccatòrum, quàtenus ablúti à delíctis mereàmur Sanctis éffici partícipes in regno supérno. ℟. Amen.

Alia Orátio.

DOmine Jesu Christe Fílius Dei, qui in témpore nunciàtus & ante ómnia témpora ex Patre génitus; quique étiam post multa sæcula nasci dignàtus es de Vírgine matre; quique formam servi accípiens in simi-

militúdinem hóminis numquam abſuísti de sinu ingéniti Patris; quique non es dedignàtus pedes tuòrum lavàre discipulòrum; qui es étiam Dóminus Angelòrum: quæsumus omnipoténtiam tuam, clementíssime Deus, ut cujus nítimur imitári exémplum, ejus mereàmur fieri partícipes regni: quátenùs ablúti ab ómnibus nostrôrum vítiis peccatòrum, serviàmus nómini sancto tuo. Lava mores nostros undà verbi tui, & à contagiòne sórdium grátià purífica salutári: & qui Unigéniti tui humilitàtem ánnuo recólimus ópere, dum aquà fratérnos pedes ablúimus, humilitàtem sédulò prosequâmur: & quod visibíliter nos impéndimus pédibus, tu invisibíliter nostris impértias animàbus. ℟. Amen.

SEXTA FERIA IN PARASCEVE.

Ad Matutinum.

Antíphona. Ego iniquitàtem meam agnósco: & peccàtum meum contra me est semper. Tibi soli peccávi: Miserère mei, Deus. Ps. 50.

Preces. Deprecêmur Dóminum, ut remissiónem peccatòrum & pacem nobis propítius donàre dignêtur. Dicàmus omnes: P. Dómine, exáudi, & miserère. ℣. Ex toto corde & ex tota mente súpplices te precâmur, P. Dómine, exáudi. ℣. Non secúndùm peccàta nostra retríbuas nobis; P. Dómine. ℣. Sed secúndùm misericórdiam indúlge nobis; P. Dómine. ℣. Dicàmus omnes: P. Dómine, exáudi. Capítulum répetat. Et Diáconus dicit Erígite vos. Et Sacérdos dicit

Orátio.

Agnoscéntes iniquitátes nostras & scélera nostra, Christe Deus nostræ salûtis, qui passiónibus tuis nostròrum ómnium passiónes extínguis; tríbue nobis fámulis tuis Dómine Jesu Christe indulgéntiam críminum, & remissiònem peccatòrum; & vitam ætérnam à te Dómine cónsequi mereâmur. ℟. Amen.

Antíphona. Longè fecísti notos meos à me: posuérunt me abominatiònem sibi. Tráditus sum, & non egrediébar. ℣. Dómine Deus salùtis meæ, die clamávi, & nocte coram te.

Preces. Deprecêmur Dóminum, ut suprà.

Preces. Dicàmus omnes: P. Dómine, exáudi, & miserère. ℣. Deus, ne peccàta nostra consuèta pietàtis tuæ misericórdiam vincant. P. Dómine. ℣. Deus, qui majóri benignitàte miserèris; quàm nos facilitàte peccàmus. P. Dómine. ℣. Inténde, quæsumus, confiténtes, & consolàre mœréntes. P. Dómine, exáudi. Dicàmus omnes: Capítulum répetat. Et Diáconus dicit Erígite vos. Et Sacerdos dicit

Orátio.

Christe Dei Fílius Patris, qui notis tuis longè astántibus in passiòne discípulis, visiònem íngeris crucis; ne elongári te, quæsumus, patiàris à nobis; sed notas nobis éffice vias tuæ dulcédinis: quique tráditus non egréderis, scílicet dum occúltus interióribus tuis, Deum te homínibus monstrári non páteris; verà cognitiòne nos sátia tuæ Divinitàtis: ut in ea te post tránsitum potiâmur substantià: Qui cum Deo Patre, & Spíritu Sancto unus pérmanes in Trinitàte & in glória sempitérna.

Antíphona. Sedèbit singulàris, & tacèbit: quóniam sústulit jugum grave super se. Dedit percutiénti se maxíllam, satiábitur oppróbriis. Ponet in púlvere os suum, tamquam spes patiénti. ℣. Æstimàtus sum cum descendéntibus in lacum: factus sum, sicut homo sine adjutório, inter mórtuos liber.

Preces. Deprecêmur Dóminum, ut suprà.

Preces. Dicàmus omnes: P. Dómine, exáudi, & miserère. ℣. Crevérunt iniquitátes nostræ coram te, & peccàta nostra respondérunt nobis. P. Dómine. ℣. Defécit præ amaritúdine vita nostra: consúmptum est in dolòre cor nostrum. P. Dómine. ℣. Cooperuísti nube temetípsum, ut non adíret te orátio nostra, P. Dómine. Dicàmus omnes. Capítulum répetat, &c.

Orátio.

Jesu, Deus noster, qui maxíllam præbuísti percussóribus tuis, saturàtus pro nobis ipse oppróbriis; concède nobis míseris servis tuis, ut passiònis tuæ exémplo instrúcti, jugum suave tuum portêmus semper idónei: quò à te discéntes quàm mitis sis & húmilis corde; & passiònis tuæ communicêmus exémplo, & beatitúdinis ætérnæ potiàmur subsídio. ℟. Amen.

Antíphona. Tráditus sum usque in manè. Oculi mei defecérunt, dum aspício in altitúdinem cœli ad Dóminum, qui misértus est mei. ℣. Numquid mórtuis fácies mirabília: aut médici exsuscitábunt, & confitebúntur tibi?

Preces. Deprecêmur Dóminum.

Preces. Dicàmus omnes: P. Dómine, exáudi, & miserère. ℣. Jam gémitus súscipe pœniténtium, & convérte grátiæ tuæ vultum, P. Dómine. ℣. Adésto míseris deprecàtus: adésto semper oràtus, P. Dómine. ℣. Ne perti-

Digitized by Google

tinácia delinquéntium miseratiònem tuæ pietàtis avértat. P. Dómine. Dicàmus omnes: Capítulum répetat, &c.

Orátio.

DOmine Jesu Christe, qui pro nobis tráditus es ad mortem, & cruci appénsus, ac póculo fellis cum acéto potàtus; gémitus servòrum tuòrum súscipe, & misériis eòrum auxílium tuum præbe, & sanctum tuum nomen super nos vocètur semper. ℟. Amen.

Antíphona. Cùm sédero in ténebris, Dóminus lux mea est: iram Dómini tolerábo, noli gaudère, inimíca mors, quia cécidi; resúrgam. ℣. Eripe me de inimícis meis Deus meus: & ab insurgéntibus in me líbera me.

Preces. Deprecèmur Dóminum, ut suprà.

Preces. Dicàmus omnes: P. Dómine, exáudi, & miserère. ℣. Subvéniat nobis grátia Christi tui, qui pro nobis passiònem suscépit. P. Dómine, ℣. Scindat chirógraphum delictòrum, qui liberàvit morte próprià Mundum. P. Dómine, ℣. Salvíficet peccatóres cujus redémpti sumus cruòre. P. Dómine. Dicàmus. Capítulum répetat, &c.

Orátio.

JEsu Christe Fílius Dei vivi, qui cecidísti in manus inimíci, & ánimam tuam diléctam pro nobis servis tuis ad mortem tradidísti; póstea cum glória Dei Patris à monuménto surrexísti, & mundum redemísti: rogàmus sanctam cleméntiam tuam, ut véniat super nos grátia tua, & in diem resurrectiònis tuæ sine mácula stare concède. ℟. Amen.

Antíphona. Versus sum in eòrum cánticum: factus sum in eis provérbium: abominántur me, & longè fúgiunt à me. ℣. Inclína Dómine aurem tuam, & exáudi me: quia egens & pauper sum ego.

Preces. Deprecèmur Dóminum, ut suprà.

Preces. Dicàmus omnes: P. Dómine, exáudi, & miserère. ℣. Concède Ecclésiæ tuæ pacem & témporum tranquillitàtem. P. Dómine, ℣. Hujus urbis subsídium præbe, & nobis propitiàre. P. Dómine, ℣. Aufer jugum captivitàtis, labem pestis & egestàtis. P. Dómine. Dicàmus omnes. Capítulum répetat.

Orátio.

CHriste Deus, qui Mundum véniens liberatùrus, in cánticum es infidélium versus, dum te non agnóscerent Deum, & ídeò quasi hóminem lacesséndum convíciis áppetunt; érige nos passiònis tuæ exémplo, & crucis circumvállа præsídio: ut & infidélitas per te confùsa dispéreat, & rursùm fidélitas à te coronánda pervéniat. ℟. Amen.

Antíphona. Persecúti sunt hóminem páuperem & mendícum, & compúnctum corde morti tradidérunt. ℣. Deus, laudem meam ne tacúeris: quóniam os peccatòris & os dolósi super me apértum est.

Preces. Deprecèmur Dóminum, ut suprà.

Preces. Dicàmus omnes: P. Dómine, exáudi, & miserère. ℣. Ægris tríbue medicínam, egéntibus dona substántiam. P. Dómine, ℣. Eripe cunctos oppréssos, & compedítos absólve. P. Dómine, ℣. Peregrinántibus prosperàre, pátriæ redde captívos. P. Dómine, ℣. Dona véniam delictòrum, & dele culpas scélerum. P. Dómine, exáudi. Dicàmus omnes: Capítulum répetat, &c.

Orátio.

MUltiplex nos, Dómine, turba circúmdat iniquitàtis: & ídeò, nisi tu Redémptor adjúveris, paulóminus ánima nostra in lacum próruat mortis. Líbera ergo nos & de opéribus, quæ inferòrum mittant pœnis, & de pœnálibus tartaròrum supplíciis: Qui, devíctis confractísque infernálibus portis, eréptam prædam deportásti in cœléstibus regnis; ægrótis medicínæ opus infúnde; errántibus viam salùtis osténde; peregrínis & captívis pátriam redde; & peccátis nostris véniam dona. ℟. Amen.

Sono. Quis ascéndit crucem pro ímpiis? Aut quis in altum cepit captivitàtem? P. Innocens mánibus & mundo corde. II. Dómini est terra & plenitùdo ejus: orbis terrárum, & univérsi qui hábitant in eo. Ipse super mária fundàvit eum: & super flúmina præparàvit illum. P. Innocens. III. Quis ascéndet in montem Dómini? aut quis stabit in loco sancto ejus? Qui non accèpit in vano ánimam suam, nec juràvit in dolo próximo suo. Hic accípiet benedictiònem à Dómino, & misericórdiam à Deo salutári suo. P. IV. Hæc est generátio quæréntium Dóminum, requiréntium fáciem Dei Jacob. Attólite portas príncipes vestras, & elevámini portæ æternáles: & introíbit rex glóriæ: Dóminus fortis & potens: Dóminus potens in prælio. P. Innócens. ℣. Glória, & honor Patri. P. Innocens. Quo expléto répetunt. Quis ascéndet in montem Dómini?

Lauda. Expécta me, dicit Dóminus, in diem resurrectiònis meæ in futùro, quia judícium meum,

meum, ut cóngregem gentes, & cólligam regna. Psalmus 138.

Capítula.

DOmine Jesu Christe, qui tráditus es hódiè, quasi agnus mansuètus ad víctimam, convérte captivitátem nostram: qui hódiè dorsum tuum ad flagélla ponens, maxíllas verò ad palmas constítuens; hódiè, Jesu bone, fáciem tuam pro nobis à confusiòne sputòrum non avértens; hódiè, Jesu Redémptor, pro nobis inlùsus es; ab infidélium álapis colaphizàtus, & spinis ab eis coronàtus; hódiè, Pastor bone, pro óvibus ánimam tuam posuísti in cruce; cum latrónibus affixus es, & manus sacrátæ affixæ cum clavis in cruce; hódiè, pósitus es in sepúlchro sub custódibus, & Sancti sepúlchra laxárunt: hódiè, Jesu bone, finem pone nostris delíctis, ut in die resurrectiònis tuæ cum gáudio sumámus corpus tuum sanctum, & sacro sánguine reficiàmur. Inde pétimus & rogàmus sanctam cleméntiam tuam, Christe, qui tanta & tália pro nobis suscéptus, & passus es in córpore sancto tuo; rédime nos servos tuos à ténebris inferòrum & ab insídiis inimicòrum, ut in diem resurrectiònis tuæ repléti Spíritu Sancto, & mundáti ab omni delícto, beatitúdinis ætérnæ potiàmur subsídio.

Pater noster.

Ad Tértiam.

Proverbiòrum Salomònis. *Capítulo* 3.

℟. Deo grátias.

FIli, Si dormíeris, salvus eris: quiésces, & suàvis erit somnus tuus: ne páveas repentíno terróre, & inruéntes tibi poténtias impiòrum. Dóminus erit in látere tuo, & custódiet pedem tuum, ne capiáris à malo. ℟. Amen.

Antíphona. Fáciem meam conspúere non veréntur: íllicò surrexérunt, & oppressérunt me: insidiáti sunt, nec fuit, qui ferret auxílium. ℣. Impropérium expectàvit cor meum, & misériam. Et sustínui qui simul mecum contristarètur, & qui consolarètur; & non fuit.

Orátio.

CHriste, Dei Fílius, cujus fácies pro nobis sputis pátuit infidélium; da nobis, ut quod in te infidélitas hábuit abjéctum, nos ad nostræ habeàmus fidei tutaméntum: & in quo illa offénsa est, ut te Dóminum crucifígeret glóriæ, nos tibi stabiliàmur, te nostrum semper & liberatórem expectántes, & júdicem. ℟. Amen.

Antíphona 2. Dorsum meum pósui ad flagélla; maxíllas verò ad palmas; fáciem meam non avérti à confusiòne sputòrum, & factus est Dóminus protéctor meus. ℣. Custódi me de manu peccatòris: & ab homínibus iníquis líbera me, Dómine. Qui cogitavérunt supplantáre gressus meos.

Orátio.

ADmirábile satis est, Dómine, quòd pro nóxiis ínnocens, piúsque pro ímpiis ánimam posuísti, dorsum útique ad flagélla ponens, maxíllas verò ad palmas constítuens, fáciem quoque tuam à confusiòne sputòrum non rétrahens: Qui ergo tanta & tália in suscépto pro nobis passus es córpore, fac nos perénniter in tuæ Deitàtis visiòne lætári. ℟. Amen.

Antíphona 3. Persecúti sunt me inimíci mei, & misericórdiam in me non fecérunt: lánceà percussérunt super renes meos; ego autem ad Dóminum clamávi. ℣. Effúnde super inimícos meos iram tuam: & indignátio iræ tuæ apprehéndat eos.

Orátio.

JEsu Dómine, qui dolòrem Ecclésiæ tuæ, quo ad níhilum redácta sunt ossa ejus, pius gubernàtor intélligis, dum álios extra eam infidelitàtis voràgo præcípitat, álios intrà eam tentatiònum fœditas necat; concéde nobis, ut quia tu solus pro nobis & tentàtus & passus es, tu nos & à tentatiónibus & à passiónibus nostris solus, ipse, erípias: quò testimónium nostrum intrà tuam Ecclésiam ita sit útile, ut mereàmur tibi sine fine placère. ℟. Amen.

℟. Sicut onus grave gravátæ sunt super me: computruérunt plagæ meæ. P. Quia ad flagélla parátus sum; & dolor meus in conspéctu meo semper. ℣. Exáruit cor meum, & renes mei resolúti sunt: & ego ad níhilum redúctus sum. P. Quia. Flectémus génua.

Preces. Deprecèmur Dóminum, ut nos à flagéllo iræ suæ propítius liberáre dignétur.

Preces. Dómine, miserère mei, & líbera me. P. Dómine, exáudi, & miserère. ℣. Dómine, vim pátior: respónde pro me, & líbera me. P. Dómine, ℣. Fílii matris meæ pugnavérunt contra me; tu líbera me. P. Dómine, exáudi. ℣. Circuiérunt me úndique; nec est, qui éruat: tu líbera me. P. Dómine,

ne, exáudi, & miserére. ℣. Sicut agnus mansuétus ductus sum ad víctimam: jam líbera me. P. Dómine, ℣. Dorsum meum dedi percutiéntibus, & gennas meas velléntibus: tu líbera me. P. Dómine, ℣. Fáciem meam non avérti ab increpántibus, & conspuéntibus: tu líbera me. P. Dómine, ℣. Satiàtus sum amaritúdine: inebriàtus sum felle: tu prótege me, & líbera me. P. Dómine, ℣. Tráditus sum ad mortem: deputàtus sum cum scelerátis: tu súscita me, & líbera me. P. Dómine, ℣. Júdica causam ánimæ meæ, defénsor vitæ meæ, & líbera me. P. Dómine. ℣. Dicàmus omnes. Diáconus dicit Erígite vos. Et Epíscopus dicit

Orátio.

INgéniti Patris Unigénite Christe, qui pro nobis ab ímpiis hódiè occíderis ínnocens; tui sánguinis reminíscere prétium, & totius pópuli dele peccàtum; Quique pro nobis perférre dignàtus es sputa, probra, víncula, cólaphos, álapas, & flagélla, crucem, clavos, amaritúdinem, mortem, lánceam, ac novíssimè sepultùram; nobis míseris, pro quibus hæc passus es, cœléstis regni tríbue beatitúdinem infinitam: ut qui passiònem venerándo prostérnimur, resurrectiònis tuæ gáudiis ad cœléstia sublevèmur. Pater noster. Et ne nos.

AD SALUTATIONEM LIGNI DOMINI.

Hymnus.

PAnge lingua gloriósi
Prælium certáminis,
Et super Crucis trophæum
Dic triúmphum nóbilem:
Quáliter Redémptor orbis
Immolàtus vícerit.
De paréntis protoplásti
Fraude facta cóndolens,
Quando pomi noxiàlis
Morte morsu córruit:
Ipse lignum tunc notàvit,
Damna ligni ut sólveret.
Hoc opus nostræ salùtis
Ordo depopóscerat,
Multifórmis proditòris
Ars ut artem fálleret:
Et medèlam ferret inde,
Hostis unde læserat.
Quando venit ergo sacri
Plenitùdo témporis,
Missus est ab arce Patris
Natus, orbis cónditor;
Atque ventre Virgináli
Caro factus pródiit.
Vagit infans inter arcta
Cónditus præsépia:
Membra pannis involùta
Virgo Mater álligat:
Et manus, pedésque, crura
Strictà cingit fásciá.
Lustra sex qui jam perácta
Tempus implens córporis,
Se volénte, natus ad hoc,
Passióni déditus,
Agnus in Crucis levàtur
Immolándus stípite.
Hîc acètum, fel, arúndo,
Sputa, clavi, láncea:
Mite corpus perforàtur:
Sánguis unda prófluit:
Terra, pontus, astra, mundus
Quo lavántur flúmine!
Crux fidèlis, inter omnes
Arbor una nóbilis:
Nulla silva talem profert
Fronde, flore, gérmine:
Dulce lignum, dulces clavos,
Dulce pondus sústinet.
Flecte ramos arbor alta,
Tensa laxa víscera;
Et rigor lentéscat ille,
Quem dedit natívitas:
Ut supérni membra Regis
Miti tendas stípite.
Sola digna tu fuísti
Ferre prétium sæculi;
Atque portum præparàre
Nauta mundo náufrago,
Quam sacer cruor perúnxit
Fuso Agni sánguine.
Laus tibi per omne tempus
Trínitas indifferens:
Laus, honor, virtúsque summa,
Singulàris glória;
Quæ te Deum sæculòrum
Pérsonet in sæcula. Amen.

Orátio.

O Sancta Crux, in qua salus nostra pepéndit: per te introeàmus ad Patrem: per te véniam mereàmur: per te apud Christum habeàmus indulgéntiam & véniam. ℟. Amen.

Antíphona de Ligno Dómini. Signum habéntes ad commemoratiónem mandàti legis tuæ,

exíguo ligno crédimus ánimas noſtras, ut transeúntes mare liberèmur per te Dóminum Salvatòrem. ℣. Dóminus regnàvit in ligno. Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur.

Antíphona 2. Iter fácimus ligno portánti: vos invocàte Patrem, ut transeúntes mare per lignum liberèmur. ℣. Auxílium meum à Dómino, qui fecit cœlum & terram.

Antíphona 3. Benedíctum est lignum, per quod fit justítia. In hoc autem ostendísti, Dómine, inimícis noſtris, quia tu es, qui líberes ab omni malo. ℣. Lætèntur cœli, & exúltet terra, moveàtur mare, & plenitùdo ejus.

Ad Nonam pro indulgéntia.

Sono. Pópule meus, quid feci tibi? in quo contristávi te? respónde mihi. P. Quia edúxi te de terra Ægypti, parásti crucem mihi. II. Audite, quæ Dóminus lóquitur: Surge, & conténde judícium advérsùs montes, & áudiant colles vocem tuam. P. Quia edúxi? III. Audite montes judícium Dómini, & fórtia fundaménta terræ; quia judícium Dómini cum pópulo suo; & cum Israël altercábitur, dicens: P. Quia edúxi te. IV. Pópule meus, quid feci tibi? aut in quo te contristávi? aut in quo tibi moléstus fui? respónde mihi: quia edúxi te de terra Ægypti? & de domo servitûtis liberávi te? & misi ante fáciem tuam Móysem, Aaron, & Marìam? P. Quia edúxi te. V. Si affiget homo Deum; quia vos confixístis me, & dixístis: In quo confíximus te? invaluérunt super me verba veſtra; & confixístis me, gens tota. P. Quia edúxi te. VI. Quid dignum ófferam Dómino? Curvàbo génua Deo excélso: numquid ófferam ei holocaustómata, aut vítulum annículum? numquid placári póterit Dóminus in míllibus aríetum? aut in multis míllibus hircòrum pínguium? P. Parásti crucem. VII. Numquid dabo primogénitum meum pro scélere meo fructus ventris mei, pro peccáto ánimæ meæ? P. Parásti crucem. VIII. Indicàbo tibi homo, quid sit bonum: aut quid Dóminus quærat à te: útique fácere judícium, & dílìgere misericórdiam; & solícitum ambulàre cum Deo tuo. P. Parásti crucem.

Prólogum. In finem pro susceptiòne matutína Psalmus ipsi David. Vigésimus primus. Longè à salûte mea verba delictòrum meòrum. III. Deus meus, clamàbo per diem, nec exáudies: & nocte, & non ad insipiéntiam mihi.

Siléntium fácite. I. Ego autem sum vermis, & non homo: oppróbrium hóminum, & abjéctio plebis. II. Omnes qui vidébant me, subsannábant me: locúti sunt lábiis, & movérunt caput. III. Speràvit in Dómino, erípiat eum: salvum fáciat eum, quóniam vult eum.

Silèntium fácite. I. Quóniam tu es, qui eduxísti me de ventre: spes mea ab ubéribus matris meæ. II. In te jactàtus sum ex útero: de ventre matris meæ Deus meus es tu: ne discédas à me: III. Quóniam tribulátio est próxima: & non est qui ádjuvet.

Siléntium fácite I. Circumdedérunt me vítuli multi: tauri píngues obsedérunt me. II. Aperuérunt in me os suum, sicut leo rápiens & rúgiens. III. Sicut aqua effûsus sum: & dispérsa sunt ómnia ossa mea.

Siléntium fácite. I. Factum est cor meum tamquam cera liquéscens in médio ventris mei. II. Exáruit sicut testa vìrtus mea; & lingua mea adhæsit fáucibus meis: & in púlverem mortis deduxísti me. III. Quóniam circumdedérunt me canes multi: concílium malignántium obsédit me.

Siléntium fácite. I. Fodérunt manus meas & pedes meos: dinumeravérunt ómnia ossa mea. II. Ipsi verò consideravérunt, & conspexérunt me: divisérunt sibi vestiménta mea; & super vestem meam misérunt sortem. III. Tu autem Dómine ne elongáveris auxílium tuum à me: ad defensiònem meam, Deus meus, réspice.

Siléntium fácite. I. Eripe à frámea ánimam meam: & de manu canis únicam meam. II. Líbera me, Dómine, de ore leònis: & à córnibus unicórnium humilitàtem meam. III. Narràbo nomen tuum frátribus meis: in médio Ecclésiæ laudàbo te, Dómine.

Siléntium fácite. Preces. Pœniténtes oràte, fléctite génua Deo. Deprecèmur Dóminum Deum noſtrum, ut indulgéntiam críminum, & remissiònem peccatòrum nobis donàre dignètur. Erígite vos: oràte, fléctite génua Deo. Deprecèmur Dóminum Deum noſtrum, ut lapsis manum pórrigat; & præsídium, quod ab eo inquíritur, cleménter impértiat. Erígite vos: oràte, fléctite génua Deo. Deprecèmur Dóminum Deum noſtrum, ut reminiscéntes mala quæ géssimus, & deínceps vitèmus insídias inimíci; ut quos diábolus persuasiòne sua ab altário Dei subtráxerat, patròna révocet effúsio lacrymàrum. Erígite vos; complétâ oratiòne noſtra. Omnes pa-

pari voce indulgéntiam à Dómino postulêmus.

Prostérnimur ad preces. Trecéntis vícibus indulgéntiam. o. o. o. o. o. o. o. o. o. o. o. Hoc trecéntis vícibus.

℟. Tu Pastor bone, ánimam tuam pro óvibus posuísti. Tu Pastor bone. Repetâtur tribus vícibus.

Preces. Prostérnimus preces ante fáciem tuam: exáudi; placâre: indúlge Dómine, & miserêre nobis.

Post hæc dicit Diáconus hanc precem: Deprecêmur Dóminum, ut remissiônem peccatôrum & pacem nobis propítius donâre dignêtur.

Deínde dicit Archidiáconus has preces: Te deprecâmur, Dómine, P. Indulgéntiam.
℣. Procêdat ab Altíssimo P. Indulgéntia.
℣. Succúrrat nobis míseris P. Indulgéntia.
℣. Delícta purget ómnibus P. Indulgéntia.
℣. Præstêtur pœniténtibus P. Indulgéntia.
℣. Patrôna sit lugéntibus P. Indulgéntia.
℣. Errántes fide córrigat P. Indulgéntia.
℣. Lapsos peccátis érigat P. Indulgéntia.
℣. Te deprecâmur, Dómine, P. Indulgéntiam. Post hæc dicit Diáconus, &c.

Orátio.

Unigénite Fílius Dei Patris, cujus caro pretiôsa à Judæis damnâtur, ab ingrâtis inlúditur, & crucifigénda latrônum corpóribus comparâtur; ex cujus látere sanguis, & aqua proflúxit; & sánguinem non miror ex carne, aquam vero, ex eo quod intélligo, non mirâbor! Illa est enim útique aqua, quæ nos quondam per Adam mórtuos vivificâvit regenerátos, procédens ex mórtuo. Cleméntiam ergo tuam quæsumus, ut sicuti pro amôre géneris humáni non dedignâtus es assúmere mortem nostram, ita étiam, resúrgens à mórtuis, obtinêre nos fácias de triumphâto hoste victóriam. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, Deus noster, qui vivis cum Deo Patre, & regnas cum Spíritu Sancto in sæcula sæculôrum. Amen.

Quâ explêta, exclâmat Diáconus Indulgéntiam ducéntis vícibus. c. c. Indulgéntias. o. o. o. o. o. o. o. o. o. o. o. Hoc ducéntis vícibus.

℟. Tu, Pastor bone, ánimam tuam pro óvibus posuísti. Tu Pastor bone, Repetâtur duâbus vícibus.

Preces. Peccávimus tibi Deus, recedéntes à te: nobis confúsio est, tibi cleméntia, & propitiátio.

Preces. Deprecêmur Dóminum, ut remissiônem peccatôrum, & pacem nobis propítius donâre dignêtur.

Preces. Te precâmur, Dómine, P. Indulgéntiam. ℣. Nos Patri reconcíliet P. Indulgéntia.
℣. Christi confírmet grátiâ P. Indulgéntia.
℣. Confórmet Sancto Spirítui P. Indulgéntia.
℣. Pestem, & famem ábluat P. Indulgéntia.
℣. Medêlam ægris cónferat P. Indulgéntia.
℣. Captívos reddat pátriæ P. Indulgéntia.
℣. Vices âërum témperet P. Indulgéntia.
℣. Te deprecâmur, Dómine, P. Indulgéntiam.

Orátio.

Unigénite Fílius Dei Patris, qui tantam redditûrus grátiam, in terris dignâtus es nasci, ut nos elevâres ad cœlos: qui ídeò in ligno Crucis manus próprias extendísti, ut nos ad lignum vitæ propítius revocâres; de quo Adam gustâre non méruit, póstea quàm crimen prævaricatiônis incúrrit. Crux ergo tua, Deus, vitæ arbor est: in ætérnum vivíficet quemcúmque ex eâ gustáverit. Tuam ergo cleméntiam pétimus, ut auferántur ab óculis tuis mala nostra præterita; & bona futûra nascántur: hujus mundi lux infida negligâtur; & perénnitas tuæ à nobis æternitâtis requirâtur. ℟. Amen. Per misericórdiam, &c.

Pòst hæc decantâtur hic psalmus Miserêre mei Deus, &c. cum Antíphona sua ab Epíscopo impósita. Antíphona. Parce Deus quia. Psalmus 50.

Post, dicto psalmo, unà cum Glória Patri, dicit Diáconus tértiò, Indulgéntiam, non plusquàm centum vícibus. Et dicit Epíscopus hoc respónsum: Tu Pastor bone. Et dicit Diáconus voce: per síngulos autem versículos psalmi Miserêre mei Deus, secúndùm, &c. Qui das post peccâta indulgéntiam.

Antíphona. Parce Deus, quia sprévimus præcépta tua, Qui das post peccâta indulgéntiam. Psalmus 50. Miserêre mei Deus, secúndùm magnam misericórdiam tuam. Et secúndùm multitúdinem misericórdiæ, &c. Pòst quémlibet versum repetâtur, Qui das post peccâta indulgéntiam.

Pòst, dicto psalmo, unà cum Glória Patri, dicit Diáconus tértiò Indulgéntiam, non plus quàm centum vícibus o. o. o. o. o. o. o. o. o. o. Hoc centum vícibus. Responsórium. Tu Pastor bone.

Deínde Diáconus, voce: Miserêre nobis Deus, quia ómnia potes. Tu enim dissímulas peccâta hóminum propter pœniténtiam. Deín-

Deínde Diáconus dicit hanc precem. Deprecèmur Dóminum, ut remissiònem peccatòrum, & pacem nobis donàre dignètur.

Preces. Te precàmur, Dómine, P. Indulgéntiam. ℣. Restítuat Paradíso P. Indulgéntia. ℣. Claustra Cœlòrum apériat P. Indulgéntia. ℣. Remóveat supplícium P. Indulgéntia. ℣. Extínguat gehénnæ incéndium P. Indulgéntia. ℣. Defúnctis donet réquiem P. Indulgéntia. ℣. Locum quiètis cónferat P. Indulgéntia. ℣. Sanctis consórtes fáciat P. Indulgéntia. ℣. Te precàmur, Dómine, P. Indulgéntiam.

Orátio.

Unigénite Fílius Dei Patris, de quo ante tam innúmeros annos Prophèta cantàvit hunc versum: In médio duòrum animálium cognoscèris; cógnitus plane es non solùm inter duos latrónes pendens in ligno, vel duòrum Testamentòrum in médio; verùm étiam fugâ solis, occásu diéi, concussiòne terràrum: Tu Christe descendísti ad ínferos, & Sancta sepúlchra laxárunt. Pietàtem ergo tuam quæsumus; ut intélligere possímus, quantum nobis resúrgens præstàbis in regno, qui nos móriens resuscitásti cum glória de inférno.

Pater noster, qui es in cœlis. ℟. Amen. Sanctificètur, &c.

Dicat Présbyter. Erutì à malo, stabilíti semper in bono, tibi adhærère mereàmur. Deo & Dómino nostro Jesu Christo. Da véniam peccátis nostris, & réquiem fámulis tuis ómnibus fidélibus defúnctis. Frange, & pércute omnes insídias inimíci nostri: defénde nos ab ómnibus opéribus malis, & confírma in cunctis bonis. Accipe jejúnium, vel votum nostrum; & exáudi oratiònem nostram in his diébus, & in totis tempóribus. Tríbue nobis pacem, & securitàtem, pietàtem, & sincèram charitàtem, ac grátiam, stígmate passiònis tuæ Deus noster, Fílius Dei; qui vivis cum Deo Patre, & regnas cum Spíritu Sancto in Trinitàte unus Deus, pérmanens in sæcula sæculòrum. ℟. Amen. Dóminus sit.

SABBATO SANCTO

Ad Vésperas.

Lauda. Dicant qui redémpti sunt à Dómino: In ætérnum. P. Quos redèmit de manu inimíci: In ætérnum, & in sæculum sæculi. ℣. Pópulus qui sedébat in ténebris & in umbra mortis, vinctos in mendicitàte, & ferro. P. Quos redèmit. ℣. Quia contrívit portas æreas, & vectes férreos confrègit. P. Quos.

Orátio.

Dominus noster Jesus Christus Fílius tuus, qui solus verbo virtùtis cuncta módèrans, & ómnia Crucis stígmata portans, vectes férreos commínuit; portarúmque aereàrum cláustra perfrègit; in tártari profúnda descéndit; sedéntibus in umbra mortis, ignótæ lucis claritáte resplénduit; & sol justítiæ de túmulo, córpore suscitáto, procédens, rádiis suis ténebras nostras mirabíliter inlústret. ℟. Amen. Per misericórdiam, &c.

Lauda. Allelúia. Ego sum primus, & ego novíssimus: & fui mórtuus, P. Et ecce sum vivens: in sæcula sæculòrum, Allelúia. ℣. Dignus es, Dómine Deus noster accípere librum, & sólvere signa ejus, quóniam occisus es, & redemísti nos Deo in sánguine tuo ex omni tribu, & lingua. P. Et ecce. ℣. Glória, &c. P. Et ecce.

Lauda. Allelúia. Angelus Dómini descéndit de cœlo, P. Et accédens, revólvit lápidem ab óstio monuménti. Allelúia, allelúia. ℣. Lápidem quem reprovabérunt ædificántes, hic factus est in caput ánguli. P. Et accédens. ℣. Glória, & honor. P. Et accédens. Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Lauda. Erat aspéctus ejus sicut fulgur, & vestiménta ejus cándida quasi nix; & dixit muliéribus: Nolíte timère. ℣. Confitémini Dómino, quóniam bonus: quóniam in sæculum misericórdia ejus. P. Et accédens. ℣. Glória, & honor Patri. P. Et accédens. Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Lauda. Hic est panis verus Dei, qui de cœlo descéndit, & vitam tríbuit Mundo: qui manducáverit ex eo, pérmanet in ætérnum. Et panis, quem ego dabo, caro mea est pro mundi vita. P. Qui credit in me, non esúriet, neque sítiet umquam, Allelúia, allelúia. ℣. Ecce dispònam vobis, sicut dispósuit mihi Pater, regnum; ut edátis, & bibàtis super mensam meam in regno meo. P. Qui credit. ℣. Glória, & honor. P. Qui credit.

Capítula.

Excellentíssimam in hac nocte tuæ, Christe, Resurrectiònis celebrántes solemnitàtem, in qua ipse novus dies, novo de túmulo surgens, veternòsam antíquæ noctis callíginem, cœléstem convertísti in claritàtem, te, quibus póssumus, lacrymósis rugítibus implo-

plorâmus ; ut , qui nos redemísti prétio tui sánguinis , institûta à te præcépta accéptes nostræ oratiônis. Sit indulgéntia críminum; concedâtur étiam cœléstis glóriæ summa virtûtum. Meménto , Dómine , quia terra sumus ; & áccipe contritiònem nostri spíritûs ; ut , qui carnis infirmitâte ad terram prostérnimur , ad cœlos castigatiône spirituáli jejúniis sublevèmur. Et quia ex nostro est quod cadâmus , ex tuo sit , ut surgâmus, Te jubénte , dícimus:

Pater noster : Et ne nos. Liberáti à malo. Quære fol. 2.

Humiliâte vos benedictióni. Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Benedíctio.

CHristus Dóminus , qui ascéndit patíbulum Crucis , suâ vos redemptiône & passiône consérvet à malis. ℟. Amen. Detque vobis suæ dulcédinis sapiéntiâ renovári , qui se amáro permisit fellis póculo propinári. ℟. Amen. Ut , cujus laudes Ecclésia cuncta celebrâvit ovándo , ejus conservári mereâtur magno Crucis vexíllo. ℟. Amen. Per misericórdiam ipsîus Dei nostri , &c.

Lauda. Allelúia. Locûtus est Angelus Dómini muliéribus , dicens : P. Scio , quia crucifixum quæritis : surréxit , sicut dixit. Venîte , & vidète ubi pósitus erat Dóminus. ℣. Cantâte Dómino cánticum novum : quia mirabília fecit. P. Scio , quia crucifixum quæritis. ℣. Glória , & honor Patri , & Fílio. P. Scio , quia.

Orátio.

EXplétis , Dómine , in hac sanctâ solemnitâte nostræ servitûtis officiis, grátias tibi , laudésque reférimus , dono tuæ miseratiònis adjúti ; precántes te , Deus , ut à peccátis nos ábluas , & in tuis semper láudibus exultâre concèdas. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam , &c.

In nómine Dómini.

IN

IN LÆTATIONE
DIEI PASCHÆ RESURRECTIONIS.

AD MATUTINUM.

Antíphona. Ego dormívi: & resurréxi, quóniam Dóminus suscitávit me. Psalmus 3.

Orátio.

DOmine Jesu Christe, qui pro nobis sopórem mortis ideò suscepísti, ne nos ámpliùs obdormirémus in mortem; dona, ut qui te moriénte renáscimur, te étiam vivificánte à peccatórum lecto surgámus: nec ultrà jam obruámur pœnâ peccáti, qui nos redémptos congaudémus prétio sacri sánguinis tui. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona 1. Surréxit Dóminus à monuménto, P. Et portas inferórum confrégit. ℣. Tóllite portas príncipes vestras, & elevámini portæ æternáles: & introíbit rex glóriæ. P. Et portas. ℣. Glória, & honor Patri. P. Et portas.

Orátio.

CHriste, vera redémptio mundi, qui, revolúto per Angelum lápide ab óstio monuménti, mirâ resurrectiónis poténtiâ triumphásti, cum sexus mulíerum infirmior, qui te ardénti desidério perquisívit, prior cæteris te resurgéntem, Angelo nuntiánte, audíre proméruit; da nobis, ut fragilitátis nostræ torpóre seclúso, indesinénti servitútis tuæ potiámur solátio; ut te ardéntiùs diligéntes, oris nostri óstium nullâ in confiténdo tibi immóti lápidis durítiâ obstruénte, ætérno mereámur consolári de múnere. ℟. Amen. Per.

Antíphona 2. Vade, María, núntia frátribus meis, P. Quia resurréxi, sicut illis dixi: eant in Galilæam, ibi me vidébunt. ℣. Deus deórum Dóminus locútus est: & vocávit terram, à solis ortu usque ad occásum: ex Sion spécies decóris ejus. P. Quia. ℣. Glória. P. Quia.

Orátio.

CHriste, Dei Fílius, quem vox angélica à mórtuis resurrexísse prædíxit, & eúntibus discípulis, qui te in Galilæam visúri essent, innótuit; da nobis plenum gáudium de tua semper resurrectióne habére: ut, qui in Galilæa, in transmigratióne scílicet incorruptiónis, maniféstum te in carne voluísti osténdere discipulórum aspéctibus, dignéris étiam in nobis apparére virtútibus maniféstus: ut à corruptióne in incorruptiónem transmigratiónem faciéntes, ætérnæ illius & veræ transmigratiónis possidére gáudia mereámur sinè fine felíces. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 3. Tulérunt Dóminum meum, &, ubi posuérunt eum, néscio. P. Noli flere, María; resurréxit Dóminus cum glória, & regnábit à fine usque in finem fórtiter. ℣. Etenim Dóminus dabit benedictiónem: & terra nostra dabit fructum suum. P. Noli flere. ℣. Glória, & honor Patri. P. Noli flere, María.

Orátio.

SUblátum te, Dómine, è sepúlchro fructuósa illius Maríæ inquisítio flétuum effusióne conquéritur, quæ útique igne tui desidérii cremabátur; Quæsumus ergo, ut desidérium amóris tui simíliter in nobis accéndas: ut & in perquiréndo valentióres, & in inveniéndo te mereámur sine fine esse felíces. ℟. Amen. Per.

℟. Stabat María ad monuméntum foràs plorans. Dum ergo fleret, prospéxit ubi pósitum erat corpus Jesu. Vidit duos Angelos in albis sedéntes. P. Et convérsa retrórsum vidit Jesum stantem; & venit annúntians discípulis: Quia vidi Dóminum, & hæc dixit mihi. ℣. Dixit Jesus Maríæ: Múlier, quid ploras? quem quæris? P. Et convérsa.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Iste Deus meus, & honorificábo eum: Deus patris mei, & exaltábo eum.

Cánticum Exodi. *Capítulo* 15.

CAntémus Dómino: gloriósè enim honorificátus est, * equum & ascensórem projécit in mare.

Adjútor, & protéctor mihi fuit Dóminus * in salútem:

Hic Deus meus, & honorificábo eum: * Deus patris mei, & exaltábo eum.

Dóminus cónterens bella, * Dóminus nomen est ei.

Currus Pharaónis & exércitum ejus * projécit in mare:

Eléctos ascensóres sternit : * stratóres dimérsit in rubro mari.
Pelagúsque opéruit eos, * dimérsi sunt in profúndum tamquam lapis.
Déxtera tua, Dómine, glorificâta est in virtûte : déxtera manûs tuæ confrègit inimícos *. Et præ multitúdine majestâtis tuæ contrivísti adversários:
Misísti iram tuam, & comêdit eos tamquam stípulam. * Et per spíritum iracúndiæ tuæ divisa est aqua:
Gelavérunt tamquam murus aquæ, * gelavérunt fluctus in medio mari.
Dixit inimícus : Pérsequens comprehéndam, partibor spólia, replèbo ánimam meam: Interficiam gládio meo, * & domimábitur manus mea.
Misísti spíritum tuum, & coopéruit eos mare : * dimérsi sunt in profúndum tamquam plumbum in aqua validíssima.
Quis símilis tibi in diis Dómine? quis símilis tibi, honoríficus in sanctis, mirábilis in majestátibus, fáciens magnália ? * Extendísti déxteram tuam, & devorâvit eos terra.
Gubernásti justítiâ tuâ pópulum tuum hunc quem liberásti : * consolàtus es virtûte tuâ, in refectiône sancta tua.
Audiérunt gentes, & irátæ sunt : * dolóres apprehendérunt inhabitántes Philísthiim.
Tunc festinavérunt duces Edom, & príncipes Moabitârum, * apprehéndit eos timor: & fluxérunt omnes inhabitántes Chánaan.
Décidat super eos timor & tremor, * à magnitúdine bráchii tui:
Fiant tamquam lapis, donec tránseat pópulus tuus, Dómine, * usque dum pertránseat pópulus tuus iste, quem liberásti.
Induc, & planta eum in montem hereditâtis tuæ *, in præparáta habitatiône tua, quam præparásti tibi, Dómine ; sanctuárium tuum, quod præparavérunt manus tuæ.
Dómine, qui regnas in ætérnum, & in sæculum sæculi & adhuc. * Quia intràvit equitàtus Pharaônis cum quadrígis & ascensóribus in mare:
Et indúxit super eos Dóminus aquas maris: * filii autem Israël ambulavérunt per siccum per médium mare. Reiterêtur Antíphona. Iste Deus.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Tibi soli Deo & glória, & virtus, & potéstas in sæcula sæculórum. Amen.
Cánticum. Benedíctus es Dómine Deus patrum nostrórum. Require fol. 6.
Sono. Ego dormívi, & quiévi : & resurréxi, quóniam Dóminus suscitâvit me, P. Glória mea. Allelúia. ℣. Non timêbo míllia pópuli circumdántis me : exúrge Dómine, salva me Deus meus, P. Glória mea. Allelúia.
Lauda. Allelúia : Laudâte Dóminum de cœlis : Allelúia, allelúia. Psalmus 148.
Princípium Apocalypsis Joánnis Apóstoli.

Capítulo 1.

℟. Deo grátias.

Apocalypsis Jesu Christi, quam dedit illi Deus palàm fácere servis suis, quæ opórtet fieri citò : & significâvit, mittens per Angelum suum servo suo Joánni, qui testimónium perhíbuit verbo Dei, & testimónium Jesu Christi, quæcúmque vidit. Beâtus, qui legit, & qui audit verba prophetíæ : & servat ea, quæ in ea scripta sunt: tempus enim propè est. Joánnes septem Ecclésiis, quæ sunt in Asia. Grátia vobis & pax ab eo, qui est, & qui erat, & qui ventûrus est ; & à septem spirítibus, qui in conspéctu throni ejus sunt ; & à Jesu Christo, qui est testis fidèlis, primogénitus mortuórum, & princeps regum terræ : qui diléxit nos, & lavit nos à peccátis nostris in sánguine suo, & fecit nos regnum, & sacerdótes Deo Patri suo : ipsi glória in sæcula. Ecce venit cum núbibus, & vidit eum omnis óculus, & qui eum pupugérunt. Et plangent se super eum omnes tribus terræ. Ego sum Alpha, & Omega, princípium, & finis, dicit Dóminus Deus, qui est, & qui erat, & qui ventûrus est, omnípotens. ℟. Amen.

Hymnus.

Hic est dies verus Dei
Sancto serênus lúmine,
Quo díluit sanguis sacer
Probrósa mundi crímina:
Fidem refúndens pérditis,
Cæcósque visu illúminans;
Quo nos gravi solvit metu,
Latrônis absolútio.
Qui præmio mutans crucem,
Jesu brevî adquisívit fidem:
Justòque brévior gradu
Pervênit in regnum Dei.
Hoc opus stupent Angeli,
Pœnam vidéntes córporis;
Christóque adhæréntem reum
Vitam beâtam cápere.
Mystérium mirábile!
Ut ábluat mundi luem,
Peccâta tollat ómnium
Carnis vítia mundans caro.

Quid

Quid hoc potest sublímius,
Ut culpam quærat grátia?
Metúmque solvat cháritas,
Reddátque mors vitam novam?
Hamum sibi mors dévoret,
Suísque se nodis liget?
Moriàtur Vita hóminum,
Resúrgat Vita ómnium?
Dùm mors per omnes tránseat,
Omnes resúrgant mórtui?
Consúmpta mors ictu suo,
Períſse se solam gemat?
Quæsumus, auctor ómnium,
In hoc Paschâli gáudio
Ab omni mortis ímpetu
Tuum defénde pópulum.
Glória tibi, Dómine,
Qui surrexísti à mórtuis;
Cum Patre, Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

Supplicátio.

ORêmus Redemptôrem mundi Dóminum nostrum Jesum Christum: cum omni supplicatiône rogêmus; ut nos glóriâ resurrectiônis suæ propítius justificàre dignêtur. ℟. Præsta ætérne omnípotens Deus.

Kyrie, eléïson: ℟. Christe, eléïson: Kyrie, eléïson.

Capítula.

CHriste Dei Fílius, qui venerábilis diéi hújus excúrsum, & priùs à te cónditæ lucis, & pòst veræ resurrectiônis tuæ mystériis consecrásti, dum singulári trophæo triumphàtor inférni olim in hoc die devícto diábolo triumphásti; da nobis, ut de sepúlchro vitiôrum exeâmus ad te lumen verum, qui es resurrectiônis nostræ princípium: ut, quia in te mors ultra nullo modo dominábitur, per veram Resurrectiônis tuæ poténtiam, quam veríssimè profitêmur, peccàta nostra ámodo nobis nullátenus dominéntur; ut qui matutìnum sacrifícium pro nobis ipse oblàtus es, in hoc Resurrectiônis tuæ témpore matutino ab omni nos júbeas purificári piáculo.

Pater noster. Liberáti à malo. fol. 2. Dóminus. ℟. Et cum.

Lauda. Surréxit Christus à mórtuis Allelúia P. Per glóriam Patris. Allelúia, allelúia. ℣. Cantàte Dómino cánticum novum: quia mirabília fecit. P. Per glóriam. ℣. Glória, & honor Patri. P. Per glóriam.

Benedíctio. Christus Dóminus, qui ascéndit, &c. fol. 367.

In nómine Dómini nostri Jesu Christi, &c.

Ad Vésperum.

Lauda. Laudavérunt te, Dómine, omnes Angeli tui, & hymnum dixérunt, dum perfíceres fábricam cœli. Tuus est dies, & tua est nox: P. Tu fecísti solem & lunam. ℣. Tu confirmásti in virtûte tua mare: Tu contribulásti cápita dracônum super aquas. P. Tu fecísti.

Orátio.

LAudant te, Dómine, omnes Angeli tui; dum à te se creátos agnóscunt: & cunctam creatûram cœléstem atque terrênam te opíficem subsístere ac dispóni non ámbigunt. Dona ergo méntibus nostris in ómnibus opéribus tuis tibi glóriam dare; & te solem justítiæ perpétuo nobis fulgôre clarèscere lumen: quátenus noctúrnas ténebras tuâ semper valeàmus inluminatiône vitàre. ℟. Amen. Per misericórdiam, &c.

Sono. Ubi est mors victória tua? ubi est mors acúleus tuus? Resurréxi: dicit Dóminus: Allelúia. ℣. Propter misériam ínopum, & gémitum páuperum, nunc exúrgam, dicit Dóminus. Allelúia. Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antíphona. Absórta est mors in victória. Ubi est mors victória tua? P. Ubi est mors acúleus tuus? ℣. Propter misériam ínopum, & gémitum páuperum, nunc exúrgam, dicit Dóminus. Ponam in salutári tuo: fiduciáliter agam in eo. P. Ubi est? ℣. Glória, & honor. P. Ubi est? Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Redemísti nos, Dómine, sánguine tuo ex omni tribu, & lingua: P. Et fecísti nos regnum Deo nostro. Allelúia. ℣. Dómine Deus virtútum convérte nos: & osténde fáciem tuam, & salvi érimus. P. Et fecísti nos. ℣. Glória, & honor Patri. P. Et fecísti.

Hymnus. Hic est dies verus.

Supplicátio. Orèmus Redemptôrem mundi, Hic suprà.

Capítula.

DEus, cujus unum hunc ex ómnibus dúximus diem, in quo creátis rebus ómnibus voluísti esse & præséntis lucis índicem, & ætérni lúminis testem, ut in eo resúrgeret inluminátio témporum, atque resúrgeret inluminátio animârum: quique Domínicæ & operatiônis primus, & resurrectiônis idóneus revolútus in círculo, & redúctus in cálculo, Paschâlis solemnitàtis incíperet mystérium, & conclúderet sacraméntum; réspice

in hoc témpore acceptábili, & in hac die salûtis super servos tuos, Dómine, quos redemísti de captivitâte nequítiæ spirituáli trôphæo Domínicæ passiônis: quos Agni tui sánguine tinctos, ne vastâtor læderet, liberásti; Esto nobis prævius in solitúdine vitæ hujus, quò & in die calôrem tentatiônis nostræ quasi nubes prótegens obúmbres, & in nocte à tenebris peccatòrum nos quasi colúmna ignis inlúmines: ut, dum ades ad salûtem, perdúcas ad réquiem.

Pater noster. Liberáti à malo, &c. fol. 2.

Benedíctio.

CHristus Dóminus, qui diem istum resurrectiònis suæ consecrâvit mystério, resurgéndi vobis præbeat efficáciam à delícto; ℟. Amen. Et, qui olim hodiérnâ die à mórtuis resurréxit, mortificatiònis omnímodæ vobis cónferens donum, resúrgere vos fáciat cœléstium dono virtûtum: ℟. Amen. Ut in eo semper vitam habeâtis, in cujus mortem consepúltos vos esse gaudètis. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Lauda. Tulérunt Dóminum meum, & néscio, ubi posuérunt eum. P. Noli flere, Maria: resurréxit Dóminus. Allelúia, allelúia. ℣. Etenim Dóminus dabit benedictiònem: & terra dabit fructum suum. P. Noli flere, Maria. ℣. Glória, & honor Patri. P. Noli flere, Maria.

Orátio.

CHriste, qui olim gloriósæ noctis hujus dilúculum resurrectiònis tuæ mystério consecrásti, dum primus ipse numquam moritûrus, & veræ primítiæ dormiéntium surrexísti; da nobis, ut in te resurgâmus à vitiis, & vires reparêmus pérditæ sanitàtis: ut in te vivificêmur ad statum veræ salûtis, qui pro nobis es mortificâtus usque ad supplícium Crucis. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam. Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

In nómine Dómini.

SECUNDA FERIA RESURRECTIONIS.

Ad Matutínum.

Antíphona, Psalmus, & Orátio, ut in die. Quære fol. 369.

Antíphona. Surréxit enim, sicut dixit Dóminus; P. Et ecce præcêdet vos in Galilæam: ibi eum vidébitis. ℣. Cantâte Dómino cánticum novum: quia mirabília fecit. P. Et ecce præcêdet. ℣. Glória, & honor Patri, &c. P. Et ecce.

Orátio.

JEsu, Dei Fílius, quem vox Angélica à mórtuis resurrexísse prædíxit, & eúntibus discípulis, quòd te in Galilæam visúri essent innótuit: da nobis plenum gáudium de tua semper resurrectiòne habère: ut qui in Galilæam, in transmigratiòne scílicet incorruptiònis, maniféstum te in carne voluísti osténdere discipulòrum aspéctibus; dignèris étiam in nobis apparère virtútibus maniféstus: ut à corruptiòne in incorruptiônem transeúntes, ætérnæ illius & veræ transmigratiònis possidère gáudia mereâmur sinè fine felíces. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 2. Resurréxit Dóminus Jesus Christus à mórtuis, P. Primítiæ dormiéntium: ut in eo omnes vivificéntur. ℣. Dícite in natiónibus, Dóminus regnâbit à ligno. Etenim firmâvit orbem terræ qui non commovébitur: judicâbit pópulos in æquitâte. P. Primítiæ. ℣. Glória, & honor. P. Primítiæ.

Orátio. Christe, qui olim. Ut suprà.

Antíphona 3. Christus surgens à mórtuis jam non móritur: mors illi ultrà non dominábitur. ℣. Memor fuit misericórdiæ suæ Jacob, & veritâtis suæ dómui Israël. Vidérunt omnes fines terræ salutâre Dei nostri. P. Jam non. ℣. Glória, & honor. P. Jam non.

Orátio.

INcomparábilis Christe Dómine Deus noster gaudiòrum serenâtor, illústra convéntus omnis Ecclésiæ, quæ te ab ínferis éxcipit resurgéntem; Qui ergo tam poténter & mortis acúleum vincis, & ultra non móreris, nos, quos poténtèr redemísti, in ætérnam mortem ire nullo modo patiàris. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

℟. Magnus es, Dómine, & præclârus, P. Et laudábilis in virtûte, & invisíbilis: tibi sérviet omnis creatûra tua. ℣. Fortíssime, magne, & potens, Dóminus exercítuum nomen est tibi. Magnus consílio, & incomprehensíbilis cogitátu. P. Et laudábilis in virtûte. ℣. Glória, & honor Patri. P. Et laudábilis in virtûte.

Orátio.

TE Dómine, ab ínferis resurgéntem in glória, laudem tibi canit omnis à te cóndita creatûra: nos quoque pusílli cum magnis admíxti laudántes, te rogâmus ac pétimus: ut per te hic resurrectiònis primæ habéntes princípia, cum Sanctis ómnibus resurgâmus ad glóriam sempitérnam. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Ad

Digitized by Google

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Cantémus Dómino: gloriósè enim honorificátus est, equum & ascensórem projécit in mare.

Cánticum. Cantémus Dómino: gloriósè. Require fol. 369.

Orátio.

CAntábimus tibi Dómine, & cum omni laude cantábimus: quia equum & ascensórem projecísti in mare: ita diábolum cum exercítibus suis súffoces eádem virtúte. Quis símilis tibi in diis Dómine? quis símilis tibi? gloriósus in sanctis, mirábilis in majestátibus, fáciens prodígia, cunctis géntibus, & pópulis prædicánda. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Ad Benedíctus.

Antíphona. In templo sancto glóriæ tuæ benedíctus es Dómine.

Cánticum. Benedíctus es Dómine Deus, &c. Require fol. 6.

Sono. Ego dormívi. Quære fol. 370.

Lauda. Allelúia. Laudáte Dóminum de cœlis. Allelúia, allelúia, allelúia. Psalmus 148.

Léctio libri Apocalypsis Joánnis Apóstoli.

Capítulo 2.

℟. Deo grátias.

ANgelo Ephesi Ecclésiæ scribe: Hæc dicit qui tenet septem stellas in déxtera sua, qui ámbulat in médio septem candelabrórum aureórum: Scio ópera tua, & labórem, & patiéntiam tuam, & quia non potes sustinère malos: & tentásti eos, qui se dicunt Apóstolos esse, & non sunt: & invenísti eos mendáces: & patiéntiam habes, & sustinuísti propter nomen meum, & non defecísti. Sed hábeo advérsùm te pauca, quòd charitátem tuam primam reliquísti. Memor esto ítaquè undè excíderis: & age pœniténtiam, & prima ópera fac: sin autem, vénio tibi, & movèbo candelábrum tuum de loco suo, nisi pœniténtiam égeris. Sed hoc habes, quia odis facta Nicolaitárum, quæ & ego odi. Qui habet aurem, áudiat quid Spíritus dicat Ecclésiis: Vincénti dabo édere de ligno vitæ, quod est in Paradiso Dei mei. ℟. Amen.

Hymnus. Hic est dies. fol. 370.

Capítula.

ADest Dómine secúndi illius diéi luminósa spécies, in qua matutína lux, Christus vidélicet noster, in firmaménto legis à se cónditæ se indicit agnoscéndum. Præsta ergo nobis, ut, qui luce resurrectiónis coruscávit in mundo, abundántiâ pietátis redúndet in sæculo: quáliter ita firmaménto legis suæ corda nostra præmúniat, ut inlæsos nos ad ætérnam pértrahat vitam.

Pater noster. A malo nos líbera. Quære fol. 10. Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Surréxit Christus à mórtuis Allelúia. P. Per glóriam Patris. Allelúia, allelúia. ℣. Cantáte Dómino cánticum novum: quia mirabília fecit. P. Per glóriam. ℣. Glória, & honor. P. Per glóriam.

Benedíctio. Christus Dóminus, qui diem istum. Quære fol. 372.

Ad Vésperum.

Lauda. Laudavérunt te.

Orátio. Laudant te Dómine. fol. 371.

Sono. Dóminus Jesus Christus surréxit à mórtuis tértiâ die; P. Et vivit ex virtúte Dei. Allelúia. ℣. Salvátor noster resúrgens à mórtuis, curvávit mortem: & inluminávit nos vitæ æternitáte. P. Et vivit. Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antíphona. Ego sum primus, & ego novíssimus; P. Et fui mórtuus, & ecce sum vivens in sæcula sæculórum. ℣. Laudáte nomen Dómini: laudáte servi Dómini. P. Et fui mórtuus. ℣. Glória, & honor Patri. P. Et fui. Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Dóminus Jesus Christus, qui est testis fidélis, primogénitus mortuórum, & princeps regum terræ: P. Ipse diléxit nos, & lavit nos à peccátis nostris sánguine suo. Allelúia. ℣. Lápidem, quem reprobavérunt ædificántes, hic factus est in caput ánguli. P. Ipse diléxit. ℣. Glória, & honor. P. Ipse.

Hymnus. Hic est díes verus.

Supplicátio. Orémus. fol. 371.

Capítula.

CHriste Deus noster, qui secúndo die firmaméntum formans, quasi solidaméntum scripturárum in Ecclésia præparas, quo cœléstes pópulos Angelórum ab infirmitáte inferiórum hóminum, quasi aquas ab aquis, discérnere voluísti: quique duo testaménta constítuens, figúram véteris sacrifícii per testaméntum novum immolatióne tui córporis complevísti; da nobis, ut intelléctu prudéntiæ angélicis potestátibus, quasi aquis superióribus sociémur, & semper ad supérna tendámus: quáliter ita solidaméntum utriúsque legis in corde nostro præpólleat, ut resurrectiónis tuæ poténtia ad gáudia nos pértrahat infiníta.

Pa-

Pater noster. Liberáti à malo. fol. 2. Dóminus sit. ℟. Et cum.

Benedíctio.

CHristus Dei Fílius, qui in córpore nostræ mortalitàtis sústulit oppróbrium Crucis, ab omni vos cruciátu nocíbili erípiat passiònis; ℟. Amen. Et qui in vera córporis nostri carne surréxit ab ínferis, in omnimoda veritàte sanctificatiònis exúscitet corda vestra ab omni lapsu facínoris: ℟. Amen. Ut fides, quà illum & mórtuum fuísse, & resurrexísse agnóscitis, ætérnæ vobis præparet receptácula mansiònis. ℟. Amen. Per misericórdiam ipsius.

Lauda. Surréxit Christus à mórtuis Allelúia P. Per glóriam Patris. Allelúia, allelúia. ℣. Cantàte Dómino cánticum novum: quia mirabília fecit. P. Per glóriam. ℣. Glória, & honor. P. Per glóriam.

Orátio.

MOrtuum te peccáto fuísse non tuo, sed nostro, Jesu Dómine, confitêmur; & ídeo, quia semel pro ímpiis mórtuus, Deo vivis, fac nos, ut sic semel moriàmur vítiis, quáliter coronatúri resurgéntes lætémur semper de munéribus sempitérnis. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam &c.

In nómine Dómini nostri Jesu Christi perficiàmus cum pace. ℟. Deo grátias.

FERIA TERTIA.

Ad Matutinum.

Antíphona. Ego dormívi: & resurréxi. Psalmus 3.

Orátio. Dómine Jesu Christe. Requîre folio 369.

Antíphona 1. Quod Jesus mórtuus est peccáto, mórtuus est semel: quod autem vivit, vivit Deo. P. Nunc autem existimàte, vos mórtuos esse peccáto, vivéntes autem Deo. ℣. Omnes gentes pláudite mánibus: jubilàte Deo in voce exultatiònis. P. Nunc autem existimàte. ℣. Glória, & honor Patri. P. Nunc autem existimàte.

Orátio. Mórtuum te peccáto. Hic suprà.

Antíphona 2. Mórtuus est Christus propter peccàta nostra, P. Et resurréxit propter justificatiònem nostram. ℣. Cánite in initio mensis tubâ, in die insígnis solemnitàtis nostræ, P. Et resurréxit propter. ℣. Glória, & honor Patri. P. Et resurréxit.

Orátio.

CHriste, Dei Fílius, qui mórtuus es propter peccàta nostra, & resurrexísti propter justificatiònem nostram; da nobis, & mortem habêre vitiòrum, & resurrectiònem obtinêre virtûtum: ut ita mortis & resurrectiònis tuæ in nobis vígeat sacraméntum, quáliter ad te sine confusiòne post nostrum tránsitum accédere mereâmur. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, &c.

Antíphona 3. Si crédimus quòd Jesus mórtuus est, & resurréxit: P. Ita & Deus eos, qui dormiérunt per Jesum, addûcet cum eo. ℣. Cantàte Dómino cánticum novum: quia mirabília fecit. P. Ita & Deus. ℣. Glória, & honor. P. Ita & Deus.

Orátio.

CRédimus te, Dómine, indébità pro nobis morte damnàtum, & virtûte propriâ suscitàtum; & ídeo profluénti lachrymàrum exundatiòne depóscimus, ut qui te resurrexísse pro justificatiòne nostra nunc crédimus, placábilem, ac mitem in judício sentiàmus. ℟. Amen. Per misericórdiam.

℟. Tu es, Deus, qui facis mirabília solus: P. Et tu regnas in ætérnum Dómine. ℣. Notam fecísti in pópulis virtûtem tuam: liberásti in bráchio tuo pópulum tuum. P. Et tu. ℣. Glória, & honor. P. Et tu.

Orátio.

OMnípotens ac mirábilis Dómine, tu es qui facis mirabília solus; & tu regnas in ætérnum: ne oblivíscàris nostrì, nec humánis dejiciàmur in láudibus; sed in te, in quo summa est gloriátio, tuì mémores delectêmur. ℟. Amen. Per misericórdiam, &c.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Adjûtor & protéctor factus est mihi Dóminus in salûtem.

Cánticum. Cantêmus Dómino: gloriòsè. Quære fol. 369.

Orátio.

ADjûtor & protéctor noster Dómine, tuam, quæsumus, ad salvándos nos appône poténtiam: tu es enim Deus noster, qui honorificàris ex débito; & exaltàris ex mérito: quique, dum cónteris bella, nomen quod tibi solum est, in virtútibus pandis, vel in mirabílibus innotéscis; prójice currus Pharaònis & exércitum ejus in mari: ut qui terga sequúntur nostra, ipso ímpetu, quo nos persequúntur, mergántur: nos quoquè ne cum eis immérgas in profúndum aut pélagum patefáctum. ℟. Amen. Per.

Ad Benedíctus.

Antíphona. In templo sancto glóriæ tuæ benedíctus es Dómine.

Cánticum. Benedíctus es Dómine. fol. 6.

Sono. Ego dormívi, & requiévi: & resurréxi, quóniam Dóminus suscitàvit me.

Lauda. Laudàte Dóminum de cœlis. Allelúia. Psalmus 148.

Apocalypsis Joánnis Apóstoli. *Capítulo* 2. ℟. Deo grátias.

EGo Joánnes servus Jesu Christi audívi vocem de cœlo dicéntem mihi: Angelo Smyrnæ Ecclésiæ scribe: Hæc dicit primus, & novíssimus; qui fuit mórtuus, & vivit: Scio tribulatiónem tuam, & paupertàtem; sed dives es: & blasphemàris ab his, qui se dicunt Judæos esse, & non sunt, & mentiúntur, sed sunt synagóga sátanæ. Nihil horum tímeas quæ passùrus es. Ecce missùrus est diábolus áliquos ex vobis iu cárcerem, ut tentémini: & habeàtis tribulatiónem diébus decem. Esto fidèlis usque ad mortem, & dabo tibi corònam vitæ. Qui habet aurem, áudiat quid Spíritus dicat Ecclésiis: Quivícerit, non lædètur à morte secúnda. ℟. Amen.

Hymnus. Hic est dies.

Supplicátio. Orèmus Redemptòrem. fol. 371.

Capítula.

LUcidum diéi tértii spéculum agnoscéntes, in quo per cónditum firmaméntum legis divísæ sunt aquæ ab aquis, fidéles útiquè ab infidélibus segregàti; te Dóminum rogàmus & pétimus, ut verà fide nos ínstruas, & ab infidelitàte disjúngas: ut qui tértià die te suscitàtum ab ínferis crédimus, lucis ætérnæ præsídio muniámur.

Pater noster. Liberàti à malo. fol. 2.

Lauda. Surréxit Christus à mórtuis Allelúia. P. Per glóriam Patris. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Cantàte Dómino cánticum novum: quia mirabília fecit. P. Per glóriam. ℣. Glória, & honor. P. Per glóriam.

Benedíctio. Christe Dei Fílius, qui in córpore nostræ mortalitàtis. fol. 374.

In nómine Dómini nostri.

In eòdem die ad Vésperum.

Lauda. Laudavérunt te Dómine.

Orátio. Laudant te Dómine. fol. 371.

Sono. Venite, & vidète: Angelus quómodò revólvit lápidem; P. Mílites custodiéntes Sanctum; Allelúia, allelúia. ℣. Mulíeres lachrymántes, salvatòrem quæréntes. Maríæ Angelus dixit: Non est hic: surréxit enim Dóminus. P. Mílites. Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Antíphona. Consepúlti enim sumus cum Christo per baptísma in mortem: ut quemádmodùm resurréxit Christus à mórtuis per glóriam Patris, P. Ita & nos novitàte vitæ ambulèmus. ℣. Ipse fecit nos, & non ipsi nos. Nos autem pópulus ejus, & oves pascuæ ejus. P. Ita & nos. Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Lauda. Redèmit nos Dóminus, P. Et liberàvit nos. Allelúia, allelúia. ℣. Laudàte púeri Dóminum: laudàte nomen Dómini. P. Et liberàvit. ℣. Glória, & honor. P. Et liberàvit.

Hymnus. Hic est dies verus.

Supplicátio. Orèmus Redemptòrem. fol. 371.

Capítula.

OMnípotens Deus Pater, qui die tértio ab infidélium córdibus, quasi ab inferióribus salsis aquis áridam, id est pópulum fontem fidei sitiéntem, segregàre dignàtus es; da nobis, ut ab infidélium láqueis segregáti, resurrectiónem Fílii tui prædicèmus indúbii: ut qui tértio ab ínferis suscitàtus est die, trinà nos virtùtum copulatiòne resúscitet: quò fide spe & charitàte robústi, de ætérno resurrectiònis mereàmur múnere consolári.

Pater noster. Liberàti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

DEus, Dei Fílius, qui resurrectiònis suæ glóriam toto dilatàvit in mundo, credulitàtis hujus vos justíficet sacraménto; ℟. Amen. Et qui resúrgens ultrà non móritur, ab infinítæ vos mortis erípiat dominátu. ℟. Amen. Quò in eo nobis sit perpétuum gáudium, in quo nobis præcéssit veræ resurrectiònis exémplum. ℟. Amen. Per misericórdiam ipsius, &c. Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Mane nobíscum Dómine, P. Quóniam jam declinat dies in vésperum. Allelúia, allelúia. ℣. Accédite ad Deum, & illumináminì: & vultus vestri non erubéscent. P. Quóniam jam. ℣. Glória, & honor. P. Quóhiam jam.

Orátio.

COncède nobis, Dómine, ut mortis ópera non agàmus, qui resurrectiònis tuæ triúmphos plenà fide cólimus: ut insultántes morti perpétuæ per bonam vitam, novæ hereditàtis capiàmus præsídia. ℟. Amen. Per misericórdiam.

In nómine Dómini nostri.

FERIA QUARTA.

Ad Matutinum.

Antíphona. Ego dormívi. Psalmus 3.
Orátio. Dómine Jesu Christe. fol. 369.
Antíphona 1. De manu mortis liberàbo eos, de morte rédimam illos: P. Ero mors tua ò mors, ero morsus tuus inférne. ℣. Propter misérias ínopum, & gémitum páuperum, nunc exúrgam, dicit Dóminus. Ponam in salutári meo: fiduciálitèr agam in eo. P. Ero mors. ℣. Glória, & honor. P. Ero mors.
Orátio. Concède nobis Dómine. Hic suprà.
Antíphona 2. Absórta est mors prævalens: & maledíctum pópuli ábstulit Dóminus ab omni ore, & delèvit láchrymas ab omni fácie. P. Hic est Deus noster: exultèmus, & epulèmur in salutàre ipsius. ℣. Præoccupèmus fáciem ejus in confessiòne: & in psalmis jubilèmus ei. P. Hic est. ℣. Glória, & honor. P. Hic est.

Orátio.

Deus, Dei Filius, cujus mors mortem obsórbuit, & maledíctum ábstulit mundi; fac nos ita semper in tua resurrectiònis victória conlætári, ut dùm prædicàmus glóriam Crucis, indesinéntèr potiàmur præmio veritàtis. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.
Antíphona 3. Ubi est mors victória tua? P. Ubi est mors acúleus tuus? Resurréxi: dicit Dóminus. ℣. Propter misérias ínopum, & gémitum páuperum, nunc exúrgam, dicit Dóminus. Ponam in salutári meo: fiduciálitèr agam in eo. P. Ubi est. ℣. Glória, & honor. P. Ubi est.

Orátio.

Christe Deus, à quo mors in victóriam absórta est; qui mortis victóriam simul & acúleum déxtruens, magnum mundo redemptiónis præsídium contulísti; da nobis, ut vitiòrum morti virtùtum proféctibus insultántes, ad ætérna gáudia mereâmur perdúci quandòque beatióres. ℟. Amen. Per misericórdiam.
℟. Magna, & mirabília ópera tua, Dómine: justæ, & veræ sunt viæ tuæ, P. Rex ómnium géntium. ℣. Quis non timet Dómine, & magníficat nomen tuum? quóniam solus justus es. P. Rex ómnium. ℣. Glória, & honor. P. Rex ómnium.

Orátio.

Magna, & mirabília ópera tua Dómine, quia vera, & justa sunt judícia tua. Subde nos vestígiis tuis, ut fides Ecclésiæ tuæ pedes tuos ámbiat; mereatúrque in his grátiam compleCténdis, in quibus evangélica múlier véniam méruit osculándi. ℟. Amen. Per misericórdiam.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Iste Deus meus, & honorificàbo eum: Deus Patris mei, & exaltàbo eum.
Cánticum. Cantèmus Dómino: gloriósè. folio 369.

Orátio.

Repélle à nobis Dómine mortíferam perníciem ímpii Pharaònis: ut comminúto jugo servitùtis Ægyptiæ, serviàmus tibi in gáudio libertàtis ætérnæ. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Ad Benedíctus.

Antíphona. In templo sancto glóriæ tuæ benedíctus es Dómine.
Cánticum. Benedíctus es Dómine. fol. 6.
Sono. Ego dormívi. fol. 370.
Lauda. Laudàte Dóminum de cœlis. Allelúia, allelúia. Psalmus 148.
Apocalypsis Joánnis Apóstoli. *Capítulo 2.*
℟. Deo grátias.
Angelo Pérgami Ecclésiæ scribe: Hæc dicit qui habet rhomphæam ex utràque parte acùtam: Scio ubi hábitas, ubi sedes est sátanæ: & tenes nomen meum, & non negásti fidem meam. Et in dièbus illis Antipas testis meus fidèlis, qui occìsus est apud vos, ubi sátanas hábitat. Sed hábeo advérsùs te pauca: quia habes illic tenéntes doctrìnam Bálaam qui docèbat Balac míttere scándalum coram filiis Israël, édere, & fornicári: ita habes & tu tenéntes doctrìnam Nicolaïtàrum. Similitèr pœniténtiam age, síquominus, véniam tibi citò, & pugnàbo cum illis in gládio oris mei. Qui habet aurem, áudiat quid Spíritus dicat Ecclésiis: Vincénti dabo édere manna abscónditum, & dabo ei cálculum cándidum: & in cálculo nomen novum scriptum, quod nemo scit, nisi qui áccipit. ℟. Amen.
Hymnus. Hic est dies.
Supplicátio. Orèmus. fol. 371.

Capítula.

Luminòsa diéi quarti lux matutìna refúlget, in qua tu, Deus Omnípotens, magna luminária in firmaménto cœli constítuens, quadrífluo Evangeliòrum omnem mundum vìsitans inrigásti, cum eum pretióso tuo sánguine redemísti; da ergo nobis, ita lucère in firmaménto Ecclésiæ, ut ætérnam mereâ-

reâmur pervenîre ad réquiem : ut qui Primogénitus ex mórtuis créderis, indúltor quoquè críminum in judício sentiâris.
Pater noster. Liberâti à malo. fol. 2.
Lauda. Surréxit Christus à mórtuis Allelúia P. Per glóriam Patris. Allelúia, allelúia. ℣. Cantâte Dómino cánticum novum: quia mirabília fecit. P. Per glóriam. ℣. Glória, & honor. P. Per glóriam.
Benedíctio. Deus Dei Fílius. fol. 375.
In nómine Dómini.
Eòdem die ad Vésperum.
Lauda. Laudavérunt te Dómine. fol. 371.
Sono. Quis Deus magnus, sicut Deus noster? P. Tu es Deus, qui facis mirabília solus. Allelúia, allelúia. ℣. Honoríficus in Sanctis, mirábilis in majestátibus, fáciens prodígia. P. Tu es Deus. Dóminus sit. ℟. Et cum.
Antíphona. Trádidit in mortem ánimam suam, & cum iníquis deputátus est. P. Et ipse peccâta multòrum tulit : & iniquitátes nostras in se portávit. ℣. Cantâte Dómino cánticum novum : quia mirabília fecit. P. Et ipse. ℣. Glória, & honor. P. Et ipse. Dóminus sit. ℟. Et cum.
Lauda. Ecce recordâtus est Dóminus pópuli sui Allelúia, & misértus est hereditáti suæ. Allelúia. P. Et observabúntur dies isti summo stúdio, & gáudio magno. Allelúia, allelúia. ℣. O Dómine salvos nos fac : ò Dómine benè prosperâre. P. Et observabúntur. ℣. Glória, & honor. P. Et observabúntur. Dóminus sit. ℟. Et cum.
Lauda. Omnes benedícite Dóminum : & omnes conlaudâte majestâtem ejus. P. Agite diem lætítiæ. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Vox lætítiæ & salûtis in tabernáculis justòrum. P. Agite diem. ℣. Glória, & honor. P. Agite diem. Dóminus sit. ℟. Et cum.
Lauda. Vidi aquam egrediéntem de templo à látere dextro, Allelúia. P. Et omnes, ad quos pervênit aqua ista, salvi facti sunt, & dicent : Allelúia, allelúia. ℣. Déxtera Dómini fecit virtûtem : déxtera Dómini exaltávit me. P. Et omnes. ℣. Glória, & honor. P. Et omnes.
Hymnus. Hic est dies.
Supplicátio. Orêmus. fol. 371.
Capítula.
ECce, Dómine, vésperum quarti diéi hujus officiósis lumináribus frequentâmus, in quo luminária in firmaménto cœli constítuens, quasi in solidaménto legis infigens, quátuor vidélicèt Evangelistârum unâ te voce canéntium corda inlustrâre dignâtus es : quò te in quátuor mundi partes & mortem pro nobis gustâsse, & à mórtuis resurrexísse, unítis vócibus nuntiârent : Te ergo pétimus, têque rogâmus, ut in hujus vitæ obscuritâte, ita resurrectiònis tuæ in nobis præfúlgeat grátia, ut resurrectúri mereâmur pertíngere ad corônam.
Pater noster. Liberâti à malo. fol. 2.
Benedíctio.
VErus Dei Agnus, qui pro nobis est immolâtus in cruce, ab omni nos conluviônis mácula purget ; ℟. Amen. Et qui occisus ex infirmitâte surréxit poténtèr, potentiálitèr devíncat omnes líbitus carnis vestræ ; ℟. Amen. Quique, devíctâ morte, mòrtis devícit auctòrem, devíctis crimínibus vestris, in se vos fáciat vívere sinè fine. ℟. Amen. Per misericórdiam.
Lauda. Christus pro nobis passus est, relinquens nobis exémplum, P. Ut sequâmur vestígia ejus : Allelúia, allelúia. ℣. Cantâte Dómino cánticum novum : quia mirabília fecit Dóminus. P. Ut sequâmur. ℣. Glória, & honor. P. Ut sequâmur.
Orátio.
CHriste, Dei Fílius, quo moriénte, optâta mundo vita, salúsque donâta est; dona nobis, in hoc resurrectiònis tuæ festo copiósè lætári : ut qui tecum nos fuísse mórtuos crédimus, simul étiam tecum sine fine vivâmus ; & qui mortem ultérius in te dominári non crédimus, à dominâtu mortis perpétuæ liberêmur. ℟. Amen. Per misericórdiam.
In nómine Dómini.

FERIA QUINTA.
Ad Matutínum.

Antíphona. Ego dormívi. Psalmus 3.
Orátio. Dómine Jesu Christe. fol. 369.
Antíphona 1. Si mórtui sumus cum Christo: crédimus quia simul étiam vivêmus cum illo: P. Sciéntes, quòd Christus surgens à mórtuis, jam non móritur, mors illi ultrà non dominábitur. ℣. Magnus Dóminus noster, & magna virtus ejus : & sapiéntiæ ejus non est númerus. P. Sciéntes. ℣. Glória, & honor. P. Sciéntes.
Orátio. Christe, Dei Fílius. Quære retrò in Vésperis præcedéntibus.
Antíphona 2. Si resurrexístis cum Christo, quæ sursum sunt quærite, ubi Christus est in déxtera Dei sedens: P. Mórtui enim estis,

& vita vestra abscóndita est cum Christo. ℣. Psállite Deo nostro in cíthara, in cíthara & voce psalmi. ℟. Mórtui, ℣. Glória, & honor. ℟. Mórtui.

Orátio.

TEcum nos, Christe, jam per fidem consurrexísse exundánti hilaritáte lætámur; & ídeo fac nos semper ea, quæ sursùm sunt, quærere: ut à flagitiórum nostrórum nequítiis resurgéntes, illuc, ubi tu in déxtera Patris sedes, mereámur aliquándo pervenire felíces. ℟. Amen. Per misericórdiam. Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antíphona 3. Christus resúrgens à mórtuis jam non móritur, ℟. Mors illi ultrà non dominábitur. ℣. Audite hæc omnes gentes: áuribus percípite, qui habitátis orbem. ℟. Mors. ℣. Glória, & honor. ℟. Mors.

Orátio.

CHriste, qui resúrgens à mórtuis, jam non móreris; concède, ut nulla in nobis ultériùs mors præváleat críminis: ut qui resurrectiònis tuæ mystérium fide promptíssimà venerámur, à nocíbili mortis domínio liberèmur. ℟. Amen. Per misericórdiam.

℟. Tu es Deus qui facis mirabília solus; ℟. Et notam fecísti in pópulis virtùtem tuam. ℣. Liberásti in bráchio tuo pópulum tuum, filios Israël, & Joseph. ℟. Et notam. ℣. Glória, & honor. ℟. Et notam.

Orátio.

TU es Deus, qui facis mirabília solus: occúrre animàbus nostris óptimus consolàtor: & indulgentiáli favòre exíste Redémptor: & qui nos acquisísti passiòne voluntáriâ, érue nos de láqueo venántis invíctâ poténtiâ. ℟. Amen. Per misericórdiam.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Cantèmus Dómino: gloriósè enim honorificàtus est, equum, & ascensòrem projècit in mare.

Cánticum. Cantèmus Dómino. fol. 369.

Antíphona. In templo sancto glóriæ tuæ benedíctus es Dómine.

Cánticum. Benedíctus es Dómine. fol. 6.

Sono. Ego dormívi. fol. 370.

Lauda. Allelúia. Laudáte Dóminum de cœlis: Allelúia, allelúia, allelúia. Psalmus 148.

Apocalypsis Joánnis Apóstoli. *Capítulo* 2. ℟. Deo grátias.

ANgelo Thyatíræ Ecclésiæ scribe: Hæc dicit Fílius Dei, qui habet óculos, ut flamma ignis, & pedes ejus símiles aurichálco: Novi ópera tua, & charitàtem, & fidem, & ministérium, & patiéntiam tuam, & ópera tua novíssima plura prióribus. Sed hábeo advérsùm te: quia permíttis mulíerem Jézabel, quæ se dicit prophètam, docère, & sedúcere servos meos, fornicári, & manducàre de idolothytis. Et dedi illi tempus ut pœniténtiam ágeret: & non vult pœnitère à fornicatiòne sua. Ecce mitto eam in lectum: & qui mœchátur cum ea, in tribulatiòne máxima, nisi pœniténtiam égerit ab opéribus suis: & filios ejus interfíciam in mortem, & scient omnes Ecclésiæ, quia ego sum scrutans renes & corda: & dabo unicuíque secúndùm ópera sua. Vobis autem dico, & cæteris, qui Thyatíræ estis: Quicúmque non habent doctrinam hanc, & non cognovérunt altitúdinem sátanæ, quemádmodum dicunt, non mittam super vos áliud pondus: tamen, quod habètis, tenète dónec véniam. Et qui vícerit, & qui custodíerit usque in finem ópera mea, dabo illi potestàtem super Gentes, & reget eas in virga férrea, & tamquam vas fíguli confringéntur, sicut & ego accépi à Patre meo: & dabo illi stellam matutìnam. Qui habet aurem, áudiat quid Spíritus dicat Ecclésiis. ℟. Amen.

Hymnus. Hic est dies.

Supplicátio. Orèmus. fol. 371.

Capítula.

LUcidi exórtùs diéi quinti primórdium contuéntes, in quo vivàrum reptília animàrum, & volatília tu, Deus noster, formàre dignàtus es, te póscimus, têque rogàmus, ut quos vivíficans renovásti Baptísmatis undâ, nos resuscitándo à vítiis, pértrahas ad supérna; & qui te valdè dilúculò à mórtuis resurrexísse gaudèmus, nos semper ad cœléstia evolásse ressurrectiònis tuæ múnere gratulèmur.

Pater noster. Liberáti à malo. fol. 2.

Lauda. Surréxit Christus à mórtuis Allelúia ℟. Per glóriam Patris. Allelúia, allelúia. ℣. Cantáte Dómino cánticum novum: quia mirabília fecit. ℟. Per glóriam. ℣. Glória, & honor. ℟. Per glóriam.

Benedíctio. Verus Dei Agnus. fol. 377.

In nómine Dómini.

Ad Vésperum.

Lauda. Laudavérunt te Dómine.

Et Orátio. Laudant te Dómine. fol. 371.

Sono. Omnes gentes pláudite mánibus: jubi-

bilâte Deo P. In voce exsultatiònis. Allelúia. ℣. Psállite Deo nostro, psállite: psállite Regi nostro, psállite. Quóniam rex omnis terræ Deus : psállite P. In voce. Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antíphona. De manu mortis liberâbo : de morte rédimam illos. P. Ero mors tua ò mors; ero morsus tuus, inférne. ℣. Propter misérias ínopum, & gémitum páuperum, nunc exúrgam, dicit Dóminus. Ponam in salutári meo: fiduciálitèr agam in eo. P. Ero mors tua. ℣. Glória, & honor. P. Ero mors. Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. In mente habète diem istum, in quo exístis de Ægypto. P. Mensis novòrum est iste : celebràte Pascha Dómino. Allelúia. ℣. Súmite psalmum, & date tympanum: psaltérium jocúndum cum cíthara. P. Mensis novòrum. ℣. Glória & honor. P. Mensis novòrum. Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Vidi turbam Angelòrum multòrum in cœlo dicéntium voce magnâ : Dignus est qui occísus est Agnus accípere fortitúdinem, & glóriam, & honòrem. Et omnes audívi dicéntes: Sedénti in throno, & Agno P. Benedíctio, & honor, & glória, & potéstas. Allelúia, allelúia. ℣. Magnus Dóminus, & laudábilis nimis : & magnitúdinis ejus non est finis. P. Benedíctio. ℣. Glória, & honor. P. Benedíctio.

Hymnus. Hic est dies.

Supplicátio. Orémus. fol. 371.

Capítula.

DEus, qui in operatiône quinti diéi reptília animàrum vivàrum, hómines scílicet renovátos per sacraméntum Baptísmatis, condidísti : & volatília cœli, ánimas vidélicèt Sanctòrum ad supérna volántes manifèstà virtùtum luce, formásti; præbe animábus nostris invíctum de tua resurrectiòne solátium : ut per te renováti resurgâmus ad glóriam, per quem regeneráti sumus ad vitam.

Pater noster. Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

GRátia, quà vos per fidem Christo consepúltos esse gaudètis, mortíficet vos ab omni contagiòne iniquitàtis; ℟. Amen. Et qui resurrectiònis illius gáudia toto dilatàvit in mundo, sanctificatiònem omnímodam exhíbeat cordi vestro: ℟. Amen. Ut qui illum suscitàvit à mórtuis, vos quoquè resúscitet ad glóriam ætérnæ remuneratiònis. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Lauda. Grátias Deo, qui dedit nobis victóriam P. Per Dóminum nostrum Jesum Christum. Allelúia, allelúia. ℣. Cantàte Dómino cánticum novum : quia mirabília fecit. P. Per Dóminum. ℣. Glória, & honor. P. Per.

Orátio.

FAc nos, Deus Pater, ita tibi fructificâre, ut ejus tantùm simus, quem ex mórtuis suscitásti Christi scílicet Fílii tui : quò, suscitándo nos tandem de vítiis ad virtûtem, pervenire nos fácias ad ætérnam hereditâtem. ℟. Amen. Per misericórdiam.

In nómine Dómini.

FERIA SEXTA.

Ad Matutínum.

Antíphona. Ego dormívi. Psalmus 3.

Et Orátio. Dómine Jesu Christe. fol. 369.

Antíphona 1. Consepúlti enim sumus cum Christo per baptísma in mortem : ut quemádmodum resurréxit Christus à mórtuis per glóriam Patris, P. Ita & nos in novitàte vitæ ambulèmus. ℣. Ipse fecit nos, & non ipsi nos. Nos autem pópulus ejus, & oves páscuæ ejus. P. Ita. ℣. Glória, & honor. P. Ita.

Orátio.

CHriste, cui consepúlti sumus in mortem, ut resurgerêmus tibi per fidem resurrectiònis tuæ; lava nos à peccátis nostris in sánguine tuo : ut quos dudùm mundásti aquâ baptísmatis, indesinéntèr purífices indulgéntiâ pietàtis. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 2. Fructificèmus Deo, ut simus ejus, P. Qui ex mórtuis resurréxit. ℣. Dóminus regnâvit, decôrem índuit: índuit Dóminus fortitúdinem, & præcínxit se. Etenim firmâvit orbem terræ, qui non commovébitur. P. Qui. ℣. Glória, & honor. P. Qui.

Orátio. Fac nos. Quære retrò in Vésperis præcedéntibus.

Antíphona 3. Christus Jesus secúndùm tempus pro ímpiis mórtuus est, justus pro injústis: Ideo commèndat charitâtem suam in nobis, P. Ut justificáti in sánguine ejus, salvi ab ira simus per ipsum. ℣. Elóquia Dómini, elóquia casta : argéntum igne examinàtum terræ, purgàtum séptuplum. P. Ut justificáti. ℣. Glória, & honor. P. Ut.

Orátio.

CHriste Deus noster, & Dómine, qui confirmásti nos mystério Crucis, & signásti mystério, poténtiâ tuæ resurrectiò-

nis dans pignus spíritûs in córdibus nostris: fac nos ita, quæsumus redemptiônis nostræ dignitâtem inculpabílitèr custodíre; ut disrúpto carnâlis concupiscéntiæ líbitu, ita primítias spíritûs habéntes, sequâmur: ut gloriôsa resurrectiônis tuæ poténtia, quæ nostro primùm præcéssit in cápite; in membris quoquè & nùnc per efficéntiam bonòrum óperum, & pòst per exsuscitatiònem glorificáti córporis impleâtur. ℟. Amen. Per misericórdiam.

℟. Quis Deus magnus sicut Deus noster? P. Tu es Deus, qui facis mirabília magna solus. ℣. Dómine in mari via tua, & sémitæ tuæ in aquis multis. Deduxísti sicut oves pópulum tuum. P. Tu es Deus.

Orátio.

CRédimus te, Dómine, indébitâ pro nobis morte damnàtum, & virtûte próprià suscitàtum; & ídeo profluénti te lachrymârum exundatiône depóscimus, ut qui te resurrexísse pro justificatiône nostra nunc crédimus, placábilem te ac mitem in judício sentiàmus. ℟. Amen. Per misericórdiam.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Adjûtor & protéctor factus est mihi Dóminus in salûtem.

Cánticum. Cantêmus Dómino. fol. 369.

Orátio.

LÆtâtur ecce Dómine, Hierúsalem fidèlis in victóriam Crucis & poténtiam Salvatòris: fac ergo, ut & diligéntes eam, in ejus pacem consístant; & recedéntes ab ea, ad ejus ampléxum quandòque pervéniant: ut abláto luctu, de resurrectiònis ætérnæ gáudiis recreáti, in ejus pace mereâmur sinè fine constítui. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Ad Benedíctus.

Antíphona. In templo sancto glóriæ tuæ benedíctus es Dómine.

Cánticum. Benedíctus es. fol. 6.

Sono. Ego dormívi. fol. 370.

Lauda. Laudâte Dóminum de cœlis: Allelúia. Laudâte Dóminum in excélsis. Allelúia, allelúia. Psalmus 148.

Apocalypsis Joánnis Apóstoli. *Capítulo* 3.

℟. Deo grátias.

ANgelo Ecclésiæ Sardis scribe: Hæc dicit qui habet septem Spíritus Dei, & septem stellas: Scio ópera tua, quia nomen habes quod vivas, & mórtuus es. Esto vígilans, & confirma cætera, quæ moritûra erant. Non enim invénio ópera tua plena coram Deo meo. In mente ergo habe quálitèr accéperis, & audíeris, & serva, & pœniténtiam age. Si ergo non vigiláveris, véniam tamquam fur, & nescis quà horà véniam ad te. Sed habes pauca nómina in Sardis, qui non inquinavérunt vestiménta sua: & ambulábunt mecum in albis, quia digni sunt. Qui vícerit, sic vestiêtur vestiméntis albis, & non delêbo nomen ejus de Libro vitæ, & confitèbor nomen ejus coram Patre meo, & coram Angelis ejus. Qui habet aurem, áudiat quid Spíritus dicat Ecclésiis. ℟. Amen.

Hymnus. Hic est dies.

Et Supplicátio. Orêmus. fol. 371.

Capítula.

ADest fúlgidum diéi sexti curriculum, sextæ ætàtis cóntinens sacraméntum; In illo formâtus homo ex níhilo, in isto reparàtus ex áliquo: in quo tu, Dei Fílius, dùm pro nobis indébitam suscepísti mortem, mortis devicísti auctôrem; da ergo nobis, ut quos de manu tanti hostis tuo sánguine redemísti, non patiàris ætérnis dolóribus cruciári: ut qui triúmpho resurrectiònis tuæ, ea quæ sursùm sunt nos quærere præcipis, modificatiône pietàtis corda nostra mortífices á delíctis.

Pater noster liberáti à malo. fol. 2. Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Dóminus Jesus Christus, qui est testis fidèlis, primogénitus mortuòrum, & princeps regum terræ: P. Ipse diléxit nos, & lavit nos à peccátis nostris sánguine suo. Allelúia. ℣. Lápidem, quem reprobavérunt ædificántes, hic factus est in caput ánguli. P. Ipse. ℣. Glória, & honor. P. Ipse.

Benedíctio. Grátia, quà vos. fol. 379.

In nómine Dómini nostri.

Ad Vésperum.

Lauda. Laudavérunt te Dómine.

Et Orátio. Laudant te Dómine. fol. 371.

Sono. Jubilâte Dómino omnis terra. P. Cantâte Deo: exsultâte, & psállite. Allelúia, allelúia. ℣. Psállite Deo nostro in cíthara & voce psalmi: in tubis ductílibus, & voce tubæ córneæ. Jubilâte in conspéctu regis Dómini. P. Cantâte Deo. Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antíphona. Dóminus Deus patrum nostrôrum suscitàvit Fílium suum Jesum, quem vos interemístis, P. Clamántes ante fáciem Piláti: Crucifige, crucifige. ℣. Notum fecit Dóminus salutáre suum: ante conspéctum géntium revelàvit justítiam suam. P. Clamán-

Digitized by Google

mántes. ℣. Glória, & honor. P. Clamántes. Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Dícite in géntibus: Dóminus regnàvit à ligno. P. Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur: Allelúia, Allelúia, allelúia. ℣. Lætèntur cæli, & exúltet terra, moveâtur mare, & plenitùdo ejus. P. Etenim. Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Jocundàre cœlum, & exsúlta terra, Allelúia. Prorrúmpant montes jocunditàtem, Allelúia. P. Quia misértus est Dóminus plebis suæ, Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Flúmina Judá prófluant aquas: distillàbant montes dulcédinem, & colles manàbant lacte: quia fons de domo Dómini pródiit: Allelúia, allelúia. P. Quia. ℣. Glória, & honor. P. Quia.

Hymnus. Hic est dies.

Et Supplicátio. Orèmus. fol. 371.

Capítula.

DEus, Dei Fílius, qui hóminem, quem sexto die formásti ex níhilo, sextà ætàte sæculi redemísti sánguine tuo: & qui tunc benè cónditus malè cécidit; nunc in mélius reformàtus surréxit: da nobis, ut ita verácìter redemptiònis nostræ mystérium perpendàmus, quálitèr in morte & resurrectióne tuâ perénnitèr gloriêmur: ut qui témpore salùtis, mundo occúrrens, mortem nostram moriéndo devicísti, ab ætérna nos líberes damnatiòne judícii.

Pater noster. Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

DEus, Dei Fílius, qui patíbulo pro ímpiis affixus est Crucis, suæ vos salvíficet glóriâ passiònis. ℟. Amen. Et qui mortem moriéndo devicit, ipse à vobis omnes cruciàtus avértat inférni: ℟. Amen. Ut in eo resurgàtis ad glóriam, cujus nunc resurrectiònis suscípitis gáudia. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Lauda. Grátias Deo, qui dedit nobis victóriam P. Per Dóminum nostrum Jesum Christum. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Cantàte Dómino cánticum novum: quia mirabília fecit. P. Per Dóminum. ℣. Glória, & honor. P. Per Dóminum.

Orátio.

GRàtias ágimus tibi, Deus Pater, qui eripuísti nos de potestàte tenebràrum, tránsferens in regnum Fílii tui; da ergo, quæsumus nobis, ut quos per mortem revocàvit ad vitam, per pietàtem resúscitet ad gáudia sempitérna. ℟. Amen. Per misericórdiam. In nómine Dómini.

SABBATO.

Ad Matutínum.

Antíphona. Ego dormívi. Psalmus 369.

Et Orátio: Dómine Jesu Christe. fol. 369.

Antíphona 1. Grátias Deo, qui dedit nobis victóriam P. Per Dóminum nostrum Jesum Christum. ℣. Dícite in natiónibus: Dóminus regnàvit à ligno. Etenim firmàvit orbem terræ, qui non commovébitur: judicàbit pópulos in æquitàte. P. Per. ℣. Glória. P. Per Dóminum.

Orátio.

QUas tibi, Dómine, grátias reférre potérimus pro eo, quia nobis victóriam per effusiònem Fílii tui sánguinis præstitísti? & ídeò, quia deféctum nostrum ínspicis, suppleméntum tuæ pórrige pietàtis: ut quicquid mens in conceptiòne laudis tuæ súggerit enarrándum, fidéli relatiòne os próferat ad æternitàtis emoluméntum. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 2. Grátia Dei data est nobis per inluminatiònem Salvatòris nostri Jesu Christi, P. Qui destrúxit mortem, & inluminàvit vitam. ℣. Magnus Dóminus noster, & magna virtus ejus: & sapiéntiæ ejus non est númerus. P. Qui. ℣. Glória, & honor. P. Qui Orátio. Grátias ágimus. Quære in Vésperis præcedéntibus.

Antíphona 3. Grátias ágimus tibi, Dómine Deus noster, qui es, & qui eras, & qui ventùrus es Omnípotens. ℣. Quóniam magnificàta est usque ad cælos misericórdia tua, & usque ad nubes véritas tua. P. Qui es. ℣. Glória, & honor. P. Qui es.

Orátio.

DOmine Deus noster, qui es & qui eras & qui ventùrus es, grátias tibi creatùra à te cóndita réferet, quia factum est regnum hujus mundi Dómini nostri Jesu Christi; quæsumus ergo, ut quos regnum ejus esse voluísti, ætérno eos consolèris in múnere. ℟. Amen. Per misericórdiam.

℟. Quàm magnificàta sunt P. Opera tua Dómine! ℣. Omnia in sapiéntia fecísti: replèta est terra. P. Opera.

Orátio.

MAgnificàta sunt ópera tua Dómine, & humànæ intelligéntiæ remotíssima: quorum nos visíbilis pulchritùdo pulchérrimum ómnium provocat ad conlaudándum Creatòrem: Tu nos vero discretiònis imple spíritu: ut dùm tua miràmur ópera, te tuis

in

Digitized by Google

in opéribus laudet, magníficet intelligéntia nostra. ℟. Amen. Per misericórdiam.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Iste Deus meus.
Cánticum. Cantêmus Dómino. fol. 369.

Ad Benedíctus.

Antíphona. In templo sancto glóriæ tuæ benedíctus es Dómine.
Cánticum. Benedíctus es Dómine. fol. 6.
Sono. Ego dormívi. fol. 370.
Lauda. Laudàte Dóminum de cœlis: Allelúia, allelúia. Laudàte eum in excélsis. Allelúia, allelúia. Psal. 148.
Apocalypsis Joánnis Apóstoli. *Capítulo* 3. ℟. Deo grátias.

ANgelo Laodicíæ Ecclésiæ scribe: Hæc dicit Testis fidélis, & verus, qui est princípium creatúræ Dei. Scio ópera tua. quia neque frígidus es, neque cálidus: útinam frígidus esses, aut cálidus: sed quia tépidus es, nec frígidus, nec cálidus, incípiam te evómere ex ore meo:quia dicis: Quòd dives sum, & locupletàtus, & nullius égeo: & nescis quia tu es miser, & miserábilis, & pauper, & cæcus, & nudus. Suádeo tibi émere à me aurum ignitum probàtum, ut salvus fias, & véstibus albis induàris, ut non appáreat confúsio nuditàtis tuæ, & collyrio inúnge óculos tuos ut vídeas. Ego quos amo, árguo, & castigo. Æmulàre ergo, pœniténtiam age. Ecce sto ad óstium, & pulso: si quis audíerit vocem meam, & aperúerit jánuam, introibo ad illum, & cœnàbo cum illo, & ipse mecum. Qui vícerit,dabo ei sedère mecum in throno meo: sicut & ego vici, & sédeo cum patre meo in throno ejus. Qui habet aurem, áudiat quid Spíritus dicat Ecclésiis. ℟. Amen.
Hymnus. Hic est dies,
Et supplicátio: Orêmus. fol. 371.
Kyrie, eléison. ℟. Christe, eléison. Kyrie, eléison.

Capítula.

CHriste, Dei Fílius, qui exórtum diéi séptimi in tua réquie consecrásti, cùm ótium sábbati in sepúlchro pósitus complevísti; da réquiem cordi nostro beneplácitam tibi, ut ab opéribus nostris ita in te verácitèr quiescàmus, ne in ótio sábbati peccatòrum nostròrum onéribus adgravêmur: ut qui te è sepúlchri quiète resurrexísse fidélitèr crédimus, è cœlis item ad judícium veniéntem mitíssimum sentiàmus Piíssime.

Pater noster. Liberáti à malo. fol. 2.
Lauda. Grátias Deo, qui dedit nobis victóriam P. Per Dóminum nostrum Jesum Christum. Allelúia, allelúia. ℣. Cantàte Dómino cánticum novum: quia mirabília fecit. P. Per Dóminum. ℣. Glória, & honor. P. Per Dóminum.

Benedíctio.

CHristus Dei Fílius, qui in córpore nostræ mortalitàtis sústulit obpróbrium Crucis, ab omni vos cruciátu nocíbili erípiat passiònis. ℟. Amen. Per misericórdiam, &c. Dóminus sit. ℟. Et cum. In nómine Dómini nostri Jesu Christi perficiàmus cum pace. ℟. Deo grátias.

SABBATO IN OCTAVAM PASCHÆ.

Ad Vésperum.

Lauda. Laudavérunt te Dómine.
Et Orátio. Laudant te Dómine. fol. 371.
Sono. Allelúia. Postquam resurréxit Dóminus Jesus Christus à mórtuis, stans in médio discipulòrum, locùtus est dicens: P. Pax vobis: Ego sum, qui resurréxi à mórtuis. Allelúia. ℣. Tunc apéruit illis sensum, ut intellígerent scriptúras, & dixit eis: Quóniam sic scriptum est: Nonne opórtuit Christum pati, & resúrgere à mórtuis? Allelúia. P. Pax. Dóminus sit. ℟. Et cum.
Antíphona. Si resurrexístis cum Christo, quæ sursùm sunt quærite, ubi Christus est in déxtera Dei sedens. P. Mórtui enim estis: & vita vestra abscóndita est cum Christo. ℣. Dómine salvos nos fac, ó Dómine bene prosperàre: benedíctus qui venit in nómine Dómini. Benedícimus vobis de domo Dómini: Deus Dóminus, & illúxit nobis. P. Mórtui. ℣. Glória, & honor. P. Mórtui. Dóminus sit. ℟. Et cum.
Lauda. Lápidem, quem reprobavérunt ædificántes, hic factus est in caput ánguli. P. A Dómino factum est: hoc est mirábile in óculis nostris. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Psállite Deo nostro, psállite: psállite Regi nostro, psállite. P. A Dómino. ℣. Glória. P. A Dómino.

Hymnus.

TE céntiès mille legiònum Angeli
Concéntu plaudunt, & canóra júbilant,
Christe Jesu Alpha & Omega omnípotens,
Sepúltus olim, & vivens in sæcula,
Testis fidélis, & verum princípium.
Qui mundi hujus dejecísti príncipem,

Ré-

Rédimens Orbem tuo almo Sánguine;
Sanctus & verus Génitus Ingéniti,
Réserans clausum, & apértum óbstruens,
Fáciens nos Deo Regni Sacerdótium.
Tu verus Agnus solus sine mácula,
Qui dextram Patris conlocâtus sólio,
Solus egréssus ab arce Domínica,
Símilis Jáspidi, & Sárdino lápidi,
Iris per gyrum, smarágdus círcuis.
Tu Dei pignus, hominísque Fílius,
Séptiès librum signâtum signáculis
Sólvere signa dignus repértus es:
Agnus occísus septem pollens córnibus,
Septéno fulgens & lúmine flámmeo.
E throno pródeunt fúlgura, & tonítrua,
Septem ardéntes ante thronum lámpades,
Septem ubíque missi Dei Spíritus,
Septem stellæ micant Agni dénterâ,
Septem cui adstant candelábra áurea.
Sedéntes circùm quatèr seni Primátes,
Amícti cuncti níveis cycládibus,
Et laureáti diadémis áureis,
Aureas vehunt phíalas arómatum,
Aureis psallunt módulis, & cítharis.
Stant ante Thronum nitet mare vítreum,
Bis bini fortes, idem animália:
Homo per genus, leo voce pérstrepit
Juvéncus ore promit Sacerdótium,
Petens ad astra more voláns áquilæ.
Quátuor formis senis alis síngulis,
Ante & retrò cuncta plena óculis,
Vígiles semper dormiéndi néscii,
Vicíssim Sanctus ter clamántes júgiter,
Illi, qui erat, est, & qui ventúrus est.
Glória Patri, laus, sapiéntia
Agno sedénti supra Thronum in cœlis;
Cum Patre regnat, & cum Sancto Spíritu,
Connéxa simul tribus una Déitas,
Per infiníta sæculórum sæcula. Amen.

Supplicátio. Orêmus. fol. 371.

Capítula.

CHriste Dei Fílius nostrârum réquies animârum, qui ótium sábbati requiéscens in túmulo complevísti: ut in quo olim requiéveras ab omni ópere faciéndo, in eo étiam requiésceres in sepúlchro, hunc nobis verácitèr sanctíficans diem, cujus vésperum in prima nobis sábbati, quæ & octava dies est, lucéscit: ut, qui díxeras de ténebris lumen splendéscere, manifésté à mórtuis resúrgens apparéres in carne; dírige cursum vitæ nostræ in viam sanctificatiònis omnímodæ, quálitèr ita in his septem diébus, quibus mundus iste perágitur, & in quibus quotídiè nobis Agnus occíditur, & Pascha quotídiè celebrâtur, salubrióri vitæ currículo conversémur: ut absque ferménto malítiæ verum Pascha mereâmur quotídie celebrâre: & ita ab ómnibus opéribus nostris in hoc die sanctificatiòne tibi plácitâ quiescâmus, ut octávi illìus ætérni diéi resurrectiònis glóriâ consolémur, quia te præcipiénte orâmus:

Pater noster. Liberáti à malo. Requíre fólio 2.

Benedíctio.

CHristus, Dei Fílius, qui in hoc die móriens requiévit in túmulo, det optâtam réquiem cordi vestro; ℟. Amen. Tribuátque vobis cessâre ab omni ópere críminis, qui in sepúlchro pósitus sústulit obpróbrium Crucis: ℟. Amen. Ut optábile vobis resurrectiònis ejus gáudium, & hic devótos effíciat, & in futúro de múnere æternitàtis sustóllat ℟. Amen. Per misericórdiam.

Lauda. Appáruit Jesus jánuis clausis discípulis suis; quòd esset Dóminus, unus non crédidit ex eis Thomas. P. Mitte manum tuam in fixúras clavórum meórum, & esto jam fidèlis. Dóminus meus, & Deus meus. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Sit nomen Dómini benedíctum, ámodò, & usque in ætérnum. P. Mitte. ℣. Glória, & honor. P. Mitte.

Oratio. Omnípotens Deus. Quære hic infrà. Per misericórdiam.

In nómine Dómini.

DOMINICA IN OCTAVAS PASCHÆ.

Ad Matutínum.

Antíphona. Ego dormívi. Psalmus 3.

Orátio. Dómine Jesu Christe. fol. 369.

Antíphona 1. Livòre ejus sanáti sumus. Omnes nos sicut oves errabâmus: & Dóminus pósuit in eo iniquitátes ómnium nostrórum: tráditus est, P. Quia ipse vóluit, & non apéruit os suum. ℣. Omnes gentes pláudite mánibus: jubiláte Deo in voce exsultatiònis. P. Quia. ℣. Glória, & honor. P. Quia.

Orátio.

OMnípotens Deus Pater, qui nos Dómini nostri Jesu Christi Fílii tui pretióso sánguine redemísti, non patiàris in te credéntes ætérni supplícii báratro demérgi: ut per eum confessiòne nostrórum críminum ad te mereâmur admítti, in quo iniquitátes ómnium nostrórum posuísti: ut ejus, cujus livòre sanáti sumus, indesinénti præsídio protegâmur. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 2. Justè júdicans peccáta nostra por-

portávit córpore suo super lignum; P. Ut à malis separáti, cum justítia vivámus. ℣. Jubiláte Dómino omnis terra: servíte Dómino in lætítia. P. Ut à malis. ℣. Glória, & honor Patri. P. Ut à malis.

Orátio.

JUstè quidem, Dómine, júdicans peccáta nostra in córpore tuo super lignum portásti, cùm diábolum non potestáte, sed justítiâ devicísti: ut qui per débitam mortem nostram servitúti ejus subjugáti erámus, per indébitam mortem tuam ad libertátis grátiam redeámus; fac nos ergo, ut in te semper líberi esse possímus, quálitèr tecum & hic, & in ætérnum sinè fine vivámus ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 3. Vulnerátus est propter iniquitátes nostras, & adtritus est propter scélera nostra: P. Disciplina pacis nostræ in eo, livóre ejus sanáti sumus. ℣. Venite, & vidète ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram. P. Disciplina. ℣. Glória, & honor. P. Disciplina.

Orátio.

CHriste, Dei Fílius, qui voluntáriè pro nobis carnem subjíciens morti, disciplina factus es nostræ pacis; fac nos tuis subjéctos exístere disciplínis: ut qui livóre sanáti sumus, voluntátis tuæ semper judício obsequámur. ℟. Amen. Per misericórdiam.

℟. Vicit leo de tribu Juda, radix David, aperire librum, & sólvere signa ejus; & cum eo exércitus Angelórum clamántinm, & dicéntium: P. Laus, & honor, & potéstas Deo nostro. ℣. Vidi in cœlo turbam magnam, quam dinumeráre nullus póterat: & clamábant voce magnâ, dicéntes: P. Laus, & honor.

Orátio.

LEo de tribu Juda, radix David, áperi in nos tuæ sciéntiæ lumen: ut qni paschália festa nunc venerántèr excólimus, in regno tuo cum eléctis tuis, & cum exercítibus Angelórum decantémus glorióso nómini tuo. ℟. Amen. Per misericórdiam.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Cantémus Dómino: gloriósè enim honorificátus est.

Cánticum. Cantémus Dómino. fol. 369.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Tibi soli Deo honor, & glória.

Cánticum. Benedíctus es Dómine. fol. 6.

Sono. Ego dormívi. fol. 370.

Lauda. Laudáte Dóminum de cœlis: Allelúia, allelúia. Laudáte eum in excélsis. Allelúia. Psalmus 148.

Apocalypsis Joánnis Apóstoli. *Capítulo* 5. ℟. Deo grátias.

EGo Joánnes fui in spíritu, & vidi in déxtera sedéntis supra thronum, librum scriptum intus & foris, signátum sigíllis septem. Et vidi Angelum fortem, prædicántem voce magnâ: Quis est dignus aperire librum, & sólvere signácula ejus? Et nemo póterat, in cœlo, neque in terra, neque subtus terram, aperire librum, neque respícere illum. Ego flebam multùm, quóniam nemo dignus invéntus est aperire librum, nec vidère eum. Et unus de senióribus dicit mihi: Ne fléveris: ecce vicit leo de tribu Judá, radix David aperire librum, & septem signácula ejus. Et vidi: & ecce in médio throni & quátuor animálium, & in médio seniórum, agnum stántem quasi occísum, habéntem córnua septem, & óculos septem: qui sunt septem spíritus Dei missi per orbem terrárum. Et venit, & accèpit librnm de déxtera sedéntis in throno. Et cùm aperuísset librum, quátuor animália, & vigínti quátuor senióres cecidérunt coram agno, habéntes sínguli cítharas, & páteras áureas, & phíalas áreas plenas odoramentórum, quæ sunt oratiónes sanctórum: & cantábant cánticum novum, dicéntes: Dignus es accípere librum., & aperire signácula ejus: quóniam occísus es, & redemísti nos Deo in sánguine tuo ex omni tribu, & lingua, & pópulo, & natiòne: & fecísti nos Deo nostro regnum, & sacerdótes: & regnábunt super terram. Et vidi, & audívi vocem Angelórum multórum in circúitu throni, & animálium, & seniórum: & erat númerus eórum míllia míllium, dicéntium voce magnâ: Dignus est Agnus, qui occísus est, accípere virtútem, & divinitátem, & sapiéntiam, & fortitúdinem, & honórem, & glóriam, & benedictiònem. Et omnem creatúram, quæ in cœlo est, & super terram, & quæ sub terra, & quæ sunt in mari, & quæ in eo: omnes audívi dicéntes: Sedénti in thro-

throno, & Agno, benedíctio, & honor, & glória, & potéstas Deo nostro in sæcula sæculòrum. ℟. Amen.
Hymnus. Hic est dies.
Supplicátio. Orèmus. fol. 371.

Capítula.

Decúrso, Christe Dómine, Paschàlis solemnitàtis officio, & tuæ resurrectiònis gáudio consummáto, quo verum lumen mundo de ténebris effulsísti, quo cœcis méntibus coruscásti; adoràmus, ecce & prostérnimur ante te Deum, qui véteris ferménti malítiam ázymis sinceritàtis & veritàtis exclúdens, omnem corruptiònem adulterínæ commixtiònis intrà puritàtem ac simplicitàtem fidei non relínquis, sed azymòrum diem nobis ipsis absque humáni séminis ferménto ázymos dedicásti: pétimus, ut pública fidei vota árbiter devotiònis aspícias: ut complètum passiònis ac resurrectiònis tuæ cultum pius propitiàtor inténdas; & quóniam per te grátia & véritas facta est, veritàte tuà ínstruas ad intelléctum, quos grátia perdúxit ad cultum.
Pater noster. Liberàti à malo. fol. 2.
Lauda. Appáruit jánuis clausis.
Benedíctio. Christus Dei Fílius. fol. 383.
In nómine Dómini.

Excúnte Véspera.

Lauda. Laudavérunt te. fol. 371.

Orátio.

TE in excélsis, Dómine, laudent omnes Angeli ac Virtútes: tibi de terra det laudem omne, quod à te auctòre sumit oríginem: & qui supernòrum conlaudàris officiis, terréstrium semper delectèris obséquiis. ℟. Amen. Per misericórdiam.
Sono. Allelúia. Postquam resurrexístis. fólio 382.
Antíphona. Hæc est dies, quam fecit Dóminus: P. Exsultèmus, & epulèmur in ea. ℣. O Dómine salvos nos fac, ò Dómine bene prosperàre. P. Exsultèmus. ℣. Glória, & honor. P. Exsultèmus. Dóminus sit. ℟. Et cum.
Lauda. Celebrábitis diem istum legítimum Dómino; Allelúia. P. Et filii vestri usque in ætérnum. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Exsultàte Deo adjutóri nostro: jubilàte Deo Jacob. P. Et filii. ℣. Glória, & honor. P. Et filii.

Hymnus.

Psallat altitùdo cœli,
Psallant omnes Angeli,
Quicquid est virtùtis usquàm
Psallat in laudem Dei:
Nulla linguàrum siléscat
Vox; sed omnis cónsonet.

Da puer plectrum, choréis
Ut canam fidélibus
Dulce carmen, & melòdum,
Gesta Christi insígnia,
Hunc Camœna nostra solum
Pangat, hunc laudet lyra.

Christus est, quem rex sacérdos
Adfutùrum prótinùs
Infulàtus concinèbat
Voce, chordà, & tympano,
Spíritum cœlo fluéntem
Per medúllas háuriens.

Facta nos, & jam probàta
Pángimus miràcula.
Testis est orbis; nec ipsa
Terra quod vidit, negat;
Cóminùs Deum docéndis
Próditum mortálibus.

Corde natus ex Paréntis
Ante mundi exórdium,
Alpha, & Ω cognominàtus;
Ipse fons, & cláusula
Omnium, quæ sunt, fuérunt,
Quæque pòst futùra sunt.

Ipse jussit, & creàta:
Dixit ipse, & facta sunt:
Terra, cœlum, fossa ponti,
Trina rerum máchina,
Quæque in his vigent sub alto
Solis, & lunæ globo;

Córporis formam cadúci,
Membra morti obnóxia
Induit, ne gens periret
Primo pláusti ex gérmine,
Mérserat quem lex profúndo
Noxiàlis tártaro.

O beàtus ortus ille,
Virgo cùm Puérpera
Edidit nostram salùtem,
Fœta Sancto Spíritu;
Et puer Redémptor orbis
Os sacràtum prótulit.

Glória & honor Deo
Usquequàque altíssimo,
Unà Patri, Filiòque,
Inclyto Paráclito;
Cui laus, & potéstas
Per ætérna sæcula. Amen.

Supplicátio. Orèmus. fol. 371.
Capítula, & Benedíctio, quæ dicénda

 sunt

sunt per omnes Domínicos usque ad Ascensiônem Dómini.

In exeúnte Véspera.

Capítula. Deus, cujus unum.
Benedíctio. Christus Dóminus, qui diem. fol. 372.
Lauda. Appáruit jánuis clausis. fol. 383.
Orátio. Leo de tribu Juda. fol. 384.

IN TERTIO DOMINICO.

POST PASCHA.

Ad Vésperum.

Lauda. Laudavérunt te Dómine.
Orátio. Laudant te Dómine. fol. 371.
Sono. Dóminus Jesus Christus surréxit à mórtuis tértiâ die, P. Et vivit ex virtûte Dei. Allelúia. ℣. Salvâtor noster resúrgens à mórtuis turbâvit mortem, & inluminâvit nos vitæ æternitâte. P. Et vivit. Dóminus sit. ℟. Et cum.
Antíphona. Deus qui dives est in misericórdia, propter nímiam charitâtem suam diléxit nos; P. Et cum essêmus mórtui peccáto, convivificâvit nos Christus, cujus grátiâ salváti sumus. ℣. Quóniam quis in núbibus æquábitur Dómino? aut quis símilis erit Dómino inter filios Dei? P. Et cum. ℣. Glória, & honor. P. Et cum. Dóminus sit. ℟. Et cum.
Lauda. Platéæ tuæ Hierúsalem sternéntur auro mundo: Allelúia. P. Et cantábitur in te cánticum lætítiæ, Allelúia; Et per omnes vicos tuos ab univérsis dicêtur: Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Lauda Hierúsalem Dóminum: conláuda Deum tuum Sion. P. Et cantábitur. ℣. Glória, & honor. P. Et cantábitur.
Hymnus. Te céntiès mille. fol. 382.
Supplicátio. Orêmus. fol. 371.
Capítula. Christe Dei Fílius.
Benedíctio. Christe Dei Fílius. fol. 383.
Lauda. Sapiéntia Dei super lápides pretiósos est, Allelúia; habitátio ejus in vasa áurea, Allelúia; P. Prudéntia sua de thesáuro invisíbili procêdit, Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Exténdens cœlos sicut pellem: qui tegit in aquis superiôra ejus. P. Prudéntia. ℣. Glória, & honor. P. Prudéntia.

Orátio.

REx magne & terríbilis Dómine, tibi in ómnibus Géntibus vera júbilet fides; & præsta, ut non solùm voce, sed & mente tibi psallâmus, qui es Rex noster: ut tecum sinè fine vivâmus. ℟. Amen. Per misericórdiam.
In nómine Dómini.

Ad Matutînum.

Antíphona. Ego dormívi. Psalmus 3.
Orátio. Dómine Jesu Christe. fol. 369.
Antíphona 1. Cantâte Dómino cánticum novum: benè psállite ei in jubilatiône. P. Quia rectus est sermo Dómini, & ómnia ópera ejus in fide. ℣. Confitémini Dómino in cíthara: in psaltério decem chordârum psállite ei. P. Quia. ℣. Glória, & honor. P. Quia.

Orátio.

CAntêmus tibi Dómine cánticum novum; quia rectus est sermo tuus, & ópera tua fidélia: ut qui cœlórum regna in Prophétæ jubilatiône, & Evangélicæ tubæ clangôre conscéndere facis; illuc nos áttrahas, quò ipse præcêdis. ℟. Amen. Per.
Antíphona 2. Elêgit nos hereditâtem sibi rex omnis terræ Deus. P. Psállite Deo nostro, psállite: psállite Regi nostro, psállite. ℣. Omnes gentes pláudite mánibus: jubilâte Deo in voce exsultatiônis. P. Psállite. ℣. Glória, & honor. P. Psállite.
Orátio. Rex magne, & terríbilis. Quære retrò in Véspeiis præcedéntibus.
Antíphona 3. Jubilâte Deo omnis terra: P. Cantâte, & exsultâte, & psállite. ℣. Cantâte Dómino cánticum novum: quia mirabília fecit. P. Cantâte. ℣. Glória, & honor. P. Cantâte.

Orátio.

JUbilet te, Dómine, omnis terra; psalmum cantet, exsúltet, psallat nómini tuo; cujus nomen est admirábile, & præclârum: Concêde ergo Ecclésiæ tuæ précibus, ut quos in fide vocas, in tentatiône non déseras: & qui tibi júbilum pérsonant laudis in sæculum, præmium mereántur ætérnæ beatitúdinis in futûrum. ℟. Amen. Per misericórdiam.
℟. Regnâvit Dóminus omnis terræ: & inhabitábitur univérsa terra, P. Ut paradisus circumcinges omnem terram. ℣. Dóminus regnâvit, exsúltet terra: læténtur ínsulæ multæ. P. Ut paradisus.

Orá-

Orátio.

MIrabília sunt testimónia tua, Dómine Deus; quibus Unigénitus Fílius tuus regnat univérsæ terræ: præsta ergo nobis, ut qui reveláta fácie glóriam ejus speculâmur, à dextris ejus in judício conlocêmur. ℟. Amen. Per.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Adjûtor & protéctor mihi fuit Dóminus in salûtem: hic Deus meus, & honorâbo eum: Deus Patris mei, & exaltâbo eum.

Cánticum. Cantêmus Dómino. fol. 369.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Tibi soli Deo honor, & glória, virtus, & potéstas in sæcula sæculórum.

Cánticum. Benedíctus es Dómine. fol. 6.

Sono. Ego dormívi. fol. 370.

Lauda. Laudâte Dóminum de cœlis: Allelúia, allelúia. Laudâte eum in excélsis, Allelúia, allelúia. Psalmus 148.

Apocalypsis Joánnis Apóstoli. *Capítulo* 3.

℟. Deo grátias.

ANgelo Philadélphiæ Ecclésiæ scribe: Hæc dicit Sanctus, & Verus, qui habet clavem David: qui áperit, & nemo claudit: & claudit, & nemo apéruit: Scio ópera tua, & dedi coram te óstium apértum, quod nemo potest cláudere: quia módicam habes virtûtem, & servásti verbum meum, & non negásti nomen meum. Ecce dabo de synagóga sátanæ, qui dicunt se judæos esse, & non sunt, sed mentiúntur: Ecce fáciam illos, ut véniant, & adórent ante pedes tuos: & scient quia ego diléxi te: quóniam servásti verbum patiéntiæ meæ, & ego te servâbo ab hora tentatiónis, quæ ventûra est in orbem univérsum tentâre habitántes in terra. Vénio citò: tene quod habes, ut nemo accípiat corónam tuam. Qui vícerit, fáciam illum colúmnam in templo Dei mei, & forâs non egrediêtur ámpliùs: & scribam super illum nomen Dei mei, & nomen civitâtis Dei mei novæ Hierúsalem, quæ descéndit de cœlo à Deo meo, & nomen meum novum. Qui habet aurem, áudiat quid Spíritus dicat Ecclésiis. ℟. Amen.

Hymnus. Hic est dies.

Supplicátio. Orêmus.

Capítula. Christe Dei Fílius, qui venerábilis fol. 371.

Lauda. Sapiéntia Dei super lápidem. fólio 385.

Benedíctio. Christus Dóminus, qui ascéndit patíbulum. fol. 386.

In nómine Dómini.

Exeúnte Vésperâ.

Lauda. Laudavérunt te Dómine.

Orátio. Laudant te Dómine. fol. 371.

Sono. Dóminus Jesus Christus. fol. 373.

Antíphona. Fecit cœlos Dóminus in virtûte sua. P. Etenim corréxit orbem terræ, quæ non commovébitur. ℣. Læténtur cœli, & exsúltet terra, moveâtur mare, & plenitûdo ejus. P. Etenim. ℣. Glória, & honor. P. Etenim. Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Sanctam Hierúsalem novam vidi descendéntem de cœlo. P. Et audívi vocem dicéntium: Allelúia, allelúia. ℣. Lauda Hierúsalem Dóminum: conláuda Deum tuum Sion. P. Et audívi. ℣. Glória, & honor. P. Et audívi.

Hymnus. Psallat altitûdo cœli. fol. 385.

Supplicátio. Orêmus.

Capítula. Deus, cujus unum hunc.

Benedíctio. Christus Dóminus, qui diem istum Resurrectiônis. fol. 371.

Lauda. Sapiéntia Dei.

Orátio. Rex magne. fol. 386.

IN QUARTO DOMINICO PASCHÆ.

Ad Vésperum.

Lauda. Laudavérunt.

Orátio. Laudant te. fol. 371.

Sono. Venîte, & vidête: Angelus quómodò revólvit lápidem; P. Mílites custodiéntes Sanctum Allelúia, allelúia; ℣. Mulíeres lachrymántes, Salvatórem quæréntes. Maríæ Angelus dixit: Non est hic: surréxit enim Dóminus. P. Mílites. Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antíphona. Regnâvit Dóminus Deus noster Omnípotens, gaudeâmus, & exsultêmus. P. Quia venérunt vota agni, quæ sunt justificatiónes sanctórum. ℣. Omnes gentes pláudite mánibus: jubilâte Deo in voce exsultatiónis. P. Quia. ℣. Glória, & honor. P. Quia. Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Cantâte Deo Allelúia: Deo nostro P. Cánticum novum, cantâte: Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Laudâte púeri Dóminum: laudâte nomen Dómini. P. Cánticum.

℣. Glória, & honor. P. Cánticum.
Hymnus. Te céntiès mille.
Supplicátio. Orémus. fol. 371.
Capítula. Christe, Dei Fílius, nostrârum.
Benedíctio. Christe, Dei Fílius, qui in hoc die. fol. 383.
Lauda. Gaudébat pópulus Israël Allelúia, & univérsa multitùdo Jacob colébant Dóminum legítimè; P. Et David cum cantóribus cíthara repercutièbat in domo Dómini: & laudem Dómino dicèbat: Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Non permisit hóminem nocère eis: sed corrípuit pro eis reges. P. Et David. ℣. Glória, & honor Patri. P. Et David.

Orátio.

ADmirábilis Dómine, tuum nomen laudábile est in univérsis finibus terræ: Præsta ergo nobis vanam mundi celsitúdinem declinâre: ut ex ore nostro tua perficiàtur laudátio, & veræ fidei nutriméntis crescat in nos sciéntiæ plenitùdo. ℟. Amen. Per misericórdiam.

In nómine Dómini.

Ad Matutinum.

Antíphona. Ego dormívi. Psalmus 3.
Orátio. Dómine Jesu Christe. fol. 369.
Antíphona 1. Dómine Deus noster, quàm admirábile est nomen tuum P. In univérsa terra! ℣. Quóniam elevàta est magnificéntia tua super cœlos. P. In univérsa terra. ℣. Glória, &. P. In univérsa terra.
Orátio. Admirábilis Dómine, tuum.

In Vésperis præcedéntibus.

Antíphona 2. Cantâte Dómino cánticum novum: cantâte Dómino omnis terra. P. Cantâte Dómino, & benedícite nomen ejus: ℣. Benè nnntiâte de die in diem salutâre Dómini. P. Cantâte. ℣. Glória, & honor. P. Cantâte.

Orátio.

CAntet tibi, Dómine, omnis terra cánticum novum; quia redemísti per sánguinem Fílii tui Dómini nostri Jesu Christi omnem mundum: ut qui in mortem ejus consepúlti sumus, infinitâ cum eo lætítià exsultémus. ℟. Amen. Per misericórdiam.
Antíphona 3. Quàm magnificàta sunt ópera tua Dómine! P. Omnia in sapiéntia fecísti: replêta est terra creatúrâ tuâ. ℣. Hoc mare magnum, & spatiósum: illic reptília, quorum non est númerus. Animália pusílla, & magna. P. Omnia in sapiéntia. ℣. Glória, & honor. P. Omnia.

Orátio.

QUàm magnificàta sunt ópera tua Dómine! omnia in sapiéntia fecísti: reple tamen nos directiònis spíritu: ut dùm tua mirâmur ópera, te tuis in opéribus laudet intelligéntia nostra. ℟. Amen. Per misericordiam.
℟. Ego sum Deus, & non mutor. Convertímini ad me pópulus meus: testor enim vos, quóniam non est álius Deus præter me. Ego feci terram, & hóminem super eam: ego firmávi cœlos; P. Et omnes stellas lucère mandávi. ℣. Ego primogénitus exívi ante omnem creatûram: Ego feci in cœlis ut orirêtur lumen. P. Et omnes.

Orátio.

DOmine Jesu Christe, verus Deus verúsque homo; qui non mutàris, sed es sanctus in ómnibus opéribus tuis; incredulitâtem à nobis dúbiæ mentis avérte; & cor nostrum grátiæ tuæ munéribus reple: ut tu, Deus verus credàris & cognoscàris; qui Salvâtor ómnium, miráculis & virtútibus approbàris. ℟. Amen. Per.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Dóminus cónterens bella, Dóminus nomen est ei. Currus Pharaònis & exércitum ejus projècit in mare.
Cánticum. Cantèmus Dómino.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Tibi soli Deo.
Sono. Ego dormívi. fol. 370.
A pocalypsis Joánnis Apóstoli. *Capítulo* 14.
℟. Deo grátias.

EGo Joánnes fui in spíritu, & vidi: & ecce Agnus stabat supra montem Sion, & cum illo centum quadragínta quátuor míllia habéntes nomen ejus, & nomen Patris ejus scriptum in fróntibus suis. Et audívi vocem de cœlo, tamquàm vocem aquàrum multàrum

rum, & tamquam vocem tonítrui magni: & vocem, quam audívi, sicut citharœdórum citharizántium in cítharis suis. Et cantábant quasi cánticum novum ante sedem, & ante quátuor animália, & senióres: & nemo póterat dícere cánticum, nisi illa centum quadragínta quátuor míllia, qui empti erant de terra. Hi sunt, qui cum muliéribus non sunt coinquináti: Vírgines enim sunt. Hi sequúntur Agnum quocúmque abíerit. Hi empti sunt ex homínibus primítiæ Deo, & Agno, & in ore ipsórum non est invéntum mendácium: sine mácula enim sunt. Et vidi álterum Angelum volántem per médium cœlum habéntem Evangélium ætérnum, ut evangelizáret sedéntibus super terram, & super omnem gentem, & tribum, & pópulum, & linguam: dicens magnâ voce: Timète Dóminum, & date illi honórem, quia venit hora judícii ejus: & adoràte eum, qui fecit cœlum, & terram, mare, & fontes aquârum. ℟. Amen.

Hymnus. Hic est dies.

Supplicátio. Orèmus.

Capítula. Christe Dei Fílius, qui venerábilis diéi hujus. fol. 371.

Lauda. Gaudèbat pópulus Israël. Requíre folio 388.

Benedíctio. Christus Dóminus, qui diem istum. fol. 372.

In nómine Dómini &c.

Exeúnte Véspera.

Lauda. Laudavérunt.

Orátio. Laudant te Dómine. fol. 371.

Sono. Venite, & vidète. Requíre fol. 375.

Antíphona. Tu es rex regum, cui Deus cœli regnum forte, P. Et potens, & honoràtum dedit. ℣. Dómine Deus virtútum convérte nos: & osténde fáciem tuam: & salvi érimus. P. Et potens. ℣. Glória, & honor, &c. P. Et potens. Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Lauda. Cantàte Dómino cánticum novum Allelúia: quia mirabília fecit Dóminus. Liberàvit nos déxtera ejus, & bráchium sanctum ejus. Allelúia. ℣. Notum fecit Dóminus salutàre suum: ante conspéctum géntium revelàvit justítiam suam. P. Liberàvit nos. ℣. Glória, & honor. P. Liberàvit nos.

Hymnus. Psallat altitúdo cœli. Requíre folio 385.

Supplicátio. Orèmus Redemptórem. f. 385.

Preces, ùt suprà.

Capítula. Deus, cujus hunc ex ómnibus dúximus diem.

Benedíctio. Christus Dóminus, qui diem istum resurrectiónis. Quære fol. 372.

Lauda. Omne donum óptimum de cœlo véniet Allelúia, P. Descéndens à patre lúminum. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Psállite Deo nostro in cíthara, in cíthara & voce psalmi. P. Descéndens. ℣. Glória, & honor. P. Descéndens.

Orátio. Admirábilis Dómine, tuum nomen. fol. 388.

IN QUINTO DOMINICO PASCHÆ.

Ad Vésperum.

Lauda. Laudavérunt te Dómine.

Orátio. Laudant te Dómine. fol. 371.

Sono. Quis Deus magnus sicut Deus noster? P. Tu es Deus qui facis mirabília solus. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Honoríficus in Sanctis, mirábilis in majestátibus, fáciens prodígia. P. Tu es. Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Antíphona. Allelúia, Rigans Deus montes de superióribus: de fructu óperum tuórum satiábitur terra. P. Prodúcens fœnum pecóribus, & herbam servitúti hóminum. ℣. Quàm magnificàta sunt ópera tua Dómine! Omnia in sapiéntia fecísti: replèta est terra creatúrâ tuâ. P. Prodúcens. ℣. Glória. P. Prodúcens. Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Vidi, & audívi voces Angelórum multórum in circúitu throni, stantes in conspéctu Agni. Quátuor animálium, & senióрum voces P. Cum fragòre magno resonábant, Allelúia. ℣. Magnus Dóminus noster, & magna virtus ejus: & sapiéntiæ ejus non est númerus. P. Cum fragòre. ℣. Glória. P. Cum fragòre.

Hymnus. Te céntiès mille. fol. 382.

Supplicátio. Orèmus Redemptórem.

Capítula. Christe, Dei Fílius, nostrârum réquies.

Benedíctio. Christus Dei Fílius, qui in hoc die. fol. 383.

Lauda. Sapiéntia à Dómino Deo est Allelúia, P. Et cum illo fuit semper, & est ante ævum. Allelúia, allelúia. ℣. Notum fecit Dóminus salutàre suum: ante conspéctum géntium revelàvit justítiam suam. P. Et cum illo.

illo. ℣. Glória, & honor Patri, &c. Dóminus ſit. P. Et cum.

Orátio.

CHriſte, Dei Fílius, qui occíſus Agnus reſúrgis in glória, & habens poteſtâtem humânam, inluminâre dignâtus es terram, quò paſſiónis & reſurrectiónis tuæ plúviis inrigâta, te ſolum ſequerêtur ad vitam, quæ ſe olim mortis eliſerat in ruínam; noſtris, quæſumus, précibus favens, da nobis & reſurgéndi cópiam in opéribus bonis, & moriéndi efficáciam in opéribus pravitâtis. Per miſericórdiam tuam.

In nómine Dómini.

Ad Matutînum.

Antíphona. Ego dormívi. Pſalmus 3.

Orátio. Dómine Jeſu Chriſte. Quære f. 369.

Antíphona 1. Vidi Agnum quaſi occíſum in médio ſeniôrum: & cantábant cánticum novum, dicéntes: P. Dignus es accípere librum, & sólvere signácula ejus, quia redemísti mundum. ℣. Minuísti eum paulò minus ab Angelis, glória, & honôre coronáſti eum. P. Dignus es. ℣. Glória, & honor. P. Dignus es.

Orátio. Chriſte Dei Fílius, qui occíſus. Require in Véſperis iſtius Domínici.

Antíphona 2. Fecit Dóminus luminária magna ſolus: Solem in poteſtâte diéi; P. Lunam autem, & ſtellas in poteſtâte noctis. ℣. Laudâte nomen Dómini: laudâte ſervi Dómini. P. Lunam autem. ℣. Glória, & honor Patri. P. Lunam.

Orátio.

DOmine, qui fecísti luminária magna ſolus; in ſapiéntia lunam & ſtellas in poteſtâtem noctis; educ nos de jugo nequítiæ ſpirituâlis in manu forti & bráchio exténſo: ac díſſeca quæcúmque curſu in noſtro opponúntur obstácula: quia tu es Dóminus dominántium, cuſtóſque noſtrârum manens animârum. ℟. Amen. Per miſericórdiam.

Antíphona 3. Magna ópera Dómini: exquiſita P. In omnes voluntátes ejus. ℣. Memóriam fecit mirabílium ſuórum, miſéricors, & miſerâtor Dóminus: P. In omnes. ℣. Glória, &c. P. In omnes.

Orátio.

MAgna ópera tua, Dómine, exquiſita in omnes voluntátes tuas: Da nobis fámulis tuis, ut dùm óperum tuórum magnitúdinem admirâmur, magnificéntiam Conditôris débitâ confeſſióne laudêmus; tuâque mandâta fidélia timorátâ ſapiéntiâ exquirâmus; atque perféctum intelligéntiæ decus, timôris obediéntiâ faciâmus. ℟. Amen. Per miſericórdiam.

℟. Ego ſum Dóminus Deus veſter, & non eſt præter me Salvâtor álius: Audiérunt ínſulæ, & timuérunt extrêma terræ. P. Audi Iſraël puer meus, Jacob elécte meus, ſemen Abrahæ amíci mei. ℣. Ego ſum primus, & ego noviſſimus. Manus quoquè mea fundâvit terram, & déxtera mea menſa eſt cœlos. P. Audi Iſraël.

Orátio.

TU es Dómine Deus, & non eſt álius præter te; nec tamen ipſe conclúderis, quem extrêma terræ agnovérunt, dum à te fidei vocatióne pertrácta ſunt: da ergo nobis, ut ita in te radicêmur, ut cultu juſtítiæ, & óperum dignitâte ætérnam mereâmur pervenire ad réquiem. ℟. Amen. Per miſericórdiam.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Gubernáſti juſtítiâ tuâ Dómine, pópulum tuum hunc, quem liberâſti.

Cánticum. Cantêmus Dómino: glorióſè. Quære fol. 369.

Orátio.

GLorificêtur déxtera tua Dómine; quæ inimícos ánimæ noſtræ vitæque confringat; & per multitúdinem majeſtâtis tuæ adhuc cónterat: & ter nos conſtructóres cogitatiónum malârum ſermonúmque & óperum dimérgat. ℟. Amen. Per miſericórdiam.

Ad Benedíctus.

Antíphona, Tibi ſoli Deo honor.

Cánticum. Benedíctus Dóminus Deus patrum. fol. 6.

Sono: Ego dormívi, & requiévi. Require fol. 370.

Lau-

Lauda. Laudáte Dóminum de cœlis Allelúia, allelúia: laudáte eum in excélsis. Allelúia. Psalmus 148.

Apocalypsis Joánnis Apóstoli. *Capítulo* 19. ℟. Deo grátias.

EGo Joánnes fui in spíritu, & vidi cœlum apértum, & ecce equus albus, & qui sedèbat super eum, vocátur Fidèlis, & Verax, & in justítia júdicat, & pugnat. Oculi autem ejus sicut flamma ignis, & in cápite ejus diadémata multa, habens nomen scriptum, quod nemo novit nisi ipse. Et vestitus erat veste aspérsâ sánguine: & vocátur nomen ejus, VERBUM DEI. Et exércitus qui sunt in cœlo, sequebántur eum in equis albis, vestíti byssino albo mundo. Et de ore ipsius procèdit gládius acútus: ut ipso percútiat Gentes. Et reget eas in virga férrea: & ipse calcat torcùlar vini furòris iræ Dei omnipoténtis. Et habet in vestiménto, & in fémore suo scriptum: Rex regum, & Dóminus dominántium. ℟. Amen.

Hymnus. Hic est dies verus Dei.

Capítula. Christe Dei Fílius, qui venerábilis diéi hujus excúrsum. Require fol. 371.

Lauda. Sapiéntia à Dómino Deo est. Require folio 389.

Benedíctio. Christus Dóminus, qui diem Resurrectiònis. fol. 372.

Exeúnte Véspera.

Lauda. Laudavérunt te Dómine.

Orátio. Laudant te Dómine. Require f. 371.

Sono. Quis Deus magnus. fol. 389.

Antíphona. Sit Glória Dómini in sæculum sæculi: P. Lætábitur Dóminus in opéribus suis: ℣. Qui réspicit terram, & facit eam trémere: qui tangit montes, & fumigábunt. P. Lætábitur. ℣. Glória, & honor Patri. P. Lætábitur. Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Lauda. Ascéndite ad Hierúsalem fíliæ Sion, P. Et laudáte Deum vestrum. Allelúia, allelúia. ℣. A solis ortu usque ad occàsum, laudáte nomen Dómini. P. Et laudáte. ℣. Glória, & honor Patri. P. Et laudáte.

Hymnus. Psallat altitùdo cœli. Quære folio 385.

Supplicátio. Orêmus.

Capítula. Deus, cujus unum hunc diem.

Benedíctio. Christus Dóminus, qui. Quære fol. 372.

Lauda. Sapiéntia à Dómino Deo est.

Orátio. Christe Dei Fílius. Quære fol. 390.

IN SEXTO DOMINICO PASCHÆ.

Ad Vésperum.

Lauda. Laudavérunt te Dómine.

Orátio. Laudant te Dómine. fol. 371.

Sono. Omnes gentes pláudite mánibus: jubilàte Deo P. In voce exsultatiònis Allelúia. ℣. Psállite Deo nostro, psállite: psállite Regi nostro, psállite. Quóniam rex omnis terræ Deus: psállite P. In voce. Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Antíphona. Audívi vocem magnam in cœlo, dicéntem: Agnus, qui occisus est, P. Dignus est, accípere virtùtem, & divinitàtem, & sapiéntiam, & benedictiònem in sæcula sæculòrum. ℣. Cantáte Dómino cánticum novum: quia mirabília fecit. P. Dignus. ℣. Glória, & honor Patri. P. Dignus. Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Lauda. Exaudívit páuperes Dóminus: & compedítos suos non deséruit. P. Laudent illum cœli & terra. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Vídeant páuperes & læténtur: quærite Dóminum, & vivet ánima vestra. P. Laudent. ℣. Glória. P. Laudent.

Hymnus. Te céntiès mille legiònum.

Supplicátio. Orêmus.

Capítula. Christe, Dei Fílius.

Benedíctio. Christus Dei Fílius, qui in hoc. Quære fol. 382.

Lauda. Allelúia. Psállite Dómino in cíthara, Allelúia, in cíthara & voce psalmi. Allelúia, allelúia. P. Jubiláte Deo omnis terra, psalmum dícite nómini ejus. ℣. In cíthara. ℣. Glória. P. In cíthara.

Orátio.

DOmine admirábilis & imménse, húmiles nos propítius tam éffice quàm inténde: ut quia nomen tuum admirábile est in omni terra, veritàtis in nos solídiùs cúmules disciplínam. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Ad Matutìnum.

Antíphona. Ego dormívi. Psalmus 3.

Orátio. Dómine Jesu Christe. Quære f. 369.

Antíphona 1. Testimónia tua Dómine credibília facta sunt nimìs. P. In longitúdine diè-

diérum. ℣. Mirábiles elatiónes maris, mirábilis in excélsis Dóminus. P. In longitúdine. ℣. Glória, &c. P. In longitúdine.

Orátio.

TEstimónia tua, Dómine, quæ nobis facta sunt credibília, sint nostræ meditatióni assídua, ut sunt fidei veritàte syncèra: atque ita nostro consuméntur ópere, sicut proferúntur ex ore; regant consolatióne mœréntes, ac promptióres efficiant. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 2. Vólucres cœli, & pisces, qui perámbulant sémitas maris. P. Admirábile est enim nomen tuum, Dómine, in univérsa terra. ℣. Et constituísti eum super ópera mánuum tuàrum. Omnia subjecísti sub pédibus ejus. P. Admirábile. ℣. Glória, & honor. P. Admirábile.

Orátio. Dómine admirábilis. Requîre retrò in fine Vésperi istius Domínici.

Antíphona 3. Psállite Deo nostro, psállite: psállite Regi nostro, psállite. P. Quóniam Rex omnis terræ Deus, psállite prudéntèr. ℣. Omnes Gentes pláudite mánibus: jubilàte Deo in voce exsultatiònis. P. Quóniam Rex. ℣. Glória, & honor. P. Quóniam Rex.

Orátio.

DA nobis Dómine non solùm voce, sed & mente tibi psállere sapiéntèr: ut juxtà magnitúdinis tuæ nomen, tuam à nostris vócibus magnífices laudem. ℟. Amen. Per misericórdiam.

℟. Mementôte Patres nostros, quemádmodum salváti sunt in mari rubro, dum persequeréntur illos inimíci eórum, & nos exclamèmus in cœlos; & miserébitur nostri Dóminus, secúndùm testaméntum patrum nostrôrum: P. Ut sciant omnes Gentes, quia est, qui rédimat, & líberet Israël. ℣. Déxtera tua, Dómine, glorificàta est in virtûte: déxtera manùs tuæ confrègit inimícos. Et præ multitúdine majestàtis tuæ contrivísti adversários. P. Ut sciant.

Orátio.

MEmoràre Dómine, quemádmodum liberásti patres nostros, dùm persequeréntur illos inimíci; exaltásti déxteram tuam in adversários eòrum: tu enim es Deus noster, qui & honorificàris ex débito, & exaltàris ex mérito: Da ergo nobis, ut nos, qui per hujus sæculi pélagum ambulàmus, nullis undàrum mundiálium tunsiónibus frangàmur. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Gelavérunt tamquam murus fluctus maris: stetit unda fluens in médio mari.
Cánticum. Cantêmus Dómino: gloriósè.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Tibi soli Deo.
Sono. Ego dormívi, & quiévi. Requîre f. 370.
Apocalypsis Joánnis Apóstoli. *Capítulo* 22.
℟. Deo grátias.

EGo Joánnes fui in spíritu, & osténdit mihi Dóminus flumen aquæ vitæ, spléndidum tamquàm crystállum, procedéntem de sede Dei & Agni. In médio platéæ ejus, & ex utràque parte flúminis lignum vitæ, áfferens fructus duódecim, per menses síngulos reddens fructum suum, & fólia ligni ad sanitàtem Géntium. Et omne maledíctum non erit ámpliùs: sed sedes Dei & Agni in illa erunt, & servi ejus sérvient illi. Et vidébunt fáciem ejus: & nomen ejus in fróntibus eòrum. Et nox ultrà non erit: & non egébunt lúmine lucérnæ, neque lúmine Solis, quóniam Dóminus Deus illuminàbit illos, & regnábunt in sæculum sæculi. ℟. Amen.

Hymnus. Hic est dies verus Dei.
Capítula. Christe, Dei Fílius, qui venerábilis. Requíre fol. 371.
Lauda. Allelúia, Psállite Dómino in cíthara. fol. 391.
Benedíctio. Christus Dei Fílius. fol. 383.

Exeúnte Véspera.

Lauda. Laudavérunt te Dómine.
Orátio. Laudant te Dómine. Quære 317.
Sono. Omnes gentes pláudite. fol. 391.
Antíphona. Vidi Agnum quasi occisum in médio seniórum: habèbat enim in veste. P. Et in cápite scriptum: Rex regum, & Dóminus dominòrum. ℣. Magnus Dóminus & laudábilis nimis: & magnitúdinis ejus non est finis. P. Et in cápite. ℣. Glória, & honor Patri. P. Et in cápite. Dóminus sit semper. ℟. Et cum.
Lauda. Laudem dicunt Deo nostro omnes, P. Qui timètis eum pusílli, & magni. Allelúia, allelúia. ℣. Ecce nunc benedícite Dóminum, omnes servi Dómini P. Qui timètis eum.

eum. ℣. Glória, & honor Patri. P. Qui timètis eum. Dóminus sit. ℟. Et cum.
Alia Lauda. Allelúia, Cum lætítia ingrediêmur in sancta Dómini: & cum exsultatiòne P. Regrediêmur decantántes: Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Omnis terra adòret te Deus, & psallat tibi: & psalmum dicat nómini tuo. P. Regrediêmur. ℣. Glória, & honor. P. Regrediêmur. Dóminus sit. ℟. Et cum.
Alia Lauda. Fons hortòrum: púteus aquârum vivéntium, P. Quæ fluunt ímpetu à Líbano. Allelúia, allelúia. ℣. Rigans montes de superióribus: de fructu óperum tuòrum satiábitur terra. P. Quæ fluunt. ℣. Glória. P. Quæ.
Hymnus: Psallat altitùdo.
Supplicátio, Capítula, & Benedíctio, ut in fol. 386.
Lauda. Allelúia, Psállite Dómino in cíthara.
Orátio. Dómine admirábilis. fol. 391.

Digitized by Google

334

M. S. Maella inv. *Joachin Ballester inc.*

Digitized by Google

IN ASCENSIONE DOMINI.

AD VESPERUM.

Lauda. Laudavérunt te Dómine.

Orátio. Laudant te Dómine. fol. 371.

Sono. Dómini est terra, & plenitúdo ejus: orbis terrârum, P. Et univérsi qui hábitant in eo. Allelúia. ℣. Tóllite portas príncipes vestras, & elevámini portæ æternáles: & introíbit rex glóriæ. P. Et univérsi. Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antíphona. Pater Glóriæ suscitávit Jesum Christum à mórtuis, & conlocávit eum ad déxteram suam supra cœlos, super omnem Principâtum, & Potestâtem, & Virtûtem, & Dominatiônem, P. Et super omne nomen, quod nominâtur. ℣. Ascéndit Deus in jubilatiône: Dóminus in voce tubæ. P. Et super. ℣. Glória, P. Et.

Orátio.

Omnípotens Deus Pater glóriæ, qui Dóminum nostrum Jesum Christum suscitásti à mórtuis, cónlocans illum ad déxteram tuam super omnem Principâtum, & Potestâtem; súscita in nos stúdia omnímodæ sanctitâtis: ut illi soli religátæ sint primítiæ spíritûs nostri, qui à mórtuis resúrgens, mortis príncipem própriâ virtûte devícit. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona 2. Ascénsor cœli, auxiliâtor noster, P. Magnificéntiam ejus discúrrunt nubes: habitátio ejus sursùm. ℣. Currus Dei decem míllium múltiplex, míllia lætántium: Dóminus in illis in Sina in sancto. P. Magnificéntiam. ℣. Glória, & honor. P. Magnificéntiam. Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Audívi vocem turbârum multârum dicéntium: Allelúia: honor, & glória Deo nostro: P. Quia justa, & vera sunt judícia ejus. Et íterum dixérunt: Allelúia. P. Et adoravérunt sedéntem super thronum, dicéntes: Amen, & Allelúia. ℣. Excélsus super omnes gentes Dóminus, supra cœlos glória ejus. P. Quia justa. ℣. Glória, P. Et adoravérunt.

Hymnus.

Ætérne Rex Altíssime,
Redémptor & Fidélium:
Quo mors solúta déperit,
Datur Triúmphus grátiæ;
Quem lex subácta Tártari,
Marcens Avérno dispulit;
Carens mucrône péssimo,
Throno remisit Pátrio:
Scandens Tribûnal déxteræ
Patris: potéstas ómnium
Conlâta Jesu est cœlitùs,
Quæ non erat humánitùs.
Ut trina rerum máchina:
Cœléstium, Terréstrium,
Et infernôrum cóndita
Flectant genu jam súbdita.
Nec sit salus ullo modo
Tuo forìs vocábulo;
A quo creâta cuncta sunt,
Et recreâta sancta sunt.
Hæc tanta Christi grátia
Nexum tulit peccáminum;
Sumpsítque corpus próprium,
Totúmque póssidet Polum.
Tremunt vidéntes Angeli,
Versâ vice mortálium,
Culpat caro, & purgat caro,
Regnat Deus Dei caro.
Quæ præminet virtútibus
Summis procùl cœléstibus:
Deus caro, atque spíritus,
Plenus Deus, verúsque Homo.
Dicunt ex astris Angeli,
Demùm revérti hujúsmodi,
Quem nos redire crédimus,
Regnâre prorsùs nóvimus.
Tu Christe nostrum gáudium,
Manens Olympo præditum;
Mundi regis qui fábricam,
Mundâna vincens gáudia.
Hinc te precántes quæsumus,
Ignósce culpis ómnibus;
Et corda sursùm súbleva
Ad te supérnâ grátiâ.
Ut cùm rubénte cœperis
Clarêre nube Júdicis,
Pœnas repéllas débitas,
Reddas corónas pérditas.
Da nobis illuc sédulâ
Devotiône téndere,
Quò te sedêre cum Patre,
In arce regni, crédimus.
Glória tibi Dómine,
Qui scandis supra sídera,
Cum Patre, Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

Supplicátio.

ORêmus Redemptôrem mundi Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatiône rogêmus; ut nos glóriâ Ascensiònis suæ propítius justificàre dignètur. ℟. Præsta Ætérne omnípotens Deus. Kyrie eléïson. ℟. Christe eléïson. Kyrie eléïson.

Capítula.

ASscensiônis tuæ, Dómine, festa suscipiéntibus adésto propítius, & fave placâtus; quique carnis nostræ fragilitâtem tecum glorificándam in cœléstibus devexísti, culpârum véterum tolle putrédinem, & vitæ nobis prístinæ réddito dignitâtem: ut illic te credéndo ascéndere mereâmur, quò te verácitèr conscendísse nunc crédimus.

Pater noster. Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

CHristus Dóminus, qui assúmptum hóminem Patérnam ascendéndo perdúxit ad sedem, perdûcat vos ad ætérnæ glóriæ libertâtem; ℟. Amen. Quique si exaltâtus esset à terra, promisit ómnia tráhere ad seípsum, nullum ex vobis patiâtur à suo esse córpore separâtum; ℟. Amen. Sed sibi vos sinè fine coronándos stâtuat, qui solus in vestro córpore ascendéndo cœlôrum penetrâvit secrêta. ℟. Amen. Per.

Lauda. Ascéndam ad Patrem meum, & ad Patrem vestrum, Allelúia. P. Ad Deum meum, & ad Deum vestrum. Allelúia, allelúia. ℣. Excélsus super omnes gentes Dóminus, & super cœlos glória ejus. P. Ad Deum. ℣. Glória, & honor. P. Ad Deum.

Orátio.

REx regum Imménse, cui Deus cœli regnum forte, & potens, & honorâtum dedit; dum ómnia potestáti tuæ subjécit: cui míllia míllium Angelôrum minístrant, da réquiem pópulo tuo ab ómnibus onéribus, quibus oneráti consístimus; ut qui ascendísti gloriôsus in cœlum, mitis exístas, cum manifestâta fúerit glória tua. ℟. Amen. Per misericórdiam, &c.

In nómine Dómini nostri Jesu Christi perficiâmus cum pace. ℟. Deo grátias.

IN ASCENSIONE DOMINI.

Ad Matutînum.

Antíphona. Ego dormívi: & resurréxi. Psalmus 3.

Orátio. Dómine Jesu Christe, qui pro nobis sopôrem, &c. Requîre fol. 369.

Antíphona 1. Pósiti sunt throni, & antíquus diêrum sedêbat: vestîtum ejus sublîme: & thronus ejus flamma ignis. P. Míllia míllium serviébant ei, & décies centêna míllia assistébant ei. ℣. Omnes Gentes pláudite mánibus: jubiláte Deo in voce exsultatiônis. P. Míllia míllium. ℣. Glória, & honor Patri. P. Míllia míllium.

Orátio. Rex regum Imménse, &c. Requîre in Vésperis istius festi.

Antíphona 2. Ad similitúdinem hóminis vidi virum sedéntem in throno, magnam claritâtem habéntem; P. Et omnes milítiæ cœléstis exércitûs Angelôrum clamántes, dicébant in unum: Ecce, cujus impérium, & regnum, & glória sinè fine pérmanent in ætérnum. ℣. Visi sunt gressus tui Deus, ingréssus Dei mei; regis qui est in sancto. P. Et omnes milítiæ. ℣. Glória, & honor. P. Et omnes milítiæ.

Orátio.

UNigénite Dei Fílius, qui devíctâ morte de terrénis ad cœléstia tránsitum fáciens, quasi Fílius hóminis appárens, in throno magnam claritâtem habens, quem omnis milítia cœléstis exércitûs Angelôrum laudat: præbe nobis, ut nullis flagitiòrum vínculis in corde hujus sæculi inligèmur, qui te ad Patrem ascendísse gloriósâ fidei devotiône concínimus; ut illic indesinéntèr cordis nostri dirigâtur obtútus, quò tu ascendísti post vúlnera gloriôsus. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, &c.

Antíphona 3. Viri Galilæi, quid statis aspiciéntes in cœlum? P. Hic Jesus, qui recéptus est à vobis, sic véniet, quemádmodum vidístis eum eúntem in cœlum. ℣. A templo tuo, quod est in Hierúsalem, tibi ófferent reges múnera. P. Hic Jesus. ℣. Glória, & honor. P. Hic Jesus.

Orátio.

SAlvâtor noster, & Dómine, qui ascéndens in cœlos, intuéntium clarificâtus apparêre dignâtus es óculis: dum ita ut ascénderas, ventûrum ad Judícium pollicêris; fac nos hodiérnæ Ascensiònis tuæ festum purâ córdium devotiône suscípere: ut ita in te semper ad melius vita nostra ascendéndo profíciat, quáliter ad judícium veniéntem inconfusíbili contúitu te semper visiônis aspíciat. ℟. Amen. Per.

℟. Curváti sunt cœli, dum calcâret cápita núbium Creâtor astrôrum, & dum ascénderet cœlos Dominâtor ómnium: tremôre concússus est númerus Angelôrum clamántium, &

& dicéntium: P. Quantus est iste, cui Throni, & Dominatiónes occúrrunt? ℣. Vidi in Cœlo turbam Angelôrum multôrum, quam dinumerâre nullus póterat: & clamábant voce magnâ, dicéntes: P. Quantus.

Orátio.

DOmine Jesu Christe, Creâtor astrôrum, qui inclinásti cápita núbium, dum te humiliásti in conversatiône mortálium: ut in eo córpore, quo pro nobis probra sustinuísti impiôrum, in ipso ascénderes super omnes cœlos cœlôrum, & laudes súmeres Angelôrum; exáudi nos propítius, & hoc nobis concêde placâtus, ut, absolúti criminibus, illuc te nunc prævium sequâmur corde, quò tu ascendísti glorificâtus in hómine: ut te étiam tunc contemplári possímus conditôrem & Dóminum ætérnum in majestâte, quem nunc verum Deum præstolâmur & júdicem. ℟. Amen. Per misericórdiam.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Dóminus ascéndit in cœlos, & tonat: ipse júdicat extrêma terræ. Potens est, & dat virtûtem régibus nostris, & exaltâvit cornu pópuli sui.

Cánticum. Confirmâtum est cor meum in Dómino. fol. 55.

Reiterêtur. Antíphona. Dóminus ascéndit in cœlos, & tonat, &c.

Orátio.

CHriste Dei Fílius, qui ascéndens in cœlum triumphâtor tonas; da nobis, ut te semper in veritâte vidéntes, visiônis tuæ grátiâ fruâmur: & qui, devíctâ morte, Patérnam ascendéndo répetis sedem; tu da virtûtem régibus nostris; & exálta tuæ Glóriæ majestâtem. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Benedícimus te Dómine, qui sedes super Chérubim, Rex Israël.

Cánticum. Benedíctus es Dómine Deus patrum nostrôrum. Requîre fol. 6.

Sono. Allelúia. Regna terræ, cantâte Deo, Allelúia, Allelúia, psállite Dómino: psállite Deo nostro Allelúia, qui ascéndit super cœlos cœlôrum, ad Oriéntem. Ecce dabit vocem suam vocem virtûtis suæ. Allelúia.

Lauda. Laudâte Dóminum de cœlis: Allelúia. ℣. Laudâte eum in excélsis: Allelúia, allelúia. Laudâte eum omnes Angeli ejus Allelúia, allelúia. Psalmus 148.

Léctio libri Daniélis Prophétæ. *Capítulo 7.* ℟. Deo grátias.

IN illis diêbus: Ego Dániel aspiciêbam donec throni pósiti sunt, & antíquus diêrum sedit: vestiménta ejus quasi nix cándida, & capílli cápitis ejus quasi lana munda: thronus ejus flamma ignis: rotæ ejus ignis accénsus. Flúvius ígneus, rapidúsque egrediebâtur à fácie ejus: míllia míllium ministrábant ei, & décies centêna míllia assistébant ei: judícium sedit, & libri apérti sunt. Iterùm aspiciêbam in visiône nóctis, & ecce cum núbibus cœli quasi filius hóminis veniêbat, & usque ad antíquum diêrum pervênit: & in conspéctu ejus obtulérunt eum. Et dedit ei potestâtem, & honôrem, & regnum: & omnis pópulus, tribus, ac linguæ ipsi sérviunt: potéstas ejus, potéstas ætérna, quæ non auferêtur: & regnum ejus, quod non corrumpêtur. ℟. Amen.

Hymnus. Ætérne Rex Altíssime, Redémptor & fidélium.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem mundi &c. Quære fol. 396.

Capítula.

DOmine Rex glóriæ, qui patefáctis & adimplétis Prophetârum oráculis, tamquàm elevátis æternálibus portis Patérnam répetis sedem: quia dum tua Déitas eò, quò nunquàm discéssit, regréditur, humáno géneri cœlôrum áditus aperîtur: dona, ut illic extendâtur nostra inténtio, quò præcéssit vera nostra redémptio: nec inhæreâmus captívâ delectatiône terrénis, cùm jam nostri córporis caput tecum regnet in cœlis.

Pater noster. Liberáti à malo, &c. fol. 2.

Lauda. Ascéndam ad Patrem meum.

Benedíctio. Christus Dóminus, qui assúmptum hóminem. Requîre fol. 396.

Exeúnte Vésperâ in Ascensiône Dómini.

Lauda. Die mandâvit Dóminus misericórdiam suam: P. Et nocte declarâvit. ℣. Apud me orátio Deo vitæ meæ, dicam Deo meo: Suscéptor meus es. P. Et nocte declarâvit.

Orátio.

DEus, qui tuam in die mandas misericórdiam, & nocte declâras: quæsumus, ut in die nos prótegas ad salûtem; & in nocte deféndas ad réquiem. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, &c.

Sono. Dómini est terra. fol. 395.

Antíphona. Ascéndit Deus in jubilatiône, P. Dóminus in voce tubæ. ℣. Omnes Gentes pláudite mánibus: jubilâte Deo in voce exsul-

exsultatiònis. P. Dóminus in voce. Dóminus sit semper. ℟. Et cum.
Lauda. Ascéndit Dóminus in cœlos, & tónuit Allelúia. P. Ipse júdicat extrèma terræ. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Excélsus super omnes Gentes Dóminus, supra cœlos glória ejus. P. Ipse júdicat. ℣. Glória, & honor. P. Ipse júdicat. Dóminus sit. ℟. Et cum.
Lauda. Psállite Deo Allelúia, P. Qui ascéndit super cœlos cœlòrum, ad Oriéntem. Allelúia, allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Exaltàte Deo adjutóri nostro: jubilàte Deo Jacob. P. Qui ascéndit. ℣. Glória, & honor. P. Qui ascéndit.
Hymnus. Ætérne Rex altíssime. fol. 395.
Supplicátio. Orèmus. Quære fol. 396.

Capítula.

CHriste, Dei virtus, & Dei sapiéntia, qui propter nos, & nostram salùtem descéndens è cœlis, humáni géneris carne vestíri dignàtus es, ut digníssimà societàte nos tuà Deitàte vestìres, & quod mortàle descendéndo suscéperas, immortalitáti ascendéndo donàres; tribue nobis interventu solemnitàtis hodiérnæ, qua te cœlos ascendénte & sequi cúpimus & gaudèmus, ut benigníssimæ dispensatiònis hujus múnera cognoscéntes, reddàmus pietáti tuæ, quod solùm póssumus, vota laudum: expectántes secúndi advéntûs tui æternòrum solátia gaudiòrum, quo jubénte dícimus:
Pater noster. Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

JEsus Christus Dóminus pacem, quam ad cœlos rémeans, discípulis suis trádidit, íntegram in vobis, inlibatámque consérvet; ℟. Amen. Angelos quoquè sanctos, quos cœlos ascensùrus suo elègit obséquio, vobis députet in præsídio: ℟. Amen. Ut ipso auctòre illuc erigámini fide, quò vos adsuméndos speràtis in réquiem. ℟. Amen. Per misericórdiam ipsìus, &c.
Lauda. Ascéndam ad Patrem meum.
Orátio. Rex regum, cui Deus cœli. Requìre retrò in primis Vésperis.

IN DOMINICO.

POST ASCENSIONEM DOMINI.

Ad Vésperum.

Lauda. Laudavérunt te Dómine, cum sua Oratiòne. Quære fol. 371.
Sono. Allelúia, Regna terræ, cantàte Deo, Allelúià, allelúia. ℣. Psállite Dómino: psállite Deo nostro, Allelúia, qui ascéndit super cœlos cœlòrum, ad Oriéntem. Ecce dabit vocem suam vocem virtûtis suæ. Allelúia. Dóminus sit. ℟. Et cum.
Antíphona. Qui ascéndit super cœlos cœlòrum, P. Ad Oriéntem: Dóminus nomen est ei. ℣. Regna terræ, cantàte Deo, psállite Dómino: psállite Deo. P. Ad Oriéntem. ℣. Glória, & honor. P. Ad Oriéntem. Dóminus sit. ℟. Et cum.
Lauda. Salvàtor fáciens signa, & mirabília in cœlo & in terra; P. Ipse liberàvit nos, qui ascéndit in cœlos Allelúia. ℣. Magnus Dóminus noster, & magna virtus ejus: & sapiéntiæ ejus non est númerus. P. Ipse. ℣. Glória, & honor. P. Ipse.

Hymnus.

SAcràta Christi témpora
Prophéticis oráculis,
Virtûte firmans péctora,
Fídei explèvit véritas:
Venísse mundi Dóminum
In templo sancti córporis,
Ut hóminem, quem fécerat,
Salvàret ipse pérditum.
Dùm pátitur passíbilis,
Assúmptus homo móritur;
Resúrgit impassíbilis
Deus creàtor ómnium:
Qui suscitàtus córpore
Diébus dudùm prædictis,
Quater denário número
Opes salùtis édidit:
Quibus quadrátis ómnibus,
Ascéndens in altum duxit
Captivitàtem captivam:
Dona dedit homínibus.
Coram suis discípulis
Hi adventùrum móniti,
Ut repedántem cérnerent,
Dum adfuíssent témpora.
Quæ sola Patri cógnita,
Incógnita nec Fílio,
Discéntibus solícitis:
Lícere nosse mínimè.
Sístere tamen sóliti
Jubéntur summi Núntii,
Donec virtûtem Spirítûs
Ex alto missam cáperent;
Quam nos ovántes glóriâ
Salùtis nostræ præstitam,
Sanctòrum consors láudibus
Hymnus resúltat ómnibus.

Da nobis illuc sédulâ
Devotiône téndere,
Quo te sedêre cum Patre
In arce regni crédimus.
Glória tibi Dómine,
Qui scandis supra sídera,
Cum Patre, Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

Supplicátio. Orêmus. Quære fol. 396.

Capítula.

DOmine Jesu Christe, qui ascendísti super cœlos cœlôrum ad Oriéntem, Occâsum devíncens; quos in te suscepísti rediméndos, in te pérfice ad excélsa tolléndos: ut ubi Caput præcessísti glorificâtum, illuc totum corpus ádtrahas honorándum: nec in Occíduum mundi relínquas, quos ad Oriéntem perpétuum versus triumphâtor exáltas. Pater noster. Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

CHristus, Dei Fílius, qui triumpháli júbilo ascéndit ad Patrem, cœlésti vos córdium ascensiône gloríficet; ℟. Amen. Et qui in forma vestri córporis est exaltâtus à terra, Divinitâtis benefíciis vos pértrahat ad supérna: ℟. Amen. Ut illuc vestrôrum ómnium remunerándam pértrahat ad fidem, quò ipse glorificâtus ascéndit in hómine. ℟. Amen. Per.

Lauda. Dóminus in cœlo parâvit sedem suam Allelúia: & regnum ejus ómnibus dominábitur Allelúia. P. Benedícite Dóminum omnes Angeli ejus. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Laudâte eum omnes gentes: laudâte eum omnes pópuli. P. Benedícite. ℣. Glória. P. Benedícite.

Orátio.

DOmine, qui in altis hábitas, & humília réspicis in cœlo, & in terra, tibi nos dignánter incúrva: & qui beatitúdinem Angelôrum in ómnibus pollicêris, obediéntiâ nos Angélicâ informâre dignêris. ℟. Amen. Per.

In nómine.

IN DOMINICO

POST ASCENSIONEM DOMINI.

Ad Matutînum.

Antíphona. Ego dormívi. Psalmus 3.

Orátio. Dómine Jesu Christe. Quære folio 369.

Antíphona 1. Parâta sedes tua, Deus ex tunc: P. Et à sæculo tu es. ℣. Elevavérunt flúmina Dómine: elevavérunt flúmina voces suas. P. Et à sæculo tu es. ℣. Glória, & honor Patri, &c. P. Et à sæculo.

Orátio.

DOmine, qui fortitúdine indúeris, & virtûte præcíngeris; parátos nos fac ante sedem majestâtis tuæ; ut ex tunc & à sæculo tuum nomen magnificêmus: ac propitiâre in terris dignêris, qui es mirábilis in excélsis. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam Deus noster, &c.

Antíphona 2. Quis sicut Dóminus Deus noster, P. Qui in altis hábitat, & humília réspicit in cœlo & in terra? ℣. Excélsus super omnes gentes Dóminus, supra cœlos Glória ejus. P. Qui in altis. ℣. Glória, & honor. P. Qui.

Orátio. Dómine qui in altis hábitas. Quære retrò in Vésperis præcedéntibus.

Antíphona 3. Excélsus Dóminus, & humília réspicit: P. Et alta de longè agnóscit. ℣. Laudâte púeri Dóminum: laudâte nomen Dómini. P. Et alta. ℣. Glória. P. Et alta.

Orátio.

EXcélse Dómine, qui humília réspicis, humilitâtem nobis tríbue, per quam placêris; nec in nobis supérbia máneat, quam de longínquo cognóscis, & vicíno dispérdis: ut te miseránte, & elátio dejíciens à mente discêdat, & contrítio gloríficans in corde permáneat. ℟. Amen. Per misericórdiam.

℟. In tubis ductílibus, & voce tubæ córneæ jubilâte in conspéctu regis Dómino: commoveâtur mare, & plenitûdo ejus; orbis terrârum, & omnes qui hábitant in eo. Flúmina P. Plaudent mánibus in idípsum. ℣. Montes, & colles cantábunt coram Deo laudem: & ómnia ligna regiônis P. Plaudent mánibus.

Orátio.

JUbilat te, Dómine, omnis terra, & univérsi, qui hábitant in ea: tibi flúmina plaudent mánibus; ínvicem tibi doctôrum ora non solum sermônis obsequúntur officio; sed étiam stúdia bonôrum óperum desérviunt famulátu: Concéde ítaquè Deus noster, ut útraque in nobis te auctôre præváleant laude, jugis & indeféssa meditátio, & sanctæ conversatiônis sincéra relígio intemerâta. ℟. Amen. Per misericórdiam.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Déxtera tua Dómine glorificâta est in virtûte: déxtera manûs tuæ, Dómine, con-

confrêgit inimícos. Et præ multitúdine majestàtis tuæ contrivísti adversários.
Cánticum. Cantêmus Dómino. fol. 369.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Supra thronum regni tui, in firmaménto cœli benedíctus es Dómine.
Cánticum. Benedíctus es Dómine. fol. 6.
Sono. Allelúia, Regna terræ. fol. 397.
Lauda. Laudàte Dóminum de cœlis Allelúia, allelúia: laudàte eum in excélsis. Psalmus 148.
Apocalypsis Joánnis Apóstoli. *Capitulo 7.*
℟. Deo grátias.

EGo Joánnes fui in spíritu: & vidi turbam magnam, quam dinumeràre nemo póterat, ex ómnibus géntibus, & tríbubus, & pópulis, & linguis: stantes ante thronum, in conspéctu Agni, amícti stolis albis, & palmæ in mánibus eòrum: & clamábant voce magnâ dicéntes: Salus Deo nostro, qui sedes super thronum, & Agno. Et omnes Angeli stabant in circúitu throni, & seniòrum, & quátuor animálium: & cecidérunt in conspéctu throni in fácies suas, & adorábant Deum, dicéntes, Amen. Benedíctio, & cláritas, & sapiéntia, & gratiàrum áctio, & honor, & virtus, & fortitùdo Deo nostro, in sæcula sæculòrum. ℟. Amen.
Hymnus. Sacràta Christi témpora. fol. 398.
Supplicátio. Orêmus. fol. 396.

Capítula.

DOmine, qui ascendísti in altum, captivam ducens captivitàtem; nos à captivitàte Diáboli, victóriæ tuæ érue triúmphis: ut dona tua dùm homínibus tríbuis, ipsos hómines donòrum tuòrum reddas ex toto partícipes.
Pater noster. Liberáti à malo. fol. 2.
Lauda. Dóminus in cœlo. fol. 399.
Benedíctio. Christus Dei Fílius, qui triumpháli. fol. 399.
In nómine Dómini.

Excúnte Vésperâ.

Lauda. Laudavérunt, cum sua oratiòne. folio 371.
Sono. Allelúia, Regna terræ. fol. 397.
Antíphona. Excélsus Dóminus in cœlis P. Glóriâ ejus. ℣. Quis sicut Dóminus Deus noster, qui in altis hábitat, & humília réspicit in cœlo, & in terra? P. Glóriâ. ℣. Glóriâ, &. P. Glóriâ. Dóminus. ℟. Et.
Lauda. Ascéndit Deus in júbilatiòne Allelúia: Dóminus in voce tubæ. Allelúia. P. Psállite Deo nostro Allelúia: psállite. Allelúia. ℣. Omnes Gentes pláudite mánibus: jubilàte Deo in voce exsultatiònis. P. Psállite. ℣. Glória, &. P. Psállite. Dóminus. ℟. Et cum.
Lauda 2. Ego vidi virum spléndidum sedéntem in throno claritàtis suæ, Allelúia. P. Et in circúitu seniòrum, exclamábant voces per órganum dicéntium: Allelúia, allelúia. ℣. Quia ego cognóvi, quòd magnus est Dóminus: & Deus noster præ ómnibus diis. P. Et in. ℣. Glória &. P. Et in.
Hymnus. Sacràta Christi témpora. Quære folio 398.
Supplicátio. Orêmus, ut suprà.

Capítula.

DOmine Jesu Christe, qui sublímiùs exaltásti thronum tuum in Hierúsalem civitàtem tuam, quæ est útiquè Ecclésia, dùm eam gloriósè conquiris, & ab ea triumpháliter ad Patrem ascéndis: dum in assúmpto hómine Assumptiònis tuæ glóriam manifèstas: sint ergo in nobis, & vota tibi plácita, & ópera ipsa accépta; ut ex hoc tecum possideâmus regnum in Glória sempitérna.
Pater noster. Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

CHristus Dóminus sit auxiliàtor vestrî, qui assúmptus in Cœlis, sedet nunc ad déxteram patris: ℟. Amen. Corpus quoquè vestrum nullis torpóribus patiàtur passiónibus mancipári, qui illum glorificàtum in Cœlis assúmpsit; ℟. Amen. Ut qui ascendéntis vidístis glóriam, judicántis non puniámini senténtiâ. ℟. Amen. Per.
Lauda. Dóminus in cœlo parâvit.
Orátio. Dómine, qui in altis hábitas. fol. 399.
In nómine Dómini nostri Jesu Christi: Incipit Officium jejuniórum; observâtur 4. féria, & 5. féria, & 6. féria, & sábbato ante sanctum Pentecósten, ad exorándum Dóminum nostrum Jesum Christum pro peccátis nostris, ac pacem impetrándam vel pro sacris lectiónibus audiéndis; &, ut véniat Spíritus Paráclitus, & munda nostra repériat habitácula, Ecclésiam Dómini frequentêmus.

SEQUITUR QUARTA FERIA.

Ad Matutinum.

Antíphona. Tu autem Dómine suscéptor meus es, glória mea, & exáltans caput meum. Psalmus 3.
Orátio. Quamvis Dómine. fol. 68.
Antíphona 1. Delícta qui solus intélligis, à peccátis nostris munda nos Dómine. Psalmus 18.

Orá-

Orátio. Ab occúltis nostris. fol. 68.
Antíphona 2. Dómine salvum fac regem: & exáudi nos in die, quà invocavérimus te. Psalmus 19.
Orátio. Tribulatiónes cordis nostri. fol. 68.
Antíphona 3. Fiat Dómine misericórdia tua super nos: sicut sperávimus in te. Psalm. 32.

Orátio.

FIat misericórdia tua Dómine super nos, ut qui singillàtim corda hóminum fingis: speciàtim ea sanctífices: & quia óculi tui super eos sunt, qui te métuunt; timòris tui da nobis plenitúdinem: ut & agnitiònis tuæ nobis cónferas largitàtem. ℟. Amen. Per.
℟. Deus misereàtur nobis, & parcat peccátis nostris: P. Et avértat iram suam à nobis. ℣. Illúminet vultum suum super nos, & misereàtur nobis. P. Et avértat.

IN LAUDIBUS.

Antíphona. Avérte fáciem tuam à peccátis nostris: & omnes iniquitátes nostras dele. Psalmus 50.
Orátio. Avérte fáciem tuam. fol. 68.

Ad Cánticum.

Antíphona. Ne extérmines.
Cánticum. Dómine Dómine Rex Deòrum. folio 103.

Orátio.

UNivérsæ carnis spíritus fortíssime ac miséricors Deus, propitiàre, quæsumus, universitáti Ecclésiæ tuæ; & dimítte peccàta ómnium: aufer, quæsumus, à nobis iniquitátes, & scélera nostra; tuæque benedictiònis & pacis infusiòne locupléta. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Matutinárium.

Sit splendor Dómini Dei nostri super nos, P. Et ópera mánuum nostràrum dírige super nos: ℣. Réspice in servos tuos, in ópera tua: & dírige filios eòrum. P. Et ópera. ℣. Glória, &. P. Et ópera.
Lauda. In Sanctis ejus laudàte Dóminum allelúia, allelúia: in firmaménto virtùtis ejus. Psalmus 150.
Léctio libri Proverbiòrum Salomònis. *Cap.* 3.
℟. Deo grátias.

FIli, Habe fidúciam in Dómino ex toto corde tuo, & ne innitèris prudéntiæ tuæ. In ómnibus viis tuis cógita illum, & ipse díriget gressus tuos. Ne sis sápiens apud temetípsum: time Dóminum, & recède à malo: sánitas quippe erit in umbílico tuo, & irrigátio óssium tuòrum. Honòra Dóminum de tua substántia, & de primítiis ómnium frugum tuàrum: & implebúntur áreæ tuæ saturitàte, & vino torculária tua redundábunt. Disciplinam Dómini, fili mi, ne abjícias: nec deficias, cùm ab eo corripiéris: quem enim díligit Dóminus, córripit: & quasi pater in filio cómplacet sibi. ℟. Amen.
Hymnus. Benignitàtis.
Supplicátio. Orémus. fol. 69.

Capítula.

DEscéndat, Dómine, ad nos Spíritus Sanctus, per quem & mundàta péctora nostra ipse possídeas, & institùtam à te oratiònem suscípias: ut ita non per nos, sed per illum nostra accípias postulàta, sicut per illum nostra déleas fácinora; cùm eo, qui tecum, & cum Patre regnat æquàlis, interpellánte pro nobis, per eum ad te proclamámus è terris.

Pater noster, qui es in cœlis.
A malo nos líbera. fol. 10.
Lauda. Dóminus in cœlo parávit sedem suam Allelúia: & regnum ejus ómnibus dominábitur Allelúia. P. Benedícite Dóminum omnes Angeli ejus, Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Laudàte Dóminum omnes Gentes: & conlaudàte eum omnes pópuli. P. Benedícite Dóminum. ℣. Glória, & honor. P. Benedícite Dóminum.

Benedíctio.

EXpectántes se Spíritus effíciat immaculátos à sórdibus: ℟. Amen. Répleat múnere, quos se ínspicit sustinère. ℟. Amen. Ut cùm vénerit impleàmur sanctitàte ejus, cujus advéntum amabílitèr expectàmus; ℟. Amen. Ipso præstánte, & auxiliánte, qui cum Patre, & filio, unus Deus vivit, & regnat in sæcula sæculòrum. ℟. Amen. Dóminus sit semper. ℟. Et cum. In nómine Dómini nostri Jesu Christi &c.
Ad Tértiam, & Sextam, & Nonam dicántur ut sequúntur.

Ad Tértiam.

Prophetia. Fili, Custódi sermónes meos. Quære fol. 96.
Léctio libri Exodi. *Capítulo* 16.
℟. Deo grátias.

IN illis diébus: Venit omnis multitùdo filiòrum Israël in desérto Sin, quod est inter Elim, & Sínai: quinto décimo die mensis secúndi, postquàm egréssi sunt de terra Ægypti. Et murmurávit omnis congregátio filiòrum Israël contra Móysen, & contra Aaron. Dixérunt ergo filii Israël: Utinàm

mórtui essêmus per manum Dómini in terrâ Ægypti, quandò sedebâmus ad ollas cárnium, & comedebâmus panes in saturitâte: quid eduxístis nos in desértum istud, ut occiderêtis omnem multitúdinem fame? Dixit autem Dóminus ad Móysen: Ecce, ego vobis pluam panes de cœlo: egrediâtur pópulus, & cólligat, quæ sufficiant per síngulos dies: ut tentem eum utrùm si ámbulet in viis meis, an non. Die autem sexto parent quod ínferant: & sit duplum quòd collígere solébant per síngulos dies. Dixerúntque Móyses & Aaron ad omnes filios Israël: Véspere sciêtis quòd Dóminus edúxit vos de terra Ægypti: & manè vidébitis glóriam ejus: audívi autem murmur vestrum contra Dóminum: nos verò quid sumus, quia mussitástis contra nos? Et ait Móyses: Dabit vobis Dóminus véspere carnes édere, & manè panes in saturitâte: eò quòd audíerit murmuratiónes quibus murmuráti estis contra eum, nos enim quid sumus? nec contra nos est murmur vestrum, sed contra Deum. Dixítque Móyses ad Aaron: Dic univérsæ congregatióni filiòrum Israël: Accédite coram Dómino: audìvit enim murmur vestrum. Cùmque loquerêtur Aaron ad omnem cœtum filiòrum Israël, respexérunt ad solitúdinem: & ecce glória Dómini appáruit in nube. Locûtus est Dóminus ad Móysen, dicens: Audívi murmuratiónes filiòrum Israël, lóquere ad eos: Véspere comedêtis carnes, & manè saturabímini pánibus: sciêtis quòd sim Dóminus Deus vester. Factum est ergo véspere, & ascéndit cotúrnix, operúitque castra: manè quoquè ros jácuit per circúitum castrórum. Cùmque operuísset superfíciem terræ, appáruit in solitúdinem minûtum, & quasi pilo tonsum in similitúdinem pruínæ super terram. Quod cùm vidíssent filii Israël, dixérunt ad ínvicem: Manhu? quod sígnificat: Quid est hoc? ignorábant enim quid esset. Quibus ait Móyses: Iste est panis, quem dedit vobis Dóminus ad vescéndum. Hic est sermo, quem præcêpit Dóminus: Appellavítque domus Israël nomen ejus Man: quod erat quasi semen Coriándri album, gustúsque ejus quasi símilæ cum melle. Dixit autem Móyses: Iste est sermo, quem præcêpit Dóminus: Imple gomor ex eo, & custodiâtur in futûras retrò generatiónes: ut nóverint panem, quo álui vos in solitúdine, quando edúcti estis de terra Ægypti. Dixítque Móyses ad Aaron: Sume vas unum, & mitte ibi Man, quantum potest cápere gomor: & repóne coram Dómino ad servándum in generatiónes vestras, sicut præcêpit Dóminus Móysi. Posuítque illud Aaron in tabernáculo reservándum. Filii autem Israël comedérunt Man quadragínta annis, donèc venírent in terram habitábilem. ℟. Amen.

Léctio libri Aggæi Prophétæ. *Capit.* 1. & 2.
℟. Deo grátias.

HÆc dicit Dóminus: Pónite corda vestra super vias vestras: ascéndite in montem, portâte lignum, ædificâte domum: & acceptábilis mihi erit, & glorificábor, dicit Dóminus. Et suscitâvit Dóminus spíritum Zoróbabël filii Saláthiël, ducis Judá, & spíritum Jesu filii Josédech sacerdôtis magni, & spíritum reliquòrum de omni pópulo: & ingréssi sunt, & faciébant opus in domum Dómini exercítuum Dei sui. Factum est verbum in manu Aggæi prophétæ, dicens: Spíritus meus erit in médio vestri, nolite timêre. Quia hæc dicit Dóminus exercítuum: Adhuc módicum est, & ego commovêbo cœlum, & terram, mare, & áridam. Et movêbo omnes gentes: ET VENIET DESIDERATUS cunctis géntibus: & implêbo domum istam glóriâ, dicit Dóminus exercítuum. Magna erit glória domûs istius novíssimæ plusquàm primæ, dicit Dóminus exercítuum: & in loco isto dabo pacem, dicit Dóminus exercítuum. ℟. Amen.

Léctio libri Actum Apostolòrum. *Capít.* 10.
℟. Deo grátias.

IN illis diébus: Vir quidam erat in Cæsaréa, nómine Cornélius, Centúrio Cohórtis, quæ dícitur Itálica, religiósus, & timens Deum cum omni domo sua fáciens eleëmósynas multas plebi, & déprecans Deum semper: is vidit in visu manifésté, quasi horâ diéi nonâ, Angelum Dei introëúntem ad se, & dicéntem sibi, Cornéli. Ille íntuens, timôre corréptus, dixit: Quis es, Dómine? Dixit autem illi: Oratiónes tuæ, & eleëmósynæ tuæ ascendérunt in memóriam in conspéctu Dei. Et nunc mitte viros in Joppem, & accérsi Simónem quemdam, qui cognominâtur Petrus. Hic hospitâtur apud Simònem quemdam coriárium, cujus est domus juxta mare: hic dicet tibi quid te opórteat fácere. Et cùm discessísset Angelus, qui loquebâtur illi, vocâvit duos domésticos suos, & mílitem metuéntem Dóminum, ex his qui illi parébant. Quibus cùm narrásset ómnia, misit illos in Joppem. Póstero autem die iter illis faciéntibus, & appropinquánti-bus

bus civitáti, ascéndit Petrus in superióra, ut oráret circa horam diéi sextam. Et cùm esuríret, vóluit gustàre. Parántibus autem eis, cécidit super eum mentis excéssus: & vidit cœlum apértum, & descéndens vas quoddam, velut línteum magnum, quátuor inítiis submítti de cœlo in terram, in quo erant ómnia quadrupédia, & serpéntia terræ, & volatília cœli. Et facta est vox ad eum: Surge Petre, occíde, & mandúca. Ait autem Petrus: Absit Dómine, quia numquàm manducávi omne commúne, & immúndum. Et vox íterùm ad eum: Quæ Deus purificàvit, tu ne commúne díxeris. Hoc autem factum est per ter: & statim recéptum est vas in cœlum. Et dum intrà se hæsitáret Petrus quidnam esset vísio, quam vidísset: ecce viri, qui missi erant à Cornélio, inquiréntes domum Simónis, adstitérunt ad jánuam. Et cùm vocárent, interrogábant, si Simon, qui cognominátur Petrus, illìc habéret hospítium. Petro autem cogitánte de visiòne, dixit Spíritus ei: Ecce viri tres quærunt te. Surge ítaquè, & descénde, & vade cum eis nihil dúbitans: quia ego misi illos. Descéndens autem Petrus ad viros, dixit: Ecce ego sum, quem quæritis: quæ causa est, propter quam venístis? Qui dixérunt: Cornélius Centúrio, vir justus, & timens Deum, & testimónium habens bonum ab univérsa gente Judæòrum, respónsum accèpit ab Angelo sancto, accersìre te in domum suam, & audire verba abs te. Introdúcens ígitur eos, recèpit hospítio. Sequénti autem die surgens, proféctus est cum eis: & quidam ex frátribus ab Joppen comitáti sunt cum eo. Alterà autem die introivit Cæsarèam. Cornélius verò expectàvit illos, convocátis cognátis suis, & necessáriis amícis. Et factum est cùm introísset Petrus, óbvius venit ei Cornélius, & prócidens ad pedes ejus adoràvit. Petrus verò elevàvit eum, dicens: Surge, & ego ipse homo sum. Et loquens cum illo intràvit, & invénit multos, qui convénerant: & dixit ad illos: Vos scitis quómodò abominàtum sit viro Judæo conjúngi, aut accédere ad alienígenam: sed mihi osténdit Dóminus, néminem commúnem aut immúndum dícere hóminem. Propter quod sine dubitatiòne veni accersítus. Intérrogo ergo, quam ob causam accersístis me? Et Cornélius ait: A nudiusquárta die usque in hanc horam, orans eram in domo mea, & ecce vir stetit ante me in veste cándidà, & ait: Cornéli, exaudíta est orátio tua, & eleëmósynæ tuæ commemorátæ sunt in conspéctu Dómini. Mitte ergo in Joppen, & accérsi Simònem, qui cognominátur Petrus: hic hospitàtur in domo Simònis coriárii juxta mare. Et conféstim ígitur misi ad te: & tu benefecísti veniéndo. Nunc ergo in conspéctu tuo omnes ádsumus, audire ómnia quæcúmque tibi præcépta sunt à Dómino. ℟. Amen.

Antíphona 1. Salvos nos fáciat déxtera tua, & exáudi nos. Psalmus 59.

Orátio.

Salvum fac pópulum tuum Dómine déxterà tuà: & qui dedísti timéntibus te Crucis significatiònem, da pleníssimam fidei dignitàtem: ut quos peccántes repúleras, convertèntes suscípias: & tu da in tribulatiòne auxílium necessárium, qui pro peccatóribus factus es prétium: & ipse tribulántem inimícum ad níhilum rédigas; ipse redémptos in civitàtem circumstántiæ introdúcas. ℟. Amen. Per.

Antíphona 2. Confitémini Dómino in cíthara: in psaltério decem chordàrum psállite ei. Psalmus 32.

Orátio.

Dómine, qui justòrum gáudium, tuum facis esse præcéptum; quorum laudátio tibi & obséquitur diligéndo, & díligit conlaudándo; qui tibi per Legis cítharam novum cánticum cantant; & per psaltérium piis vócibus sacro fragóre persúltant: eòrum nos Dómine vestígiis inhærère concède; & laudem tuì cum eísdem tríbue conclamàre: Et quia rectus est sermo tuus, tuàque fidélia ópera; præsta, ut te corde fidéli credàmus; & misericórdiam tuam impénsiùs cónsequi mereàmur. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 3. Anima nostra pátiens est Dómino: quóniam adjùtor, & protéctor noster est. Psalmus 32.

Divísio. Ecce óculi Dómini super timéntes eum.

℟. Deprecàmur Dóminum, dicéntes: Peccávimus tibi Deus; P. Patiéntiam habe in nobis, & propitiàre in malis, quæ quotídiè adcréscunt super nos. ℣. Defécimus in ira tua: & in furòre tuo conturbáti sumus. P. Patiéntiam.

Preces. Clamàmus ad te Deus: exáudi nos; P. Et à flagéllo iræ tuæ líbera. ℣. Protéctor noster sancte, & piíssime Pater, flagítium réprime, & præsídium tuum concède. P. Et à flagéllo. ℣. Miserère clemens, & indúlge pla-

placâtus, quos tuo redemísti sánguine sacro. P. Et à flagéllo. ℣. Súbveni, & audi aure plácidâ citò; & gémitum adténde creatúræ totìus tuæ. P. Et à flagéllo.

Orátio.

TIbi Dómino, pátiens est ánima nostra; à quo & virtùtem toleràntiæ, & præmium concupíscit accípere: tua ergo super nos misericórdia, sicut sperámus, fiat: tuaque nos grátia consuèta prævéniat.

Pater noster. A malo nos líbera, &c. Quære fol. 10.

Benedíctio, Quære in Tértiam, quæ dícitur per totum annum.

Ad Sextam.

Léctio libri Esaíæ Prophétæ. *Capítulo* 32. ℟. Deo grátias.

HÆc dicit Dóminus: Mulíeres opuléntæ súrgite, & audite vocem meam: fíliæ confidéntèr percípite áuribus elóquium meum. Post dies & annos, & vos conturbabímini confidéntèr: consummàta est enim vindémia, colléctio ultrà non véniet. Obstupéscite opuléntæ, conturbabímini confidéntèr: exúite vos, & confundímini, accíngite lumbos vestros. Super úbera plángite, super regióne desiderábili, super vínea fértili. Super humum pópuli mei spinæ & vepres ascéndent: quantò magìs super omnes domos gáudii civitàtis exsultántis? Domus enim dimíssa est, multitùdo urbis derelícta est, ténebræ & palpátio super spelúncam in ætérnum. Gáudium onagrórum páscua gregum, donèc effundátur super nos spíritus de excélso: & erit desértum in cermel, & cermel in saltum reputábitur. Et habitàbit in solitúdine judícium, & justítia in cermel sedèbit. Et erit justítiæ pax, & custos justítiæ siléntium, & secúritas usque in sempitérnum. ℟. Amen.

Antíphona 1. Oculi nostri ad Dóminum Deum nostrum, donec misereàtur nobis. Psal. 122.

Orátio. Ad te, Dómine, óculos nostros. folio 73.

Antíphona 2. Bénefac, Dómine, bonis. Psalmus 124.

Orátio. Bénefac Dómine. fol. 73.

Antíphona 3. Speret Israël in Dómino, ex hoc nunc & usquè in sæculum. Psalmus 130.

℟. Miserère; quia Deus es. P. Mísericors miserère; quia peccávimus tibi. ℣. Ad te levámus óculos nostros, qui hábitas in cœlis. P. Mísericors.

Preces. Dicámus omnes preces nostras: Dómine placâtus atténde; P. Et in misericórdia furòrem rémove. ℣. Benígnus ea, quæ rogâris, concède; & postulatiònem nostram. P. Et in misericórdia. ℣. Deus noster, áperi óculos tuos, & vide mala, quæ nos cómprimunt. P. Et in misericórdia. ℣. Indulgéntiam peccatòrum nostrórum concède, & láchrymas pœniténtium. P. Et in.

Capítula. Exálta cornu nostrum. fol. 73.

Ad Nonam.

Prophetìa. Filî, Habe fidúciam in Dómino. fol. 95.

Léctio libri Númeri. *Capítulo* 17. & 18. ℟. Deo grátias.

IN illis diébus: Locútus est Dóminus ad Móysen, dicens: Lóquere ad filios Israël, & áccipe ab eis virgas síngulas per cognatiónes suas, à cunctis princípibus tribuum, virgas duódecim, & uniuscujúsque nomen superscríbes virgæ suæ: nomen autem Aaron erit in tribu Levi, & una virga cunctas eórum famílias continébit: ponésque eas in tabernáculo fœderis coram testimónio, ubi lóquor ad te: quem ex his elégero, germinábit virga ejus: & cohibébo à me querimónias filiórum Israël, quibus contra vos múrmurant. Locutúsque est Móyses ad filios Israël: & dedérunt ei omnes príncipes virgas per síngulas tribus: fuérunt virgæ duódecim absque virga Aaron. Quas cùm posuísset Móyses coram Dómino in tabernáculo testimónii: sequénti die egréssus invénit germinásse virgam Aaron in domo Levi: & turgéntibus gemmis erúperant flores, qui fóliis dilatátis in amígdalas defórmatæ sunt. Prótulit ergo Móyses omnes virgas de conspéctu Dómini ad cunctos filios Israël: vidérúntque, & recepérunt sínguli virgas suas. Dixit Dóminus ad Móysen: Revertàtur virga Aaron in tabernáculum testimónii, ut servètur in signum rebéllium filiórum, & quiéscant querélæ eórum advérsùm me, ne moriántur. Fecítque Móyses sicut præcéperat Dóminus. Dixérunt autem filii Israël ad Móysen: Ecce consúmpti sumus, omnes perívimus: quicúmque accéderit ad tabernáculum Dómini, moriètur: num usque interneciònem cuncti deléndi sumus? Dixítque Dóminus ad Aaron: Tu, & filii tui, & domus patris tui tecum, portábitis iniquitátem sanctuárii: & tu & filii tui simul sustinébitis peccáta sacerdótii vestri: sed & fratres tuos de tribu Levi, & sceptrum patris tui sume tecum, præstòque sint, & minístrent tibi:

tu

tu autem & filii tui ministrábitis in tabernáculo testimónii. ℟. Amen.
Prophetia. Audite príncipes Jacob. fol. 245.
Léctio libri Actuum Apostolórum. *Cap.* 10.
℟. Deo grátias.

IN illis diebus: Apériens Petrus os suum, dixit: In veritáte cómperi, quóniam non est personárum accéptor Deus: sed in omni gente, quæ timet eum, & operátur justítiam, accéptus illi. Verbum enim suum misit filiis Israël, annúntians pacem per Jesum Christum: (hic est enim ómnium Dóminus.) Vos autem scitis quod factum est verbum per univérsam Judæam: incípiens enim à Galilæa, post baptísmum, quod prædicávit Joánnes, Jesum Názareth: quómodò unxit eum Dóminus Spíritu Sancto, & virtúte, hic pertransivit benefaciéndo & sanándo omnes oppréssos à diábolo, quóniam Deus erat cum illo. Et nos testes sumus ómnium horum, quæ fecit in regióne Judæórum, & Hierúsalem, quem & occidérunt suspendéntes in ligno. Hunc Deus suscitávit tértiâ die, & dedit ei maniféstum fieri, non omni pópulo, sed téstibus præordinátis à Deo: nobis, qui manducávimus, & bíbimus cum illo, postquàm resurréxit à mórtuis, per dies quadragínta. Et præcépit nobis prædicáre pópulo, & testificári, quia ipse est, qui constitútus est à Deo judex vivórum & mortuórum. Huic omnes Prophétæ testimónium pérhibent, remissiónem peccatórum accípere per nomen ejus omnes, qui credunt in eum. Adhùc loquénte Petro verba hæc cécidit Spíritus Sanctus super omnes qui audiébant verbum. Et obstupuérunt qui erant ex circumcisióne fidéles, qui vénerant cum Petro: quia & in Natiónes grátia Spíritûs Sancti effúsa est. Audiébant illos loquéntes linguis, & magnificántes Dóminum. Tunc respóndit Petrus: Numquid aquam quis prohibère potest, ut non baptizaréntur hi, qui Spíritum Sanctum accepérunt sicut & nos? Et jussit eos in nómine Jesu Christi baptizári. Tunc rogavérunt eum, ut manéret apud eos áliquot diébus. Audiérunt autem Apóstoli, & fratres qui erant in Judæa: quóniam & Gentes recepérunt verbum Dei, & honorificábant Deum. ℟. Amen.

Antíphona 1. Sperántes autem in Dómino misericórdia circúmdabit. Psalmus 31.

Orátio.

DEus, quem córdium occúlta non latent; tibi secréta consciéntiæ non celántur; remítte, quæsumus, iniquitátes nostras, & dele ómnia peccáta nostra: ut ánimas nostras, & admíssa remitténdo, conquíras; & tegéndo delícta, possídeas: & quia tu es exsultátio nostra, rédime nos miserándo; & à flagéllis peccatórum rediméndo líbera. ℟. Amen. Per.

Antíphona 2. Magnificáte Dóminum mecum: & exaltêmus nomen ejus in unum. Psalm. 33.

Orátio.

IN omni témpore te Dóminum benedicat ánima nostra; & laudem tuam oris conféssio pérsonet: magníficet te omnis convéntus Ecclésiæ; & in unitáte fidei colléta te Redemptórem nostrum inquiréndo non desístat; sed poténtiam tuam multíplici famulátu sustóllat: ut tálibus frequentándo obséquiis, & à præséntibus angústiis liberêtur, & futúræ beatitúdinis glóriæ conjungátur. ℟. Amen. Per.

Antíphona 3. Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum: & non derelínquet omnes qui sperant in eum. Psalmus 33.

Preces. Acclíves te orâmus Christe, parce nobis, P. Et miserêre. ℣. Placáre supplicántibus, Salvátor Unigénite; nostrísque favens précibus, propítius inlábere. P. Et miserêre. ℣. Delícta nostra pándimus: scélera cognóscimus: exténsis Cœlo mánibus véniam expóscimus. P. Et. ℣. Remissiónem ómnium tríbue facínorum: concéde indulgéntiam, quam omnes à te póstulant. P. Et. ℣. Infirmos omnes vísita: cáptivos redde pátriæ: oppréssos cunctos álleva benígnâ tuâ dézterâ. P. Et miserêre.

Orátio.

INquiréntes te, Dómine, dignánter exáudi; atque ut in te laudétur ánima nostra propítius indúltor impérti: & quia juxtà es his, qui tribuláto sunt corde, aurem tuam ad contritiónem nostri spíritûs pande: & ad pacem tuam, quæ exúperat omnem sensum, córpora nostra & corda convérte.

Pater noster.

A malo nos líbera. fol. 10.

Benedíctio, Quære in Nonam, quæ dícitur per totum annum.

Ad Vésperum.

Lauda. Véspere, manè, & merídie te laudâmus, Dómine.

Antíphona. Salva plebem tuam Dómine, & bénedic hereditátem tuam Dómine. Psalmus 27.

Lauda. Dirigántur viæ nostræ Dómine, P. Ad custodiéndas justificatiónes tuas. ℣. Beáti im-

immaculáti in via: qui ámbulant in lege Dómini. P. Ad custodiéndas. ℣. Glória, & honor. P. Ad custodiéndas.
Hymnus. Benignitátis.
Supplicátio. Orêmus. fol. 69.

Capítula.

CHriste Dei virtus, & Dei sapiéntia, quem omnis creatùra præcónans laudem annúntiat; & omnis Ecclésia venísse te jam prædicat, atque ad judícium ventûrum Evangélium prænúntiat: Dómine miserère, & parce pópuli tui delícta; & tríbue nobis in hac, quam aggrédimur, parsimónia, abstinéntiam; in bonis áctibus tui timòris perseverántiam; atque in nos cor novum, & spíritum rectum ínnova: & sicut olim discípulis è cœlis inspirásti Spíritum veritàtis; nobis quoque præsta post hos abstinéntiæ dies simílitèr cónsequi; ut mereâmur remuneratiônem tui timòris, quia, te instituénte, dícimus:

Pater noster.

A malo nos líbera. fol. 10.

Benedíctio.

DOminus Jesus Christus, qui post resurrectiònis suæ diem quatérdenis diêbus cum discípulis commoràtus est suis, inchoatiònis vestræ jejúnium clemens suscípiat, & cuncta facínora laxándo dimíttat; ℟. Amen. Et qui ad discípulos intrâre non dístulit jánuis clausis, ipse vos íngredi fáciat in regnum suæ beatitúdinis; ℟. Amen. Et qui vidéntibus cunctis ad Cœlos rémeans, sedem répetit Deitàtis, inlustrári vos júbeat per Spíritum veritàtis. ℟. Amen. Per.
Lauda. Dóminus in Cœlo. fol. 401.

Orátio.

EXáudi nos Deus salutàris noster; qui es ómnium terræ spes: & in virtùte tua præpara montes, quos inlústres poténtiâ, virtutúmque cópiâ sublímes insígnium: tuum est enim, nos celsióra ditàre per mérita; per quæ vitæ beátæ scándimus árdua: ut Ecclésia tua in ómnibus terræ fínibus dilatàta, dùm fídei petit sublimitàtem, spei promereâtur quiètem; & ad charitàtis pervéniat ápicem. ℟. Amen. Per.

In nómine Dómini.

FERIA QUINTA.

Ad Matutinum.

Antíphona. Tu autem suscéptor meus es, glória mea, & exáltans caput meum. Psalmus 3.
Orátio. Quamvis Dómine. fol. 68.
Antíphona 1. Exáudi nos Deus salutàris noster, spes ómnium fínium terræ. Psalmus 64.
Orátio. Exáudi nos Deus salutàris noster. Quære retrò in superióribus Vésperis.
Antíphona 2. Omnis terra adòret te, & psallat tibi. Psalmus 65.

Orátio.

OMnis terra adòret te Dómine, & tibi psallat vitæ partícipio incorrúptæ: ut sicut sunt ómnia tuo formàta opifício, ita cuncta, tuo páriter subdántur império. ℟. Amen. Per.
Antíphona 3. Benedicat nos Dóminus Deus noster, benedícat nos Deus: & métuant eum omnes fines terræ. Psalmus 66.

Orátio.

COnfiteántur tibi omnes pópuli, Deus, tua qui redémpti sunt præmia: & quorum erant ob infidelitàtem impléndа supplícia; gáudeant tuâ gratúitâ salvári se grátiâ. ℟. Amen. Per.
℟. Dómine ne inténdas in delícta pópuli tui, sed in eos inténde P. Qui sérviunt tibi in veritàte. ℣. Neque volúeris pérdere, qui pécudum mores habuérunt: sed respícias super eos P. Qui.

IN LAUDIBUS.

Antíphona. Avérte fáciem tuam à peccátis meis: & omnes iniquitátes meas dele. Psalmus 50.
Orátio. Avérte fáciem. fol. 68.

Ad Cánticum.

Antíphona. Deus patris nostri Isaac: Dómine qui dixísti mihi: Revértere in terram tuam, & in locum patris tui, & benefáciam tibi.
Cánticum. Deus patris nostri Abraham. folio 101.

Orátio.

DOmûs tuæ dígnitas ac sublímitas, tuâ nobis grátiâ revelánte, patéscat; quaténus eam verè, ut cœli portam elevàtam sursùm, húmili intúitu contemplántes, cum omni reveréntia venerêmur; ac votòrum nostrôrum in ea tibi ex donis tuis múnera offerâmus. ℟. Amen. Per.

Matutinárium.

Exórtum est in ténebris lumen rectis corde: P. Misericors, & miseràtor, & justus Dóminus. ℣. Clamavérunt ad Dóminum cùm tribularéntur: & de necessitátibus liberàvit eos Dóminus. P. Misericors. ℣. Glória, & honor. P. Misericors.

Lauda. In sanctis ejus laudàte Dóminum Allelúia, allelúia. ℣. In firmaménto virtùtis ejus laudàte Dóminum. Psalm. 150.

Léctio libri Proverbiòrum Salomònis. *Capítulo* 3.

℟. Deo grátias.

BEàtus homo, qui ínvenit sapiéntiam, & qui áffluit prudéntià: mélior est adquisítio ejus negotiatiòne argénti, & auri primi fructus ejus: pretiósior est cunctis ópibus: & ómnia, quæ desiderántur, huic non valent comparári. Longitùdo diêrum in déxtera ejus, & à sinístris illius divítiæ, & glória. Viæ ejus viæ pulchræ, & sémitæ illius pacíficæ. Lignum vitæ est his, qui apprehénderint eam: & qui tenúerit eam, beàtus. Dóminus sapiéntià fundàvit terram, stabilivit cœlos prudéntià. Sapiéntià illius erupérunt abyssi, & nubes rore concréscunt. Fili mi, ne éffluant hæc ab óculis tuis: custódi legem meam, atque consílium meum: & erit vita ánimæ tuæ, & grátia fáucibus tuis: tunc ambulàbis fiduciálitèr in via tua, & pes tuus non impínget: si dormíeris, non timèbis: quiésces, & suàvis erit somnus tuus. Ne páveas repentíno terròre, & inruéntes tibi poténtias impiòrum. Dóminus enim erit in látere tuo, & custódiet pedem tuum ne capiàris à malo. ℟. Amen.

Hymnus. Benignitàtis. fol. 69.

Capítula. Descéndat Dómine.

Lauda. Dóminus in Cœlo. fol. 399.

Ad Tértiam.

Léctio libri Ecclesiástici. *Capítulo* 6.

℟. Deo grátias.

FIli à juventùte éxcipe doctrínam, & usque ad canos invénies sapiéntiam. Quasi is qui arat, & séminat, accède ad illam, & sustinébitis fructus ejus: in ópere enim ipsius exíguùm laboràbis, & citò édere de generatiòne illius. ℟. Amen.

Léctio libri Númeri. *Capítulo* 16.

℟. Deo grátias.

IN illis diébus: Core filius Gessar, filii Caath, filii Levi, & Dathan atque Abiron filii Eliab, Hon quoquè filius Pheleth de filiis Ruben, surrexérunt contra Móysen, álii quoquè filiòrum Israël ducénti quinquagínta próceres synagógæ, & qui témpore concílii per nómina vocabántur. Cùmque stetíssent advérsùs Móysen & Aaron, dixérunt: Sufficiat vobis, quia omnis multitùdo sanctòrum est, & in ipsis est Dóminus: Cur elevámini super pópulum Dómini? Quod cùm audísset Móyses, cécidit pronus in fáciem suam: locutúsque est ad Core, & ad omnem multitúdinem: Manè, inquit, notum fáciet Dóminus qui ad se pértinent, & sanctos applicàbit sibi: & quos elégerit, appropinquábunt ei. Hoc ígitur fácite: Tollet unusquísque thuríbula sua, tu Core, & omne concílium tuum: & hausto cras igne, pónite désuper thymiàma coram Dómino: & quemcúmque elégerit, ipse erit sanctus: multùm erigímini filii Levi. Dixítque rursùm ad Core: Audite filii Levi: Num parum vobis est, quòd separàvit vos Dóminus Deus Israël ab omni pópulo, & junxit sibi, ut servirètis ei in cultu tabernáculi, & starètis coram frequéntià pópuli, & ministrarètis ei? idcircò ad se fecit accédere te & omnes filios tuos filios Levi, ut vobis étiam sacerdótium vendicètis, & omnis globus tuus stet coram Dómino? quid est enim Aaron, ut murmurètis contra eum? Misit ergo Móyses ut vocàret Dathan & Abiron filios Eliab. Qui respondérunt: Non ìbimus: numquid parum est tibi quòd eduxísti nos de terra quæ lacte & melle manàbat, ut occíderes in desérto, nisi & dominàtus fúeris nostri? Révera induxísti nos in terram, quæ fluit rivis lactis & mellis, & dedísti nobis possessiónes agròrum & vineàrum: an óculos nostros vis auférre? non ìbimus. Iratúsque Móysea valdè, ait ad Dóminum: Ne respícias ad sacrifícia eòrum: tu scis quòd ne aséllum quidem umquàm accéperim ab eis, nec afflíxerim quempiam eòrum. Dixítque ad Core: Tu, & omnis congregátio tua state seórsùm coram Dómino, & Aaron die crástino separàtìm. Tóllite sínguli thuríbula vestra, & pónite super ea incénsum, offeréntes Dómino ducénta quinquagínta thuríbula: Aaron quoquè téneat thuríbulum suum. Quod cùm fecíssent, stántibus Móyse & Aaron, & coacervássent advérsùs eos omnem multitúdinem ad óstium tabernáculi, appáruit cunctis glória Dómini. Locutúsque Dóminus ad Móysen & Aaron, ait: Separabímini de médio congregatiònis hujus, ut eos repéntè dispérdam. Qui cecidérunt proni in terra in fáciem suam, atque dixérunt: Fortíssime Deus spirítuum univérsæ carnis, nùm uno peccánte, contra omnes tua ira desæviet? Et ait Dóminus ad Móysen: Præcipe univérso pópulo ut separètur à tabernáculo Core, & Dathan & Abiron. Surrexítque Móyses, & ábiit ad Dathan & Abiron: & sequén-

quéntibus eum senióribus Israël, dixit ad turbam: Recédite à tabernáculo impiòrum, & nolite tángere quæ ad eos pértinent, ne involvámini in peccátis eòrum. Cùmque recessíssent à tentóriis eòrum per circúitum, Dathan & Abiron egréssi stabant in intróitu papiliònum suòrum, cum uxóribus & líberis, omnique frequéntià. Et ait Móyses: In hoc sciètis, quòd Dóminus misit me ut fácerem univérsa quæ cérnitis, & non ex próprio ea corde meo protulérimus: Si consuétà hóminum morte interíerint, & visitáverit eos plagà, quà & cæteri visitári solent, non misit me Dóminus: sin autem novam rem fécerit Dóminus, ut apériens terra os suum deglútiat eos & ómnia quæ ad eos pértinent, descenderíntque vivéntes in inférnum, sciètis quòd blasphemavérunt Dóminum. Conféstìm ígitur ut cessávit loqui Móyses disrúpta est terra sub pédibus eòrum: & apériens os suum, devorávit illos cum tabernáculis suis, & univérsa substántia, descenderúntque vivi in inférnum opérti humo, & periérunt de médio multitúdinis. At verò omnis Israël, qui stabat per gyrum, fugit à clamòre pereúntium, dicens: Ne fortè & nos terra deglútiat. Sed & ignis egréssus à Dómino, interfècit ducéntos quinquagínta viros, qui offerébant incénsum. Locùtus est Dóminus ad Móysen, dicens: Præcipe Eleázaro filio Aaron sacerdóti ut tollat thuríbula quæ jacent in incéndio, & ignem huc illúcque dispérgat: quóniam sanctificàta sunt in mórtibus peccatòrum: producátque ea in láminas, & affigat altári, eò quòd oblátum sit in eis incénsum Dómino, & sanctificàta sunt, ut cernant ea pro signo & monuménto filii Israël. Tulit ergo Eléazar sacérdos thuríbula ærea, in quibus obtúlerant hi quos incéndium devorâvit, & prodúxit ea in láminas, affígens altári: ut habérent pósteà filii Israël, quibus commemínerint, ne quis accèdat alienígena, & qui non est de sémine Aaron, ne patiátur sicut & passus est Core, & omnis congregátio ejus, loquénte Dómino ad Móysen. Murmurávit autem omnis multitùdo filiòrum Israël sequénti die contra Móysen & Aaron, dicens: Vos interfecístis pópulum Dómini. Cùmque orirétur sedítio, & tumúltus incrésceret, Móyses & Aaron fugiérunt ad tabernáculum fœderis. Quod, postquam ingréssi sunt, opéruit nubes, & appáruit glória Dómini. Dixítque Dóminus ad Móysen: Recédite de médio hujus multitúdinis, étiam nunc delèbo eos. Cùmque jacérent in terra, dixit Móyses ad Aaron: Tolle thuríbulum, & hausto igne de altári, ófferes incénsum désuper, pergens citò ad pópulum ut roges pro eis: jam enim egréssa est ira á Dómino, & plaga desævit. Quod cùm fecísset Aaron, & cucurrísset ad médium multitúdinis, quam jam vastâbat incéndium, óbtulit thymiàma: & stans inter mórtuos ac vivéntes pro pópulo deprecátus est, & cessâvit ira Dómini ab Israël. ℟. Amen.

Léctio libri Ezechièlis Prophétæ. *Capit.* 39.
℟. Deo grátias.

HÆc dicit Dóminus: Ponam glóriam meam in géntibus: & vidébunt omnes gentes judícium meum, quod fécerim; & manum meam, quam exténderim super eos. Et sciet domus Israël, quia ego sum Dominus Deus eòrum, à die illà, & deincèps. Et scient gentes quóniam in iniquitàte sua capta sit domus Israël, eò quòd derelíquerint me, & abscónderim faciem meam ab eis: & tradíderim eos in manus hóstium, & cecíderint in gládio univérsi. Juxtà immundítiam eòrum & scelus feci eis, & abscónderim faciem meam ab illis. Proptéreà hæc dicit Dóminus Deus: Nunc redûcam captivitâtem Jacob, & miserèbor omnis Israël: & adsûmam zelum pro nómine sancto meo. Et portábunt confusiònem suam, & omnem prævaricatiònem, quà prævaricáti sunt in me, cùm habitáverint in terram suam confidéntèr néminem formidántes: & redúxero eos de pópulis, & congregávero eos de terris inimicòrum suòrum, & sanctificàtus fúero in eis, in óculis géntium plurimârum. Et scient quia ego Dóminus Deus eòrum, eò quòd transtúlerim eos in natiónes, & congregáverim eos in terram suam, & non derelíquerim quemquam ex eis ibi. Et non abscóndam ultrà fáciem meam ab eis, eò quòd effúnderim spíritum meum super omnem domum Israël, ait Dóminus Deus. ℟. Amen.

Léctio libri Actuum Apostolòrum. *Cap.* 15.
℟. Deo grátias.

IN illis dièbus: Surrexérunt quidam de hærésibus Pharisæórum, qui credidérunt, dicéntes: Quia opórtet circumcídi eos, præcípere quoquè servàre legem Móysi. Convenerúntque Apóstoli, & senióres vidère verbum hoc. Cùm autem magna conquisítio fieret, surgens Petrus dixit ad eos: Viri fra-

tres,

tres, vos scitis quóniam ab antíquis diébus in nobis elégit Deus, per os meum audire Gentes verbum Evangélii, & crédere. Et qui novit corda Deus, testimónium perhíbuit, dans illis Spíritum sanctum, sicut & nobis, & nihil discrèvit inter nos & illos, fide puríficans corda eòrum. Nunc ergo quid tentàtis Dóminum, impónere jugum super cervìcem discipulòrum, quod neque patres nostri, neque nos portàre potúimus? Sed per grátiam Dómini Jesu crédimus salvári, quemádmodum & illi. Tácuit autem omnis multitùdo: & audiébant Bárnabam, & Paulum narrántes quanta fecísset Deus signa, & prodígia in Géntibus per eos. Et postquàm tacuérunt, respóndit Jacòbus, dicens: Viri fratres, audite me. Simon narràvit quemádmodùm Deus visitàvit súmere ex Géntibus pópulum nómini suo. Et huic concórdant verba Prophetàrum, sicut scriptum est: Post hæc revértar, & reædificàbo tabernáculum David, quod cécidit: & dirùta ejus reædificàbo, & érigam illud: ut requírant cæteri hómines Deum, & omnes gentes super quas invocàtum est nomen meum. ℟. Amen.

Antíphona 1. Qui confidunt in Dómino, sicut mons Sion: non commovébitur in ætérnum. Psalmus 124.

Orátio.

Concède nobis, Dómine, sic in te firmìter confidere; ne possit nos turbo inimíci commovère: in montem Sion fidem nostram státue; & in circúitu pópuli júgiter adésse dignàre; ne redemptòrum numerósitas concupíscat ad iniquitàtem manus exténdere: ac sic mundi delectaménta réspuant; ut obligatiónes nóxias tuà in virtùte disrúmpant; tuámque bonitàtem sacrà donatiòne suscípiant. ℟. Amen. Per.

Antíphona 2. Dóminus virtùtem pópulo suo dabit: & benedicet plebem suam in pace. Psalmus 28.

Orátio.

Deus, cujus filii, id est, Angeli, glóriam ófferunt; cui omnes Sancti honòrem laudémque depròmunt: te adoràmus subjécti; te húmiles deprecàmur: Súscipe Dómine fidélia vota mentis; & compésce supérbiam carnis: accépta preces servòrum tuòrum; eísque consórtium tríbue Angelòrum: ut cujus vox intónuit in virtùte, & refúlsit in magnificéntia; de cordis interióribus ignorántiæ ténebras remóveas: & sciéntiæ lumen, per quod te contemplàre mereàmur, propítius accéndas. ℟. Amen. Per.

Antíphona 3. Simul in unum dives & pauper. Psalmus 48.

℟. Miserère, & parce nobis Dómine, qui pietàtem plùs díligis, quàm judícium requiris: & ídeo dissímulas à peccátis; P. Ut hábeas quibus misereàris. ℣. Confúsio & oppróbrium facti sumus ómnibus, qui colébant te. Ne, quæsumus, tradas nos in perpétuum, neque áuferas à nobis misericórdiam tuam. P. Ut hábeas.

Preces. Dicàmus omnes preces nostras: Dómine placàtus adténde; P. Et in misericórdia furòrem rémove. ℣. Benígnus ea, quæ rogàris concède, & postulatiònem nostram; P. Et in. ℣. Deus noster, áperi óculos tuos, & vide mala, quæ nos cómprimunt; P. Et in. ℣. Indulgéntiam peccatòrum nostròrum concède, & láchrymas pœniténtium; P. Et in.

Orátio.

Audiant simul te, Dómine, omnes gentes; & dives ac pauper aurem tibi cordis accómmodent: ibique ómnium ad fidem præparètur audítio, quò salvándis promíttitur grátiæ plenitùdo.

Pater noster. A malo nos libera. fol. 10.

Benedíctio. Quære in Tértia, quæ dícitur per totum annum.

Ad Sextam.

Léctio libri Ezechiélis Prophétæ. *Capit.* 34.
℟. Deo grátias.

Hæc dicit Dóminus: Salvàbo gregem meum, & non erit ultrà in rapinam, & judicàbo inter pecus, & pecus. Et fáciam cum eis pactum pacis, & cessàre fáciam béstias péssimas de terra: & qui hábitant in desérto, secúri dórmient in sáltibus. Et ponam eos in circúitu collis mei benedictiónem: & dedùcam imbrem in témpore suo: plúviæ benedictiònis erunt. Et dabit lignum agri fructum suum, & terra dabit germen suum, & erunt in terra sua absque pavòre: & scient quia ego Dóminus, cùm contrívero caténas jugi eòrum, & erúero eos de manu imperántium sibi. Et non erunt ultrà in rapinam géntibus, neque béstiæ terræ devorábunt eos: sed habitábunt confidénter absque ullo terròre. Et suscitàbo eis germen nominàtum: & non erunt ultrà imminúti fame in terra, neque portábunt ultrà oppróbrium géntium. Et scient quia ego Dóminus Deus eòrum ero cum eis, & ipsi pópulus meus domus Israël: ait Dóminus Deus. Vos autem greges mei, pás-

cuæ meæ hómines estis: & ego Dóminus Deus vester. ℟. Amen.

Antíphona 1. Láqueus contritus est, & nos liberáti sumus. Adjutórium nostrum in nómine Dómini. Psalmus 123.

Orátio. Esto in nobis. fol. 78.

Antíphona 2. Convértere Dómine captivitàtem nostram, sicut torrens in austro. Psalmus 125.

Orátio. Convértere Dómine captivitàtem. fol. 78.

Antíphona 3. Beáti omnes, qui timent Dóminum, qui ámbulant in viis ejus. Psalm. 127.

℟. Miserère nobis Dómine: P. Miserère nobis. ℣. Ad te levàmus óculos nostros, qui hábitas in cœlis; P. Miserère.

Preces. Dicàmus omnes: Parce Dómine, & miserère; P. Quia pius es. ℣. Ad te levàmus óculos nostros, qui hábitas in cœlis; P. Quia pius es. ℣. Salvum fac Dómine, pópulum tuum, & bénedic hereditàtem tuam; P. Quia. ℣. Avertàtur furor tuus à civitàte ista, & à pópulo tuo; P. Quia. ℣. Avérte fáciem tuam à peccátis nostris: & omnes iniquitátes nostras dele; P. Quia.

Orátio. Deus, qui timéntes. fol. 79.

Benedíctio dicàtur de Sexta, quæ dícitur per totum annum.

Ad Nonam.

Prophetia. Fili, Habe fidúciam. fol. 95.

Léctio libri Deuteronómii. *Capítulo* 10.

℟. Deo grátias.

In illis diébus: Locútus est Dóminus ad Móysen, dicens: Lóquere ad omnem cœtum filiórum Israël, & dices ad eos: Audi Israël: quid Dóminus Deus petit à te, nisi ut tímeas Dóminum, & ámbules in viis ejus, & díligas eum, ac sérvias Dómino Deo tuo in toto corde tuo, & in tota ánima tua: custodiásque mandàta Dómini, & cærimónias ejus, quas ego hódiè præcípio, ut benè sit tibi? En Dómini Dei tui cœlum est, & cœlum cœli, terràque, & ómnia quæ in eis sunt: & tamen pàtribus tuis conglutinàtus est Dóminus, & amàvit eos, & elègit semen eòrum post eos, id est, vos de cunctis géntibus, sicut hódiè comprobàtur. Circumcídite ígitur præpútia cordis vestri, ut cervicem vestram ne indurètis ámpliùs: quia Dóminus Deus vester, ipse est Deus deòrum, & Dóminus dominántium, Deus magnus & potens, & terríbilis, qui persònam non áccipit, nec múnera. Facit judícium pupíllo & víduæ, amat peregrìnum, & dat ei victum atque vestitum: & vos verò amàte peregrínos, quia & ipsi fuístis ádvenæ in terra Ægypti. Dóminum Deum tuum timèbis, & ipsi soli sérvies: ipsi adhærèbis, jurabísque in nómine illius. Ipse est laus tua, & Deus tuus, qui fecit tibi magnália & terribília, quæ vidérunt óculi tui. In septuagínta animàbus descendérunt patres vestri in terra Ægypti: & ecce nunc multiplicàvit te Dóminus Deus tuus sicut astra cœli. Capít. 11. Ama ítaque Dóminum Deum tuum, & obsérva præcépta ejus & cærimónias, judícia atque mandàta, omni témpore. ℟. Amen.

Léctio libri Ezechiélis Prophétæ. *Cap.* 11.

℟. Deo grátias.

Factum est verbum Dómini ad me, dicens: Fili hóminis, fratres tui, viri propínqui tui, & omnis domus Israël, univérsi, quibus dixérunt habitatóres Hierúsalem: Longè recédite à Dómino, nobis data est terra in possessiònem. Proptéreà hæc dicit Dóminus Deus, quia longè feci eos in géntibus, & quia dispérsi eos in terris: ero eis in sanctificatiònem módicam in terris, ad quas venérunt. Proptéreà lóquere: Hæc dicit Dóminus Deus: Congregàbo vos de pópulis, & adunàbo vos de terris, in quibus dispérsi estis, dabóque vobis humum Israël. Et ingrediétur illuc, & áuferam omnes offensiónes, cunctásque abominatiónes de illo. Et dabo eis cor novum & spíritum rectum tríbuam in viscéribus eòrum: & áuferam cor lapídeum de carne eòrum, & dabo eis cor cárneum: ut in præcéptis meis ámbulent, & judícia mea custódiant, faciántque ea: & erunt mihi in pópulum, & ego ero eis in Deum. ℟. Amen.

Léctio libri Actuum Apostolòrum. *Capít.* 8.

℟. Deo grátias.

In illis diébus: Cùm audíssent Apóstoli, qui erant in Hierosólymis, quia recépit Samaria verbum Dei, misérunt ad illos Petrum & Joánnem. Qui cùm veníssent, oravérunt pro ipsis ut accíperent Spíritum sanctum: Nondùm enim in quemquam illòrum vénerat, sed baptizáti tantùm erant in nómine Dómini Jesu. Tunc imponébant manus super illos, & accipiébant Spíritum sanctum. Cùm vidísset autem Simon, quia per impositiònem manûs Apostolòrum darétur Spíritus sanctus, óbtulit eis pecúniam, dicens: Date & mihi hanc potestàtem, ut cuicúmque imposúero manus, accípiat Spíritum sanctum. Petrus autem dixit ad eum: Pe-

Pecúnia tua tecum sit in perditiònem: quóniam donum Dei existimásti pecúniâ possidéri. Non est tibi pars, neque sors in sermòne isto: cor enim tuum non est rectum coram Dómino. Pœniténtiam, ínquit, age ab hac nequítia tua: & roga Dóminum, si fortè remittàtur tibi hæc cogitátio cordis tui. In felle enim amaritúdinis, & obligatiòne iniquitàtis vídeo te esse. Respóndens autem Simon dixit: Precámini vos pro me ad Dóminum, ut nihil véniat super me horum, quæ dixístis. Et illi quidem testificáti & locúti verbum Dei, rediébant ad Hierúsalem, & multis regiónibus Samaritanòrum evangelizábant Dóminum Jesum Christum. ℟. Amen.
Antíphona 1. Suscípiant montes pacem pópulo tuo, & colles justítiam tuam. Psalmus 71.

Orátio.

SUscípiant montes pacem pópulo tuo; qui primordiáli rádio inlustráti sunt fidei: ut de sublimitàte Sanctòrum descéndat justítia cóllium; & pusílli cum magnis culmen perfectòrum súbeant meritòrum. ℟. Amen. Per misericórdiam.
Antíphona 2. Nobis adhærère Deo bonum est: pónere in Dómino spem nostram. Psalmus 72.

Orátio.

NObis adhærère tibi Deo bonum est: sed tu desidérium boni sic in nobis adcúmula; ut spes, quæ nos tibi adsóciat, nullâ fidei titubatiòne vacíllet; sed charitàtis stabilitàte perdùret. ℟. Amen. Per misericórdiam.
Antíphona 3. Quàm bonus Deus Israël eis, qui recto sunt corde! Psalmus 72.
Preces. Ad te piè exclamâmus Deus: súperant nos péssima flagélla; Miserère. P. Finis noster adest: succúrre Christe. ℣. Bone pastor móriens, prótege oves tuas: à malo defénde; Miserère. P. Finis. ℣. Iram tuam à nobis repélle: plebem tuam à malo defénde; Miserère. P. Finis. ℣. Luctum nostrum in gáudium verte: plebem tuam à malo deféndc; Miserère. P. Finis. ℣. Miserère plebi tuæ Christe: consolàre nos pro quo sumus tristes; Miserère. P. Finis.

Orátio.

DOmine Deus Israël, te rogâmus, te pétimus; ut bonitàtem tuam, quam rectis corde profúsiùs tribuis, peccatóribus nobis ob conversatiònem non déneges: ut ipsâ quâ regis húmiles, per ipsam sibi súbditos effícias contumáces: & ea ipsa bónitas, per quam indesinéntèr justos corónas, sit júgitèr interventrix pro nobis, ut peccatóribus parcas: ut de bonitàte, in qua Sancti exsúltant lætántes; de eàdem & tibi restítui gáudeant oberrántes: quosque sæculàris inlécebra per diversàrum contágia rerum à te facit recédere; eósdem syncèra conféssio tibi fáciat adhærère; atque in laudem tui impensiòne súpplici, mentis unanimitàte clamitántes, vota persólvere.
Pater noster.
A malo nos líbera. fol. 10.
Benedíctio dicàtur, ut in Nona, quæ dícitur per totum annum.

Ad Vésperum.

Lauda. Dóminus illuminátio mea, & salus mea, quem timèbo?
Dóminus sit. ℟. Et cum,
Antíphona. Disrúmpe víncula peccatòrum: ut sacrificèmus tibi hóstiam laudis. Psalmus 115.
Lauda. Tu mandásti P. Mandàta tua custodíri nimìs Deus meus. ℣. Utinàm dirigántur viæ meæ, ad custodiéndas justificatiónes tuas. P. Mandàta. ℣. Glória, & honor. P. Mandàta.
Hymnus. Benignitàtis fons. fol. 69.
Supplicátio. Orêmus.
Capítula. Christe Dei virtus.
Benedíctio. Dóminus Jesus.
Lauda. Dóminus in cœlo paràvit. fol. 400.
Orátio. Christe Jesu. Quære infrà in Matutínis sequéntibus.

FERIA SEXTA.

Ad Matutinum.

Antíphona, & Psalmus 3. ùt in quinta Féria fol. 406.
Orátio. Quamvis Dómine. fol. 68.
Antíphona 1. Fiat Dómine misericórdia tua super nos: sicut sperávimus in te. Psalm. 32.
Orátio. Fiat misericórdia tua Dómine. folio 401.
Antíphona 2. Omnes gentes pláudite mánibus: jubilàte Deo in voce exsultatiònis. Psalmus 46.

Orátio.

CHriste Jesu, terríbilis Deus noster, & rex noster, cujus in nativitàte cum pastóribus Angeli glóriam detulérunt; cui, devícto mortis auctòre, omnes Gentes mánibus cordibúsque plausérunt; quem trophæa victrícia reportántem ad æthera, Apostolòrum est fides prosecùta: fac nos redemptiònis nostræ, & Ascensiònis tuæ mystéria fidei jubila-

latióne cantáre; & cum princípibus pópuli, Deo Abraham fidéli famulátu placére. ℟. Amen. Per.

Antíphona 3. Pónite corda vestra in virtúte Dómini: ut enarrétis in progénie áltera. Psalmus 47.

Orátio.

MAgnífice Dómine diláta exsultatiónes univérsæ terræ: ut diffúsa in ómnibus fides, mundum répleat; & juxta magnitúdinis tuæ nomen, tuam nostris vócibus magníficeslaudem. Amen. ℟. Per misericórdiam. ℟. Benefáciat nobis Deus, & líberet nos ab ómnibus malis; P. Et donet pacem in diébus nostris: ℣. Inlúminet vultum suum super nos, & misereátur nobis. P. Et donet.

IN LAUDIBUS.

Antíphona. Avérte fáciem. Psalmus 50.

Orátio. Avérte fáciem tuam. fol. 68.

Ad Cánticum.

Antíphona. Deus Omnípotens benedícat nobis, & créscere nos fáciat in turmas populórum.

Cánticum. Ecce odor.

Orátio. Tuam Deus Omnípotens. fol. 161.

Matutinárium.

In tuo Deus lúmine P. Vidébimus lumen. ℣. Osténde misericórdiam tuam sciéntibus te: & justítiam tuam his, qui recto sunt corde. P. Vidébimus lumen.

Lauda. In sanctis ejus laudáte Dóminum: Allelúia, allelúia. P. In firmaménto virtútis ejus laudáte Dóminum. Psalmus 150.

Léctio libri Proverbiórum. *Capítulo* 4.

℟. Deo grátias.

FIli, Princípium sapiéntiæ, pósside sapiéntiam, & in omni possessióne tua acquíre sapiéntiam: árripe illam, & exaltábit te: glorificáberis ab illa, cùm fúeris amplexátus: dabit cápiti tuo augménta gratiárum, & coróna Dómini ínclyta próteget te. Audi fili mi, & súscipe verba mea, ut multiplicéntur anni vitæ tuæ. Viam sapiéntiæ monstrábo tibi, ducam te per sémitas æquitátis: quas cùm ingréssus fúeris, non arctabúntur gressus tui, & currens non habébis offendículum. Tene disciplinam, ne dimíttas eam: custódi illam, quia ipsa vita tua. Ne delectèris in sémitis impiórum, nec tibi pláceat malórum via. Fuge ab ea, ne tránseas per illam: declína, & désere eam: non enim dórmiunt nisi malè fécerint: nec capiétur somnus ab eis nisi supplantáverint. Cómedunt panem impietátis, & vinum iniquitátis bibunt. Justórum autem sémita, lux splendens, procédit & crescit usque in perféctum diem. ℟. Amen.

Hymnus. Benignitátis fons. fol. 69.

Capítula. Descéndat Dómine ad nos.

Lauda. Dóminus in cœlo parávit sedem suam.

Et Benedíctio fol. 400.

Ad Tértiam.

Prophetia. Fili, Custódi sermónes. fol. 96.

Léctio libri Númeri. *Capítulo* 27.

℟. Deo grátias.

IN illis diébus: Locútus est Dóminus ad Móysen dicens: Ascénde ad montem istum Abarim, & contempláre inde terram, quam datúrus sum fíliis Israël: cùmque víderis eam, ibis ad pópulum tu, sicut ivit & frater tuus Aaron: quia offendísti me in desérto Sin in contradictióne multitúdinis, nec sanctificáre voluístis coram eis super aquis. Hæ sunt aquæ contradictiónis in Cades in desérto Sin. Cui respóndit Móyses: Provídeat Dóminus spirítuum omnis carnis, hóminem, qui sit super multitúdinem hanc: & possit exire & intráre ante eos, & edúcere illos vel introdúcere: ne sit pópulus Dómini absque pastóre. Dixítque Dóminus ad eum: Tolle Jósuë fílium Nun, virum in quo est spíritus, & pone manum tuam super eum. Qui stabit coram Eleázaro sacerdóte & omni multitúdine: & dabis ei præcépta cunctis vidéntibus, & partem glóriæ tuæ, ut áudiat eum omnis synagóga filiórum Israël. Pro hoc, si quid agéndum erit, Eleázar sacérdos cónsulet Dóminum. Ad verbum ejus ingrediétur & egrediétur ipse, & omnes filii Israël cum eo, & cætera multitúdo. Fecit Móyses ut præcéperat Dóminus. Cùm attulísset Jósuë, státuit eum coram Eleázaro sacerdóte, & omni frequéntiá pópuli. Et impósitis cápiti ejus mánibus, cuncta replicávit quæ mandáverat Dóminus. ℟. Amen.

Léctio libri Ezechiélis Prophétæ. *Capít.* 9.

℟. Deo grátias.

HÆc dicit Dóminus: Iníquitas domûs Israël & Judá, magna est nimis valdè, & repléta terra est sanguínibus, & cívitas repléta est aversióne: dixérunt enim: Derelíquit Dóminus terram, & Dóminus non videt. Igitur & meus non parcet óculus, neque miserébor: viam eórum super caput eórum reddam. Et ecce vir, qui indútus erat líneis, qui habébat atramentárium in dorso suo, respóndit verbo, dicens: Feci sicut præcepísti

sti mihi. Cap. 10. Et vidi, & ecce in firmaménto, quod erat super caput Chérubim, quasi lapis sapphirus, & quasi spécies similitúdinis solii appáruit super eum. Et dixit ad virum, qui indútus erat líneis, & ait: Sume ignem de médio rotárum, quæ sunt inter Chérubim: & ingréssus vidi, & ecce quátuor rotæ juxta Chérubim: rota una juxta Chérubim in unum, & rota ália juxta Chérubim in uuum: spécies autem rotárum quasi vísio lápidis chrysólithi. Stántibus illis, stabant: & cum elevátis elevabántur: spíritus enim vitæ erat in eis. Et egréssa est glória Dómini à límine templi: & stetit super Chérubim. Et elevàvit me spíritus, & introdúxit me ad portas Dómini ad Oriéntem, qui réspicit à solis ortu: Et ascéndit glória Dómini de médio civitàtis, stetítque super montem, qui est ad Oriéntem urbis, & glória Dei Israël erat super eam. ℟. Amen.

Léctio libri Actuum Apostolórum. Cap. 13.
℟. Deo grátias.

IN illis diébus: Erant in Ecclésia, quæ erat Antiochíæ, prophétæ, & doctóres, in quibus Bárnabas, & Simon, qui vocàtur Niger, & Lúcius Cyrenénsis, & Mánahen, qui erat Herôdis Tetrárchæ collactáneus, & Saulus. Ministrántibus autem illis Dómino, & jejunántibus, dixit Spíritus: Separàte mihi Bárnabam, & Paulum in opus, ad quod assúmpsi eos. Tunc jejunántes, & orántes, imposuérunt illis manus, dimiserúntque illos. Et ipsi quidem missi à Spíritu sancto abiérunt Seleúciam; & indè navigàbant Cyprum. Et cùm venissent Salaminam, prædicábant verbum Dómini in synagógis Judæórum. Habébant antem & Joánnem in ministério. Et cùm perambulássent univérsam ínsulam usque Paphum, invenérunt virum quemdam magum pseudoprophètam, Jndæum, cui nomen erat Barjésu, qui erat cum cónsule Sérgio Paulo viro prudénte. Hic, accersítis Bárnabâ & Paulo, desiderâbat audíre verbum Dei. Resistébat autem ille Elymas magus (sic interpretàtur nomen ejus) quærens avértere Procónsulem à fide. Saulus autem, qui & Paulus, replètus Spíritu sancto, íntuens eum, dixit: O plene omni dolo, & fallàciâ, fili diáboli, inimíce omnis justítiæ, & non désinis subvértere vias Dómini rectas. Et nunc ecce manus Dómini super te, & eris cæcus: non vidébis solem usque ad tempus. Et conféstìm cécidit super eum caligo, & ténebræ, & circúiens quærèbat qui ei manum daret. Tunc Procónsul cùm vidísset factum, crédidit admírans super doctrinam Dómini. ℟. Amen.

Antiphona 1. Adjuva nos Deus salutàris noster: & propter honôrem nóminis tui Dómine líbera nos: & propítius esto peccátis nostris, propter nomen tuum. Psalmus 78.

Orátio.

PRopítius esto peccátis nostris Dómine; & propter honôrem nóminis tui perféctâ nos récrea libertàte: ne, dùm nostro peccatôrum elógio adtérimur, in obpróbrium géntium redigàmur: Ergo ut nos veritàte non púnias pœnæ; causam nobis scélerum áblue: atque in conspéctu tuo gémitus compeditôrnm intróëat: de occúlto tuo in manifésto nostro grátia indúlta procédat. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 2. Meménto congregatiônis tuæ Dómine, quam creásti ab inítio. Psalm. 73.
Orátio. Meménto Dómine congregatiònis. folio 75.

Antiphona 3. Confitébimur tibi Deus: confitébimur tibi, & invocábimus nomen tuum Dómine. Psalmus 74.

℟. Fílii Sion convertímini ab ómnibus iniquitátibus vestris, & jam non erit in vobis sterílitas & angústia. Fácite vobis cor novum, & spíritum rectum; P. Quia nolo mortem moriéntis, dicit Dóminus, donec revertàtur, & vivat. ℣. Convertímini, & ágite pœniténtiam ab ómnibus iniquitátibus vestris, & non erit vobis in ruinam iníquitas. P. Quia nolo.

Preces. Christe Redémptor pius animârum, exáudi gémitus fléntium; P. Et miserère. ℣. Ne derelínquas plebem supplicántem; exáudi precem & réspice: quæ postulàmus adtríbue; P. Et miserère. ℣. Parce, rogàmus: parce tandem fessis; memor es nostri: lætífica; diffúsam vitam jam révoca; P. Et miserère. ℣. Salvàtor noster, intnère terram: cœléstem largíre plúviam: & victum nobis partúriat grátia tua; P. Et miserère. ℣. Indúlge nostrum fácinus horréndum, quo te offénso defécimus: dimítte nobis hoc débitum; P. Et miserère.

Capítula.

COnfitébimur tibi Deus, confitébimur tibi peccáta atque facínora nostra; quæ tibi pótius sunt cógnita, quàm probántur admíssa: Invocàmus ítaquè nomen tuum, ut in te patefáctis tríbuas véniam; qui non statim in ábditis vis exercère vindíctam: ut qui confessiône placàris hnmílium, remissiônem ómnium tríbuas delictórum.

Pater noster.

A

Digitized by Google

A malo nos líbera. fol. 10.

Benedíctio dicâtur, ut in Tértia, quæ dícitur per totum annum.

Ad Sextam.

Léctio libri Esaíæ Prophétæ. *Capítulo* 29.

℟. Deo grátias.

HÆc dicit Dóminus: Obstupéscite, & admirámini, fluctuàte, & vacillàte: & inebriámini, & non à vino: movémini, & non ebrietâte. Quóniam míscuit vobis Dóminus sopòrem, & claudet óculos vestros: prophétæ & príncipes vestri, qui vident visiónes, períbunt. Et erit vobis vísio ómnibus sicut verba libri signáti, quem cùm déderit sciénti lítteras, dicítque ei: Lege istud: respondèbit: Non possum, signàtus est enim. Et dábitur liber nesciénti líteras: dicetúrque ei: Lege, & respondêbit: Néscio litteras. Et dixit Dóminus: Eò quòd appropínquat pópulus iste ore suo, & lábiis suis honoríficat me, cor autem ejus longè est à me, & timuérunt me mandáto hóminis & doctrínis: Ideò ecce ego addam admiratiònem, fáciam pópulo huic miráculo grandi & stupéndo: peribit enim sapiéntia à sapiéntibus ejus, & intelléctus prudéntiæ ejus abscondètur. Væ qui profúndi estis corde, ut à Dómino abscondàtis consílium: quorum sunt in ténebris ópera, & dicunt: Quis videt nos? Nonne adhuc módicum, & in brevi convertêtur Líbanus in cermel, & cermel in saltum reputábitur? Et áudient in die illa surdi verba libri, & de ténebris & calígine óculi cæcòrum vidébunt. Et addent mites in Dómino lætítiam, & páuperes hómines in sancto Israël exsultábunt. ℟. Amen.

Antíphona 1. Bénefac Dómine bonis, & rectis corde. Psalmus 124.

Orátio. Bénefac Dómine bonis. fol. 73.

Antíphona 2. Benedíctio Dómini super vos: benedícimus vos in nómine Dómini. Psal. 128.

Orátio.

DOmine Jesu Christe, qui pro nostræ salùtis remédio, impiòrum sustinuísti commércia; auxílii tui ope nos prótege advérsùs impugnántinm mala: ac, ne dorsum nostrum delícti cómprimat sárcina; impòne húmeris nostris, præcéptis evangélicis ónera suávia: per quæ peccáti fábricam déstruas; & compagínibus sacris nos virtûtum méritis cónstruas. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 3. Speret Israël in Dómino, ex hoc nunc & usque in sæculum. Psalmus 130.

℟. Multa sunt peccàta nostra Dómine: patiéntiam habe in nobis; P. Et miserère servis tuis. ℣. Non secúndùm peccâta nostra fácias nobis: neque secúndùm iniquitátes nostras retríbuas nobis; P. Et miserêre.

Preces. Dicâmus omnes: Dómine miserêre nobis: P. Esto propítius. ℣. Piè precántes súpplices exáudi Christe: P. Esto. ℣. Nostra reláxa crímina: dele peccâta: P. Esto. ℣. In omnes gentes, Dómine, pacem concêde: P. Esto. ℣. Remissiònem ómnium concêde: P. Esto: ℣. O Deus potentíssime, clemens succúrre: P. Esto.

Orátio. Exálta cornu nostrum. fol. 73.

Benedíctio dìcâtur, ut in Sexta, quæ dícitur per totum annum.

Ad Nonam.

Prophetia. Fili, Habe fidúciam. fol. 95.

Léctio libri Levítici. *Capítulo* 23.

℟. Deo grátias.

IN illis diêbus: Locûtus est Dóminus ad Móysen, dicens: Lóquere filiis Israël, & dices ad eos: Cùm ingréssi fuéritis terram, quam ego dabo vobis, & messuéritis ségetem, ferêtis manípulos spicàrum, primítias messis vestræ, ad sacerdôtem: qui levâbit fascísculum coram Dómino, ut acceptábilis sit pro vobis, álterâ die sábbati. Atque in eôdem die quo manípulus consecrâtur, cædâtur agnus immaculâtus annículus in holocáustum Dómino. Et libaménta offerántur cum eo, duódecim offæ símilæ conspérsæ óleo in incénsum Dómino, odorémque suavíssimum: liba quoquè vini, quarta pars hin. Panem, & poléntam, & pultes non comedêtis ex ségete, usque ad diem quâ offerêtis ex ea Dómino Deo vestro. Præcéptum est enim sempitérnum in generatiónibus, cunctísque habitatiónibus vestris. Numerábitis ab áltera die sábbati, in qua obtulístis manípulos primitiàrum, septem hebdómadas plenas, usque ad álterum diem expletiònis hebdómadæ séptimæ, id est, quinquagínta dies: & sic offerêtis sacrifícium novum Dómino ex ómnibus habitáculis vestris, panes primitiàrum duos de duâbus décimis símilæ fermentátæ: quos coquêtis, & offerêtis primítias in odôrem suavitàtis. ℟. Amen.

Léctio libri Ezechièlis Prophétæ. *Capit.* 35.

℟. Deo grátias.

FActus est sermo Dómini ad me, dicens: Fili hóminis pone fáciem tuam advérsùs montem Seïr, & prophetàbis de eo, dicens illi: Hæc dicit Dóminus: Ecce ego ad te mons Seïr, & exténdam manum meam super te, & dabo te desolàtum atque desértum. Urbes tuas demóliar, & tu desértus eris:

eris : & scies quia ego Dóminus. Eò quòd fúeris inimícus sempitérnus, & conclúseris filios Israël in manus gládii in témpore afflictiónis eórum, in témpore iniquitàtis extrémæ. Proptéreà vivo ego, dicit Dóminus Deus : quóniam sánguini tradam te, & sanguis te persequètur: & cùm sánguinem óderis, sanguis persequètur te. Et dabo montem Seïr desolàtum & desértum : & áuferam de eo eúntem, & redeúntem. Et implèbo montes eórum occisórum suórum : in cóllibus suis, & in vállibus tuis, atque torréntibus interfécti gládio cadent. In solitúdines sempitérnas tradam te, & civitátes tuæ non habitabúntur : & sciètis quia ego sum Dóminus Deus. ℟. Amen.

Léctio libri Actuum Apostolórum. *Capit.* 15.
℟. Deo grátias.

IN illis diébus : Plácuit Apóstolis, & senióribus cum omni Ecclésia, elígere viros, & míttere Antiochíam cum Paulo, & Bárnaba, & Silam, viros primos in frátribus, scribéntes per manus eórum. APOSTOLI & senióres fratres his, qui sunt Antiochíæ, & Síriæ, & Cilíciæ, frátribus ex Géntibus, salùtem. Quóniam quidem audívimus quia quidam ex nobis exeúntes, turbavérunt vos verbis, everténtes ánimas vestras, quibus non mandávimus : plácuit nobis collectis in unum, elígere viros, & míttere ad vos, cum charíssimis nostris Bárnaba & Paulo, homínibus, qui tradidérunt ánimas suas Deo. Mísimus ergo Judam & Silam, qui & ipsi vobis verba réferent eádem. Visum enim est Spirítui sancto, & nobis, nihil ultrà impónere vobis óneris quàm hæc necessária : ut abstineàtis vos ab immolátis simulachrórum, & sánguine, suffocáto, & fornicatióne ; à quibus custodiéntes vos, benè ágitis. Valète. Illi ígitur dimíssi, venérunt Antiochíam : & congregátâ multitúdine tradidérunt epístolam. Quam cùm legíssent, gavísi sunt super consolatióne. Judas autem & Silas, & ipsi cùm essent Prophétæ, verbo plúrimo consoláti sunt fratres, & confirmavérunt. Facto autem ibi témpore, dimíssi sunt cum pace à frátribus, ad eos qui míserant illos. Visum est autem Silæ manère ibi : solus autem Judas ábiit. Paulus autem, & Bárnabas demorabántur Antiochíæ, docéntes, & evangelizántes cum áliis verbum Dei. ℟. Amen.

Antíphona 1. Quis Deus magnus sicut Deus noster? tu es Deus qui facis mirabília solus. Psalmus 76.

Orátio.

PRecâmur Dómine, ne tuâ nos repéllas propitiatióne ; sed obtinéndæ misericórdiæ adhuc tempus appóne : ut déxtera, quæ fuit vindex in ultióne facínorum ; ipsa sit nobis contrítis in remédium sempitérnum. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 2. Quia tu Dómine suàvis, & mitis es; & multùm miséricors invocántibus te. Psal. 85.

Orátio.

MIserère Dómine ad te totâ die clamántibus ; tèque in tribulatióne invocántibus exíste propítius : ut in quibus majestàtem tuam adorándo laudàmus, dignè suscípias ; & pro quibus te timèmus, pius ignóscas : Timóris ígitur tui obediéntiâ corda nostra lætífica ; & consolatiònis dulcédine dubietàtem nostræ mentis confórta : Sed quia tu suàvis ac mitis es, suavitàtem ex tua indulgéntia hauriàmus ; & in retribuéndo pium te mitémque sentiàmus. ℟. Amen. Per.

Antíphona 3. Præoccupémus fáciem Dei in confessióne: & in psalmis jubilémus ei. Ps. 94.

Preces. Avérte, Dómine, iram furòris tui; P. Et miseràtor parce pópulo tuo. ℣. Omnium précibus pium auditum præbe : tèque rogàmus, Sancte, citò concède; P. Et miseràtor. ℣. Tu Christe, flébiles gémitus intuère : víncula mortis solve, & vitam largìre; P. Et miseràtor. ℣. Jam vide láchrymas: intéllige lugéntes : tandem delícta nostra clemens indúlge; P. Et miseràtor. ℣. Nostris audítibus signum salùtis pone Angelum : non permíttas ultrà nocère; P. Et miseràtor.

Orátio.

PRæoccupémus fáciem tuam, Dómine, in confessióne, & in psalmis tibi débitâ modulatióne jubilántes, adoràmus ac procídimus ante te, plorátu intérno & gémitu deprecántes: ut quia tu fecísti nos, & tu es Deus noster ; nos pópulum tuum pius Dóminus prótegas, & oves páscuæ tuæ pastor sollícitus adténdas : tribuásque his grátiam, pro quibus ánimam posuísti.

Pater noster.

A malo nos líbera. fol. 10.

Benedíctio dicàtur, ut in Nona, quæ dícitur per totum annum.

Ad Vésperum.

Lauda. Sol agnòvit occàsum suum. Posuísti ténebras, & facta est nox.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antíphona. Reple Deus gáudio os nostrum: & lingua nostra exsultatióne. Psalmus 125.

Lauda. In toto corde meo exquisívi te:
P.

P. Ne repéllas me à mandátis tuis. ℣. In corde abscóndi elóquia tua: ut non peccem tibi. P. Ne repéllas. ℣. Glória, & honor. P. Ne repéllas.
Hymnus. Benignitátis fons. folio 69.
Capítula, & Benedíctio, & Lauda fol. 406.

Orátio.

Liberet nos, Dómine, déxtera tua; imperióque tuo flecte arrogántium corda: ut Gentes veritátis advéntu declaréscant, & osténsam salútem cordis humilitáte suscípiant. ℟. Amen. Per misericórdiam.

SABBATO.

Ad Matutinum.

Antíphona. Tu es Dómine. Psalmus 3.
Orátio. Quamvis, Dómine, plúrima. fol. 68.
Antíphona 1. Non repéllet Dóminus plebem suam: & hereditátem suam non derelínquet. Psalmus 93.

Orátio.

Non repéllas, Dómine plebem, quam mercátus es; nec derelínquas hereditátem, pro qua in Cruce appénsus es: sed quoúsque justítia, nunc occúlta, manifésto cláreat in judício, pietáte porréctâ nos rege: & secúndum multitúdinem dolórum nostrórum tuâ nos lætífica exortatióne: ut qui dolórem nunc fingis in præcépto, futúro réquiem nobis concédas in sæculo. ℟. Amen. Per misericórdiam.
Antíphona 2. Benè nuntiáte de die in diem salutáre ejus. Psalmus 95.
Orátio. Cantet tibi novum. fol. 80.
Antíphona 3. Líberet nos Dómine déxtera tua, & bráchium sanctum tuum. Psalm. 97.
Orátio. Líberet nos Dómine. Quære hic suprà.
℟. Hábeant, Dómine, finem peccáta nostra: deleátur iníquitas, & induámur justítiâ sanctâ tuâ; P. Ut lætétur íterùm Hierúsalem. ℣. Tu exsúrgens miseréberis Sion: quia venit tempus miseréndi. P. Ut lætétur.

IN LAUDIBUS.

Antíphona. Avérte fáciem tuam à peccátis meis: & omnes iniquitátes meas dele. Psalmus 50.
Orátio. Avérte fáciem. fol. 68.

Ad Cánticum.

Antíphona. Ne extérmines.
Cánticum. Dómine, Dómine, Rex. fol. 103.

Matutinárium.

Antíphona. Deus misereátur nobis, & benedicat nos: P. Illúminet Dóminus vultum super nos. ℣. Ut cognoscámus in terram viam tuam, in ómnibus géntibus salutáre tuum. P. Illúminet.

AD LAUDES.

Antíphona. Montes, & omnes colles: ligna fructífera, & omnes cedri. Psalmus 148.
Léctio libri Proverbiórum Salomónis. *Cap.* 16.
℟. Deo grátias.

Fili: Univérsa propter semetípsum operátus est Dóminus; ímpium quidem ad diem malum. Abominátio Dómini omnis árrogans: étiam si manus ad manum fúerit, non erit ínnocens. Misericórdiâ & veritáte redímitur iníquitas: & in timóre Dómini declinátur à malo. Cùm placúerint Dómino viæ hóminis, inimícos quoque ejus convértet ad pacem. Mélius est parvum cum justítia, quàm multi fructus cum iniquitáte. Cor hóminis dispósuit viam suam: sed Dómini est dirigere gressus ejus. Divinátio in lábiis regis, in judício non errábit os ejus. Pondus & statéra judícia Dómini sunt: & ópera ejus omnes lápides sancti. Abominábiles regi qui agunt ímpiè: quóniam justítiâ firmátur sólium. Volúntas regum lábia justa: qui recta lóquitur dirigétur. ℟. Amen.
Hymnus. Benignitátis fons. fol. 69.
Capítula. Descéndat, Dómine, ad nos.
Lauda. Dóminus in cœlo parávit.
Benedíctio. Expectántes se. fol. 401.

Ad Tértiam.

Prophetía. Fili, Custódi sermónes. fol. 96.
Léctio libri Deuteronómii. *Capítulo* 28.
℟. Deo grátias.

In illis diébus: Locútus est Dóminus ad Móysen, dicens: Lóquere ad omnem cœtum filiórum Israël, & dices ad eos: Ego Dóminus Deus tuus. Si audíeris vocem Dómini Dei tui, ut fácias atque custódias ómnia mandáta ejus, quæ ego præcípio tibi hódiè, faciátque te Dóminus Deus tuus excelsiórem cunctis géntibus, quæ versántur in terra. Veniéntque super te univérsæ benedictiónes istæ, & apprehéndent te: si tamen præcépta ejus audíeris. Benedíctus tu in civitáte, & benedíctus in agro. Benedíctus fructus ventris tui, & fructus terræ tuæ, fructúsque jumentórum tuórum, greges armentórum tuórum, & caulæ óvium tuárum. Benedíctæ áreæ tuæ, & benedíctæ relíquiæ tuæ. Benedíctus eris egrédiens & regrédiens. Dabit Dóminus inimícos tuos, qui surgunt advérsùm te, corruéntes in conspéctu tuo: per unam viam vénient ad te, per septem fúgient à fácie tua. Et mittet Dóminus benedictiónem super cellária tua, & super ómnia ópera mánuum tuárum: benedicétque tibi in terram quam accéperis. Suscitá-

tábit te Dóminus sibi in pópulum sanctum: si custodíeris mandáta Dómini Dei tui, & ambuláveris in viis ejus. Videbúntque omnes terrárum pópuli, quòd nomen Dómini invocátum sit super te, & timébunt te. Abundáre te fáciat Dóminus ómnibus bonis, frúctibus terræ tuæ, quam jurávit Dóminus pátribus tuis ut daret eam tibi. Apériat Dóminus thesáurum suum, cœlum, & plúviam tríbuat terræ suæ in témpore suo: benedicétque cunctis opéribus mánuum tuárum. Et fœnerábis géntibus multis, & ipse à nullo fœnus accípies. Constítuet te Dóminus in caput, & non in caudam: & eris suprà, & non subtèr: si audíeris mandáta Dómini Dei tui, quæ ego præcípio, ut benè sit tibi, & possídeas terram, quam Dóminus Deus tuus datùrus est tibi. ℟. Amen.

Prophetía. Convertímini & ágite. fol. 133.

Léctio Actuum Apostolòrum. *Capítulo* 20.

℟. Deo grátias.

IN illis diébus: Proposúerat Paulus transnavigáre Ephesum, nequa illi mora fieret in Asia. Festinábat enim, si possíbile sibi esset, ut diem Pentecósten fáceret Hierosólymis. A Miléto autem mittens Ephesum, vocàvit majóres natu Ecclésiæ. Qui cùm venissent ad eum, & simul essent, dixit eis: Vos scitis à prima die, quà ingréssus sum in Asiam, quálitèr vobiscum dégerim per omne tempus, quo fúerim, sérviens Deo cum humilitáte, & láchrymis, & tentatiónibus, quæ mihi accidérunt ex insídiis Judæórum: quómodò nihil subtráxerim vobis utílium, quóminùs adnuntiárem vobis, & docérem vos públicè, & per domos, testíficans Judæis atque Géntibus in Deum pœniténtiam, & fidem in Dóminum nostrum Jesum Christum. Et nunc ecce alligátus ego spíritu, vado in Hierúsalem; quæ in ea ventúra sunt mihi ignórans: nisi quod Spíritus sanctus per omnes civitátes protestètur mihi, dicens: quóniam víncula, & tribulatiónes me manent in Hierosólymis. Sed nihil horum véreor: nec fácio ánimam meam pretiosiórem quàm me, dúmmodò consúmmem cursum meum, & ministérium, quod accépi à Dómino Jesu, testificári Evangélium grátiæ Dei. Et nunc ecce ego scio, quia ámpliùs non vidébitis fáciem meam vos omnes, per quos transívi prædicans regnum Dei. Quaprópter contéstor vos hodiérnà die, quia mundus sum à sánguine ómnium. Non enim subterfúgi, quóminùs adnuntiárem omne consílium Dei vobis. Adténdite vobis, & univérso gregi, in quo vos Spíritus Sanctus pósuit epíscopos, régere & Ecclésiam Dei, quam adquisívit sánguine suo. ℟. Amen.

Antíphona 1. Præparáte vos hóstiam vivam, sanctam, Deo placéntem, rationábile obséquium vestrum. Et nolite contristári Spíritum Sanctum. P. Audite hæc omnes gentes: áuribus percípite, qui habitátis orbem. Psal. 48.

Orátio. Audiam simul te. fol. 409.

Antíphona 2. Spíritus Dómini Spíritus vitæ est, & benedícta glória Dómini de loco suo. ℣. Verbo Dómini cœli firmáti sunt: & Spíritu oris ejus omnis virtus eórum. Psalmus 32.

Orátio. Dómine, qui justórum. fol. 403.

Antíphona 3. Mittam in vobis Spíritum veritátis, qui à Patre procédit, ille árguet mundum de peccáto, & de judício, & de justítia. Ps. 49.

℟. Fortíssime Deus, spíritus univérsæ carnis, numquid omnes in ira tua dispérdes? clemens es, & multæ miseratiónis. P. Dómine, dimítte peccáta pópuli tui, ℣. Dominátor Dómine, Deus misericors & clemens. P. Dómine.

Preces. Dicámus omnes: Misericors Dómine, P. Miserére. ℣. Qui es unus poténtià, ejusdémque tuo Genitóre substántiæ, P. Miserére. ℣. Qui princeps sacerdótum es, regum rector, populórum Dóminus, P. Miserére. ℣. Qui captívis reddis pátriam, infirmis opem, consolatiònem mœréntibus; P. Miserère. ℣. Indulgéntiam postulàmus, concède: pœniténtibus salùtem tríbue; P. Miserère.

Supplicátio.

ORèmus Dei Patris Omnipoténtis misericórdiam, súpplices implorêmus; ut nos grátia Christi sui Dómini nostri, & virtus Spíritùs tui Sancti propítius inlustrâre dignètur.

Capítula.

DOmine Jesu Christe, quem venísse crédimus in carnis abjectiòne húmilem, Mundum pereúntem redímere: quemque iterùm præstolámur in poténtià Deitàtis ventùrum, sæculum delínquens terríbiliter judicàre; Imménsam pietâtem tuam treméntes fámuli tui quæsumus, ut, dùm véneris, non de peccáto nos árguas; sed ineffábili bonitáte succúrras; & hic potiùs humilitàtis nostræ confessiònem accípias, ut & illic facínora univérsa indúlgeas, & in déxteræ tuæ partem coronándos státuas.

Pater noster.

A malò nos líbera. fol. 10.

Benedíctio dicátur, ut in Tértia, quæ dícitur per totum annum.

Ad Sextam, & Nonam dicâtur, ut in sexta Féria prætérita fol. 411.

Maella

Digitized by Google

IN SANCTUM PENTECOSTEN.

AD VESPERUM.

Lauda. Quóniam apud te est fons vitæ : & in lúmine tuo vidébimus lumen. Osténde misericórdiam tuam P. Sciéntibus te. ℣. Dómine in cœlo misericórdia tua : & véritas tua. Multiplicásti misericórdias tuas P. Sciéntibus te.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum spíritu.

Orátio.

DEus, apud quem est fons vitæ ; & in cujus lúmine aspícimus lumen ; énutri, quæsumus, in nos tuæ sciéntiæ splendórem : quo valeámus ad tui fontis accédere ubertàtem: Locos quoquè diversàrum doctrinàrum, conténtos fluéntis tuis, nobis cóllige propinándos : ut sitiéntibus nobis vitàlem impértias potum ; & caligántibus animàbus supérnè lumen restítuas. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Sono. Si dilígitis me : mandàta mea servàte. Et ego rogàbo Patrem meum, & álium Paráclitum dabit vobis, ut máneat vobíscum P. Usque in ætérnum. Allelúia. ℣. Dùm vénerit Paráclitus, quem ego mittam vobis à Patre, Spíritus veritàtis, ille testimónium perhibèbit de me : & vos testimónium perhibébitis, quia ab inítio mecum estis. P. Usque. ℣. Pater venit hora, ut clarífices Fílium tuum, & Fílius tuus claríficet te : quia quos dedísti mihi, volo ut ubi sum ego, & ipsi sint mecum: ut vídeant claritàtem meam, quam dedísti mihi : quia dilexísti me ante constitutiònem mundi. P. Usque.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antíphona. Paráclitus Spíritus, quem mittet Pater in nómine meo, ille vos docèbit ómnia, quæcúmque díxero vobis. P. Pacem meam do vobis, pacem meam commèndo vobis. ℣. Laudàte púeri Dóminum : laudàte nomen Dómini. P. Pacem. ℣. Glória, & honor. P. Pacem.

Orátio.

COnsolàre, Jesu, per donum Sancti Spíritùs destitùtas bonis stúdiis fidélium mentes ; ut affluéntium donòrum Spíritus ille Paráclitus, quem Patrem in tuó nómine missùrum esse testàtus es, nos erípiat ; qui tecum, & cum Patre indivísà potestàtis substántià regnat : ut ómnia nos, illo docénte, & pacem tuam sequàmur idónei, & afféctum tuum nunquam relinquàmus instrúcti. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 2. Dùm vénerit Paráclitus, ille testimónium perhibèbit de me : & vos testimónium perhibébitis, P. Quia ab inítio mecum estis. ℣. Deus deòrum Dóminus locùtus est : & vocàvit terram. A solis ortu usque ad occàsum : ex Sion spécies decòris ejus. P. Quia. ℣. Glória, & honor. P. Quia.

Dóminus sit. ℟. Et.

Lauda. Spíritus est Deus : & eos, qui adórant eum, in spíritu & veritàte P. Adoràre opórtet. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Magnus Dóminus noster, & magna virtus ejus: & sapiéntiæ ejus non est númerus. P. Adoràre. ℣. Glória, & honor. P. Adoràre.

Hymnus.

SAcràte veni Spíritus,
Ore Patris Paráclite:
Pollícitus, qui jam dudùm,
Joèle vate, éditus:
Tempóribus novíssimis
Impléndа, inquit, víscera:
Deo cunctòrum plácida
Vaticinàre insígnia.
Quem Deus noster hac die
Perfùsum effùdit Discípulis;
Ascéndens, ut promíserat,
Morte derelíctà, ad sedem;
Quos videns cæca, & ínvida
Judæa plebs, sic fatétur:
Plenósque musto clámitant,
Dùm non credunt magnália.
Quos Petrus constans árguit:
Non, ut putàtis, vino sunt
Repléti, sed Spíritu,
De quo Prophèta lóquitur.
Post hæc recépto plúrimi
Verbo, rimántes córdibus,
Auctàque plenitúdine,
Christi jungúntur ágmini.
Mystérium abscónditum,
Quondàm quod erat Israëli,
Nunc revelàtum cánitur,
Osténsum in Apóstolis.
Hic dies quinquagésimus,
Qui jubilæus tráditur:
Solémne nobis gáudium,
Remissiònis próprium.
Hymnum dicàmus & Patri,
Hymnum dicàmus Fílio,

Si-

Digitized by Google

Simùl cum Sancto Spíritu,
Inténtâ voce, & péctore. Amen.

Supplicátio.

DEi Patris Omnipoténtis misericórdiam súpplices implorêmus; ut nos grátiâ Christi sui, Dómini nostri, & virtûte Spíritûs Sancti propítius justificàre dignêtur. ℟. Præsta Ætérne, Omnípotens Deus. Kyrie eléïson. ℟. Christe eléïson. Kyrie eléïson.

Capítula.

FIat super nos, Dómine, misericórdia tua, & fulgor Spíritûs tui interióra nostra inrádiet: ut ipse accéndat frígidos, & inlústret obscúros, qui tecum semper pérmanet præclârus, & gloriôsus.

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 10.

Benedíctio.

SPíritus Paráclitus, qui olim in Discípulos manifésto ignis est declarâtus in múnere, ignis sui calôre à cunctis vos peccátis emáculet; ℟. Amen. Et qui mœstificátis eôrum córdibus clemens Consolâtor occúrrit, magnâ vos sui ínstruat gratiâ sacraménti; ℟. Amen. Quique tunc Apóstolos dócuit veritâtem, vos & nunc enútriat fide, & pòst ætérnam perdûcat ad réquiem. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Lauda. Effúndam de Spíritu meo super omnem carnem Allelúia: P. Et prophetábunt filii vestri. Allelúia, allelúia. ℣. Emítte Spíritum tuum, & creabúntur: & renovàbis fáciem terræ. P. Et prophetábunt. ℣. Glória, & honor. P. Et.

Orátio.

O Spíritus Sancte, qui à Patre Filiôque procèdis, doce nos fácere veritâtem: ut, qui de Patre Filiôque accepísti processiônem, invisíbili nos his, à quibus tam ineffabíliter procèdis, adsócies charitâte. ℟. Amen. Per misericórdiam.

In nómine Dómini.

IN DIEM SANCTUM PENTECOSTEN.

Ad Matutînum.

Hymnus. Ætérne rerum Cónditor. Quære f. 3.

Orátio.

ÆTérnum te, Dómine, rerúmque ómnium Conditôrem, cunctórum vox canit fidélium; qui & certos témporum límites figis, & metas, quibus nox secernâtur & dies, ætérnâ lege constítuis: abyssus étenim sapiéntiæ tuæ, ut mortálium adlevàret fastídium, áliud labóri concéssit, áliud quiéti servâvit. Præsta ergo, Omnípotens Deus, ut mens ægra sopôre turbâta, dùm gallo canénte admonêtur, alácritèr currens ad spem rédeat lucis, & primítias divíni labôris in tuis semper impéndat officiis. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Super psalmum, Antíphona. Ego dormívi, & resurréxi: quóniam Dóminus suscitàvit me. Psalmus 3.

Antíphona. Redde mihi lætítiam salutàris tui: & spíritu principáli confirma me Dómine. Psalmus 50.

Antíphona. Misit de cœlo, & liberàvit me: dedit in obpróbrium conculcántes me. Psalmus 56.

Orátio.

SPíritus Sancte, qui ex Patre Filiôque procèdis, locuplèta nos dono tuo benedictiònis: quátenùs spíritu principáli confirmáti, cœlésti emissiòne mereàmur quotídiè liberári. Sit ergo super nos benedíctio tua, eáque nos semper confirma per ineffábilem poténtiam Trinitàtis; ut inhábitet in nobis Spíritus Sanctus, ínnovet Spíritus rectus, confirmet Spíritus principàlis, atque unius testimónii sit virtûtis: ut confirmátos nos per Patrem, & innovátos per Fílium, custodítos nos esse gaudeâmus per Spíritum Sanctum. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 1. Dóminus locûtus est discípulis suis: Accípite Spíritum Sanctum. P. In nómine meo dæmónia ejícite: & super infirmos impóníte manus vestras, & bene habébunt. ℣. Deus deôrum Dóminus locûtus est: & vocâvit terram. A solis ortu usque ad occâsum: ex Sion spécies decôris ejus. P. In. ℣. Glória. P. In.

Orátio.

DEus, qui in virtûte Spíritûs Sancti, & dæmónia éjici, & infirmos posse sanári in tuo nómine docuísti: da nobis, ita repléri hujus Sancti Spíritûs dono, ut ab omnímodo dæmoniòrum mereâmur éripi tentaménto: quátenùs per eum à nostris infirmitátibus releváti, benè per illum possímus habêre, cùm pro nostris opéribus bonum perénne percepérimus in múnere. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 2. Omnium rerum Creâtor & Dóminus dócuit sapiéntiam P. Sanctus Spíritus, únicus, simplex, multímodus, subtílis, incoinquinâtus, suâvis, & charus. ℣. Magnus Dóminus noster; & magna virtus ejus: & sapiéntiæ ejus non est númerus. P. Sanctus

Spí-

Spíritus. ℣. Glória, & honor. ℟. Sanctus Spíritus.

Orátio.

OMnium rerum Creâtor & Dóminus dócuit sapiéntiam, in qua est Sanctus Spíritus, únicus, simplex, multímodus, subtilis: ut unus Pater, unus Filius, unus Spíritus Sanctus, non pluralitâte Deitâtis osténsi, sed unitâte virtûtis innéxi: & uniône persónæ cáreant, & unitâte natúræ permáneant: nec sit illic áliquid divérsum, ubi in síngulis résonat unum: Hac ígitur te, Sancta Trínitas, fidei cognitiône credéntes, póscimus & rogâmus, ut manifestatiône Spíritûs tui ita cor nostrum inrádies, ut & carnis ópera declinèmus, & perfectiònem sanctitâtis omnímodæ consectèmus. ℟. Amen. Per.

Antíphona 3. Locútus est Dóminus Discípulis suis: Accípite Spíritum Sanctum: quorum remiséritis peccáta, remittúntur eis: & quorum renuéritis, deténta erunt. ℟. Pacem meam do vobis, pacem meam comméndo vobis. ℣. Qui emíttit elóquium suum terræ: velócitèr curritsermo ejus. ℟. Pacem. ℣. Glória. ℟. Pacem.

Orátio.

CHriste, Dei Fílius, qui per Spíritum Sanctum dimítti intrà Ecclésiam peccâta tibi confiténtibus promisísti, cùm ligándi & solvéndi potestâtem tuis, Magíster bone, contulísti Discípulis; da nobis, hujus dono copiósiùs affluére, quò igne ejus, & condénsa in nobis exurántur facínora, & pacis tuæ donéntur cómmoda manifésta. ℟. Amen. Per misericórdiam.

℟. Ecce véniet Spíritus veritâtis, qui docêbit vos omnem veritâtem: Non enim loquêtur à semetípso: sed quæcúmque áudiet, loquêtur, ℟. Et quæ ventûra sunt annuntiábit vobis. ℣. Spíritus veritâtis, quem mittet Pater de cœlo, ille vos docêbit omnem viam justítiæ. ℟. Et quæ ventûra. ℣. Glória, &. ℟. Et quæ.

Orátio. O Spíritus Sancte. fol. 420.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Propter timôrem tuum Dómine, in útero accépimus, & parturívimus Spíritum salûtis, quem fecísti super terram.

Cánticum. De nocte vígilat spíritus meus. folio 64.

Orátio.

POne, Dómine, Spíritum tuum in nos; ut parturiâmus spíritum salûtis, quem fecísti super terram: ut, ipso nobíscum in ætérnum manénte, nullis pœnis cruciêmur in futúro exámine. ℟. Amen. Per.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Tibi soli Deo honor, & glória, virtus, & potéstas in sæcula sæculórum.

Cánticum. Benedíctus es Dómine Deus patrum. fol. 6.

Sono. Effúndam, dicit Dóminus, de Spíritu meo ℟. Super omnem carnem: Allelúia. ℣. Prophetábunt filii vestri, & filiæ. Et omnis qui invocáverit Dóminum, salvábitur. ℟. Super omnem.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Allelúia. Laudâte Dóminum de cœlis Allelúia: laudâte eum in excélsis. Allelúia, allelúia. ℣. Laudâte eum omnes Angeli ejus: laudâte eum omnes virtútes ejus. Allelúia, allelúia, allelúia. Psalmus 148.

Léctio libri Joëlis Prophétæ. *Capítulo 2.* ℟. Deo grátias.

HÆc dicit Dóminus: Noli timêre terra, exsúlta & lætâre: quóniam magnificâvit Dóminus ut fáceret. Nolîte timêre animália regiònis: quia germinavérunt speciósa desérti, quia lignum áttulit fructum suum, & ficus & vinea dedérunt virtûtem suam. Et filiæ Sion exsultâte, & lætámini in Dómino Deo vestro: quia dedit vobis doctôrem justítiæ, & descéndere fáciet ad vos imbrem matutinum & serótinum, in princípio. Et implebúntur áreæ vestræ fruménto, & redundábunt torculária vino & óleo. Et comedètis vescéntes, & saturabímini: & laudábitis nomen Dei nostri, qui fecit vobíscum mirabília: & non confundètur pópulus meus in ætérnum. Et sciètis quia ego in médio Israëlis solus. Noli timêre; sed exsúlta & lætâre, cum magnificâvit Dóminus, ut fáceret: & ego Dóminus Deus vester, & non est álius: & non confundètur pópulus meus in ætérnum. Et erit post hæc: Effúndam Spíritum meum super terram: & prophetábunt filii vestri, & filiæ vestræ: senes vestri sómnia somniábunt, & júvenes vestri visiónes vidèbunt. Sed & super servos meos & ancíllas meas in dièbus illis effúndam Spíritum meum. Et dabo prodígia in cœlo sursùm, & signa in terra deórsùm, sánguinem, & ignem, & vapòrem fumi. Sol vertètur in ténebras, & luna in sánguinem: ántequàm véniat dies Dómini magnus & terríbilis. Et omnis qui invocáverit nomen Dómini salvus erit. ℟. Amen.

Hym-

Digitized by Google

Hymnus.

BEàta nobis gáudia
Anni redúxit órbita,
Cùm Spíritus Paráclytus
Effúlſit in Diſcípulos.
Ignis, vibránte lúmine,
Linguæ figûram détulit;
Verbis ut eſſent próflui,
Et charitàte férvidi.
Linguis loquúntur ómnium:
Turbæ pavent Gentílium:
Muſto madère députant,
Quos Spíritus repléverat.
Patràta ſunt hæc myſticè,
Paſchæ peracto témpore;
Sacro diérum número,
Quo lege fit remíſſio.
Te nunc Deus piíſſime,
Vultu precâmur cérnui,
Inlápſa nobis cœlitùs
Largìre dona Spíritûs.
Dudùm ſacràta péctora
Tuà repléſti grátiâ;
Dimítte nunc peccámina,
Et da quièta témpora.
Anni peráctis ménſibus,
Tanta recúrrunt gáudia;
Votíſque dudùm crédulis
Optâtus ádvenit dies;
In quo Spíritus Dómini
Terram replèvit gáudiis:
Cœléſtis advéntûs ſui
Mundo decúrrunt lúmina.
Quod eſt probâtum téſtibus;
Apoſtolòrum vócibus;
Cùm ſint divérſis óribus
Vanis locúti géntibus.
Tanto redémpti múnere,
Patris, & Nati Spíritui
Juges agâmus grátias,
Deo perénni in ſæcula.
Glória tibi Trínitas
Æquàlis una Déitas,
Et ante cuncta ſæcula,
Et nunc, & in perpétuum. Amen.

Supplicátio. Orémus Dei Patris. Quære folio 417.

Capítula.

DOmine Jeſu Chriſte, infúnde Spíritum Sanctum promíſſum Patris in nos, qui vivíficet, & dóceat nos plenitúdinem veritàtis in myſtério beátæ & indivíduæ Trinitàtis: ut in ejus dono ſit perféctio noſtræ ſalùtis, in quo omnis conſiſtit ſumma virtùtis.

Pater noſter. Liberáti à malo. fol. 2.
Lauda. Effúndam de Spíritu meo.
Benedíctio. Spíritus Paráclytus. fol. 420.
In nómine Dómini.

Exeúnte Véſperâ in diem Sanctum Pentecóſten.

Lauda. Quóniam apud te eſt fons vitæ.
Sono. Si dilígitis me, mandàta mea. fol. 419.
Antíphona. Spíritus veritàtis, quem mittet Pater de cœlo, P. Ille vos docèbit omnem viam juſtítiæ. ℣. Verbo Dómini cœli firmàti ſunt: ſpíritu oris ejus omnis virtus eórum. P. Illc. ℣. Glória. P. Ille.
Dóminus ſit. ℟. Et cum.
Lauda 1. Dùm compleréntur dies Pentecóſtes, erant omnes Apóſtoli ſimul in unum: P. Et factus eſt de cœlo ſonus, tamquam Spíritûs vàlidi adveniéntis. Allelúia. ℣. Sit glória Dómini in ſæculum ſæculi: lætábitur Dóminus in opéribus ſuis. P. Et factus. ℣. Glória. P. Et factus.
Dóminus ſit. ℟. Et cum.
Lauda 2. Allelúia. Repléti ſunt omnes Spíritu Sancto, & cœpérunt loqui váriis linguis, ſicut Spíritus dabat pronuntiàre eis. Allelúia. ℣. Beàta gens, cujus Dóminus, Deus ejus; pópulus, quem elègit Dóminus in hereditàtem ſibi. P. Et cœpérunt. ℣. Glória. P. Et.
Dóminus. ℟. Et cum.
Lauda 3. Spíritum tuum dediſti eis, Dómine, qui docèret eos: & Manna non priváſti ab ore eórum. P. Et aquam dediſti eis in ſiti. Allelúia. ℣. Dómine virtûtum convérte nos: & oſténde fáciem tuam, & ſalvi érimus. P. Et aquam. ℣. Glória. P. Et aquam.
Hymnus. Beàta nobis gáudia. ùt ſuprà.

Capítula.

SPíritus Sanctus, Dómine, dedûcat nos in viam rectam: ut in nobis malítia non ſúperet; & in cunctis Divinitàte redúndet.

Pater noſter. Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

SPíritus Dei bonus dedûcat vos in viam rectam, & à lapſu peccáminum itínera veſtra disjúngat; ℟. Amen. Sitque dux itíneris veſtri, qui olim in Diſcípulos appáruit maniféſtus: ℟. Amen. Ut eòdem repléti, & mare hujus ſæculi tranſeàtis inlæſi, & ætérno mereámini de múnere conſolári. ℟. Amen. Per miſericórdiam.
Lauda. Effúndam de Spíritu meo.
Orátio. O Spíritus Sancte. fol. 420.

IN

IN PRIMO DOMINICO
POST SANCTUM PENTECOSTEN
IN DIE SANCTISSIMÆ TRINITATIS.
Ad Vésperum.

Lauda. Apud te est, Dómine, P. Fons vitæ: & in lúmine vidébimus lumen. ℣. Fílii hóminum, in protectióne alárum tuárum sperábunt: Et inebriabúntur ab ubertáte domûs tuæ: & torrénte voluntàtis tuæ potum dabis eis Dómine. P. Fons vitæ.

Orátio.

DOmine, apud quem est fons vitæ, & in cujus lúmine aspícimus lumen; énutri in nos tuæ sciéntiæ splendórem: ut sitiéntibus nobis vitálem impértias potum; & caligántibus animábus supérno lúmine restítuas intelléctum. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Sono. Qui exténdit cœlos sicut pellem: qui tegit aquis superióra ejus. P. Qui facit Angelos suos, spíritus; & minístros suos, ignem uréntem. Allelúia. ℣. Qui fundàvit terram super stabilitàtem ejus: non inclinábitur in sæculum sæculi. P. Qui facit.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antíphona. Allelúia, Filii Sion, exsultàte & lætámini in Deo vestro: P. Quia dedit vobis doctórem justítiæ, & effûdit de Spíritu suo super omnem carnem. ℣. Exsultàte Deo adjutóri nostro: jubilàte Deo Jacob. P. Quia dedit. ℣. Glória. P. Quia. Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Allelúia. Mundàvit nos Dóminus ab ómnibus malis: & dedit nobis cor novum, & spíritum rectum: P. Et áuferet cor lapídeum de carne nostra; ut in viis ejus ambulémus. Allelúia. ℣. Magnus Dóminus noster, & magna virtus ejus: & sapiéntiæ ejus non est númerus. P. Et áuferet. ℣. Glória, &. P. Et áuferet.

Hymnus. O lux Beàta Trínitas. fol. 113.

Supplicátio.

ORèmus imménsam, & ineffábilem Trinitátem Patris, & Fílii, & Spíritùs sancti: ut vitam nostram in bonis opéribus dírigat, & post hujus sæculi tránsitum, ætérnam réquiem cum justis concèdat.

℟. Præsta Ætérne Omnípotens Deus.

Kyrie eléïson. ℟. Christe eléïson, Kyrie eléïson.

Capítula.

DEus Spíritus Sancte, à quo creàta sunt ómnia, & restauràta sunt univérsa: qui in princípio, id est, in Fílio tuo Dómino nostro Jesu Christo, cœlum terrámque fecísti: da nobis, ut Spíritus ille tuus, qui est bonus in ómnibus, in córdibus nostris infundátur: qui ergo mirabíliter dona gratiárum partiris in síngulis, singuláriter te manifestum osténde in remitténdis iniquitátibus nostris.

Pater noster. Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

SPíritus Sanctus, qui repénti sónitu de cœlo ígneis super Discípulos appáruit linguis, plenitúdinem in vobis operètur suæ sanctificatiònis; ℟. Amen. Et quo docénte, Discípuli sunt prælocúti magnália, eòdem vos inspiránte, confiteámini peccáta vestra, ad consequéndam misericórdiam suam: ℟. Amen. Ut per quem illi éloqui ómnium linguis edócti sunt, per eum sit vobis remíssio ómnium peccatórum. ℟. Amen. Per.

Lauda. Verbo Dómini cœli firmáti sunt Allelúia: P. Spíritu oris ejus omnis virtus eòrum. Allelúia. Tímeat Dóminum omnis terra. Allelúia. ℣. Quia ipse dixit, & facta sunt: ipse mandàvit, & creàta sunt. P. Spíritu. ℣. Glória. P. Spíritu.

Orátio.

DEus Pater Omnípotens, qui in princípio, id est, in Fílio tuo Jesu Christo Dómino nostro, cœlum, terrámque fecísti; da nobis, ut Spíritus ille tuus, qui super aquas, id est, super cor nostrum tenebròsum ac flúidum fertur, fructus tibi in nobis beneplácitos operètur: ut in córpore nostro copiòsa virtùtum exundatiòne sanctíficans, indesinénti nos igne amòris tui accéndat. ℟. Amen. Per.

Ad Matutínum.

Hymnus. Ætérne rerum.

Orátio. Ætérnum te auctòrem. fol. 3.

Antíphona. Dómine, quid multiplicáti sunt qui tríbulant me? Tu autem Dómine suscéptor meus es. Psalmus 3.

Antíphona. Lava me ab injustítia mea: & à peccáto meo munda me Dómine. Psalmus 50.

Antíphona. In te confídit ánima mea: líbera me Dómine. Psalmus 56.

Orátio. Dómine Jesu Christe, qui credéntes in te. fol. 3.

Antíphona r. Verbo Dómini cœli firmáti sunt: P. Et spíritu oris ejus, omnis ornàtus eòrum. ℣. Díligit misericórdiam, & judícium: misericórdiâ Dómini plena est terra. P.

P. Et spíritu. ℣. Glória, &. P. Et spíritu.

Orátio.

TUo Dómine Verbo cœli sunt facti, & Spíritu ornáti; quia apud beàtam Trinitàtem nihil discrètum in ópere, nihil reperìtur sequestràtum in múnere; quandò ea, quæ Pater facit & Fílius, ea étiam indivìsè operàtur & Spíritus Sanctus: Cœléstis ergo fábrica Patris Verbo consèritur, & ornàtus Spíritu oris perfícitur: tríbue proíndè nobis, ut ópera tua cognoscàmus in fide; dùm te Dóminum Trinitàtis essentiàlem crédimus, & æquàlem. ℟. Amen. Per.

Antíphona 2. Spíritus meus erit in médio vestri; P. Quia ego commovèbo cœlum, & terram: & implèbo domum istam glóriâ, dicit Dóminus. ℣. Omnes gentes pláudite mánibus: jubilàte Deo in voce exsultatiònis. P. Quia. ℣. Glória. P. Quia.

Orátio.

DOmine Deus, súscita in nobis Spíritum tuum Sanctum, quo tua fœcundètur Ecclésia: ut Spíritûs dona idem Spíritus in médio nostri pósitus dóceat, replens domum tuam inenarrábili glóriâ: quálitèr in loco isto & ubértas pacis redúndet, & abundántia gratiàrum exúberet. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 3. Spíritus Dómini replèvit orbem terràrum: P. Et hoc, quod cóntinet ómnia, sciéntiam habet sensûs. Creàvit enim, ut essent ómnia. ℣. Excélsus super omnes gentes Dóminus, & supra cœlos glória ejus. P. Et hoc. ℣. Glória, & honor. P. Et hoc.

Orátio.

POne, Dómine, Spíritum tuum in médio nostrì, qui mundis nos aquis pœniténtiæ lavans, præparet nos tibi semper in hóstiam vivam: quò nec libido templum cordis nostri contáminet, nec flamma ignis ætérni terram nostri córporis pœnáliter in quocúmque contrístet. ℟. Amen. Per misericórdiam.

℟. Facta est super me manus Dómini: & vidi, & ecce Spíritus fulgens veniébat ab Oriénte, & nubes magnæ erant in eo; P. Et ignis in médio ejus. ℣. Quocúmque ibat Spíritus, páriter elevabántur & rotæ, sequéntes eum: Spíritus enim vitæ erat in rotis. P. Et ignis. ℣. Glória, & honor. P. Et ignis.

Orátio. Deus Pater Omnípotens. Requìre retrò in Vésperis præcedéntibus.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. De nocte vígilat Spíritus meus. Cánticum. De nocte vígilat. fol. 64.
Orátio. De nocte vigilántem. fol. 124.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Tibi soli Deo honor, & glória, & virtus, & potéstas in sæcula sæculórum.
Cánticum. Benedíctus es Dómine. fol. 6.
Sono. Qui exténdit cœlos sicut pellem. folio 423.
Lauda. Laudàte Dóminum de cœlis Allelúia: laudàte eum in excélsis Allelúia, allelúia. Psalmus 148.
Léctio libri Sapiéntiæ Salomònis. *Cap.* 1.
℟. Deo grátias.

DIlígite justítiam, qui judicàtis terram. Sentite de Dómino in bonitàte, & in simplicitàte cordis quærite illum: quóniam invenitur ab his, qui non tentant illum: appàret autem eis, qui fidem habent in illum: pervérsæ enim cogitatiónes séparant à Deo: probàta autem virtus córripit insipiéntes: quóniam in malévolam ánimam non intràbit sapiéntia, nec habitàbit in córpore súbdito peccátis. Sanctus enim Spíritus disciplínæ effúgiet fictum, & avértit se à cogitatiónibus, quæ sunt sinè intelléctu, & corripiétur superveniénte iniquitàte. Benígnus est enim Spíritus sapiéntiæ, & non liberàbit maledíctum à lábiis: quóniam renis illius testis est Deus, & cordis ejus scrutàtor est verus, & linguæ ejus adjùtor. Quóniam Spíritus Dómini replèvit orbem terràrum. ℟. Amen.

Hymnus. Splendor Patérnæ glóriæ. folio 67.
Supplicátio. Orèmus imménsam.
Capítula. Deus Spíritus Sancte.
Lauda. Verbo Dómini cœli.
Benedíctio. Spíritus Sanctus, qui repénti sónitu. Require fol. 423.

In nómine Dómini nostri Jesu Christi.

Exeúnte Vésperâ.

Lauda. Apud te est Dómine.
& Orátio. Dómine apud quem. Quære f. 423.
Sono. Qui exténdit cœlos sicut pellem, ut suprà.
Antíphona. Verbo Dómini cœli firmáti sunt: spíritu oris ejus omnis virtus eórum. ℣. Bénedic ánima mea Dóminum in omni témpore: semper laus ejus in ore meo.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda 1. Allelúia. Spíritus tuus bonus Deus de-

dedúcat nos in viam rectam. Allelúia. ℣. Quóniam magnus Dóminus, & laudábilis nimis: terríbilis ſuper omnes Deos. P. Dedúcat nos. ℣. Glória, & honor Patri. P. Dedúcat nos. Dóminus ſit ſemper. ℟. Et cum.

Lauda 2. Bénedic ánima mea Dóminum. Allelúia: Qui ponit nubem aſcénſum ſuum. Allelúia. P. Qui facit Angelos ſuos, Allelúia ſpíritus; & miniſtros ſuos, ignem uréntem. Allelúia. ℣. Qui fundávit terram ſuper ſtabilitátem ſuam: & non inclinábitur in ſæculum ſæculi. P. Qui facit. ℣. Glória, & honor. P. Qui facit Angelos.

Hymnus. Altíſſimi Verbum Patris. Quære folio 94.

Supplicátio. Orêmus imménſam, & ineffábilem, &c. Requíre fol. 423.

Capítula.

INclinêmus Deo, fratres chariſſimi, corda cum láchrymis: & confiténtes peccáta noſtra clementiſſimo Conditóri, jugi obſecratióne clamêmus è terris:

Pater noſter. Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

BEnedícat vobis Omnípotens Dóminus, qui nos dignátus eſt plaſmáre de níhilo. ℟. Amen. Ipſe ſanet languóres noſtros, qui noſter eſt ſolus Dóminus, & Redémptor: ℟. Amen. Atque ipſi ſemper ſit cura de vobis, in quo omnis eſt plenitúdo noſtræ ſalútis. ℟. Amen. Per miſericórdiam, &c.

Lauda. Verbo Dómini cœli.

Orátio. Deus Pater Omnípotens, qui &c. Requíre fol. 423.

IN SECUNDO DOMINICO POST SANCTUM PENTECOSTEN.

Ad Véſperum.

Lauda. In nóctibus extóllite manus veſtras in ſancta, P. Et benedícite Dóminum. ℣. Qui ſtatis in domo Dómini, in átriis domûs Dei noſtri. P. Et benedícite Dóminum.

Dóminus ſit. ℟. Et cum.

Sono. Deus in te ſperávi: Dómine, non. Requíre fol. 112.

Antíphona. Dóminus dat ſapiéntiam; P. Et ex ore ejus ſciéntia, & prudéntia procêdet. ℣. Magnus Dóminus & laudábilis nimis: & magnitúdinis ejus non eſt finis. P. Et ex ore. ℣. Glória, & honor. P. Et ex ore.

Dóminus ſit. ℟. Et cum.

Antíphona. Dilígite juſtítiam, qui judicâtis terram. Sentíte de Dómino in bonitâte, P. Et in ſimplicitâte cordis quærite illum. ℣. Audíte hæc omnes gentes: áuribus percípite, qui habitâtis orbem. P. Et in. ℣. Glória, & honor. P. Et in.

Dóminus ſit. ℟. Et cum.

Antíphona. Meum eſt conſílium, & æquitas, mea eſt prudéntia, & mea eſt fortitúdo. P. Per me príncipes, & reges ímperant, & poténtes decérnunt juſtítiam. ℣. Audi pópulus meus, & teſtificâbor tibi: Iſraël, ſi me audíeris. P. Per me. ℣. Glória. P. Per me.

Dóminus ſit. ℟. Et cum.

Lauda. Hæreditâte adquiſívi teſtimónia tua in ætérnum: Allelúia. P. Quia exſultátio cordis mei es tu. Allelúia, allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Inclína cor meum ad faciéndas juſtificatiónes tuas in ætérnum, propter retributiónem. P. Quia exſultátio. ℣. Glória, & honor. P. Quia.

Hymnus. O lux beâta Trínitas. Quære f. 113.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem. fol. 66.

Capítula.

TRanſácto diéi currículo, noctíſque appropinquánte ſpátio, tibi, Dómine, lúminis incénſum offérimus veſpertînum, ſupplicitèr poſtulántes magnificéntiam tuam: & quod in nobis offuſcâtur calígine peccatórum, tui lúminis incenſióne clarífica; & pectus noſtrum, quod inimícus offúſcat, tu Dómine, ſólitâ pietâte inlúſtra. Et ſi óculis corpóreis in nocte dormímus, præſta Omnípotens Deus; ut in te mentis áciem dirigâmus, terminóque noctis impléto, reparátâ luce ad oratiónem ſurgéntes, in laudem glóriæ tuæ moménta futúri diéi expectêmus.

Pater noſter. Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

BEnedícat vos Dóminus Jeſus Chriſtus, Dei Fílius, rex ætérnus, & miſereátur vobis. ℟. Amen. Mittat vobis Dóminus Angelum ſuum Sanctum Michaêlem príncipem, qui cuſtódiat corda, & córpora veſtra. ℟. Amen. Máneat pax Dómini noſtri Jeſu Chriſti vobíſcum, ut in lúmine pacis ambulètis, & in número Sanctórum computáti ſitis. ℟. Amen. Per miſericórdiam ipſius.

Lauda. Bonum mihi eſt Allelúia P. Lex oris tui. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Bonitâtem feciſti cum ſervo tuo Dómine, ſecúndùm verbum tuum. P. Lex. ℣. Glória, & honor. P. Lex.

Orátio.

DOmine ante te omne deſidérium noſtrum; & gémitus noſter non eſt ab-

scónditus à te : præsta ergo, quæ desiderâmus ; & parce, quæ géssimus : simúlque & fructum nostris tribue desidériis ; & véniam concède peccátis. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Ad Matutinum.

Hymnus. Ætérne rerum Cónditor. fol. 3.

Orátio.

OMnípotens, ætérne, miséricors Deus, qui témporum das témpora ; qui síngulis tempóribus das grátiam, quâ administréntur : te veniénte, prolíxitas tenebrârum exæstuat ; gallo nos consolàris canénte : ut, dùm præco diéi sonat, diúrni óperis meditátio revivíscat. Réspice ergo nos júgitèr, & instíga, ne profúndæ noctis erróre persuássi, diéi obliviscàmur perénnis ; sed labéntes in ténebris érige, & vidéndo nos córrige : ut cum Petro resipiscàmus erràta, & páribus láchrymis crímina defleàmus commíssa. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona. Vocem meam precor, de monte sancto tuo exáudi me. Psalmus 3.

Antíphona. Tibi soli peccávi, Dómine; malum coram te fecit ánima mea. Psalmus 50.

Antíphona. Deus, sub umbra alàrum tuàrum prótege nos. Psalmus 56.

Orátio.

DIscute à nobis, Unigénite ingéniti Patris, somnum córporis ; & clemens placàtus nostris parce piáculis : ut in te redemptòrum cópia piis frequentétur vigíliis; tuísque digna habeàtur obtútibus sacris : & quod nunc insérere nítitur nobis ignóbilis carnis fragílitas, Divinitàtis tuæ dono surgat in glória. Tu ergo Dómine cunctis in te confidéntibus lumen largum impénde ; & ad supérnam pátriam, alàrum tuàrum obumbratiòne nos áttrahe. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam Deus, &c.

Antíphona 1. In te, Dómine, omne desidérium nostrum: P. Et gémitus noster non est abscónditus à te. Cor enim nostrum conturbàtum est in nobis: ℣. Propteréà non timébimus dùm conturbábitur terra, & transferéntur montes in cor maris. P. Et gémitus. ℣. Glória, & honor. P. Et gémitus.

Orátio. Dómine ante te omne desidérium. Require in Vésperis præcedéntibus.

Antíphona 2. Humiliàta est in púlvere ánima nostra : adhæsit in terra venter noster. P. Exsúrge, quarè obdórmis Dómine? exsúrge, & ne repéllas nos in finem. ℣. Quarè fáciem tuam avértis, oblivísceris inópiæ nostræ, & tribulatiónis nostræ? P. Exsúrge. ℣. Glória, & honor Patri. P. Exsúrge, quare obdórmis.

Orátio.

EXsúrge, Dómine, ádjuva nos contra omnem malítiam persequéntium ; & líbera nos propter nomen tuum à contrarietàte spirítuum immundòrum : ut, qui nos in loco humiliásti afflictiònis, exáltes íterum in remuneratiòne virtùtis. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 3. Audi pópulus meus, & loquar: Israël, & testificàtor tibi : quóniam Deus Deus tuus ego sum. In tribulatiòne invocâsti me, P. Et liberávi te, & exaudívi te in abscóndito tempestàtis. ℣. Deus deórum Dóminus locùtus est : & vocàvit terram, à solis ortu usque ad occàsum: ex Sion spécies decòris ejus. P. Et liberávi te. ℣. Glória, & honor Patri. P. Et liberávi.

Orátio.

DOmine, qui manifèstus créderis in judício cum majestàte ventùrus ; misericórdiâ tuâ à peccàtis erípias ; ne nos justítia simul cum peccatóribus pértrahat. ℟. Amen. Per.

℟. Nos iniquè égimus, & ad iracúndiam te provocávimus, Dómine: proptéreà tu inexorábilis es. Scrutèmur corda nostra, & quærâmus, & revertàmur P. Ad te Dómine. ℣. Numquid in ætérnum oblivíscèris nostri? derelínques nos in longitúdinem diérum? Convérte nos, & convertàmur P. Ad te Dómine. ℣. Glória, & honor Patri. Reiterètur ℟. Nos iníquè.

Aliud Responsórium. Ne abstúleris Dómine misericórdiam tuam à nobis. P. Quia ecce facti sumus despécti, & inimíci, húmiles super terram propter peccàta nostra. ℣. Meménto Dómine quid factum sit nobis : áspice, & vide oppróbrium nostrum. P. Quia ecce. ℣. Glória, & honor. ℟. Ne abstúleris.

Aliud Responsórium. Propitiàre Dómine pópulo tuo, quia peccàvit tibi: P. Et omnes iniquitátes eòrum ne memíneris ; sed fac cum eis misericórdiam, & exáudi illos, pro quibus invocáveram te, Dómine. ℣. Convértere Dómine aliquántulùm, & delectàre super servos tuos. P. Et omnes. ℣. Glória, & honor. ℟. Propitiàre.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Dómine Deus noster, pósside nos:

Digitized by Google

nos: Dómine, præter te, álium non nóvimus, nomen tuum invocávimus.
Cánticum. De nocte vígilat. fol. 64.
Orátio. De nocte vigilántem. Quære fol. 124.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Est Deus in cœlo, cui nos servìmus, & potens est liberáre nos de malis noſtris, & de manu mortis erípere nos.
Cánticum. Benedíctus es Dómine. fol. 6.
Orátio. Dómine Deus Patrum.
Sono. Verba mea. Quære fol. 93.
Léctio libri Eccleſiástici. *Capítulo 7.*
℟. Deo grátias.

FIli, Non te pígeat viſitáre infírmum: ex his enim in dilectióne firmáveris. In ómnibus opéribus tuis memoráre novíſſima tua, & in ætérnùm non peccábis. Capít. 8. Non litíges cum hómine poténte, ne fortè íncidas in manus illius. Non conténdas cum hómine locuplète, ne fortè íncites tibi litem: multos pérdidit aurum atque argéntum, & uſquè cor regum exténdit & convértit. Non litíges cum hómine linguáto, ne malè de progénie tua loquàtur. Ne deſpícias hóminem averténtem ſe à peccáto, neque impróperes ei: meménto quóniam omnes ſumus in correptióne. Ne ſpernas hóminem in ſua ſenectúte: étenim hæc nobis ſeneſcunt. Noli de mórtuo gaudère: ſciens quóniam omnes moriémur, & in gáudium vólumus veníre. Ne deſpícias narratiónem preſbyterórum ſapiéntium; in verbis enim illórum converſàre: ab ipſis enim diſces doctrínam intelléctûs, & ſerváre mandáta ſinè queréla. ℟. Amen.
Hymnus. Splendor. fol. 67.
Supplicátio. Orémus Redemptórem, ùt ſuprà.

Capítula.

TE deprecámur, Dómine ſancte Pater, ætérne Deus, auctor lúminis ſempitérni, qui feciſti, ut oriréntur lumen indefíciens, & temporálem lucem occíduo fine clauſíſti; ut per ſucceſſiónem nox exclúderet diem, & dies revelàta noctem ſuá claritàte fugàret: te ítaquè opíficem ómnium deprecàmur Dóminum, ut terrèna operátio simùl ſuo auctóre defíciat.
Pater noſter. Liberáti à malo. fol. 2.
Lauda. Cantàte Dómino.
Orátio. Tibi Dómine. fol. 94.
Exeúnte Véſperà; ómnia dicántur, ut in exeúnte Véſperá de primo Domínico poſt Octávam Epiphaníæ, Quære fol. 94. Excépto

Capítula.

ADſiduis oratiónibus culpárum noſtrárum véniam deprecántes, infinitam Dei Patris Omnipoténtis miſericórdiam veſpertinam præpoſcàmus: & ut nos fidei amóre flammátos, charitàtis unitáte connéxos, Jeſus Chriſtus Dóminus noſter per ómnia cuſtodíre dignétur.
Pater noſter. Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

DEprecâmur, Omnípotens Pater, ut hos ſervos tuos propítiá majeſtáte cuſtódias; ℟. Amen. Accingántur virtútibus pacis, & frequentèntur munéribus pretióſis; ℟. Amen. Permáneant in certámine pertináces, & exiſtant in prælio dimicándo victóres. ℟. Amen. Per miſericórdiam.
Orátio. Dómine ante te, &c. fol. 425.

IN TERTIO DOMINICO POST SANCTUM PENTECOSTEN.

Ad Véſperum.

Lauda. Apud te eſt Dómine fons vitæ, &c.
Orátio. Dómine, apud quem eſt fons, &c. Require fol. 120.
Sono. Ténebræ non. Requíre fol. 120.
Antíphona. Thronus tuus Deus inæſtimábilis, & glória incomprehenſíbilis: cui adſtant omnes exércitus Angelórum cum tremóre: P. Cujus aspéctus areſácit abyſſum, & indignátio facit tabéſcere montes. ℣. Dómine Deus virtútum quis símilis tibi? potens es Dómine, & véritas tua in circúitu tuo. P. Cujus. ℣. Glória. P. Cujus.
Dóminus ſit. ℟. Et cum.
Antíphona. Laudábo Dóminum in cubíli meo: P. Die ac nocte tenébo eum; & non dimíttam illum. ℣. Exaltábo te Dómine Deus meus, & rex meus: & benedícam nomen tuum in ætérnum, & in ſæculum ſæculi. P. Die ac nocte. ℣. Glória. P. Die.
Dóminus ſit. ℟. Et cum.
Antíphona. Dómine Deus Patris noſtri Abraham, & Deus Iſaac, qui dixíſti, ut benefáceres nobis, P. Erue nos de manu iniquitàtis noſtræ. ℣. Convérte nos Deus noſter: & avérte iram tuam à nobis. P. Erue nos. ℣. Glória. P. Erue nos.
Dóminus ſit. ℟. Et cum.
Lauda. Juſtus es Dómine: Allelúia. P. Et rectum judícium tuum. Allelúia. ℣. In ætérnum Dómine pérmanet verbum tuum in

cœlo. Allelúia, allelúia. P. Et rectum. ℣. Glória, &c. P. Et rectum.
Hymnus. Invéntor rútilis. fol. 91.
Supplicátio. Orémus. fol. 66.

Capítula.

IMmolántes tibi, Dómine Deus noster, in die sanctæ solemnitàtis vespertinam hóstiam laudis orâmus; ut inclines misericórdiæ tuæ aurem ad vota pópuli supplicántis: Fiat in conspéctu tuo orátio súpplicum, suavitàtis incénsum; elevátio mánuum meàrum, sacrificium vespertinum. Proficiat hæc Dómine, fámulis tuis ad firmam protectiònem: ut omni horà, omnique témpore nos per munus misericórdiæ tuæ & in diúrnis áctibus prótegas; & in noctúrno sopòre custódias.

Pater noster. Liberáti à malo, &c. Require fol. 2.

Benedíctio.

BEnedictiònum suárum super vos piíssimus Dóminus imbrem benígnus infúndat. ℟. Amen. Angélicà vos custódià prótegat; antíquum hostem à córdibus vestris expéllat: ℟. Amen. Ut cíngulo castitàtis adstríctos, nulla vos ludificatiònis suæ arte cállidus detérreat inimicus. ℟. Amen. Per.
Lauda. Princípium verbòrum tuòrum véritas. Allelúia. P. In ætérnum pérmanent ómnia judícia justítiæ tuæ. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Lucérna pédibus meis verbum tuum Dómine, & lumen sémitis meis. P. In ætérnum. ℣. Glória. P. In.

Orátio.

DEus suàvis ac mitis, multúmque invocántibus te miséricors, oratiònem nostram áuribus pércipe; ac de multitúdine misericórdiæ tuæ nostra erràta rémove: & ne humi proni reptèmus, ad te vidéndum nos eréptos státue. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Ad Matutinum.

Hymnus. Ætérne rerum Cónditor. Quære folio 3.

Orátio.

DEus, qui próvidà majestàte creatúræ totius gubernatiònem impéndis, & diúrnis curis quiètem noctúrnam oppónis: tu véniens prolixitàtem tenebràrum exæstua, & gallo, nos consolàre, canénte: ut dum præco diéi sonat, diúrni óperis meditátio revivíscat. Réspice nos júgiter cleménti intúitu, & instíga, ne profúndæ noctis erròre persuássi, diéi obliviscàmur perénnis; sed labéntes in ténebris érige, & vidéndo nos córrige: ut cum Petro resipiscàmus errâta, & páribus láchrymis defleàmus commíssa. ℟. Amen. Per misericórdiam.
Antíphona. Deus salus ómnium tu es: véniat super pópulum tuum & benedíctio tua. Psalmus 3.
Antíphona. Deus veritàtem díligis: incérta & occúlta sapiéntiæ manifestásti mihi. Psalmus 50.
Antíphona. Clamàbo ad Deum altíssimum: Deum conditórem ómnium qui benefécit mihi. Psalmus 56.

Orátio.

MUlti dicunt ánimæ nostræ, in te Dómine non esse salùtem: quos tuâ Deus fortitúdine cóntere; tuàque virtùte hóstium míllia ad níhilum rédige: atque nos ab injustítiæ sórdibus lava; & à peccatòrum nostròrum facínore munda: ut parátum sit cor nostrum tuæ resurrectiònis cánere psalmum; & inlæsum persólvere votum ad officium matutinum. ℟. Amen. Per misericórdiam.
Antíphona 1. Audi Dómine deprecatiònem pópuli; P. Et cunctòrum preces orántium in isto loco Deus de cœlo exáudi. ℣. Quia tu Dómine suàvis ac mitis es; & multùm miséricors invocántibus te. P. Et cunctòrum. ℣. Glória. P. Et cunctòrum.
Orátio. Deus suàvis ac mitis. Require in Vésperis præcedéntibus.
Antíphona 2. Tu nobis es, Dómine, refúgium à pressúra, quæ circúmdedit nos. P. Multa sunt enim flagélla peccatòrum nostròrum. ℣. Pro hac oràbit ad te omnis sanctus, in témpore opportúno. P. Multa sunt. ℣. Glória, &c. P. Multa sunt.

Orátio.

DA nobis Dómine peccatòrum remissiònem, qui purgátis præstas beatitúdinem: esto refúgium à pressúra damnatiònis, qui indúltor es libertàtis: & quia multa flagélla peccatòrum in nobis plagâ inruénte sentimus, in te confidéndo circúmdari nos tuâ misericórdià sentiàmus. ℟. Amen. Per.
Antíphona 3. Miserère nobis Dómine, miserère: P. Quia multùm repléti sumus contémptu. ℣. Ad te levávi óculos meos, qui hábitas in cœlis. P. Quia. ℣. Glória, & honor. P. Quia multùm.

Orátio.

MIserère nobis, Dómine; expectatióni nostræ quæsitum auxílium tríbue:

buc : ut, qui supernórum repléti sumus contémptu, defensiònis tuæ muniámur auxílio. ℟. Amen. Per misericórdiam.

℟. Esto nobis Dómine protéctor, & médicus : tu peccatòrum nostrórum vúlnerum sólitâ pietâte tríbuis medicinam : tu errántibus es via. P. Et te, Deus pie, quæréntibus das corônam. ℣. Te pupílli patrem ; te egéni, atque peccatóres mereántur habêre pastòrem. P. Et te Deus. ℣. Glória. ℟. Esto nobis.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Dómine Deus noster, pacem tuam da nobis : ómnia enim dedísti nobis.

Cánticum. De nocte vígilat. fol. 64.

Orátio. De nocte vigilántem. fol. 124.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Servi Dei Dóminum benedícite, qui vos éruit ab ínferis ; & de manu mortis liberâvit nos.

Cánticum. Benedíctus es Dómine Deus, folio 6.

Orátio. Dómine Deus qui super.

Sono. Emítte lucem tuam, Cum Lauda, & Psalmo. Quære fol. 111. & 112.

Léctio libri Ecclesiástici Salomônis.

Capitulo 9.

℟. Deo grátias.

FIlii, Ne derelínquas amîcum antíquum: novus autem non erit símilis illi. Vinum novum, amicus novus : veteréscet, & cum suavitâte bibes illud. Non zeles glóriam & opes peccatòris : non enim scis quæ ventûra sit illîus subvérsio. Non pláceat tibi injúria injustòrum, sciens quóniam usque ad ínferos non placébit ímpius. Longè esto ab hómine potestâtem habénte occidéndi, & non suspicáberis timôrem mortis : & si accésseris ad illum, noli áliquid committere, ne fortè áuferat vitam tuam. Communiònem mortis scito : quóniam in médio laqueòrum ámbulas, & super doléntium arma ambulâbis. Secúndùm virtûtem tuam cave te à próximo tuo, & cum sapiéntibus & prudéntibus tracta. Viri justi sint tibi convívæ, & in timòre Dómini sit glória tua. ℟. Amen.

Hymnus. Splendor. fol. 67.

Supplicátio. fol. 66.

Capítula.

DEus Omnípotens, qui cuncta moderâris, & tuis óculis prætérita, præsentiàque, & futûra tamquam recéntia recognóscis : da véniam malis nostris : tríbue prætéritis áctibus remissiònem ; dona præséntibus pacem, & de futúris plenam concêde credulitâtem : ut amputátis à nobis máculis delictòrum, prótegi mereâmur in hac die Sanctòrum excúbiis Angelòrum.

Pater noster, &c. Liberáti à malo. fol. 2.

Lauda. Cantâte Dómino cánticum novum.

Orátio. Tibi Dómine. fol. 94.

In exeúnte Véspera, ómnia dicántur, ut in exeúnte Véspera de primo Domínico post Octávam Epiphaníæ Dómini fólio 94. Excéptis Capítula & Benedíctio, quæ sequúntur:

DOmine Deus, vita mortálium, lux fidélium, virtus operántium, réquies defunctòrum ; da nobis, Dómine, tranquíllam, & ab omni inquietúdine líberam noctem : ut post plácidi sopòris indúcias, cum grátia múneris tui, veniénte luce, Spíritus Sancti indústriâ dotáti, tibi grátiæ múnera reférre mereâmur inlæsi.

Pater noster.

Benedíctio.

BEnedic Dómine hanc plebem tuam, Christi tui sánguine comparâtam. ℟. Amen. Ne quicquam hábeant cœcitâtis, qui jam greges recensíti sunt Christi: ℟. Amen. Consérva in eis, Dómine, tutam vitam nuptiàlem, ut Patriarchârum, omniúmque Sanctòrum mereántur esse convívæ. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Nota, quòd, quamvis in Missâle habêmus quatuórdecim Domínicas, & hîc non habèmus, nisi decem recitándas ; si áliquod festum defúerit, & volúerint recitàre officium Dominicàle, dicántur de Domínicis prætéritis : scílicet, post Sanctum Pentecósten.

IN DOMINICA ANTE JEJUNIUM KALENDARUM NOVEMBRIUM.

Ad Vésperum.

Lauda. In nóctibus extóllite manus vestras in sancta : P. Et benedícite Dóminum. ℣. Qui statis in domo Dómini, in átriis domûs Dei nostri. P. Et benedícite.

Orátio.

IN nóctibus manus nostras ad te extóllimus Dómine, ut nos in Ecclésia tua fixos státuas ; ac dùm mundiálibus imprímimur sárcinis, nostrâ laudári te actiòne concédas. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Sono. Intrâte portas. Requîre fol. 128.

Antíphona. Allelúia Dómine Deus patris nostri Abraham, & Deus Isaac, qui dixísti, ut

ut benefáceres nobis; P. Erue nos de manu iniquitâtis nostræ. ℣. Convérte nos Deus salutâris noster : & avérte iram tuam à nobis. P. Erue nos. ℣. Glória, & honor. P. Erue nos.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Ne memor fúeris Deus P. Iniquitátes nostras antíquas, Allelúia. ℣. Citò nos prævéniat misericórdia tua : quia páuperes facti sumus nimis. P. Iniquitátes nostras. ℣. Glória, & honor. P. Iniquitátes nostras.

Hymnus. Invéntor rútilis, &c. fol. 91.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem. Requîre fol. 66.

Capítula. Defénsio nostra Dómine.

Benedíctio. Benedicat vobis Omnípotens Dóminus. Requîre fol. 121.

Lauda. Irascímini, & nolite peccâre: Allelúia. Dícite in córdibus vestris, Allelúia: P. Et in cubílibus vestris compungímini. Allelúia, allelúia. ℣. Sacrificâte sacrifícium justítiæ, & sperâte in Dómino. P. Dícite. ℣. Glória, & honor. P. Et in cubílibus.

Orátio.

TIbi Dómino soli súbjacet ánima nostra, quem omnis Creatôrem suum agnóscit natûra : à te virtûtem patiéntiæ, ne scándalo moveâmur, accípimus; qui omne, quod sumus, debêre nos nóvimus: Fac ergo nos spe numquam iniquitâtis fulcíri; nec fallácibus divítiis cor nostrum appónere: ut in te solo adsuescâmus requiéscere; & ad promeréndum petita, coram te corda nostra compúncta éffice. ℟. Amen. Per.

In nómine Dómini.

Ad Matutînum.

Hymnus. Ætérne rerum. fol. 3.

Orátio. Deus, quem totius. fol. 118.

Antíphona. Salus tua Dómine super pópulum tuum. Psalmus 3.

Antíphona. Dele iniquitátes meas. Psalmus 50.

Antíphona. Clamâbo ad Deum Altíssimum: qui benefêcit mihi. Psalmus 56.

Orátio. Dómine Deus, cui ad. fol. 119.

Antíphona. Fílii hóminum dives, & páuper. P. Inclinêmus Deo corda nostra: & ne timeâmus in die mala. ℣. Audite hæc omnes gentes: áuribus percípite omnes qui habitâtis orbem. P. Inclinêmus. ℣. Glória. P. Inclinêmus.

Orátio.

AUdiant simùl te Dómine suæ salûtis auctôrem & dives ac páuper; mandátis tuis aurem accómmodent, simùl áudiant simúlque concúrrant: ne schísmatum & hæresum errôre sejúnctis, áliis sint præcépta vitália odor vitæ in vitam, & áliis odor mortis in mortem: idcírcò Dómine & advérsos cóllige, & conjúnctos non sinas dírimi ab unitâte Ecclésiæ: ibique ómnium ad percipiéndam fidem præparêtur audítio, quò salvándis promíttitur grátiæ plenitúdo. ℟. Amen. Per misericórdiam, &c.

Antíphona 2. Sperâte in Deum omne concílium populôrum, P. Effúndite coram illo corda vestra : quia ipse auctor vester est. ℣. Nolite sperâre in iniquitâte, & rapínas nolite concupíscere: divítiæ si fluent, nolite cor appónere. P. Effúndite. ℣. Glória, & honor. P. Effúndite.

Orátio. Tibi Dómino soli súbjacet, &c. Require in Vésperis præcedéntibus.

Antíphona 3. Convérte nos Deus salutâris noster.

Orátio. Convérte nos Deus. Quære fol. 116.

℟. In te confidunt omnes ánimæ dicéntes: Citò Deus miserébitur nobis, quia Dóminus locûtus est, dicens : Gaudêbo super unum pœniténtem, P. Quàm super nonagínta novem justis, non indigéntibus pœniténtiâ. ℣. Gáudium erit in cœlo coram Angelis Dei super uno peccatôre pœniténtiam agénte. P. Quàm. ℣. Glória. ℟. In te confidunt.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Tu Dómine propter nos.

Cánticum. Dómine qui hábitas in ætérnum. fol. 128.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Fílii hóminum. Ut suprà.

Orátio. Dómine Deus patrum. fol. 93.

Sono. Deus misereâtur nobis, P. Et benedícat nos: Allelúia. ℣. Illúminet Dóminus vultum suum super nos, P. Et benedicat nos.

Lauda. Laudâte Dóminum de cœlis Allelúia: laudâte eum in excélsis. Allelúia. Psalmus 148.

Léctio libri Ecclesiástici Salomônis. *Cap.* 2.

℟. Deo grátias.

MEtuéntes Dóminum sustinéte misericórdiam ejus: & non deflectâtis ab illo ne cadâtis. Qui timêtis Dóminum, crédite illi: & non evacuábitur merces vestra. Qui timêtis Dóminum, sperâte in illum: & in oblectatiòne véniet vobis misericórdia. Qui timêtis Dóminum, dilígite illum, & illumi-

minábit corda vestra. Respícite filii natiónes hóminum: & scitôte quis sperávit in Dómino, & confûsus est: permánsit in mandátis ejus, & derelíctus est? & quis invocâvit eum, & despéxit illum? Quóniam pius & misericors Deus, & dimíttit in témpore tribulatiônis peccâta ómnibus exquiréntibus se in veritâte. Væ dúplici corde, & lábiis scelerátis, & mánibus malefaciéntibus, & peccatóri terram ingrediénti duábus viis. Væ dissolútis corde, qui non credent Deo: ídeò non protegúntur ab eo. Væ his, qui perdidérunt sustinéntiam, & qui dereliquérunt vias rectas, & divertérunt in vias pravas. Et quid faciètis, cùm aspícere cœperit Dóminus? Qui timent Dóminum, non erunt incredíbiles verbo ejus: & qui díligunt illum, conservábunt viam illius. Qui timent Dóminum, inquírent quæ beneplácita sunt illi: & qui díligunt eum, replebúntur lege ipsius. Qui timent Dóminum, parábunt corda sua, & in conspéctu illius sanctificábunt ánimas suas. ℟. Amen.

Hymnus. Spléndor patérnæ. fol. 67.

Supplicátio. Orêmus. fol. 66.

Capítula.

JAm fulget óriens, jam próperat dies; jam fugátis ténebris auròra rubéscit, in luce jam claret luce puríssimâ cœlum: & sol refúlgens rádios suos infert mundo: cuncta festinant; optant te Dóminum habère propítium, quem suum auctòrem semper agnóscunt, páritèr & defensòrem.

Pater noster.

Lauda. Iráscimini, & nolite. Requíre in superióribus Vésperis.

Orátio. Tibi Dómine in Ecclésia Sanctórum. fol. 117.

IN NOMINE DOMINI NOSTRI JESU CHRISTI:

Incipit officium jejuniòrum Kalendárum Novémbrium, quod observàtur tribus diébus ante festum Sancti Cypriáni, prout séquitur. Super psalmos.

Antíphona. Tu autem Dómine suscéptor meus es, glória mea, & exáltans caput meum. Psalmus 3.

Orátio. Quamvis Dómine. Quære fol. 68.

Antíphona 1. Delicta quis intélligit. Psalmus 18.

Orátio. Ab occúltis nostris.

Antíphona 2. Exáudi nos in die. Psalmus 19.

Orátio. Tribulatiónes cordis nostri. fol. 68.

Antíphona 3. Cantábimus, & psállimus virtútes tuas. Psalmus 20.

Orátio.

VIrtus imménsa Dómine, tibi subdátur ánima & caro nostra; tibique sinceríssimè desérviat vita nostra: desidérium ánimæ, quo ad te pervéniat, supple; & labiòrum deprecatiònem, millefórmis ille ne subrípiat, súscipe: occúltum hostem devínce virtûte tuâ; nosque præveni in benedictióne; & per viam vitæ perduc ad gáudia sempitérna. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Deus misereâtur nobis, & parcat peccátis nostris, P. Et avértat iram suam à nobis. ℣. Inlúminet vultum suum super nos, & misereâtur nobis. P. Et avértat. ℣. Glória, & honor. P. Et avértat.

IN LAUDIBUS.

Antíphona. Iniquitátes ego agnósco: & peccâtum meum contra me semper. Psalmus 50.

Orátio.

AGnoscéntibus nobis iniquitátes nostras, & própria tibi Dómine pandéntes piácula, ejulántes láchrymis, péctore verberáto súpplices orâmus: ut avértas à nostris sceléribus fáciem tuam; & déleas, quæ géssimus, cuncta peccâta: Crea ítaquè Deus in corde nostro, quod ames; & propitiatióne sólitâ dimítte, quod odis: ac si te crebrò ad irascéndum nostra iníqua exásperant vítia; tua te nobis placábilem reddat indulgéntia copiósa. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Ad Cánticum.

Antíphona. Ne extérmines plebem,

Et Cánticum. Dómine Dómine Rex deórum. fol. 103.

Matutinárium.

Sit splendor Dómini Dei nostri super nos, & ópera mánuum nostrârum dírige super nos: ℣. Réspice in servos tuos, & in ópera tua: & dírige filios eòrum. P. Et ópera mánuum nostrârum. ℣. Glória, & honor. P. Et ópera.

Lauda. In sanctis ejus laudâte: Allelúia, allelúia. In firmaménto virtùtis ejus laudâte Dóminum. Psalmus 150.

Léctio libri Ecclesiástici Salomônis. *Capítulo* 4.

℟. Deo grátias.

FIli conserva tempus, & devíta à malo. Pro ánima tua non confundáris dícere verum. Est enim confúsio addúcens peccâtum, & est confúsio addúcens glóriam & grátiam.

Ne

Digitized by Google

Ne accípias fáciem advérsùm fáciem tuam, nec advérsùs ánimam tuam mendácium. Non revereàris próximum tuum in casum suum: nec retíneas verbum in témpore salùtis. Ne abscóndas sapiéntiam tuam in decòre ejus. In lingua ejus cognóscitur sapiéntia: & sensus, & sciéntia, & doctrina in verbis veritàtis, & firmaméntum in opéribus justítiæ. Non contradícas veritáti ullo modo, & de mendácio ineruditiònis tuæ confúndere. Non confundàris confitéri peccàta tua, & ne subjícias te omni hómini pro peccáto. Noli resístere contra fáciem poténtis, & ne conèris contra ictum flúvii. Pro justítia agonizàre pro ánima tua, & usque ad mortem certàre pro justítia, & Deus expugnàbit pro te inimícos tuos. ℟. Amen.

Hymnus. Benignitàtis fons Deus.

Supplicátio. Orèmus Redemptòrem mundi. fol. 69.

Capítula.

QUid póterit, ò piíssima Trínitas Deus noster, condígnè tibi infirmitas humánæ fragilitàtis retribúere; quæ tantis facínorum pondéribus prægravàtur quotídie? Scélera nostra confessiòne próprii oris patefácimus: advérsùm nos iniquitátes nostras & pronuntiàmus; & vúlnerum nostròrum infirmitátes osténdimus, & à te vero médico malágma nostris ulcéribus adhibéri expostulàmus. Unde quia tu es Agnus Dei qui tollis peccàtum mundi; ob hoc prostráti, quæsumus, tuæ poténtiam Deitàtis; ut quótiens à nobis offénderis, tótiens ignóscere dignèris; quia te præcipiénte, etsi indígni, clamàmus è terris:

Pater noster.

A malo nos líbera. fol. 10.

Lauda. Véniant mihi miseratiónes tuæ, & vivam Allelúia: P. Quia lex tua meditátio mea est. Allelúia, allelúia. ℣. Fiat misericórdia tua ut consolètur me, secúndùm elóquium tuum servo tuo. P. Quia lex. ℣. Glória, & honor. P. Quia lex.

Benedíctio.

CHristus Dei Fílius, qui cum Patre, & Spíritu Sancto, Deitàtis óbtinet unitàtem: ipse hoc indíctum abstinéntiæ jejúnium triduànum, pro statu Ecclésiæ, & totíus pópuli salvatiòne clementèr accéptet; ℟. Amen. Quique solus pro nostra salvatiòne patíbulum pértulit crucis, ipse cor vestrum emáculet: ℟. Amen. Ut defæcàti ab univérsa conluviòne delícti, præmio ab eo potiámini indéptæ promissiònis. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Ad Tértiam.

Prophetia. Fíli, Habe fidúciam. fol. 95.

Léctio libri Levítici. *Capítulo* 23.

℟. Deo grátias.

IN illis diébus: Locùtus est Dóminus ad Móysen, dicens: Décima die mensis hujus séptimi, dies expiatiònum erit celebérrimus, & vocábitur sanctus: affligetísque ánimas vestras in eo, & offerètis holocáustum Dómino. Omne opus servíle non faciàtis in témpore diéi hujus: quia dies propitiatiònis est, ut propitiètur vobis Dóminus Deus vester. Omnis ánima, quæ afflícta non fúerit in die hoc, peribit de pópulis suis: & quæ óperis quíppiam fécerit, delébo eam de pópulo suo. Nihil ergo óperis faciàtis in eo: legítimum sempitérnum erit vobis in cunctis generatiónibus, & habitatiónibus vestris. Et locùtus est Dóminus ad Móysen, dicens: Lóquere fíliis Israël: A quinto décimo die mensis hujus séptimi, erunt fériæ tabernaculòrum septem diébus Dómino. Dies primus vocábitur celebérrimus atque sanctíssimus: omne opus servíle non faciàtis: sed septem diébus offerètis holocáustum Dómino: dies quoque octàvus erit vobis celebérrimus, & offerètis holocáustum Dómino: est enim cœtus atque colléctæ: omne opus servíle non faciàtis in eo. Hæ sunt fériæ Dómini, quas vocábitis celebérrimas ac sanctíssimas, offeretísque in eis oblatiónes Dómino, holocáusta & libaménta juxta ritum uniuscujúsque diéi. A quinto décimo ergo die mensis séptimi, quandò congregavéritis omnes fructus terræ vestræ, celebrábitis férias Dómini septem diébus: sumetísque vobis die primo fructus árboris pulchérrimæ, spatulásque palmàrum, & ramos ligni densàrum fróndium, & sálices de torrénte, & lætabímini coram Dómino Deo vestro: celebrabitísque solemnitàtem ejus septem diébus per annum: legítimum sempitérnum erit in generatiónibus vestris. Mense séptimo festa celebrábitis in umbráculis septem diébus. ℟. Amen.

Léctio libri Ezechiélis Prophétæ. *Capít.* 33.

℟. Deo grátias.

FActus est sermo Dómini ad me, dicens: Fili hóminis dic ad domum Israël: Sic locúti estis, dicéntes: Iniquitátes nostræ, & peccàta nostra super nos sunt, & in ipsis tabéscimus: quómodò ergo vívere

re

re potérimus? Dic ad eos: Vivo ego, dicit Dóminus Deus: nolo mortem ímpii, sed ut revertàtur ímpius à via sua, & vivat. Convertímini à viis vestris péssimis: & quare moriémini domus Israël? Tu autem fili hóminis dic ad filios pópuli tui: Justítia justi non liberàbit eum in quacúmque die peccáverit: & impíetas ímpii non nocèbit ei, in quacúmque die convérsus fúerit ab impietàte sua: & justus non póterit vívere in justítia sua, in quacúmque die peccáverit. Etiam si díxero justo vità vivet, & confisus in justítia sua fécerit iniquitàtem: omnes justítiæ ejus oblivióni tradéntur, & in iniquitàte sua, quam operàtus est, in ipsa moriètur. Si autem díxero ímpio: Morte morièris: & égerit pœniténtiam à peccáto suo, fecerítque judícium & justítiam, pignus restitúerit ille ímpius, rapinámque reddíderit, in mandátis vitæ ambuláverit, nec fécerit quicquam injústum: vità vivet, & non morièturr. Omnia peccàta ejus, in quæ peccáverit, non imputabúntur ei: judícium, & justítiam fecit, vità vivet. Et dixérunt filii pópuli tui: Non est æqui pónderis via Dómini: & ipsòrum via injústa est. Cùm enim recésserit justus à justítia sua, fecerítque iniquitátes, morièturr in eis. Et cùm recésserit ímpius ab impietàte sua, fecerítque judícium, & justítiam, vità vivet, & non morièturr, ait Dóminus omnípotens. ℟. Amen.

Sequéntia epístolæ Pauli Apóstoli ad Romános. *Capítulo* 3.

℟. Deo grátias.

FRatres, Est Deus verax: omnis homo mendax, sicut scriptum est: Ut justificèris in sermónibus tuis: & vincas dùm judicàris. Si autem iníquitas nostra justítiam Dei commédat, quid dicêmus? Numquid iníquus est Deus, qui infert iram? (secúndùm hóminem dico.) Absit: alióquin quómodò judicàbit Deus hunc mundum? Si enim véritas Dei in meo mendácio abundávit in glóriam ipsius: quid adhuc & ego tamquàm peccàtor júdicor? & non (sicut blasphemâmur, & sicut ajunt nos quidam dícere) faciâmus mala ut véniant bona: quorum damnátio justa est. Quid ígitur? præcéllimus eis? Nequàquàm. Causáti enim sumus Judæos, & Græcos omnes sub peccáto esse, sicut scriptum est: Quia non est justus quisquam: non est intélligens, non est requírens Deum. Omnes declinavérunt, simul inútiles facti sunt, non est qui fáciat bonum, non est usque ad unum. Sepúlchrum patens est guttur eòrum, linguis suis dolósè agébant: Venènum áspidum sub lábiis eòrum: Quorum os maledictiòne, & amaritúdine plenum est. Velóces pedes eòrum ad effundéndum sánguinem: Contrítio, & infelícitas in viis eòrum: & viam pacis non cognovérunt: Non est timor Dei ante óculos eòrum. Scimus autem quóniam quæcúmque lex lóquitur, iis, qui in lege sunt, lóquitur: ut omne os obstruàtur, & súbditus fiat omnis mundus Deo: quia ex opéribus legis non justificábitur omnis caro coram illo. Per legem enim cognítio peccáti. Nunc autem sinè lege justítia Dei manifestàta est; testificàta à lege, & Prophétis. Justítia autem Dei per fidem Jesu Christi, in omnes & super omnes, qui credunt: non enim est distínctio: Omnes enim peccavérunt, & egent glórià Dei. Justificáti gratìs per grátiam ipsius, per redemptiònem, quæ est in Christo Jesu Dómino nostro. ℟. Amen.

Antíphona 1. Propter honòrem nóminis tui Dómine líbera nos: & propítius esto peccátis nostris, propter nomen tuum. Psalm. 78.

Orátio. Propítius esto peccátis. fol. 413.

Antíphona 2. Salva plebem tuam Dómine, & bénedic hereditátem tuam. Psalmus 27.

Orátio.

EXáudi vocem deprecatiònis nostræ Dómine, quam ad te húmili imploratiòne dirígimus; tuarúmque nos, quæsumus, miseratiònum circúmda excúbiis: ut non copulêmur peccántium malis; sed sit córdibus nostris pax præfixa: atque in tuo amòre flóreat caro nostra; tibíque compláceat vita nostra: Quaprópter te rogâmus, ut plebi tuæ fortíssimus protéctor existas: tuúmque pópulum salvum fácias; & hereditàtem tuam regéndo ac benedicéndo sustóllas. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 3. Deus in adjutórium nostrum inténde: Dómine ad adjuvándum me festína. Psalmus 69.

℟. Deprecêmur Dóminum, & placábilis erit nobis; P. Et exáudiet nos, & miserébitur nobis. ℣. Venite, exultêmus in Dómino: jubilêmus Deo salutári nostro; P. Et exáudiet. ℣. Glória, & honor. ℟. Deprecêmur Dóminum.

Preces. Dicàmus omnes: Miserère, Dómine, & exáudi nos; P. Quia pius es. ℣. Ex toto corde, & ex tota mente orántes ad te exáudi Dómine; P. Quia. ℣. Qui hábitas in cœ-

lis, & humília réspicis, pœniténtibus dona indulgéntiam; P. Quia. ℣. Civitàtem hanc, & omnes habitántes in ea, prótege Christe déxterà virtùtis; P. Quia. ℣. Remissiònem peccatòrum, & emendatiònem morum concède Dómine; P. Quia pius es.

Orátio.

IN adjutórium nostrum inténde Dómine; nosque ad adjuvándum festína: nihil enim in bonis opéribus conàtus nostri te desisténte proficiunt; à quo gressus hóminis dirígitur: tu es enim, per quem roborátur fragílitas.

Pater noster.

A malo nos líbera. fol. 10.

Benedíctio dicàtur illa, quæ dícitur in Tértia per totum annum.

Ad Sextam.

Léctio libri Esaíæ Prophétæ. *Capítulo* 33.

℟. Deo grátias.

DOmine miserère nostrì: te enim expectávimus: esto bráchium nostrum in manè, & salus nostra in témpore tribulatiònis. A voce Angeli fugiérunt pópuli, & ab exsultatiòne tua dispérsæ sunt gentes. Et congregabúntur spólia vestra sicut collígitur bruchus, velut cùm fossæ plenæ fúerint de eo. Magnificàtus est Dóminus, qui habitàvit in excélso: implèvit Sion judício & justítià. Et erit fides in tempóribus suis: divítiæ salùtis sapiéntia & sciéntia timòris Dómini: ipse thesáurus ejus. Ecce vidéntes clamábunt foris, & Angeli pacis amárè flebunt. Dissipátæ sunt viæ, cessàvit tránsiens in sémitam, írritum factum est pactum, projécit civitátes, non reputàvit hómines. Luxit, & elánguit terra: confúsus est Líbanus, & obsórduit, & factus est Saron sicut desértum: & concússa est Bassan, & Carmèlus. Nunc consúrgam, dicit Dóminus: nunc exaltábor, nunc sublimàbor. ℟. Amen.

Antíphona 1. Oculi nostri ad Dóminum Deum nostrum, donec misereàtur nobis. Psalmus 122.

Orátio. Ad te Dómine óculos nostros. folio 73.

Antíphona 2. Láqueus contrìtus est, & nos liberáti sumus. Psalmus 123.

Orátio. Esto in nobis Dómine. fol. 78.

Antíphona 3. Bénefac Dómine bonis, & rectis corde. Psalmus 124.

℟. Miserère; quia Deus es: P. Miséricors, miserère; quia peccávimus tibi. ℣. Ad te levàmus óculos nostros, qui hábitas in cœlis. P. Miséricors. ℣. Glória, & honor. ℟. Miserère.

Preces. Dicàmus omnes: Propitiàre pópulo tuo Christe; P. Et miserère. ℣. Inténde nostris tandem précibus: inténde jam propítius; P. Et miserère. ℣. Nos peccávimus, nos iníquè égimus, nos ímpiè géssimus: P. Et miserère. ℣. Avérte iram, & dona indulgéntiam cum vultùs tui grátia; P. Et miserère. ℣. A peccátis, ac delíctis nostris purífica nos Dómine; P. Et miserère.

Orátio. Bénefac Dómine bonis. fol. 73.

Benedíctio dicàtur illa, quæ dícitur in Sexta per totum annum.

Ad Nonam.

Prophetía. Fili, Custódi sermónes meos. folio 96.

Léctio libri Deuteronómii. *Cap.* 23. 24. & 25.

℟. Deo grátias.

IN illis diébus: Locútus est Dóminus ad Móysen, dicens: Lóquere fíliis Israël, & dices ad eos: Ego Dóminus Deus vester. Non ófferes mercèdem prostíbuli, nec prétium carnis, in domo Dei tui. Non fœneràbis fratri tuo ad usùram pecúniam, nec fruges, nec quámlibet áliam rem: sed aliéno. Fratri autem tuo absque usúra, id quod índiget, commodàbis: ut benedicat tibi Dóminus Deus tuus in omni ópere tuo in terram, ad quam ingrediéris possidéndam. Cùm vóveris votum Deo tuo, non tardàbis réddere: quia requìret illud Dóminus Deus tuus: & si moràtus fúeris, reputàbitur tibi in peccàtum. Si nolúeris pollicéri, absque peccáto eris. Quod autem egréssum est de làbiis tuis, obsérva, & fácies sicut promisísti Dómino Deo tuo: ex própria voluntàte & ore tuo locútus es. Cùm répetes à próximo tuo rem áliquam quam debet tibi, non ingrediéris domum ejus, ut pignus áuferas: sed stabis foris, & ille tibi próferet, quod habúerit: si autem pauper est, non pernoctàbit apud te pignus, sed statim reddes ei ante solis occàsum: & dórmiet in vestiménto suo, ut benedicat tibi, & hábeas justítiam coram Dómino Deo tuo. Non negàbis mercèdem indigéntis, & páuperis frátribus tuis, sive ádvenis, qui tecum moràntur in terra, & intrà portas tuas sunt: sed eàdem die reddes ei prétium labòris sui ante solis occàsum, quia pauper est, & ex eo susténtat ánimam suam: ne clamet contra te ad Dóminum, & reputètur tibi in peccàtum. Non occidéntur patres pro filiis, nec filii pro pátribus, sed unus-

unusquísque pro suo peccáto móritur. Non pervértes judícium ádvenæ & pupílli, nec áuferes pígnoris loco víduæ vestiméntum. Meménto quod servíeras in Ægypto, & éruit te Dóminus Deus tuus indè. Idcircò præcípio tibi ut non fácias hanc rem. Quandò messúeris ségetem in agro tuo, & oblítus manípulum relíqueris, non revertàris ut cólligas eum: sed ádvenæ, pupíllo, & víduæ relínques, ut benedícat tibi Dóminus Deus tuus in omni ópere mánuum tuàrum. Si fruges collégeris olivàrum, quicquid remánserit in arbóribus, non revertàris ut cólligas: sed relínques ádvenæ, pupíllo, ac víduæ. Si vindemiáveris víneam tuam, non cólliges remanéntes racémos, sed cedent in usus ádvenæ, pupílli, ac víduæ. Meménto quòd tu servus eras in Ægypto, idcircò præcípio tibi ut fácias hanc rem. Non habèbis in sácculo divérsa póndera; majus & minus: nec erit in domo tua módius major & minor: pondus habèbis justum & verum, & módius æquàlis, & verus erit tibi: ut vivas multo témpore super terram, quam Dóminus Deus tuus déderit tibi. ℟. Amen.

Prophetìa. Audìte qui longè estis. fol. 71.

Sequéntia Epístolæ Pauli Apóstoli ad Románós. *Capítulo* 12.

℟. Deo grátias.

Fratres, Obsecro vos per misericórdiam Dei, ut exhibeàtis córpora vestra hóstiam vivéntem, sanctam, Deo placéntem, rationábile obséquium vestrum. Et nolite conformári huic sæculo, sed reformámini in novitàte sensûs vestri: ut probètis quæ sit volúntas Dei, quod est plácitum, & perféctum. Dico enim per grátiam quæ data est mihi in ómnibus qui sunt inter vos: Non plus sápere quàm opórtet sápere, sed sápere ad sobrietàtem: & unicuíque sicut Deus dívidit mensùram fidei. Sicut enim in uno córpore multa membra habèmus, ómnia autem membra non eúmdem actum habent: ita multi unum corpus sumus in Christo, sínguli autem alter altérius membra. Habéntes autem donatiónes secúndùm grátiam, quæ data est vobis, differéntèr; sive autem prophetiam secúndùm grátiam fidei, sive ministérium in ministrándo, sive qui docet in doctrína, qui exhortàtur in exhortatiòne, qui tríbuit in simplicitàte, qui præest in solicitúdine, qui miserètur in hilaritàte. Diléctio sinè simulatiòne. Odiéntes malum, adhæréntes bono: Charitàtem fraternitàtis ínvicèm diligéntes: Honòre ínvicèm præveniéntes: Solicitúdine non pigri: Spíritu fervéntes: Deo serviéntes: Spe gaudéntes: In tribulatiòne patiéntes: Orationi instántes: Negótiis sanctòrum communicántes: Hospitalitàtem sectántes. Benedícite persequéntibus: benedícite, & nolite maledícere. Gaudète cum gaudéntibus, flete cum fléntibus: Idípsum sentiéntes ínvicèm: non alta sapiéntes, sed humílibus consentiéntes. Nolite esse prudéntes apud vosmetípsos: Nulli malum pro malo reddéntes: providéntes bona non tantùm coram Deo, sed étiam coram homínibus. Si fieri potest, quod ex vobis est, cum ómnibus homínibus pacem habéntes: Non vosmetípsos defendéntes, charíssimi, sed date locum iræ: scriptum est enim: Mihi vindícta; ego retríbuam, dicit Dóminus. Sed si esuríerit inimícus tuus, ciba illum: si sitit, potum da illi: hoc fáciens, carbónes ignis cóngeres super caput ejus. Noli vinci à malo, sed vince in bono malum. ℣. Amen.

Antíphona 1. Confitémini Dómino in cíthara: in psaltério decem chordàrum psállite ei. Psalmus 32.

Orátio. Dómine, qui justòrum. fol. 403.

Antíphona 2. Anima nostra pátiens est Dómino: quóniam adjùtor & protéctor noster est. Psalmus 32.

Orátio. Tibi Dómino pátiens. fol. 404.

Antíphona 3. Fiat, Dómine, misericórdia tua super nos: sicut sperávimus in te. Psalm. 32.

Preces. Tu misericors Dómine, éripe nos à flagéllo iræ tuæ: propitiàre; P. Et miserère. ℣. Ecclésiam, quam praelegisti, defénde: sacerdòtum vota súscipe libéntèr: exáudi precem; P. Et miserère. ℣. Omnípotens ætérne rector Cœlòrum summe Deus cerne gémitum ac fletum: præbe auditum; P. Et miserère. ℣. Senióres, júvenes, atque lactántes dirà morte perimúntur in dolòre: Redémptor parce; P. Et miserère. ℣. Peccávimus, iniquitátes commísimus: tu Redémptor áblue omne delíctum: solve reàtum; P. Et.

Orátio. Fiat misericórdia tua. fol. 401.

Ad Vésperum.

Lauda. Véspere, manè, & merídie te laudàmus Dómine.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antíphona. Reple Deus gáudio os nostrum: & lingua nostra exsultatiòne. Psalmus 125.

Lauda. Véniat super nos misericórdia tua Dómine; P. Salutàre tuum, & elóquium tuum.

℣. Et respondêbo exprobrántibus mihi verbum: quia sperávi in sermónibus tuis. P. Salutáre. ℣. Glória, & honor. P. Salutáre.
Hymnus. Benignitàtis.
Supplicátio. Orêmus. fol. 69.
Capítula. Quid póterit.
Lauda. Véniant mihi.
Benedíctio. Christus Dei Fílius. fol. 432.

IN SECUNDO DIE.

Ad Matutinum.

Antíphona. Tu autem Dómine. Psalmus 3.
Orátio. Quamvis Dómine. fol. 68.
Antíphona 1. Magnificàte Dóminum mecum: & exaltêmus nomen ejus in unum. Psalmus 33.
Orátio. In omni témpore. fol. 405.
Antíphona 2. Fílii hóminum, in protectióne alàrum tuàrum sperant te Dómine. Psalmus 35.

Orátio.

IN protectióne alàrum tuàrum Dómine filios hóminum sperántes, nequàquàm détegas; sed tamquàm pullos, quò possimus supérnis volátibus præparári, fovéndo enútrias: nec dérípi nos laceratióne insidiántium sinas; nec à nido Ecclésiæ tuæ avolàre permíttas; sed dum nos regímine regis patérno, ad ubertàtem domûs tuæ adjúti tuo veniàmus auxílio. ℟. Amen. Per misericórdiam.
Antíphona 3. Pópuli confitebúntur tibi in ætérnum, & in sæculum sæculi. Psalmus 44.

Orátio.

DEus, cujus sedes manet in sæculum sæculi; fúlgeat Ecclésia tua varietàte virtûtum; & sceptrum tuum peromêtur disciplínâ officiórum: quosque ejus ornaméntis afficis, separári ab ea nullátenus patiàris. ℟. Amen. Per misericórdiam.
℟. Placàbilis esto Dómine, & osténde te nobis P. In témpore tribulatiónis, & angústiæ nostræ. ℣. Deus in nómine tuo salvos nos fac: & in virtûte tua libera nos P. In témpore. ℣. Glória, & honor. ℟. Placàbilis.

IN LAUDIBUS.

Antíphona. Miserère mei Deus, secúndùm magnam misericórdiam tuam. Psalmus 50.

Orátio.

MIserère nobis Dómine secúndùm magnam misericórdiam tuam: ut unde nos erubéscimus, tu indúlgeas: & ea, quæ egísse nos pœnitet, tu cleméntèr ignóscas. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Ad Cánticum.

Antíphona. Ne extérmines.
Cánticum. Dómine Dómine Rex. fol. 103.

Matutinárium.

Deus Deus meus P. Ad te de luce vígilo. ℣. Sitivit in te ánima mea, quàm multiplíciter & caro mea. In terra desérta, ínvia, & inaquósa. P. Ad te de luce. ℣. Glória, & honor. P. Ad te.
Lauda. In sanctis laudàte Dóminum Allelúia, allelúia: ℣. In firmaménto virtútis ejus. P. Laudàte.
Prophetia. Deus, qui das. fol. 130.
Hymnus. Benignitàtis fons.
Supplicátio. Orêmus. fol. 69.
Capítula. Quid póterit, ò piíssima.
Lauda. Véniant mihi miseratiónes,
Et Benedíctio. Christus Dei Fílius. fol. 432.

Ad Tértiam.

Prophetia. Fili, Habe fidúciam. fol. 95.

Léctio libri Exodi. *Capítulo* 22.

℟. Deo grátias.

IN illis diébus: Locútus est Dóminus ad Móysen, dicens: Qui ímmolat diis, occidêtur, præter Dómino soli. Advenam non contristàbis, nec affliges eum: ádvenæ étenim ipsi fuístis in terra Ægypti. Víduæ & pupíllo non nocébitis. Si læséritis eos, vociferabúntur ad me, & ego áudiam clamórem eórum: & indignàbitur furor meus; percutiámque vos gládio, & erunt uxóres vestræ víduæ, & filii vestri pupílli. Si pecúniam mútuam déderis pópulo meo páuperi qui hábitat tecum, non árguas eum quasi exáctor, nec usúris ópprimes. Si pignus à próximo tuo accéperis vestiméntum, ante solis occàsum redde ei. Ipsum enim est solum, quo operitur, induméntum carnis ejus, nec habet áliud in quo dórmiat: si clamáverit ad me, exáudiam eum, quia miséricors sum. Diis non détrahes, & príncipi pópuli tui non maledíces. Décimas tuas & primítias non tardàbis offérre. Capít. 23. Non suscípies vocem mendácii: nec junges manum tuam ut pro ímpio dicas falsum testimónium. Non sequàris turbam ad faciéndum malum: nec in judício, plurimórum acquiésces senténtiæ, ut à vero dévies. Páuperis quoquè non miseréberis in judício. Non declinàbis in judício páuperis. Mendácium fúgies. Innocéntem, & justum non occídes: quia advérsor ímpium. Nec accípias múnera, quæ excæcant & prudéntes, & subvértunt verba justórum. Peregrínis moléstus non eris: scies enim advenàrum ánimas: quia & ipsi peregríni fuístis in terra Ægypti. Primítias terræ tuæ défe-

feras in domum Dómini Dei tui. ℟. Amen.

Léctio libri Zacharíæ Prophétæ. *Cap.7.& 8.*

℟. Deo grátias.

FActum est verbum Dómini exercítuum ad me, dicens: Lóquere ad omnem pópulum terræ, & ad sacerdótes, dicens: Cùm jejunarètis, & plangerètis in quinto & séptimo per hos septuagínta annos: numquid jejúnium jejunástis mihi? & cum comedístis, & bibístis, numquid non vobis comedístis, & vobis metípsis bibístis? Numquid non hæc sunt verba quæ locútus est Dóminus in manu prophetàrum priórum, cùm adhuc Hierúsalem habitarètur, & esset opulénta, ipsa & urbes in circúitu ejus, & ad Austrum, & in campéstribus habitarètur? Et factum est verbum Dómini ad Zachariam, dicens: Judícinm verum judicàte, & misecórdias & miseratiónes fácite, unusquísque cum fratre suo. Et víduam, & pupíllum, & ádvenam, & páuperem nolite calumniári: & malum vir fratri suo non cógitet in corde suo. Et noluérunt adténdere, & vertérunt scápulam recedéntes, & aures suas adgravavérunt ne audírent. Et cor suum posuérunt ut adamántem, ne audírent legem, & verba quæ misit Dóminus exercítuum in Spíritu sancto, per manum prophetàrum priórum: & facta est indignátio magna à Dómino exercítuum. Et factum est sicut locútus est Dóminus, & non audiérunt: sic clamábunt, & non exáudiam, dicit Dóminus exercítuum. Et dispérsi eos per ómnia regna, quæ nésciunt: & terra desolàta est ab eis, eò quòd non esset tránsiens & revértens: & posuérunt terram desiderábilem in desértum. Factum est verbum Dómini exercítuum ad me, dicens: Hæc dicit Dóminus exercítuum: Zelàtus sum Sion zelo magno, & indignatiòne magnâ zelàtus sum eam. Hæc dicit Dóminus exercítuum: Revérsus sum ad Sion, & habitàbo in Hierúsalem: & vocábitur Hierúsalem cívitas veritàtis, & mons Dómini exercítuum mons sanctificàtus. ℟. Amen.

Seqnéntia Epístolæ Pauli Apóstoli ad Romános. *Capítulo* 13.

℟. Deo grátias.

FRatres, Indúimini Dóminum nostrum Jesum Christum, & carnis curam ne fecéritis in desidériis. Capít. 14. Infirmum autem in fide adsúmite, non in disceptatiónibus cogitatiònum. Alius autem credit manducàre ómnia: qui autem infirmus est, ólera mandùcet. Si quis non mandùcat, manducántem non spernat: & qui non mandùcat manducántem non júdicet: Deus enim illum assúmpsit. Tu quis es, qui júdicas aliènum servum? suo Dómino stat, aut cadit: stabit autem: potens enim est Deus statúere illum. Nam álius júdicat diem inter diem: álius autem júdicat omnem diem: unusquísque in suo sensu abúndet. Qui sapit diem, Dómino sapit. Et qui mandùcat, Dómino mandùcat: & grátias agit Deo. Et qui non mandùcat, Dómino non mandùcat, & grátias agit Deo. Nemo enim nostrûm sibi vivit, & nemo sibi móritur. Sive enim vívimns, Dómino vívimus: sive enim mórimur, Dómino mórimur. Sive ergo vívimus, sive mórimur, Dómini sumus. In hoc enim Christus mórtuus est, & resurréxit: ut vivórum & mortuórum dominètur. ℟. Amen.

Antíphona 1. Rédimet Dóminus ánimas servòrum suórum: & non derelínquet omnes qui sperant in eum. Psalmus 33.

Orátio. Inquiréntes te Dómine. fol. 405.

Antíphona 2. Salvos nos fáciat déxtera tua, & exáudi nos. Psalmus 59.

Orátio. Salvum fac pópulnm. fol. 403.

Antíphona 3. Exáudi nos Deus salutàris noster, spes ómnium finium terræ. Psalmus 64.

℟. Benefáciat nobis Deus, & líberet nos ab ómnibus malis; P. Et donet pacem in dièbus nostris: ℣. Inlúminet vultum suum super nos, & misereàtur nobis; P. Et donet. ℣. Glória; & honor. ℟. Benefáciat.

Preces. Fac nobíscum Dómine misericórdiam: da véniam: dona indulgéntiam; P. Et miserère placàtus. ℣. Omnípotens Ingénite, Unigéniti Génitor sanctíssime, precem nostram súscipe; P. Et. ℣. Parce, rogâmus; ómnibus: parce ægrotántibus: adsíste lugéntibus: indúlge pœniténtibus; P. Et. ℣. Animas quiescéntium, sancte Dómine, ab inférno érue; paradíso restítue; P. Et. ℣. Christe, qui cœlos póssides, mundum rédimens, tu Deus clementíssime, peccàta nostra áblue; P. Et.

Orátio. Exáudi nos Deus salutàris noster. follo 406.

Ad Sextam.

Léctio libri Zacharíæ Prophétæ. *Capítulo* 8.

℟. Deo grátias.

HÆc dicit Dóminus: Confortèntur manus vestræ, qui audístis in dièbus his sermónes istos per os prophetàrum, in die quâ fundàta est domus Dómini exercítuum, ut templum ædificarètur. Síquidèm ante dies illos merces hóminum non erat, nec merces ju-

jumentórum erat; neque introeúndi, neque exeúndi erat pax præ tribulatióne: & dimísi omnes hómines, unumquémque contra próximum suum. Nunc autem non juxtà prióres ego fáciam relíquiis pópuli hujus, dicit Dóminus exercítuum, sed semen pacis erit: vínea dabit fructum suum, & terra dabit fructum suum, & cœli dabunt rorem suum: & possidére fáciam relíquias pópuli hujus univérsa hæc. Et erit: sicut erátis maledíctio in géntibus, domus Judæ, & domus Israël: sic salvábo vos, & éritis benedíctio: nolíte timére, confortémtur manus vestræ. Quia hæc dicit Dóminus exercítuum: Sicut cogitávi ut affligerem vos, cùm ad iracúndiam patres vestri me provocárent, dicit Dóminus, & non sum misértus: sic convérsus cogitávi in diébus istis, ut benefáciam Hierúsalem, & dómui Judá: nolíte timére. Loquímini veritátem unusquísque cum próximo suo: veritátem, & judícium pacis judicáte in portis vestris. ℟. Amen.

Antíphona 1. Convérte Dómine captivitátem nostram, sicut torrens in austro. Qui séminant in láchrimis, in gáudio metent. Psalmus 125.

Orátio. Convértere, Dómine, captivitátem. folio 78.

Antíphona 2. Beáti omnes, qui timent Dóminum, qui ámbulant in viis ejus. Psalmus 127.

Orátio. Deus, qui timéntes te. fol. 79.

Antíphona 3. Speret Israël in Dómino, ex hoc nunc & usque in sæculum. Psalmus 130.

℟. Miserére nobis Dómine, P. Miserére.

℣. Ad te levámus óculos nostros, qui hábitas in cœlis. P. Miserére. ℣. Glória, & honor.

℟. Miserére nobis Dómine.

Preces. Exáudi Dómine preces nostras; P. Et miserére nobis. ℣. Atténde Dómine de sanctuário tuo; P. Et miserére. ℣. Dona confidéntibus de commíssis malis véniam; P. Et miserére. ℣. Indúlge lapsis, & parce nostris peccátis; P. Et miserére.

Capítula. Exálta cornu nostrum Dómine. folio 73.

Ad Nonam.

Prophetía. Fili, Custódi sermónes. fol. 96.

Léctio libri Deuteronómii. *Capítulo 7.*

℟. Deo grátias.

IN illis diébus: Locútus est Móyses ad omnem Israëlem, dicens: Ecce elégit te Dóminus Deus tuus, ut sis ei pópulus pecúliàris de cunctis pópulis, qui sunt super terram. Non quia cunctas gentes número vincebátis, vobis vinctus est Dóminus, & elégit vos, cùm ómnibus sitis paucióres: sed quia diléxit vos Dóminus, & custodívit juraméntum, quod jurávit pátribus vestris: eduxítque vos in manu forti, & redémit de manu servitútis, de manu Pharaónis regis Ægypti. Et scias, quia Dóminus Deus tuus, ipse est Deus fortis & fidélis, custódiens pactum & misericórdiam diligéntibus se, & his qui custódiunt præcépta ejus, in mille generatiónes: & reddens odiéntibus se statim, ut dispérdat eos, & ultrà non differat, protinùs eis reddens quod meréntur. Custódi ergo præcépta & cerimónias atque judícia, quæ ego mando tibi hódiè ut fácias. Si postquam audíeris hæc judícia, & custodíeris & féceris, custódiet & Dóminus Deus tuus tibi pactum, & misericórdiam quam jurávit pátribus tuis: & díliget te ac multiplicábit, benedicétque Deus frúctui ventris tui, terræ tuæ, fruménto tuo, atque vindémiæ, óleo, & arméntis, grégibus óvium tuárum super terram, pro qua jurávit pátribus tuis ut daret tibi. Benedíctus eris inter omnes pópulos. Non erit apud te stérilis utriúsque sexûs, tam in homínibus quàm in grégibus tuis. Auferet à te Deus omnem languórem: & infirmitátes Ægypti péssimas, quas novísti, non ínferet tibi, sed cuncti hostes tui deforábunt omnes pópulos, quos Dóminus Deus datúrus est tibi. Non parcet eis óculus tuus, nec sérvies diis eórum, ne sint in ruínam tibi. Si díxeris in corde tuo: Plures sunt gentes istæ, quómodo pótero delére eas? noli metúere, sed recordáre quæ fécerit Dóminus Deus tuus Pharaóni, & cunctis Ægyptiis, plagas máximas, quas vidérunt óculi tui, & signa atque poténtiam, manúmque robústam, & exténtum bráchium, ut edúceret te Dóminus Deus tuus: sic fáciet cunctis pópulis, quos métuis. Insuper & crabrónes mittet Dóminus Deus tuus in eos, donèc déleat omnes atque dispérdat qui te fugiérunt, & latére potuérunt. Non timébis eos, quia Dóminus Deus tuus in médio tui est. ℟. Amen.

Léctio libri Zacharíæ Prophétæ. *Capítulo 8.*

℟. Deo grátias.

HÆc dicit Dóminus: Loquímini veritátem unusquísque próximo suo: veritátem, & judícium pacis judicáte in portis vestris. Et unusquísque malum contra amícum suum ne cogitétis in córdibus vestris: & juraméntum mendax ne diligátis: ómnia enim hæc

hæc sunt, quæ odi, dicit Dóminus. Et factum est verbum Dómini exercítuum ad me, dicens: Hæc dicit Dóminus exercítuum: Jejúnium quarti, & jejúnium quinti, & jejúnium séptimi, & jejúnium décimi erit dómui Judá in gáudium, & lætítiam, & in solemnitátes præcláras: veritâtem, & pacem tantùm dilígite. Hæc dicit Dóminus exercítuum: Usquequò véniant pópuli, ut hábitent in civitátibus multis, & vadant ad habitatóres, unus ad álterum, dicéntes: Eàmus, & deprecèmur fáciem Dómini, & quærâmus Deum exercítuum, ut misereâtur nobis. ℟. Amen.

Sequéntia Epístolæ Pauli Apóstoli ad Romános. *Capítulo* 14.

℟. Deo grátias.

FRatres, In hoc enim Christus mórtuus est, & resurréxit: ut vivórum & mortuórum dominètur. Tu autem quid júdicas fratrem tuum? aut quarè spernis fratrem tuum? omnes enim stábimus ante tribúnal Christi: scriptum est enim: Vivo ego, dicit Dóminus, quóniam mihi flectètur omne genu: & omnis lingua confitèbitur Deo. Itaquè unusquísque vestrûm pro se ratiònem reddet Deo. Non ergo ámpliùs ínvicèm judicèmus: sed hoc judicàte magis, ne ponàtis offendículum fratri, vel scándalum. Scio, & confido in Dómino Jesu, quia nihil commûne per ipsum, nisi ei qui exístimat áliquid commûne esse, illi commûne est. Si enim propter cibum frater tuus scandalizàtur, aut contristàtur: jam non secúndùm charitàtem ámbulas. Noli cibo tuo illum pérdere, pro quo Christus mórtuus est. Non ergo blasphemètur bonum vestrum. Non est regnum Dei esca, & potus: sed justítia, & pax in Spíritu sancto. ℟. Amen.

Antíphona 1. Omnis terra adòret te, & psallat tibi. Psalmus 65.

Orátio. Omnis terra adòret te. fol. 78.

Antíphona 2. Dícite Deo: Quàm terribília sunt ópera tua! in multitúdine virtûtis tuæ. Psalmus 65.

Orátio.

DEus, cui omnis terra præcónans júbilat laudem; cujúsque glóriam canórâ psalmi conclâmat voce; cujúsque terríbilem in tuis opéribus fatètur virtûtem: da nostris vócibus tibi plácitum júbilum, & oratiónibus perféctum dícere psalmum; teque conditòrem ómnium prædicàre virtûtum: ut quia super gentes óculi tui aspíciunt, & cunctòrum íntima insensibilitèr scrutántur; quæsumus, sic nos cleméntèr tuis vísibus próspice, sicque misericórditèr córrige; ut in nobis nec facinóribus provocâtus, iram effúndas; nec cùm rogàris, misericórdiam tuam contíneas: Et præsta, ut ipsa nobis sit disciplina, quòd te pro admíssis metúimus; ipsúmque véniæ præmium, quòd Deitàtem tuam crédimus & fatèmur. Tu itaque Dómine pone ánimas nostras ad vitam; ut hic defleâmus quæ géssimus; & quam peccándo amísimus, grátiam adquirâmus. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 3. Benedicat nos Deus noster, benedicat nos Deus: & métuant eum omnes fines terræ. Psalmus 66.

Preces. Dicâmus omnes: Miserère Dómine, P. Miserère. ℣. Iniquitátes multæ sunt: P. Miserère. ℣. Cháritas refrigéscit: P. Miserère. ℣. Tibi soli peccávimus; P. Miserère. ℣. Christe Redémptor mundi, P. Miserère.

Orátio. Confiteántur tibi omnes. fol. 406.

Ad Vésperum.

Lauda. Sol agnôvit occâsum suum. Pósuit ténebras, & facta est nox.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antíphona. Deus memor fuit nostrì: & benedíxit nobis. Psalmus 113.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Tu mandásti mandàta tua P. Custodire nimis, Deus meus. ℣. Utinam dirigántur viæ meæ, ad custodiéndas justificatiónes tuas. P. Custodire. ℣. Glória, & honor. P. Custodire.

Hymnus. Benignitàtis. fol. 69.

Capítula. Quid póterit.

Lauda. Véniant mihi miseratiónes tuæ. folio 432.

IN TERTIA DIE

Ad Matutinum.

Antíphona. Voce mea ad Dóminum clamávi: & exaudívit me de monte sancto suo. Psalmus 3.

Orátio.

VOcem nostram exáudi, Dómine, secúndùm multam, & magnam misericórdiam tuam: & quia tu spiras bonum, quod pétimus, tríbue propítius misericórdiam, quam à te rogâmus. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 1. Surge Deus, júdica terram: quóniam tu dominàris in ómnibus géntibus. Psalmus 81.

Capítula. Exúrge Deus, qui júdicas. fol. 80.

An-

Antíphona 2. Deus, qui símilis tibi? ne táceas, neque síleas Deus. Psalmus 82.
Orátio. Deus, quis símilis tibi? fol. 80.
Antíphona 3. Cognóscant gentes quóniam nomen tibi Dóminus: tu solus Altíssimus super omnem terram. Psalmus 82.
Orátio. Cognóscant gentes, Christe. fol. 72.
℟. Convertímini ad me omnis congregátio filiòrum Israèlis. Ecce ego confirmàbo super vos fáciem meam, dicit Dóminus; P. Quia miséricors sum ego: ut non in ætérnum iráscar vobis. ℣. Atténdite ad me pópulus meus, & tribus mea me audite; P. Quia. ℣. Glória, & honor.
Reiterètur ℟. Convertímini.

IN LAUDIBUS.

Antíphona. Ne projícias nos Dómine à fácie tua. Psalmus 50.
Orátio. Ne projícias nos. fol. 81.

Ad Cánticum.

Antíphona. Tu Dómine in ætérnùm pérmanes, & sedes tua in sæculum sæculi.
Cánticum. Meménto Dómine. fol. 206.

Matutinárium.

In tuo Deus lúmine P. Vidébimus lumen. ℣. Osténde misericórdiam sciéntibus te, & justítiam tuam his, qui recto sunt corde. ℣. Glória, & honor. P. Vidébimus.
Lauda. In sanctis ejus laudàte Dóminum Allelúia, allelúia: ℣. In firmaménto virtùtis ejus laudàte Dóminum. Psalmus 150.
Léctio libri Sapiéntiæ Salomònis. *Cap.* 11.
℟. Deo grátias.

MIserère Deus ómnibus, quóniam ómnia potes, & dissímulas peccàta hóminum propter pœniténtiam. Díligis enim ómnia quæ sunt, & nihil odísti eòrum quæ fecísti: nec enim ódiens áliquid constituísti. Quómodò autem posset áliquid permanère, nisi tu voluísses? aut quod à te vocàtum non esset, conservarètur? Parcens autem ómnibus: quóniam tua sunt Dómine, qui ánimas amas. Bonus enim est spíritus tuus in ómnibus. Propter quod hos, qui exérrant, pártibus córripis: & de quibus peccant, ádmones & allóqueris: ut delétâ malítiâ, credant in te Dómine. ℟. Amen.
Hymnus. Benignitàtis. fol. 69.
Supplicátio. Orèmus.
Capítula. Quid póterit, ó píssima Trínitas.
Lauda. Véniant mihi.
Et Benedíctio. Christus Dei Fílius. fol. 432.

Ad Tértiam.

Prophètia. Fili, Habe fidúciam. fol. 95.

Léctio libri Deuteronómii. *Capítulo* 16.
℟. Deo grátias.

IN illis diébus: Locûtus est Móyses ad omnem cœtum filiórum Israèlis, & dicit ad eum. Septem hebdómadas numeràbis tibi ab ea die quâ falcem in ségetem míseris: & celebràbis diem festum hebdomadàrum Dómino Deo tuo, oblatiònem spontáneam manûs tuæ, quam ófferes juxta benedictiònem Dómini Dei tui: & epuláberis coram Dómino Deo tuo, tu, & fílius tuus, & fília tua, & servus tuus, & ancílla, & Levítes qui est intrà portas tuas, & ádvena ac pupíllus & vídua, qui morántur nobíscum: & recordáberis quóniam servus fúeris in Ægypto: custódies quæ præcépta sunt. Solemnitàtem quoquè tabernaculòrum celebràbitis septem diébus, quando collégeris de área & de torculári fruges tuas: & epuláberis in festivitàte tua, tu, & fílius tuus, & fília tua, & servus, & ancílla, Levítes quoquè & ádvena, & pupíllus ac vídua qui intrà portas tuas sunt. Septem diébus Dómino Deo festa celebràbis: benedicétque te Dóminus Deus tuus in cunctis frúgibus tuis, & in omni ópera mánuum tuàrum, erísque in lætítia. Tribus vícibus per annum apparèbit omne masculínum in conspéctu Dómini Dei tui in locum quem elégerit: in solemnitàte azymòrum, in solemnitàte hebdomadàrum, & in solemnitàte tabernaculòrum. Non apparebitis ante Deum vácui: sed ófferat unusquísque secúndùm quod habúerit juxta benedictiònem Dómini Dei sui, quod déderit ei. Júdices & magístros constítues in ómnibus portis tuis, quas Dóminus Deus tuus déderit tibi, per síngulas tribus tuas: ut júdicent pópulum justo judício, nec in álteram partem declínent. Non accípies persònam, nec múnera: quia múnera excæcant óculos sapiéntium, & mutant corda justòrum. Justè quod justum est persequèris: ut vivas & possídeas terram, quam Dóminus Deus tuus déderit tibi. ℟. Amen.
Léctio libri Jeremíæ Prophétæ. *Capítulo* 5.
℟. Deo grátias.

HÆc dicit Dóminus: Audi pópulus stulte, qui non habes cor: qui habéntes óculos, non vidètis; & aures, non audítis. Me ergo non timébitis, ait Dóminus: & fáciem meam non verébitis? Qui pósuit arénam términum maris, præcéptum sempitérnum, quod numquàm præteribit: & commovebúntur, & non potuérunt; & intumèscent fluctus ejus, & non transíbunt illud: pó-

pópulo autem huic factum est cor incrédulum & exásperans, recesérunt & abiérunt. Et non dixérunt in corde suo: Metuámus Dóminum Deum nostrum, qui dat nobis plúviam temporáneam & serótinam in témpore suo; plenitúdinem ánnuæ messis custodiéntem nobis. Iniquitátes nostræ declinavérunt hæc: & peccáta nostra prohibuérunt bonum à nobis: Quia invénti sunt in pópulo meo ímpii insidiántes, áucupes láqueos ponéntes & pédicas ad capiéndos viros. Sicut decípula plena ávibus, sic domus eórum plena dolo: ideo magnificáti sunt & ditáti. Incrassáti sunt & impinguáti: & præteriérunt sermónes meos péssimè. Causam víduæ non judicavérunt, & causam pupílli non direxérunt, & judícium páuperum non judicavérunt. Numquid super his non visitábo, dicit Dóminus? & super gentem hujuscémodi non ulciscétur ánima mea? Stupor & mirabília facta sunt in terra: prophétæ prophetábant mendácium, & sacerdótes plaudébant mánibus suis: & pópulus meus diléxit tália: quid ígitur fiet in novíssimo ejus? Capít. 6. Confortámini filii Bénjamin in médio Hierúsalem. ℟. Amen.

Sequéntia Epístolæ Pauli Apóstoli ad Ephésios. *Capítulo* 4.

℟. Deo grátias.

Fratres, Renovámini spíritu mentis vestræ, & indúite novum hóminem, qui secúndùm Deum creátus est in justítia, & sanctitáte veritátis. Propter quod deponéntes omne mendácium, loquímini veritátem unusquísque cum próximo suo: quóniam sumus ínvicèm membra. Irascímini, & nolíte peccáre: sol non óccidat super iracúndiam vestram. Nolíte locum dare diábolo: qui furabátur, jam non furétur: magis autem labóret, operándo mánibus super his quod bonum est, ut hábeat unde tríbuat necessitátem patiénti. Omnis sermo malus ex ore vestro non procédat: sed si quid bonum est ad ædificatiónem fidei, ut detur grátia audiéntibus. Et nolíte contristári Spíritum sanctum Dei: in quo signáti estis in diem redemptiónis. Omnis amaritúdo, & ira, & indignátio, & clamor, & blasphémia tollátur à vobis cum omni malítia. Estóte autem ínvicèm benígni, misericórdes; donántes autem ínvicèm, sicut & Deus in Christo donávit vobis. ℟. Amen.

Antíphona 1. Nobis adhærére Deo bonum est: pónere in Dómino spem nostram. Psalm. 72.

Orátio. Nobis adhærére Deo. fol. 411.

Antíphona 2. Meménto congregatiónis tuæ Dómine, quam creásti ab inítio. Psalm. 73.

Orátio. Meménto Dómine congregatiónis. fol. 75.

Antíphona 3. Confitébimur tibi Deus: confitébimur tibi, & invocábimus nomen tuum Dómine. Psalmus 74.

℟. Ne memor fúeris iniquitátes nostras antíquas, P. Citò nos prævéniat misericórdia tua Dómine. ℣. Adjuva nos Deus salutáris noster: & propítius esto peccátis nostris. P. Citò nos. ℣. Glória, & honor.

Reiterétur ℟. Confitébimur.

Preces. Dicámus: Miserére nobis Deus, P. Miserére nobis. ℣. Mundi rector, & Redémptor Jesu Christe, rerum auctor, P. Miserére. ℣. Qui exáudis obsecrántes, & geméntes intuéris, P. Miserére. ℣. Parce nostris jam delíctis, favens vultu pietátis; P. Miserére. ℣. Hujus urbis, atque plebis conservátor esto vigil: P. Miserére. ℣. Peccávimus tibi Deus: indulgéntiam postulámus: P. Miserére nobis.

Orátio. Confitébimur tibi Deus; confitébimur. fol. 413.

Ad Sextam, & ad Nonam, ómnia dicántur, ut in Féria prætérita de secúndo Die jejúnii Sancti Cypriáni. fol. 436.

In nómine Dómini Jesu Christi. Incipit officium jejuniórum Kalendárum Novémbrium; quod observátur tribus diébus, ante festum Sancti Martíni. Ad Matutínum, ómnia dicántur de féria Quarta in Cápite jejúnii. fol. 129.

Ad Vésperum.

Lauda. Véspere, & manè, & merídie te laudámus Dómine.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antíphona. Salva plebem tuam Dómine, & bénedic hereditátem tuam. Psalmus 27.

Lauda. Véniat super nos misericórdia tua Dómine: P. Salutáre tuum, & elóquium tuum. ℣. Et respondébo exprobrántibus mihi verbum: quia sperávi in sermónibus tuis. P. Salutáre. ℣. Glória, & honor. P. Salutáre.

Hymnus. Benignitátis. fol. 69.

Capítula. Erubéscimus Dómine te.

Lauda. Irascímini, & nolíte peccáre. Allelúia. fol. 131.

IN SECUNDO DIE.

Ad Matutínum.

Antíphona. Tu autem Dómine. Psalmus 3.

Digitized by Google

Orátio. Quamvis, Dómine, plúrima. fol. 68.
Antíphona 1. Deus noſtrum refúgium, & virtus; adjútor in tribulatiónibus, quæ invenérunt nos nimis. ℣. Proptéreà non timébimus dùm conturbábitur terra, & transferéntur montes in corde maris. Pſalmus 45.

Orátio.

DEus noſter eſto nobis in advérſis refúgium; & in certamínibus hujúſmodi, virtûtis tuæ præbe solátium: ut dùm te adveniénte mœrens turbâta fúerit terra, tibi adjungántur in gáudio, qui ob metum judícii admíſſa deflent in ſæculo: ut tu virtûtum Dóminus ſis nobíſcum; quem & timèmus júdicem; & cognóſcimus Redemptòrem. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 2. Deus salutàris noſter: & avérte iram tuam à nobis. Ne in ætérnum iraſcàris nobis. ℣. Osténde nobis Dómine misericórdiam tuam: & salutàre tuum da nobis. Pſalmus 84.

Orátio.

OSténde nobis, Dómine misericórdiam tuam, & salutàre tuum da nobis: plenà grátiæ ubertâte demónſtra; plebis tuæ iniquitâtem remítte; & cuncta peccâta tégmine indulgentiáli coóperi: Convérte nos ítaquè ad te, & convérsis præcépta tua servàre concède: & tamen exorábilis ſit tua cleméntia; ut in nobis nec ira tua, in quantum mérito peccáti gravâmur, deſæviat; nec indignátio bonitâtem tuam commóveat: ſed præſta, ut dùm vérbere péctora túndimus, & geméntes occúlta conſcientiàrum (cùm te non láteant) propalàmus, méritum noſtrârum evadâmus culpàrum: ut te Dóminum misericórdiæ, & veritàtis auctórem completióne juſtítiæ & pacis perpétuæ hereditàtis fruâmur. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 3. Deus Deus noſter réſpice nos: ſperántes in te ne derelínquas. ℣. Ad te clamavérunt, & salvi facti ſunt: in te ſperavérunt, & non ſunt confúſi. Pſalmus 21.

Orátio.

CHriſte, qui de patíbulo ad Patrem, ut quid te derelíquerit, adclamáſti; qui cruce tuâ hóminem peccáto pérditum redemíſti; illúmque peccáti auctórem ætérnis arsûrum ígnibus tradidíſti: poſtulámus ſanctam cleméntiam tuam, ut nos, qui in te crédimus, numquàm derelínquas; nec confidéntiam noſtram à tua Deitàte repéllas: ſed per diem clamórem noſtrum ſúſcipe, & in nocte pláeito tibi famulátu servire concède: ſempérque corda noſtra in amôrem tui fragrántiâ spirituáli ſuccénde; & grátiam quam peccándo amíſimus, convertèndo reſtítue. ℟. Amen. Per misericórdiam.

℟. Benefáciat nobis Deus, & líberet nos ab ómnibus malis, P. Et donet pacem in diébus noſtris: ℣. Inlúminet vultum ſuum ſuper nos, & misereâtur nobis. P. Et donet. ℣. Glória, & honor. ℟. Benefáciat.

IN LAUDIBUS.

Antíphona. Avérte fáciem. Pſalmus 50.
Orátio. Avérte fáciem tuam. fol. 68.

Ad Cánticum.

Antíphona, Et Cánticum. Deus Patris noſtri. fol. 100. & 101.

Matutinárium.

Sit ſplendor Dómini Dei noſtri ſuper nos, P. Et ópera mánuum noſtrârum dírige ſuper nos. ℣. Réſpice in ſervos tuos, & in ópera tua: & dírige fílios eòrum. P. Et ópera. ℣. Glória, & honor. P. Et ópera.
Lauda. In ſanctis ejus.
Prophetia. Miserère Deus ómnibus. fol. 440.
Hymnus. Benignitàtis. fol. 69.
Capítula. Erubéſcimus, Dómine, te Patrem
Et Lauda. Iraſcímini, & nolite. fol. 131.
Orátio. Tibi Dómine. fol. 94.

Ad Tértiam.

Prophetia. Fili, Cuſtódi sermónes. fol. 96.
Léctio libri Exodi. *Capítulo* 33.
℟. Deo grátias.

IN illis diébus: Loquebâtur Dóminus ad Móyſen fácie ad fáciem, ſicut loqui ſolet homo cum amíco ſuo. Cùmque ille reverterêtur in caſtra, miníſter ejus Jósuë fílius Num, puer, non recedèbat de tabernáculo. Dixit autem Móyſes ad Dóminum: Præcipis ut edûcam pópulum iſtum: & non índicas mihi quem miſſûrus es mecum, præſértim cùm díxeris: Novi te ex nómine, & inveníſti grátiam coram me. Si enim invéni grátiam in conſpéctu tuo, oſténde mihi fáciem tuam, ut ſciam te, & invéniam grátiam ante óculos tuos: réſpice pópulum tuum & gentem hanc. Dixítque Dóminus: Fácies mea præcèdet te, & réquiem dabo tibi. Et ait Móyſes: Si non tu ipſe præcédes, ne edûcas nos de loco iſto. In quo enim ſcire potérimus ego & pópulus tuus inveníſſe nos grátiam in conſpéctu tuo, niſi ambuláveris nobíſcum, & gloriémur ab ómnibus pópulis qui hábitant ſuper terram? Dixit autem Dóminus ad Móyſen: en verbum iſtud, quod locûtus es, fáciam: inveníſti enim grátiam

tiam coram me, & te ipsum novi ex nómine. Qui ait: Osténde mihi glóriam tuam. Respóndit: Ego osténdam omne bonum tibi, & vocàbor in nómine Dómini coram te: & miserèbor cui volúero, & clemens ero in quem mihi placúerit. Rursúmque ait: Non póteris vidère fáciem meam: non enim vidèbit me homo, & vivet. Et íterum: Ecce, inquit, est locus apud me, & stabis supra petram. Cùmque transibit glória mea, ponam te in forámine petræ, & prótegam déxterâ meâ, donèc tránseam: tollámque manum meam, & vidèbis posterióra mea: fáciem autem meam vidère non póteris. Capít. 34. Et de nocte consúrgens ascéndit in montem Sínai, sicut ei præcéperat Dóminus, portans secum duas tábulas. Cùmque descendísset Dóminus per nubem, stetit Móyses cum eo ínvocans nomen Dómini. Quo transcúnte coram eo, ait: Dominàtor Dómine Deus, miséricors & clemens, pátiens & multæ miseratiònis, ac verus, qui custòdis misericórdiam in míllia: qui aufers iniquitàtem, & scélera, atque peccàta, nullúsque apud te per se ínnocens est: qui reddis iniquitàtem patrum in filios, in tértiam & quartam generatiònem. Festinúsque Móyses, curvàtus est pronus in terram, & adórans ait: Si invéni grátiam in conspéctu tuo Dómine, óbsecro ut gradiàris nobíscum (pópulus enim duræ cervìcis est) ut áuferas iniquitátes nostras atque peccàta, nosque possídeas. Respóndit Dóminus: Ego inibo pactum vidéntibus cunctis, signa fáciam quæ numquàm visa sunt super terram, & in nullis géntibus: ut cernat pópulus, in cujus es médio, opus Dómini terríbile quod factùrus sum. Obsérva cuncta quæ hódiè mando tibi. ℟. Amen.

Léctio libri Jeremíæ Prophétæ. *Capítulo* 5.

℟. Deo grátias.

HÆc dicit Dóminus: Circuìte vias Hierúsalem, & aspícite, & consideràte, & quærite in platéis ejus, an inveniàtis virum faciéntem judícium, & quæréntem fidem: & propítius ero ei. Quod si étiam, Vivit Dóminus, dixerint: & hoc falsò juràbunt. Dómine óculi tui respíciunt fidem: percussísti eos, & non doluérunt: adtrivísti eos, & renuérunt accípere disciplinam: induravérunt fácies suas super terram, & noluérunt revérti. Ego autem dixi: Fórsitàn páuperes sunt & stulti, ignorántes viam Dómini, judícium Dei sui. Ibo ígitur ad optimátes, & loquar eis: ipsi enim cognovérunt viam Dómini, & judícium Dei sui: & ecce hi magis simul confregérunt jugum, rupérunt víncula. Idcircò percússit eos leo de silva, lupus ad vésperum vastàvit eos, pardus vígilans super civitátes eòrum: omnis, qui egréssus fúerit ex eis, capiètur: quia multiplicátæ sunt prævaricatiónes eòrum, confortátæ sunt aversiónes eòrum. Super quo propítius tibi esse pótero? filii tui dereliquérunt me, & jurant in his, qui non sunt dii: saturávi eos, & mœcháti sunt, & in domo meretrícis luxuriabántur. Equi amatóres & in fœminas admissárii facti sunt: unusquísque ad uxòrem próximi sui hinnièbat. Numquid super his non visitàbo, dicit Dóminus? & in gente tali non ulciscètur ánima mea? Ascéndite muros ejus, & dissipàte, consummatiònem autem nolíte fácere. ℟. Amen.

Sequéntia Epístolæ Pauli Apóstoli ad Colossénses. *Capítulo* 3.

℟. Deo grátias.

FRatres: Indúite vos sicut elécti Dei, sancti, & dilécti, víscera misericórdiæ, benignitàtem, modéstiam, patiéntiam: supportántes ínvicem, & donántes vobismetípsis, siquis advérsùs áliquem habet querèlam: sicut & Dóminus donàvit vobis, ita & vos. Super hæc ómnia, charitàtem habète, quod est vínculum perfectiònis: & pax Christi exsúltet in córdibus vestris, in qua & vocáti estis in uno córpore: & grati estòte. Verbum Christi hábitet in vobis abundántèr, in omni sapiéntia, docéntes, & commonéntes vosmetípsos, in psalmis, hymnis, & cánticis spirituálibus, cantántes in córdibus vestris Dómino. Et omne quodcúmque fácitis in verbo, aut in ópere, ómnia in nómine Jesu fácite, grátias agéntes Deo Patri per ipsum. ℟. Amen.

Antíphona 1. Avertísti Dómine fáciem tuam à nobis, & facti sumus turbáti. Ad te Dómine clamàmus: & te Deum nostrum deprecâmur; ut exáudias nos, & miseréberis nobis. ℣. A voce exprobrántis & obloquéntis à fácie inimíci & persequéntis. Psalmus 43.

Orátio.

DOmine Jesu Christe, quem sæculòrum & regem fatémur & Dóminum; qui salùtem in Jacob operàris; & in Israël jocúndâ contemplatiòne cognósceris; dona salùtem méntibus nostris, deléndo peccáti offénsam de nostris consciéntiis: ut mens nostra te lumen veritàtis inradiàta aspíciat; &

in splendòre tuo, firmo fidei gressu permáneat. ℟. Amen. Per.

Antíphona 2. Ecce óculi Dómini super timéntes eum: & in eos, qui sperant in misericórdia ejus. Ut erípiat à morte ánimas eòrum. ℣. Anima nostra pátiens est Dómino: quóniam adjùtor & protéctor noster est. Psalmus 32.

Orátio. Fiat misericórdia tua Dómine. folio 401.

Antíphona 3. Juxtà est Dóminus iis, qui tribuláto sunt corde: & húmiles spíritu salvàbit: Nec derelínquet omnes qui sperant in eum. ℣. Multæ tribulatiónes justòrum: & de his ómnibus liberàbit eos Dóminus. Psal. 33. ℟. Ad te levàmus óculos nostros, qui hábitas in cœlis. P. Miserère nobis Dómine, miserère nobis: quia multùm repléti sumus contémptu. ℣. Multus est nobis Dómine labor & dolor. Quis novit poténtiam iræ tuæ, aut præ timòre iram tuam dinumeràre? Convértere super servos tuos. P. Miserère. ℣. Glória, & honor. ℟. Ad te levàmus.

Preces. Miserère & parce, clementíssime Dómine, pópulo tuo; P. Quia peccávimus tibi. ℣. Pro nostris malis flagellàmur ácriùs, & pro delíctis obcæcàmur dúriùs; nec deflémus mala quæ commísimus; P. Quia. ℣. Rémove famem, & da imbrem grátiæ, fructuúmque largam præbe abundántiam, atque optàtam peccatòrum véniam: P. Quia. ℣. Amove pestem, Redémptor Altíssime; ne obruàmur repentínâ morte: dum prostérnimur, non detur pœna; véniam da peccántibus: P. Quia. ℣. Láchrymis nostra dignis reple péctora: áffluat in nos charitàtis spíritus; quâ eruàmur vitiòrum lápsibus; P. Quia peccávimus tibi.

Capítula.

BEnedícat te, Dómine, in omni témpore ánima nostra: quia in fámulis tuis semper adest misericórdia tua: dùm nos & disciplínâ córrigis, & indulgéntiâ foves: dùm percutiéndo sanas, & sanándo corróboras. Dona ígitur nobis, ut qui tuam in fide gustávimus suavitàtem, pleníssimam percipiàmus in retributiòne dulcédinem.

Pater noster. A malo nos líbera. fol. 10.

· Benedíctio, Quære illam, quæ dícitur per totum annum.

Ad Sextam.

Léctio libri Zacharíæ Prophétæ. *Cap. 7. & 8.*
℟. Deo grátias.

HÆc dicit Dóminus: Judícium verum judicàte, & misericórdias fácite, unusquísque cum fratre suo. Et víduam, & pupíllum, & ádvenam, & páuperem nolite calumniári: & malum vir fratri suo non cógitet in corde suo. Et noluérunt adténdere, & vertérunt scápulam recedéntes, & adgravavérunt aures suas ne audírent. Et cor suum posuérunt ut adamántem, ne audírent legem, & verba quæ misit Dóminus exercítuum in Spíritu sancto per manum prophetàrum priòrum: & facta est indignátio magna à Dómino exercítuum, & non audiérunt: sic clamábunt, & non exáudiam, dicit Dóminus exercítuum. Et dispérsi eos per ómnia regna, quæ nésciunt: & terra desolàta est ab eis, eò quòd non erat tránsiens & revértens: & posuérunt terram desiderábilem in desértum. Et factum est verbum Dómini exercítuum, dicens: Zelàtus sum Sion zelo magno, & indignatiòne magnâ zelàtus sum eam. Hæc dicit Dóminus exercítuum: Revérsus sum ad Sion, & habitàbo in Hierúsalem: & vocábitur Hierúsalem Cívitas veritàtis, & Mons Dómini exercítuum mons sanctificàtus. Hæc dicit Dóminus exercítuum: Adhùc habitábunt senes & anus in platéis Hierúsalem: & viri báculus in manu ejus præ multitúdine diérum. Et platéæ civitàtis complebúntur infántibus & puéllis, ludéntibus in platéis ejus. Hæc dicit Dóminus exercítuum: Si *difficile* vidébitur in óculis reliquiàrum pópuli hujus in diébus illis, numquid in óculis meis difficile erit, dicit Dóminus exercítuum? Ecce ego salvàbo pópulum meum de terra Oriéntis, & addùcam eos, & habitábunt in médio Hierúsalem: & erunt mihi in pópulum, & ego ero eis in Deum in veritàte & justítia. ℟. Amen.

Antíphona 1. In te, Dómine, speravérunt, patres nostri: Dómine speravérunt, & liberásti eos. ℣. Ad te clamavérunt, & salvi facti sunt: in te speravérunt, & non sunt confúsi. Psalmus 21.

Orátio.

REspice in nos Dómine Deus noster; nec averténdo fáciem tuam à nobis, nos aliquátenus derelínquas: verè enim salvi érimus, si vultùs tui in nos aspéctum convérteris; & hiláritèr nostris te animàbus conjúnxeris: & quia in te speravérunt patres nostri, & salvi facti sunt, nos hereditáriæ fac eòrum spei succédere; & parilitàte horum, ætérnâ cum eis exsultatiòne gaudère. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 2. Misericórdia tua Dómine subse-

sequâtur nos ómnibus diébus vitæ nostræ: ℣. Et ut inhábitent in domo Dómini, in longitúdinem diérum. Psalmus 22.

Orátio.

HYmnum novum, & dulce cánticum, ac tuæ laudis præcónium, Dómine, crebrò nos tibi fácito adclamâre: ut tibi nos officii mérito regas; & super aquam refectiònis educándo convértas: ut te miseránte, & regímine tuæ grátiæ sustentêmur; & aquâ refectiònis à contagiòne peccáti lavêmur: tuâque deductiòne ad te prótinùs exsultántes perveniàmus; tibique acceptábili famulátu infatigabílitèr serviàmus. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 3. Revertâtur ímpius à via sua mala, & iníquus cesset delínquere: & véniam ad vos in jocunditáte, dicit Dóminus. ℣. Nolíte sperâre in iniquitáte, & rapínas nolíte concupíscere: divítiæ si fluant, nolíte cor appónere. Psalmus 61.

℟. Numquid in nostra justítia fúndimus preces ante te Dómine? sed sperâmus in misericórdia, quia sanctus es. P. Exáudi, Dómine, placâre Dómine: adténde, & fac: & noli tardâre. ℣. Deus Deus noster réspice in nos: quarè nos dereliquísti? longè à salûte nostra verba delictòrum nostrórum. P. Exáudi Dómine. ℣. Glória, & honor.

Reiterêtur ℟. Numquid.

Preces. Miséricors Dómine, exáudi súpplices; P. Et miserêre. ℣. Excélse, perpétue, quæ póscimus tríbue: P. Et miserêre. ℣. Virtùtis præsídio, Redémptor, defénde nos. P. Et miserêre. ℣. Supérna Poténtia, peccátis da véniam; P. Et miserêre.

Orátio.

EFfundéntibus nobis coram te corda in oratiòne, tu Dómine, qui spes ómnium es, exáudi & miserêre; tibique nos servitúros subde; & súbditis peccáto propítiâ benignitâte occúrre: fac nos iniquitâtis rapínâ carêre; & divitiàrum tuárum ornaménta conquírere: atque te concupíscere, te nosse, teque omni vitæ nostræ témpore Dóminum mereâmur habêre.

Pater noster.

A malo nos líbera. fol. 10.

Benedíctio, Quære illam, quæ dícitur in Sexta per totum annum.

Ad Nonam.

Prophetia. Fili, Habe fidúciam. fol. 95.

Léctio libri Exodi. *Capítulo* 24.

℟. Deo grátias.

IN illis diébus: Locûtus est Dóminus ad Móysen, dicens: Ascénde ad Dóminum tu, & Aaron, Nadab, & Abiu, & septuagínta senes ex senióribus Israël, & adorábitis procùl. Solúsque Móyses ascéndet ad Dóminum, & illi non appropinquábunt: nec pópulus ascéndat cum eo. Venit ergo Móyses & narrâvit plebi ómnia verba Dómini, atque judícia: respondítque cunctus pópulus unâ voce: Omnia verba, quæ locûtus est Dóminus, faciêmus. Scripsit autem Móyses univérsos sermónes Dómini: & manè consúrgens ædificâvit altâre ad radícem montis, & duódecim títulos per duódecim tribus Israël. Et obtulérunt holocáusta, immolaverúntque víctimas pacíficas Dómino, vítulos. Tulítque Móyses dimídiam partem sánguinis, & misit in cratéres: partem autem resíduam fudit super altâre. Assuménsque volûmen fœderis, legit audiénti pópulo: qui dixérunt: Omnia quæ locûtus est Dóminus, faciêmus, & érimus obediéntes. Ille verò sumptum sánguinem respérsit in pópulum, & ait: Hic est sanguis fœderis quod pépigit Dóminus super cunctis sermónibus his. Ascenderúntque Móyses & Aaron, Nadab & Abiu, & septuagínta de senióribus Israël: & vidérunt Deum: & sub pédibus ejus quasi opus lápidis sapphíri, & quasi cœlum, cum serênum est. Nec super eos qui procùl recessérunt de filiis Israël, misit manum suam, viderúntque Dóminum, & comedérunt, ac bibérunt. Dixit autem Dóminus ad Móysen: Ascénde ad me in montem, & esto ibi: dabóque tibi tábulas lapídeas, & legem ac mandâta quæ scripsi: ut dóceas eos. Surrexérunt Móyses & Jósuë miníster ejus: ascendénsque Móyses in montem Dei, senióribus ait: Expectâte hìc dónec revertâmur ad vos. Habêtis Aaron & Hur vobíscum: si quid natum fúerit quæstiònis referêtis ad eos. Cùmque ascendísset Móyses, opéruit nubes montem, & habitâvit glóriâ Dómini super Sínai, tegens illum nubes sex diébus: séptimo autem die vocâvit eum de médio calíginis. Erat species glóriæ Dómini, quasi ignis ardéntis super vérticem montis in conspéctu filiòrum Israël. Ingressúsque Móyses médium nébulæ, ascéndit in montem: & fuit ibi quadragínta dies, & quadragínta noctes. Cap. 20. *Levítici.* Locutúsque est Dóminus ad Móysen, dicens: Lóquere filiis Israël, & dices ad eos: Custodíte præ-

cép-

cépta mea, & fácite ea: & sciétis, quia ego sum Dóminus qui sanctífico vos. ℟. Amen.

Léctio libri Joëlis Prophétæ. *Capit.* 2.

℟. Deo grátias.

HÆc dicit Dóminus: Convertímini ad me in toto corde vestro, in jejúnio, & fletu. Et scíndite corda vestra, non vestiménta vestra, & convertímini ad Dóminum Deum vestrum: quia benígnus ac miséricors est, pátiens & multæ misericórdiæ, & præstábilis super malítia. Quis scit si convertàtur, & ignóscat, & relínquat post se benedictiònem, sacrifícium & libàmen Dómino Deo nostro? Cánite tubâ in Sion, sanctificàte jejúnium, vocàte cœtum, congregàte pópulum, sanctificàte Ecclésiam, coadunàte senes, congregàte párvulos, & sugéntes úbera: & egrediètur sponsus de cubículo suo, & sponsa de thálamo suo. Inter vestíbulum & altàre plorábunt sacerdótes minístri Dómini, dicéntes: Parce Dómine, parce pópulo tuo: & ne des hereditàtem tuam in oppróbrium, ut dominéntur eis natiónes: quarè dicunt in pópulis: Ubi est Deus eòrum? Zelàtus est Dóminus terram suam, & pepércit pópulo suo. Et respóndit, & dixit Dóminus pópulo suo: Ecce ego mittam vobis fruméntum, vinum, & óleum, & replebímini: & non dabo vos ultra oppróbrium in géntibus. ℟. Amen.

Sequéntia Epístolæ Pauli Apóstoli ad Hebræos. *Capítulo* 13.

℟. Deo grátias.

FRatres, Jesus, ut sanctificàret per suum sánguinem pópulum, extra portam passus est. Exeàmus ígitur ad eum extra castra, impropérium ejus portántes. Non enim habèmus manéntem hic civitàtem, sed futùram inquírimus. Per ipsum ergo offeràmus hóstiam laudis Dómino semper, id est, fructum labiòrum confiténtium nomen ejus. Beneficéntiæ autem, & communiònis nolite oblivísci: tálibus enim hóstiis promerètur Deus. Obedìte præpósitis vestris, & subjícite eis. Ipsi autem pervígilant, quasi ratiònem de animábus vestris reddittùri, ut cum gáudio hoc fáciant, & non geméntes: hoc autem éxpedit vobis. Oràte pro nobis: confídimus enim quia bonam consciéntiam habèmus in ómnibus benè voléntes conversári. Ampliùs autem déprecor vos hoc fácite, ut quò celériùs restítuar vobis. Deus autem, qui edúxit à mórtuis pastòrem magnum óvium, in sánguine testaménti ætérni, Dóminum Jesum Christum, aptet vos in omni bono, ut faciàtis voluntàtem ejus, fáciens in vobis quod pláceat coram se per Jesum Christum: cui est honor, & glória in sæcula sæculòrum. ℟. Amen.

Antíphona 1. Bénedic Dómine hereditàtem tuam: & rege eam, & extólle usque in sæculum. ℣. Ne simùl tradas me cum peccatóribus: & cum operántibus iniquitàtem. Psalmus 27.

Orátio.

CLamántes ad te Dómine precàmur; ut in consolatiòne nostra non síleas; nec nos secúndùm desidéria cordis nostri relinquéndo, simùl cum peccatóribus tradas: salva plebem tuam, quam tu ipse creásti; & bénedic hereditàtem, quam pretióso sánguine redemísti. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 2. Da virtùtem, Dómine, pópulo tuo: & bénedic in pace plebem tuam. ℣. Afférte Dómino filii Dei: afférte Dómino filios ariètum. Afférte Dómino glóriam & honòrem. Psalmus 28.

Orátio.

DA Dómine virtùtem pópulo tuo contra adversitàtum ómnium mala; plebémque tuam pacis conlatiòne locuplèta: ut pro abundántia quiètis omnes in templo tuo tibi glóriam cóncinant; laudémque páritèr & honòrem, malis vitæ hujus oblíti, tuæ semper déferant majestáti. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 3. Esto nobis Dómine in Deum protectòrem, & in locum munìtum, ut salvos nos fácias. Quia firmaméntum meum, & refúgium meum es tu: & propter nomen tuum dux mihi eris, & enútries me. Psalmus 30.

Preces. Miserère Dómine supplicántibus: P. Tu dona nobis véniam. ℣. Rerum Creàtor ómnium, ad te precem dirígimus: P. Tu dona. ℣. Iram tuam rémove: & quæ rogàmus, tríbue: P. Tu dona. ℣. Concède nobis Dómine cópiam indulgéntiæ: P. Tu dona. ℣. Cum misericórdia tríbue nobis plúviam: P. Tu dona nobis.

Orátio.

ESto nobis Dómine in Deum protectòrem; ne íncolis obsidéntibus nostràrum intégritas méntium feriàtur: pro loco autem munìto, tuum habère mereàmur auxílium: Nam te nobis obumbránte, nulla vis valèbit inrúmpere: neque recéssus tentatiònum penetràbit nostros sinus, si tu intrà éxtràque ad-

adſúeris, & firmaméntum refugiúmque noſtrum tuam déxteram déderis.

Pater noſter.

A malo nos líbera. fol. 10.

Benedíctio, Quære illam in Nona, quæ dícitur per totum annum.

Ad Véſperum.

Sol agnóvit occâſum ſuum. Poſuíſti ténebras, & facta eſt nox. ℣. Dóminus ſit. ℟. Et cum.

Antíphona. Salvos fac Dómine quiétos terræ. Pſalmus 75.

℟. Dirigâtur, Dómine, orátio mea ſicut incénſum in conſpéctu tuo: elevátio mánuum meârum P. Sacrifícium veſpertinum. ℣. Pone Dómine cuſtódiam ori meo: & óſtium circunſtántiæ lábiis meis. P. Sacrifícium. ℣. Glória, & honor Patri. Reiterêtur ℟. Dirigâtur.

Hymnus. Benignitâtis fons. fol. 69.

Capítula. Erubéſcimus Dómine te.

Lauda. Iraſcímini, & nolíte peccâre. Allelúia. Quære fol. 131.

IN TERTIA DIE.

Ad Matutinum.

Antíphona. Tu autem Dómine. Pſalmus 3.

Orátio. Quamvis Dómine. Quære fol. 68.

Antíphona 1. Exáudi de cœlo Dómine, & dimítte peccâta ſervis tuis, & pópulo tuo. ℣. Quia tu Dómine ſuàvis, & mitis es; & multùm miſéricors invocántibus te. Pſalmus 85.

Orátio.

Deus ſuàvis, ac mitis, multúmque invocántibus te miſéricors; oratiònem noſtram áuribus pércipe; ac de multitúdine miſericórdiæ tuæ noſtra errâta rémove: & ne humi proni reptèmus, ad te viſéndum nos eréctos ſtátue. ℟. Amen. Per miſericórdiam tuam.

Antíphona 2. Deus, ut líberes nos, vénias: ut auxiliêris nobis, feſtína. ℣. Qui regis Iſraël, inténde: qui dedùcis velut ovem Joſeph. Qui ſedes ſuper chérubim, appáre. Pſalmus 79.

Orátio.

Domine virtûtum, oratiónes ſervôrum tuórum non irâtus ſed placâtus áccipe: vel quod nos orâre opórteat, dignâre monſtrâre: eóſque æternitàtis cibo confórta, quos panis lachrymârum contúrbat: & tam menſurábili fletu flúmina lachrymârum óculi fluant; ut miſeratiónum tuârum cópiam, criminibus eliſis, infléctant; quique Redemptòris noſtri advéntum treméntes pavèmus, ejus gloriôſum conſpéctum, te tribuénte, pacatíſſimum contemplêmur. ℟. Amen. Per.

Antiphona 3. Dómine Deus noſter exáudi nos: propítius eſto, & ſalva nos. ℣. Citò nos prævéniat miſericórdia tua: quia páuperes facti ſumus nimis. Pſalmus 78.

Orátio.

Citò antícipet nos miſericórdia tua, Dómine; quos nec conſolátio ſpei, nec fidúcia mériti, nec opitulátio ſuſténtat auxílii; ſed vitæ reâtus, vexatiòque jactâtos árguit, vel conſciéntia facinorum, vel últio peccatòrum: líbera nos propter nomen tuum; & propítius eſto peccátis noſtris propter glóriam tuam: ut cùm utrámque rem propter te féceris, & ſólitâ pópulum tuum pietâte reſpéxeris; glória tibi detur ex liberatiône, & propitiâtio nobis tuo accêdat ex nómine. ℟. Amen. Per.

℟. Deprecêmur Dóminum, dicéntes: Peccávimus tibi Deus; P. Patiéntiam habe in nobis, & propitiâre in malis, quæ quotídiè adcréſcunt ſuper nos: ℣. Defécimus in ira tua, & in furòre tuo conturbáti ſumus. P. Patiéntiam. ℣. Glória, &. Reiterêtur ℟. Deprecêmur.

IN LAUDIBUS.

Antíphona. Ne projícias nos Dómine à fácie tua. Pſalmus 50.

Orátio. Ne projícias nos Dómine. Quære folio. 81.

Ad Cánticum.

Antíphona. Tu Dómine in ætérnum.

Cánticum. Meménto Dómine quid factum ſit nobis. fol. 206.

In loco. Benedíctus es Dómine Deus patrum noſtrôrum.

Matutinárium.

Exórtum eſt in ténebris. Quære fol. 69.

Lauda. Montes, & colles: ligna fructífera, & omnes cedri. Pſalmus 148.

Léctio libri Eccleſiáſtici Salomònis. *Cap.* 36.

℟. Deo grátias.

Miſerêre noſtri Deus ómnium, & réſpice nos, & oſténde lumen miſeratiònum tuârum: & immítte timòrem tuum ſuper gentes, quæ non exquiſiérunt te, & cognóſcant quia non eſt Deus niſi tu, ut enárrent magnália tua. Alleva manum tuam ſuper gentes aliénas, ut vídeant poténtiam tuam. Sicut enim in conſpéctu eòrum ſanctificâtus es in nobis, ſic in conſpéctu noſtrôrum magnificáberis in illis, ut cognóſcant te, ſicut & nos cognóvimus quóniam non eſt Deus præter te Dómine. Tranſi, ínnova, & immúta mirabília. In ira flammæ devorén-

réntur peccatóres ; & qui péssimant plebem tuam, invéniant perditiònem. Cóntere caput príncipum inimicòrum, dicéntium: Non est álius præter nos. Cóngrega omnes tribus Jacob: & cognóscant quia non est Deus nisi tu, ut enárrent magnália tua : & hereditàbis eos, sicut ab inítio. Miserère plebi tuæ, super quam invocàtum est nomen tuum ; & Jacob, quem coæquásti primogénito tuo. Miserère civitáti sanctificatiònis tuæ Hierúsalem, civitáti requiéi tuæ. Reple Sion inenarrabílibus verbis tuis, & glóriâ tuâ pópulum tuum. Da testimónium, quia ab inítio creatúræ tuæ sunt, & súscita prædicatiónes, quas locúti sunt nómine tuo prophétæ prióres. Da mercèdem sustinéntibus te, & prophétæ tui fidéles inveniúntur : & exáudi oratiónes servòrum tuòrum. Secúndùm benedictiònem tuòrum da pópulo tuo, & dírige nos in justítiam, & sciant omnes qui inhábitant terram, quia tu es Deus conspéctor sæculòrum. ℟. Amen.

Hymnus. Benignitàtis fons. fol. 69.
Capítula. Erubéscimus Dómine.
Lauda. Irascímini, & nolite peccàre. Allelúia. fol. 131.
Orátio. Tibi Dómine. fol. 117.

Ad Tértiam.

Prophetîa. Fili, Custódi sermónes meos. Quære fol. 96.

Léctio libri Deuteronómii. *Capítulo* 12.
℟. Deo grátias.

IN illis diébus : Locútus est Móyses ad omnem cœtum filiòrum Israël, & dixit ad eum : Obsérva & audi ómnia quæ ego præcípio tibi, ut benè sit tibi & filiis tuis post te in sempitérnum, cùm féceris quod bonum est & plácitum in conspéctu Dómini Dei tui. Quandò disperdíderit Dóminus Deus tuus ante fáciem tuam gentes, ad quas ingrediéris possidéndas, & posséderis, atque habitáveris in terram eòrum : cave ne imitèris eas, postquam fúerint te introeúnte subvérsæ, & requíras cærimónias eòrum. Non fácias simíliter Deo Dómino tuo. Quod præcípio tibi, hoc tantùm fácito Dómino: ne addas quicquam, nec mínuas. Cap. 13. In toto corde, & in tota ánima vestra Dóminum Deum vestrum sequímini, & ipsum timète, mandàta illius custodite, & audite vocem: ipsi serviètis, & ipsi adhærébitis, ut avertàtur Dóminus ab ira furòris sui, & misereàtur tuî, multiplicétque te sicut juràvit pátribus tuis, quandò audíeris vocem Dómini Dei tui, custódias ómnia præcépta ejus, quæ ego præcípio tibi hódiè, ut fácias quod plácitum est in conspéctu Dómini Dei tui. Cap. 14. Fidéles estòte Dómino Deo vestro : non vos incidètis, nec faciètis calvítium super mórtuo. Quóniam pópulus sanctus es Dómino Deo tuo: & elègit ut sis ei in pópulum peculiàrem de cunctis géntibus quæ sunt super terram. Peregríno, qui intrà portas tuas est, da ut cómedat, aut vende ei : quia tu pópulus sanctus es Dómini Dei tui : ut discas timère Dóminum Deum tuum omni témpore, ut cómedant & saturabúntur : ut benedicat tibi Dóminus Deus tuus in cunctis opéribus mánuum tuàrum quæ féceris. Cap. 15. Civem & propínquum repeténdi non habèbis potestàtem. Et omnínò índigens mendícus inter vos non erit : ut benedicat tibi Dóminus in terram, quam traditùrus est tibi in possessiònem. Si tamen audíeris vocem Dómini Dei tui, & custodíeris univérsa quæ ejus sunt, quæ ego præcípio tibi hódie, ut pollícitus es: fœneràbis géntibus multis, & ipse à nullo accípies mútuum : domináberis natiónibus plúrimis, & tuî nemo dominábitur. Cave ne fortè subrépat tibi ímpia cogitátio : ne avértas óculos tuos à páupere fratre tuo, nolens ei quod póstulat mútuum commodàre: ne clamet contra te ad Dóminum, & fiat tibi in peccàtum. Sed dabis ei : nec ages quíppiam càllidè in ejus necessitàtibus sublevándis: ut benedicat tibi Dóminus Deus tuus in omni témpore, in cunctis ad quæ manum míseris. Non déerunt páuperes in terra habitatiònis tuæ: idcírcò ego præcípio tibi, ut apérias manum fratri tuo egéno & páuperi, qui tecum versàtur in terra : ut benedicat tibi Dóminus Deus in cunctis opéribus tuis. ℟. Amen.

Léctio libri Esaíæ Prophétæ. *Capítulo* 59.
℟. Deo grátias.

ECce non est adbreviàta manus Dómini ut salvàre néqueat, neque adgravàta est auris ut non áudiat : Sed iniquitátes vestræ divisérant inter vos & Deum vestrum, & peccáta vestra abscónderant fáciem ejus à vobis ne exáudiat. Manus enim vestræ pollútæ sunt sánguine, & dígiti vestri iniquitàte: lábia vestra locùta sunt mendácium, & lingua vestra iniquitàtem fatètur. Non est qui ínvocet justítiam, nec est qui júdicet verè : sed confidunt in níhilo, & loquúntur vanitátes: concepérunt labòrem, & peperérunt iniquitàtem. Ova áspidum rupérunt, & te-

telas aráneæ texuérunt : qui coméderit de ovis eòrum, moriêtur : & quod confôtum ex eo, erúmpet in régulum. Telæ eòrum non erunt in vestiméntum, neque operiéntur vestiméntis suis : ópera eòrum ópera inutilia ; opus iniquitâtis in mánibus eòrum. Pedes eòrum ad malum currunt, & festínant ut effúndant sánguinem innocéntem : cogitatiónes eòrum cogitatiónes inútiles : vástitas & contrítio in viis eòrum. Viam pacis nesciérunt, & non est judícium in gréssibus eòrum : sémitæ eòrum incurvátæ sunt eis : omnis qui calcat in eis, ignòrat pacem. Propter hoc elongàtum est judícium à vobis, & non apprehéndet vos justítia : expectávimus lucem, & ecce ténebræ ; splendòrem, & in ténebris ambulávimus. Palpávimus sicut cæci paríetem, & quasi absque óculis adtrectávimus : impégimus merídie quasi in ténebris, & caliginósi quasi mórtui. Rugiêmus quasi ursi omnes, & quasi colúmbæ meditántes gemêmus : expectávimus judícium, & non est ; salûtem, & elongàta est à nobis. Multiplicátæ sunt enim iniquitátes nostræ coram te, & peccâta nostra respondérunt nobis : qnia scélera nostra nobíscum, & iniquitátes nostras cognóvimus, peccàre & mentíri contra Dóminum : & avérsi sumus ne irêmus post tergum Dei nostri, ut loquerèmur calúmniam & transgressiònem : concépimus, & locúti sumus de corde verba mendácii. Et convérsnm est retrórsùm judícium, & justítia longè stetit : quia córruit in platéa véritas, & æquitas non pótuit íngredi. Et facta est véritas in oblivióne : & qui recéssit à malo, prædæ pátuit : & vidit Dóminus, & malum appáruit in óculis ejus, qnia non est judícium : & vidit quia non est vir : & aporiàtus est, quia non est qui occúrrat : & salvâvit sibi bráchium sanctum suum, & justítia ejus ipsa confirmàvit eum. ℟. Amen.

Sequéntia epístolæ Pauli Apóstoli ad Gálatas. *Capit.* 5.

℟. Deo grátias.

FRatres, Omnis lex in uno sermône complêtur : Díliges próximum tuum sicut te ipsum. Quod si ínvicem mordêtis, & comédítis : vidête ne ab ínvicèm consumámini. Dico autem : Spíritu ambulâte, & desidéria carnis non perficiêtis. Caro enim concupíscit advérsùs spíritum : spíritus autem advérsùs carnem : hæc enim ínvicèm adversántur sibi : ut non quæcúmque vultis, illa faciàtis. Quod si spíritu ducímini, non estis sub lege. Manifésta autem sunt ópera carnis : quæ sunt fornicátio, immundítia, luxúria, idolòrum sérvitus, venefícia, inimicítiæ, contentiónes, æmulatiónes, iræ, rixæ, dissensiónes, hæreses, invídiæ, homicídia, ebríetas, comessatiónes, & his simília : qnæ dico vobis, sicut & prædíxi, quóniam qui tália agunt, regnum Dei non consequéntur. Fructus autem Spíritûs est : cháritas, gáudium, pax, longanímitas, bónitas, benígnitas, fides, modéstia. Advérsùs hujúsmodi non est lex. Qui autem sunt Christi, carnem suam crucifixèrunt cum vítiis, & concupiscéntiis. Si vívimus spíritu, spíritu ambulêmus. Non efficiâmur inànis glóriæ cúpidi, ínvicèm provocántes, ínvicèm invidéntes. Capít. 6. Fratres, etsi præoccupâtus fúerit homo in áliquo delícto, vos, qui spirituáles estis, compónite hujúsmodi in spíritu lenitâtis, consíderans te ipsum, ne & tu tentêris. Alter altérius ónera portàte, & sic implébitis legem Christi. ℟. Amen.

Antíphona 1. Ante te, Dómine, omne desidérium nostrum : & gémitus noster non est abscónditus à te. Cor enim nostrum conturbâtum est in nobis. ℣. Ne derelínquas me Dómine Deus meus : ne discésseris à me. Psalmus 37.

Orátio.

DOmine ante te omne desidérinm nostrnm ; & gémitus noster non est abscónditus à te : præsta ergo, quæ desiderâmus ; & parce, quæ géssimus : simúlque & fructum nostris tríbue desidériis ; & véniam concède peccátis. ℟. Amen. Per.

Antíphona 2. Humiliàta est in púlverem ánima nostra : adhæsit in terra venter noster : Exsúrge, quare obdórmis Dómine ? exsúrge, & ne repéllas nos in finem. Psalmus 43.

℣. Deus áuribus nostris audívimus, & patres nostri annuntiavérunt nobis.

Orátio.

REx Deus noster, qui mandas salûtem Jacob, insurgéntium in nos tentatiònum ímpetus, tui nóminis majestâte devínce ; & insidiántium inimicòrum láqueos bráchii tui virtûte confrínge : ut qui cordis secrêta cognóscis ; consciéntiæ máculas ábluas ; fidem nostram in te firmam efficias ; humilitàtem placâtus inténdas ; & in defensióne nostrì semper exsúrgas. ℟. Amen. Per.

Antíphona 3. Audi pópulus meus, & loquar : Israël, & testificábor tibi : quóniam Deus Deus tuus ego sum. In tribulatióne invocásti me, & liberávi te, & exaudívi te in abscóndito tempestâtis. ℣. Deus deòrum Dóminus locûtus est : & vocâvit terram à solis ortu usque ad occâsum : ex Sion spécies decòris ejus. Psalmus 49.

℟. Custódi Dómine ánimas nostras, quia sanctus

ctus es: salvum fac pópulum tuum, Deus, sperántem in te. Quia tu suàvis, ac mitis es; & multùm misericors P. Invocántibus te. Auribus pércipe oratiònem nostram. ℣. In die tribulatiònis meæ Deum exquisívi, mánibus meis nocte coram ipso: & non sum decéptus. Negàvit consolári ánima mea. ℣. Prótege Dómine civitàtem istam, & esto adjùtor pópulo tuo, & líbera nos ab ómnibus malis, quibus nos tradidísti. ℣. Dómine refúgium factus es nobis, à generatiòne in generatiònem. Priúsquam fierent montes, aut firmarètur orbis terræ; à sæculo & in ætérnum tu es. ℣. Reddat tibi in memória, Deus, opus mánuum tuàrum; ne recordàtus fúeris ómnibus sceléribus nostris: fac nobíscum propter nomen tuum. ℣. Glória, & honor.

Preces. Verbum Patris Altíssimi, P. Redémptor, peccántibus miserère: ℣. Elide nostrum fácinus, qui pro nobis es tráditus; P. Redémptor. ℣. Purífica nos à vítiis, qui cæsus es álapis; P. Redémptor. ℣. Qui pro nobis potàtus es felle, nos reple dulcédine; P. Redémptor. ℣. Accénde nos igne Crucis tuæ, quos redemísti sánguine; P. Redémptor.

Orátio.

INvocàmus te Dómine in die tribulatiònis, ut nos erípias, fideíque nutriméntis & nos créscere fácias: ut quod mente profícimus, tibi sérviat; & usus nostræ actiònis laus sit tui pérpetùm nóminis.

Pater noster.

A malo nos líbera. fol. 10.

Benedíctio, Quære illam, quæ dícitur in Tértia per totum annum.

Ad Sextam.

Prophetìa. Dómine miserère nostri. fol. 434.

Antíphona 1. Audi Dómine deprecatiònem pópuli tui; & cunctòrum preces orántium in isto loco, Deus, de cœlo exáudi. ℣. Quia tu Dómine suàvis, ac mitis es; & multùm misericors invocántibus te. Psalmus 85.

Orátio.

SAlvos nos fac servos tuos, Dómine Deus noster, sperántes in te; quia suàvis ac mitis multúmque misericors es: réspice in nos, ac miserère nostri: ut nóminis tui magnitúdine cor nostrum lætètur; te tímeat, ut lætètur: deduc nos in via tua; & ambulántes in veritàte tua consolàre adjutório, & ádjuva consolándo. ℟. Amen. Per.

Antíphona 2. Tu nobis es, Dómine refúgium à pressúra, quæ circúmdedit nos: multa sunt enim flagélla peccatòrum nostròrum. ℣. Beáti, quorum remíssæ sunt iniquitátes: & quorum tecta sunt peccàta. Psalmus 31.

Orátio.

DOna nobis Dómine peccatòrum remissiònem, qui purgàtis præstas beatitúdinem: esto refúgium à pressúra damnatiònis, qui indúltor es libertàtis: & quia multa flagélla peccatòrum in nobis, plagà inruénte, desæviunt, in te confidéndo circúmdari nos misericórdià tuà sentiàmus. ℟. Amen. Per.

Antíphona 3. Miserère nobis Dómine, miserère: quia multùm repléti sumus contémptu. ℣. Ad te levàmus óculos nostros, qui hábitas in cœlis. Psalmus 122.

℟. Non est Deus præter te Dómine. Innova signa, & immùta mirabília. Miserère plebi tuæ super quam invocàtum est nomen tuum. Miserère civitáti sanctificatiònis tuæ. Reple Sion inenarrabílibus verbis tuis; pro glória tua pópulum. ℣. Tu Dóminus noster suàvis, ac mitis es, pátiens, & cum omni misericórdia dispónens ómnia; & si peccávimus in te; tui sumus expectántes misericórdiam tuam. ℣. Quique terrígínæ, ac filii hóminum: simul in unum dives & pauper. ℣. Exáudi Dómine: placàre Dómine, adténde, & fac; ne morèris propter temetípsum, Deus meus. ℣. Cognóscimus Dómine peccàta nostra, & iniquitátes patrum nostròrum: peccávimus coram te; parce nobis Dómine. ℣. Miserère Deus ómnium, quóniam ómnia potes, & dissímulas peccàta hóminum propter pœniténtiam. ℣. Tu Dómine virtútum cum tranquillitàte júdicas, & cum magna reveréntia dispònis ómnia. ℣. Ego sum Deus: ambulàte coram me, & estòte perfécti; ut possideàtis terram hereditàtis vestræ. ℣. Ego sum, & pactum meum mecum, dicit Dóminus. Convertímini ad me, & plángite: & ego consolàbor vos velócitèr. ℣. Glória, & honor.

Reiterètur ℟. Non est Deus.

Preces. Quos redemísti sánguine, P. Tuà salva poténtià, Christe misericors: ℣. Pro quibus flagéllis cæsus addúctus es, P. Tuà: ℣. Pro quorum crímine, Piíssime, cruci affixus es, P. Tuà: ℣. Pro quibus verberàtus, cápite percússus es, P. Tuà: ℣. Qui tibi flentes mala nostra pándimus; P. Tuà salva poténtià.

Orátio.

MIserère nobis Dómine; expectatióni nostræ quæsitum auxílium tribue: ut, qui superbòrum repléti sumus contémptu, defensiònis tuæ muniàmur auxílio.

Pater noster.

A malo nos líbera. fol. 10.

Ad Nonam dicàtur, ut in Nona de secúnda Die Jejúnii præcedénti. fol. 445. & 446.

IN

2. 2. 122 Pr.

IN NOMINE DOMINI
INCIPIT LIBER PSALMORVM SECVNDVM DAVID PROPHETĀ.

PROPHETIA

DE DOMINO IESV CHRISTO,

SIBE FRVCTV IVSTORVM ET INTERITV IMPIORVM.

INCIPIT PRIMVS PSALMVS.

Aña. *In lege Domini fuit volumtas eius die, ac nocte: in lege eius meditabitur.*

BEatus vir qui non abiit in consilio impiorum, & in via peccatorum non stetit * & in catedra pestilentiæ non sedit.
Sed in lege Domini fuit voluntas eius * & in lege eius meditabitur die, ac nocte.
Et erit tamquam lignum, quod plantatum est * secus decursus aquarum,
Quod fructum suum dabit in tempore suo: & folium eius non decidit * & omnia quæcumque fecerit, prosperabuntur.
Non sic impii, non sic * sed tamquam pulbis, quem proicit ventus a facie terræ.
Ideo non resurgunt impii in iudicio * neque peccatores in consilio iustorum.
Quoniam nobit Dominus viam iustorum * & iter impiorum peribit.

II.

In finem Psalmus David.

Aña. *Nunc reges intelligite, erudimini omnes qui iudicatis terram: servite Domino in timore.*

QUare fremuerunt gentes * & populi meditati sunt inania?
Adstiterunt reges terræ * & principes convenerunt in unum adversus Dominum, & adversus Christum eius.
Disrumpamus vincula eorum * & proiciamus á nobis iugum ipsorum.
Qui habitat in cœlis, inridebit eos * & Dominus subsannabit eos.
Tunc loquetur ad eos in ira sua * & in furore suo conturbabit eos.

Diapsalma.

Ego autem constitutus sum rex ab eo super Syon montem sanctum eius * prædicans præceptum Domini.
Dominus dixit ad me: Filius meus es tu; * ego odie genui te.
Pete a me, & dabo tibi gentes hereditatem tuam * & possessionem tuam terminos terræ.
Reges eos in virga ferrea * & tamquam vas figuli confringes eos.
Et nunc reges intelligite * erudimini omnes, qui iudicatis terram.
Servite Domino in timore * & exultate ei cum tremore.
Adpreendite disciplinam, ne quando irascatur Dominus * & pereatis a via iusta.
Cum exarserit in brebi ira eius * beati omnes, qui confidunt in eum.

III.

Psalmus David, cum fugerit a facie Absalonis filii sui.

DOmine quid multiplicati sunt qui tribulant me? * multi insurgunt adversum me.
Multi dicunt animæ meæ * non est salus illi in Deo eius.

Diapsalma.

Tu autem, Domine, susceptor meus es * gloria mea, & exaltans caput meum.
Voce mea ad Dominum clamabi * & exaudibit me de monte sancto suo.

Diapsalma.

Ego dormibi, & quiebi, & resurrexi * quoniam Dominus suscitabit me.
Non timebo millia populi * circumdantis me;
Exurge Domine * salbum me fac Deus meus.
Quoniam tu percusisti omnes adversantes mihi sine causa * dentes peccatorum conteruisti.
Domini est salus * & super populum tuum benedictio tua.

IV.

VICTORI IN PSALMIS CANTICI DAVID.

Aña. *Quum invocarem te, exaudisti me: Deus iustitiæ liberasti me.*

 Quum

QUum invocarem te, exaudisti me, Deus, justitiæ meæ: * in tribulatione dilatasti me.
Miserere mei, Domine: * & exaudi orationem meam.
Filii hominum, usquequo grabes corde: * ut quid diligitis vanitatem, & quæritis mendacium.

Diapsalma.

Scitote quoniam magnificabit Dominus sanctum suum: * Dominus exaudiet me dum clamabero ad eum.
Irascimini, & nolite peccare; * quæ dicitis in cordibus vestris, & in cubilibus vestris compungimini.

Diapsalma.

Sacrificate sacrificium iustitiæ, & sperate in Domino. * Multi dicunt, quis ostendit nobis bona?
Signatum est super nos lumen vultus tui Dómine * dedisti lætitiam in corde meo.
A tempore frumenti, vini, & olei sui * multiplicati sunt.
In pace in idipsum dormiam, & requiescam * quoniam tu, Domine, singulariter in spe constituisti me.

V.

VICTORI PRO HEREDITATIBUS. CANTICUM DAVID.

Aña. *Mane exaudies vocem meam, Domine: mane adstabo tibi, & adorabo te.*

VErba mea auribus percipe, Domine, intellige clamorem meum * intende voci orationis meæ,
Rex meus, & Deus meus * quoniam ad te orabo, Domine.
Mane exaudies vocem meam * mane adstabo tibi, & videbo te.
Quoniam tu es Deus nolens iniquitatem * non habitabit iuxta te malignus, neque permanebunt iniusti ante oculos tuos.
Odisti Domine omnes, qui operantur iniquitatem * perdes eos, qui locuntur mendacium.
Virum sanguinum, & dolosum abominabit Dominus: ego autem in multitudine misericordiæ tuæ sperabo. * Introibo in domum tuam: adorabo ad templum sanctum tuum in timore tuo.
Domine deduc me in iustitia tua propter inimicos meos * dirige in conspectu tuo viam meam.
Quoniam non est in ore eorum veritas * cor eorum vanum est.
Sepulcrum patens est guttur eorum * linguis suis dolose agebant.
Iudica illos Deus * decidant a cogitationibus suis.
Secundum multitudinem inpietantium eorum expelle eos * quoniam exacerbaberunt te, Domine.
Lætentur omnes, qui sperant in te: in æternum exultabunt, & inhabitabis in eis * & gloriabuntur in te omnes, qui diligunt nomen tuum.
Quoniam tu Domine, benedices iustum: * Domine, ut scutum bonæ voluntatis tuæ coronasti nos.

VI.

VICTORI IN PSALMIS SUPER OCTABA. CANTICUM DAVID.

Aña. *Ne in ira tua arguas me, Domine.*

DOmine ne in ira tua arguas me * neque in furore tuo corripias me.
Miserere mei, Domine, quoniam infirmus sum * sana me, Domine.
Quoniam turbata sunt ossa mea * & anima mea turbata est valde.
Et tu, Domine, usquequo convertere, & eripe animam meam * salvum me fac propter misericordiam tuam.
Quoniam non est in morte, qui memor sit tui * in inferno autem quis confitebitur tibi?
Laborabi in gemitu meo, lababo per singulas noctes lectum meum * lacrimis stratum meum rigabo.
Turbatus est præ ira oculus meus * inveterabi inter omnes inimicos meos.
Discedite a me omnes qui operamini iniquitatem: quoniam exaudibit Dominus vocem fletus mei * exaudibit Dominus deprecationem meam: Dominus orationem meam suscepit.
Erubescant, & confundantur omnes inimici mei * avertantur retrorsum, & confundantur valde velociter.

VII.

PSALMUS DAVID, QUEM CANEBAT DOMINO PRO VERBIS CUSI FILII GEMINI.

Aña. *Iustum adiutorium meum a Domino, qui salvos facit rectos corde.*

DOmine Deus meus in te sperabi * libera me ab omnibus persequentibus me, & eripe me.
Ne quando rapiat, ut leo, animam meam * dum non est, qui redimat, neque qui salvum faciat.

Do-

Domine, Deus meus si feci istud: si est iniquitas in manibus meis; si reddidi retribuentibus mihi mala * decidam merito ab inimicis meis inanis.
Persequatur inimicus animam meam, & comprendat eam, & conculcet in terra vitam meam * & gloriam meam in pulverem deducat.

Diapsalma.

Exurge Domine in ira tua * & exaltare in finibus inimicorum tuorum.
Exurge Domine Deus meus in præcepto, quod mandasti: & sinagoga populorum circumdabit te * & propter hanc in altum regredere, Domine.
Judica populos: iudica me, Domine, salbum me fac secundum iustitiam meam * & secundum innocentiam manuum mearum super me.
Consummetur nequitia peccatorum; * & dirige iustum scrutans corda, & renes Deus.
Iustum adiutorium meum a Domino * qui salvos facit rectos corde.
Deus iudex iustus, fortis, & patiens * numquid irascitur per singulos dies?
Nisi convertamini, gladium suum vibrabit * arcum suum tetendit, & paravit illum.
Et in eo paravit vasa mortis * sagittas suas ardentes & fecit.
Ecce parturit iniustitia * concepit dolorem & peperit iniquitatem.
Lacum aperuit, & fodit eum * & incidit in fobeam, quam operatus est.
Convertitur dolor eius in capite eius * & iniquitas eius in vertice ipsius descendit.
Confitebor Domino secundum iustitiam eius * & psallam nomini Domini altissimi.

VIII.

IN FINEM PRO TORCULARIBUS PSALMUS DAVID.

Aña. *Quam admirabile est nomen tuum, Domine, in universa terra.*

Domine, Dominus noster * quam admirabile est nomen tuum in universa terra.
Quoniam elebata est magnificentia tua supra cœlos * ex ore infantium, & lactantium perfecisti laudem.
Propter inimicos tuos * ut dextruas inimicum, & defensorem
Quoniam videbo cœlos, opera digitorum tuorum * lunam, & stellas, quas tu fundasti.
Quid est bomo, quod memor es eius * aut filius hominis, quoniam visitas eum.
Minorasti eum paulo minus ab angelis * gloria, & honore coronasti eum: & constituisti eum super opera manuum tuarum.
Omnia subiecisti sub pedibus eius, obes, & boves * universa insuper & pecora campi.
Volucres cœli, & pisces maris * qui perambulant semitas maris.
Domine, Dominus noster * quam admirabile est nomen tuum in universa terra.

IX.

VICTORI PRO MORTE FILII CANTICUM DAVID.

Aña. *Lætabor, & exultabo in te, & psallam nomini tuo, Altissime.*

Confitebor tibi, Domine; in toto corde meo * narrabo omnia mirabilia tua.
Lætabor, & exultabo in te * & psallam nomini tuo Altissime.
In convertendo inimicum meum retrorsum * infirmabuntur, & perient a facie tua.
Quoniam fecisti iudicium meum, & causam meam * sedes super tronum, qui iudicas æquitatem.
Increpasti gentes, & periit impius * nomen eorum delesti in æternum, & in sæculum sæculi.
Inimici defecerunt framea in finem * & civitates eorum dextruxisti.
Periit memoria eorum cum sonitu * & Dominus in æternum permanet.
Parabit in iudicio sedem suam * & ipse iudicabit orbem terræ in æquitate.
Iudicabit populos cum iustitia, & factus est Dominus refugium pauperum * adiutor in opportunitatibus, in tribulatione.
Et sperent in te omnes, qui noberunt nomen tuum * quoniam non derelinquis quærentes te, Domine.
Psallite Domino, qui habitatis in Syon * adnuntiate inter gentes mirabilia eius.
Quoniam requirens sanguinem eorum, memoratus est * & non est oblitus orationes pauperum.
Miserere mei Domine, & vide humilitatem meam de inimicis meis * qui exaltas me de portis mortis, ut adnuntiem omnes laudes tuas in portis filiæ Syon: exultabo in salutari tuo.
Infixæ sunt gentes in interitu, quem fecerunt * in laqueo, quem occultaberunt, conpreensus est pes eorum.
Cognoscitur Dominus iudicia faciens * in operibus manuum suarum compreensus est peccator.
Convertantur peccatores * in infernum omnes

nes gentes, qui oblibiscuntur Dominum.
Quia non in finem oblibiscetur pauperis * patientia pauperum non peribit in finem.
Aña. *Tibi derelictus est pauper, pupillo tu eris adiutor.*
EXurge, Domine, non prævaleat homo * iudicentur gentes in conspectu tuo.
Constitue, Domine, legislatorem super eos * ut sciant gentes, quoniam homines sunt.
Diapsalma.
Ut quid, Domine, recessisti longe * despicis in opportunitatibus, in tribulatione?
In supervia impii incenditur pauper * compreenduntur in cogitationibus suis, quas cogitant.
Quoniam laudatur peccator in desideriis animæ suæ * & qui inique gerit, benedicetur.
Exacerbavit Dominum peccator * secundum multitudinem iræ suæ requiret.
Non est Deus in conspectu eius * polluntur viæ eius in omni tempore.
Auferuntur iudicia tua a facie eius * omnium inimicorum suorum dominabitur.
Dixit enim in corde suo non mobebor * a generatione in generatione sine malo.
Cuius maledictione os plenum est, & amaritudine, & dolo * sub lingua eius labor, & dolor.
Sedet in insidiis cum divitibus in occultis, ut interficiat innocentem * oculi eius in pauperem respiciunt.
Insidiatur in occultis, sicut leo in cubili suo * insidiatur, ut rapiat pauperem, rapere pauperem.
Donec adducat eum in conversatione sua, & in laqueo suo humiliabit eum * inclinabit se, & cadet, dum dominabitur pauperi.
Dixit enim in corde suo: Oblitus est Deus * avertit faciem suam, ne videat usque in finem.
Exurge, Domine Deus meus, & exaltetur manus tua * ne oblibiscaris pauperem in finem.
Cuius causa irritavit impius Deum? * dixit enim in corde suo: Non requiret Deus.
Vides quoniam tu laborem, & dolorem consideras * ut tradas eum in manibus tuis.
Tibi derelictus est pauper * pupillo tu eris adiutor.
Conteres brachia peccatoris, & maligni * requiretur delictum eius, nec invenietur.
Regnabit Dominus in æternum & in sæculum sæculi * peribitis gentes de terra eius.
Desiderium pauperum exaudibit Dominus * deprecationes cordis eorum exaudibit auris tua.
Iudicare pupillo, & humili * ut non apponat ultra magnificare se homo super terram.

X.
IN FINEM PSALMVS DAVID.

Aña. *Quoniam iustus Dominus, & iustitiam dilexit æquitatem vidit vultus eius.*
IN Domino confido * quomodo dicitis animæ meæ transmigra in monte sicut passer.
Quoniam ecce peccatores tetenderunt arcum * paraberunt sagittas suas in faretra, ut sagittent in obscuro rectum corde.
Quoniam quem tu perfecisti, ipsi destruxerunt: * iustus autem quid fecit?
Dominus in templo sancto suo * Dominus in cœlo sedes eius: oculi eius in pauperem respiciunt.
Palpebra eius interrogat filios hominum: Dominus interrogat iustum, & impium: * qui autem diligit iniquitatem, odit animam suam.
Pluit super peccatores laqueus ignis * sulfur, & spiritus procellarum, pars calicis eorum.
Quoniam iustus Dominus, & iustitiam dilexit * æquitatem vidit vultus eius.

XI.
IN FINEM PRO OCTABA.
PSALMVS DAVID.

Aña. *Propter miserias inopum, & gemitus pauperum, nunc exurgam, dicit Dominus.*
SAlbum me fac, Domine, quoniam defecit sanctus * quoniam diminutæ sunt veritates a filiis hominum.
Vana locuti sunt unusquisque ad proximum suum * labia dolosa in corde, & de corde locuti sunt mala.
Disperdat Dominus universa labia dolosa * & linguam magniloquam.
Qui dixerunt: Lingua nostra magnificabimur * labia nostra a nobis sunt: quis noster est Dominus?
Propter miserias inopum, & gemitus pauperum * nunc exurgam, dicit Dominus.
Ponam super salutarem meum * fiducialiter agam in eo.
Eloquia Domini eloquia casta * argentum igne examinatum terræ purgatum septuplum.
Tu, Domine, serbabis nos, & custodies nos a generatione hac * in æternum.
In circuitu impii ambulabunt * secundum altitudinem tuam multiplicasti filios hominum.

XII.

Digitized by Google

XII.

IN FINEM PSALMUS DAVID.

Aña. *Exultabit cor meum in salutari tuo: cantabo Domino, qui bona tribuit mihi.*

USquequo, Domine, obliviſceris me in finem? * quousque avertis faciem tuam a me?

Quandiu ponam conſilium in animam meam * dolorem in corde meo per diem.

Usquequo exaltabitur * inimicus meus ſuper me?

Reſpice, & exaudi me, Domine Deus meus * illumina oculos meos, ne umquam obdormiam in morte:

Ne quando dicat inimicus meus: * Prævalui adverſus eum.

Qui tribulant me, exultabunt, ſi motus fuero * ego autem in tua miſericordia ſperabo.

Exultabit cor meum in ſalutari tuo * cantabo Domino, qui bona tribuit mihi, & pſallam nomini Domini altiſſimi.

XIII.

IN FINEM PSALMUS DAVID.

Aña. *Dixit inſipiens in corde ſuo: Non eſt Deus: Tu Deus noſter es?*

DIxit inſipiens in corde ſuo: * Non eſt Deus.

Corrupti ſunt, & abominabiles facti ſunt in voluptatibus ſuis * non eſt, qui faciat bonum: non eſt uſque ad unum.

Dominus de cœlo proſpexit ſuper filios hominum * ut videat, ſi eſt intelligens, aut requirens Deum.

Omnes declinaberunt: ſimul inutiles facti ſunt in voluptatibus ſuis * non eſt, qui faciat bonum, non eſt uſque ad unum.

Sepulcrum patens eſt guttur eorum * linguis ſuis doloſe agebant.

Venenum aſpidum ſub labiis eorum * quorum os maledictione, & amaritudine plenum eſt.

Veloces pedes eorum ad effundendum ſanguinem: contritio, & infelicitas in viis eorum, & viam pacis non agnoberunt * non eſt timor Dei ante oculos eorum.

Nonne cognoſcent omnes * qui operantur iniquitatem,

Qui devorant plebem meam, ſicut cibum panis: Dominum non invocaberunt * illic trepidaberunt timore, ubi non erat timor.

Quoniam Dominus in generatione iuſta eſt * conſilium inopis confudiſti, quoniam Deus ſpes eius eſt.

Quis dabit ex Sion ſalutare Iſrael * in avertendo Dominus captivitatem plebi ſuæ, lætetur Iacob, & exultet Iſrael.

XIV.

PSALMUS DAVID.

Aña. *Quis habitabit, Domine, in tabernaculo tuo, aut quis requieſcit in monte ſancto tuo?*

DOmine quis habitabit in tabernaculo tuo? * aut quis requieſcit in monte ſancto tuo?

Qui ingreditur ſine macula, & operatur iuſtitiam: qui loquitur veritatem in corde ſuo, & non egit dolum in lingua ſua: nec fecit proximo ſuo malum, & opprobrium non accepit adverſus proximum ſuum * ad nihilum deductus eſt in conſpectu eius malignus: timentes autem Dominum magnificat.

Qui iurat proximo ſuo, & non decipit eum * qui pecuniam ſuam non dedit ad uſuram, & munera ſuper innocentem non accepit.

Qui facit hæc * non commobebitur in æternum.

XV.

TITULUS INSCRIPTIONE PSALMUS DAVID.

Aña. *Dixi Domino: Deus meus es tu.*

COnſerva me Domine, quoniam in te ſperabi, dixi Domino: * Deus meus es tu, quoniam bonorum meorum non indiges.

Sanctis qui in terra ſunt eius * mirificavit omnes voluntates ſuas inter illos.

Multiplicatæ ſunt enim infirmitates eorum * poſt te acceleraberunt.

Non congregabo conventicula eorum de ſanguinibus * nec memor ero nomina illorum per labia mea.

Dominus pars hereditatis meæ, & calicis mei * tu es, qui reſtituiſti mihi hereditatem meam.

Funes ceciderunt mihi in præclaris * etenim hereditas mea præclara eſt mihi.

Benedicam Domino, qui mihi tribuit intellectum * inſuper & uſque ad noctem increpaberunt me renes mei.

Prævidebam Dominum in conſpectu meo ſemper * quoniam a dextris eſt mihi, ne unquam commobear.

Propter hoc delectatum eſt cor meum, & exultabit lingua mea * inſuper & caro mea requieſcet in ſpe.

Quoniam non derelinques animam meam in infernum * nec dabis ſanctum tuum videre corruptionem.

Notas mihi feciſti vias vitæ * adimplebis me lætitia cum vultu tuo: delectationes in dextera tua uſque in finem.

XVI.

XVI.

IN FINEM ORATIO IPSI DAVID.

Aña. *Exaudi Deus iustitiam meam, intende deprecationem meam, auribus percipe, Domine orationem meam.*

EXaudi, Deus, iustitiam meam, intende deprecationem meam, * auribus percipe orationem meam, & non in labiis dolosis.

De vultu tuo iudicium meum prodeat * oculi mei videant æquitatem.

Probasti cor meum, & visitasti noctem * igne me examinasti, & non est inventa in me iniquitas.

Ut non loquatur os meum opera hominum * propter verba labiorum tuorum ego custodibi vias duras.

Perfice gressus meos in semitis tuis * ut non mobeantur vestigia mea.

Ego clamabi, quia exaudisti me, Deus: * inclina aurem tuam mihi, & exaudi verba mea.

Mirifica misericordias tuas, qui salbos facis sperantes in te * a resistentibus dexteræ tuæ.

Aña. Custodi me, Domine, ut pupillam oculi; sub umbra alarum tuarum protege me.

A facie impiorum, qui me afflixerunt: inimici mei animam meam circundederunt * adipe suo concluserunt: os eorum locutum est superbia.

Proicientes me nunc circundederunt * oculos suos statuerunt declinare in terram.

Susceperunt me, sicut Leo paratus ad prædam * & sicut catulus Leonis habitans in abditis.

Exurge, Domine, præveni eos, & subverte illos * eripe animam meam ab impio, frameam tuam de manu inimicorum.

Domine, a paucis a terra dispertire eos * & supplanta eos in vita ipsorum.

De absconditis tuis adimpletus est venter eorum * saturati sunt desideriis, & reliquerunt, quæ superfuerunt parvulis suis.

Ego autem cum iustitia apparebo in conspectu tuo * satiabor, dum manifestabitur gloria tua.

XVII.

VICTORI SERVO DOMINI DAVID, QVI LOCVTVS EST AD DOMINVM VERBA CANTICI HVIUS IN DIE, QVA LIBERAVIT EVM DOMINVS DE MANV OMNIVM INIMICORVM SVORVM, ET DE MANV SAVL, ET AIT:

Aña. *Virtus mea: diligam te, Domine, firmamentum meum.*

DIligam te, Domine * virtus mea.

Dominus firmamentum meum, & refugium meum * & liberator meus.

Deus meus adiutor meus, & sperabo in eum * protector meus, & cornu salutis meæ, & redemptor meus.

Laudans invocabi Dominum * & ab inimicis meis salvus ero.

Circundederunt me gemitus mortis * & torrentes iniquitatis conturbaberunt me.

Dolores inferni invenerunt me * prævenerunt me laquei mortis.

Et in tribulatione mea invocabi Dominum * & ad Deum meum clamabi.

Et exaudibit de templo sancto suo vocem meam * & clamor meus in conspectu eius, & introibit in aures eius.

Respexit, & commota est, & contremuit terra * & fundamenta montium conturbata sunt, & commota sunt, quoniam iratus est ei Deus.

Ascendit fumus in ira eius * & ignis a facie eius exardescit.

Carbones succensi sunt ab eo: & inclinavit cœlos, & descendit * & caligo sub pedibus eius.

Ascendit super Cherubin * & volavit.

Volavit super pennas ventorum, & posuit tenebras latibulum suum * in circuitu eius tabernaculum eius: tenebrosa aqua in nubibus aeris.

Præ fulgore in conspectu eius nubes transierunt * grando, & carbones ignis.

Et intonuit de cœlo Dominus * & altissimus dedit vocem suam.

Misit sagittas suas, & disipavit eos * & fulgura multiplicavit, & conturbavit eos.

Et apparuerunt fontes aquarum * & revelata sunt fundamenta orbis terræ.

Ab increpatione tua, Domine * & ab spiratione spiritus iræ tuæ.

Missit e summo, & accepit me & adsumsit me de multitudine aquarum * eruit me, quoniam voluit me.

Liberavit me de inimicis meis fortissimis * & ab his, qui oderunt me, quoniam confortati sunt super me.

Prævenerunt me in die afflictionis meæ; * & factus est Dominus protector meus.

Et produxit me in latitudine; * eruit me, quoniam voluit me.

Liberavit me de inimicis meis potentibus; * & ab insurgentibus in me eripuit me.

Et retribuit mihi Dominus secundum iustitiam meam * & secundum innocentiam manuum mearum retribuit mihi.

Quia

Digitized by Google

Quia custodibi vias Domini; * nec impie gessi a Deo meo.
Quoniam omnia iudicia eius in conspectu meo sunt semper; * & iustitias eius non reppuli a me.
Et ero immaculatus coram eo; * & observabo me ab iniquitate mea.
Et retribuit mihi Dominus secundum iustitiam meam; * & secundum innocentiam manuum mearum in conspectu oculorum eius.
Quum sancto sanctus eris; & cum viro innocente innocens eris * & cum electo electus eris, & cum perverso subverteris.
Quoniam tu populum humilem salbum facies; * & oculos superborum humiliabis.
Aña. *Quis Deus præter Dominum, aut quis Deus præter Deum nostrum? Deus qui præcinxit me virtutem.*
Quoniam tu inluminas lucernam meam, Domine * Deus meus inlumina tenebras meas.
Quoniam a te eripiar a tentatione; * & in Deo meo transgrediar murum.
Deus meus inpolluta via eius: eloquia Domini igne examinata * protector est omnium sperantium in eum.
Quoniam quis Deus præter Dominum * aut quis Deus præter Deum nostrum?
Deus qui præcinxit me virtutem * & posuit immaculatam viam meam.
Qui perficit pedes meos tamquam cervi * & super excelsa statuit me.
Qui docet manus meas ad prælium * posuisti ut arcum æreum brachia mea.
Dedisti mihi protectionem salutis tuæ * & dextera tua, Deus, suscepit me, & disciplina tua ipsa me docebit, & doctrina tua diriget me in finem.
Dilatasti gressus meos subtus me * & non sunt infirmata vestigia mea.
Persequar inimicos meos, & compreendam illos: & non revertar donec deficiant * affligam illos, nec potuerunt stare: cadent subtus pedes meos.
Præcinxisti me virtutem ad bellum * supplantasti omnes insurgentes in me subtus me.
Et inimicorum meorum dedisti mihi dorsum * & odio me habentes disperdidisti.
Clamaberunt, nec erat, qui salbos faceret ad Dominum * nec exaudibit eos.
Comminuam illos, ut pulberem ante faciem venti * ut lutum platearum delebo eos.
Eripies me de contradictionibus populi * constitues me in caput gentium.
Plebs, quem non cognobi, serbivit mihi * obauditu auris obaudibit mihi.
Filii alieni mentiti sunt mihi * filii alieni inveteraverunt, & claudicaverunt a semitis tuis.
Vivit Dominus, & benedictus Deus meus * & exaltetur Deus salutis meæ.
Deus, qui das vindictam mihi * & subdedisti populos sub me.
Liberator meus Dominus de gentibus iracundis, & ab insurgentibus in me exaltabis me * a viro iniquo eripies me.
Propterea confitebor tibi in populis Domine * psalmum dicam nomini tuo.
Magnificans salutem Regis ipsius, & faciens misericordiam Christo suo David; * & semini eius usque in sæculum.

XVIII.

VICTORI CANTICVM DAVID.

Aña. *Præceptum Domini lucidum inluminans oculos.*

CŒli enarrant gloriam Dei * & opera manuum eius adnuntiat firmamentum.
Dies diei eructuat verbum * & nox nocti indicat scientiam.
Non sunt loquelæ, neque sermones * quorum non audiantur voces eorum.
In omnem terram exibit sonus eorum; * & in fines orbis terræ verba illorum.
In sole posuit tabernaculum suum * & ipse tamquam sponsus procedens e thalamo suo.
Exultabit ut gigans ad currendam viam: e summo cœlo egressio eius * & occursum eius usque ad summum eius, nec est, qui se abscondat a calore eius.
Lex Domini inrepreensibilis convertens animas: * testimonium Dei fidele sapientiam præstans parvulis.
Iustitiæ Domini rectæ lætificantes corda * præceptum Domini lucidum inluminans oculos.
Timor Domini sanctus permanet in sæculum sæculi * iudicia Dei vera iustificata in semetipsa.
Desiderabilia super aurum, & lapidem preciosum multum * & dulciora super mel, & favum.
Etenim servus tuus custodit ea * in custodiendo illa retributio multa.
Delicta quis intelligit? * ab occultis meis munda me Domine, & ab alienis parce servo tuo.
Si mei non fuerint dominata; tunc immaculatus ero * & mundabor a delicto maximo.

Et

Digitized by Google

Et erit, ut complaceant eloquia oris mei * & meditatio cordis mei in conſpectu tuo ſemper.
Domine adiutor meus * & redemtor meus.

XIX.

VICTORI CANTICVM DAVID.

Aña. *Protegat te nomen Dei Jacob, mittat tibi auxilium de ſancto, & de Sion tueatur te.*

Exaudiat te Dominus in die tribulationis * protegat te nomen Dei Iacob.
Mittat tibi auxilium de ſancto * & de Sion tueatur te.
Memor ſit omnis ſacrificii tui * & holocauſtum tuum pingue fiat.

Diapſalma.

Tribuat tibi Dominus ſecundum cor tuum * & omne conſilium tuum confirmet.
Lætabimur in ſalutari tuo * & in nomine Domini Dei noſtri magnificabimur.
Impleat Dominus omnes petitiones tuas: nunc cognobi, quoniam ſalvum faciet Dominus Chriſtum ſuum, & exaudiet eum de cœlo ſancto ſuo * in potentatibus ſalus dexteræ eius.
Hii in curribus, & in equis * nos autem in nomine Domini Dei noſtri magnificabimur.
Ipſi obligati ſunt, & ceciderunt * nos vero reſurreximus, & erecti ſumus.
Domine ſalvum fac Regem * & exaudi nos in quacumque die invocaberimus te.

XX.

IN FINEM PSALMVS DAVID.

Aña. *Exaltare Domine in virtute tua, cantabimus, & pſallimus virtutes tuas.*

Domine in virtute tua lætabitur rex * & ſuper ſalutare tuum exultabit veementer.
Deſiderium animæ eius tribuiſti ei * & deprecationem labiorum eius non fraudaſti eum.
Quoniam prævenisti eum in benedictione dulcedinis * poſuiſti in capite eius coronam de lapide pretioſo.
Vitam petit, & tribuiſti ei * longitudine dierum in ſæculum ſæculi.
Magna eſt gloria eius in ſalute tua * gloriam, & magnum decorem impones ſuper eum.
Quoniam dabis eum in benedictione in ſæculum ſæculi * lætificabis eum in gaudio cum vultu tuo.
Quoniam rex ſperabit in Domino * & in miſericordia altiſſimi non commovebitur.
Inveniatur manus tua omnibus inimicis tuis * dextera tua inveniat omnes, qui te oderunt.
Pones eos ut clibanum ignis * in tempore vultus tui.
Dominus in ira ſua conturbabit eos * & devorabit eos ignis.
Fructum eorum de terra perdes * & ſemen eorum a filiis hominum.
Quoniam declinaberunt in te mala * cogitaberunt conſilium, quod non potuerunt ſtabilire.
Quoniam pones eos deorſum * & in reliquiis tuis præparare vultum illorum.
Exaltare, Domine, in virtute tua * cantabimus, & pſallimus virtutes tuas.

XXI.

IN FINEM PRO SVSCEPTIONE MATVTINA PSALMVS DAVID.

Aña. *Deus Deus meus reſpice in me, & ne derelinquas me.*

Deus Deus meus reſpice in me quare me dereliquiſti * longe a ſalute mea verba delictorum meorum.
Deus meus clamabo per diem, nec exaudies * in nocte, & non ad inſipientiam mihi.
Tu autem in ſancto habitas laus Iſrael * in te ſperaberunt patres noſtri: ſperaberunt, & liberaſti eos.
Ad te clamaberunt, & ſalvi facti ſunt * in te ſperaberunt, & non ſunt confuſi.
Ego autem ſum vermis, & non homo * opprobrium hominum, & abiectio plebis.
Omnes qui videbant me, ſubſanabant me * locuti ſunt labiis, & moberunt caput.
Speravit in Domino, eripiat eum * ſalbum faciat eum, quoniam vult eum.
Quoniam tu es, qui eduxiſti me de ventre * ſpes mea ab uberibus matris meæ.
In te iactatus ſum ex utero: de ventre matris meæ Deus meus es tu * ne diſcedas a me, quoniam tribulatio proxima eſt, & non eſt, qui adiubet.
Circundederunt me vituli multi * tauri pingues obſederunt me.
Aperuerunt in me os ſuum * ſicut Leo rapiens, & rugiens.
Sicut aqua effuſa ſunt * & diſperſa ſunt omnia oſſa mea.
Factum eſt cor meum tanquam cera liquefiens * in medio ventris mei.
Exaruit ſicut teſta virtus mea, & lingua mea adhæſit faucibus meis * & in pulverem mortis deduxerunt me.
Quoniam circundederunt me canes multi * concilium malignantium obſedit me.
Foderunt manus meas, & pedes meos * & dinumeraberunt omnia oſſa mea.

Ipſi

Ipsi vero consideraberunt, & conspexerunt me * diviserunt sibi vestimenta mea, & super vestem meam miserunt sortem.
Tu autem Domine, ne elongaberis auxilium tuum a me * ad defensionem meam respice.
Eripe a framea animam meam * & de manu canis unicam meam.
Libera me de ore Leonis * & a cornibus unicornuorum humilitatem meam.
Aña. Narrabo nomen tuum fratribus meis, in medio Eclesiæ laudabo te, Domine.
Qui timetis Dominum, laudate eum * universum semen Jacob, magnificate eum.
Timeat eum omne semen Israel * quoniam non sprebit neque dispexit preces pauperum.
Neque avertit faciem suam a me; * & dum clamarem ad eum exaudibit me.
Apud te laus mihi est in Ecclesia magna * vota mea reddam coram timentibus eum.
Edent pauperes, & saturabuntur: & laudabunt dominum, qui requirunt eum * vivit cor eorum in sæculum sæculi.
Reminiscentur, & convertentur ad Dominum universi fines terræ * & adorabunt in conspectu eius omnes patriæ gentium.
Quoniam Domini est regnum * & ipse dominabitur genti.
Manducaberunt, & adoraberunt omnes divites plebis in conspectu eius * procedunt universi, qui descendunt in terra.
Et anima mea ipsi vivet, * & semen meum serviet illi.
Adnuntiabitur Domino generatio ventura * & adnuntiabunt cœli iustitiam eius, populo qui nascetur, quem fecit Dominus.

XXII.

IN FINEM PSALMVS DAVID.

Aña. *Nam & si ambulem in medio umbræ mortis, non timebo mala: quoniam tu mecum es Deus.*

Dominus regit me, & nihil mihi deerit * & in loco viridi, ibi me conlocabit.
Super aquam refectionis edocabit me * animam meam ibi convertit.
Deduxit me super semitam iustitiæ * propter nomen suum.
Nam & si ambulem in medio umbræ mortis * non timebo mala: quoniam tu mecum es.
Virga tua, & baculus tuus * ipsa me consolata sunt.
Parasti in conspectu meo mensam * adversus eos, qui tribulant me.
Impinguasti in oleo caput meum * & poculum tuum inebrians, quam præclarum est.
Et misericordia tua subsequatur me omnibus diebus vitæ meæ * ut inhabitem in domo Domini in longitudine dierum.

XXIII.

IN FINEM PSALMVS IPSI DAVID.
PRIMA SABBATI.

Aña. *Ipse super maria fundavit eam & super flumina præparavit illam.*

Domini est terra, & plenitudo ejus * orbis terrarum, & universi qui habitant in ea.
Ipse super maria fundavit eam * & super flumina præparavit illam.
Quis ascendit in montem Domini, aut quis stabit in loco sancto eius? * innocens manibus, & mundo corde.
Qui non accepit in vano animam suam * nec iuravit proximo suo in dolo.
Hic accipiet benedictionem a Domino * & misericordiam a Deo salutari suo.
Hæc est generatio quærentium Dominum * requirentium faciem Dei Jacob.
Tollite portas principes vestras, & elebamini portæ æternales; * & introibit Rex gloriæ.
Quis est iste Rex gloriæ? * Dominus fortis, & potens, Dominus potens in prælio.
Tollite portas principes vestras, & elebamini portæ æternales; * & introibit Rex gloriæ.
Quis est iste Rex gloriæ? * virtutum ipse est Rex gloriæ.

XXIV.

IN FINEM PSALMVS IPSI DAVID.

Aña. *Deus meus in te confido, non erubescam.*

Ad te, Domine, lebabi animam meam* Deus meus in te confido, non erubescam.
Neque irrideant in me inimici mei * etenim universi, qui te expectant, non confundantur.
Confundantur iniqui * facientes vana.
Vias tuas, Domine, notas fac mihi * & semitas tuas edoce me.
Dirige me in veritate tua, & doce me * quia tu es Deus salutaris meus, & te sustinui tota die.
Reminiscere miserationum tuarum Domine* & misericordiæ tuæ, quæ a sæculo sunt.
Delicta iuventutis, & ignorantiæ meæ ne memineris * secundum magnam misericordiam tuam memor esto mei.
Propter bonitatem tuam Domine, quia dulcis, & rectus Dominus * propter hoc legem statuit delinquentibus in viam.

Diriget mites in iudicio * docebit mansuetos vias suas.
Universæ viæ Domini misericordia & veritas * requirentibus testamentum eius, & testimonia ipsius.
Propter nomen tuum, Domine, propitiaberis peccato meo * copiosum est enim.
Quis est homo, qui timeat Dominum * legem statuit ei in via, qua elegit.
Anima eius in bonis demorabitur * & semen eius hereditatem possidebit terram.
Firmamentum est Dominus timentibus eum* & testamentum ipsius, ut manifestetur illi.
Oculi mei semper ad Dominum * quia ipse evellet de laqueo pedes meos.
Respice in me, & miserere mei * quoniam unicus, & pauper sum ego.
Tribulationes cordis mei multiplicatæ sunt * de necessitatibus meis eripe me.
Vide humilitatem meam, & laborem meum * & dimitte omnia peccata mea.
Respice inimicos meos quoniam multiplicati sunt * & odio iniquo oderunt me.
Custodi animam meam, et eripe me * Domine non confundar, quoniam invocabi te.
Innocentes & recti adhæserunt mihi * quoniam sustinui te, Domine.
Redime me Deus Israel * ab omnibus angustiis meis.

XXV.
PSALMVS IPSI DAVID

Aña. *Domine dilexi decorem domus tuæ & locum gloriæ maiestatis tuæ.*

IUdica me Domine, quoniam ego in innocentiam meam ingressus sum * & in Deo sperans non infirmabor.
Proba me, Domine, & tenta me * ure renes meos, & cor meum.
Quoniam misericordia tua ante oculos meos est * & complacui in veritate tua.
Non sedi in concilio vanitatis * & cum iniqua gerentibus non introibo.
Odio habui congregationes malignantium * & cum impiis non sedebo.
Lavabo inter innocentes manus meas * & circumdabo altare tuum Domine.
Ut audiam vocem laudis tuæ * & enarrem universa mirabilia tua.
Domine dilexi decorem domus tuæ * & locum habitationis gloriæ tuæ.
Ne perdas cum impiis animam meam * & cum viris sanguinum vitam meam.
In quorum manibus iniquitates sunt * dextera eorum repleta est muneribus.
Ego autem in innocentiam meam ingressus sum * redime me, & miserere mei.
Pes enim meus stetit in via recta * in ecclesiis benedicam Domino.

XXVI.
PSALMVS DAVID PRIVSQVAM VNGVERETVR.

Aña. *Inluminatio mea, & salus mea Dominus, quem timebo?*

DOminus inluminatio mea, & salus mea * quem timebo?
Dominus defensor vitæ meæ * a quo trepidabo?
Dum adpropinquant super me nocentes * ut edant carnes meas.
Qui tribulant me inimici mei * ipsi infirmati sunt, & ceciderunt.
Si consistant adversum me castra * non timebit cor meum.
Et si insurgat in me prælium * in hoc ego sperabo.
Unam petii a Domino, hanc requiram * ut inhabitem in domo Domini omnibus diebus vitæ meæ.
Ut videam voluntatem Domini * & protegar a templo sancto eius:
Quoniam abscondit me in tabernaculo suo * in die malorum protexit me in abscondito tabernaculi sui, in petra exaltavit me.
Nunc autem exaltavit caput meum * super inimicos meos.
Circuibo, & immolabo in tabernaculo eius hostiam iubilationis * cantabo, & psalmum dicam Domino.
Aña. *Expecta Dominum, viriliter age, & confortetur cor tuum, & expecta Dominum.*
Exaudi Domine vocem meam, quam clamavi ad te * miserere mei, & exaudi me.
Tibi dixi cor meum * quæsivi vultum tuum, vultum tuum, Domine, requiram.
Ne avertas faciem tuam a me * nec declines in ira a servo tuo.
Adiutor meus es tu, Domine * ne derelinquas me, neque despicias me, Deus salutaris meus.
Quoniam pater meus, & mater mea dereliquerunt me * Dominus autem adsumsit me.
Legem mihi statue Domine in via tua * & dirige me in semita recta propter inimicos meos.
Ne tradideris me in manibus persequentium me * quoniam insurrexerunt in me testes iniqui, & mentita est iniquitas sibi.

Cre-

Digitized by Google

Credo videre bona Domini * in terra viventium.

Expecta Dominum viriliter age * confortetur cor tuum, & expecta Dominum.

XXVII.

IN FINEM PSALMVS DAVID.

Aña. *Dominus adiutor meus, & Redemtor meus, & in ipso speravit cor meum, & adiutus sum.*

AD te, Domine, clamabi * Deus meus, ne sileas a me, & ero similis descendentibus in lacum.

Exaudi vocem deprecationis meæ dum oro ad te * dum extollo manus meas ad templum sanctum tuum.

Ne simul tradas me cum peccatoribus * & cum operantibus iniquitatem, ne perdideris me.

Cum his qui locuntur pacem cum proximo suo * mala autem sunt in cordibus eorum.

Da illis, Domine secundum opera eorum, & secundum nequitiam studiorum ipsorum * & secundum opera manuum illorum retribue illis, redde retributionem ipsorum ipsis.

Quoniam non intellexerunt in opera Domini, & in operibus manuum suarum non consideraberunt, * destrue illos, nec ædificabis eos.

Benedictus Dominus, * quoniam exaudibit vocem deprecationis meæ:

Dominus adiutor meus, & redemtor meus * & in ipso speravit cor meum, & adiutus sum.

Et refloruit caro mea * & ex voluntate mea confitebor illi.

Dominus fortitudo plebi suæ * & protector salutarium Christi sui est.

Salvum fac populum tuum, Domine, & benedic hereditati tuæ * & rege eos, & extolle eos usque in sæculum.

XXVIII.

PSALMVS DAVID IN CONSVMMATIONEM TABERNACVLI.

Aña. *In templo Domini omnes dicent gloriam, & sedebit Dominus rex in æternum.*

AFferte Domino filii Dei * afferte Domino filios arietum.

Afferte Domino gloriam, & honorem: afferte Domino gloriam nomini eius * adorate Dominum in aula sancta eius.

Vox Domini super aquas, Deus maiestatis intónuit * Dominus super áquas multas.

Vox Domini in virtute * vox Domini in magnificentia.

Vox Domini confringentis cedros, & confregit Dominus cedros Libani * & comminuit eos tanquam vitulum Libani, & dilectus sicut filius unicornuorum.

Vox Domini intercidentis flammam ignis * Vox Domini concutientis solitudinem, & commovebit Dominus desertum Cades.

Vox Domini præparantis cervos, & revelabit Dominus condensa * & in templo eius omnes dicent gloriam.

Dominus diluvium inhabitabit * & sedebit Dominus rex in æternum.

Dominus virtutem populo suo dabit * & benedicet populum suum in pace.

XXIX.

IN FINEM PSALMVS DAVID PRO DEDICATIONIS DOMVS DOMINI.

Aña. *Domine Deus meus clamabi ad te, & sanasti me.*

EXaltabo te, Domine, quoniam suscepisti me * nec delectasti inimicos meos super me.

Domine Deus meus clamabi ad te * & sanasti me.

Domine eduxisti ab inferis animam meam * salvasti me a descendentibus in lacum.

Psallite Domino sancti eius * & confitemini memoriæ sanctitatis eius.

Quoniam ira in furore eius * & vita in voluntate ipsius.

Ad vesperum demorabitur fletus * & ad matutinum lætitia.

Ego autem dixi in mea abundantia: * Non movebor in æternum.

Domine, in voluntate tua præstitisti decori meo virtutem * avertisti faciem tuam a me; & factus sum conturbatus.

Ad te, Domine, clamabo * & ad Deum meum deprecabor.

Quæ utilitas in sanguine meo * dum descendero in corruptionem?

Numquid confitebitur tibi pulvis * aut adnunciabit veritatem tuam?

Audibit Dominus, & misertus est mei * Dominus factus est adiutor meus.

Convertisti planctum meum in gaudium mihi * concidisti saccum meum, & præcinxisti me lætitia.

Ut cantet tibi gloria mea, & non compungar * Domine Deus meus in æternum confitebor tibi.

XXX.

IN FINEM PSALMVS DAVID.

Aña. In te Domine sperabi non confundar in æternum: in tua iustitia libera me, & eripe me.

Inclina ad me aurem tuam * & accelera, ut eripias me.
Esto mihi in Deum protectorem, & in locum munitum * ut salvum me facias.
Quoniam firmamentum meum, & refugium meum es tu * & propter nomen tuum dux mihi eris, & enutries me, & educes me de laqueo, quem statuerunt mihi.
Quoniam tu es protector meus, Domine * in manus tuas commendo spiritum meum.
Redemisti me Domine Deus veritatis * odisti omnes observantes vanitatem supervacue.
Ego autem in Domino sperabo * exultabo, & lætabor in tua misericordia.
Quia respexisti humilitatem meam, salbam fecisti de necessitatibus animam meam * nec conclusisti me in manus inimici.
Statuisti in spatioso loco pedes meos * miserere mei Domine, quoniam tribulor.
Conturbatus est præ ira oculus meus * anima mea, & venter meus.
Quoniam defecit in dolore vita mea * & anni mei in gemitibus.
Infirmatus est in paupertate vigor meus * & ossa mea conturbata sunt.
Præ omnibus inimicis meis factus sum obprobrium vicinis meis nimium: * & timor notis meis.
Omnes qui videbant me foris, fugiebant a me * excidi tanquam mortuus a corde, & factus sum, sicut vas perditum.
Quoniam audibi vituperationem multorum * circum habitantium me.
In eo dum congregarentur omnes simul adversum me, ut acciperent animam meam: consiliati sunt * ego vero in te sperabi, Domine.
Dixi: Tu es Deus meus in manibus tuis tempora mea * libera me: & eripe me de manibus inimicorum meorum, & a persequentibus me.
Aña. *Domine, non confundar, quia invocabi te.*
Inlumina faciem tuam super servum tuum * & salvum me fac in tua misericordia.
Domine non confundar quoniam invocabi te * erubescant impii, & deducantur in infernum.
Muta efficiantur labia iniqua * quæ locuntur adversus iustum iniquitatem, in superbia, & contemptu.
Quam magna multitudo dulcedinis tuæ, Domine, quam abscondisti timentibus te! * & perfecisti sperantibus in te, in conspectu filiorum hominum.
Abscondes eos in abditu vultus tui, a conturbatione hominum * proteges eos in tabernaculo tuo a contradictione linguarum.
Benedictus Dominus, quoniam mirificavit misericordiam suam * in civitate circunstantiæ.
Ego autem in pavore meo proiectus sum a vultu oculorum tuorum * ideo exaudisti vocem deprecationis meæ, dum orarem ad te.
Diligite Dominum omnes sancti eius * quoniam veritatem requiret Dominus, & retribuet his, qui abundanter faciunt superbiam.
Viriliter agite, & confortetur cor vestrum * omnes qui speratis in Domino.

XXXI.

IN FINEM INTELLECTVS DAVID.

Aña. *Exultatio mea Deus: redime me a circundantibus me.*

Beati quorum remissæ sunt iniquitates * & quorum tecta sunt peccata.
Beatus vir cui non imputavit Dominus peccatum * nec est in ore eius dolus.
Quoniam tacui inveteraverunt omnia ossa mea * dum clamarem tota die.
Quoniam die, ac nocte gravata est super me manus tua * conversus sum in ærumna, dum confringitur spina.
Delictum meum ego agnosco; * & iniustitias meas non operui.
Dixi: Pronunciabo adversum me iniustitias meas Domino * & tu remisisti impietatem cordis mei.
Pro hoc orabit ad te omnis sanctus * in tempore opportuno.
Verumtamen in diluvio aquarum multarum * ad eum non adproximabunt.
Tu mihi es refugium a pressura, quæ circumdedit me * exultatio mea redime me a circumdantibus me.
Intellectum dabo tibi, & instruam te * in via qua egredieris: firmabo super te oculos meos.
Nolite fieri sicut equus, & mulus, in quibus non est intellectus * in freno, & camo maxillas eorum constringe, qui non adproximant ad te.
Multa flagella peccatorum * sperantes autem in Domino misericordia circumdabit.
Lætamini in Domino, & exultate iusti, * & gloriamini omnes recti corde.

XXXII.

IN FINEM PSALMVS DAVID.

Aña. *Confitemini Domino in citbara, in psalterio decem chordarum psallite ei.*

Gaudete iusti in Domino * rectos decet conlaudatio.

Con-

Confitemini Domino in cithara * in psalterio decem chordarum psallite ei.
Cantate ei canticum novum * bene psallite ei in iubilatione.
Quoniam rectus est sermo Domini * & omnia opera eius in fide.
Diligit misericordiam, & iudicium * misericordia Domini plena est terra.
Verbo Domini cœli firmati sunt * & spiritu oris eius omnis virtus eorum.
Congregans sicut in utre aquas maris * ponens in thesauris abyssos.
Timeat Dominum omnis terra * ab ipso autem commovebuntur universi, & omnes qui inhabitant orbem.
Quoniam ipse dixit, & facta sunt; * ipse mandavit, & creata sunt.
Dominus dissipat consilia gentium: reprobat autem cogitationes populorum, * & reprobat consilia principum.
Consilium vero Domini manet in æternum * cogitationes cordis eius in sæculum sæculi.
Aña. *Anima nostra patiens est in Domino, quoniam adiutor, & protector noster est.*
Beata gens cuius es Dominus Deus eorum * populum quem elegit Dominus in hereditatem sibi.
E cœlo respexit Dominus, & vidit omnes filios huminum * de præparato habitaculo suo respexit super omnes, qui inhabitant orbem.
Qui finxit singillatim corda eorum; * qui intelligit omnia opera eorum.
Non salvabitur rex per multitudinem virtutis suæ * nec gigans salvus erit in abundantia fortitudinis suæ.
Fallax equus ad salutem * in abundantia autem virtutis suæ non erit salus.
Ecce oculi Domini super timentes eum * & in eos qui sperant in misericordia eius.
Ut eripiat a morte animas eorum * & alat eos in fame.
Anima autem nostra patiens est in Domino quoniam adiutor, & protector noster est, * & in ipso lætabitur cor nostrum, & in nomine sancto eius speravimus.
Fiat, Domine, misericordia tua super nos * sicut speravimus in te.

XXXIII.

PSALMUS DAVID CUM IMMUTAVIT VULTUM SUUM CORAM ABIMELEC, ET IMMISIT EUM, ET DIXIT:

Aña. *Magnificate Dominum mecum & exaltemus nomen eius in unum.*

Benedicam Domino in omni tempore * semper laus eius in ore meo.
In Domino laudabitur anima mea * audiant mansueti, & lætentur.
Magnificate Dominum mecum * & exaltemus nomen eius in unum.
Inquisibi Dominum, & exaudibit me * & ex omnibus angustiis meis eripuit me.
Accedite ad Dominum, & inluminamini * & vultus vestri non erubescent.
Iste pauper clamavit & Dominus exaudivit eum * & ex omnibus tribulationibus eius liberavit eum.
Immittit angelum Dominus in circuitu timentium eum * & eruet eos.
Gustate, & videte, quam suavis est Dominus * beatus vir, qui sperat in eum.
Timete Dominum omnes sancti eius * quoniam nihil deest timentibus eum.
Divites eguerunt, & esurierunt * inquirentes autem Dominum non deficient omni bono.
Aña. *Redimet Dominus animas servorum suorum, & non derelinquet omnes, qui sperant in eum.*
Venite filii, audite me * timorem Domini docebo vos.
Quis est homo, qui vult vitam * & cupit videre dies bonos?
Cohibe linguam tuam a malo; * & labia tua ne loquantur dolum.
Declina a malo, & fac bonum * inquire pacem, & sequere eam.
Oculi Domini super iustos * & aures eius ad preces eorum.
Vultus autem Domini super facientes mala * ut perdat de terra memoriam eorum.
Clamaberunt iusti, & Dominus exaudibit eos * & ex omnibus tribulationibus eorum liberabit eos.
Iuxta est Dominus his, qui tribulato sunt corde * & humiles spiritu salvabit.
Multæ tribulationes iustorum * & de his omnibus liberabit eos Dominus.
Dominus custodit omnia ossa eorum * & unum ex eis non conteretur.
Mors peccatorum pessima, * & qui oderunt iustum delinquent.
Redimet Dominus animas servorum suorum * & non derelinquet omnes qui sperant in eum.

XXXIV.

PSALMUS IPSI DAVID.

Aña. *Dic animæ meæ, Domine: Salus tua ego sum.*

Iudica, Domine, nocentes me * & expugna impugnantes me.

Ad-

Digitized by Google

Adpreende arma, & scutum * & exurge in adiutorium mihi.

Effunde framea, & conclude adversus eos, qui me persecuntur * dic animæ meæ: Salus tua ego sum.

Confundantur, & revereantur inimici mei * qui quærunt animam meam.

Avertantur retrorsum, & confundantur * qui cogitant mihi mala.

Fiant tamquam pulbis ante faciem venti * & angelus Domini affligens eos.

Fiant viæ eorum tenebræ, & lubricum * & angelus Domini persequens eos.

Quoniam gratis absconderunt mihi interitu laquei sui * vane exprobraberunt animam meam.

Veniat illis laqueus, quem ignorant, & captio, quam occultaberunt, adpreendat eos * & in laqueo incidant in idipsum.

Anima autem mea exultabit in Domino, delectabitur super salutare eius * omnia ossa mea dicent: Domine, quis similis tibi?

Eripiens inopem de manu fortioris eius * & egenum, & pauperem a deripientibus eum.

Exurgentes testes iniqui, quæ ignorabam, interrogabant me * & retribuebant mihi mala pro bonis, & sterilitatem animæ meæ.

Ego autem cum mihi molesti essent, induebam me cilicio, & humiliabam in ieiunio animam meam * & oratio mea in sinu meo convertebatur.

Sicut proximum, & sicut fratrem nostrum, sic complacebam * tamquam lugens, & contristatus, ita humiliabar.

Adversum me lætati sunt, & convenerunt * congregati sunt in me flagella, & ignoraberunt.

Dissoluti sunt, nec conpuncti sunt, temtaberunt me, & deriserunt derisu * stridebant super me dentibus suis.

Domine, quando respicies, restitues animam meam a malefactis eorum * & a leonibus unicam meam.

Aña. Confitebor tibi, Domine, in ecclesia magna: in populo grabi laudabo te.

Non insultent in me, qui adversantur mihi inique * qui oderunt me gratis, & annuebant oculis.

Quoniam mihi quidem pacifice loquebantur * & super iram dolose cogitabant.

Dilataberunt in me os suum * dixerunt: Euge, euge: viderunt oculi nostri.

Vidisti, Domine, ne sileas * Domine, ne discedas a me.

Exurge, & intende iudicio meo * Deus meus, & Dominus meus in causam meam.

Iudica me secundum misericordiam tuam, Domine Deus meus, non supergaudeant in me inimici mei * nec dicant in corde suo: Euge, euge animæ nostræ: nec dicant: devorabimus eum.

Erubescant, & confundantur, qui gloriantur malis meis * induantur pudore, & confusione, qui magna locuntur adversum me.

Exultent, & lætentur qui volunt iustitiam meam * & dicant semper: Magnificetur Dominus; qui volunt pacem servi eius.

Sed & lingua mea meditabitur iustitiam tuam * tota die laudem tuam.

XXXV.

IN FINEM SERMO DOMINI. PSALMUS DAVID.

Aña. *In tuo, Deus, lumine videbimus lumen.*

Dixit iniustus, ut delinquat sibi: * non est timor Dei ante oculos eius.

Quoniam dolose egit in conspectu eius * ut inveniret iniquitatem suam, & odium.

Verba oris eius iniquitas, & dolus: noluit intelligere, ut bene ageret * iniquitatem meditatus est in cubili suo.

Adstitit omni viæ non bonæ * malitiam autem non odibit.

Domine, in cœlo misericordia tua * & veritas tua usque ad nubes.

Iustitia tua sicut montes Dei * iudicia tua velut abyssus multa.

Homines, & iumenta salbos facies, Domine * multiplicasti misericordiam tuam, Deus, Filii autem hominum in protectione alarum tuarum sperabunt * inebriabuntur ab uberibus domus tuæ, & torrentem voluntatis tuæ potum dabis eis.

Quoniam apud te est, Domine, fons vitæ * & in lumine tuo videbimus lumen.

Prætende misericordiam tuam scientibus te * & iustitiam tuam his, qui recto sunt corde.

Non veniat mihi pes superbiæ * & manus peccatorum non moveant me.

Ibi ceciderunt omnes, qui operantur iniquitatem * expulsi sunt, nec potuerunt stare.

XXXVI.

PSALMUS HUIC DAVID.

Aña. *Delectare in Domino, & dabit tibi petitiones cordis tui.*

Noli æmulari inter malignantes * neque æmulatus fueris facientes iniquitatem.

Quoniam tamquam fœnum cito arescent * & sicut olera herbarum cito cadent.

Spe-

Spera in Domino, & fac bonitatem * & inhabita terram, & paſceris in divitiis eius.
Delectare in Domino * & dabit tibi petitiones cordis tui.
Revela ad Dominum viam tuam, & ſpera in eum * & ipſe faciet & educet tamquam lumen iuſtitiam tuam, & iudicium tuum ſicut meridiem.
Subditus eſto Domino, & obſecra eum * noli æmulari eum, qui proſperatur in via ſua, & in hominem facientem iniquitatem.
Deſine ab ira, & derelinque indignationem * ne æmuleris, ut nequiter facias.
Quoniam qui inique agunt, exterminabuntur * nam qui expectant Dominum, ipſi hereditatem poſſidebunt terram.
Puſillum adhuc, & non erit peccator * & quæres locum eius, nec invenies.
Manſueti autem poſſidebunt terram * & delectabuntur in multitudine pacis.
Obſervabit peccator iuſtum, & fremet ſuper eum dentibus ſuis * Dominus autem irridebit eum, quoniam proſpicit, quod veniet dies eius.
Gladium evaginaverunt peccatores * tetenderunt arcum ſuum, ut deiciant inopem, & pauperem, & trucident rectos corde.
Framea eorum intret in cor ipſorum * & arcus eorum conteratur.
Melius eſt modicum iuſto * ſuper divitias peccatorum multas.
Quoniam brachia peccatorum conterentur * confirmat autem iuſtos Dominus.
Nobit Dominus vias immaculatorum * & hereditas eorum in æternum erit.
Non confundentur in tempore malo * & in diebus famis ſaturabuntur.
Quoniam peccatores peribunt: inimici autem Domini ſtatim ut honorabuntur, & exaltabuntur * deficientes, ut fumus, deficient.
Mutuatur peccator, & non ſolbet * iuſtus autem miſeretur, & tribuet.
Quoniam benedicentes eum, poſſidebunt terram * maledicentes autem illum, diſperibunt.
Apud Dominum greſſus hominis dirigentur * & viam eius cupiet nimis.
Cum ceciderit iuſtus, non conturbabitur * quoniam Dominus confirmat manus eius.
Aña. *Expecta Dominum, & cuſtodi vias eius, & exaltabit te.*
Iunior fui, & ſenui, & non vidi iuſtum derelictum * nec ſemen eius egens panem.
Tota die miſeretur, & fœnerat * & ſemen eius in benedictione erit.
Declina a malo, & fac bonum * & inhabita in ſæcula ſæculorum.
Quoniam Deus amat iudicium * & non derelinquet ſanctos ſuos, in æternum conſervabuntur.
Iniuſti puniuntur * & ſemen impiorum peribit.
Iuſti hereditatem poſſidebunt terram * & inhabitabunt in ſæcula ſæculorum ſuper eam.
Os iuſti meditabitur ſapientiam * & lingua eius loquetur iudicium.
Lex Dei eius in corde ipſius * & non ſupplantabuntur greſſus eius.
Conſiderat peccator iuſtum, & quærit perdere eum * Dominus autem non derelinquet eum in manibus eius, nec damnabit eum, quum iudicabitur illi.
Expecta Dominum, & cuſtodi vias eius, & exaltabit te, ut heredites terram * cum pereant peccatores, videbis.
Vidi impium ſuperexaltatum, & elevatum ſuper cedros Libani * Tranſibi, & ecce non erat: quæſibi eum, & non eſt inventus locus eius.
Cuſtodi innocentiam, & vide æquitatem * quoniam ſunt reliquiæ homini pacifico.
Iniuſti autem diſperibunt * ſimul reliquiæ impiorum peribunt.
Salus autem iuſtorum a Domino * & protector eorum eſt in tempore tribulationis.
Et adiuvabit eos Dominus, & liberabit eos: & eripiet eos a peccatoribus, * & ſalvos faciet eos: quoniam ſperaberunt in eum.

XXXVII.

PSALMUS DAVID IN COMMEMORATIONE.

Aña. *Ante te omne deſiderium meum Deus: & gemitus meus non eſt abſconditus a te.*

Domine ne in ira tua arguas me * neque in furore tuo corripias me.
Quoniam ſagittæ tuæ infixæ ſunt mihi * & confirmaſti ſuper me manum tuam, nec eſt ſanitas in carne mea.
A vultu iræ tuæ: & non eſt pax oſſibus meis * a facie peccatorum meorum.
Quoniam iniquitates meæ ſuperpoſuerunt caput meum * ſicut onus grave, gravatæ ſunt ſuper me.
Computruerunt, & deterioraberunt cicatrices meæ * a facie inſipientiæ meæ.
Miſeriis afflictus ſum, & turbatus ſum uſque

que in finem * tota die contristatus ingrediebar.
Quoniam anima mea completa est inlusionibus * & non est sanitas in carne mea.
Incurbatus autem, & humiliatus sum usquequaque * rugiebam a gemitu cordis mei.
Ante te omne desiderium meum Deus * & gemitus meus non est absconditus a te.
Cor meum conturbatum est in me, & dereliquit me virtus mea * & lumen oculorum meorum non est mecum.
Amici mei, & proximi mei adversum me adpropriaberunt, & steterunt * & proximi mei a longe steterunt.
Et vim fecerunt, qui quærebant animam meam; & qui inquirebant mala mihi locuti sunt vanitatem * & dolos tota die meditabantur.
Ego autem velut surdus non audiebam * & sicut mutus, qui non aperuit os suum.
Et factus sum sicut homo non audiens * & non habens in ore suo increpationes.
Quoniam in te Domine, sperabi; tu exaudies, Domine, Deus meus; quia dixi: Ne umquam insultent in me inimici mei * & dum commoverentur pedes mei super me, magna locuti sunt.
Quoniam ego ad flagella paratus sum * & dolor meus contra me est semper.
Quoniam iniquitatem meam ego pronuncio * & cogitabo pro peccato meo.
Inimici autem mei vivent, & confortati sunt super me * & multiplicati sunt, qui oderunt me inique.
Qui retribuebant mihi mala pro bonis: detrahebant mihi, * quia subsecutus sum iustitiam.
Ne derelinquas me Domine Deus meus * ne discedas a me.
Intende in adiutorium meum, * Domine Deus salutis meæ.

XXXVIII.
IN FINEM PRO IDITUN CANTICUM DAVID.

Dixi: Custodiam vias meas, ut non delinquam in lingua mea * posui ori meo custodiam, dum consistit peccator adversum me.
Obmutui, & humiliatus sum, & silui a bonis * & dolor meus renovatus est.
Concaluit cor meum intra me; & in meditatione mea exardescit ignis * locutus sum in lingua mea.
Notum fac mihi, Domine, finem meum * & numerum dierum meorum, quid est, ut sciam, quid desit mihi.
Ecce veteres posuisti dies meos * & substantia mea, tamquam nihil ante te est.
Verumtamen universa vanitas * omnis homo vivens.

Diapsalma.

Quamquam in imaginem Dei ambulet homo * tamen vane conturbabitur.
Thesaurizat, & ignorat, cui congreget ea, & nunc quæ est expectatio mea? nonne Dominus? * & substantia mea tamquam nihil ante te est semper.
Ab omnibus iniquitatibus meis eripe me * obprobrium insipienti dedisti me.
Obmutui, & non aperui os meum * quoniam tu es, qui fecisti me.
Amobe a me plagas meas: * a fortitudine enim manus tuæ ego defeci in increpationibus.
Propter iniquitatem erudisti hominem * & tabescere fecisti, velut aranea animam eius.
Verumtamen universa vanitas * omnis homo vivens.
Exaudi orationem meam, & deprecationem meam * auribus percipe lacrymas meas, ne sileas a me.
Quod incola ego sum apud te in terra * & peregrinus sicut omnes patres mei.
Remitte mihi, ut refrigerer priusquam eam * & amplius iam non ero.

XXXIX.
IN FINEM PSALMUS DAVID.

Aña. *Expectans expectabi Dominum; & respexit me, & eduxit me de lacu miseriæ.*

Expectans expectabi Dominum, & respexit me & exaudibit deprecationem meam * & eduxit me de lacu miseriæ, & de luto fœcis.
Statuit supra petram pedes meos, & direxit gressus meos * & inmisit in os meum canticum novum, hymnum Deo nostro.
Videbunt multi, & timebunt * & sperabunt in Domino.
Beatus vir, cuius est nomen Domini spes eius * & non respexit in vanitate, & insania falsa.
Multa fecisti tu, Domine Deus meus, mirabilia tua * & in cogitationibus tuis non est quis similis tibi.
Adnunciabi, & locutus sum * multiplicati sunt super numerum.
Sacrificium, & oblationem noluisti: aures autem perfecisti mihi; * holocausta etiam pro delicto non postulasti.

Tunc

Digitized by Google

Tunc dixi ecce venio * in capite libri scriptum est de me.

Ut faciam voluntatem tuam, Deus meus, volui * & legem tuam in medio cordis mei.

Bene nunciabi iustitiam tuam, Domine, in ecclesia magna * ecce labia mea non prohibebo, Domine, tu cognobisti.

Iustitiam tuam non abscondi in corde meo * veritatem tuam, & salutare tuum dixi.

Non celabi misericordiam tuam * & veritatem tuam a sinagoga multa.

Tu autem, Domine, ne elongaberis misericordias tuas a me * misericordia tua, & veritas tua semper susceperunt me.

Quoniam circumdederunt me mala, quorum non est numerus * comprehenderunt me iniquitates meæ, & non potui, ut viderem.

Multiplicati sunt super capillos capitis mei * & cor meum dereliquit me.

Complacuit Domino, ut eriperet me * Domine, in auxilium meum respice.

Confundantur, & revereantur omnes inimici mei * qui quærunt animam meam, ut auferant eam.

Avertantur retrorsum, & confundantur * qui cogitant mihi mala.

Ferant confestim confusionem suam * qui dicunt mihi: Euge, euge.

Exultent, & lætentur in te omnes, qui quærunt te Domine * & dicant semper: Magnificetur Dominus: qui diligunt salutare tuum.

Ego vero egenus, & pauper sum * Dominus curam habet mei.

Adiutor, & liberator meus es tu * Domine, ne tardaberis.

XL.

IN FINEM PSALMUS DAVID.

Aña. *Ego dixi: Domine, miserere mei: sana animam meam, quia peccabi tibi.*

BEatus, qui intelligit super egenum, & pauperem * in die mala liberabit eum Dominus.

Dominus conservet eum, & vivificet eum * & beatum faciat eum.

Et emundet de terra animam eius * & non tradat eum in manus inimici eius.

Dominus opem ferat illi super lectum doloris eius * universum stratum eius versasti in infirmitate eius.

Ego dixi: Domine, miserere mei * sana animam meam, quia peccabi tibi.

Inimici mei dixerunt mala mihi * quando morietur, & peribit nomen eius.

Et ingrediebantur, ut viderent * vanum locutum est cor eorum: congregaberunt iniquitatem ipsi sibi.

Et egrediebantur foris * & loquebantur simul in unum.

Adversum me susurrabant omnes inimici mei * adversum me cogitaberunt mala mihi, verbum iniquum mandaberunt adversum me.

Numquid qui dormit, non adiciet * ut resurgat?

Etenim homo pacis meæ, in quo sperabi * qui edebat panes meos, ampliabit adversum me supplantationem.

Tu autem Domine miserere mei, & resuscita me * & retribuam illis.

In hoc cognobi, quoniam voluisti me * quia non gaudebit inimicus meus super me.

Propter innocentiam autem meam suscepisti me * & confirmasti me in conspectu tuo in æternum.

Benedictus Dominus Deus Israel a sæculo * & usque in sæculum: fiat, fiat.

EXPLICIT LIBER PRIMUS.

INCIPIT

LIBER SECUNDUS.

XLI.

IN FINEM PSALMUS DAVID INTELLECTUS FILIIS CHOREE.

Aña. *Sitibit anima mea ad Deum vivum: quando veniam, & apparebo ante faciem Dei.*

SIcut cervus desiderat ad fontes aquarum * ita desiderat anima mea ad te Deus.

Sitibit anima mea ad Deum vivum * quando veniam, & apparebo ante faciem Dei.

Fuerunt mihi lacrymæ meæ panes die, ac nocte * dum dicitur mihi quotidie: ubi est Deus tuus?

Hæc memoratus sum * & effudit in me anima mea.

Quoniam ingrediar in locum tabernaculi admirabilis domus Dei * in voce exultationis, & confessionis sonus epulantis.

Quare tristis es, anima mea, & quare conturbas me? * spera in Domino, quoniam confitebor illi salutare vultus mei, & Deo meo.

A meipso anima mea turbata est * propterea memor ero tui, Domine, de terra Jordanis, & Hermonis a monte modico.

Abyssus abyssum invocat * in voce cataractarum tuarum.
Omnia excelsa tua, & fluctus tui * super me ingressi sunt.
In die mandabit Dominus misericordiam suam * & in nocte declarabit.
Apud me oratio mea Deo vitæ meæ * dicam Deo: Susceptor meus es, quare me oblitus es, & quare me repulisti: & contristatus incedo, dum affligit me inimicus.
In eo dum confringuntur omnia ossa mea, exprobraberunt me, qui tribulant animam meam * dum dicitur mihi per singulos dies: Ubi est Deus tuus?
Quare tristis es, anima mea, & quare conturbas me * spera in Domino, quoniam confitebor illi salutare vultus mei, & Deo meo.

XLII.

IN FINEM PSALMUS DAVID AD JUDÆOS.

Aña. *Emitte lucem tuam, Domine, & veritatem tuam.*

JUdica me Deus, & discerne causam meam de gente non sancta * ab homine iniquo, & doloso eripe me.
Quia tu es Deus meus, & fortitudo mea * quare me repppulisti, & contristatus incedo, dum affligit me inimicus.
In eo dum confringuntur omnia ossa mea * exprobraberunt me qui tribulant animam meam.
Emitte lucem tuam, & veritatem tuam * ipsa me deduxerunt & adduxerunt in monte sancto tuo, & in tabernaculo tuo.
Et introibo ad altare Dei mei * ad Dominum, qui lætificat iuventutem meam.
Confitebor tibi in cithara Deus Deus meus * quare tristis es anima mea, & quare conturbas me?
Spera in Domino quoniam confitebor illi * salutare vultus mei & Deo meo.

XLIII.

IN FINEM FILII COREE INTELLECTUS PSALMUS DAVID.

Aña. *Tu es ipse Rex meus, & Deus meus, qui mandas salutem Jacob.*

DEus auribus nostris audibimus * & patres nostri adnunciaberunt nobis
Opus, quod operatus es in diebus eorum * in diebus antiquis.
Manus tua gentes disperdidit, & plantasti eos * afflixsisti populos, & expulisti eos.
Non enim in gladio suo possidebunt terram * & brachium eorum non liberabit eos.
Sed dextera tua, & brachium tuum, & illuminatio vultus tui * quoniam complacuit tibi in illis.
Quia tu es ipse rex meus, & Deus meus * qui mandas salutem Jacob.
In te enim inimicos nostros ventilabimus * & in nomine tuo spernimus omnes insurgentes in nos.
Non enim in arcu meo sperabo * & gladius meus non salvabit me.
Salvasti enim nos ex affligentibus nos * & eos, qui nos oderunt, confudisti.
In Deo laudabimus tota die * & in nomine tuo confitebimur in sæcula.

Diapsalma.

Nunc autem repppulisti, & sprevisti nos * & non egredieris Deus e virtutibus nostris.
Avertisti nos retrorsum præ inimicis nostris * & qui nos oderunt, diripiebant sibi.
Dedisti nos tamquam obes escarum * & in gentibus dispersisti nos.
Vendidisti populum tuum sine pretio * & non fuit multitudo in commutationibus eorum.
Posuisti nos in obprobrium vicinis nostris * inlusione & derisu his qui in circuitu nostro sunt.
Posuisti nos in similitudinem geutium * commotione capitis in populis.
Tota die verecundia mea contra me est * & confusio vultus mei operuit me.
A voce exprobrantis, & obloquentis * a facie inimici, & persequentis.
Hæc omnia venerunt super nos, & obliti non sumus te * & inique non egimus in testamento tuo: & non recessit retro cor nostrum, nec declinasti semitas nostras a via tua.
Quoniam humiliasti nos in loco afflictionis * & operuit nos umbra mortis.
Si obliti sumus nomen Dei nostri, & si expandimus manus nostras ad deum alienum * nonne Deus requiret ista? ipse enim nobit occulta cordis.
Quoniam propter te morti afficimur tota die * extimati sumus, ut obes occisionis.
Exurge: quare obdormis, Dumine? * exurge, & ne repellas nos in finem.
Quare faciem tuam avertis * oblivisceris inopiæ nostræ, & tribulationis nostræ.
Quoniam humiliata est in pulvere anima nostra * & hæsit in terra venter noster.
Exurge, Domine, adiuva nos * & libera nos propter nomen tuum.

XLIV.

Digitized by Google

XLIV.

IN FINEM PRO HIS, QUI INCOMMUTABUNTUR FILIIS CORE INTELLECTUS CANTICO PRO DILECTO.

Aña. E ructuabit cor meum verbum bonum: dico ego opera mea regi.

L ingua mea calamus scribæ * velociter scribentis.

S peciosus forma * præ filiis hominum.

D iffusa est gratia in labiis tuis: propterea benedixit te Deus in æternum * accingere gladio tuo circa femur, potentissime.

S peciem, & pulchritudinem tuam intende* prospere procede, & regna.

P ropter veritatem, & mansuetudinem, & iustitiam * & deducet te mirabiliter dextera tua.

S agittæ acutæ potentissime * populi infra te cadent, viscera inimicorum regis.

Aña. *Sedes tua Deus in sæculum sæculi: virga æquitatis virga regni tui: dilexisti iustitiam, & odisti iniquitatem.*

S edes tua Deus, in sæculum sæculi * virga recta est virga regni tui.

D ilexisti iustitiam, & odisti iniquitatem * propterea unxit te Deus, Deus tuus, oleo lætitiæ præ consortibus tuis.

Myrrha, & gutta, & cassia a vestimentis tuis * a gradibus eburneis, ex quibus te delectaberunt filiæ regum in honore tuo.

Adstitit regina a dextris tuis * in vestito deaurato, circumamicta varietate.

Audi filia, & vide, & inclina aurem tuam, & obliviscere populum tuum, & domum patris tui * quoniam concupibit rex speciem tuam.

Quia ipse est Dominus Deus tuus * & adorabunt eum filiæ Tyri in muneribus.

Vultum tuum deprecabuntur * omnes divites plebis.

Omnis gloria eius filiæ regis ab intus * in fimbreis aureis circumamicta varietate.

Afferentur regi virgines post eam * proximæ eius adducentur tibi in lætitia, & exultatione: adducentur in templo regis.

P ro patribus tuis nati sunt tibi filii * constitues eos principes super omnem terram.

Memores erunt nominis tui, Domine * in omni progenie, & generatione.

P ropterea populi confitebuntur tibi in æternum * & in sæculum sæculi.

XLV.

IN FINEM PRO FILIIS COREE, PRO IDITUN PSALMUS DAVID.

Aña. *Deus, nostrum refugium, & virtus adiutor in pressuris, quæ nos invenerunt nimis.*

D Eus, nostrum refugium & virtus * adiutor in tribulationibus, quæ nos invenerunt nimis.

P ropterea non timebimus, dum conturbabitur terra * & transferentur montes in corde maris.

S onaberunt & turbatæ sunt aquæ eius * conturbati sunt montes in fortitudine eius.

F luminis impetus lætificat civitatem Dei * sanctificabit tabernaculum suum Altissimus.

D eus in medio eius non commovebitur * adiuvabit eam Deus aspectu suo.

C onturbatæ sunt gentes, & inclinata sunt regna * dedit vocem suam Altissimus, & mota est terra.

D ominus virtutum nobiscum * susceptor noster Deus Jacob.

Diapsalma.

V enite, & videte opera Domini * quæ posuit prodigia super terram.

A uferens bella usque ad fines terræ * arcum conteret, & confringet arma: & scuta comburet igni.

V acate, & videte quoniam ego sum Dominus * exaltabor in gentibus, & exaltabor in terra.

Dominus virtutum nobiscum * susceptor noster Deus Jacob.

XLVI.

VICTORUM FILIORUM COREE SECUNDA SABBATI CANTICUM DAVID.

Aña. *Elegit nos hereditatem sibi rex magnus Dominus super omnem terram.*

O Mnes gentes plaudete manibus * iubilate Deo in voce exultationis.

Quoniam Deus summus, terribilis * rex magnus super omnem terram.

Subiecit populos nobis * & gentes suppedibus nostris.

Elegit nos hereditatem suam * speciem Jacob quam dilexit.

Ascendit Deus in iubilatione * Dominus in voce tubæ.

P sallite Deo nostro, psallite * psallite regi nostro psallite; quoniam rex omnis terræ Deus, psallite sapienter.

R egnabit Dominus super omnes gentes * Deus sedet super sedem sanctam suam.

P rincipes populi convenerunt cum Deo Abraham * quoniam dii fortes terræ nimium elevati sunt.

Digitized by Google

XLVII.

IN FINEM PSALMUS CANTICI PRO FILIIS COREE SECUNDA SABBATI.

Aña. *Suscepimus, Deus, misericordiam tuam in medio templo tuo.*

MAgnus Dominus, & laudabilis valde * in civitate Dei nostri in monte sancto eius.
Dilatans exultationes universæ terræ * mons Sion, latera Aquilonis, civitas Regis magni.
Deus in gradibus eius dinoscetur * cum suscipiet ea.
Quoniam ecce reges terræ congregati sunt * & convenerunt in unum.
Ipsi videntes tunc admirati, conturbati, & commoti sunt * timor adprehendit eos.
Ibi dolores sicut parturientis * in spiritu vehementi conteres naves Tharsis.
Sicut audibimus, ita & vidimus in civitate Domini virtutum * in civitate Dei nostri, Deus fundabit eam in sæcula.

Diapsalma.

Suscepimus Deus misericordiam tuam * in medio templo tuo.
Secundum nomen tuum Deus, ita & laus tua in fines terræ * iustitia plena est dextera tua.
Lætetur mons Sion, & exultent filiæ Judæ * propter iudicia tua Domine.
Circumdate Sion, & complectimini eam * narrate in turribus eius.
Ponite corda vestra in virtute eius * & distribuite gradus eius, ut enarretis in progenie altera.
Quoniam hic est Deus noster in æternum, & in sæculum sæculi * & ipse reget nos in sæcula.

XLVIII.

IN FINEM FILIIS COREE PSALMUS DAVID.

Aña. Audite hæc omnes gentes auribus percipite, qui habitatis orbem.
Quique terrigenæ filii hominum * simul in unum dives & pauper.
Os meum loquetur sapientiam * & meditatio cordis mei prudentiam.
Inclinabo ad similitudinem aurem meam * aperiam in psalterio propositionem meam.
Ut quid timebo in die mala * iniquitas calcanei mei circumdedit me.
Qui confidunt in virtute sua * quique in abundantia divitiarum suarum gloriantur.
Frater non redimet, redimet homo * non dabit Deo placationem suam, nec pretium redemptionis animæ suæ.
Laborabit in æternum, & vivet in finem * quoniam non videbit interitum, cum viderit sapientes morientes.
Simul insipiens, & stultus peribunt * & relinquent alienis divitias suas.
Sepulcra eorum domus eorum in æternum * tabernacula eorum in omni progenie, & generatione.
Invocabunt nomina eorum in terris ipsorum * & homo in honore cum esset, non intellexit: comparatus est iumentis insipientibus, & similis factus est illis.
Hæc via eorum in scandalum ipsis * & postea in ore suo benedicent.

Diapsalma.

Sicut oves in infernum depositæ: mors depascit eos: & obtinebunt eos iusti in matutinum, & auxilium eorum veterascet in infernum * a gloria eorum, & a gloria sua expulsi sunt.
Verumtamen Deus liberabit animam meam de manu inferni * cum acceperit eam.
Ne timueris cum dives factus fuerit homo * & quum multiplicata fuerit gloria domus eius.
Quoniam non cum morietur accipiet omnia * neque simul descendet cum eo gloria domus eius.
Quoniam anima eius in vita ipsius benedicetur * & confitebitur tibi cum benefeceris ei.
Introibunt usque in progenie patrum suorum * & usque in æternum non videbunt lumen.
Et homo in honore cum esset, non intellexit * comparatus est iumentis insipientibus, & similis factus est illis.

XLIX.

IN FINEM PSALMUS DAVID.

Aña. *Invoca me in die pressuræ: & eripiam te, & glorificabis me.*

DEus deorum Dominus locutus est * & vocavit terram.
A solis ortu usque ad occasum * ex Sion species decoris eius.
Deus manifeste veniet * Deus noster & non silebit.
Ignis ante eum ardebit * & in circuitu eius tempestas valida.
Advocabit cœlos sursum * & terram discernere populum suum.
Congregate illi sanctos eius, qui ordinent testamentum eius super sacrificia * & adnunciaberunt cœli iustitiam eius, quoniam Deus iudex est.

Diapsalma.

Audi, popule meus, & loquar * Israel, & te-

Digitized by Google

teſtificabor tibi, quoniam Deus, Deus tuus ſum ego.
Non ſuper ſacrificia tua arguam te * holocauſta autem tua in conſpectu meo ſunt ſemper.
Non accipiam de domo tua vitulos * neque de gregibus tuis hircos.
Meæ ſunt enim omnes feræ ſilbarum * iumenta in montibus, & bobes.
Cognobi omnia volatilia cœli * & ſpecies agri mecum eſt.
Si eſuriero, non dicam tibi * meus eſt enim orbis terræ, & plenitudo eius.
Numquid manducabo carnes taurorum * aut ſanguinem hircorum potabo?
Immola Deo ſacrificium laudis * & redde Altiſſimo vota tua.
Invoca me in die tribulationis * & eripiam te, & glorificabis me.
Peccatori autem dixit Deus: * Quare tu enarras iuſtitias meas, & adſumis teſtamentum meum per os tuum.
Tu vero odiſti diſciplinam * & proiecisti ſermones meos poſt te.
Si videbas furem, ſimul cum eo currebas * & cum adulteris portionem tuam ponebas.
Os tuum abundabit nequitia * & lingua tua concinnabit dolum.
Sedens adverſus fratrem tuum detraebas * & adverſus filium matris tuæ ponebas ſcandalum.
Hæc feciſti, & tacui * exiſtimaſti iniquitatem quod ero tibi ſimilis?
Arguam te, & ſtatuam illam * contra faciem tuam.
Intelligite hæc, omnes, qui obliviſcimini Dominum * ne quando rapiat, & non ſit, qui eripiat.
Sacrificio laudis honorificabit me * illic eſt iter, quod oſtendam illi ſalutare meum.

L.

IN FINEM PSALMUS DAVID CUM VENIRET AD EUM NATAN PROPHETA, QUANDO INTRAVIT BERSABE, ET DIXIT.

Miſerere mei, Deus, ſecundum magnam miſericordiam tuam * & ſecundum multitudinem miſerationum tuarum dele iniquitates meas.
Uſquequaque laba me ab iniuſtitia mea * & a peccatu meo munda me.
Quoniam iniquitatem meam ego agnoſco * & peccatum meum contra me eſt ſemper.
Tibi ſoli peccabi, & malum coram te feci * ut iuſtificeris in ſermonibus tuis, & vincas dum iudicaris.
Ecce enim in iniquitatibus conceptus ſum * & in peccatis peperit me mater mea.
Ecce enim veritatem dilexſiſti * incerta & occulta ſapientiæ tuæ maniſeſtaſti mihi.
Adſparges me yſopo, & mundabor * lababis me, & ſupra nibem dealbabor.
Auditui meo dabis gaudium, & lætitiam * & exultabunt oſſa humiliata.
Averte faciem tuam a peccatis meis * & omnes iniquitates meas dele.
Cor mundum crea in me, Deus, * ſpiritum rectum innoba in viſceribus meis.
Ne proicias me a facie tua * ſpiritum ſanctum tuum ne auferas a me.
Redde mihi lætitiam ſalutaris tui * ſpiritu principali confirma me.
Doceam inicos vias tuas * & impii ad te convertentur.
Libera me de ſanguinibus, Deus, Deus ſalutis meæ * laudabit lingua mea iuſtitias tuas.
Domine, labia mea aperies * & os meum adnuntiabit laudem tuam.
Quoniam, ſi voluiſſes ſacrificium dediſſem utique * holocauſtis vero non delectaberis.
Sacrificium Deo ſpiritus contribulatus * cor contritum, & humiliatum Deus non ſpernet.
Benignè fac, Domine, in bona voluntate tua Sion * ut ædificentur muri Jeruſalem.
Tunc acceptabis ſacrificium iuſtitiæ, oblationes, & holocauſta * tunc inpones ſuper altare tuum vitulos.

LI.

IN FINEM INTELLECTUS DAVID CUM ADVENIT DOHEC IDUMÆUS, ET ADNUNCIAVIT SAULI, ET DIXIT: VENIT DAVID IN DOMUM ABIMELEC, ET DIXIT.

Aña. *Ego ſicut oliva fructifera in domo Domini ſperabi in miſericordia tua, Deus.*
Quid gloriaris in malitia * qui potens es in iniquitate?
Tota die iniuſtitiam cogitavit lingua tua * ſicut raſorium acutum feciſti dolum.
Dilexiſti malitiam ſuper benignitatem * iniquitatem magis, quam loqui æquitatem.
Dilexiſti omnia verba præcipitationis * in lingua doloſa.
Propterea dextruat te Deus in finem, & evellet te, & emigrabit te de tabernaculo tuo * & radicem tuam de terra vibentium.

Dia-

Diapsalma.

Tunc videbunt iusti & timebunt * & super eum ridebunt, & dicent:

Ecce homo, qui non posuit Deum adiutorium suum * sed speravit in multitudine divitiarum suarum & prævaluit in vanitate sua.

Ego autem sicut oliba fructifera in domo Domini * sperabi in misericordia tua Deus in æternum, & in sæculum sæculi.

Confitebor tibi in sæculum, quia fecisti: & expectabo nomen tuum quoniam bonum est * ante conspectum sanctorum tuorum.

LII.

IN FINEM PRO AMALEC INTELLECTUS DAVID.

Aña. *Dum reduxerit Dominus captivitatem plebi suæ, lætetur Jacob, & exultet Israel.*

DIxit insipiens in corde suo * non est Deus.

Corrupti sunt, & abominabiles facti sunt in voluptatibus suis * non est qui faciat bonum, non est usque ad unum.

Dominus de cœlo prospexit super filios hominum * ut videat, si est intellegens, aut requirens Deum.

Omnes declinaberunt, simul inutiles facti sunt in voluptatibus suis * non est qui faciat bonum non est usque ad unum.

Nonne cognoscent omnes * qui operantur iniquitatem?

Qui devorant plebem meam sicut cibum panis * Dominum non invocaberunt, illic trepidaberunt timore, ubi non erat timor.

Quoniam Deus dissipabit ossa hominum sibi placentium * confusi sunt, quoniam Deus sprevit eos.

Quis dabit ex Sion salutare Israel: in avertendo Dominus captivitatem plebi suæ * lætetur Jacob, & exultet Israel.

LIII.

IN FINEM CARMINIBUS. INTELLECTUS DAVID CUM VENISSENT ZIFFEI, ET DICERENT SAULI: ECCE DAVID ABSCONDITUS EST PENES NOS.

Aña. Deus in nomine tuo salvum me fac, & in virtute tua libera me * Deus exaudi orationem meam.

Auribus percipe * verba oris mei.

Quoniam alieni insurrexerunt adversum me, & fortes quæsierunt animam meam * & non præposuerunt Deum ante conspectum suum.

Diapsalma.

Ecce enim Deus adiubat me * & Dominus susceptor est animæ meæ.

Converte mala inimicis meis * & in veritate tua disperde illos.

Voluntarie sacrificabo tibi, & confitebor nomini tuo, Domine * quoniam bonum est.

Quoniam ex omni tribulatione eripuisti me * & super inimicos meos respexit oculus tuus.

LIV.

IN FINEM CARMINIBUS. INTELLECTUS DAVID.

Aña. *Ne despexeris deprecationem meam, intende in me, & exaudi me, Domine.*

EXaudi Deus orationem meam, & ne despexeris deprecationem meam * intende in me, & exaudi me.

Contristatus sum in exercitatione mea * & conturbatus sum a voce inimici, & a tribulatione peccatoris.

Quoniam declinaberunt in me iniquitates * & in ira molesti erant mihi.

Cor meum conturbatum est in me * & formido mortis cecidit super me.

Timor, & tremor venerunt super me * & contexerunt me tenebræ, & dixi:

Quis dabit mihi pennas sicut columbæ * & volabo, ut requiescam?

Ecce elongabi fugiens, & mansi in solitudinem * expectabam Dominum, qui me salbum faceret a pusillo animo, & tempestate.

Præcipita, Domine, & divide linguas eorum * quoniam vidi iniquitatem, & contradictionem, in civitate.

Die ac nocte circundabit eam super muros eius * iniquitas & labor in medio eius, & iniustitia: & non defecit de plateis eius usura, & dolus.

Quoniam si inimicus meus maledixisset mihi, supportassem utique * & si his, qui oderant me, adversum me magna locuti fuissent: absconderem me utique ab eo.

Tu vero homo unanimis, dux meus, & notus meus, qui simul mecum dulces capiebas cibos * in domo Domini ambulabimus cum consensu.

Veniat mors super illos * & descendant in infernum viventes.

Quoniam nequitia in hospitiis eorum * in medio ipsorum.

Ego ad Deum clamabi, & Dominus exaudibit me * vespere, mane, & meridie.

Narrabo, & renunciabo, & exaudiet vocem meam * liberabit in pace animam meam ab his

his qui adpropinquant mihi, quoniam inter multos erat mecum.
Et exaudiet Deus, & humiliabit eos, qui est ante sæcula * & manet in æternum.
Non est enim illis commutatio * & non timuerunt Deum.
Extendit manum suam in retribuendo illis: contaminaverunt testamentum eius * divisi sunt ab ira vultus eius, & adpropriabit cor eius.
Mollierunt sermones suos super oleum * & ipsi sunt iacula.
Iacta in Deo cogitatum tuum, & ipse te enutriet * non dabit in æternum fluctuationem iusto.
Tu vero, Deus, deduces eos in puteum interitus * viri sanguinum, & dolosi non dimidiabunt dies suos: ego vero in te sperabi, Domine.

LV.

VICTORI PRO CUMULATO, EO QUOD PROCUL HABIERIT DAVID HUMILIS, ET SIMPLEX, QUANDO TENUERUNT EUM PALÆSTINI IN GETHE.

Aña. *In me sunt Deus vota, quæ reddam laudationis tibi.*

Miserere mei, Domine, quoniam conculcabit me homo * tota die bellans tribulabit me.
Conculcaberunt me inimici mei tota die * ab altitudine dierum.
Quoniam multi, qui debellabant me, timebunt * ego vero in te sperabi, Domine.
In Deo laudabo verbum, in Domino laudabo sermonem: in Deo sperabo * non timebo, quid mihi faciat homo.
Tota die verba mea abominabantur adversum me * omnia consilia eorum in malum.
Inhabitabunt abscondite: ipsi calcaneum meum observabunt expectantes animam meam * pro nihilo salvabis eos: in ira populos confringes.
Deus vitam meam adnunciabi tibi, posuisti lacrymas meas in conspectu tuo * sicut in repromissione tua.
Tunc convertentur inimici mei retrorsum * in quacumque die invocavero te, ecce agnobi; quoniam Deus meus es tu.
In Deo laudabo verbum, in Domino laudabo sermonem, in Deo sperabo * non timebo, quid mihi faciat homo.
In me sunt Deus vota, quæ reddam * laudationis tibi.
Quia eripuisti animam meam de morte * oculos meos a lacrymis, pedes meos a lapsu:
Ut placeam coram Domino * in lumine viventium.

LVI.

IN FINEM PSALMUS DAVID PRO POPULO, QUI SE ELONGAVERUNT IPSI DAVID IN TITULIS INSCRIPTIONE, CUM TENUERUNT EUM ALLOFILI IN GETH. VOX PAULI APOSTOLI ORANTIS.

Miserere mei, Deus, miserere mei: quoniam in te confidit anima mea * & in umbra alarum tuarum sperabo, donec transeat iniquitas.
Clamabo ad Deum altissimum * ad Dominum qui benefecit mihi.

Diapsalma.

Misit de cœlo, & salvavit me * dedit in obprobrium conculcantes me.
Misit Deus misericordiam suam, & veritatem suam * & animam meam eripuit de medio catulorum leonum, dormibi conturbatus.
Filii hominum dentes eorum arma & sagitta * & lingua eorum machæra acuta.
Exaltare super cœlos Deus * & super omnem terram gloria tua.
Laqueos paraberunt pedibus meis * & incurbaberunt animam meam.
Foderunt ante faciem meam fobeam * & ipsi inciderunt in eam.
Paratum cor meum Deus, paratum cor meum * cantabo & psallam.
Exurge gloria mea * exurge psalterium, & cithara: exurgam diluculo.
Confitebor tibi in populis Domine * psalmum dicam tibi inter gentes.
Quoniam magnificata est usque ad cœlos misericordia tua * & veritas tua usque ad nubes.
Exaltare super cœlos Deus * & super omnem terram gloria tua.

LVII.

IN FINEM PSALMUS DAVID.

Aña. Si vere utique iustitiam loquimini, recta iudicate filii hominum.
Etenim in corde iniquitates operamini * in terra iniquitates manus vestræ concinnant.
Alienati sunt peccatores ab utero * errabերunt a ventre: locuti sunt falsa
Ira illis secundum similitudinem serpentis, sicut aspidæ surdæ, & obdurantes aures suas,

suas , quæ non exaudiunt voces incantantium * & venefici , quæ incantantur á sapiente.

Deus conteruit dentes eorum in ora ipsorum * molas leonum confregit Dominus , ut ad nihilum deveniant velut aqua decurrens.

Extendit arcum suum donec infirmentur * sicut cera liquefacta auferentur.

Supercecidit ignis super eos , & non viderunt solem * priusquam producat spinas vestras ramnus.

Sicut viventes * sic in ira obsorbet eos.

Lætabitur iustus quum viderit vindictam impiorum * manus suas lababit in sanguine peccatorum.

Et dicet homo * si utique est fructus iusto, & utique est Deus iudicans eos super terram.

LVIII.

IN FINEM PSALMUS DAVID , QUANDO MISIT SAUL ET CUSTODIBIT DOMUM EIUS , UT INTERFICERET EUM , ET DIXIT:

Aña. *Exaltabo mane misericordiam tuam, quoniam factus es susceptor meus , & refugium meum in die pressuræ meæ.*

ERipe me de inimicis meis , Deus meus * & ab insurgentibus in me , libera me.

Eripe me de operantibus iniquitatem * & a viris sanguinum libera me.

Quia ecce occupaberunt animam meam : inruerunt in me fortes * neque iniquitas mea, neque peccatum meum , Domine : sine iniquitate cucurri , & dirigebar.

Exurge in occursum mihi , & vide : & tu, Domine Deus virtutum Deus Israel intende ad visitandas omnes gentes * non misereris omnibus qui operantur iniquitatem.

Convertantur ad vesperum , & fame patientur , ut canes * & circuibunt civitatem.

Ecce ipsi loquentur in ore suo , & gladius in labiis eorum * quoniam quis audivit.

Et tu Domine , deridebis eos , pro nihilo habebis omnes gentes * fortitudo mea , a te custodiar , quia Deus susceptor meus es, Deus meus misericordia eius præveniet me.

Deus meus ostende mihi inter inimicos meos * ne occideris eos , ne quando oblibiscantur legis tuæ.

Disparge illos in virtute tua * & destrue eos protector meus , Domine.

Delicta oris eorum sermones labiorum ipsorum * & comprehendantur in superbia sua, & de exacratione , & mendacio convellantur.

Consumme eos in ira consummationis , & non erunt * & scient , quia Deus dominabibur Jacob , & finium terræ.

Diapsalma.

Convertantur ad vesperum , & fame patientur , ut canes * & circuibunt civitatem.

Ecce ipsi dispargentur ad manducandum * si autem non saturabuntur , murmurabunt.

Ego autem cantabo potentiam tuam , & exaltabo mane misericordiam tuam * quia factus es susceptor meus , & refugium meum in die tribulationis meæ.

Adiutor meus tibi psallam , quia Deus susceptor meus es * Deus meus , misericordia mea.

LIX.

IN FINEM QUI INMUTABUNTUR IN TITULIS INSCRIPTIONE. PSALMUS DAVID IN DOCTRINAM QUANDO SUCCENDIT MESOPOTAMIAM , ET SYRIAM , SOBAB : ET CONVERTIT JOAB , ET PERCUSSIT IN VALLEM SALINARUM DUODECIM MILLIA.

Aña. Deus reppulisti nos , & dextruxisti nos: iratus fuisti & misertus es nobis.

Commovisti terram , & conturbasti eam * sana contritiones eius , quoniam mota est.

Ostendisti populo tuo dura * potasti nos vino compunctionis.

Dedisti metuentibus te significationem * ut fugiant à facie arcus.

Ut liberentur dilecti tui * salbum me faciat dextera tua , & exaudi me.

Deus locutus est in sancto suo : Lætabor , & dividam Sicimam * & convallem tabernaculorum dimetiar.

Meus est Galaat , & meus est Manasses * & Efrem , fortitudo capitis mei.

Juda rex meus : Moab olla spei meæ * in Idumæa estendam calceamentum meum : mihi allofili subditi sunt.

Quis deducet me in civitate circunstantiæ, aut quis deducet me usque in Idumæam * nonne tu , Deus , qui reppulisti nos , & non egredieris Deus e virtutibus nostris.

Da nobis auxilium in tribulatione * & vana salus hominis.

In Deo faciemus virtutem * & ipse ad nihilum deducet tribulantes nos.

LX.

IN FINEM PSALMUS DAVID OBSECRATIO CUM BONA GRATIA.

Aña. *A finibus terræ ad te clamabi Domine.*

EXaudi , Deus , deprecationem meam * intende voci orationis meæ.

A

A finibus terræ ad te clamabi * dum anxiaretur cor meum, in petra exaltasti me.
Deduxisti me, quia factus es spes mea * turris fortitudinis a facie inimici.
Inhabitabo in tabernaculo tuo in sæcula * protegar in velamento alarum tuarum.

Diapsalma.

Quoniam tu, Deus, exaudisti orationem meam * dedisti hereditatem timentibus nomen tuum.
Dies super dies regis adicies: annos eius usque in diem generationis, & generationum * permanebunt in æternum in conspectu Dei.
Misericordiam & veritatem * quis requiret eorum.
Sic psallam nomini tuo Deus, in sæcula * ut reddam vota mea de die in diem.

LXI.

VICTORI PRO IDITUN PSALMUS DAVID.

DOCTRINA SANITATIS.

Aña. Nonne Deo subdita est anima mea, quoniam ab ipso est enim patientia mea: etenim ipse est Deus meus, & salutaris meus, adiutor meus, non movebor amplius.
Quousque inruetis in homines interficientes universos * tamquam parieti inclinato, & maceriæ impulsæ;
Verumtamen honorem meum cogitaverunt repellere * cucurrerunt in siti.
Ore suo benedicebant * & corde suo maledicebant.

Diapsalma.

Verumtamen Deo subdita est anima mea * quia ab ipso est sufferentia mea.
Etenim ipse est Deus meus & salutaris meus * adiutor meus non emigrabor
In Deo salutari meo, & gloria mea * Deus auxilii mei, spes mea in Deo est.
Sperate in eum omnis conventus plebis meæ * effundite coram illo corda vestra, quoniam Deus adiutor noster est.
Verumtamen vani filii hominum; * mendaces filii hominum in stateris, ut decipiant ipsi de vanitate sua in idipsum.
Nolite sperare in iniquitatibus, & in rapinis nolite concupiscere * divitiæ si fluant nolite cor adponere.
Semel locutus est Deus: duo hæc audibi * quia potestas Dei est, & tibi, Domine, misericordia: quia tu reddes singulis secundum opera eorum.

LXII.

PSALMUS DAVID, CUM ESSET IN DESERTO JUDÆÆ.

BONA GRATIA EIUS, QUI SECUNDUM DEUM PERFECTUS EST.

Aña. *In deserto, & in invio, & in aquoso, Deus, Deus meus ad te de luce vigilo.*
DEus, Deus meus * ad te de luce vigilo.
Sitibit in te anima mea * quam multipliciter, & caro mea in deserto, & in invio, & inaquoso:
Sic in sancto apparui tibi, ut viderem virtutem tuam, & gloriam tuam * quia melior est misericordia tua super vitam.
Labia mea laudabunt te, sic benedicam te in vita mea * & in nomine tuo lebabo manus meas.
Sicut adipe, & pinguedine repleatur anima mea * & labia exultationis laudabunt nomen tuum.
Sic memor fui tui super stratum meum * in matutinis meditabor in te, quia factus es adiutor meus, & in velamento alarum tuarum sperabo.
Adhæsit anima mea post te * me suscipiat dextera tua.
Ipsi vero in vano quæsierunt animam meam * introibunt in inferiora terræ: tradentur in manus gladii: pars vulpium erunt.
Rex vero lætabitur in Domino, laudabitur omni qui iurat in eo * quoniam obstructum est os loquentium iniqua.

LXIII.

VICTORI PSALMUS DAVID.

DOCTRINÆ DEI CULTORIS ADTLETÆ.

Aña. Exaudi, Deus, orationem meam, cum tribulor: a timore inimici eripe animam meam.
Protexisti me a conventu malignantium * & a multitudine operantium iniquitatem.
Quia exacuerunt, ut gladium linguas suas * intenderunt arcum rem amaram, ut sagittent in occultis immaculatum.
Subito sagittabunt eum, & non timebunt * firmaberunt sibi verbum malum, disputaberunt laqueos, dixerunt: Quis videbit eos?
Perscrutati sunt iniquitatem * defecerunt scrutantes scrutinio.
Accedit homo ad cor altum * & exaltabitur Dominus.
Sagittæ parvulorum factæ sunt plagæ eorum * & pro nihilo habuerunt eos, & infirmatæ sunt super eos linguæ eorum.

Conturbati sunt omnes qui videbant eos * & timuit omnis homo.
Et adnunciaberunt opera Dei * & facta eius intellexerunt.
Lætabitur iustus in Domino, & sperabit in eo * & laudabuntur omnes recti corde.

LXIV.

PSALMUS DAVID CANTICUM IHEREMIÆ ET EZECIEL DE VERBO PEREGRINATIONIS, QUANDO INCIPIEBAT PROFICISCI.

VOCATIO GENTIUM.

Aña. *Exitus matutini, & vesperi delectaberis, Deus.*

TE decet, Domine, ymnus Deus in Sion & tibi reddetur votum in Iherusalem: * exaudi orationem meam ad te omnis caro veniet.
Verba iniquorum prævaluerunt super nos * & impietatibus nostris tu propitiaberis.
Beatus, quem elegisti, & adsumsisti * inhabitabit in tabernaculis tuis.
Replebimur bonis domus tuæ * sanctum est templum tuum, mirabile in æquitate.
Exaudi nos Deus salutaris noster * spes omnium finium terræ, & in mari longe.
Præparans montes in virtute tua, accinctus potentia, qui conturbas fundum maris * sonum autem fluctuum eius, quis sufferet.
Turbabuntur gentes * & timebunt omnes, qui inhabitant fines terræ a signis tuis.
Exitus matutini, & vesperi * delectaberis.
Visitasti terram, & inebriasti eam * multiplicasti locupletare eam.
Flumen Dei repletum est aqua * præparasti cibum illorum, quia ita est præparatio tua.
Rivos eius inebria, multiplica generationes eius * in stillicidiis suis lætabitur, cum exorietur.
Benedicens coronam anni benignitatis tuæ * & campi tui repleantur ubertate.
Pinguescent fines deserti * & exultatione colles accingentur.
Induti sunt arietes obium, & convalles abundabunt frumento * etenim clamabunt, & ymnum dicent.

LXV.

IN FINEM CANTICUM PSALMUS DAVID RESURRECTIONIS.

VOCATIO GENTIUM, ET APOSTOLORUM TESTIMONIUM.

Aña. *Psalmum dicite nomini eius, date gloriam laudi eius, dicite Deo: Quam metuenda sunt opera tua.*

IUbilate Deo omnis terra, psalmum dicite nomini eius * date gloriam laudi eius.
Dicite Deo: Quam terribilia sunt opera tua * in multitudine virtutis tuæ mentientur tibi inimici tui.
Omnis terra adoret te, & psallat tibi * psalmum dicat nomini tuo, Altissime.
Venite, & videte opera Domini * terribilis in consiliis super filios hominum.
Qui convertit mare in aridam, & flumen pertransibit pede * ibi lætabimur in idipsum.
Qui dominatur in virtute sua in æternum * oculi eius super gentes respiciunt.
Qui in ira provocant * non exaltentur in semetipsis.
Benedicite gentes Deo nostro * & obaudite vocem laudi eius.
Qui posuit animam meam ad vitam * & non dedit commoveri pedes meos.
Quoniam probasti nos Deus * igne nos examinasti, sicut examinatur argentum.
Induxisti nos in laqueum, posuisti tribulationes super dorsum nostrum * imposuisti homines super capita nostra.
Transivimus per ignem, & aquam * & induxisti nos in refrigerio.
Introibo in domum tuam cum holocaustis * reddam tibi vota mea, quæ distinxerunt labia mea: & locutum est os meum in tribulatione mea.
Holocausta medullata offeram tibi cum incenso, & arietibus * offeram tibi bobes cum yrcis.
Venite, & audite, & narrabo vobis, omnes qui timetis Dominum, * quanta fecit animæ meæ.
Ad ipsum ore meo clamabi * & exultabi sub lingua mea.
Iniquitatem si conspexi in corde meo * non exaudiet Deus.
Propterea exaudibit me Deus * & intendit voci deprecationis meæ.
Benedictus Dominus qui non amobit deprecationem meam * & misericordiam suam a me.

LXVI.

IN FINEM PSALMUS CANTICI DAVID.

VOCATIO GENTIUM, ET APOSTOLORUM PRÆDICATIO.

Aña. *Inluminet Dominus vultum suum super nos.*

DEus misereatur nobis * & benedicat nos. Inluminet Dominus vultum suum super nos * & misereatur nobis.

Ut

Ut cognoscamus in terra viam tuam * in omnibus gentibus salutare tuum.

Confiteantur tibi populi Deus * confiteantur tibi populi omnes.

Lætentur, & exultent gentes * quoniam iudicas populos in æquitate, & gentes in terra dirigis.

Confiteantur tibi populi Deus * confiteantur tibi populi omnes.

Terra dedit fructum suum : benedicat nos Deus, Deus noster benedicat nos Deus * & metuant eum omnes fines terræ.

LXVII.

IN FINEM PSALMUS DAVID.
CHRISTI INCARNATIO, ET
GENTIUM VOCATIO.

Aña. Exurgat Deus, & dissipentur inimici eius * & fugiant, qui oderunt eum a facie eius.

Sicut deficit fumus, deficiant * sicut fluit cera a facie ignis : sic pereant peccatores a facie Dei: & iusti epulentur,

Exultent in conspectu Dei * & delectentur in lætitia.

Cantate Deo, psalmum dicite nomini eius * iter facite ei, qui ascendit ab occasu: Dominus nomen est ei.

Gaudete in conspectu eius * turbabuntur a facie eius patres orphanorum, & iudices viduarum.

Deus in loco sancto suo: * Deus, qui habitare facit unanimes in domo.

Qui educit vinctos in fortitudine * similiter & eos, qui in ira provocant, qui habitant in sepulcris.

Deus quum egredieris coram populo tuo * dum transgredieris per desertum.

Diapsalma.

Terra mota est, etenim cœli distillaberunt a facie Dei * mons Syna a facie Dei Israël.

Pluviam voluntariam segrega Deus hereditati tuæ * etenim infirmata est.

Tu vero perfecisti eam * animalia tua inhabitabunt in ea.

Parasti in dulcedine tua pauperi, Deus : * Dominus dabit verbum evangelizantibus in virtutibus multis.

Reges virtutum dilecti * & species domus dividere spolia.

Si dormiatis inter medios cleros, pinnæ columbæ deargentatæ * & posteriora dorsi eius in specie auri.

Diapsalma.

Dum discernit cœlestis reges super terram * nivem dealbabuntur in Selmon.

Montem Dei montem uberem * mons coagulatus mons uber.

Ut quid suspicamini montem uberem * mons in quo beneplacitum est Deo habitare in eo.

Diapsalma.

Etenim Dominus habitabit usque in finem * semper.

Aña. *Benedictus Deus, benedictus Dominus de die in diem.*

Currus Dei decem millium multiplex millia lætantium * Dominus in illis, in Syna, in sancto.

Ascendit in altum cepit captivitatem, dedit dona hominibus * etenim qui non credunt inhabitare Dominum Deum.

Benedictus Deus * benedictus Dominus de die in diem:

Prosperum iter faciat nobis Deus salutaris noster * Deus noster, Deus salvificans, & Domini mors, & Domini exitus.

Verumtamen Deus conquassabit capita inimicorum suorum * verticem capilli perambulantium in delictis suis.

Dixit Dominus: Ex Basan convertar * convertar in profundum maris, ut tinguatur pes tuus in sanguine, lingua canum tuorum ex inimicis tuis, ab ipso.

Visi sunt gressus tui, Deus: * ingressus Dei mei: regis qui est a sancto ipsius.

Prævenerunt principes coniuncti psallentibus * in medio iubencularum tympanistriarum.

In ecclesiis benedicite Dominum Deum * de fontibus Israël.

Ibi Beniamin adulescentior in pabore, principes Juda duces eorum * principes Zabulon, principes Neptalin.

Manda, Deus, virtuti tuæ * confirma hoc, Deus, quod operatus es in nobis.

A templo tuo in Iherusalem * tibi offerunt reges munera.

Increpa feram silvæ, concilia taurorum inter vaccas populorum * ut non excludantur hi, qui probati sunt argento.

Dissipa gentes, quæ bella volunt: venient legati ex Ægypto * Æthiopia præveniat dare manus Deo.

Regna terræ, cantate Deo, psallite Domino, psallite Deo * qui ascendit super cœlos cœlorum ad orientem.

Ecce dabit vocem suam vocem virtutis suæ * date honorem Deo.

Super Israel magnificentias eius, & virtutes eius * in nubibus.

Digitized by Google

M irabilis Deus in sanctis suis * Deus Israel ipse dabit virtutem , & fortitudinem plebi suæ : benedictus Dominus.

LXVIII.

IN FINEM PRO HIS , QUI IMMUTABUNTUR. PSALMUS DAVID.

PASSIONES, ET JUDÆORUM ABIECTIONES SIC: Aña. S album me fac , Deus Domine , quoniam introierunt aquæ usque ad animam meam.

I nfixus sum in limo profundi * & non est substantia.

Deveni in altitudinem maris * & tempestas dimersit me.

Laborabi clamans , raucæ factæ sunt fauces meæ * defecerunt oculi mei , dum spero in Deum meum.

Multiplicati sunt super capillos capitis mei * qui oderunt me inique.

Confortati sunt super me , qui me persecuti sunt inimici mei iniuste * quæ non rapui tunc exolbebam.

D eus tu nosti insipientiam meam ; * & delicta mea a te non sunt abscondita.

Non erubescant in me , qui te expectant, Domine Deus virtutum * ne revereantur super me qui quærunt te Domine Deus Israel.

Quoniam propter te subportabi inproperium * operuit reverentia faciem meam.

Exter factus sum fratribus meis * & ospes filiis matris meæ.

Quoniam zelus domus tuæ comedit me * & obprobria exprobrantium tibi ceciderunt super me.

Humiliabi in ieiunio animam meam * & factum est in obprobrium mihi.

Et posui vestimentum meum cilicium * & factus sum illis in parabola.

Adversum me exercebantur , qui sedebant in porta * & in me psallebant , qui bibebant vinum.

Ego vero orationem meam ad te Domine * tempus beneplaciti.

Deus in multitudinem misericordiæ tuæ * exaudi me in veritate salutis tuæ.

Eripe me de luto , ut non inhærear : libera me ex odientibus me , & de profundo aquarum * non me dimergat tempestas aquæ , neque obsorbeat me profundum , neque opereat super me puteus os suum.

E xaudi me , Domine , quoniam benigna est misericordia tua * secundum multitudinem miserationum tuarum respice in me.

N e avertas faciem tuam a puero tuo * quoniam tribulor , velociter exaudi me.

I ntende animæ meæ , & libera eam * propter inimicos meos eripe me,

T u enim scis inproperium meum , & confusionem , & verecundiam meam * in conspectu tuo omnes tribulantes me.

I nproperium expectavit cor meum , & miseriam : & sustinui , qui simul mecum contristaretur , & non fuit * & consolantem me, & non inveni.

Et dederunt in esca mea fel * & in siti mea potaberunt me aceto.

F iat mensa eorum coram ipsis in laqueum * & in captionem , & in scandalum.

O bscurentur oculi eorum , ne videant * & dorsum illorum semper incurba.

E ffunde super eos iram tuam * & indignatio iræ tuæ adpreendat eos.

F iat habitatio eorum deserta * & in tabernaculis eorum non sit , qui inhabitet.

Quoniam quem tu percusisti , ipsi persecuti sunt me * & super dolorem vulnerum meorum addiderunt.

A ppone iniquitatem super impietatem ipsorum * & non intrent in tua iustitia.

D eleantur de libro viventium * & cum justis non scribantur.

P auper ego , & dolens sum * & salus vultus tui Deus suscepit me.

L audabo nomen Dei mei cum cantico * magnificabo eum in laude.

E t placebit Deo super vitulum novellum * cornua producentem , & ungulas.

V ideant pauperes , & lætentur * quærite Dominum , & vivet anima vestra.

Q uoniam exaudivit pauperes Dominus * & vinctos suos non sprebit.

L audent illum cœli & terra * mare & omnia repentia in eo.

Q uoniam Deus salbum faciet Syon , & ædificabunt civitates Juda , & inhabitabunt ibi, & hereditabunt eam * & semen servorum eius possidebunt eam : & qui diligunt nomen eius, habitabunt in eam.

LXIX.

IN FINEM PSALMUS DAVID IN REMEMORATIONE DEI QUANDO SALVUM FECIT EUM DOMINUS.

DEPRECATIO IUSTI , ET IPSIUS CHRISTI. Aña. D eus in adiutorium meum , tu intende; Domine , ad adiuvandum me , festina.

Con-

Digitized by Google

Confundantur, & revereantur inimici mei * qui quærunt animam meam.
Avertantur retrorsum, & confundantur * qui cogitant mihi mala.
Avertantur statim erubescentes * qui dicunt mihi: Euge, euge.
Exultent, & lætentur in te omnes qui quærunt te Domine * & dicant semper: Magnificetur Dominus, qui diligunt salutare tuum.
Ego vero egenus, & pauper sum * Dominus curam habet mei.
Adiutor & liberator meus es tu * Domine ne tardaberis.

LXX.

IN FINEM PSALMUS DAVID FILIORUM AMINADAB, QUI FUERUNT IN CAPTIVITATEM:

CHRISTI PASSIO, ET RESURRECTIO.

Aña. Deus, in te sperabi, Domine, non confundar in æternum:* in tua iustitia libera me, & eripe me.
Inclina ad me aurem tuam * & libera me.
Esto mihi in Deum protectorem * & in locum munitum, ut salbum me facias.
Quoniam firmamentum meum, & refugium meum es tu * Deus meus eripe me de manu peccatoris, & de manu contra legem agentis, & iniqui.
Quoniam tu es patientia mea, Domine: * spes mea a iuventute mea.
In te confirmatus sum ex utero: de ventre matris meæ Deus meus es tu * in te est decantatio mea semper.
Tamquam prodigium factus sum multis * & tu adiutor fortis.
Repleatur os meum laude tua, ut possim cantare gloriam tuam * tota die magnificentias tuas.
Ne proicias me in tempore senectutis * & cum defecerit virtus mea, ne derelinquas me.
Quia dixerunt inimici mei mala mihi: & qui custodiebant animam meam, consilium fecerunt in unum, dicentes: Deus dereliquit illum * persequimini, & compreendite eum quia non est qui eripiat eum.
Deus, ne elonges a me * Deus meus in adiutorium meum respice.
Confundantur, & deficiant detraentes animæ meæ * operiantur pudore, & confusione, qui quærunt mala mihi.
Ego autem semper in te sperabo * & adiciam super omnem laudem tuam.
Os meum pronuntiabit iustitiam tuam * tota die laudem tuam.
Quia non cognobi negotiationes, introibo in potentias Domini * memorabor iustitiæ tuæ solius.
Aña. *Gaudebunt labia mea dum cantabero tibi; & anima mea, quam redemisti Domine.*
Docuisti me, Deus, a iuventute mea * & usque nunc pronuntiabo mirabilia tua, & usque ad senectam, & senium Deus ne derelinquas me,
Donec adnuntiem brachium tuum * generationi omni, quæ ventura est;
Potentiam tuam, & iustitiam tuam, Deus, usque in sæculum * quæ fecisti magnalia, Deus, quis similis tibi.
Quia ostendisti mihi tribulationes multas, & malas * & conversus vivificasti me, & de abysso terræ iterum reduxisti me: multiplicasti iustitiam tuam: & conversus consolatus es me.
Et ego confitebor tibi in vasis psalmorum * veritatem tuam psallam tibi in cithara, Deus sancte Israel.
Gaudebunt labia mea dum cantabero tibi; * & anima mea, quam redemisti.
Sed & lingua mea meditabitur iustitiam tuam * tota die laudem tuam.
Dum confusi, & reveriti fuerint * omnes qui quærunt mala mihi.

LXXI.

IN SALOMONE PSALMUS DAVID.

PROPHETIA CHRISTI REGNI, ET VOCATIONES GENTIUM.

Aña. *Suscipiant montes pacem populi tui, & colles iustitiam tuam.*
DEus, iudicium tuum regi da * & iustitiam tuam filio regis.
Iudicare populum tuum in tua iustitia * & pauperes tuos in iudicio.
Suscipiant montes pacem populi tui * & colles iustitiam tuam.
In sua iustitia iudicabit pauperes huius populi * & salbos faciet filios pauperum.
Et humiliabit calumniatorem * & permanebit cum sole, & ante lunam in sæcula sæculorum.
Et descendit, sicut pluvia in vellus * & sicut stillicidia stillantia super terram.
Orietur in diebus eius iustitia, & multitudo pacis * donec extollatur luna.
Et dominabitur a mari usque ad mare * & a fluminibus usque ad terminos orbis terræ.
Coram illo Æthiopes procedunt * & inimici eius limum lingent.

Re-

Reges Tarsis, & insulæ munera offerunt * reges Harabum, & Sabaha dona adducent.
Et adorabunt eum omnes reges terræ * omnes gentes serviunt ei.
Quia liberabit pauperem a potente * & inopem, cui non erat adiutor.
Parcet pauperi, & inopi * & animas pauperum salbas faciet.
Ex usuris, & iniquitatibus liberabit animas eorum * & præclarum nomen eius coram ipsis.
Et vivet, & dabitur ei de auro Harabiæ * & orabunt pro eo semper: tota die benedicent eum.
Et erit firmamentum in terra a summis montibus, superextolletur super Libanum fructus eius * & florebit de civitate, sicut fœnum terræ: & erit nomen eius benedictum in sæcula.
Ante solem permanet nomen eius * & ante lunam sedes eius.
Et benedicentur in eo omnes tribus terræ * omnes gentes magnificabunt eum.
Benedictus Dominus Deus Israel, qui facit mirabilia magna solus * & benedictum nomen maiestatis eius in æternum, & in sæculum sæculi:
Et replebitur maiestate eius omnis terra * fiat, fiat.

FINIT LIBER SECUNDUS.

INCIPIT

LIBER TERTIUS.

LXXII.

DEFECERUNT YMNI DAVID FILII IESSE : PSALMUS ASAPH.

CONFESSIO HUMANÆ INFIRMITATIS SUPER IMPIIS.

Aña. Quam bonus Deus Israel eis qui recto sunt corde.
Mei autem pene moti sunt pedes * pene effusi sunt gressus mei.
Quia zelabi in peccatoribus * pacem peccatorum videns.
Quia non est declinatio mortis eorum * nec firmamentum in plaga ipsorum.
In laboribus hominum non sunt * & cum hominibus non flagellabuntur.
Ideo tenuit eos superbia eorum * operti sunt iniquitatem super impietatem suam.
Prodiit quasi ex adipe iniquitas eorum * transierunt in dispositione cordis.
Cogitaberunt, & locuti sunt nequitiam * iniquitatem in excelso locuti sunt.
Posuerunt in cœlo os suum * & lingua eorum transiit super terram.
Ideo revertetur huc populus meus * & dies pleni invenientur in eis.
Et dixerunt: Quomodo scibit Deus * & si est scientia in excelso?
Ecce ipsi peccatores, & abundantes in sæculo * obtinuerunt divitias.
Et dixi: Numquid vane justificabi cor meum, & labi inter innocentes manus meas * & fui flagellatus tota die, & vindex meus in matutino.
Si dicebam: Narrabo sic * ecce generatio filiorum tuorum, cui disposui.
Existimabam, ut cognoscerem hoc, labor est ante me * donec intrem in sanctuarium Dei, & intellegam in nobissimo.
Verumtamen propter dolositates eorum posuisti eis mala * deiecisti eos, cum allebarentur.
Quomodo facti sunt in desolatione subito defecerunt, & perierunt propter iniquitatem suam * velut a somnio exurgentes.
Domine, in civitate tua * imaginem illorum ad nihilum rediges.
Quia exaruit cor meum, & renes mei resoluti sunt * & ego ad nihilum reductus sum, & nescibi.
Velut iumentum factus sum apud te * & ego semper tecum.
Tenuisti manum meam dexteram * & in voluntate tua deduxisti me, & cum gloria adsumsisti me.
Quid enim mihi restat in cœlo * & a te quæ volui super terram.
Defecit cor meum & caro mea * robur cordis mei, & pars mea tu Deus in sæcula.
Quia ecce qui elongant se a te, peribunt * perdidisti omnes qui fornicantur abs te.
Mihi autem adhærere Deo bonum est * ponere in Deo spem meam, ut enarrem omnia promissa tua in portis filiæ Syon.

LXXIII.

INTELLECTUS ASAPH. VOX CHRISTI DE FUTURO.

PROCLAMATIO NOBISSIMA JUDÆORUM ET CIRCUMVENTIONIS, QUÆ SUB VESPESIANO ET TITO FACTA EST.

Aña. *Memento congregationis tuæ Domine, quam creasti ab initio.*

Ut

UT quid repulisti nos, Deus, in finem * iratus est furor tuus super obes gregis tui.
Memento congregationis tuæ * quam creasti ab initio.
Liberasti virgam hereditatis tuæ * montem Syon, in quo habitas in idipsum.
Eleba manum tuam in superbia eorum * in finem.
Quanta malignatus est inimicus in sanctis tuis * & gloriati sunt omnes, qui te oderunt.
In medio atrio tuo posuerunt signa sua, signa * & non cognoberunt, sicut in via supra summum.
Tamquam in silba lignorum securibus exciderunt ianuas eius * in idipsum.
Bipinne, & ascia deiecerunt ea, incenderunt igni sanctuarium tuum * in terra polluerunt tabernaculum nominis tui.
Dixerunt in corde suo * cognatio eorum in idipsum:
Venite, comprimamus omnes dies festos Domini * de terra.
Signa nostra non vidimus * iam non est prophcta, & nos non agnoscet amplius.
Usquequo Deus improperabit inimicus * irritat adversarius nomen tuum in finem.
Ut quid avertis faciem tuam, & dexteram tuam * e medio sino tuo in finem.
Deus autem rex noster ante sæcula * operatus est salutem in medio terræ.
Tu confirmasti in virtute tua mare * tu contribulasti capita draconum super aquas.
Tu confregisti caput draconis magni * & dedisti eum in esca populo Æthiopo.
Tu disrupisti fontes, & torrentes * tu exicasti flumina Ethan.
Tuus est dies, & tua est nox: tu fecisti solem, & lunam: tu fecisti omnes terminos terræ * æstatem, & ver tu fecisti ea.
Memor esto huius creaturæ tuæ * quia inimicus exprobavit Dominum: & populus insipiens exacerbavit nomen tuum.
Ne tradas bestiis animas confitentium tibi * animas pauperum tuorum, ne oblibiscaris in finem.
Respice in testamento tuo, quia repleti sunt * quia obscurati sunt terræ domorum iniquitantium.
Ne avertatur humilis factus confusus * pauper, & inops laudabunt nomen tuum.
Exurge, Domine, iudica causam tuam * memor esto obprobrii servorum tuorum, & eorum, qui insipientes sunt tota die.
Ne oblibiscaris vocem quærentium te * superbia eorum, qui te oderunt, ascendat in sempiternum.

LXXIV.

IN FINEM NE DISPERDAS DAVID. PSALMUS ASAPH CANTICUM.

CHRISTI DICTIO DEITATIS, ET COMMEMORATIO DIVINA.

Aña. Confitebimur tibi, Deus, confitebimur tibi: & invocabimus nomen sanctum tuum.
Narrabo omnia mirabilia tua * quum accepero tempus, ego iustitias iudicabo.
Liquefacta est terra, & omnes habitantes in ea * ego autem confirmabi columnas eius.
Dixi iniquis: Nolite inique agere * & delinquentibus: Nolite exaltare cornum.
Nolite in altum extollere cornum vestrum * & ne loquamini adversus Deum iniquitatem.
Quia neque ab oriente, neque ab occidente, neque a desertis montibus * quoniam Deus iudex est.
Hunc humiliat, & hunc exaltat * quia calix in manu Domini vini meri plenus est mixto, & inclinabit ex hoc in illud.
Verumtamen fæx eius non est exinanita * bibent ex eo omnes peccatores terræ.
Ego autem in sæcula lætabor, & psallam Deo Jacob * & omnia cornua peccatorum confringam, & exaltabuntur cornua iusti.

LXXV.

IN FINEM YMNIS PSALMUS ASAPH. CANTICUM PRO ASSIRIIS.

VINDICTAM ADVERSUM INPIOS SECUNDUM DEI IUDICIUM.

Aña. *Inluminans tu mirabilis a montibus æternis.*

NOtus in Iudea Deus * in Israel magnum nomen eius.
Et factus est in pace locus eius * & habitatio eius in Syon.
Ibi confregit cornu, arcum, * scutum, gladium, & bellum.
Inluminans tu mirabilis * a montibus æternis.
Turbati sunt omnes insipientes corde * dormierunt somnum suum, & nihil invenerunt omnes viri divitiarum in manibus suis.
Ab increpatione tua Deus Iacob * dormitaberunt, qui ascenderunt equos.
Tu terribilis es, & quis resistet tibi? * ex tunc,

tunc, & ab ira tua, e cœlo iudicium iaculatum est.
Terra tremuit, & quiebit, dum resurgeret in iudicio Deus * ut salvos faceret omnes quietos terræ.
Quia cogitatio hominis confitebitur tibi * & reliquæ cogitationes diem festum agent tibi.
Vobete, & reddite Domino Deo vestro * omnes, qui in circuitu eius offertis munera.
Terribili & ei qui aufert spiritum principum * terribili præ regibus terræ.

LXXVI.

VICTORI PRO IDITUM, PSALMUS DAVID.

DE DEI PATIENTIA, ET MIRABILIUM OPERUM EIUS.

Aña. *In die tribulationis meæ Deum exquisibi: manibus meis nocte coram eo, & non sum deceptus.*

Voce mea ad Dominum clamabi * & vox mea ad Deum: & respexit me.
In die tribulationis meæ Deum exquisibi * manibus meis nocte coram eo, & non sum deceptus.
Recusabi consolari animam meam * memoratus sum Dei, & lætatus sum.
Alienatus sum, & defecit paulisper spiritus meus * præoccupaberunt custodias omnes inimici mei, conturbatus sum, & non sum locutus.
Recordatus sum dies antiquos * & annos æternos in mente habui.
Meditatus sum nocte cum corde meo * cogitabam, & ventilabam spiritum meum.
Et dixi: Numquid in sæcula repellet Deus: aut non apponat benefacere adhuc * aut in finem misericordiam suam amputabit a sæculo, & generatione.
Numquid oblibiscetur misereri Deus * aut continebit in ira misericordiam suam?
Et dixi: Nunc cœpi * hæc mutatio dexteræ altissimi.
Memoratus sum operum Dei * quia memor ero a principio mirabilium tuorum.
Et meditatus sum in omnibus operibus tuis * & in adinventionibus tuis me exercebor.
Deus, in sancto via tua: quis Deus magnus, sicut Deus noster * tu es Deus, qui facis mirabilia magna solus.
Notam fecisti in populis virtutem tuam * liberasti brachio tuo plebem tuam, filios Jacob, & Joseph.
Viderunt te aquæ, Deus, viderunt te aquæ, & timuerunt * conturbati sunt abyssi.
A multitudine sonitus aquarum * vocem dederunt nubes.
Etenim sagittæ tuæ pertransierunt * vox tonitrui tui in rota.
Inluxerunt fulgura eius orbis terræ * mota, & tremefacta est terra.
In mari viæ tuæ, & semitæ tuæ in aquis multis * & vestigia tua non cognoscentur.
Dcduxisti sicut obes populum tuum * in manu Moysi, & Aaron.

LXXVII.

ERUDITIONIS ASAPH VOX CHRISTI DE JUDÆIS.

CHRISTI DICTIO AD ECCLESIAM PRO PRIORIS POPULI INIQUITATE.

Aña. *Inclinate aurem vestram in verba oris mei: popule meus adtende legem meam.*

Adtende popule meus legem meam * inclinate aurem vestram in verba oris mei.
Aperiam in parabolis os meum * loquar propositiones ab initio sæculi.
Quanta audibimus, & cognobimus ea * & patres nostri adnuntiaberunt nobis.
Non sunt occultata a filiis eorum * in progenie altera.
Narrate laudes Domini, & virtutes ejus * & mirabilia eius, quæ fecit.
Et suscitavit testimonium in Iacob * & legem posuit in Israel:
Quam mandavit patribus nostris * ut notam facerent ea filiis suis.
Ut cognoscat generatio altera * filii, qui nascentur, exurgent, & narrabunt ea filiis suis.
Ut ponant in Deo spem suam * & non oblibiscantur operum Dei sui: & mandata eius exquirant.
Ne fiant, sicut & patres eorum * genus prabum, & peramarum:
Genus, quod non direxit cor suum * & non credidit Deo spiritus eius.
Filii Efren intendentes arcum, & mittentes sagittas suas: * cum conversi sunt in die belli.
Non custodierunt testamentum Dei sui * & in lege eius noluerunt ambulare.
Et obliti sunt beneficiorum eius * & mirabilium eius, quæ ostendit eis.
Coram patribus eorum fecit magnalia in terra Ægypti * in campo Taneos.

In-

Interrupit mare, & perduxit eos * & statuit aquas, quasi in utre.
Et eduxit eos in nubem diei * & nocte in illuminatione luminis.
Interrumpit in heremo petram * & adaquavit eos, velut in abyssus multa.
Et eduxit aquam de petra * & eduxit tamquam flumina aquas.
Et apposuerunt adhuc peccare ei * in ira concitaberunt excelsum in siccitate.
Et temtaberunt Deum in cordibus suis * ut peterent escam animabus suis.
Et male locuti sunt de Deo, & dixerunt * Numquid poterit Deus parare mensam in deserto?
Quoniam percussit petram, & fluxerunt aquæ * & torrentes inundaberunt.
Numquid, & panem poterit dare * aut parare mensam populo suo?
Ideo audibit Dominus, & distulit, & superposuit, & ignis accensus est in Jacob * & ira Dei ascendit in Israel.
Quia non crediderunt in Deum suum * nec speraberunt in salutare eius.
Et mandavit nubibus desuper * & ianuas cœli aperuit.
Et pluit illis mannam manducare: panem cœli dedit eis * panem angelorum manducabit homo, frumentationem misit illis in abundantiam.
Aña. *Non sunt rememorati manu eius die, qua liberavit eos de manu tribulationis.*
Et excitavit Austrum de cœlo * & induxit in virtute sua Africum.
Et pluit super eos sicut pulberem carnes * & sicut arenæ maris volatilia pinnata.
Et ceciderunt in medio castrorum eorum * circa tabernacula eorum.
Et manducaberunt, & saturati sunt nimis * & desiderium eorum obtulit eis.
Non sunt fraudati a desiderio suo * adhuc esca eorum erat in ora ipsorum.
Ira Dei ascendit in eos, & occidit plurimos eorum * & electos Israel inpedibit.
In omnibus his peccaberunt adhuc * & non crediderunt in mirabilibus eius.
Et defecerunt in vanitate dies eorum * & anni eorum cum festinantia.
Quum occideret eos, tunc quærebant eum * & convertebantur ante lucem, & veniebant ad eum.
Et rememorati sunt, quia Deus adiutor eorum est * & Deus excelsus liberator eorum est.
Et dilexerunt eum in ore suo * & lingua sua mentiti sunt ei.
Cor autem ipsorum non est rectum cum eo * nec fides habita est illis in testamento eius.
Ipse autem est misericors, & propitius fit peccatis eorum * & non disperdidit eos.
Et abundavit, ut averteret iram suam ab eis * & non accendit omnem iram suam.
Et rememorati sunt, quia caro sunt * spiritus vadens, & non rediens.
Quotiens exacerbaberunt eum in deserto * in ira concitaberunt eum in terra sine aqua.
Et conversi sunt, & tentaberunt Deum * & Sanctum Israel exacerbaberunt.
Non sunt rememorati manu eius * die qua liberavit eos de manu tribulationis.
Qui posuit in Ægypto signa sua * & prodigia sua in campo Taneos.
Convertit in sanguine flumina eorum * & puteales aquas eorum ne biberent.
Inmisit in eos muscam caninam, & comedit eos * & rana exterminavit eos.
Et dedit caniculæ fructus eorum * & labores eorum lucustæ.
Occidit in grandine vineas eorum * & moros eorum in pruina, & substantias eorum in igne.
Et tradidit in grandine iumenta eorum * & possessiones eorum in igne.
Inmisit in eos iram indignationis suæ * indignationem, & iram, & tribulationem, inmissiones per angelos malos.
Viam fecit semitæ iræ suæ, & non pepercit a morte animabus eorum * & iumenta eorum in morte conclusit.
Et percussit omne primogenitum in terra Ægypti * primitias omnis laboris eorum in tabernaculis Cam.
Et abstulit, sicut obes, populum suum * & perduxit eos, tamquam gregem in deserto.
Aña. *Adduxit eos in montem sanctificationis suæ.*
Et eduxit eos in spe, & non timuerunt * & inimicos eorum operuit mare.
Adduxit eos in montem sanctificationis suæ * montem hunc, quem adquisibit dextera eius.
Et eiecit a facie eorum gentes * sortem divisit eis terram in funiculo distributionis.
Et habitavit in tabernaculis eorum * tribus Israel.
Et temtaberunt & exacerbaberunt Deum excelsum * & testimonia eius non custodierunt.
Averterunt se, & non obserbaberunt, sicut

Digitized by Google

& patres eorum * & conversi sunt in arcum perversum.
In ira concitaberunt eum in collibus suis * & in sculptilibus suis æmulati sunt eum.
Audibit Dominus & sprebit * & ad nihilum redigit nimis Israel.
Et repulit tabernaculum Selon tabernaculum suum * in quo habitabit inter homines.
Et tradidit in captivitate virtutes eorum * & pulcritudines eorum in manus inimici.
Et conclusit in gladio populum suum * & hereditatem suam sprevit.
Iuvenes eorum comedit ignis * & virgines eorum non sunt lamentatæ.
Sacerdotes eorum in gladio ceciderunt * & viduæ eorum non ploraberunt.
Et excitatus est, tamquam dormiens Dominus * & tamquam potens crapulatus a vino.
Et percussit inimicos suos in posteriora * obprobrium sempiternum dedit eis.
Et repulit tabernaculum Joseph & tribum Efren non elegit * sed elegit tribum Juda, montem Sion, quem dilexit.
Et ædificabit sicut unicornuorum sanctificationem suam * in terra fundavit eam in sæcula.
Et elegit David servum suum, & sustulit eum de gregibus obium * de post fœtantes accepit eum.
Pascere Jacob servum suum * & Israel hereditatem suam.
Et pabit eos sine malitia cordis sui * & in sensu manuum suarum deduxit eos.

LXXVIII.

PSALMUS ASAPH. VOX APOSTOLORUM POST PASSIONEM CHRISTI.

PROPHETIA, QUÆ SECUNDUM ANTIOCHUM DE JUDÆIS CONTINGIT ACCEDENTIUM STORIAM IN MACCABÆIS.

Aña. *Cito nos præveniat misericordia tua, Domine.*

DEus, venerunt gentes in hereditatem tuam, polluerunt templum sanctum tuum * posuerunt Jerusalem velut pomorum custodias.
Posuerunt mortalia servorum tuorum escas volatilibus cœli * carnes sanctorum tuorum vestiis terræ.
Effuderunt sanguinem eorum, velut aqua in circuitu Jerusalem * & non erat, qui sepeliret.
Facti sumus obprobrium vicinis nostris * inlusione, & derisu his, qui in circuitu nostro sunt.
Usquequo, Deus, irasceris in finem * an in finem exardescit velut ignis, zelus tuus?
Effunde iram tuam in gentes quæ te non noberunt * & in regna, quæ nomen tuum non invocaberunt.
Quia comederunt Jacob * & locum eius desolaberunt.
Ne memineris iniquitatum nostrarum antiquarum, cito anticipet nos misericordia tua Domine * quoniam pauperes facti sumus nimis.

Diapsalma.

Adiuva nos Deus salutaris noster, & propter honorem nominis tui libera nos, & propitius esto peccatis nostris propter nomen tuum * ne quando dicant gentes: Ubi est Deus eorum.
Innotescat in nationibus coram oculis nostris * defensio sanguinis servorum tuorum, qui effusus est.
Intret in conspectu tuo gemitus compeditorum * secundum multitudinem brachii tui posside filios morti punitorum.
Redde vicinis nostris septuplum in sinu eorum * improperium ipsorum, quod exprobraberunt tibi, Domine.
Nos autem populus tuus, & obes gregis tui confitebimur tibi in sæcula * & in sæculum sæculi narravimus laudem tuam.

LXXIX.

PRO HIS, QUI IMMUTABUNTUR TESTIUM ASAPH. PSALMUS PRO ASYRIIS.

PROPHETIA, QUÆ AB ADVERSARIIS CIRCUMVALLATI SUNT, ET DEPRECATIO DE CHRISTI ADVENTU.

Aña. Qui regis Israel intende; qui deducis velut obem, Joseph.
Qui sedes super Cherubin manifestare coram Efren * & Beniamin, & Manasse.
Excita potentiam tuam * & veni, ut salvos facias nos.
Deus virtutum converte nos * & ostende faciem tuam, & salvi erimus.
Domine Deus virtutum * quousque irasceris in orationem servi tui.
Cibasti nos panem lacrymarum * & potum dedisti nobis in lacrymis ad mensuram.
Posuisti nos in contradictione vicinis nostris * & inimici nostri deriserunt nos.

Deus

Deus virtutum converte nos * & ostende faciem tuam, & salvi erimus.

Diapsalma.

Vineam ex Ægypto transtulisti * eiecisti gentes, & plantasti eam.
Viam fecisti in conspectu eius * & plantasti radices eius, & repleta est terra.
Operuit montes umbra eius * & arbusta eius cedros Dei.
Extendisti palmites eius usque ad mare * & usque ad flumina propagines eius.
Ut quid dextruxisti maceriam eius * & vindemiaberunt eam omnes transeuntes viam.
Exterminabit eam aper de silba * & singularis ferus depastus est eam.
Domine Deus virtutum convertere * nunc respice de cœlo, & vide, & visita vineam istam, & dirige eam, quam plantavit dextera tua, & filium hominis, quem confirmasti tibi.
Incensam igni, & effosa manu ab increpatione vultus tui, Domine, peribunt * fiat manus tua super virum dexteræ tuæ, & super filium hominis, quem confirmasti tibi.
Et non discedimus a te, vivificabis nos * & nomen tuum invocabimus.
Domine Deus virtutum converte nos * & ostende faciem tuam, & salvi erimus.

LXXX.

IN FINEM PRO TORCULARIBUS. PSALMUS IPSI ASAPH, QUINTA SABBATI.

VOCATIO GENTIUM, ET DOCTRINA EORUM, QUI ACCIDERINT PRIORI POPULO.

Aña. Exultate Deo adiutori nostro: iubilate Deo Jacob.
Sumite psalmum, & date tympanum * psalterium iucundum cum cithara.
Canite in initio mensis tuba, in die insignis solemnitatis vestræ * quia præceptum Israel est, & iudicium Deo Jacob.
Testimonium in Ioseph posuit cum exiret de terra Ægypti * linguam, quam non noverat, audibit.
Divertit ab oneribus dorsum eius * manus eius in cophino servierunt.
In tribulatione invocasti me, & liberabi te: & exaudibi te in abscondito tempestatis * probabi te ad aquas contradictionis.

Diapsalma.

Audi popule meus, & loquar * Israel, & testificabor tibi.
Israel si me audieris, non erit in te Deus recens * neque adorabis deos alienos.
Ego enim sum Dominus Deus tuus, qui eduxi te de terra Ægypti * dilata os tuum, & ego adimplebo illud.
Et non audibit populus meus vocem meam * & Israel non intendit mihi.
Et dimisi eos secundum desideria cordis eorum * & ambulaberunt in voluptatibus suis.
Si plebs mea audisset me, Israel si vias meas ambulasset, ad nihilum inimicos eius humiliassem * & super tribulantes eos misissem manum meam.
Inimici Domini mentiti sunt ei * & erit tempus eorum in æternum.
Cibabit eos ex adipe frumenti * & de petra melle saturabit eos.

LXXXI.

PSALMUS IPSI ASAPH. VOX CHRISTI AD JUDÆOS.

ARGUTIO PRINCIPUM JUDÆORUM.

Aña. *Judicate pupillo, & egeno: humilem, & pauperem iustificate.*

Deus stetit in sinagoga deorum * in medio autem deos discernit.
Quousque iudicatis iniquitatem * & facies peccantium sumitis.

Diapsalma.

Judicate pupillo & egeno * humilem & pauperem iustificate.
Eripite pauperem & egenum * de manu peccatoris liberate eum.
Nescierunt, nec intellexerunt, qui in tenebris ambulant * mobebuntur omnia fundamenta terræ.
Ego dixi, dii estis * & filii excelsi omnes.
Vos autem, sicut homines moriemini * & sicut unus de principibus cadetis.
Exurge Domine iudica terram * quia tu hereditaberis omnibus gentibus.

LXXXII.

CANTICUM PSALMI ASAPH. VOX CHRISTI DE JUDÆIS.

DEPRECATIO DE QUIBUS PRO EO, QUI PASSUS EST TRISTITIAS POPULI: ET PROPHETIA PRO FINE INIMICORUM DEI.

Aña. *Cognoscant gentes, quia nomen tibi Dominus: tu solus altissimus super omnem terram.*

Deus quis similis tibi * ne taceas, neque conpescaris Deus.
Quoniam ecce inimici tui sonuerunt * & qui te oderunt, lebaberunt caput.

In plebem tuam adversus te cogitaberunt * consilium cogitaberunt adversus sanctos tuos.
Dixerunt : Venite , disperdamus eos ex gente * & non memoretur nomen Israel amplius.
Quoniam cogitaberunt consilium in unum: adversus te testamentum disposuerunt * tabernacula Idumæorum , & Smaelitarum, Moab , & Agareni.
Gebal , & Ammon , & Amalec * & alienigenæ cum habitantibus Tyrum.
Etenim Assirius simul venit cum illis * facti sunt in susceptione filiis Loth.

Diapsalma.

Fac illis , Deus , sicut Madian , & Sisaræ, & sicut Jabin in torrentem Cisson * disperierunt omnes in Endor : facti sunt sicut stercus terræ.
Pone principes eorum sicut Orep , Zeb , Zebee , & Salmana * omnes principes eorum, qui dixerunt : Hereditatem possideamus nobis sanctuarium Dei.
Deus meus pone illos , ut rotam * & sicut stipulam ante faciem venti.
Sicut ignis , qui comburet silbam * & velut si flamma comburet montes.
Ita persequere eos in tempestate tua * & in ira tua conturbabis eos.
Imple facies eorum ignominia * & quærant nomen tuum , Domine.
Confundantur, & turbentur in sæculum sæculi * & revereantur , & pereant in æternum, & in sæculum sæculi.
Et cognoscant , quia nomen tibi Dominus * tu solus altissimus super omnem terram.

LXXXIII.

VICTORI PRO TORCULARIBUS FILIIS COREPH. PSALMUS.

PROPHETIA DE CHRISTO , ET DE ECCLESIIS EIUS.

Aña. *Cor meum , & caro mea exultaberunt in Deum vivum.*

QUam amabilia sunt tabernacula tua , Domine Deus virtutum * concupibit , & defecit anima mea in atria Domini.
Cor meum , & caro mea * exultaberunt in Deum vivum.
Etenim passer invenit sibi domum * & turtur nidum , ubi reponat pullos suos.
Altaria tua , Domine virtutum * rex meus, & Deus meus.
Beati, qui habitant in domo tua * in sæcula sæculorum laudabunt te.

Diapsalma.

Beatus vir , cuius est auxilium abs te , Domine ascensus in corde eius disposuisti * in convallem plorationis in locum, quem fundasti ei.
Etenim benedictionem dabit , qui legem dedit * ambulabunt de virtute in virtute , & videbitur Deus deorum in Syon.

Diapsalma.

Domine Deus virtutum exaudi precem meam* auribus percipe Deus Jacob.
Protector noster aspice Deus , & respice in faciem Christi tui * quia melior est dies una in atriis tuis super milia.
Elegi abiectus esse in domo Dei * magis quam habitare in tabernaculis peccatorum.
Quia misericordiam , & veritatem diligit Dominus * gratiam , & gloriam dabit Deus.
Dominus non pribabit bonis * ambulantibus in innocentiam.
Domine Deus virtutum * beatus homo , qui sperat in te.

LXXXIV.

VICTORUM FILIORUM COREB PSALMUS DAVID.

PROPHETIA DE CHRISTO ET PRO EIS , QUI PER IPSUM LIBERATI SUNT.

Aña. *Deus tu convertens vivificabis nos; & plebs tua lætabitur in te.*

BEnedixisti , Domine , terram tuam * avertisti captivitatem Jacob.
Remisisti iniquitatem plebis tuæ * operuisti omnia peccata eorum.

Diapsalma.

Mitigasti omnem iram tuam * aversus es ab ira indignationis tuæ.
Converte nos Deus salutaris noster * & averte iram tuam a nobis.
Non in æternum irascaris nobis * neque extendas iram tuam a progenie in progenie.
Deus tu convertens vivificabis nos * & plebs tua lætabitur in te.
Ostende nobis Domine misericordiam tuam * & salutare tuum da nobis.
Audiam quid loquatur in me Dominus Deus* quoniam loquetur pacem in plebem suam , & super sanctos suos : & in eos qui convertuntur ad ipsum corde.
Verumtamen prope timentes eum salutare ipsius * ut inhabitet gloria in terram nostram.
Misericordia & veritas obviaberunt sibi * iustitia & pax complexæ sunt.
Veritas de terra orta est * & iustitia de cœlo prospexit.

Et-

Digitized by Google

Etenim Dominus dabit benignitatem * & terra nostra dabit fructum suum.
Justitia ante eum ambulabit * & ponet in via gressus suos.

LXXXV.

PSALMUS IPSI DAVID : OBSECRATIO DAVID.

VOX CHRISTI, SIVE POPULI ANI.

Aña. *Quia tu, Domine, suavis, ac mitis es, & multum misericors invocantibus te.*

INclina Domine aurem tuam & exaudi me * quoniam egenus & pauper sum ego.
Custodi animam meam, quoniam sanctus es* salvum fac servum tuum, Domine Deus meus, sperantem in te.
Miserere mei, Domine, quoniam ad te clamabi tota die * lætifica animam servi tui, quia ad te Domine animam meam lebabi.
Quia tu, Domine, suavis, ac mitis es * & multum misericors invocantibus te.
Auribus percipe orationem meam * & intende voci deprecationis meæ.
In die tribulationis meæ clamabi ad te * & exaudisti me.
Non est similis tibi in diis, Domine * & non est secundum opera tua.
Omnes gentes quascumque fecisti, venient, & adorabunt coram te, Domine * & honorificabunt nomen tuum, quia magnus es tu, & faciens mirabilia tu Deus solus.
Deduc me, Domine, in via tua, & ingrediar in veritate tua * lætetur cor meum, ut timeat nomen tuum.
Confitebor tibi, Domine, Deus meus, in toto corde meo, & honorificabo nomen tuum, quia magna est super me misericordia tua * & eruisti animam meam ex inferno inferiori.
Deus, iniusti insurrexerunt adversum me, & sinagoga potentium quæsierunt animam meam * & non præposuerunt Deum ante conspectum suum.
Et tu, Domine Deus meus, miserator, & misericors * patiens, & multum misericors, & verax.
Respice in me, & miserere mei * da potestatem puero tuo, & salvum fac filium ancillæ tuæ.
Fac mecum, Deus, signum in bono, ut videant, qui me oderunt, & confundantur * quoniam tu, Domine, adiuvisti me, & consolatus es me.

LXXXVI.

FILIORUM COREP: PSALMUS CANTICI.

CHRISTI INCARNATIO.

Aña. *Diligit Dominus portas Syon super tabernacula Jacob.*

FUndamenta eius in montibus sanctis * diligit Dominus portas Syon super omnia tabernacula Jacob.
Gloriosa dicta sunt de te * civitas Dei.
Diaspalma.
Memor ero Raab, & Babilon * scientium me.
Ecce enim alienigenæ, & Tyrus, & populus Æthiopus * qui fuerunt illic.
Mater Syon dicet, homo, & homo factus est in ea * & ipse fundabit eam Altissimus.
Dominus narravit scripturas populorum suorum * & principum eorum, qui fuerunt in ea.
Diapsalma.
Sicut lætantibus nobis omnibus * commemoratio est in te.

LXXXVII.

CANTICUM CARMINIS FILIORUM COREPH. IN FINEM PRO AMALEC AD RESPONDENDUM INTELLECTUM EMAN EZRAELITÆ.

CHRISTI MORTEM PROPHETIZABIT.

Aña. *Et ego ad te Domine clamabi, & mane oratio mea præveniat te.*

DOmine Deus salutis meæ * per diem clamabi, & nocte coram te.
Intret oratio mea in conspectu tuo * inclina aurem tuam ad precem meam, Domine.
Quia repleta est malis anima mea * & vita mea in infernum adpropriabit.
Æstimatus sum cum descendentibus in lacum * factus sum sicut homo sine adiutorio, inter mortuos liber.
Et sicut vulnerati dormientes proiecti in monumentis, quorum non est memoria amplius * & quidem ipsi de manu tua expulsi sunt.
Posuerunt me in loco inferiori * in tenebris, & umbra mortis.
In me confirmata est iracundia tua * & omnes electiones tuas super me induxisti.
Diapsalma.
Elongasti notos meos à me * posuisti me abominationem eis: traditus sum, & non egrediebar.
Oculi mei infirmati sunt præ inopia * clamabi ad te, Domine Deus meus, tota die expandi manus meas ad te.

Num-

Numquid mortuis faciens mirabilia * aut medici resuscitabunt; & confitebuntur tibi?

Diapsalma.

Numquid enarrabit aliquis in sepulcro misericordiam tuam * aut veritatem tuam in perditione?

Numquid cognoscentur in tenebris mirabilia tua * aut iustitia tua in terra obliterata?

Et ego ad te, Domine, clamabi * & mane oratio mea præveniat te.

Ut quid Domine reppulisti orationem meam, avertisti faciem tuam a me * pauper sum ego, & in laboribus a iubentute mea.

Exaltatus autem, & humiliatus sum * & confusus.

In me pertransierunt iræ tuæ * & terrores tui conturbaberunt me.

Circumdederunt me sicut aqua tota die * circumdederunt me simul.

Elongasti a me amicum * & notos meos præ miseria.

LXXXVIII.

INTELLEC. ETAN ISRAELITÆ.

CHRISTI REGNUM EX SEMINE DAVID.

Aña. *In cælis præparabitur veritas tua, Domine.*

Misericordias tuas, Domine * in æternum cantabo.

In generatione, & progenie * pronuntiabo veritatem tuam in ore meo.

Quoniam dixisti: in æternum misericordia ædificabitur * in cœlis præparabitur veritas tua.

Disposui testamentum electis meis * iurabi David servo meo.

Usque in æternum præparabo semen tuum * & ædificabo in generatione, & progenie sedem tuam.

Diapsalma.

Confitebuntur cœli mirabilia tua, Domine * & veritatem tuam in ecclesiis sanctorum.

Quoniam quis in nubibus æquabitur Domino * aut quis similis erit Deo inter filios Dei.

Deus, qui glorificatur in consilio sanctorum * magnus, & metuendus super omnes, qui in circuitu eius sunt.

Domine Deus virtutum, quis similis tibi * potens es, Domine, & veritas tua in circuitu tuo.

Tu dominaris potestatem maris * motum autem fluctuum eius tu mitigas.

Tu humiliasti, sicut vulneratum, superbum * & in virtute brachii tui dispersisti inimicos tuos.

Tui sunt cœli, & tua est terra * orbem terrarum, & plenitudinem ejus tu fundasti.

Aquilonem, & mare tu creasti * Tabor & Ermon in nomine tuo exultabunt:

Tuum brachium cum potentia. Firmetur manus tua, & exaltetur dextera tua * iustitia, & iudicium præparatio sedis tuæ.

Misericordia, & veritas præibunt ante faciem tuam * beatus populus, qui scit iubilationem.

Domine, in lumine vultus tui ambulabunt, & in nomine tuo exultabunt tota die * & in tua iustitia exaltabuntur.

Quoniam gloria virtutis eorum tu es * & in beneplacito tuo exaltabitur cornum nostrum.

Quoniam a Domino est adsumtio * & a sancto Israel regi nostro.

Tunc locutus es in aspectu filiis tuis, & dixisti, Posui adiutorium super potentem * & exaltabi electum de populo meo.

Inveni David servum meum * oleo sancto linui eum.

Manus enim mea auxiliabitur ei * & brachium meum confortabit eum.

Nihil proficiet inimicus in eo * & filius iniquitatis non nocebit eum.

Et concidam inimicos eius a facie ipsius * & odientes eum in fugam vertam.

Et veritas mea, & misericordia mea cum ipso * & in nomine meo exaltabitur cornu eius.

Et ponam in mari manum eius * & in fluminibus dexteram eius.

Ipse invocabit me, Pater meus es tu * Deus meus, & susceptor salutis meæ.

Et ego primogenitum ponam illum * excelsum præ regibus terræ.

In æternum servabo illi misericordia mea * & testamentum meum fidele ipsi.

Et ponam in sæcula sæculorum sedem eius * & tronum eius sicut dies cœli.

Si dereliquerint filii eius legem meam, & in iudiciis meis non ambulaberint, si iustificationes meas profanaberint, & mandata mea non custodierint * visitabo in virga iniquitates eorum, & in flagellis peccata eorum.

Misericordiam autem meam non auferam ab eis, neque nocebo eis in veritate mea: neque profanabo testamentum meum * & quæ procedunt de labiis meis non faciam irrita.

Semel iurabi in sancto meo: si David mentiar semen eius in æternum manebit * & tronum eius sicut sol in conspectu meo.

Sic-

Digitized by Google

Sicut luna perfecta in æternum manebit * & testis in cœlo fidelis.
Tu autem repulisti, & sprevisti * distulisti Christum tuum.
Avertisti testamentum servi tui * profanasti in terra sanctitatem eius.
Dextruxisti omnes macerias eius * posuisti munitiones eius in formidine.
Dirupuerunt eum omnes transeuntes viam * factus est in opprobrium vicinis suis.
Exaltasti dexteram inimicorum eius * lætificasti omnes inimicos eius.
Avertisti adiutorium gladii eius * & non es auxiliatus ei in bello.
Disolbisti eum ab emundatione * & semen eius in terra conlisisti.
Minorasti paulo minus dies sedis eius * perfudisti eum confusione.

Diapsalma.

Usquequo, Deus, irasceris in finem * an in finem exardescit, velut ignis, ira tua.
Memorare, quæ sit mea substantia * non enim vane constituisti filios hominum.
Quis est homo, qui vivet, & non videbit mortem * aut quis eruit animam suam de manu inferni.

Diapsalma.

Ubi sunt misericordiæ tuæ antiquæ, Domine * sicut iurasti David in veritate tua.
Memor esto obprobrii servorum tuorum, quod continui in sinu meo multarum gentium * quod exprobraberunt inimici tui, Domine, quod exprobraberunt in commutationem Christi tui.
Benedictus Dominus in æternum * fiat, fiat.

EXPLICIT LIBER TERTIUS.

INCIPIT LIBER QUARTUS.

LXXXIX.

ORATIO MOYSI VIRI DEI.

JUDÆORUM OBIECTI.

Aña. *Sit splendor Domini Dei nostri super nos.*

Domine, refugium factus es nobis * a generatione in progenie.
Priusquam fierent montes, aut firmaretur orbis terræ * a sæculo, & in sæculum tu es.
Ne avertas hominem in humilitate * & dixisti: Convertimini, filii hominum.
Quoniam mille anni ante oculos tuos, tamquam dies una, * & sicut hesterna dies quæ præteriit, & sicut custodia in nocte, quæ pro nihilo habetur: ita erunt anni eorum.
Mane sicut herba transeat, mane floreat, & pertranseat * vespere decidat, induret, & arescat.
Quoniam defecimus in ira tua * & in furore tuo conturbati sumus.
Posuisti iniquitates nostras in conspectu tuo * sæculum nostrum in inluminatione vultus tui.
Quoniam omnes dies nostri defecerunt * & nos in ira tua defecimus.
Anni nostri sicut aranea meditabuntur * dies annorum nostrorum in ipsis septuaginta annis.
Si autem in potentatibus octuaginta annis * & plurimum eorum labor, & dolor.
Quoniam supervenit mansuetudo super nos * & corripiemur.
Quis nobit potentiam iræ tuæ * aut præ timore iram tuam dinumerare.
Dexteram tuam, Domine, notam fac nobis * & eruditos corde in sapientia.
Convertere, Domine, aliquantulum * & repropitiare super servos tuos.
Satiati sumus mane misericordiam tuam * & exultabimus, & delectati sumus in omnibus diebus nostris.
Delectati sumus pro diebus quibus nos humiliasti * annis quibus vidimus mala.
Respice in servos tuos, & in opera tua Domine * & dirige filios eorum.
Sit splendor Domini Dei nostri super nos: & opera manuum nostrarum dirige in nos * & opus manuum nostrarum confirma.

XC.

LAUS CANTICI DAVID.

CHRISTI VICTORIA OMNI QUI SECUNDUM DEUM PERSECUTUS EST.

Aña. *In protectione Dei cœli commorabitur: dicit Deo: Susceptor meus es.*

Qui habitat in adiutorium Altissimi * in protectione Dei cœli commorabitur.
Dicit Domino: Susceptor meus es tu, & refugium meum * Deus meus, sperabo in eum.
Quoniam ipse liberabit me de laqueo venantium * & a verbo aspero.
In scapulis suis obumbrabit tibi * & suppinnis eius sperabis.
Scuto circumdabit te veritas eius * non timebis a timore nocturno.

A sagitta volante per diem, a negotio perambulanti in tenebris * a ruina, & dœmonio meridiano.
Cadent a latere tuo mille & decem millia a dextris tuis * tibi autem non adpropiabit.
Verumtamen oculis tuis considerabis * & retributionem peccatorum videbis.
Quoniam tu es, Domine, spes mea * altissimum posuisti refugium tuum.
Non accedent ad te mala * & flagellum non adpropiabit tabernaculo tuo.
Quoniam angelis suis mandabit de te * ut custodiant te in omnibus viis tuis.
In manibus portabunt te * ne umquam offendas ad lapidem pedem tuum.
Super aspidem, & basiliscum ambulabis * & conculcabis leonem, & draconem.
Quoniam in me sperabit liberabo eum * protegam eum, quia cognobit nomen meum.
Invocabit me, & ego exaudiam eum * cum ipso sum in tribulatione, eripiam eum, & glorificabo eum.
Longitudine dierum adimplebo eum * & ostendam illi salutare meum.

XCI.

PSALMUS CANTICI IN DIE SABBATI, QUI SECUNDUM DEUM REQUIESCIT.

Aña. Bonum est confiteri Domino: & psallere nomini tuo, Altissime.
Ad adnuntiandum mane misericordiam tuam * & veritatem tuam per noctem.
In decacorde psalterio * cum cantico, & cithara.
Quia delectasti me, Domine, in factura tua * & in operibus manuum tuarum exultabo.
Quam magnificata sunt opera tua, Domine * nimis profundæ factæ sunt cogitationes tuæ.
Vir insipiens non cognoscit * & stultus non intelleget ea.
Quum exurentur peccatores sicut fœnum, & præscrutati sunt omnes, qui operantur iniquitatem, ut intereant in sæculum sæculi * tu autem Altissimus in æternum es, Domine.
Quoniam ecce inimici tui, Domine, peribunt * & dispargentur omnes, qui operantur iniquitatem.
Et exaltabitur sicut unicornis cornum meum * & senectus mea in misericordia uberi.
Et respexit oculus tuus inimicos meos * & insurgentes in me malignantes audibit auris tua.
Justus, ut palma florebit * & sicut cedrus, quæ est in Libano, multiplicabitur.
Plantati in domo Domini * in atriis domus Dei nostri florebunt.
Adhuc multiplicabuntur in senecta uberi * & bene patientes erunt.
Ut adnuntient, quoniam iustus Dominus Deus noster * & non est iniquitas in eo.

XCII.

LAUS CANTICI IPSIUS DAVID IN DIE SABBATO, QUANDO FUNDATA EST TERRA.

YMNUS REGNI CHRISTI IN PRIORI EIUS ADVENTU.

Aña. *Mirabiles elationes maris mirabilis in altis Dominus.*
DOminus regnabit, decorem induit * induit Dominus fortitudinem, & praecinxit se virtute.
Etenim firmavit orbem terræ * quæ non commobebitur.
Parata sedes tua Deus * ex tunc, & a sæculo tu es.
Elebaberunt flumina, Domine * elebaberunt flumina voces suas.
Tollant flumina altitudines suas * a vocibus aquarum multarum.
Mirabiles elationes maris * mirabilis in altis Dominus.
Testimonia tua, Domine * credibilia facta sunt nimis.
Domum tuam decet sanctitas, Domine * in longitudine dierum.

XCIII.

PSALMUS IPSI DAVID QUARTA SABBATI.

JUDÆIS ECCLESIAM DEI PERSEQUENTIBUS.

Aña. *Non repellet Dominus plebem suam, & hereditatem suam non derelinquet.*
DEus ultionum Dominus * Deus ultionum liber egit.
Exaltare, qui iudicas terram * redde retributionem superbis.
Quousque peccatores, Domine * usquequo peccatores gloriabuntur.
Pronuntiabunt, & loquentur iniquitatem * loquentur omnes, qui operantur iniustitiã.
Populum tuum, Domine, humiliaberunt * & hereditatem tuam vexaberunt.
Viduam, & advenam interfecerunt; & pupillos occiderunt, & dixerunt: Non videbit Dominus * nec intelleget hæc Deus Jacob.
Intelligite nunc, qui insipientes estis in populo * & stulti, aliquando sapite.

Qui

Qui plantavit aurem non audiet * qui finxit oculum, non considerat?
Qui corripit gentes non arguet * qui docet hominem scientiam?
Dominus scit cogitationes hominum * quoniam vanæ sunt.
Beatus homo, quem tu erudieris, Domine * & de lege tua docueris eum.
Ut mitiges eum a diebus malis * donec fodiatur peccatori fobea.
Quoniam non repellet Dominus plebem suam * & hereditatem suam non derelinquet.
Quousque iustitia convertatur in iudicio * & tenent eam omnes, qui recto sunt corde.

Diapsalma.

Quis resistet mihi adversus malignantes * aut quis stabit mecum adversus operantes iniquitatem.
Nisi Dominus adiuvisset me * paulo minus habitaberat in inferno anima mea.
Si dicebam: Motus est pes meus * misericordia tua, Domine, adiuvet me.
Secundum multitudinem dolorum meorum in corde meo * exortationes tuæ delectaberunt animam meam.
Numquid adhærebit tibi sedes iniquitatis * qui fingis dolorem in præcepto?
Captabunt animam iusti * & sanguinem innocentem condemnabunt.
Et factus est mihi Dominus in refugium * & Deus meus in auxilium spei meæ.
Et reddet illis iniquitates ipsorum * & in malitia eorum disperdet eos Dominus Deus noster.

XCIV.

YMNUS CANTICI DAVID.

VOCATIO JUDÆORUM, ET COGNATIO EORUMDEM.

Aña. *Præocupemus faciem Dei in confessione, & in psalmis iubilemus ei.*

VEnite exultemus in Domino * iubilemus Deo salvatori nostro.
Præocupemus faciem eius in confessione * & in psalmis iubilemus ei.
Quoniam Deus magnus * Dominus rex magnus super omnem terram.
Quoniam non repellet Dominus plebem suam, quia in manu eius sunt omnes fines terræ * & altitudines montium ipse conspicit.
Quoniam ipsius est mare, & ipse fecit illud * & arida manus eius fundaberunt.
Venite, adoremus, & procidamus ante Deum * & ploremus coram Domino, qui fecit nos.
Quoniam ipse est Dominus Deus noster * nos autem populus eius, & obes gregis eius.
Hodie si vocem eius audieritis, nolite obdurare corda vestra sicut in exacerbatione * secundum diem tentationis in deserto.
Ubi temtaberunt me patres vestri * probaberunt, & viderunt opera mea.
Quadraginta annis proximus fui generationi huic * & dixi: Semper errant corde.
Propter quod odio habui hanc generationem * & ipsi non cognoberunt vias meas.
Quibus iurabi in ira mea * si introibunt in requiem meam.

XCV.

CANTICUM IPSI DAVID, SERMONES QUOS LOCUTUS EST, QUANDO DOMUS ÆDIFICABATUR POST CAPTIVITATEM.

VOCATIO GENTIUM, ET CHRISTI ADVENTUS.

Aña. *Bene nunciate de die in diem salutare Domini.*

CAntate Domino canticum novum * cantate Domino omnis terra.
Cantate Domino, & benedicite nomini eius * bene nuntiate de die in diem salutare eius.
Adnunciate inter gentes opera eius * in omnibus populis mirabilia eius.
Quoniam magnus Dominus, & laudabilis nimis * terribilis super omnes deos.
Quoniam omnes dii gentium, dœmonia * Dominus vero cœlos fecit.
Confessio, & species in conspectu eius * sanctitas, & magnificentia in sanctificatione eius.
Afferte Domino patriæ gentium, afferte Domino gloriam & honorem * afferte Domino gloriam nomini eius.
Tollite hostias, & introite in atria eius, adorate Dominum in aula sancta eius * commoveatur a facie eius universa terra.
Dicite in nationibus: Dominus regnabit a ligno * etenim quorrexit orbem terræ, quæ non commovebitur.
Iudicabit populos in iustitia * & gentes in ira sua.
Lætentur cœli, & exultet terra * mobeatur mare, & plenitudo eius.
Gaudebunt campi, & omnia, quæ in eis sunt * tunc exultabunt omnia ligna silbarum ante faciem Domini, quoniam venit, quoniam veniet iudicare terram.
Iudicabit orbem terræ in æquitate * & populos in veritate sua.

Digitized by Google

XCVI.

PSALMUS IPSI DAVID, QUANDO TERRA EIUS RESTITUTA EST.

YMNUS REGNI CHRISTI IN SECUNDO ADVENTU.

Aña. D ominus regnabit, exultet terra: lætentur insulæ multæ.

N ubes & caligo in circuitu eius * iustitia, & iudicium correctio sedis eius.

I gnis ante eum præcedet * & inflammabit in circuitu inimicos eius.

I nluxerunt fulgura eius orbis terræ * vidit, & commota est terra.

M ontes sicut cera fluxerunt a facie Domini * a facie Dei tremuit omnis terra.

A dnunciaberunt cœli iustitiam eius * & viderunt omnes populi gloriam eius.

C onfundantur omnes, qui adorant sculptilia * & qui gloriantur in simulacris suis.

A dorate Dominum * omnes angeli eius.

A udibit, & lætata est Syon, & exultaberunt filiæ Judæ * propter iudicia tua, Domine.

Q uoniam tu es Deus altissimus super omnem terram * nimis exaltatus es super omnes deos.

Qui diligitis Dominum odite malum * custodit Dominus animas servorum suorum, de manu peccatoris liberabit eos.

L ux orta est iustis * & rectis corde lætitia.

L ætamini iusti in Domino * & confitemini memoriæ sanctitatis eius.

XCVII.

PSALMUS DAVID.

VOCATIO GENTIUM, ET CHRISTI ADVENTUS.

Aña. *Notum fecit Dominus salutare suum, ante conspectu gentium revelabit iustitiam suam.*

CAntate Domino canticum nobum * quia mirabilia fecit Dominus.

S alvabit ei dextera eius * & brachium sanctum eius.

N otum fecit Dominus salutare suum * ante conspectu gentium revelabit iustitiam suam.

M emor fuit misericordiæ suæ Jacob * & veritati suæ domui Israel.

V iderunt omnes fines terræ * salutare Dei nostri.

I ubilate Deo universa terra * cantate & exultate, & psallite.

Psallite Deo nostro in cithara, in cithara, & voce psalmi * in tubis abietum, & voce tubæ corneæ: iubilate in conspectu regis Domino.

Commoveatur mare, & plenitudo eius * orbis terrarum, & universi, qui habitant in ea.

F lumina plaudent manibus in idipsum, montes exultaberunt ante faciem Domini quoniam venit * quoniam veniet iudicare terram.

Iudicabit orbem terræ in æquitate * & populos in veritate sua.

XCVIII.

PSALMUS DAVID.

YMNUS REGNI CHRISTI.

Aña. *Dominus in Syon magnus, & excelsus super omnes populos.*

DOminus regnabit irascuntur populi * qui sedes super Cherubin, mobeatur terra.

Dominus in Syon magnus * excelsus super omnes populos.

Confiteantur omnes nomini tuo magno, & terribili, quia sanctum est * & honor regis iudicium diligit.

Tu parasti æquitatem * iustitiam, & iudicium in Jacob tu fecisti.

Exaltate Dominum Deum nostrum * & adorate scabellum pedum eius, quoniam sanctus est.

Moyses, & Aaron in sacerdotibus eius * & Samuel inter eos, qui invocant nomen eius.

Invocabant Dominum, & ipse exaudiebat eos * in columna nubis loquebatur ad eos.

Custodiebant testimonia eius, & præcepta eius * quæ dederat illis.

Domine Deus noster, tu exaudiebas eos * Deus, tu propitius fuisti illis, & vindicans in omnia studia eorum.

Exaltate Dominum Deum nostrum, & adorate in monte sancto eius * quoniam sanctus est Dominus Deus noster.

XCIX.

PSALMUS IN CONFESSIONE.

VOCATIO GENTIUM.

Aña. Iubilate Deo omnis terra * servite Domino in lætitia.

Intrate in conspectu eius in exultatione * scitote, quod Dominus ipse est Deus ipse fecit nos, & non ipsi nos.

Nos autem populus eius * & obes pascuæ eius.

Intrate portas eius in confessione * & atria eius in ymnis confessionum.

Laudate nomen eius quoniam suavis est Dominus * in æternum misericordia eius, & usque in sæculum sæculi veritas eius.

C.

C.

PSALMUS DAVID.

YMNUS QUI SECUNDUM DEUM PERFECTUS EST.

Aña. *In matutinis, Domine, interfice omnia peccata nostra.*

Misericordiam, & iudicium cantabo tibi, Domine * psallam, & intellegam in via immaculata, quando venies ad me.
Perambulabam in innocentiam cordis mei * in medio domus tuæ.
Non præponebam ante oculos meos actos malignos * facientes prævaricationes odibi, & non adhæsit mihi cor prabum.
Declinantes a me malignos non agnoscebam * detrahentem adversus proximum suum occulte eum persequebar.
Supervo oculo, & insatiabili corde * cum eo simul non edebam.
Oculi mei ad fideles terræ * ut sedeant ii mecum.
Ambulans in via immaculata * hic mihi deserviebat.
Non habitabit in medio domus meæ, qui facit superbiam * qui loquitur iniqua, non direxi in conspectu oculorum meorum.
In matutinis interficiebam omnes peccatores terræ * ut disperdam de civitate Domini omnes, qui operantur iniquitatem.

CI.

ORATIO PAUPERIS, CUM ANXIATUS FUERIT IN CONSPECTU DOMINI ET FUDERIT ORATIONEM SUAM.

TRIBULATIO SUPER PRIOREM POPULUM, ET PROPHETIA NOVI POPULI, ET VOCATIO GENTIUM.

Aña. *In quacumque die invocabero te, velociter exaudi me, Domine Deus meus.*

Domine, exaudi orationem meam * & clamor meus ad te perveniat.
Non avertas faciem tuam a me inquacumque die tribulor inclina ad me aurem tuam * in quacumque die invocabero te velociter exaudi me.
Quia defecerunt sicut fumus dies mei * & ossa mea sicut in frixorio confrixa sunt.
Percussus sum sicut fœnum, & aruit cor meum * quia oblitus sum manducare panem meum.
A voce gemitus mei * adhæserunt ossa mea carni meæ.
Similis factus sum pellicano in solitudine: factus sum sicut nocticorax in domicilio * vigilabi, & factus sum sicut passer unicus in ædificio.
Tota die exprobrabant me inimici mei * & qui me laudabant, adversum me iurabant.
Quia cinerem sicut panem manducabam * & potum meum cum fletu miscebam.
A facie iræ tuæ, & indignationis tuæ * quia lebasti, & allisisti me.
Dies mei, sicut umbra præterierunt * & ego sicut fœnum arui.
Tu autem, Domine, in æternum permanes * & memoriale tuum in sæculum sæculi.

Aña. *Timebunt gentes nomen tuum, Domine, & omnes reges terræ gloriam tuam.*

Tu exurgens, misereberis Syon * quia venit tempus miserendi eius.
Quia beneplacitum habuerunt servi tui lapides eius * & terræ eius miserebuntur.
Et timebunt gentes nomen tuum, Domine * & omnes reges terræ gloriam tuam.
Quia ædificabit Dominus Syon * & videbitur in maiestate sua.
Et rexpexit in orationes pauperum * & non sprebit preces eorum.
Scribatur hoc in sæculum alterum * & populus qui nascetur laudabit Dominum.
Quia prospexit de excelso sancto suo * Dominus de cœlo in terra prospexit.
Ut audiret gemitus vinculatorum * & solbat filios interemtorum.
Ut adnuntietur in Syon nomen Domini * & laus eius in Jerusalem.
In conveniendo populos in unum * & regna, ut serviant Domino.
Et respondit ei in via virtutis suæ * paucitatem dierum meorum enuncia mihi.
Et ne revoces me in dimidio dierum meorum * in sæcula sæculorum anni tui.
Initio terram tu fundasti, Domine * & opera manuum tuarum sunt cœli.
Ipsi peribunt, tu autem permanes * & omnia sicut vestimentum veterescent, & sicut opertorium mutabis ea, & mutabuntur.
Tu autem idem ipse es * & anni tui non deficient.
Filii servorum tuorum inhabitabunt ibi * & semen eorum in sæculum sæculi dirigetur.

CII.

PSALMUS DAVID.

DOCTRINA GLORIFICATIONIS.

Aña. *Miserator, & misericors Dominus quia non in finem irascetur, nec in æternum indignabitur.*

Digitized by Google

BEnedic anima mea Domino * & omnia interiora mea nomini sancto eius.

Benedic anima mea Domino * & noli oblibisci omnes retributiones eius.

Qui propitius fit cunctis iniquitatibus tuis * qui sanat omnes langores tuos.

Qui redimet de interitu viam tuam * qui satiat in bonis desiderium tuum.

Qui coronat te in miseratione, & misericordia * renobabitur, sicut aquilæ iuventus tua.

Faciens misericordias Dominus * & iudicium omnibus iniuriam patientibus.

Notas fecit vias suas Moysi * filiis Israel voluntates suas.

Miserator, & misericors Dominus, patiens, & multum misericors * non in finem irascetur, nec in æternum indignabitur.

Non secundum peccata nostra faciet nobis * neque secundum iniquitates nostras retribuet nobis.

Quia secundum altitudinem cœli a terra * confirmabit misericordiam suam super timentes eum.

Quantum distat oriens ab occasu * elongabit a nobis iniquitates nostras.

Sicut pater miseretur filiorum, sic misertus est Dominus timentibus eum * quia ipse scit figmentum nostrum.

Memento, Domine, quod terra sumus * homo sicut fœnum dies eius & sicut flos fœni, ita aruit.

Quia spiritus pertransibit ab eo, & non erit * & non agnoscet amplius locum suum.

Misericordia autem Domini a sæculo est * & usque in sæculum sæculi super timentes eum.

Et iustitia eius super filios filiorum custodientibus testamentum eius * & memoria tenentibus mandata eius, ut faciant ea.

Dominus in cœlo parabit sedem suam * & regnum eius omnibus dominabitur.

Benedicite Domino omnes angeli eius, potentes virtutes eius, qui facitis verbum eius * obedire voci sermonum eius.

Benedicite Domino omnes virtutes eius * ministri eius, qui facitis voluntatem eius.

Benedicite Domino omnia opera eius *; in omni loco dominationes eius: benedic anima mea Domino.

CIII.

PSALMUS IPSI DAVID.

DOCTRINA GENTIUM, ET EORUM PRIORI POPULO.

Aña. *Confessionem, & decorem induisti, amicta luce sicut vestimento.*

BEnedic anima mea Domino * Domine Deus meus, magnificatus es vehementer.

Confessionem & decorem induisti * amictus lumine sicut vestimento.

Extendens cœlum sicut pellem * qui tegit in aquis superiora eius.

Qui ponit nubem ascensum suum * qui ambulat super pinnas ventorum.

Qui facit angelos suos spiritus * & ministros suos ignem urentem.

Qui fundavit terram super stabilitatem eius * non inclinabitur in sæculum sæculi.

Abyssus sicut palleum amictus eius * super montes stabunt aquæ.

Ab increpatione tua fugient * a voce tonitrui tui formidabunt.

Ascendunt montes, & descendunt campi * in locum, quem fundasti ei.

Terminum posuisti eis, quem non transgredientur * neque convertentur operire terram.

Qui emittit fontes in convallibus * inter medios montium pertransibunt aquæ.

Potabuntur omnes bestiæ silvarum * expectabunt onagri sitim suam.

Super ea volucres cœli inhabitabunt * de medio petrarum dabunt voces suas.

Rigans montes de superioribus tuis * de fructu operum tuorum satiabitur terra.

Producens fœnum pecoribus * & herbam servituti hominum.

Ut educat panem de terra * & vinum lætificet cor hominis.

Ut exilaret faciem in oleo * & panis cor hominis confirmet.

Satiabuntur omnia ligna silbarum * & cedri Libani, quos plantasti.

Illic passeres nidificabunt * fulices domus dux eorum.

Montes excelsi cervis * petræ refugium harenacis.

Fecit lunam in tempora, sol agnobit occasum suum * posuisti tenebras, & facta est nox.

In ipsa pertransibunt omnes vestiæ silvarum * catuli leonum rugientes, ut rapiant, & quærant a Deo escam sibi.

Ortus est sol, & congregati sunt * & in cubilibus suis se conlocaberunt.

Exiet homo ad opus suum * & ad operationem suam usque ad vesperum.

Quam magnificata sunt opera tua Domine! omnia in sapientia fecisti * repleta est terra creatura tua.

Hoc

Digitized by Google

Hoc mare magnum, & spatiosum * illic reptilia, quorum non est numerus: animalia pusilla, & magna.
Illic nabes pertransibunt * draco iste, quem confirmasti ad inludendum ei.
Omnia a te expectant, Domine * & tu das escam illis in tempore opportuno.
Dante te, illi colligent * aperiente autem te manum tuam, omnia replebuntur ubertate.
A vertente autem te faciem tuam turbabuntur * aufers spiritus eorum, & deficient, & in terram suam revertentur.
Emitte spiritum tuum, & creabuntur * & renobabis faciem terræ.
Sit gloria Domini in sæculum sæculi * lætabitur Dominus in operibus suis.
Qui respexit in terram, & facit eam tremere * qui tangit montes, & fumigabunt.
Cantabo Domino in vita mea * psallam Deo meo quandiu ero.
Suabis sit ei laudatio mea * ego vero delectabor in Domino.
Deficient peccatores a terra, & iniqui ita ut non sint * benedic anima mea Domino.

CIV.

SECUNDA FERIA.

Alleluia, Alleluia.

DOCTRINA IMPIETATIS JUDÆORUM GENTIBUS.

Aña. *Quærite Dominum & confortamini: quærite faciem eius semper.*

COnfitemini Domino, & invocate nomen eius * adnuntiate inter gentes opera eius.
Cantate, & psallite magnalia eius * narrate omnia mirabilia eius.
Laudamini in nomine sancto eius * lætetur cor quærentium Dominum.
Quærite Dominum, & confortamini * quærite faciem eius semper.
Mementote mirabilium eius, quæ fecit * prodigia eius, & iudicia oris eius.
Semen Abraam servi eius * filii Jacob electi eius.
Ipse Dominus Deus noster * in universa terra iudicia eius.
Memor fuit in sæculum testamenti sui * verbi, quod mandavit in mille generationes.
Quod disposuit ad Abraam * & iuramenti sui Isaac.
Statuit illud Jacob in præcepto * & Israel in testamento æterno.
Dicens tibi: Dabo terram Canaam * funiculum hereditatis tuæ Israel.
Quum essent numero brebi * paucissimi, & incola in ea.
Et pertransierunt de gente in gentem * & de regno ad populum alterum.
Non permisit hominem nocere eis * sed corripuit pro eis reges.
Nolite tangere Christos meos * & in prophetas meos nolite malignari.
Et vocavit famem super terram * & omne firmamentum panis contribit.
Misit ante eos virum * in servo venundatus est Joseph.
Humiliaberunt in compedibus pedes eius, ferrum pertransivit anima eius, donec veniret verbum eius * eloquium Domini ignibit eum.
Misit rex, & solbit eum * princeps populorum, & dimisit eum.
Et constituit eum dominum domus suæ * & principem omnis possessionis suæ.
Ut erudiret principes suos, sicut se * & seniores suos prudentiam doceret.

TERTIA FERIA.

Alleluia, Alleluia, Alleluia.

Aña. *Disrupit petram, & fluxerunt aquæ, & abierunt in sicco flumina.*

ET intravit Israel in Ægypto * & Jacob habitavit in terra Chan.
Et auxit populum suum nimis * & confortavit eum super inimicos eius.
Convertit cor eorum, ut odiret populum eius * & dolum faceret in servos eius.
Misit Moysen servum suum * & Aaron, quem elegit ipsum.
Posuit in eis verba signorum suorum * & prodigiorum in terra Cham.
Misit tenebras, & obscuravit eos * & exacerbaberunt verbum eius.
Convertit aquas eorum in sanguine * & occidit pisces eorum.
Misit terræ eorum ranas * in cubilibus eorum, & regum ipsorum.
Dixit, et venit cinomia, & scinifes * in omnibus finibus eorum.
Posuit plubias eorum in grandinem * ignem comburentem in terra ipsorum.
Et percussit vineas eorum, & ficulneas eorum * & contribit omne lignum finium eorum.
Dixit, & venit lucusta, & brucus * cui non erat numerus.

Et

Et manducavit omne fœnum terræ eorum * & omnem fructum terræ ipsorum.
Et percussit omne primogenitum in terra Ægypti * primitias omnis laboris eorum.
Et eduxit eos in argento, & auro * & non erat in tribus eorum infirmus.
Lætatus est Ægyptus in profectione eorum * quia cecidit timor eorum super eos.
Expandit nubem in protectione eorum * & ignem ut luceret eis per noctem.
Petierunt carnes, & venit cuturnix * & panem cœli saturavit eos.
Disrupit petram, & fluxerunt aquæ * & abierunt in sicco flumina.
Quia memor fuit verbi sancti sui * quod locutus est ad Abraham puerum suum.
Et eduxit populum suum in exultatione * & electos suos in lætitia.
Et dedit eis regiones gentium * & civitates populorum possidebunt.
Ut custodiant iustificationes Domini * & legem eius exquirant.

CV.

QUARTA FERIA.

Alleluia, Alleluia, Alleluia, Alleluia.

PROPHETIA VOCATIONIS GENTIUM ET QUE IN OMNIBUS DEI VERBI INLUMINATIONIS.

Aña. *Quis loquetur potentias Domini, auditas faciet omnes laudes eius.*

CONfitemini Domino, quoniam bonus * quoniam in sæculum misericordia eius.
Quis loquetur potentias Domini * auditas faciet omnes laudes eius.
Beati, qui custodiunt iudicium * & faciunt iustitias in omni tempore.
Memento nostri, Domine, in beneplacito populi tui * visita nos in salutari tuo.
Ad videndum in bonitate electorum tuorum * ad lætandum in lætitia gentis tuæ: ut lauderis cum hereditate tua.
Peccavimus cum patribus nostris * injuste egimus, iniquitates fecimus.
Patres nostri in Ægypto non intellexerunt mirabilia tua * & non fuerunt memores multitudinis misericordiæ tuæ.
Et irritaberunt eum ascendentes in rubro mari * & liberavit eos propter nomen suum, ut notam faceret eis potentiam suam.
Et increpavit rubro mari, & recessit * & eduxit eos in aquis multis sicut in deserto.
Et liberavit eos de manu odientium * & redemit eos de manu inimicorum.
Et operuit aqua tribulantes eos * & unus ex eis non remansit.
Et crediderunt verbo eius * & cantaberunt laudes eius.
Acceleraberunt, & obliti sunt operum eius, * & non sustinuerunt consilium eius: & concupierunt concupiscentias in deserto.
Et temtaberunt Deum in siccitate, dedit eis petitiones eorum * & inmisit saturitatem in animas eorum.
Et irritaberunt Moysen in castris * & Haaron sanctum Domini.
Aperta est terra, & deglutibit Datan * & operuit super synagoga Abiron.
Exarsit ignis in synagoga eorum * & flamma comedit peccatores.
Fecerunt vitulum in Orep, & adoraberunt sculptilia * & mutaberunt gloriam suam in similitudinem vituli manducantis fœnum.
Obliti sunt Deum, qui liberavit eos * qui fecit magnalia in Ægypto, mirabilia in terra Cham, terribilia in mari rubro.
Et dixit disperdere eos, si non Moysen servus eius stetisset in contradictione in conspectu eius * ut averteret iram eius, ne disperderet eos.
Et pro nihilo habuerunt terram desiderabilem * & non crediderunt verbo eius.
Et murmuraberunt in tabernaculis suis * & non exaudierunt vocem Domini.
Et elebavit manum suam in illis, ut deiceret eos in deserto * & ut deiceret semen eorum in nationibus, & dispergeret eos per regiones.
Et consecrati sunt Beelphegor * & manducaberunt sacrificia mortuorum.
Et irritaberunt eum in observationibus suis * & multiplicata est in eis ruina.
Stetit Finees, & exoravit, & cessavit quassatio * & reputatum est illi ad iustitiam a generatione, & generatione usque in sæculum.

QUINTA FERIA.

Alleluia, Alleluia, Alleluia, Alleluia, Alleluia.

Aña. *Salba nos, Domine Deus noster.*

ET irritaberunt eum ad aquas contradictionis, & vexatus est Moyses propter eos, quia exacerbaberunt spiritum eius * & non distinxit in labiis suis.
Et non disperdiderunt gentes * quas Dominus dixerat illis.
Et conmixti sunt inter gentes, & didicerunt opera eorum * & servierunt sculptilibus eorum, & factum est illis in scandalum.

Im-

Immolaberunt filios suos * & filias suas dœmoniis.
Effuderunt sanguinem innocentem * sanguinem filiorum suorum, & filiarum suarum: quod sacrificaberunt sculptilibus Chanaan.
Infecta est terra sanguinibus, & contaminati sunt in operibus eorum * & fornicati sunt in observationibus suis.
Et iratus est animo Dominus in populum suum * & abominatus est hereditatem suam.
Et tradidit eos in manus nationum * & dominaberunt eis qui oderant eos.
Et tribulaberunt eos inimici eorum, & humiliati sunt sub manibus eorum * sæpe liberavit eos.
Ipsi autem exacerbaberunt eum in concilio suo * & humiliati sunt in suis iniquitatibus.
Et respexit eos cum tribularentur * in eo cum exaudiret orationes eorum.
Quia memor fuit testamenti sancti sui * & pœnituit eum secundum multitudinem misericordiæ suæ.
Et tradidit eos in misericordia * in conspectu hominum qui captibaberunt eos.
Salbos nos fac Domine Deus noster * & congrega nos de nationibus.
Ut confiteamur nomini sancto tuo * & gloriemur in laude tua.
Benedictus Dominus Deus Israel a sæculo, & usque in sæculum * & dicet omnis populus; fiat, fiat.

EXPLICIT LIBER QUARTUS.

INCIPIT
LIBER QUINTUS.

CVI.

Alleluia.

SEXTA FERIA.

VOCATIO GENTIUM.

Aña. *Dicant, qui redemti sunt a Domino, quos redemit de manu inimicorum.*

Confitemini Domino, quoniam bonus * quoniam in sæculum misericordia ejus.
Dicant nunc gentes, quæ redemptæ sunt a Domino * quos redemit de manu inimicorum.
De regionibus congregavit eos * a solis ortu, & occasu, ab Aquilone, & mari.
Erraberunt in solitudine, in siccitate, in via * & civitatem habitationis illic non invenerunt.
Esurientes, & sitientes erant * & anima eorum in ipsis defecit.
Et clamaberunt ad Dominum, quum tribularentur * & de necessitatibus eorum liberavit eos.
Et deduxit eos in viam rectam * ut irent in civitatem habitationis.
Confiteantur Domino misericordias eius * & mirabilia eius filiis hominum.
Quia saturabit animam inanem * & animam esurientem satiabit bonis.
Sedentes in tenebris, & umbra mortis * vinculis ligatos in mendicitate, & ferro.
Quia exacerbaberunt eloquium Domini * & consilium Altissimi irritaberunt.
Et humiliatum est in laboribus cor eorum * infirmati sunt, nec fuit, qui adiuvaret eos.
Et clamaberunt ad Dominum, quum tribularentur * & de necessitatibus eorum liberavit eos.
Et eduxit eos de tenebris, & umbra mortis * & vincula eorum disrupit.
Confiteantur Domino misericordias eius * & mirabilia eius filiis hominum.
Quia contribit portas æreas * & vectes ferreos confregit.
Suscepit eos de via iniquitatis ipsorum * propter iniustitias enim suas humiliati sunt.
Omnem escam abominata est anima eorum * & adpropriaberunt usque ad portas mortis.
Et clamaberunt ad Dominum, quum tribularentur * & de necessitatibus eorum liberavit eos.

SABBATO.

Aña. *Misit verbum suum, & sanavit nos Dominus: & eripuit nos de interitu.*

Misit verbum suum, & sanavit eos * & eripuit eos de interitu eorum.
Confiteantur Domino misericordias eius * & mirabilia eius filiis hominum.
Et sacrificent sacrificium laudis * & pronuntient opera eius in exultatione.
Qui descendunt mare in nabibus * facientes operationes in aquis multis.
Ipsi viderunt opera Domini * & mirabilia eius in profundo.
Dixit, & stetit spiritus procellæ * & exaltati sunt fluctus eius.
Ascendunt usque ad cœlos, & descendunt usque ad abyssos * & anima eorum in malis tabescebat.
Turbati sunt, & moti sunt, sicut ebrius * & om-

omnis sapientia eorum deglutita est.
Et clamaberunt ad Dominum cum tribularentur * & de necessitatibus eorum liberavit eos.
Statuit procella in aura, & siluerunt fluctus eius * & lætati sunt, quod siluerunt.
Et eduxit eos in portum voluntatis suæ * & de necessitatibus eorum liberavit eos.
Confiteantur Domino misericordias eius * & mirabilia eius filiis hominum.
Exaltent eum in ecclesia populi * & in cathedra seniorum laudent eum.
Quia posuit flumina in desertum * & exitus aquarum in sitim.
Terram fructiferam in salsuginem * a malitia inhabitantium in ea.
Posuit deserta in stagna aquarum * & terra sine aqua in exitus aquarum.
Et conlocavit illic esurientes * & constituerunt civitatem habitationis.
Et seminaberunt agros, & plantaberunt vineas * & fecerunt fructum nativitatis suæ.
Et benedixit eis, & multiplicati sunt nimis * & iumenta eorum non sunt minorata.
Pauci facti sunt, & vexati sunt * a tribulationibus malis, & dolore.
Effusa est contemtio super principes eorum * & seduxerunt eos vana ipsorum.
Et eduxit eos in invio, & non in via, & adiuvavit pauperem de mendicitate * & posuit sicut obes patris familias.
Videbunt recti, & lætabuntur * & omnis iniquitas obdurabit os suum.
Quis sapiens est, intelleget hæc * & tunc intelleget misericordias Domini.

CVII.

CANTICUM PSALMUS DAVID.

PASSIO CHRISTI.

Aña. *Exurgam diluculo, & confitebor Domino.*

PAratum cor meum, Deus, paratum cor meum * cantabo & psalmum dicam tibi.
Exurge gloria mea, exurge psalterium, & cithara * exurgam diluculo.
Confitebor tibi in populis, Domine * psalmum dicam tibi inter gentes.
Quoniam magnificata est usque ad cœlos misericordia tua * & veritas tua usque ad nubes.
Exaltare super cœlos, Deus, & super omnem terram gloria tua * ut liberentur dilecti tui.
Salbum me faciat dextera tua, & exaudi me * Deus locutus est in sancto suo, lætabor, & dividam Sicimam, & convallem tabernaculorum dimetiar.
Meus est Galaat, & meus est Manasses * & Efrem fortitudo capitis mei.
Juda rex meus, Moab olla spei meæ * in Idumæa extendam calciamentum meum, mihi allofili subditi sunt.
Quis deducet me in civitate circunstantiæ * aut quis deducet me usque in Idumæa.
Nonne tu, Deus, qui reppulisti nos * & non egredieris, Deus, e virtutibus nostris.
Da nobis auxilium in tribulatione * & vana salus hominis.
In Deo faciemus virtutem * & ipse ad nihilum deducet tribulantes nos.

CVIII.

PRO VICTORIA DAVID CANTICUM.

VICTORIA CHRISTI.

DEus, laudem meam ne tacueris * quoniam os peccatoris, & dolosi super me apertum est.
Locuti sunt adversum me lingua dolosa, & sermonibus odii circumdederunt me * & expugnaberunt me gratis.
Pro eo ut diligerent me, detrahebant mihi * ego autem orabam pro eis.
Et posuerunt adversum me mala pro bonis * & odium pro dilectione.
Constitue super eum peccatorem * & diabolus stet a dextris eius.
Quum iudicatur, exeat condemnatus * & oratio eius fiat in peccatum.
Fiant dies eius pauci * & episcopatum eius accipiat alter.
Fiat tabernaculum eius desertum * & non sit, qui inhabitet in eo.
Fiant filii eius orfani * & uxor eius vidua.
Commoti amoveantur filii eius, & mendicent * & eiciantur de habitationibus suis.
Scrutetur fœnerator omnem substantiam eius * diripiant alieni omnes labores eius.
Non sit illi adiutor * nec sit, qui misereatur orfanis eius.
Fiant anni eius in interitu * in una generatione deleatur nomen eius.
Commemoretur iniquitas patrum eius in conspectu Domini * & peccatum matris eius non deleatur.
Fiat contra Dominum semper * ut disperdat de terra memoria eius.
Pro eo quod non sit recordatus facere misericordiam * & persecutus est hominem paupe-

pe-

Digitized by Google

perem, & mendicum, & compunctum corde morti tradidit.
Et dilexit maledictionem, & veniet ei * & noluit benedictionem, & prolongabitur ab eo.
Et induit se maledictionem, sicut vestimento * & intrabit sicut aqua in interiora eius, & sicut oleum in ossibus eius.
Fiat illi sicut vestimentum, quod operietur * & sicut zona, quæ semper præcingitur.
Hoc opus eorum, qui detrahunt mihi apud Dominum * & qui locuntur mala adversus animam meam.
Et tu, Domine, fac mecum misericordia propter nomen tuum * quia suavis est misericordia tua.
Libera me, quoniam egenus, & pauper sum ego * et cor meum conturbatum est in me.
Sicut umbra, cum declinat, ablatus sum * & excussus sum sicut locusta.
Genua mea infirmata sunt a ieiunio * & caro mea immutata est propter oleum, & ego factus sum obprobrium illis.
Viderunt me, & moverunt capita sua * adiuba me, Domine Deus meus, salvum me fac propter misericordiam tuam: ut sciant, quia manus tua hæc est, & tu, Domine, fecisti eam.
Maledicent illi, & tu benedices * qui insurgunt in me confundantur, servus autem tuus lætabitur in te.
Induantur reverentia, qui detrahunt mihi * & operiantur, sicut diploide, confusionem suam.
Confitebor Domino nimis in ore meo * & in medio multorum laudabo eum.
Quoniam adstitit a dextris pauperum * ut salvam faceret a persequentibus animam meam.

CIX.
CANTICUM DAVID.
BONA GRATIA.

Aña. *Tecum principium in die virtutis tuæ.*

Dixit Dominus Domino meo: Sede a dextris meis * donec ponam inimicos tuos scabellum pedum tuorum.
Virgam virtutis suæ emittit Dominus ex Syon * & dominabitur in medio inimicorum suorum.
Tecum principium in die virtutis tuæ * in splendoribus sanctorum ex utero ante luciferum genui te.
Iuravit Dominus, & non pœnitebit eum * tu es sacerdos in æternum secundum ordinem Melcisethec.
Dominus a dextris suis confringet * in die iræ suæ reges.
Iudicabit in nationibus, implebit ruinas * conquassabit capita in terra copiosa.
De torrente in via vivit * propterea exaltabit caput.

CX.
ALLELUIA.
DOCTRINA CHRISTI.

Aña. *Principium sapientiæ timor Domini: intellectus bonus facientibus ea.*

Confitebor tibi, Domine, in toto corde meo * in concilio iustorum, & congregatione.
Magna opera Domini * exquisita in omnes voluntates eius.
Confessio, & magnificentia opus eius * & iustitia eius manet in sæculum sæculi.
Memoriam fecit mirabilium suorum * miserator, & misericors Dominus escam dedit timentibus se.
Memor fuit in sæculum testamenti sui * virtutem operum suorum adnuntiabit populo suo.
Ut det illis hereditatem gentium * opera manuum eius veritas, & iudicium.
Fidelia omnia mandata eius, confirmata in sæculum sæculi * facta in veritate, & æquitate.
Redemtionem misit Dominus populo suo, mandavit in æternum testamentum suum * sanctum & terribile nomen eius.
Principium sapientiæ timor Domini * intellectus bonus facientibus ea.
Laudatio eius * manet in sæculum sæculi.

CXI.
ALLELUIA.
NOBI POPULI VOCATIO.

Aña. *Misericors & miserator, & iustus Dominus. Iucundus homo, qui miseretur.*

Beatus vir, qui timet Dominum * in mandatis eius cupiet nimis.
Potens in terra erit semen eius * generatio rectorum benedicetur.
Gloria, & divitiæ in domo ejus * & iustitia eius manet in sæculum sæculi.
Exortum est in tenebris lumen rectis corde * misericors, & miserator, & iustus Dominus.
Iucundus homo, qui miseretur, & commodat * disponit sermones suos in iudicio: quia in æternum non commobebitur.
In memoria æterna erit iustus * obauditu malo non timebit.
Paratum est cor eius sperare in Domino * con-

confirmatum est cor eius, non commobebitur, donec videat inimicos suos.
D ispersit, dedit pauperibus * iustitia eius manet in sæculum sæculi, cornu eius exaltabitur in gloria.
P eccator videbit & irascetur, dentibus suis frendet, & tabescet * desiderium peccatorum peribit.

CXII.

ALLELUIA.

NOVI POPULI DOCTRINA.

Aña. Laudate, pueri, Dominum: laudate nomen Domini.
S it nomen Domini benedictum * ex hoc nunc, & usque in sæculum.
A solis ortu usque ad occasu * laudate nomen Domini.
E xcelsus super omnes gentes Dominus * supra cœlos gloria eius.
Q uis sicut Dominus Deus noster, qui in altis habitat * & humilia respicit in cœlo, & in terra.
S uscitat a terra inopem * & ab stercore erigit pauperem.
U t conlocet eum cum principibus, cum principibus populi sui * qui habitare facit sterilem in domo matrem filiorum lætantem.

CXIII.

ALLELUIA.

Aña. *Non nobis, Domine, non nobis, sed nomini tuo da gloriam.*
IN exitu Israel de Ægypto * domus Jacob de populo barbaro.
F acta est Judæa sanctificatio eius * Israel potestas eius; Israel regnavit in ea.
M are vidit, & fugit * Jordanis conversus est retrorsum.
M ontes exultaberunt, ut arietes * & colles velut agni obium.
Quid est mare, quod fugisti * & tu Jordanis, quare conversus es retrorsum.
M ontes quare exultastis, ut arietes * & colles, velut agni obium.
A facie Domini tremuit omnis terra * a facie Dei Jacob.
Qui convertit petram in stagna aquarum * & rupes in fontes aquarum.
Non nobis Domine, non nobis * sed nomini tuo da gloriam.
Super misericordiam, & veritatem tuam * ne quando dicant gentes: Ubi est Deus eorum.
Aña. D eus autem noster in cœlo sursum: * in cœlo & in terra quæcumque voluit, fecit.
Simulacra gentium argentum, & aurum * opera manuum hominum.
Os habent, & non loquentur * oculos habent, & non videbunt.
Aures habent, & non audient, * nares habent, & non odorabunt.
M anus habent, & non palpabunt * pedes habent, & non ambulabunt.
Non clamabunt in gutture suo * neque enim est spiritus in ora ipsorum.
S imiles illi fiant, qui faciunt ea * & omnes, qui confidunt in eis.
Domus Israel sperabit in Domino * adiutor, & protector eorum est.
Domus Haaron sperabit in Domino * adiutor, & protector eorum est.
Qui timent Dominum sperent in Domino * adiutor, & protector eorum est.
Dominus memor fuit nostri * & benedixit nobis.
Benedixit domum Israel, benedixit domum Aaron * benedixit omnes timentes Dominum, pusillos cum maioribus.
Adiciet Dominus super vos * & super filios vestros benedictionem.
Benedicti vos a Domino * qui fecit cœlum, & terram.
Cœlum cœli Domino * terram autem dedit filiis hominum.
Non mortui laudabunt te, Domine * neque omnes, qui descendunt in infernum.
Sed nos, qui vibimus, benedicimus Domino * ex hoc nunc, & usque in sæculum.

CXIV.

ALLELUIA.

NOVI POPULI VOCATIO, VEL PERFECTIO.

Aña. *Misericors Dominus, & iustus, & Deus noster miseretur.*
DIlexi, quoniam exaudibit Dominus * vocem orationis meæ.
Quia inclinabit aurem suam mihi * & in diebus meis invocabo eum.
Circumdederunt me dolores mortis * pericula inferni invenerunt me.
Tribulationem, & dolorem inveni, & nomen Domini invocabi * o Domine libera animam meam.
Misericors Dominus, & iustus * & Deus noster miserebitur.
Custodiens parvulos Dominus * humiliatus sum, & liberavit me.
Convertere animam meam in requiem tuam * quia Dominus benefecit mihi.
Quia eripuit animam meam de morte * oculos meos a lacrymis, pedes meos a lapsu.
Con-

Conplacebo Domino * in regione vivorum.

CXV.

ALLELUIA.

VOCATIO GENTIUM.

CRedidi propter quod locutus sum * ego autem humiliatus sum nimis.
Ego dixi in excesu meo mentis meæ * : Omnis homo mendax.
Quid retribuam Domino * pro omnibus, quæ præstitit mihi.
Calicem salutaris accipiam * & nomen Domini invocabo.
Pretiosa in conspectu Domini * mors sanctorum eius.
O Domine, ego servus tuus * ego servus tuus, & filius ancillæ tuæ.
Disrupisti vincula mea * tibi sacrificabo hostiam laudis.
Vota mea Domino reddam in atriis domus Domini, in conspectu omnis populi eius * in medio tui Jerusalem.

CXVI.

ALLELUIA.

VICTORIA EORUM QUI IN CHRISTO AGONIZANTUR, ET PROPHETIA DE CHRISTO.

Aña. *Confirma super nos Deus misericordiam tuam.*

LAudate Dominum, omnes gentes * & conlaudate eum omnes populi.
Quoniam confirmata est super nos misericordia eius * & veritas Domini manet in æternum.

CXVII.

ALLELUIA.

ERUDITIOQUE SECUNDUM DEUM INDUCTIONIS.

Aña. *Fortitudo mea, & laudatio mea Dominus, & factus est mihi in salute.*

COnfitemini Domino quoniam bonus * quoniam in sæculum misericordia eius.
Dicat nunc domus Israel, quoniam bonus * quoniam in sæculum misericordia eius.
Dicat nunc domus Aaron, quoniam bonus * quoniam in sæculum misericordia eius.
Dicant nunc omnes timentes Dominum, quoniam bonus * quoniam in sæculum misericordia eius.
In tribulatione invocabi Dominum * & exaudibit me in latitudine.
Dominus mihi adiutor est * & non timebo, quid mihi faciat homo.
Dominus mihi adiutor est * & ego despiciam inimicos meos.
Bonum est sperare in Domino * quam sperare in homine.
Bonum est confidere in Domino * quam confidere in principibus.
Omnes gentes circumdederunt me * & in nomine Domini ultus sum illos.
Circundantes circumdederunt me * & in nomine Domini ultus sum illos.
Circumdederunt me sicut apes fabum, & exarserunt in me sicut ignis in spinis * & in nomine Domini ultus sum illos.
Inpulsus versatus sum, ut caderem * & Dominus suscepit me.
Fortitudo mea, & laudatio Dominus * & factus est mihi in salute.
Vox lætitiæ, & salutis * in tabernaculis iustorum.
Dextera Domini fecit virtutem * dextera Domini exaltavit me.
Non moriar, sed vibam * & narrabo opera Domini.
Castigans castigavit me Dominus * & morti non tradidit me.
Aperite mihi portas iustitiæ, ingressus in eas confitebor Domino * hæc porta Domini, iusti introibunt per eam.
Confitebor tibi, Domine, quoniam exaudisti me * & factus es mihi in salute.
Lapidem quem reprobaberunt ædificantes * hic factus est in caput anguli.
A Domino factum est istud * & est mirabile in oculis nostris.
Hic est dies, quem fecit Dominus * exultemus, & lætemur in eo.
O Domine, salbos nos fac * o Domine, bona prospera.
Benedictus, qui venit in nomine Domini * benediximus vos de domo Domini.
Aña D eus Dominus, * & inluxit nobis.
Constituite diem solemnem in confrequentationibus * usque ad cornu altaris.
Deus meus es tu, & confitebor tibi * Deus meus es tu, & exaltabo te.
Confitebor tibi Domine, quoniam exaudisti me * & factus es mihi in salute.
Confitemini Domino, quoniam bonus * quoniam in sæculum misericordia eius.

CXVIII.

ALEPH.

DOCTRINA INAMBITIONIS.

Aña. *Tu mandasti mandata tua, Domine, custodire nimis.*

BEati inmaculati in via * qui ambulant in lege Domini.
Beati, qui prescrutantur testimonia eius * in toto corde suo exquirunt eum.
Non enim qui operantur iniquitatem * in viis eius ambulaberunt.
Tu mandasti mandata tua Domine * custodire nimis.
Utinam dirigantur viæ meæ * ad custodiendas iustificationes tuas.
Tunc non confundar * dum respicio in omnia mandata tua.
Confitebor tibi, Domine, in directione cordis mei * in eo quod didici iudicia iustitiæ tuæ.
Iustificationes tuas custodiam * non me derelinquas usquequaque.

II.

BETH.

DOMUS CONVERSATIONIS.

Aña. *In toto corde meo exquisibi te, Deus, ne repelias me a mandatis tuis.*
In quo corrigit iubenior viam suam * in custodiendo sermones tuos.
In toto corde meo exquisibi te * ne repellas me a mandatis tuis.
In corde meo abscondi eloquia tua * ut non peccem tibi.
Benedictus es, Domine * doce me iustificationes tuas.
In labiis meis pronunciabi * omnia iudicia oris tui.
In via testimoniorum tuorum delectatus sum * sicut in omnibus divitiis.
In mandatis tuis me exercebor * & considerabo vias tuas.
Et in tuis iustificationibus meditabor * non oblibiscar sermones tuos.

III.

GIMEL.

PLENITUDO: ANGUSTIA.

Aña. *Revela oculos meos, & considerabo mirabilia de lege tua: incola ego sum in terra, ne abscondas a me mandata tua.*
Retribue servo tuo * vivam, & custodiam sermones tuos.
Revela oculos meos * & considerabo mirabilia de lege tua.
Incola ego sum in terra * ne abscondas a me mandata tua.
Concupibit anima mea desiderare iustificationes tuas * in omni tempore.
Increpasti supervos * maledicti qui declinant a mandatis tuis.
Aufer a me obprobrium, & contemtionem * quia testimonia tua exquisibi.
Etenim sederunt principes, & adversum me loquebantur * servus autem tuus exercebatur in tuis iustificationibus.
Nam & testimonia tua meditatio mea est * & consolatio mea iustificationes tuæ sunt.

IIII.

DELETH.

TABULARUM.

Adhæsit pavimento anima mea * vivifica me secundum verbum tuum.
Vias tuas pronunciabi, & exaudisti me * doce me iustificationes tuas.
Hanc viam iustificationum tuarum fac, ut intellegam * & exercebor in mirabilibus tuis.
Dormitavit anima mea præ tædio * confirma me in verbis tuis.
Viam iniquitatis amobe a me * & de lege tua miserere mei.
Viam veritatis elegi * iudicia tua commemorabi.
Adhæsi testimoniis tuis, Domine * noli me confundere.
Viam mandatorum tuorum cucurri * quum dilatares cor meum.

V.

HE::::

VIBENT.

Aña. *Legem pone mibi, Domine, viam iustitiæ tuæ, & exquiram eam semper de toto corde meo.*
Legem pone mihi, Domine, viam iustificationum tuarum * & exquiram eam semper.
Da mihi intellectum, & prescrutabor legem tuam * & custodiam illam de toto corde meo.
Deduc me in legem mandatorum tuorum * quoniam ipsam volui.
Inclina cor meum in testimonia tua * & non ad inutilitatem.
Averte oculos meos, ne videant vanitatem * in via tua vivifica me.
Statue servo tuo eloquium tuum * in timore tuo.
Amputa obprobrium meum, quod suspicatus sum * iudicia enim tua iucunda.
Ecce concupibi mandata tua * in tua iustitia vivifica me.

VI.

VI.

VAU GET.

BONUM SALUTARE.

Veniat super nos misericordia tua, Domine * salutare tuum, & eloquium tuum.
Et respondebor exprobrantibus mihi verbum * quia sperabi in sermonibus tuis.
Et ne auferas de ore meo verbum veritatis usquequaque * quia in iudiciis tuis sperabi.
Et custodiam legem tuam semper * in æternum, & in sæculum sæculi.
Et ambulabi in latitudine * quia præcepta tua exquisibi.
Loquar de testimoniis tuis in conspectu regum, & non confundar.
Et meditabor in mandatis tuis * quæ dilexi vehementer.
Et lebabi manus meas in mandatis tuis, quæ dilexi * & exercebor in mirabilibus tuis.

VII.

ZAY. HEC. T.

INITIUM.

Memento verbi tui servo tuo * in quo mihi spem dedisti, Domine.
Hæc me consolata est in humilitate mea * quia eloquium tuum vivificavit me.
Superbi inique agebant usquequaque * a lege autem tua non declinabi.
Memor fui iudiciorum tuorum a sæculo, Domine * & delectatus sum.
Tædium tenuit me pro peccatoribus * derelinquentibus legem tuam.
Cantabiles erant mihi iustificationes tuæ * in loco incolatus mei.
Memor fui in nocte nominis tui, Domine * & custodibi legem tuam.
Hoc mihi factum est * quia iustificationes tuas exquisibi.

VIII.

HETH.

VITA VEL VIVACITAS.

Portio mea, Domine, * dixi, custodire legem tuam.
Deprecatus sum faciem tuam * de toto corde meo.
Miserere mei secundum eloquium tuum, quia cogitabi vias tuas * & converti pedes meos in testimonia tua.
Paratus sum, & non sum turbatus * custodire mandata tua.
Funes peccatorum circumplexi sunt me * & legem tuam non sum oblitus.
Media nocte surgebam ad confitendum tibi * super iudicia iustitiæ tuæ.
Particeps sum ego omnium timentium te * & custodientium mandata tua.
Misericordia tua, Domine, plena est terra * iustificationes tuas doce me.

IX.

TETH.

BONUM.

Aña. *Bonus es, Domine: bonitate doce nos.*
Iucunditatem fecisti cum servo tuo, Domine * secundum verbum tuum.
Bonitatem, & disciplinam, & scientiam doce me * quia mandatis tuis credidi.
Priusquam humiliarer, ego deliqui * propterea eloquium tuum custodibi.
Bonus es, Domine * & in bonitate tua doce me iustificationes tuas.
Multiplicata est super me iniquitas superborum * ego autem in toto corde meo scrutabor mandata tua.
Quoagulatum est, sicut lac cor eorum * ego vero legem tuam meditatus sum.
Bonum mihi est, quod humiliasti me, Domine * ut discam iustificationes tuas.
Bona mihi est lex oris tui * super millia auri, & argenti.

X.

IOTH.

PRINCIPIUM ALEO.

Manus tuæ fecerunt me, & plasmaberunt me * da mihi intellectum, ut discam mandata tua.
Qui timent te, videbunt me, & lætabuntur * quia in verbo tuo sperabi.
Cognobi, Domine, quia æquitas, & veritas, iudicia tua * & in veritate tua humiliasti me.
Fiat nunc misericordia tua, & consoletur me * secundum eloquium tuum cum servo tuo.
Veniant mihi miserationes tuæ, ut vibam * quia lex tua meditatio mea est.
Confundantur superbi, quia iniuste iniquitatem fecerunt in me * ego autem exercebor in præceptis tuis.
Convertantur ad me timentes te * & qui noberunt testimonia tua.
Fiat cor meum immaculatum in tuis iustificationibus * ut non confundar.

XI.
KAPH.
MANUS.

Defecit in salutari tuo anima mea * & in verbo tuo sperabi, Domine.
Defecerunt oculi mei in eloquium tuum * dicentes: Quando consolaberis me.
Quia factus sum, sicut uter in pruina * iustificationes tuas non sum oblitus.
Quot sunt dies servi tui, Domine * quando facies de persequentibus me iudicium.
Narraberunt mihi iniqui delectationes suas * sed non ita, ut lex tua, Domine.
Omnia mandata tua veritas * iniqui persecuti sunt me, sucurre mihi.
Paulo minus consummaberunt me in terra * ego autem non dereliqui mandata tua.
Secundum misericordiam tuam vivifica me * ut custodiam testimonia oris tui.

XII.
LAMETH.
DISCIPLINA, SIVE CORDIS AUXILIUM.

Aña. *Fundasti terram, & permanet: ordinationi tuæ perseverant dies, quoniam universa serviunt tibi, Domine.*
In æternum, Domine * permanet verbum tuum in cœlo.
In generatione & progenie * veritas tua.
Fundasti terram, & permanet * ordinationi tuæ perseverant dies, quoniam universa serviunt tibi.
Nisi quod lex tua meditatio mea est * tunc forsitan perissem in humilitate mea.
In æternum non oblibiscar iustificationum tuarum * quia in ipsis vivificasti me, Domine.
Tuus sum ego, salvum me fac * ut custodiam iustificationes tuas.
Me expectaberunt peccatores, ut perderent me * testimonia autem tua non intellexerunt.
Omni consummationi vidi finem * latum mandatum tuum valdè.

XIII.
MEM.
SEMPITERNUM INCIPIT.

Quomodo dilexi legem tuam, Domine * tota die meditatio mea est.
Super inimicos meos prudentem me fecisti mandato tuo * quia in æternum mihi est.
Super omnes docentes me intellexi * quia testimonia tua meditatio mea est.
Super seniores intellexi * quia mandata tua exquisibi.
Ab omni via mala prohibui pedes meos * ut custodiam verbum tuum.
A iudiciis tuis non declinabi * quia tu legem posuisti mihi.
Quam dulcia faucibus meis eloquia tua * super mel, & fabum ori meo.
Mandata tua intellexi * propterea odio habui omnem viam iniquitatis.

XIV.
NUN.
SEMPITERNA VISIO.

Lucerna pedibus meis verbum tuum, Domine * & lumen semitis meis.
Iurabi, & statui * custodire iudicia iustitiæ tuæ.
Humiliatus sum usquequaque, Domine * vivifica me secundum verbum tuum.
Voluntaria oris mei comproba, Domine * & iudicia tua doce me.
Anima mea in manibus tuis semper * & legem tuam non sum oblitus.
Posuerunt peccatores laqueos mihi * & a mandatis tuis non errabi.
Hereditatem adquisibi testimonia tua in æternum * quia exultatio cordis mei tu es.
Inclinabi cor meum ad faciendas iustificationes tuas * propter æternam retributionem.

XV.
SAMEC.
ADIUTORIUM. OCULUS.

Iniquos odio habui, & abominatus sum * legem autem tuam dilexi, Domine.
Adiutor & susceptor meus es tu * & in verbo tuo sperabi.
Declinate a me malignantes * & prescrutabor mandata Dei mei.
Suscipe me secundum eloquium tuum, ut vivam * & ne confundas me ab expectatione mea.
Adiuva me, & salbabor * & meditabor in tuis iustificationibus semper.
Sprevisti omnes discedentes a iustificationibus tuis * quia iniusta cogitatio eorum est.
Præbaricatores reputabi omnes peccatores terræ * ideo dilexi testimonia tua semper.
Infige timori tuo carnem meam * a iudiciis enim tuis timui.

XVI.
AYN.
SIVE OCULUS. NOS.

Aña. *Excipe servum tuum in bono: ut non calumnientur mihi superbi.*

Fe-

Feci iudicium, & iustitiam * Domine, ne tradas me persequentibus me.
Excipe servum tuum in bono * ut non calumnientur mihi superbi.
Oculi mei defecerunt in salutari tuo * & in eloquium iustitiæ tuæ.
Fac cum servo tuo, Domine, secundum multam misericordiam tuam * & secundum iustificationes tuas doce me.
Servus tuus sum ego: da mihi intellectum * ut sciam testimonia tua.
Tempus est benefaciendi, Domine * dissipaberunt legem tuam iniqui.
Ideo dilexi testimonia tua * super aurum, & topazion.
Propterea ad omnia mandata tua dirigebar * omnem viam iniquitatis odio habui.

XVII.

PHE.

OS.... IUSTITIA.

Mirabilia testimonia tua, Domine * ideo scrutata est anima mea.
Declaratio sermonum tuorum inluminet me * & intellectum det parvulis.
Os meum aperui, & adtraxi spiritum * quia mandata tua concupiscebam.
Respice in me, & miserere mei * secundum iudicium diligentium nomen tuum.
Gressus meos dirige secundum eloquium tuum * ut non dominetur mihi omnis iniustitia.
Erue me a calumniis hominum * ut custodiam præcepta tua.
Faciem tuam ostende super servum tuum * & doce me iustificationes tuas.
Rivos lacrymarum deduxerunt oculi mei * quia non custodierunt legem tuam.

XVIII.

SADE.

JUSTITIÆ INSCIO.

Aña. *Cremavit me zelus domus tuæ, quia inimici mei verba tua obliti sunt.*
Iustus es Domine * & rectum iudicium tuum.
Mandasti iudicium, & testimonia tua * & veritatem tuam nimis.
Cremavit me zelus domus tuæ * quia obliti sunt verba tua inimici mei.
Ignitum eloquium tuum valde * & servus tuus dilexit illud.
Adulescentior ego sum, & contemtus * iustificationes tuas non sum oblitus.
Iustitia tua iusta in æternum * & lex tua veritas.
Tribulatio, & angustia invenerunt me * mandata autem tua meditatio mea est.
Æquitas & testimonia tua in æternum * intellectum eorum da mihi, Domine, & vivifica me.

XIX.

COPH.

VOCATIO ASPICE.

Aña. *Prævenerunt oculi mei ad te diluculo, ut meditarer eloquia tua.*
Exclamabi in toto corde meo, exaudi me, Domine * iustificationes tuas requiram.
Clamabi ad te salvum me fac * ut custodiam præcepta tua.
Præveni in maturitate, & exclamabi * & in verbo tuo sperabi.
Prævenerunt oculi mei ad te diluculo * ut meditarer eloquia tua.
Vocem meam exaudi, Domine, secundum multam & magnam misericordiam tuam * & secundum iudicium tuum vivifica me.
Adpropriaberunt persequentes me iniuste * a lege autem tua longe facti sunt.
Prope es tu, Domine * & omnia mandata tua veritas.
Ab initio cognobi de testimoniis tuis * quia in æternum fundasti ea.

XX.

RES.

CAPITIS.

Vide humilitatem meam, & eripe me * quia legem tuam non sum oblitus.
Iudica iudicium meum, & redime me * propter eloquium tuum vivifica me.
Longe est a peccatoribus salus * quia iustificationes tuas non exquisierunt.
Miserationes tuæ multæ, Domine * secundum iudicium tuum vivifica me.
Multi persequentes tribulabant me * a testimoniis tuis non declinabi.
Vidi incompositos, & tabescebam * quia eloquia tua non custodierunt.
Vide, quia mandata tua dilexi * Domine, in tua misericordia vivifica me.
Principium verborum tuorum veritas * in æternum omnia iudicia iustitiæ tuæ.

XXI.

SIN.

DENTIUM SEDENTES.

Principes persecuti sunt me gratis * & a verbis tuis formidavit cor meum.

Læ-

Lætor ego super eloquia tua * sicut qui invenit spolia multa.
Iniquitatem odio habui, & abominatus sum* legem autem tuam dilexi.
Septies in die laudem dixi tibi * super iudicia iustitiæ tuæ.
Pax multa diligentibus legem tuam * & non est illis in scandalum.
Expectabam salutare tuum, Domine * & mandata tua serbabi.
Custodibit anima mea testimonia tua * & dilexit ea valde.
Serbabi mandata tua, & testimonia tua * quoniam omnes viæ meæ in conspectu tuo, Domine.

XXII.

TAV.

SIGNUM.

Adpropriet oratio mea in conspectu tuo, Domine * secundum eloquium tuum da mihi intellectum.
Intret postulatio mea in conspectu tuo, Domine * secundum eloquium tuum eripe me.
Eructuabunt labia mea hymnum * quum docueris me iustificationes tuas.
Pronuntiabit lingua mea eloquia tua * quoniam omnia mandata tua iusta sunt.
Adpropinquet postulatio mea in conspectu tuo, Domine * fiat manus tua ad liberandum me, quia mandata tua dilexi.
Concupibi salutare tuum, Domine * & lex tua meditatio mea est.
Vivit anima mea, & laudabit te * & iudicia tua adiubabunt me.
Errabi sicut obis quæ perierat * vivifica servum tuum, quia mandatorum tuorum non sum oblitus.

CXIX.

CANTICUM GRADUM.

AD Dominum, cum tribularer, clamabi * & exaudibit me.
Domine libera animam meam a labiis iniquis * & a lingua dolosa.
Quid detur tibi, aut quid apponatur tibi * ad linguam dolosam.
Sagittæ acutæ potentis * cum carbonibus desolatoriis.
Heu me, quod incolatus meus prolongatus est a me * habitabi cum habitantibus Cedar.
Multum incola fuit anima mea: cum his qui oderant pacem eram pacificus * dum loquebar illis inpugnabant me gratis.

CXX.

CANTICUM GRADUM.

BONORUM NUNTIATIONES.

Aña. *Auxilium meum a Domino qui fecit cœlum, & terram.*

LEbabi oculos meos ad montes * unde veniat auxilium mihi.
Auxilium meum a Domino * qui fecit cœlum, & terram.
Non det in commotione pedem tuum * neque dormitet, qui custodit te.
Ecce non dormitabit, neque obdormiet * qui custodit Israel.
Dominus custodiat te * Dominus protectio tua super manum dexteræ tuæ.
Per diem sol non uret te * neque luna per noctem.
Dominus custodiat te ab omni malo * custodiat animam tuam Dominus.
Dominus custodiat introitum tuum & exitum tuum * ex hoc nunc & usque in sæculum.

CXXI.

CANTICUM GRADUM.

ORATIONIS.

Aña. *Fiat pax in virtute tua, & abundantia in turribus tuis.*

LÆtatus sum in his, quæ dicta sunt mihi * in domo Domini ibimus.
Stantes erant pedes nostri * in atriis tuis Ierusalem.
Ierusalem quæ ædificatur ut Civitas * cuius participatio eius in idipsum.
Illic enim ascenderunt tribus, tribus Domini * testimonium in Israel ad confitendum nomini Domini.
Quia illic sederunt sedes in iudicio * sedes super tronum David.
Rogate quæ pacis sunt Ierusalem * & abundantia diligentibus te.
Fiat pax in virtute tua * & abundantia in turribus tuis.
Propter fratres meos, & proximos meos loquebar pacem de te * & propter domum Domini Dei mei quæsibi bona tibi.

CXXII.

CANTICUM GRADUM.

BONA GRATIÆ.

Aña. *Oculi nostri ad Dominum Deum nostrum donec misereatur nobis.*

AD te lebamus oculos nostros * qui habitas in cœlis.
Ecce sicut oculi servorum ad manus domino-

norum suorum, & sicut oculi ancillæ ad manus dominæ suæ * ita oculi nostri ad Dominum Deum nostrum, donec misereatur nobis.
Miserere nobis, Domine, miserere nobis * quia multum repleti sumus contemtione:
Multumque repleta est anima nostra opprobriis abundantium * & dispectione superborum.

CXXIII.
CANTICUM GRADUM.
RESTITUTIONIS.

Aña. *Laqueus contritus est & nos liberati sumus.*

NIsi quod Dominus erat in nobis * dicat nunc Israel, nisi quod Dominus erat in nobis.
Quum insurgerent homines in nos * forsitan vivos deglutissent nos.
Quum irasceretur animus eorum adversum nos * forsitan velut aqua obsorbuissent nos.
Torrentem pertransivit anima nostra * forsitan pertransisset anima nostra aquam inmensam.
Benedictus Dominus * qui non dedit nos in captura dentibus eorum.
Anima nostra sicut passer erepta est * de laqueo venantium.
Laqueus contritus est * & nos liberati sumus.
Adiutorium nostrum in nomine Domini * qui fecit cœlum, & terram.

CXXIV.
CANTICUM GRADUM.
SPERATIO FUTURORUM.

Aña. *Benefac Domine bonis, & rectis corde.*

QUi confidunt in Domino sicut mons Syon * non commobebitur in æternum, qui habitat in Ierusalem.
Montes in circuitu eius, & Dominus in circuitu populi sui * ex hoc nunc & usque in sæculum.
Quia non derelinquet Dominus virgam peccatorum super sortem iustorum * ut non extendant iusti ad iniquitatem manus suas.
Benefac, Domine * bonis, & rectis corde.
Declinantes autem ad obligationem, adducet Dominus cum operantibus iniquitatem * pax super Israel.

CXXV.
CANTICUM GRADUM.
ÆDIFICATIONIS ECCLESIÆ.

Aña. *Magnificavit Dominus facere nobiscum: facti sumus lætantes.*

IN convertendo Dominus captivitatem Syon * facti sumus, sicut consolati.
Tunc repletum est gaudium os nostrum * & lingua nostra exultatione.
Tunc dicent inter gentes, magnificavit Dominus facere cum istis: magnificavit Dominus facere nobiscum * facti sumus lætantes.
Converte, Domine, captivitatem nostram sicut torrens in austro * ut qui seminant in lacrymis, in gaudio metant.
Euntes ibant, & flebant * mittentes semina sua.
Venientes autem venient in exultatione * portantes manipulos suos.

CXXVI.
CANTICUM GRADUM.
VOCATIONIS GENTIUM.

NIsi Dominus ædificaberit domum * in vano laborant qui ædificant eam.
Nisi Dominus custodierit civitatem * in vano vigilant, qui custodiunt eam.
In vanum est vobis ante lucem surgere * surgite, postquam sederitis, qui manducatis panem doloris.
Quum dederit dilectis suis somnum ecce hereditas Domini filii * mercis fructus ventris eius.
Sicut sagittæ in manu potentis * ita filii excussorum.
Beatus vir, qui implevit desiderium suum ex ipsis * non confundetur dum loquetur inimicis suis in porta.

CXXVII.
CANTICUM GRADUM.
VICTORIÆ DEI MILITIÆ.

Aña. *Labores fructuum tuorum manducabis: beatus es, & bene tibi erit.*

BEati omnes, qui timent Dominum * & qui ambulant in viis eius.
Labores fructuum tuorum manducabis * beatus es, & bene tibi erit.
Uxor tua, sicut vitis abundans * in lateribus domus tuæ.
Filii tui, sicut nobella olivarum * in circuitu mensæ tuæ.
Ecce sic benedicetur omnis homo * qui timet Dominum.
Benedicat tibi Dominus ex Syon * & videas, quæ bona sunt in Ierusalem omnibus diebus vitæ tuæ.
Et videas filios filiorum tuorum * pax super Israel.

CXXVIII.
CANTICUM GRADUM.
ORATIO MARTYRUM.

Aña. *Benedictio Domini super vos : benedicimus vos in nomine Domini.*

SÆpe expugnaberunt me a iubentute mea, dicat nunc Israel * sæpe expugnaberunt me a iubentute mea : etenim non potuerunt mihi.

Supra dorsum meum fabricaberunt peccatores * prolongaberunt iniquitates suas.

Dominus iustus * concidet cervices peccatorum.

Confundantur, & convertantur retrorsum * omnes, qui oderunt Syon.

Fiant sicut fœnum ædificiorum * quod priusquam evellatur, arescit.

De quo non implebit manum suam, qui metit * & sinum suum, qui manipulos colligit.

Et non dixerunt, qui præteriebant: benedictio Domini super vos * benedicimus vos in nomine Domini.

CXXIX.
CANTICUM GRADUM.
DE HUMILITATE.

Aña. *A vigilia matutina usque ad noctem: speret Israhel in Domino.*

DE profundis clamabi ad te, Domine * Domine, exaudi vocem meam.

Fiant aures tuæ intendentes * ad orationem servi tui.

Si iniquitatem observaberis, Domine, * Domine, quis sustinebit.

Quia apud te propitiatio est * & propter legem tuam sustinui te, Domine.

Sustinuit anima mea in verbo tuo * sperabit anima mea in Domino.

A vigilia matutina usque ad noctem * a custodia matutina speret Israhel in Domino.

Quia apud Dominum misericordia est * & copiosa apud eum redemtio.

Et ipse redimet Israhel * ex omnibus iniquitatibus eius.

CXXX.
CANTICUM GRADUM.
ORATIO DAVID. INLUMINATIO CHRISTI.

Aña. *Speret Israhel in Domino ex hoc nunc, & usque in sæculum.*

DOmine, non est exaltatum cor meum neque elati sunt oculi mei * neque ambulabi in magnis, neque in mirabilibus super me.

Si non humiliter sentiebam * sed exaltabi animam meam.

Sicut ablactatus super matrem suam * ita retribues animam meam.

Speret Israhel in Domino * ex hoc nunc, & usque in sæculum.

CXXXI.
CANTICUM GRADUM.
POPULI PERFECTIO.

MEmento Domine David * & omnes mansuetudines eius.

Sicut iuravit Domino * votum vobit Deo Jacob.

Si introiero in tabernaculum domus meæ * si ascendero in lectum stratus mei.

Si dedero somnum oculis meis, aut palpebris meis dormitationem * aut requiem temporibus meis.

Donec inveniam locum Domino * tabernaculum Deo Jacob.

Ecce audibimus eum in Eufrata * invenimus eum in campis silbæ.

Introibimus in tabernaculo eius * adorabimus in loco ubi steterunt pedes eius.

Exurge Domine in requiem tuam * tu & arca sanctificationis tuæ.

Sacerdotes tui induantur iustitiam * & sancti tui lætentur in bonis.

Propter David servum tuum * non avertas faciem Christi tui.

Aña. *Parabi lucernam Christo meo.*

Iurabit Dominus David in veritate, & non frustrabit eum * de fructu ventris tui ponam super sedem meam.

Si custodierint filii tui testamentum meum, & testimonia mea hæc, quæ docebo eos * & filii eorum sedebunt usque in æternum super sedem meam.

Quoniam elegit Dominus Syon * præelegit eam in habitationem sibi.

Hæc requies mea in sæculum sæculi * hic habitabo quoniam præelegi eam.

Viduam eius benedicens benedicam * & pauperes eius saturabo panibus.

Sacerdotes eius induam salutare * & sancti eius exultatione exultabunt.

Illic producam cornu David * parabi lucernam Christo meo.

Inimicos eius induam confusione * super ipsum autem floriet sanctificatio mea.

CXXXII.
CANTICUM GRADUM.
POPULI PERFECTIO.

Aña. *Sicut ros Hermon, quod descendit in mon-*

Digitized by Google

montem Syon: illic mandabit Dominus benedictionem.

Ecce quam bonum & quam iucundum * habitare fratres in unum.
Sicut unguentum a capite quod descendit in barbam in barbam Aaron * quod descendit in ora vestimenti eius.
Sicut ros Hermon, quod descendit in montem Syon * quoniam illic mandabit Dominus benedictionem, & vitam usque in sæculum.

CXXXIII.
CANTICUM GRADUM.
POPULO VENTURO.

Ecce nunc benedicite Dominum omnes servi Domini * qui statis in domo Domini, in atriis domus Dei nostri.
In noctibus extollite manus vestras in sancta * & benedicite Dominum.
Benedicat tibi Dominus ex Syon * qui fecit cœlum, & terram.

CXXXIV.
ALLELUIA.
DOCTRINÆ INDUCTIONIS.

Aña. *Ego cognobi, quod magnus est Dominus: & Deus noster super omnes deos.*

Laudate nomen Domini * laudate servi Domini.
Qui statis in domo Domini * in atriis domus Dei nostri.
Laudate Dominum, quia benignus Dominus * psallite nomini eius, quoniam suave est.
Quoniam Iacob elegit sibi Dominus * Israel in possessionem sibi.
Quia ego cognobi, quod magnus est Dominus * & Deus noster præ omnibus diis.
Omnia quæcumque voluit Dominus fecit * in cœlo, & in terra, in mari, & in omnibus abyssis.
Educens nubes ab extremo terræ * fulgura in plubiam fecit.
Qui producit ventos de thesauris suis * qui percussit primogenita Ægypti, ab homine usque ad pecus.
Et misit signa, & prodigia in medio tui, Ægypte * in Faraonem, & in omnes servos eius.
Qui percussit gentes multas * & occidit reges mirabiles.
Seon regem Amorrheorum, & Og regem Basan * & omnia regna Canaan occidit.
Et dedit terram eorum hereditatem * hereditatem Israel servo suo.
Domine, nomen tuum in æternum * Domine, memoriale tuum in sæculum sæculi.
Quia iudicabit Dominus populum suum * & in servis suis consolabitur.
Simulacra gentium argentum, & aurum * opera manuum hominum.
Os habent, & non loquentur * oculos habent, & non videbunt.
Aures habent, & non audiunt * nares habent, & non odorabunt.
Manus habent, & non palpabunt * pedes habent, & non ambulabunt.
Non clamabunt in gutture suo * neque enim est spiritus in ora ipsorum.
Similes illis fiant, qui faciunt ea * & omnes, qui confidunt in eis.
Domus Israhel benedicite Domino * domus Aaron benedicite Domino.
Domus Levi benedicite Domino * qui timetis Dominum, benedicite Domino.
Benedicat tibi Dominus ex Syon * qui habitat in Ierusalem.

CXXXV.
ALLELUIA.
BONA GRATIA LIBERATORUM.

Aña. *In humilitate nostra memor fuit nostri Dominus, & redemit nos de manu inimicorum nostrorum.*

Confitemini Domino quoniam bonus * quoniam in sæculum misericordia eius.
Confitemini Deo deorum * quoniam in sæculum misericordia eius.
Confitemini Domino dominorum * quoniam in sæculum misericordia eius.
Qui fecit mirabilia magna solus * quoniam in sæculum misericordia eius.
Qui fecit cœlos intellectu * quoniam in sæculum misericordia eius.
Qui firmavit terram super aquas * quoniam in sæculum misericordia eius.
Qui fecit luminaria magna solus * quoniam in sæculum misericordia eius.
Solem in potestate diei * quoniam in sæculum misericordia eius.
Lunam & stellas in potestate noctis * quoniam in sæculum misericordia eius.
Qui percussit Ægyptum cum primitiis suis * quoniam in sæculum misericordia eius.
Et eduxit Israhel, e medio eius * quoniam in sæculum misericordia eius.
In manu forti, & brachii excelso * quoniam in sæculum misericordia eius.
Qui divisit mare rubrum in divisiones * quoniam in sæculum misericordia eius.

Et transduxit Israhel per medium eius* quoniam in sæculum misericordia eius.
Qui excussit Faraonem, & exercitum eius in mari rubro * quoniam in sæculum misericordia eius.
Qui transduxit populum suum per desertum* quoniam in sæculum misericordia eius.
Qui eduxit aquam de petra rupis * quoniam in sæculum misericordia eius.
Qui percussit gentes multas * quoniam in sæculum misericordia eius.
Et occidit reges mirabiles * quoniam in sæculum misericordia eius.
Seon regem Amorreorum * quoniam in sæculum misericordia eius.
Et Og regem Bassan * quoniam in sæculum misericordia eius.
Et omnia regna Canaan occidit * quoniam in sæculum misericordia eius.
Et dedit terram eorum hereditatem * quoniam in sæculum misericordia eius.
Hereditatem Israhel servo suo * quoniam in sæculum misericordia eius.
Quia in humilitate nostra memor fuit nostri Dominus*quoniam in sæculum misericordia eius.
Et redemit nos de manu inimicorum nostrorum * quoniam in sæculum misericordia eius.
Qui dat escam omni carni * quoniam in sæculum misericordia eius.
Confitemini Deo cœli * quoniam in sæculum misericordia eius.
Confitemini Domino, quoniam bonus * quoniam in sæculum misericordia eius.

CXXXVI.

PSALMUS DAVID, ET IHEREMIÆ.

SANCTORUM VOCES, QUI IN CABTIVITATE SUNT.

Super flumina Babilonis illic sedimus, & flevimus*dum recordaremur tui, Syon.
In salicibus in medio eius * ibi suspendimus organa nostra.
Quia illic interrogaberunt nos, qui cabtivos duxerunt nos verba canticorum * & qui adduxerunt nos, dixerunt nobis: Hymnum cantate nobis de canticis Syon.
Quomodo cantabimus canticum Domini * in terra aliena?
Si oblitus fuero tui Ierusalem * oblibiscatur me dextera mea.
Adhæreat lingua mea faucibus meis * si tui non meminero.
Si non præposuero Ierusalem * in principio lætitiæ meæ.
Memento Domine filiorum Edon in diebus Ierusalem* qui dixerunt: Exinanite, exinanite quousque ad fundamentum in ea.
Filia Babilonis misera * beatus qui retribuit tibi retributionem, quam tu retribuisti nobis.
Beatus, qui tenet * & allidet parvulos suos ad petram.

CXXXVII.

PSALMUS DAVID.

BONA GRATIA. PROPHETIA DAVID.

Aña. *In conspectu angelorum tuorum psallam tibi, Domine.*

Confitebor tibi Domine in toto corde meo, quoniam exaudisti omnia verba oris mei * & in conspectu angelorum tuorum psallam tibi.
Adorabo ad templum sanctum tuum * & confitebor nomini tuo.
Super misericordiam, & veritatem tuam * quoniam magnificasti super omnia nomen sanctum tuum.
In quacumque die invocabero te, velociter exaudi me Domine * multiplicasti animam meam in veritate tua.
Confiteantur tibi, Domine, omnes reges terræ * quoniam audierunt omnia verba oris tui.
Et cantent in canticis Domino, quoniam magna est gloria Domini * quoniam excelsus Dominus, & humilia respicit, & alta de longe agnoscit.
Si ambulabero in medio tribulationis, vivificabis me * & super iram inimicorum meorum extendisti manum tuam, & salbum me fecit dextera tua.
Domine, retribue pro me * Domine misericordia tua in æternum: opera manuum tuarum ne despicias.

CXXXVIII.

PRO VICTORI DAVID CANTICUM.

DECLARATIO JUSTI CUM DEI DICATIONE.

Aña. *Tu formasti me, posuisti super me manum tuam Domine.*

Domine probasti me, & cognobisti me* tu cognobisti sessionem meam, & resurrectionem meam: tu intellexisti cogitationes meas a longe.
Semitam meam, & limitem meum tu investigasti * & omnes vias meas prævidisti, quia non est dolus in lingua mea.
Ecce tu, Domine, cognobisti omnia * novissima, & antiqua.

Tu

Tu formasti me, & posuisti super me manum tuam * mirabilis facta est scientia tua ex me, confortata est, nec potero ad eam.
Quo ibo ab spiritu tuo * & a facie tua quo fugiam?
Si ascendero in cœlum tu ibi es * & si descendero in infernum ades.
Si sumsero pinnas meas ante lucem * & habitabero in postremis maris.
Etenim illuc manus tua deducet me * & tenebit me dextera tua.
Et dixi: Forsitan tenebræ conculcaberunt me* & nox inluminatio mea in deliciis meis.
Quia tenebræ non obscurabuntur a te * & nox sicut dies inluminabitur.
Sicut tenebræ eius, ita & lumen eius * quoniam tu possides renes meos, Domine.
Suscepisti me de utero matris meæ * confitebor tibi, Domine, quoniam terribiliter mirificatus es.
Mira opera tua, Deus * & anima mea novit nimis.
Non est occultatum os meum a te, quæ fecisti in occultis * & substantia mea in inferioribus terræ.
Imperfectum meum viderunt oculi tui * & in libro tuo omnes scribentur:
Dies firmabuntur * & nemo in eis.
Mihi autem nimis honorificati sunt amici tui Deus* valde confortatus est principatus eorum.
Dinumerabo eos, & super arena maris multiplicabuntur * & surrexi, & adhuc tecum sum.
Si occidas Deus peccatores, viri sanguinum declinate a me: quia dicitis in cogitationibus vestris * accipiant in vanitate civitates suas.
Nonne qui oderant te Deus, oderam illos * & super inimicos tuos tabescebam.
Perfecto odio oderam illos * & inimici facti sunt mihi.
Proba me Domine & scito cor meum * interroga me, & cognosce semitas meas.
Et vide si via iniquitatis in me est * & deduc me in via æterna.

CXXXIX.

PRO VICTORIA CANTICUM DAVID.

VOCES QUÆ ADVERSUS DEUM AGONIZANTUR.

Aña. *Domine Deus virtus salutis meæ, obumbra caput meum in die belli.*

ERipe me, Domine, ab homine malo * a viro iniquo libera me.
Qui cogitaberunt malitias in corde suo * tota die constituebant prælia.
Acuerunt linguas suas, sicut serpentes * venenum aspidum sub labiis eorum.
Conserva me, Domine, de manu peccatoris * ab hominibus iniquis libera me.
Qui cogitaberunt supplantare gressus meos* absconderunt supervi laqueos mihi.
Et funes extenderunt continuatis pedibus meis * iuxta iter scandala posuerunt mihi.
Dixi Domino: Deus meus es tu * exaudi vocem deprecationis meæ.
Domine Deus virtus salutis meæ * obumbra caput meum in die belli.
Ne tradas me, Domine, a desiderio meo peccatori * cogitaberunt adversum me, ne derelinquas me: ne umquam exaltentur.
Caput circuitus eorum * labor labiorum ipsorum operiet eos.
Cadent super eos carbones ignis; & in igne deiicies eos * & in miseriis non subsistunt.
Vir lingosus non dirigetur super terram * virum iniustum mala capiunt in interitu.
Cognobi, quoniam faciet Dominus iudicium inopis * & vindictam pauperis.
Verumtamen iusti confitebuntur nomini tuo* & habitabunt recti cum facie tua.

CXL.

CANTICUM DAVID.

ORATIO, QUI SECUNDUM DEUM PERFECTI SUNT.

DOmine, clamabi ad te, exaudi me * intende voci orationis meæ, dum clamabero ad te.
Dirigatur oratio mea sicut incensum in conspectu tuo* elebatio manuum mearum sacrificium vespertinum.
Pone, Domine, custodiam ori meo, & ostium circunstantiæ labiis meis * ut non declinet cor meum in verbum malum,
Ad excusandas excusationes in peccatis cum hominibus operantibus iniquitatem * & non comminabor cum electis eorum.
Corripiet me iustus in misericordia, & increpabit me * oleo autem peccatoris non impinguet caput meum.
Quoniam adhuc & oratio mea in beneplacitis eorum, absorti sunt continuati petræ iudices eorum * audierunt verba mea, quoniam potuerunt.
Sicut crassitudo terræ eructuat super terram * dissipata sunt ossa nostra secus infernum:
Quia ad te Domine Domine oculi mei * in te sperabi, ne auferas animam meam.

Cu-

Custodi me a laqueo, quem statuerunt mihi * & ab scandalis operantibus iniquitatem.
Cadent in retia eius peccatores * singulariter sum ego, donec transeam.

CXLI.

ERUDITIO DAVID, CUM ESSENT IN SPELUNCA.

VOCEM, QUI PROPTER DEUM PERFECTI SUNT.

Aña. *Effundam in conspectu Dei orationem meam, tribulationem meam ante ipsum pronunciabo.*

Voce mea ad Dominum clamabi * voce mea Deum deprecatus sum.
Effundam in conspectu Dei orationem meam * tribulationem meam ante ipsum pronunciabo.
In deficiendo in me spiritum meum * & tu cognobisti semitas meas.
In via hac quam ambulabam * absconderunt superbi laqueos mihi.
Considerabam a dextris, & videbam * & non erat qui cognosceret me.
Periit fuga mea * & non est, qui requirat animam meam.
Clamabi ad te, Domine, dixi: Tu es spes mea * portio mea in terra vibentium.
Intende voci orationis meæ, quia humiliatus sum nimis * libera me a persequentibus me quoniam confortati sunt super me.
Educ de carcere animam meam ad confitendum nomini tuo * me expectant iusti donec retribuas mihi.

CXLII.

CANTICUM DAVID.

ORATIO CONFESSIONIS.

Aña. *Auditam fac mihi mane misericordiam tuam.*

Domine exaudi orationem meam * auribus percipe obsecrationem meam in veritate tua.
Exaudi me in tua iustitia, & ne intres in iudicio cum servo tuo * quia non iustificabitur in conspectu tuo omnis vibens.
Quia persequutus est inimicus animam meam * humiliavit in terra vitam meam.
Conlocavit me in obscuris sicut mortuos sæculi, & anxiatus est in me spiritus meus * in me turbatum est cor meum.
Memor fui dierum anticorum, & meditatus sum in omnibus operibus tuis * & in factis manuum tuarum meditabor.
Expandi manus meas ad te * anima mea velut terra sine aqua, velociter exaudi me.
Domine defecit spiritus meus, non avertas faciem tuam a me * & similis ero descendentibus in lacum.
Auditam fac mihi mane misericordiam tuam * quia in te sperabi Domine.
Demonstra mihi viam, per quam ambulem * quia ad te Domine animam meam lebabi.
Eripe me de inimicis meis, Deus meus, quoniam ad te confugibi * doce me facere voluntatem tuam, quia tu es Deus meus, spiritus tuus bonus deducet me in viam rectam.
Propter nomen tuum, Domine, vivificabis me in æquitate tua * & educes de tribulatione animam meam.
Et in misericordia tua disperdes inimicos meos; & perde omnes, qui tribulant animam meam * quoniam serbus tuus sum ego.

CXLIII.

PSALMUS DAVID.

Aña. *Misericordia mea, & refugium meum, susceptor meus, & liberator meus.*

Benedictus Dominus Deus meus, qui docet manus meas ad bellum * digitos meos ad prælium.
Misericordia mea, & refugium meum * susceptor meus, & liberator meus.
Protector meus, & in ipso sperabi * subiciens populos sub me.
Domine, quid est homo, quod innotuisti ei * aut filius hominis, quod reputas eum.
Homo vanitatis similis factus est * dies eius sicut umbra prærierunt.
Domine inclina cœlos, & descende * tange montes, & fumigabunt.
Corusca coruscationes, & dissipabis eos * emitte sagittas tuas, & conturbabis eos.
Emitte manum tuam de alto, eripe & libera me de aquis multis * & de manu filiorum alienorum.
Quorum os locutum est vanitatem * & dextera eorum dextera iniquitatis.
Deus canticum novum cantabo tibi * in psalterio decem cordarum psallam tibi.
Qui das salutem regibus, & liberas David servum tuum de gladio maligno * eripe & libera me de aquis multis, & de manu filiorum alienorum.
Quorum os locutum est vanitatem * & dextera eorum dextera iniquitatis.
Quorum filii sicut novella plantationis * stabilita a iubentute sua.
Filiæ eorum decoratæ * circumornatæ ut similitudo templi.

Prom-

P romtuaria eorum plena * eructuantia ex hoc in illud.
O bes eorum fœtosæ abundantes in itineribus suis * bobes eorum crassi.
N on est ruina maceriæ * neque transitus, neque clamor in plateis eorum.
B eatum dixerunt populum, cui hæc sunt * beatus populus cuius est Dominus Deus eorum.

CXLIV.
HYMNUS DAVID. ALEP.
HYMNUS CUM DEI DICTIONE.

Aña. *Suabis Dominus universis, & miserationes eius super omnia opera eius.*

EXaltabo te Domine rex meus, & Deus meus * & benedicam nomen tuum in æternum, & in sæculum sæculi.
P er singulos dies benedicimus te * & laudamus nomen tuum in æternum, & in sæculum sæculi.
M agnus Dominus, & laudabilis nimis * & magnitudinis eius non est finis.
G eneratio, & generatio laudabunt nomen tuum * & potentiam tuam pronunciabunt.
M agnificentiam maiestatis tuæ, & sanctitatem tuam loquentur * & mirabilia tua narrabunt.
V irtutem terribiliorum tuorum dicent * & magnificentiam tuam loquentur.
M emoriam abundantiæ suabitatis tuæ eructuabunt * & in tua iustitia exaltabuntur.
M iserator & misericors Dominus * patiens, & multum misericors, & sanctus in omnibus operibus suis.
S uabis Dominus universis * & miserationes eius super omnia opera eius.
C onfiteantur tibi, Domine, omnia opera tua * & sancti tui benedicent tibi.
G loriam regni tui dicent * & potentiam tuam loquentur.
U t notam faciant filiis hominum potentiam tuam * & gloriam magnificentiæ regni tui.
R egnum tuum, Domine, regnum omnium sæculorum * & dominatio tua in omni progenie, & generatione.
F idelis Dominus in verbis suis * & sanctus in omnibus operibus suis.
E rigit Dominus omnes qui ruunt * & corrigit omnes elisos.
O culi hominum in te sperant Domine * & tu das escam illis in tempore opportuno.
A peris tu manum tuam * & imples omnem animam benedictionem.
I ustus Dominus in viis suis * & sanctus in omnibus operibus suis.
P rope est Dominus omnibus * invocantibus eum in veritate.
V oluntatem timentium se faciet * & orationes eorum exaudiet, & salvos faciet eos.
C ustodit Dominus omnes diligentes se * & omnes peccatores disperdet.
L audem Domini loquetur os meum * & benedicet omnis caro nomini sancto eius in æternum, & in sæculum sæculi.

CXLV.
ALLELUIA.
HYMNUS CUM DEI DICTIONE.

Aña. *Dominus erigit elisos, Dominus solbet compeditos, Dominus inluminat cæcos.*

LAuda anima mea Dominum * laudabo Dominum in vita mea, psallam Deo meo quandiu ero.
N olite confidere in principibus * neque in filiis hominum, in quibus non est salus.
E xiet spiritus eorum, & revertetur in terram suam * in illa die peribunt omnes cogitationes eorum.
B eatus cuius Deus Iacob adiutor eius * spes eius in Domino Deo ipsius, qui fecit cœlum & terram, mare & omnia, quæ in eis sunt.
Q ui custodit veritatem a sæculo * facit iudicium iniuriam patientibus, & dat escam esurientibus.
D ominus erigit elisos, Dominus solbet compeditos, Dominus inluminat cæcos * Dominus diriget iustos.
D ominus custodit advenam; pupillum, & viduam suscipiet * & vias peccatorum exterminabit.
R egnabit Dominus in æternum * Deus tuus Syon in sæculum sæculi.

CXLVI.
ALLELUIA.
HYMNUS CUM DEI DICTIONE.

Aña. *Qui sanat contritos corde, & alligat contritiones eorum: magnus Dominus noster, & magna virtus eius.*

LAudate Dominum, quoniam bonus est psalmus * Deo nostro iucunda sit laudatio.
Æ dificans Ierusalem Dominus * & dispersos Israhel congregans.
Q ui sanat contritos corde * & alligat contritiones eorum.
Q ui numerat multitudinem stellarum * & omnibus eis nomina vocat.

Ma-

Magnus Dominus noster, & magna virtus eius * & sapientiæ eius non est numerus.
Suscipiet mansuetos Dominus * humiliat autem peccatores usque ad terram.
Incipite Domino in confessione * psallite Deo nostro in cithara.
Qui operit cœlum nubibus * & parat terræ plubiam.
Qui producit in montibus fœnum * & herbam servituti hominum.
Qui dat iumentis escam ipsorum * & pullis corborum invocantibus eum.
Non in viribus equi voluntatem habebit * neque in tabernaculis viri beneplacitum est ei.
Beneplacitum est Domino super timentes cum * & in eos, qui sperant in misericordia eius.

CXLVII.
ALLELUIA.
HYMNUS CUM DEI DICTIONE.

Aña. *Iberusalem lauda Dominum ; Deum tuum Syon lauda.*

LAuda Iherusalem Dominum * conlauda Deum tuum Syon.
Quoniam confortavit seras portarum tuarum * benedixit filios tuos in te.
Qui posuit fines tuos pacem * adipe frumenti satians te.
Qui emittit eloquium suum terræ * velociter currit sermo eius.
Qui dat nibem sicut lanam * nebulam velut cinerem adspargit.
Qui emittit cristallum suum tamquam frusta panis * ante faciem frigoris eius quis subsistit.
Mittit verbum suum, & liquefaciet ea * flat spiritus eius, & fluent aquæ.
Pronuncians verbum suum Jacob * iustitia, & iudicia sua Israhel.
Non fecit taliter omni nationi eius * & iudicia sua non manifestabit eis.

CXLVIII.
ALLELUIA.
HYMNUS CUM DEI DICTIONE.

LAudate Dominum de cœlis * laudate eum in excelsis.
Laudate eum, omnes angeli eius * laudate eum, omnes virtutes eius.
Laudate eum sol & luna * laudate eum omnes stellæ & lumen.
Laudate eum cœli cœlorum * & aquæ, quæ super cœlos sunt, laudent nomen Domini.
Quia ipse dixit, & facta sunt * ipse mandavit, & creata sunt.
Statuit ea in æternum, & in sæculum sæculi * præceptum posuit & non preteribit.
Laudate Dominum a terra * dracones & omnes abyssi.
Ignis grando nix glacies spiritus tempestatis * qui facitis verbum eius.
Montes, & omnes colles * ligna fructifera, & omnes cedri.
Bestiæ, & universa pecora * serpentes, & volucres pinnatæ.
Reges terræ, & omnes populi * principes, & iudices terræ.
Iubenes, & virgines, seniores cum iunioribus * laudent nomen Domini.
Quia exaltatum est nomen eius solius * confessio eius super cœlum, & terram.
Et exaltabit cornu populi sui * hymnus omnibus sanctis eius filiis populo adpropinquanti sibi.

CXLIX.
ALLELUIA.

CAntate Domino canticum nobum * laus eius in Ecclesiis sanctorum.
Lætetur Israhel in eo, qui fecit ipsum * & filii Syon exultent super regem suum.
Laudent nomen eius in choro * in tympano, & psalterio psallant ei.
Quia beneplacitum est Domino in populo suo * & exaltabit mansuetos in salute.
Exultabunt sancti in gloria * & lætabuntur in cubilibus suis.
Exaltationes Dei in faucibus eorum * & gladii bis acuti in manibus eorum.
Ad faciendam vindictam in nationibus * increpationes in populis.
Ad alligandos reges eorum in compedibus * & nobiles eorum in vinculis ferreis.
Ut fiat in eis iudicium conscriptum * gloria hæc est omnibus sanctis eius.

CL.
ALLELUIA.

LAudate Dominum in sanctis eius * laudate eum in firmamento virtutis eius.
Laudate eum in potentatibus eius * landate eum secundum multitudinem magnitudinis eius.
Laudate eum in sono tubæ * laudate eum in psalterio, & cithara.
Laudate eum in tympano, & coro * laudate eum in cordis, & organo.
Laudate eum in cymbalis bene sonantibus * lau-

laudate eum in cymbalis iubilationum * omnis spiritus laudet Dominum.

CLI.

HIC PSALMUS PROPRIE SCRIPTUS IN DAVID EXTRA NUMERUM CUM PUGNATOR ESSET ADVERSUS GOLIAM SOLUS.

Pusillus eram inter fratres meos * & adolescentior in domo patris mei.

Pascebam obes patris mei * manus meæ fecerunt organum, & digiti mei abtaberunt psalterium.

Et quis adnuntiabit Domino meo * ipse Dominus exaudibit me.

Ipse exauditor omnium * ipse misit angelum suum, & tulit me de obibus patris mei, & unxit me in misericordia unctionis suæ.

Fratres autem mei boni, & magni * & non fuit in eis beneplacitum Domino.

Exibi obviam alienigenæ * & denutrabit me in simulacris suis.

Ego autem evaginato ab eo habens ipsius gladio amputabi caput eius * & abstuli opprobrium a filiis Israel.

EXPLICIT LIBER PSALMORUM.

INCIPIUNT CANTICI.

Aña. *Apparuit Dominus de monte Faran, & cum eo sanctorum milia.*

CANTICUM DEUTERONOMII.

Capitulo 33.

Dominus de Sina veniet: & de Seir ortus est nobis.

Apparuit Dominus de monte Faran: & cum eo sanctorum milia.

In dextera eius ignea lex: dilexit populos.

Omnes sancti in manu illius sunt: & qui adpropinquant pedibus eius accipient de doctrina illius.

Manus eius pugnabunt pro eo: & adiutor illius contra adversarios eius erit.

Catulus leonis fluet largiter de Basan: habundantia perfruetur: & plenus erit benedictione Domini mane, & meridie possidebit.

Quasi primogenita tauri pulcritudo eius cornua rinocerotis cornua illius: in ipsis ventilabit gentes usque ad terminos terre.

II.

CANTICUM ESAIE PROPHETE

Capitulo 8. *&* 9.

Aña. *Deus fortis super tronum David sedebit ut confirmet illud usque in sempiternum.*

Liga testimonium & signa legem in discipulis meis: expectabo Dominum, qui abscondit faciem suam a domo Jacob & prestolabor eum.

Ecce ego & pueri quos dedit mici Dominus in signum & in portentum Srahelis: a Domino exercituum, qui habitat in monte Syon.

Et quum dixerint ad vos querite a pitonibus: & a divinis, qui stridant in incantationibus suis.

Numquid non populus a Deo suo requirit pro vivis ac mortuis: & ad legem magis, & ad testimonium.

Quod si non dixerint iuxta verbum hoc: non erit eis matutina lux.

Et transibit per eam, & corruet & esuriet: & cum esurierit irascetur & maledicet regi suo & Deo suo.

Et suscipiet * sursum: & ad terram intuebitur. * suspiciet

Et ecce tribulatio, & tenebre, dissolutio & angustia & caligo persequens: & non poterit avolare de angustia sua.

Primo tempore allebata est terra Zabulon, & terra Neptalim: & in novissimo adgravata est via maris trans Jordanem Galilee.

Gentium populus qui sedebat in tenebris vidit lucem magnam: habitantibus in regione umbre mortis, lux horta est eis.

Multiplicasti gentem, non magnificasti letitiam letabuntur coram te sicut letantur in messe: sicut exultant victores, quando dividunt spolia.

Iugum enim honeris eius, & virgam humeris eius & sceptrum exactoris eius: superasti sicut in die Madian.

Quia omnis violenta predatio cum tumultu & vestimentum mixtum sanguine: erit in combustione & cibus ignis.

Parvulus enim natus est nobis filius datus est nobis: & factus est principatus eius super humeros eius.

Et vocabitur nomen eius: Admirabilis consiliarius.

Deus fortis pater futuri seculi: princeps pacis.

Multiplicabitur eius imperium: & pacis eius non erit finis.

Super solium David sedebit & super regnum eius: ut confirmet illut & corroboret in iudicio & iustitia amodo & usque in sempiternum.

Zelus Domini exercituum: faciet hoc.

III.

CANTICUM ESAIE PROPHETE.

Capitulo 10. & 11.

Aña. *Radix Gesse qui stat in signum populorum ipsum gentes deprecabuntur.*

ECce Dominator Dominus exercituum confringet launculam in terrore: & excelsi statura succidentur & sublimes humiliabuntur.

Et subvertentur condensa saltus ferro: & Libanus cum excelsis cadet.

Et egredietur virga de radice Jesse: & flos de radice eius ascendet.

Et requiescet super eum spiritus Domini, spiritus sapientie & intellectus, spiritus consilii & fortitudinis, spiritus scientie & pietatis: & replebit eum spiritu timoris Domini.

Non secundum visionem oculorum iudicabit: neque secundum auditum aurium arguet: set iudicabit in iustitia pauperes & arguet in equitate pro mansuetis terre.

Et percutiet terram virga horis sui: & spiritu labiorum suorum interficiet impium.

Et erit iustitia cingulum lumborum eius: & fides cinctorium renum eius.

Habitabit lupus cum agno: & pardus cum edo accubabit.

Vitulus & leo & obis simul morabuntur: & puer parvulus minabit eos.

Vitulus & ursus pascentur: & simul requiescent catuli eorum.

Et leo quasi bos comedet paleas: & delectabitur infans ab ubere.

Super foramine aspidis & in cabernam reguli: qui ablactatus fuerit manum suam mittit.

Non nocebunt & non occident in universo monte sancto meo, quia repleta est terra scientia Domini: sicut aqua maris operientis in die illa.

Radix Gesse qui stat in signum populorum: ipsum gentes deprecabuntur & erit sepulcrum eius gloriosum.

IV.

CANTICUM ESAIE PROPHETE

Capitulo 30.

DEus iudicii Dominus: beati omnes qui expectant eum.

Populus enim Syon habitabit in Ierusalem plorans: nequaquam plorabis miserans miserebitur tui.

Ad vocem clamoris tui: statim ut audierit respondebit tibi.

Et dabit tibi Dominus panem artum & aquam brebem: & non faciet avolare a te ultra doctorem tuum.

Et erunt oculi tui videntes preceptorem tuum: & aures tue audient verbum post tergum monentis.

Hec via ambulate in ea neque ad dexteram neque ad sinistram, & contaminabis lamminas sculptilium argenti tui: & vestimentum conflatilis auri tui & disperges ea sicut inmunditiam menstruate. Egredere dices ei.

Et dabitur plubia semini tuo ubicumque seminaberis in terra: & panis frugum terre erit uberrimus & pinguis.

Pascentur in possessione tua in die illa agnus spatiose & tauri tui & pulli asinorum tuorum qui operantur terram: commixtum migma comedent: sic in area ut ventilatum est.

Et erunt super omnem montem excelsum & super omnem collem elebatum rivi currentium aquarum: in die interfectionis multorum cum ceciderit turris.

Et erit lux lune sicut lux solis: & lux solis erit septempliciter sicut lux septem dierum: in die qua alligaberit Dominus vulnus populi sui & percussuram plage eius sanaberit.

Ecce nomen Domini venit de longinquo: ardens furor eius & gravis ad portandum.

Labia eius repleta sunt indignatione: & lingua eius quasi ignis devorans.

Spiritus eius velut torrens inundans usque ad medium collium eternorum ad perdendas gentes in nicilum: & frenum erroris quod erat in maxillis populorum.

Canticum erit vobis sicut nox sanctificate solemnitatis: & letitia cordis sicut qui pergit cum tibia ut intret in montem Domini ad fortem Srahel.

Et auditam faciet Dominus gloriam vocis sue: & terrorem bracii sui ostendet in comminatione furoris & flamme ignis devorantis.

Allidet in turbine: & in lapide grandinis.

A

A voce enim Domini pabebit Assur virga percussus : & erit transitus virge fundatus quam requiescere faciet Dominus super eum.

. In tymphanis & citharis ; & bellis precipuis expugnabit eum.

Flatus enim Domini :sicut torrens sulforis succendens eum.

V.

CANTICUM ESAIE PROPHETE
Capitulo 35.

Aña. *Ecce Deus noster veniet & salvos nos faciet.*

COnfortate manus dissolutas :& genua debilia roborate.

Dicite pusillanimes : confortamini & nolite timere.

Ecce Deus vester ultionem adducit retributionis : Deus ipse veniet & salvos nos faciet.

Tunc aperientur oculi cecorum : & aures surdorum patebunt.

Tunc saliet sicut cerbus claudus : & aperta erit lingua mutorum.

Quia scisse sunt in deserto aque & torrentes in solitudine : & que erant arida in stagna & sitientes in fontes aquarum.

In cubilibus in quibus prius dracones habitabant horietur viror calami & iunci : & erit ibi semita & via & via sancta vocabitur.

Non transibit per eam pollutus set hec erit nobis directa via : ita ut stulti non errent per eam.

Non erit ibi leo & mala bestia non ascendet per ea : nec invenietur ibi.

Et ambulabunt qui liberati fuerint & redemti a Domino : convertentur & venient in Syon cum laude & letitia sempiterna super capita eorum.

Gaudium & letitiam obtinebunt :& fugiet dolor & gemitus.

VI.

CANTICUM ESAYE PROPHETE
Capitulo 40.

Aña. *Parate viam Domino rectas facite semitas Dei nostri.*

COnsolamini consolamini popule meus : dicit Dominus Deus vester.

Loquimini ad cor Iherusalem & vocate eam quoniam completa est malitia eius, dimisse sunt iniquitates illius : suscepit de manu Domini duplicia pro omnibus peccatis suis.

Vox clamantis in deserto parate viam Domino : rectas facite in solitudine semitas Dei nostri.

Omnis vallis exaltabitur :& omnis mons & collis humiliabitur.

Et erunt praba in directa :& aspera in vias planas.

Et revelabitur gloria Domini : & videbit omnis caro pariter quod hos Domini locutum est.

Vox dicentis clama :& dixi quid clamabo.

Omnis caro fenum : & omnis gloria eius quasi flos agri.

Et siccatum est fenum & cecidit flos : quia spiritus Domini sufflabit in eo.

Vere fenum est populus & siccatum est fenum & cecidit flos : verbum autem Domini Dei nostri stabit in eternum.

Super montem excelsum ascende tu qui evangelizas Syon exalta in fortitudine vocem tuam : qui evangelizas Iherusalem exalta & noli timere : dic civitatibus Juda, ecce Deus vester.

VII.

CANTICUM ESAYE PROPHETE

Aña. *Ecce Dominus in fortitudine veniet & bracium eius cum dominatione.*

ECce Dominus Deus in fortitudine veniet : & bracium eius dominabitur.

Ecce merces eius cum eo : & opus illius coram ipso.

Sicut pastor gregem suum pascit & in bracio suo congregabit agnos & in sinu suo levabit : fetas ipse portabit.

Quis mensus est pugillo aquas : & celos palmo ponderabit.

Quis appendit tribus digitis molem terre : & librabit in pondere montes & colles in statera?

Quis adiubit spiritum Domini ; aut quis consiliarius eius fuit & ostendit illi?

Quum quo inid * consilium & instruxit eum ; & docuit eum semitam iustitie ; & erudibit eum scientia : & viam prudentie ostendit illi. * Fortè: iniit.

Ecce gentes quasi stille sltule : & quasi momentum instatere reputate sunt.

Ecce insule quasi pulvis exiguus & Libanus non sufficiet ad succendendum : & animalia eius non sufficient ad holocaustum.

Omnes gentes quasi non sint sic sunt co-

Digitized by Google

ram eo : & quasi nicilum & inane reputate sunt ei.

VIII.

CANTICUM ESAYE PROPHETE

Capitulo 42.

CAntate Domino canticum nobum : laus eius ab extremis terræ.

Qui descenditis in mare & plenitudo eius : insule & habitatores earum.

Sublebetur desertum & civitates eius : in domibus habitabit Cedar.

Laudate eum habitatores petræ : de vertice montium clamate.

Ponent Domino gloriam : & laudem eius in insulis nuntiabunt.

Dominus sicut fortis egredietur : & sicut vir preliator suscitabit zelum.

Vociferabitur & clamabit : & super inimicos suos confortabitur.

Tacui semper silui patiens fui : sicut pariens loquar.

Dissipabo & obsorbebo simul desertos faciam montes & colles : & omne germen eorum exiccabo.

Ponam flumina in insulas : & stagna arefaciam.

Et deducam cecos in viam quam nesciunt : & in semitis quas ignoraberunt ambulare eos faciam.

Ponam tenebras coram eis in luce : & prava in recta.

IX.

CANTICUM ESAYE PROPHETE

Capitulo 49.

Aña. *Consolatus est Dominus populum suum: & pauperum suorum miserebitur.*

HEc dicit Dominus redemtor Srahel sanctus eius : ad contemtibilem animam & abominatam gentem ad servum dominorum.

Reges videbunt & consurgent principes & adorabunt propter Dominum quia fidelis est : & sanctus Srahel qui elegit te.

Hec dicit Dominus, tempore placito exaudibi te : & in die salutis auxiliatus sum tui.

Et serbabi & dedi te in fedus populi : ut suscitares terram & possideres hereditates dispersas.

Ut diceres his qui vincti sunt exite : & his qui in tenebris sunt revelamini.

Super vias pascentur : & in omnibus planis pascua eorum.

Non esurient neque sitient & non percutiet eos estus & sol : quia miserator eorum reget eos & ad fontes aquarum potabit illos.

Et ponam omnes montes meos in via : & semite mee exaltabuntur.

Ecce isti de longe venient & ecce illi ab Aquilone & mari : & isti de terra australi.

Laudate celi & exulta terra, iubilate montes laudem : quia consolatus est Dominus populum suum & pauperum suorum miserebitur.

X.

CANTICUM ESAYE PROPHETE

Capitulo 51.

Aña. *Salus mea in sempiternum erit dicit Dominus & iustitia mea in jeneratione & generatione.*

ADtendite ad me popule meus : & tribus mea me audite.

Quia lex a me exiet : & iudicium meum in luce populorum requiescet.

Prope est iustus meus & egressus est salbator meus : & bracia mea populos iudicabunt.

Me enim insule expectabunt : & bracium meum sustinebunt.

Lebate in celum oculos vestros : & videte sub terra deorsum.

Quia celi sicut fumus liquescent & terra sicut vestimentum adteretur : & habitatores eius sicut hec interibunt.

Salus autem mea in sempiternum erit : & iustitia mea non deficiet.

Audite me qui scitis iustum populum : lex mea in corda eorum.

Nolite timere obprobrium hominum : & blasfemias eorum ne metuatis.

Sicut enim vestimentum sic comedet eos vermis : & sicut lanam sic devorabit eos tinea.

Salus autem mea in sempiternum erit : & iustitia mea in generatione & generatione.

Consurge consurge induere fortitudine bracium Domini : consurge sicut in diebus antiquis in generationibus seculorum.

Numquid non tu percusisti supervum : vulnerasti draconem?

Numquid non tu exsiccasti mare : aquam abyssi veementis.

Qui posuisti profundum maris viam : ut transirent liberati.

Et nunc qui redemti sunt a Domino convertentur & venient in Syon laudantes : & letitia sempiterna super capita eorum.

Gaudium & letitiam obtinebunt : & fugiet dolor & gemitus.

Ego

Ego ego ipse consolabor vos: ayt Dominus.

XI.

CANTICUM ESAYE PROPHETE

Capitulo 52.

Aña. *Quam pulcri super montes pedes adnuntiantis pacem predicantis salutem dicentis regnabit Dominus Deus tuus.*

* induere

CONsurge consurge induere fortitudine tua Syon: indere * vestimentis glorie tue Iherusalem civitas sancta.

Quia non adiciet ultra ut pertranseat per te incircumcisus & inmundus: excutere de pulvere consurge sede Iherusalem, solbe vincula colli tui captiba filia Syon.

Quia hæc dicit Dominus, gratis venumdati estis: & sine argento redimemini.

Quia hec dicit Dominus Deus, in Egypto descendit populus meus in principio ut colonus esset ibi: & Assur absque ulla causa calumniatus est eum.

Et nunc: quid mici est hec dicit Dominus; quoniam ablatus est populus meus gratis.

Dominatores eius inique agunt dicit Dominus: & iugiter tota die nomen meum blasfematur.

Propter hoc sciet populus meus nomen meum in die illa: quia ego ipse qui loquebar ecce adsum.

Quam pulcri super montes pedes evangelizantis & prædicantis pacem: adnuntiantis bonum predicantis salutem dicentis Syon, regnabit Dominus Deus tuus.

Vox speculatorum tuorum lebaberunt vocem simul laudabunt: quia oculum ad oculum videbunt quum converterit Dominus Syon.

XII.

CANTICUM ESAYE PROPHETE

Capitulo 56.

Aña. *Iuxta est salus mea ut veniat & iustitia mea ut reveletur ayt Dominus.*

HEc dicit Dominus, custodite iudicium & facite iustitiam: quia iuxta est salus mea ut veniat & iustitia mea ut reveletur.

Beatus vir qui facit hoc: & filius hominis qui adprehendit istut.

Custodiens sabbatum ne polluat illut: custodiens manus suas ne faciat omnem malum.

Et non dicat filius advene qui aderet Domino dicens: separationem dividet me Dominus a populo suo.

Et non dicat eunucus, ecce ego lignum aridum: quia hec dicit Dominus eunucis.

Qui custodierint sabbata mea & elegerint que volui & tenuerint fedus meum: dabo eis in domo mea & in muris meis locum & nomen melius a filiis & a filiabus nomen sempiternum dabo eis quod non peribit.

Et filius advene qui aderet Domino ut colant eum: & qui diligunt nomen eius ut sint ei in servos.

Omnem custodientem sabbatum ne polluat illut & tenentes fedus meum: adducam eos in monte sancto meo & letificabo eos in domo orationis mee.

Holocausta eorum & victime eorum placebunt mici super altari meo: quia domus mea domus orationis vocabitur cuntis populis ayt Dominus Deus qui congregat dispersos Srahel.

XIII.

CANTICUM ESAYE PROPHETE

Capitulo 62.

Aña. *Dicite filie Syon: ecce salbator tuus venit.*

IUrabit Dominus in dextera sua: & in bracio fortitudinis sue.

Si dedero tritticum tuum ultra cibum inimicis tuis: & si biberint filii alieni vinum tuum in quo tu laborasti.

Quia qui congregabunt illut comedent & laudabunt Dominum: & qui comportant illut vibent in atriis sanctis meis.

Transite transite per portas, preparate viam populo meo: planum facite iter & eligite lapides.

Elevate signum ad populos: ecce Dominus auditum fecit ab extremis terre.

Dicite filie Syon, ecce Salvator tuus venit: ecce merces eius cum eo & opus illius coram ipso.

Et vocabunt eos populus sanctus & redemti a Domino: tu autem vocaberis civitas quesita & non derelicta.

XIV.

CANTICUM EX EVANGELIO SECUNDUM LUCAM.

Capitulo 1.

Aña. *Fecit mici magna qui potens est & sanctum nomen eius & misericordia eius in omni progenie & generatione.*

MAgnificat anima mea Dominum: & exultabit spiritus meus in Deo salutari meo.

Quia

Quia respexit humilitatem ancille sue : ecce enim ex hoc beatam me dicent omnes generationes.

Quia fecit mici magna qui potens est & sanctum nomen eius : & misericordia eius in progenies & progenies timentibus eum.

Fecit potentias in bracio suo : dispersit supervos mente & intellectu cordis sui.

Deposuit potentes de sede : & exaltabit humiles.

Esurientes replebit bonis : & divites dimisit inanes.

Suscepit Srahel puerum suum memorari misericordie sue : sicut locutus est ad patres nostros Abraham & semini eius usque in seculum.

XV.

CANTICUM ESAIE PROPHETE.

Capitulo 45.

Aña. *Aperiatur terra & germinet salbatorem & iustitia oriatur simul.*

Rorate celi desuper : & nubes pluant iustum.

Aperiatur terra & germinet salvatorem : & iustitia oriatur simul ego Dominus creabi ea.

Ve qui contradicit finctori suo : testa de samiis terre.

Numquid dicit lutum figulo suo quid facis : & opus tuum absque manibus est?

Ve qui dicit patri quid generas : & mulieri quid parturis.

Hec dicit Dominus sanctus Srahel plastes eius : ventura interrogate me super filios meos & super opus manuum mearum mandate mici.

Ego feci terram : & hominem super eam creabi ego *.

Manus mee tetenderunt celos : & omni militie eorum mandabi.

Ego suscitabo eum ad iustitiam : & omnes vias eius dirigam.

Ipse edificabit civitatem meam : & captivitatem meam dimittet.

Non in pretio neque in muneribus : dicit Dominus Deus exercituum.

Hec dicit Dominus, labor Egypti : & negotiatio Eziopie & Sabaim.

Viri sublimes ad te transibunt & tui erunt : post te ambulabunt, victi manibus pergent & te adorabunt teque deprecabuntur.

Tantum in te est Deus & non est absque te Deus : vere tu es Deus absconditus Deus Srahel salvator.

Confusi sunt & erubuerunt simul omnes habierunt in confusione fabricatores errorum : Srahel salvatus est in Domino salute eterna.

Non confundemini : & non erubescetis usque in seculum seculi.

Quia hec dicit Dominus creans celos ipse Deus formans terram & faciens eam : ipse plastes eius.

Non in vanum creabit eam : set ut habitaretur formabit eam.

Ego Dominus & non est alius : non in abscondito locutus sum in loco terre tenebroso.

Non dixi semini Jacob, frustra queritis me : ego Dominus loquens iustitiam & adnuncians recta.

Congregamini & venite : & accedite simul qui salvatis ex gentibus.

Nescierunt qui lebant signum sculpture sue : & rogant Deum non salvantem.

Adnunciate & venite & consiliamini simul : quis auditum fecit hoc ab initio ex tunc predixit illut.

Numquid non ego Dominus & non est ultra Deus absque me? : Deus iustus & salvans non est preter me.

Convertimini ad me & salvi eritis omnes fines terræ : quia ego Dominus & non est alius.

In memetipsum iurabi & egredietur de ore meo iustitie verbum & non revertetur : quia mici curbabunt omnia genu & iurabit omnis lingua.

Ergo in Domino dicent mee sunt iustitie, & imperium ad eum veniet : & confundantur omnes qui repugnant ei.

In Domino iustificabitur : & laudabitur omne semen Srahel.

XVI.

CANTICUM DE EVANGELIO SECUNDUM LUCAN.

Capitulo 2.

Aña. *Ego in Domino gloriabo gaudebo in Deo Ihesu meo.*

Nunc dimittis servum tuum Domine secundum verbum tuum in pace : quia viderunt oculi mei salutare tuum quod preparasti ante faciem omnium populorum.

Lumen ad revelationem gentium : & gloriam plevis tue Srahel.

XVII.

* Hoc pronomen ego in MS. extat initio versûs sequentis.

Digitized by Google

XVII.

CANTICUM ESAYE PROPHETE
Capitulo 60.

Aña. *Inluminare Iherusalem adest enim lumen tuum.*

SUrge inluminare Iherusalem quia venit lumen tuum : & gloria Domini super te orta est.

Quia ecce tenebre operient terram : & caligo populos.

Super te autem orietur Dominus : & gloria eius in te videbitur.

Et ambulabunt gentes in lumine tuo : & reges in splendore ortus tui.

Leba in circuitu oculos tuos & vide : omnes isti congregati sunt & venerunt tibi.

Filii tui de longe venient : & filie tue in latere surgent.

Tunc videbis & aflues : & admirabitur & dilatabitur cor tuum.

Quando conversa fuerit ad te multitudo maris : fortitudo gentium venerit tibi.

Inundatio camelorum operiet te : dromedarie Madian & Eva.

Omnes de Sabaa venient aurum & tus deferentes : & laudem Domino adnuntiantes.

Omne pecus Cedar congregabitur tibi : arietes Nabahot ministrabunt tibi.

Offerentur super placabili altari meo : & domus maiestatis mee glorificabo.

Qui sunt isti qui ut nubes volant : & quasi columbe ad fenestras suas.

Me enim insule expectabunt : & nabes maris in principio.

Ut adducant filios tuos de longe, argentum eorum & aurum eorum cum eis in nomine Domini Dei tui : & sancti Srahel quia glorificabit te.

Et edificabunt filii peregrinorum muros tuos : & reges eorum ministrabunt tibi.

In indignatione enim mea percussi te : & in reconciliatione mea misertus sum tui.

Et aperientur porte tue iugiter die ac nocte : & non claudentur.

Ut afferatur ad te fortitudo gentium : & reges eorum adducantur.

Gens enim & regnum quod non servierit tibi peribit : & gentes in solitudine vastabuntur.

Gloria Libani ad te veniet & abies & buxus & pinus simul ad ornandum locum sanctificationis mee : & locum pedum meorum glorificabo.

Et venient ad te curbi filii eorum qui humiliaberunt te : & adorabunt vestigia pedum tuorum omnes qui detraebant tibi.

Et vocabunt te civitatem Domini Syon sancti Srahel : pro eo quod non fuisti derelicta & odio habita & non erat qui per te transiret.

Ponam te in supervia seculorum : gaudium in generatione & generationem.

Et sugges lac gentium : & mamillas regum lactaberis.

Et scies quia ego Dominus salvans te : & redemtor tuus fortis Jacob.

Pro ere afferam aurum & pro ferro afferam argentum & pro lignis hes : & pro lapidibus ferrum.

Et ponam visitationem tuam pacem : & prepositos tuos iustitiam.

Non audietur iniquitas ultra in terra tua : vastitas & contritio in terminis tuis.

Et occupabit salus muros tuos : & portas tuas laudatio.

Non erit tibi amplius sol ad lucendum per diem neque splendor lune inluminabit te : set erit tibi Dominus in lucem sempiternam & Deus tuus in gloriam tuam.

Non occidet ultra sol tuus & luna tua non minuetur : quia Dominus erit tibi in lucem sempiternam & complebuntur dies luctus tui.

Populus autem tuus omnes iusti, in perpetuum hereditabunt terram : germen plantationis mee opus manuum mearum ad glorificandum.

Minimus erit in mille : & parvulus in gentem fortissimam.

Ego Dominus in tempore eius : subito faciam istut.

XVIII.

CANTICUM IHEREMIE PROPHETE
Capitulo 31.

HEc dicit Dominus : vox in excelso audita est lamentationis : fletus & ululatus : Racel plorans filios suos & noluit consolari super eos quia non sunt.

Hec dicit Dominus : quiescat vox tua a ploratu & oculi tui a lacrimis : quia est merces operi tuo ayt Dominus.

Et revertentur de terra inimici & est spes novissimis tuis ayt Dominus : & revertentur filii ad terminos suos.

Audiens audibi Efrain transmigrantem : castigasti me & eruditus sum quasi iubenculus indomitus.

Con-

Converte me & revertar: quia tu es Deus meus.

Postquam enim convertisti me egi penitentiam: & postquam ostendisti mici percussi femur meum.

Confusus sum & erubui: quoniam sustinui obprobrium adulescentie mee.

Si filius honorabilis mici Efrain si puer delicatus: quia ex quo locutus sum de eo adhuc recordabor eius.

Idcirco conturbata sunt viscera mea super eum: miserans miserebor eius ayt Dominus.

Statue tibi speculum pone tibi amaritudines: dirige cor tuum in viam rectam in qua tu ambulasti.

Revertere virgo Srahel revertere ad civitates tuas: usquequo deliciis disolveris filia vaga quia creabit Dominus novum super terram: FEMINA CIRCUMDABIT VIRUM.

INCIPIUNT CANTICI

DE QUADRACESIMA DICENDI.

XIX.

CANTICUM ESAYE PROPHETE

Capitulo 58.

Clama ne cesses dicit Dominus: quasi tuba exalta vocem tuam.

Et adnuntia populo meo scelera eorum: & domui Jacob peccata eorum.

Me enim de die in diem querunt: & scire vias meas volunt.

Quasi gens que iustitiam fecerit: & que iudicium Dei sui non dereliquerit.

Rogant me iudicia iustitie: adpropinquare Deo volunt.

Quare ieiunabimus & non aspexisti: humiliabimus animas nostras & nescisti?

Ecce in diem ieiunii vestri invenitur voluntas vestra: & omnes debitores vestros repetitis.

Ecce ad lites & ad contentiones ieiunatis: & percutitis pugno impie.

Nolite ieiunare sicut usque ad hanc diem: ut audiatur in excelso clamor vester.

Numquid tale est ieiunium quod elegi: per diem affligere hominem animam suam?

Numquid contorquere quasi circulum caput suum: & saccum & cinerem sternere?

Numquid istum vocabi ieiunium: & diem acceptabilem Domino?

Nonne hoc est magis: ieiunium quod elegi.

Dissolve colligationes impietatis: solve fasciculos deprimentes.

Dimitte eos qui confracti sunt liberos: & omne honus eorum disrumpe.

Frange esurienti panem tuum: & egenos vagosque induc in domum tuam.

Quum videris nudum operi eum: & carnem tuam ne dispexeris.

Tunc erumpet quasi mane lumen tuum: & sanitas tua citius orietur.

Et anteibit faciem tuam iustitia: & gloria Domini colliget te.

Tunc invocabis & Dominus exaudiet: clamabis & dicet: ecce adsum.

XX.

CANTICUM IHEREMIE PROPHETE.

Tren. *Capitulo* 5.

Recordare Domine quid acciderit nobis: intuere & respice obprobrium nostrum.

Hereditas nostra versa est ad alienos: domus nostra ad extraneos.

Pupilli facti sumus absque patre: matres nostre quasi vidue.

Aquas nostras pecunia bibimus: & ligna nostra pretio comparabimus.

Cervicibus minabamur: lassis non dabatur requies.

Egipto dedimus manum & Assiriis dedimus colla nostra: ut saturaremur pane.

Patres nostri peccaberunt & non sunt: nos autem iniquitates eorum portabimus.

Servi dominati sunt nobis: & non fuit qui redimeret nos de manibus eorum.

In animabus nostris afferabamur panem nobis: a facie gladii in deserto.

Pellis nostra quasi clibanus exusta est: a facie tempestatum famis.

Mulieres in Syon humiliaberunt: & virgines in civitatibus Juda.

Principes manum suspensi sunt: & facies senum non erubuerunt.

Adolescentibus impudice abusi sunt: & pueri in ligno corruerunt.

Senes de portis defecerunt: & iubenes de coro psallentium.

Defecit gaudium cordis nostri versus est in luctu corus noster, cecidit corona capitis nostri: ve nobis quoniam peccabimus.

Propterea mestum factum est in dolore cor nostrum, ideo contenebrati sunt oculi nostri propter montem Syon quia disperiit: vulpes ambulaberunt per eum.

Tu

Tu autem Domine in eternum permanes: & solium tuum in generatione & generatione.

Quare ergo in perpetuum obliviſceris noſtri: derelinques nos in longitudine dierum.

Converte nos Domine ad te & convertemur: renoba dies noſtros ſicut a principio.

Set proiciens reppuliſti nos: iratus es contra nos vehementer.

XXI.

* NEHEMIE

ORATIO HIEREMIE * DE LIBRO ESDRE II.

Capitulo 1.

Aña. *Miſerere Deus magne terribilis qui cuſtodis pactum & miſericordiam diligentibus te & cuſtodientibus mandata tua.*

QUeſo Domine Deus celi fortis magne atque terribilis: qui cuſtodis pactum & miſericordiam cum his qui diligunt te & cuſtodiunt mandata tua.

Fiat auris tua auſcultans & oculi tui aperti: ut audias orationem ſervi tui que ego oro quoram te odie nocte & die pro filiis Srahel ſervis tuis.

Et confiteor pro peccatis filiorum Srahel in quibus peccaberunt tibi: & ego & domus patris mei.

Peccavimus vanitate seducti ſumus: & non cuſtodibimus mandatum & cerimonias adque iudicia que precepiſti Moyſi ſervo tuo.

Memento verbi quod mandaſti Moyſi famulo tuo dicens: cum tranſgreſſi fueritis ego diſperdam vos in populis.

Et ſi revertamini ad me & cuſtodiatis mandata mea & faciatis ea, etiamſi adducti fueritis ab extrema celi inde congregabo vos: & inducam in locum quem elegi ut habitaret nomen meum ibi.

Et ipſi ſervi tui & populus tuus quos redemiſti in fortitudine tua magna: & in manu tua valida.

Obſecro Domine ſit auris tua adtendens ad orationem ſervi tui: ad orationes ſervorum tuorum qui volunt timere nomen tuum.

Et dirige ſervum tuum odie: & da ei miſericordiam ante virum hunc.

XXII.

ORATIO MANASSE REGIS DE LIBRO PARALIPOMENON.

Aña. *Peccabi Domine peccabi & iniquitatem meam ego agnoſco.*

DEus altiſſimus magnanimis, miſerator & multe miſericordie: patiens ſuper mala hominum.

Tu ergo Domine ſecundum multitudinem bonitatis tue promiſiſti indulgentiam & remiſſionem delinquentibus tibi: & habundantiam miſericordie tue, ſtatuiſti penitentiam peccatoribus ad ſalutem.

Tu ergo Domine Deus iuſtorum non poſuiſti penitentiam iuſtis tuis Abraham Yſaac & Jacob, qui non peccaberunt tibi ſet poſuiſti penitentiam mici peccatori: quoniam ſuper numerum arene maris habundaberunt iniquitates mee: & non eſt declinatio multitudinis delictorum meorum.

Et nunc iuſte contineor digne comprimor: percurbatus multis vinculis ferreis ad non erigendum caput.

Quoniam non ſum dignus aſpicere & videre altitudinem celi: pre iniuſtitiis meis.

Quoniam irritabi furorem tuum & feci malum coram te: ſtatuens abominationes & multiplicans odioſitates.

Et nunc flecto genua cordis mei: precans a te bonitatem.

Peccabi Domine peccabi: & iniquitatem meam ego agnoſco.

Ne perdas me cum iniquitatibus meis neque in finem iratus contineas mala mea: neque condemnaberis me cum his qui ſunt in inferibus terre.

Tu es enim Deus penitentium: ut in me oſtendas bonitatem tuam.

Indignum me ſalvabis ſecundum multitudinem miſericordie tue: & glorificabo nomen tuum in omni vita mea.

Quoniam te laudat omnis virtus celorum: & tibi eſt gloria in ſecula ſeculorum.

XXIII.

CANTICUM TOBI.

Capitulo 13.

MAgnus es Domine in eternum: & in omnia ſecula regnum tuum.

Quoniam tu flagellas & ſalvas, ducis ad infernum & reducis: & non eſt qui effugiat manum tuam.

Confitemini Domino filii Srahel: & in conſpectu gentium laudate eum.

Quoniam ideo diſperſit vos in gentes que ignorant eum ut vos narretis mirabilia eius: & faciatis ſcire eos quia non eſt alius Deus omnipotens preter eum.

Ipſe caſtigabit nos propter iniquitates noſtras:

stras: & ipse salvabit nos propter misericordiam suam.

Aspicite ergo que fecit vobiscum timore & tremore confitemini illi regemque seculorum: laudate & exultate eum in operibus vestris.

Ego autem in terra captivitatis mee confitebor illi: quoniam ostendit magestatem suam super gentem peccatricem.

Convertimini itaque peccatores & facite iustitiam coram Deo: credentes quod faciet vobiscum misericordiam suam.

Ego autem & anima mea: in Deo letabitur.

Benedicite Domino omnes electi eius: agite diem letitie & confitemini illi.

XXIV.

ORATIO DE LIBRO IHESU.

Capitulo 36.

Miserere nostri Deus omnium & respice nos: & ostende nobis lumen miserationis tue.

Et inmitte timorem tuum super gentes que non exquisierunt te: & cognoscant quia non est Deus nisi tu ut enarrent magnalia tua.

Alleba manum tuam super gentes alienas: ut videant potentiam tuam.

Sicut enim in conspectu eorum sanctificatus es in nobis, sic in conspectu nostro magnificaberis in illis: ut cognoscant te sicut & nos cognobimus quoniam non est Deus preter te Domine.

Innoba signa: & inmuta mirabilia.

Glorifica manum: & bracium dextrum.

Excita furorem: & effunde iram.

Extolle adversarium: & afflige inimicum.

Festina tempus & memento finis: ut enarrent magnalia tua.

In ira flamme devorentur peccatores: & qui pessimant plebem tuam inveniant perditionem.

Contere caput principum iniquorum: dicentium non est alius preter nos.

Congrega omnes tribus Jacob & cognoscant quia non est Deus nisi tu ut enarret magnalia tua: & hereditabis eos sicut ab initio.

Miserere plebi tue super quam invocatum est nomen tuum: & Srahel quem quoequasti primogenito tuo.

Miserere civitati sanctificationis tue: Iherusalem civitati requiei tue.

Reple Syon inenarrabilibus virtutibus tuis: & gloria tua populum tuum.

Da testimonium quia ab initio creature tue sunt: & suscita precationes quas locuti sunt in nomine tuo prophete priores.

Da mercedem sustinentibus te ut prophetui* fideles inveniantur: & exaudies orationes servorum tuorum. *prophetui

Secundum benedictionem Haaron da populo tuo: & dirige nos in viam iustitie.

Ut sciant omnes qui inhabitant terram: quia tu es Deus conspector seculorum.

XXV.

CANTICUM ZACCARIE * DE LIBRO DANIELIS. *AZARIE

Capitulo 3.

Aña. *Quecumque Domine fecisti nobis, vero iudicio fecisti & hec omnia propter peccata nostra.*

Alia. *Iustus es Domine in omnibus que fecisti nobis & omnia opera tua veritas & recte sunt vie tue.*

Benedictus es Domine Deus patrum nostrorum & laudabilis: & gloriosum nomen tuum in secula.

Quia iustus es in omnibus que fecisti nobis & universa opera tua & vie tue recte: & omnia iudicia tua vera.

Iudicia enim vera fecisti iuxta omnia que induxisti super nos: & super civitatem sanctam patrum nostrorum Iherusalem.

Quia in veritate & in iudicio induxisti omnia hec: propter peccata nostra.

Peccabimus enim & inique egimus recedentes a te: & deliquimus in omnibus & precepta tua non audibimus nec observabimus nec fecimus sicut preceperas nobis ut bene nobis esset.

Omnia ergo que induxisti super nos & universa que fecisti nobis: vero iudicio fecisti.

Et tradidisti nos in manibus inimicorum inicorum, pessimorum prevaricatorumque: & regi iniusto & pessimo ultra omnem terram.

Et nunc non possumus aperire os: confusio & obprobrium facti sumus servis tuis & his qui colunt te.

Ne quesumus tradas nos in perpetuum propter nomen tuum: neque dissipes testamentum tuum neque auferas misericordiam tuam a nobis.

Propter Abraham dilectum tuum & Ysaac servum tuum & Srahel sanctum tuum: quibus locutus es pollicens quod multiplicares se-

Digitized by Google

semen eorum sicut stellas celi : & velut arena que est in littore maris.

Quia Domine inminuti sumus plusquam omnes gentes : sumusque humiles in universa terra odie propter peccata nostra.

Et non est in hoc tempore princeps profeta & dux neque holocaustum neque sacrificium neque oblatio neque incensum neque locus primitiarum coram te : ut possimus invenire misericordiam tuam.

Set in anima contrita & spiritu humilitatis suscipiamur sicut in holocaustis arietum & taurorum : & sicut in milibus agnorum pinguium sic fiat sacrificium nostrum in conspectu tuo odie ut placeat tibi.

Et perfice subsequentes te : quoniam non est confusio confidentibus in te.

Et nunc sequimur in toto corde nostro & timemus te : & querimus faciem tuam ne confundas nos.

Set fac nobiscum secundum mansuetudinem tuam : & secundum multitudinem misericordie tue : & erue nos in mirabilibus tuis & da gloriam nomini tuo Domine.

Confundantur omnes qui ostendunt servis tuis mala : confundantur in omni potentia sua & robur eorum conteratur.

Et scient quia tu es Dominus solus : & gloriosus in universo orbe terrarum.

XXVI.

INCIPIUNT CANTICI

DE TRADITIONE DOMINI.

CANTICUM DE LIBRO MACCABEORUM II.

Capitulo I.

Aña. *Domine Domine Deus omnium creator terribiiis & fortis iustus & misericors congrega dispersionem nostram, libera eos qui serviunt gentibus.*

Alia. *Domine Domine contemtos & abominatos respice, affiige comprimentes & contumeliam facientes in superbia ut sciant gentes quod tu es Deus noster.*

Domine Domine Deus omnium creator : terribilis fortis & misericors.

Qui solus es rex bonus, solus prestans, solus iustus : omnipotens & eternus.

Qui liberas Srahel de omni malo : qui fecisti patres electos & santificasti eos.

Accipe sacrificium pro universo populo tuo Srahel : & custodi partem tuam & sanctifica dispersionem nostram.

Libera eos qui serviunt gentibus : contemtos & abominatos respice, ut sciant gentes quod tu es Dominus Deus noster.

Afflige comprimentes : & contumeliam facientes in superviam.

Constitue populum tuum in loco sancto tuo : sicut dixit Moyses.

XXVII.

CANTICUM IHEREMIE PROPHETE

Capitulo II.

Aña. *Quasi agnus mansuetus ductus sum ad victimam.*

TU Domine demonstrasti mici : & ego cognobi.

Nunc ostendisti mici studia eorum : & salvam fecisti a persequentibus animam meam.

Et ego quasi agnus mansuetus qui portatur ad victimam : & nunc cognobi quia super me cogitaberunt consilia.

Mittamus lignum in pane eius : & eradamus eum de terra vibentium : & nomen eius non memoretur amplius.

Tu autem Domine Sabaoth qui iudicas iuste & probas renes & cor : videam queso ultionem tuam ex eis tibi enim revelabi causam meam.

Iustus quidem tu es Domine : si dispuæm tecum verumtamen iusta loquar ad te.

Quare via impiorum prosperatur : bene est omnibus qui prevaricantur & inique agunt.

Plantasti eos & radicem miserunt : proficiunt & faciunt fructum.

Prope es tu hori eorum : & longe ha renibus eorum.

Et tu Domine nosti me & vidisti me : & probasti cor meum tecum.

Congrega eos quasi gregem ad victimam ; & sanctifica illos in die occisionis.

XXVIII.

CANTICUM IHEREMIE PROPHETE

Capitulo 15.

TU scis Domine recordate * mei & tuere me a persequentibus me & visita me : ab his qui persecuntur me. * recordare

Noli in patientia tua suscipere me : scito quoniam sustinui pro te obprobrium inventi sunt sermones tui & comedi eos.

Et factum est mici verbum tuum in gaudio & in letitia cordis mei : quoniam invocatum est nomen tuum super me Domine Deus exercituum.

* Non sedi in concilio ludentium : & gloriatus sum.

A facie enim manus tue solus sedebam : quoniam comminatione replesti me.

Quare factus est dolor meus perpetuus : & plaga mea disperabilis rennuit curari.

Factum est mici : quasi mendacium aquarum infidelium.

Propter hoc hec dicit Dominus si converteris convertam te : & ante faciem meam stabis.

Etsi seperaberis pretiosum a vili : quasi hos meum eris.

Convertentur ipsi ad te : & tu non converteris ad eos.

Et dabo te populo huic in murum hereum fortem : & bellabunt adversum te : & non prevalebunt, quia ego tecum sum ut salvem te & eruam te dicit Dominus.

Et liberabo te de manu pessimorum : & redimam te de manu fortium.

XXIX.

CANTICUM IHEREMIE PROPHETE
Capitulo 18.

ADtende Domine ad me : & audi vocem adversariorum meorum.

Numquid reddetur pro bono malum : quia foderunt fobeam anime mee.

Recordare quod steterim in conspectu tuo ut loquerer pro eis bonum : & averterem indignationem tuam ab eis.

Propterea da filios eorum in fame : & deduc eos in manu gladii.

Fiant uxores eorum absque liberis & vidue : & viri earum interficiantur mortem.

Iubenes eorum confodiantur gladio in prelio : audiatur clamor de domibus eorum.

Adduces enim super eos latronem repente quia foderunt fobeam ut caperent me : & laqueos absconderunt pedibus meis.

Tu autem Domine scis omne consilium eorum : adversum me in morte.

Ne propitieris iniquitati eorum : & peccatum eorum a facie tua non deleatur.

Fiant corruentes in conspectu tuo : in tempore furoris tui abutere eis.

XXX.

CANTICUM IHEREMIE PROPHETE
Capitulo 20.

Aña. *Domine qui me persecuntur corruant & infirmi fiant.*

SEduxisti me Domine & seductus sum : fortior me fuisti & invaluisti.

Factus sum in derisu : tota die omnes subsanabant me.

Quia iam olim loquor vociferans : iniquitatem & vastitatem clamito.

Et factum est mici sermo Domini in obprobrium & in derisu tota die : & dixi non recordabor eius neque loquar ultra in nomine illius.

Et factus est in corde meo quasi ignis exestuans claususque in ossibus meis : & defeci ferre non sustinens.

Audibi enim contumelias multorum : & terrorem in circuitu.

Persequimini & persequamur eum : ab omnibus viris qui erant pacifici mei & custodientes latus meum.

Si quomodo decipiatur & prevaleamus adversus eum : & consequamur ultionem ex eo.

Dominus autem mecum est quasi bellator fortis : idcirco qui persecuntur me cadent & infirmi erunt.

Confundantur veementer : quia non intellexerunt obprobrium sempiternum quod numquam delebitur.

Et tu Domine exercituum probator iusti qui probas renes & cor : videam queso ultionem tuam ex eis, tibi enim revelabi causam meam.

XXXI.

CANTICUM IHEREMIE PROPHETE
Capitulo 23.

COntritum est cor meum in medio mei : contremuerunt omnia ossa mea.

Factus sum sicut vir ebrius : & quasi homo madidus a vino.

A facie Domini : & a facie verborum sanctorum eius.

Quia adulteriis repleta est terra : quia a facie maledictionis luxit terra, arefacta sunt arba deserti.

Factus est cursus eorum malus : & fortitudo eorum dissimilis.

Propheta namque & sacerdos polluti sunt : & in domo mea inveni malum eorum ayt Dominus.

Idcirco via eorum erit quasi lubricum in tenebris : impellentur enim & corruent in ea.

Auferam enim super eos mala : annum visitationis eorum ayt Dominus.

XXXII.

CANTICUM IHEREMIE * PROPHETE
Capitulo 7.

* MICHEÆ

Aña. *Nolite credere amico & nolite confidere in duce: quia inimici hominis domestici eius.*

No-

NOlite credere amico & nolite confidere in duce: ab ea que dormit in sinu tuo custodi claustra horis tui.

Quia filius contumeliam facit patri, filia consurgit adversus matrem suam, & nurus contra socrum suam: & inimici hominis domestici eius.

Ego autem ad Dominum aspiciam, expectabo Deum salvatorem meum: audiet me Deus meus.

Ne leteris inimica mea super me quia cecidi: consurgam.

Quum sedero in tenebris Dominus lux mea est: iram Domini portabo quoniam peccabi ei.

Donec iudicet causam meam & faciat iudicium meum: & educet me in luce videbo iustitiam eius.

Et aspiciet inimica mea & operietur confusionem: que dicit ad me ubi est Dominus Deus tuus.

XXXIII.

CANTICUM EZECIELIS PROPHETE
Capitulo 36.

Aña. ***Effundam super vos aquam mundam dicit Dominus & mundabimini ab omnibus inquinamentis vestris.***

TOllam vos de gentibus & congregabo vos de universis terris: & adducam vos in terram vestram.

Et effundam super vos aquam mundam & mundabimini ab omnibus inquinamentis vestris: & ab universis idolis vestris mundabo vos.

Et dabo vobis cor novum: & spiritum meum ponam in medio vestri.

Et auferam cor lapideum de carne vestra & dabo vobis cor carneum: & spiritum meum ponam in medio vestri.

Et faciam ut in preceptis meis ambuletis: & iudicia mea custodiatis & operemini.

Et habitabitis in terra quam dedi patribus vestris: & eritis mihi in populum & ego ero vobis in Deum.

XXXIV.

INCIPIUNT CANTICI

DE RESURRECTIONE DOMINI.

CANTICUM DE LIBRO GENESIS.
Capitulo 49.

Aña. ***Ad predam Domine ascendisti: requiescens accubuisti ut leo & virtute tua suscitatus es.***

IUda te laudabunt fratres tui: manus tue in cervicibus inimicorum tuorum.

Adorabunt te filii patris tui: catulus leonis Juda.

Ad predam fili mi ascendisti: requiescens adcubuisti ut leo & quasi leena quis suscitabit eum.

Non auferetur sceptrum de Juda nec dux de femoribus eius donec veniat qui mittendus est: & ipse erit expectatio gentium.

Ligans ad vineam pullum suum: & ad vitem o fili mi asinum suum.

Lababit vino stolam suam: & in sanguine ube palleum suum.

Pulcriores oculi eius vino: & dentes lacte candidiores.

Sedit in forti arcus eius & dissolnta sunt vincula braciorum eius & manus illius per manum Dei omnipotentis: Jacob inde pastor egressus est lapis Srahel.

Deus patris tui erit adiutor tuus: & omnipotens benedicet tibi.

Benedictionibus celi desuper: benedictionibus abyssi jacentis deorsum.

Benedictionibus uberum & vulbe: benedictiones patris tui confortate sunt.

Benedictionibus patrum eius: donec veniret desiderium collium eternorum.

Fiant in capite Joseph: & in vertice Nazorei inter fratres suos.

XXXV.

CANTICUM ESAYE PROPHETE
Capitulo 43.

Aña. ***Antiqua ne intueamini noba faciam: dicit Dominus.***

ANte me non est formator Deus: & post me non erit.

Ego sum ego sum Dominus: & non est absque me salvator.

Ego adnunciabi & salvabi: auditum feci & non fui in vobis Deus alienus.

Vos testes mei dicit Dominus: & ego Deus ab initio.

Ego ipse & non est qui de manu mea eruat: operabor & quis avertit illut.

Hec dicit Dominus redemtor vester sanctus Srahel: propter vos emissi Babylonem & detraxi vectes universos: & Caldeos in nabibus suis gloriantes.

Ego Dominus sanctus vester: creans Srahel rex vester.

Hec dicit Dominus qui dedit in mari viam: & in aquis torrentibus semitam.

Qui

Qui eduxit quadrigam & equum, agmen & robustum simul obdormierunt: nec resurgerent.

Contriti sunt quasi linum & extincti sunt: ne memineritis priora & antiqua ne intueamini.

Ecce ego facio noba & nunc orietur: utique cognoscetis ea.

Ponam in deserto viam & in invio flumina: glorificabunt me vestie agri dracones & structiones.

Quia dedi in deserto aquas & flumina in invio: ut darem potum populo meo, electo meo, populum istum formabi mici, laudem meam narrabit.

XXXVI.

CANTICUM ESAYE PROPHETE

Capitulo 63.

Aña. *Salvabit mici bracium meum & iustitia mea ipsa auxiliata est mici.*

QUis est iste qui venit de Edon: tinctis vestibus de Bosra.

Iste formosus in stola sua: gradiens in multitudine fortitudinis sue.

Ego qui loquor iustitiam: & propugnator sum ad salvandum.

Quare ergo rubrum est indumentum tuum & vestimentum tuum: sicut calcantium in torculari?

Torcular calcabi solus: & de gentibus non est vir mecum.

Calcabi eos in furore meo & conculcabi eos in ira mea & adsparsus est sanguis eorum super vestimenta mea: & omnia indumenta mea inquinabi.

Dies enim ultionis in corde meo est: & annus retributionis mee venit.

Circum inspexi & non erat auxiliator: quesibi & non fuit qui adiubaret.

Salvavit mici bracium meum: & iustitia mea ipsa auxiliata est mici.

Conculcabi populos in furore meo & inebriabi eos in indignatione mea: & detraxi in terra virtutem eorum.

XXXVII.

IEREMIE CANTICUM ESAYE * PROPHETE

Capitulo 31.

Aña. *Tamquam de somno suscitatus sum & vidi & somnus meus dulcis mici.*

HEc dicit Dominus exercituum Deus Srahel: adhuc dicent verbum istut in terra Juda & in urbibus eius quum convertero captivitatem eorum.

Benedicat tibi Dominus pulcritudo iustitie mons sanctus: & habitabunt in eo Iudas & omnes civitates eius, simul agricole & minantes greges.

Quia inebriabi animam lassam: & omnem animam esurientem saturabi.

Ideo quasi de somno suscitatus sum: & vidi & somnus meus dulcis mici.

Ecce dies veniunt dicit Dominus & seminabo domum Srahel & domum Juda semine hominis: & semine iumentorum.

Et sicut vigilabi super eos ut evellerem & demolirem & dissiparem & dispergerem & affligerem: sic vigilabi super eos ut edificem & plantem ayt Dominus.

XXXVIII.

CANTICUM ESAYE * PROPHETE OSEÆ

Capitulo 6.

Aña. *Vivificabit nos Dominus post duos dies die tertia suscitabit nos & vibemus.*

VEnite revertamur ad Dominum quia ipse cepit & sanabit nos: percutiet & curabit nos.

Vivificabit nos post duos dies, die tertia suscitabit nos & vibemus in conspectu eius: sciemur sequamurque ut cognoscamus Dominum.

Quasi diluculo preparatus est egressus eius: & veniet nobis quasi imber temporaneus & serotinus terre.

Quid faciam tibi Efraym quid faciam tibi Juda: misericordia vestra quasi lux matutina & quasi ros mane pertransiens.

Propter hoc dolabi in Prophetis & occidi eos in verbo horis mei: & iudicia mea quasi lux egredietur.

Quia misericordiam volui & non sacrificium: & scientiam Dei plusquam holocaustum.

XXXIX.

CANTICUM SOFFONIE PROPHETE

Capitulo 3.

Aña. *Expecta me in die resurrectionis mee dicit Dominus ut congregem gentes & colligam regna.*

EXpecta me dicit Dominus in die resurrectionis mee in futuro: quia indicium meum ut congregem gentes & colligam regna.

Ut effundam super eos omnem indignationem meam: & omnem iram furoris mei.

In igne enim zeli mei devorabitur omnis terra: quia tunc reddam populis labium electum

ctum ut vocent omnes in nomine Domini & serviant ei humero uno.

Ultra flumina Eziopie inde supplices mei : filii dispersorum meorum deferent munus mici.

In die illa non confunderis super cunctis adinventionibus tuis : quibus prevaricata es in me.

Quia tunc auferam de medio tui magnilocus supervie tue : & non adicies exaltari amplius in monte sancto meo.

Et derelinquam in medio tui populum pauperem & egenum : & sperabunt in nomine Domini reliquie Srahel.

Non faciet iniquitatem nec loquentur mendacium : & non invenietur in ore eorum lingua dolosa.

Quoniam ipsi pascentur & accubabunt : & non erit qui exterreat.

INCIPIUNT CANTICI DE SANCTIS.

XL.

CANTICUM IHESU FILII SIRACH

Capitulo 26.

DAtio Dei permanet iustis : & profectus illius succesus habebit in eternum.

Mulieris bone beatus vir : numerus annorum eorum duplex.

Mulier fortis oblectat virum suum : & annos vite illius in pace implevit.

Pars bona, mulier bona, in parte bona timentium Deum : dabitur viro pro factis bonis.

XLI.

CANTICUM DE LIBRO JUDICUM

Capitulo 5.

Aña. *Diligentes te Domine : sicut sol in ortu suo resplendens ita rutilent.*

QUi sponte obtulistis de Srahel animas vestras ad periculum : benedicite Dominum.

Audite reges, auribus percipite principes : ego sum ego sum que Domino canam, psallam Domino Deo Srahel.

Domine cum exires de Seyr & transires per regiones Edom : terra mota est celique ac nubes distillaberunt aquis.

Montes fluxerunt a facie Domini : & Sinay a facie Dei Srahel.

Nova bella elegit Dominus : & portas hostium ipse subvertit.

Clipeus & hasta si apparuerit in quadraginta millibus Srahel : cor meum diligit principes Srahel.

Qui propria volumtate obtulistis vos discrimini : benedicite Domino.

Qui ascenditis super nitentes asinos & sedetis in iudicio & ambulatis in via ; loquimini ubi conlisi sunt currus : & hostium est suffocatus exercitus.

Ibi narrentur iustitie Domini : & clementie eius in fortes Srahel.

Tunc descendit populus Domini ad portas : & obtinuit principatum.

Salvate sunt reliquie populi : Dominus in fortibus dimicabit.

Venerunt reges & pugnaberunt, pugnaberunt reges Canaan in Tanay iuxta aquas Magedon : & tamen nicil tulerunt predantes, de celo dimicatum est contra eos.

Sic pereant inimici tui Domine : qui autem te diligunt sicut sol in ortu suo resplendens ita rutilent.

XLII.

CANTICUM ESAYE PROPHETE

Capitulo 61.

Aña. *Letitia sempiterna erit electis meis dum dedero opera eorum in veritate.*

VOs sancti Domini vocabimini : ministri Dei nostri dicetur vobis.

Fortitudinem gentium comedetis : & in gloria eorum supervietis.

Pro confusione vestra duplici & rubore laudabunt partem eorum : propter hoc in terram suam duplicia possidebunt.

Letitia sempiterna erit eis : quia ego Dominus diligens iudicium : & odio habens rapinam in olocaustum.

Et dabo opus eorum in veritate : & fedus perpetuum feriam eis.

Et scietur in gentibus semen eorum : & germen eorum in medio populorum.

Omnes qui viderint eos cognoscent illos : quia isti sunt semen cui benedixit Dominus.

INCIPIUNT CANTICI

DE UNO JUSTO.

XLIII.

CANTICUM IHEREMIE PROPHETE.

Capitulo 17.

BEnedictus vir qui confidit in Domino & erit Dominus fiducia eius.

Et erit tamquam lignum quod plantatum est secus decursus aquarum : quod ad humorem mittit radices suas, & non timebit dum venerit estus.

Et erit folium eius viride : & in tempore sic-

siccitatis non erit solicitus nec aliquando desinit facere fructum.

Sana me Domine & sanabor, salbum me fac & salbus ero : quia laus mea & virtus mea tu es.

Ecce ipsi dicunt ad me : ubi est verbum Domini, veniat : & ego non sum turbatus te pastorem sequens : & diem hominis non concupibi tu scis.

Quod egressum est de labiis meis : rectum in conspectu tuo fuit.

Non sit mici formidinis : spes mea tu in die afflictionis mee.

Confundantur omnes qui me persecuntur & non confundar ego : pabeant illi & non pabeam ego.

Induc super eos diem afflictionis : & duplici contritione contere eos.

XLIV.

CANTICUM IHESU FILII SIRACH

Capitulo 51.

Aña. *Danti mici sapientiam dabo gloriam consiliatus sum enim ut facerem illam zelatus sum bonum ut non confundar.*

PRiusquam errarem quesibi sapientiam : palam in oratione mea.

Ante tempus postulabam pro illam * : & usque in nobissimis inquiram eam.

* illa

Defloruit tanquam precox uba : letatum est cor meum in ea.

Ambulabit pes meus iter rectum : a iubentute mea investigabam illam.

Inclinabi modice aurem meam & excepi illam : multam inveni micimetipsi sapientiam, multum profeci in ea.

Danti mici sapientiam dabo gloriam, consiliatus sum enim ut facerem illam : zelatus sum bonum ut non confundar.

Conculcata * est anima mea in illam : & in faciendo eam confirmatus sum.

* *Fortè*: conluctata

Manus mea extendi in altum : & insipientiam eius luxi.

Animam meam direxi ad illam : & in agnitione inveni eam.

Possedi cum ipsis cor ab initio : propter hoc non relinquar.

Venter meus conturbatus est querendo eam : propterea possidebo bonam possessionem.

Dedit enim mici Dominus linguam mercedem meam : & in ipsa laudabo eum.

Adpropinquate ad me indocti : & congregate vos in domum discipline.

Quid adhuc retardatis : aut quid dicitis in his, anime vestre sitiunt veementer.

Aperui hos meum & locutus sum : comparate vobis sine argento sapientiam & collum vestrum subicite iugo.

Et suscipiet anima vestra disciplina : in proximo est enim invenire eam.

Videte oculis vestris quoniam modice laborabi : & inveni mici multam requiem.

Adsumite disciplinam in multo numero argenti : & copiosum aurum possidete in ea.

Letetur anima vestra in misericordia eius : & non confundemini in laude ipsius.

Operamini opus vestrum ante tempus : & dabit vobis mercedem vestram in tempore suo.

XLV.

CANTICUM ESAYE PROPHETE

Capitulo 42.

ECce servus meus suscipiam eum : electus meus dicit Dominus : complacuit sibi in illo anima mea.

Dedi spiritum meum super eum : iudicium gentibus proferet.

Non clamabit neque accipiet personam : nec audietur foris vox eius.

Calamum quassatum non conteret : & linum fumigans non extinguet.

In veritate educet iudicium, non erit tristis neque turbulentus : donec ponat in terra iudicium, & legem eius insule expectabunt.

XLVI.

CANTICUM ZACHARIE PROPHETE. LUCE *Capitulo* 1.

Aña. *Tu puer propheta Altissimi vocaberis preibis enim ante faciem Domini parare vias eius ad dandam scientiam salutis plebi eius.*

BEnedictus Dominus Deus Srahel : quia visitabit & fecit redentionem plevi sue.

Et erexit cornu salutis nobis : in domo David pueri sui.

Sicut locutus est per hos sanctorum profetarum suorum : qui a seculo sunt.

Salutem de inimicis nostris : & de manu omnium qui oderunt nos.

Ad faciendam misericordiam cum patribus nostris, & memorari testamenti sancti sui : iusiurandum quod iurabit ad Abraham patrem nostrum daturum se nobis, ut sine timore de manu inimicorum nostrorum liberati, serviamus illi in sanctitate & iustitia coram ipso omnibus diebus nostris.

Et tu puer propheta Altissimi vocaberis : pre-

preibis enim ante faciem Dómini preparare vias eius.

Ad dandam scientiam salutis plebi eius : in remissione peccatorum.

Per viscera misericordie Dei nostri : in quibus visitabit nos horiens ex alto.

Inluminare eis qui in tenebris & in umbra mortis sedent : ad dirigendos pedes nostros in viam pacis.

XLVII.

INCIPIUNT CANTICI DE VIRGINIBUS.

CANTICUM IHESU FILII SIRACH. *Capitulo* 39.

Aña. *In canticis labiorum vestrorum dicite Domino : universa opera tua bona valde.*

AUdite me divini fructus : & quasi rosa plantata super rivos aquarum fruticate.

Quasi Libanus : odorem suabitatis habete.

Florete flores quasi lilium date odorem frondete in gratiam & conlaudate canticum : & benedicite Dominum in operibus suis.

Date nomini eius magnificentiam : & confitemini illi in voce labiorum vestrorum : in canticis labiorum & citharis: & sic dicetis in confessione: opera Domini universa bona valde.

XLVIII.

CANTICUM ESAYE PROPHETE *Capitulo* 61. & 62.

GAudens gaudebo in Domino : & exultabit anima mea in Deo meo.

Quia induit me vestimentum salutis : & indumento iustitie circumdedit me.

Quasi sponsum decoratum corona : & quasi sponsam ornatam munilibus suis.

Sicut enim terra profert germen suum; & sicut hortus semen suum germinat : sic Dominus Deus germinabit iustitiam & laudem coram universis gentibus.

Propter Syon non tacebo, & propter Iherusalem non quiescam donec egrediatur ut splendor iustus eius : & salvator eius ut lampas accendatur.

Et videbunt gentes iustum tuum : & cuncti reges terre inclitum tuum.

Et vocabitur tibi nomen novum : quod hos Domini nominabit.

Et eris corona glorie in manu Domini : & diadema regni in manu Dei tui.

Non vocaberis ultra Derelicta : & terra tua non vocabitur amplius Desolata.

Set vocaberis Voluntas mea in ea : & terra tua inhabitabitur.

Quia complacuit Domino in te : & terra tua inhabitabitur.

Habitabit enim iuvenis cum virgine : & habitabunt in te filii tui.

Et gaudebit sponsus super sponsam suam : & gaudebit super te Dominus Deus tuus.

Super muros tuos Iherusalem cônstitui custodes : tota die & tota nocte in perpetuum non tacebunt.

Qui reminiscimini Dominum ne taceatis & ne detis silentium ei donec stabiliat : & donec ponat Iherusalem laudem in terra.

XLVIIII.

CANTICUM SOFFONIE PROPHETE *Capitulo* 3.

LAuda filia Syon, iubila Srahel : letare & exulta in omni corde filia Iherusalem.

Abstulit Dominus iudicium tuum : avertit inimicos tuos rex Srahel.

Dominus in medio tui : non timebis malum ultra.

In die illa dicetur Iherusalem noli timere : Syon non dissolbantur manus tue.

Dominus Deus tuus in medio tui fortis : ipse salvabit te.

Gaudebit super te in letitia, silebit in dilectione tua : & exultabit super te in laude.

Nugas qui a lege recesserunt, congregabo qui ex te erant : ut non ultra habeas super eos obprobrium.

Ecce ego interficiam omnes qui afflixerunt te in tempore illo : & salvabo claudicantem & eam * que eiecta fuerant congregabo. * ea

Et ponam eos in laudem & in nomen : in omni terra confusionis eorum.

In tempore illo quo adducam vos : & in tempore quo congregabo vos.

Dabo enim vos in nomen & in laudem omnibus populis terre : quum convertero captivitatem vestram coram oculis vestris, dicit Dominus Deus.

L.

CANTICUM ZACCARIE PROPHETE. *Capitulo* 2.

LAuda & letare filia Syon : quia ecce ego veniam & habitabo in medio tui dicit Dominus.

Et applicabuntur gentes multe ad Dominum in die illa, & erunt mici in populum & habitabo in medio tui: & scies quia Dominus exercituum misit me ad te.

Et possidebit Dominos Judam partem suam in terra sanctificata: & eliget adhuc Iherusalem.

Sileat omnis caro a facie Domini: quia consurrexit de habitaculo sancto suo.

LI.

CANTICUM SALOMONIS

IN SACRATIONE BASELICE.

PARALIPOM. II.

Capitulo 6.

Aña. *Sint Domine oculi tui aperti super domum istam.*

Domine Deus Srahel non est similis tui Deus in cœlo & in terra: qui custodis pactum & misericordiam cum servis tois, qui ambulant coram te in toto corde suo.

Qui prestitisti servo tuo David patri meo quecumque locutus fueras ei: & que hore promiseras opere complesti sicut & presens tempus probat.

Nunc ergo Domine Deus Srahel: imple servo tuo David patri meo quecumque locutus es ei dicens:

Non deficiet ex te vir coram me: qui sedeat super thronum Srahel.

Ita tamen si custodierint filii tui vias meas & ambulaberint in lege mea: sicut & tu ambulasti coram me.

Et nunc Domine Deus Srahel: firmetur sermo tuus quem locutus es servo tuo David.

* ne

Ergo nec * credibile est: ut habitet Deus cum hominibus super terram?

Si celum & celi celorum non te capiunt: quanto magis domus ista quam edificabi.

Set ad hoc tantum facta est ut respicias ad orationem servi tui: & obsecrationem eius.

Domine Deus meus audi preces quas fundit famulus tuus coram te: ut aperias oculos tuos super domum istam diebus hac noctibus super locum in quo pollicitus es ut invocaretur nomen tuum & exaudias orationem quam servus tuus orat in eo.

Exaudi preces famuli tui & populi tui Srahel: quicumque oraberit in loco isto.

Exaudi de habitaculo sancto tuo id est de celis & propitiare: tu es enim Deos meus.

Aperiantur queso oculi tui: & aures tue intente sint ad orationem que fit in loco isto.

Nunc igitur consurge Domine Deus in requiem tuam: tu & arca sanctificationis tue.

Sacerdotes tui Domine Deus induantur iustitiam: & sancti tui leteutur in bonis.

Domine Deus ne avertas faciem Christi tui: memento misericordiarum David servi tui.

LII.

CANTICUM DE RESTAURATIONE BASELICE.

TOBIE. *Capitulo 13.*

Luce clara fulgebis: in omnibus finibus terre.

Nationes multe de loginco venient tibi: & habitatores a nobissimis partibus terre ad nomen Domini Dei.

Et munera sua in manibus habentes, regi celorum offerunt cum letitia: & nomen Domini magnum erit in omnibus seculis seculorum.

Maledicti omnes qui spernunt te: & omnes qui blasfemant te.

Maledicti omnes qoi oderunt te: & omnes qui dixserunt in te verbum durum.

Maledicti omnes qui deponunt te: & omnes qui dextruunt muros tuos, & omnes qui subvertunt turres tuas, & omnes qui succendunt habitationes tuas, & benedicti erunt in te omnes qui diligunt te in eternum.

Tunc gaude & letare cum filiis iustorum: quia omnes colligentur & benedicent Dominum in eternum.

Felices qui diligunt te, felices qui gaudent in pace tua, & felices omnes homines qui contristabuntur in flagellis tuis: quoniam gaudebunt omne gaudium tuum in secula.

Anima mea benedicet Dominum regem magnum quia liberabit Iherusalem: & edificabitur iterum domus eius, in omnibus seculis seculorum confitebitor regi celorum.

Ostie Iherusalem izmaracdo & saffiro fabricabuntur: & lapides pretiosi omnes muri tui.

Turres Iherusalem gemmis edificabuntur: & propugnacula eius auro mundo.

Platee Iherusalem canticum letitie dicunt: & per omnes vicos eius Alleluia cantabitur.

Benedictus Dominus qui exaltat te, & benedictus in omnibus seculis seculorum: quoniam in te benedicet omne sanctum in eternum.

LIII.

LIII.
CANTICUM BALE DE LIBRO NUMERI.
Capitulo 23.

ADsumta parabola sua dixit Balaam: de Aran adduxit me Balaac rex Moabitarum de montibus orientis.

Veni inquid & maledicere Jacob: propera & detestare Srahel.

Quomodo maledicam cui non maledixit Dominus: aut qua ratione detester quem Deus non detestatur.

De summis silicibus videbo eum; & de collibus considerabo illum.

Populus enim solus habitabit: inter gentes non reputabitur.

Quis dinumerare posit pulberem Jacob: aut nosse numerum stirpis Srahel.

Moriatur anima mea morte iustorum: & fiant nobissima mea horum similia.

Non est Deus sicut homo ut mentiatur: nec ut filius hominis ut mutetur.

LIV.
CANTICUM DE APOSTO' O
Epist. 1. *ad Timot. Capitulo* 4. & 6.

ADpreende vitam eternam in qua vocatus es: & confessus bonam confessionem coram multis testibus.

Exemplum esto fidelium in verbo, in conversatione, in caritate: in fide & in castitate.

Dum venio adtende lectioni: exortationi doctrine.

Noli neglegere gratiam que in te est: que data est tibi per profetiam cum impositione manuum.

Hec meditare in his esto: ut profectus tuus manifestus sit omnibus.

Adtende tibi & doctrine: insta in illis.

Hoc enim faciens: & te ipsum salvum facies & qui te audiunt.

LV.
INCIPIUNT CANTICI
DE COTIDIANO.
CANTICUM MOYSI DE LIBRO EXODO
Capitulo 15.

CAntemus Domino: gloriose enim honorificatus est.

Equum & ascensorem; proiecit in mare.

Adiutor & protector meus Dominus: & factus est mici in salute.

Hic Deus meus & honorificabo eum: Deus patris mei & exaltabo eum.

Dominus conterens bella Dominus nomen est ei; currus Faraonis & exercitum eius proiecit in mare.

Electos ascensores ternos strantes dimersit in rubro mari; pelago cooperuit eos dimersi sunt in profundum tamquam lapis.

Dextera tua Domine glorificata est in virtute; dextera manus tue confregit inimicos, & pre multitudine magestatis tue conteruisti adversarios.

Misisti iram tuam, & comedit eos tamquam stipulam: & pre spiritu iracundie tue divisa est aqua.

Steterunt tamquam murus aque; gelaberunt fluctus in medio mari.

Dixit inimicus persequens, compreendam partibo spolia replebo animam meam; interficiam gladio meo & dominabitur manus mea.

Misisti spiritum tuum & cooperuit eos mare; dimersi sunt tamquam plumbum in aqua validissima.

Quis similis tibi in diis Domine quis similis tibi honorificus; in sanctis mirabilis, in magestatibus faciens prodigia.

Extendisti dexteram tuam & devorabit eos terra: gubernasti iustitia tua populum tuum hunc quem liberasti.

COnsolatus es in virtute tua: in refectione sancta tua.

Audierunt gentes & irate sunt: dolores adpreenderunt inhabitantes Filistim.

Tunc festinaberunt duces Edom; & principes Moabitarum, adpreendit eos timor: tabuerunt omnes inhabitantes Canaam.

Decidat super eos timor & tremor magnitudinis bracii tui; fiant tamquam lapis donec transeat populus tuus Domine, usque dum pertranseat populus tuus hunc quem liberasti.

Induc & planta eum in montem hereditatis tue: in preparata habitatione tua quam preparasti tibi Domine.

Sanctuarium tuum Domine quod preparaberunt manus tue: Domine qui regnas in eternum & in sempiternum & adhuc.

Quia introibit equitatus Faraonis quum quadrigis & ascensoribus in mare & induxit super eos Dominus aquas maris: filii autem Srahel ambulaberunt per siccum per medium mare.

Digitized by Google

LVI.

CANTICUM ESAYE PROPHETE

Capitulo 5.

CAntabo nunc dilecto canticum dilecte vinee mee : vinea facta est dilecta in loco uberi.

In cornu & macerie circumdedi & circumfodi : & plantabi vineam Sorech.

Et edificabi turrem in medio eius : & torcular fodi in ea.

Et sustinui ut faceret ubas : fecit autem spinas.

Et nunc homo Inda & qui habitatis in Iherusalem iudicate inter me & vineam meam : quid faciam vinee mee adhuc quod ei non fecerim.

Quoniam sustinui ut faceret ubas : fecit autem spinas.

Nunc autem adnunciabo vobis : quid facturus sum vinee mee.

Auferam maceriam eius & erit in direptione : & dextruam parietes eius & erit in conculcatione.

Et derelinquam vineam meam : & non potabitur neque fodietur.

Et ascendunt in eam sicut in agrum incultum spine : & nubibus mandabo ne pluant super eam plubiam.

Vinea enim Domini Sabaoth domus est Srahel : & domo Juda nobellum dilectum.

Quoniam sustinui ut faceret iudicium : fecit autem iniquitatem & non iustitiam set clamorem.

LVII.

CANTICUM ESAYE PROPHETE

Capitulo 26.

Aña. *Anima mea desiderat te in nocte; de mane Domine vigilabo ad te.*

URbs fortitudinis nostre : salvator.

Ponetur in ea murus : & antemurale.

Aperite portas ingrediatur gens iusta custodiens veritatem : vetus error habiit.

Servabis pacem, pacem quia in te sperabimus : sperastis in Domino in seculis eternis in Domino Deo forti in perpetuum.

Quia incurbabit habitantes in excelso : civitatem sublimem humiliabit.

Humiliabit eam usque ad terram : detrahet eam usque ad pulberem.

Conculcabit eam pes : pedes pauperum gressus egenorum.

Semita iusti recta facta est : rectus callis iusti ad ambulandum.

In semita iudiciorum tuorum Domine sustinuimus te : nomen tuum & memoriale tuum in desiderio anime.

Anima mea desiderat te in nocte : sed & spiritus meus in precordiis meis de mane vigilabo ad te.

Quum feceris iudicia tua in terra : iustitiam discent habitatores orbis.

Misereamur impio, & non discet iniustitiam in terra sanctorum : inique gessit & non videbit gloriam Domini.

Domine exaltetur manus tua & non videant : videant & confundantur zelantes populi & ignis hostes tuos devoret.

LVIII.

CANTICUM ESAYE PROPHETE

XVIII. Preceptum.

Capitulo eodem.

Aña. *Vivent mortui tui interfecti mei resurgent.*

DOmine dabis pacem nobis : omnia enim opera nostra operatus es in nobis.

Domine Deus noster possiderunt nos domini absque te : tantum in te recordemur nominis tui.

Morientes non vibant, gigantes non resurgant : propterea visitasti & conteruisti & perdidisti omnem memoriam eorum.

Indulsisti genti Domine : indulsisti genti, numquid glorificatus es? elongasti omnes terminos terre.

Domine in angustia requisierunt te : & in tribulatione murmuris doctrina tua in eis.

Sicut que concepit dum adpropinquaberit ad partum, dolens clamat in doloribus suis : sic facti sumus a facie tua Domine.

Concepimus & quasi parturibimus & peperimus spiritum : salutem non fecimus in terra ideo non ceciderunt habitatores terre.

Vibent mortui tui : & interfecti mei resurgent.

Expergescimini & laudate Dominum qui habitatis in pulberem : quia ros lucis ros tuum, & terra gigantum detraes in ruinam.

Vade popule meus, intra in cubicula tua, claude hostia tua super te, abscondere modicum ad momentum : donec transeat indignatio.

LIX.

CANTICUM ESAYE PROPHETE

Capitulo 33.

Aña. Audite qui longe estis que fecerim : dicit Dominus & cognoscite fortitudinem meam.

Conterriti sunt in Syon peccatores : possedit timor Ypocritas.

Quis

Digitized by Google

Quis poterit habitare de vobis cum igne devorante : aut quis habitabit ex vobis cum ardoribus sempiternis.

Qui ambulat in iustitiis : & loquitur veritatem.

Qui proicit avaritiam & calumniam : & excutit manus suas ab omni munere.

Qui obdurat aures suas ne audiat sanguinem : & claudit oculos suos ne videat malum.

Iste in excelsis habitabit munimenta saxorum sublimitas eius : panis ei datus est aque eius fideles sunt.

Regem in decore suo videbunt, oculi eius cernent terram de longe : cor tuum meditabitur timore.

Ubi est literatus ubi legis ubi verba ponderans : ubi doctor parvulorum.

Populum imprudentem non videbis, populum altis sermonibus : ita ut non possis intelligere dissertitudinem lingue eius in qua nulla est sapientia.

Respice Syon civitatem solemnitatem * nostre : oculi tui videbunt Iherusalem habitationem opulentam.

* solemnitatis

Tabernaculum quod nequaquam transferri poterit nec auferentur clavi eius in sempiternum : & omnes funiculi eius non rumpentur.

Quia solummodò ibi magnificus Dominus noster locus flubiorum : rivi latissimi & patentes.

Non transibit per eam navis remigum : neque triremis magna transgredietur eam.

Dominus enim Iudex noster, Dominus legifer noster : Dominus rex noster : Ipse salvabit nos.

LX.

CANTICUM IHONE PROPHETE XXXV. In tuo.

Capitulo 2.

Aña. ***Quanta vobi reddam tibi salvatori meo Domino.***

Alia. ***Fluctus tui Domine super me transierunt & ego dixi : expulsus sum ab oculis tuis putas videbo templum sanctum tuum.***

Clamabi de tribulatione mea ad Dominum : & exaudibit me.

De ventre inferni clamabi : & exaudibit vocem meam.

Et proiecisti me in profundum in corde maris : & flumen circumdedit me.

Omnes gurgites tui & fluctus tui super me ingressi sunt : & ego dixi abiectus sum a conspectu oculorum tuorum : verumtamen rursus videbo templum sanctum tuum.

Circumdederunt me aque usque ad animam, abyssus ballabit me, pelagus cooperuit caput meum : ad extrema montium descendi, terre vectes concluserunt me in eternum.

Et sublevabis de corruptionem * vitam meam : Domine Deus meus.

* corruptione

Quum angustiaretur in me anima mea, Domini mei recordatus sum : & veniet oratio mea ad templum sanctum tuum.

Qui custodiunt vanitates : frustra misericordiam suam dereliquerunt.

Ego autem cum voce laudis immolabo tibi : quecumque vobi reddam pro salute Domino.

LXI.

CANTICUM DE LIBRO ESDRE IV. XLII. Emitte.

Capitulo 8.

Aña. ***Tronus tuus Deus inextimabilis, & gloria inconpreensibilis : cui adstat omnis exercitus angelorum cum tremore, cuius aspectus arefacit abyssos & indignatio tabescere montes.***

Alia. ***Miserere Domine eis qui non habent substantiam bonorum operum.***

Domine qui habitas in eternum : cuius oculi elati & superiora in aere.

Cuius tronus inextimabilis : & gloria inconpreensibilis.

Cui adstat omnis exercitus angelorum cum tremore : corum observatio in vento & igni convertitur.

Cuius verbum firmum : & dicta perseverantia.

Cuius dispositio fortis : & iussio terribilis.

Cuius aspectus arefacit abysos, & indignatio tabescere montes : & veritas testificatur.

Exaudi Domine orationem servi tui : auribus percipe deprecationem figmenti tui, intende verba mea.

Dum enim vibo loquar : & dum sapio respondeam.

Ne aspicias populi tui delicta : set qui tibi in veritate servierunt.

Neque adtendas impie agendum *studia : set qui tua testamenta cum doloribus custodierunt.

* *Fortè* : agentium

Neque cogites perdere qui in conspectu tuo false conversati sunt : set memorare qui ex voluntate tuum timorem cognoberunt.

Neque volueris perdere qui pecodum mores

Digitized by Google

res habuerunt : set respicias super eos qui legem tuam splendide docuerunt.

Neque indigneris eis qui vestiis peius sunt iudicati : set diligas eos qui semper in gloriam tuam confiderunt.

Quoniam nos & patres nostri talibus moribus egimus : tu autem propter nos peccatores misericors vocatus es.

Si enim decreberis ut nostri miserearis : tunc misericors vocaberis.

Nobis enim non habentibus opera iustitie : iustis quibus sunt opera multa reposita aput te Domine, ex propriis operibus percipient mercedem.

Quid est enim homo ut ei indigneris : aut genus corruptibile ut ita amariceris de ipso.

In veritate enim nemo de genitis est qui non impie gessit : & de confidentibus qui non deliquid.

Set in hoc enim adnunciabitur iustitia & bonitas tua Domine : quum misertus fueris eis qui non habent substantiam bonorum operum.

LXII.

CANTICUM MOYSI DEUTRONOMIUM.

LVIII. Exaltabo.

Capitulo 32.

Attende celum & loquar : audiat terra verba ex ore meo.

Expectetur sicut plubia eloquium meum : & descendat sicut ros verba mea.

Sicut nimbus super gramen & sicut nix supra fenum : quoniam nomen Domini invocabi : date magnitudinem Domino Deo vestro, Deus vera opera eius, & omnes vie eius iudicia.

Deus fidelis & non est iniquitas in eo : iustus & sanctus Dominus.

Peccaberunt nonne hii filii inmaculati progenies praba & perversa : hec Domino retribuisti sicut populus fatuus & non sapiens.

Nonne hic ipse pater tuus : qui possedit fecit & creabit te.

Commemoramini dies anticos : intelligite annos generationis & generationum.

Interroga patrem tuum & adnuntiabit tibi : seniores tuos & dicent tibi.

Quum partiretur altissimus nationes gentium quemadmodum dispersit filios Ade : statuit terminos gentium secundum numerum angelorum Dei.

Facta est portio Domini populus eius Jacob : funiculum hereditatis sue Srahel.

Sufficientiam dedit ei in terra deserta : in sitim caloris ubi non erat aqua.

Circumduxit & docuit ; & custodibit eum sicut pupillam oculi.

Sicut aquila proteget nidum suum & super pullos suos conscendit : expandit alas suas & suscepit eos & superposuit scapulis suis.

Dominus solus deducebat eos : & non erat cum eis Deus alienus.

LXIII.

CANTICUM ANNE DE LIBRO SAMUELIS I.

LXII. In deserto.

Capitulo 2.

Confirmatum est cor meum in Domino : & exaltatum est cornum meum in Deo salutari meo.

Dilatatum est hos meum : super inimicos meos.

Letor ego in sanctitate tua quia non est alius Deus quomodo tu, nec est sanctus preter te : & non est iustus preter Deum nostrum.

Nolite gloriari & nolite alta loqui in supervia & ne exeat magniloquium ex ore vestro : quoniam Deus scientie Dominus est.

Deus qui parat adinventiones suas : arcus potentium infirmatus est & infirmi virtute precincti sunt.

Pleni panibus minorati sunt : & esurientes transierunt terram.

Sterilis peperit septem : & fetosa in filiis infirmata est.

Dominus mortificat & vivificat : ducit ad inferos & reducit.

Dominus pauperem & divitem facit : humiliat & exaltat.

Suscitat a terra inopem : & ab stercore erigit pauperem.

Et sedere facit eum cum potentibus populi : & tronum glorie hereditans illi.

Dat votum obtanti : & benedicet annos iusti.

Quoniam non in viribus potens est vir : Dominus infirmum facit adversarium suum Dominus sanctus.

Non glorietur sapiens in sua sapientia; neque glorietur dives in divitiis suis ; neque glorietur fortis in fortitudine sua : set in eo glorietur qui gloriatur, scire & intelligere Dominum, & facere iudicium & iustitiam super terram.

Dominus ascendit in celos & tonat : & ipse iudicabit extrema terre.

Potens est & dat virtutem regibus nostris : & exaltabit cornu Christi sui.

LXIV.

Digitized by Google

LXIV.
CANTICUM DE LIBRO PARALIPOMENON I.
LXIV. Exitus.
Capitulo 29.

Aña. *In manu tua Domine virtus & potentia in manu tua magnitudo & imperium omnium.*

BEnedictus Dominus Deus Srahel patris nostri : ab eterno & usque in eterno.

Tua est Domine magnificentia & potentia : & gloria adque victoria & tibi laus.

Cuncta enim que in celo : & que in terra, tua sunt.

Tuum Domine regnum : & tu es super omnes principes.

Tue divitie & tua est gloria : & tu dominaris omnibus.

In manu tua Domine virtus & potentia : in manu tua magnitudo & imperium omnium.

Nunc igitur Domine Deus noster confitebimur tibi : & laudabimus nomen tuum inclitum.

Quis ego aut quis populus meus : ut possimus tibi hec universa promittere?

Tua sunt enim omnia : & que de manu tua accepimus dedimus tibi.

Peregrini enim sumus coram te : & advene sicut omnes patres nostri.

Dies nostri quasi umbra super terram : & nulla est mora.

Domine Deus Abraham, Ysaac, & Srahel patrum nostrorum : custodi in eternum hanc voluntatem cordis nostri, & semper in veneratione tua mens ista permaneat.

LXV.
CANTICUM ESAYE PROPHETE
LXVI. Inluminet.
Capitulo 12.

Aña. *Conversus est furor tuus & consolatus es me.*

COnfitebor tibi Domine quoniam iratus es mici : conversus est furor tuus & consolatus es me.

Ecce Deus salvator meus : fiducialiter agam & non timebo.

Quia fortitudo mea & laudatio mea Dominus : & factus est mici in salute.

Aurietis aquas in gaudio de fontibus salvatoris : & dicetis in illa die.

Confitemini Domino & invocate nomen eius, notas facite in populis adinventiones eius : mementote quoniam excelsum est nomen eius.

Cantate Domino quoniam magnifice fecit : adnunciate hec in universa terra.

Exulta & lauda habitatio Syon : quoniam magnus in medio tui sanctus Srahel.

LXVI.
CANTICUM ESAYE PROPHETE
LXXV. Inluminans.
Capitulo 33.

DOmine miserere nostri : te enim expectabimus.

Esto bracium nostrum in mane : & salus nostra in tempore tribulationis.

A voce angeli fugierunt populi : & ab expectatione tua disperse sunt gentes.

Et congregabuntur spolie vestre sicut colligitur brucus : & velut quum fosse plene fuerint de eo.

Magnificatus est Dominus : quoniam habitabit in excelso.

Implebit Syon iudicio & iustitia : & erit fides in temporibus suis.

Divitie salutis sapientie & scientie : timor Domini ipse tesauros eius.

Ecce videntes clamabunt foris : angeli pacis amare flebunt.

Dissipate sunt vie, cessabit transiens per semitam, irritum factum est pactum : proiecit civitates, non reputabit homines.

Luxit & elanguit terra, confusus est Libanus & obsurduit : & factus est Saron sicut desertum, & concussa est Basan & Carmelus.

Nunc exurgam dicit Dominus : nunc exaltabor & nunc sublimabor.

LXVII.
ORATIO MARDOCEI DE LIBRO ESTER.
Capitulo 13.

Aña. *Miserere Domine plevi tue & ne despicias hereditatem tuam quam redemisti.*

DOmine Domine rex omnipotens : in ditione tua cuncta sunt posita & non est qui tue possit resistere voluntati,

Si decreberis salvare Srahel : Tu fecisti celum & terram, & quicquid celi ambitu continetur.

Dominus enim omnium es : nec est qui resistat maiestati tue.

Et nunc Domine rex Deus Abraham : miserere populo tuo quia volunt nos inimici perdere & hereditatem tuam delere.

Ne despicias partem tuam : quam redemisti tibi ex Egibto.

Exaudi deprecationem meam : & propitius esto sorti & funiculo tuo.

Et

Et converte luctum nostrum in gaudium ut vibentes laudemus nomen tuum Domine : & non claudas ora te canentium.

LXVIII.

CANTICUM IHEREMIE PROFETE LXXXVII. Et ego.

Capitulo 14.

Ne nos dederis in obprobrium propter nomen tuum Domine.

DEducant oculi mei lacrimas per diem & noctem : & non taceant.

Quoniam contrictione magna contrita est virgo filia populi mei : plaga pessima veementer.

Si egressus fuero ad agros ecce occisi gladio : & si introiero in civitate ecce adtenuati fame.

Propheta namque & sacerdos : habierunt in terram quam ignoraberunt.

Numquid proiciens abiecisti Judam : aut Syon abominata est anima tua?

Quare ergo percussisti nos ita : ut nulla sit sanitas?

Expectabimus pacem : & non est.

Bonum & tempus curationis : & ecce turbatio.

Cognobimus Domine impietates nostras, & iniquitates patrum nostrorum : quia peccabimus tibi.

Ne nos dederis in obprobrium propter nomen tuum : neque facias nobis contumelia.

Solii glorie tue recordare : ne irritum facias fedus tuum nobiscum.

Numquid sunt scluptilibus gentium qui pluant : aut celi possunt dare imbrem.

Nonne tu es Domine Deus noster quem expectabimus : tu enim fecisti omnia hec.

LXIX.

CANTICUM DEUTERONOMIUM. LXXXVIIII. Sit splendor.

Capitulo 9.

DOmine Deus ne disperdas populum tuum & hereditatem tuam quam redemisti in magnitudine tua : quos eduxisti de Egypto In manu forti.

Recordare servorum tuurum : Abraham Ysaac & Jacob.

Ne aspicias duritiam populi huius : & inpietatem adque peccatum.

Ne forte dicant habitatores terre de qua eduxisti nos : nun poterat Dominus introducere eos in terram quam pollicitus est eis & oderat illos.

Idcirco eduxit eos : ut interficeret eos in solitudine.

Qui sunt populus tuus & hereditas tua : quos eduxsisti in fortitudine tua magna & in bracio tuo extento.

LXX.

CANTICUM IOSAFAT DE LIBRO PARALIPOMENON II. XCI. Bonum est.

Capitulo 20.

DOmine Deus patrum nostrorum tu es Deus in celo : & dominaris cunctis regnis gentium.

In manu tua est fortitudo & potentia : nec quisquam tibi potest resistere.

Nonne tu Domine Deus noster in te fecisti omnes habitatores terre huius coram populo tuo Srahel : & dedisti eam semini Abraham amici tui in sempiternum.

Habitaberuntque in ea : & instruxerunt in illa sanctuarium nomini tuo dicentes.

Si inruerint super nos mala gladii, iudicii, pestilentie & famis stabimus coram te in domo hac in conspectu tuo in qua invocatum est nomen tuum : & clamabimus ad te in tribulationibus nostris, & exaudies, salbosque facies.

Nunc igitur Deus noster : ergo non iudicabis inimicos nostros?

In nobis quidem non tanta est fortitudo : ut possimus huic multitudini resistere que inruit super nos.

Set quum ignoremus quid agere debeamus : hoc solum residuum habemus, ut oculos nostros dirigamus ad te.

LXXI.

CANTICUM ESAYE PROPHETE C. In matutinis.

Capitulo 25.

DOmine Deus meus es tu : exaltabo te & confitebor nomini tuo.

Quoniam fecisti mirabilia : & cogitationes antiquas fideles amen.

Quia posuisti civitatem in tumulum, urbem fortem in ruinam domum alienorum : ut non sit civitas, & in sempiternum non edificetur.

Super hoc laudabit te populus fortis : civitas gentium robustarum timebit te.

Quia factus es fortitudo pauperi fortitudo egeno in tribulatione : spes a turbine, umbraculum ab estu.

Spiritus enim robustorum : quasi turbo inpellens parietem.

Si-

Digitized by Google

Sicut estus in sitim tumulum alienorum humiliabis : & quasi calorem sub nube torrentem, propaginem fortium marcescere facies.

Et faciet Dominus exercituum omnibus populis in monte hoc convivium pinguium, convivium vindemie : pinguium medullatorum, vindemie defecate.

Et precipitabit in monte isto faciem vinculi conligati super omnes populos : & telam quam horditus est super omnes nationes. Precipitabit mortem in sempiternum.

Et auferet Dominus Deus lacrimam ab omni facie : & obprobrium populi sui auferet de universa terra quia Dominus locutus est & dicetur in illa die.

Ecce Dominus Deus noster iste est : expectabimus eum, & salvabit nos.

Iste Dominus sustinuimus eum, exultabimus & letabimur in salutare eius : quia requiescet manus Domini in monte isto.

LXXII. CANTICUM ESAYE PROPHETE

CVII. Exurgam.

Capitulo 37.

Domine exercituum Deus Srahel qui sedes super Cerubin : tu es Deus solus omnium regnorum terre.

Tu fecisti celum & terram : inclina Domine aurem tuam & audi, aperi oculos tuos & vide : & audi omnia verba Sennacerib, que misit ad blasfemandum Deum vibentem.

Vere enim Domine desertas fecerunt reges Assiriorum terras & regiones earum : & dederunt deos earum igni.

Non enim erant dii, set opera manuum hominum ligna & lapis : & comminuerunt eos.

Et nunc Domine Deus noster salva nos de manu eius : ut cognoscant omnia regna terre quia tu es Dominus solus.

LXXIII. CANTICUM ESAYE PROPHETE

CXVII. Deus Dominus.

Capitulo 38.

Aña. *Corripies me Domine & vivificabis me.*

Ego dixi, In dimidio dierum meorum, vadam ad portas inferi : quesibi residuum annorum meorum : dixi non videbo Dominum Deum in terra vibentium.

Non aspiciam hominem ultra & habitatorem : quiebit generatio mea, ablata est & convoluta est a me quasi tabernacula pastorum.

Precisa est velut a texente tela vita mea, dum adhuc ordirer succidit me : de mane usque ad vesperum finiens me.

Sperabam usque in mane : quasi leo sic contribit omnia ossa mea.

Sicut pullus yrundinis sic clamabam: meditabar ut columba : adtenuati sunt oculi mei suspicientes in excelso, Domine vim patior responde pro me.

Quid dicam aut quid respondebit mici quum ipse fecerim : recogitabo omnes annos meos in amaritudine anime mee.

Domine si sic vibitur ; & in talibus est vita spiritus mei : corripies me & vivificabis me.

Ecce in pace amaritudo mea amarissima : tu autem eruisti animam meam ut non periret.

Proiecisti post tergum tuum : omnia peccata mea.

Quia non infernus confitebitur tibi : neque mors laudabit te.

Non expectabunt qui descendunt in lacum : veritatem tuam.

Vivens vivens confitebitur tibi : sicut & ego odie pater filiis notam facio veritatem tuam.

Domine salvos nos fac : & psalmos nostros cantabimus cunctis diebus vite nostre in domo Domini.

LXXIV. CANTICUM IHEREMIE PROPHETE

CXVIII. Prevenerunt.

Capitulo 51.

Aña. *Qui fecit omnia ipse est Deus, & Israhel hereditas eius, Dominus exercituum nomen est illi.*

Iurabit Dominus exercituum per animam suam : quoniam replebo te hominibus quasi bruco : & super te celeuma cantabitur.

Qui fecit terram in fortitudine sua, preparabit orbem in sapientia sua : & prudentia sua extendit celos.

Dante eo vocem : multiplicabuntur aque in celo.

Qui lebat nubes ab extrema terre : fulgura in plubiam fecit.

Qui producit ventos de tesauris suis : stultus factus est omnis homo ab scientia sua.

Confusus est omnis conflator in sculptili : quia mendax conflatio eius nec est spiritus in eis.

Vana sunt enim opera & risui digna : in tempore visitationis sue peribunt.

Non sicut hec pars Jacob: quia qui fecit omnia ipse est Deus : & Srahel sceptrum he-

Digitized by Google

hereditatis eius, Dominus exercituum nomen est illi.

LXXV.
CANTICUM ECCLESIASTICI CXXVIIII. A vigilia.
Capitulo 11. & 12.

LEtare iubenis in adulescentia tua : & in bonis sit cor tuum in diebus iubentutis tue.

Et ambula in viis cordis tui & in intuitu oculorum tuorum : & scito quod pro his omnibus adducet te Deus in iudicio.

Aufer iram a corde tuo, & amobe malitiam a carne tua : adulescentia enim & voluptas vane sunt.

Memento Creatoris tui : in diebus iubentutis tue.

Antequam veniat tempus affliƈtionis : & adpropinquent anni de quibus dicas non mici placent.

Antequam tenebrescat sol, & lumen, & luna, & stelle : & revertatur nubes post plubiam.

Quando commovebuntur custodes domus, & mutabuntur viri fortissimi : & otiose erunt molentes in minuto numero.

Et tenebrescent videntes per foramina, & claudent ostia in platea : in umilitate vocis molentis.

Et consurgent ad vocem volucris : & obsurdescent omnes filie carminis.

Excelsa quoque timebunt : & formidabunt in via.

Florebit amigdalus & inpinguabitur lucusta : & dissipabitur capparis.

Quoniam ibit homo in domum eternitatis sue : & circuibunt in platea plangentes.

Antequam rumpatur funis argenteus & recurrat vitta aurea : & conteratur idria super fontem, & confringatur rota super cisterna.

Et revertatur pulbis in terram suam unde erat : & spiritus redeat ad Deum qui dedit illum.

LXXVI.
CANTICUM DE LIBRO JOB CXLII. Auditam.
Capitulo 19.

SCio enim quod redemtor meus vivit : & in nobissimo de terra surreƈturus sum

Et rursus circumdabor pelle mea : & in carne mea videbo Deum quem visurus sum

Ego ipse, & oculi mei conspeƈturi sunt : & non est alius.

Reposita est hec spes mea in sinu meo : & hereditas mea in Deo meo.

LXXVII.
CANTICUM ANGELORUM
DE NATIVITATE CHRISTI.

GLoria in excelsis Deo.

Et in terra pax hominibus bone voluntatis.

Laudamus te.

Benedicimus te.

Adoramus te.

Glorificamus te.

Ymnum dicimus tibi.

Gratias tibi agimus : propter gloriam tuam magnam.

Domine Deus : Rex celestis.

Deus pater omnipotens.

Domine Fili unigenite.

Iesu Christe altissime.

Domine Deus.

Agnus Dei.

Filius Patris.

Qui tollis peccata mundi : miserere nobis.

Qui tollis peccata mundi : suscipe deprecationem nostram.

Qui sedes ad dexteram : miserere nobis.

Quoniam tu solus sanƈtus.

Tu solus Dominus.

Tu solus altissimus.

Iesu Christe.

Cum sanƈto Spiritu : in gloria Dei Patris Amen.

FINIUNT CANTICI.

IN-

INCIPIT PROLOGUS YMNORUM

Miracula primeva ymnorum modula clara
Angelica promserunt, nascente Domino, ora
Videlicet paucis infusa celitus dona
Resumeret terrestri pastorum acie visa.
In veteri iam quidem ymnorum reeulserant * ordo
Cum trium ora iubenum fornacis igne devicto
Veterique Patri, Filio iam tunc & ipsis adiuncto
Sumserunt ymnum laudium cunctorum vite quod alto
Olimpiadis ambitu quodque terreni circuitus giro
Beato tamen cetui quam cuncto elemento creato
Toth sacra toth rura ymnizabere arte camena.
Ad nunc quod celebrat per tot pie orbe difusa
Nitens Ecclesia divino sacramento locata
Tandenque & Redemtor sacrum cene tempus adimplens
Eterno sit Patri ymnum concentum apostolico solvens
Vestigia beata orationis causa convertens
Exiit in montem quoevum exorare Parentem
Rector quoque fidei & cunctis per secla Magister
Admonet & Paulus ut psalmis loquamur & ymnis:
Nam ex hoc surrexit sacrata dogma ymnorum
Ilario Papa Ambrosio ceterisque more istorum
Ad laudem divinam ymnorum sic condere modos
Nunc laudes Domini nunc martyrum narrare triumphos
Omnemque celibem dirivare vocibus sonos
Et dulces reddere factori omnium melos.
Dei summa gloria laus & letitia constat
In his & Trinitas laudatur & Ecclesia fraglat
Dum ymnum dicimus honorem & gloriam damus
Ymnum dum canimus Ecclesia vota monstramus
Tandem & omnium finem noxiarum obtamus.

* Fortè refulserat

INCIPIUNT YMNI
DE TOTO CIRCULO ANNI

YMNUS DE ADVENTU DOMINI ET SANCTORUM FESTIVITATE TER MIXTUS QUI IN MATUTINUM DICENDUS EST QUANDO ADVENTU DOMINI INCIPITUR.

Gaudete flores martirum,
Salbete plebes gentium,
Visum per astra mittite,
Sperate signum glorie.
Voces Prophetarum sonant,
Venire Ihesum nuntiant,
Redemtionis previa,
Qua nos redemit gratia.
Hic mane nostrum promicat,
Et corda leta exestuant,
Cum vox fidelis personat
Prenuntiatrix gloriam.
Tante salutis gaudium,
Quo est redemtum seculum,
Exceptionis inclitum
Abhinc ciamus canticum.
Adventus hic primus fuit
Punire quo non seculi
Venisset ulcus tergere
salbando * Salbandos * quod perierat.
Ad nunc secundus premonet
Adesse Christum ianuis
Sanctis coronas reddere
Celique regna pandere
Eterna lux promittitur
Sidusque salbans promitur
Iam nos iubar prefulgidum
Ad ius vocet celestium
Te Christe solum querimus
Videre sicut es Deus
Ut leta nos hec visio
Evellat omni tartaro
Quo dum Redemtor veneris
Cum candidato martyrum.
Globo: adunes celibi
Nos tunc beato cetui
Deo Patri sit gloria
Eiusque soli Filio
Cum Spiritu Paraclito
Et nunc & in perpetuum. Amen.
℣. Exultabunt sancti in.

YMNUS IN DIEM SANCTI ROMANI.

XIV. Kalendas Decembris.

Romane Christi fortis assertor Dei. Ut in ejus Festivitate, die 18. Novembris.

℣. Iustorum anime in manu.

YMNUS IN DIEM SANCTI CRISPINI.

Insignem Christi Crispinum laudemus martirem. Ut in ejus Festivitate, die 19.

℣. Iustum deduxit Dominus per viam.

YMNUS DE ADVENTU DOMINI COTIDIANUS AD VESPERUM.

Verbum supernum prodiens. Ut in Breviario, fol. 10.

℣. Deus manifeste veniet.

ALIUS AD MATUTINUM.

Vox clara ecce intonat. fol. 12.

ITEM DOMINICALIS DICENDUS TAM AD VESPERUM QUAM AD MATUTINUM.

Christi caterba clamitet. fol. 1.

℣. Excita potentiam.

YMNUS IN DIEM SANCTE CECILIE.

Incliti festum pudoris. Ut in ejus Festivitate die 22. Novembris.

℣. Exultabunt sancti in gloria.

YMNUS IN DIEM SANCTI CLEMENTIS.

Clementis festum celebratur odie. Ut in ejus Festivitate, die 23.

℣. Iustum deduxit Dominus.

YM-

YMNUS IN DIEM SANCTI SATURNINI EPISCOPI

DICENDUS EST TOTUS IN PASSIONIS

IN TRANSLATINIS SUE TANTUM UBI LITTERA CONSPEXERIS IoTa.

Vocis audite nobitas refulsit. Ut in ejus Festivitate, die 29.
℣. In memoria.

YMNUS IN DIEM SANCTI ANDRE APOSTOLI.

Decus sacrati nominis. Ut in ejus Festivitate, die 30.
℣. Iustum deduxit Dominus.

YMNUS IN DIEM SANCTE LEOCADIE.

Sanctissime Leocadie. Ut in ejus Festivitate, die 9. Decembris.
℣. Confessionem & decorem.

YMNUS IN DIEM SANCTE EULALIE.

Laudem beate Eolalie. Ut in ejus Festivitate, die 10.
℣. Speciem & pulcritudinem.

YMNUS IN DIEM SANCTE MARIE.

* cardine. A Solis ortu cordine.* Ut in Festo Annuntiationis B. M. V. die 18.

IN ALIA FESTIVITATE NON DICITUR.

Fit porta Christi pervia
Referta plena gratia
Transitque Rex & permanet
Clausa ut fuit per secula
Genus superni numinis
Processit aula Virginis
Sponsus Redemtor Conditor
Sue gigans Ecclesie
Honor Matris & gaudia
Inmensa spes credentium
Per atra mortis pocula
Resolbit nostra crimina.

IN NATIVITATE DOMINI.

Feno iacere pertulit
Presepe non aborruit
Parboque lacte pastus est
Per quem nec ales esurit
Gaudet corus celestium
Et angeli canunt Deum
Palamque fit pastoribus
Pastor creator omnium.

IN APPARITIONE DOMINI.

Hostis Erodes impie. Ut in Breviario f. 90.

IN ALLISIONE INFANTUM.

Katerva matrum personat. fol. 59.

DE LAZARO.

Quarto die iam fetidus. fol. 91.

IN CENA DOMINI AD MATUTINUM.

Tunc ille Iudas carnifex. fol. 91.

YMNUS IN DIEM SANCTI TOME APOSTOLI.

Festum Christe Rex per orbem. Ut in ejus Festivitate, die 21. Decembris. Xpe rex mundi
℣. Iustum deduxit.

YMNUS IN NATIVITATE DOMINI.

Veni Redentor gentium. fol. 45.
℣. Dominus dixit ad me.

YMNUS IN SANCTI STEFANI.

Christus est vita veniens in orbem. f. 51.
℣. In memoria.

YMNUS IN DIEM SANCTE EUGENIE.

Honore Sancte Eugenie. Ut in ejus Festivitate, die 12. Decembris.
℣. Exultabunt Sancti.

YMNUS IN DIEM SANCTI JACOBI FRATRIS DOMINI.

Clara sanctorum una Iherusalem. fol. 59.
℣. Iustum deduxit.

YMNUS IN SANCTI JOHANNIS APOSTOLI ET EVANGELISTE.

Iste electus Iohannes. fol. 54.
℣. In memoria.

YM-

YMNUS SANCTI JACOBI FRATRIS SANCTI JOHANNIS.

O Dei Verbum Patris ore proditum. Ut in ejus Festivitate, die 30. Decembris.

YMNUS IN DIEM SANCTE COLUMBE.

N Ardus Columbe floruit. Ut in ejus Festivitate, die 31. Decembris.
℣. Speciem & pulcritudinem.

YMNUS IN CIRCUMCISIONE DOMINI.

S Acer octabarum dies. fol. 62.
℣. Domine Deus noster.

YMNUS IN APPARITIONE DOMINI.

I Nluminans Altissimum. fol. 85.
℣. Hostis Herodis impie.

YMNUS IN DIEM SANCTI JULIANI.

I Nsigne festum Juliani martiris. Ut in ejus Festivitate, die 9. Januarii.
℣. Iustorum anime.

YMNUS IN DIEM SANCTI SABASTIANI.

S Ebastiani martiris sollemne est festum
Beati: plebs fidelis concine
Benigna mente canticum novum Deo
Qui dat triumphum sanctis & victoriam
Iubetque celi possidere patriam
Vir hic fuit verax modestus sobrius
Mitis iucundus valde & carissimus
Sermone clarus lingua dissertissimus
Ad hoc latebat seculi sub clamide
Regnum ut poli predicaret omnibus
De ore sancti multitudo plebium
Precepta Christi audientes inquiunt
Sit turpe nobis actenus qui viximus
Obtemperando pessimis parentibus
Christum sequamur redemtorem omnium
Sebastiane sancte noster vernule
Tu nos doce fobe guberna & protege
Ad passionem qualiter promtissimam
Venire mentem debeamus nabiter
Et fortiter crudelem hostem vincere
Fecit beatus sicut illi iusserat
Terrena cuncta mox iubet relinquere
Ex toto corde illi sicut stercora
Temnunt caduca illico & respuunt
Appeterent vitæ ut futura gaudia
Parentibus cum nuntiatum protinus
Esset venire magnis cum gurgitibus:
Quid vobis & filii contigit carissimi
Perdatis ut mundi jucunda & optima
Et tenditis ad mortem ultro pessimam
Cepere sancti ad dolorem flectere
Cor ad parentum verba emollescere
Sed mox predicti martires effecti sunt
Corroborantur nimia constantia
Ad perferenda tormenta atrocia
Vobis jam Deus pandit poli januam
Ad illam ut venire sanctam patriam
Possitis in qua nulla mors sed gaudium
Perenne adque magna est iucunditas
Gustate & videte quam suabis est Dominus
Si pulcritudinem domorum queritis
Eterna civitas habet pulcras domos
Multasque mansiones in celestibus
Et angelorum ibi absque sillabis
Ter sanctum salunt multitudo iubilant
Ad laudem illic regis resonant organa
Fraglantque campi variis odoribus
Emicat jubar absque ullis umbribus
Serenitas ibi est absque nubilo
Et sempiternum lumen ibi est Deus
Quam magna multitudo est dulcedinis
Tue Deus quam te timentibus celas
Et perfecisti te valde diligentibus
Donumque gratie tue petentibus
Donas & indulgentiam piissime
Zoe beata mutaque permanserat
Bis ternis cernit angelum Dei
Librum tenere de quo verba protulit
Sabastiani coram suis visibus
Clamore vocis Conditorem invocat
Beatus est credens tuis sermonibus
Sabastiane magne & mirabilis
Dixit jam credo Deum Dei Filium
Quemque meum pandit os velociter
Ut laudem illum in superna patria
Que vox potest laudes tuas Deus loqui
Que cogitare mens valet potentiam
Tuo repleti martires mox flammine
Ad passionem properant interriti
Ut te fruantur summo & bono Deo
Te adjuvante martires effecti sunt
Per servum tuum pium & sanctissimum
Sabastianum militem fortissimum
Per quos rogamus flebiles ut audias
Nostras preces noxasque omnes amputes
Adest dies percomta summis gaudiis
Que decoratam martirum victoriis

Ex-

Digitized by Google

Excipit sancta debota ecclesia
Ob hoc decenter in laudes altissimi
Ymnum promamus cantibus armonicis.
Hic vir inluster meritis ac verbibus
Ab idolorum ultibus * nefariis
Plebes convertit divinis oraculis
Cultores reddit fidei catholice
Et amatores fervidos martirii.
Promto carorum fratrum nutans animum
Affatu firmat salubri ortamine
Parentum quoque coniugumque subolum
Adque carorum infidelem animum
Fidei sancte mancipabit cultui.
Hinc principante plebium Cromatium
Nicostratum vel Claudium vel Castulum
Necnon & Zoe simul & Castorium
Adletas fecit Christi Dei filium
Quod incuntanter perferrent martirium.
Qui innobati salutari labacro
Signis coruscant virtutibus eminant
Nam quemdam lapsum quassatis iam membribus
Restaurat orans illico Tiburtius
Que cum parentes Christo munus obtulit.
Hic vir inluster merito Cromatius
Spreto profano cultu idolatrie
Aderens caste discipline fidei
Nexus dissolbit famulorum libere
Mancipans Christo quos jure possideret;
Mox se devotum exhibens Altissimo
Reliquid cuncta mundi transitoria
Adesit mente divinis obsequiis
Student * implere indita oracula
Forum spernit & secretum appetit:
Huic caterba aderent credentium,
Perferre pondus nequibens martirii
Cum quibus idem in Campano litore
Cenobialem vitam geret digniter
Deo se simul cuncti mactant hostia.
Romuleorum Principes sacrilegi
Ad hec commoti gravius deseviunt
Et exarsere furoreque ravido
In persequendo Christi testes fidei
Libamen quoque diis nollent exibi:
Tunc Papa urbis convocato agmine
Catholicorum secum remanentium
Quosdam ex illos * consecrat presbiteros
Quosdam honorat decore Levitico
Ceteros omnes fecit subdiacones.
Sabastiani auctoris studio
Omnium horum armata confessio
Ad passionem prosilit intrepida
Nam Zoe victrix prima vicit dimicans
Hinc Tranquillinus triunfat felicius:

* Fortè cultibus.
* Studet
* illis

Deinde simul Claudius Nicostratus
Castor, Victorque una cum Simpronio
Sacra querentes corpora per litora
Subito capti ab insidiantibus
Salo immersi pro Christo peremti sunt.
Post hos beati preliantes pulcrius
Castulus sanctus nec non & Tiburtius
Superant ignes, tortorumque verbera:
Ense prostrati, migrant ad celestia,
Regno adsciti cum turba angelica.
Igitur temti ex hinc nobilissimi
Gemini fratres set uni vocabulo
Figuntur ligno ferreis aculeis
Stimulantur planta pedum clavibus:
Fatentes Christum lancea transfossi sunt
His universo laureati sanguine.
Rutilum sidus lucernaque fulgida
Diu latere nullatenus potuit
Sabastiani inclita presentia
Ortator quique cunctis fuit strenuus.
Hic callidorum conventus insidiis
Regi oblatus extat imperterritus
Et sciscitatur numina cur temneret?
Christum cunctanter laudando confessus est
Esse cum Patre Deum sempiterniter.
Huius ad vocem furens iudex impius
Jubet in campo hunc sagitis insui
Quo * genus pene huic ad exitium
Putans prodesse sibi ad vindicium
Amens relinquid ipsum velut mortuum:
Nullo beatus dolore conteritur
Cum armaretur divinis virtutibus
Set convalescens iam virtute preditus
Persecutorem obviat modestius
Proponens morem Christiani dogmatis.
Inmanis ille denuo deseviens
Fraglis concidi Dei sanctum imperat
Indesinenter usque dum deficeret
Set mox ut ipsam perferret sententiam
Spiritum efflat ad * patria celica.
Adstote Dei gloriosi martires
Adstote Christi milites fortissimi
Ferte faborem vobis obsequentibus
Patrocinate vobis diligentibus
Et sufragate Christiano cetui:
En clerus omnis adque Sacerdotium
En etas omnis sexus vel conditio
Vestris congaudent odie victoriis
Prebete cunctis congrua remedia
Ac queque vestris competunt iam meritis:
Qui postulata conferendo plebibus
Et munimenta Christo servientibus
Omnibus sitis perenne solatium
Ad reserandum paradisi aditum

* Quod
* patriam celicam.

Qui

Qui hujus festum veneramur gaudium.
P resta oramus Trinitas indifferens
Desiderata tibi confitentibus
Qui solus nomen Deitatis obtines
Pater cum Filio adque Sancto Spiritu
In Trinitate regnas in perpetuum. Amen.
℣. Exultabunt sancti in gloria.

YMNUS IN DIEM SANCTE AGNETIS.
XIII. Kalendas Februarias.

AGne sepulcrum est Romulea in domo. Ut in ejus Festivitate, die 20. Januarii.
℣. Letetur mons Sion & exultent.

YMNUS IN DIEM SANCTORUM FRUCTUOSI EPISCOPI AUGURII ET EULOGII DIACONORUM.

XII. Kalendas Februarias.

O Triplex honor o triforme culmen. Ut in ejus Festivitate, die 21.
℣. Iustorum anime.

YMNUS IN DIEM SANCTI VINCENTI.

ADest miranda passio. Ut in ejus Festivitate, die 22.
℣. In memoria eterna.

YMNUS IN DIEM SANCTI BABILE EPISCOPI.

VIII. Kalendas Februarias.

Christus est vita.

O Sacerdotum inclita corona. Ut in ejus Festivitate, die 25.
℣. Iustorum anime.

YMNUS IN DIEM SANCTI TIRSI.
V. Kalendas Februarias.

EXulta nimium turba fidelium. Ut in ejus Festivitate, die 28.
℣. Exultabunt sancti.

Xpe celestis.

YMNUS IN DIEM SANCTE AGATE.

FEstum insigne prodiit coruscum. Ut in ejus Festivitate, die 5. Februarii.
℣. Speciem & pulcritudinem.

YMNUS IN DIEM SANCTE DOROTE.
VII. Idus Februarias.

Insigne festum.

TE decet ymnus in Syon Omnipotens
Dum quisque reddit votum in Iherusalem
Fide sumens in voto constantiam
Expellit sese cunctis ab inlecebris
Ut te sequatur crucem sibi baiulans.
Hoc documento priores Apostoli
Egerunt actu fidei probabiles
Hoc predicando fundabere ecclesiam
Materque vera persistens incolomis
Enixa sponsum profert alma pignora.
In infolatus agmina potissima
Nectareosque fructus in martiribus
In confessores fert donum uberrimum
Dum gloriatur in regnis celestibus
Se perceptura opes inefabiles.
Hinc odierno bis binis in testibus
Resultans victrix transmittit regalia
Tibi rex poli abta vel suabia
Munera vere balde probatissima
Que tuo idem lucravit ex sanguine.
In Dorotea ligustra ambrosea
Liliorumque ac rosarum destinat
Vel in Callistem Cristetemque violas
Oppletas valde odore gratissimo
Vel preciosum ferculum in Teufilo;
Quorum certatrix Dorotea prior est
Duplici comta laurea prefulgida
Virginitatis nempe hac martirii
Adeptam fructum in lucro consortium
Sororum duum tertium vel Teufilo.
Cappadocene Cesaree civitas
Hec cives orta summo in presidio
Specimen urbi prebet imitabile
Fide prepollens vita morum enitens
Martiriali triumfum expediens.
Opinione huius sacre virginis
Infandus preses comperta Sabricius
Discutiendam sisti sibi precipit
Temtatur blandis ac suadellis decipi
Idem deterrit minis perasperrimis:
Quam ut prespexit preses inperterrita
Furens catasta trucidandam sublimat
Set insons penam incunctanter perferens
Elata voce nomen Christi predicat
Unum cum Patre fore hac Paraclito.
Cuius ad finem * enervandam callidus — * fidem
Christetem simul cum Callistem provocat
Sibimetipsi parilem ut faciant
Set mox correcte per ipsam credidere
Que facta esset celeps iam augustior

Quis

Quis enarrare tua Christe valeat
Miraculorum opera insignia
Que agis ipse dum sanctos glorificas?
Nam stanti ales presul ad custodiam
Cum corruentes corrigas clementius.
Afflata cuius virgo sancta Flammine
Fert iam elapsis salutem sororibus
Restaurans mentem ortamentis fidei
In his ferborem recreat martirii
Quod properarent hic ad palmam alacres.
Inlusum ita se dolens Sapricius
Ambarum censet artus cupam urere
Quarum ex nece dum ulcisci nititur
Victrices fecit ethera conscendere
Ad obtinenda diadema regia.
Gavisa celeps dum ex hoc presisteret
Luenda penis sublimatur stipite
Dilaniatur flagris adque ungulis
faces * Libenter perfert facies * in lateribus
Ad palmas vultum properas illarum.
Atrocitatem supergressa presidis
Spiculatori perimenda traditur
Nubtura sponsum iam quoheres martirum
Sibi petenti Teufilo scolastico
Munere misso laureatur sanguine.
E paradiso destinata munera
Teufilus sumens admiratur stupidus
Trium melorum vel rosarum suabium
Quorum afflatus renovatur vivido
Credendo laudat Christum Dei Filium.
Quum esset olim crucis Christi derisor
Confessor factus repente potissimus
Diffuso ore crucifixum predicans
Simulacrorum imposturam in flammas
Funesta coram preside prenuntiat.
Tunc furens iudex hunc sistit eculeo
Afficiendum penis noxialibus
Quem ut advertit vultu imperterritum
Ac pertinacem in fide persistere
Perimit ense mox effecta martirem.
Ob hoc Redemtor supplices exposcimus
Ut quique horum congaudemus meritis
Et diem festum botibe excolimus
Ab his defensi careamus vitiis
Expiemurque cunctis a deliquiis.
Hii quoque nostris fabendo miseriam
Conpatiendoque necessitatibus
Cunctis adsistant patroni assidui
Ut nunc ereptos ab adversitatibus
Victuros secum profeant * ad premium.
provehant * Presta quesumus unitas potentia
Summa qui regis seculorum secula
Ut te fruamus sine fine tempora
Lux angelorum & dies perennius
Sol ipse nobis vigeas perpetuus.
℣. Justorum anime.

YMNUS IN DIEM SANCTE EULALIE BARCINONENSIS.

FUlget honor sepulcri martiris Eulalie. Ut in eius Festivitate, die 12. Februarii.

YMNUS IN CATEDRA SANCTI PETRI. VIII. Kalendas Martias.

O Petre petra ecclesie. Ut in hac Festivitate, die 22.
℣. Gloria & divitie.

YMNUS IN DIEM SANCTORUM EMETERII ET CELEDONI. V. Nonas Martias.

SCripta sunt celo duorum. Ut in eorum Festivitate, die 3. Martii.

YMNUS DICENDUS DOMINICOS POST APPARITIONE DOMINI AD VESPERUM USQUE AD DOMINICO ANTE CARNES TOLLENDAS.

AGni Genitor Domine. Ut in Breviario, fol. 65.

YMNUS IN CARNES TOLLENDAS.

ALleluia piis edite laudibus. fol. 137.
℣. Quam dulcia.

YMNUS DE QUADRAGESIMA.

O Nazarene lux Bethlem Verbum Patris. fol. 144. 145. 146. 147.

ITEM ALIUS DE MEDIANTE QUADRAGESIMA.

FAbens redemtis vota abstinentie,
Occurre fessis Dux verus Emmanuel,
A quo dicata sanctiùs ieiunia
Forma futuri nosciiur ad gloriam
Opus celeste regni esse ianuam.
Cui si consors clara sidus rutilans
Ignita lampas misceatur largitas,
Utraque libans celsa quisnam dextra
Riteque compos ut alis pinnigera
Volatu pernix poli adit intima.

N In-

Digitized by Google

Insigne cuius Moises misterium
Dei amicus extitit oraculo;
Raptus Elias celi curro igneo,
Fulta tuetur Ninnibe cum civibus
Quod verbi claret veritatis nuntius.
Passim deinde tu magister celibum
Quater dierum decies curriculo
Victor triumfas paradisi heremo,
Morsu delicti abluens ieiunio,
Prorsus resistens temtatori callido.
Quod nos sequentes usitatim decimas
Saltim dierum nunc litamur hostia:
Tu quoque mitis iugis indulgentia,
Ut holocausta effice pinguissima,
Qua expiemur cordium piacula.
Poculum esto vite sitientibus,
Fons aque vive regni sors denarius,
Guile qui gustu in Adam cecidimus,
Surgendo in te ieiunando dapibus
Reficiamus cum supernis civibus.
Qui contritorum usu sacrificio
Ades latroni in crucis patibulo;
Nobis adesto celitus tu Domine,
Nostri memento, nos de trono respice,
Quos redemisti tuo sacro sanguine.
Judex ut ipse quum tremendus veneris
Previa cruce angelorum humeris,
Terrore mundum tubeque concusseris,
Cum sanctis ipsi innobati gloriam,
Dextram tenentes evadamus tartara.
Prestaque summa Trinitas potentia,
Cuncta qui regis seculorum secula,
Ut te fruentes sine fine gloria,
Lux angelorum & dies perennius,
Sol ipse uobis vigeas perpetuus. Amen.

YMNUS PER DIES SABBATOS DICENDUS IN QUADRAGESSIMA AD MATUTINUM.

Aurora iam spargit polum
Terris dies inlabitur
Lucis resultet spiculum
Discedat omne lubricum
Fantasma noctis decidat
Mentis reatum subruat
Quicquid tenebris orrida
Nox adtulit culpe cadat
Ut mane illut obtimum
Quod prestolamus cernui
In luce nobis effluat
Dum hoc canora concrepat
Gloria Patri ingenito
Gloria Unigenito
Una cum Sancto Spiritu
In sempiterna secula. Amen.

YMNUS IN QUADRAGESSIMAM PER DIES SABBATOS AD VESPERUM.

Altissimi Verbum Patris. fol. 94.

YMNUS DICENDUS IN QUADRAGESSIMA PER DIES DOMINICOS AD MATUTINUM.

Te lucis auctor personet
Huius caterva carmina,
Quam tu replesti gratia,
Anastasis potentia.
Nobis dies hec innuit
Diem supremum sistere,
Quam mortuos resurgere
Viteque fassis reddere.
Octaba prima redditur,
Dum mors habunda tollitur,
Dum mente circumcidimur,
Nobique demum nascimur.
Quum mane nostrum cernimus
Redisse victis hostibus,
Mundique luxum temnimus,
Panem salutis summimus.
Ieiuniorum victimis
Corpus litamur aridis,
Piisque parsimoniis
Sacris potimur hostiis.
Hec alma sit sollemnitas
Sit clara hec festivitas,
Sit feriata gaudis
Dies reducta ab inferis.
Gloria Patri ingenito,
Gloria Unigenito,
Una cum Sancto Spiritu
In sempiterna secula. Amen.

YMNUS IN MEDIANTI DIE FESTO SIBE IN LAZARO TAM AD VESPERUM QUAM AD MATUTINUM.

Verbum Patris quod prodiit factum caro. fol. 252.
℣. Eripe me Domine.

YMNUS IN RAMOS PALMARUM.

Vocaris ad vitam sacrum Dei genus. f. 334.
℣. Venite filii audite me.

YMNUS DE VESPERA IN CENA DOMINI.

Iam legis umbra clauditur. fol. 354.

YM-

YMNUS IN RESURRECTIONE DOMINI.

PSallat altitudo celi. fol. 385.

II. FERIA.

ECce quam * Vates vetustis
Concinebant seculis,
Quem prophetarum fideles
Pagine spoponderant;
Emicat promissus olim,
Cuncta conlaudent eum.
Cantaris infusa limfa
Fit falernum nobile;
Nuntiat vinum minister
Esse promtum ex ydria:
Ipse Rex sapore tinctis
Obstupescit poculis.
Membra morbis ulcerosa,
Viscerum putredines,
Mando ut abluantur; inquid:
Fit ratum quod iusserat,
Turgidam cutem repugnans
Vulnerum piamina.
Tu perennibus tenebris
Iam sepulta lumina
Inlinis limo salubri,
Sacri odoris nectare,
Mox apertis ac medulla
Lux reducta est orbibus.
Increpans ventum furentem
Quod procellis tristibus
Vertat equor summo ab ymo,
Vexet & vagam ratem;
Ille iussit obsecundans
Mitis unda sternitur.

III. FERIA.

EXtimum vestis sacrate
Furtim mulier adtigit,
Protinus salus secuta est,
Hora pallor deserit,
Sistitur rivus cruoris
Qui fluebat perpetim.
Exitu dulcis iubentus
Raptum abevum * viderat
Orba quem mater supremis
Funerabat fletibus,
Surge dixit, ille surgit,
Matri & adstans retitur.
Sole iam quarto carentem,
Iam sepulcro absconditum
Lazarum iubet viere
Reddito spiramine;
Fetidum iecur reductus
Rursus intrat alitus.

Ambulat per stagna ponti,
Summa calcat fluctuum,
Mobilis licor profundi
Pendulam prestat viam.
Nec fatescit unda sanctis
Pressa sub vestigiis.

IV. FERIA.

SUetus antro bustualis
Sub catenis frendere,
Mentis inpos efferatis
Percitis * furoribus
Prosilit ruitque supplex,
Christum adesse ut senserat.
Pulsa pestis lubricorum
Mille formis demonum
Corripit greges * subilli
Sordida sporcamina,
Seque nigris mergit undis
Et pecus limphaticum.
Quinque panibus peresis
Et gemellis piscibus,
Affatim refecta iam sunt
Accubantum milia;
Fert equalis ter quaternis
Ferculorum fragmina.
Tu cibus panisque noster,
Tu perennis suabitas;
Nescit esurire in evum
Qui tuam summit dapem,
Nec lacuna ventris implet,
Set fobet vitalia.

V. FERIA.

CLausus aurium meatus
Et sonorum nescius,
Purgat ad precepta Christi
Grassa queque obstacula,
Vocibus capax fruendis
Ac susurris previus.
Omnis egritudo cedit,
Langor omnis pellitur,
Lingua vatur * quam veterna
Vinxerat silentia,
Gestat & suum per orbem
Letus eger lectulum.
Quin & ipsum ne salutis
Inferi expertes forent
Tartarum benignus intrat,
Facta * cedit ianua
Vectibus cadit refulsis *
Cardo dissolubilis.
Illa promta ad inruentes
Ac revertentes tenax
Obice extorsus recluso
Porta reddit mortuos,

N 2 Le-

Marginal notes:
* quem
* Forte: ephebum
* Percitus
* gregis suilli
* fatur
* Forte Fracta
* revulsis

Lege vestra & limen atrum
Iam recalcandum patet.
Set Deus dum luce fulba
Mortis antra inluminat,
Dum stupentibus tenebris
Candidum prestat diem,
Tristia squalentis ethere
Palluerunt * Polluerunt * sidera.
Sol refulgit & lugubri
Sordidus ferrugine,
Igneum reliquid axem,
Seque merens abdidit,
Fertur orruisse mundum
Noctis eterne cahos.

VI. FERIA.

Solve vocem mens sonora,
Solbe linguam mobilem,
Dic tropeum passionis,
Dic triumfalem crucem;
Pange vexillum notatis
Quod refulget frontibus.
O novum cede stupenda
miraculum * Vulneris miracula, *
Hinc cruoris fluxit unda,
Limfa parte ex altera;
Limpha nempe dat labacrum,
Tunc corona ex sanguine est.
immolatam * Vidit anguis immolatum *
Corporis sacri hostiam;
Vidit & fellis perusti,
Vox venenum perdidit,
Saucius dolore multo
Colla fractus sivilat.
Quid tibi profane serpens
Profuit rebus novis
Plasma primum perculisse
Versipelli ortamine?
Diluit culpam recepto
Forma mortalis Deo.

SABBATO.

AD brebem se mortis usum
Dux salutis edidit,
Mortuos olim sepultosque
Ut redire insuescerent,
Dissolutis pristinorum
Vinculis peccaminum.
Tunc patres sanctique multi
Conditorem previum
Iam revertentem secuti
die * Tertio demum diem *
Carnis indumenta sumunt,
E que bustis prodeunt
Cerneres quoire membra
De fabillis aridis,
Frigidum venis resumtis
Pulverem tepescere,
Ossa nervos ac medulla * * medullas
Glutino cutis tegi.

YMNUS POST * ASCENSIONE DOMINI. * Fortè: ANTE

POst ut occasum resolbit
Vite & hominem reddidit
Arduum tribunal alti
Victor ascendit Patris;
Inclitam celo reportans
Passionis gloriam.
Macte iudex mortuorum,
Macte rex vibentium,
Dexter in Parentis arce,
Qui cluit virtutibus,
Omnium venturus inde
Iustus ultor criminum.
Te senes & te iubentus,
Parvulorum te corus,
Turba matrum virginumque,
Simplices puellule
Voce concordes pudici
Pestrepent concentibus.
Fluminum lapsus & unde,
Litorum crepidines,
Imber, estus, nix, pruina,
Silva & aura, nox, dies,
Omnibus te concelebrent
Seculorum seculis.
Gloria Patri melodis
Personemus vocibus;
Gloria Christo canamus,
Gloriam Paraclito:
Qui Deus Trinus & unus
Regnat ante secula. Amen.

YMNUS DE RESURRECTIONE DOMINI INFRA EBDOMADA AD TERTIA.

IHesu Redemtor omnium
Qui morte mortem conterens — Certum tenentes
Ab inferorum abdito
Die resurgis tertio
Tu nos misellos quesumus
Pro quos fudisti sanguinem
Ceno piatos criminum
Reduc polorum sedibus
Quo hii nobum qui canticum
Tibi obantes precinunt
Adiuncti in celestibus
Te perfruamur largius
Presta::::

IN

Digitized by Google

IN RESURRECTIONE DOMINI DOMINICALIS AB OCTABAS PASCE USQUE IN ASCENSIONE.

Te centies mille legionum angeli. f. 382.

YMNUS IN DIEM SANCTE ENGRATIE VEL DECEM ET OCTO MARTIRUM.

Bis nobem noster populus sub uno
Martirum servat cineres sepulcro,
Cesaraugustam vocitamus urbem,
Res cui tanta est.

Plena magnorum domus angelorum
Non timet mundi fragilis ruinam
Toth sinu gestans simul offerenda
Munera Christo.

Quem Dei dextram quatiens coruscam
Nube subnixus veniet rubentem,
Gentibus iustam possituros equo
Pondere libram.

Orbe de magno caput excitata
Obiam Christo properanter ibit,
Civitas quoque pretiosa portans
Dona canistris.

Tu decem sanctos revees & octo
Cesaragusta studiosa Christi,
Vertice flavis oleis revincta
Pacis honore.

Sola in occursum numerosiores
Martirum turbas Domino parasti,
Sola predives pietate multa
Luce frueris.

Vix parens orbis populosa Penis,
Ipsa vix Roma in solio locata,
Te decus nostrum superare in isto
Munere digna est.

Hinc & Engrati recubant tuarum
Ossa virtutum quibus efferati
Spiritu mundi violenta virgo
Dedecorasti.

Martirum nulli remeante vita
Contigit terris habitare nostris
Solus tu morti proprie subprestes
Vibis in orbem.

Vibis, ac pene seriem retexis,
Carnis & cese spolium retemtas,
Terra quam sulcos habeat amaros
Vulnera narrans.

Barbarus tortor latus omne carpsit,
Sanguis inpensus, lacerata membra,
Pectus abscissa patuit papilla
Corde sub ipso.

Iam minus mortis pretium peracta est,
Qui venenatos abolens dolores
Concita membra tribuit quietem
Fine supremo.

Cruda te longum tenuit cicatrix,
Et diu venis dolor hesit ardens,
Dum putrescentes tenuat medullas
Tavidus humor.

Invidus quamvis obitum supremum
Persecutoris gladius negarit,
Plena te martir tamen ut peremta
Pena coronat.

Vidimus partem iecoris revulsam,
Ungulis longe iacuisset pressis,
Mors habet pellens aliquid tuorum
Te quoque viba.

Hunc novum nostre titulum fruendum
Cesaraguste dedit ipse Christus,
Iuge vibentis domus ut dicata
Martiris esset.

Ergo ter senis sacra candidatis,
Dives obtato simul & Luperco
Perge conscriptum tibimet senatum
Pangere psalmis.

Ede Succesum, cane Martialem,
Mors & Urbani tibi concinatur,
Iulium cantus resonet, simulque
Quintilianum.

Publium pangat corus, & revolbat
Quale Frontonis fuerit tropeum,
Quid bonus Felix tulerit, quid acer
Ceciliaclus.

Quantus Euvoti tua bella sanguis
Tinxerit, quantus tua Primitive,
Dum tuos vivax recolat triumphos
Laus Apodemi.

Quatuor post hinc superest virorum
Nomen extolli, rennuente metro,
Quos Saturninos memorat vocatos
Prisca vetustas.

Hec sub altari sita sempiterno
Lapsisque nostris veniam precatur
Turba, quum servat procerum creatrix
Purpureorum.

Nos pio fletu date perluamus
Marmorum sulcos, quibus est operta
Spes, ut absolvat retinaculorum
Vincla meorum.

Sterne te toga generosa sanctis
Civitas mecum tumulis, deinde
Mox resurgentis animos & artus
Tota sequeris.

Gloriam psallat::::

℣. Exultabunt sancti.

YM-

YMNUS IN DIEM SANCTI TORQUATI.

U Rbis Romulee iam toga candida. Ut in ejus Festivitate, die 1. Maii.

℣. In omnem terram.

YMNUS IN DIEM SANCTE CRUCIS.
V. Nonas Maias.

P Ange linguam gloriosi. Ut in ejus Festivitate, die 3. Maii.

℣. Dicite.

YMNUS IN ASCENSIONE DOMINI.

E Terne Rex Altissime. fol. 395.

℣. Ascendit Deus.

YMNUS DE LETANIAS.

B Enignitatis fons Deus. Ut in Breviario fol. 69.

YMNUS IN SANCTUM PENTECOSTEN.

B Eata nobis gaudia. fol. 422.

℣. Emitte Spiritum tuum.

YMNUS IN DIEM SANCTI ADRIANI.

I Herusalem gloriosa. Ut in ejus Festivitate, die 17. Junii.

℣. Justorum anime.

Laudem beate Eulalie.

YMNUS IN DIEM SANCTORUM. SIRIACI ET PAULE.
XIII. Klaendas Junias.

S Acrum tempus in calculo
Anni revolbit circulus
Resonet laus in coro
Ex ore plevis & clero.
Christum Deum imni dicent,
Qui Siriaco martiri
Pauleque eius socie
Robur dedit constantie.
Preses namque Cartaginis
Illius erat temporis
Anolinus terribilis
Nomen gestabat inmanis.
Instat sanctos perquirere
Signato Christi nomine
Mox Siriacum & Paulam
Silvanus duxit in aulam.
Tunc sciscitati martires
Fatentur Deum in celis
Nam non litare idolis
Almis professi sunt verbis.
Ex inc verba mulcentia
Sanctorum linit pectora
Set temnunt vana delubra
Et Christum credunt in astra.
Iudex repletus furia
Sacrata tundit corpora
Penarum mutat genera
Corda non mutat credula.
Iuxta beneque arbores
Palmarum cesi martires
Latidum hictu anime
Migrant polorum in ede.
Moxque Silbanus corpora
Ignis proiecit in flammam
Sed imber ingens e celis
Extinxit impetum ignis.
Ob hoc precamur Domine
In horum festa martirum
Vota cunctorum accipe
Et que postcunt adtribue.
Quo dum vita peragimus
Eluas nos a vitiis
Et emendati moribus
Pollere fac virtutibus.
Deo Patri.

℣. Justorum anime.

YMNUS IN DIEM SANCTI IHOANNIS. NATIVITAS.

P Uer hic sonat Ihoannes. Ut in ejus Festivitate, die 24. Junii.

℣. Lucerna.

ALIUS AD MATUTINUM.

C Lange liram Zaccarias. Ibi.

℣. Lucerna pedibus meis.

YMNUS IN DIEM SANCTI ZOYLI.
V. Kalendas Julias.

M Artiris gesta Zoylique corona. Ut in ejus Festivitate, die 27. Vocis audite.

YMNUS SANCTORUM PETRI ET PAULI.

A Postolorum passio. Ut in eorum Festivitate, die 29.

℣. In omnem terram.

YM-

YMNUS IN DIEM SANCTI CHRISTOFORI.

O Beate mundi auctor. Ut in ejus Festivitate.

℣. Iustorum.

YMNUS IN DIEM SANCTARUM JUSTE ET RUFINE.

ADsunt Punicea floscula virginum. Ut in earum Festivitate.

℣. Letetur mons Sion.

YMNUS IN DIEM SANCTI SPERATI.

SPerati sancti martiris. Ut in ejus Festivitate.

℣. Vox letitie.

YMNUS IN DIEM SANCTI CUCUFA.

BArcinon leto Cucufate vernans. Ut in ejus Festivitate.

℣. Justum deduxit.

YMNUS IN DIEM SANCTE CRISTINE.

VIrginis sacre triumphum. Ut in ejus Festivitate.

YMNUS IN DIEM SANCTI FELICIS.

FOns vitæ Deus perennis. Ut in ejus Festivitate.

℣. In memoria eterna.

YMNUS IN DIEM SANCTORUM JUSTI ET PASTORIS.

O Dei perhenne Verbum. Ut in eorum Festivitate, die 6. Augusti.

℣. Ex ore infantium.

YMNUS IN DIEM SANCTI LAURENTI.

EN martiris Laurentii. Ut in ejus Festivitate, die 10.

℣. Justorum anime.

YMNUS IN DIEM SANCTI GENESI.

O Rerum Domine Conditor omnium. Ut in ejus Festivitate, die 25.

℣. Justus ut palma.

YMNUS IN DIEM SANCTI IERONTI.

SAcratum Christi antestitem. Ut in ejus Festivitate, die 26.

Laudem beate

YMNUS IN DIEM SANCTI AGUSTINI.

LUx Deus Christe pietas redundans. Die 28.

Christus est vita.

YMNUS IN DIEM SANCTI CIPRIANI EPISCOPI.

URbis magister Tascie. Ut in ejus Festivitate.

YMNUS IN DIEM SANCTI MATTEI.

Clementis festum.

CHriste tu rerum opifexque operum,
Olimpum regis, aridaque sustines,
Polum decoras lumine sidereo,
Arbaque reples hominis ex traduce,
Iube ne salum effluat ex limite.
Tu Protoplausto ejusque prosapie.
Legis que sensum naturale inserit,
Ut ea fratri quem vult sibi inroget;
Demum Moises bis a te in tabulis
Denis accepit preceptis almificis.
Ex hinc Prophete bis octoni veniunt,
Populi corda ad salutem instruunt,
Errorem vanum idolorum dextruunt,
Credere Deum te celestem predicunt,
Et prestolare incarnatum proferunt.
Milibus quinque ducentis in serie
Habens hic mundus annos ab origine,
Tunc verus Agnus, natusque ex Virgine
Ter denis in te annos tue tempore
Sic a Iohannis tinctus est baptismate.
Dehinc prescitos elegis Apostolos
Petrum, Andream, Iohannem, & Iacobum,
Bartholomæum, Iudamque, & Simonem,
Tomam, Filippum, & Alfei Jacobum,
Matteum vero vocans a toloneo. * — * telonio.
Hinc post ascensum Christe tuum ad celos
Propere pergitque ad Eziopios;
Mox a Candacis Eunuco susceptus est,
Prestigiator liberavit a magos, * — * magis.
In somno vertit dracones sevissimos.
Exortat cetum vanos deos temnere,
Et Deum verum Jesum Christum credere,
Ut paradisi fruantur delicie:
Mox ab Eglippo est arcitus principe,
Et prolem eius suscitat a funere.

Rex

R ex vidit credit & plebs templum construit,
In quo rex lotus coniuxque babtismate
Quum Eufranone plebs & Eugenia
Almam ducentes vitam in progenie
Usque dum cepit Irtacus regimine.
C onvocat namque rex rudis Apostolum
Eique regnum spopondit dimidium,
Ut celeps illi detur Eugenia,
Cui bis centum alme in cenobia
Virgines erant sacra cum velamina.
A d hec Matheus Irtaco exortus est
Fas non est servus Regis sponsam ducere,
Nec Christi sponsam fas est tue copule
Iungi: Irtacus ob hoc mox Apostolum
Percuti iussit punctum ictu gladii.
O rans confessum migrat celi anima,
Aurum mox prebet virgo Eugenia,
Et Christo dignam construunt baselicam,
In qua Matheus requiescit in urnam,
Vigent virtutes per eterna tempora.
V irgines uri rex precepit; sed flamma
Ventus invergens cremat regis atria:
Mox est percussus totus elebantia
Prolis arreptus demonis sevitia,
Set pater cesus ense efflat animam.
R ex num mox cepit frater Eugenie,
Beor gestabat nomen ex babtismate,
Que sanctus martir unxeratque crismate,
Provincie snnt idemque baselice,
Que canunt Deo dulci modulamine.
V ota rex plevis Christe ratam * effice, (* rata)
Languidis fabe, elisosque erige,
Mentis solamen, functis dona requiem,
Arce & pestem, bellum, litem remobe,
Fraterno pacem solida in pectore.
S upplices Christe vernuli exposcimus,
Adsistat fauctor nobis hic Apostolus,
Impetret nostris veniam sceleribus,
Evulsis cunctis vitiisque funditus,
Vita dum instat polleat virtutibus.
G loria Patri personet Ingenito,
Gloria Christo semper Unigenito,
Gloria Sancto Spiritui Paraclito,
Cuius eterna laus & potentia
Per infinita seculorum secula.
℣. In memoria.

YMNUS IN DECOLLATIONE SANCTI JOHANNIS BABTISTE.

H Ic Johannes mire natus. Ut in hac Festivitate.
℣. In memoria.

YMNUS IN DIEM SANCTI HIERONIMI PRESBITERI.

C Hristus est virtus Patris sapientiam. * (Insigne festum. * sapientia)
Ut in ejus Festivitate.

YMNUS IN DIEM SANCTORUM VIRISSIMI MAXIME ET JULIE.

I Ucundum nobis hunc diem
Sanguis sacravit martirum
Virissimi & Maxime
Julieque sororis fides
E xultat in his Trinitas
Impari leto numero;
Polum repletur gaudio
De martirum consortio.
T rauntur ad supplicium
Nati gente nobilium;
Se nobiles esse credunt,
Mori si possent pro Domino.
P arari penas imperat
Dum fremit impius iudex,
Sanctos turbare nititur,
Quos conspicit inmobiles.
S uspenduntur eculeo
Crucis armati vexillo
Pro rege vitam ponere
Morti fideles animas.
M erguntur equore vasto
Saxis colla prementibus
Veloces Christi milites
Ora tangunt quam remiges.
V asca Caripdis reddidit
Olisipona meruit
Extrema terre finium
Cruore pollet martirum.
I nde grates persolvimus
Tibi Deo almifico
In Trinitate unico,
Qui das sanctis auxilium.
O b hoc precamur, Domine,
In horum festa martirum
Vota cunctorum accipe,
Et que poscunt adtribue.
P resta::::

YMNUS IN DIEM SANCTORUM FAUSTI JANUARII ET MARTIALIS. (Christ rex munc Creator.)

M Isticum melos persolvat,
Et adtollat laudibus
Plebs dicata Deo Patri,
Et honore debito
Ymnum dulciter decantent

Chris-

Christo & Paraclito.
P ro triumphis beatorum
Fausti, Januarii,
Tertiusque Martialis;
In agone vicerunt
Trinitatem confitendo
Suscepti martirio.
V oce declamans fidelis
Beatorum titulis,
Qualiter vicerunt hostem
Suis cum suppliciis,
Trinitatem confitendo
Adepti sunt gaudio.
M anibus cruentus hostis
Cum atroci ungula
Consecrata beatorum
Laniari corpora,
Tensos pariter cesosque
Urens flamma cruciat.
I nde oculis evulsis
Cutenorum capita,
Nervorum conpage soluta
Servat hunc crudelitas,
Conteret piorum ossa
Et medulla penetrans.
D extera protecti Christi
Non timent incendia,
Angelica medicina
Reformantur lumina,
Confractaque solidantur,
Et curantur vulnera.
S tupet tirannus valde
Tanta in miracula,
Cum incolomes videret,
Quos perire iusserat;
Qualiter vicissent cuncta
Tormentorum genera.
I lli patienter ferunt,
Quod furentes inferunt,
Scientes quod pro Christo
Tanta qui pertulerant,
Celitus adquirant lucra
Que fruuntur iugiter.
Quidam cernebant venire
Missa celi munera,
Angelorum magna turba
Sursum expectantium,
Ut sanctorum coronaret
Gloriosa capita.
A destote sancti Dei
Supplicanti populo,
Et petentibus prebete
Quesitum remedium,
Regnum ut participentur
Vestro in consortio
P resta::::
℣. Justorum.

YMNUS IN DIEM SANCTORUM COSME ET DAMIANI.

P Lebs Deo dicata pollens. Ut in eorum Festivitate.
℣. Pretiosa.

YMNUS IN DIEM SANCTORUM SERVANDI ET GERMANI.

C Hriste verus Rex sanctorum. Ut in eorum Festivitate.
℣. Exultabunt.

Christe
rexmundi

YMNUS IN DIEM SANCTORUM VINCENTI SABINE ET CRISTETE.

H Uc vos gratifice plebs pia convocat. Ut in eorum Festivitate.
℣. Ut supra.

YMNUS IN DIEM SANCTI MARTINI EPISCOPI.

M Artine confessor Dei. Ut in ejus Festivitate.

I T E M

YMNI DE SANCTIS.

S Anctorum meritis inclite gaudia
Pangamus socii gestaque fortia
Nam gliscit animus promere cantibus
Victorum genus obtimum
H ii sunt quos retinens mundus inorruit
Ipsum nam sterili flore per arduum.
Sprevere penitus teque secuti sunt
Rex Christe bone celitus
H ii pro te furias adque ferocia
Calcarunt hominum sevaque verbera
Cessitis * lacerans fortiter ungulas
Nec carpsit penetralia
C eduntur gladii more videntium
Non murmur resonat non querimonia
Set corde tacito mens bene conscia
Conservat patientia
Q ue vox que poterit linguam retexere
Quod tu martiribus munera preparas
Rubri nam fluido sanguine laureis
Ditantur bene fulgidis
O Te

* Cessit iis.. ungula

Te Trina Deitas unaque poscimus
Ut culpas abluas noxia subtraas
Des pacem famulis nos quoque gloriam
Per cuncta tibi secula

ALIUS.

Rector Redemtor & Conditor
Qui tuis olim servulis
Huius dedisti seculis
Oblectamenta temnere
Nobis refunde celitus
Tuum Patrisque comparem
Quo corda nunc tepentia
Confraglent igne proprio
Illic relictis terreis
Te inspirante perciti
Strages secuti corporum.
Regnum poli adepti sunt
Prostrati unde quesumus
Quo ob triunfos martires
Ymnum Deo persolvimus
Nunc annuis recursibus
Ipsorum interventibus
Cunctos ablutos sordibus
Sursum reduc ab infimis
Sacris reformans sedibus.
Presta::::

ALIUS.

Rex gloriose martirum
Corona confitentium
Qui dispuentes terrea
Perducis ad celestia
Aurem benignam protinus
Appone nostris vocibus
Tropeo sacro pangimus
Ignosce quod deliquimus
Tu vincis in martiribus
Parcendo confessoribus
Tu vincis nostra crimina
Donando indulgentia

ALIUS.

Eterna Christi munera
Et martirum victorias
Laudes canentes devitas
Letis canamus mentibus
Ecclesiarum principes
Illic triumfales duces
Celestis aule milites
Et vera mundi lumina
Terrores * victo seculi (* Terrore)
Penisque spretis corporis
Mortis sacre compendio
Lucem beatam possident

Traduntur igne martires
Et bestiarum dentibus
Armata sevit vinculis
Tortoris insania manus
Nudata pendunt viscera
Sanguis sacratus funditur
Et permanet inmobilis
Vite peremnis gratie
Devota sanctorum fides
Invicta spes credentium
Perfecta Christi caritas
Mundi triumfant principes
In his paterna gloria
In his voluntas Spiritus
Exultat in his Filius
Celum repletur gaudium
Te nunc Redemptor quesumus
Ut martirum consortio
Iungas precantes servulos
In sempiterna secula

ALIUS.

Laudes sanctorum martirum
Quos sacra fecit passio
Christi conformes glorie
Puris canamus mentibus
Quos de futuris premiis
Securos celi milites
Nec mundi vobit vanitas
Nec terror fregit inpius
Non tenebrosi carceres
Honus cervicis ferreis
Non manices vel conpede
Mentes mutarunt gaudia
Eterni fontis etiam
Semel rigati poculo
Sitim presentis corporis
Refrigerabat spiritus
Negato pane fortius
Non fame sentit sanctitas
Quos pascit verbo solito
Fide vibebant uberes
Cordis probato robore
Velcantes tot molestias
Agon suscepit publicus
Vitam petentes martires
Sic sancti quos non fregerant
Carcer famis & vincula
Alacres in supplicia
Mundi vicerunt principem
Suum Factorem Dominum
Christum sequentes martires
Post ignes truces gladios
Eternis florent premiis.

YM.

Digitized by Google

YMNI DE UNO JUSTO.

DEus tuorum militum
Sors & corona premium
Laudes canentes martiris
Absolbe nexu criminis
Hic nempe mundi gaudia
Et blandimenti noxia
Caduca rite deputans
Pervenit ad celestia
Penas cucurrit fortiter
Et sustulit viriliter
Pro te refundens sanguinem
Eterna dona possidet
Ob hoc precatu supplices
Te poscimus piissime
In hoc triumfo martiris
Dimitte noxiam servulis

A L I U S.

DEus inmensa Trinitas
Unitas semper gloria
Pater Christe Paraclite
Rerum invicte Domine
Qui largitate muneris
Tuo prestasti martiri
Cuius festa votissima
Quam celebramus odie
Tormentaque sevissima
Hac varia supplicia
Victrice tua dextera
Mente robusta pertulit
Cuius adclines Domine
Te deprecamur largius
Etherea consortia
Celsa dona fastigia
Qui princeps esse principum
Rex misticus agnosceris
Agnita nostra crimina
Larga dele clementia
Adventus ut cum fulgidus
Tuus Christe patuerit
Tuo ducante martire
Leti pergamus obviam.

A L I U S.

MArtir Dei qui unicum
Patris sequendo Filium
Victrix triumfas hostibus
Victor fruens celestibus
Tui precatus munere
Nostrum reatum dilue
Arcens mali contagium
Vite remobens tedium
Soluta sunt iam vincula
Tui sacrati corporis
Nos solve vinclis seculi
Amore Filii Dei
Tua accedat pietas
Qui Patri quoequalis es
Simul & Sanctum Spiritum
Vivens per omne seculum. Amen.

YMNUS UNIUS CONFESSORIS.

SUmme Confessor sacer & sacerdos
Temporum meta rota torquet anni
Tempus est nobis tibi consecratum
Pangere festum.
Presul insignis meritisque clare
Te sacra cleri populique turba
Corde prostrati pietate multa
Vernula Patrem
Vota cunctorum relegas in aula
Regis eterni fobeas utrumque
Ordinem cuius pius extitisti
Pastor in urbe
Questibus cunctis referunt gementes
Gestis culparum lachrimisque pandunt
Pessime mentis animeque nigre
Crimine dira
Dignaque pena revocat in ora
Nostro cum duro miseros perurguet
Pendere mundo variante facta
Celitus ira
Tu procul casu proibe tonantis
Pelle peccata tenue furorem
Pestis & morbus petimus recedat
Sospite cibe
Moribus cultis moderare vitam
Confert & sudam placidaque mentem
Corda virtutum meditentur arma
Munera Christi
Sancte tu prebe quotiens rogaris
Profluos fructos plubiasque largas
Credimus cuncta Domino favente
Te dare posse
Credimus Christum pretium laborum
Premium iustum studiis dedisse
A quibus artus etiam solutus
Morte bearis
Gloria Christo patulo canamus
Ore prestantis * sibi servienti
Tanta qui pollet Deitate simplex
Trinus & Unus

* prestanti

A L I U S.

DEus inmensa Trinitas
Corona confitentium

Et magna laus martirum
Sume preces fidelium
Huius ſancti pontificis
Et confeſſoris merita
Preſtes nobis ſolacia
Cunctaque purges noxia
Ut confitentes erigas
Et peccatores redimas
Donando indulgentia
Et conferendo gratia
Et ut vir hic confeſſus eſt
Tuum nomen mortalibus
Ita devotis mentibus
Te fateamur omnibus

YMNUS DE VIRGINIBUS.

IHesu corona virginum
Quem mater illa concipit
Quem ſola virgo parturit
Hec vota clemens accipe
Qui paſcis inter lilia
Septus coreis virginum
Sponſas decoras glorie
Sponſiſque reddens premia
Quocumque pergis virgines
Secuntur adque laudibus
Poſt te canentes curſitant
Innosque dulces inſonant
Te deprecamur largius
Noſtris adauge mentibus
Neſcire prorſus omnia
Corruptionis vulnera

YMNUS DE UNA VIRGINE.

VIrgines proles opifexque matri
Virgo quem geſſit peperitque Virgo
Virginis feſtum canimus tropeum
Accipe votum
Hec tua virgo duplici beata
Sortem dum geſſit fragilem domare
Corporis ſexum domuit cruentum
Corpore ſeclum
Inde nec mortem nec amica mortis
Seva penarum genera paveſcens
Sanguine fuſo meruit ſacratum
Scandere celum
Huius obtentu Deus alme noſtris
Parce iam culpis vitia remittens
Quo tibi puris reſonemus almum
Pectoris ymnum
Gloria Patri Genitoque proli
Et tibi compar utriuſque ſemper
Spiritus alme Deus unus omnis
Tempore ſeclis. Amen.

YMNUS IN SACRATIONE BASELICE.

ECce te Chriſte tibi cara ſemper
Te Redemptorem omnium potentem
Supplici poſcit pietate patrem
Turba precantum.
Hic ſacra ut ſedis tua ſempiterna
Perpetim conſtet maneatque noſtris
Proxima culpis veniam perhactis
Corpore corde
Porta hic celi pateat ſedentis
Clauſa damnatis reſerata iuſtis
Veritas vita via lux & ignis
Influe mitis.
Hic homo verus Deus & magiſter
Petra & paſtor obis & ſacerdos
Panis & vitis ſator & creator
Reſpice plebem
Hic manet * rupis latices beatos — * Fortè manat
Abluet noxas vitiis peremtis
Innobet mentes maculas remotis
Fonte perennis
Hic caput membra propria reviſet
Lectio paſcat populos aperta
Sponſus ut tradat animis amicis
Oſcula ſancta
Fraglet hic virtus ſpecies decora
Summat hic dogma doceatque corda
Inriget ſumma dubiam patentes
Pectora vita
Lapſus & meſtus pariterque lugens
Feſſus & languens ſimul omnis errans
Quippiam quiſquis humilis precatur
Omnia preſtat
Gloriam pſallat::::

YMNUS IN ANNIVERSARIO SACRATIONIS BASELICE.

CHriſte cunctorum dominator alme
Patris eterni genitus ab ore
Supplicum vota pariter & ymnum
Cerne benignus
Cerne quod puro Deus in honore
Plebs tua ſupplex reſonet in aula
Annua cuius reveunt colendum
Tempore feſtum
He * domus rite tibi dedicata — * Hæc
Noſcitur in qua populos ſacratum
Corpus adſumit bjbit & beati
Sanguinis auſtum
Hii ſacroſancti latices veternos
Diluunt culpas perimuntque noxas
Criſmate vero genus ut creetur
Chriſticolarum
Hic ſalus egris medicina feſſis

Lu-

Digitized by Google

Lumen orbatis veniamque nostris
Fertur offensis timor adque meror
Pellitur omnis
Demnis seva perit hic rapina
Pervicax montrum pavet & retemta
Corpora linquens fugit hic remotus
Ocius umbras
Hic locus nempe vocitatur aula
Regis inmensi niveaque celi
Portaque vite patriam petentes
Accipit omnes
Turbo quam nullus quatit aut vagantes
Diruunt venti penetrantque nimbi
Non tetrus ledit piceus tenebris
Tartarus orrens
Quesumus ergo Deus ut sereno
Annuas vultu famulos gubernans
Qui tui summo celebrant amore
Gaudia templi
Nulla nos vite cruciet molestas * (* molestia)
Sint dies leti placideque noctes
Nullus ex nobis pereunte mundo
Sentiat ignes
Hic dies in quo tibi consecratam
Conspicis aram tribuat perennem
Gaudium nobis vigeatque longo
Tempore husu
Gloriam summo resonet Parenti
Gloria Christo pariterque sancto
Spiritui dulci modulemur ymno
Omni per evo

YMNUS IN RESTAURATIONE BASELICE.

O Beata Iherusalem
Predicanda civitas
Que tuis leta triumfis
In supernis civibus
Innobata regis amplo
Claritatis stigmate
Fulgidum gestans honorem
Plena mater filiis
Pacis alme gloriosis
Letabunda finibus
Rite restaurata claro
Sanctitatis lampade
Hic tui templi refulget
Sanctior memoria
Jure restaurationis
Lucido fundamine
Quum decoris pollet hacto
Dignitatis sidere
Te precamur hic adesse
Conditor sanctissime
Hicque promtus consecrandis
Sedibus inlabere
Adque consecrator ipse
Hic adesto iugiter
Iam templum tui honoris
Effice nos servulos
Non caro non corda nostra
Militent discrimini
Set tuo sacro dicati
Serviamus nomine
Hic tui altaris aram
Quum decoris gloriam
Rite rursus preparatam
Rex superne visita
Hic tua virtus redundet
Hic honor refulgeat
Regis hoc altare summi
Sit coruscum lumine
Sit honore mancipatum
Sit repletum munere
Sit beatum sit serenum
Sit placens Regi Deo *
Hic tibi nostrorum alma
Cordium altaria
Consecra superne iudex
Innobans nos gratia
Sedibus inlapse donans
De supernis munera
Ut tibi per omne seclum
Trinitas sanctissima
Sit honor inmensa virtus
Et perennis gloria
Qui Deus in Trinitate
Permanes in secula. Amen.

YMNUS IN ORDINATIONE EPISCOPI.

VErus Redemtor Christe lumen luminis
Imago Patris splendor invisibilis
De Patre natus antecedens tempora
Ex matre vero prodiens in tempore
Promissionis fedus implens devite
Tu es sacerdos tu sacerdotes creas
Tu principatum sortis huius floride
Aaron dedisti consecrator inclite
Perfusione sacri sancti unguinis
Et veste sancta vultum eius predicans
Sublimen cuius in caput premittitur
Nitens olivum mitra auri lammina
Stola decoris vestimento poderis
Ambitur idem quem sacratum nuntiat
Inpressa vesti & colorum dignitas
Cuius iacintus torta bissus purpura
Cuius dicati preferentes gloriam
Vestis sacrata ora tintinabulis

Erat

Erat coruſca rite dependentibus
Ut templum intrans audiretur pontifex
Diſtincta gemmis pulcritudo temporis
Affigebatur ſub figuris obtimis
Izmaracdus illic Sardius topatius
Onicinus carbunclus ligurius
Saffirus iaspis & nitens criſolitus
Berillus inde ſeu acates fulgidi
Cum amitiſto ordinis ſui loco
Diſtinctionis iuris illic poſiti
Dabant future gratie ſignaculum
Quod hec figure nuntiarent te Deum
Cuius dicate ſacramentum gratie
Temtum per umbras transiendo ſeculi
Pervenit ad te liberator obtime
Ut que * figure precinebant miſtice (* quem)
Completa in te veritas oſtenderet
Hinc finis ipſe legis ad iuſtitiam
Mundi reatum proximans detergere
Oblatus ipſe tu oblator conſecrans
In Patri aram conlocatam victimam
Hoc ſacramento ſuscitans eccleſiam
Caput cui factus & ducator previus
Duces in illam preſuleſque conlocans
Quorum regatur inſtruenda legibus
Ut erudita gratia pontificum
Vitare poſſit damna ſeva mortium
Hinc te corona Chriſte fratrum poſtulat
Succeſionis clara huius gratia
Deſcendat in his quo futuros preligis
Uni columbe preferentis principes
Apoſtolatus gloriam his conferens

AD MATUTINUM.

ADeſt diei Chriſte conſecratio
Honoris illi ſuscitati Anteſtitem
Noſtri recurſu innovate temporis
Qua hunc vel omnis perſonare convenit
Eccleſiarum deputatos principes
Sint ſacroſancto conſecrati unguine
Sint ſanctitatis prenitentes lampade
Compunctionis compluantur munere
Confeſſionis innobentur cantico
Omni repulſo criminum contagio
Sint carne puri ſint & hore fulgidi
Sint oſpitales ſint amantes invicem
Signis coruſcent ſanitatum compotes
Virtute pellant ſpiritus demonia
Et veritatis convaleſcunt gratia
Retorta biſſus caſtitatis fulgide
Et unitatis punice concordia
Indeſinenter corda horum repleant
Que dum patenter mentibus inſederint
Adſtare poſſent Chriſti ad aram liberi
Sit his poteſtas & ligare & ſolbere
Epiſcopalis probra previlegio
Curare morbos corporum vel mentibus
Compaſſionis ferre teſtimonium
Portare motum litis orte ſcandalum
Ut de peractis ſanctitatis curſibus
Vite coronam qua paraſti omnibus
Te Chriſte vero corde diligentibus
Hic conſequantur poſt triumphos ſeculi
Regno perenni conſecrandi perpetim
Sit Trinitati ſempiterna gloria
Honorque ſumus & poteſtas inclita
Que Trinitas Pater Patriſque Filius
Cum Spiritu unus Deus ſubſtantia
Per cuncta regnat in ſeculorum ſecula

YMNUS IN ORDINATIONE REGIS.

INclite Rex magne regum
Conſecrator principum
Veritas ſigna Patris
Chriſte vero criſmate
Quo fabente regna durant
Adque regem imperant
Provee regnum fidelis
Principis ad gloriam
Unguine ſacro niteſcat
Sanctitate floreat
Fulgeat vite corona
Polleat clementia
Gaudeat cum plebe totus
Tota plebs cum principe
Sit dies natalis huius
Feriata gaudio
Sit piis omnino votis
Plena exultatio
Ut pie tenendo regnum
Quum beatis moribus
In quibus nunc principatur
Sic modeſtus imperet
Quo ſimul cum his fruatur
Sempiterno munere

IN NATALICIO REGIS

ANni perhacto circulo
Ades dies celebrior
Natale nobis principis
Noba recurſi temporis
Quo matris alvo proditus
Diem petivit ſeculi
Luciſque huius pro die
Intravit ortum neſciens
Hunc tu Creator obtime
Cunalibus infantie
Vectum per oras temporum

Per-

Perfectum abtas in virum
Quem disciplinis erudis
Gratis peragens sensibus
Maturitate temporis
Honore ditas regio
Ob hoc Deus te poscimus
Ut huius adsis questibus
Fabe rogantem munere
Poscentis audiens precem.

YMNUS DE PROFECTIONE EXERCITUS QUI USQUE IN REVERSIONE DICENDUS EST DIEBUS LETANIARUM.

O Verum regimen Christe fidelium
Qui vita via es hac pia veritas
Lustrans conspicuo lumine credulos
Obscurans quoque perfidos
Tu es unigena alma redemtio
Tu verus genitor nosque clientuli
Tante lacrimis pectora tundimus
Intende pie supplices
Rectores humiles quesumus patrie
Cum cunctis sibimet plebibus creditis
Directo itinere inclite ducito
Dans pacis bona omnibus
Moysi qui famulo ad precem intuens
Ponti purpurea equora dividens
Traducis cuneos Israheliticos
Siccato maris alveo
Et qui ad nicilum principis illius
Faraonis opus calle potissimo
Calcando rediens impium ilico
Mersis linfa superfluens
Eius quique pius questibus annuens
Frendens prevalide mox truculentior
Divinis Amalec plectitur hictibus
Consumtis suis omnibus
Dux esto placidus his tuis servulis
Virtus angelica illis adereat
Custus invigilet his tua gloria
Qui es summa benignitas
Ut tamquam vituli plebs tua commeans
Ex grege fidei ausibus liberis
Gentes barbaricas cornibus ventilet
Ac planta terat impios
Hostiles acies telaque bellica
Que frustrat * minitrat turba satellitum
In necem populi tendere acrius
Everte Deus funditus
Cuius presidio inclitus belliger
David opilio mente tirannidem
Goliam subigiens saxeo impetu
Letus munere redditur

* Fortè frustra minitat

Post hunc qui etiam tempore postero
Judam munificum efficis prelio
Clemens salvivica castra fidelium
Depellens cito tedium
Nostrorum gemitus aspice principum
Vulgi funerea murmura contuens
Ex iusto iugulo deseca emulos
Tu regum pater omnium
Non nostris noceat pugio finibus
Set firmes animo principis incliti
In cunctis vigeat robore gratie
Facti undique compotes
Defende populum vindice dextera
Quem sacro pretio sanguinis emtus est
Hac vero labacri gurgite abluens
Toth sacras tibi militer *
Victricem tribue Christe de hostibus
Palmam Christicolis celitus regibus
Ex totis viribus te redamantibus
Vota vita & actibus
Nunc cepta peragant gressibus prosperis
Cum pace redeant sedibus propriis
Pactumque recinant ymnum in etheris
Huiusce tibi vocibus
Sit Trino Domino gloria Unico
Regnum perpetuum aucta perennitas
Qui semper famulis comta corona es
Regnans seculis omnibus. Amen.

* milites

YMNUS PRO VARIA CLADE.

Rex eterne Deus fons pietatis
Spes tranquilla salus vera medella
Defesis requies pascua vite
Lux indeficiens parce redundans
Ad te mestificati murmura dantes
Adclines famuli adsumus omnes
Nollensque miseros morte punire
Conversos potius vivere magis
Tu es confugium illut opacum
Ad quod dum titubans conscia culpis
Mens tandem properat percipit idem
Pro fraglis veniam adque salutem
Nos unde nimium territi actum
Quos cladis valide plectitur hictu
Ad te confugimus alme Redemtor
Ut culpam pietas mox sequatur
Mortem quam minitans voce profeta
Olim vaticinat sic Iheremias
Videmus proprius percite nostras
Nunc intrare domos adque fenestras
Davidque gravius tempore fluxit
Urbem depopulans impia clades
Nostris pro meritis finibus instans
Iam quoque gladio vindice truncat

M or-

M orbi ecce lues longius crasans
Ad nos proclivior pene vicinat
Ad nunc pro vitiis proxima nostris
Consistit perimens agmina plebis
Q uosdam mortificans durius partes
Mittit funereos fibrium ignes
Ex quibus putriflua reddita membra
Non flat spiritus nec pulmo anelat
V irtus nulla viget carnis humane
Subsistit facilis fessa dolore
Hac laudis facie cuncta tabescunt
Ut cera solito igne fugatur
I nfantes iuvenes sexus utrisque
Etas ipse senum cignea iamque
Lactantes etiam ubera matrum
Prostratur pariter vulnere diro
R eplet te nimium civibus urbes
Castella populis villule omnis
Effecte vacue sunt solitudo
Cultore manet arida tellus
H anc peccata plagam nostra merentur
Hoc nostrum facinus parturit ulcus
Hec funesta quoque nempe iumenta
Admissa tribuunt nostra luenda
H ac proinde pium cernui omnes
Sanctum Christe tuum quesumus vultum
Qui semper bonus es adque benignus
Contritos releba corde piatos

℞ Rex eterne

AD SEXTA.

I Ram quam merito sternimur auctor
Iam suspende cito iure paterno
Mucronemque plage valde frementem
A nostris propitius partibus pelle
D ele iam maculas mente patratas
Purga quidquid inest vulnus inicum
Nodos perfidie redde solutos
Hac sevum quoibe celitus hictum
P ro nobis pietas tua te poscat
Spiraque tuis inclite sanctis
Talem pro miseris summere vocem
Que intrare tuas possit ad aures
I am vide gemitus aspice planctus
Rugitum populi presulum adque
Sacrorumque pius principum audi
Singultus lacrimas flebiles questus
N obis immeritis commoda aurem
Ne quamvis gravidos ponderis mole
Consummas facili ulceris labe
Quas sacro redimis ipso cruore
F letum qui sceleris Ninevitarum
Commutans melius ethere repente
Mortem quam timidi iam metuebant
Clemens innocuam esse quivisti
T oth tantaque tuum murmura nostra
Scandat flammigerum culminis arcem
Ex quo salvivicum rite fomentum
Cunctis adveniat ocius abtum
T emtos magne plagam inguinum omnis
Incursis mortis varios acerve
Inpressum redige noxia queque
Dextera sancta tua percitus arce
C elestis medice Christe tremende
Incursus varios mortis acerve
Inpensum redige tuque potenter
Languenti populo pande vigorem

℞ Rex eterne

AD NONA.

H Uius supplicium pestis amare
Depelle opifex crimine demto
Ut morvifuens * dira vetustas
Succedat populis aucta venustas
M ercedis proprie unguine sancto
Fauctor devilia membra fobeto
Nervos conglomera iam resolutos
Et vitam tribuens ablue nexus
A d quamquam gravior culpa subinstet
Maior namque tua gratia polleat
Quo nostri honeris vincla resolvens
Concedes veniam devita laxes
P resta Ingenite gloria summa
Semper cum Genito omnia imples
Compar spiritui Trinitas una
Hac vera Deitas secla gubernans.

* Fortè morbi fugiens

YMNUS DE STERELITATE PLUVIE.

S Qualent arva soli pulbere multo
Pallet siccus aer terra fatescit
Nulla roris onus nulla venustas
Quando nulla vires gratia florum
T ellus dira sitit nescit aroris
Fons iam nescit aquas flumina cursus
Erbam nescit humus nescit aratrum
Magnorum rupta patet turpis iatu
E stu ferbet humus igneus ardor
Ipsas urit abes frondea ramis
Fessis tecta negant pulbis arene
Sicco dispuitur ore viantis
V entis ora fere bestia ventis
Captantesque viri flammina venti
Ventis & volucres ora recludunt
Hac mulcere sitim fraude volentes
F etus cerba suos pignera cerba
Fetus cerba siti fessa recusat
Fetus cerba pios mesta relinquit
Quesitam quoniam non veit erbam
V enerunt iuvenes pocula noti
Querentes puteum limfaque fugit

Et

Et vasis vacuis tecta revisunt
Fletu seu proprio ore vibentes
B os presepe suum linquid inane
Pratorumque volens carpere gramen
Nudam versat humum sic pecus omne
Fraudatum moriens labitur erbis
R adices nemorum rustica plebs
Explorat miseros curba labore
Solarique famen cortice querit
Nec sucos teneros arida prestet
Hanc peccata famem nostra merentur
Set mercem propriam Christo fobeto
Quo culpa gravior gratia maior
Iusti supplicii vincla resolbat
I am celum reseres arbaque laxes
Secundo placidus imbre rogamus
Elie meritis impia secla
Donasti plubiam nos quoque dones
E terne Genitor gloria Christo
Semper cum Genito sit tibi sancto
Compari Spiritui qui Deus unus
Pollens perpetuis inclite seculis. Amen.
℣. Rigans Deus montes.

YMNUS DE UBERTATE PLUBIE.

OBduxere polum nubila celi
Absconduntque diem sol * effugato, * sole
Noctes continuas sidere nudas,
Et lune viduas carpimus olim.
E ther dira micat igne corusco,
Concusoque tremit cardine mundus,
Celi porta tonat, raptaque credas
Axis etherei vincla resolvi.
E xcrescunt pluviis equora ponti,
Nec fines proprios iam freta norunt,
Terrarum tedio fluctuat unda,
Errabunda secat arva carina.
P ortus nauta suos litora nauta
Secessusque suos nauta requirit
Ospes nauta satis vitibus ospes
Messes nauta supernavigat hostes.
F lentes agricole culta relinquunt,
Spectans naufragium triste laboris
Messi leta natat semina census
Nati tecta petunt arvaque migrant.
C ernas alta domus culmina ferri,
Et mutatis locis lumina poni,
Mestas inter abes ludere pisces
In tremulis ludere tectis.
E versa videas arbore nidos
Pullis quum teneris per freta duci,
Nec matrem exilio ponere curas
Maioresque metu cogere fretas.

Spectat turba virum turba fenestris,
Spectat feminei turba pudoris,
Deploratque famam turba precantium,
Victum navigiis nauta ministret.
Ihesu parce tua morte redemtis,
Prior dillubium pertulit etas,
Ut mundaret aqua crimina terras,
Set mundata tuo sanguine terra est.
R amum missa ferens hore columba,
Ramum pacifere munus olibe,
Exutas liquido flumine terras
Leto significat lapsa volatu.

YMNUS DE NUBENTIBUS.

TUba clarifica plebs Christi revoca
Hoc in ecclesia votiva gaudia
Fide eximia celebra monita,
Confitere piacula.
R ite magnalia clange deifica,
Celicas ianuas patentes intona,
Quos * dira truserat veneni invidia, * Quas
Iam Christus cuncta reserat.
Sit fera framea serpentis lancea
Adam protoplaustum primevum incolam
Eva feminea polluit labia,
Et expulit a patria.
Usurpant vetita ligni pomifera
Deceptis oculis cernunt squalida
Exusta corpora flamma anguifera,
Dolendo gignunt pignera.
E pitalamia usque dum reddita
Voce paradica receptant gratiam,
Crescite clamitat replete aridam,
Ornate tori talama.
P istis nardifica arba ambrosea
Cum Christum celicum virgo puerpera
Redimens miseros ad vitam invitat
Plaudete evangelizat.
C oreis timphanis exulta musica,
Et redde Domino vota perennia
Qui crucis gloriam * eruit animas, * gloria
Quas coluber momorderat.
Pusilla copula adsume fistulam,
Liram & tibiam, prestepe canticam
Voce organica carmen melodia
Gesta psalle divitica.
F ecunda Domine presentes nuptias
Prole dignissima, qui tibi serviant,
Et tuo nomini gratias referant,
Benedictique permaneant.
C ithara iubila, cimbala concrepa,
Cinara resona, nablum tripudia
Excelso Domino qui regit omnia
Per cuncta semper secula. Amen.

P YM-

YMNUS GENERALIS DE INFIRMIS.

XPe celestis medicina patris. fol. 105.

YMNUS GENERALIS DE-FUNCTIS.

CHriste Rex mundi creator. Ut in Officio Defunctorum.

YMNUS IN EXEQUIAS DEFUNCTORUM DICENDUS.

DEus igne fons animarum. Ut in Officio Defunctorum.

YMNUS UNIUS DEFUNCTI.

HInc functionis dies est
Credenti in te Rex Deus
Functi fidelis spiritus
Traduc coris celestium.
Huius tenebras discute,
Peccata huius dissice;
Locetur in celestibus
Iunctus polorum cibibus.
Serena huic micet dies,
Sidus perenne splendeat;
Nullus tenatur tediis,
Summis feratur gaudiis.
Ut inferorum carceres
Et claustra queque orrentia
Pertransiens, in ethera
Celi fruatur patria.
Hinc & recepto corpore
Resurgat hic ad gloriam
Tementis aucte gratie
Laudans perennis incola
Presta:::::

YMNI DOMINICALES COTIDIANI.

INventor rutilis duxbone luminis. fol. 91.

ALIUS.

O Lux Beata Trinitas. fol. 113.

ALIŨ.

INtende nostris precibus,
Intende iam propitius
O Christi mundi gloria,
Festumque lumen inriga.
Te vespertina oratio,
Te matutina concinat,
Tibi indefesse personet
Ymnum cum dulci carmine.
Te vesperi laus congrua,
Te matutina vox canet;
Tibi omne tempus personet
Ymnum perennis glorie.

ALIUS.

LUx vera lucis claritas,
Lucis manens hereditas,
Laus in tenebris promitur,
Precantibus splendor detur.
Te tempus omnis temporis,
Te quicquid in nobis viget
Conlaudet in perpetuis
Eternitatis seculis.

ALIŨ.

DEus creator omnium
Polique rector, vestiens
Diem decora lumina,
Noctem sopora gratie.
Artus solutos ut quies
Recedet labores usui,
Mentesque fessas allebat,
Luctusque solbat anxios.
Gratos peracto iam dies
Et nocti exortu preces,
Voti reos ut adiubes
Ymnum canentes solbimus.
Exultare nostru lubrico,
Te cordi alta somniet,
Ne hostis invidi dolo
Pabor quiete suscitet.
Christum rogemus & Patrem
Christi Patrisque Spiritu,
Unum potens per omnia
Fobe precantes Trinitas.

ALIŨ.

CHriste lux mundi salus & potestas. fol. 110.

ITEM
YMNI COTIDIANI VESPERTINI.
II. FERIA AD VESPERUM.

LUcis Creator obtime,
Lucem dierum proferens,
Primordiis lucis nobe
Mundi parans originem;
Qui mane iunctum vesperi
Diem vocari precipis,
Tetrum cahos inlabitur,

Au-

Audi preces cum fletibus.
Ne mens grabata crimine
Vite sit exul munere,
Dum nil perenne cogitat,
Seseque culpis inligat.
Celorum pulset intimum,
Vitale tollat premium,
Vitemur omne noxium
Purgemus omne pessimum.
Presta::::

II. FERIA AD VESPERUM.

INmense celi Conditor,
Qui mixta ne confunderent
Aque fluenta dividens,
Celum dedisti limitem.
Firmans locum celestibus,
Simulque terre rivulis,
Ut unda flammas temperet,
Terre solum ne dissipet.
Infunde nunc Piissime
Donum perhennis gratie,
Fraudis nobe ne casibus
Nos error adterat vetus.
Lucem fides inveniat.
Sic luminis iubar ferat
Ut vana cuncta terreat
Et falsa nulla comprimat
Presta:::

III. FERIA.

TElluris ingens Conditor,
Mundi solum qui eruens
Pulsis aque molestiis
Terram dedisti inmobilem:
Ut germen abtum preferens
Fulvis decora floribus
Fecunda fructum sisteret
Pastumque gratum redderet.
Mentis perusta vulnera
Munda virore gratie,
Ut facta fletu diluat,
Motusque prabos adterat.
Iussis tuis obtemperet,
Nullis malis obproximet,
Bonis repleri gaudeat,
Et mortis actum nesciat.
Presta::::

IV. FERIA.

CEli Deus sanctissime,
Qui lucidum centrum poli
Candore pingis igneo,
Augens decora lumina.
Quarto die qui flammeam
Solis rotam constituens,
Lune ministrans ordini
Vagos recursus siderum:
Ut noctibus vel luminis
Direptionis terminum
Primordiis & mensuum
Signum dare notissimum.
Inlumina cor hominum,
Absterge sordes mentium,
Remobe culpe vinculum,
Everte moles criminum.

V. FERIA.

MAgne Deus potentie,
Qui ex aquis ortum genus,
Partim remittis gurgiti,
Partim lebas in aere.
Dimersa limfis imprimens,
Subvecta celis inrogans,
Ut stirpe una prodita
Diversa rapiant loca.
Largire cunctis servulis,
Quos mundat unda sanguinis,
Nescire lapsum criminum
Nec ferre mortis tedium.
Ut culpa nullum deprimat,
Nullum lebet iactantia,
Elisa mens ne concidat,
Elata mens ne corruat.

VI. FERIA.

PLasmator hominis Deus,
Qui cuncta solus ordinans,
Humum iubes producere
Reptantis & ferre genus.
Qui magna rerum corpora
Dictu iubentis vivida,
Ut serviant per ordinem
Subdens dedisti hominem.
Repelle a servis tuis
Quicquid per inmunditiam
Aut moribus se sugerit,
Aut actibus se interserit.
Da gaudiorum premia,
Da gratiarum munera,
Dissolbe litis vincula,
Adstringe pacis federa.

SABBATO.

RErum Deus fons omnium,
Qui rebus actis omnibus,
Totius orbis ambitu
Censu replesti munerum.
Non actibus fessus manens,
Laboribus non saucius,
Cuncta quietem das egris,
Curis ruant ne morvidis.
Concede nunc mortalibus
Uti malorum hostiis

Instare iam virtutibus
Et munerare prosperis.
Terroris ut cum iudicis
Orror supremus ceperit,
Letemus omnes invicem
Pacis repleti munere.

YMNUS DE DUODECIMA.

TE lucis ante terminum
Rerum Creator poscimus
Ut solita clementia
Sis presul ad custodiam
Procul recedant somnia
Et noctium fantasmata
Hostemque nostrum comprime
Ne polluantur corpora.

* YMNUS ANTE COMPLETA.

cibis CIvis * resumtis congruis,
Cene peractis usibus,
Ad te Redemtor inclite
Laudes venimus promere.
* Occurre nobis ocius
cibi Tollas civi * gravedinem
Corpus parandum ad precem
Confessionis dans fidem.
Ut quicquid ore promimus
Tuis sacris in laudibus,
Nobis coronam conferens
Soli Deo dans gloriam.
Presta::::

YMNI DE COMPLETA.

SOl angelorum respice
Quem concupiscit mentium
Intento visu castitas
Sursum manentem cernere.
Quo cuncta pollent celitus
Cursu recursu prospero,
Quo vita constat omnium,
Intende gratis supplicum.
Da servulis custodiam,
Quo temperentur commoda,
Adversa sint innoxia,
Corrupta ne sint pectora.
Frugalitas tu sensuum
Sator, salus, refectio,
Potus cibusque, gaudium,
Lux adque virtus cordium:
Repelle membris lubricam,
Ne polluat lasciviam,
Ne feda vexet passio,
Culpetque mentis actio.
Virtutis infer copiam,
Qua conferas clementiam,
Oblitis ut peccaminum
Dones quieti temporum.
Votis rogamus affatim
Superna pax inlabere,
Quo cuncta tuta perpetim
Serves subactis scandalis.
Gloria::::

ALIUS.

CUltor Dei memento
Te fontis & lavacri
Rorem subiisse sacrum
Te crismate innobatum.
Fac cum vocante somnum
Castum petens cubile
Frontem locumque cordis
Crucis figura signet.
Crux pellit omne crimen,
Fugiunt crucem tenebre,
Tales dicata signo
Mens fluctuare nescit.
Proculo procul vagantum
Portenta somniorum,
Procul esto pervicac
Prestigiator estu.
O tortuose serpens,
Qui mille per meandros,
Fraudesque flexuosas
Agitans quieta corda.
Discede, Christus hic est,
Hic Christus est, liquesce:
Signum quod ipse nosti,
Damnat tuam caterbam.
Corpus licet fatescens
Iacet reclinet paululum,
Christum tamen sub ipso
Meditabimur sopore.
Gloria Deo Patri,
Et Christo vibo regi,
Paraclitoque sancto
Et nunc & in eternum. Amen.

YMNI DE PRIMA VIGILIA.

OBsidiones obvias
Paremus omnes carminum
Contra tenebrarum ducem,
Contra tetrum satellitem.
Manus perarmet spes, fides,
Lumbos valens crux obtegat,
Cingamur ense spiritus
Propter timores noctium.
Ihesu manu fortissima
Salva fideles per fidem,
Everte adversos crucem
In pace cuncta protege.

ALIŨ.

A L I Ũ.

ADsunt tenebre prime
Noctis tetre excursus,
Cum canticis & ymnis
Nunc dedicemur omnes.
Nam tempus illut hoc est,
Quod Iheremias dicit,
Surgendum esse nobis
Primordio in noctis.
Nos spiritu perarma,
Invicta radix David;
Disrumpe vincla noctis,
Et da iubar salutis.
Somni quies sit grata,
Mens pervigil resurgat;
Non sordidemur actu,
Nec spiritu grabemur.
Set corpore & mente
Spiritu ferbente
Vestigio impigro
Te consequamur, Christe.

A L I Ũ.

NOctis tetre primordia
In laudibus transegimus,
Nunc te precamur Trinitas,
Ut precinentes audias.
Tu omnibus da gratiam,
Tu fessa quoque alleba,
Errata dele crimina,
Exclude iuge scandalum.
Lux vera nos inluminet,
Mentis tenebras effuget;
Ut pax habundet omnibus,
Qui te Creator credimus.

A L I Ũ.

QUieti tempus adest,
Quod fessa membra quies
Obtineat innocens,
Et Christo vigilet mens.
Pelle a nobis Deus,
Rogamus, omne tetrum:
Anguis piscis malignus
Virusque mortiferum.
Ut sub umbra alarum
Tutissima tuarum
Protecti maneamus;
Ad tuasque laudes surgamus;
Sit gloria & honor
Deo Patri, & Proli,
Paraclito quoequali
In seculorum seculis. Amen.

ITEM DOMINICALES.

CHriste qui lux es & dies,
Noctis tenebras detege.
Lux ipse lumen preferens,
Vitam beatam predicans.
Precamur, sancte Domine,
Defende nos in hac nocte;
Sit nobis in te requiem,
Quietam noctem tribue.
Ne gravis somnus inruat,
Hostis nobis subripiat,
Caro illi consentiat,
Et nos reos statuat.
Oculi somnium capiant,
Cor ad te semper vigilet,
Dextera tua protegat
Famulos, qui te diligunt.
Defensor noster aspice,
Insidiantem reprime,
Guberna tuos famulos,
Quos sanguine mercatus es.
Memento nostri Domine
In gravi isto corpore;
Qui es defensor anime,
Adesto nobis Domine.
Tetre noctis insidias
Huius timoris libera;
Tue lucis magnalia
Totum clerum inlumina.
Gloria Patri ingenito,
Gloria Unigenito,
Una cum Sancto Spiritu
In sempiterna secula. Amen.

A L I U S.

LUcis Auctor clemens, lumen inmensum,
Lumen, cuius fulget sanctus eternus
Christus, cum quo regnat quum ipso in unum;
Et Sanctus Spiritus una potestas.
Tetre noctis huius caliginem pelle,
Serpentisque fraude, quesumus, fuga,
Nos armatos crucis signaculo salva:
Sacrosancto tuo nomine dita.
Quos peccati mole gravide pressos
Sua mille formis fraude decepit
Se victorem gaudens quoque se victum
Cognoscat virtutem Omnipotentis.
Pater inmortalis omnium pastor
Invidentem hostem frange fuscantem;
Lumen nobis prebe perhenne de sancto:
Tenebroso calle non pabeamus.
Redemtor eterne Rex omnis terre,

De-

Digitized by Google

Delictorum pius gemitus adtende;
Insidiantem hostem confringe salvator,
Nos eterne vite redde beatos.
Noctem nobis istam dona quietam:
Inimicum hostem fuga a nobis:
Crucis signum vincat omne inimicum:
Te, Christe, rogamus mane nobiscum.
Gloria, & honor, potestas, & virtus
Ingenito Deo, Genitoque Christo,
Spirituique simul Paraclito sancto;
Cuius verbo claret secula cuncta.

YMNUS AD QUIETEM.

TEmpus sopori congruum
Adest, quies sit temporum,
Stratum rigemus lacrimis,
Lectum labemus fletibus.
Precelleamur simbolo,
Succedat hinc oratio;
Hinc osculantes invicem
Armemur ipsi per crucem.
Sic fessa membra lectulo
Demus sub illo iudice,
Qui sic quiescentes excubat,
Ut dormientes protegat.
Discedat turba demonum,
Liquescet ars satellitum
Per nomen hoc crucis sacre,
Que te tuosque dissicet.
At tu Creator omnium
Procul repelle tedium,
Adversa cuncta dissices,
Tranquilla queque conferas.

YMNI DE MEDIUM NOCTIS.

QUod convolutis artubus
Somno gravatis torpunt
Delumens in somnio
Turpique fluxu in semine:
Fusis Pater piissime
Expostulamus fletibus,
Ut iam recedant sordida
Libidinum fantasmata.
Laba quod hostis polluit,
Quod sordidabit innova;
Mundemur omnes sordidis
Carnis grabate spiritus.
Presta::::

ALIUS.

SUrgentes ad te Domine
Atre noctis silentio,
Vigiliis obsequiis
Patrum sequentes ordinem,
Quem nobis dereliquerunt
Iure hereditario,
Ministrantes excubiis
Tibi sancte Paraclite
Pari cum Patre clarus es
Quum Christo subtilissimus
Multismodus Spiritus
. . . .
Grex tuus tibi deditus
Nullo tenatur crimine,
Quem tuo Christe sanguine
Voluisti redimere.
Obes errantes previde
Pastor bone piissime,
Ad aulam celsitudinis
Tuis reporta humeris.
Tabefactus est saucius,
Abscedat princeps demonum,
Perdat predam de faucibus
Insatiata rabies.
Exultet Christus Dominus,
Psallat corus angelicus,
Laudes sonent in organo
Ter Sanctus dicat Domino.

ALIUS.

IHesu defensor omnium
Protector & mirabilis,
Sueta noctis advenit
Et nos sopore dediti
In tuo Christe nomine
Qui custus & defensor es,
Et vigilemus spiritu,
Ut mereamur lampades.
Cantores tuos Domine,
Quos iubes nocte surgere
Ad invocandum tuum nomen,
Quod nobis est laudabile;
Quem omnis terra metuit
Pro tanta magnitudine
Sequamur in laude tua,
Quod pie Sancte poscimus.
Ymnorum concors personet
De corde te canentium
Sequamur tanti gaudii
Promissa Sancti Spiritus.
Clamor in nocte factus est,
Ihesus ingressus ianuis
Et vigilantes provocat
Intrare sancta regia.
Gaudet sponsus virginum
Ingressus in cubiculo,
Ubi coronas martirum
Refulgent ante Dominum.

Mer-

Mercedem tante glorie
Daturus es credentibus,
Quod nobis sitit animus
Sic mereamur consequi.
Medium noctis tempore
Profetica vox admonet
Dicamus laudes Domino
Patri semper & Filio,
Sancto quoque Spiritui;
Perfecta enim Trinitas
Uniusque substantie
Laudanda semper nobis est.
Medium noctis tempore
Pergens vastator angelus,
Egipto mortem inferens
Diluit primogenita.
Hec ora iustis salus est,
In quo se victus angelus
Ausus punire non fuit
Signum formidans sanguine.
Egiptus flebat fortiter
Tantarum dira funera,
Solus gaudebat Srahel
Agni protectus sanguine.
Nos vero Srahel sumus,
Letemur in te Domine,
Hostem prosternentes malum
Christi defensi sanguine.
Medium noctis tempore
Per voce evangelica
Venturus sponsus creditur
Regni celestis Conditor.
Occurrent sancte virgines
Obviam tunc adventui,
Claras gestantes lampades,
Magno letantes gaudio.
Stulte foris remanent,
Qui extinctas habent lampades,
Frustra pulsantes ianuam
Clausam iam regni regiam.
Quare vigilemus sobrie
Stantes mente splendidi,
Ut adveniente Ihesu
Digni occurramus obviam.
Medium noctis tempore
Paulus quoque & Sileas
Pro Christo vincti in carcere
Laudantes resoluti sunt.
Nobis hic mundus carcer est,
Christe resolve vincula,
Nostra relaxa crimina
In te sancte credentium.
Dignos nos fac Rex agie
Venturi regni glorie,
Eternis ut mereamur
Te laudibus concinere.
Presta ::::

YMNI DE NOCTURNOS.

PRimo dierum omnium
Quo mundus extat conditus,
Vel quo resurgens Conditor
Nos morte victa libera.
Pulsis procul torporibus
Surgamus omnes ocius,
Et nocte queramus pium
Sicut Profetam novimus.
Nostras preces ut audiat,
Suamque dextram porrigat,
Et hic piatos sordibus
Reddat polorum sedibus.
Ut quique sacratissimo
Huius diei tempore
Horis quietis psallimus,
Donis beatis muneret.
Iam nunc paterna claritas
Te postulamus affatim,
Absit libido sordidans
Omnesque actus noxius.
Ne feda sit vel lubrica
Conpago nostri corporis,
Per que aeterni ignibus
Ipsi cremernur acrius.
Ob hoc Redemtor quesumus,
Ut probra nostra diluas,
Vite perhennis commoda
Nobis benignus conferas.
Quo carnis actu exules
Effecti ipsi celibes
Ut prestolantes cernui
Melos canamus glorie.
Presta ::::

V. FERIA.

TU Trinitatis unitas
Orbem potenter qui regis,
Adtende laudum cantica,
Que excubantes psallimus.
Nam lectulo consurgimus
Noctis quieto tempore,
Quo flagitemus vulnerum
A te medellam omnium.
Ut quod suasi fraudibus
Satellitum deliquimus,
Abstergat illut celitus
Tua potestas glorie.
Ne corpus adsit sordidus,
Ne torpor instet cordium,

Et

Digitized by Google

Et criminis contagio
Tepescat ardor spiritus.
Ob hoc Redemtor quesumus
Reple tuo nos munere,
Per quod dierum circulis
Nullis ruamur actibus.

VI. FERIA.

Summe Deus clementie
Mundique factor macine,
Unus potentialiter
Trinusque personaliter
Nostros pius quum canticis
Fletus benigne suscipe,
Quo corda pura sordibus
Te perfruamur largius.
Lumbos iecurque morvidum
Adure igni congruo,
Accincti ut sint perpetim
Luxu remoto pessimo.
Ut quique oras noctium
Nunc concinendo rumpimus,
Donis beate patrie
Ditemur omnes affatim.

SABBATO

Tu rex Redemtor omnium,
Qui cuncta que creata sunt,
Certis in evum legibus
Disponis adque ordinas.
Nocturnis oris surgimus,
Actus iniquos pandimus,
Nostrique oris organum
Te laudat ymnis dulcibus.
Ut turba quodque demonum
Corrupit astu proprio,
Parcendo cures omnia,
Et dona vite conferas.
Ne ipsa plebs nequissima
Auctrique cuncti criminis
Nos ad perhenne incendium
Secum cremandos adtraat.
Ad nunc gementes poscimus
Tuam Deus potentiam,
Ut nos ab omni liberos
Reddas cito piaculo.

II. FERIA.

Somno refectis artubus,
Spreto cubili surgimus,
Nobis Pater canentibus
Adesse te deposcimus.
Te lingua primum concinat,
Te mentis ardor ambiat,
Ut actuum sequentium
Tu Sancte sis exordium.
Cedant tenebre lumini,
Et nox diurno sideri,
Ut culpa quam nox intulit,
Lucis labescat munere.
Precamur idem supplices,
Noxas ut omnes amputes,
Et ora te canentium
Lauderis in perpetuum.

III. FERIA.

Consors paterni luminis,
Lux ipse lucis & dies,
Noctem canendo rumpimus,
Assiste postulantibus.
Aufer tenebras mentium,
Fuga caterbas demonum,
Expelle somnulentia,
Ne pigritantes obruat.
Sic Christe nobis omnibus
Indulgeas credentibus,
Ut prosis exorantibus,
Quod precinentes psallimus.

IV. FERIA.

Rerum Creator obtime,
Rectorque noster aspice,
Nos a quiete noxia
Mersos sopore libera.
Te Christe sancte poscimus,
Ignosce tu criminibus,
Ad confitendum surgimus,
Morasque noctis rumpimus.
Mentes manusque tollimus,
Profetam sic in noctibus
Nobis gerendum precipit,
Paulusqoe gestis censuit.
Vides malum quod gessimus,
Occulta nostra pandimus,
Preces gementes fundimus,
Dimitte quod peccabimus.

ITEM
ALII AD GALLI CANTUM.

Noctis tempus iam preterit. fol. 257.

ALIUS

Gallo canente venimus. fol. eodem.

ALIUS

Hac noctis hora prescius. fol. eodem.

ALIUS

ALIUS

IN matutinis surgimus. fol. 103.

YMNUS DOMINICALIS AD PULLORUM CANTU

ETerne rerum Conditor. fol. 3.

YMNUS DOMINICALIS AD MATUTINUM

TE Deum laudamus: Te Dominum confitemur. fol. CXXVII.

INCIPIUNT YMNI MATUTINARII COTIDIANI

SPlendor paterne glorie
De luce lucem proferens
Dux lucis & fons luminis
Dies diem inluminans
V erusque sol inlabere
Micans nitore perpetim
Iubarque Sancti Spiritus
Infunde nostris sensibus
V otis vocemus te Patrem
Patrem perhennis glorie
Patrem potentis gratie
Culpam relegit lubricam
I nformet actus strenuos
Dentem retundat invidi
Casos secundet asperos

. . . .

Hic in Codice desiderantur saltim duæ, vel forsàn plures paginæ.

Ore peractus circulus
Deo sacratum promere
Ymnum perennis glorie.
E xurge Ihesu, alleba
Cordis rei fastidia,
Ut lingua clare concinat
Laudis tue magnalia.
I nfunde lumen spiritus,
Da caritatem cordibus,
Quo te Deum per omnia
Laudemus semper secula. Amen.

YMNUS DE TERTIA

CErtum tenentes ordinem,
Pio poscamus pectore
Hora diei tertia
Virtutem Trini nominis.
Ut simus habitaculo
Illi Sancto Spiritui,
Qui condam in Apostolis
Hac ora distributus est.
Quo gradientes ordinem
Ornavit cuncta splendide
Regni celestis Conditor
Eterne vite premiis.

ALIUS

TE magestatis Domine
Trino pollentes nomine
Precamur tui famuli,
Libens ut nos exaudias.
E rrata nostra dilue,
Vocem clamoris accipe
Largire te fabentibus * (* fatentibus)
Regni celestis premia.

ALIUS

NUnc Sancte nobis Spiritus,
Unus * Patri cum Filio, (* Unum)
Dignare promtus ingeri
Nostro refusus pectore.
H os, lingua, mens, sessus vigor,
Confessionem personet,
Flammescat igne caritas,
Ascendat ardor proximos.

YMNUS DE QUARTA.

QUi amne nunc quadrifluo
Evangelistarum rigas
Mundi quaternos cardines,
Audi precamur supplices.
S celus dimitte proprium,
Aufer tepores mentium,
Omnesque dignos effice
Conpunctionis munere.
C orpus libido non terat,
Non ira mestis subrepat,
Informet actum veritas,
Servet pudorem castitas.

YMNUS DE QUINTA.

QUi toth libri per Moysen
Evum ruentem intruis,
Quod sensibus nos corporis
Regis Redemtor precipis.
F ac nos tuis in legibus
Sic permanere perpetim,

Q Quo

Digitized by Google

Quo spiritu & corpore
Concinamus naviter.
Repelle quod pabescimus;
Concede quod te poscimus;
Ut te pium mitissimum
Laudemus in perpetuum.

YMNUS DE SEXTA.

Rector potens verax Deus,
Qui temperas rerum vices,
Splendore mane instruis,
Et ignibus meridiem.
Extingue flammas litium,
Aufer calorem noxium,
Confer salutem corporum,
Veramque pacem cordium.

ALIUS

Iam cursus ore sexies
Rotat diei tempore,
Nos admonet per omnia
Laudes defferre devitas.
Nunc Petrus orans, gentibus
Fidem futuram prospicit,
Nunc viba Christus femine
Instat fluenta tradere.
Hoc solus evo mistico
Tres Patriarcha ospitat
Carnis figure nuntios
* numine — Sub Trinitatis numinis. *
Perfecta summi calculi
Hec prima constat partibus,
Que ducta sese perficit,
Tenetque mundi fabricam.
* condita — Hec nempe Christi conditam *
Manet tua potentia;
Cuius potestas glorie
Per cuncta regnat secula.

YMNUS DE SEPTIMA.

Auctor perennis glorie,
Qui septiformis gratie
Das Spiritum credentibus
Adsiste mitis omnibus.
Expelle morbos corporum,
* Mentis — Mentes * remobe scandalum,
Rescinde virus criminum,
Fuga dolores cordium.
Ut quum preces susceperis
Clemens tuarum plebium,
Redamus omnes gloriam
Trino Deo per secula.

YMNUS DE OCTAVA.

Octavus ore circulus
Iam vergit & nos instruit,
Diem futuri examinis
Deflere cum suspiriis.
Septem dierum cursibus
Nunc tempus omne ducitur,
Octavus ille ultimus
Erit dies iudicii.
In quo Redemtor seculi
Non nos in ira arguas,
Set a sinixtris libera,
Ad dextram nos conloca.

YMNUS DE NONA.

Fundere preces tempus est,
Diei cursus admonet
Canere laudis canticum
Tibi Redemtor omnium.
Serenam mentem effice,
Opus honestum perfice,
Precem orantum accipe,
Vitam perennem tribue.

ALIUS

Convexa solis orbita
Nobem voluta circulis,
Ore peracto tramite
Ter conficit ternario.
Hoc passionis tempore
Conplevit Auctor omnium,
Nunc ad laborem vinee
Misit vocatos servulos.
Hac Petrus ora mistica
Clodi resolvit vincula;
Nunc visionum conditor
Terno recursu terminat.
In hac canamus gloriam
Cum voce puris mentibus
Deo creanti prospera
Peracta iustis secula.

YMNUS DE DECIMA.

Iam dena nos preceptio
Legis sacrate premonet;
Ut in tenebris seculi

Non

Non militemur crimini.
Ob hoc Deus te poscimus,
Ut nos placatus corrigas,
Offensa nostra diluas,
Adversa quoque arceas.
Tu esto nostrum gaudium,
Qui es futurum premium,
Sit nostra in te gloria
Per cuncta semper secula.

YMNUS DE UNDECIMA.

HOris peractis undecim
Ruit dies in vesperum,
Solbamus omnes devitum
Mentis benigne canticum.
Labor diurnus transiit,
Quo Christe nos conduxeras,
Da iam colonis vinee
Promissa dono gratia.
Mercedem quoque advocas,
Quos ad futurum muneras,
Nos in labore adiuba,
Et post laborem recrea.

YMNUS DE DUODECIMA.

QUodquod: diem determinant
Hore Deus piissime,
Laudes honores debitas
Persolbat iste grex tibi.
Iacet nunc dies in vesperum,
Transit supernus lucifer,
Exurge, mentes innoba
Iam spirituali gratia.
Discedat umbra criminum
Pellatur ira demonum
Cubile nostrum visita
Tua Deus custodia.

AD VESPERUM.

REum Deus tenax vigor
Inmotus in te permanens
Lucis diurna tempora
Succesibus determina.
Largire clarum vespere
Quo vita nusquam decidat,
Set premium mortis sacre
Perennis instet gloria.

INCIPIT AURORA,

QUÆ ANTE PRIMAM RECITATUR

IN DIEBUS FERIIS PER TOTUM ANNUM.

Antíphona. Deus in adjutórium meum inténde : Dómine ad adjuvándum me festína.

Psalmus 69.

Deus in adjutórium meum inténde. folio XXVIII.

118. Psalmus David.

Beáti immaculáti in via. In quò córrigit juvénior viam suam. Retríbue servo tuo, vivam: fol. LII.

Reiterétur Antíphona. Deus in adjutórium meum inténde : Dómine ad adjuvándum me festína.

Dicat Présbyter. Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum.

Lauda. Allelúia, allelúia, allelúia. Prævéni in maturitàte, & clamávi : quia in verbo tuo supersperávi. P. Allelúia. ℣. Prævenérunt óculi mei, Deus, ad te dilúculò: ut meditárer elóquia tua. P. Allelúia.

Hymnus.

Jam meta noctis tránsiit,
Somni quies jam prætériit,
Auròra surgit fúlgida,
Spargit cœlum lux nova.
Sed cùm diéi spéculum
Cernàmus hinc nos omnes,
Ad te, supérne Lúcifer,
Preces necésse est fúndere.
Te lucis Sancte Spíritus,
Et charitàtis áctibus
Ad instar illud glóriæ
Nos innovátos éffice.
Præsta, Pater Piíssime,
Patrique compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

℣. Exúrge, Dómine, ádjuva nos ; & líbera nos propter nomen tuum.

Vel álius Vers. A vigília matutína usque ad noctem, Deus sancte, custódi nos.

Alius Vers. Adjùtor, & liberàtor noster es tu Dómine, ne tardáveris ad salvándum nos.

Kyrie eléïson. Christe eléïson. Kyrie eléïson. Pater noster, qui es in cœlis: ℟. Amen. Sanctificétur nomen tuum: ℟. Amen. Advéniat regnum tuum: ℟. Amen. Fiat volúntas tua, sicut in cœlo, & in terra. ℟. Amen. Panem nostrum quotidiànum da nobis hódiè : ℟. Quia Deus es. Et dimítte nobis débita nostra, sicut & nos dimíttimus debitóribus nostris. ℟. Amen. Et ne nos indúcas in tentatiônem : ℟. Sed líbera nos à malo.

A malo nos líbera, & in tuo timóre, & ópere bono nos confirma Trínitas Deus noster ; tibique serviàmus Deo, ac Dómino nostro servitûte perénni: Qui vivis, & ómnia regis nunc, & in ætérna sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Preces. Deus miserère, Deus miserère: Deus miserère infirmis, oppréssis, dispérsis, captívis, itinerántibus, navigántibus, tribulántibus, pœniténtibus ; & defúnctis fidélibus citò succûrre, Pater Cœléstis.

Aliæ Preces. Deus miserère, Deus miserère, Deus miserère: Miserère nobis, Dómine, míseris: Miserère fámulis tuis ; Miserère infirmis, miserère oppréssis, miserère captívis, miserère peregrínis, miserère navigántibus, miserère itinerántibus, miserère pœniténtibus, miserère lugéntibus, miserère peccatóribus : Tu Christe parce Christiánis vivéntibus cunctis; quóniam meritôrum nostrôrum divérsis attérimur malis : & quia coram te própriam fatêmur misériam, misericórdiæ tuæ opem in nobis sentiàmus ; & óperum medèlam & réquiem jubèto præstàre ómnibus fidélibus defúnctis. Amen.

INCIPIT ORDO PRIMÆ,

QUÆ DEBET DICI PER TOTUM ANNUM.

Antíphona. Prævenérunt óculi mei, Deus, ad te dilúculo : ut meditárer elóquia tua. 2. Prævenérunt. Glória, & honor. 3. Prævenérunt. Psalmus 66. Psalmus 144. Psalmus 144.

Regnum tuum, Dómine, regnum &c. Psalmus 112.

118.

118. Psalmus David.

Adhæsit paviménto ánima mea. Legem pone mihi Domine. Véniat super nos misericórdia tua, Dómine. fol. LII. & LIII.

Antíphona. Prævenérunt óculi mei, Deus, ad te dilúculò: ut meditárer elóquia tua.

Responsórium diébus feriálibus.

Adjûtor, & liberâtor noster es tu, Dómine. ℣. Deus in nómine tuo salvum me fac: & in virtûte tua júdica me. P. Es tu, Dómine. ℣. Glória, & honor Patri, & Fílio, & Spirítui Sancto: & nùnc, & sempèr in sæcula sæculórum. Amen. P. Reiterêtur Responsórium. Adjûtor, & liberâtor.

Responsórium áliud feriále.

Adjuva nos Deus salutàris noster: ℣. Et propter honòrem nóminis tui Dómine líbera nos. P. Salutàris noster. ℣. Glória, & honor. P. Adjuva nos, &c.

De Confessôre Responsórium.

In conspéctu Angelòrum psallam tibi, Dómine Allelúia: ℣. Adoràbo ad templum sanctum tuum, & confitébor tibi, Dómine. P. Psallam. ℣. Glória, & honor.

Responsórium de uno justo sive Mártyre. De ore justi procêdit doctrína Allelúia, allelúia: Favum mellis distíllant lábia ejus. ℣. Os justi meditábitur sapiéntiam, & lingua ejus loquêtur judícium. P. Favum mellis. ℣. Glória, & honor. Reiterêtur ℟.

De Sanctis sive de Martyribus Responsórium. Víncula Sanctòrum jam solûta sunt; & plagæ eòrum jam sanátæ sunt: quasi navigántes de mundo ferebántur in cœlum. ℣. Qui sunt isti, qui ut nubes volant, & quasì colúmbæ ad fenéstras suas? P. Ferebántur. ℣. Glória, & honor.

In Quadragésima diébus Fériis Responsórium Quærite primùm regnum Dei: & hæc ómnia apponéntur vobis. ℣. Quærite Dóminum, & confortámini: quærite fáciem ejus sempèr. P. Et hæc ómnia. ℣. Glória. P. Quærite.

In Quadragésima diébus Domínicis Responsórium.

Servi Dei benedícite Dóminum, & collaudáte regem sæculórum. Quia opórtet sempèr oràre & nunquàm deficere. ℣. Qui statis in domo Dómini, in átriis domûs Dei nostri. P. Quia opórtet. ℣. Glória.

De Advéntu Dómini Responsórium.

Montes filiæ Sion ramos vestros exténdite, & germináte, & fructum jocunditátis afférte pópulo Dei Israël; quoniàm véniet dies Dómini. ℣. Laudàte cœli, & exúlta terra, jubiláte montes laudem: ℣. Et fructum jocunditàtis. P. Glória.

De Nativitàte Dómini Responsórium.

Splendet hódiè cœlum, & terra: quia Salvàtor nobis natus est ad rediméndum peccàta nostra. Ipse est Dóminus Deus noster. ℣. Párvulus enim natus est nobis, & filius datus est nobis: P. Ipse est Dóminus. ℣. Glória, & honor. Reiterêtur ℟.

In diébus festívis per totum annum Responsórium.

Lux tua, Dómine, lúceat super nos: & majéstas tua illúminet nos Allelúia: Ut spíritu tuo repléti, non timeàmus insídias inimíci Allelúia, allelúia. ℣. Illúmina, Dómine, vultum tuum super nos, & miserêre nobis. P. Ut spíritu tuo repléti. ℣. Glória, & honor. P. Lux tua, Dómine, &c. Vel dicâtur istud Responsórium in Octávis Nativitàtis.

Léctio libri Zacharíæ Prophétæ. *Cap.* 8.

HÆc dicit Dóminus: Revérsus sum ad Sion, & habitàbo in Hierúsalem: & vocàbitur Hierúsalem Cívitas veritàtis, & Mons Dómini exercítuum mons sanctificàtus. ℟. Amen.

Epístola Pauli Apóstoli ad Romános. *Cap.* 13.

FRatres, Nox præcéssit, dies autem appropinquàvit. Abjiciàmus ergo à nobis ópera tenebràrum, & induàmus nos arma lucis. Sicùt in die honéstè ambulêmus: non in comessatiónibus, & ebrietátibus, non in cubílibus, & impudicítiis, non in contentiône, & æmulatiône: sed induímini Dóminum nostrum Jesum Christum. ℟. Amen.

Lauda. Allelúia. Cantàbo Dómine in vita mea P. Allelúia: ℣. Psallam Deo meo quándiù ero. P. Allelúia.

Lauda. Allelúia, Déxtera Dómini fecit virtûtem P. Allelúia: ℣. Déxtera Dómini exaltàvit nos. P. Allelúia, allelúia.

Et nota, quòd in témpore Quadragésimæ non dícitur Allelúia in ista Lauda.

Hymnus.

JAm lucis orto sídere
Deum precêmur súpplices,
Ut in diúrnis áctibus
Nos servet à nocéntibus.

Línguam refrænans témperet,
Ne litis error ínsonet:
Visum fovéndo cóntegat,
Ne vanitátes háuriat.

Sint pura cordis íntima,
Absístat & vecórdia:

Car-

Carnis terat supérbiam
Potùs cibìque párcitas:
Ut, cùm dies abscésserit,
Noctémque sors redúxerit,
Mundi per abstinéntiam
Ipsi canàmus glóriam.
Jam nos secúndæ præmonet
Horæ peráctus círculus,
Deo sacràtum prómere
Hymnum perénnis glóriæ.
Exúrge Jesu álleva
Cordis rei fastídia;
Ut lingua clarè cóncinat
Laudis tuæ magnália.
Infúnde lumen Spíritus,
Da claritàtem córdibus;
Quò te Deum per ómnia
Laudémus sempèr sæcula. Amen.

℣. Bonum est confitéri Dómino, ℟. Et psállere nómini tuo Altíssime.

De Resurrectióne Responsórium.

Dícite in natiónibus Allelúia: Dóminus regnàvit à ligno Allelúia, allelúia. ℣. Etenim corréxit orbem terræ, quæ non commovébitur. ℟. Dóminus regnàvit. ℣. Glória, & honor. Reiterètur Dícite.

Hymnus.

Auróra lucis rútilat:
Cœlum láudibus íntonat:
Mundus exúltans júbilat:
Gemens inférnus úlulat.
Cùm Rex ille fortíssimus,
Mortis confráctis víribus,
Pede concúlcans tártara
Solvit à pœna míseros.
Ille, qui clausus lápide
Custoditur sub mílite;
Triúmphans pompà nóbili,
Victor surgit de fúnere.
Solútis jam gemítibus,
Et inférni dolóribus:
Quia surréxit Dóminus,
Respléndens clamat Angelus.
Tristes erant Apóstoli
De nece sui Dómini,
Quem pœnà mortis crudéli
Servi damnárunt ímpii.
Sermòne blando Angelus
Prædíxit muliéribus:
In Galilæa Dóminus
Vidéndus est quamtóciùs.
Illæ dum pergunt cóncitæ,
Apóstolis hæc dícere:
Vidéntes eum vívere,
Osculant pedes Dómini.
Quo agnito Discípuli
In Galilæam própere
Pergunt, vidère fáciem
Desideràtam Dómini.
Claro paschàli gáudio
Sol mundo nitens radio,
Cùm Christum jam Apóstoli
Visu cernunt corpóreo.
Osténsa sibi vúlnera
In Christi carne fúlgidà,
Resurrexísse Dóminum,
Voce faténtur públicà.
Rex Christe clementíssime,
Tu corda nostra pósside;
Ut tibi laudes débitas
Reddàmus omni témpore.
Glória tibi, Dómine,
Qui surrexísti à mórtuis,
Cum Patre, Sancto Spíritu
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Bonum est confitéri Dómino, ℟. Et psállere nómini tuo Altíssime.

Et istud, quod séquitur, vidélicet Cánticum Benedíctus Dóminus Deus. Et Psalmus 50. debet sempèr dici per totum annum in diébus Feriálibus, excépto témpore Resurrectiònis.

Cánticum. Benedíctus es Dómine Deus patrum nostrórum. fol. 6. Psalmus 50.

Et nota, quòd in diébus Domínicis, & festívis debet semper dici Cánticum Te Deum laudàmus. Et Cánticum Glória in excélsis, Et Symbolum Crédimus in unum Deum.

Cánticum.

Te Deum laudàmus; te Dóminum confitémur;
Te ætérnum Patrem omnis terra veneràtur.
Tibi omnes Angeli, tibi Cœli, & univérsæ potestátes:
Tibi Chérubim ac Séraphim incessábili voce proclámant:
Sanctus, Sanctus, Sanctus, Dóminus Deus Sábaoth.
Pleni sunt cœli & terra glórià majestàtis tuæ.
Te gloriósus Apostolórum chorus;
Te prophetàrum laudábilis númerus;
Te Mártyrum candidàtus laudat exércitus.
Te per orbem terràrum sancta confitétur Ecclésia
Patrem imménsæ majestàtis,
Ad venerándum tuum verum unigénitum Fílium,
Sanctum quoquè Paráclitum Spíritum.

Tu-

Tu es Rex glóriæ Christe.
Tu Patris sempitérnus es Fílius:
Tu ad liberándum susceptúrus hóminem, non horruísti Vírginis úterum:
Tu, devícto mortis acúleo, aperuísti credéntibus te regna cœlòrum:
Tu ad déxteram Dei sedes in glória Patris:
Judex créderis esse ventúrus.
Te ergo quæsumus; tuis fámulis súbveni, quos pretióso sánguine redemísti:
Ætérna fac cum sanctis tuis in glória munerári.
Salvum fac pópulum tuum Dómine; & bénedic hereditáti tuæ:
Et rege eos: & extólle illos usquè in sæculum & in sæcula sæculòrum. Amen.
Per síngulos dies benedícimus te:
Et laudàmus nomen tuum in ætérnum & in sæculum sæculi.
Dignáre, Dómine, die isto: sine tribulatiòne & peccáto nos custodíre.
Miserère nobis, Dómine, miserère nobis.
Fiat misericórdia tua, Dómine, super nos; sicut sperávimus in te.
In te Dómine sperávi, non confúndar in ætérnum.
Parce, Dómine, parce pópulo tuo: & ne des in obpróbrium hereditàtem tuam.

Cánticum Angelòrum.

Glória in excélsis Deo: Et in terra pax homínibus bonæ voluntàtis. Laudàmus te, Benedícimus te, Adoràmus te, Glorificàmus te: Hymnum dícimus tibi: Grátias tibi ágimus propter glóriam tuam magnam, Dómine Deus Rex cœléstis Deus Pater omnípotens, Dómine Fili unigénite Jesu Christe Altíssime. Dómine Deus, agnus Dei, Fílius Patris, Qui tollis peccàta mundi, miserère nobis. Qui tollis peccàta mundi, súscipe deprecatiònem nostram. Qui sedes ad déxteram Patris, miserère nobis. Quóniam tu solus sanctus, Tu solus Dóminus, Tu solus Altíssimus, Jesu Christe, Cum Sancto Spíritu in glória Dei Patris. Amen.

Symbolum Apostolòrum.

Crédimus in unum Deum, Patrem omnipoténtem, Factòrem cœli & terræ, visibílium & invisibílium conditòrem. Et in unum Dóminum Jesum Christum, Fílium Dei unigénitum, Ex Patre natum ante ómnia sæcula, Deum ex Deo, Lumen ex lúmine, Deum verum ex Deo vero, Natum, non factum, (Homoúsion Patri; hoc est, ejúsdem cum Patre substántiæ:) per quem ómnia facta sunt, quæ in cœlo, & quæ in terra: Qui propter nos hómines, & propter nostram salùtem descéndit de cœlis, * Et incarnàtus est de Spíritu Sancto: natus ex María Vírgine: homo factus est. Passus sub Póntio Piláto: Sepúltus: Tértia die resurréxit: Ascéndit in cœlos: sedet ad déxteram Patris; Iterùm ventúrus est in gloria judicàre vivos & mórtuos: cujus regni non erit finis. Crédimus in Spíritum Sanctum, Dóminum & vivificántem, ex Patre, & Fílio procedéntem, Cum Patre, & Fílio simùl adorándum, & glorificándum: qui locútus est per Prophétas; In unam sanctam cathólicam atque Apostólicam Ecclésiam. Confitémur unum baptísma in remissiònem peccatòrum. Expectàmus resurrectiònem mortuòrum, Et vitam futúri sæculi. Amen.

℣. Satiáti sumus manè misericórdiâ tuâ: & exultávimus, & lætáti sumus in ómnibus dièbus nostris.

Supplicátio.

Orèmus pium & exaudíbilem Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatiòne rogèmus; ut nostri agònis cursum ad finem bonòrum óperum, & supérnæ beatitúdinis propítius perdúcere dignètur. ℟. Præsta ætérne omnípotens Deus. Kyrie eléïson. ℟. Christe eléïson. Kyrie eléïson.

Capítula 3. in dièbus Festivis.

Deus ad adjuvándum nos festína; ne aut inimicus præváleat, dùm differs adjutórium; aut desperátio succèdat, dùm retárdas auxílium: utrámque tuam opitulatiònem oppòne; & piam cautiònem nobis, & ómnibus Christiánis impénde: ut qui fidúciam nostram in tua collocàmus virtùte, sempèr tuâ muniàmur Divinitàte.

Pater noster.

A malo nos líbera. fol. 10.

Benedíctio.

Benedicat nos Dóminus rector ætérnus. ℟. Amen. Prótegat, múniat, & ab omni malo deféndat; ℟. Amen. Ut eréptos à malis herédes constítuat in cœlis. ℟. Amen. Per misericórdiam ipsius.

Capítula feriális.

Deus, in adjutórium nostrum inténde; Dómine, & ut nos ádjuves, festínans aggrédere: tríbue ítaquè vires explèndi quod nóvimus, & perfectióni députa quod optàmus.

Pater noster.

A malo nos líbera. fol. 10.

Be-

Benedíctio.

SIt véritas, & misericórdia divína nobíscum; ut superáre valeâmus in bonis áctibus inimicum. ℟. Amen. Exúltet in suo beneficio cor nostrum, ut décidant à nobis cuncta vúlnera delictórum. ℟. Amen. Déxtera ejus ímbuat miseratóris triúmphum, quo veternósi hostis, Christo gubernánte, conterâmus acúleum. ℟. Amen.

Capítula Dominicális.

AD te, Dómine, effúndimus desidérium cordis nostri; cum láchrymis precâmur, ut áudias vocem nostri clamòris, & efféctum dona petitiónibus nostris: Estòque nobis, Dómine, in ómnibus bonis adjùtor promptíssimus, in perículis liberàtor assíduus: pelle à nobis dolum, intérime vítium. Præsta altérnæ dulcédinis increméntum. Sit nobis corréptio morum indulgéntia críminum; ut oratiónem nostram accípias; peccàta dimíttas; fide répleas; indulgéntiâ fóveas; misericórdiâ prótegas; advérsa déstruas; próspera concédas; habeâmus in hoc sæculo bonæ actiònis documéntum; castitàtis donum; charitàtis stúdium; sancti amòris afféctum; & in futúro cum sanctis Angelis adipiscâmur regnum; & propter magnam misericórdiam tuam defúnctis ómnibus fidélibus Christiánis sempitérnam réquiem dona.

Pater noster.

A malo nos líbera. fol. 10.

Benedíctio.

BEnedícat nos omnípotens Dóminus cœléstibus bonis, & répleat spirituálibus donis. ℟. Amen. Concèdat nobis charitàtem, gáudium, patiéntiam, mansuetúdinem, spem, fidem, & continéntiam; ℟. Amen. Ut repléti omnes bonis ejus, ad ætérnam vitam beatitúdinis pervenire possimus. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

INCIPIT ORDO CANTANDUS

VEL RECITANDUS AD TERTIAM.

Antíphona. Præoccupêmus fáciem ejus in confessiòne: & in psalmis jubilèmus ei. Psalmus. 94.

118. Psalmus David.

Meménto verbi tui servo tuo. Pórtio mea, Dómine. Jucunditàtem fecísti cum servo tuo. fol. LIII.

Antíphona. Præoccupêmus fáciem ejus in confessiòne: & in psalmis jubilèmus ei.

In diébus Festívis Responsórium.

Defénsor juste, defénde nos: & líbera nos de manu inimicórum nostrórum. ℣. Deus in nómine tuo salvos nos fac: & in virtûte tua P. Líbera nos de manu. ℣. Glória, & honor. Reiterètur Responsórium.

In diébus Feriálibus Responsórium.

Da nobis, Deus, auxílium in tribulatiône: quia vana est salus hóminis. ℣. In Deo faciêmus virtûtem: & ipse ad níhilum dedûcet tribulántes nos. P. Quia vana est. ℣. Glória, & honor.

In Quadragésima diébus Fériis Responsórium.

Deprecêmur Dóminum: & placábilis erit nobis. Et exáudiet nos, & miserébitur nobis. ℣. Venite, exultèmus Dómino: jubilèmus Deo salutári nostro. P. Et exáudiet nos. ℣. Glória, & honor.

In diébus Domínicis carnálibus Responsórium.

Misericórdiam, & judícium cantàbo tibi Dómine: Allelúia, allelúia. ℣. Perambulàbam in innocéntia cordis mei, in médio domûs tuæ. P. Cantàbo tibi, Dómine. Allelúia, allelúia. ℣. Glória, & honor. Reiterétur Responsórium.

Léctio libri Levítici. *Capítulo* 26.

℟. Deo grátias.

HÆc dicit Dóminus: Ponam tabernáculum meum in médio vestri, & non abjíciet vos ánima mea. Habitâbo inter vos, & ero vester Deus, vosque éritis pópulus meus, & ego Dóminus Deus vester. ℟. Amen.

Epístola Pauli Apóstoli ad Ephésios. *Cap.* 5.

℟. Deo grátias.

FRatres, Estóte imitatóres Dei, sicut filii caríssimi: & ambuláte in dilectiòne, sicùt & Christus diléxit nos, & trádidit semetípsum pro nobis oblatiònem, & hóstiam Deo in odòrem suavitàtis. ℟. Amen.

Lauda. Allelúia, allelúia. Magnus Dóminus noster, & magna virtus ejus: P. Allelúia. ℣. Et sapiéntiæ ejus non est númerus. P. Allelúia.

Lauda. Allelúia, allelúia, allelúia. Deus exáudi oratiònem nostram P. Allelúia, allelúia: ℣. Et clamor noster ad te pervéniat. P. Allelúia, allelúia.

Et nota, quòd in témpore Quadragésimæ non dícitur Allelúia in ista Lauda.

Hymnus.

CErtum tenéntes órdinem,
Pio poscâmus péctore
Horâ diéi Tértiâ
Virtûtem trini núminis.
Ut simus habitáculum

Illi Sancto Spirituì.
Qui quondàm in Apóstolis
Hac horâ distribûtus est:
Quo gradiéntes órdine,
Ornâvit cuncta spléndidè
Regni cœléstis Cónditor
Ætérnæ vitæ præmiis.
Præsta, Pater piíssime,
Patrique compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

Clamóres. 1. Non secúndùm peccâta nostra fácias nobis, Deus: neque secúndùm iniquitátes nostras retríbuas nobis. 2. Non secúndùm. 3. Non secúndùm peccâta. ℣. Sed secúndùm multitúdinem miseratiônum tuárum miserêre nobis, Dómine.

Supplicátio.

ORêmus pium & exaudíbilem Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatiône rogêmus; ut nobis grátiam misericórdiæ suæ, & delictôrum véniam propítius donâre dignètur. ℟. Præsta ætérne. Kyrie eléïson. ℟. Christe eléïson. Kyrie eléïson.

Capítula.

DOmine Jesu Christe, Fili Dei Patris, qui horâ diéi Tértiâ in Crucis suspénsus patíbulo, totíus mundi delíctum tuo abluísti supplício; eodémque horæ currículo super cápita Apostolòrum tuôrum igne Sancti Spíritûs dedísti donum: te quæsumus, & rogâmus, ut eo múnere corda nostra irrádies, & ánimas benedícas.

Pater noster.

Benedíctio.

BEnedicat nos trina majéstas, & una Déitas: ℟. Amen. Pater & Filius, & Spíritus Sanctus. ℟. Amen. Tales nos dies examinatiônis invéniat, quales fons regeneratiònis emisit. ℟. Amen.

De Advéntu Dómini Responsórium.

Véniet Dóminus, & apparêbit in médio filiòrum pópuli sui. De manu impiôrum liberâbit eos, & de morte rédimet illos. ℣. Dóminus omnípotens suscitâbit justum nobis. Et ipse salvum fáciet pópulum suum à peccátis eôrum. P. Et de manu impiôrum liberâbit eos. ℣. Glória, & honor. Reiterétur Responsórium.

ALIUD.

Ecce Dóminus véniet, Redémptor noster sanctus Israël, Corônam regni habens in cápite suo. ℣. Atténdite ad me pópulus meus: & tribus mea me audíte: quia propè est justus meus, & egréssus est Salvâtor meus, P. Corônam regni habens in cápite suo.

ALIUD.

℣. Aspiciêbam in núbibus Cœli: & quasi fílius hóminis veniêbat, P. Corônam regni. ℣. Glória, & honor. Reiterétur.

Responsórium. Quarè tardas, Deus? Veni: & líbera pópulum tuum; te enim expéctat omnis Israël. ℣. Veni, Dómine, noli tardâre: reláxa facinora plebis tuæ; P. Te enim expéctat. ℣. Glória, & honor.

Léctio libri Esaíæ Prophétæ. *Capítulo* 35.
℟. Deo grátias.

HÆc dicit Dóminus: Lætábitur desérta & ínvia, & exultábit solitûdo, & florêbit quasi lílium. Gérminans germinâbit, & exultábit lætabúnda & laudans: glória Líbani data est ei: decor Carméli, & Saron; ipsi vidébunt glóriam Dómini, & decôrem Dei nostri. ℟. Amen.

E pístola Pauli Apóstoli ad Philippénses. *Capítulo* 4.
℟. Deo grátias.

FRatres, Gaudète in Dómino sempèr: & íterùm dico gaudète. Modéstia vestra nota sit ómnibus homínibus: Dóminus propè est. Nihil solíciti sitis: sed in omni oratiône, & obsecratiône, cum gratiárum actiòne, petitiónes vestræ innotéscant apud Deum. Et pax Christi, quæ exúperat omnem sensum, custódiat corda, & córpora vestra, & intelligéntias vestras, per fidem, quæ est in Christo Jesu Dómino nostro. ℟. Amen.

Lauda. Allelúia, allelúia. Veni, Dómine, & appâre pópulo tuo: P. Allelúia. ℣. Et reláxa facinora eôrum. P. Allelúia.

Hymnus.

TE majestâtis Dómine,
Trino coléntes nómine,
Precâmur tui fámuli;
Libens ut nos exáudias.
Errâta nostra dílue;
Vocem clamòris áccipe;
Largíre te faténtibus
Regni cœléstis præmia.
Præsta, Pater piíssime,
Patrique compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

In Témpore Spíritûs Sancti. Glória tibi Trínitas. fol. 422.

Supplicátio.

ORêmus pium, & exaudíbilem Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatiône rogêmus; ut nos grátiâ advéntûs sui nobis de die in diem cor novum, & spíritum rectum propítius innováre dignétur. ℟. Præsta ætérne omnípotens Deus.

Capítula.

TErtia jam, Dómine, diéi surgit hora, in qua Spíritum Sanctum in Apostolôrum córdibus infúndere dignâtus es; & ut váriis loqueréntur in linguis, eôrum fáucibus resonásti: Præsta ergo ætérne omnípotens Deus, ut sicùt in eôdem témpore os eôrum in tuis láudibus apperuísti; ità quoquè nos in futúro tuam misericórdiam cónsequi mereâmur.

Pater noster.

Benedíctio.

CUstódiat nos Dóminus; ubíque præcédat: & suôrum mandatôrum observatóres efficiat; ℟. Amen. Quique ad exorándum eum in hac hora diéi Tértia devótâ mente concúrrimus, occúrsum, atque subsídium sempèr habère mereâmur ineffábile Trinitâtis; ℟. Amen. Ut ejus protectiône salváti cum eôdem Dómino in ætérna sæcula mereâmur lætári. ℟. Amen.

In Quadragésima Responsórium.

Ecce vénient dies Dómini magni, eleemósynæ, & jejúnii: estôte paráti benefácere oppréssis, víduis, & órphanis; ut recipiâtis mercêdem in novíssimis tempóribus, dicit Dóminus. ℣. Quiéscite ágere pervérsè: díscite benefácere: quærite judícium: subvenite oppréssis; P. Ut recipiâtis. ℣. Glória, & honor. Reiterêtur Responsórium.

Léctio libri Esaíæ Prophétæ. *Capítulo* 55. ℟. Deo grátias.

IN illis diêbus: Locûtus est Esaías dicens: Quærite Dóminum, dùm inveníri potest: invocâte eum, dùm propè est. Derelínquat ímpius vias suas, & vir iniquus cogitatiónes suas, & revertâtur ad Dóminum, & miserébitur ejus, & ad Dóminum Deum nostrum: quóniam multus est ad ignoscéndum. ℟. Amen.

Epístola Pauli Apóstoli ad Ephésios. *Capítulo* 4.

℟. Deo grátias.

FRatres, Omnis sermo malus de ore nostro non procêdat: sed si quid bonum est ad ædificatiônem opportunitâtis, ut det grátiam audiéntibus. Et nolite contristári Spíritum Sanctum Dei: in quo signáti estis in diem redemptiônis. ℟. Amen.

Lauda. Laus tibi, laus tibi, Dómine, Rex ætérnæ glóriæ. Deus exáudi oratiônem nostram, P. Rex ætérnæ glóriæ. ℣. Et clamor noster ad te pervéniat, P. Rex ætérnæ glóriæ.

Hymnus.

Benignitâtis fons Deus,
Qui nòn habes finem boni,
Super malum sceléstium
Sempèr pius, sempèr bonus.

Mœstum satìs cor cædimus,
Et triste pectus túndimus:
Aquas pupíllæ fúndimus:
Mœstas genas indúcimus.

Egisse multùm pœnitet
Horrens tetrum, vel péssimum,
Turpissimúmque sórdidum;
Fatèmur omne nóxium.

Elâta vox te póstulat:
Tu parce, dicit, Cónditor;
Jam parce, clamat óbsecrans:
Ignósce quod commíssimus.

Non ira mœstos sórbeat;
Non pœna fessos cónterat:
Solàre contrítos citò,
Et gáudium nobis dato.

Præsta, Pater piíssime,
Patrique compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

Clamóres. 1. Non secúndùm peccâta nostra fácias nobis, Deus: neque secúndùm iniquitátes nostras retríbuas nobis. 2. Non secúndùm. 3. Non secúndùm. ℣. Sed secúndùm multitúdinem miseratiônum.

Supplicátio. Orêmus pium, & exaudíbilem Dóminum nostrum, ut suprà.

Capítula.

EXáudi oratiônem nostram, Dómine; gemitúsque nostros áuribus pércipe: nos enim iniquitátes nostras agnóscimus; & delícta nostra coram te pándimus: tibi, Deus, peccávimus; tibíque confiténtes véniam expóscimus: Et quia recéssimus à mandátis tuis, & legi tuæ mínimè parúimus; convértere Dómine super servos tuos, quos redemísti sánguine tuo: Indúlge quæsumus nobis; & peccâtis nostris véniam tríbue: tuæque pietâtis misericórdiam in nobis largíri dignâre.

Pater noster.

Benedíctio.

DEus, qui est fons indulgéntiæ, suscípiat litatiônem abstinéntiæ nostræ;

℟.

℟. Amen. Quique est Omnípotens & substántia Divinitàtis, det posse parère præcéptis. ℟. Amen. Et quod non póssumus carnáli ex infirmitàte perficere, ipsius Divinitàte adjúti mereàmur adimplère. ℟. Amen.

De Traditiòne Dómini Responsórium.

Miserère, quia Deus es: misèricors, miserère; quia peccávimus tibi. ℣. Ad te levàmus óculos nostros, qui hábitas in cœlis. P. Misèricors, miserère.

Aliud Responsórium.

Quot sunt dies servi tui, Dómine: quandò fácies de persequéntibus me judícium? ℣. Posuérunt peccatóres láqueos mihi: & à mandátis tuis non errávi. P. Dómine, quandò fácies.

Lectio libri Hieremíæ Prophétæ. *Capítulo* 9.
℟. Deo grátias.

HÆc dicit Dóminus: Ecce ego conflàbo, & comprobàbo inimícos meos: quid enim áliud fáciam à fácie filii pópuli mei? Sagíttæ vulnerántes lingua eòrum; dolum locúta est in ore eòrum: pacem cum amico suo lóquitur, & occúltè ponit ei insídias. Numquìd super his non visitàbo, dicit Dóminus? Si quis est vir sápiens, qui intélligit hoc, ad quem verbum Dómini fiat, annúntiet istud, ait Dóminus omnípotens. ℟. Amen.

Epístola prima Joánnis Apóstoli ad Gentes. *Capítulo* 2.
℟. Deo grátias.

CHaríssimi, Nolìte dilígere mundum, neque ea, quæ in mundo sunt. Si quis díligit hunc mundum, non est cháritas Patris in eo: quóniam omne, quod est in mundo, concupiscéntia carnis, & concupiscéntia oculòrum est, & supérbia vitæ: qui verò ex hoc mundo est, & mundus transit, & concupiscéntia ejus. Qui autem facit voluntàtem Dei, manet in ætérnum, quómodò Deus manet in ætérnum. ℟. Amen.

Lauda, Hymnus. Benignitàtis fons. ut suprà
℣. Eripe me Dómine ab hómine malo: à viro iníquo, & dolóso líbera me.

Supplicátio.

ORèmus pium, & exaudíbilem Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatiòne rogèmus; ut nos per stígmata passiònis suæ propítius justificàre dignètur. ℟. Præsta ætérne omnípotens Deus.

Capítula.

MIserère nobis Dómine, miserère nobis: & in te confidéntes exáudi: adversántium arma confrínge; & láqueos nobis déstrue præparátos: ut circúmdati claritàte cœlésti, non incidàmus in fóveam mortis: sed paráto corde tuam in pópulis exaltèmus misericórdiam veritàtis; qui pro nobis sustulísti obpróbrium Crucis.
Pater noster.

Benedíctio.

MOrs Christi admirábile sacraméntum depéllat à nobis ómnium conluviónes facínorum: ℟. Amen. Sanguis ejus ineffábile prétium extínguat in vos ómnium defor. mitàtem vitiòrum: ℟. Amen. Crucis ejus insígne vexíllum consórtes vos efficiat Angelòrum. ℟. Amen.

De Resurrectiòne Dómini Responsórium.

Hoc jam tértio manifestàtus est Jesus Discípulis suis, cùm resurrexísset à mórtuis. Allelúia, allelúia. ℣. Et úndecim Discípuli abiérunt in Galilæam, ubi constitúerat illis Jesus. Et vidéntes eum adoravérunt. P. Cùm resurrexísset. ℣. Glória, & honor.

Apocalypsis Joánnis Apóstoli. *Capítulo* 1.
℟. Deo grátias.

EGo Joánnes servus Jesu Christi fui in spíritu, & audívi vocem de cœlo dicéntem mihi: Ego sum primus, & ego novíssimus; & vivus, & fui mórtuus; & ecce sum vivens in sæcula sæculòrum. ℟. Amen.

Epístola Pauli Apóstoli ad Colosséns. *Capítulo* 3.
℟. Deo grátias.

FRatres, Si consurrexístis cum Christo, quæ sursùm sunt quærite, ubi Christus est in déxtera Dei sedens: quæ sursùm sunt sápite, non quæ super terram. Mórtui enim estis, & vita vestra abscóndita est cum Christo in Deo. ℟. Amen.

Lauda. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Resurréxit Dóminus Jesus Christus: P. Allelúia, allelúia. ℣. Sit glória illi in sæcula sæculòrum. Amen. P. Allelúia, allelúia, allelúia.

Hymnus.

JAm surgit hora Tértia,
Et nos inténti cúrrimus,
Psalléndi opus implèmus:
Christum laudèmus Dóminum.

 Ho-

Horâ quoque jam Tértiâ
Christus cruce suspénsus est,
Voluntâtem Patris implêvit,
Mundi peccâtum ábstulit,
Conscéndit sedem própriam,
Sedet ad Patris déxteram;
Conláudant throni Dóminum,
Quem pérfidi negáverant.
Nos Christum Deum cólimus,
Judicémque sperâmus;
Quem Prophétæ cecinérunt,
Apóstoli secúti sunt.
Egréssus horâ Tértiâ
Sanctus Pater famílias
Per síngulos denários
Condúxit operários.
In tua, Christe, vínea,
Quam præmio jam cérnimus,
Séquimur opus mysticum
Propter promíssum óptimum.
Ecce præcéssit jam hora,
In qua Sanctus Spíritus
Apostolòrum váscula
De verbo fecit ébria.
Infúnde sensum, Dómine;
Ut te canàmus láudibus:
Christe, Redémptor ómnium
Sanctífica nostrum chorum.
Glória tibi Dómine,
Qui surrexísti à mórtuis
Cum Patre, Sancto Spíritu
In sempitérna sæcula.
Amen.

℣. Dóminus regnâvit à ligno. Allelúia. Etenim corréxit orbem terræ, qui non commovébitur.

Supplicátio.

ORêmus pium & exaudíbilem Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatiòne rogêmus; ut sicut in hac hora diéi Tértia, Apostolòrum corda Spíritus Sanctus illuminàvit, & dócuit; ita nos indígnos, lúmine vero propítius illuminàre dignêtur.

℟. Præsta ætérne omnípotens Deus. Kyrie, eléïson. ℟. Christe, eléïson.

Capítula.

DOmine Jesu Christe, Fili Dei Patris, qui horâ diéi Tértiâ, propter rediméndum pópulum tuum te tradi voluísti, & inimicòrum colla per poténtiam glóriæ ad níhilum reduxísti: concêde nobis, atque famíliæ tuæ de reátu consciéntiæ véniam, de morte vitam; ut te mérito inveniâmus Redemptòrem, quem nunc, & per ómnia sæcula crédimus esse júdicem, & piíssimum Salvatòrem.

Pater noster.

Benedíctio.

DOminus Jesus Christus, qui horâ diéi Tértiâ misit ad Apóstolos suos Spíritum Paráclitum; in viscéribus nostris ínnovet Spíritum rectum; ℟. Amen. Et quia mirábile in æquitàte pérmanet Sanctum, arcàna péctoris nostri répleat Spíritus Sanctus: ℟. Amen. Unigénitus Christus Dóminus, qui in fáciem discipulòrum suòrum flatu vivífico insufflâvit, ipse pópulum suum benedictiónibus fáciat abundàre per Spíritum principàlem. ℟. Amen. Per misericórdiam.

De Ascensiòne Responsórium.

Quis dabit mihi pennas sicùt colúmbæ, & volàbo, ut requiéscam? ℣. Ecce elongávi fúgiens: & mansi in solitúdine. P. Et volàbo, ut requiéscam? ℣. Glória, & honor.

Apocalypsis Joánnis Apóstoli. *Capítulo* 4.

℟. Deo grátias.

EGo Joánnes servus Jesu Christi fui in Spíritu, & vidi: & ecce sedes Dei pósita erat in cœlo, & supra sedem sedens: & qui sedèbat, ipse vocabâtur Testis fidèlis, & immortàlis in sæcula sæculòrum. ℟. Amen.

Epístola Pauli Apóstoli ad Ephésios. *Capítulo* 4.

℟. Deo grátias.

FRatres: Qui descéndit, ipse est qui ascéndit super cœlos, ut adimplêret ómnia. Ipsi glória, & império in sæcula sæculòrum. ℟. Amen.

Lauda. Allelúia, allelúia, allelúia. Ascéndit Deus in jubilatiòne, P. Allelúia. ℣. Ascéndit Dóminus in voce tubæ. P. Allelúia, allelúia, allelúia.

Hymnus.

NUnc sancte nobis Spíritus,
Unum Patri cum Fílio,
Dignàre promptus íngeri
Nostro refûsus péctori.
Os, lingua, mens, sensus, vigor,
Confessiònem pérsonent,
Flamméscat igne cháritas,
Accéndat ardor próximos.
Præsta, Pater piíssime,

Pa-

Patrique compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum.
Amen.

℣. Veni Dómine, noli tardàre: & reláxa facínora plebis tuæ.

Supplicátio.

ORèmus pium & exaudíbilem Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatiòne rogèmus; ut nos glóriâ Ascensiònis suæ propítius justificàre dignètur. ℟. Præsta ætérne omnípotens Deus. Kyrie, eléïson. ℟. Christe, eléïson.

INCIPIT ORDO

AD SEXTAM DICENDUS VEL RECITANDUS.

Antíphona. Deus in nómine tuo salvum me fac: & in virtùte tua líbera me. Psalm. 53.

118 Psalmus David.

F eci judícium & justítiam. Mirabília testimónia tua. Justus es, Dómine. fol. LV.

Antíphona. Deus in nómine tuo salvum me fac: & in virtùte tua líbera me.

Dièbus Festívis Responsórium.

In omni loco, dominatiónes ejus: Bénedic ánima mea Dóminum Allelúia, allelúia: ℣. Qui sanat omnes languóres tuos: Qui redémit de intéritu vitam tuam. P. Bénedic ánima mea. ℣. Glória, & honor.

Dièbus Feriálibus Responsórium.

Miserère, miseràtor: miserère nobis. ℣. Ad te levàmus óculos nostros, qui hábitas in cœlis. P. Miserère nobis. ℣. Glória, & honor.

Dièbus Domínicis Responsórium.

Da nobis Dómine lætítiam cordis: & concède pacem in dièbus nostris. Allelúia, allelúia. ℣. Deus in nómine tuo salvos nos fac: & in virtùte tua líbera nos. P. Et concède. ℣. Glória, & honor.

De Advéntu Dómini Responsórium.

Hierúsalem lætàre in Advéntu Dómini, quóniam ipse véniet tibi. Et áuferet à te stolam luctûs, & anxietátes, & índuet te pulchritúdinem æquitàtis in advéntu suo. ℣. Et ponam visitatiònem tuam pacem, & præpósitos tuos justítiam. P. Et áuferet à te stolam. ℣. Glória, & honor.

Léctio libri Michææ Prophétæ. *Capit. 6.* ℟. Deo grátias.

IN illis dièbus: Locûtus est Michæas, dicens: Indicàbo tibi ò homo quid sit bonum, & quid Dóminus quærat à te: útique fácere judícium & justítiam, & dilígere misericórdiam, & solícitè ambulàre cum Dómino Deo tuo. ℟. Amen.

Epístola Pauli Apóstoli ad Romános. *Capítulo 7.*

℟. Deo grátias.

FRatres, Infelix ego homo, quis me liberàbit de córpore mortis hujus? Grátia Dei per Jesum Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Lauda. Allelúia, allelúia. Salva, Dómine Deus noster: & cóngrega nos de Géntibus Allelúia: ℣. Ut confiteàmur nómini sancto tuo: & gloriémur in laude tua. P. Allelúia, allelúia.

De Resurrectiòne Dómini Responsórium.

Vidète magnália Dei, quæ fecit Dóminus; confortámini, & nolìte timère; P. Quia Deus pro nobis pugnat. Allelúia, allelúia. ℣. Laudàte Dóminum omnes Gentes: conlaudàte omnes pópuli: P. Quia Deus pro nobis. ℣. Glória, & honor Patri.

Hymnus.

REctor potens, verax Deus,
Qui témperas rerum vices,
Splendòre manè ínstruis,
Et ígnibus merídiem.
E xtíngue flammas lítium,
Aufer calòrem nóxium,
Confer salùtem córporum,
Verámque pacem córdium.
P ræsta, Pater piíssime,
Patrique compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

In Quadragésima Hymnus.

Dicàmus laudes Dómino
Fervénti valdè spíritu;
Hora volúta sexiès
Nos ad orándum próvocat.
Quia in hoc fidélibus
Vera salùtis grátia,
Beáti Agni hóstia,
Virtùte crucis rédditur;
C uius luce claríssima
Tenebréscit merídies:
Sumàmus toto péctore

Tan-

Tantum splendòrem grátiæ. Amen.

Alius.

JAm cursus horæ Sextæ
Rotat diéi témpore,
Nos ádmonet per ómnia
Laudes reférre débitas.
Nunc Petrus orans, Géntibus
Fidem futùram próspicit:
Nunc viva Christus féminæ
Instat fluénta trádere.
Hoc solis ævo mysticè
Tres Patriárcha hóspitat
Carnis figúræ Núntios
Sub Trinitàtis númine.
Perfécta summi cálculi
Hæc prima constat pártibus;
Quæ ducta sese pérficit,
Tenétque mundi fábricam.
Hæc nempè Christe cóndita
Manent tuâ poténtiâ;
Cujus potéstas glóriæ
Per cuncta regnat sæcula. Amen.

Clamóres 1. Ne projícias nos, Deus, à fácie tua: & spíritum sanctum tuum ne áuferas à nobis. 2. Ne projícias. 3. Ne projícias nos. ℣. A ruína, & Dæmònio meridiáno, Deus sancte custódi nos.

Supplicátio.

ORèmus Redemptòrem mundi Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatiòne rogèmus; ut nobis auxílium de cœlo, & misericórdiam suam largam propítius tribúere dignètur. ℟. Præsta ætérne omnípotens Deus.

Capítula.

DEus, qui horàrum témpora cónsecras, Sextæ horæ curriculo pro mundi salvatiòne triumphásti in crucis patíbulo; tibi & Ecclésia tua sub hujus sanctificatiòne témporis, & mentis obséquia defert, & confessiònis precámina profert: Proindè rogàmus, ut ita hujus celebritàtis obséquia tibi depromàmus, dum vívimus; ut ad te coronándi mereàmur venìre post tránsitum.

Pater noster.

Benedíctio.

SAlutàre tuum Dómine, fámulis tuis tribúere dignàre; ℟. Amen. Oratiónes súscipe: petitiónes supple: & peccàta dimítte. ℟. Amen. A languóribus cura, & fidélium péctora à delictòrum máculis purga. ℟. Amen.

Ad Sextam de Quadragésima Responsórium. Avérte, Dómine, iram tuam à nobis. P. Ne in ætérnum irascàris nobis? ℣. Mitiga, Dómine, omnem iram tuam: & avérte ab ira indignatiònis tuæ. P. Ne in ætérnum. ℣. Glória, & honor.

Léctio libri Joëlis Prophétæ. *Capítulo 2.*
℟. Deo grátias.

HÆc dicit Dóminus: Convertímini ad me in toto corde vestro, in jejúnio, & fletu, & planctu. Et scíndite corda vestra, & non vestiménta vestra, & convertímini ad Dóminum Deum vestrum: quia benígnus, & miséricors est. ℟. Amen.

Epístola 1. Joánnis Apóstoli ad Gentes. *Capítulo 2.*
℟. Deo grátias.

CHaríssimi: Mandàtum novum scribo vobis, quod est verum & in ipso, & in vobis: quóniam ténebræ transiérunt, & lumen verum jam lucet. Qni dicit se in luce esse, & fratrem suum odit, in ténebris est usque adhùc. Nam qui díligit fratrem suum, in lúmine manet, & scándalum in eo non est. Qui autem odit fratrem suum, in ténebris est, & in ténebris ámbulat: & nescit quò eat: quóniam ténebræ obcæcavérunt óculos ejus. Scribo vobis, filíoli, quóniam remittúntur vobis peccàta propter nomen ejus; cui est honor & glória in sæcula sæculòrum. ℟. Amen.

Lauda. Laus tibi Dómine, Rex ætérnæ glóriæ. Salva nos, Dómine, ℣. Ut confiteàmur nómini sancto tuo.

Hymnus. Dicàmus laudes Dómino. folio CXXXII.

Capítula.

ACcipe, Dómine, sacrifícium confessiónum nostràrum de manu linguæ nostræ, quam formásti, & excitásti; ut confiteàtur nómini sancto tuo: & sana vúlnera ánimæ nostræ, & dicent: Dómine, quis símilis tibi? Piè enim docet nos, quómodo misereàtur ei, qui sibi confitétur. Solve ergo à nobis míseram stridéntem catènam vitiòrum; & à jugo flagitiòrum, quo demérsi sumus, nos érue: atque ab inténsa confusiònis calígine, serenitàtis tuæ pius illústra dilectiòne.

Pater noster.

A malo nos líbera. fol. 10.

Benedíctio.

OMnípotens Dóminus, qui nos per abstinéntiam fecit esse devótos, efficiat nos castitàte mundíssimos; ℟. Amen. Quique nobis jejúnii inspiràvit votum, habère tríbuat apud se mercédem beatitúdinis invenìre; ℟. Amen. Ut simus spíritu fructificántes,

tes, qui carnáles per jejúnium cúpimus extínguere voluptátes. ℟. Amen.

De Traditióne Dómini Responsórium.

Eripe me de inimícis meis Dómine; quia tu es Deus meus. ℣. Eripe me Dómine ab hómine malo: & à viro iníquo líbera me. P. Quia tu es. Reiterétur.

Aliud Responsórium.

Placábilis esto Dómine, & osténde te nobis in témpore tribulatiónis, & angústiæ nostræ. ℣. Deus in nómine tuo salvos nos fac: & in virtúte tua líbera nos. P. In témpore tribulatiónis. Reiterétur ℟.

Léctio libri Threnórum. *Capítulo* 1.

℟. Deo grátias.

IN illis diébus: Dixit Hieremías: Misit inimicus ignem in óssibus meis, & erudivìt me: expándit rete pédibus meis, & convértit me retrórsùm. Justus est Dóminus, quia os ejus ad iracúndiam provocávit: audíte óbsecro univérsi pópuli: Pars mea Dóminus dixit ad ánimam meam; proptéreà expectábo eum. ℟. Amen.

Epístola 1. Joánnis Apóstoli ad Gentes. *Capítulo* 3.

℟. Deo grátias.

CHaríssimi: Hæc est annunciátio, quam audístis ab inítio, ut diligámus altérutrum. Non sicùt Cain, qui ex malígno erat, & occídit fratrem suum. Et propter quid occídit eum? Quóniam ópera ejus malígna: fratris autem erant justa. Omnis autem, qui odit fratrem suum, homicída est. Et scimus quóniam omnis homicída non habet vitam ætérnam in se manéntem. In hoc cognóvimus charitátem, quóniam pro nobis ánimam pósuit: & nos debémus pro frátribus ánimas pónere. ℟. Amen.

Lauda. Laus tibi, Dómine, Rex ætérnæ glóriæ. Salva nos, ℣. Ut confiteámur.

Hymnus. Jam cursus.

Clamóres. Ne projícias. fol. CXXXIII.

Supplicátio.

ORémus pium, & exaudíbilem Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatióne rogémus; ut nos per stígmata passiónis suæ propítius justificáre dignétur. ℟. Præsta ætérne, omnípotens Deus.

Capítula.

DIc ánimæ nostræ, Dómine: Salus tua ego sum; Quamque cernis imbecillitátis suæ turbári contúitu, non sinas in ætérno elóquio: nec déseras nostra íntima, dùm se iníquitas prodíderit virulénta: Sed nocéntes nos, tu júdica; tuáque potestáte, nos impugnántes, expúgna.

Pater noster.

Benedíctio.

CHristus Dóminus, qui ínnocens expánsis mánibus pepéndit in ligno, Crucis suæ nos salvíficet sacraménto. ℟. Amen. Appensióne quoquè suá sursùm nos állevet, qui pro nobis dignátus est exaltári in Cruce; ℟. Amen. Ut verè lucrum sánguinis ejus simus, qui in illo confidéntiam cordis nostri dirígimus. ℟. Amen.

INCIPIT ORDO

AD HORAM NONÆ DICENDUS.

Antíphona. Dóminus solvit compedítos: Dóminus érigit elísos. Dóminus illúminat cæcos, dírigit justos. Psalmus 145. Psalmus 121. Psalmus 122. Psalmus 123.

Antíphona. Dóminus solvit compedítos: Dóminus érigit elísos. Dóminus illúminat cæcos, dírigit justos.

Responsórium Feriále.

Salvus ero, Dómine, si me consolátus fúeris, quamvìs indígnus ego sum. Credo, quia salvábis me. ℣. Dómine non sum dignus, ut intres sub tectum meum, sed tantùm dic verbo. P. Credo, quia. ℣. Glória, & honor.

Aliud Responsórium.

Vivit ánima mea, Deus, & laudábit te. ℣. Errávi sicùt ovis, quæ períerat: quære servum tuum, Deus; P. Et laudábit te. ℣. Glória, & honor.

In Advéntu Dómini Responsórium.

Lætámini Gentes, & exultáte, quóniam véniet Dóminus; P. Ut claríficet orbem terrárum: & fructus vester erit in jocunditátem. ℣. Nolíte ante tempus judicáre, quoadúsquè véniat Dóminus; P. Ut claríficet.

De Resurrectióne Dómini Responsórium Domínicis diébus.

Mane nobíscum Dómine, quóniam jam declinat dies in vésperum. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Confírma super nos misericórdiam tuam: & véritas tua máneat nobíscum; P. Quóniam jam declinat dies. ℣. Glória, & honor.

In Feriálibus Resurrectiónis Responsórium.

Recordámini qualitèr locútus est vobis Dóminus: Quia opórtet fílium hóminis crucifigi, & die tértiâ resúrgere. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Dixit Jesus discípulis suis: Hæc sunt verba, quæ locútus sum ad vos, dùm adhùc

hùc essem vobíscum. P. Quia opórtet.

Responsórium in diébus Festívis.

Glória magna est sequi Dóminum, quia nihil mélius, quàm timêre illum: nec dúlcius, quàm respícere in mandátis ejus. Allelúia, allelúia. ℣. Nobis adhærêre Deo bonum est: & pónere in Deo spem nostram. P. Quia nihil mélius. ℣. Glória, & honor.

Aliud Responsórium.

Auxílium meum à Dómino, qui fecit cœlum, & terram. Allelúia. ℣. Levávi óculos meos ad montes, unde véniet auxílium mihi. P. A Dómino, qui fecit. ℣. Glória, & honor.

Léctio libri Hieremíæ Prophétæ. *Capítulo* 6.

℟. Deo grátias.

HÆc dicit Dóminus: State super vias, & vidète, & interrogàte de sémitis antíquis, quæ sit via bona, & ambulàte in ea: & inveniètis réquiem animàbus vestris. ℟. Amen.

Léctio Epístolæ beáti Pauli Apóstoli ad Colossénses. *Capítulo* 3.

℟. Deo grátias.

FRatres, Charitâtem tenéte, quod est vínculum perfectiònis: & pax Christi exsúltet in córdibus vestris, in qua & vocáti estis in uno córpore: grati estóte per fidem, quæ est in Christo Jesu Dómino nostro. ℟. Amen.

Lauda. Allelúia, allelúia, allelúia. Vivit ánima mea, Deus, & laudàbit te: ℣. Et judícia tua adjuvábunt me. P. Allelúia, allelúia.

Hymnus per annum.

FUndere preces tempus est;
Diéi cursus ádmonet
Cánere laudis cánticum
Tibi Redémptor ómnium.

Serênam mentem éffice;
Opus honéstum pérfice;
Preces oràntum áccipe;
Vitam perénnem tríbue.

Præsta, Pater píissime;
Patrique compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

In Quadragésima Hymnus.

COnvéxa solis órbita,
Novem volùta círculis,
Horæ peráćto trámite,
Ter cónficit ternário.

Hoc passiònis témpore
Complêvit Auctor ómnium;
Nunc ad labôrem víneæ
Misit vocátos sérvulos.

Hac Petrus horâ mysticâ
Claudi resólvit víncula;
Nunc visiònum cógnitor
Terno recúrsu términat.

In hac canàmus glóriam
Cum voce, puris méntibus,
Deo creánti próspera
Peráćta justis sæcula. Amen.

Clamór. 1. Propítius esto iniquitátibus nostris: & sana, Dómine, languóres nostros. 2. Propítius esto. 3. Propítius esto. Convértere Dómine aliquántulum, & repropitiàre super servos tuos.

Supplicátio.

ORêmus pium, & exaudíbilem Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatiòne rogêmus; ut nobis pœniténdi votum, & pœniténtiæ fructum, & vitæ ætérnæ remédium propítius tribuère dignètur. ℟. Præsta ætérne omnípotens Deus.

Capítula.

DEus, qui pro mundi salvatiòne Nonæ horæ currículo in Crucis stígmate glorióso triumphásti miráculo; & perémptâ morte Sanctòrum ánimas éruens ab infernáli ergástulo, viam nobis reserásti, reverténdo ad súperos: quæsumus, ut ita nostro complaceâris obséquio, quátenùs illic post tránsitum properêmus gressu percóncito, quò tu nostra præcessísti vera redémptio.

Pater noster.

Benedíćtio.

SAlva plebem tuam Dómine, quam tu ipse creásti: ℟. Amen. Bénedic hereditàtem tuam, quam pretióso sánguine redemísti; ℟. Amen. Rege eam, & extólle eam usque in sempitérnum, & in sæculum sæculi. ℟. Amen.

Responsórium de Quadragésima.

Spes nostra in Deo est, & ipse adjuvàbit nos. ℣. Speràte in eum omnis convéntus plebis meæ, & effúndite coram illo corda vestra. P. Et ipse adjuvàbit nos. ℣. Glória, & honor.

Aliud Responsórium.

Miserêre nobis, Dómine: miserêre nobis. ℣. Ad te levàmus óculos nostros, qui hábitas in cœlis. P. Miserêre. ℣. Glória, & honor.

Léćtio libri Esaíæ Prophétæ. *Capítulo* 55.

℟. Deo grátias.

IN diébus illis, Locútus est Esaías dicens: Quærite Dóminum, dùm inveníri potest: invocàte eum, dùm prope est. De-

re-

relínquat ímpius vias suas, & vir iníquus cogitatiónes suas, & revertâtur ad Dóminum, & miserébitur ejus, & ad Dóminum Deum nostrum, quóniàm multus est ad ignoscéndum. ℟. Amen.

Epístola 1. Joánnis Apóstoli ad Gentes. *Capítulo* 3.

℟. Deo grátias.

CHaríssimi, Nemo vos sedûcat. Qui facit justítiam, justus est. Qui facit peccàtum, ex diábolo est: quóniam ab inítio diábolus peccat. In hoc appáruit Fílius Dei, ut dissólvat ópera diáboli. Omnis qui natus est ex Deo, peccàtum non facit: quóniam semen ipsius in eo manet, & non potest peccàre, quóniam ex Deo natus est. ℟. Amen.

Lauda. Laus tibi, Dómine, Rex ætérnæ glóriæ. ℣. Vivit ánima. P. Et judícia tua. ℣. Rex ætérnæ.

Hymnus:

PErfécto trino número,
Ternis horárum términis,
Laudes canéntes débitas,
Nonam dicéntes psállimus.
Sacrum Dei mystérium
Puro canéntes péctore;
Patris Magístri régulam
Signo salùtis pródimus.
Et nos surgâmus spíritu
Adhæréntes Apóstolis:
Qui plantas habent débiles,
Christi virtùtem díligunt.
Præsta, Pater piíssime,
Patrìque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

Clamóres. Propítius esto iniquitátibus: Et sana, Dómine. Et ómnia ália, ut suprà præter Capítulam, quæ sit ista:

Capítula.

MIserère nobis, Dómine, quia peccávimus tibi; & propter durítiam cordis nostri in ipsa peccatòrum morte duràmus: nos ore, nos corde, nos ópere, nos ómnibus vítiis inquináti véniam póscimus: quia crimen agnóscimus; & ut peccáti noxam indúlgeas hujus, prostráti fidem commitántes rogàmus.

Pater noster.

Benedíctio.

BEnedicat nos Dóminus, & propítius nos sanctificàre dignétur: ℟. Amen. Fidem nostram róboret promíssis donòrum cœléstium, & spem nútriat increméntis præséntium gaudiòrum. ℟. Amen. Ipse nos gloríficet præmio æternitàtis, qui redímere dignàtus est prétio passiònis. ℟. Amen.

ORDO ANTE COMPLETORIA

DICENDUS VEL RECITANDUS IN QUADRAGESIMA.

Quàm magnificàta sunt ópera tua Dómine! Omnia in sapiéntia fecísti: repléta est terra creatúrâ tuâ. Quàm magnificàta sunt ópera tua, Dómine! Glória, & honor Patri, & Fílio, &c. Quàm magnificàta. Qui dat escam omni carni: quóniam in sæculum misericórdia ejus. Glória, & honor. Confitémini Deo cœli: quóniam in sæculum misericórdia ejus. Glória. Confitémini Dómino quóniam bonus: quóniam in sæculum misericórdia ejus. Glória.

Hymnus.

CIbis resúmptis cóngruis,
Cœnæ peráctis úsibus,
Ad te, Redémptor ínclyte,
Laudes venimus prómere.
Occúrre nobis ócyùs,
Tollens cibi gravédinem,
Corpus parándum ad precem,
Confessiònis dans fidem.
Ut quicquid ore prómimus
Tuis sacris in láudibus,
Nobis corònam cónferens,
Soli Deo dans glóriam.
Præsta, Pater piíssime,
Patrique compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

Hic incípiunt Completória in hunc modum, qui séquitur in diébus Festívis.

SIgnàtum est super nos lumen vultûs tui Dómine:* dedísti lætítiam in corde meo. A témpore fruménti, vini, & ólei sui, * multiplicáti sunt.

In pace in idípsum * dórmiam, & requiéscam: Quóniam tu Dómine singuláritèr in spe * constituísti me.

Glória, & honor Patri, & Fílio, & Spirítui Sancto in sæcula sæculórum. Amen. Allelúia, allelúia, allelúia.

In Quadragésima dícitur Laus tibi: laus tibi Dómine, Rex ætérnæ glóriæ.

ECce nunc benedícite Dóminum, * omnes servi Dómini:

Qui statis in domo Dómini, * in átriis domûs Dei nostri.

In nóctibus extóllite manus vestras in sancta,

ĉta, * & benedícite Dóminum.
Benedicat tibi Dóminus ex Sion, * qui fecit cœlum & terram.
Glória, & honor. Allelúia, allelúia, allelúia.

In Quadragésima. Laus tibi: laus tibi Dómine, Rex ætérnæ glóriæ.

BEnedíctus es Dómine Deus patrum noſtrórum: * & laudábilis, & gloriósus in sæcula.
Dignáre, Dómine, nocte istâ, * sinè tribulatióne, & peccáto nos custodíre.
Miserére nobis, Dómine: * miserére nobis.
Quóniam tu es protéctor meus, * in manus tuas comméndo spíritum meum.
Redemísti me Dómine * Deus veritátis.
Custódi nos Dómine ut pupíllam óculi: * sub umbra alárum tuárum prótege nos.

Hymnus.

SOl Angelórum réspice,
Quem concupíscit méntium
Inténto visu cástitas,
Sursùm manéntem cérnere.
Quo cuncta pollent cœlitùs
Cursu recúrsu próspero:
Quo vita constat ómnium,
Inténde grates súpplicum.
Da sérvulis custódiam,
Quâ temperéntur cómmoda:
Advérsa sint innóxia;
Corrúpta ne sint péctora.
Frugálitas tu sénsuum
Sator, salus, reféctio,
Potus, cibíque, gáudium,
Lux, atque virtus córdium.
Repélle membris lúbricam,
Ne pólluat lascívia;
Ne fœda vexet pássio,
Culpétque mentis áctio.
Virtútis infer cópiam,
Quâ cónferas cleméntiam;
Oblitus ut peccáminum,
Dones quiétem témporum.
Votis rogámus áffatim,
Supérna pax inlábere,
Quâ cuncta tuta pérpetìm,
Serves subáctis scándalis.
Glória Patri ingénito,
Glória Unigénito,
Unà cum Sancto Spíritu
In sempitérna sæcula. Amen.

℣. Réspice, & exáudi me Dómine Deus meus. Illúmina óculos meos, ne unquàm obdórmiam in morte. Psalm. 90. statim séquitur.

SCuto circúmdabit te véritas ejus: * non timébis à timóre noctúrno.
Si ascéndero in lectum strati mei: * memor esto meì, Dómine.
Si dédero sómnium óculis meis, aut pálpebris meis dormitatiônem, aut réquiem tempóribus meis: * memor esto meì, Dómine:
Donèc invéniam locum Dómino, tabernáculum Deo Jacob: * memor esto meì Dómine.
Glória, & honor Patri, & Fílio, & Spirítui Sancto. * Memor esto meì, Dómine.
Sicùt erat in princípio, & nùnc, & sempèr, & in sæcula sæculórum. Amen;* Memor esto meì, Dómine.
Si ascéndero in lectum strati meì: * memor esto meì, Dómine.
℣. Te precor, Dómine, auctor lucis, & diéi, ne derelínquas me; sed memor esto meì, Dómine.

Hymnus.

CUltor Dei meménto,
Te fontis, & lavácri
Rorem subísse sacrum,
Te chrísmate innovâtum.
Fac cum vocánte somno,
Castum petens cubíle;
Frontem, locúmque cordis
Crucis figûra signet.
Crux pellit omne crimen:
Fúgiant crucem ténebræ;
Tali dicâta signo
Mens fluctuáre nescit.
Procùl procùl vagántum
Porténta somniórum,
Procùl esto pervicáci
Præstigiâtor astu.
O tortuóse serpens,
Qui mille per mæándros,
Fraudésque flexuósas
Agitas quiéta corda:
Discède; Christus hìc est,
Hic Christus est, liquésce:
Signum, quod ipse nosti,
Damnat tuam catérvam.
Corpus licèt fatíscens,
Jacens reclinet paulùm;
Christum tamen sub ipso
Meditábimur sopóre.
Glória Deo Patri,
Et Christo vivo regi,
Paraclitóque Sancto,
Et nùnc, & in ætérnum. Amen.

℣. Rédimet Dóminus ánimas servórum suórum:

rum : & non derelínquet omnes qui sperant in eum.

Supplicátio.

ORēmus pium, & exaudíbilem Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatiōne rogēmus ; ut nos in hac nocte, & in omni témpore Angélica custódia tueátur ; & hostem cállidum, & cum áctibus suis procùl à córdibus, & à cubílibus nostris propítius expéllere, & effugàre dignētur. ℟. Præsta ætérne omnípotens Deus. Kyrie eléïson. ℟. Christe eléïson. Kyrie eléïson.

Alia Supplicátio.

Orēmus Pium, & exaudíbilem, &c. ut nos in hac nocte, & in omni témpore ab insídiis inimíci propítius liberàre dignētur. ℟. Præsta.

Supplicátio.

ORēmus pium, & exaudíbilem Redemptórem mundi Dóminum nostrum, &c; ut nos in hac nocte, & in omni témpore per Angelum suum sanctum ab ómnibus adversitátibus inimíci, & antíqui serpéntis propítius protégere, & conservàre dignētur. ℟. Præsta ætérne, &c.

Capítula.

RESpice, Dómine, super nos, & vígila super oves gregis tui, ne fur noctúrnus subrípiat, & furētur. Tu es enim, Dómine, qui non dormis, neque obdormítas ad custodiéndum ánimas nostras : illúmina cor nostrum lúmine veritátis tuæ ; ut tua misericórdia sempèr fúlgeat in córdibus nostris.

Pater noster.

A malo nos líbera. fol. 10.

Benedíctio.

GRegem tuum ne déseras, pastor bone, & visitàtor animàrum. ℟. Amen. Fuga insidiántem lupum, ut nullum in nobis nocéndi repériat locum. ℟. Amen. Noctúrnum furem intérfice, Christe, ut oves gregis tui in lúmine constitúti, íntegro possint número permanēre. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, Deus noster ; qui vivis, & ómnia regis in sæcula sæculòrum. Amen.

Dóminus sit. ℟. Et cum Spíritu tuo.

In nómine Dómini nostri Jesu Christi perficiàmus cum pace. ℟. Amen.

Finitis Completóriis, omni témpore debent dici ista, quæ sequúntur.

℣. Custódi nos Dómine ut pupíllam óculi: sub umbra alárum tuárum protege nos.

Orátio.

SAlvásti nos, Dómine Jesu Christe, per diem vigilántes ; custódi nos in hac nocte requiescéntes : quòd si nos obdormiérimus, Spíritus tuus Sanctus vígilet super nos; & custódiat in hac nocte, & in omni témpore. Amen. Per misericórdiam tuam.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

In nómine Dómini nostri Jesu Christi in hac nocte dormiàmus, & requiescàmus cum pace. ℟. Deo grátias.

Pater noster.

In diébus verò Sabbatòrum vel præcipuārum festivitàtum, finítis in órdinem Psalmis Completórii secúndùm usum modernòrum, ut dictum est, dícitur istud Responsórium, & ália quæ sequúntur.

Responsórium. Gregem tuum ne déseras, Pastor bone, qui dormíre nescis in vigília: ℣. Et ne noctúrnis terróribus fatigèmur, cœléste super nos velàmen præténde, P. Qui dormire nescis. ℣. Glória, & honor. Duplicàtur Responsórium.

Léctio libri Ezechiēlis Prophétæ.

Capítulo 34.

℟. Deo grátias.

HÆc dicit Dóminus : Salvābo gregem meum, & non erit ultrà in rapinam; & ideò judicābo inter pecus, & pecus. Et cessàre fáciam béstias péssimas de terra. Et qui in desértis hábitant, secúri dórmient, ait Dóminus omnípotens. ℟. Amen.

Epístola Pauli Apóstoli ad Philippénses.

Capítulo 4.

℟. Deo grátias.

FRatres : Petitiónes vestræ innotéscant apud Deum. Et pax Christi, quæ exúperat omnem sensum, custódiat corda, & córpora vestra, & intelligéntias vestras, per fidem, quæ est in Christo Jesu Dómino nostro. ℟. Amen.

Lauda in Quadragésima.

Laus tibi, laus tibi, Dómine Jesu Christe: Illúmina Dómine óculos nostros, ne unquàm obdormiàmus in morte : ℣. Confirma super nos, Deus, misericórdiam tuam: & véritas tua manet nobíscum in ætérnum. P. Jesu Christe.

Lauda de Traditiòne Dómini.

Laus tibi, laus tibi Dómine, Rex ætérnæ glóriæ. Salva plebem tuam, Dómine Rex ætérnæ glóriæ ; ℣. Rege eam Dómine, Rex ætérnæ glóriæ : P. Quam redemísti tuo sánguine. ℣. Laus.

Hymnus.

OBsidiónes óbvias
Parémus omnes cárminum,
Contra tenebrárum ducem,
Contra tetrum satéllitem.
Manus perármet spes, fides;
Lumbos, valens Crux óbtegat:
Cingámur ense spíritûs
Propter timórem nóctium.
Jesu manu fortíssimâ
Salva fidéles per. fidem,
Evérte advérsos Cruce,
In pace cuncta prótege.

Hymnus.

ADsunt ténebræ primæ;
Noctis tetræ excúrsus
Cum cánticis, & hymnis
Nunc dedicémus omnes.
Nam tempus illud hoc est,
Quod Hieremías dicit:
Surgéndum esse nobis
Primórdio in noctis.
Nos spíritu per arma,
Invícta radix David;
Disrúmpe vincla noctis,
Et da jubar salûtis.
Somni quies sit grata:
Mens pérvigil resúrgat:
Non sordidémur actu;
Nec spíritu gravémur:
Sed córpore, & mente
Spíritu fervénte,
Vestígio ímpigro
Te consequámur, Christe.

Hymnus.

NOctis tetræ primórdia
In láudibus transégimus:
Nunc te precámur, Trínitas;
Ut præcinéntes áudias.
Tu ómnibus da grátiam;
Tu fessa quoquè álleva,
Erráta dele críminum,
Exclúde juge scándalum.
Lux vera nos inlúminet,
Mentis ténebras éffuget;
Ut pax abúndet ómnibus,
Qui te, Creátor, crédimus.

Alius Hymnus.

QUiéti tempus adest,
Quod fessa membra quies
Obtíneat ínnocens,
Et Christo vígilet mens.
Pelle à nobis, Deus,
Rogámus omne tetrum;
Anguis prisci malígnum,
Virúsque mortíferum.
Ut sub umbrâ alárum
Tutíssimâ tuárum
Protécti maneámus,
Ad tuasque laudes surgámus.
Sit glória, & potéstas
Deo Patri, & Proli,
Paráclito coæquáli
In sæculórum sæcula. Amen.

Psalmus 50.

Cum glória, &c.

℣. Scuto circúmdabit te véritas ejus: non timébis à timóre noctúrno. Kyrie eléïson. Christe eléïson, Kyrie eléïson.
Pater noster. Deus, miserère.

Hymnus in Quadragésima dicéndus.

LUcis auctor clemens, lumen imménsum:
Lumen, cujus fulget Sanctus ætérnus
Christus, cùm quo regnat cum ipso in unum
Et Sanctus Spíritus, una potéstas.
Terræ noctis hujus calíginem pelle,
Serpentísque fraudes, quæsumus, fuga:
Nos armátos Crucis signáculo salva:
Sacrosáncto tuo nómine dita.
Quos peccáti mole grávidè pressos,
Suâ millefórmis fraude decépit,
Se victórem gaudens, quoquè se victum
Cognóscat virtûte Omnipoténtis.
Pater immortális, ómnium Pastor,
Invidéntem hostem frange fuscántem;
Lumen nobis præbe perenne de Sancto:
Tenebróso calle non paveámus.
Redémptor ætérne, Rex omnis terræ,
Delictórum pius gémitus adténde:
Insidiántem hostem confrínge Salvátor;
Nos ætérnæ vitæ redde beátos.
Noctem nobis istam dona quiétam:
Inimícum hostem fuga à nobis;
Crucis signum vincat omne iníquum:
Te, Christe, rogámus, mane nobíscum.
Glória, & honor, potéstas, & virtus
Ingénito Deo, genitóque Christo,
Spirituíque simul Paráclito Sancto;
Cujus verbo clarent sæcula cuncta,
Amen.

Psalmus 50. ℣. Scuto.

Hymnus dicéndus diébus Domínicis.

CHriste, qui lux es, & dies,
Noctis ténebras détege:
Lux ipse lumen præferens,
Vitam beátam prædicans.

P re-

Precàmur, Sancte Dómine,
Defénde nos in hac nocte:
Sit nobis in te réquies,
Quiètam noctem tríbue.
Ne gravis somnus ínruat,
Nec hostis nos subrépat;
Nec caro illi consèntiens,
Et nos reos státuat.
O culi sómnium cápiant:
Cor ad te semper vígilet:
Déxtera tua prótegat
Fámulos, qui te díligunt.
Defénsor noster áspice,
Insidiántem réprime:
Gubérna tuos fámulos,
Quos sánguine mercàtus es.
Meménto nostri Dómine
In gravi isto córpore;
Qui es defénsor ánimæ,
Adésto nobis Dómine.
Tetræ noctis insídias
Hujus timòris líbera:
Tuæ lucis magnálibus
Totum Clerum inlúmina.
Glória Patri ingénito,
Glória Unigénito,
Unà cum Sancto Spíritu,
In sempitérna sæcula. Amen.

Psalmus 50. ℣. Scuto circúmdabit te véritas ejus: non timèbis à timòre noctúrno. Kyrie eléïson. Christe eléïson. Kyrie eléïson. Pater noster. Et ne nos. Sed líbera nos à malo.

Deindè dicántur Miseratiónes in quálibet Féria, pro ut sequúntur per órdinem in secúnda, & tértia, & quarta, quinta, sexta, & sábbato Féria. Et quia capítulæ præcédunt Miseratiónes: ídeò sic ordinántur, prout debent dici in quálibet Féria.

Secúnda Féria, Capítula.

NOctem nostram illúmina, ætérne omnípotens Deus, éffice non fámulos tuos obdormíre quiétibus, & virtútibus Sanctòrum excitàre; ut ab omni inquietúdine tenebrárum, te auxiliánte, ad diem clarum pervenire mereámur.

Pater noster.

Benedíctio.

CRux Dómini nostri Jesu Christi à timòre nos deféndat inimíci. ℟. Amen. Lux veritàtis expéllat à nobis omnes ténebras cæcitàtis; ℟. Amen. Ut ejus illuminatiòne salvàti, ætérnam benedictiònem percípere mereàmur. ℟. Amen.

Tértia Féria, Capítula.

DEus, lumen ætérnum, spléndor síderum, cláritas nóctium, illuminátio incomprehénsa tenebrárum da nobis hanc noctem secúram, tranquíllam, ac quiètam; & siqua hódiè peccàta contráximus, tu pius, & misèricors indúlge propítius: preces quoquè famulòrum libéntèr exáudi, & postulàta concède.

Pater noster.

Benedíctio.

MAnus Dei Patris omnipoténtis auxiliètur nobis; ℟. Amen. Bráchium sanctum ejus confórtet nos. ℟. Amen. Nihil in nobis præváleat inimícus: ℟. Amen. Sed in ómnibus nobis aurem suam inclinet Dóminus noster Jesus Christus. ℟. Amen.

Quarta Féria, Capítula.

SIqua, Dómine, in die peccàta contráximus ópere, sermòne, & cogitatiòne: tu dimítte: & hanc nobis noctem tranquíllam, pacíficam, ac sine peccáto concédere dignèris.

Pater noster, qui es.

Benedíctio.

DOminus Jesus Christus, qui nos redèmit: in hac nocte custódiat: ℟. Amen. Sanctíficet corda, & córpora nostra; ℟. Amen. Et in bonis áctibus compleat desidéria nostra. ℟. Amen.

Quinta Féria, Capítula.

CUstódi, Dómine, ánimas nostras, ac de manu tentatòris érue: elónga à nobis noctúrnum furem, & insídias falsitàtis ejus à nobis repélle; quia millefórmis in noctúrnis tempóribus adest, quærens decípere dormiéntem, quem vigilántem superàre non potest. Sed tu, Dómine, ut bonus pastor, ac piíssimus gubernàtor, gregem tuum ne déseras: ánimam tuam pro óvibus posuísti: & quos tuo pretióso sánguine redemísti, salva nos.

Pater noster, qui es.

Benedíctio.

GRegem tuum, Pastor bone, placàtus adténde: & hos fámulos tuos de tuis benedictiónibus reple. ℟. Amen. Columitàtem mentis, & córporis tríbue: & perpétuam salùtem concède. ℟. Amen. Dona nobis témpora quièta, & pacífica; ut tibi serviàmus mente devòtà. ℟. Amen.

Sexta Féria, Capítula.

CUstódi nos quiescéntes in hac nocte, & velocitèr exaudire dignèris, quas coram te fúndimus preces; & ut in ténebris non ti-

timeâmus inimìcum tentatórem, circumvállа nos fortitúdinis Cruce.

Pater noster.

Benedíctio.

BEnedictiônum suârum super nos Dómínus imbrem infúndat; & Trínitas inseparábilis à nobis numquam recèdat. ℟. Amen. Angélicâ visitatiône nos prótegat, & noctúrnum furem de cubílibus nostris expéllat: ℟. Amen. Ut cíngulo castitàtis adstríctos, in nulla nos ludificatiônis suæ arte detérreat inimìcus. ℟. Amen.

Sexta Féria, Capítula.

CUstódi nos, Dómine, sicut exaudíre, & custodíre dignâtus fuísti sanctum Danièlem orántem in lacu leònum, & non tetigérunt illum béstiæ; quia fortíssima eum tua tegêbat déxtera: feræ feróces ante eum se solvêbant, & odorántes fugiébant: Fúlgeat in nobis, Dómine, tuus Christus; & fúgiat à córdibus, & à cubílibus nostris pérfidus inimìcus.

Pater noster.

Benedíctio.

OMnípotens Deus, qui es lumen ætérnum; inlábere, quæsumus, sénsibus famulôrum tuórum: ℟. Amen. Custódi gregem tuum; & lupum insidiatórem repélle. ℟. Amen. Omnium corda, & péctora consérva; & noctúrnum furem cum Angelis suis ab eis procùl éffuga. ℟. Amen.

Sábbato, Capítula.

AMove à nobis, Dómine, scándalum noctis; ut non timeâmus ambulàre in médio umbræ mortis: apprehéndat nos virga tua, & báculus tuus: virga Jesse per Beàtam Maríam: ipse nos perdùcat ad vigíliam matutínam; qui nos dócuit oràre, & dícere: Pater noster, qui es.

Benedíctio.

EXáudiat nos Dóminus, & benedìcat. ℟. Amen. Prótegat ab hoste cállido, & ab omni malo defèndat; ℟. Amen. Et sub umbra alàrum suàrum, nos in hac nocte, & in omni témpore custódiat. ℟. Amen.

His perâctis, quálibet die totius anni, finítis Completóriis in hunc modum, ante aspersiònem aquæ benedíctæ, debet dici iste Versículus, qui séquitur, & Orátio, quæ sibi júngitur.

℣. Custódi nos, Dómine, ut pupíllam óculi: sub umbra alàrum tuàrum prótege nos.

Séquitur Orátio.

SAlvásti nos, Dómine Jesu Christe, per diem vigilántes; custódi nos in hac nocte requiescéntes: quòd si nos obdormiérimus, Spíritus tuus Sanctus vígilet super uos; & custódiat in hac nocte, & in omni témpore, & máneat semper nobíscum. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, &c.

Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum Spíritu tuo.

In nómine Dómini nostri Jesu Christi in hac nocte dormiâmus, & quiescâmus cum pace. ℟. Deo grátias.

Et quando spárgitur Aqua benedícta super altàre, dicat Présbyter: Benedìcat vos Pater, & dóceat Fílius, & illúminet Spíritus Sanctus. ℟. Amen.

Et quando spárgitur Aqua benedícta fidélibus Christiánis, debet Présbyter dícere: Grátia Sancti Spíritûs mundet vos à delíctis ómnibus. Vel sic: Fílius Dei Patris omnipoténtis purget vos ómnibus inquinaméntis.

Secúndâ Fériâ, Miseratiónes.

MIserère uobis, Deus, miserère nobis. P. Miserère nobis, & esto placâtus. ℣. Audi pie, Rex ætérne, preces supplicántium, & avérte iram. Fácinus remítte cunctis, & quiètem dona pópulo fidéli. P. Miserère nobis Deus: ℣. Omnes simùl te precâmur, Jesu bone Deus, adténde misértus nostri, précibus exorâtus: & quæsita præbe pópulo tuo fidéli. P. Miserère nobis Deus. ℣. Præbe pacem, da quiètem, & tranquillitàtem témporum. Precâmur: mitte Angelum salûtis, & precántibus fave de tuis excélsis. P. Miserère nobis Deus. ℣. Esto nobis, Deus pie, júgitèr defénsor, simul & protéctor: sume arma, & exúrge, & fer opem nobis, & adésto clemens. P. Miserère nobis Deus.

Tértiâ Fériâ, Miseratiónes.

MIserère Miserâtor, & esto placâtus: miserántem te osténde, & peccàta dimítte: ex María natus homo, in natúra Deus, P. Remítte iniquitátes, quas tibi peccávimus: ℣. Per quem te semper in cœlis crédimus regnántem; ita careâmus malis, te auxiliánte. P. Remítte iniquitátes. ℣. Te rogâmus, te precâmur, Sancte pie Deus; ut uos respícias, Christe, míseros placâtus. P. Remítte. ℣. Grex tuus tibi fatêtur mala, quæ commisit: tu Pater Sancte, ab hostis vorátu ℣. Aggraváti sumus: nostra peccàta plorâmus: non sinas, quod adquisíti, ab Angelis deléri. ℣. Ecclésiæ cathólicæ totius convéntus ad te proclamántes: præbe pietátis locum. ℣. Peregrínis, sive egénis pátriam red-

Digitized by Google

redde: ægris príſtinam salûtem, defúnctíſque réquiem.

Quartâ Fériâ, Miseratiónes.

MIserêre Dómine, miserêre nobis: tibi soli peccávimus, P. Indúlge nobis, rogâmus. ℣. Lapsi sumus grávitèr in peccátis magnis; véniam precâmur. Christe parce nostris delíctis. ℣. Scelus flemus admíssum; non reddas, ut merêmur. Pater pie, dele noxam, & peccâta reláxa. ℣. Pœniténtibus convérsis redde cor contritum: & elísis jam succúrre, Rex cœléstis. ℣. Paupéribus, egénis, itinerántibus, náufragis, lapsis, víduis, pupíllis jam succúrre, Rex cœléstis. ℣. Peregrínis, oppréssis, dispérsis, & captívis, vinctis, ægris, & defúnctis jam succúrre, Rex cœléstis. ℣. Si peccávimus in te, tui sumus, Deus, expectántes, Dómine, misericórdiam tuam. ℣. Quid est homo, Dómine, ut ei indignêris: aut genus corruptíbile, ut ita de ipso amârè iraſcâris? ℣. Nemo de génitis est, qui non ímpiè gessit; nec de confiténtibus, qui tibi non deliquit. ℣. In hoc nuntiábitur bónitas tua, Deus, cùm misértus fúeris iniquitátibus nostris.

Quintâ Fériâ, Miseratiónes.

MIserêre, miserêre, P. Dómine: nos peccávimus; tu dimítte, P. Dómine. ℣. Nos errâmus; tu eménda, P. Dómine. ℣. Pro infirmis te precâmur, P. Dómine. ℣. Pro defúnctis te rogâmus, P. Dómine. ℣. Pro captívis te rogâmus, P. Dómine. ℣. Pro itinerántibus te postulâmus, P. Dómine. ℣. Pro navigántibus te precâmur, P. Dómine. ℣. Pro pœniténtibus te exorâmus, P. Dómine. ℣. Indulgéntiam postulâmus, P. Dómine.

Sextâ Fériâ, Miseratiónes.

DOmine, miserêre nobis: Dómine, miserêre nobis; P. Et avérte iram tuam à nobis. ℣. Dómine, audi lachrymántes; Dómine, véniam peténtes; P. Et avérte. ℣. Dómine, pupillòrum précibus súbveni misértus, & clemens; P. Et avérte. ℣. Dómine, propter temetípsum súscipe singulòrum preces; P. Et avérte. ℣. Dómine, ne spernas plebem; qui tuam pietâtem exquírunt; P. Et avérte iram.

Sábbato, Miseratiónes.

MIserêre, miserêre, miserêre, Jesu bone. P. Peccátis nostris finem pone: ℣. Audi pie, & inténde, & geménes consolâre, Pater pie, Rex ætérne. ℣. Auctor noster, & Redémptor, plebis tuæ sis protéctor, peccatorúmque indúltor. ℣. Prostrâti omnes rogâmus: ut agnóscas, supplicâmus; ut dimíttas, exorâmus; ℣. Qui pro nobis formam servi indúere voluísti, pœniténtes jam exáudi; ℣. Qui latrònem confiténtem paradíso collocásti; & álium condemnásti; ℣. Qui pro nobis sustulísti passiònem quoquè Crucis, jam meménto servis tuis. ℣. Cruce tuâ jam prótege, quos per eam redemísti: déxterâ tuâ jam custódi; ℣. Qui Lázarum jam puténtem de sepúlchro suscitásti, oves tuas tu custódi. ℣. Rex ætérne, Jesu bone, à mácula nos absólve, & in bonis nos confirma; ℣. Defúnctis dona réquiem: dona paradiſum: cólloca vinctos Sanctòrum catérvæ.

In témpore Traditiònis Dómini, Miseratiónes.

DEus miserêre, Deus miserêre, miserêre Deus, miserêre. P. Christe miserêre: ℣. Tu cæcis lumen, surdis auditum, mutis elóquium, atque claudis gressum, virtus debílium: ℣. Tu pastor, & ovis in via salùtis: tu passus pro nobis: tu victor perénnis: Christe, parce nobis. ℣. Audi víduas: rege pupíllos: órphanis, & vinctis, fidélibus cunctis, solâmen tríbue. ℣. Adténde, & audi precántes: súbveni: furòrem rémove: præsídium præbe, Redémptor ætérne.

Orátio.

MIserêre nobis Dómine, miserêre nobis: & iniquitàtum nostràrum clemens cópiam dignêris abolêre: ut quicquid, suadénte inimíco, in hujus diéi spátio, cogitátu, dicto, vel facto delíquimus, tu, qui pius es, & misêricors, indúlge propítius: ut noctúrnam evadéntes decípulam, ad constitûtum ministeriòrum órdinem exurgéntes, laudatiònis tibi júbilum persolvâmus indémnes. ℟. Amen.

Orátio.

MIserêre nobis Dómine, miserêre nobis: & pupíllis, atque egénis, elísis, seu peregrínis, mœstis, ac lapsis solâmen tríbue clemens: oppréssos rélevа, dispérsos cóngrega, captívos révoca, infirmos vísita, pœniténtibus, reísque dele crímina: & univérsis christiánis cóngrua largire subsídia; itinerántibus, & vinctis, seu fidélibus cunctis sospitâtem animârum & córporum, accúmula: innumerósa nostra dele scélera; & propter magnam misericórdiam tuam defúnctis ómnibus sempitérnam réquiem dona. ℟. Amen.

Et istæ duæ Oratiónes debent dici in témpore Quadragesimáli post Miseratiónes; una ipsàrum unâ die, & áltera in ália die: & his

his finítis, Présbyter debet spárgere Aquam benedíctam, ut suprà dictum est.

Séquitur Benedíctio mensæ.

℣. Oculi hóminum in te sperant Dómine: & tu das escam illis in témpore opportúno. ℣. Glória, & honor. ℣. Aperis tu manum tuam: & imples omnem ánimam benedictiòne. ℣. Glória, & honor. ℣. Edent páuperes, & saturabúntur: & laudábunt Dóminum qui requírunt eum: & vivet cor eòrum in sæculum sæculi. Et hìc non dícitur Glória;

Et sic accédens Miníster, qui panes mensæ íntulit, & impònit hunc versum:

Qui dat escam omni carni: quóniam in sæculum misericórdia ejus. Glória, & honor Patri, & Fílio, & Spirítui Sancto: Sicut erat in princípio, & nunc, &c.

Benedíctio.

SAnctífica, Dómine, hanc escam & potum, quæ sumptúri sumus: ut per manus sancti Angeli tui sanctificàta, útraque súmere mereàmur. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, Deus noster; qui vivis, & ómnia regis in ómnia sæcula sæculòrum. Amen.

In nómine Dómini nostri Jesu Christi; sanctificàtum, & benedíctum: reficiàmur cum pace. ℟. Deo grátias.

Et dùm prándium, vel cœna fit, omnes siléntium debent habêre: & inter Regulàres persónas liber régulæ debet legi, ne fábulæ vulgáres intermittántur: quo prándio peràcto, vel cœna impónitur ista Lauda:

Vox lætitiæ & salûtis Allelúia P. In tabernáculis justòrum. Allelúia, allelúia. Ecce quàm bonum, & quàm jocúndum, habitàre fratres in unum. P. In tabernáculis justòrum. ℣. Glória, & honor Patri. P. In tabernáculis.

Impónitur iste versículus.

Refecísti nos Dómine in factúra tua: & in opéribus mánuum tuàrum exultábimus. ℣. Glória, & honor Patri.

Orátio.

TIbi grátias ágimus, & te benedícimus, Dómine Jesu Christe: qui nos satiàre dignàtus es escâ & potu carnáli; réfice nos dono spirituáli, & líbera nos ab omni nexu peccáti; ut tibi semper serviàmus illæsi. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, Deus noster; qui vivis, & ómnia regis in sæcula sæculòrum. ℟. Amen.

In nómine Dómini nostri Jesu Christi: Dóminus abundàre fáciat servis suis omni benedictiòne, & pace. Amen. ℣. Semper lætítia in domo ista cum frátribus istis. Amen.

IN-

INCIPIT OFFICIUM
UNIUS INFIRMI, SIVE PLURIMORUM INFIRMORUM:

ET DICITUR OFFICIUM ISTUD IN SEXTA FERIA, quandò non habúerit áliqua festa recitàre, vel in álio témpore, quandò sibi placúerit recitàre illud.

AD VESPEROS.

In nómine Dómini nostri Jesu Christi lumen cum pace. ℟. Deo grátias.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Dóminus illuminátio mea, & salus mea, quem timèbo?

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Sonus. Sana, Dómine, omnes languóres nostros. Allelúia. ℣. Rédime de intéritu vitam nostram. Allelúia, allelúia.

Antíphona. Christe Dómine, qui es médicus salutàris, P. Tríbue lánguidis subsídium medicínæ cœléstis. ℣. O Dómine salvos nos fac, ò Dómine bona prosperàre. P. Tríbue. ℣. Glória, & honor. P. Tríbue.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Salvos nos fáciat déxtera tua. Allelúia. P. Exáudi nos Dómine Deus noster: Allelúia, allelúia. ℣. Ut confiteàmur nómini sancto tuo: & gloriėmur in laude tua. P. Exáudi. ℣. Glória, & honor. P. Exáudi.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Salvos nos fac Dómine Deus noster: Allelúia. P. Et cóngrega nos de natiónibus: Allelúia, allelúia. ℣. Ut confiteàmur nómini sancto tuo: & gloriėmur in laude tua. P. Et cóngrega. ℣. Glória. P. Allelúia, allelúia.

Hymnus.

Christe, cœléstis medicìna Patris,
Verus humánæ médicus salùtis,
Próvidæ plebis précibus potèntèr
Pande favôrem.

En ob infirmos tibi supplicàmus,
Quos nocens pestis valitùdo quassat;
Ut pius morbum réleves jacéntum,
Quo quatiúntur.

Qui potestàte manifèstus extans,
Mox Petri socrum fébribus jacéntem,
Réguli prolem, puerúmque salvans
Centuriônis.

Ferto languénti pópulo vigôrem:
Efflue largam in pópulis salûtem:
Prístinis, more sólito, refórmans
Víribus ægros.

Córporum morbos, animæque sana:
Vúlnerum causis ádhibe medèlam;
Ne sine fructu cruciàtus urat
Córpora nostra.

Omnis impúlsus périmens recèdat:
Omnis incúrsus crúcians liquéscat:
Vigor optátæ fóveat salùtis
Membra doléntis.

Jam, Deus, nostros miserère fletus;
Sic quibus te nunc pétimus medéri;
Ut tuam omnis récubans medèlam
Séntiat æger:

Quò, per inlàta mala dùm terúntur,
Eruditôrum número decóri
Cómpotes intrent, sociánte fructu,
Regna polôrum.

Glóriam psallat chorus, & resúltet:
Glóriam dicat, canat, & revólvat:
Nómini Trino, Deitáti soli
Sídera clament.

Supplicátio.

ORèmus Redemptôrem mundi, Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatiòne rogèmus; ut vúlnera famulòrum suôrum, ómnium fidélium infirmôrum, propitius curàre dignètur. ℟. Præsta ætérne omnípotens Deus. Kyrie eléïson. ℟. Christe eléïson. Kyrie eléïson.

Capítula.

PRecàmur, Dómine, ut nos in ira tua non árguas: & furòrem tuum in nos desævire non sinas: sed plácidus corréptor tolle peccándi usum; ne nos arguéndo duriùs, propéllas ad nihílum: Miserère ergo in-

infirmitáti noſtræ : & famulôrum tuórum, ómnium fidélium infirmòrum tuam impérti medèlam : & quos cernis próprio turbári peccáto, quiétos députa, misericórditer indulgéndo.

Pater noſter.

A malo nos líbera. fol. 10.

Benedíctio.

OMnípotens Dóminus, qui fidelíssimos fámulos suos, omnes fidéles infirmos, corporáli córripit vúlnere, ipse illos, & nos à córporis, mentísque ægritudínibus éxpiet. ℟. Amen. Quique noſtram in se suscèpit infirmitàtem, ipse nobis, & illis tríbuat toleràntiæ sinè fine mercèdem: ℟. Amen. Sicque omnes in commúni, ejus píetas fóveat, ut nec corrúpta noſtra salus desæviat; nec desperatiònis infírmitas illàta succúmbat. ℟. Amen.

Lauda. Salvos nos fac Dómine Deus noſter: Allelúia. P. Ut confiteàmur nómini sancto tuo, Allelúia: & gloriêmur in laude tua. Allelúia, allelúia. ℣. Meménto noſtrì Dómine in beneplácito tuo: vísita nos Deus in salùte tua. P. Ut confiteàmur. ℣. Glória, & honor. P. Ut confiteàmur.

Orátio. Omnípotens sempitérne Deus, inclína. Ut hìc infrà. Per misericórdiam.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

In nómine Dómini noſtri Jesu Christi, salus infirmòrum cum pace. ℟. Deo grátias.

Ad Matutìnum.

Ne projícias nos Dómine à fácie tua: P. Et spíritum sanctum tuum ne áuferas à nobis. Psalm. 50. P. Et spíritum sanctum. Ne projícias.

Orátio.

NE projícias nos Dómine à fácie tua; neque áuferas misericórdiam tuam à nobis: ut quos reàtus facínoris tenet obnóxios; miseratiònis tuæ clementia fáciat absolútos. ℟. Amen. Per.

Antíphona. Salvàtor noſter, salva nos in dilectiòne tua; P. Et indulgéntià tuà líbera nos. ℣. Ad te levàmus óculos noſtros, qui hábitas in cœlis. P. Et indulgéntià. ℣. Glória. P. Et indulgéntià.

Orátio.

OMnípotens sempitérne Deus, inclína aurem tuam supplicatiónibus noſtris: & fámulis tuis, ómnibus fidélibus infirmis, advérsà córporis valitúdine laborántibus, cœléstis grátiæ medicinam concède. Per. ℟. Amen.

Antíphona. Osténde nobis Dómine misericórdiam tuam: P. Et salutàre tuum da nobis. ℣. Ut confiteàmur nómini sancto tuo: & gloriêmur in laude tua. P. Et salutàre. ℣. Glória, & honor. P. Et salutàre.

Orátio.

DEus, qui confiténtium tibi corda puríficas; & accusántem consciéntiam ab omni vínculo iniquitàtis absólvis: da indulgéntiam fámulis; & cœléstis grátiæ syncêram medicinam eòrum tríbue corpóribus. ℟. Amen. Per.

Antíphona. Convértere Dómine, & éripe ánimas noſtras. P. Et salvos nos fac propter misericórdiam tuam: quia non eſt in morte quis memor sit tui. ℣. Dómine, ne in furòre tuo árguas nos: neque in ira tua corrípias nos. P. Et salvos. ℣. Glória, & honor. P. Et salvos.

Orátio.

ADésto quæsumus, Dómine, supplícibus tuis: & quibus auſteritàtem justæ correptiònis infligis, propítius ádhibe auxílium misericordíssimæ consolatiònis. ℟. Amen. Per.

℟. Virtus noſtra, Dómine, eſto firmaméntum infirmis: P. Eſto refúgium, & liberàtor oppréssis: ℣. Eſto bráchium noſtrum in manè, & salus noſtra in témpore tribulatiònis. P. Eſto refúgium. ℣. Glória, & honor. Reiterètur Responsórium.

Antíphona. Ego occìdam, & vívere fáciam: percútiam, & ego sanàbo.

Cánticum. Deuteronómii. *Capít.* 32.

VIdi enim eos fatigàtos, * & deféctos in obductiòne, & dissolútos.

Et dixi: Ubi sunt dii tui Israël, * in quibus confidébas in ipsis?

Quorum ádipe sacrificiòrum edebàtis, * & bibebàtis vinum libatiònum eòrum:

Exúrgant nunc, & ádjuvent vos, * & fiant vobis protectóres.

Vidète, vidète, quóniam ego sum Dóminus, * & non eſt álius præter me:

Ego sum qui occìdam, & vívere fáciam: * percútiam, & ego sanàbo.

Matutinárium.

Illúmina Dómine vultum tuum super nos, & miserère nobis: P. Ut cognoscàmus in terra viam tuam. ℣. Deus misereàtur nobis, & benedicat nos: P. Ut cognoscàmus. Lauda. Laudàte Dóminum omnes gentes Allelúia, allelúia: & collaudàte eum omnes pópuli. P. Quóniam confirmàta eſt super nos mi-

Digitized by Google

misericórdia ejus: & véritas Dómini manet in ætérnum. ℣. Glória, & honor.

Lectio libri Hieremíæ Prophétæ. *Capít.* 29. ℟. Deo grátias.

HÆc dicit Dóminus: Ecce ego visitâbo vos: & suscitâbo vos, & suscitâbo super vos verbum meum bonum, & redûcam vos ad locum istum. Ego enim scio cogitatiónes, quas cógito super vos, ait Dóminus, cogitatiónes pacis, & non afflictiònis, ut dem vobis fidem, salûtem, & patiéntiam. Et invocábitis me, & timébitis: orábitis me, & ego exáudiam vos. Quærêtis me, & inveniètis: cùm quæsiéritis me in toto corde vestro, invéniar à vobis, ait Dóminus omnípotens. ℟. Amen.

Hymnus. Christe cœléstis. Ut suprà in Vésperis.

Capítula.

REspice, Dómine, super fámulos tuos, omnes fidéles ægrótos, tui nóminis invocatiòne gaudéntes: tribue eis medicínam cœléstem: tutèlam mentis infúnde: & ab omni infirmitâte, & languòre eos liberâre dignâre.

Pater noster.

A malo nos líbera. fol. 10.

Lauda. Salvos nos fac. Ut suprà in Vésperis.

Ad Tértiam.

Lectio libri Proverbiórum Salomônis. *Capítulo* 7.

℟. Deo grátias.

FIli, Custódi sermónes meos, & præcépta mea recónde tibi. Serva mandâta mea, & vives. ℟. Amen.

Antíphona. Dóminus virtûtum, ipse est Rex glóriæ. Psalmus 23.

Orátio.

DOmine fortis & potens, Dómine virtûtum, ipse es Rex glóriæ: ab omni peccáto cor nostrum munda, & manus nostras innóxias serva; & ánimas nostras à vanitâte dissócia: ut in loco sancto tuo stare, & à te Dómino Deo nostro benedictiònem mereâmur percípere. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Psalmus 124. Antíphona. Ad te Dómine levávi ánimam meam: Deus meus in te confido, non erubéscam: nequè irrídeant me inimíci mei. Reiterêtur Antíphona. Ad te Dómine.

Orátio.

AD te Dómine formam ánimæ nostræ, spei adminículo erigéntes, precâmur; sic eam desidériis spirituálibus ímbuas, ut carnálitèr conversári desístat: ne inimíci derídeant promitténdo terrêna, quam spirituâlis grátia pértrahit ad supérna. Tu ítaquè Deus Omnípotens, id sápere concêde, ut veritáti pótiùs, quàm mendácio ámbiat inhærère; sic líbeat humilitáti insístere, ut per id & morbum supérbiæ cáveat, & tuórum præmia bonórum cum Sanctis participâre suéscat. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona. Vide humilitâtem meam, Dómine, vide labôrem meum: & dimítte peccâta mea.

Psalmus 24.

VIde humilitâtem meam, & labôrem meum: * & dimítte mihi ómnia peccâta mea.

Respice inimícos meos, quóniam multiplicáti sunt, * & ódio iníquo odérunt me.

Custódi ánimam, & éripe me: * non confúndar quóniam invocávi te.

Innocéntes & recti adhæsérunt mihi: * quia sustínui te, Dómine.

Rédime me Deus Israël, * ex ómnibus angústiis meis.

Glória, & honor. Reiterêtur Antíphona. Vide humilitâtem.

℟. Ad adjuvándum nos festína, Dómine: ad liberándum nos, P. Ne tardáveris. ℣. Deus in nómine tuo salvos nos fac: & in virtûte tua líbera nos. P. Ne tardáveris. ℣. Glória, & honor. Reiterêtur Responsórium.

Lauda. Allelúia, Allelúia, Allelúia, Allelúia, Allelúia, Allelúia. Laus tibi, laus tibi, laus tibi, laus tibi, Jesu Christe. ℣. Glória, & honor. P. Allelúia, allelúia.

Preces. Non est álius, P. Nisi tu Deus, ℣. Qui orári possit. P. Nisi, ℣. Qui miseréri possit. P. Nisi. ℣. Qui contrítos sanet, P. Nisi, ℣. Qui infirmos vísitet, P. Nisi, ℣. Qui captívos líberet, P. Nisi. Reiterêtur Non est álius.

Supplicátio.

ORêmus Redemptôrem mundi Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatiòne rogêmus; ut vúlnera famulórum suórum ómnium fidélium infirmórum propítius curâre dignêtur. ℟. Præsta ætérne omnípotens Deus. Kyrie eléïson. ℟. Christe eléïson. Kyrie eléïson.

Capítula.

AD te, Dómine, levántes ánimas nostras, precámur; ut eas spirituáli sustóllas desidério, quæ carnáli sæpiùs dimergúntur voto: dona humilitàtem, quam ipse vídeas; & pérfice fructuósum labòrem, ut peccàta dimíttas: simplícitas & æquitas nostris inhæreant ánimis; dolus & injustítia procùl recédant à nobis.

Pater noster. Sed líbera nos.

A malo nos líbera, & in tuo timòre, & ópere bono nos confírma, Trínitas Deus noster; qui es benedíctus, & vivis, & ómnia regis in sæcula sæculòrum. ℟. Amen.

Benedíctio dicàtur, ut in Tértia, quæ dícitur in diébus fériis per totum annum. Ad Sextam, & Nonam, ómnia dicántur, ut in álio témpore.

INCIPIT OFFICIUM MORTUORUM.

Ad Vésperos.

Antíphona. Eripe Dómine ánimas nostras de morte; ut placeàmus tibi in lúmine vivéntium.

Psalmus.

ERipe ánimam meam ab ímpio, * frámeam tuam ab inimícis manûs tuæ.

Eripe me de manu inimicòrum nostròrum, * & à persequéntibus me.

Illústra fáciem tuam super servum tuum, salvum me fac in misericórdia tua: * Dómine non confúndar, quóniam invocávi te.

Eripe me de inimícis meis Deus meus: * & ab insurgéntibus in me líbera me.

Eripe me de operántibus iniquitàtem: & de viris sánguinum salva me.

Eripe me de luto ut non infigar: * líbera me ab his qui odérunt me, & de profúndis aquàrum.

Eripe me, quia tu scis impropérium meum, * & confusiònem meam, & reveréntiam meam.

Eripe me de inimícis meis Dómine, ad te confúgi: * doce me fácere voluntàtem tuam, quia Deus meus es tu.

Eripe me, & líbera me de aquis multis; & de manu filiòrum alienòrum. * Quorum os locùtum est vanitàtem: & déxtera eòrum, déxtera iniquitàtis.

Eripe me Dómine ab hómine malo: * à viro iníquo éripe me.

Erípies me de contradictiónibus pópuli: * constítues me in caput géntium.

Erípiens ínopem de manu fortiòrum ejus: * egènum & páuperem à diripiéntibus eum.

Erípuit me de inimícis meis fortíssimis, & ab his qui odérunt me: * quóniam confortáti sunt super me.

Glória, & honor.

Antíphona. Vivent mórtui tui Dómine, & interfécti mei resúrgent. Allelúia, allelúia. ℣. Expergiscímini, qui dormitis in púlvere: & laudàte Dóminum Deum vestrum. Allelúia, allelúia.

Psalmus David.

USquequò exaltábitur inimícus meus super me? * réspice, & exáudi me Dómine Deus meus.

Usquequò Dómine obliviscèris in finem? * úsquequò avértis fáciem tuam à me?

Usquequò improperàbit me inimicus: * irrítat adversárius nomen tuum in finem?

Usquequò Dómine irascèris in finem: * accendètur velut ignis zelus tuus?

Usquequò Dómine avértis in finem: * exardéscet sicut ignis ira tua?

Usquequò peccatóres Dómine, * úsquequò peccatóres gloriabúntur?

Usquequò gravi corde? ut quid dilígitis vanitàtem, & quæritis mendácium?

Usquequò judicàtis iniquitàtem: * & fácies peccatòrum súmitis?

Glória, & honor.

Antíphona. Rédime Dómine ánimas servòrum tuòrum. P. Allelúia. ℣. Custódi ómnia ossa eòrum; & non derelínquas ánimas servòrum tuòrum. P. Allelúia. ℣. Glória, & honor Patri.

Psalmus David.

REdime me, & miserère mei: pes meus stetit in via recta: * in Ecclésiis benedicam te Dómine.

Rédimet Dóminus ánimas servòrum suòrum: * & non derelínquet omnes qui sperant in eo.

Redemísti in bráchio tuo pópulum tuum, * filios Jacob, & Joseph.

Redemptiònem misit Dóminus pópulo suo: * mandàvit in ætérnum testaméntum suum.

Glória, & honor.

Antíphona. Non intres in judício. P. Cum servis tuis, Dómine; ℣. Quia non justificábitur in conspéctu tuo omnis vivens. P. Cum servis. ℣. Glória, & honor. P. Cum servis.

Psalmus.

NUmquid in ætérnum projíciet Deus: * aut non appònet ut complacítior sit adhuc?

Numquid in ætérnum irascèris nobis? * aut ex-

exténdes iram tuam à generatiône in generatiônem?
Numquìd irascètur per síngulos dies?
Numquìd confitébitur tibi pulvis, * aut annuntiàbit veritàtem tuam?
Numquìd mórtuis fácies mirabília: * aut médici suscitábunt, & confitebúntur tibi?
Numquìd narràbit áliquis in sepúlchro misericórdiam tuam, * aut veritàtem tuam in perditiône?
Numquìd cognoscéntur in ténebris mirabília tua, * & justítia tua in terra obliviònis?
Numquìd adhæret tibi sedes iniquitàtis, * qui fingis labòrem in præcépto?
Numquìd in fluminibus irátus es Dómine? * aut in flumínibus furor tuus? aut in mari indignátio tua?
Numquìd non Deus est pater tuus, * qui possèdit, & fecit, & creàvit te?
Numquìd Sion dicet: Homo, & homo natus est in ea: * & ipse fundàvit eam Altíssimus.
Numquìd obliviscètur miseréri Deus? * aut continèbit in ira sua misericórdias suas? Glória, & honor.
Antíphona. Crédimus, quia Redémptor noster resuscitàbit nos: P. Et in carne nostra vidèbimus Dóminum Deum. ℣. Fidèlis Dóminus in ómnibus verbis suis: & sanctus in ómnibus opéribus suis. P. Et in carne. ℣. Glória, & honor. P. Et in carne nostra vidébimus Dóminum Deum.
Lauda. Allelúia. Fac cum servis tuis Deus P. Secúndùm misericórdiam tuam. Allelúia, allelúia. ℣. Meménto congregatiònis tuæ Dómine, quam creásti ab inítio. P. Secúndùm. ℣. Glória, & honor. P. Secúndùm.
Lauda. Allelúia. Educ eos Dómine de ténebris, & umbra mortis: P. Et víncula eòrum disrúmpe. Allelúia, allelúia. ℣. Meménto congregatiònis tuæ Dómine, quam creásti ab inítio. P. Et víncula. ℣. Glória, & honor. P. Et víncula.

Hymnus.

Deus ígnee fons animârum,
Duo qui sócias eleménta:
Vivum simùl, ac moribúndum
Hóminem, Pater effigiásti.
Tua sunt, tua Rector útraque:
Tibi cópula júngitur horum;
Tibi, dùm vegetáta cohærent
Spíritus simùl & caro servit.
Rescissa sed ista seórsùm,
Solvunt hóminem, perimúntque;
Humus éxcipit árida corpus,
Anima rapit auræ liquòrem.
Quia cuncta creàta necésse est
Labefácta senéscere tandèm,
Compactáque dissociári,
Et dissona texta retéxi.
Hinc máxima cura sepúlchris
Impénditur: hinc resolútos
Honor últimus áccipit artus,
Et fúneris ámbitus ornat.
Hoc próvida Christicolârum
Píetas studet; ut potè credens
Fore prótinùs ómnia viva,
Quæ nunc gélidus sopor urget.
Qui jacta cadávera passim
Miserans tegit ággere terræ:
Opus éxhibet ille benígnum
Christo pius omnipoténti.
Quia lex éadem movet omnes
Gémitum dare sorte sub una:
Cognatáque fúnera nobis
Aliéna in morte dolère.
Séquimur tua dicta, Redémptor,
Quibus atrâ morte triúmphans,
Tua per vestígia mandas,
Sócium crucis ire latrônem.
Patet ecce fidélibus ampli
Via lúcida jam paradísi;
Licet & nemus illud adîre
Hómini, quod ademérat ánguis.
Illic precor, Optime Ductor,
Fámulam tibi præcipe mentem
Genitáli in sede sacrári,
Quam líquerat exul, & errans.
Animas, non ímmemor ob hoc,
Quarum mémores sumus ipsi,
Deus, sorde rogàmus, piátas,
Erébi rogis fac aliénas.
Sit honor tibi, fons pietàtis:
Laus, glória, summa potéstas
Patri, Génito, sive Dómino
Orbis Regi; qui Deus unus. Amen.

Supplicátio.

ORèmus Redemptòrem mundi Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatiòne rogèmus; ut spíritus, & ánimas famulòrum suòrum, ómnium fidélium defunctòrum, inter ágmina Beatòrum propítius collocàre dignêtur. ℟. Præsta ætérne omnípotens Deus. Kyrie eléïson. ℟. Christe eléïson, Kyrie eléïson.

Capítula.

DEus, apud quem mortuòrum spíritus vivunt, & in quo electòrum ánimæ, se-

Digitized by Google

sepósito carnis ónere, plenâ felicitâte lætántur; præsta supplicántibus nobis, ut ánimæ famulôrum tuòrum, ómnium fidélium defunctôrum, quæ temporáli caruérunt per corpus visiônis hujus lúminis usu, ætérnæ illius lucis solátio potiántur. Non eas torméntum mortis attíngat; non dolor horréndæ visiônis afficiat; non pœnàlis timor excrútiet; non reòrum próxima caténa constríngat: sed concéssâ sibi delictôrum véniâ, optàta quiètis mereántur cónsequi gáudia repromíssa.

Pater noster: Et ne nos.

A malo nos líbera, & in tuo timôre, & ópere bono nos confirma, Trínitas Deus noster; qui es benedíctus, & vivis, & ómnia regis in sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Humiliàte vos benedictióni. ℟. Dóminus sit. ℟. Et cum.

Benedíctio.

CHristus Dóminus, qui morte suâ subvênit mórtuis, orántes nos exáudiat pro fidélibus defúnctis; ℟. Amen. Ut nostris précibus, & nobis salûtem optábilem, & illis impetrèmus quiètem: ℟. Amen. Quò fides qua cum illis simùl Dómino crédimus, & nos justíficet à delíctis, & illos líberet à supplíciis. ℟. Amen.

Lauda. Defunctôrum ánimas P. Non derelínquas in inférnum Dómine: Allelúia, allelúia. ℣. Quia tu Dómine suàvis, & mitis; & multæ misericórdiæ ómnibus invocántibus te. P. Non derelínquas. ℣. Glória, & honor. P. Non derelínquas.

Dóminus sit. ℟. Et cum Spíritu tuo.

Orátio.

COmmendàmus tibi, Dómine, ánimam fámuli tui N., & ánimas famulórum famularúmque tuàrum N. N.; precamúrque te, Christe Jesu Salvàtor mundi, ut propter quam ad terram misericórditèr descendísti, Patriarchàrum tuórum sínibus insinuàre non rénuas. Agnósce Dómine creatûram tuam, non ex diis aliénis creàtam, sed à te solo Deo vivo & vero; quia non est Deus álius præter te, & non est secúndùm ópera tua: lætífica Dómine ánimam ejus in conspéctu tuo, & ne memíneris iniquitâtum ejus antiquàrum, & ebrietâtum, quas suscitávit furor, sive fervor mali desidérii: licèt enim peccáverit, tamèn Patrem, & Fílium, & Spíritum Sanctum non negàvit, sed crédidit; & zelum Dei hábuit in se: & Deum, qui fecit ómnia, adoràvit. Per misericórdiam. ℟. Amen.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

In nómine Dómini nostri Jesu Christi omnes ánimæ fidélium defunctôrum per misericórdiam Dei sinè fine requiéscant in pace. ℟. Amen.

IN AGENDA MORTUORUM.

Antíphona. Réquiem ætérnam. Psalmus 1. Totus cum Glória.

Antíphona. Réquiem ætérnam det tibi Dóminus: & lux perpétua lúceat tibi in ætérnum.

Responsórium. Surgam, & ibo ad patrem meum, & dicam illi: P. Pater, peccávi tibi, indúlge mihi. ℣. Dum adhuc longè esset, vidit eum pater ejus, & misericórdiâ motus, cécidit super collum ejus, dixítque illi filius: P. Pater.

Abicidária.

Deus miserêre, Deus miserêre: heu me! Reiterêtur. Deus miserêre. P. Miser, infélix, malum quod gessi, non intelléxi: heu me! ℣. Ad te Dómine ánimam levo: heu me! occúlta cordis jam reus pando: heu me! P. Miser, infélix. ℣. O vita omnis valdè amàra! heu me! in qua commísi plúrima mala: heu me! P. Miser, infélix. ℣. Oculi mei, fúndite aquas: heu me! fórsitàn Deus delet peccàta: heu me! P. Miser, infélix.

Antíphona. Nunc reges intellígite. Psalmus 2. Totus cum Glória.

Antíphona. Nunc reges intellígite: erudímini omnes, qui judicàtis terram. Servíte Dómino in timòre.

Responsórium. Scio Dómine, quia nihil in terra sine causa. P. Quia homo náscitur ad labórem, & avis ad volándum. ℣. Ego verò deprecàbor Dóminum; & ad eum ponam elóquium meum. P. Quia homo náscitur.

Abicidária.

Deus miserêre, Deus miserêre in peccátis ejus. Reiterétur. Deus miserêre. ℣. Ecce nunc advênit diræ mortis dies, & hora extrèma vitæ, ut cum eis pátribus locàtus, simul jam quiéscat. P. Deus miserêre. ℣. Vos amíci mei, soróres, & matres super me doléntes, ad Dóminum piè súpplices fúndite dignas pro me preces. P. Deus miserêre.

Antíphona. Confirma super nos. Psalmus 116. Totus cum Glória.

Antíphona. Confirma super nos Deus miseri-

Digitized by Google

ricórdiam tuam.
Responsórium. Peccántem me quotídiè, nec pœniténtem Dómine, timor mortis contúrbat me: & quia in inférno nulla est conféssio, P. Miserére mei Deus, miserére mei. ℣. Peccávi, Dómine, peccávi; & iniquitátes meas ego agnósco: peto óbsecrans te: P. Miserére mei Deus.

Abicidária.

Miserére, miserére, miserére illi Deus. P. Miserátor, miserére: véniam ei concéde. ℣. Agnus Dei, qui ut ovis immolàtus es pro nobis, & ut homo indignàris, Deus verus adoràris. P. Miserátor. ℣. Jesu dulcis, Jesu pie, Fili vírginis Maríæ, qui pro nobis ascendísti crucem; Pater, parce isti. P. Miserátor. ℣. Terge mala, quæ commísit: dele noxam: quod deliquit: & concéde locum lucis sempitérnæ amœnitàtis. P. Miserátor.
Supplicátio. Orèmus pium, & exaudíbilem Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatióne rogèmus; ut & spíritum, & ánimam fámuli sui in locum lucis inter ágmina Beatórum propítius collocàre dignétur. ℟. Præsta ætérne omnípotens Deus. Kyrie eléïson. ℟. Christe eléïson. Kyrie eléïson.

Orátio.

TIbi Dómine, commendâmus ánimam fámuli tui, ut defúnctus sæculo tibi vivat; & quæ per fragilitátem mundánæ conversatiònis peccáta comisit, tu véniâ misericordíssimæ pietàtis abstérge. Per Christum Dóminum nostrum. ℟. Amen.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Dicat Sacérdos:

In nómine Dómini nostri Jesu Christi omnes ánimæ fidélium defunctórum per misericórdiam Dei sinè fine requiéscant in pace. ℟. Amen.

Ad Matutinum.

Lauda. Cor contrítum & humiliâtum Deus ne despícias. Psalmus 50. Totus cum Glória.

Orátio.

COrdis nostri secréta, quæ quotídiè curis carnálibus sordidántur, hyssópi verbi tui, omnípotens Deus, aspersióne mundéntur: ut recèdat à nobis cállidus seminàtor; & Christus Dóminus in nobis máneat perpétuus consolàtor. ℟. Amen.
Antíphona. Meménto Dómine, quod terra sumus: Homo, sicut fœnum dies ejus, sicut flos fœni, ita spíritus pertransívit ab eo.

Psalmus David.

AD te levâmus óculos nostros, * qui hábitas in cœlis.
Ad te Dómine clamàbo: & ad Deum meum deprecàbor. * Quæ utílitas in sánguine meo, dum descéndero in corruptiónem?
Numquid confitébitur tibi pulvis, * aut annuntiàbit veritàtem tuam?
Ad te Dómine clamàbo, Deus meus ne síleas à me: * nequándò táceas à me, & assimilàbor descendéntibus in lacum.
Ad te clamavérunt patres nostri, & salvi facti sunt: * in te speravérunt, & non sunt confúsi.
Ad te clamávi: dum anxiarètur cor meum, in petra exaltásti me. * Et deduxísti me, quia factus es spes mea: turris fortitúdinis à fácie inimíci.
Ad te oràbo, Dómine, manè: exáudies vocem meam. * Manè astàbo tibi, & vidèbo: quóniam non Deus volens iniquitátem tu es.
Ad te Dómine levávi ánimam meam: Deus meus in te confido, non erubéscam: neque irrídeant me inimíci mei: * étenim univérsi, qui sústinent te, non confundéntur.
Ad te confúgi: * doce me fácere voluntâtem tuam, quia Deus meus es tu.
Ad te Dómine levávi ánimam meam: * éripe me de inimícis meis.
Réquiem ætérnam det tibi Dóminus: * & lux perpétua lúceat tibi in ætérnum.

Orátio.

PEtimus, Dómine, misericórdiam tuam; ut ánimas famulòrum tuórum ómnium fidélium defunctórum pietàtis tuæ rore perfúndas: líberes eas de mánibus terribílium ministrórum: de loco ardòris edúcas: ad paradísi stúdia júbeas pervenire; ut Abrahæ sinu collocátas, cum Sanctis tuis ómnibus in prima anástasi susciténtur. ℟. Amen.
Antíphona. Meménto Dómine, quia ventus est vita nostra: anni nostri velóci cursu transiérunt. Jam miserère nobis, quia pulvis sumus.

Psalmus David.

MIserére meì, & exáudi oratiònem meam. * Miserére meì Dómine: vide humilitátem meam de inimícis meis.
Miserére mei Dómine, quóniam infirmus sum: * sana me Dómine, quóniam conturbàta sunt ossa mea. Et ánima mea turbàta est valdè.
Miserére meì Dómine: quóniam únicus & pauper sum ego. * Tribulatiónes cordis mei mul-

multiplicátæ sunt: de necessitátibus meis érue me.
Miserère meì: pes meus stetit in via recta: * in ecclésiis benedìcam te Dómine.
Miserère meì, & exáudi me. Tibi dixit cor meum, * exquisìvit te fácies mea: fáciem tuam Dómine requiram. Ne avértas fáciem tuam à me.
Miserère meì Dómine quóniam tríbulor: conturbàtus est in ira óculus meus, ánima mea, & venter meus: * quóniam defècit in dolòre vita mea, & anni mei in gemitibus.
Miserère meì Deus, secúndùm magnam misericórdiam tuam: * & secúndùm multitúdinem miseratiónum tuàrum, dele iniquitàtem meam.
Miserère meì Deus, miserère meì: quóniam in te confidit ánima mea. * Et in umbra alàrum tuàrum sperábo, donec tránseat iníquitas.
Miserère meì, conculcàvit me homo: totâ die impúgnans tribulàvit me. * Conculcavérunt me inimíci mei totâ die: quóniam multi bellántes advérsùm me.
Miserère meì Dómine, quóniam ad te clamávi totâ die: * lætífica ánimam servi tui, quóniam ad te Dómine levávi ánimam meam.
Miserère meì, & da impérium tuum púero tuo: * & salvum fac filium ancíllæ tuæ. Fac mecum signum in bono.
Miserère nostri Dómine, miserère nostri: * quia multùm repléti sumus despectióne.
Réquiem ætérnam, &c.

Orátio.

DEus, qui humanàrum animàrum amàtor es; ánimas famulórum tuórum ómnium fidélium defunctórum, quas vera, dum in corpóribus manérent, ténuit fides; ab omni cruciátu inferòrum redde extórres: ut segregátæ ab infernálibus cláustris, Sanctórum mereántur adjuvári consórtiis. ℟. Amen.
Antíphona. Meménto Dómine congregatiònis tuæ, quam creásti ab inítio.

Psalmus David.

LIbera me, nequándo rápiat ut leo ánimam meam, * dùm non est qui rédimat, neque qui salvum fáciat.
Líbera me de sanguínibus Deus, Deus salùtis meæ: * & exultàbit lingua mea justítiam tuam.
Líbera me ab his qui odérunt, * & de profúndis aquàrum.
Líbera me, quia egènus & pauper ego sum: * & cor meum conturbàtum est intrà me.
Líbera me à persequéntibus me: * quia confortáti sunt super me.
Líbera me de aquis multis; & de manu filiòrum alienòrum. * Quorum os locûtum est vanitàtem: & déxtera eòrum, déxtera iniquitàtis.
Líbera me de operántibus iniquitàtem: * & de viris sánguinum salva me.
Líbera ánimam meam Dómine à làbiis iníquis, * & à lingua dolósa.
Líbera ánimam meam: * miséricors Dóminus, & justus, & Deus noster miserètur.
Líbera Deus Israël afflictos, * ex ómnibus tribulatiónibus suis.
Liberásti virgam hereditàtis tuæ: * mons Sion, in quo habitásti in eo.
Réquiem ætérnam, &c.

Orátio.

FAc, quæsumus Dómine, hanc cum servis tuis misericórdiam, ut factórum suórum in pœnis non recípiant vicem, qui tuam in votis tenuérunt fidei veritàtem; ut sicut hic vera fides junxit eos fidélium turmis, ita eos illùc tua miserátio sóciet Angélicis choris. ℟. Amen.

Abicidária.

Miserère, miserère, miserère illi, Deus. P. Christe Redémptor, véniam ei concède. ℣. Mundi Rector, & Redémptor Jesu Christe, rerum Actor. P. Christe Redémptor. ℣. Qui exáudis obsecrántes, & geméntes intuèris. P. Christe Redémptor. ℣. Qui expéctas pœniténtes, & peccàta deplorántes. P. Christe. ℣. Sacerdòtum audi preces, aures tuas implorántum. P. Christe Redémptor. ℣. Sepultùra domus mea tenebrósa, & dolorósa. P. Christe.

Orátio.

DElicta juventùtis, & ignorántiæ ejus, quæsumus, ne memíneris Dómine; sed secúndùm magnam misericórdiam tuam, memor esto illius in Glória claritàtis tuæ. Aperiántur ei cœli, collæténtur illi Angeli, in regnum tuum Dómine servum tuum súscipe. Suscípiat eum Sanctus Michaël Archángelus Dei, qui milítiæ cœléstis méruit principàtum: Véniant illi óbviàm sancti Angeli, & perdúcant eum in cœléstem civitàtem Hierúsalem: Suscípiat eum Beàtus Petrus Apóstolus, cui à Deo claves cœléstis regni tráditæ sunt: Adjuvet eum Sanctus Paulus, qui dignus fuit esse vas electiònis: Intercèdat pro eo Sanctus Joánnes eléctus Dei Apósto-

stolus, cui revelâta sunt secréta cœléstia: Orent pro illo omnes Sancti Apóstoli, quibus à Dómino data est potéstas ligándi atque solvéndi: Intercédant pro eo omnes Sancti Dei, qui pro Christi nómine torménta in hoc sæculo sustinuérunt; ut vínculis carnis exûtus pervenîre mereâtur ad Glóriam regni cœléstis, præstánte Dómino nostro Jesu Christo; Qui cum Patre.

IN SECUNDO NOCTURNO.

Antíphona. Sedéntes in ténebris, & umbra mortis: vinctos vínculis tu resólve Dómine.

Psalmus David.

QUia tu Dómine suâvis, ac mitis es; * & multùm miséricors invocántibus te.
Tu Dómine Deus miserâtor & miséricors,* pátiens, & multæ misericórdiæ, & verax.
Tu Dómine adjuvístime,*& consolâtus es me.
Tu Dómine suscéptor meus * glória mea, & exáltans caput meum.
Tu Dómine servâbis & custódies nos * à generatiòne hac in ætérnum.
Tu Dómine ne elongáveris auxílium tuum à me: * ad defensiònem meam cónspice.
Tu Dómine, * benedixísti justo.
Tu Dómine ne longè fácias miseratiónes tuas à me: * misericórdia & véritas tua sempèr suscepérunt me.
Tu Dómine eruísti ánimam meam ut non periret, * projecísti post tergum tuum ómnia peccâta mea.
Tu Dómine deridêbis malos: * & ad níhilum dedûces omnes gentes.
Réquiem, &c.

Orátio

SUscipe piíssime Deus in sinu Abrahæ Patriárchæ ánimas famulòrum tuórum, ómnium fidélium defunctòrum; eósque cum Sanctis & eléctis adjúnge: non eis culpa carnis ad pœnam; sed prosit eis tuæ píetas miseratiònis ad véniam. ℟. Amen.

Antíphona. Animas páuperum tuòrum, Dómine, ne obliviscàris in finem.

Psalmus David.

TUi sunt cœli, & tua est terra, * mare, & ómnia quæ in eis sunt.
Tu fecísti omnes términos terræ: æstatem & ver: tu plasmásti ea. * Tu eruísti ánimam meam ut non periret: projecísti post tergum tuum ómnia peccâta mea.
Tu fundásti orbem terræ: * aquilònem, & mare tu creásti.
Tu illúminas lucérnam meam Dómine: * Deus meus illúmina ténebras meas.
Tu cognovísti ómnia novíssima, & antíqua: * tu formásti me, & posuísti super me manum tuam.
Tu pópulum húmilem salvum fácies: * & óculos superbòrum humiliàbis.
Tu terríbilis es, & quis resístet tibi? * & ex tunc ira tua.
Réquiem, &c.

Orátio.

PEtimus, Dómine, misericórdiam tuam; ut ánimæ famulòrum tuòrum, ómnium fidélium defunctòrum, mutátâ sorte trístium mansiònum, felíci perfruántur societâte Justòrum. ℟. Amen.

Antíphona. Parce nobis, Dómine, quia ánimas amas.

Psalmus David.

AD te levâmus óculos nostros, * qui hábitas in cœlis.
Ecce sicut óculi servòrum, * in mánibus dominòrum suòrum.
Sicut óculi ancíllæ in mánibus dóminæ suæ: * ita óculi nostri ad Dóminum Deum nostrum, donec misereâtur nostri.
Ad Dóminum meum clamávi: & exaudîvit de templo sancto suo vocem meam: * & clamor meus introîvit in aures ejus.
Ad Dóminum cum tribulârer clamávi: & exaudivit me. * Dómine líbera ánimam meam à lábiis iníquis, & à lingua dolósa.
Ad ómnia mandâta tua dirigêbar: * omnem viam iniquam ódio hábui.
Réquiem ætérnam, &c.

Orátio.

PRecàmur te, Deus Omnípotens; ut defunctòrum ánimæ in te credéntes, ac de tua pietâte, misericordiàque tuâ sperántes, sic à delíctis ómnibus absolvántur, ut nulla in ætérna confusiòne obnóxiæ teneántur. ℟. Amen.

Abicidária.

Miserêre, miserêre, Deus, miserêre: véniam ei concède, & peccâta dele. ℣. Aurem tuæ pietàtis pulsàmus modò: tu réquiem attríbue fámulo tuo. P. Miserêre. ℣. O Jesu Redémptor, Bone, Sancte, Ætérne, huic, pro quo te supplicâmus, véniam dona. P. Miserêre. ℣. Dimítte illi ómnia ejus delícta: ejus facta non requíras in die illa. P. Miserêre. ℣. Vos orâte, Sacerdótes, pro me ad Deum; ut non invéniar reus jam ante eum. P. Miserêre. ℣. Simùl & omnes Levítæ gémitum date: qui ministràtis Christi ante altâre. P. Miserêre.

Digitized by Google

Orátio.

Deus, cui ómnia vivunt, & cui non pérenrt moriéndo córpora nostra, sed mutántur in mélius: Te súpplices deprecàmur, ut súscipi fácias ánimam fámuli tui per manus sanctôrum Angelôrum tuôrum deducéndam in sinum amíci tui Abrahæ Patriárchæ, resuscitandámque in novíssimo magni judícii die: & quicquid vitiôrum, falléute diábolo, contráxit, tu pius, & miséricors ábluas indulgéndo. ℟. Amen.

IN TERTIO NOCTURNO.

Antíphona. Noli nos relínquere Dómine: ne tradas ánimas nostras império inimicôrum.

Psalmus David.

Domine diléxi decôrem domûs tuæ, * & locum habitatiònis glóriæ tuæ.

Dómine servàbis nos: & custódies nos * à generatiòne hac in ætérnum.

Dómine à paucis dívide eos, in vita eôrum * de abscónditis tuis adimplètus est venter eôrum.

Dómine, Dómine virtus salûtis meæ: * obumbrásti super caput meum in die belli.

Dómine recessísti longè, déspicis in opportunitátibus, in tribulatiòne? * Dum supérbit ímpius, incénditur pauper: comprehendúntur in consíliis quibus cógitant.

Dómine Deus clamávi ad te, * & sanásti me.

Dómine eduxísti ab inférno ánimam meam: * salvásti me à descendéntibus in lacum.

Dómine in voluntàte tua, præstitísti decôri meo virtûtem: * Avertísti fáciem tuam à me, factus sum conturbàtus.

Dómine quando respícies? * restítue ánimam meam à malignitàte eòrum, à leónibus únicam meam.

Dómine Dómine Rex deôrum, cœlòrum, * ne extérmines pópulum tuum, & hereditàtem tuam, quam liberásti de império inimicôrum.

Réquiem ætérnam.

Orátio.

Suscipe, Dómine, ánimam fámuli tui N. quam hódiè de ergástulo hujus sæculi vocàre dignàtus es; & líbera eam de locis pœnàrum: quiètis, ac lucis ætérnæ beatitúdine perfruàtur; & inter Sanctos & eléctos tuos in resurrectiònis glória resuscitári mereàtur. ℟. Amen.

Antíphona. Resúrgunt mórtui tui, Deus: resúrgunt qui in monuméntis sunt, & lætabúntur coram te.

Psalmus David.

Respice in me, & miserère mei: * quia únicus, & pauper sum ego,

Réspice in me, & miserère mei, * da impérium tuum púero tuo: & salvum fac filium ancíllæ tuæ.

Réspice inimícos meos quóniam multiplicáti sunt, * & ódio iníquo odérunt me.

Réspice in servos tuos, & in ópera tua: * dírige filios eòrum.

Réspice in testaméntum tuum: * quia replèti sunt, qui obscuráti sunt terræ dómibus iniquitàtum.

Réspice, & exáudi me Dómine Deus meus. Illúmina óculos meos, ne unquàm obdórmiam in morte: * nequándo dicat inimícus meus: Præválui advérsùs eum.

Réquiem ætérnam.

Orátio.

Non intres in judícium cum servo tuo, Dómine; quóniam nullus apud te justificábitur homo, nisi per te ómnium tribuàtur ei remíssio peccatòrum. Non ergo eum, quæsumus, tua judiciális senténtia premat, quem tibi vera supplicátio fidei christiánæ commèndat: sed grátià tuà illi succurrénte, mereàtur evàdere judícium ultiònis, qui, dùm víveret, insignìtus est signáculo sanctæ Trinitàtis. ℟. Amen.

Antíphona. Vivent mórtui tui Deus; interfécti mei resúrgent.

Psalmus David.

Lætábitur justus cùm víderit vindíctam: * manus suas lavàbit in sánguine peccatòris.

Lætábitur justus in Dómino, & sperávit in eo, & laudabúntur omnes recti corde. * Lætábor & exultàbo in te: psallam nómini tuo Altíssime.

Lætábimur in salutári tuo: * & in nómine Dei nostri magnificábimus.

Lætámini in Dómino, & exultàte justi: * & gloriámini omnes recti corde.

Lætámini justi in Dómino: * & confitémini memóriæ sanctificatiònis ejus.

Læténtur omnes, qui sperant in te, * in ætérnum exultàbunt: & habitàbis in eis.

Lætétur cor quæréntium Dóminum. * Quærite Dóminum, & confirmámini.

Réquiem.

Orátio.

Clementíssime Dómine, audi servòrum tuòrum preces; & ánimam fámuli tui N. inter victrícium turmàrum catérvas fácito col-

Digitized by Google

collocári: à dextris quoquè Filii tui Dómini nostri misericórdiam inventúrus adsístat; & Sanctórum tuórum consórtio deputátus, regnum cœléste sinè fine possídeat. ℟. Amen.

Abicidária.

Miserère, miserère, miserère illi Deus: malis ejus finem pone: pone, & doléntes consolàre. P. Jam Dómine miserère. ℣. Audite me, omnes fratres, seu defunctórum matres; ordo fratrum, & soróres piâ voce ejulántes: P. Jam Dómine miserère. ℣. Líbera me de inférno, tu Fili Dei Patris: propter temetípsum, Christe, pone finem malis meis: P. Jam Dómine. ℣. Bona umbra nos tegébat, quandò arbor hìc adstàbat: intùs foris nos ornàbat, & nos omnes gubernàbat. P. Jam Dómine.

Orátio.

DOmine Jesu Christe, qui mortem móriens devicísti, & vitam mórtuis reddidísti: quæsumus poténtiam tuam; ut servus tuus, cujus hódiè commemoratiònem fácimus, sinístræ partis contagiòne exútus, déxteram téneat: ut sine metu, sine corruptiòne, sine mortalitàte, quam diútiùs concupivit prodúctus ad pátriam, ibi sit, ubi omnis turba Justòrum in æqualitàte pérmanet Angelòrum. ℟. Amen.

IN LAUDIBUS

Ad Cánticum.

Antíphona. Exórtum est in ténebris lumen rectis corde: mísericors, & miseràtor, & justus Dóminus.

Cánticum. Matthæi. *Capítulo* 22.

ACcessérunt ad Jesum Saducæi, qui dicunt non esse resurrectiònem: * & interrogavérunt eum, dicéntes:

Magíster, Móyses dixit, Si quis mórtuus fúerit, non habens fílium, * frater ejus ducat uxòrem illius, & súscitet semen fratri suo.

Erant autem apud nos septem fratres: & primus, uxòre ductâ, defúnctus est: * & non habens semen, reliquit uxòrem suam fratri suo.

Símilitèr secúndus, & tértius usque ad séptimum: * Novíssimè autem ómnium, & múlier defúncta est.

In resurrectiòne ergo, cujus erit de septem uxor? * omnes enim habuérunt eam.

Respóndens autem Jesus, ait illis: * Errátis, nesciéntes Scriptúras, neque virtùtem Dei.

In resurrectiòne enim, nec nubent, neque nubéntur, * sed sunt sicut Angeli Dei in cœlo.

De resurrectiòne autem mortuòrum, * non legístis, quod dictum est à Dómino dicénte nobis:

Ego sum Deus Abraham, * & Deus Isaac, & Deus Jacob?

Non est Deus mortuòrum, * sed vivéntium.

Réquiem ætérnam.

Reiterètur Antíphona. Exórtum est.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Exáudi Dómine vocem meam, quâ clamávi ad te: miserère ei, & exáudi me.

Cánticum. Benedíctus es Dómine. fol. 6.

Reiterètur Antíphona. Exáudi Dómine.

Sono. Vivent mórtui tui Deus; P. Interfécti mei resúrgent: ℣. Et lætabúntur omnes, qui sunt super terram. P. Interfécti mei.

Lauda. Omnis spíritus laudet Dóminnm Allelúia: Et conláudet eum. Allelúia, allelúia.

Psalmus 150.

Reiterètur Lauda. Omnis spíritus.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Léctio libri Esaíæ Prophétæ. *Capítulo* 58.

℟. Deo grátias.

HÆc dicit Dóminus: Oriètur in ténebris lumen vobis, & ténebræ vestræ erunt sicut merídies. Et réquiem dabit vobis Dóminus sempèr, & replèbit splendóribus ánimas vestras, & ossa vestra liberàbit, & éritis quasi hortus irríguus, & sicut fons aquàrum, cui non deficiunt aquæ, ait Dóminus Omnípotens. ℟. Amen.

Hymnus.

CHriste Rex, mundi Creàtor,
Et Redémptor ínclyte,
Vota plebis obsecrántis,
Tu benígne súscipe:
Súpplici voce precàmur,
Postulàtus ádveni.
Mortis olìm tu poténtèr
Vincens ut princeps,
Tártara sæva petísti
Dira claustra díruens,
Férrea vincla resólvens,

Et retrúsos éximens.
Hoc triúmpho confiténtes,
Mente pronâ quæsumus;
Mortis ut tu des quiètem,
Cum quiète gáudium:
Déxteræ Patris trophæo
Cum beátis ómnibus.
Non eos flamma perùrat:
Non catèna vínciat:
Vermis illius pavéndi
Nemo pœnam séntiat;
Sed tuo dono beáti,
Absque fine gáudeant.
Præstet hæc Unitas semper,
Atque summa Trínitas;
Cujus est perénne nomen
Sempitérna cláritas;
Ac Deus trinus, & unus
Regnat ante sæcula.
Amen.

Supplicátio.

ORèmus Redemptòrem mundi Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatiòne rogèmus: ut spíritus & ánimas famulòrum suòrum, ómnium fidélium defunctòrum, inter ágmina beatòrum propítius collocàre dignètur. ℟. Præsta ætérne omnípotens Deus. Kyrie eléïson. ℟. Christe eléïson. Kyrie eléïson.

Capítula.

ROgàmus sanctam cleméntiam tuam, Pater Omnípotens Deus, propter ánimas famulòrum tuòrum,ómnium fidélium defunctòrum, quas ex hujus vitæ confráctibus, & terréni córporis conluviòne subtráhere voluísti; ut eas supérnæ congregatiòni adsócies, atque ab inferòrum sédibus eréctas cœléstibus habitáculis álliges: ita ut eòrum caro, quæ nunc jacet exanimàta, evígilet gloriòsa. Non sint pœnàrum obnóxiæ; sed spíritu grátiæ copulátæ: ómnia facta eòrum, dicta, & cogitàta pià benignitàte indúlgeas: ut per Unigéniti tui grátiam, & partem accípiant Glóriæ, & plenitúdinem resurrectiònis in futùro cum Sanctis ómnibus váleant obtinère.

Pater noster.
A malo nos líbera. fol. 10.
Benedíctio. Christus Dóminus, qui morte.
Lauda. Defunctòrum ánimas.
Orátio. Commendàmus tibi Dómine. Et ómnia ália ut suprà. fol. CXLIX.

INCIPIT OFFICIUM
UNÌUS MARTYRIS
PRÆCIPUI SEX CAPPARUM,
VEL QUATUOR CAPPARUM.

Ad Vésperos.

Lauda. Sperávit ánima mea in Dómino. A custódia matutína P. Usque ad noctem ℣. Sustínuit ánima mea in verbo tuo Dómine. Fiant aures tuæ intendéntes, in oratiònem servi tui. P. Usquè ad noctem. Dicat Présbyter.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Sonus. Deus præcínxit me virtútem: P. Et pósuit immaculàtam viam meam. Allelúia. ℣. Déxtera tua Dómine suscèpit me: & disciplina tua ipsa me dócuit. Allelúia. P. Et pósuit immaculàtam. Dicat Présbyter.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antíphona. Hic vir justus & fidèlis in vita sua multa fecit bona; P. Et post mortem laudabília ópera ejus: ℣. Hic accípiet benedictiònem à Dómino: & misericórdiam à Deo salutári suo. P. Et post mortem. ℣. Glória, & honor Patri, & Fílio, & Spirítui Sancto in sæcula sæculòrum. Amen. P. Et post mortem.

Dóminus sit sempèr. ℟. Et cum.

Lauda. Díligam eum ex toto corde meo, dicit Dóminus; P. Et erit sicùt ros, Israël: germinàbit sicut lílium, & florèbit. Allelúia, allelúia. ℣. Et ego primogénitum ponam illum excélsum præ régibus terræ. P. Et erit sicut ros. ℣. Glória, & honor Patri, & Fílio, & Spirítui Sancto in sæcula sæculòrum. Amen. P. Et florèbit. Allelúia, allelúia.

Hymnus.

INsígnem Christi Mártyrem
Laudèmus ore & péctore,
Quem clara mortis glória
Cœléstem fecit íncolam.
Hic testis namquè fidei
Auctòrem Christum prædicans,
Litàre Sacris Géntium
Contémpsit impertérritus.
Non illum pœna cárceris,
Non rigor sævus gládii,
Non ferri, non incéndia
Fide certántem exásperant.
Sepúlchro corpus rédditum
Mortis piáto vúlnere;

Emí-

Digitized by Google

Emícans in cœlum volat
Christum secútus spíritus.
Quem cingit coróná Deus,
Claro corúscat lúmine;
Lætum victòrem choris
Consóciat Angélicis.
Mors ista pretiòsa est
Cum Sanctis: & Beàta gens,
Quà cœlum justis pánditur,
Quà regnum lucis tráditur.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito
In sempitérna sæcula. Amen.

Supplicátio.

ORèmus Redemptòrem mundi Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatiòne rogèmus; ut per grátiam ipsius, & per intercessiònem Sanctæ Maríæ Vírginis, & genitrìcis suæ, & per intercessiònem Sancti Mártyris sui N. nobis remissiònem peccatòrum, & pacem propítius donàre dignètur. ℟. Præsta ætérne omnípotens Deus. Kyrie eléïson. ℟. Christe eléïson. Kyrie eléïson.

Capítula.

BEatíssimi Mártyris tui N. Dómine natalítia honòre débito venerántes déxteræ tuæ opem exquírimus; & graváti delictòrum nostròrum póndere divinam poténtiam expóscere non metúimus: quantóque fragílitas nostra vitiòrum óbice verberètur perpéndere non valèmus; qui recedéndo à te, & per tot abrúpta gradiéndo facínorum, cæcitàtis peccàtum incúrrimus, & te, qui verum justítiæ lumen es, contemnéndo carúimus: assíste, quæsumus nunc, Trínitas incommutábilis Deus, famíliæ tuæ précibus exoràtus; cunctorúmque in hac hora vespertína súscipe vota, cunctorúmque pius crímina laxa: & ómnium facínorum labe detérsà, cœléstis pátriæ cunctis præmia tribúere promíssa dignèris.

Pater noster.
Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

PEtitiónes nostras supérna Divínitas súppleat, & desidéria nostra beatíssimi Mártyris sui N. intercessiòne profíciat. ℟. Amen. Omnium précibus clemens audìtor assístat, & cunctòrum piácula bonitàte propítià absólvat. ℟. Amen. Sensus nostros nunc in bonis sibi adhærère fáciat, & in futúro suòrum nos gáudiis jungat. ℟. Amen. Per.

Lauda. Státuit Dóminus supra petram pedes meos: & diréxit gressus meos; P. Et immísit in os meum allelúia; Hymnum Deo nostro. Allelúia. ℣. Expéctans expectávi Dóminum, & intèndit mihi. P. Et immisit. ℣. Glória, & honor. P. Et immisit.
Orátio. Præsta. Hic infrà.

Ad Matutìnum.

Antíphona. Lábia mea, Dómine, apéries: & os meum annuntiàbit laudem tuam. Psalmus 50. Reiterètur Antíphona. Lábia.
Orátio. Exúltent Dómine. fol. 60.

Antíphona 1. Coronàvit eum Dóminus, & benedíxit: ℟. Diléxit illum, P. Et suprà multa múnera constítuet illum. ℣. Beàtus vir, qui timet Dóminum: in mandátis ejus cúpiet nimis. P. Et diléxit illum. ℣. Glória, & honor. P. Et suprà.

Orátio.

COncède, omnípotens Deus, ut sicut gloriosíssimus Martyr tuus N., per Christum Dóminum in Ecclésia devìcit virílitèr adversárium, in Christo Ecclésia déstruat inimicum: ut pópulus fidélium ætérnam pacem & gáudium obtíneat, dùm ad te quoquè securitàtis conquírit provéntum. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 2. Corònam glóriæ ponam super caput ejus, dicit Dóminus: P. Et índuam illum stolam cándidam; quia servàvit mandàta mea; P. Et propter nomen meum effúsus est sanguis ejus in terra. ℣. Potens in terra erit semen ejus: generátio rectòrum benedicètur. P. Et índuam illum. ℣. Glória, & honor. P. Et propter nomen meum.

Orátio.

PRæsta nobis, Deus, ut beatíssimus Martyr tuus N., assíduum det patrocínium: ut ejus quoquè præclàrum ássequi mereàmur exémplum; quem protectòrem sentiéntes impensíssimè, sequàmur fortíssimè præliántem. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 3. In paradíso deliciàrum constítuam illum, dicit Dóminus; P. Quia servàvit mandàta mea, & legem meam diléxit. ℣. Manus enim mea auxiliábitur ei: & bráchium meum confortàbit eum: P. Quia servàvit. ℣. Glória, & honor. P. Quia servàvit.

Orátio.

DOmine Deus, qui beatíssimo Mártyri tuo N., post patràtam victòriam, concessísti regni poténtiam: circa nos, Omnípo-

potens, defensiônis tuæ pone custódiam; ut quibus regnándi felícitas non debêtur, delinquéndi ferocitâte sublátâ, in te requiescéndi secúritas conferâtur. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Responsórium. Ego sum lux mundi: qui séquitur me, non ámbulat in ténebris, P. Sed habêbit lucem vitæ, dicit Dóminus. ℣. Si quis vult post me venire, ábneget semetípsum: & tollat crucem suam, & sequâtur me. P. Sed habêbit. ℣. Glória, & honor Patri. Reiterêtur Responsórium. Ego sum lux.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Lætor in sanctitâte tua: quóniam non est álius Deus quómodò Deus noster.

Cánticum. Confirmâtum est cor meum. folio. LXXXVI. Reiterêtur Antíphona. Lætor. ℣. Glória, & honor. P. Quóniam non est.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Benedíctio Dómini in mercêdem justi festinat.

Cánticum. Benedíctus es Dómine. fol. 6. P. In mercêdem justi. ℣. Glória, & honor. P. In mercêdem. Benedicâmus Patrem, & Fílium, & Spíritum Sanctum: hymnum dicâmus, & superexaltêmus eum in sæcula sæculórum. Amen. Reiterêtur Antíphona. Benedíctio Dómini.

Sonus. Fac mecum Deus signum in bono, Allelúia; ℣. Ut vídeant qui me odérunt, & confundántur: quóniam tu Deus adjuvísti me, & consolâtus es me. Allelúia.

Lauda. Laudâte Dóminum de cœlis Allelúia: laudâte eum in excélsis. Allelúia. Psalmus 148. Psalmus 149. Psalmus 150. P. Fac mecum Deus. ℣. Glória, & honor. P. Signum in bono. Allelúia.

Léctio libri Sapiéntiæ Salomônis. *Capit.* 18. ℟. Deo grátias.

TEtigit justum tentátio mortis, & commótio in erémo facta est multitúdinis: sed non diù permánsit ira tua. Próperans enim homo sinè queréla propugnâvit, próferens servitûtis suæ scutum, oratiônem, & per incénsum deprecatiónem allégans, réstitit iræ, & finem impósuit necessitáti, osténdens quóniam tuus est fámulus. Vicit autem turbas, non virtûte córporis, nec armatúrâ poténtiæ, sed verbo Dei vexatórem projêcit, juraménta paréntum commémorans. Cùm enim jam catervátim cecidíssent super altérutrum mórtui, inter stetit, & amputávit ímpetum, & divisit illam quæ ad vivos ducêbat viam. In veste enim podéris, quam habêbat, totus orbis terrârum, & paréntum magnália in quátuor ordínibus lápidum erant sculpta, & magnificéntia tua in diadémate cápitis illius erat inscrípta. ℟. Amen.

Hymnus.

DEus tuórum mílitum
Sors, & coróna, prǽmium,
Laudes canéntes Mártyris
Absólve nexum críminis.
Hic nempè mundi gáudia,
Et blandiménta nóxia
Cadúca ritè députans,
Pervênit ad cœléstia:
Pœnas cucúrrit fórtitèr,
Et sústulit virílitèr,
Pro te effúndens sánguinem
Ætérna dona póssidet.
Ob hoc precátu súpplici
Te póscimus piíssime;
In hoc triúmpho Mártyris,
Dimítte noxam sérvulis.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
In sempitérna sæcula. Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptórem mundi. Quære retrò in Vésperis præcedéntibus.

Capítula.

ACceptábile Deo, nobis quoque convéniens est, ut álacres ac solémnes ad celebrándum tabernáculi glóriam conveniâmus, dilectíssimi fratres: ut dùm ultricis manûs reveréntèr dependímus obsequêlam, copiôsam hauriâmus divínæ grátiæ opuléntiam.

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Lauda. In psaltério, & cíthara dicam: Allelúia, P. In psaltério decem chordârum dulcis sonus est. Allelúia, allelúia. ℣. Cantâte Dómino cánticum novum: quia mirabília fecit. P. In psaltério decem chordârum. ℣. Glória, & honor Patri. P. In psaltério decem chordârum.

Dicat Présbyter. Humiliâte vos benedictióni.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum Spíritu tuo.

Benedíctio.

PEtitiónes nostras supérna Divínitas súppleat, & desidéria nostra beatíssimi

mi Mártyris sui N. intercessióne perficiat. ℟. Amen. Omnium précibus clemens audítor adsístat, & cunctórum píacula bonitáte propíiâ ábluat. ℟. Amen. Sensus nostros nunc in bonis sibi adhærére fáciat, & in futúro suórum nos gáudiis jungat. ℟. Amen. Per misericórdiam ipsius &, &c.

In nómine Dómini. Fiat commemorátio.

Lauda. Ad annuntiándum manè misericórdiam tuam : & veritátem tuam per noctem.

Orátio.

MAnè, Dómine, orátio nostra pervéniat ad te, quia suscepísti confractiónem fragilitátis nostræ : concède nobis diem istum jocúndum, & pacíficum, sine scándalo, sine mácula, sine ulla tentatióne; ut adveniéntes, ad vésperum te collaudémus Regem ætérnum. ℟. Amen. Per misericórdiam. Fidélium ánimæ,ómnium defunctórum, per misericórdiam Dei cum Christo sine fine requiéscant in pace. ℟. Deo grátias.

ALIUD OFFICIUM

UNIUS MARTYRIS PONTIFICIS.

Ad Vésperos.

Lauda. Glória, & honóre coronásti eum Dómine: ℣. Glóriam, & magnum decórem imposuísti super eum, P. Dómine.

Sonus. Fac mecum Deus signum in bono Allelúia; ℣. Ut vídeant qui me odérunt, & confundántur : quóniam tu Deus adjuvísti me, & consolátus es me. P. Allelúia.

Antíphona. Oculus Dei aspéxit justum in bono, & elégit illum ab humilitáte sua. Audivit eum, & vocem ipsius. ℣. Lex Dei ejus in corde ipsius : & non supplantabúntur gressus ejus. P. Et elégit illum ab humilitáte sua. Audivit eum, & vocem ipsius. ℣. Glória, & honor. P. Audivit eum, & vocem ipsius.

Lauda. Justus ut palma florébit Allelúia: Sicut cedrus Líbani multiplicábitur. Allelúia, allelúia. P. Potens in terra erit semen sanctum ejus: ℣. Generátio rectórum benedicétur. P. Sicut cedrus Líbani. ℣. Glória, & honor. P. Sicut cedrus Líbani.

Hymnus. Insígnem Christi Mártyrem.

Supplicátio. Orémus Redemptórem mundi. fol. CLVI. & CLVII.

Capítula.

ADésto, Dómine, celebrántibus Ecclésiæ tuæ mystéria, quæ dependunt in laudem N.Mártyris tui atque Pontíficis : sint grata in óculis tuis; neque frustrémur in noctúrnis áctibus, qui gloriósum Mártyrem tuum vespertínis offíciis frequentámus : sitque vita nostra devotióni sacræ non díssona; & qui honorífice recólimus Mártyrem, ipsius vitæ teneámus sanctíssimæ dignitátem.

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

PAtrocínio sancti sui N. atque Pontíficis preces nostras, & holocáusta Christus Dóminus clementèr custódiat. ℟. Amen. Ejus intercéssu postulatiónes nostras adténdat, & ab ómnibus peccátis purificátos custódiat; ℟. Amen. Ut pássio, quæ áffuit ad Glóriam, comitétur nobis ad véniam. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Lauda. Státuit Dóminus supra. fol. CLVII.

Orátio.

INterveniénte beatíssimo Mártyre tuo N. atque Pontífice custódi nos, Dómine ab inimícis; dum aut certándi instántiam súmimus, aut perículi fóveam evitámus : osténde mendáces, qui nos ódiis malígnis inféstant : & dùm máculas infigunt, tu benígnè emúndes. ℟. Amen. Per misericórdiam.

In nómine Dómini.

Ad Matutínum.

Antíphona. Lábia mea, Dómine, apéries : & os meum annuntiábit laudem tuam. Psal. 50.

Reiterétur Antíphona. Lábia mea Dómine.

Orátio. Exúltent Dómine lábia nostra. folio. 60.

℟. Iste sanctus clamávit, & Dóminus exaudivit eum : P. Et ex ómnibus tribulatiónibus ejus liberávit eum. ℣. Potens in terra erit semen ejus : generátio rectórum benedicétur. P. Et ex ómnibus.

Orátio. Interveniénte beatíssimo Mártyre tuo, ut hìc suprà.

Antíphona 2. Ego clamávi, quia exaudísti me Deus : inclína aurem tuam mihi, & exáudi verba mea. P. Custódi me, ut pupíllam óculi. Sub umbra alárum tuárum prótege me. ℣. Exáudi Deus oratiónem meam cùm tríbulor : à timóre inimíci líbera ánimam meam. P. Custódi me. ℣. Glória, & honor. P. Custódi.

Orátio.

CHriste, qui es Ecclésiæ tuæ caput, præsta : ut beátus Martyr tuus N. in córpore Ecclésiæ constitútus, qui tunc membra pro cápite dedit, nunc caput pro membris adhibére non cesset : cápiti próximus re-

regat totum, & prótegat corpus, adimpléndens ubérius, quo se exúltat obtinuísse felícius. ℟. Amen. Per.

Antíphona 3. Homo justus erit quasi flos agri, & redolèbit gratus odor ejus: P. Et omnis qui sperat in Deum laudàbit eum. ℣. Beàtus qui intélligit super egênum, & páuperem: in die mala liberàbit eum Dóminus. P. Et omnis qui sperat. ℣. Glória, & honor. P. Et omnis qui sperat.

Orátio.

Domine Deus, beàtus Mártyr tuus N. vincat suis méritis nostra flagítia; qui non suis, sed divínis virtútibus sæviéntium pótuit superàre supplícia: & qui dudùm in illis vicit attrocitátibus impietàtem, in nobis ipsa manus tua malæ cupiditàtis súperet voluntàtem. ℟. Amen. Per misericórdiam.

℟. Justus justificêtur, & sanctus sanctificêtur P. Adhùc. Beàtus, qui lavit stolam suam: ut sit potéstas ejus in ligno vitæ. ℣. Et quicúmque vícerit, sic vestiêtur cándidâ veste, & non delèbo nomen ejus de libro vitæ. P. Adhùc. Beàtus. ℣. Glória, & honor. Reiterêtur ℟. Justus justificêtur.

IN LAUDIBUS.

Antíphona. Thronum glóriæ heréditans illi: dat votum optánti, & benedicet annos justi.

Cánticum. Confirmàtum est cor meum. folio LXXXVI. Reiterêtur Antíphona. Thronum.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Benedíctio Dómini mercêdem justi festinat.

Cánticum. Benedíctus es Dómine. fol. 6.

Reiterêtur Antíphona. Benedíctio Dómini.

Sonus. Séptiès in die laudem dixi tibi, Dómine Allelúia, allelúia. ℣. Super judícia justítiæ tuæ. Allelúia, allelúia.

Lauda. Laudàte Dóminum de cœlis Allelúia: Laudàte eum in excélsis. Allelúia. Psalmus 148.

Prophetía. Justus si morte præoccupâtus. folio 53.

Hymnus. Deus tuôrum mílitum. folio CLVIII.

Supplicátio.

Orêmus Redemptôrem mundi Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatiône rogêmus; ut nos grátiâ ipsius, & per intercessiônem sanctæ Maríæ Vírginis & Genitrícis suæ, & per intercessiônem sancti N. Mártyris sui atque Pontíficis, nobis salûtem ánimæ, & córporis, & remissiônem ómnium nostrôrum peccatôrum propítius, & pacem nobis donàre dignêtur. ℟. Præsta ætérne omnípotens Deus. Kyrie, eléïson. ℟. Christe, eléïson. Kyrie, eléïson.

Capítula.

Omnípotens Deus, qui Mártyrem tuum N. atque Pontíficem de hóstibus triumphàre fecísti; eòdem intercedénte, rémove Ecclésiæ hostes; in Ecclésia auge credéntes: illi virtûte assíduâ repellántur; isti grátiâ indeféssâ multiplicéntur: ut tuam in Mártyre fortitúdinem advérsi séntiant, & favôrem subjécti cognóscant.

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Lauda. In psaltério, & cíthara dicam: Allelúia. P. In psaltério decem chordàrum dulcis sonus est. Allelúia, allelúia. ℣. Cantàte Dómino cánticum novum: quia mirabília fecit. P. In psaltério decem chordàrum. ℣. Glória, & honor. P. In psaltério decem chordàrum.

Benedíctio. Patrocínio sancti sui N. Mártyris. fol. CXIX.

In nómine Dómini. Fiat commemorátio.

Lauda. Ad annuntiándum manè.

Orátio. Manè Dómine orátio nostra. folio CLIX.

SEQUUNTUR ALII VESPERTINI.

UNIUS MARTYRIS SIMPLICIS NOVEM LECTIONUM.

Ad Vésperos.

Lauda. Lucérna pédibus meis verbum tuum, P. Dómine, lumen sémitis meis. ℣. Voluntária oris mei cómproba Deus: & judícia tua doce me. P. Dómine, & lumen sémitis meis.

Sonus. Bénedic ánima mea Dóminum: qui sanat omnes languóres tuos; P. Et de intéritu vitam tuam. Allelúia. ℣. Qui corônat te in miseratiône & misericórdiâ: renovàbit sicut áquilæ juventûtem tuam. P. Et de intéritu.

Antíphona. Benè nuntiávi justítiam tuam in Ecclésia magna, P. Ecce lábia mea non prohíbui: Dómine, tu cognovísti. ℣. Expéctans expectávi Dóminum, & inténdit mihi. P. Ecce lábia mea. ℣. Glória, & honor. P. Ecce lábia mea.

Lauda. Beàtus vir. Allelúia. P. Qui implêvit.

vit Allelúia desidérium suum Allelúia. ℣. Benígnus vir qui miserètur & cómmodat, dispònit sermónes suos in judício: quia in ætérnum non commovébitur. P. Qui implèvit. Allelúia. ℣. Glória, & honor. P. Desidérium suum. Allelúia.

Hymnus. Deus tuòrum mílitum.

Supplicátio. Orèmus Redemptòrem mundi. fol. CLVI.

Capítula.

GRátias tibi ágimus, omnípotens Deus, in quo nóvitèr ostendúntur spei fructus, quibus proméréndi fidúciam tam fortíssimi Mártyris tui N. præstàtur infatigábilis intercéssus: quò invíctus Christi tui miles officii sui non ímmemor, qui trádidit ánimam suam pro Christo, non cesset preces offérre pro pópulo Christiáno.

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

CHristus Dóminus, qui Mártyri suo N. patiéndi cóntulit votum, patiéntiam nobis tríbuat contra omnes inlécebras vitiòrum: ℟. Amen. Et qui illi donàvit, peráctâ passione, corònam; nobis cónferat, peráctò luctámine mundi, gáudia promíssa. ℟. Amen. Ut qui hac die tanti Mártyris solémnia celebràtis, cum eòdem post tránsitum conlocáti, in cœléstibus sédibus gaudeàtis. Per misericórdiam ipsìus Dei nostri, qui est benedíctus, & vivit, & ómnia regit in sæcula sæculòrum. ℟. Amen.

Dóminus sit sempèr. ℟. Et cum.

Lauda. Benefècit Dóminus cum ánima ejus; P. Et apéruit illi jánuam fidei. Allelúia, allelúia. ℣. Lex Dei ejus in corde ipsìus: & non supplantabúntur gressus ejus. P. Et apéruit illi. ℣. Glória, & honor. P. Et apéruit.

Orátio.

PRæsta nobis, omnípotens Deus; ut beàtus N. Martyr tuus assíduum det patrocínium: ut ejus quoque præclàrum ássequi mereàmur exémplum; & sentiéntes impensíssimè suffragántem, sequàmur fortíssimè præliántem. ℟. Amen. Per misericórdiam.

In nómine Dómini.

Ad Matutínum.

Antíphona. Laudàbit lingua mea justítias tuas, Deus meus. Psalmus 50.

Orátio.

LAudet te, Dómine, lingua nostra annuntiándo justítias tuas: & exúltent lábia nostra præcónio veritàtis: ut non dissolvántur vanilóquio falsitàtis: Sicque tibi confiténdo, remíssis criminibus in te exultèmus; ut in congregatiòne justòrum sacro ágmine decantántes, vitæ beàtæ efficiàmur herédes. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 1. Iste homo in certámine fortis factus est; P. Et à persequéntibus liberàtus est: quóniam perseveràvit in innocéntia sua. ℣. Máxima est glória ejus in salutári tuo: glóriam & magnum decòrem impónes super eum. P. Et à persequéntibus. ℣. Glória, & honor. P. Et à persequéntibus.

Orátio. Præsta nobis omnípotens Deus. Ut hic suprà.

Antíphona 2. Ecce intélliget puer meus, excélsus erit & sublímis; P. Et ego suscípiam eum. ℣. Manus enim mea auxiliábitur ei: & bráchium meum confortàbit eum. P. Et ego. ℣. Glória, & honor. P. Et ego.

Orátio.

FAc nos, Dómine, beáti N. Mártyris tui sequi pedes: ut ejus muníti suffrágio, respuámus falácias dæmonum; cujus instrúcti patrocínio, videàmus bona Dómini in regiòne vivòrum. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 3. Ecce servus meus suscípiam eum: P. Eléctus meus complácuit sibi in illo ánima mea. ℣. Potens in terra erit semen ejus: generátio rectòrum benedicètur. P. Eléctus meus. ℣. Glória, & honor. P. Complácuit sibi.

Orátio.

ÆTérnum nomen virtùtis tuæ, omnípotens Deus, oràmus: ut nos Mártyris tui N. & ómnium Sanctòrum méritis sócios fide pares, devotiòne strénnos, passiòne consímiles; & in resurrectiòne felícium fácias coæquári. ℟. Amen. Per.

℟. Justus si morte præoccupàtus fúerit, P. Anima ejus in refrigério erit. ℣. In memória ætérna erit justus: obaudítu malo non timébit. P. Anima ejus. ℣. Glória, & honor. P. Anima ejus.

IN LAUDIBUS.

Antíphona. Thronum glóriæ heréditans illi: dat votum optánti.

Cánticum. Confirmátum est cor meum. folio LXXXVI.

P. Thronum glóriæ. ℣. Glória, & honor. P. Dat votum optánti.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Benedíctio Dómini in mercédem justi festínat.

Cánticum. Benedíctus es Dómine. fol. 6.

Sonus. Séptiès in die laudem dixi tibi Dómine allelúia, allelúia, super judícia justítiæ tuæ. Allelúia, allelúia.

Lauda. Laudâte Dóminum de cœlis Allelúia: Laudâte eum in excélsis. Allelúia. Psalmus 148.

Prophetia. Justus si morte præoccupâtus. fol. 53.

Hymnus. Deus tuôrum mílitum.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem. f. CLVI.

Capítula. Omnípotens Deus, qui Mártyrem tuum.

Lauda. In psaltério, & cítharâ.

Benedíctio. Christus Dóminus, qui Mártyri suo. fol. CLXI.

INCIPIT OFFICIUM
SIVE HISTORIA
PLURIMORUM MARTYRUM SEX CAPPARUM.

Ad Vésperos.

Lauda. Exórtum est in ténebris lumen rectis corde: P. Miséricors, & miserâtor, & justus Dóminus. ℣. Diréctam fecit viam justôrum, & præparâvit iter Sanctôrum. P. Miséricors.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Sonus. Justôrum ánimæ in manu Dei sunt, & non tanget illos torméntum mortis, Allelúia. ℣. Visi sunt in óculis insipiéntium mori: & æstimâta est malítia éxitus illôrum: illi autem sunt in pace. Allelúia.

Dóminus sit sempèr. ℟. Et cum.

Antíphona. Viri justi, germinâte sicut rosæ gérminant sub umbra montis; P. Et quasi lílium odôrem suavitâtis habête. ℣. Gaudête justi in Dómino: rectos decet collaudátio. P. Et quasi lílium. ℣. Glória, & honor. P. Et quasi lílium.

Dóminus sit sempèr. ℟. Et cum.

Lauda. Sánguinem Sanctôrum requîram, dicit Dóminus: P. Et habitâbo cum eis in regno meo. Allelúia, allelúia. ℣. Fidêlis Dóminus in verbis suis: & sanctus in ómnibus opéribus suis. P. Et habitâbo. ℣. Glória, & honor. P. Et habitâbo.

Hymnus.

SAnctôrum méritis ínclyta gáudia
Pangâmus sócii, gestáque fórtia:
Nam gliscit ánimus prómere cántibus
Victôrum genus óptimum.

Hi sunt quos rétinens mundus inhórruit:
Ipsum nam stérili flore per áridum
Sprevêre pénitùs, tèque secúti sunt,
Rex Christe bone cœlitùs.

Hi pro te fúrias, atque ferócia
Calcárunt hóminum, sævâque vérbera:
Cessit his lácerans fórtitèr úngula,
Nec carpsit penetrália.

Cædúntur gládiis more bidéntium:
Non murmur résonat, non querimónia;
Sed corde tácito mens benè cónscia
Consérvat patiéntiam.

Quæ vox, quæ póterit lingua retéxere,
Quæ tu Martyribus múnera præparas?
Rubri nam flúido sánguine láureis
Ditántur benè fúlgidis.

Te summa Déitas, únaque póscimus,
Ut culpas áblnas, nóxia súbtrahas,
Des pacem fámulis, nobísque glóriam
Per cuncta tibi sæcula. Amen.

Supplicátio.

ORêmus Redemptôrem mundi Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatiône rogêmus; ut per grátiam ipsius, & per intercessiônem Sanctæ Maríæ Vírginis, & Genitrícis suæ, & per intercessiônem sanctôrum Mártyrum suôrum. N. N. nobis remissiônem peccatôrum, & pacem propítius donâre dignêtur. ℟. Præsta ætérne omnípotens Deus. Kyrie, eléïson. ℟. Christe, eléïson, Kyrie, eléïson.

Capítula.

CHriste, qui es Dei Patris indeficiens lumen, tibi hoc diéi vergéntis occíduo, & adveniéntis primórdio, in commemoratiônem sanctôrum Mártyrum tuôrum N. N. votívas fúndimus preces; fidélitèr exorántes: ut iisdem suffragántibus, famulôrum tuôrum concórdes, & pacíficas oratiónes ad vocem sacrifícii vespertíni hymnis oblâtas & cánticis, miséricors & placâtus acceptâre dignêris.

Pater noster.

Liberâti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

MEritis Sanctôrum suôrum N. N. divina píetas benedictiônem nobis impértiat. ℟. Amen. Preces nostras propitiâtus exáudiat. ℟. Amen. Ira sua occúrrat nobis in véniam, & mortem nostram commóveat in vitam. ℟. Amen.

Lauda. Gáudium sempitérnum super caput Sanctôrum; P. Laus & jocúnditas apprehén-

héndet eos. Allelúia, allelúia. ℣. Beáti, qui custódiunt judícium, & fáciunt justítiam in omni témpore. P. Laus & jocúnditas. ℣. Glória, & honor. P. Laus & jocúnditas.

Orátio.

MEménto nostri, Dómine; & sicut beatíssimis sanctis tuis N.N. digna præmia reddis ita nostris parce, & miserère peccátis: ut absolúti de prætéritis, mereâmur custódiam de futúris. ℟. Amen. Per.

In nómine Dómini.

SEQUUNTUR MATUTINI

DE SANCTIS, VEL PLURIMORUM MARTYRUM

PRÆCIPUIS, VEL SOLEMNIBUS.

Antíphona. Da nobis lætítiam salutáris tui: spíritu principáli confirma nos Dómine. Psalmus 50.

Orátio.

REdde nobis, Dómine, lætítiam salutáris tui, quam amísimus iníquè geréndo, & prætermísimus negligéndo: Tu ad eam nos révoca, & eam nobis restáura: ut, peccáto expúlso, succèdat justítia: &, mœstítià repúlsâ, adsit lætítia: Da, quæsumus, hanc jocunditâtem, ut pervenire mereâmur ad ætérnam salûtem. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona. Justi epuléntur, & exúltent in conspéctu Dómini: P. Et delectántur in lætítia. ℣. Salus autem justôrum à Dómino Deo est: in témpore opportúno, & in témpore tribulatiônis. P. Et delectántur in lætítia. ℣. Glória, & honor. P. Et delectántur. Orátio. Meménto nostri, Dómine. Ut hic. suprà.

Antíphona. Qui persequebántur justos, dimersísti, Dómine, in profúndum; P. Et in colúmna nubis dux eòrum fuísti. ℣. Quia tu Dómine suàvis, & mitis; & multæ misericórdiæ ómnibus invocántibus te. P. Et in colúmna. ℣. Glória, & honor. P. Et in colúmna nubis.

Orátio.

GAudium nostrum, & salus nostra, virtus, atque justítia, Dómine Deus omnípotens, fac nos, quæsumus, plácidà tibi Sanctòrum sorte gaudère: & illic laudes tuas rectòrum múnere pérpetùm decantàre. ℟. Amen.

Antíphona. Propè timéntes Deum, salutâre ipsius, & super sanctos suos, P. Et in eos qui convertúntur ad ipsum. ℣. Fidèlis Dóminus in ómnibus verbis suis: & sanctus in ómnibus opéribus suis. P. Et in eos. ℣. Glória, & honor. P. Et in eos.

Orátio.

BEatissimòrum Mártyrum N.N. præsídiis animáti, fida ad Dóminum nostrum pergat orátio: ut quòrum in hoc sæculo gloriòsum celebràmus triúmphum, eòrum in ætérnum précibus adjuvèmur. ℟. Amen. Per misericórdiam.

℟. Sancti, qui certâmen habuérunt pro fide, inimícus in eis potestâtem non habèbit: quia clamavérunt unâ voce, dicéntes: P. Sanctus Deus, Sanctus fortis, excélsus, Sanctus, & immortàlis, miserère nobis. ℣. Vidi in cœlo turbam magnam, quam dinumeràre nullus póterat: & clamábant voce magnâ, dicéntes: ℣. Sanctus Deus, Sanctus fortis. ℣. Glória, & honor. Reiterétur Responsórium. Sancti.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Diligéntes te, Dómine, sicut sol in ortu suo respléndens, ita rútilant.

Cánticum Júdicum. *Capítulo* 5.

QUi spontè obtulístis de Israël ánimas vestras ad perículum, * benedícite Dóminum.

Audite reges, percípite áuribus príncipes: * Ego sum, ego sum quæ Dómino canam, & psallam Dómino Deo Israël.

Dómine, cùm exíres de Seïr, * & transíres per regiónes Edom,

Terra mota est, * cœlique ac nubes stillavérunt aquis.

Montes fluxérunt à fácie Dómini, * & Sínaï à fácie Dómini Dei Israël.

In diébus Samgar filii Anath, in diébus Jahel, quievérunt sémitæ: * & ingrediebántur per eas, ambulavérunt per calles dévios.

Cessavérunt fortes in Israël, & quievérunt: * donèc súrgeret Débbora, súrgeret mater in Israël.

Nova bella elègit Dóminus, * & portas hóstium ipse subvértit.

Clypeus & hasta si apparúerint in quadragínta míllibus Israël. * Cor meum díligit príncipes Israël:

Qui própriâ voluntàte obtulístis vos discrímini, * benedícite Dóminum.

Qui ascénditis super niténtes ásinos, & sedètis in judício, & ambulàtis in via, * loquímini. Ubi collísi sunt currus hóstium, & suffocàtus est exércitus,

Ibi narréntur justítiæ Dómini * & cleméntia in fortes Israël.
Tunc descéndit pópulus Dómini ad portas,* & obtínuit principátum.
Surge, surge Débbora, surge, surge, lóquere cánticum: * surge Barac, & apprehénde captívos tuos, fili Abínoëm.
Salvátæ sunt relíquiæ pópuli, * Dóminus in fórtibus dimicávit.
Ex Ephraïm delébo eos in Amalec, * & post eum Bénjamin
In pópulos tuos, ò Amalec: de Machir príncipes descendérunt, * & de Zábulon qui exércitum dúcerent ad belllándum.
Duces Issachar fuère cum Débbora, & Barach vestígia sunt secúti, * qui quasi in præceps ac in bárathrum se discrímini dedit:
Divíso contra se Ruben, * magnanimórum repérta conténtio est.
Quarè hábitas inter duos términos, * ut áudias síbilos gregum?
Gath trans Jordánem quiescébat, * & Dan vacábat návibus:
Aser habitábit in líttore maris, * & in pórtibus morabátur.
Zábulon verò & Néphtalim obtulérunt ánimas suas morti * in regióne Cane.
Venérunt reges & pugnavérunt, pugnavérunt reges Chánaan in Thanach juxta aquas Magéddo, * & tamen nihil tulérunt prædántes.
De cœlo dimicátum est contra eos: * stellæ manéntes in órdine & cursu suo, advérsùs Sísaram pugnavérunt.
Torrens Cison traxit cadávera eórum, * torrens Cádumim, torrens Cison:
Concúlca ánimam robustórum: * úngulæ equórum cecidérunt, fugiéntibus ímpetum, & per præceps rugiéntibus fortíssimis hóstium.
Maledícite terræ Meroz, dixit Angelus Dómini: * maledícite habitatóribus ejus, quia non venérunt in auxílium Dómini, in adjutórium fortissimórum ejus.
Benedícta inter mulíeres Jahel uxor Haber Cinæi, * benedicátur in tabernáculo suo.
Aquam peténti lac dedit, * & in phíala príncipum óbtulit bútyrum.
Sinístram manum misit ad clavum, & déxteram ad fabrórum málleos, * percussítque Sísaram quærens in cápite vúlneris locum, & tempus válidè pérforans.
Inter pedes ejus ruit: defécit, & mórtuus est: * ante pedes illius volvebátur, & jacébat exánimis & miserábilis.
Per fenéstram respíciens, ululábat mater: * & de cœnáculo loquebátur, dicens:
Cur morántur régredi currus ejus? * Quarè tardavérunt pedes quadrigárum illius?
Una sapiéntior cæteris uxóribus ejus, * hæc sócrui verba respóndit:
Fórsitan nunc dívidet spólia, * & pulchérrima feminárum elígitur ei:
Vestes quoquè diversórum colórum Sísaræ tradéntur in prædam, * & supéllex vária ad ornánda colla congerúntur.
Sic péreant omnes inimíci tui, Dómine: * qui autem te díligunt, sicut sol in ortu resplendens, ita rútilent.
Glória, & honor Patri.
P. Diligéntes te, Dómine, sicut sol in ortu suo respléndens, ita rútilant.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Sancti, & húmiles corde, spíritus & ánimæ justórum, benedícite Dóminum.
Cánticum. Benedíctus es Dómine. fol. 6.
Reiterétur Antíphona. Sancti.
Sonus. Salus justórum à Dómino est: & salvábit eos Allelúia, allelúia; ℣. Quia speravérunt in Deum vivum. P. Et salvábit eos. Allelúia, allelúia.
Lauda. Laudáte Dóminum de cœlis Allelúia: Laudáte eum in excélsis. Allelúia. Psalmus 148.

Léctio libri Sapiéntiæ Salomónis. *Capit.* 5.
℟. Deo grátias.

Justi in perpétuum vivent, & apud Dóminum est merces eórum, & cogitátio illórum apud Altíssimum. Ideò suscepérunt regnum decóris, & diadéma speciéi de manu Dómini: quóniam déxterâ suâ teget eos, & bráchio suo deféndit illos. Tunc stabunt justi in magna constántia advérsùs eos qui se angustiavérunt, & qui abstulérunt labóres illórum. Vidéntes turbabúntur terróre horríbili, & mirabúntur in subitatióne insperátæ salútis, dicéntes inter se, pœniténtiam agéntes, & præ angústia spíritûs geméntes: Hi sunt quos aliquándò habúimus in risu, & in similitúdinem impropérii. Nos insensáti vitam illórum æstimabámus insániam, & finem illórum sinè honóre: quómodò computáti sunt inter filios Dei, & inter sanctos sors illórum invénta est. ℟. Amen.

Hym-

Hymnus.

Laudes sanctórum Mártyrum,
Quos sacra fecit pássio
Christi confórmes glóriæ,
Puris canâmus córdibus:
Quos de futúris præmiis
Secúros cœli mílites,
Nec mundi movit vánitas,
Nec terror fregit ímpius.
Non tenebrósi cárceres,
Onus cervícis férreum,
Non mánicæ, vel compédes
Méntium mutárunt gáudia.
Ætérni fontis étiam
Semel rigáti póculo,
Sitim præséntis témporis
Refrigerâbat Spíritus.
Negáto pane fórtius,
Non famem sentit sánctitas;
Quos pascit verbo sólito
Fide bibébant úberes.
Cordis probáto róbore,
Velántes tot moléstias
Agon suscèpit públicus
Vitam peténtes Mártyres.
Sic Sancti, quos non frégerant
Carcer, fames, & víncula,
Alacres in supplícia
Mundi vicérunt Príncipem.
Suum factòrem Dóminum
Christum secúti Mártyres,
Post ignes, cruces, gládios,
Ætérnis florent præmiis.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
In sempitérna sæcula. Amen.

Supplicátio. Orèmus. fol. CLXII.

Capítula.

Deus, qui in ómnium Sanctòrum protectiòne mirábilis, hunc diem præcipuòrum Mártyrum tuòrum N.N. consecrásti: quæsumus poténtiam tuam: & da Ecclésiæ tuæ cathólicæ de tantis gaudère princípibus: ut illòrum sequi mereàmur piâ devotiòne doctrinam; qui diléctos tibi greges tuo pane pavérunt: & qui tibi de tuo múnere placuérunt, eòrum précibus adjúti, mereàmur de præséntibus angústiis liberári.

Pater noster.

Liberáti. fol. 2.

Lauda. Respéxit eos cùm tribularéntur: Allelúia; P. Cùm exaudíret oratiónes eòrum. Allelúia, allelúia. ℣. Et clamavérunt justi ad Dóminum cùm tribularéntur: & de necessitátibus eòrum liberâvit eos. P. Cùm exaudíret. ℣. Glória. P. Cùm exaudíret.

Benedíctio. Méritis Sanctòrum. fol. CLXII.
In nómine Dómini.

Fiat commemorátio. Lauda. Ad annuntiándum.

Orátio. Manè Dómine. fol. CLIX.

OFFICIUM PLURIMORUM

MARTYRUM QUATUOR CAPPARUM.

Ad Vésperos.

Lauda. Exórtum est. fol. CLXII.

Sonus. Gaudéte justi in Dómino: rectos decet collaudátio. Allelúia. ℣. Confitémini Dómino in cíthara: in psaltério decem chordàrum psállite Deo. Allelúia, allelúia.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antíphona. Sancti sicut rosæ gérminant per diem, P. Et velut germen olívæ per totam noctem. ℣. Beáta gens, cujus est Dóminus, Deus ejus; pópulus, quem elègit in hereditâtem sibi. P. Et velut. ℣. Glória, & honor. P. Et velut.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Beáti mundo corde: P. Quóniam ipsi Deum vidébunt. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Beáti, qui custódiunt judícium, & fáciunt justítiam in omni témpore. P. Quóniam ipsi. ℣. Glória, & honor. P. Quóniam.

Hymnus. Sanctòrum méritis.

Supplicátio. Orèmus. fol. CLXII.

Capítula.

Deus, Sanctòrum ómnium gloriòsa, & copiòsa misericórdia, exáudi súpplicem tibi plebem, per sanctórum Mártyrum tuòrum N.N. à te suffrágia postulántem: rege nos per altérnas témporum vices, & dispares dièrum, ac nóctium successiónes pari protectiòne custódi: ut adjúti sanctòrum præcipuòrum Mártyrum tuórum N.N. précibus; qui diem hunc per misericórdiam tuam prósperum dúximus; noctem quoquè hanc plácidam tibi, animârum, & córporum puritâte ducámus.

Pater noster.

Liberáti. fol. 2.

Benedíctio.

Sanctórum præcipuòrum Mártyrum suòrum N.N. nos Dóminus múniat patrocínio, & éxpiet à peccáto. ℟. Amen. Illòrum nos efficiat suffragatiòne felíces; quorum

rum nunc sumus solemnitátibus obseqüéntes. ℟. Amen. Et cum illis páritèr mereámur íngredi cælum; quorum nunc in terra celebrâmus triúmphum. ℟. Amen. Per.

Lauda. Gáudium sempitérnum. fol. CLXII.

Orátio.

DEus, qui sanctôrum Mártyrum tuôrum N.N. méritis agnósceris esse mirábilis: esto placábilis excéssibus nostris, & auxiliàtor in ómnibus opportúnis: sitque honor virtûtis tuæ, quòd glorificas sanctos, & grátia, quòd justíficas ímpios. ℟. Amen. Per. In nómine Dómini.

Ad Matutinum.

Antíphona. Da nobis lætítiam salutàris tui: & spíritu principáli confirma nos Dómine. Psalmus 50. Reiterètur. Da nobis.

Orátio. Redde nobis. fol. CLXIII.

Antíphona 1. Sanctis tuis, Dómine magna erat lux; P. Eò quòd ignem uréntem, colúmnam lucis habuérunt in nocte. ℣. Invocábant Dóminum, & ipse exaudièbat eos: in colúmna nubis loquebàtur ad eos. P. Eò quòd. ℣. Glória, & honor. P. Eò quòd.

Orátio. Deus, qui. Sanctôrum. Ut hic suprà. Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antíphona 2. Quanta malignâtus est inimícus in sanctis tuis. Et gloriáti sunt omnes qui te odérunt, in médio átrii tui. P. Eleva manum tuam, Dómine, in supérbia eòrum in fine. ℣. Incendérunt igni sanctuárium tuum: in terra polluérunt tabernáculum nóminis tui. P. Et gloriáti sunt. ℣. Glória, & honor. P. Eleva manum.

Orátio.

DEus, qui virtûtem Sanctis, & sanctimóniæ ornaménta largíris: hanc Ecclésiam honóres Martyribus tuis N.N. exhibéntem, sanctitàtis perórna insígnibus: ut qui gloriántur victóres triúmpho extàre Mártyres, sic ætérnis Sanctôrum tuôrum felicitátibus copuléntur. ℟. Amen. Per.

Antíphona 3. Sancti tui Dómine P. Quasi oves exultavérunt, glorificántes te: ℣. Quia liberásti eos. P. Dómine, in lúmine vultûs tui ambulábunt, & in nómine tuo exaltabúntur. P. Quasi. ℣. Glória, &. P. Quia liberásti.

Orátio.

SAnctos tuos, Dómine, Mártyres N.N. virtûte tuæ déxteræ fultos, invícto agóne certásse recólimus; undè eòrum memórias venerâmur páritèr & orâmus: ut sicut illústres eos tui nóminis conféssio præbuit, ita nostri sedulitâte obséquii, dignéntur júgiter nobis adésse patróni. ℟. Amen. Per.

℟. Beáti, qui habent partem in prima resurrectiône: in eis secúnda mors non habèbit potestàtem. ℣. Beáti, qui persecutiònem patiúntur propter justítiam: quóniam ipsòrum est regnum cœlôrum. P. In eis secúnda mors. ℣. Glória, & honor. Reiterètur Responsórium. Beáti.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Omnes sancti in manu Dei sunt: & qui appropínquant pédibus ejus, accípient de doctrína ipsius.

Cánticum Deuteronómii. *Capítulo* 33.

DOminus de Sina venit, * & de Sëir ortus est nobis:
Appáruit de monte Pharan, * & cum eo sanctôrum míllia.
In déxtera ejus ígnea lex. * Dilèxit pópulos, Omnes sancti in manu ejus sunt: * & qui appropínquant pédibus ejus, accípient de doctrína ipsius.
Legem præcèpit nobis Móyses, * hereditàtem multitúdinis Jacob.
Erit apud rectíssimum rex, * congregátis princípibus pópuli cum tríbubus Israël.
Vivat Ruben, & non moriàtur, * & sit parvus in número.
Audi Dómine vocem Judæ, * & ad pópulum suum intróduc eum:
Manus ejus pugnavérunt pro eo, * & adjûtor illius contra adversários ejus erit.
Perféctio tua, & doctrína tua * Levi viro sancto tuo,
Quem probásti in tentatiône, * & judicásti ad aquas contradictiònis.
Qui dixit patri suo, & matri: Nescio vos; * & frátribus suis: Ignôro illos: & nesciérunt filios suos.
Hi custodiérunt elóquium tuum, & præcéptum servavérunt, * judícia tua ò Jacob, & legem tuam ò Israël:
Ponent thymíama in furôre tuo, & holocáustum super altáre tuum.
Bénedic Dómine fortitúdini ejus, * & ópera mánuum illius súscipe.
Pércute dorsa inimicòrum ejus: * & qui odérunt eum, non consúrgant.
Amantíssimus Dómini Bénjamin habitàbit confidéntèr in eo: * & quasi in thálamo totâ die morábitur, inter húmeros illius requiéscet.

Be-

B enedicat Dóminus terram Joseph,* de pomis cœli, & rore, atque abysso subjacénte.
De pomis frúctuum solis ac lunæ:
V értice antiquòrum móntium, de pomis pollòrum æternòrum: * & de frúctibus terræ, & plenitúdine ejus.
B enedíctio illius qui appáruit in rubo, véniat super caput Joseph, * & super vérticem nazaræi inter fratres suos.
Q uasi primogénita tauri pulchritùdo ejus, córnua rhinocerótis córnua ipsius: * in ipsis ventilâbit gentes usquè ad términos terræ:
H æ sunt multitúdines Ephraïm: * & hæc míllia Manásse.
L ætáre Zábulon in éxitu tuo, * & Issachar in tabernáculo tuo.
P ópulos ad montem vocábunt: * ibi immolábunt víctimas justítiæ.
Q ui inundatiònem maris quasi lac sugent,* & thesáuros abscónditos arenàrum.
B enedíctus ille in latitúdine Gad: * quasi leo requièvit, cepit bráchium ac vérticem.
E t vidit principàtum suum, * quòd in parte doctòrum esset repósitus:
Q ui fuit cum princípibus pópuli,* & fecit justítias Dómini, & judícium suum cum Israël.
D an cátulus leònis, * fluet lárgitèr de Basan.
N éphtalim abundántiâ perfruétur, & plenus erit benedictiòne Dómini: * mare & merídiem possidèbit.
B enedíctus in filiis Aser, * sit placens in frátribus suis,
T ingat in óleo pedem suum: * ferrum & æs calceaméntum ejus.
S icut dies juventùtis tuæ, * ita & senéctus tua.
N on est álius ut Deus fortíssimus: * accénsor cœli auxiliàtor tuus.
M agnificéntiæ ejus discúrrunt nubes, habitácula ejus sursùm, * & subtèr bráchia sempitérna: ejíciet à facie tua inimicum, dicétque: Contérere.
H abitàbit Israël confidéntèr, & solus: * óculi Jacob in terra fruménti & vini, cœlique caligábunt rore.
B eàtus tu Israël: * quis símilis tibi pópule, qui salvàris à Dómino?
S cutum auxílii tui: * & gládius glóriæ tuæ:
N egábunt te inimíci tui, * & tu eòrum colla calcàbis.
P. Et qui appropínquant pédibus ejus, accípient de doctrína ipsìus. Glória, & honor.
P. Et qui appropínquant.

Orátio.

V Enísse te Dóminum cum Sanctòrum míllibus, & ventùrum Prophetárum vaticíniis audiéntes,expóscimus: ut, qui te ad redemptiònem mundi venísse jam crédimus, ventùrum quoquè ad judícium, purgátis córdibus præstolémur: ut, quia in manu tua Sanctòrum multitùdo consístit, irremédio pietàtis tuæ réditus à te peccántium cumulétur: quálitèr adpropinqoántes pédibus tuis, satiémur sempèr doctrínâ íntimæ visiònis. ℟. Amen. Per.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Sancti & húmiles corde, spíritus & ánimæ justòrum, benedícite Dóminum.

Cánticum. Benedíctus es. fol. 6.

Sonus. Via justòrum régia facta est Allelúia. Iter sanctòrum præparàtum est. Allelúia, allelúia, ℣. Allelúia. Hic est cívitas, & salvátio justòrum. Pone murum, & juxtà murum congregatiónes Sanctòrum. Allelúia. Lauda. Laudáte Dóminum de cœlis Allelúia: Laudàte eum in excélsis. Allelúia. Psalmus 148.

Léctio libri Sapiéntiæ Salomònis. *Capit.* 3.
℟. Deo grátias.

J Ustòrum ánimæ in manu Dei sunt, & non tanget illos torméntum mortis. Visi sunt óculis insipiéntium mori: & æstimàta est malítia éxitus illòrum; & ab itínere justo abiérunt in extermínium: & quod à nobis est iter extermínii: illi autem sunt in pace. Et si coràm homínibus torménta passi sunt, spes illòrum immortalitàte plena est. In paucis vexáti, & in multis benè disponéntur: quóniam Deus tentàvit illos, & invénit eos dignos se. Tamqoàm aurum in fornàce probàvit illos, & quasi holocáusti hóstiam accèpit illos, & in témpore erit respéctus illòrum. Fulgèbunt justi, & tamquàm scintíllæ in arundinéto discúrrunt. Judicábunt natiónes, & dominabúntur pópulis, & regnàbit illòrum Dóminus in perpétuum. ℟. Amen.

Hymnus.

R Ex gloriòse Mártyrum,
Coròna confiténtium;
Qui respuéntes térrea
Perdùcis ad Cœléstia.
A urem benígnam prótinùs
Appòne nostris vócibus:
Trophéa sacra pángimus:
Ignósce quod delínquimus.

Tu

Tu vincis in Martyribus,
Parcéndo confessóribus:
Tu vince nostra crímina,
Donándo indulgéntiam.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
In sempitérna sæcula. Amen.

Supplicátio. Orèmus. fol. CLXII.

Capítula.

DEus, qui beatòrum tuòrum N.N. Mártyrum solícitus custos, & amplíficus remunerâtor exístis; hanc plebem nostram agónibus congaudéntem, inténde clemens, & da síngulis quod poscunt, qui Sanctis tribuísti de hoste triúmphum: ut quos per carnis mortem tibi placuísse memínimus, patrónos apud te semper strénuos habeàmus.

Pater noster.

Liberáti. fol. 2.

Lauda. Gáudium sempitérnum super caput Sanctòrum: P. Laus, & jocúnditas apprehéndit eos. Allelúia, allelúia. ℣. Beáti, qui custódiunt judícium, & fáciunt justítiam in omni témpore. P. Laus. ℣. Glória, & honor. P. Laus.

Benedíctio. Sanctòrum præcipuòrum. folio CLXV.

In nómine.

Commemorátio. Lauda. Ad annuntiándum.
Orátio. Manè Dómine. fol. CLIX.

INCIPIT OFFICIUM PLURIMORUM MARTYRUM DUARUM CAPPARUM VEL NOVEM LECTIONUM.

Ad Vésperos.

Lauda. Exórtum est. fol. CLXII.

Sonus. Allelúia. Justi in perpétuum vivent Allelúia, ℣. Et apud Dóminum est merces eòrum. Allelúia, allelúia.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antíphona. Sanctòrum ossa germinábunt de loco suo; P. Et nómina eòrum sicut lília munda florébunt. ℣. Plantáti in domo Dómini, in átriis domûs Dei nostri. P. Et nómina. ℣. Glória. P. Et nómina.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Invocábant Dóminum, & ipse exaudiébat eos: P. In colúmna nubis loquebâtur ad eos. Allelúia, allelúia. ℣. Et clamavérunt justi ad Dóminum cùm tribularéntur: & de necessitátibus eòrum liberàvit eos. P. In colúmna. ℣. Glória, &. P. In colúmna.

Hymnus. Sanctòrum méritis.

Supplicátio. Orèmus. fol. CLXII.

Capítula.

SAncte Dómine, in cujus honòre Mártyrum tuòrum N.N. piâ confessiòne lætàmur: oràmus te, & quæsumus; ut qui propter David servum tuum, Christi tui fáciem non avértis, propter nos fâmulos tuos, Sanctòrum Mártyrum tuòrum N.N. suffrágia non retárdes.

Pater noster.

Liberáti. fol. 2.

Benedíctio.

BEnedícat vos Dóminus intercéssu sanctòrum Mártyrum suòrum N.N., & dexterâ suâ protéctos custodìre dignètur. ℟. Amen. Líberet vos eòrum méritis à cunctis vitæ præséntis illécebris; & grátiam Sancti Spíritûs infúndat in córdibus vestris. ℟. Amen. Auferat à vobis omnes máculas delictòrum; & perdûcat vos ad splendòrem ómnium Sanctòrum suòrum. ℟. Amen. Per.

Lauda. Respéxit eos cùm tribularéntur Allelúia. P. Cùm exaudiret oratiónes eòrum. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Et clamavérunt justi ad Dóminum cùm tribularéntur: & de necessitátibus eòrum liberâvit eos. P. Cùm. ℣. Glória, & honor. P. Cùm.

Orátio.

COnfiténtes tibi, Dómine, in ómnibus opéribus tuis, te benedícent in Sanctis: Te quæsumus, ut nos Mártyrum tuòrum N.N. intercessiòne sanctífices, & perfectiòne corónes. ℟. Amen. Per.

In nómine.

Ad Matutínum.

Da nobis lætítiam. Psalmus 50.

Orátio. Redde nobis Dómine. fol. CLXIII.

Antíphona 1. Palmæ fuérunt in mánibus Sanctòrum: & magno clamòre dicébant: P. Salus Deo nostro, qui sedet super thronum, & Agno. ℣. Et adjuvàbit eos Dóminus, & liberàbit eos: qui speravérunt in eo. P. Et magno clamòre. ℣. Glória, & honor. P. Salus Deo nostro.

Orátio. Confiténtes tibi Dómine. Quære retrò hic in Vésperis præcedéntibus.

Antíphona 2. Florète Sancti sicut rosa plantâta super aquas, P. Et quasi lílium date odòrem suavitàtis. ℣. Plantáti in domo Dómini, in átriis domûs Dei nostri. P. Et quasi lílium. ℣. Glória, & honor. P. Et quasi lílium.

Orá-

Orátio.

EXultátio ſanctórum tuórum N.N. Mártyrum, Dómine Deus Sancte, quæſumus, te requiréntes, & invocántes exáudi; & hæc nobis múnere pietátis attríbue: ut dùm litàmus triúmphis Mártyrum, salvèmur ſuffrágiis Sanctórum. ℟. Amen. Per.

Antíphona 3. Fílius Dei lætàtus est ſuper juſtos; & in paradíſo delitiàrum conſtítuit illos. ℣. Et clamavérunt juſti ad Dóminum cùm tribularéntur: & de neceſſitátibus eórum liberàvit eos. P. Et in paradíſo. ℣. Glória, & honor. P. Et in.

Orátio.

REdime, Dómine, in te ſperántium ánimas noſtras: & quia ſervos tuos nos eſſe confidimus, Amicórum tuórum ſuffrágiis commendàmur: nec unquam eórum auxílio deſeràmur; quorum nunc te précibus annúere felícitèr gratulàmur. ℟. Amen. Per.

℟. Sancti, qui per fidem vicérunt regna, operáti ſunt juſtítiam, adépti ſunt repromiſſiónes, extinxérunt ímpetum ignis, fugavérunt áciem gládii, fortes facti ſunt in bello, ℣. Obturavérunt ora leònum, convaluérunt de infirmitàte ſua. P. Et fortes. ℣. Glória, & honor. Reiterètur Reſponſórium. Sancti.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Glorióſus Dóminus in Sanctis, glorióſus, & mirábilis.

Cánticum. Cantèmus Dómino. fol. LXXXIII.

Antíphona. Glorióſus Dóminus in Sanctis ejus.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Sancti & húmiles corde, ſpíritus & ánimæ juſtórum, benedícite Dóminum.

Cánticum. Benedíctus. fol. 6.

Antíphona. Sancti & húmiles corde.

Sonus. Via juſtórum facta est, allelúia: Iter Sanctórum præparàtum est. Allelúia, allelúia. ℣. Hic est cívitas, & ſalvátio juſtórum. Pone murum, & juxta murum congregatiónes Sanctórum. Iter Sanctórum præparàtum est. Allelúia, allelúia.

Lauda. Laudàte Dóminum de cœlis Allelúia: laudàte eum in excélſis. Allelúia. Pſalmus 148. P. Iter Sanctórum præparàtum est. Allelúia.

Prophetia. Juſtórum ánimæ.

Hymnus. Rex glorióſe.

Supplicátio. Orèmus Redemptórem.

Capítula. Deus, qui beatórum Mártyrum.

Benedíctio. Benedicat vos Dóminus. folio CLXV. LXVI. LXVII. LXVIII.

In nómine Dómini.

Fiat commemorátio. Antíphona. Ad annuntiándum.

Orátio. Manè Dómine. fol. CLIX.

INCIPIT HISTORIA

UNIUS CONFESSORIS PONTIFICIS PRÆCIPUI.

Ad Véſperos.

Lauda. Confeſſiónem, & decórem induísti: P. Amíctus ſicut lumen veſtiméntum. ℣. Confeſſio & ſpes in conſpéctu ejus: ſánctitas & magnificéntia in ſanctitàte ejus. P. Amíctus ſicut lumen.

Dóminus ſit. ℟. Et cum.

Sonus. Confitèbor tibi Dómine in toto corde meo: narràbo mirabília tua. Allelúia. ℣. Lætàbor & exultàbo in te Dómine: pſallam nómini tuo Altíſſime. Allelúia.

Dóminus ſit. ℟. Et cum.

Antíphona. Confitèbor tibi Dómine in toto corde meo: P. In conſílio juſtórum, & congregatiòne. ℣. Adoràbo ad templum ſanctum tuum, & confitèbor nómini tuo. P. In conſílio. ℣. Glória, & honor. P. In conſílio.

Dóminus ſit. ℟. Et cum.

Lauda. Confitèbor tibi Dómine rex Allelúia: P. Et collaudàbo Deum ſalvatórem meum. Allelúia, allelúia. ℣. In conſpéctu Angelórum pſallam tibi: adoràbo ad templum ſanctum tuum, & confitèbor nómini tuo. P. Et collaudàbo. ℣. Glória, & honor. P. Et collaudàbo.

Hymnus.

SUmme Confeſſor, ſacer, & ſacérdos,
Témporum metas rota torquet anni;
Tempus eſt nobis tibi conſecràtum
Pángere feſtum.

Præſul inſígnis, meritíſque clare,
Te ſacra Cleri, populíque turba
Corde proſtráti, pietàte multà
Vérnula Patrem.

Vota cunctórum rélegas in aula
Regis ætérni: fóveas utrúmque
Ordinem; cujus pius extitíſti
Paſtor in urbe.

Queſtubus cunctis réferunt geméntes;
Geſtis culpàrum, lachrymíſque pandunt

Péssimæ mentis, animæque nigræ
Crímina dira.
Dignâque pœna révocat in ora
Nostra, cùm dira míseros perúrget
Péndere mundo, variánte facta
Cœlitùs irâ.
Tu procùl casus próhibe tonántis:
Pelle peccáta, ténua furôrem:
Pestis & morbus, pétimus, recédant,
Sóspite cive.
Móribus cultis moderâre vitam,
Conférque sudam, placidámque mentem:
Corda virtûtum meditént ur alma
Múnera Christi.
Sancte, tu præbe, quótiens rogâris,
Prófluos fructus, pluviásque largas:
Crédimus, cuncta, Dómino favénte,
Te dare posse.
Crédimus Christum prétium labôrum,
Præmium justum stúdiis dedisse;
A quibus per artus étiam solútos
Morte, beâris.
Glóriam Christo pátulo canâmus
Ore præstánti sibi serviénti;
Tantà qui pollet Deitâte simplex,
Trinus & Unus. Amen.

Supplicátio.

ORêmus Redemptôrem mundi Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatiône rogêmus; ut per grátiam ipsius, & per intercessiònem Sanctæ Mariæ vírginis & genitrícis suæ, & sancti N. Epíscopi & Confessôris, nobis salûtem ánimæ, & córporis, & remissiònem peccatórum, & pacem propítius donâre dignêtur. ℟. Præsta ætérne omnípotens Deus. Kyrie eléïson. ℟. Christe eléïson. Kyrie eléïson.

Capítula.

TU Patérnæ Divinitâtis consors, & Unigéniti connéxe Sancte Spíritus, tuam quæsumus, in hæc sacrifícia vespertína appône cleméntiam: Ut plebs, quæ tuum honôrat Confessôrem, famulántèr te quæsumus, séntiat in benefíciis largitôrem, & sua quisque vota se obtinuísse congáudeat; dùm Confessòris sui atque Pontíficis N. recúrsis festivitátibus célebrat Natâlem.

Pater noster.

Liberáti. fol. 2.

Benedíctio.

PEr intervéntum beatíssimi Antístitis & Confessòris sui N. benedíctio Dómini largíssima véniat super vos. ℟. Amen. Oratiónibus vestris accómmodet aurem, & petitiònum vestrârum propítius exáudiat precem. ℟. Amen. Viam salûtis, ipso intercedénte, in hujus vitæ cursu præambulêmus; ut ad culmen regni cœléstis omnes illæsi perveniàmus. ℟. Amen. Per.

Lauda. Germinábunt ossa tua quasi sálices Allelúia, P. Juxta fluéntes aquas. Allelúia, allelúia. ℣. Et erit tamquàm lignum, quod transplantâtum est. P. Quasi sálices. ℣. Glória, & honor. P. Juxta.

Orátio.

DOmine Deus, qui beatíssimo Confessôri tuo atque Pontífici N. dedísti, ut caro ejus requiésceret, & pro nóminis confessiòne corònam justítiæ cónsequi posset: da nobis míseris, ut qui confessiònis méritum non habêmus, ejus précibus & méritis vindíctam scélerum evadâmus: & sicut caro ejus in inférno non est derelícta, sed à corruptiòne críminum líbera, spirítui pòst sociâta cum Sanctis erit in glória; ita nos peccatóres, ut ad te veniàmus, Redémptor críminum jube. ℟. Amen. Per misericórdiam.

In nómine. Fiat commemorâtio.

Antíphona. Véspere, manè, & merídie te laudâmus Dómine.

Orátio.

DOmine Deus omnípotens, qui véspere & manè & merídie unum diem vocári jussísti; & ut sol agnósceret occásum suum imperásti: áperi, quæsumus, ténebras córdium nostrôrum; ut, te radiánte, cognoscàmus te Deum verum & lumen ætérnum. ℟. Amen. Per misericórdiam.

In nómine Dómini.

SEQUITUR MATUTINUM

UNIUS PRÆCIPUI CONFESSORIS ET PONTIFICIS.

Antíphona. Lábia mea Dómine apéries: & os meum annuntiâbit laudem tuam. Psalm. 50.

Reiterêtur. Lábia mea Dómine.

Orátio.

LAudet te, Dómine, lingua nostra, annuntiándo justítias tuas: & exúltent lábia nostra præcónio veritâtis, ut non dissolvántur vanilóquio falsitâtis: Ut qui tibi confiténdo, remíssis criminibus, in te exultâmus; in congregatiòne justòrum, sacro ágmine decantántes, vitæ beátæ efficiàmur herédes. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona I. Caro mea requiéscet in spe. P. Quóniam non derelínques ánimam meam in inférno: nec dabis sanctum tuum vidêre cor-

corruptiônem. ℣. Notas mihi fecísti vias vitæ, & implêbis me lætítiâ cum vultu tuo: delectatiónes in déxtera tua usquè in finem: P. Quóniam non derelínques. ℣. Glória, & honor. P. Nec dabis sanctum tuum.

Orátio.

DOmine Deus, qui beatíssimo Confessóri tuo atque Pontífici N. dedísti, ut caro ejus requiésceret, & pro nóminis confessióne corônam justítiæ cónsequi posset: da nobis míseris, ut qui confessiônis méritum non habêmus, ejus précibus & méritis vindíctam scélerum evadâmus: & sicut caro ejus in inférno non est derelícta, sed à corruptióne críminum líbera, spirítui pòst sociàta cum Sanctis erit in glória; ita nos peccatóres, ut ad te veniâmus, Redémptor críminum jube. ℟. Amen. Per.

Antíphona 2. Custodísti corpus meum ab omni pollutióne: P. Odor tuus, Dómine, concupiscéntias in me excitàvit ætérnas. ℣. Quóniam tu illúminas lucérnam meam Dómine: & dixi: Illúmina ténebras meas. P. Odor tuus Dómine. ℣. Glória, & honor. P. Odor tuus.

Orátio.

CHriste Jesu Dei Fílius, qui custodísti corpus beatíssimi Confessôris tui atque Pontíficis N. ab omni pollutióne; in quo odor tui múneris concupiscéntias excitàvit ætérnas: éxcita in nos talem charitàtis tuæ amôrem, quo voluptátes superêmus carnáles; & sic vivâmus, ut non futúras veniâmus in pœnas: ut qui ultiônem merêmur proméritam; beatitúdinis regnum consequâmur intercessiónibus sanctis. ℟. Amen. Per.

Antíphona 3. Fácies tua tamquàm aqua munda illuminábitur: P. Vultus autem tuus sicut lúcifer oriètur à meridiánâ parte; germinàbit tibi vitam. ℣. Non det in commotiônem pedem tuum: neque obdórmiet, qui custòdit te. P. Vultus. ℣. Glória. P. Vultus.

Orátio.

ÆTérne omnípotens Deus, qui sanctum Pontíficem & Confessôrem tuum N., cujus nunc præsénti festivitàte gaudêmus, ità pro nómine tuo fórtitèr mundi fallácias repugnàre fecísti, ut nihil præsénti sæculo, tuo magno præférret amóri; nobis quoquè peccatóribus fámulis tuis, ejus concède précibus; ut nullis impedíti adversitátibus inimíci, ad te Dóminum properàre festinêmus invícti. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, &c.

Responsórium. Ecce Dómine in toto corde suo te solum Conféssor tuus N. confitêtur & credit; dùm conceptum amórem tuæ fidei confiténdo narrat, & mirabília tua de toto corde pronúnciat; ut credéntes vitam habeàmus in illo, P. In quo ille per confessiônem méruit invenire mercêdem. ℣. Lætàre ergo, & exultàre nos fac in te júgitèr, & evidéntèr: ut in te habeàmus post discrímina réquiem. P. In quo ille. ℣. Glória, & honor. Reiterêtur Responsórium. Ecce.

Orátio.

MIrábilis in Sanctis tuis, Dómine virtûtum, exáudi súpplices tuos, & peccatóribus nobis beatíssimi Confessôris tui atque Pontífici N. patrocínia largíre, & charitàtis perpétuæ ubertátem attríbue. Ille corônam virtútis méruit; nos ejus suffrágiis, te donánte, véniam críminum, & pacem perpétuæ charitàtis cónsequi mereàmur. ℟. Amen. Per misericórdiam.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Confitêbor tibi Dómine: quia liberásti me à rugiéntibus, parátis ad escam, & de manu quæréntium ánimam meam.

Cánticum Ecclesiástici. *Capítulo* 51.

COnfitêbor tibi Dómine Rex, * & collaudàbo te Deum salvatórem meum.

Confitêbor nómini tuo magno: * quóniam adjûtor & protéctor factus es mihi,

Et liberásti ánimam meam à perditióne, * & à láqueo linguæ iníquæ, & à lábiis operántium mendácium,

Et contra assisténtes factus es mihi adjûtor. * Et liberásti me secúndùm multitúdinem misericórdiæ nóminis tui

A rugiéntibus, parátis ad escam, * & de manu quæréntium ánimam, & de portis tribulatiónis quæ circúmdedit me:

A pressúra flammæ quæ circúmdedit me, * & in médio ignis non æstuávi:

De altitúdine ventris ínferi, & lingua iníqua, & à verbo mendácii, * à rege injústo, & à lingua injústa:

Laudâbit usque ad mortem ánima Dóminum, * & vita mea in inférno appropínquans erat in inférno deorsùm.

C ircumdedérunt me úndiquè & non erat qui adjuvàret. * Respíciens eram ad adjutórium meum, & non erat.

Digitized by Google

Memorâtus sum misericórdiæ tuæ Dómine,* & operatiônis tuæ, quæ à sæculo sunt:
Quóniam éruis sustinéntes te, * & líberas eos de mánibus géntium.
Exaltásti in terra habitatiônem meam, * & pro mórtuo defléndo deprecâtus sum.
Invocávi Dóminum patrem Dómini mei, ut non derelínquat me in die tribulatiònis, * & in témpore superbôrum sine adjutório.
Laudábo nomen tuum assíduè, * & collaudàbo eum in confessiône,
Exaudita est orátio mea. * Liberásti ánimam meam
A perditióne, * & eripuísti me de témpore iníquo.
Proptéreà confitèbor, & laudem dicam tibi, * & benedicam nómini Dómini.
Cùm adhuc júnior sum, priúsquam errârem,* quæsívi sapiéntiam palàm in oratiône mea.
Ante tempus postulàbam pro illa, * & usquè in novíssimo inquiram eam. Et défluì tamquam præcox uva,
Lætâtum est cor meum in ea. * Ambulâvit pes meus iter rectum,
A juventûte mea investigàbam illam. * Inclinávi módicè aurem meam, & excépi illam.
Multam invéni mihimetípsi sapiéntiam, * multùm proféci in ea.
Dánti mihi sapiéntiam, dabo glóriam. * Consiliàtus enim ut fácerem illam: zelàtus sum, ut non confúndar.
Colluctàta est ánima mea in illa, * & in faciéndo eam confirmàtus sum.
Manus meas exténdi in altum, * & insipiéntiam ejus luxi.
Viam meam diréxi ad illam, * & in magnitúdinem invéni eam.
Possédi cum ipsa cor ab inítio: * propter hoc non relínquar.
Venter meus conturbàtus est quæréndo eam:* proptéreà possidèbo bonam possessiónem.
Dedit enim mihi Dóminus linguam mercédem meam: * & in ipsa laudàbo eam.
Appropinquàte ad me indócti, * & congregàte vos in domum disciplínæ:
Quid adhuc retardàtis? & quid dícitis? * ánimæ vestræ sítiunt veheméntèr.
Apérui os meum, & locùtus sum: * comparàte vobis sine argénto,
Et collum vestrum subjícite jugo, & suscípiat ánima vestra disciplinam: * in próximo est enim invenire eam.
Vidète óculis vestris, quóniam módicùm laborávi, * & invéni multam réquiem.
Assúmite disciplínam in multo número argénti, * & copiósum aurum possidète in ea.
Lætètur ánima vestra in misericórdia ejus,* & non confundémini in laude ipsius.
Operámini opus vestrum ante tempus, * & dabit vobis mercèdem vestram in témpore suo.
Antíphona. Confitèbor tibi Dómine: quia liberásti, ut suprà.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Benedíctio Dómini in mercèdem justi festinat.
Cánticum. Benedíctus es Dómine. fol. 6.
Sonus. In conspéctu Angelórum psallam tibi Dómine Allelúia: ℣. Adorábo ad templum sanctum tuum, & confitèbor tibi, Dómine. Allelúia.
Dóminus sit. ℟. Et cum.
Lauda. Allelúia. Conféssio ejus super cœlum & terram Allelúia: Exaltàvit cornu pópuli sui. Allelúia. Hymnus est ómnibus sanctis ejus. Allelúia, allelúia. Psalmus 148.
Reiterétur Antíphona. Allelúia. Conféssio ejus super cœlum & terram. ℣. Glória, & honor. P. Exaltàvit cornu pópuli sui. Allelúia. Ut suprà.
Léctio libri Esaíæ Prophétæ. *Capítulo* 42. ℟. Deo grátias.

HÆc dicit Dóminus: Ecce servus meus, suscípiam eum: eléctus meus, complácuit sibi in illo ánima mea: dedit spíritum meum, judícium super géntibus profert. Non clamàbit, neque accípiet persònam, neque audiètur foris vox ejus. Cálamum quassàtum non cónteret, & lignum fúmigans non extínguet: in veritàte edúcet judícium. Non erit tristis, nec turbuléntus, donèc ponat in terra judícium: & legem ejus ínsulæ expectàbunt. ℟. Amen.

Hymnus.

Deus imménsa Trínitas,
Corôna confiténtium,
Et magna laus Mártyrum,
Sume preces fidélium.
Hujus sancti Pontíficis
Et Confessòris mérito
Præstes nobis solátia;
Cunctàque purges nóxia:
Ut confiténtes érigas,
Et peccatóres rédimas,
Donándo indulgéntiam,
Et conferéndo grátiam.
Et ut vir hic conféssus est
Tuum nomen mortálibus;

Ita

Ita devótis méntibus
Te fateâmur ómnibus.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
In sempitérna sæcula. Amen.
Supplicátio. Orèmus Redemptòrem. f. CLXX.

Capítula.

CHriste Deus, qui per Apóstolum tuum oris confessiònem ad salùtem prodésse dixísti; Confessòris tui atque Pontíficis N. précibus cónsule nostræ salúti: ut ea, quæ corde crédimus, ore autem profési fuérimus, à te exaudíri ócyùs mereàmur, quo jubénte, dicàmus:
Pater noster.
A malo nos líbera. fol. 10.
Dicat Présbyter. Humiliáte vos benedictióni.
Dóminus sit. ℟. Et cum.
Lauda. Germinábunt ossa tua.
Benedíctio. Per interventum beatíssimi. folio. CLXX.
In nómine Dómini. Fiat commemorátio.
Lauda. Ad annuntiándum manè misericórdiam tuam.
Orátio. Manè Dómine orátio nostra. folio CLIX.

INCIPIT OFFICIUM
UNIUS CONFESSORIS PRÆCIPUI NON PONTIFICIS.

Ad Vésperos.

Lauda. Confessiònem, & decòrem. folio. CLXIX.
Dóminus sit. ℟. Et cum.
Sonus. In conspéctu Angelòrum psallam tibi Dómine Allelúia: Adoràbo ad templum sanctum tuum, & confitèbor tibi, Dómine. Allelúia.
Dóminus sit. ℟. Et cum.
Antíphona. Confitèbor tibi Dómine, quóniam exaudísti me: P. Et factus es mihi in salùtem. ℣. Deus cánticum novum cantàbo tibi: in psaltério decachórdo psallam tibi. P. Et factus es. ℣. Glória, & honor. P. Et factus.
Dóminus sit. ℟. Et cum.
Lauda. Confitèbor Dómino Allelúia P. Secúndùm justítiam ejus. Allelúia. Et psallam. Allelúia. ℣. Lætàbor & exultàbo in te Dómine: & psallam nómini tuo Altíssime. P. Secúndùm justítiam. ℣. Glória, & honor Patri. P. Et psallam. Allelúia.

Hymnus.

ISte Conféssor Dómini sacràtus,
Festa plebs cujus célebrat per orbem,
Hódiè lætus méruit secrèta
Scándere cœli.
Qui pius, prudens, húmilis, pudícus,
Sóbrius, castus fuit, & quiètus;
Vita dùm præsens vegetàvit ejus
Córporis artus.
Ad sacrum cujus túmulum frequéntèr
Membra languéntum modò sanitáti,
Quólibet morbo fúerint gravàta,
Restituúntur.
Undè nunc noster Chorus in honórem
Ipsius, hymnum canit hunc libéntèr;
Ut piis ejus méritis juvèmur
Omne per ævum.
Sit salus illi, decus, atque virtus,
Qui supra cœli résidens cacúmen
Totius mundi máchinam gubérnat
Trinus, & unus. Amen.

Supplicátio.

ORèmus Redemptòrem mundi Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatiòne rogèmus; ut per grátiam ipsius, & per intercessiònem Sanctæ Maríæ Vírginis & Genitrícis suæ, & sancti Confessòris sui N. nobis salùtem ánimæ & córporis, & remissiònem peccatòrum, & pacem propítius donàre dignètur. ℟. Præsta ætérne omnípotens Deus. Kyrie eléïson. ℟. Christe eléïson. Kyrie eléïson.

Capítula.

ÆTérne omnípotens Deus, à quo omne bonum exóritur, & melióri cursu progréditur: qui fidem róboras Confessòrum, præsta tolerántiam bonòrum, dùm sævit acérbitas persequéntium. Omnipoténtiam tuam Dómine póscimus; ut preces nostras dignántèr atténdas, & cleméntèr accípias, quas in honórem pláciti beatíssimi Confessòris tui N. adhibèmus: ut ejus intervéntu, cooperánte misericórdià tuà, quod fide póstulant, indubitántèr obtíneant; & ab ómnibus absolúti delíctis, cœléste regnum possídeant.
Pater noster.
Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

CHristus Dóminus, qui beatíssimum Confessòrem suum N. se dignè coram homínibus confitéri fecit in terris, confiteàtur nos coram Patre suo, qui est in cœlis. ℟.

℟. Amen. Et qui in ore suo accépta sibi confessiònis cóntulit cántica, ipse confessiònem nostram remunerándam suscípiat; ℟. Amen. Ut exémplo beatíssimi Confessòris sui N. confiténdo, & laudándo nomen Jesu Christi in sæculum, partícipes ejus, quem confessi sumus, mereàmur esse in cœlo. ℟. Amen. Per.

Lauda. Germinábunt ossa. fol. CLXX.

Orátio.

TUam, Clementíssime Pater, sùpplices exoràmus cleméntiam; ut hodiérna solémnitas, quam pro beatíssimi Confessòris tui N. veneratiòne suscépimus, ipsa nos tibi comméndet: & sicut illi corònam sanctæ perfectiònis tribuísti; ita nobis ejus intercessiòne ómnium delictòrum véniam & indulgéntiam largiàris. ℟. Amen. Per misericórdiam.

In nómine Dómini. Fiat commemorátio. folio CLXX.

Ad Matutìnum.

Lábia mea Dómine. Psalmus 50. P. Et os meum.

Orátio. Laudet te Dómine. fol. CLXX.

Antíphona 1. Confitèbor tibi Dómine in vasis psalmòrum: veritàtem tuam psallam tibi Deus meus. ℣. Gaudébunt lábia mea dùm cantávero tibi: & ánima mea, quam redemísti. P. Veritàtem. ℣. Glória, & honor. P. Veritàtem tuam.

Orátio.

EXémplis, ac méritis sanctíssimi Confessòris sui N. institúti, ætérno Regi, ac Patri Deo preces, fratres charíssimi, cum omni humilitàte fundàmus: ut sicut illum pro nostræ eruditiònis exémplo, diversàrum colluctatiònum fecit exémpla subire; ita intercedéndi pro nobis apud pietàtis suæ cleméntiam ei tríbuat pleníssimam facultàtem. ℟. Amen.

Antiphona 2. Habèbis fidúciam, repósità tibi spe, & depósitus in terram secùrus dórmies: & requiésces, & non erit qui extérreat te. ℣. Non det in commotiònem pedem tuum: neque obdórmiet, qui custòdit te. P. Secùrus dórmies. ℣. Glória, & honor. P. Et requiésces.

Orátio.

INténtâ, fratres charíssimi, Dóminum oratiòne poscàmus; ut hunc diem, quem sancti sui N. conféssio illústrat, triúmphum célebre nobis ac pósteris in rebus & actiónibus propitiàtus concédat: ut cujus venera-tóres mereàmur esse in sæculo, ejus méritis nostrórum cónsequi mereàmur véniam delictòrum. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 3. In pace dórmiam, & requiéscam: quóniam tu Dómine singuláritèr in spe constituísti me. ℣. Confitèbor tibi Dómine in toto corde meo: in consílio justórum, & congregatiòne. P. Quóniam tu Dómine. ℣. Glória, & honor. P. Quóniam tu.

Orátio.

TUam, clementíssime Pater, sùpplices exoràmus cleméntiam; ut hodiérna solémnitas, quam pro beatíssimi Confessòris tui N. veneratiòne suscépimus, ipsa nos tibi comméndet: & sicut illi corònam sanctæ perfectiònis tribuísti; ita nobis ejus intercessiòne ómnium delictòrum véniam & indulgéntiam largiàris. ℟. Amen. Per misericórdiam.

℟. Ecce quómodò móritur justus, & nemo consíderat; & viri justi tollúntur, & nemo cónspicit corde; à fácie iniquitàtis sublàtus est justus: erit pax sepultùræ ejus. ℣. Justus, si morte præoccupàtus fúerit, ánima ejus in refrigério: erit pax. ℣. Glória, & honor. P. Ecce quómodò.

Orátio.

COnfessòris tui beatíssimi N. ánnuâ recursiòne, Dómine, memóriam solémnitèr recoléntes, supérnæ grátiæ aspersiòne locuplèta: ut cujus nunc festa devóto prosequúntur adnísu, ejus quoquè pérpetim cleménti regántur, & protegántur intúitu. ℟. Amen. Per misericórdiam.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Confitèbor tibi Dómine. folio CLXXI. Cánticum. Confitèbor tibi Dómine. P. Quia liberásti. ℣. Glória, & honor. P. Et de manu.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Benedíctio Dómini.
Cánticum. Benedíctus. fol. 6.
P. In mercèdem justi. ℣. Glória, & honor.
P. In mercèdem justi. ℣. Benedicàmus Patrem. P. In mercèdem justi.

Sono. In conspéctu Angelòrum. fol. CLXXII.

Lauda. Allelúia. Conféssio ejus super cœlum & terram Allelúia: P. Exaltàvit cornu pópuli sui. Allelúia. ℣. Hymnus est ómnibus sanctis ejus. Allelúia, allelúia. Psalmus 148.

Antequam dicàtur Glória, & honor Patri.

P.

P. Exaltávit cornu. ℣. Glória, & honor. P. Allelúia. Conféssio ejus. Totum.
Prophetía. Hæc dicit Dóminus.
Hymnus. Deus imménsa. fol. CLXXII.
Supplicátio. Orémus Redemptórem.
Capítula. Ætérne omnípotens Deus. folio CLXXI.
Lauda. Germinábunt ossa. fol. CLXX.
Benedíctio. Christus Dóminus, qui beatíssimum. fol. CXXIII.
In nómine Dómini.
Fiat commemorátio. fol. CLIX.

INCIPIT OFFICIUM
UNIUS CONFESSORIS
SIMPLICIS DUARUM CAPPARUM,
VEL NOVEM LECTIONUM.

Ad Vésperos.

Lauda. Confessiónem, & decórem.
Sonus. Confitébor tibi Dómine. fol. CLXIX.
Antíphona. Confitébor tibi Dómine in toto corde meo: P. Quóniam exaudísti verba oris mei. In conspéctu Angelórum psallam tibi. ℣. Deus meus es tu, confitébor tibi: Deus meus es tu, & exaltábo te. P. Quia exaudísti. ℣. Glória, & honor. P. In conspéctu.
Dóminus sit. ℟. Et cum.
Lauda. Confitébor Dómino.
Hymnus. Iste Conféssor.
Supplicátio. Orémus Redemptórem. folio CLXXIII.

Capítula.

Gloriόse, ac miséricors Dómine, qui beáto Confessóri tuo N. tibi nimis in ore suo confitéri dedísti; teque in médio Justórum, ejus confessióne laudári voluísti: idem Conféssor tuus in hoc vespertíno témpore cognóscis esse prolátus: At tu Dómine, qui largítus es pro tui nóminis confessióne corónam; nobis quoquè peccatóribus misericórdiam, & confiténtibus delícta nostra, impetrándi quæ póscimus, præsta efficáciam.
Pater noster.
Liberáti à malo. Quære fol. 2.

Benedíctio.

Dominus Jesus Christus, qui est Confessórum remunerátio, Confessóris sui N. suffrágio, nos sanctæ confessiónis magníficet dono; ℟. Amen. Ut tanti Confessóris sui verácitèr imitándo exémplum, ad cœléste mereámur pervenire promíssum: ℟. Amen. Deque nobis se confiténdi votum, qui eidem confessiónis cóntulit præmium. ℟. Amen. Per.
Lauda. Germinábunt. fol. CLXX.

Orátio.

Deus Dei Fílius, quem ille Conféssor tuus N. in toto corde conféssus, nomen tuum honorificándo, perdúctus est ad corónam; da in ore nostro confessiónem, quæ nos expúrget à crímine: ut quicquid in tuæ laudis honóre deprómimus, in lucro nobis prodésse ætérni múneris sentiámus. ℟. Amen. Per misericórdiam.
In nómine Dómini.
Fiat commemorátio.
Antíphona. Véspere, & manè.
Orátio. Dómine Deus. fol. CLXX.

Ad Matutinum.

Antíphona. Lábia mea Dómine. Psalm. 50.
Orátio. Laudet te, Dómine. fol. CLXX.
Antíphona. Confitébor tibi in pópulis Dómine: psalmum dicam nómini tuo inter gentes. ℣. O Dómine ego servus tuus: ego servus tuus, & filius ancíllæ tuæ. P. Psalmum dicam. ℣. Glória, & honor. P. Psalmum dicam.
Orátio. Deus Dei Fílius. Ut hìc suprà.
Antíphona. Confitébor Dómino nimis in ore meo: P. Et in médio multórum laudábo eum. ℣. Quóniam ástitit à dextris páuperis, ut salvam fáceret à persequéntibus ánimam meam. P. Et in médio. ℣. Glória, & honor Patri. P. Et in médio.

Orátio.

Beátum satìs, Dómine, N. Confessórem tuum esse fecísti: qui in toto corde suo tibi conféssus, in concílio Justórum, & congregatióne probátur esse conspícuus: Da ergo nos méritis ejúsdem, ut confessióne simplicióri mundári à crímine; & Sanctórum mereámur congregatióni, & cœtibus interésse. ℟. Amen. Per misericórdiam.
Antíphona. In pace dórmiam & requiéscam: P. Quóniam tu Dómine singuláritèr in spe constituísti me. ℣. Confitébor tibi Dómine in toto corde meo: narrábo ómnia mirabília tua. P. Quóniam tu Dómine. ℣. Glória, & honor. P. Quóniam tu Dómine.

Orátio.

Deus, qui beatíssimi N. confessiónem accéptans, ita ómnia verba oris ejus pleníssimè exaudísti, ut partícipem eum effíceres

res regni tui, quo in conſpéctu Angelôrum tibi psálleret; áccipe nunc per eum confeſsiònis noſtræ votum, qui illum prodùxisti ad præmium: & qui illum per confeſsiònem voluísti eſſe beàtum, nos poſt lapsum in hoc mundo, demùm ad ætérnam coronándos pértrahas pátriam. ℟. Amen. Per misericórdiam.
℟. Iſte homo in profeſsiòne sua non eſt prævaricàtus; & in témpore oppreſiònis suæ fidèlis invéntus eſt: ídeo diléctus factus eſt à Dómino Deo suo. ℣. Homo iſte conservàvit legem Dei excélſi in angúſtia, & tentatiòne. P. Fidèlis invéntus eſt. ℣. Glória, & honor. ℟. Iſte homo.
Antíphona, ad Cánticum. Confitèbor Dómine.
Cánticum. Confitèbor tibi Dómine.
Ad Benedíctus.
Antíphona. Benedíctio Dómini.
Cánticum. Benedíctus es
Cum Sono. In conſpéctu.
Et Lauda. Allelúia. Confeſsio. Psalm. 148.
Prophetia. Hæc dicit Dóminus: Ecce servus meus.
Hymnus. Deus imménsa. fol. CLXXII.
Supplicátio. Orêmus Redemptòrem mundi.
Capítula. Glorióse, ac miséricors. Quære retrò fólio præcedénti.
Lauda. Germinábunt oſsa. fol. CLXX.
Benedíctio. Dóminus Jesus Chriſtus. Hìc supra.
In nómine Dómini, &c.

INCIPIUNT HÓRÆ,

SIVE HISTORIA

PLURIMORUM CONFESSORUM.

Ad Vésperos.
Lauda. Exórtum eſt in ténebris lumen rectis corde: miséricors, & miseràtor, & juſtus Dóminus. ℣. Diréctam fecit viam juſtòrum, & præparàvit iter Sanctòrum. P. Miséricors, & miseràtor, & juſtus Dóminus.
Dóminus sit. ℟. Et cum.
Sono. Salus juſtòrum à Dómino eſt: & salvàvit eos. Allelúia, allelúia. ℣. Qui speravérunt in Deum: P. Et salvàvit eos. Allelúia, allelúia.
Dóminus sit. ℟. Et cum.
Antíphona. Juſte, Confeſsòrum ópera multa repósita apud te sunt. P. Dómine, ex própriis opéribus mercèdem recípiunt. ℣. Juſti verò in perpétuum vivent, & apud Dóminum eſt merces eòrum. ℣. Glória, & honor. P. Dómine, ex própriis.
Dóminus sit. ℟. Et cum.
Lauda. Invocábant Dóminum, & ipſe exaudièbat eos: in colúmna nubis loquebàtur ad eos. Allelúia, allelúia. ℣. Et clamavérunt juſti ad Dóminum cùm tribularéntur: & de neceſsitátibus eòrum liberàvit eos. P. In colúmna nubis. ℣. Glória, & honor. P. In colúmna.
Hymnus. Sanctòrum méritis. fol. CLXII.
Supplicátio.
ORêmus Redemptòrem mundi Dóminum noſtrum Jesum Chriſtum, cum omni supplicatiòne rogêmus; ut per grátiam ipsius, & per interceſsiònem sanctæ Maríæ Vírginis ejus genitrícis, & sanctòrum Confeſsòrum suòrum N. N. nobis salûtem ánimæ & córporis, & remiſsiònem peccatòrum, & pacem propítius tribúere dignêtur. ℟. Præſta ætérne omnípotens Deus. Kyrie, eléïson. ℟. Chriſte, eléïson. Kyrie, eléïson.
Capítula.
DEus, qui sanctòrum Confeſsòrum tuòrum providéntiâ mirábili hunc diem solemnitàte consecrásti; da Eccléſiæ tuæ Cathólicæ, quæsumus poténtiam tuam, de tantis gaudère princípibus: ut illòrum regi mereâmur piâ devotiòne, doctrinarique, qui diléctos tibi greges tuo pane pavérunt: ut qui tibi de tuo múnere placuérunt, eòrum précibus adjúti mereâmur de præséntibus angúſtiis liberári.
Pater noſter.
Liberáti à malo. fol. 2.
Benedíctio.
BEnedícat vos omnípotens Deus sanctòrum Confeſsòrum suòrum N. N. grátia gratulántes. ℟. Amen. Donet vobis firmitàtem fidei, expectatiònem spei, & dulcédinem charitàtis; ℟. Amen. Ut tálibus suæ grátiæ muníti præsídiis, eòrum feſta celebrántes fieri étiam partícipes mereámini. ℟. Amen. Per misericórdiam.
Lauda. Gáudium sempitérnum super caput sanctòrum Confeſsórum: P. Laus, & jocúnditas apprehéndit eos. Allelúia, allelúia. ℣. Beáti qui cuſtódiunt judícium, & fáciunt juſtítiam in omni témpore. P. Laus, & jocúnditas. ℣. Glória, & honor. P. Laus.
Orátio.
PRopitiàre, Dómine, supplicatiónibus noſtris; & exémplo sanctòrum Confeſsô-

sôrum tuôrum N. N. flammam in nobis accénde charitàtis: & quorum nos jubes esse imitatóres, præsta esse partícipes. ℟. Amen. Per misericórdiam.

In nómine Dómini.

Fiat commemorátio.

Antíphona. Véspere, & manè.

Orátio. Dómine Deus omnípotens. f. CLXX

Ad Matutìnum.

Antíphona. Da nobis lætítiam salutàris tui: & spíritu principáli confirma nos Dómine. Psalmus 50.

Orátio. Redde nobis lætítiam. fol. CLXIII.

Antíphona 1. Hi sunt qui mortáles túnicas deposuérunt, & immortàlem vitam sumpsérunt: P. Modò coronántur, & accípiunt palmam; ℣. Adhuc multiplicabúntur in senécta úberi: & benè patiéntes erunt, ut annúntient. P. Modò. ℣. Glória, & honor. P. Modò.

Orátio.

DEus, exultátio & palma sanctôrum Confessôrum N.N. exáudi nos súpplices tuos: & præsta; ut quorum in tuo amòre relíquias venerâmur, & emoluménta recólimus, eôrum méritis ab ómnibus malis liberári, & conservári mereâmur. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 2. Venite ad me, omnes sancti mei, dicit Dóminus, Qui laboràtis, & onerâti estis, & ego refíciam vos. ℣. Venite filii, audite me: timôrem Dómini docêbo vos. P. Qui laboràtis. ℣. Glória, & honor. P. Qui laboràtis.

Orátio. Propitiàre, Dómine. Hîc suprà.

Antíphona 3. Venite benedícti patris mei, dicit Dóminus: Percípite regnum, quod vobis paràtum est ab orígine mundi. ℣. Accédite ad me, & illuminámini: vultus vestri non erubéscent. P. Percípite. ℣. Glória, & honor. P. Percípite.

Orátio.

BEatissimôrum memóriam Confessôrum suôrum honorántes, Deum omnipoténtem súpplices deprecêmur; ut nos eôrum oratiónibus circumsépti, eruâmur à cunctis infestatiónibus inimíci. ℟. Amen. Per misericórdiam.

℟. Viri sancti, vobis apértus est paradîsus, plantâta est arbor vitæ, præparàta est abundántia, ædificàta est cívitas, invénta est réquies, perfécta est cháritas. Infírmitas à vobis extíncta est: dolóres transiérunt. ℣. Ecce quàm bonum, & quàm jocúndum, habitàre fratres in unum. P. Perfécta est cháritas. ℣. Glória, & honor. ℟. Viri sancti.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Dómine, qui te díligunt sicut sol splendens in ortu suo, ita rútilent.

Cánticum. Qui spontè obtulístis. f. CLXIII.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Justi, & sacerdótes, sancti & húmiles corde, benedícite Dóminum.

Cánticum. Benedíctus es Dómine. fol. 6.

Sono. Via justôrum facta est, Allelúia: iter Sanctôrum præparâtum est. Allelúia, allelúia. ℣. Hic est cívitas, & salvátio justôrum: pone murum, & juxta murum congregatiònem Sanctôrum. P. Iter Sanctôrum. Psalmus 148.

Prophetia. Justôrum ánimæ in manu. folio

Hymnus. Rex gloriôse Mártyrum. CLXVII.

Supplicátio. Orêmus. fol. CLXII.

Capítula. Deus, qui sanctôrum Confessôrum. fol. CLXXVI.

Lauda. Gáudium sempitérnum.

Benedíctio. Benedicat vos omnípotens. Quære in Vésperis præcedéntibus.

INCIPIT OFFICIUM

PLURIMORUM EPISCOPORUM,

ET CONFESSORUM.

Ad Vésperum.

Lauda. Exórtum est in ténebris.

Sono. Allelúia. In omnem terram exîvit sonus Sanctôrum: P. Et in fines orbis terræ verba illôrum. Allelúia. Allelúia. ℣. Non sunt loquélæ, neque sermónes, quibus non audiántur voces eôrum. P. Et in fines.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Antíphona. Isti sunt viri nomináti in virtûte, P. Doctóres pópuli, faciéntes judícium in doctrina sua. ℣. Cœli enárrant glóriam Dei, & ópera mánuum ejus annúntiat firmaméntum. P. Doctóres pópuli. ℣. Glória, & honor. P. Doctóres.

Dóminus sit. ℟. Et cum. P. Disciplínâ, & sapiéntiâ replêvit illos Dóminus Allelúia.

Lauda. Creâvit in illis grátiam spíritûs sui, & intelléctu replêvit corda eôrum. Allelúia, allelúia. ℣. Et clamavérunt ad Dóminum cùm tribularéntur: & de necessitátibus eôrum liberâvit eos. P. Creâvit in illis. ℣. Glória, & honor. P. Creâvit in illis.

Hymnus. Rex gloriôse. fol. CLXVII.

Supplicátio.

ORêmus Redemptôrem mundi Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatiòne rogêmus; ut nos grátiâ ipsius, & per intercessiònem sanctòrum Episcopòrum & Confessôrum nobis remissiònem peccatòrum, & pacem propítius donàre dignètur. ℟. Præsta ætérne omnípotens Deus. Kyrie eléïson. ℟. Christe eléïson. Kyrie eléïson.

Capítula.

OMnípotens Deus, qui diversitátes gratiàrum in Ecclésia tua distríbuens, álios Martyriáli excelléntiâ cónsecras, álios grátiâ Confessiònis exórnas: da nobis, ut qui Confessòrum tuòrum N. N. hódiè solémnia celebràmus, tibi placère ex confessiòne nostrórum áctuum mereàmur: ut rogatúri ea, quæ, Fílio tuo docénte, didícimus, exaudiàmur, cùm clamavérimus: Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

CHristus Dóminus, qui justificatôrum decòre, & pœniténtium confessiòne indúitur; Confessòrum suòrum N. N. prece det vobis ità per confessiònem malè gesta deflère, ut justificatiònis fulgeàtis decòre. ℟. Amen. Quique se confiténtes justíficat, nos per pœniténtiam próvehat ad corônam; ℟. Amen. Ut qui nunc in Confessòrum N. N. recordatiòne & vota promíttis, & laménta, in retributiòne cum eis gáudia obtineàtis perpétua. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Lauda. Vos estis vasa sancta Dómini, auro fulgéntia Allelúia; P. Quia spontè obtulístis Dómino Deo ánimas vestras. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Benedícti vos à Dómino, qui fecit cœlum & terram. P. Quia spontè. ℣. Gloria, & honor. P. Quia.

Orátio.

DEus Dei Fílius, lumen astrôrum, fulgor syderum, stella spléndida & matutina, cláritas sempitérna, & Sanctòrum erudítio copiòsa, erúdiat nos, quæsumus, justítiæ suæ virgâ per sanctôrum suòrum N. N. intercessiònem assíduam: Sicque quod prædicavérunt spléndidè inlumináti, agéndo existàmus corde; ut ad illud, quod apud te repósitum est (quod óculus non vidit, nec auris audivit) post óbitum accedàmus indémnes, & à nexu peccáminum líberi. ℟. Amen. Per.

In nómine Dómini.

Ad Matutinum.

Antíphona. Da nobis lætítiam. Psalmus 50. Orátio. Redde nobis, Dómine. fol. CLXIII.

Antíphona 1. Hi sunt qui missi sunt per orbem terràrum, & prostravérunt se ante Agnum, P. Habéntes phíalas áureas plenas incénsu, quæ sunt memóriæ sanctòrum cantántes cánticum novum. ℣. In omnem terram exivit sonus eòrum: & in fines orbis terræ verba illòrum. P. Habéntes phíalas áureas. ℣. Glória, & honor. P. Habéntes.

Orátio.

BEatissimôrum Episcopôrum memóriam, & sanctòrum Confessòrum N.N. tolerántiam honorántes, Deum omnipoténtem súpplices deprecêmur: ut nos eòrum oratiónibus circumsépti, eruàmur à cunctis infestatiónibus inimíci. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 2. Beáti, & multo honòre digni, quorum pórtio Deus est; P. Quibus à princípio præparàtum est regnum; quorum ánimæ in manu Dei sunt. ℣. Clamavérunt justi, & Dóminus exaudìvit eos: & ex ómnibus tribulatiónibus eòrum liberàvit eos. P. Quibus à princípio. ℣. Glória, & honor. P. Quibus.

Orátio.

BEáti verè, Dómine, & nímio honòre digni sunt, quorum tu pórtio esse dignàtus es; ídeòque intervéntu sanctòrum tuòrum N. N. & Sociôrum, quicquid tibi ex nobis non mílitat, amor cœléstis Pátriæ in nobis flagrans usquequàque intérimat: & pòst cum his Sanctis, quorum ánimæ in manu tua sunt, nos píetas tua cœlésti in regno adjúngat. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 3. Legem tuam spléndidè docuérunt; P. Quorum sunt ópera multa repósita apud te, Dómine. ℣. Qui confidunt in Dómino, sicut mons Sion: non commovebúntur in ætérnum, qui hábitant in Hierúsalem. P. Quorum sunt ópera. ℣. Glória, & honor. P. Quorum.

Orátio. Deus Dei Fílius. Quære retrò in Vésperis præcedéntibus.

℟. Sancti, qui in justítia erudiérunt multos, fulgébunt sicut splendor firmaménti: P. Et sicut stellæ cœli in perpétua æternitàte. ℣. Isti sunt viri sancti, quos elègit Dóminus

nus in charitâte non ficta, & eòrum doctrínâ fulget Ecclésia, ut sol & luna. P. Et sicut. ℣. Glória, & honor. P. Et sicut.

Orátio.

CHriste Dei Fílius, qui Sanctos tuos N. N. præsciens, ante mundi constitutiònem eos éligis & in exémplum nostrum hìc eos constítuis: fac ita nos sanctòrum N. N. Episcopòrum & Confessòrum prædicaménto obediéntes exístere; ut adoptiònem filiòrum post nostrum óbitum mereàmur. ℟. Amen. Per misericórdiam.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Qui própriâ voluntâte obtulístis vos discrímini, benedícite Dóminum, narrántes justítias ejus & cleméntiam in fortes Israël.

Cánticum. Qui spontè obtulístis. f. CLXIII.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Sancti, & húmiles corde, spíritus & ánimæ justòrum, benedícite Dóminum.

Cánticum. Benedíctus es Dómine. fol. 6.

Sono. Allelúia. In omnem terram. Quære retrò in Vésperis præcedéntibus.

Lauda. Laudâte Dóminum de cœlis Allelúia: laudâte eum in excélsis. Allelúia. Psalmus 148.

Léctio libri Sapiéntiæ Salomònis. *Capítulo 44.*

℟. Deo grátias.

MUltam glóriam fecit Dóminus magnificéntiâ suâ à sæculo. Dominántes in potestátibus suis, hómines magni virtùte, & prudéntiâ suâ prædíti, nuntiántes in dignitâte prophetàrum, & imperántes in præsénti sæculo, & virtùte prudéntiæ pópulis sanctíssima verba. In pueritia sua requiréntes modos músicos, & narrántes cármina scripturàrum. Omnes dívites in virtùte, pulchritúdinis stúdium habéntes: pacificántes in dómibus suis. Omnes isti in generatiónibus gentis suæ glóriam adépti sunt, & in diébus suis habéntur in láudibus. Qui de illis nati sunt, reliquérunt nomen narrántes laudes eòrum: & sunt quorum non est memória: periérunt quasi non fúerint: & nati sunt, quasi non nati, & filii ipsòrum cum ipsis. Sed illi viri misericórdes sunt, quorum píetas non défuit: & cum sémine ipsòrum persevérant bona, heréditas nepòtum illòrum, & in testaméntis stetit semen illòrum; & filii illòrum propter illos: usquè in ætérnum manébit semen eòrum: & glória eòrum non derelinquètur. Córpora eòrum in pace sepúlta sunt, & nomen eòrum manébit in generatiòne & generatiòne. Sapiéntiam ipsòrum narrant pópuli, & laudem eòrum núntiat Ecclésia. ℟. Amen.

Hymnus. Rex gloriòse Mártyrum. folio CLXVII.

Supplicátio. Orêmus Redemptòrem. folio CLXII.

Capítula. Omnípotens Deus, qui diversitátes.

Lauda. Vos estis vasa sancta Dómini.

Benedíctio. Christus Dóminus, qui justificatòrum. fol. CLXXVIII.

OFFICIUM

DE UNA VIRGINE PRÆCIPUA.

Ad Vésperos.

Lauda. Speràvit ánima mea in Dómino, à custódia matutína usque ad noctem. ℣. Sustínuit ánima mea in verbo tuo, Dómine. Fiant aures tuæ intendéntes, in oratiònem ancíllæ tuæ. P. Usquè ad noctem.

Sonus. Allelúia. Psallam nómini tuo, Deus, in sæcula; P. Ut reddam vota mea de die in diem. Allelúia. ℣. Deduxísti me Dómine, quia factus es fidúcia mea: turris fortitúdinis à fácie inimíci. Habitàbo in sanctuário tuo Deus in sæcula. P. Ut reddam vota.

Antíphona. Osténde mihi fáciem tuam Sion, & vox tua in áuribus meis: dulcis est enim mihi vox tua, & fácies tua decòra. ℣. Audi filia, & vide, & inclína aurem tuam: & oblivíscere domum patris tui. P. Dulcis est. ℣. Glória, & honor. P. Dulcis est.

Antíphona. Virgo prudentíssima, quò progréderis quasi auròra valdè rútilans? Fília Sion, tota formòsa & suàvis es. Pulchra ut luna, & elécta ut sol. ℣. Per diem sol non uret te, neque luna per noctem. P. Tota formòsa. ℣. Glória, & honor. P. Pulchra ut luna.

Lauda. Speciòsa facta es, & suàvis in delíciis tuis: Allelúia. Pulchritùdo tua símilis est palmæ indesinéntis in plenitúdine claritàtis. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Lauda Hierúsalem Dóminum: & conláuda Deum tuum Sion. P. Pulchritùdo. ℣. Glória, & honor. P. Pulchritùdo tua.

Lauda. Spécie & pulchritúdine tuâ inténde, prósperè procéde, & regna, Allelúia, allelúia, allelúia, ℣. Propter veritâtem & mansuetúdinem, & justítiam: & dedùcet te mi-

mirabilitèr déxtera tua. P. Inténde, prósperè. ℣. Glória, & honor. P. Allelúia, allelúia, allelúia.

Hymnus.

Virginis Proles, Opiféxque Matris,
Virgo quem gessit, peperítque Virgo;
Vírginis festum cánimus, trophæum,
Accipe votum.

Hæc tua Virgo dúplici beátâ
Sorte, dum gessit frágilem domàre
Córporis sexum, dómuit cruéntum
Córpore sæclum.

Indè nec mortem, nec amica mortis
Sæva pœnârum génera pavéscens,
Sánguine fuso méruit sacràtum
Scándere cœlum.

Hujus obténtu, Deus alme, nostris
Parce jam culpis, vítia remittens;
Quo tibi puri resonémus almum
Péctoris hymnum.

Glória Patri, genitæque Proli,
Et tibi compar utriúsque semper
Spíritus alme, Deus unus omni
Témpore sæcli. Amen.

Supplicátio.

ORémus Redemptórem mundi Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatiòne rogémus; ut per grátiam ipsius, & per intercessiònem intemerátæ gloriósæ beatíssimæ Vírginis Maríæ genitricis suæ, & sanctæ N. vírginis & mártyris, nobis salùtem ánimæ & córporis, & remissiónem peccatórum, & pacem propítius tribúere dignètur. ℟. Præsta ætérne omnípotens Deus. Kyrie eléïson. ℟. Christe eléïson. Kyrie eléïson.

Capítula.

DOmine Jesu Christe, qui carnis virginitàtem servántibus, fructum promittis speràre centésimum; intercéssu vírginis tuæ nostrórum víncula solve peccatórum: ut qui cárneâ fragilitáte dejícimur, ejus patrocínio sublevèmur.

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

DOminus Jesus Christus, qui vírginem suam N. casto servàvit pudóre; castitàtis nos dono munífícet. ℟. Amen. Et qui illam subarrhàvit sibi ánnulo fidei, nos suæ connéctat indissolúbili charitáti; ℟. Amen. Ut eam pro nobis apud se suffragatricem admíttat, quam ipse sibi incorrúpto amòre assúmpsit sponsam. ℟. Amen. Per.

Lauda. Sicut palma exaltàta sum in Cades Allelúia: & sicut oliva speciósa in campis. Allelúia. Sicut vitis fructificávi suavitàtem odòris. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Ego autem, sicut oliva fructífera in domo Dómini speràbo & in misericórdia Dei mei in ætérnum, & in sæculum sæculi. P. Sicut vitis. ℣. Glória, & honor. P. Allelúia, allelúia, allelúia.

Orátio.

DOmine Jesu Christe, qui castimóniam díligis, & virginitàtem ampléċteris, sanctâ vírgine tuâ N. intercedénte pro nobis, nostris ignósce piáculis: & nobis ita in præsénti donum tríbue castitàtis, ut lætèmur in futúro cum Angelis sanctis. ℟. Amen. Per misericórdiam.

In nómine Dómini. Fiat commemorátio. Antíphona. Véspere, manè, & merídie. Orátio. Dómine Deus Omnípotens. folio CLXX.

Ad Matutinum.

Antíphona. Lábia mea Dómine apéries: & os meum annuntiábit laudem tuam. Psalmus 50.

Orátio.

EXúltent Dómine lábia nostra præcónio veritàtis; ut non resolvántur vanilóquio falsitàtis: sicque lingua nostra judícium veritàtis loquàtur, ut Christum tuum verum júdicem promptíssimâ devotiòne laudet: atque ità præcépta tua assíduè in nostro corde verséntur; ut gressus nostri ab insidiósis decípulis mínimè supplanténtur. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 1. Dilectiòne ætérnâ Dóminus diléxit te; proptéreà attráxit te ad misericórdiam. P. Adhuc ædificàvit te Dóminus Deus tuus, virgo Israël. ℣. Non det in commotiònem pedem tuum: neque obdórmiet qui custódit Israël. P. Adhuc ædificàvit te. ℣. Glória, & honor. P. Adhuc ædificàvit te.

Orátio.

DOmine Jesu Christe, qui & méritis beatíssimam N. dotàre jussísti, ut te sequéndo, qui justus es, párticeps tuæ justítiæ

tiæ efficerêtur ; nec deficeret inquiréndo, donec potirêtur Martyrii præmio: præsta nobis ejus intercessiône ; ut sicut illa pro tuo nómine dimicâvit, & vicit ; itâ nos justítiæ sequáces effécti, pietâtis tuæ intúitu justificêmur. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 2. Una es próxima mea, una es colúmba mea, P. Et mácula non est in te. ℣. Per diem sol non uret te, neque luna per noctem. P. Et mácula. ℣. Glória, & honor. P. Et mácula.

Orátio.

DEus largitor divitiárum cœléstium, & mirábilis peráctor múnerum æternôrum, qui beatíssimam N. in sæculo páuperem elegísti ; sed pro te certándo ætérnis ópibus sublimásti : paupertâtem spíritûs nos sequi sempèr attríbue, per quam possímus tuæ majestáti per ómnia complacêre. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 3. Veni sponsa à Líbano, veni à móntibus páscuæ. P. Currâmus in odórem unguentôrum tuòrum. ℣. Non det in commotiònem pedem tuum : nec obdórmiet qui custôdit Israël. P. Currâmus. ℣. Glória, & honor Patri. P. Currâmus.

Orátio.

CHriste Dómine, quì sacris virgínibus tantam tríbuis fortitúdinem, ut sæculum vincéntes & carnem, pro te mori festínant : intercéssu vírginis tuæ N. & mártyris, flammam in nos tuæ charitâtis accénde ; ut nec titillatiónes nos carnis illíciant, nec sæculi blandiménta decípiant. ℟. Amen. Per misericórdiam.

℟. Gaude filia Sion, dicit Dóminus : Spíritus meus, qui est in te, & verba mea quæ pósui in corde tuo, non recédant de ore tuo, nec de ore séminis tui P. Usquè in sempitérnum. ℣. Lauda Hierúsalem Dóminum : lauda Deum tuum Sion. P. Usquè in. ℣. Glória, & honor. P. Gaude filia.

Orátio. Dómine Jesu Christe. Requîre retrò in superióribus Vésperis.

IN LAUDIBUS

Ad Cánticum.

Antíphona. Benedíctus Dóminus, quia índuit me vestiméntum salutâris : & induméntum jocunditâtis circúmdedit me : tamquàm sponsam decorâvit me coróna.

Cánticum Esaíæ. *Capítulo 61. & 62.*
℟. Deo grátias.
Gaudens gaudébo in Dómino, &c. fol. LXXXI.
Repétitur Antíphona.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Filia Sion, bénedic Dómino de excélso in omni benedictióne & laude.
Cánticum. Benedíctus es Dómine Deus patrum. fol. 6.

Sonus. Dóminus Deus cœli benedîcat tibi: honor regni dábitur in manu tua, & adorábunt coram te filii multárum géntium. Allelúia. ℣. Audi filia Sion, quia exaltâta es, & fácies tua fulget in templo Dei : sol justítiæ ingréssu tuo oriêtur. Allelúia, allelúia.

Lauda. Laudâte Dóminum de cœlis Allelúia : laudâte eum in excélsis. Allelúia. Psalmus 148.

Léctio libri Hieremíæ Prophétæ. *Capít.* 31.
℟. Deo grátias.

LOngè Dóminus appáruit mihi, & dixit: In charitâte perpétua diléxi te : ídeò attráxi te, miserans. Rursùm ædificábo te, & ædificáberis virgo Israël : adhuc ornáberis tympanis tuis, & egrediêris in choro psalléntium. Adhuc plantábis víneam in móntibus Samaríæ : plantábunt plantántes, & donèc tempus véniat, non vindemiábunt : quia erit dies, in qua clamábunt custódes in monte Ephraim : Súrgite, ascendâmus in Sion ad Dóminum Deum nostrum. Quia hæc dicit Dóminus : Exultâte in lætitia Jacob, & hinnite contra caput géntium : personâte, cánite, & dícite : Salva Dómine pópulum tuum, relíquias Israël. ℟. Amen.

Hymnus. Vírginis Proles.
Supplicátio. Orêmus. Quære. fol. CLXXX.

Capítula.

DEus, qui Sanctos tuos única dilectióne compléćteris, & géminâ ad te charitâte tendéntes sæculáribus evéllis ærúmnis; áccipe Ecclésiæ tuæ votíva congratulatióne obséquia : ut, qui dilectióne mémores Vírginis méritum prædicâmus honórem ; proficiénte in nobis bonitâtis augménto, per charitâtem próximi, tuæ quoque mereâmur dilectióni connécti.

Pater noster.
Liberáti à malo. fol. 2.
Lauda. Sicut palma. fol. CLXXX.
Benedíctio. Dóminus Jesus Christus, qui vírginem suam N. Quære in Matutínis præcedéntibus.

In

In nómine Dómini nostri Jesu Christi, &c.
Fiat commemorátio ut in folio CLIX.

INCIPIT OFFICIUM,

SIVE HISTORIA PLURIMARUM VIRGINUM.

Ad Vésperas.

Lauda. Laudavérunt te, Dómine, omnes Angeli tui, & hymnum dixérunt, dùm perficeres fábricam cœli. Tuus est dies, & tua est nox: P. Tu fecísti solem & lunam. ℣. Tu confirmásti in virtûte tua mare: contribulásti cápita dracônum super aquas. P. Tu fecísti.

Dóminus sit sempèr. ℟. Et cum.

Sonus. Allelúia. Justítiâ plena est déxtera tua. Lætêtur mons Sion, & exúltent filiæ Judæ P. Propter judícia tua. Allelúia, allelúia. Allelúia. ℣. Magnus Dóminus, & laudábilis valdè in civitáte Dei nostri, in monte sancto ejus. Dilátans exultatiónes univérsæ terræ. P. Propter judícia.

Dóminus sit sempèr. ℟. Et cum.

Antíphona. Ecce istæ religiósæ féminæ patiéntes, & castæ, curam domûs suæ geréntes: P. Nihil habéntes, & ómnia possidéntes. ℣. Hæc est generátio quæréntium Dóminum, requiréntium fáciem Dei Jacob. P. Curam domûs. ℣. Glória, & honor Patri. P. Nihil habéntes.

Dóminus sit sempèr. ℟. Et cum.

Lauda. Fíliæ tuæ, Hierúsalem, in látere surgent. ℣. Tunc vidèbis, & áfflues, P. Et dilatábitur cor tuum. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Lauda Hierúsalem Dóminum: & colláuda Deum tuum Sion. P. Tunc vidèbis. ℣. Glória, & honor. P. Et dilatábitur.

Hymnus.

JEsu, corôna Vírginum,
Quem mater illa cóncipit,
Quem sola Virgo párturit;
Hæc vota clemens áccipe.
Qui pascis inter lília,
Septus choréis Vírginum,
Sponsus decôrus glóriâ,
Sponsísque reddens præmia.
Quocúmque pergis, Vírgines
Sequúntur, atque láudibus
Post te canéntes cúrsitant,
Hymnósque dulces ínsonant.
Te deprecâmur lárgiùs,
Nostris adáuge méntibus,
Nescire prorsùs ómnia
Corruptiônis vúlnera.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
In sempitérna sæcula. Amen.

Supplicátio.

ORêmus Redemptôrem mundi Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatiône rogêmus; ut per grátiam ipsius, & per intercessiônem intemerátæ, & gloriósæ, sempérque Vírginis Maríæ genitrícis ejus, & sanctârum vírginum, & mártyrum suárum N.N. nobis salûtem ánimæ & córporis, & remissiônem peccatórum, & pacem tribúere dignêtur. ℟. Præsta ætérne omnípotens Deus. Kyrie eléïson. ℟. Christe eléïson. Kyrie eléïson.

Capítula.

OMnípotens sempitérne Deus, qui bonitáte inenarrábili rédimis ómnia; intervéntu sanctârum N.N. vírginum & mártyrum oratióni nostræ aurem tuæ pietátis inclína; & contra invisíbilis hostis amaríssima tela tentatiônis, victrícia nobis fidei pórrige arma: ut qui altitúdinem cordis nostri ad excélsa sólii tui dirígimus, à convéntu malignántium in hac humilitáte terrárum veræ fidei protectiône salvêmur.

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

DOminus Jesus Christus, qui vírgines suas N.N. casto sibi servâvit pudôre, castitâtis nos dono muníficet: ℟. Amen. Et qui illas subarrhâvit sibi ánnulo fidei, nos suæ connéctat indissolúbili charitáti; ℟. Amen. Ut eas pro nobis apud se suffragatríces admíttat, quas sibi indisrúpto amôre assúmpsit sponsas. ℟. Amen. Per.

Lauda. Exaltátæ sunt fíliæ Hierúsalem, & processérunt in glória. Allelúia, allelúia. ℣. Lætêtur mons Sion, & exúltent filiæ Judæ, propter judícia tua Dómine. P. Et processérunt. ℣. Glória, & honor Patri, &c. P. Et processérunt.

Orátio. Adésto Dómine. Quære infrà in istis Matutínis.

Ad Matutinum.

Da nobis lætítiam salutâris tui. Psalmus 50.
Orátio. Redde nobis lætítiam. Quære folio CLXIII.

An-

Antíphona 1. Ut colúmbæ mansuétæ plandébant sibi alis suis, & gloriabántur in itínere suo: pópulus autem gaudêbat gáudio magno in lætítia eàrum. ℣. Lætêtur mons Sion, & exúltent filiæ Judæ, propter judícia tua Dómine. P. Et gloriabántur. ℣. Glória, & honor Patri, &c. P. Pópulus autem.

Orátio.

Gloriôse Rex Christe, cui Virgínitas flórida nitet; dùm sanctitâte perspícuos claríficas, & Vírgines beatitúdine claritâtis glorificas: dùm Vírgines te sequúntur, tibíque gloriósè martyrio conjungúntur: Te súpplices deprecâmur, ut pietâtis tuæ medêlam impértias crimínibus ómnium, quorum non debêtur glória meritòrum; & quibus dígnitas non est ex mérito, ex indulgéntia pietâtis Vírginum dona. ℟. Amen. Per.

Antíphona 2. Offeréntur Regi vírgines post eam: próximæ ejus adducéntur nobis in lætítia & exultatiône. ℣. Mémores erunt nóminis tui, Dómine, in omni progénie & generatiône. ℣. Glória. P. Próximæ.

Orátio.

Virga æquitâtis, virga regni tui Dómine: ipsa nos córrigat, à plagâque éruat; atque eámdem correctiônem & íngerat pœnâ, & ínstruat disciplínâ: Sit ergo nobis hæc virgínitas non perdítio, sed doctrina: fae & nos diligere justítiam; & odíre iniquitâtem: ac per spéciem tuam pulchritudinémque curréntes, dedúcat nos mirabilitèr déxtera tua; & mortificáto in nobis incentívæ libídinis ardòre, accínge lumbos nostros custódiâ castitâtis. ℟. Amen. Per.

Antíphona 3. Omnis glória filiæ Regis ab intùs, Vírgines sequúntur eum: P. Ducéntur in lætítia & exultatiône: ducéntur in templo Regis. ℣. Pro pátribus tuis nati sunt tibi filii: constítues eos príncipes super omnem terram. P. Ducéntur in lætítia. ℣. Glória. P. Ducéntur.

Orátio.

Deus, cujus sedes manet in sæculum sæculi; fúlgeat Ecclésia tua varietàte virtútum, sceptrum tuum perornêtur disciplina officiôrum: quodque ejus ornaméntis affigitur, separári ab ea nullátenus patiàris. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

℟. Símile est regnum cœlòrum decem virgínibus: quæ accipiéntes lámpades suas exiérunt sponso óbviàm. P. Et quæ parátæ erant, intravérunt cum eo ad núptias, & clausa est jánua. ℣. Médiâ autem nocte clamor factus est: Ecce sponsus venit, exíte óbviàm ei. P. Et quæ parátæ. ℣. Glória, &. Reiterétur Responsórium.

Orátio.

Adésto, Dómine tibi supplicántibus; & invocántibus nomen sanctum tuum placâtus inténde: atque interventu sanctárum vírginum N. N. eréctos nos, ac redémptos in sæculo gaudére concéde: ut cálicis permixtiône, cujus nos fusiône redémptos fatêmur, ipsius transformatiône ab hac ignobilitàte ad ætérnam glóriam perducâmur. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Diligéntes te, Dómine, sicut sol in ortu suo resplêndens, ita rútilant.
Cánticum. Qui spontè obtulístis. fol. CLXIII.

Ad Benedictus.

Antíphona. Benedicâmus te, Dómine, qui sedes super Chérubim, Rex Israël.
Cánticum. Benedictus es Deus. fol. 6.
Sono. Allelúia. Justítiâ plena est. Requîre retrò in Vésperis.
Lauda. Laudâte Dóminum de cœlis Allelúia: laudâte eum in excélsis. Allelúia. Psalmus 148.

Lectio libri Ecclesiástici. *Capítulo* 39.
℟. Deo grátias.

Audíte me divíni fructus, & quasi rosa plantâta super rivum aquârum fructificâte. Quasi Líbanus odòrem suavitâtis habête. Florête flores, quasi lílium, date odòrem, & frondête in grâtiam, & conlaudâte cánticum, & benedícite Dóminum in opéribus suis. Date nómini ejus magnificéntiam, & confitémini illi in voce labiòrum vestrôrum, in cánticis labiòrum, & cítharis, & sic dicêtis in confessiône: Opera Dómini univérsa valdè bona. ℟. Amen.
Hymnus. Jesu, coróna Vírginum.
Supplicátio. Orêmus Redemptôrem mundi, Requîre retrò in Vésperis.

Ca-

Capítula.

DEus, cujus sunt elóquia casta, & judícia recta; tríbue nobis intercessióne sanctàrum vírginum & mártyrum tuàrum N. N. casto ore verba tua deprómere, & corde puríssimo judiciòrum tuòrum mandàta servàre: ut in te lætètur cópia redemptòrum, qui es coròna justòrum: tibi decantêmus psalmum lætítiæ; cujus múnere perveniàmus ad fructum justítiæ.

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Lauda. Exaltátæ sunt filiæ Hierúsalem.

Benedictio. Dóminus Jesus Christus, qui vírgines. Quære ùt suprà.

IN-

Digitized by Google

INCIPIT SANCTORALE SECUNDUM REGULAM BEATISSIMI ISIDORI ARCHIEPISCOPI HISPALENSIS.

DIE IX. JANUARII.

IN SOLEMNITATE SANCTORUM JULIANI ET BASILISSÆ, VEL COMITUM EJUS.

Ad Vésperos.

In nómine Dómini nostri Jesu Christi lumen cum pace. ℟. Deo grátias.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Exórtum est in ténebris.

Sono. Justórum ánimæ. Requíre in Commúni. fol. CLXII.

Antíphona. Isti sunt Sancti pleni innocéntiâ, quos & virgínitas decoràvit, P. Et Martyrii palma partícipes fecit in regno Dei. ℣. Gaudète justi in Dómino: rectos decet collaudátio. P. Et Martyrii. ℣. Glória. P. Et Martyrii.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Isti sunt Sancti, qui in isto sæculo non sunt pollúti: Vírgines enim sunt; P. Ideò lavérunt stolas suas, & dealbavérunt illas. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Beáti, quorum remíssæ sunt iniquitátes: & quorum tecta sunt peccáta. P. Ideò. ℣. Glória. P. Ideò.

Hymnus.

INsígne festum Juliáni mártyris,
Quo cara stringens Vírginis consórtia,
Cœlos adéptus fit supérnus íncola:
Plebis dicátæ multitùdo pérsonet,
Fidésque plena singulórum núnciat.
Hic Juliànus sorte claro gérmine,
Civis togátæ urbis Antiochíæ,
Imbûtus omni disciplinâ ártium,
Inlústre pignus únicum paréntibus,
Vitam gerèbat consecràtam móribus.
Qui bis novénis ánnuis recúrsibus,
Spem cùm seréndæ prolis in se osténderet,
Adsunt paréntes: Jure nuptum súggerunt,
Quò liberòrum casta procreátio
A vos perénni consecràret nómine.
S ed ecce, Christi servus ad Deum fugit
Septèm dièbus, noctibúsque pérvigil:
Quid ipse dicat, quid velit, jam cónsulit.
Adest Deus, docet fidèlem sérvulum:
Jubens, salùtis áppetit connúbium.
F irmàtus idem grátiæ oráculis,
Surgit, parénti lætior conséntiens:
Ex more virgo tunc puélla quæritur;
Mox Basilíssa sorte huic despónditur,
Decus decóri compar hic adjúngitur.
A dest & ipse nuptiàrum jam dies:
Urbis vocàta multitùdo cónvenit:
Plebes vicínæ civitàtum cónfluunt;
Urbàna lætæ concinéntes cántica,
Amòre carnis perstrepéntes cymbala.
S parsis sonòrum músicis convéntibus,
Melos per omnem civitàtem pérsonat,
Cantu sonòra concrepábant órgana,
Lyræ strepéntes tinniébant chórdulæ,
Clavis platéæ perstrepébant cítharis.
Sed hæc Beàtus géstiens contémnere,
Mentem futùræ præparat victóriæ:
At ipse victor, tráditâ cum Vírgine,
Intrat sacràtum jam thori cubículum,
Illic reclínes contuéntur mox Deum.
S ed prima Virgo dona sentit múnerum,
Quibus, beáto mox odòris néctare
Thoris refúsa, jam sacràta horrésceret:
Hinc fundaménta contreméscunt lécti,
Et luce clarâ innovántur cœlibes.
F ulgòre jam post hinc præëúnte lámpadum,
Rex Christus illis luce clarâ osténditur,
Chori Angelòrum, vel sacràrum Vírginum
Visu salùtis intuéntur cérnuo;
Jam tunc fovéntur, tunc docéntur ámpliùs.
H oc sacrosáncto provocáti múnere,
Jungúntur ambo junctióne spíritûs,
Et carnis actum nesciéntes lúbricum,
Tenent beàtum cœlibes connúbium,
Quo spirituáles próferant partus Deo.
F unctis deindè prótinùs paréntibus,
Claro supérstites liberòrum nómine,

Fundos, domósque prædiórum dívidunt,
Quibus virórum, virginúmque fúlgida
Dicánda Christo cónsecrant cœnóbia.
Sed palma florens Juliáni mártyris,
Decem virórum míllibus præténditur,
Isdem patérno quos regébat ámbitu;
Hinc & choréis Basilíssa Vírginum
Stipàta floret grátià charísmatum.
Erat futúro Mártyri hoc próprium,
Cum sacrosáncta Basilíssa cónjuge;
Ut oris ejus igne tactus quíspiam,
Statim supérnam consecùtus grátiam,
Terrèna linquens, stríngeret cœléstia.
Sic sic docéntes Plébium frequéntiam,
Sic multa Christo consecrántes míllia,
Duæ lucérnæ candelábro impósitæ,
Lucent seréno claritàtis lúmine,
Fulgent perénni gratiàrum lámpade.
Hinc, Basilíssà commonénte vírgines,
Colúmna lucis éminens appáruit,
Styli beàtam scriptiònem præferens,
Quæ deputàtam Vírginum frequéntiam,
Deo placénte, prædicàret fúlgidam.
Sui precàtus Virgo vota óbtinens,
Præmíttit omnes jam locándas Vírgines
Cœléstis aulæ in beáto sídere,
Quas ipse claro fine mortis ádsequens,
Orationi incúbans, defúngitur.
Sit Trinitáti sempitérna glória,
Honórque summus, & potéstas íncl yta:
Quæ Trínitas Pater, Patrísque Fílius,
Cum Spíritu, unus Deus substántià
Per cuncta regnat sæculòrum sæcula.
Amen.

Hymnus.

JAm passiònis inchoándæ glória
Fidem beáti Juliáni próvocat,
Quam Marciànus nuntiàtam non ferens,
Omnes fidéles, Mártyrum sacrichoros
Flammis perúri per satéllem præcipit.
Ast Juliànum, quem rebéllem pértulit,
Jubet stupéndis verberári fústibus:
Sed unus ex his cæsor ausu péstifer,
Sacràta diris membra tundens íctibus,
Carens océlli ultus est mox lúmine;
Quem Juliànus carne, corde illúminans,
Christo futùrum præparàbat Mártyrem:
Ast ipse tractus per platéas dúcitur,
Torquéndus omni sævitàtum póndere,
Pœnísque duris vulnerándus ácritèr.
Jam turbuléntа Præsidàlis óptio
Sanctum cruéntis vínxerat dolóribus;
Et ecce tractus Martyr ad locum venit,
Quo dulce pignus educàtur Præsidis,
Celso vocàtus, Célsius vocábulo:
Qui visiònis glorióso lúmine
Christi fidélem cóminùs mox íntuens,
Fixósque vultus dírigens in Mártyrem,
Stupet polórum legiónes cándidas
Blandis Beàtum consolári affatibus.
Hoc rursùs idem cernit auctà glorià;
Capútque supra Mártyris corónulam,
Gemmis corúscam, ponderántes, áuream,
Trium virórum aureólis vúltibus
Melos supérnum concrepábant suáviùs.
Talique visu, ipse, quippè cántica,
Quæ harmoníà concinèbat suávior,
Miràtur idem: véstibus depósitis,
Cursu petivit Mártyrem Dei, celer
Se christiànum corde & ore próſitens.
Subtráctus ex hinc, Mártyris vestígia
Calòre Christi jam sacer, deósculat,
Plagas relámbit, sacra lingit vúlnera,
Se Juliáni prófitens ásseclam;
Nomen paréntum, vel honòrem ábnegans.
Mox nuntiòrum contabéscunt tædio
Mater, patérque: hinc dolòre tábidi
Fúnebre factum non feréntes filii,
Clamòre terras luctuóso cómpluunt
Plangunt gemúntque: consolári néqueunt.
Sed eccè rursùs Præsidis fremens furor
Prolem jubet disgregári à Mártyre;
Frustràtur actus jussiònis: immò
Videns quod quisque vellet proficere,
Cóntrahit vultum; éjulat, bráchiis plodens.
Hinc noxiáli claudit ambos cárcere,
Quo furva essent tota, cæca, & fœtida:
Sed sidus illic lucis almæ spléndui t,
Et luminóso nectar addit cárceri;
Locúsque horrens fit Beátis clárior.
Quod ritè factum pertreméscunt mílites,
Et lumen hujus contuéntes grátiæ,
Convérsa Christo corda votis ófferunt;
Sternúntur almis Mártyris vestígiis:
Christum honórant, nomen ejus prædicant.
His convocátis ad fidem custódibus,
Bis dena eórum conflagrárunt péctora,
Septem fidéles stirpe clarà próditi,
Quos sacra Christo vínxerat germánitas:
Claro utebántur hi Magístro António.
Ductòre tali præeúnte Angelo,
Petunt ovántes claustra dira cárceris,
Quibus beáti consedébant Mártyres;
Statímque florens Célsius, vel mílites
Baptísma Christi consequúntur cándidum.
Hinc agmen unum Christiáni dógmatis
Facti, magístro Juliáno, António,
Uno tenéntur mancipáti vínculo,

Unius

Unius acti cárceris custódiam
Finire vitam cum triúmpho, exæstuant.
Fides probàta Juliáni mártyris,
Probánda signis rursùs & virtútibus,
Corpus sepúlchro mancipándum súscitat:
Plebe obstupénte, vel treménte insígnia,
Terrèna vincens, vincit & mox tártara.
Sed eccè surgens, voce clamans íntonat:
Accépta esse vota Christo Mártyris,
Cujus precátu, glorióso múnere
Inférnus omnis contreméscens pálluit,
Vivum repórtans, quem tenèbat mórtuum.
Truces minístros Inferòrum víderat,
Quorum ducátu prónior per tártara
Dedúctus ipse, hinc abysso hæserat;
Hinc sorte mortis liberàtus éxiens,
Christum fatètur, Juliáno néctitur:
Qui consecùtus grátiam baptísmatis,
Athlèta Christi fortis idem factus est:
Fide novàtus, charitàte férvidus,
Ex sacraménto dictus Anastásius,
Agònis arce cum beátis útitur.
Auròra fulgens jam diem redúxerat;
Parátæ pœnæ nuntiántur Præsidi:
Cupæ mináces jam replétæ súlphure,
Picísque, stuppæ, cópia bitúminum
Suscépta membra non perúrunt Mártyrum.
Nam his cremándi Mártyres depósiti,
Adstánte vulgo, Plebis & frequéntiâ,
Probántur igne: mox, ut aurum fúlgidum,
Clamóre uno concrepántes sínguli
Melos ab igne, cárminis Davídici.
Consúmptus ignis gloriósos Mártyres
Osténdit, auctâ dignitàtis glóriâ;
Tantæque rei cómprobans miráculum,
Præses (quod ante Marciànus spopónderat)
Matrem beáto tradit idem Célsio.
Hæc commoràta prómptior cum filio,
Gratos odòrum nare fructus éxcipit:
Hinc suavitàtis jam reféfta néctare,
Obliviònem mox dolòrum sústinet,
Conféssa Christum læta corde & córpore.
Quæ tincta fontis sacrosáncti gúrgite,
Et prole natâ sua, à patre filio,
Calòre fervens Christiáni nóminis,
Se persequéntes cæcitàte pércutit,
Thorúmque casta conjugàle ábnuit.
Tunc Marciànus hoc suòrum fúnere
Percússus, adstans éxcipit vulnus novum:
Nam voce clarà imprecátu Mártyrum
Submérsa templi pulchritùdo déperit;
Templúmque ipsum terræ hiàtus absórbuit.
Ab hinc atrox jam Præsidis minax furor,
Sanctis cremátis, & perémptis cæteris,
Mox Juliáno, & beáto Célsio
Cutem revúlsit gloriósi vérticis;
Quos & ferárum mox subêgit mórsibus.
Hinc jam theátro intromíssi Mártyres
Cum noxiáli perditòrum ágmine
Mixto, mucrònis enecántur vérbere;
Sed candidáto adprobántur sánguine
Munus piòrum massa rubra córporum.
Nam quisque supra córporis sui thecam
Apparuère Christiáno cœtui,
In virgináli dedicáto stígmate;
Quorum cruor latè respérsus, probat
Hæc ipsa terra, quò operire néseiat.
Horum beàta jam sepúlta córpora
Fundunt perénnem de sepúlchris gúrgitem;
Ex cujus undis fons sacràtus grátiæ
Implétur amplis cúrsibus lympháticis,
Quibus stupénda pródeunt miràcula.
Illic sacráto functiònis témpore
Natális horum, baptizándi cónfluunt;
Decem leprósi mox salûtem pérferunt:
Hinc vox treménda de supérnis íntonat:
Fides merètur Juliáni hæc ómnia.
Jam jam, beàte Martyr, audi súpplices;
Jam Juliàne confovèto sérvulos;
Et advocàtus Mártyrum consórtio,
Fave redémptis; lánguidis jam súbveni,
Advérsa pellens, & secúnda impértiens.
Tui sequáces adprobáti, sæculum
Discàmus omnes móribus contémnere;
Iram domàre; fluxa carnis spérnere:
Nullo tenàcis blandiménto córporis
Usi, polòrum perfruàmur gáudiis:
Nullis graváti críminum contágiis,
Sempèr supérnis concremêmur ígnibus;
Sempèr supérnà charitàte férvidi,
Compunctiònis innovêmur múnere;
Christum sequéntes præstolèmur Júdicem.
Dies ut illa cùm treménda vénerit,
Mundúmque terror judicántis présserit,
Sponsòre sacro te patróno vérnulo
Dextram tenéntes, evadàmus tártara;
Regno potíti vestiàmur glóriâ.
Sit Trinitáti sempitérna glória,
Honórque summus, & potéstas ínclyta:
Quæ Trínitas Pater, Patrísque Fílius,
Cum Spíritu, unus Deus substántiâ
Per cuncta regnat sæculòrum sæcula.
Amen.

Supplicátio.

ORêmus Redemptôrem mundi Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatiòne rogêmus; ut per intercessiò-

nem sancti Juliáni & Basilíssæ & Cómitum ejus mártyrum, remissiònem peccatòrum, & pacem nobis donàre dignètur. ℟. Præsta ætérne omnípotens Deus. Kyrie eléïson. ℟. Christe eléïson. Kyrie eléïson.

Capítula.

DOmine Jesu Christe, qui beatíssimis Juliáno & Basilíssæ fidà sibi charitàte conjúgibus, cœléstis connúbii consórtia tribuísti, dans illis, & corruptiònis nescire contágia, & sanctitàtis perficere vota: dùm in utroque sexu,& per Juliànum viròrum tibi múltiplex númerus adgregàtur, & per Basilíssam sanctàrum vírginum multitùdo conquíritur: dùm & illa per confessiònem suscípitur, & hic per passiònem glorificàtur: dùm & illa in virgínibus floret, & hic in passiónibus gaudet, dans utrísque ad te glorióso tránsitu evocári: dum & illa ad te post insultatiònem críminum evocàtur, & hic post decìsam cutem sui cápitis glorióso passiònis fine conclúditur; horum précibus atque suffrágiis junge nos tibi indisrúpto fœdere charitàtis: ut, qui per eos tunc tibi consecrásti vasa mundissima, per te nos sanctificátos córpore & spíritu perdúcas ad cœléstia regna.

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

CHristus Dóminus, qui inter Juliànum, & Basilíssam spirituàle jussit esse connúbium, spirituáli vos fáciat floière dono virtùtum: ℟. Amen. Et qui beàtum Célsium à látere Mártyris non passus est dívidi, in nullo vos patiàtur à suo córpore segregári; ℟. Amen. Atque per eos capiàtis ætérnæ vitæ præsídia, per quos sibi Christus multiplícia sacràvit vasa mundíssima. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Lauda. Gáudium sempitérnum. Quære folio CLXII.

Orátio.

SAncti tui, Dómine, Juliànus & Sócii ejus, ut palma in conspéctu tuo florent; plantáti radicatique assístunt tuis in átriis sanctis; qui in martyrii certámine constitúti, adquisiérunt de supplício palmam victóriæ; & de morte in domo tua perpétuam glóriam: Orámus ergo ínclyte Deus, ut eòrum inlústribus méritis,nobis ob facinora peccatòrum véniam condonàre dignèris. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

In nómine Dómini nostri.

Ad Matutinum.

Antíphona. Da nobis lætítiam. Psalmus 50. Orátio. Redde nobis Dómine lætítiam. folio CLXIII.

Antíphona 1. Sancti sicut rosæ gérminant per diem, P. Et velut germen olívæ per totam noctem. ℣. Beàta gens, cujus est Dóminus, Deus ejus: pópulus, quem elègit Dóminus in hereditàtem sibi. P. Et velut germen. ℣. Glória, & honor. P. Et velut germen.

Orátio.

SAncti tui ítaquè, Dómine, Juliànus & Basilíssa ut rosa germinavérunt in te, qui es verus dies, & ut germen olívæ per noctem meruérunt in certámine adipísci præmium salvatiònis ætérnæ; eorúmque labor fuit in pœna, quorum manet merces in glória: fac ut nos qui Sanctòrum tuòrum méritis ímpares sumus, illòrum intercessiòne, te juvánte, tuo in regno mereàmur esse consórtes. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 2. Palmæ fuérunt in mánibus sanctòrum: & magno clamòre dicébant: P. Salus Deo nostro, qui sedet super thronum, & Agno. ℣. Et adjuvàbit eos Dóminus, & liberàbit eos: & salvos fáciet eos: quóniam speravérunt in eum. P. Salus Deo nostro. ℣. Glória, & honor. P. Salus.

Orátio. Sancti tui ítaque Dómine, Juliànus. Require in superióribus Vésperis.

Antíphona 3. Isti sunt viri sancti, qui adpropínquant Dómino: P. Isti sunt viri justi, pleni justítià, & palmæ in mánibus eòrum. ℣. Hæc est generàtio quæréntium Dóminum, requiréntium fáciem Dei Jacob. P. Isti sunt. ℣. Glória, & honor. P. Isti sunt.

Orátio.

COgnóscitur, Dómine, manus tua in Sanctis tuis, dùm ad illústris pugnæ certàmen sublímat sanctum Juliànum, Sociósque ejus; sicut herba germinàre fecit inter fallácias, & mundi minas, fortissimàque congressiòne superándo hostes iniquíssimos: ànnue précibus Sanctòrum misèricors & clementíssime Deus; ut exémplo tuòrum mártyrum Juliáni & Basilíssæ nos fácias, tuis inhæréndo vestígiis, coronári supérno in regno. ℟. Amen. Per misericórdiam.

℟. Audívi vocem de cœlo dicéntem: Juliànus diléctus meus, P. Qui pro me Mundum contémpsit, deputètur in número Sanctòrum: Basilíssa nóminis sui digna, quæ oràbat: Hæc me implère deléctat. ℣. Propter diléctum meum

meum Juliânum reddâtur ánima. P. Qui pro me. ℣. Glória, & honor. P. Qui pro me.

Orátio.

ECcè, Dómine, diléđi tui Juliáni & Sociòrum ejus miraculòrum insígnia prædicàmus; illi étenim prædíđi Mártyres in te credéndo atque sequéndo, ardéntibus demérsi in cupis, inlæsi, pòst ignis rutilánte claritàte, respléndent; è quibus vox è supérnis íntonat: Juliáni diléđi mei fides hæc ómnia méruit, & majòra horum merètur; cùm & óculum cuidam credénti in nómine tuo refórmat, corpus & ánimam súscitat, idolòrum vaníssima simulácra in púlvere rédigit: obsecràmus te Clementíssime per hujus Mártyris intercessiònem; ut inluminéntur ténebræ cordis nostri, & resurgàmus à sepúlchris vitiòrum, & templum córporis nostri inlæsum conservèmus: ut in ætérnum tecum, & cùm Sanđis tuis sinè fine vivàmus. ℟. Amen. Per.

Antíphona 1. Justòrum ánimæ in manu Dei sunt, P. Et non tanget illos torméntum mortis. ℣. Justi verò hereditàte possidébunt terram: & inhabitábunt in sæculum sæculi super eam. P. Et non tanget illos. ℣. Glória. P. Et non.

Orátio.

DOmine Jesu Christe, cœléstis grátiæ largitor, qui sanđis tuis Juliáno & Basilíssæ tantam grátiam præstitísti, ut abnegántes ómnia, quæ hujus mundi sunt, in número Sanđòrum, vel in congregatiòne eleđòrum eos consórtes ćfficeres: oràmus ergo te, ínclyte Deus, obséquiis Sanđòrum, ut nostris méntibus spiritàle lumen insínues: ut omni cupiditàte hujus mundi à nobis detérsâ, eòrum inlústribus méritis, nobis ob facínora peccatòrum véniam condonàre dignèris. ℟. Amen. Per.

Antíphona 2. Fílius Dei lætàtus est super justos: P. Et in paradíso deliciàrum constítuet illos. ℣. Quóniam Dóminus amat judícium, & non derelínquet sanđos suos: in ætérnùm conservabúntur. P. Et in paradíso. ℣. Glória. P. Et in paradíso.

Orátio.

CHriste Dei Fílius, qui es gloriòsus in Sanđis, & admirábilis in majestàte; cujus poténtiâ virtùtis, pro nómine tuo certántibus Juliáno athlétæ tuo & Sóciis ejus, tantum doni attribuísti laudis, ut corônam accíperent pretiòsam, auro, & gemmis ornàtam; & ómnia quæ vellent fiduciálitèr à te fácere possent: Horum intercessiòne nos quoquè fámulos tuos in commilitònum tuòrum fidéli promissiòne adjúnge; ut, si delíđa nostra malè vivéndo non meréntur corònam, vel saltìm misericórdiæ mercède nos pértrahas ad supérna: ut eòrum sanđis méritis nobis dona grátiæ tuæ cóndere, & donàre dignèris. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 3. Floréte sanđi sicut rosæ plantátæ super aquas, P. Et quasi lílium date odòrem suavitàtis. ℣. Plantáti in domo Dómini, in átriis domûs Dei nostri florébunt. P. Et quasi lílium. ℣. Glória, & honor Patri. P. Et quasi.

Orátio.

GLoriôse ómnium Rex Christe, cui justítia placet, & sánđitas flórida nitet; qui tantam grátiam sanđitàtis fámulæ tuæ Basilíssæ præstitísti, ut, dùm illa Vírgines admonèret, colúmna lucis illi apparèret, quæ eas illuminàret, odórque suavíssimus, qui eam confortàret, ut illa sic respondèret: Insúlto tibi diábole, quia ex grege mihi crédito nullus est qui tecum péreat: tu solus de tua pœna lætàre: Horum intercessiòne rogâmus te, píssime Deus, ut pietàtis tuæ medèlam impertiàris crimínibus ómnium, qui non merèmur glóriâ meritòrum, ut nobis sit indulgéntia pietàtis ex dono. ℟. Amen. Per misericórdiam.

℟. Hæc dicit Dóminus: Visitàbo Sanđos meos in médio ignis, & è médio flammæ liberàbo eos; & dabo eis regnum P. In ætérnum, & in sæculum sæculi. ℣. Exultábunt Sanđi in glória: lætabúntur in cubílibus suis. P. In ætérnùm. ℣. Glória, & honor. P. In ætérnum.

Orátio.

DEus omnípotens ætérne Christe Jesu, quo adjuvánte, athléta tuus Juliànns super óculum evúlsum signum Crucis impósuit, & statìm eum inluminàre proméruit, invocáto nómine Trinitàtis: Tu pietàte sólitâ, & orántium súscipe vota, & cæcitàtis nostræ ténebras inlúmina: tríbue quoquè nobis obténtu sanđòrum Mártyrum largam tuæ benediđiònis impensiònem; quò & ténebræ à calígine nostri cordis inluminéntur, & peccatòrum nostròrum vinçula dissolvántur. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 1. Propè timéntes Deum salutàre ipsius: P. Et super sanđos, & in eos qui convertúntur ad ipsum. ℣. Fidèlis Dóminus in verbis suis: & sanđus in ómnibus

bus opéribus suis. P. Et super sanctos. ℣. Glória. P. Et super.

Orátio.

BEatissimòrum mártyrum Juliáni & Basilíssæ & ejus Cómitum præsídiis animáti, fida ad Dóminum nostrum pergat orátio: ut quorum in hoc sæculo gloriósum celebrâmus triúmphum, eòrum in ætérnum précibus adjuvèmur. ℟. Amen. Per.

Antíphona 2. Justi epuléntur, & exúltent in conspéctu Dómini: P. Et delectentur in lætítia. ℣. Salus autem justórum à Dómino: & protéctor eòrum est in témpore tribulatiònis. P. Et delecténtur. ℣. Glória. P. Et delecténtur.

Orátio.

MEménto nostrì, Dómine; & sicut sanctis tuis Juliáno & Basilíssæ & Comítibus ejus martyrii digna præmia reddis; ita nostris parce & miserère peccátis: ut absolúti de prætéritis, mereámur custódiam de futúris. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 3. Justi suscepérunt mortem, ut non confunderéntur; sed confortáti sunt, ut non prævaricárent testaméntum sanctum: P. Et loquebántur omnes propter regnum Dómini, & propter testaméntum patrum nostròrum. ℣. Adhuc multiplicabúntur in senécta úberi: & benè patiéntes erunt. P. Et loquebántur. ℣. Glória, & honor. P. Et loquebántur.

Orátio.

ECcè, Dómine, clara est vox, quæ nos invitat ad convívium, vel ad gáudium Sanctòrum, ubi epulántur omnes amíci tui: concède nobis fámulis tuis, quæsumus, afféctum tuæ dilectiónis, qui nos ad supérna ádtrahat; atque intervéntu mártyrum tuòrum Juliáni & Cómitum ejus, supérno múnere conquisiti, per ipsos introdúci ad Sanctòrum ætérna tabernácula mereàmur. ℟. Amen. Per misericórdiam.

℟. Viri sancti, vobis apértus est paradisus, plantàta est arbor vitæ, præparàta est abundántia, ædificàta est cívitas, invénta est réquies, P. Perfécta est cháritas, infirmitas à vobis extíncta est. Dolóres transiérunt. ℣. Ecce quàm bonum, & quàm jocúndum habitáre fratres in unum. P. Perfécta est. ℣. Glória, & honor. P. Perfécta est.

Orátio.

TRínitas vera indivísa, Deus summe & une, & trine, qui per parvi témporis tribulatiònem, vel ad réquiem ætérnam ire promíttis; præsta nobis per intercéssum sanctórum Juliáni & Sociórum ejus mártyrum, ut spíritu ambulèmus, & desidéria carnis non perficiàmus; & sic paréntes nostros renuntièmus, ut à te non recedámus: ut, dùm chàritas tua, quæ data est per Spíritum Sanctum, se in nostris diffúderit córdibus, tuis inhæréndo vestígiis, coronèmur. ℟. Amen. Per misericórdiam.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Diligéntes te, Dómine, sicut sol in ortu suo respléndens, ita rútilant. Cánticum. Qui spontè obtulístis. Quære fol. CLXIII.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Sancti & húmiles corde, Spíritus & ánimæ justórum, benedícite Dóminum. Cánticum. Benedíctus es Dómine. fol. 6. Sono. Via justórum facta est.

Lauda. Laudáte Dóminum de cœlis Allelúia. Psalmus 148.

Prophetia. Justórum ánimæ in manu Dei sunt. Quære fol. CLXVII.

Hymnus.

JUliáni vita mártyris
Amòre Christi nóbilis
Excélsa mundi réspuens,
Arcem tenère vult cœli.
Jubètur à Paréntibus
Accípere conjúgium:
Nec patri fuit óbvius,
Nec Deo mente pérfidus.
Consúlto lucis Auctòre,
Jussa complère súggerit:
Lætus pater indúcitur,
Basilissàque póscitur.
Jungúntur fide cómpares;
Agunt cœléstes núptias:
Sed illi cordis órgano
Rénibus uri póstulant.
Intrántes in cubículo
Odor rosàrum infúnditur:
Conséntit virgo, íntegrum
Servàre contubérnium.
Qui captus Antiochíæ
Sub Marciáno præside,
Torquètur membris ómnibus;
Extínctum novat óculum.
Quo deprecánte, pérfida
Evérsa sunt & idòla.

Re-

Resúrgit Anastásius,
Convérsus est & Célsius.
Cupas implent incéndii,
Stuppâ, pice, & bitúmine:
Inlæsi & hinc éxeunt
Ac templa evérsa díluunt.
Adquirit Matrem Puer:
Fit Fílius Pater Matris:
Secúndæ Nativitátis
Fílius Matrem regénerat.
Missus in Amphiteátro
Béstiis, pardus leo blandítur:
Et percússus indè vúlnere;
Raptus arce est in glória,
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Sancto simul Paráclyto
In sempitérna sæcula. Amen.

Supplicátio. Orèmus. fol. CLXXXVII.

Capítula.

DOmine Jesu Christe, qui Juliànum & Basilíssam ita grátiæ tuæ ópibus præmunísti, ut sic spirituális conjúgii cópulâ nectereńtur, ne carnis commixtiòne ullátenùs misceréntur: tu nos ad eòrum exémplum efficias castimóniæ sublímes, & in diligéndo te, fervòre Sancti Spíritûs coæquáles: & sicut illos effecísti tibi vasa mundíssima, sic carnáli in nobis voluptáte devíctâ, plúrimos exémplo eòrum accéndas ad cœléstia regna.

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Lauda. Gáudium sempitérnum. Quære fol. CLXII.

Benedíctio. Christus Dóminus, qui inter Juliànum. Quære fol. CLXXXVIII.

In nómine Dómini &c.

DIE XIII JANUARII.

IN FESTO SANCTORUM QUADRAGINTA MARTYRUM,

Omnia dicántur plurimòrum Mártyrum, fol. CLXVIII. præter Officium de Vésperis & Capítula; & Benedictiónes, & Capítulâ de Matutínis, quæ ut sequúntur.

Ad Vésperum.

Lauda. Lux orta est justis, P. Et rectis corde lætítia. ℣. Gaudébunt justi cum ómnibus sanctis. P. Et rectis corde.

Sono. Gaudète justi in Dómino: rectos decet collaudátio. Allelúia. ℣. Confitémini Dómino in cíthara: in psaltério decem chordàrum psállite Deo. Allelúia.

Dóminus sit sempèr. ℟. Et cum.

Antíphona. Elevavérunt ad Dóminum manus suas, P. Et dixérunt: Dómine, quadragínta sumus, quadragínta coronéntur. ℣. Lauda Hierúsalem Dóminum: conláuda Deum tuum Sion. P. Et dixérunt. ℣. Glória, & honor Patri. P. Et dixérunt.

Dóminus sit sempèr. ℟. Et cum.

Lauda. Sánguinem Sanctòrum requìram ego, dicit Dóminus; P. Et habitàbo cum eis in regno meo. Allelúia, allelúia. ℣. Fidèlis Dóminus in verbis suis: & sanctus in ómnibus opéribus suis. P. Et habitàbo cum eis. ℣. Glória, & honor. P. Et habitàbo.

Hymnus. Sanctòrum méritis.

Supplicátio. Orèmus. fol. CLXII.

Capítula.

TOlle, Deus, gládium de manu diáboli persequéntis; ut pax tua abúndet in Sanctis: non sinàtur ámpliùs vulneràre tentàtor, quibus tália remédia vóluit providère Salvàtor; ut in domo pacis inter fílios pacis exclamèmus è terris:

Pater noster.

Liberáti à malo.

Benedíctio.

SAnctòrum suòrum Quadragínta Mártyrum vos Dóminus múniat patrocínio, & éxpiet à peccáto; ℟. Amen. Illòrum vos effíciat suffragatiòne felíces, quorum nunc estis solemnitátibus obsequéntes: ℟. Amen. Quò cum illis páritèr mereámini cœlum, quorum in terra nunc celebràtis triúmphum. ℟. Amen. Per.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Gáudium sempitérnum. fol. CLXII.

DIE XIX JANUARII.

IN FESTO SANCTORUM SEBASTIANI, ET EJUS COMITUM.

Ad Vésperum.

Lauda. Exórtum est in ténebris lumen rectis corde: P. Miséricors, & miseràtor, & justus Dóminus. ℣. Diréctam fecit viam justórum: & præparàvit iter Sanctòrum. P. Miséricors &c.

Dóminus sit sempèr. ℟. Et cum.

So-

Sono. Justòrum ánimæ in manu Dei sunt, & non tanget illos torméntum mortis. Allelúia. ℣. Visi sunt in óculis insipiéntium mori: & extimàta est malítia éxitus illòrum: illi autem sunt in pace. Allelúia.

Dóminus sit sempèr. ℟. Et cum.

Antíphona. Justi epuléntur, & exúltent in conspéctu Dómini: P. Et delectántur in lætítia. ℣. Salus autem justòrum à Dómino: & protéctor eòrum est in témpore tribulatiònis. P. Et delectántur. ℣. Glória, & honor Patri. P. Et delectántur.

Dóminus sit sempèr. ℟. Et cum.

Lauda. Clamavérunt justi, & Dóminus exaudìvit eos Allelúia: P. Et ex ómnibus pressúris eòrum liberàvit eos. Allelúia, allelúia. ℣. Multæ tribulatiónes justòrum: & de his ómnibus liberàvit eos Dóminus. P. Et ex ómnibus. ℣. Glória, & honor. P. Et ex ómnibus.

Hymnus.

SOlémne festum ples benígna prómite
Sebastiáni mártyris Sanctíssimi,
Quo mundum línquens regna cœli póssidet:
Omnes sonóro júbilo concínite,
Christòque vota corde puro réddite.
Hic litteràrum clarus, & Christícola,
Et Mediolàni índolis indígena,
Charus Tyránno erat: nam Princípibus
Sub veste ad hoc mundiáli mílitans,
Fídei ut digna mulcêret allóquia.
Duo gemélli, ac fidéles mílites
Marceliànus frater & Marcus pius,
Christi dùm pronâ nomen mente cólerent,
Multántur diro carcerâli vínculo;
Mox audiéndi óptimo Præsidi.
Ad hæc paréntes, vel modéstæ cónjuges,
Mugitum dantes, ac peténtes cárcerem,
Cum blandiméntis amicòrum nóxiis,
Natos demónstrant, ejulándo flágitant;
Non ut obìre áppetant, sed dégere.
Inter paréntum láchrymas vel cónjugum,
Christi cœpérunt mílites molléscere,
Mentésque pœnæ ad dolóres fléctere:
Sed tunc eòrum coram erat cœtibus
Sebastiânus bélliger fortíssimus.
Mox quibus sese objíciens in médio,
Consúlto cunctos ínstruens allóquio,
Mundìque falsa esse lucra índicat;
Cœléstis regni prædicans insígnia,
Vitam finíri propter Christum ímperat.
His dùm Beàtus áptiùs discérneret
Chorus, cùm lumen rádians ab æthere,
Sebastiânum áfficit mox lúcidum,
Et palliàtus júvenis sub lúmine,
Quo fertur eum ímbui plenissimè.
Ædes sunt intrà acta hæc Nicóstrati,
Cujúsque prior Zoë uxor crédidit,
Annos elínguis quæ bis ternos dúxerat,
Effécta jussu éloquens tunc Mártyris,
Ejúsque dicta ritè prorsùs ínsequi.
Nam se notàbat Angelum prospícere,
Sacrum tenère ante ipsum códicem,
Per quem digésta haurièbat síngula:
Conféstìm omnes ad hoc credi clámitant,
Ablutionémque ócyùs expóstulant.
Sed sempèr cautus, atque dignus præsagus
Sebastiànus, ímperat Nicóstratum,
Ut vinclis tenti tráditi carcéribus
Forent coácti; cùm jam tunc credéntibus
Baptísma cuncti consequántur áptiùs.
Quod ritè factum crédidit & Cláudius
Natis cum charis, & cum chara cónjuge:
Cùm Polycárpus advocàtus Présbyter,
Qui persequéntum erat metu látitans,
Hic baptizándis nomen dare ímperat.
Tunc nomen dantes univérsi próprium,
Sexdêna & octo utrorúmque séxuum
Per eum tincti sunt pio in gúrgite:
Et jam renáti sub divína grátia,
Dies per decem læta psallunt cántica.
Romæ Præféctus urbis sed Cromátius
Ad sciscitándum vocat sic Tranquíllinum,
Qui de natòrum díceret arbítrio;
Fidémque Christi illi plenè íntimans,
Ipsum credéndo sese natum índicat.
Cujus edóctus sospitâte árbiter,
Venire Sanctos íllicò clàm præcipit:
Venàlem pensans esse Christi grátiam,
Despóndet auri infinita póndera,
Artus medéri lánguidos expóstulat.
Non hoc potíri distrahéndo opìnes,
Nisi Christum credas priùs, Sancti ínquiunt:
Tuo medèla erit nulla córpori;
Adest ipse, vovet statìm Præses crédere,
Adémptà omni péctoris formídine.
Sed mox beátior cernit eum cómmodè,
Deòrum ficta priùs monstra frángere,
Cultûram nempè nóxiam omnem péllere,
Cunctis delíctis abnúere prótinùs:
Quod ut agâtur, optat ille prómptior.
At tunc cœpérunt Mártyres contérere
Délubra vana óperis mechánici:
Decôrus adstat júvenis Cromátio,
Qui cuncta curat, solvit, & podágricos
Nodos supérno prótinùs caláthico.
Sebastiáni próvido consílio
Tunc ægrotári æmulat Cromátius:

Præ-

Præféctus rei alter ait públicæ;
Abjécta mundi istìns ut dispéndia,
Futûra vitæ rudiménta cápiant.
Credit cum patre dulcis & Tibúrtius,
Omnísque credit própria família,
Quater & dena céntiès promíscua
Sacro ablûta lavácro discrímina,
Charismatúmque consequúntur grátiam.
Antestári magnum galústum potíssimum,
Sanctos tuéndo qui cólligit Cromáticos
Sacris præcéptis, própriis in ædibus;
Quos ille omnes sic fovet & cómmovet,
Ut pompa nullum sæculàris óccupet.
Furor sed quia íngruit tyránnidis,
Hoc nullâ potest ratiòne cóntegi,
Ex sacro scripto jussus est Cromátius,
Causâ ut medéndi lóngiùs ab óppido
Suo, adiret cum suis commércio.
Sanctos utrósque tunc monet inténtio
Sebastiànum, Polycárpum sanctúmque,
Ut, quis de illis iret cum eúntibus;
Sed ambo quærunt passiònis bravium:
In urbe ambo residére ámbiunt.
Sumus sed Papas Polycárpus cómmonet,
Ut adquisitam plebem nollet línquere,
Novéllam Christi rore ubi ínriget:
Mox conticéscens sacer ad hoc sénior,
Blandúmque vatis ánnuit impérium:
Tunc apud Papam remanère Mártyres
Marcelliànum, Marcum, Tranquillinúmque,
Tibúrtium, Castólium, Nicóstratum;
Cum fratre verò Cláudio, vel filio
Sebastiànum & Zoë sanctíssimam:
Hos autem ipse sancta in Ecclésia
Christo minístros ritè omnes cónsecrat,
Expléntque sacra végeti mystéria:
Pollent divérsè sínguli officiis,
Et prærogátâ sanitátum grátiâ.
Sit Trinitáti sempitérna glória,
Honórque summus & potéstas ínclyta;
Quæ Trínitas Pater, Patrísque Fílius
Cum Spíritu, unus Deus substántiâ
Per cuncta regnat sæculòrum sæcula.
Amen.

Supplicátio. Orèmus. mutátis nomínibus. folio CLXVII.

Capítula.

ALúmni tui, Christe, solémne adest Sebastiáni festum mílitis almi; qui nobis recuperándæ spei suffrágia præbet, & cœléstis vitæ alimóniâ fovet: qui dùm format dévios, perlústrat dógmate indóctos sublimis aulæ terrénæ; sublími cúriæ cœli áttrahat nos illùc prece, ubì tecum pérpetim gaudet: & quibus agonizántibus palmíferum de hoste tulit triúmphum, cum eis nos apud te fóveat patrocínio indeféso; quem nos oràre, & dícere:

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

SEbastiáni mártyris nos Dóminus suffrágio servet, qui illum cum sóciis evéhit poli ad sedem: ℟. Amen. Et qui, illo oránte, os quondàm obstrúctum reseràvit Zoë, apériat os vestrum in confessiónibus laudis suæ; ℟. Amen. Ut flagrántes fide, & fulti bonòrum ópere, ovántes mereámini regna cœléstia obtinère. ℟. Amen. Per.

Lauda. Gáudium sempitérnum. f. CLXXVI.

Orátio. Eccè lætàtur in te Dómine.

Antíphona. Da nobis lætítiam salutàris tui.

Psalmus 50. Requíre infrà in Matutínis de isto festo.

Orátio. Redde nobis Dómine lætítiam. Require fol. CLXIII.

Antíphona 1. Exultábunt Sancti in glória: P. Lætabúntur in cubílibus suis. ℣. Beàta gens, cujus est Dóminus, Deus ejus; pópulus, quem elègit Dóminus in hereditàtem sibi. P. Et lætabúntur. ℣. Glória, & honor. P. Et lætabúntur.

Orátio.

EXultàre Sanctos in glória, & lætári in cubílibus suis, divíno Spíritu ac prophéticâ voce prædíctum est: Nos ígitur sancti Sebastiáni patrocínio cohæréntes, in laudem beatíssimi hujus Mártyris matutínâ oratiòne vota solvàmus; quos divíno múnere coronátos, tenebrósâ morte detérsos, filios lucis elóquia Divinitàtis testántur. ℟. Amen. Per.

Antíphona 2. Lætámini in Dómino, & exultàte justi, P. Et gloriámini omnes recti corde. ℣. Gaudète justi in Dómino: rectos decet conlaudátio. P. Et gloriámini. ℣. Glória. P. Et gloriámini.

Orátio.

ECcè lætàtur in te, Dómine, martyr tuus Sebastiànus; & in te gloriátur, quia à te coronàtur: Pétimus ergo te, Dómine Deus, quantis póssumus précibus: ut quia ejus hodiérnâ die festa solémnia celebrâmus, nostròrum véniam delictòrum cónsequi mereâmur. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 3. Exultatiónes Dei in fáucibus Sanctòrum. P. Glória hæc est ómnibus Sanctis.

ctis. Allelúia, allelúia. ℣. Vox lætítiæ & salûtis in tabernáculis justòrum. P. Glória hæc est. ℣. Glória, & honor. P. Glória hæc.

Orátio.

EXultatiónes tuæ, Dómine, in fáucibus fámuli tui Sebastiáni mártyris; dùm in te gloriàtur, in te quoquè lætàtur: ut, qui pro Dómino miríficus éxtitit triumphàtor, pro servis exístat magníficus intercéssor. ℟. Amen. Per misericórdiam.

℟. Exultábunt Sancti cum fidúcia; P. Et gaudéntes, festinábunt vidère fáciem Dei, cui serviérunt, & à quo incípiunt gloriósi mercèdem recípere. ℣. Exultábunt Sancti in glória: & lætabúntur in cubílibus suis. P. Et gaudéntes. ℣. Glória, & honor. P. Et gaudéntes.

Orátio.

CHáritas ínclyta, spes certa, fides íntegra, Dómine Deus noster; præsta, ut, dùm tibi novum cánticum decantàmus, véteris malítiæ à ferménto purgèmur: ut, dùm in tua laude gloriàmur, peccatòrum nostròrum ónere non premàmur: atque ità, suffragántibus sanctis tuis Sebastiáno & ejus Comítibus martyribus, poténtiam tuam pio concinàmus afféctu, ut cleméntiæ tuæ assíduum mereàmur adipísci præsídium. ℟. Amen. Per misericórdiam.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Diligéntes te Dómine.
Cánticum. Qui spontè obtulístis.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Sancti & húmiles corde.
Cánticum. Benedíctus es Dómine Deus patrum nostròrum. fol. 6.
Sono. Via justòrum. fol. CLXVII.
Lauda. Láudàte Dóminum de cœlis: Allelúia. Psalmus 148.
Prophetia. Justòrum ánimæ in manu Dei sunt. Require fol. CLXVII.

Hymnus.

JAm nunc ad illum properàre cónvenit,
Quia passiònis tempus árguet immàne:
Apostolòrum namque natalítio
Zoë beàta dùm oràret, prómptior
Celso per sontem trádidit spíritum.
Dies dedúctos octo post, Tranquíllinus
Pauli ad aulam orans, nihilóminus
Diro est hic tunc dilapidàtus saxo,
Vasto dimérsum corpus & in flúmine;
Mens verò efflat árduo in sídere:
Horum prótinùs requiréntes córpora
Nicóstratus & Cláudius cum sóbole
Diébus tenti decem, cum Castório
Mersi marínis ámnibus in flúctibus,
Explérunt dignum passiònis præmium.
Torquàtus Sanctis frauduléntèr néctitur,
Comménto cujus cápitur Tibúrtius
Afféctu sævo, atque diro víndice;
Quem & mucròne imperàvit pléctere,
Christóque fortem consecràvit Mártyrem.
Sanctòrum hospes Cástulus Zetárius
Captus est; Christi Martyr mox efficitur:
Posiquam deindè verberáti lánceis
Marcelliànus sanctus & Marcus probus,
Sic laureáti fundunt cælo spíritum.
Togam Deo post acquisitam cándidam,
Pulcer ut gregem pastor Christo tráditum
Sebastiànus, pædagógus óptimus
Insidiàtur; per crudéles víncitur,
Ac servis ductus príncipum obtútibus:
Quem jam, Tyránnus ímperat mox ímpius
Duci in campum, & sagíttis ínsui:
Sed Christi pósteà sanàtus grátià,
Inter flagélla demùm vitam términans,
Arcem sacràtam évolat in æthera.
Adésto nunc beàte jam precántibus
Sebastiàne; jam tuère sérvulos
Sancto cum illo comitàtu próprio:
Dimítte culpam, atque præsta véniam;
Quò omnes fruàmur gáudio cœlésti.
Fratérna Clerum cháritas conglútinet:
Nullum simúltas à catérva dísgreget:
Fucus, rubígo, luxus, avarítia
Abscèdat; omnis ímpia convéntio:
Christum ut mente sempèr purè ámbiant.
Jugum, quo gens ímpiè nunc nos cómprimit,
Tuo depélle adjuménto grátiæ;
Hostis nec morbus adsit, vel penúria:
Advérsa cuncta ócyùs effúgiant:
Pax sit perénnis, functis quies plácita.
Non nos in ira Judex tunc corrípiat,
Cùm terror ejus fúlserit in glória:
Nec ignis vorax mancipándos ádprobet;
Sed te sequéntes prævium potíssimum
Sanctòrum simus cómpotes consórtio.
Præsta, oràmus, Trínitas indífferens,
Desideràta tibi confiténtibus;
Qui solus nomen Deitàtis óbtinens
Pater cum Verbo, atque Sancto Spíritu,
In Trinitàte regnas in perpétuum. Amen.

Supplicátio. Orèmus. mutátis nomínibus. folio CLXII.

Ca-

Capítula.

GLoriósa est palma victóriæ sanctòrum tuòrum Sebastiáni & ejus Cómitum mártyrum Dómine; quia quanta virtus est in méritis, tanta patiéntia probàtur in factis: caro cécidit, mundus erúbuit, persecútor expàvit; & quibus fuit in pœna vitæ, facta est in morte victória. Te ígitùr, omnípotens Deus, rogàmus, ut intervéntu eòrum nobis vénia non negêtur ómnium peccatòrum.

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Lauda. Gáudium sempitérnum. fol. CLXII.

Humiliàte vos benedictióni.

Dóminus sit sempèr vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

Benedíctio.

BEnedícat vos omnípotens Dóminus sanctòrum mártyrum Sebastiáni & ejus Cómitum passiòne lætántes. ℟. Amen. Tríbuat vobis omnímodæ benedictiònis plenitúdinem, quibus cóndere dignàtus est legem; ℟. Amen. Ut & omnipoténti Deo laudis sacrifícium offeràtis, & vos indesinéntes ínvicem exhibeàtis officium charitàtis. ℟. Amen. Per misericórdiam ipsìus & &c.

In festo S. Luciáni Presbyteri, & Mártyris, ómnia dicántur unius Mártyris novem lectiònum, folio CLX. præter Capítula, & Benedictiónes de Vésperis; & Capítula de Matutínis, quæ ut sequúntur.

Capítula.

BEatíssimi mártyris sui Luciáni Presbyteri agònem, divínà virtùte perféctum, votis solémnibus, fratres dilectíssimi, celebrèmus; ut qui triumphàlem palmam per fidei muniménta, Christo opitulánte, proméruit obtinère, patrocínii sui nobis intercéssum apud eum, cujus jam præséntia gratulàtur, dignêtur impéndere: & ipse nobis peccatòrum tríbuat véniam, qui eidem cóntulit immortalitàtis corònam.

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

CHristus Dóminus, qui mártyri suo Luciáno Presbytero patiéndi cóntulit votum, patiéntiam vobis tríbuat contra omnes inlæcebras vitiòrum: ℟. Amen. Et qui illi donàvit, perácta passiòne, corònam, vobis cónferat, perácto luctámine mundi, gáudia repromíssa: ℟. Amen. Ut qui in hoc die tanti Mártyris ovántes solémnia celebràtis, cum eòdem post tránsitum conlocári in cœléstibus sédibus gaudeàtis. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Ad Matutínum, Capítula.

CUm ex lege tua, Dómine, novérimus in memória ætérna esse justum, non pro illius, sed pro nostri commendatióne hoc tibi offérimus holocáustum: peténtes, ut qui ejus ánimam fecísti in passiòne victrícem, nostrum votum effícias in confessiòne victòrem; quò, eòdem suffragánte, clamòrem nostræ accípias vocis:

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

DIE XX. JANUARII.

IN FESTO SANCTARUM AGNETIS ET EMERENTIANÆ VIRGINUM.

Ad Vésperum.

Lauda. Laudavérunt te Dómine omnes Angeli tui.

Sono. Allelúia. Justítià plena est déxtera tua.

Antiphona. Eccè istæ religiósæ feminæ.

Lauda. Fíliæ tuæ Hierúsalem in látere surgent. Quære folio CLXXXII.

Hymnus.

AGnæ sepúlchrum est Romúleà in domo
 Fortis puéllæ, Mártyris ínclytæ:
 Conspéctu in ipso cóndita túrrium
 Servat salùtem Virgo Quirítium.
Duplex coròna est præstita Mártyri,
 Intácta ab omni crímine Virgo:
 Mortis deìndè glórià líbera,
 Ultrò ófferens se, nec rénuens mori.
Ut vidit Agnes stare trucem virum
 Mucròne nudo, lætior hæc ait:
 Jam te sequéntem, Christe, ánimam voca
 Cum virgináli tunc Patris hóstià.
Sic fata Christum vértice cérnuo
 Supplex adòrat; vulnus ut ímminens
 Cervix subìret prona parátiùs,
 Ast ille tantam spem péragit manu.
Cœléstis arcis nóbilis íncola,
 Inténde nostris conluviónibus
 Vultu, gemèllo cum diadémate;
 Cui posse soli cuncti Parens dedit.
Sit Trinitáti glória única,
 Virtus, potéstas, summa poténtia,
 Regnum reténtans; qui Deus unus est
 Per cuncta sempèr sæcula sæculis. Amen.

Supplicátio. Orèmus Redemptòrem mundi. fol. CLXXXII. mutàtis nomínibus.

Digitized by Google

Capítula.

ADésto, Dómine, tibi supplicántibus; & invocántibus nomen sanctum tuum, occúrre placàtus: atque intervéntu sanctárum Agnètis & Emerentiánæ vírginum & mártyrum eréctos, ac redémptos, in sæcula gaudère concède: ut cálicis permíxti, cujus nos effusiòne redémptos fatèmur, ipsius transformatiòne ab hac ignobilitàte ad ætérnam glóriam perdúcas.

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

CHristus Dóminus, qui vírgines suas Agnètem & Emerentiánam casto sibi desponsàvit amòre, indissolubilitèr vos sibi suam charitàtem adsóciet; ℟. Amen. Quique in illis virginitàtis cóntulit donum, cónferat in vobis suæ grátiæ compleméntum. ℟. Amen. Ut qui virginitàtis decòre non clarètis, ex méritis Vírginum potiámini gáudiis. ℟. Amen. Per misericórdiam ipsius Dei nostri &c.

Lauda. Exaltátæ sunt filiæ Hierúsalem; P. Et processérunt in glória. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Lætètur mons Sion, & exúltent filiæ Judæ, propter judícia tua Dómine. P. Et processérunt. ℣. Glória, & honor. P. Et processérunt.

Orátio.

DEus, qui harum vírginum tuàrum Agnètis & Emerentiánæ non terrénos, sed divínos esse fructus enúncias; fac nos harum obténtu, non terrèna sápere, sed mundáto corde cœléstia præstolári: ut qui harum Vírginum devòtè incólimus festum, à nostròrum críminum sórdibus expiémur. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, Deus noster, &c.

In nómine Dómini nostri.

Ad Matutínum.

Antíphona. Da nobis lætítiam. Psalmus 50. Orátio. Redde nobis Dómine lætítiam. folio CLXIII.

Antíphona 1. Inlúxit in córdibus nostris Dóminus, qui dixit de ténebris lumen P. Splendéscere, ad illuminatiònem sciéntiæ claritàtis Dei, in fáciem Jesu Christi. ℣. Præoccupèmus fáciem ejus in confessiòne: & in psalmis jubilèmus ei. P. Splendéscere. ℣. Glória, & honor. P. Splendéscere.

Orátio.

DEus, qui in córdibus harum vírginum Agnètis & Emerentiánæ mártyrum inlucéscens, fecísti de ténebris lumen splendéscere: ut quæ vitiátæ fúerant per natùram, essent illuminátæ per grátiam; inlucésce in córdibus nostris ad emoluméntum ætérnæ salùtis: ut calígine nostròrum vitiòrum detérsà, sola nos lucis tuæ cláritas sempitérna possídeat. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 2. Nos omnes, revelátà fácie glóriam Dómini speculántes, in ejúsdem imáginem transformàmur à claritàte in claritàtem, tanquàm Dómini spíritu. Non ambulàmus P. In astútia, neque adulterèmur verbum Dei, sed in manifestatiòne veritàtis. ℣. Cantàte Dómino cánticum novum: benè psállite ei in jubilatiòne. P. In astútia. ℣. Glória, & honor Patri. P. In astútia.

Orátio.

REvelátà fácie, tuam, Christe Dómine, glóriam speculántes, rogàmus, atque expóscimus, ut à claritàte spei in claritàtem illìus perféctæ rei, mereàmur perfèctiùs transformári: ut sicut hæ vírgines tuæ Agnes & Emerentiàna de virtùte passiònis in virtùtem æternitàtis proficiéntes, tanquam à claritàte in claritàtem translátæ sunt; ità nos & in hac spe, qua consístimus, beátè vivàmus: & dùm de hac vita ad illam pervenérimus, tecum sinè fine regnèmus. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona 3. Audite me divíni fructus, & benedícite Dómino, P. Et confitémini illi in voce labiòrum nostròrum, & dícite. Allelúia, allelúia. ℣. Cantàte, & psállite illi: narràte ómnia mirabília ejus. P. Et confitémini illi. ℣. Glória, & honor Patri. P. Et confitémini illi.

Orátio. Deus qui harum vírginum tuàrum Agnètis, &c. Quære retrò in Vésperis de isto festo.

℟. Símile est regnum cœlòrum decem vírgínibus, quæ accipiéntes lámpades suas, exiérunt sponso in óbviàm. P. Et quæ parátæ erant, intravérunt cum eo ad núptias: & clausa est jánua. ℣. Médià nocte clamor factus est: Ecce sponsus venit, exite óbviàm ei. P. Et quæ parátæ erant. ℣. Glória, & honor Patri. P. Et quæ parátæ.

Orátio.

FAc nos, Dómine Jesu Christe, ut óleum lætítiæ in vasis consciéntiæ purà mentis integritàte servèmus: quò, dùm clamor factus fúerit, tibi sponso veniénti ad judícium óbviàm exeàmus, non cum fátuis, sed cum prudéntibus Virgínibus, co-

ro-

ronándi adnumerêmur. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam Deus noster & &c.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Diligéntes te Dómine, sicut sol in ortu suo respléndens: ita rútilant.

Cánticum. Qui sponte obtulistis. f. CLXIII.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Benedícimus te Dómine, qui sedes super Chérubim, Rex Israël.

Cánticum. Benedíctus es Dómine. fol. 6.

Sono. Allelúia. Justítiâ est plena.

Lauda. Laudâte Dóminum de cœlis.

Prophetia. Audite me divíni fructus. folio CLXXXIII.

Hymnus.

Necnon & ipsos prótegit ádvenas
Puro ac fidéli péctore súpplices;
Duplex coròna est præstita Mártyri:
Intáctum ab omni crímine vírginal
Mortis deíndè glória líberæ.
Ajunt maritáli vix hábilem thoro
Primis in annis fore puéllulam
Christi caléntem fórtitèr Impii
Jussis renisam: quóminùs idólis
Addícta, sacram deséreret fidem.
Tentàta binis nam priùs ártibus,
Nunc ore blandi júdicis ínlici:
Nunc sæviéntis carníficis minis
Stabat feróci róbore pértinax;
Corpúsque duris excruciátibus
Ultrò offerêbat, non rénuens mori.
Tunc atrox tyránnus, si fácile est, ait,
Pœnam subáctis ferre dolóribus,
Et vita vilis spérnitur: at pudor ejus
Dicátæ virginitàtis impeténdus est.
Hanc in lupánar trádere públicum
Certum est: ad aram ni caput ápplicet,
Ac de Minérva jam véniam roget;
Quam virgo pergit témnere vírginem:
Omnis juvéntus írruet, & novum
Ludibriòrum mancípium petet.
Haud, (inquit Agnes) ímmemor est ità
Christus suòrum, perdat, ut áureum
Nobis pudórem? nos quoquè déserat?
Præstò est pudícis; nec pátitur sacræ
Integritàtis múnera póllui.
Ferro, impia sobòles, potes servíre:
Non inquinàbis membra libídine.
Sic elocûtam publícitùs jubet,
Flexam in platéas sístere vírginem:
Stantem réfugit mœsta frequéntia
Avérsa vultus, ne petulántiùs
Quisquam veréndum conspíceret locum.
Inténdit unus, fortè procácitèr,
Os in puéllam, nec trépidat sacram
Spectàre formam lúmine lúbrico.
Gehennàlis ignis fláminis in modum
Vibràtur ardens, atque óculos ferit:
Cæcus corúsco lúmine córruit,
Atque in platéæ púlvere pálpitat.
Tollunt sodáles semínecem solo,
Verbísque deflent exequiálibus:
Ibat triúmphans virgo, Deum Patrem
Christúmque sacro cármine cóncinens,
Quod sub profáni labe perículi
Castum lupánar nec violábile
Aspécta victrix virgínitas foret.
Sunt qui rogàtam retúlerint preces,
Fudísse Christo, rédderet ut reo
Lucem jacénti; tum ínvenit hálitum.
Vitæ innovâtum úsibus íntegris
Primum; sed Agnes hunc hábuit gradum:
Cœléstis aulæ mox álius datur.
Accénsus iram, nam furor íncitat,
Hostis cruéntus, vincor, ait, gemens:
Stringe ferrum miles, & éxere
Præcépta summi régia Príncipis.
Ut vidit Agnes, stare trucem virum
Mucróne nudo, lætior hæc ait:
Exúlto talis quòd pótiùs venit,
Vesànus, atrox, túrbidus ármiger,
Quàm si veniret lánguidus ac tener,
Mollísque Ephœbus tinctus arómate,
Qui me pudòris fúnere pérderet.
Hic hic amàtor, jam fáteor, placet:
Ibo irruéntis gréssibus óbviàm,
Nec demoràbor vota caléntia,
Ferrum in papíllas omne recépero,
Pectúsque ádimet vim, gládii traham;
Sic nupta Christo transíliam poli:
Omnes ténebras, æthere célsior.
Ætérne Rector dívide jánuas
Cœli obserátas terrígenis priùs,
Ac te sequéntem, Christe, ánimam voca
Cum virgináli tunc Patris hóstia.
Sic fata, Christum vértice cérnuo
Supplex adórat; vulnus ut ímminens
Cervix subiret prona parátiùs.
Ast ille tantam spem péragit manu.
Uno sub ictu, nam caput ámputat,
Sensum dolòris mors cita prævenit:
Exùtus indè spíritus émicat;
Libérque in auras éxilit, Angeli
Sepsère eúntem trámite cándido.
Miràtur orbem sub pédibus situm:
Spectat ténebras árdua súbditas;
Ridétque solis quod rota círcuit;

Quod

Quod mundus omnis volvit & ímplicat;
Rerum quod atro túrbine vívitur,
Quod vana sæcli mobílitas rapit
Reges, tyránnos, impéria, & gradus,
Pompásque honórum stultè tuméntium,
Argénti & auri vim rábidam sitim,
Cunctis petitam per várium nefas,
Splendòre multo structa habitácula,
Illùsa pictæ vestis inánia,
Iráti, mortem, vota, perícula,
Nunc triste longum, nunc breve gáudium,
Livòris atri fumíficas faces,
Nigréscit undè spes hóminum & decus:
Et quod malòrum tétrius ómnium est,
Gentilitàtis sórdida núbila:
Hæc calcat Agnes, ac pede procúlcat,
Stans, & dracònis calce premens caput;
Terrèna mundi, qui ferus ómnia
Spargit venénis, mergit & ínferis.
Nunc virgináli perdómitus solo
Cristas Cérberi déprimit ígnei;
Nec victus audet tóllere vérticem:
Cingit corónis intéreà Deus
Frontem duábus Mártyris ínnubæ;
Una decémplex édita séxiès
Merces perénni lúmine cónficit;
Centènus extat fructus in áltera.
O virgo felix, ò nova glória
Castum vel ipsum redde fórnicem:
Purga jam corda propitiábili
Fulgòre, nostrum si jecur ímpleas,
Nil non pudicum est, quàm pia víscera.
Dignèris almo vel pede tángere
Quæ tibi vota plebs pia dédicat;
Et à delíctis sérvulos éxpia,
Quos tua cernis gáudia psállere.
Sursùm volátu pérnici vólitans,
Mitte deórsùm gáudia pópulis,
Qui tui psallunt múnere cives,
Dans nobis cunctis vívere sæculis.
Sit Trinitáti glória únicæ,
Virtus, potéstas, summa poténtia;
Regnum reténtans, qui Deus unus est
Per cuncta sempèr sæcula sæclòrum.
Amen.

Supplicátio. Orèmus Redemptòrem. mutátis nomínibus. fol. CLXXXII.

Capítula.

OMnípotens Deus, qui bonitáte inenarrábili rédimis ómnia; interventu sanctárum vírginum Agnètis & Emerentiánæ oratióni nostræ aurem tuæ pietàtis inclína; & contra invisíbilis hostis amaríssima tela, victrícia nobis protectiònis, ac fidélia pórrige arma: ut qui altitúdinem cordis nostri ad excélsa sólii tui dirígimus, à convéntu malignántium in hac humilitàte terràrum veræ fidei protectiòne salvêmur, piíssime.

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Lauda. Exaltátæ sunt filiæ Hierúsalem; P. Et processérunt in glória. Allelúia, allelúia. ℣. Lætètur mons Sion, exúltent filiæ Judæ, propter judícia tua Dómine. P. Et processérunt. ℣. Glória, & honor. P. Et processérunt.

Benedíctio.

DOminus Jesus Christus, qui vírgines suas Agnètem & Emerentiánam casto sibi servàvit pudòre, castitàtis nos dono muníficet: ℟. Amen. Et qui illas subarrhàvit sibi ánnulo fidei, nos suæ connéctat indissolubilitèr charitáti; ℟. Amen. Ut eas pro nobis suffragatríces admíttat, quas sibi incorrúpto amòre assúmpsit sponsas. ℟. Amen. Per misericórdiam.

DIE XXI. JANUARII.

IN SANCTORUM FRUCTUOSI, AUGURII, ET EULOGII.

Ad Vésperum.

Lauda. Exórtum est. Quære fol. CLXII.

Sono. Dum succenderètur fornax, præparáti sunt Ananías, Azarías, & Mísaël ad comburéndum: & ingréssi in ignem sic, satiabántur ardòre flammæ: Angelus enim Dei stetit in médio, vento roris flante: intellígite, argúite. ℣. Tunc púeri lætántes canébant: P. Deus omnípotens, terríbilis, & metuéndus in sæcula Amen: allelúia. ℣. Tres púeri jussu regis in fornàcem missi sunt: non veréntes flammam ignis tamquam ex uno ore canébant: Deus omnípotens, terríbilis, & metuéndus in sæcula amen: allelúia. ℣. Tunc illi tres tamquam ex uno ore hymnum canébant, & benedicébant, & magnificábant Dóminum de camíno ignis ardéntis, dicebántque: Deus omnípotens, terríbilis, & metuéndus in sæcula amen: allelúia.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antíphona. Ut aurum igne probáti Sancti, P. Et quasi hóstia holocáusti accépti sunt in conspéctu Dei sui. ℣. Justi verò hereditàte possidébunt terram: & inhabitábunt in sæculum sæculi super eam. P. Et quasi hó-

hóstia. ℣. Glória, & honor. P. Et quasi hóstia.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Lauda. Colúmnam ignis ducem habuérunt itíneris Allelúia, P. Per quam osténdit Deus lucem eis: Allelúia, allelúia: ℣. Expándit nubem in protectiônem eórum, & ignem ut lucêret eis per noctem. P. Per quam osténdit. ℣. Glória, & honor Patri, &c. P. Per quam osténdit.

Hymnus.

O Triplex honor, ò trifórme culmen,
Quo nostræ caput excitâtur urbis,
Cunctis úrbibus éminens Iberis,
Quorum præsídio fovêmur omnes.
C ircúmstans Chorus ex utrôque sexu,
Vestrum psállite ritè Fructuósum:
Laudans Augúrium resúltet hymnus,
Mixtis Eulógium modis coæquans.
I i inter rápidos focos crepántes
Intrant pássibus, & minántur ipsi
Flammârum crepitántibus camínis;
Quos olim fúgiet perénnis ignis.
F elíces ánimæ, quibus per ignem
Celsa scándere cóntigit Tonántis!
Cunctis pro pópulis rogâte Christum,
Ut nos Tartáreo tegat ab igne.
Ætérno Genitóri glória, Christo
Semper génito, sit tibi semper
Compar Spirítui; qui Deus unus
Polles perpétuis ínclyte sæculis. Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem. mutátis nomínibus. Quære fol. CLXII.

Capítula.

PRobâta satis est, Dómine, tuórum trium vita & festa Sanctórum, ut auri fúlgidum radiántis metállum: quorum fidem, dum probábili camíno exáminas, laudábili judício tibi placitûram adsígnas; Habes ergo in tribus his manípulis Sacerdótum, quos ad te mater nostra misit Ecclésia, discrêta quidem órdinum, sed veneránda officia Sacerdótum: In Fructuóso síquidem Pontificális grátia fulgens; In Augúrio, & Eulógio Levíticæ dignitâtis ministérium clarens: Nostra ergo vota ii tuis obtútibus sanctificánda insínuent: ille, ut pro te more Sacerdótii consecránda perórnet; horum ministério cálicem salutârem sumâmus ad vitam: illius invocatiône sanctificáti perducâmur ad glóriam.

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

CHristus, Dei Fílius, qui tribus Púeris in camíno pósitis, quartum se dignâtus est demonstrâre, grátiâ vos suæ visiônis inlúminet; ℟. Amen. Et qui Fructuósum cum suis Diacónibus sacerdôtem inter crepántes ignes calôre amôris sui non est passus extíngui, nullo vos tentatiônum igne patiâtur adúri: ℟. Amen. Ut refectiônem, quam illi post ignes sæculi percípere meruérunt, & vos post vitæ hujus excúrsum capiâtis in regiône vivéntium. ℟. Amen. Per misericórdiam ipsíus.

Lauda. Clamavérunt justi, & Dóminus exaudívit eos Allelúia: P. Et ex ómnibus pressúris eórum liberâvit eos. Allelúia, allelúia. ℣. Multæ tribulatiónes justórum: & de his ómnibus liberâvit eos Dóminus. P. Et ex ómnibus. ℣. Glória, & honor. P. Et ex ómnibus.

Orátio.

MIra satis, Dómine, tuórum trium est constántia Sacerdótum, Fructuósi vidélicet Epíscopi, Augúrii & Eulógii Levitârum: quorum unîta, nec divîsa devótio, dum succensiône fornâcis præparántur ad comburéndum, constántèr persístunt in combustiône viríliter, plus caléntes amôre tuo, quàm devícti incéndio aliéno: cum, etsi córpora cedunt flammis, victríces ánimæ rapiúntur in æthera; Da ergo nobis, eórum méritis à tentatiônum igne non tangi, ab ætérnis ardóribus érui, & post excúrsum sæculi, ignítis tibi desidériis copulári. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, &c.

In nómine Dómini nostri Jesu Christi.

Ad Matutinum.

Antíphona. Da nobis lætítiam salutâris. Psalmus 50.

Orátio. Redde nobis, Dómine, lætítiam. Quære fol. CLXIII.

Antíphona I. Dum succenderêtur fornax, præparâti sunt Ananías, Azaríus, Misaël ad comburéndum: & ingréssi in ignem, tunc deambulâbant per médium flammæ: Angelus enim Dei stetit in médio, vento roris flante non tétigit eos ignis: sic púeri lætántes canêbant: P. Deus omnípotens, terríbilis, & metuéndus in sæcula amen, benedícimus te. ℣. Clamavérunt justi, & Dóminus exaudívit eos, & ex ómnibus tribulatiónibus eórum liberâvit eos. P. Deus omnípotens. ℣. Glória, & honor. P. Deus omnípotens.

Orá-

Orátio. Mira satis, Dómine, tuórum. Quære retrò in Vésperis præcedéntibus.

Antíphona 2. Hi tres missi sunt in médium fornâcis conligáti, & deambulábant per médium flammæ P. Et odor ignis non fuit in illis, & aspéctus quarti símilis Fílio Dei. ℣. Beâta gens, cujus est Dóminus Deus ejus: pópulus, quem elègit Dóminus, in hereditâtem sibi. P. Et odor ignis. ℣. Glória. P. Et odor.

Orátio.

HI tres pro tuo nómine in fornâcis médio constitúti, quæsumus, Dómine, mereâmur pro nobis in camíno sæculi consisténtibus exaudíri; ut odor ignis, qui vitiòrum foménto nutrítur, nullo modo se nobis adtigisse lætèmur: quáliter aspéctûs tui glóriâ inter flammas sæculi recreáti, à lapsu críminum & absolúti reperiâmur, & líberi. ℟. Amen. Per misericórdiam, &c.

Antíphona 3. Tres púeri jussu regis in fornâce missi sunt: non veréntes flammam ignis dicébant: Benedíctus es. P. Hi tres, quasi ex uno ore laudábant de camíno ignis, dicébant: Allelúia. ℣. Et clamavérunt ad Dóminum, cùm tribularéntur: & de necessitátibus eòrum liberâvit eos. P. Hi tres. ℣. Glória. P. Hi tres.

Orátio

TRes púeri, Babylónico camíno probáti, laudis tibi hóstiam, Christe Dómine, inter ignes pósiti cecinérunt, quibus plus virtûte tuâ caléntibus non pótuit nocère ignis admôtus: Erue ergo nos de ígnibus vitiòrum, & succénde vapóre virtûtum: ut, præcálidi charitâtis tuæ incéndio, victóriam mereâmur ferre de mundo. ℟. Amen. Per misericórdiam.

℟. Hæc dicit Dóminus: Visitâbo sanctos meos in médio ignis, & è médio flammæ liberâbo eos, & dabo eis regnum P. In ætérnum & in sæculum sæculi. ℣. Exultábunt sancti in glória: lætabúntur in cubílibus suis. P. In ætérnum. ℣. Et dabo opus eòrum in veritâte, & fœdus perpétuum fériam eis. P. In ætérnum. ℣. Glória, & honor. P. In ætérnum.

Orátio.

DOmine Jesu Christe, qui Sanctos tuos in médio ignis visitâre dignâtus es, dum de médio flammæ eos coronándos adsûmis, quos viríliter pro te certántes martyrium peregísse cognóscis; érue vitam nostram à camíno facinórum, & vísita nos consolatiónibus gratiârum: ut cùm his tribus Martyribus mereâmur habère in cœléstibus partem, quibus non passióne, sed fide dignóscimur consórtes éffici. ℟. Amen: Per misericórdiam.

Antíphona 1. Ananías, Azarías, Mísaël, benedícite Deo, P. Qui vos liberâvit de camíno ignis ardéntis. ℣. Exultâte Deo adjutóri nostro: jubilâte Deo Jacob. P. Qui vos liberâvit. ℣. Glória, & honor Patri. P. Qui vos liberâvit.

Orátio.

ANanías, Azarías, Mísaël, tres illi púeri Babylónico igne probáti, magnum spécimen Sanctis, Dómine, martyribus præbuérunt, quibus exémplum præbuit eòrum veneránda victória: In illis quidem ignis aufûgit, ne moreréntur; in istis admissus est, ut coronaréntur: dum & in illis, nec dum témpore passiònis alto, pœnális ignis non pótuit córpora sacrâta contíngere; & in istis, témpore accépto, quo Christo moriénte via jam paradíssi apérta consísteret, applícita igni tunc córpora extíngueret, quando jam Beátis apérta paradísi jánua esset: Benedícimus ergo te Deum, qui & illos liberásti à flammis, & istos coronásti post flammas: qui & pro liberándis illis ignes adspárgis; & pro adsuméndis istis ignes admíttis: Da ergo nobis, utrorúmque exémplis atque suffrágiis, ut sic liberêmur à vitiórum carnálium igne; ut ignîta eloquiòrum tuòrum concremâti dulcédine, ad te mereâmur pervenire in pace. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 2. Ananías, Azarías, & Mísaël servi Dei excélsi. P. Magnus est Dóminus, qui de igne liberâvit nos. ℣. Confitémini Dómino, quóniam bonus: quóniam in sæculum misericórdia ejus. P. Magnus est. ℣. Glória, & honor. P. Magnus.

Orátio.

O Beatíssimi Mártyres Christi, servi Dei excélsi; magnus est Dóminus, qui de igne non vos ad hoc liberâre vóluit, ut vita in vobis sæculi permanêret: Qui ergo inter calóres ígnium vitam meruístis perpétuam, nos inter vapóres sæculi prece operite continuâ. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 3. Ananías, Azarías, & Mísaël timéntes Dóminum, qui éruit eos de médio ardéntis flammæ, P. Canébant: Allelúia de ex-

excélso. ℣. Exáltent eum in Ecclésia plebis: & in cátedra seniórum laudent eum. P. Canébant allelúia. ℣. Glória, & honor, &c. P. Canébant allelúia.

Orátio.

ECce, ad instar trium illórum Puerórum, hi quoque Mártyres tui, in ignes sæculi pósiti, & in camíno pro tuo nómine constitúti, símili te, Dómine, devotiònis more conláudant; & illi quidem, timéntes te Dóminum, cánticum tibi cóncinunt glóriæ, qui erúeras eos de médio ardéntis flammæ: hi verò, non ut ab igne non contingántur, concinéntes laudum offerunt precem, sed ut à te per ignis supplícia coronéntur, hymnum tibi déferunt consciéntiæ libertàte: Da ergo nobis, ut cursum vitæ nostræ in pace ducéntes, & ab ardóribus libídinum líberi, & à futúris mereâmur supplíciis liberári. ℟. Amen. Per. ℟. Sancti, qui per fidem vicérunt regna, operáti sunt justítiam, adépti sunt repromissiónes, extinxérunt ímpetum ignis, fugavérunt áciem gládii, P. Fortes facti sunt in bello, ℣. Stetérunt contra hostes, & de inimícis se vindicavérunt. P. Fortes. ℣. Glória, &. P. Fortes.

Orátio.

ADmirábile satis est, Dómine, Christiánæ Fidei sacraméntum, per quod Mártyres tui regna vicérunt, justítiam operáti sunt, ignísque ímpetum extinxérunt: Fac nos ergo, ad instar illórum símili fidei calóre fervéscere: ut dum fortes extitérimus mundáno in bello, ætérno mereámur munerári de præmio. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 1. Notum tibi fácimus, rex, quia non cólimus deos tuos, & simulácra, quæ constituísti, non adorámus. P. Habêmus enim in cœlis Deum, qui de mánibus tuis, rex, potens est liberàre nos. ℣. Da nobis auxílium, Deus, in tribulatióne: & vana salus hóminis. P. Habêmus. ℣. Glória. P. Habêmus.

Orátio.

DOmine Jesu Christe, quem Mártyres tui in Cœlis se habère Deum proféssi sunt, qui de mánibus persecutòris eos posses erípere, dum falsórum deórum simulácra contémnerent adoràre: fac, nos te semper in veritàte dilígere, teque étiam fidéliter adoràre; ut, omnímodâ simulacrórum superstitióne devíctâ, plácita tibi Mártyrum tuórum imitántes sequâmur vestígia. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 2. Ignem, quem tu rex minâris nobis, Deus in cœlo potens est liberàre nos ex eo. P. Quòd si nolúerit, scito, quia non sacrificâmus idólis. ℣. Qui confidunt in Dómino, sicut mons Sion: non commovebúntur in ætérnum, qui hábitant in Hierúsalem. P. Quòd si nolúerit. ℣. Glória, & honor, &c. P. Quòd si nolúerit.

Orátio.

IGnis, qui Sanctis tuis, Dómine, à persequéntibus non solum minàtus, sed & præparàtus est ad comburéndum, mirábile illis ádtulit vincéndi compéndium: dum ipsa accelerátio pœnæ citàtim eos dírigit ad consummatiònem victóriæ: ut per hoc quod citò flammis adústi sunt, per hoc quàmtótiùs gradum corónæ scándere promereántur: Quæsumus ergo, ut méritis Mártyrum tuórum futúrus ille ignis, impiórum cruciátibus præparàtus, in nullo nos adtíngere áudeat; sed, Deitàtis tuæ vexíllo poténtiâ liberáti, sceptrum mereâmur cœléstis percípere regni. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 3. Tamquam aurum in fornâce probàvit justos Dóminus, & quasi holocáusti hóstiam accèpit illos: P. Et invénit dignos se. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Et edúxit eos in viam rectam; ut irent in civitàtem habitatiònis. P. Et invénit. ℣. Glória, &c. P. Et invénit.

Orátio.

UNigénitus Dei Fílius, qui Justos tuos tamquam aurum fornàcis igne exáminas; córdium nostrórum, quæsumus, vires inspícias: & juxtà posse nostrum, si placet tibi, ita nos igne tribulatiónum tentári permítte; ut de bono patiéntiæ hereditàtem mereâmur in cœléstibus obtinêre. ℟. Amen. Per misericórdiam, &c.

℟. Isti sunt sancti, qui pro testaménto Dei ad mortem ánimas tradidérunt; quos lima justítiæ, velut aurum puríssimum probàvit: P. Regnant in perpétuum, nec ab ínvicem segregabúntur. ℣. Sancti amábiles & decóri, quómodo in vita sua dilexérunt se ínvicem; ita & in morte non sunt divísi. P. Regnant. ℣. Glória, & honor Patri. P. Regnant.

Orátio.

DOmine Jesu Christe, pro cujus testaménto Sancti tui ad mortem suas ánimas tradidérunt, tenti caténis, maceráti car-

céribus, perústi incéndiis; eòrum méritis, justítiæ nos limà compòne, & velut aurum puríssimum in omni sanctitàtis ópere éffice: ut, qui tibi devótis córdibus famulàmur, uullo modo in perpétuum à Deitàtis tuæ consórtio segregêmur. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 1. Ut aurum igni probáti sunt Sancti, P. Et tamquam hóstiam holocáusti accépti sunt in conspéctu Dei sui. ℣. Quóniam Dóminus amat judícium, & non derelínquet Sanctos suos: in ætérnum conservabúntur. P. Et tamquam. ℣. Glória, &. P. Et tamquam.

Orátio.

CHriste, Fílius Dei, qui Mártyres tuos, ut aurum probàtum igni, ita tibi in holocáusti hóstiam accéptos esse fecísti; ánnue précibus nostris, ut ignítis resultántes voluptátibus carnis, provéntum mereâmur obtinère ætérnæ felicitàtis. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 2. Descéndit Angelus de cælo, & excússit flammam, & fecit médium fornàcis quasi veutum roris flantem, P. Et non tétigit justos ignis, neque moléstus eis fuit. ℣. Invocábant Dóminum, & ipse exaudiêbat eos: in colúmna nubis loquebátur ad eos. P. Et non tétigit. ℣. Glória, & honor. P. Et non tétigit.

Orátio.

DEus, qui ministério descendéntis è cœlo Angeli tui, trium Pueròrum flammas mirificè dispersísti: ut vim natúræ suæ in illis urens ignis amítteret, qui tuis obtútibus placuíssent: redde nos à concrematiòne vitiòrum extráneos: à diáboli láqueis fácito esse nos líberos; & tuis nos Martyribus post tránsitum adsócia coronándos. ℟. Amen. Per misericórdiam, &c.

Antíphona 3. Sanctis tuis, Dómine, magna erat lux; P. Propter quod igni ardéntem colúmnam ducem habuérunt. Allelúia, allelúia. ℣. Beáti immaculáti in via: qui ámbulant in lege Dómini. P. Propter quod. ℣. Glória, & honor, &c. P. Propter quod.

Orátio.

MAgna, Dómine, Sanctis tuis est lux, dum te in nocte hujus sæculi ignem ardéntem colúmnam habère meréntur, quà & inluminántur, quid fáciant; & adjuvántur, ut intelléсta perfíciant: Præsta ergo nobis obténtu Mártyrum tuòrum; ut lúminis tui ducátu tenebrôsum sæculi hujus iter agéntes, ad æthéreas mansiónes perveniâmus felíces. ℟. Amen. Per misericórdiam.

℟. Probásti nos Deus: igne nos examinásti, sicut examinâtur argéntum: Posuísti tribulatiónes in dorso nostro. Transívimus per ignem & aquam: P. Et induxísti uos in refrigérium. ℣. Salvásti enim nos, Deus, ex affligéntibus nos: & eos, qui nos odérunt confudísti. P. Et induxísti. ℣. Glória, & honor. P. Et induxísti.

Orátio.

DEus, qui probatiône sólitâ pietâtis probàre Sanctos tuos voluísti in terris: uec plus eos tentári permíttis, quàm quod in eis donum toleràntiæ adésse conlàtum tuo múnere præspicis: érue nos ab omni tentatiòne, quæ nostram possit obrúere mentem: ut plácito tibi famulátu fidéliter serviéntes, sic nos tentári permíttas, ut tentátio ipsa non nos in confusiònem errôris, sed in ampléxum veritàtis valéuter adstríngat. ℟. Amen. Per.

Antíphona 1. Sanctis tuis, Dómine, magna erat lux. P. Eò quòd ignem uréntem colúmnam ducem habuérunt in nocte. ℣. Invocábant Dóminum, & ipse exaudièbat eos: in colúmna nubis loquebâtur ad eos. P. Eò quòd. ℣. Glória, &. P. Eò quòd.

Orátio.

DEns, qui Sanctos tuos multiplícibus torméntis hóminum súbdere voluísti, ut habérent de patiéntia lucrum, de passiòne trophæum; érue nos à supplíciis inferôrum, ut & hìc nos devótio tibi beneplácita jungat, & in futúro fides, quâ te crédimus, in ætérnis sédibus introdûcat. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 2. Quanta malignàtus est iuimìcus in Sanctis tuis: & gloriáti sunt qui te odérunt iu médio átrio tuo. P. Eleva manum tuam, Dómine, in supérbia eòrum in finem. ℣. Incendérunt igni sanctuárium tuum: in terra polluérunt tabernáculum nóminis tui. P. Elevavérunt. ℣. Glória. P. Elevavérunt.

Orátio.

DOmine Jesu Christe, cujus poténtiâ sancti Mártyres tui rotántem ignis ímpetum extinxérunt, & justítiam operáti sunt; peccatóribus uobis favôrem tuæ pietàtis indúlge: ut per fidem, quà Saucti regna vicérunt, per eam nos peccatóres cœléste mereâmur obtinère consórtium. ℟. Amen. Per.

An-

Antíphona 3. Sancti tui, Dómine, quasi oves exultavérunt, P. Glorificántes te; quia liberásti eos. ℣. Dómine, in lúmine vultûs tui ambulábunt, & in nómine tuo exaltábunt totâ die: & in tua justítia exultabúntur. P. Glorificántes. ℣. Glória, & honor Patri. P. Glorificántes.

Orátio.

DEus, qui ineffábili splendôre pia tuórum mártyrum péctora replevísti, corónas tuo múnere refulgéntes, quasi ut hìc ex passiòne spei grátiâ mercavérunt, illic à te percípere in múnere mereréntur: fac, nos splendêre & lucêre de beneplácita tibi dulcédine proximòrum, & dignitàte óperum perfectòrum: ut, etsi effusiòne sánguinis corónas non merêmur accípere, ex fructu dilectiònis veræ perpétuam mereâmur apud te obtinêre hereditàtem. ℟. Amen. Per misericórdiam.

℟. Beáti óculi, qui vident, quæ vos vidètis; & aures, quæ áudiunt, quæ audístis, quia in multis tribulatiónibus mecum permansístis, dicit Dóminus. P. Amen dico vobis, quia vobis datum est nosse mystérium regni cœlòrum, & nómina vestra scripta sunt in cœlo. Allelúia. ℣. Venite benedícti Patris mei, possidète vobis regnum paràtum à constitutiòne mundi. P. Amen dico vobis. ℣. Glória. P. Amen.

Orátio.

ADésto nobis, Omnípotens Deus, sanctòrum tuòrum Fructuósi Agurii, & Eulógii triumphàlem celebrántibus diem, & lætítiam spirituálium tríbue gaudiòrum concédens eòrum intercessiòne sepúltis réquiem, offerentiúmque tibi corpóribus sospitàtem: quorum sic fides membris igne decidéntibus arsit, ut sentírent corruptíbilis natúræ deféctum, & nescírent cœléstis ánimi mutàre propósitum. ℟. Amen. Per.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Diligéntes te, Dómioe, sicut sol in ortu suo respléndens, ita rútilant. Cánticum. Qui sponté. fol. CLXIII.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Tres púeri jussu regis in fornàcem missi sunt; non veréntes flammam ignis, dicébant: Benedíctus es. ℣. Hi tres, quasi ex uno ore decantábant regi magno, dicebántque: Benedíctus es.

Cánticum. Benedíctus es, Dómine. fol. 6.

Sono. Dum succenderêtur fornax. Quære retrò in istis Vésperis præcedéntibus.

Lauda. Laudàte Dóminum de cœlis Allelúia, allelúia: laudàte eum in excélsis. Allelúia. Psalmus 148.

Prophetia.

Léctio libri Sapiéotiæ Salomònis. *Capít. 16.* ℟. Deo grátias.

PAssi sunt justi digna torménta, & per multitúdinem bestiàrum extermináti sunt. Pro quibus torméntis benè disposuísti pópulum tuum, quibus dedísti concupiscéntiam delectaménti sui, novum sapòrem, escam parans eis ortygométram: ut illi quidem concupiscéntes escam propter ea, quæ illis osténsa & missa sunt, étiam à necessária concupiscéntia averteréntur. Hi autem in brevi ínopes facti, novam gustavérunt escam. Oportèbat enim illis quidèm sinè excusatiòne supervenire intéritum exercéntibus tyránoidem: his autem tantùm osténdere, quemádmodùm inimíci illòrum exterminaréntur. Etenim dum pérvenit illis sæva bestiàrum ira, mórsibus perversòrum serpéntium exterminabántur. Non in perpétuum permánsit ira tua, sed ad correptiònem in brevi turbáti sunt, signum habéntes salùtis ad commemoratiònem mandáti legis tuæ. Qui enim convérsus est, non per hoc, quod vidèbat, sanabàtur, sed per te ómnium Salvatòrem. ℟. Amen.

Hymnus.

FElix Tarràco, Fructuóso vestiris,
Adtolit caput ígnibus chorus
Cum Levítis géminis procul relúcens:
His piis nos Deus ádspicit benígnus.
Arcem quandóquidem potens Ibèram
Trino Mártyre Trínitas corònat:
Ardens Agúrius capéscit æthera;
Necnoo Eulógius, simul supérnum
Christi lúcidus ad sedile tendit.
Dux & prævius, & magíster illis
Ad tantum decus, ex Episcopáli
Clarus nómine Fructuósus ibat.
Accitus quia Præsidis repénte
Jussu, vénerat ad forum Sacérdos,
Levítis comitántibus duóbus:
Inde ad carcerèam viros catènam
Pastus sánguine cárnifex trahèbat:
Gaudet cúrrere Fructuósus ultrò.
Ac, ne quis sócios timor feriret,
Præcéptor véhemeos eúndo firmat,
Incendítque fidem calòre Christi.
Mecum state viri: vocat cruéntus

Ad pœnam cóluber Dei minístros:
Ne mors térreat, en paràta palma.
Carcer Christícolis gradus corónæ est,
Carcer próvehit ad supérna cœli,
Carcer concíliat Deum beátis:
His dictis, ádeunt specum reórum.
Exércent ibi mysticum lavácrum,
Et purgàmen aquæ: stupent ténebræ.
Sex hic contínuis latent diébus,
Tandem stant trucis ad tribúnal hostis.
Fratres tergéminos tremunt catástæ.
Judex Æmiliànus imminèbat,
Atrox, túrbidus, ínsolens, profánus
Aras dæmoníacas coli jubèbat.
Tu, qui Doctor, ait, seris novéllum
Comménti genus, ut leves puéllæ
Lucos destítuant, Jovem relínquant:
Damnes, si sápias, Augústi dogma.
Jussum est Cæsaris ore Galiæni,
Quod princeps colit, ut colámus omnes.
Hæc fanti, plácidus refert Sacérdos:
Ætérnum colo príncipem, diérum
Factórem, Dominúmque Galiæni,
Et Christum Patre prosàtum perénni,
Cujus sum fámulus, gregísque Pastor.
Subrídens ait ille: Jam fuísti.
Nec differt furor, aut refrénat iram,
Sævis déstinat ígnibus cremándos:
Exsúltant, prohibéntque flere vulgum.
Quosdam de pópulo videt sacérdos
Libándum sibi póculum offeréntes:
Jejunàmus, ait, recúso potum;
Nondum nona diem resígnat hora:
Numquam conviolábo jus dicátum,
Nec mors ipsa meum sacrum resólvet:
Sic Christus sítiens Crucis sub hora
Oblàtum sibi póculum recúsans
Nec libáre volens, sitim perégit.
Intrant intéreà locum rotúndâ
Conclúsum cáveâ, madens ferárum
Multo sánguine, quem furor frequéntat,
Cùm spectácula perstrépunt cruénta.
Ac vilis gladiátor, ense duro,
Percússus cadit, & fremit volúptas,
Hic flammánte pyrâ, niger miníster
Ardens supplícium paráre jussus,
Constrúxit fáscibus rogum suprémis:
Qui cum córpora concremánda solvit,
Fervéntes ánimas amóre lucis,
Fracto cárceris expediret antro.
Certant officiis pii sodáles:
Plantis calciaménta dissolútis,
Pronus detráhere studébat unus.
Sed sanctus vetat ora Fructuósus
Inclinàta premi: facéssite, inquit,
Ne nostram gravet obsequéla mortem.
Atquin ipse meos pedes resólvam,
Ne vestígia præpedita vinclis
Tardis gréssibus ínruant in ignem.
Cur laménta rigant genas madéntes?
Cur vestrì memor, ut fiam, rogátis?
Cunctis pro pópulis rogábo Christum.
Vix hæc edíderat, reláxat ipse
Induménta pedum, velut Móyses,
Quondam fécerat ad rubum propínquans:
Non calcàre sacram crematiònem,
Aut adstàre Deo priùs licèbat,
Quàm vestígia pura figeréntur.
Stabat calce mera: resúltat ecce
Cœlo spíritus, & serit loquélam,
Quæ cunctos tremefécit audiéntes.
Non est, crédite, pœna, quam vidètis,
Quæ puncto ténui citàta transit;
Nec vitam rapit illa, sed refórmat.
Felíces ánimæ, quibus per ignem
Celsa scándere, cóntigit Tonántis!
Quas olim fúgiet perénnis ignis.
Hæc inter rápidis focos crepántes
Intrant pássibus, & minántur ipsi
Flammàrum crepitántibus camínis.
Nexus dénique, qui manus retrórsùm
In tergum renováverant revínctas,
Intáctâ cute décidunt adústi.
Non ausa est cohibère pœna palmas
In morem Crucis ad Patrem levándas:
Solvit bráchia, quæ Deum precéntur.
Priscórum spécimen trium putàres,
Quos olim Babylónicum per ignem
Cantántes stúpuit tremens Tyránnus.
Illis sed pia flamma tunc pepércit
Nondum témpore passiònis apto,
Nec mortis decus inchoánte Christo.
Hos, cùm diffúgeret vapóreus ardor,
Orant, ut celer ignis advoláret,
Et finem daret ánxiis perículis.
Exoràta suos obire tandem
Majéstas fámulos, jubet cadúcis
Missos corpóribus, sibique reddi.
Vidit Præsidis ex domo Satélles
Cœlum Martyribus patère apértum,
Insignésque viros per astra ferri.
Quin, & filíolæ monens herìli
Osténdit scéleris notam patérni,
Cœlo vívere, quos ferus perèmit.
Hæc tum virgínitas palam vidère
Pérfidum méruit paréntem cœcum,
Ut crimen Dómini domus timèret.
Tunc corpóribus sacris favíllæ,

Et

Et perfúsa mero legúntur ossa,
Quæ raptim sibi quisque vindicàbat.
Fratrum tantus amor domum reférre
Sanctòrum cínerum dicàta dona,
Aut gestàre sinu fidéle pignus.
Sed & relíquias resuscitándas,
Et mox cum Dómino simul futúros,
Discrétis loco dívidant sepúlchris:
Cérnui níveis stolis amícti
Mandant restítui, cadáveraque claudi,
Mixto mármori púlvere sacránda.

O Triplex honor, ò trifórme culmen,
Quo nostræ caput excitàtur urbis,
Cunctis úrbibus éminens Ibéris,
Exultàre tribus libet Patrónis:
Quorum præsídio fovêmur omnes
Terràrum pópuli Pyrinæàrum.
Circúmstet chorus ex utróque sexu,
Heros, virgo, puer, senex, anícla:
Vestrum psállite rite Fructuósum,
Laudans Agúrium resúltet hymnus,
Mixtis Eulógium modis coæquans,
Reddàmus páribus pares Camænas.
Hinc auràta sonent in arce tecta,
Blandum líttoris extet inde murmur,
Et carmen freta feriàta pangant.
Olim tempus erit ruénte mundo,
Quum te Tarràco Fructuòsus acri
Solvet supplício tegens ab igne.
Fors dignábitur, & meis medèlam
Torméntis dare, prosperánte Christo,
Dulces Hendecasyllabos revólvens,
Atque tripúdians cœlo admíxtus Chorus
Per sæcula vivens in æthera.
Ætérno Genitóri glória, Christo
Semper génito sit tibi semper,
Compar Spirítui; qui Deus unus
Polles perpétuis ínclyte sæculis.
Amen.

Supplicátio. Orêmus, mutátis nomínibus, fol. CLXII.

Capítula.

CHriste, Dei Fílius, qui & tribus in camíno pósitis púeris liberàtor miríficus adfuísti; & tribus his martyribus Fructuóso, Agúrio, & Eulógio, probátis ígnibus claruísti: dum & illis paràtam camíno mortem evádere, & istis corónas invenire, flammis córpora extinguéntibus, concessísti: præbens in utrísque discrèta gratiàrum officia, dum & illos ignis non tángeret, & istos adtíngens facíliùs coronàret: suspéndens ab illis mortem, consúmens in istis laudábilem passiònem; utrorúmque votis obsequénti famulátu ignis ipse desérviens, dum & ab illis, ne moreréntur, recéderet; & ad istos, ut coróna præoptàta veniret: da nobis, ut in utrorúmque sanctitáte lætántes, sic victórias Mártyrum celebrêmus, ut infinitá cum eis lætítiá gaudeàmus.

Pater noster.
Liberáti à malo.
Lauda. Colúmnam ignis. fol. CXCIX.

Benedíctio.

CHristus Dóminus, qui Fructuósum Epíscopum cum suis Diacónibus examinátos igne perdúxit ad regnum, liberátos vos à camino libídinum herédes efficiat regni Cœlòrum; ℟. Amen. Et qui córporum illòrum cíneres, usurpátos à frátribus, uno in loco tumulándos vóluit congregàre, ab unitáte vos non dívidat sanctæ matris Ecclésiæ: ℟. Amen. Ut eum inter flammas concupiscéntiæ liberatòrem mereámini invenire, in quo illi post esúriem meruérunt invenire refectiònem. ℟. Amen. Per misericórdiam.
In nómine Dómini.

DIE XXII. JANUARII.

IN FESTO
SANCTI VINCENTII LEVITÆ ET MARTYRIS.

Ad Vésperum.

Lauda. Speràvit ánima mea. fol. CLVI.
Sono. Spes mea tu es, pórtio mea in terra vivórum. P. Réspice Deus ad oratiònem meam. Allelúia. ℣. In conspéctu Dómini effúndam oratiònem meam, tribulatiònem meam ante ipsum pronuntiábo. Cum defécerit à me spíritus meus, & tu cognovísti Dómine. P. Réspice. ℣. Dómine in via ista, per quam ambulàbam, abscondérunt muscípulam mihi. Intendébam in déxteram, & vidèbam: & non erat, qui recognósceret me. P. Réspice Deus. ℣. Fuga mea à me périit, nec est qui quærat ánimam meam. Dómine clamávi ad te: P. Réspice Deus.
Dóminus sit semper. ℟. Et cum.
Antíphona I. Libera me Dómine de luto, ut non inhæream: éruar ex his qui odérunt me, P. Et de profúndo aquàrum. Non me dimérgat tempéstas aquæ, nec obsórbeat me pro-

profúndum. ℣. Salvum me fac Deus: quóniam introíerunt aquæ usque ad ánimam meam. P. Et de profúndo. ℣. Glória, & honor. P. Et de profúndo.

Orátio.

Deus, qui multis passiónum genéribus mirífice vincéntem Vincéntium coronásti, líberans illum ab omni exítio tormentórum, ut vestígia ejus, quæ luto non inhæserant vitiórum, mirífice calcárent omne crudelitátis supplícium: ne aquárum obsorberétur profúndo, qui mente sæculum calcans, jam heres esset próximus cœlo: præbe nobis précibus tanti Mártyris, nec luto vitiórum adtíngi, nec profúndâ desperatiónis vorágine operíri; sed cándidâ consciéntiæ libertáte decóri tibi præsentémur in die judícii. ℟. Amen.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antíphona. Ego in labóribus multis fui, & in cárcere. Ter virgis cæsus sum, nocte & die in profúndo maris fui; P. Et ex his ómnibus liberávit me Deus, qui est benedíctus in sæcula. ℣. Multiplicáti sunt super capíllos cápitis mei, qui odérunt me gratis. P. Et ex his ómnibus. ℣. Glória, & honor. P. Et ex his ómnibus.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Circumdedérunt me aquæ usque ad ánimam: Allelúia. P. Pélagus úndique me vallávit; in médio mare novíssime liberásti me Dómine. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. De profúndis clamávi ad te Dómine: Dómine exáudi vocem meam. P. Pélagus úndique. ℣. Glória, & honor. P. Pélagus.

Hymnus.

Adest miránda pássio
Levítæ Sancti mártyris,
Cui clara virtúte flagrans
Coróna Vincénti datur.

Beátus ille spíritus,
Quem post triúmphum prælii,
Post vincla dira cárceris,
Cœléstis aula súscipit.

Omnes mirántur pérpetim
Post factum cruórem Mártyrem,
Quem testulárum frágmina
Mucróne acúto vúlnerant.

Dolóre nullo frángitur
Nullâque pœnâ víncitur,
Flammas ferens per úngulas
Robústa permánsit fides.

Ex hinc repónunt móllibus
Christi fidélem mílitem
Carnis relícto póndere,
Ad astra migrat Spíritus.

Vesánus Imperátor feris
Jactum cadáver mandat:
Custóde Corvo, córpore
Fames lupína péllitur.

Gravis Tyránnum éxcitat
Furor, jubétque Mártyrem
Insútum parvo ecúleo
Ponti profúndo immérgere.

Honor summus tunc rédditur,
Jubénte Christo, líttori;
Reféctis undis lívibus
Prævénit omnes rémiges.

Tu solus ò bis ínclyte,
Solus brávii dúplicis
Palmam tulísti, tu duas
Simúl parásti láureas.

Adésto nunc, & pércipe
Voces precántum súpplices,
Nostri reátus éfficax
Orátor ad Thronum Patris.

Per te, per illum cárcerem
Honóris augméntum tui,
Per vincla, flammas, úngulas,
Per carcerálem stípitem,

Per fragmen illud tésteum,
Quo parta crevit glória,
Per quem treméntes pósteri
Exosculámur léctulum.

Miserére nostrárum precum,
Placátus ut Christus suis
Inclínet aurem prósperam;
Noxas nec omnes ímputet.

Si ritè solémnem diem
Venerémur ore, & péctore:
Si sub tuórum gáudio
Vestigiórum stérnimur:

Paulísper huc inlábere,
Christi favórem déferens,
Sensu graváti ut séntiant
Levámen indulgéntiæ.

Sic nulla jam restat mora,
Quum excitátam nóbilis
Carnem resúmat spíritus,
Virtúte perfúnctam pari.

Ut quæ labórum párticeps,
Commúne discrimen tulit,
Sit & cohéres glóriæ
Cunctis in ævum sæculis.

Præsta Pater píissime,
Patrique compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum. Amen.

Sup-

Supplicátio. Orêmus. mutáto nómine. folio CLXVII.

Capítula.

ADest, Dómine, testis tui solémne illud, atque famosíssimum festum, quod ánnuis recúrsibus mortálium obtútibus præsentátur, in quo hic Vincéntius martyr tuus mirabilitèr vincens, & solo probátus & pélago, nec terrénis supplíciis víncitur, nec marínis gurgítibus compeditur, vincens & ténebras páritèr & caténas: dùm prædicátor lúminis nec vinculòrum víncitur pœnis, nec tenebrósis remóti cárceris superátur angústiis; sed pótiùs, qui verè conféssus nomen fúerat veritátis, in veritáte famulántia sibi vidéret cœléstis obséquia lucis: Qui ergo devóti annuâ devotiòne tanti Mártyris solémne festum suscípimus, quæsumus, ut susceptiònis hujus apud te præmio munerèmur, quo memoráti Mártyris intervéntu remóveas à nostris fínibus plagam, & totìus nocibilitàtis incómmoda: quo & provéntus frugum plácidos terra partúriat, & ánimæ nostræ divínis fonte virtútibus concaléscant: ut expúlsis tenebrárum opéribus, in tuo Christe lúmine cuncta superántes advérsa, & hic & in futúro gáudia nobis in commûne exoptáta provéniant; qui nos oráre præstas, & dícere:

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

CHristus Dóminus, qui virílitèr vincénti Vincéntio, tenebróso adsisténti in cárcere, & lúmine est infúsus & múnere, sic luce suâ nos vísitet, ut ætérni múneris contlatiòne ditíficet; ℟. Amen. Quique illi refúlsit inter ténebras cárceris, inlucéscat in córdibus vestris ad evadénda futúræ supplícia ultiònis: ℟. Amen. Ut, qui ipso vocábulo sui nóminis victor comprobátus est, passiònis suæ nos précibus consórtes efficiat in cœléstibus regnis. ℟. Amen. Per.

Lauda. Diléctio tua sicut fons vitæ pérmanet: P. Et sapiéntia tua velut ornaméntum áureum. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Non det in commotiònem pedem tuum: neque dormitet qui custódit te. P. Et sapiéntia. ℣. Glória, & honor. P. Et sapiéntia.

Orátio.

DEus, qui mirabilitèr vincénti Vincéntio datûrum te manna abscónditum promisísti, ut qui mortálium devícerat génera tormentôrum, immortalitàtis útiquè múnere ditarêtur; concéde nobis méritis ejus, qui te fide nómine & passiòne secûtus est, ut nomen novum, quod nobis in Christianitátis título est conlâtum, & in hac vita possessiònem bonórum óperum novam nobis adcúmulet, & in futúro ætérnum nobis regnum, & gáudium præparet sine fine. ℟. Amen. Per misericórdiam.

In nómine Dómini.

Ad Matutínum.

Antíphona. Lábia mea Dómine apéries: & os meum annuntiábit laudem tuam. Psalmus 50.

Orátio. Exúltent Dómine. fol. CLXXX.

Antíphona 1. Probásti me Dómine quasi aurum. Posuísti tribulatiónes in dorso meo. P. Transívi per ignem & aquam: & induxísti me in réquiem. ℣. Introibo in domum tuam cum holocáustis: reddam tibi vota mea, quæ distinxérunt lábia mea. Et locûtum est os meum, in tribulatiòne mea. P. Transívi. ℣. Glória, & honor. P. Transívi.

Orátio.

BEnedícimus te, omnípotens Deus, qui beatíssimum Vincéntium mártyrem tuum, sicut quondàm tres púeros, ab ignis incéndio liberásti: cùm ejus útiquè membris adhíbita flamma, & si esset quæ exúreret, non tamèn esset quæ vínceret; ejus ergo précibus rorem misericórdiæ tuæ nostris infúnde viscéribus, ut madefácto igne carnális incéndii, flamma in nobis tepéscat peccáti: quæ & si à nobis naturálitèr non desístat, quæsumus, ne fragilitátem nostram materiálitèr succénsam combûret; sed ita grátia natúræ subvéniat, ut quod orígine carêmus, múnere restrínguere valeámus. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 2. Protéctor tuus ego sum, noli timêre, dicit Dóminus. Si transíeris per ignem, non combûret te. P. Flúmina non conclúdent te, quia tenêbo manum tuam. ℣. Per diem sol non uret te, neque luna per noctem. P. Flúmina. ℣. Glória, & honor. P. Flúmina.

Orátio.

CHriste Fílius Dei, protéctor beatíssimi Vincéntii mártyris gloriósi, qui ejus manum mirabilitèr auxílii vice susténtans, nec flammis adúri, nec aquis passus es superári; da nobis, ut nec ignes libídinum nos in quocúmque contáminent, nec flúmina odiòrum in quocúmque contúrbent: sed pro-

protectiònis tuæ déxterà, quâ testis tuus adjùtus est, ut marina superàret discrímina; nos quoquè adjuvèmur, ne futùram veniàmus in pœnam. ℟. Amen. Per.

Antíphona 3. Tamquam unum ex princípibus elègit me Dóminus, & ut virum fortem constítuit me in prælium. P. Dedit mihi Dóminus stolam cándidam, & ornàvit me corónâ. ℣. Benedíctus Dóminus Deus meus, qui docet manus meas ad bellum, dígitos meos ad prælium. P. Dedit mihi Dóminus. ℣. Glória, & honor. P. Dedit mihi.

Orátio.

Omnípotens Deus, qui Mártyrem tuum ætérno nómine munerásti, & eum ex princípibus in passiòne elegísti; ut qui causâ nóminis tui blasphemántem sustinuísset invídiam, in tuo nómine laudántium súmeret obsequèlam, & ornàres illum corónâ: tríbue ergo exultántibus fámulis indeféssum triumphántis auxílium, ut intercessiòne sédulâ refórmet malè scissa induménta baptísmatis, quem pro te dimicántem martyrii cruòre respérsâ stolâ induísti decòris. ℟. Amen. Per misericórdiam.

℟. Probásti me, Dómine, sicut probàtur argéntum. Posuísti tribulatiónes in dorso meo: transívi per ignem & aquam: & induxísti me in réquiem. Introibo in domum Dómini, P. Qui exaudívit deprecatiònem meam. ℣. Venite, & audite, & narràbo vobis, omnes qui timètis Deum, quanta fecit ánimæ meæ. P. Qui exaudívit. ℣. Glória, & honor. P. Qui.

Orátio.

Deus, qui probatiòne sólitâ pietàtis probári Sanctum tuum voluísti in terris, nec plus eum tentári permíttis, quàm quod in eum donum toleràntiæ adésse conlàtum tuo múnere prǽspicis; érue nos ab omni tentatiòne, quæ nostram possit obrúere mentem: ut plácito tibi famulátu fidélitèr serviéntes, sic nos tentári permíttas, ut tentátio ipsa non nos in confusiòne mœròris, sed in ampléxu veritàtis valéntèr adstríngat. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 1. Vocávi te nómine tuo, dicit Dóminus. Si transfretáveris aquas, flúmina te non conclúdent. P. Et si per ignem transire cœperis, flamma non ardèbit in te. ℣. Labóres frúctuum tuòrum manducàbis: beàtus es, & benè tibi erit, P. Et si per ignem. ℣. Glória, & honor. P. Et si per ignem.

Orátio.

Domine Jesu Christe, qui tuum esse Vincéntium mártyrem ex nómine ipso pronúncias, dum tibi útique vicit, pro tuo nómine mílitans, & in transfretatiòne aquàrum, & combustiòne ígnium: dum illi adésse dignàris, insuperábilem illum in ipsis passiónibus tuo reddis auxílio; quæsumus pietàtem tuam, prótegas supplicatiónibus nostris, ut qui in illo vicísti pondus aquæ, & flammas à nobis æternòrum ígnium extínguas. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 2. Perféctio, & doctrina viro sancto tuo, quem probásti Dómine in tentatiòne. Ponent thymiama in conspéctu tuo: P. Et adolèbit incénsum super altàre tuum. ℣. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei: & voluntàte labiòrum ejus non fraudásti eum. P. Et adolèbit. ℣. Glória, & honor Patri. P. Et adolèbit.

Orátio.

Domine Jesu Christe, qui es Ecclésiæ tuæ caput, præsta, ut Vincéntius beatíssimus martyr tuus in córpore Ecclésiæ constitùtus, qui tunc membra pro Cápite dedit, nunc Caput pro membris adire non cesset; Capitique próximus regat totum, & prótegat corpus: id impéndens ubériùs, quod se exúltat obtinuísse felíciùs. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 3. Qui habet aurem, áudiat quid Spíritus dicat Ecclésiis: P. Vincénti dabo édere de ligno vitæ, quod est in paradíso Dei mei. ℣. Manus enim mea auxiliábitur ei: & bráchium meum confortàbit eum. P. Vincénti. ℣. Glória, & honor. P. Vincénti.

Orátio.

Domine Jesu Christe, qui beatíssimo mártyri tuo Vincéntio obediéntiæ aurem tribúere dignàtus es, quâ salúbri cordis intelléctu agnósceret, quid sibi Spíritus díceret; da nobis méritis ejus, édere de ligno vitæ, & fructum cápere hereditàtis perpétuæ: ut cives Paradísi tui mereàmur existere, qui tui nunc Mártyris incólimus devotíssimè passiònem. ℟. Amen. Per misericórdiam.

℟. Vocávi te nómine tuo: meus es tu. Si transfretáveris aquas, ego tecum sum, nec flúmina te conclúdent: P. Per ignem si transíre cœperis, flamma non contaminàbit. ℣. Et dedi hómines pro te, & pópulos pro ánima tua. Noli timère, serve meus rectísi-

sime, quem elégi. P. Per ignem. ℣. Glória, & honor. P. Per ignem.

Orátio.

O Mnípotens Dóminus, qui beatíssimum Vincéntium mártyrem tuum passiònis stímulis, quasi minántium flúctuum cúmulis, probári, non óbrui, permisísti: cùm eum dimicántem nec pœna superáret, nec immérsum unda supprímeret: quia ei & illic adfuísti, ne cruciátibus vincerètur, & hìc præstitísti, ut contra natûram flúctibus portarètur; miráculis tantis fidem ómnibus præsta, ut vota celebrántibus devotíssimè conferántur. ℟. Amen. Per.

Antíphona 1. Qui vícerit, & serváverit usque in finem ópera mea, P. Dabo illi potestátem super Gentes, & reget eas in virga férrea. ℣. Et ponam in mari manum ejus: & in flumínibus déxteram ejus. P. Dabo illi. ℣. Glória, & honor. P. Dabo illi.

Orátio.

D Omine Deus, præsta propítius; ut beatíssimus Vincéntius martyr tuus vincat suis méritis nostra flagítia, qui non suis, sed divínis víribus sæviéntium pótuit superàre supplícia: & qui dudùm in illis vicit impietátis atrocitàtem; in nobis malæ cupiditàtis súperet voluntátem. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, &c.

Antíphona 2. Adpropiàte ad me pópuli, & congregâte vos in domum disciplínæ Dei nostri. Vidète Vincéntii glóriam, quóniam propter quod laboràvit, invênit multam réquiem: in faciéndo eam confirmàtus est. P. Lætètur ánima nostra in misericórdia Dei. ℣. Magnificàte Dóminum mecum: & exaltèmus nomen ejus in unum. P. Lætètur. ℣. Glória, & honor. P. Lætètur.

Orátio.

U Nigénite Fílius Dei Patris, qui beatíssimum Vincéntium mártyrem tuum in tuo nómine laborántem fecísti in misericórdia tua lætári; quæsumus divinitàtis tuæ poténtiam, ut imitaménto ejus, & vota nostra pro tuo nómine sint accépta, & nostrôrum óperum efficiéntia tibi máneat in ómnibus placitûra: ut vincéntes mundi discrímina, mereàmur éffici perénnis ædifícii constructûra. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 3. Vincénti dábitur coròna vitæ, & à morte non lædètur; P. Sed dábitur illi stella matutína: ℣. Et ego primogénitum ponam illum, & excélsum apud reges terræ. P. Sed dábitur. ℣. Glória, & honor. P. Sed dábitur.

Orátio.

D Eus, qui vincénti Vincéntio potentiálitèr sempèr in cunctis ejus & opéribus & passiónibus claruísti; dùm pro his ómnibus, & coróná illum vitæ ditíficas, &, ut à morte non læderètur, matutínæ stellæ promissiòne conróboras: quæ útiquè resurrectiònis lucem insínuans, matutina proindè vocâta, quia noctem fugat, & lucem adnúntiat: dùm, depúlsâ nocte sæculi, promíttitur sydus múneris sempitérni; hujus ergo stellæ matutínæ nos, Dómine Jesu Christe, fácito cómpotes esse: ut promissiònis tuæ consolatiòne lætántes, ad fructum justítiæ tuæ mereâmur pervenìre indémnes, ℟. Amen. Per.

℟. Vincénti dabo corônam, & fáciam illum colúmnam in templo Dei: P. Adscribam super eum nomen civitàtis Hierúsalem, & nomen meum novum. ℣. Omnis qui vícerit, fáciam illum sedêre in throno Patris mei. P. Adscribam. ℣. Glória, & honor. P. Adscribam.

Orátio.

D Omine Jesu Christe, qui mirabílitèr Vincénti huic mártyri tuo & corônam de victória præstas, & colúmnam in templo tuo, quasi decôrem ædifícii, futûrum esse adsígnas: dùm ei & coronánda vincéndi stúdia súggeris, & invíctam perseverántiæ voluntàtem in passiónibus prælargíris; da nobis exémplo ejus, & diligéndi te votum æquále, & vincéndi voluntàtem: ut ita nomen civitàtis illius novæ Hierúsalem nostris in pectóribus sit adscríptum, quálitèr, dùm indesinéntèr obtútum mentis nostri in illius visiòne defígimus, in ejus pace perénnitèr jocundèmur. ℟. Amen. Per misericórdiam.

In nómine Dómini.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Circumdedérunt me aquæ usque ad ánimam: abyssus vallàvit me, pélagus coopéruit caput meum. Clamávi ad te Dómine, exáudi me.

Cánticum. Clamávi ad Dóminum. f. 315.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Benedíctio Dómini in mercèdem justi festínat.

Cánticum. Benedíctus es. fol. 6.
Sono. Projecérunt me in médio mari: & facta est mihi tranquíllitas magna. P. Quia liberásti me Dómine de abysso, & misértus es mei. Allelúia, allelúia. ℣. Qui conscéndunt mare in návibus, operántes in aquis multis; Ipsi vidérunt mirabília tua. P. Quia liberásti me. ℣. Abominàtus sum in médio aquæ: & habitávi in corde maris, & invocávi te Dómine. P. Quia liberásti me. ℣. Imperásti procéllæ, & stetit in aura: & fluctuátæ sunt undæ maris, & congratulàtus sum nimis. P. Quia liberásti. ℣. Glória, & honor. P. Quia liberásti me.
Lauda. Laudàte Dóminum de cœlis Allelúia: laudàte eum in excélsis. Allelúia. Psalmus 148.
Léctio libri Esaíæ Prophétæ. *Capit.* 43. & 44.
℟. Deo grátias.

HÆc dicit Dóminus, creans te Jacob, & formans te Israël: Noli timére, quóniam redémi te, & vocávi te nómine tuo: meus es tu. Cùm transíeris per aquam, tecum ero, & flúmina non opérient te: cùm ambuláveris in igne, non comburèris, & flamma non ardèbit in te: Quia ego Dóminus Deus tuus sanctus Israël salvàtor tuus. Ex quo honorábilis factus es in óculis meis, & gloriòsus: ego diléxi te, ego dabo hómines pro te, & pópulos pro ánima tua. Noli timère, quóniam tecum ego sum. Hæc Dóminus dicit fáciens & formans te, ab útero auxiliàtor tuus: noli timère serve meus Jacob rectíssime, quem elégi. Effúndam enim aquam super sitiéntem, & fluénta super áridam: effúndam enim spíritum meum super semen tuum, & benedictiònem meam super stirpem tuam. Et germinábunt inter herbas, quasi sálices juxta fluéntes aquas. ℟. Amen.

Hymnus.

BEàte Martyr próspera
Diem triumphàlem,
Quo sánguinis merces tibi,
Coròna Vincénti datur.

Hic te ex ténebris sæculi,
Tortòre victo, & júdice,
Evéxit ad cœlum dies,
Christòque ovántem réddidit.

Nunc Angelòrum párticeps,
Nunc lucis insígnis stolà,
Quam testis indomábilis
Rivis cruòris láveras.

Cùm te satélles Idóli,
Præcínctus atris légibus,
Litàre diis Géntium
Ferox caténis cógeret.

Ac verbo Príncipum molli
Suadéndo blandè effùdit,
In catástas ne vita
Líbera rapta décidat.

Rex, inquit, máximus Orbis,
Qui sceptra gestat Romulèa,
Servìre sanxit ómnia
Priscis deòrum cúltibus.

Vos Nazaréni adsístite,
Fidémque & ritum spérnite,
Hæc saxa, quæ princeps colit,
Placàte fumo, & víctimâ.

Exclàmat hic Vincéntius,
Levita de Tribu sacra
Minister altàris: Deum
Excólimus nos verum.

Tibi ista præsint númina,
Tu saxa, tu lignum colas,
Tu mortuòrum mórtuus
Fias deòrum póntifex.

Nos lucis auctòrem Patrem,
Ejúsque Christum filium,
Quem solum ac verum Deum,
Datiàne, confitèmur.

Hìc ille jam commótior:
Audésne ínfelix, ait,
Jussa deòrum, & Príncipum
Violàre verbis ásperis?

Jus est sacràtum, & públicum,
Cui cedit humànum genus,
Nec te jubénte férvidè
Infans períclum pérmovet?

Hoc namque decrètum cape,
Aut ara, thure, & céspite
Precánda jam nunc est tibi,
Aut mors luénda sánguine.

Respóndit ille altrínsecùs:
Age ergo quicquid vírium,
Quicquid potestàtis tibi est,
Palàm relúctor, exérce.

Vox nostra quæ sit áccipe:
Et Christus, & Pater est Deus,
Servi hujus & testes sumus,
Extórque, si potes, fidem.

Torménta, carcer, úngulæ,
Stridens flammis flamma,
Atque ipsa pœnàrum última,
Mors Christiánis ludus est.

Vestra insànis vánitas,
Scutúmque vestri Cæsaris,
Condígna vestris sénsibus
Coli jubètis númina.

Excíssa fabríli manu,
Cavis recócta, & fóllibus,
Quæ voce, quæ gressu carent,
Immóta, cæca ligna sunt.
His sumptuósa à spléndido
Délubra crescunt mármore:
His colla mugiéntium
Percússa taurórum cadunt.
Adsunt & illic spíritus:
Sunt & magístri críminum,
Vestræque salùtis áucupes
Vagi, impoténtes, sórdidi:
Qui vos laténtèr íncitos
In omne compéllunt nefas,
Vastâre justos nécibus,
Plebem piórum cárpere.
Norunt & ipsi, ac séntiunt
Pollêre Christum, & vívere,
Ejúsque jam jam ádfore
Regnum treméndum pérfidis.
Clamant paténtèr déniquè
Pulsi ex látebris córporum,
Virtúte Christi & nómine,
Dénique iidem dæmones.
His intonántem Mártyrem
Judex profánus non tulit,
Conclâmat: Os obstrúite,
Ne plura jactet ímprobus:
Vocem loquéntis cláudite,
Raptúmque lictóres date,
Illum seórsum cánibus
Pastum, manúsque exércite,
Infixus in prætórium
Convitiátor séntiat,
Impúnè ne quos sibi
Diis extruéndis jússerit.
Tibi ergo soli cóntumax
Tarpéia calcéntur sacra?
Tu porrò solus ópteras
Romam, Senátum, Cæsares?
Vinctum retórtis bráchiis,
Sursùm, ac deórsùm exténdite,
Compágo donèc óssium
Divúlsa, membrátim crepent.
Post hinc divérsis íctibus
Nudáta costárum sunt ábdita,
Ut per lacúnas vúlnerum
Jecur retéctum pálpitet.
Ridébat hæc miles Dei,
Manus cruéntas íncrepans,
Quòd fibra non profúnditùs
Intrarétque artus úngula.
Ac jam omne robur ártium
Eviscerándo césserat,
Nisúsque ávenis sólverat
Fesso lacertórum toro.
Ast ille tanto lætior,
Omni vacántem núbilo
Frontem serénam lúmine
Te, Christe, præséntem videns.
Quis vultus iste, proh pudor!
Datiánus ajébat furens:
Gaudet, revínctus, & próvocat
Tortórem tortus ácrior.
Nil illa vis exércita
Tot noxiórum mórtibus
Agône in isto próficit,
Ars idolórum víncitur.
Sed vos alúmni cárceris
Párcite, ait, invícto,
Cohíbete paulùm dextras,
Respiret ut lassus vigor.
Per sicca rursùs úlcera,
Dùm sese cicátrix cólligit
Refrigeráti sánguinis
Manus resúlcans díruit.
His contra Levítes refert:
Suam tuórum præspicis
Languêre virtútem canum
Age ipse major cárnifex.
O sténde, quo pacto queant
In recéssus rescíndere
Manus & ipse intérsere,
Rivósque fervéntes bibe.
Erras, cruénte, si meam
Te reris pœnam súmere,
Cum membra morti obnóxia
Dilaniáta intérficis.
Est alter homo intrínsecùs,
Violâre quem nullus potest:
Liber, quiétus, ínteger,
Exors dolórum trístium.
Hoc, quod labóras pérdere
Tantis furóris víribus,
Vas est solútum, ac fíctile,
Quovis frangéndum modo.
Quinimò nunc eníteré
Illud secáre, ac pléctere:
Cùm perstat intùs, qui tuam
Calcat, Tyránne, insániam.
Hunc tu lacésse, hunc distórre
Invíctum, insuperábilem,
Nullis procéllis súbditum,
Soli hunc subjéctum Deo.
Hæc fatur, & stridéntibus
Laniátur uncis dénuò,
Cui Prætor ore súbdolo
Anguinat verba & síbilat:

Digitized by Google

Si tanta cállidi péctoris
Prædûrat obstinátio,
Pulvinar ut nostrum inâne
Abominèris tángere:
Saltèm laténtes páginas,
Librósque opértos déroga,
Quibus sectam pravam séminas:
In istis creméntur ígnibus.
His, Martyr, audítis, ait:
Quem tu malígne mysticis
Minâris ignem lítteris,
Flagràbis ipse hoc jústius.
Nonnè scímea cœléstis
Vindex erit volúntas,
Tanti venéni intérpretem
Linguam perúrens fúlmine.
Vides favíllas índices
Gomorrhæórum críminum:
Sodomítæ cladis cinis
Testes perénnis fúneris.
Exémplar hoc semper tuum est;
Fuligo quem mox súlphuris,
Bitûmen, & mista pice
Imo implicábunt tártaro.
His persecûtor sáucius
Pallet, labéscit, & statìm
Insànâ tórquens lúmina,
Spumásque frendens égerit.
Tunc deíndè cunctátus diù,
Decérnit extrèma ómnium:
Ignis, graváti, & lúminis
Exerceátur quæstio.
Hæc ille sese ad múnera
Gradu citáto prórupit,
Ipsósque pernix gáudio,
Pœnæ minístros prævenit.
Ventum ad palæstram glóriæ,
Spes certat, & crudélitas:
Luctàmen anceps cónserunt
Hic Martyr, illic cárnifex.
Serra léctulum régula
Dente frequénti exásperant,
Cùm multa carbònum strues
Vivum vapòrat hálitum.
Hunc spontè conscéndit rogum
Vir sanctus, ore intérrito,
Cœli & corónæ cónscius,
Celsum tribûnal scándere.
Subter crepánte aspérgine
Scintíllat excúrsus salis,
Punctísque fervens strídulis
Sparsímque artus figitur.
Arvina post hinc ígneum
Impréssa cratem lambit,
Vix unda foris fúmida
In membra sensìm líquitur.
Hìc ínterim immótus manet,
Tamquàm dolòrum néscius,
Tendítque in altum lúmina:
Nam vincla palmas présserant:
Sublàtus indè fórtior,
Lúgubre in antrum trúditur:
Ne liber ortus lúminis
Animàret altum spíritum.
Est intus imo ergástulo
Locus ténebris nígrior,
Quem saxa mersi fórnicis
Angústa clausu strángulant.
Ætérna nox illìc latet
Expers diúrni síderis:
Hic carcer horréndus suos
Habère fertur ínferos.
In hoc bárathrum conjécit
Truculéntus hostis Mártyrem,
Lignóque plantas ínserit;
Divaricátis crúribus.
Quin addit ad hæc pœnam novam,
Crucis perícli artíficis,
Nulli tyránno cógnitam,
Nec fando compértam retrò.
Fragménta testàrum jubet
Hirta impolítis úngulis
Acuminàta, infórmia,
Tergo jacéntis stérnere.
Totum cubíle spículis
Armant dolòre saxísque:
Insómne qui subtèr latus
Mucròne pulset óbvio.
Hac ille versàtur umbra
Meditàre artes, quas strúxerat;
Sed Beélzebud cállida
Comménta Christus destrúxit.
Nam carceràlis cæcitas
Splendòre lucis fúlgurat,
Dupléxque morsus stípitis
Ruptis cavérnis díssilit.
Agnóscit hìc Vincéntius
Adésse, quod speráverat,
Tanti labòris præmium,
Christum datòrem lúminis:
Cernit deíndè frágmina
Jam testulárum, móllibus
Vestíri semet flóribus,
Redolénte nectar cárcere.
Quin & frequénter Angeli
Stant, ac loquúntur cóminùs,
Quorum unus ore augústior
Compéllat his dictis virum:

Exúr-

Digitized by Google

Exúrge Martyr ínclyte,
Exúrge secûrus tui,
Exúrge, & almis cœtibus
Noster sodâlis adhære.
Præsta Pater piíssime,
Patrique compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem. folio CLXXXVII.

Capítula.

DOmine Clementíssime Deus, tríbue; ut fortíssimus Vincéntius martyr tuus, qui, pro te virílitèr dímicans, tuo múnere vicit, ità nobis in tuo nómine júgitèr adsit, ut victor ecúlei, victor exístat peccáti: quotidiánas áblua culpas, qui tot tantásque supergréssus est pœnas; ut, qui pro Dómino miríficus éxtitit triumphâtor, pro servis exístat magníficus intercéssor.

Pater noster.

Liberáti. fol. 2.

Lauda. Allelúia. Diléctio tua sicut. f. CCV.

Benedíctio.

DOminus Jesus Christus, qui poténtèr vincénti mártyri suo Vincénti matutînam stellam donâvit in múnere, & primæ resurrectiônis & futúræ vos gáudiis ditet; ℟. Amen. Et qui eidem Vincénti manna dedit abscónditum, obténtu ejus glorióso vos immortalitâtis véstiat induménto: ℟. Amen. Ut exémplo memoráti mártyris & cárceres vincéntes & flammas; edúcti è cárcere sæculi, flammas evadâtis ætérni supplícii. ℟. Amen. Per misericórdiam.

In nómine Dómini.

In exeúnte Vésperâ.

Lauda. Speràvit ánima mea in Dómino.
Sono. Spes mea tu es pórtio mea. fol. CCV.
Antíphona. Vincéntius sanctus, ut solis rádius splendet, & sicut lília campi floret, P. Portans odôrem suavitàtis in conspéctu Dómini. ℣. Dómine in virtûte tua lætábitur Rex: & super salutàre tuum exultàbit vehementèr. P. Portans. ℣. Glória, & honor. P. Portans.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Corônam spléndidam sempitérnam Allelúia P. Vincénti dabo. Allelúia, allelúia. ℣. Manus enim mea auxiliábitur ei, & bráchium meum confortàbit eum. P. Vincénti. ℣. Glória, & honor. P. Vincénti.

Hymnus. Adest miránda pássio.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem. folio CLXXXVII.

Capítula.

DEus, qui Levítam tuum Vincéntium tanto virtûtum múnere decorásti, ut ministérii sacri fretus officio, Fílium tuum Dóminum nostrum secutûrus in passiône, ejúsdem Christi tui cálicem ministràret prius credéntibus in salûtem: tu nos fácito coram te dignè tractàre suscépta ministeriórum officia, quorum gestándam suscépimus obsequélam; quò martyr tuus Vincéntius divíno auctus spíritu, persequéntem Datiánum objéctibus duris adgréditur, cùm contra Valérium Epíscopum suum lévitèr musitásse conquerétur: méritis suis tríbuat ómnibus in hac vita feliciórem excúrsum, in futúro regnum beatitúdinis infinitum: ut sícuti eum inter pœnas suscepísti te confiténtem; ita nunc júbeas exaudire pro nobis orántem, cùm ad te proclamavérimus è terris:

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

DEus, lumen ætérnum, qui novâ luce mártyri suo Vincéntio pósito refúlsit in cárcere, inlucéscat in córdibus vestris ad ætérnam remuneratiônem: ℟. Amen. Et qui corpus ejus in médio mari demérsum marínis gurgítibus revocâvit ad littus, révocet vitam vestram ab intéritu, & nóxiis áctibus: ℟. Amen. Quique, corvo obsequénte, dilatâvit prædícti Mártyris glóriam, devotiônem vestram sólitâ propitiatiône suscípiat. ℟. Amen. Per.

Lauda. Allelúia. Diléctio tua sicut fons vitæ pérmanet.

Orátio. Deus qui mirabílitèr. fol. CCVII.

DIE XXV. JANUARII.

IN FESTO SANCTI BABILÆ

EPISCOPI, ET TRIUM PUERORUM.

Ad Vésperum.

Lauda. Exórtum est in ténebris.
Sono. Justórum ánimæ. fol. CLXII.
Antíphona. Justi epuléntur, & exúltent in conspéctu Dómini, P. Et delecténtur in lætítia. ℣. Salus autem justôrum à Dómino: & protéctor eôrum est in témpore tribulatiônis. P. Et delecténtur. ℣. Glória, & honor. P. Et delecténtur.

Lau-

Lauda. Justi jocundéntur Allelúia, P. Et læténtur, Allelúia, allelúia. ℣. Vox lætítiæ, & salùtis in tabernáculis justòrum. P. Et læténtur. ℣. Glória, & honor. P. Et læténtur: Allelúia, allelúia.

Hymnus.

O Sacerdòtum ínclyta corôna,
Atque corúscum Levitàrum ordo,
Clero adscíto, præcinàmus hymnum
Mente benígnâ.

Formam exémpli Bábilas Antístes
Nobis tenéndam dímicans impréssit;
Ne templi Dei óstia pandàmus
Cállido hosti.

Hic vir virtùte fidei munítus
Antiochènam dum régeret arcem,
Sprèvit profânum átriis sanctis
Numeriànum.

Illicò captus sístitur tyránno,
In fola verus Christo immolándus:
Versutiòsa ábdicat asséria,
Vera uténdo.

Réputans namque dógmata pervérsa,
Rerum fatètur ómnium Auctòrem,
Celsi Paréntis coætérnam Prolem
Orbem creásse.

Aris hortàtur dæmonum litare,
Spernens arctàtur vacis catenàrum,
Colo gravàtur póndere bolàrum,
Compède pede.

Fit gregi pastor magnum documéntum,
Urbi mostràtur véluti contémptus:
Hinc ovans defert Christo vota laudum
Victor insígnis.

Fictilem vicit ratiocinándo;
Vanas pérdocet liberáles artes;
Indicit sensum pótius disértum
Trium Puerôrum.

Sóboles sequens génitrix, quos mittit
Agonizándos Præsule cum almo:
Quália pati Patrem & Magístrum
Eúmdem dicunt.

Hic quippè parens verus ut Abraham est,
Hóstia qui se tribus cum Púeris
Obtulit sacrâ stípitis in ara
Regi polòrum.

Inter insóntes lotis ulnis ambit
Sacrum altàre stípiti elàtus,
Dira dùm perfert víncla vel torménta,
Cómitans docet.

Simul conféssi nomen Trinitàtis,
Sústinent simul laceràntum ictus;
Sed rapuère ab hoste trophæum
Dono divíno.

Ad periméndum póstmodùm prodúcti,
Alacres pergunt, carmen præcinéntes
Tripúdii psalmi, ultricem quadragênum,
Voce sonórâ.

Tunc Præsul plebem contéstans affàtur;
Ità ut esset vinclis oneràtus,
Ad confundéndum júdicem profânum
Sepelirètur.

Párvulos quoquè Bábilas litándos
Patri adsígnat ense verberándos;
Quorum agònem púlchriùs consùmat
Sánguine fuso.

Quique concépti urnâ sepulchráli,
Vigent perénni memóriâ passi,
Sede promíssâ potíti in arcem
Diadémate.

Bino in ipsis múnere per ipsos
Obtines missos, cívitas quæsita:
Nímiùm gaude, glórians in Christo
Júbilo magno.

Hic obsequénda membra redivíva
Póssidet; sursùm ánimas victríces
Stolis indútas cándidis, fulgéntes,
Palmas geréntes.

Inde Redémptor cerne de supérnis
Ratem redémpti gregis, incubántem
Sæcli in mare, túrbina impulsántem
Tentatiònum.

Déxteræ tuæ auxílium præbe,
Eámque cunctis à malis defénde:
Tecum victùram vehens in supérnis
Ævo perénni.

Glória summa, Christe, tibi sempèr,
Simùl cum Patre, Spiritùque Sancto:
Sit nunc, & sempèr soli tibi Deo
Trino, & uno. Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptòrem, mutátis nomínibus fol. CLXXXVII.

Capítula.

INténdite, fratres charíssimi, sacerdòtis Bábilæ inconvúlsæ spei virtùtem, triúmque Puerórum robustiòrem ánimi fidem, quàm valéntem córporis qualitàtem; quos prædíctus doctor egrégius gládio contínuo percussùros, sacris ulnis congeminándo, compléctitur; grátias flebilitèr réferens Creatóri, quòd eos, quos de manu ejus accéperat coronándos, obtúlerit illi: Horum ígitùr exémplum constántiæ imitántes, mores corrigàmus in mélius, charitàtem teneàmus ad invicèm, per dilectiònem excéptum ministérium expleàmus; & ad servitùtem Dei cæteros inflammêmus: Operári justítiam de-

le-

lectémur ; noxia fugiâmus , spíritu orêmus, atque dicâmus :

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

Babilæ précibus solvántur vestra peccáta ; cujus virtùte Numeriáno domûs Dei obseràta sunt límina ; ℟. Amen. Ejúsque suffrágio animârum vestrârum vos gaudeâtis obtinuísse lucrum , cujus documénto trium Puerórum socíetas méruit subire Martyrium : ℟. Amen. Ut sicut iídem infántuli, magístro subsequénte , gládii pro Christo párili animadversiône truncáti sunt ; sic vos unítà vincti societâte , divinum sempèr agàtis obséquium. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Lauda. Gáudium sempitérnum. fol. CLXII.

Orátio.

Præsta , Dómine , ut dúm Sanctórum Bábilæ , & trium Puerórum venerânda templa suscípimus ; ipsi tibi templum puri cordis , & impollúti córporis éffici mereâmur : atque in domûs tuæ receptáculis perdurántes , electórum tuórum mereâmur esse partícipes. ℟. Amen. Per misericórdiam.

In nómine Dómini.

Ad Matutinum.

Antíphona. Da nobis lætítiam. Psalmus 50.

Orátio. Redde nobis Dómine lætítiam. folio CLXIII.

Antíphona 1. Fecísti Dómine in mari viam,& inter fluctus sémitam firmíssimam osténdens: P. Quia potens es , transeúntes mare salvâre. ℣. Juxtà est Dóminus his , qui tribulato sunt corde : & húmiles spíritu salvâbit. P. Quia potens. ℣. Glória,& honor. P. Quia potens es.

Orátio.

Oli nos , Dómine , nostris onerâre pondéribus : & qui Judææ pártibus innotésceris , plúrimùm deprecâmur ; ut nostris pectóribus immorêris : & cujus Hierúsalem nomen est magnum ; intercessióne Sanctórùm Bábilæ , & trium Puerórum mártyrum sit in nostra conversatióne præcípuum. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 2. Transiérunt mare rubrum, quasi per áridam terram , hæc dicit Dóminus: Transite , transite : P. Quia ego vos dedûcam de terra mea. ℣. Gaudète justi in Dómino : rectos decet collaudátio. P. Quia. ℣. Glória , & honor. P. Quia.

Orátio.

Omnípotens Deus , qui óculos tuos dírigis super justos, méritis eórum preces nostras dignántèr inténde : ut & à peccátis nostris vultûs visitatióne purgémur , & número tuórum misericórdiæ tuæ múnere sociémur.

Antíphona 3. Deus qui glorificàris in concílio Sanctórum, P. Magnus & metuéndus es: Allelúia. ℣. Lauda Hierúsalem Dóminum: conláuda Deum tuum Sion. P. Magnus. ℣. Glória , & honor. P. Magnus.

Orátio. Præsta Dómine , ut dùm Sanctórum. Quære in istis Vésperis præcedéntibus.

℟. In paradíso Dei requiéscunt sancti , quorum fructus indefíciens persevêrat , in quo est satíetas & medélla. P. Supra stellas fulgébunt fácies eórum. ℣. Fulgébunt justi , & tamquàm scintíllæ in arundinéto discúrrent. P. Supra stellas. ℣. Glória , & honor. P. Supra.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Diligéntes te Dómine sicut sol in. Cánticum. Qui spontè obtulístis.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Sancti & húmiles. fol. CLIV.
Cánticum. Benedíctus es Dómine. fol. 6.
Sono. Salus justórum á Dómino.
Lauda. Laudáte Dóminum de cœlis. Psalmus 148. fol. CLXIV.
Prophetia. Justórum ánimæ. fol. CLXVII.
Hymnus. O Sacerdótum. fol. CCXIV.
Supplicátio. Orêmus , mutátis nomínibus. fol. CLXXXVII.

Capítula.

Deus , Sanctórum glória , & copiósus misericórdiâ, exáudi plebem tibi súpplicem , per Sanctórum te suffrágia postulántem : rege nos per altérnas témporum vices , & per díspares diêrum , ac nóctium successiónes pari protectióne custódi ; ut adjúti sanctórum tuórum Bábilæ , & trium Puerórum mártyrum précibus , qui diem hunc per misericórdiam tuam prósperum dúximus , noctem quoquè hanc beneplácitâ tibi animârum , & córporum puritáte ducâmus.

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Lauda. Laus Dómini in Ecclésia Sanctórum. Allelúia. P. Lætêtur Israel in eo , qui fecit ipsum. Allelúia , allelúia , allelúia. ℣. Cantàte Dómino cánticum novum : quia mirabília fecit. P. Lætêtur. ℣. Glória , & honor. P. Lætêtur.

Be-

Benedíctio.

BEatissimórum mártyrum suórum Bábilæ, & trium Puerórum vos Dóminus intercessióne custódiat: ℟. Amen. Sperántium in se necessitátes placátus inténdat; ℟. Amen. Et supplicántium culpas propitiátus omíttat. ℟. Amen. Per misericórdiam.

In nómine Dómini.

DIE XXVIII. JANUARII.

IN FESTO SANCTI TYRSI

MARTYRIS.

Ad Vésperum.

Lauda. Lux orta est justis, P. Et rectis corde lætítia. ℣. Gaudébunt justi cum ómnibus Sanctis. P. Et rectis corde.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Sono. Gaudéte justi in Dómino: rectos decet collaudátio. P. Allelúia. ℣. Confitémini Dómino in cíthara: in psaltério decem chordárum psállite Deo. P. Allelúia.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antíphona. Contempsérunt Sancti vitam mundi, & pervenérunt ad præmium regni, P. Et lavérunt stolas suas in sánguine Agni. ℣. Quóniàm Deus amat judícium, & non derelínquet Sanctos suos: in ætérnum conservabúntur. P. Et lavérunt. ℣. Glória, & honor. P. Et lavérunt.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Beáti mundo corde, quóniàm ipsi Deum vidébunt. P. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Beáti, qui custódiunt judícium, & fáciunt justítias in omni témpore. P. Allelúia. ℣. Glória, & honor. P. Allelúia.

Hymnus.

EXúlta nimiùm, turba Fidélium;
Solémne hódiè Mártyris ínclyti
Est festum: módula cármina fórtitèr
In laudem Dómini, atque poténtiam.
Cœléstis pátriæ gáudia cógitans
Tyrsus, vir pépulit ómnia sæculi
Sanctus; cùm mínimè créderet in Deum,
Afflátus súbitò flámine sancto est.
Sævum conspíciens júdicem, íncrepat:
Cur sanctos Dómini, inquit, atrócior
Pœnis discrúcias valdè crudélibus?
Infélix! Erebi igne cremándus es.
Ilicò rábidus témpore présserat
Hostis Cumbrícius, membra coléntium
In terra Dóminum multa perémpta sunt,
Sanctórum nítida míllia Mártyrum.
Sanctus pro Dómino Léucius nítitur
Eléctam ánimam trádere: pótiùs
Divérsa génera pértulit ínnocens
Pœnárum, cúpiens præmia cœlica.
Athlèta pédibus ímpiger ámbulans
Tyrsus, regem ubi réperit ímpium,
Apprehéndens ténuit, ádmonet, & docet,
Jam falsa ut cólere idóla témneret.
Tunc læto símulans ore locútus est:
Te, Tyrse, cúpio consílio meo
Adsensum tríbuens, ut sacrífices diis;
Ut magnas accípias cópias múnerum.
Sanctus, perspícuum est, ait, ímpie,
Quod totus hábitet ille nequíssimus
In te nunc cóluber pravus, & ínvidus:
Cum tali péreas príncipe hórridè.
Gastrum pernícitèr ádfore præcipit
Plenum lymphâ, caput Mártyris súffocat:
Corpus, quod súperest, fústibus cædere
Nodósis ácriùs péstifer ímperat.
Sed servus Dómini voce piíssima
De vase míserum júdicem íncrepat:
Agnósce Dóminum, lúbrice & ínvide,
Cùm cernis ópera magna & ínclyta.
Turris constrúitur áltiùs éminens,
Per gyrum gládiis fixis in órdinem
Almus ut fastígio pósitus décidens
Ense suscíperet membra fidélia,
Magnus tu, Dómine, præ diis ómnibus!
Multùm miríficus in te credéntibus!
Pravis muscípula sis! Sanctus in æthera
Christi glorificat omnipoténtiam.
Victus non váluit insatiábilis
Sævus terríbilis, & nova cógitat
Torménta, sítiens víncere Mártyrem;
Sed Sanctus Dóminus contérruit malum.
Ne Tyrse tímeas, sic ait Angelus:
Diréctus ego sum à Dómino Deo
A te supplícia áuferam ómnia;
Hostémque póteris víncere péssimum.
Exáudi, Dómine. Cógitat ímpius
Inférre ónera, víncula & ómnia:
Fervens óleum, plumbum, & úngulas;
Ut Sanctum súperet mártyrem, & necet.
Cernens profícere nil suis víribus,
Sanctum præcípitem in mari præcipit
Jactári, vídeant ne óculi hóminum
Ter dena stádia à líttore lóngiùs.
Quàm mira, Dómine, sunt ópera tua!
Addúcunt mánibus Mártyrem Angeli,
Et dulci résonant cármine cánticum:
Judex non méruit cérnere Angelos.

Dé-

Debèmus pénitùs facta retéxere,
Quæ sanctis méritis reddíderit bona,
Tribus judícibus culpà labéntibus,
Quos terra répulit mórtuos sæpiùs.
Exórant pópuli Mártyrem; Inquiunt:
Orâmus, Dómine, præcipe prótinùs;
Terra ut suscípiat córpora júdicum,
Quæ scatens pútrida, vérmibus fúnditur.
Cleméntèr láchrymas sárculum áccipit,
Desígnans locum ubi córpora cóndere
Debérent: véniam da, Pie póscimus
Martyr; nos húmiles crédimus in Deum.
Læténtur ómnium corda voléntium
Cœléstis pátriæ quærere gáudia;
Et pravi fáciant nulla nocéntia,
Ut venti à fácie stípula pérvolent.
Te Martyr láchrymis vérnule póscimus:
Per te omnípotens Cónditor ócyùs
Durum quo prémimur hoc jugum áuferat;
Et lætos fáciat sæcla in ómnia.
Jam Summe Dómine réspice sáucium
Delíctis pópulum: dele chirógraphum;
Et nostrum gémitum cerne propítius,
Dans nobis auxílium témpore cóngruo:
Defúnctis réquiem ómnibus, Optime
Concéde: témpora próspera tríbue;
Victum paupéribus; subsídium víduis:
Omnes percípiant, quod piè póstulant.
Te nostra júbilet glória pérpetim,
Qui solus Dóminus trinus & unus est
Jugi império sæcula cóntinens,
Et cuncta dóminans ómnibus ímperans.
Sit Trino Dómino glória sédula,
Regnum perpétuum, atque poténtia;
Virtùte sólità, qui regit ómnia
Susténtans cóndita piè per sæcula. Amen.

Supplicátio. Orèmus Redemptòrem. mutátis nomínibus. fol. CLXXXVIII.

Capítula.

AUctor lucis, fons lúminis, & immén-si cláritas splendòris, Christe, ingéniti Patris unigénita proles, qui athlétæ tuo Tyrso perénni fontis lavácro sitiénti portitòrem lúminis núntium cœlis destinásti; ut ille eum extériùs luminàret, quem ab intùs accénderas; ut fieret lucérna pédibus, qui esset lustrátor mentis assíduus: arde quæsumus in méntibus nostris almo ignis tui fervòre, quem te ab arce missùrum tuo es pollícitus ore: ut flagrans intériùs ad exuréndа vítia, lustret extérius ad capiénda præmia sempitérna, piíssimus.

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

CHristus Dei Fílius, à quo beatíssimus martyr Tyrsus antè est passiòne frúitus, quàm lavácro, ipse nos muníficet dono ætérnitátis, & remúneret præmio sempitérno benedictiònis: ℟. Amen. Et qui illum mari projéctum Angelis vehéntibus reportàvit ad litus, vos secum adsóciet in polòrum sédibus lætabúndos; ℟. Amen. Ut illum sempèr invocètis Deum & Patrem, quem idem martyr Tyrsus & sub aquis líberà invocàvit voce. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Lauda. Respéxit eos cùm tribularéntur. folio. CLXVIII.

Orátio.

VEniéntes ad te benedícti Patris tui, Christe Dei Fílius, percípere à te regnum, quod eis præparàtum esse prædixísti ab orígine mundi; fac ergo nos etsì immériti eos ádsequi: ut qui beatíssimi mártyris tui Tyrsi vel sociòrum ejus festum incólimus, perénniter cum eísdem Sanctis jocundémur: & sicut idem Mártyrem tuum sectóribus serrà non permisísti secári; ità nos ejus suffrágio à grémio matris Ecclésiæ nullà patiàris occasiòne divélli; sed cum benedíctis percipiàmus regnum, quod Sanctis tuis pollícitus es in ætérna sæcula sæculòrum. ℟. Amen. Per misericórdiam.

In nómine Dómini.

Ad Matutìnum.

Antíphona. Da nobis lætítiam. Psalmus 50. Orátio. Redde nobis. fol. CLXIII.

Antíphona I. Venite ad me Sancti mei, dicit Dóminus: Vindemiàte fructum labòrum vestròrum, germen justítiæ; P. Cujus odor est magnus, sicut odor liliòrum, & rosàrum in témpore suo. ℣. Plantáti in domo Dómini, in átriis domûs Dei nostri florébunt. P. Cujus odor. ℣. Glória, & honor. P. Cujus.

Orátio.

VEniéntes ad te Sancti tui, Dómine, invitáti, ut vindémient fructus labòrum suòrum; fac nos per misericórdiam eos ádsequi in vivéntium terra: ut qui beatíssimum athlétam tuum Tyrsum priùs martyrio consecrásti, quàm lavácro, priùs fide, quàm regeneratiòne, priùs étiam supplício, quàm baptísmo; tu ómnibus dimíttas nobis peccàta, & dones nobis regnum hereditàtis perpétuæ: ut per bonam operatiònem, & conversatiònem perveniàmus in paradísum delí-

tiàrum, & gaudéntes de labòrum noſtrôrum fructu, vindemiémus fructus noſtros in gáudio ætérno. ℟. Amen.

Antíphona 2. Venite ad me omnes Sancti mei, dicit Dóminus, P. Qui laboràtis, & oneráti eſtis, & ego reficiam vos. ℣. Venite filii, audite me: timòrem Dómini docèbo vos; P. Qui laboràtis. ℣. Glória, & honor. P. Qui.

Orátio.

Veniéntes ad te, Sancte Deus, omnes qui laboravérunt, & pro te multum ſuſtinuérunt, ut eos requiéſcere fácias, ſicut promiſiſti eis dicens: Ego reficiam vos: fac ergo nos in Eccléſia tua orántes, eos totá mentis intentiòne ádſequi, ut conſequàmur miſericórdiam tuam, ut pro mérito non damnêmur in pœna, qui ex noſtro mérito non merêmur véniam: qui beatíſſimum Tyrſum prævenísti in benedictiònem grátiæ, oſténdens illi in ténebris lumen, & perfectiònem grátiæ poſt labòrem: rogàmus ergo etsi immériti, ut ſuffrágio prædicti Mártyris, labòre noſtro oneráti, reficiàmur cum Sanctis tuis verbi tui mellíflua doctrínà in vivéntium terra. ℟. Amen.

Antíphona 3. Venite benedícti patris mei, dicit Dóminus, P. Percípite regnum, quod præparàtum eſt ab orígine mundi. ℣. Accédite ad me, & illuminámini: & vultus veſtri non erubéſcent. P. Percípite regnum. ℣. Glória, & honor. P. Percípite regnum.

Orátio. Veniéntes ad te benedícti Patris mei. Quære retrò in Véſperis præcedéntibus.

℟. Clarificàtum eſt nomen Dómini Jeſu Chriſti in Sanctis pro patiéntia, & fide, in ómnibus perſecutiónibus, quas ſuſtinuérunt, P. Ut digni haberéntur in regno Dei, pro quo & paſſi ſunt. ℣. Dedúxit eos in viam rectam: ut irent in civitàtem habitatiònis. P. Ut digni. ℣. Glória, & honor. P. Ut digni.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Diligéntes te, Dómine, ſicut ſol. Cánticum. Qui ſpontè obtuliſtis. fol. CLXIII.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Sancti, & húmiles corde.
Cánticum. Benedíctus es Dómine. fol. 6.
Sono. Via juſtòrum.
Lauda. Laudàte Dóminum de Cœlis. Allelúia. Pſalmus 148. fol. CLXIX.

Prophetia. Juſti in perpétuum vivent, & apud. fol. CLXIV.
Hymnus. Exúlta nímiùm turba. Quære retrò in iſtis Véſperis præcedéntibus.
Et Supplicátio. Orêmus Redemptòrem.

Capítula.

Domine Deus omnípotens tuòrum ante mundi conſtitutiònem præſcius electòrum, Tyrſi mártyris tui & Cómitum ejus ánnuis recúrſibus solémnia álacri voto ſuſcipiéntibus dele cuncta delícta propítius: Et qui pro tuo nómine tot tantáſque pértulit pœnas, ſuffrágio ſuo noſtras déleat culpas; ut ejus précibus à cunctis peccáminum néxibus abſolúti, ad te poſt tránſitum mereàmur pervenire ſtolá decòris indúti Piíſſime.
Pater noſter.

Liberáti à malo. fol. 2.

Lauda. Laus Dómini in Eccléſia Sanctòrum. Allelúia. P. Lætêtur Iſraël in eo, qui fecit ipſum. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Cantâte Dómino cánticum novum: quia mirabília fecit. P. Lætêtur Iſraël. ℣. Glória, & honor. P. Lætêtur Iſraël.

Benedíctio.

Interventu ſanctòrum Tyrſi & Cómitum ejus cœlitùs inlápſa Dei benedíctio vos prótegat, & ab omni malo defêndat. ℟. Amen. Eòrum précibus à cunctis incómmodis tueámini, quorum feſta amándo ſuſcípitis. ℟. Amen. Ut cum eis in ætérna beatitúdine partícipes ſitis, quorum ſolémnia devotíſſimè celebràtis. ℟. Amen. Per miſericórdiam.
In nómine Dómini.

DIE II. FEBRUARII.

IN FESTO PURIFICATIONIS SANCTÆ MARIÆ.

Ad Véſperos.

Lauda. Laudavérunt te Dómine, omnes Angeli tui, & hymnum dixérunt, dum perfíceres fábricam cœli. Tuus eſt dies, & tua eſt nox: P. Tu feciſti ſolem & lunam. ℣. Tu confirmáſti in virtûte tua mare. Tu contribuláſti cápita dracònum ſuper aquas. P. Tu feciſti.

Orátio.

Laudant te, Dómine, omnes Angeli tui, dum à te ſe creátos agnóſcunt; & cunctam creatùram cœléſtem atque terrênam te opífice ſubſiſtere ac dispóni non ámbigunt.

gunt. Dona ergo méntibus nostris, in ómnibus opéribus tuis tibi glóriam dare; & te solem justítiæ, perpétuo nobis fulgòre clarèscere lumen: quátenus noctúrnas ténebras tuà semper valeàmus inluminatiòne vitàre. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Sono. Allelúia. Justítià est plena déxtera tua. Lætètur mons Sion, & exúltent filiæ Judæ, P. Proptèr judícia tua. Allelúia, allelúia. ℣. Allelúia: Magnus Dóminus & laudábilis valdè in civitàte Dei nostri, in monte sancto ejus. Diláians exultatiónes univérsæ terræ. P. Propter judícia.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Antíphona. Vidérunt omnes fines terræ salutàre Dei nostri. P. Jubilàte Deo univérsa terra: Cantàte, & exultàte, & psállite. ℣. Cantàte Dómino cánticum novum: quia mirabília fecit. P. Jubilàte Deo. ℣. Glória, & honor. P. Jubilàte Deo.

Orátio.

DOmine, quem hóminem natum hómines conspexérunt; & prædíctum fines terræ vidérunt; qui ante áliqua témpora prædíctus es vócibus Prophetàrum, & in témpore visus glorificàtus es módulis populòrum; concède propítius, vasa nos tua tibi permanère puríssima: ut lucis auctor nos & júgiter inlústres, & indesinénter inhábites. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona. Vidéruntóculi mei salutàre tuum, Dómine, quod paràsti in conspéctu populòrum. P. Lumen ad revelatiònem géntium, & glóriam plebis tuæ Israël. ℣. Dómine Dóminus noster, quàm admirábile est nomen tuum in univérsa terra! P. Lumen ad. ℣. Glória, & honor. P. Lumen ad.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Lauda. Notum fecit Dóminus salutàre suum: P. Ante conspéctum géntium revelàvit justítiam suam. Allelúia, allelúia. ℣. Memor fuit in ætérnum testaménti sui: verbi, quod mandàvit in mille generatiónes. P. Ante conspéctum. ℣. Glória, & honor. P. Ante conspéctum.

Hymnus.

SAcer Puritàtum dies
Hodiérnus rútilat,
Quo secúndùm carnem Christus
Templo Símeon tráditur
Patri non adoptiòne
Sed coætérnus génere.
Spíritu complètur alvus
Incorrúptæ Vírginis,
Quæ páriens mansit cælebs
Virgo, quam puérperam
Illibàtam Genitricem
Proles castam elègit.
Inde Símeon grandævus
Ovans ulnis áccipit,
Amplexúsque videbàtur
Salutàre Dómini:
Resólve jam nunc in pace
Artus istos frágiles.
Sed nec illa impar Anna
Continéntià grádiens,
Quam in flore juventùtis
Conjux viduáverat,
Vagiéntem, confitètur,
Fore mundi Príncipem.
Tunc veneránda ex lege
Offerúntur múnera
Túrturum, columbarúmque
Bina in sacrifício,
Quæ córporis, animæque
Puritàtem docérent.
Glória Deo poténti
In excélsis résonet;
Glóriam canàmus Christo,
Atque Sancto Spirítui;
Cui laus & potéstas
In ætérna sæcula. Amen.

Supplicátio.

ORèmus pium & exaudíbilem Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatiòne rogèmus; ut nos grátià Præsentatiònis ipsius, & Purificatiònis ejus genitricis Mariæ nobis salùtem ánimæ, & córporis, & remissiònem, & pacem propítius tribúere dignètur. ℟. Præsta ætérne omnípotens Deus. Kyrie eléïson. ℟. Christe eléïson, Kyrie eléïson.

Capítula.

JEsu Dómine, cujus admirábile nomen Angelus prædíxit, Mater impósuit, Símeon cognòvit, Anna laudàvit; salva pópulum tuum in univérso mundo, cujus extat nomen magníficum in cœlo: ut, qui solus es poténtià gloriòsus, sis étiam pérditis miseratiònis indulgéntià pius.

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

ET, qui Simeònis justi mánibus est suscéptus, vos síbimet adsóciet benedictiòne perpétuà lætabúndos: ℟. Amen. Idem, qui præcépto legis suæ signum deséctæ carnis accèpit, omnes à nobis sordes

sui amòris connexiòne depúrget; ℟. Amen. Et, qui vos filios Abrahæ in seípso, qui est semen ejus, benedícere promìsit, hereditàtis beàtæ conlatiòne muníficet. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Lauda. Adnunciètur in Sion nomen Dómini: P. Et laus ejus in Hierúsalem. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Et timèbunt gentes nomen tuum, Dómine, & omnes reges terræ glóriam tuam. P. Et laus. ℣. Glória, & honor. P. Et laus.

Orátio.

OMnípotens Deus Pater & Dómine, largire credénti tuo pópulo pacem: ut in templo tuo videàmus Salutàre tuum; quem Símeon justus ulnis suis accèpit: ut, qui lumen ad revelatiònem géntium éxtitit, indúltor críminum ípsemet credéntium sentiàtur. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

In nómine Dómini.

Ad Matutínum.

Antíphona. Dómini est salus: & super pópulum tuum benedíctio tua. Psalmus 3.

Orátio.

TU es, Dómine, salus, & tua est salus: hanc gaudèmus in nobis largitam; hanc étiam usque in finem à te pétimus largiéndam: Effúnde, quæsumus, super pópulum tuum benedictiònem tuam: ut privètur maledíctio pœnæ, & ditéscat in nobis fructus justítiæ. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 1. Cùm indúcerent paréntes púerum Jesum in templo, ut fácerent pro eo secúndùm legem Móysi: P. Accèpit Símeon in mánibus, & benedixit Deum. ℣. Magnus Dóminus, & laudábilis nimis in civitàte Dei nostri, in monte sancto ejus. P. Accèpit Símeon. ℣. Glória, & honor. P. Accèpit.

Orátio. Omnípotens Deus Pater. Quære retrò in istis Vésperis præcedéntibus.

Antiphona 2. Símeon in templo elevàvit vocem, dicens: Nunc dimíttis servum tuum in pace: P. Quia vidérunt óculi mei salutàre pópuli tui. ℣. Notum fecit Dóminus salutàre suum: ante conspéctum géntium revelàvit justítiam suam. P. Quia vidérunt. ℣. Glória, & honor. P. Quia vidérunt.

Orátio.

BEàtam, Dómine, illam justi tui Simeònis vocem fac in nobis pari diligéntià personàre: ut quia vídimus & crédimus Salutàre tuum; in pace, cùm jússeris dimittàmur: non quò à te dimíssos fines vitæ accipiàmus; sed, per te absolútos à débito, in fine pacem sempitérnam possideàmus. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 3. Vídimus glóriam Dómini, glóriam quasi Unigéniti P. A Patre plenum grátiæ, & veritàtis. ℣. Sicut audívimus, ita & vídimus in civitàte Dómini virtùtum, in civitàte Dei nostri: Deus fundàvit eam in sæcula. P. A Patre. ℣. Glória, & honor. P. A Patre.

Orátio.

VIdimus glóriam tuam, Dómine, glóriam quasi Unigéniti à Patre, Unigénitum Deitàte, Primogénitum múnere: illic únicum Patris, hic præcípuum inter fratres: ibi cum Patre unum, hic in frátribus primum: illic æquáliter subsisténtem, & in sinu Patris manéntem, hic sócios non derelinquéntem; Largìre ergo tuo fieri partícipes regno, quibus es propitiàtus in Mundo: quibúsque advenísti priùs redémptor, exíste in futúro remuneràtor. ℟. Amen. Per misericórdiam.

℟. Iste, qui natus est, redémptio nostra est, & Dóminus, & Deus est. P. Iste consolábitur nos à plaga nostra, & à labòre in terra captivitàtis nostræ. ℣. Párvulus natus est nobis, filius datus est nobis, & factus est principàtus ejus super húmerum ejus. P. Iste consolábitur. ℣. Glória, & honor. P. Iste consolábitur.

Orátio.

DOmine Jesu Christe, qui es redémptio nostra & salus nostra, sana plagam contritiònis nostræ: qui suscepísti carnem fragilitàtis humànæ; & qui véniens, ónera nostra sublevàre dignàtus es, quæsumus, ut à malis opéribus nostros labóres evácues, nostràque stúdia pius in bono confirmes. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 1. Vidérunt óculi mei salutàre tuum, Dómine, P. Quod præparásti ad revelatiònem géntium. ℣. Bonum est confitéri Dómino, & psállere nómini tuo Altíssime: P. Quod præparásti. ℣. Glória, & honor. P. Quod præparásti.

Orátio.

FAc nos, Dómine, ut Salutàre tuum, quem óculis fidei vídimus, placábilem in judício sentiàmus: ut, qui ad revelatiònem præparàtus est Géntium, non ad punitiònem, sed ad salvatiònem se júdicem íngerat redemptórum. ℟. Amen.

Antíphona 2. Tulérunt Jesum in Hierúsalem, ut sísterent eum Dómino, sicut scriptum est in

in lege Dómini. P. Quia omne masculinum adapériens vulvam, sanctum Dómino vocábitur. ℣. Cantáte Dómino, & benedícite nomen ejus: benè nunciáte de die in diem salutáre ejus. P. Quia omne. ℣. Glória, & honor. P. Quia omne.

Orátio.

DOmine Deus, qui omne masculinum, adapériens vulvam, sanctum esse testáris; fac nos tibi in sanctitáte, & justítiâ deservíre: ut, qui vulvam matérni úteri incorruptióne sanctíficas, ætérnæ sanctificatiónis præmio credéntes adtóllas: ut, qui gloriósum nomen tuum in géntibus núntiant, remuneratórem te suum in futúro cognóscant. ℟. Amen. Per.

Antíphona 3. Allelúia. Dedérunt hóstiam pro Jesu secúndùm quod scriptum est in lege Dómini P. Par túrturum, aut duos pullos columbárum: allelúia. ℣. Laudáte nomen Dómini: laudáte servi Dóminum. P. Par túrturum. ℣. Glória, & honor. P. Par túrturum.

Orátio.

DEus, qui in expiatióne pariéntium par túrturum, vel duos pullos tibi offérri præcipis columbárum; in vivam nos præpara hóstiam, qui pro nobis ipse factus es hóstia: ut, qui legem implère venísti non sólvere, in nobis Evangélii grátiam dignèris opuléntiùs propagáre. ℟. Amen. Per misericórdiam.

℟. Nunc, Dómine, dabis pópulo tuo pacem: quia vidérunt óculi mei salutáre tuum. P. Lumen ad revelatiónem Géntium. ℣. Jocunditátem fecísti cum servo tuo, Dómine, secúndùm verbum tuum. P. Lumen. ℣. Glória, & honor. P. Lumen.

Orátio.

OMnípotens Deus Pater & Dómine, largíre credénti tuo pópulo pacem: ut, qui Salutáre tuum vídimus, visióne grátiæ tuæ munerémur: Ut, qui lumen ad revelatiónem éxtitit Géntium, indúltor críminum ípsemet credéntium sentiátur. ℟. Amen. Per.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Lætabúntur omnes.
Cánticum. De nocte vígilat.
Orátio. Deus, qui notum fecísti. fol. 64.
Alia Antíphona de Cántico. Ego in Dómino gloriábor: gaudébo in Deo Jesu meo.

Cánticum. *Lucæ* 1.

NUnc dimíttis servum tuum, Dómine, * secúndùm verbum tuum in pace:
Quia vidérunt óculi mei salutáre tuum, * quod parásti ante fáciem ómnium populórum.
Lumen ad revelatiónem géntium, * & glóriam plebis tuæ Israël.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Tibi soli Deo honor, & glória, virtus, & potéstas in sæcula sæculórum.
Cánticum. Benedíctus. fol. 6.
Sono. Allelúia. Justítiâ est plena déxtera tua. fol. CLXXXII.
Lauda. Laudáte Dóminum de Cœlis allelúia: laudáte eum in excélsis allelúia. Laudáte eum omnes Angeli ejus: laudáte eum omnes virtútes ejus: Allelúia, allelúia, allelúia. Psalmus 148.
Prophetia. Audi me, Jacob, & Israël, quem. folio 65.
Hymnus. Sacer Puritátum dies. Quære in Vésperis præcedéntibus.
Et Supplicátio. Orémus Redemptórem.
Capítula. Notum factum est salutáre Dómini. fol. 65.
Lauda. Adnunciétur in Sion nomen Dómini, & laus.
Benedíctio. Et qui Simeónis justi mánibus. Quære in Vésperis præcedéntibus. CCXIX.

DIE V. FEBRUARII.

IN FESTO SANCTÆ AGATHÆ

VIRGINIS ET MARTYRIS.

Ad Vésperum.

Lauda. Sperávit ánima mea in Dómino. folio. CLXXIX.
Sono. Dóminus Deus cœli benedicat tibi: honor regni dábitur in manu tua; P. Et adorábunt coram te filii multárum géntium: allelúia. ℣. Audi, filia Sion, quia exaltáta es, & fácies tua fulget in templo Dei: Sol justítiæ in gressu tuo oriétur: allelúia. P. Et adorábunt.
Antíphona. Virgo prudentíssima, quò progréderis?
Lauda. Spécie, & pulchritúdine tuâ. folio CLXXX.

Hymnus.

ADésto, plebs fidíssima,
Venústum festum: grátiâ

Lau-

Laudum deprôme cármina,
Christóque vota máxima.
B eàta virgo Agatha,
Fide & clara gérmine,
Mundi reféllens nóxia,
Adépta est cœléstia.
Hæc gráviter Christum amans,
Ipsúmque solum prædicans,
Exténta jussu Præsidis,
Arctâtur in imo cárceris.
S ævi furòre júdicis
Christi puélla térritur;
Sed virgo sancta ímpiis
Libàre rénuit aris.
T u nunc demum Martyr ácrius
Adficeris verbéribus;
Péctoris papílla tóllitur,
Castúmque corpus túnditur.
M agnus sed Christi sénior
Disrúmpit claustra cárceris:
Reddit papíllam íntegram,
Curátque ómnia vúlnera.
S ic sic puélla sánctior
Tanto adépta præmio,
Genu orándo fléctitur,
Fudítque cœlo spíritum.
M ox namque clarus júvenis
Tabéllam scriptam déferens,
Mente sacrà pronúncians
Defensiònem Patriæ.
Nam, montis Æthnæ incéndium
Cursu dum rapidíssimo
Ad urbem pronum fléctitur,
Claret puéllæ méritum.
T unc è sepúlchro Mártyris
Plebs sacrum velum déferunt,
Cujus pia præséntia
Extínguit mox incéndia.
J am Virgo nunc sanctíssima
Plebi fidéli próroga
Peccatòrum indulgéntiam,
Pacis reddéndo cómmoda:
Q uæ olim concíves tuos
Magno ab igne éruis,
Tu redde nos jam liberos
Jugo remóto péssimo.
S it cunctis, sit fidélibus
Locus quiète plácidus:
Tutèlam præsta órphanis,
Subsidiúmque víduis.
P ræsta, Pater piíssime,
Patrique compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

Supplicátio. Orèmus, mutáto nómine. folio CLXXXVIII.

Capítula.

DEus conlâtor justítiæ, & castimóniæ prærogâtor, à quo Agatha fámula tua visiiâtam se fore respíciens, & in vulnerátis membris récipit sanitàtem; & noctis medio revíncta cárcere, cœlésti promerêtur inlustrári ex lúmine; tu luce illâ Sancti Spíritûs nostram inrádians mentem, ad vidéndum te & córpore valéntes & ánimo purióres effice: quò, dum spirituális afféctus in intérno se diffúderit corde, fidéli ad te ore proclamándo conláudent:

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

ANimárum vestrârum Christus Dóminus vúlnera tergat, qui beatíssimam Agatham pro suo nómine abscisam non déstitit curàre mamíllam: ℟. Amen. Atque, cujus méritis à finibus remòvit ac detráxit incéndia, ejus nunc opitulatiòne flammam à vobis malæ cupiditàtis retórqueat; ℟. Amen. Ut, quæ cœlésti inscriptiòne liberátrix advocàta est pátriæ, omnes in commùne patrocínio indefésso consérvet. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Lauda. Sicut palma exaltàta sum. folio CLXXX.

Orátio.

DEus, qui sanctæ Agathæ fidei baptísmo stolam índuis, & glóriæ tuæ vestiméntis exórnas, dum eam post martyrii palmam laureándo corónas; concède nobis, précibus ejus, ut confessiònis verídicæ vestíti decóre, justítiâ indúti & sanctitàte, futúrâ tibi præsentémur in réquie. ℟. Amen. Per misericórdiam.

In nómine Dómini nostri Jesu Christi.

Ad Matutínum.

Antíphona. Lábia mea, Dómine, apéries: & os meum annuntiábit laudem tuam. Psalm. 50. Orátio. Exúltent, Dómine, lábia. f. CLXXX. Antíphona 1. Virgo sápiens benedicêtur: timòrem autem Dómini ipsa conláudat. Date ei de fructu mánuum suàrum, P. Ut laudéntur in portis ópera ejus. ℣. Labóres frúctuum tuòrum manducábis: beàtus es, & benè tibi erit. P. Ut laudéntur. ℣. Glória, & honor. P. Ut laudéntur.

Orátio.

VIrgo Christi Agatha, quæ útique sápiens benedíceris, & Dei in átriis co-

coronâris, dum de fructu mánuum tuârum à Dómino véniam promerêris; detur nobis, quǽsumus, tuì mérito sapiéntiæ laudatiònem habère, & in Christi timòre te adjuvánte permanère, ut mereâmur ab illo in perpétuum benedíci. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antiphona 2. Virgo prudentíssima, quò progréderis quasi auròra valdè rútilans? filia Sion, P. Tota formòsa & suàvis es: pulchra, ut Luna, elécta, ut Sol. ℣. Spécie tuâ, & pulchritúdine tuâ inténde, próspere procède, & regna, propter veritâtem, & mansuetúdinem, & justítiam: & dedùcet te mirabíliter déxtera tua. P. Tota formósa. ℣. Glória, & honor. P. Tota formósa.

Orátio.

VIrgo tua, Christe, Agatha prudénter gloriòsa efférta est, quæ, consurgénti auróræ comparàta, pulchra atque elécta, ut Sol, probâtur, & Luna; dum clarióri rútilans lúmine, ut Luna plena clarêscit in sánguine; &, ut Sol flagrans atque imminutiònem sui nésciens, sanctitàtis persístit in ópere. Da ergo nobis, ut intervéntu prædíctæ Mártyris apud te obtinère indulgéntiam mereâmur, qui nunc pro delíctis láchrymas fúndimus, vel gémitus exhibèmus. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 3. Virgo Israël, expándi amíctum meum super te, dicit Dóminus, P. Et índui te stolâ decòris. Allelúia, allelúia. ℣. Ædíficans Hierúsalem Dóminus: & dispersiónes Israël cóngregans. P. Et índui te. ℣. Glória, & honor. P. Et índui te.

Orátio. Deus, qui Sanctæ Agathæ. Quære retrò in Vésperis præcedéntibus.

℟. Egrédere inter lília, ò pulchra filia Hierúsalem; quia perfécta es & decóra, & reprehénsio in te non est: ascénde quasi sponsa Líbanum. P. Et pércipe benedictiònem fidei à Dómino Deo tuo. ℣. Surge própera, amíca mea formósa, & veni. P. Et pércipe. ℣. Glória, & honor. P. Et pércipe.

Orátio.

DOmine Jesu Christe, qui ita in spíritu tuo sanctam Agatham mártyrem inflammásti, ut & lascíviæ superâret flammam, & eam ignis extérior non úreret; eàdem interveniénte, misericórdiæ tuæ nobis rorem infúnde: ut naturàle incéndium extinguàmus, dum salutàre remédium obtinèmus. ℟. Amen. Per misericórdiam.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Benedíctus Dóminus, qui índuit me.

Cánticum. Gaudens gaudébo in Dómino.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Fília Sion, bénedic.

Cánticum. Benedíctus es Dómine.

Sono. Dóminus Deus cœli benedicat tibi.

Lauda. Laudàte Dóminum de cœlis. Psalmus 148.

Prophetia. Longè Dóminus appáruit. folio CLXXXI.

Hymnus.

FEstum insígne prodit corúscum:
Voces in aula résonent cunctórum:
Deo, dicàta plebs alúmna tota
Pándite vota.
Hæc virgo sancta, germinêque clara
Sæculi cuncta réspuit cadúca;
Christum secúta, acrióri pœnæ
Súbdidit membra.
Judex iníquus ipse Quintiànus,
Vírginem sanctam Agatham cùm vidit,
Decem malígnis féminis obscœnis
Tradi præcèpit:
Quam cùm vidíssent, blandiúntur verbis:
Audi præcéptum Júdicis monéntis:
Adòra deos, & lucràre vitam,
Præmiàque multa.
Sed fide plena nóbilis puélla
Execrat cuncta vanitàtum verba;
Spemque fixam rétinet in Christo
Semper invícta:
Quam Quintiànus præsentári jubens,
Idòla vana cogit adoránda;
Fortis puélla rétinet in Christo
Fidem perféctam.
Irâtus judex síbilat crudèlis:
Tortóres suos éxcitat immânis,
Torquéri jubet delicàtum corpus
Puéllæ sacrum.
Pœnas inlàtas viríliter portat:
Corpus intáctum Dómino consérvat:
Fide, quà credit, ómnia torménta
Fórtiter vincit.
Additur pœna crudèlis & sæva:
Vírginis sacræ torquètur mamílla:
Diùque torta, abscídi præcèpit
Ubera sacra.
Tunc virgo sancta in cárcere trusa,
Fortis in Christo facta est athlèta,

Cu-

Cujus è cœlis Angélica cura
Sanat mamíllam.
Splendor sanctus ténebras Inlústrat:
Per totam noctem lux è cœlis émicat:
Pavòre multo térriti custódes
Fúgiunt omnes.
Furòre plenus ultróneus tortor
Testas acútas, ígnitos carbónes
Corpus sacràtum volutári jubet
Látere nudo.
En terræmòtus factus est immànis,
Mœrórque cunctos térruit tortóres:
Unum oppréssit nómine Silvànum
Pars paríetis.
Omnis convéntus ille civitàtis,
Tremòre viso, sic concúrrunt omnes
Júdicem sævum voléntes occídi;
Fúgiit ipse.
Pòst virgo læta ergástulis clausa,
Expándit manus, Dóminum exórans,
Sacram efflàvit ánimam in cœlos
Togâ cum Sanctis.
Angelus Dei descéndit de cœlo,
Corpúsque sanctum túmulat, honòris
Tábulas signat áureis scriptas
Lítteris sacris.
Judex iníquus, numquam erubéscens,
Volvens inquírit ejus facultátes:
Péssimâ morte mórsibus equòrum
Nece vastàtur.
Mira tam satis prodiérunt signa
Anni verténtis facta comprobántia:
Æthnæus ipse mons eructàvit
Ignem ardéntem.
Vidéntes cuncti rogum veniéntem,
Velum sepúlchri simul expandéntes,
Ignis stetit, honorificándum
Corpus beàtum.
Deus, qui tanta tribuísti dona
Vírgini tuæ cœléstia regna;
Nobis indígnis ob honòrem ejus
Dílue culpas.
Ob cujus laudem Clerus decántans,
Précibus ejus tibi sit accéptum
Ratúmque reddat plebis tuæ victum
Honòre sacrum.
Sacérdos vità habeàtur clarus:
Móribus bonis tibi sit ornàtus,
Ut dignè possit tuum immolàre
Corpus beàtum.
Cujúsque festum ánnuis recúrsibus
Laudum honòris persólvimus votum,
Ejus obténtu lætémur cum Sanctis
Tuis in cœlo.
Hæc in honòrem, carmináque dixit,
Vírginis sacræ & mérita narràvit,
Tuo ex dono heres sit in cœli
Sanctòrum choro.
Glória tibi Patri glorióso,
Et Jesu Christo Redemptóri nostro;
Qui tecum regnat cum Spíritu Sancto
Juge per ævum.
Amen.

Supplicátio, Orèmus, mutáto nómine. folio CLXXXVIII.

Capítula.

DOmine Jesu Christe, cui virgo, & martyr Agatha, & integritàte júngitur, & sánguine sociàtur, dum tibi & castimóniam vovit, & pro te sánguinem fudit; præsta fámulis supplicántibus, ut, expiáti à peccátis tibi ita adhæreàmus, ne à te ultériùs recedàmus.

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.
Lauda. Sicut palma. fol. CLXXX.
Benedíctio. Animàrum vestràrum Christus. Quære in Vésperis præcedéntibus.

DIE VII. FEBRUARII.

IN FESTO SANCTÆ DOROTHEÆ VIRGINIS ET MARTYRIS.

Ad Vésperum.

Lauda. Exórtum est.
Sono. Justòrum ánimæ. fol. CLXII.
Antíphona. Sancti sicut rosæ gérminant. folio CLXV.
Lauda. Sánguinem Sanctòrum requìram eum. folio CLXII.

Hymnus.

CHriste, lux lucis vera, Deus Angelòrum,
Vita sanctòrum, salus innocéntum,
Plebs pia optat celebràre festum:
Accipe votum.
En tua virgo Dorothéa sancta
Te sequens, semper puro corde amat,
Et suum corpus tibi castum optat
Mentéque purà.
Dúplici portat mérito corònam,
Dum manet virgo, fudit & beàtum
Sánguinem promptè próprium, voléndo
Víncere mortem.
Júdicis jussu cápitur cruénti,
Sicque flagéllis cruciàtur diris;

Sed

Sed manet conſtans, deridéndo nigra
Idòla muta.
Tum duas lapſu gráviter ruéntes,
Una Cryſtètes vocitàta ſoror,
Sive Callíſtes, tibi conquiſivit
Igne píetas.
Ténditur poſt hinc in catáſta Martyr,
Súſtinens pœnas diu, verberàta:
Sic Deo dignam ánimam donàvit
Sánguine fuſo.
Theóphilo mittit níveum púerum
Cum roſis tribus, totidémque malis:
Vidit, & ſtupet nímium ſagàce
Munus, & aptum.
Hìc fide plenus vocitándo Chriſtum
Intimat: Credi pótuit Tyránno,
Vertex abſciſſus meruíſſe claram
Ætheris aulam.
Nunc fave, Virgo, précibus tuòrum:
Sérvulis præbe véniam malòrum:
Fac tuos nobis sócios patrónos
Longum in ævum.
Simus ut veſtro plácidi amòre,
Feſta qui digno cólimus honòre:
Pacis utàmur páriter connéxi
Múnere digno.
Peſtis abscèdat, fugiátque lánguor:
Quod jugum premit pópulos, depélle:
Sit quies defúnctis, medicina ægris;
Vitàque apta.
Simul ut tecum, Dorothêa ſancta,
Aulam cœlòrum teneàmus amplam;
Noſtràque Chriſto ſint reboántia
Ora canòra.
Glóriam pſallat chorus, & reſúltet:
Glóriam dicat, canat, & revólvat:
Nómini trino, Deitàti ſoli
Sídera clament. Amen.

Supplicátio. Orèmus, mutáto nómine. folio CLXXXVII.

Capítula.

FAc nos, Dómine Jeſu Chriſte, ad te convérti, & in tui timòre permanère, qui Theóphilum mártyrem tuum ad te convérti feciſti ex aſpéctu delectábilis pomi: quòd ſicut menti ejus in tribus malis,totidémque roſis ſacraméntum inſínuans Trinitàtis ad culmen eum perféctæ feciſti pertíngere paſsiònis, supplício eum gloríficans crucis; ſic nos odòre charitàtis tuæ reficiens, & actu fac tibi placábiles & córpore fortióres: ut utràque virtùte valéntes poſt te in odòrem unguentòrum tuòrum curràmus, & patérnis afféctibus implorántum te erga nos ſemper placábilem ſentiàmus, cùm ad te proclamavérimus:

Pater noſter.
Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

REdémptor veſter ac Dóminus Dorothéæ vos vírginis ſuffrágio múniat, qui per eam Cryſtèten & Callíſten pœnitúdinis acceptàvit laménta: ℟. Amen. Ac ſicut illæ poſt lapſum ad ſalùtis viam revérſæ ſunt, ſic vos, relíctis ſuperſtitiónibus mundi, ſequámini Chriſtum; ℟. Amen. Ut ejus ſequéndo veſtígia exémplo Theóphili odòre Chriſti repleámini & grátiâ. ℟. Amen. Per miſericórdiam.

Lauda. Gáudium ſempitérnum. fol. CLXII.

Orátio.

MEmóriæ ſanctæ ac venerábilis Dorothéæ vírginis ac mártyris tuæ, ſicut roſa flòruit ejus martyrii ſanguis: Dómine Deus, qui eléctos inter pœnas confórtas, & peccatóres ſine mora juſtíficas; qui tribus malis, tótidem roſis Dorothéæ votis expetita conceſſíſti, & Theóphilum regni tui coherèdem feciſti: eòrum précibus emundémur ab omni contagiòne peccáminum; pacémque cum eis capiàmus in terra vivéntium. ℟. Amen. Per miſericórdiam.
In nómine Dómini.

Ad Matutìnum.

Antíphona. Da nobis lætítiam. Pſalmus 50. Orátio. Redde nobis, Dómine. fol. CLXIII. Antíphona 1. Sanctòrum oſſa germinábunt de loco ſuo; P. Et nómina eòrum ſicut lília munda floruérunt. ℣. Multæ tribulatiónes juſtòrum: & de his ómnibus liberàvit eos Dóminus. P. Et nómina. ℣. Glória, & honor Patri. P. Et nómina.

Orátio.

DEus deſperántium ſalus, & errántium via, & peccántibus medicina, qui beatíſſimas vírgines Cryſtèten & Callíſten, quas inſídiis hoſtis antíquus à propóſito submóverat Chriſti tui, prædicaméntis ſimul ac précibus fámulæ tuæ Dorothéæ ad cultum Chriſtiánæ fidei revocáſti; píetas tua à nobis ita peccándi caſum depéllat: ac præſta nobis, ut germinèmus de loco noſtro in diem advéntûs tui; & ſicut lília munda, floreàmus in conſpéctu tuo ab omni delícto ſecúri ac líberi. ℟. Amen.

Antíphona 2. Germinábunt ſancti ſicut lílium, P. Et florébunt ſicut roſæ memóriæ

eórum. ℣. Justus, ut palma florébit: & sicut cedrus, quæ est in Líbano, multiplicábitur. P. Et florébunt. ℣. Glória, & honor. P. Et florébunt.

Orátio. Memóriæ sanctæ ac venerábilis. Quære retrò in Vésperis præcedéntibus.

Antíphona 3. Floréte Sancti sicut rosa plantàta super aquas: P. Et quasi lílium date odòrem suavitàtis. ℣. Plantáti in domo Dómini, in átriis domûs Dei nostri florébunt. P. Et quasi lílium. ℣. Glória, & honor. P. Et quasi lílium.

Orátio.

DOmine Jesu Christe, cui sancta virgo tua Dorothèa, velut rosa plantàta, flóruit, dum in martyrio pro te sánguinem fudit; & sicut lílium odórem suavíssimum dedit (te enim annuénte respéctu ornàtur, fide adjuvàtur, ex ópere consecràtur in passiône) súpplicum précibus benígnus inténde: & per pœniténtiam nos tibi fácias complacère, & per honéstos mores tibi conjúngi. ℟. Amen. Per misericórdiam.

℟. Justi in perpétuum vivent, P. Et apud Deum est merces eòrum. ℣. Justórum ánimæ in manu Dei sunt, & non tanget illos torméntum mortis. P. Et apud Deum. ℣. Glória, & honor. P. Et apud.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Diligéntes te Dómine.
Cánticum. Qui spontè obtulístis. f. CLXIII.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Sancti, & húmiles.
Cánticum. Benedíctus es Dómine. fol. 6.
Sono. Salus justórum à Dómino.
Lauda. Laudàte Dóminum de cœlis. Psalmus 148.
Prophetia. Justórum ánimæ. fol. CLXVII.
Hymnus. Te decet. fol. XCVI.
Capítula. Fac nos, Dómine.
Lauda. Gáudium sempitérnum.
Benedíctio. Redémptor vester. Quære retrò in Vésperis præcedéntibus.

DIE XII. FEBRUARII.

IN FESTO SANCTÆ EULALIÆ VIRGINIS, BARCHINONENSIS.

Ad Vésperum.

Lauda. Speràvit ánima mea in Dómino.
Sono. Allelúia. Psallam nómini tuo, Deus.
Antíphona. Virgo prudentíssima.
Lauda. Spécie & pulchritúdine tuà. folio. CLXXIX.

Hymnus.

FUlget hìc honor sepúlchri
Mártyris Euláliæ,
Quem sacro signàvit idem
Passiónum stígmate;
Huc vocat adésse cunctos:
Cónvenit occúrrere.
Gérminis hujus propàgo,
Vel catérva cónfluens,
Barchinòna augústa semper,
Stirpe áucta insígni,
Cívium florens coròna,
Plebs fidèlis ínclyta.
Vírginem vidète vestram,
Quàm sit index glóriæ;
Quæ fide probàta terret
Sic furéntem júdicem,
Prædicans Crucis honórem,
Vel salùtis Júdicem.
Hæc enim cæsa catómis
Sístitur equúleo,
Cæditur, exungulàtur,
Atque flammis úritur;
Términum habère laudis
Inter ista nésciens.
Ambiens Crucis patrònum,
In Cruce suspénditur:
Corpus illìc ad honòrem
Nix polórum prótegit:
Sic calòre plena sancto,
Passiònem sústulit;
Hujus ex ore colúmba,
Jam solútis ártubus,
Prósilit mirè per auras,
Ceu voláu pército;
Vírginem vicísse clamans
In supérnis sédibus:
Quam tamen Dei puélla
Géstiens præcúrrere,
Lege jam mortis peráctâ,
Gáudiis adtóllitur:
Sicque risu corporáto,
Corda mulcet fléntium.
Lúcida felix per orbem
Bárchinon adtólleris,
Quæ sinu pignus reténtans
Tam salùbre, tam pium;
Scílicet, tanti habéndo
Córporis consórtium.
O beàta sponsa Christi

Vir-

Digitized by Google

Virgo clementíssima,
Súscipe jam singulòrum
Vota, vel suspíria:
Póstulans Christum precátu,
Quo geméntes áudiat:
Non iníquis serviàmus
Mente factiónibus;
Non caro jugum rebéllis
Suàve Christi rénuat;
Sed sacri calòris omnes
Sanctitàte fúlgeant:
Solve quod tædet, quod urget
Mortis ad perníciem,
Péstilens morbus recèdat;
Mucro hostis súbruat;
Vita sit tranquílla cunctis;
Sint quièta témpora:
Cívibus occúrre, Civis,
Et salùtem pórrige;
Esto sic patròna nobis
In relátu grátiæ,
Sicut es vicìna cœlis
Ad favòrem glóriæ.
Inter hæc admíxtus ipse
Conquirat & Quíricus,
Qui tui locum sepúlchri
Régulis monásticis
Ad honòrem consecràvit
Sempitérni núminis:
Ut mei post claustra carnis
Sis memor in æthere;
Et minus, quod hic perégi,
Tu valénter súppleas:
Hæc tibi perlàta vota,
Vel camœna cónsecrans.
Glória Patri, Natòque
Semper, & Paráclito;
Laus, potéstas, atque virtus,
Gratiàrum cópia:
Quem Deum cuncta faténtur
Sæculòrum sæcula. Amen.

Supplicátio. Orèmus, mutáto nómine, folio CLXXXII.

Capítula.

Adest, Dómine, beátæ vírginis Euláliæ festum, quod ánnuis recúrsibus suscípimus incoléndum, in quo éadem martyr Barchinonénsium civis & íncola genitàle solum meritòrum títulis prætulit, honòre étiam inlustràvit sepúlchri; dum, quod vivæ vocis ædíficat verbo, effúsi sánguinis docet exémplo: hæc enim ad passiònem læta prosíliens, forum adit intrépida, & verbis tonántibus profànum Júdicem correptùra, passióni se óbtulit non quæsìta. Rogàmus ergo te píissime Deus, ut fácias nos símili accensiòne amòris tui strénuos, & sanctitàtis perfectiòne idóneos: ut sicut in hac die prædictæ Mártyris tuæ passiònem venerámur & sepúlchrum; ita à passiónibus nostris vel sepúlchris nostròrum críminum liberáti perducàmur ad cœlum.

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

Christus Dei Fílius, qui exánime beátæ Vírginis corpus níveo candòre vestivit, vestírí vos fáciat justítiæ stolis & opéribus sanctitàtis: ℟. Amen. Et qui eam ultra ætàtem fecit esse victricem, ejus intervéntu peccàta vestra hábeant finem, & in futúro suis méritis mereàmur invenire quiètem; ℟. Amen. Ut, qui illi post flammas cóntulit Cœlum, nobis post lapsum tríbuat consórtium Angelòrum. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Lauda. Sicut palma exaltàta. fol. CLXXX.

Orátio.

Domine Jesu Christe, qui ita in Spíritu tuo sanctam Euláliam mártyrem inflammásti, ut & lascíviæ superàret flammam, & eam ignis extérior non úreret; eàdem interveniénte misericórdiæ tuæ nobis rorem infúnde: ut naturàle incéndium extinguàmus, dum salutàre remédium obtinèmus. ℟. Amen. Per misericórdiam.

In nómine Dómini.

Ad Matutìnum.

Antíphona. Lábia mea, Dómine, apéries. Psalmus 50.

Orátio. Exúltent, Dómine, lábia. f. CLXXX.

Antíphona I. Benedícta ígitur tu Deo altíssimo, præ ómnibus muliéribus; P. Propter hoc non discèdet laus tua ab ore hóminum usque in sæculum. ℣. Non det in commotiònem pedem tuum: neque obdormitet, qui custódit te. P. Propter hoc. ℣. Glória, & honor. P. Propter hoc.

Orátio.

Benedícta ígitur virgo Eulália á te Deo altíssimo & rege ætérno, dum illam victricem fecísti de glorióso martyrio: quaprópter sanctam clementiam tuam rogàmus atque expóscimus, ut laus tua júgiter ab ore nostro nullàtenus discèdat; sed ob méritum prædíctæ vírginis corda nostra in lege tua præpólleant. ℟. Amen. Per misericórdiam.

 An-

Antíphona 2. Grandis pulchritúdo ejus exaltàta est super sídera, & bráchium ejus in núbibus cœli; P. Et nomen ejus in ætérnum pérmanet. ℣. Deus, cùm egrediéris coram pópulo tuo, dum pertransíeris per desértum. P. Et nomen. ℣. Glória Patri. P. Et nomen.

Orátio.

GRandis ítaque est pulchritúdo beátæ vírginis Euláliæ, Dómine Deus, quam tu útique super sídera exaltásti, dum per martyrii glóriam eam coronásti: præbe nobis précibus ejus, peccátis nostris carère, & in ætérnum tecum sine fine gaudère. ℟. Amen. Per.

Antíphona 3. Indùta es vestiméntis glóriæ, & ornàta es ornaméntis sanctis; P. Et facta es speciòsa, invocàta à Dómino. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Qui pósuit fines tuos pacem: & ádipe fruménti sátiat te. P. Et facta es. ℣. Glória, & honor. P. Et facta es.

Orátio.

INdue nos, Dómine Jesu Christe, vestiméntis glóriæ, quibus possimus ad convívium mensæ tuæ pervenire; ut, qui beatíssimam Euláliam vírginem per sánguinis effusiònem corónâ decòris lauréasti: nos quoque speciósi ante te appareàmus in diem judícii, dum véneris. ℟. Amen. Per.

℟. Egrédere inter lília opàca, filia Hierúsalem, quia perfécta es & decòra, & reprehénsio in te non est: adscénde, quasi sponsa, Líbanum, P. Et pércipe benedictiònem fidei à Dómino Deo tuo. ℣. Surge, própera amìca mea, formósa, & veni. P. Et pércipe benedictiònem. ℣. Glória, & honor. P. Et pércipe.

Orátio. Dómine Jesu Christe, qui ita in Spíritu. Quære retrò in istis Vésperis præcedéntibus.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Benedíctus Dóminus, qui índuit me.

Cánticum. Gaudens gaudèbo. fol. LXXXI.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Fília Sion, bénedic.
Cánticum. Benedíctus es Dómine Deus.
Sono. Dóminus Deus cœli.
Lauda. Laudàte Dóminum. Psalmus 148.
Prophetia. Longè Dominus appáruit. Quære folio CLXXXI.

Hymnus. Fulget hic honor sepúlchri. Quære retrò in Vésperis præcedéntibus.

Capítula.

DEus, qui beàtam Euláliam ante passiònis grátiam, dum scánderet, quid oràret, misericórditer docuísti; dum in eam non facis perire, quicquid à te docta fórtiter credisset: dona nobis, ut quod de te scímus & crédimus, ad ætérnam profecísse nobis lætítiam gratulémur: ut, quod illà effusiòne per te méruit sanguis, nos in his fámuli tui Dómini nostri mercàmur adipísci verbis.

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Lauda. Sicut palma exaltàta. Quære folio CLXXX.

Benedíctio.

CHristus Dóminus, qui Euláliam vírginem inter flammas fecit esse victricem, fáciat vos ejus précibus, & incentiva carnis vestræ devíncere; & perféctè devícto mundo, victòriam in cœléstibus reportàre. ℟. Amen. Et qui in sepúlchro vírginis corpus niválibus prunis vestivit ad glóriam, ipse corda vestra & córpora véstiat ad perfectiònem sanctitàtis; ℟. Amen. Ut cum illà perfectiònis mereámini palmam, cujus nunc obsequéntes celebràtis solemnitàtem. ℟. Amen. Per misericórdiam.

In nómine Dómini nostri.

DIE XXII. FEBRUARII.

IN CATHEDRA SANCTI PETRI APOSTOLI.

Ad Vésperum.

Lauda. Speràvit ánima.
Sono. Deus præcínxit. Quære fol. CLVI.
Antíphona. Tu es Petrus, & super hanc petram ædificàbo Ecclésiam meam. P. Et tibi dabo claves regni cœlòrum. ℣. Pósui adjutórium super poténtem: & exaltávi eléctum de plebe mea. P. Et tibi dabo. ℣. Glória, & honor. P. Et tibi dabo.
Lauda. Státuit Dóminus. fol. CLVII.

Hymnus.

O Petre, petra Ecclésiæ,
Isto beàtus nómine,
Quo Petrus à Christo Petrâ,
Non Petra Christus à Petro.
Tu es Petrus, qui Fílii
Conféssor es primus Dei,
Hinc primus in membris manens;

Ob

Ob quod Cephas vocâtus es.
Adest dies, quo Rómulâ
In urbe consecrâtus es;
In quo Cáthedræ nóbilis
Scandens Thronum adtólleris:
Conlâta ergo glóriæ
In te potéstas áffluens,
Ligâta solvat crímina,
Portásque Avérni óbstruat.
Hinc Pastor ut piíssimus,
Oves gubérna créditas;
Intus forísque pérvigil,
Ne subruâmur, prótege.
Et clave illâ cœlicâ
Solvens cátenas críminum,
Illic reos indúcito,
Quo clarus extas Jánitor.
Ut cum polórum Príncipi
Recisa membra jússeris,
Sit Trinitáti glória
Per cuncta semper sæcula. Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptórem mundi, mutáto nómine. fol. CLXXXVII.

Capítula.

CHriste, Dei Fílius, qui supra petram ædificatûrus Ecclésiam tuam, beatíssimo Petro Apostolòrum ómnium príncipi claves regni cœlòrum dedísti: ut in illo primùm ædificàta Ecclésia súrgeret, qui te non solum dilígere, sed & confitéri prior céteris méruit; da nobis, ut in die, quâ ille rectûrus Ecclésiam, suscépit pontificâlis grátiæ culmen, suscipiâmus nos perfectiònis omnímodæ sanctitâtem: ut per eum, cui ligándi & solvéndi concessísti in Ecclésia potestâtem, per eum nostra júbeas peccâta dimíttere, & ad regnum nos vitæ perpétuæ introire.

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

CHristus Dei Fílius, qui in beatíssimo Petro Apóstolo suo primam fundâvit Ecclésiam, fundátos vos in se sinè mácula & ruga possídeat. ℟. Amen. Et, qui illum elêgit primum sibi claviculárium regni; vos conservatóres efficiat sui præcépti. ℟. Amen. Ut jussu, per quem patéscit jánua cœli, per eum peccatóres evadâtis portas inférni. ℟. Amen. Per.

Lauda. Díligam eum ex toto corde meo, dicit Dóminus. P. Et erit, sicut ros: Israël germinâbit sicut lílium, & florêbit. Allelúia, allelúia. ℣. Et ego primogénitum ponam illum excélsum apud reges terræ. P. Et erit. ℣. Glória, & honor. P. Et erit sicut.

Orátio.

CHriste, Dei Fílius, qui oves tuas sub testimónio dilectiónis tuæ Apostolòrum ómnium príncipi Petro commendásti; quò, & te interrogánte, & illo respondénte, dignus probarètur esse Pastor Ecclésiæ: fac nos verídicè amatóres tuos semper exístere: ut per eum, cui claves datæ sunt regni, per eum nos intràre mereâmur jánuam Paradísi. ℟. Amen. Per misericórdiam.

In nómine Dómini.

Ad Matutînum.

Antíphona. Lábia mea, Dómine. Psalm. 50. Orátio. Exúltent, Dómine, lábia nostra. Quære folio CLXXX.

Antíphona 1. Beâtus es Simon Bar-Jona: P. Quia caro & sanguis non revelâvit tibi; sed Pater meus, qui in cœlis est, ipse elégit te. ℣. Deus deórum Dóminus locûtus est: & vocâvit terram, à solis ortu usque ad occâsum: ex Sion spécies decòris ejus. P. Quia caro. ℣. Glória. P. Quia caro.

Orátio.

HIesu Salvâtor noster & Dómine, qui primâtum Apostólicæ dignitàtis in beatíssimo Petro Apóstolo tuo confèrre dignâtus es; cujus prima vocátio nóminis Bar-Jona legis diléctam generatiònem significat, Petrique vocábulum in Christo firmaméntum Ecclésiæ sonat: largire nobis, eo suffragánte; ut & doctrínis ejus vocatórum obséquia dependéntes, perpétuæ hereditàtis mereâmur esse consórtes: ut caro & sanguis, quæ revelatiònem tui ignórant, in nobis dominàtum non hábeant; sed Spíritus tuus, quo ille plenus te conféssus est Fílium Dei, nos ímpleat ad promeréndum præmium judícii pòst futúri. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 2. Si díligis me, Simon Petre, pasce oves meas: tu nosti, Dómine, quia amo te, P. Et ánimam meam ponam pro te. ℣. Tibi dixit cor meum, quæsívi fáciem tuam: vultum tuum Dómine requíram. P. Et ánimam. ℣. Glória, & honor. P. Et ánimam.

Orátio. Christe, Dei Fílius, qui oves. Require retrò in istis Vésperis præcedéntibus.

Antíphona 3. Tamquam unum ex princípibus elêgit me Dóminus, & ut virum fortem constítuit me in prælium: P. Dedit mihi Dóminus stolam cándidam, & ornâvit me corónâ. ℣. Benedíctus Dóminus Deus meus,

qui

qui docet manus meas ad bellum, & digitos meos ad prælium. P. Dedit mihi. ℣. Glória, & honor. P. Dedit mihi.

Orátio.

DEus, Dei Fílius, qui in te solidíssima petra exaltásti Petrum, & per Petrum Ecclésiam, effĕctus illi in tribulatiòne fidúcia, quò posset advérsa cuncta superàre præséntia; pórrige nobis auxílium déxteræ tuæ, ut per eum qui in te post negatiònem rédditus salúti méruit solidári, per eum nos dignèris à vitiòrum tentatiónibus erúere: ac fides nostra in nullo coram te appárens nutabúnda, & ánimas & córpora pértrahat ad supérna. ℟. Amen. Per.

℟. Grátias ágimus Deo, qui elègit te Pontíficem è médio fratrum tuòrum, & dedit tibi honòrem sacerdótii; P. Ut immaculàtam ófferas oblatiònem Deo tuo. ℣. Ecce constítùit te Dóminus príncipem: & præféctum in Géntibus dedit te. P. Ut immaculàtam. ℣. Glória, & honor. P. Ut immaculàtam.

Orátio.

CHriste, Fílius Dei vivi, quem Petrus super petram solidàtus verè conféssus est, quia útique uon petra à Petro, sed Petrus vocàtus est à petra, in qua est fundàta Ecclésia; te súpplices deprecàmur, ut idem, qui accèpit claves regni cœlòrum, peccatóribus pandat cœléstis viæ intróitum: ut per quem doctrínæ sublímis exémpla suscépimus, per eum ætérnæ vitæ nos suscepísse cómmoda sentiàmus. ℟. Amen. Per misericórdiam.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Thronum glóriæ heréditans illi: dat votum optánti, & benedicet annos justi. Cánticum. Confirmàtum est. fol. LXXXVI.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Benedíctio Dómini in mercèdem. Cánticum. Benedíctus es, Dómine Deus. fol. 6.

Sono. Deus præcínxit. fol. CLVI.

Lauda. Laudàte Dóminum de cœlis Allelúia, allelúia: laudàte eum in excélsis. Allelúia, allelúia. Psalmus 148. Prophetìa.

Léctio libri Esaíæ Prophétæ. *Capítulo* 32. ℟. Deo grátias.

HÆc dicit Dóminus: Ecce in justítia regnàbit rex, & princípibus ejus in judício præerit. Non caligábunt óculi vidéntium, & aures audiéntium diligénter auscultábunt. Et cor stultòrum intélliget sciéntiam, & lingua balbòrum velóciter loquètur & planè. Non vocàbitur ultrà is, qui insípiens est, princeps: neque fraudulénter appellábitur major. Stultus enim fátua loquètur, & cor ejus fáciet iniquitàtem, ut perfíciat simulatiònem, & loquàtur ad eum fraudulénter, & vácuam fáciat ánimam: esuriéntis vasa péssima sunt: ipse enim cogitatiónes concinnàvit ad perdéndos mites in sermòne mendácii, cùm loquètur páuperi judícium. Princeps verò ea, quæ digna sunt príncipe, cogitàbit, & ipse super duces stabit. Mulíeres opuléntæ súrgite, & audite vocem meam: fíliæ confidénter percípite áuribus elóquium meum, donec effundàtur super vos spíritus de excélso: & erit desértum in Cermel, & Cermel in saltum reputábitur. Et habitàbit in solitúdine judícium, & justítia in Cermel sedèbit. Et erit opus justítiæ pax, & cultus justítiæ siléntium, & secúritas usque in sempitérnum. Et sedèbit pópulus in pulchritúdine pacis, & in tabernáculis fidúciæ, in réquie opulénta, ait Dóminus omnípotens. ℟. Amen.

Hymnus. O Petre petra Ecclésiæ.

Supplicátio. Orèmus Redemptòrem. Quære retrò in istis Vésperis præcedéntibus.

Capítula.

APóstole Dei beatíssime Petre, petra Ecclésiæ, pastor cœléstis aulæ, qui ob hoc, quod primus, fílium Dei esse, conféssus es Christum, claves meruísti percípere regni cœlòrum; percéptæ hujus privilégio potestàtis nostròrum ómnium víncula dissólve, & illis gloriòsus jánitor adsta, nosque peccatóres felíciter introdúcas.

Pater noster.

Liberáti à malo. ℟. 2.

Lauda. In psaltério & cíthara. fol. CLVIII.

Benedíctio. Christus Dei Fílius. Quære in istis Vésperis præcedéntibus.

DIE XXIV. FEBRUARII.

IN FESTO SANCTI MATHIÆ APOSTOLI.

Omnia dicántur unìus Mártyris præcípui folio CLVI. & post Prophetiam legàtur hæc Epístola.

Léctio Actuum Apostolòrum. *Capítulo* 1. ℟. Deo grátias.

IN illis diebus exúrgens Petrus in médio fratrum, dixit: Viri fratres, oportet ímpleri scriptùram, quam prædíxit Spíritus San-

Sanctus per os David de Juda, qui fuit dux eôrum, qui comprehendérunt Jesum: qui connumerâtus erat in nobis, & sortitus fúerat sortem ministérii hujus. Hic ítaque adquisívit agrum de mercède iniquitâtis, & suspénsus crépuit médius: & diffûsa sunt ómnia víscera ejus. Et notum factum est ómnibus habitántibus Hierúsalem, ita ut appellarêtur ager ille, linguâ eôrum, Achéldemach, hoc est, ager sánguinis. Scríptum est enim in libro Psalmôrum: Fiat commorátio ejus desérta, & non sit, qui hábitet in ea: & episcopâtum ejus accípiat álius. Opórtet ergo ex his viris, qui nobíscum congregáti sunt in omni témpore, quo intrâvit & exivit inter nos Dóminus Jesus, incípiens à baptísmate Joánnis usque ad diem, quâ assúmptus est à nobis, testem resurrectiônis ejus nobíscum fieri ex istis. Et statuérunt duos viros, Joseph, qui dícitur Bársabas, qui cognominâtus est Justus, & Mathiam. Et orántes dixérunt: Tu Dómine, qui corda ómnium nosti, osténde, quem elégeris ex his duôbus unum, accípere locum ministérii hujus, & Apostolâtûs, de quo prævaricâtus est Judas, ut iret in locum suum. Et dedérunt sortes eis, & cécidit sors super Mathiam, & adnumerâtus est cùm úndecim Apóstolis. ℟. Amen.

FESTA MARTII.

DIE III.

IN FESTO SANCTORUM HEMETERII, ET CELEDONII MARTYRUM,

Omnia dicántur plurimôrum Mártyrum quátuor cappârum fol. **CLXV.** excépto Hymno ad Vésperas, Capítula, Benedictiône, & Hymno ad Matutinum.

Ad Vésperos.

Hymnus.

Scripta sunt Cœlo duôrum
 Mártyrum vocábula,
 Aureis quæ Christus illic
 Adnotâvit lìtteris:
 Sánguinis notis éadem
 Scripta terris trádidit.
Pollet hoc felix per orbem
 Terra Ibèra stémmate:
 Hic locus dignus tenéndis
 Ossibus visus Deo,
 Qui beatôrum pudícus
 Esset hospes córporum.
Hic caléntes hauxit undas,
 Cædit ictu dúplici:
 Inlitas cruôre sancto
 Nunc arénas íncolæ
 Confrequéntant obsecrántes
 Voce, votis, múnere,
Exter, hic nec non & urbis
 Ut colònus ádvenit:
 Fama nam terras in ómneis
 Præcucúrrit próditrix,
 Hic patrónos esse mundi,
 Quos precántes ámbiunt.
Nemo puras hìc rogándo
 Frustrà congéssit preces:
 Lætus hinc tersis revértit
 Supplicàtor flétibus:
 Omne, quod justum popóscit,
 Impetrâtum séntiens:
Tanta pro nostris períclis
 Cura suffragántum est;
 Non sinunt ináne, ut ullus
 Voce murmur fúderit;
 Audiunt, statímque ad aurem
 Regis ætérni ferunt.
Inde largo fonte abyssi
 Dona terris ínfluunt,
 Súpplicum causas pétitis
 Quæ medélis írrigant:
 Nil suis bonis negâvit
 Christus umquam téstibus:
Isti sunt quos nec catêna
 Dura, nec mors térruit,
 Unicum Deum fatéri
 Sánguinis dispéndio;
 Sánguinis sed tale damnum
 Lux repéndit lóngior:
Hoc genus mortis decôrum est:
 Hoc probis dignum viris
 Membra morbis excidénda
 Texta venis lánguidis,
 Hóstico donâre ferro,
 Morte & hostem víncere:
Pulchra res! ictum sub ense
 Persecutôris pátitur:
 Nóbilis per vulnus amplum
 Porta justis pánditur;
 Lota mens in fronte
 Rubrósi decôris éxilit.
Nec rudem crudi labôris
 Ante vitam dúxerant
 Mílites, quos ad perénne
 Cíngulum Christus vocat:

Suè-

Suêta virtus bello ense
Armis mílitat sacráiis,
Cæsaris vexílla linquunt;
Signum Crucis éligunt:
Proque ventósis dracònum,
Quos gerébant pálliis,
Præferunt insígne lignum,
Quod dracònem súbdidit.
Vile censent expedítis
Ferre dextris spículum,
Máchinis murum ferire,
Castra forte cíngere,
Impias manus cruéntis
Inquinàre strágibus.
Fortè tunc atrox, secúndos
Israëlis pósteros,
Auctor aulæ mundiàlis
Ire ad aram jússerat:
Idólis litàre nigris,
Esse Christi réfugas.
Liberam succíncta ferro
Pestis urgèbat fidem:
Illa virgas, & secúres,
Et bissúlcas úngulas
Ultrò fortis expectàbat
Christi amòre intérrita,
Carcer inligàta duris
Colla baccis impétit,
Bárbaras forum per omne
Tortor exércet manus,
Véritas crimen putàtur,
Vox fidèlis pléctitur:
Tunc & ense cæsa virtus
Triste percússit solum,
Et rogis ingésta mœstis
Ore flammas sórbuit:
Dulce tunc justis cremári,
Dulce ferrum pérpeti.
Ætérno glóriam regi
Votívis cum gáudiis
Lætiùs sæculum per omne
Ovándo concínite;
Girum volvéntem, qui mundi
Usquequàque sústinet. Amen.

Supplicátio. Orèmus Redemptòrem mundi, mutátis nomínibus. folio CLXXXVII.

Capítula.

Ecce sacrôrum Fratrum sacra solémnia celebrántes, te Deum pietàtis intentiòne rogàmus; ut, quorum conditiòne córporum Ibèram dédicas terram, eòrum précibus in pace omnem in tuo sánguine redémptam tueàris Ecclésiam: quò, eísdem suffragántibus, à te promereàmur audíri, à quo præcéptum suscípimus exorándi:
Pater noster.
Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

Omnípotens Deus, ad quem beatíssimi Hemethérius & Celedónius mártyres ob confessiònis fideique signáculum orárium atque ánulum cœlis subvehénda misérunt, consérvet vos utròque múnere gratiàrum; ℟. Amen. Ut per eos & fidei & confessiònis virtúte polléntes: ætérni cœléstis pátriæ habeámini cives, quòrum hódiè géminum festum celebràtis ovántes. ℟. Amen. Quò, sicut alúmna plebs de eórum géminà susceptiòne córporum gratulàtur, sic tota Ecclésia eórum se tuéri ac defèndi patrocíniis gratulèmur. ℟. Amen.

Ad Matutinum hymnus.

Hic duòrum chara fratrum,
Concaléscunt péctora;
Fida, quos per omne tempus
Júnxerat sodálitas:
Stant paráti ferre, quicquid
Sors tulísset última:
Seu foret præbénda cervix
Ad bipénnem públicam:
Vérberum post vim crepántum,
Post catástas ígneas:
Sive pardis offeréndum
Pectus, aut leónibus.
Nosne Christo procreáti
Mammónæ dicábimur?
Et Dei formam geréntes
Serviémus sæculo?
Absit, ut cœléstis ignis
Se ténebris mísceat:
Sit satis, quod capta primo
Vita sub chirógrapho,
Débitum persólvit omne
Functa rebus Cæsaris:
Tempus est Deo repéndi
Quicquid est próprium Dei.
Ite signòrum magístri,
Et vos tribúni adsístite,
Aureos offérte torques
Sauciorum præmia:
Clara vox hic Angelòrum
Vocat stipéndia;
Christus illic candidátis
Præsidet cohórtibus,
Et throno regnans ab alto,
Damnat infámes deos:
Quæque deridénda nobis
Monstra divos fingitis.

Hæc

Hæc loquéntes obruúntur
Mille pœnis Mártyres:
Néxibus manus utrásque
Flexus invólvit rigor:
Et calybs adtrita colla
Dúritèr ambit círculis
O vetustàtis siléntis
Obsolèta oblívio!
Invidéntur ista nobis,
Fama & ipsa extínguitur,
Chártulas blasphèmus olim
Nam satélles ábstulit;
Ne tenácibus libéllis
Erudita sæcula
Ordinem, tempus, modúmque
Passiònis próditum,
Dúlcibus línguis per aures
Posterórum spárgerent:
Hoc tamen solum vetústa
Súbtrahunt siléntia,
Júgibus longum caténis
Ad capillum tracti,
Quo viros dolòre tortor
Quàve pompa ornáverit.
Illa laus occúlta non est,
Nec senéscit témpore:
Missa quod sursùm per auras
Evolárunt múnera,
Quæ viam patère cœli
Præmicándo osténderent,
Illius fidem figurans
Nube fertur ánulus:
Hic sui dat pignus oris,
Ut ferunt, orárium;
Quæ supérno rapta flatu
Lucis intrant íntimum.
Per poli liquéntis axem
Fulgor auri abscónditur;
Ac diu visum sequàcem
Téxtilis candor fugit;
Subvehúntur usque in astra,
Nec vidéntur ámpliùs:
Vidit hoc convéntus adstans,
Ipse vidit cárnifex,
Et manum représsit hærens,
Ac stupòre obpálluit;
Sed tamen perègit ictum,
Ne periret glória.
Jam ne credis, bruta quondam
Vásconum gentílitas,
Quàm sacrum crudèlis héroum
Immolàrit sánguinem?
Credis in Deum relàtum
Hostiàrum spíritum?
Cerne quàm palàm feróces
Hic domántur dæmones,
Qui lupíno capta ritu
Defórmant præcórdia;
Strángulant mentes & ipsas,
Seque miscent sénsibus.
Tunc suo jam plenus hoste,
Sístitur furens homo,
Spumans, efflans salívas,
Cruda torquens lúmina;
Expiándus quæstiône
Non suòrum críminum.
Audiens hæc tortor adest,
Ejulátu flébili:
Scínditur per flagra corpus,
Nec flagéllum cérnitur;
Crescit & suspénsus ipse
Vínculis laténtibus est.
His modis spurcum latrònem
Mártyrum virtus quatit,
Hæc coércet, torquet, urit,
Hæc caténas íncutit
Prædo vexàtus relíctis
E medúllis éxilit:
Linquit inlæsam rapìnam,
Fáucibus siccis fugit,
Ungue ab imo usque ad capíllum
Salva reddit ómnia,
Cónfitens ardère sese,
Nec gehénnæ est íncola.
Quid loquar, purgàta longis
Alba morbis córpora?
Algidus cùm decóloros
Horror artus cóncutit;
Hinc tumor vultum relínquit,
Hinc color verus redit.
Hoc bonum Salvàtor ipse,
Quo fruàmur, præstitit,
Mártyrum quòd membra
Nostro consecràvit óppido:
Sospitántque nunc Colónos
Quos Ibèrus álluit.
State nunc invíctæ matres
Pro recéptis párvulis,
Cónjugum salùte læta
Vox maritàrum strepet:
Sit dies hæc festa nobis,
Sit sacràta gáudiis.
Glória Patri, Natòque,
Semper & Paráclito
Laus, potéstas, atque virtus,
Gratiàrum copiàque;
Deum cuncta faténtur
Sæculòrum sæcula. Amen.

FESTA APRILIS.

DIE XVI.

IN FESTO SANCTÆ ENGRATIÆ, VEL DECEM ET OCTO MARTYRUM.

Omnia dicántur plurimórum Mártyrum. fol. CLXII. excépto Hymno, qui est iste: B is novem noster. fol. CI.

FESTA MAII.

DIE I.

IN FESTO SANCTI TORQUATI ET COMITUM EJUS EPISCOPORUM.

Ad Vésperum.

Lauda. Exórtum est. fol. CLXII.

Sono. Allelúia. In omnem terram exívit sonus Sanctórum: P. Et in fines orbis terræ verba illórum Allelúia. ℣. Allelúia. Non sunt loquélæ neque sermónes: quibus non audiántur voces eórum. P. Et in.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antíphona. Allelúia. Isti sunt viri nomináti in virtúte: P. Doctóres pópuli faciéntes judícium in doctrína sua. ℣. Cœli enárrant glóriam Dei, & ópera mánuum ejus annúnciant firmaméntum. P. Doctóres. ℣. Glória, & honor. P. Doctóres.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Disciplínâ & sapiéntiâ replêvit illos Dóminus Allelúia; P. Creâvit in illis grátiam Spíritûs sancti sui: intelléctu replêvit corda eórum. Allelúia, allelúia. ℣. Et clamavérunt ad Dóminum, cùm tribularéntur: & de necessitátibus eórum liberâvit eos. P. Creâvit in illis. ℣. Glória, & honor. P. Creâvit in illis.

Hymnus.

U Rbis Romúleæ jam toga cándida
Septem Pontíficum déstina prómicat,
Missos Hespériæ, quos ab Apóstolis
Adsígnat fidei prisca relátio.

H i sunt perspícui lúminis índices
Torquâtus, Tésiphons, atque Hesychius;
Hinc Indalétius, sive Secúndus est,
Juncti Euphrásio, Cæciliòque sunt.

H i evangélico lámpade prædíti
Lustrant Occíduæ partis aréntia;
Quò sic cathólicis ígnibus árdeant,
Ut cedant fácibus furna nocéntia.

A ccis contínuò próxima fit Viris
Bis senis stádiis, quà procul ínsident:
Mittunt ádseclas escúla quærere,
Quo fessa dápibus membra reficerent.

I llic discípuli Idóla Géntium
Vanis inspíciunt rítibus éxcoli:
Quos dum sic ágere flétibus ímmorant,
Terréntur pótiùs áusibus ímpiis.

M ox insàna fremens turba satéllitum,
In his cùm fidei stígmata nósceret,
Ad pontem flúvii usque per árdua
Incúrsu céleri hos agit in fugam.

S ed pons prævâlido múrice fórtior
In partes súbitò pronus resólvitur,
Justos ex mánibus hóstium éruens,
Hostes flumíneo gúrgite súbruens.

H æc prima fidei est via plébium,
Inter quos múlier sancta Lupária
Sanctos adgrédiens cernit, & óbsecrat,
Sanctórum mónita péctore cónlocans.

T unc Christi fámula obséquio parens
Sanctórum státuit cóndere fábricam,
Quò Baptistérii unda patésceret,
Et culpas ómnium grátia térgeret.

I llic Sancta Dei fémina tínguitur,
Et vitæ lavácro tincta renáscitur:
Plebs hic contínuò pérvolat ad fidem,
Et fit cathólico dógmate múltiplex.

P ost hæc Pontíficum chara sodálitas
Partitur próperans septem in úrbibus,
Ut divisa locis dógmata fúnderent,
Et sparsis pópulos ígnibus úrerent.

P er hos Hespériæ fínibus índita
Inlúxit fidei grátia præcocax:
In signis váriis, atque poténtiâ
Virtútum, hómines crédere próvocant.

E x hinc justítiæ frúctibus ínclyti
Vitam multíplici fœnore términant,
Consépti túmulis, úrbibus in suis:
Sic sparso cínere, una corónâ est.

H inc te turba potens única séptiès
Orâtu pétimus péctoris ábdita;
Ut vestris précibus, sidus in æthere
Portêmur sócii cívibus Angelis.

S it trino Dómino glória único,
Patri cum Génito, atque Paráclito;
Qui solus Dóminus Trinus & Unus est,
Sæclórum válidè sæcula cóntinens.
Amen.

Supplicátio. Orêmus, mutátis nomínibus fol. CLXII.

Capítula.

E Cce Dómine, nostrórum Præsulum memóriam faciéntes, quorum doctrínis fides Christiâna nostris primùm inlápsa est pártibus; Torquáti vidélicèt, Secúndi, Indalétii, Tesiphóntis, Euphrásii, Cæcílii, &

& Hesychii, vespertínum tibi hoc lumen offérimus, obsecrántes; ut eórum nos précibus á críminum squalòre depúrges, & spirituálium charísmatum grátiâ ínnoves, quorum præséntiâ occíduæ partis plagam visitáre dignátus es.

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

DEus, qui Torquáti & Sociòrum ejus itíneri gloriòsus efféctus est ductor, ipse vestrórum críminum sit indúltor: ℟. Amen. Et, qui eórum Discípulos miro pontis frágmine liberàvit ab ímpiis, vos erípiat à cunctis vitiòrum carnálium incentívis; ℟. Amen. Ut illo ardòre spirítûs, quo Christi nomen vestris pártibus crédimus prædicásse, eo valeàtis & terrèna respúere, & cœléstia semper ánimo retinère. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Lauda. Vos estis vasa sancta Dómino auro fulgénte: Allelúia. P. Quia sponte obtulístis Dómino Deo ánimas vestras. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Benedícti vos à Dómino, qui fecit cœlum & terram. P. Quia spontè. ℣. Glória, & honor. P. Quia spontè.

Orátio.

BEáti verè, Dómine, & nímio honòre digni sunt, quorum tu pórtio esse dignátus es; ideòque intervéntu sanctòrum tuòrum Torquáti & Sociòrum ejus quicquid tibi ex nobis non mílitat, amor cœléstis pátriæ in nobis flagrans usquequàque intérimat: & pòst cum his Sanctis, quorum ánimæ in manu tua sunt, nos píetas tua cœlésti in regno adjúngat. ℟. Amen. Per misericórdiam.

In nómine Dómini.

Ad Matutínum.

Antíphona. Da nobis. Psalmus 50.

Orátio. Redde nobis, Dómine. fol. CLXIII.

Antíphona 1. Hi sunt, qui missi sunt per orbem terrárum, & prostravérunt se ante Agnum, P. Habéntes phíalas áureas plenas incénsu, quæ sunt memóriæ Sanctòrum, cantántes cánticum novum. ℣. In omnem terram exivit sonus eòrum: & in fines orbis terræ verba illòrum. P. Habéntes phíalas. ℣. Glória, & honor. P. Habéntes.

Orátio.

HI sunt, Dómine, septem fáculæ hujus Hespériæ fínibus índitæ ad effugándam ejus terræ noctis infidelitàtem cœlitùs missæ: ob hujus ergo munus grátiæ à te nobis conlátæ refíciat nos fragrántia odòris evangélicæ doctrínæ ac thymiámatum præceptòrum dignè redoléntium; ex quo dógmate plénius reférti, id ipsum corda & mens nostra partúriat, quod à te judícii témpore remunerári mérito digna petítio nostra efflágitat. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, &c.

Antíphona 2. Beáti, & multo honòre digni, quorum pórtio Deus est: P. Quibus à princípio præparàtum est regnum, horúmque ánimæ in manu Dei sunt. ℣. Clamavérunt justi, & Dóminus exaudívit eos: & ex ómnibus tribulatiónibus eòrum liberàvit eos. P. Quibus à princípio. ℣. Glória, & honor. P. Quibus à princípio.

Orátio. Beáti verè, Dómine, & nímio. Quære retrò in Vésperis præcedéntibus.

Antíphona 3. Legem tuam splêndidè docuérunt, quorum sunt ópera multa P. Repósita apud te, Dómine. ℣. Qui confídunt in Dómino, sicut mons Sion non commovébitur in ætérnum, qui hábitat in Hierúsalem. P. Repósita. ℣. Glória, & honor. P. Repósita.

Orátio.

DEus Dei Fílius, lumen astròrum, fulgor síderum, stella spléndida & matutína, cláritas sempitérna, & sanctòrum erudítio copiòsa, erúdiat nos, quæsumus, justítiæ tuæ virga per sanctòrum tuòrum Torquáti & Sociòrum ejus intercessiònem assíduam: sicque, quod prædicavérunt spléndidè inluminàti, agéndo existàmus corde; ut ad illud, quod apud te repósitum est (quod óculus non vidit, nec auris audìvit) post óbitum accedàmus indémnes, & à nexu peccáminum líberi. ℟. Amen. Per misericórdiam.

℟. Sancti, qui in justítia erudiérunt multos, fulgébunt, sicut splendor firmaménti P. Et sicut stellæ cœli in perpétua æternitàte. ℣. Isti sunt viri sancti, quos elègit Dóminus in charitàte non ficta; & ab eòrum doctrínâ fulget Ecclésia, ut Sol, & Luna. P. Et sicut stellæ. ℣. Glória, & honor. P. Et sicut stellæ.

Orátio.

CHriste, Dei Fílius, qui Sanctos tuos præsciens, ante mundi constitutiònem eos éligis, & in exémplum nostrum hic eos constítuis; fac nos ita Sanctòrum prædicaméntò obediéntes exístere, ut adoptiòne filiòrum post nostrum óbitum mereàmur cómpo-

tes esse. ℟. Amen. Per misericórdiam.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Qui própriâ voluntâte obtulístis vos discrímini, benedícite Dóminum narrántes justítias ejus & cleméntiam in fortes Israël.

Cánticum. Qui spontè obtulístis. f.CLXIII.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Sancti & húmiles corde, spíritus & ánimæ justòrum, benedícite Dóminum.
℣. Justi, & sacerdótes sancti & húmiles corde, benedícite Dóminum.

Cánticum. Benedíctus es, Dómine. fol. 6.

Sono. Allelúia. In omnem terram. Quære retrò in Véspeiis præcedéntibus.

Lauda. Laudâte Dóminum de cœlis Allelúia, allelúia: laudâte eum in excélsis allelúia, allelúia. Psalmus 148.

Léctio libri Sapiéntiæ. *Capítulo* 44.
℟. Deo grátias.

MUltam glóriam fecit Dóminus magnificéntiâ suâ à sæculo. Dominántes in potestátibus suis, hómines magnos virtûte, & prudéntiâ suâ prædíti, nunciántes in dignitâte prophetârum, & imperántes in præsénti sæculo, & virtûte prudéntiæ pópulos sanctíssima verba. In pueritia sua requiréntes modos músicos, & narrántes cármina scripturârum. Omnes dívites in virtûte, pulchritúdinis stúdium habéntes: pacificántes in dómibus suis. Omnes isti in generatiónibus gentis suæ glóriam adépti sunt, & in diêbus suis habéntur in láudibus. Qui de illis nati sunt, requírunt nomen narrántes laudes eòrum: & sunt quorum non est memória: periérunt quasi non fúerint: & nati sunt, quasi non nati, & filii ipsòrum cum ipsis. Sed illi viri misericórdes sunt, quorum píetas non défuit, & cum sémine ipsòrum persevèrat bona heréditas nepòtum illòrum, & in testaméntis stetit semen illòrum: & filii illòrum propter illos. Usque in ætérnum manêbit semen eòrum, & glória eòrum non derelinquêtur. Córpora eòrum in pace sepúlta sunt, & nomen eòrum manêbit in generatiòne. Sapiéntiam ipsòrum narrant pópuli, & laudem eòrum núnciat Ecclésia.
℟. Amen.

Hymnus. Urbis Romúleæ.

Supplicátio. Orêmus Redemptòrem. Quære retrò in Véspeiis præcedéntibus.

Capítula.

ADest, Dómine, clara & énitens tuòrum illa septem Pontíficum revolúti témporis ánnua celébritas: alma solémnitas! per quos dudum occidentàlis plagæ novéllæ fidei gérmine prædicatiònis sárculo plantàre dignàtus es normam; per quos nefáriæ superstitiònis coruscánte lúminis rádio effugàre dignàtus es dogma. His ergo interveniéntibus árdeant in conspéctu glóriæ tuæ desideriòrum nostròrum clíbana: deferántur precum verídica holocáusta: acceptèntur votòrum pura libámina: his orántibus, tribuàtur cunctis sacrosáncto altário tuo deserviéntibus, nívei candòris mundítia castitàtis; Virgínibus almi pudòris mentis: & córporis remuneránda intégritas; continéntibus, & ómnibus in commùne fidélibus, óperis sancti efféctus à te in futúro exámine ritè beándus. Torquàtus ex his nobis próroget monílium ornaménta virtùtum: Tésiphons à te, qui es fons vitæ, ubérrimo doctrínæ gúrgitis póculo sátiet: Hesychius scéleris nostri piácula mundet: Indalétius index bonòrum óperum spirituálium aliménta minístret: Secúndus futúri advéntùs tui gáudio electòrum participio jungat: Euphrásius quadrífluo Evangeliòrum amne Cathólicæ fidei dógmata firmet: Cæcílius cœtibus Angelòrum nos adsóciet. Sic quoque plebs alúmna Sanctòrum tuòrum in cánticis labiòrum & laudis júbilo festa ritè éxcolens, septemplíciter dono gratiàrum exúberet; ut ad id, quod óculus non vidit, nec auris audivit, quod præparásti his, qui te díligunt, críminum mole demptâ, æthéreis sédibus contutánda prædictòrum ducátu perducàtur ad regnum.

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Lauda. Vos estis vasa sancta Dómino.

Benedíctio. Deus, qui Torquáti & Sociòrum ejus. Quære retrò in Véspeiis præcedéntibus.

DIE II. MAII.

IN FESTO SANCTI FELICIS

DIACONI HISPALENSIS.

Ad Vésperum.

Lauda. Sperâvit ánima. fol. CLVI.

Sono. Fac mecum, Deus. fol. CLVIII.

An-

Antíphona. Beàtus vir, qui non est lapsus verbo oris sui, & non est compúnctus tristítiâ delícti. P. Felix, qui non hábuit mœstítiam in ánimo suo. ℣. Beàtus, qui intélligit super egènum, & páuperem: in die mala liberàvit eum Dóminus. P. Felix, qui non. ℣. Glória, & honor Patri. P. Felix, qui non.

Dóminus sit sempèr vobíscum. ℟. Et cum.

Antíphona. Beàtus, cujus Deus Jacob adjùtor, est spes ejus in Dómino Deo ipsíus: P. Qui fecit cœlum, & terram, mare, & ómnia, quæ in eis sunt: ℣. Qui ingréditur sinè mácula, & operàtur justítiam: qui lóquitur veritàtem in corde suo: P. Qui fecit cœlum. ℣. Glória, & honor. P. Qui fecit cœlum.

Dóminus sit sempèr. ℟. Et cum.

Antíphona. Beàtus vir, cujus est auxílium abs te, Dómine: ascénsum in corde ejus disposuísti. P. Ambulàbit de virtùte in virtùtem. ℣. Dómine Deus virtùtum, convérte nos: & osténde fáciem tuam, & salvi érimus. P. Ambulàbit. ℣. Glória, & honor. P. Ambulàbit.

Dóminus sit sempèr. ℟. Et cum spíritu.

Lauda. Beàtus servus ille, quem advéniens Dóminus ejus invénerit benefaciéntem. P. Verum dico vobis, quod super ómnia bona constítuet illum: Allelúia, allelúia. ℣. Beàtus vir, qui implèvit desidérium suum ex ipsis: non confundètur, dum loquètur inimícis suis in porta. P. Verum. ℣. Glória, & honor. P. Verum.

Hymnus. Deus tuórum. fol. CLVIII.

Supplicátio. Orèmus, mutáto nómine. folio CLVII.

Capítula.

FElix martyr tuus, Dómine, & nómine probàtus & múnere consecràtus, dum eum ex nómine vocas, & múnere cónsecras: ut eum & nuncupáres præscítum, & glorificáres eléctum; Confessiònis ergo hujus nos partícipes éffice, & beatitúdinis cómpotes redde: ut, te annuénte, infelíces éruat de ergástulis inferòrum, cum ipse Felix pérmanet in ætérnum.

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

CHristus Dóminus, qui beatíssimum hunc Mártyrem & mérito felicem fecit esse & nómine, ab omni vos infelicitàtis labe expùrget; ℟. Amen. Ut, qui per illum felíciter temporáles infelícium infelicitátes devicit, felicitáti vos ætérnæ júbeat munerári: ℟. Amen. Ut, qui per hunc Mártyrem indúltæ felicitàtis privilégio gaudet, in ætérna vos feliciàque sinè fine lætabúndos oblèctet. ℟. Amen. Per misericórdiam ipsius.

Lauda. Allelúia. Benedíctio ejus sicut flúvius inúndans in throno honòris, P. Dócuit sapiéntiam; hæc ómnia justo in bono. Allelúia. ℣. Ecce sic benedicètur homo, qui timet Dóminum. P. Dócuit sapiéntiam. ℣. Glória, & honor Patri. P. Dócuit sapiéntiam.

Orátio.

FElix martyr tuus, Dómine, quem útique felicem esse & nómine voluísti & mérito, suo nos suffrágio tueàtur in sæculo; ut cùm tristítia ánimi & si fuit temporáliter quæ accíderet, non tamen éxtitit, quæ nocèret: tristítiam nocitùram à nostris córdibus suâ submóveat prece; ut, qui illum nómine hereditásti ætérno, nos, ne pereàmus, supplício dignèris liberàre perpétuo. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

In nómine Dómini nostri Jesu Christi.

Ad Matutìnum.

Antíphona. Lábia mea, Dómine, apéries. Psalmus 50.

Orátio. Exúltent, Dómine, lábia nostra. folio 60.

Antíphona 1. Felix in glória est imitándus in timòre Dómini; P. Quia in bonitàte, & alacritàte ánimi plácuit Deo Israël. ℣. In memória ætérna erit justus: & ab audítu malo non timèbit. P. Quia in bonitàte. ℣. Glória, & honor. P. Quia in bonitàte.

Orátio.

OMnípotens Christe, Fílius Dei Patris Altíssimi, qui in sensu Felícis mártyris circumspectiónes tuas dedísti, adímplens illum spíritu sapiéntiæ, & véstiens stolâ glóriæ sempitérnæ: quò infelicitàtem sæculi felíciter vincens, felicitàtis illius sanctæ Hierúsalem mereàtur éffici heres; da nobis felíci ejus mérito triumphàre, ut infelicitátes nostræ felíci ejus suffrágio propellántur, & vita ipsa in mélius commutètur. ℟. Amen. Per misericórdiam, &c.

Antíphona 2. Felix, qui non hábuit ánimi sui tristítiam, & non excídit ab spe sua. P. Jocunditàte & exultatiòne thesaurizàvit super eum Dóminus, & nómine ætérno here-

reditâvit illum. ℣. Cibâvit illum pane vitæ & intelléctûs, & aquâ sapiéntiæ salutáris potâvit illum: P. Jocunditâte. ℣. Glória, & honor. P. Jocunditâte.

Orátio. Felix tuus, Dómine. Quære retrò in Vésperis præcedéntibus.

Antíphona 3. Felix, qui pótuit tránsgredi, & non est transgréssus; & fácere mala, & non fecit; P. Ideò stabilita sunt ópera ejus in Dómino, & eleëmósynas illius enarrâbit Ecclésia sanctôrum. ℣. Benígnus vir, qui miserêtur & cómmodat, disponet sermónes suos in judício: quia in ætérnum non commovébitur. P. Ideò stabilita. ℣. Glória, & honor Patri. P. Ideò stabilita sunt.

Orátio.

FElix est, Dómine, quem ita tuo múnere facis esse felicem, ut transgressiônis nésciat voluptátes: ut, cùm possit tránsgredi, transgréssum se esse non nóverit: nec malè fácere, cùm útique possit à rectis sémitis deviâre; Qui ergo non suo sed tuo múnere felicitâtis hujus proméruit donum, nostræ infelicitâtis suis précibus detérgat oppróbrium: quò, tanti Mártyris ducátu in sæcula gubernáti, & voluntâtem peccándi nesciâmus habêre, & transgressiônis culpas ignorêmus perfícere. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, &c.

℟. Felix vir, qui invéntus est sinè mácula: & qui post aurum non ábiit, nec sperâvit in pecúnias & thesáuros. P. Quis est hic, laudábimus eum, fecit mirabília in vita sua: ℣. Ideò stabilita sunt dona ejus in Deo suo, & eleëmósynas illius enarrâvit Ecclésia sanctôrum. P. Quis est. ℣. Glória, & honor. P. Quis est.

Orátio.

DEus auctor felicitâtis ætérnæ, qui in tantum fecísti Felicem mártyrem tuum esse felícem, ut nec post aurum abiret, nec in thesáuros & pecúnias sperâret: cùm sinè avarítiæ contágio margarítas fulgens prædicándo seminâret in pópulo; da nobis, ut totius avarítiæ retinácula perhorréntes, justítiæ verbum in ore portêmus: quò legem & misericórdiam in lingua habéntes, infelicitâtem sæculi Felícis tui mérito superêmus, & felicitâtem vitæ ætérnæ felicióri ejus suffrágio capiâmus. ℟. Amen. Per misericórdiam.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Thronum glóriæ heréditans illi: dat votum optánti, & benedícite annos justi.

Cánticum. Confirmâtum est cor meum. Quære folio LXXXVI.

Cánticum. Benedíctus es, Dómine Deus. folio 6.

Sono. Séptiès in die laudem dixi tibi, Dómine Allelúia, allelúia: ℣. Super judícia justítiæ tuæ. Allelúia, allelúia.

Lauda. Laudâte Dóminum de cœlis Allelúia, allelúia: laudâte eum in excélsis. Allelúia, allelúia. Psalmus 148.

Léctio libri Sapiéntiæ Salomônis. *Capítulo* 14. & 15.

℟. Deo grátias.

BEâtus vir, qui non est lapsus verbo ex ore suo, & non est stimulâtus tristítiâ delícti. Felix, qui non hábuit in ánimo suo tristítiam, & non éxcidit à spe sua. Beâtus vir, qui in sapiéntia sua morâtur, & qui in justítia sua meditâtur, & in sensu cogitâvit inspectiônem Dei. Qui timet Deum, fáciet bonum: & qui cóntinens est justítiæ, apprehéndet illud, & obviâbit illi quasi mater honorificâta, & quasi simíliter à virginitâte suscípiet illum. Cibâbit illum panis vitæ & intelléctûs, & aqua sapiéntiæ salutáris potâbit illum. Et firmâbitur in illo, & non flectêtur: & continêbit illum, & non confundêtur: & exaltâbit illum apud próximos suos, & in médio Ecclésiæ apériet os ejus: adimplêbit illum spíritus sapiéntiæ & intelléctûs, & stola glóriæ véstiet illum. Jocunditâtem & exultatiônem thesaurizâvit super eum, & nómine ætérno hereditâvit illum. ℟. Amen.

Hymnus. Deus tuôrum mílitum. fol. CLVIII.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem.

Capitula. Felix martyr tuus.

Lauda. Allelúia. Benedíctio ejus sicut flúvius.

Benedíctio. Christus Dóminus, qui beatíssimum. Quære in Vésperis præcedéntibus.

Exeúnte Vésperâ Lauda. Sperâvit ánima mea. folio CCV.

Sono. Fac mecum, Deus, signum in bono. Quære folio CLIX.

Antíphona. Orâte ad Dóminum, viri sancti, ut concêdat pópulo suo salûtem; P. Et omnis infírmitas auferâtur à nobis. ℣. Confitémini Dómino, quóniam bonus: quóniam in sæculum misericórdia ejus. P. Et omnis. ℣. Glória. P. Et omnis.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Córpora sanctôrum quiescéntium in lo-

Digitized by Google

loco isto, oràte pro nobis ad Dóminum; P. Ut donet pacem super terram & réquiem tempóribus nostris. Allelúia, allelúia. ℣. Laudàte Dóminum, omnes Gentes: & conlaudàte eum omnes pópuli. P. Ut donet. ℣. Glória. P. Ut donet.
Hymnus. Deus tuòrum mílitum. f. CLVIII.
Supplicátio. Orèmus.
Capítula. Felix martyr tuus.
Benedíctio. Christus Dóminus.
Lauda. Allelúia. Benedíctio ejus.
Orátio. Felix tuus, Dómine. Quære retrò in próximis Vésperis præcedéntibus.

DIE III. MAII.

IN FESTO INVENTIONIS SANCTÆ CRUCIS.

Ad Vésperum.

Lauda. Laudavérunt te, Dómine, omnes Angeli tui, & hymnum dixérunt, dum perfíceres fábricam cœli. Tuus est dies, & tua est nox: P. Tu fecísti Solem & Lunam. ℣. Tu confirmásti in virtùte tua mare: contribulásti cápita dracònum super aquas. P. Tu fecísti.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Sono. O bona Crux, quæ decòrem & pulchritúdinem de mánibus Dómini suscepísti, quia diù desideràta, solícitè amàta, sine intermissiòne quæsita. Allelúia. ℣. Sancta Crux, ántequàm te Dóminus adscénderet, timòrem terrènum habuísti; modò verò, quia invénta es amòrem cœléstem óbtinens, pro voto suscíperis. Allelúia.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antíphona. Allelúia. Gloriémur in Cruce Dómini nostri Jesu Christi; P. Per quem nobis mundus crucifixus est, nosque mundo. ℣. Cantàte Dómino cánticum novum: quia mirabília fecit. P. Per quem nobis. ℣. Glória, & honor. P. Per quem nobis.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Pacificàvit ómnia per sánguinem Crucis suæ, sive quæ in cœlis, sive quæ in terris sunt, Dóminus Jesus Christus: P. Quóniam in ipso hábitat omnis plenitùdo Divinitàtis corporáliter: P. Qui est caput omnis principàtus. Allelúia, allelúia. ℣. Omnes gentes pláudite mánibus: jubilàte Deo in voce exultatiònis. P. Quóniam in ipso. ℣. Glória, & honor. P. Qui est caput.

Hymnus.

Pange, lingua gloriósi
  Prælium certáminis,
Et super Crucis trophæum
  Dic triúmphum nóbilem:
Quáliter Redémptor orbis
  Immolàtus vícerit.
De paréntis protoplásti
  Fraude Factor cóndolens,
Quando pomi noxiàlis
  Morte morsu córruit:
Ipse lignum tunc notàvit,
  Damna ligni ut sólveret.
Hoc opus nostræ salùtis
  Ordo depopóscerat,
Multifórmis proditòris
  Ars ut artem fálleret,
Et medèlam ferret indè,
  Hostis unde læserat.
Quando venit ergo sacri
  Plenitùdo témporis,
Missus est ab arce Patris
  Natus orbis Cónditor,
Atque ventre virgináli
  Carne factus pródiit.
Vagit infans inter arcta
  Cónditus præsépia:
Membra pannis involùta
  Virgo mater álligat;
Et manus, pedésque, crura
  Strictà cingit fásciâ.
Lustra sex qui jam peràcta
  Tempus implens córporis,
Se volénte natus ad hoc,
  Passióni déditus,
Agnus in Cruce levàtur
  Immolándus stípite.
Hìc acètum, fel, arundo,
  Sputa, clavi, lánceâ
Mite corpus perforàtur:
  Sanguis undâ prófluit:
Terra, pontus, astra, mundus
  Quo lavántur flúmine!
Crux fidèlis inter omnes
  Arbor una nóbilis:
Nulla talem silva profert
  Fronde, flore, & gérmine;
Dulce lignum, dulcem clavum
  Dulce pondus sústinet.
Flecte ramos, arbor alta,
  Tensa laxa víscera;
Et rigor lentéscat ille,
  Quem dedit natívitas,
Ut supérni membra Regis

Mi-

Mite tendas stipite.
Sola digna tu fuisti
Ferre prétium sæculi;
Atque portum præparàre
Nautæ mundi náufrago,
Quem sacer cruor perúnxit
Fuso Agni sánguine.
Glória, & honor Deo
Usquequàque altíssimo,
Una Patri, Filiòque,
Inclyto Paráclito;
Cui laus, & potéstas,
Per ætérna sæcula. Amen.

Supplicátio. Orèmus Redemptòrem mundi Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatiòne rogèmus; ut nos vexíllo Crucis suæ propítius justificàre dignètur. ℟. Præsta, ætérne omnípotens Deus. Kyrie eléïson, ℟. Christe eléïson, Kyrie eléïson.

Capítula.

DOmine Jesu Christe noster Cónditor & Redémptor, qui nosti nos cecidísse sáucios in delíctis; érige nos in virtùte & victória sanctæ Crucis: da nobis salùtis esse præmium, quod tibi pro nobis fuit pœnàle supplícium: ut eo quod tu mortem sustulísti ad mortis victóriam, nos habeàmus ad peccatórum véniam, & vitam ætérnam.

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

CHristus Dei Fílius, qui pacificàvit ómnia per sánguinem Crucis suæ, verà nos crucifixiòne mortíficet: ℟. Amen. Ut eréćti semper in victóriam Crucis, devícto semper diábolo triumphèmus; ℟. Amen. Quò venerábile Crucis festum devotiòne promptíssimâ celebrántes, & hic & in ætérnum mereàmur esse felíces. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Lauda. Dóminus Jesus Christus, qui est testis fidèlis, primogénitus mortuòrum, & princeps regum terræ, P. Ipse diléxit nos, & lavit nos à peccátis nostris sánguine suo. Allelúia. ℣. Lápidem, quem reprobavérunt ædificántes, hic factus est in caput ánguli. P. Ipse diléxit nos. ℣. Glória, & honor. P. Ipse diléxit.

Orátio.

CHriste Dei Fílius, in cujus nómine per Crucis mystérium omne genu flectètur; da nobis in Cruce tua copiosiùs exultàre, ut in ejus victória, & illæsi mare sæculi transeàmus, & ad te coronándi post nostrum tránsitum accedàmus. ℟. Amen. Per misericórdiam.

In nómine Dómini.

Ad Matutínum.

Antíphona. Ego dormívi: & resurréxi, quóniam Dóminus suscitàvit me. Psalmus 3.

Orátio.

DOmine Jesu Christe, qui pro nobis sopòrem mortis ídeò suscepísti, ne nos ampliùs obdormirèmus in mortem; dona, ut qui te moriénte renáscimur, te étiam vivificánte à peccatòrum lecto surgàmus: nec ultrà jam obruàmur pœnâ peccáti, qui nos redémptos congaudèmus prétio sacri sánguinis tui. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 1. In nómine Dómini omne genu flectàtur cœléstium, terréstrium, & infernòrum; P. Quia Dóminus obédiens usque ad mortem, mortem autem Crucis. P. Ideò Dóminus Jesus Christus in glória est Dei Patris. ℣. Audite hæc omnes gentes: áuribus percípite, qui habitàtis orbem: P. Quia Dóminus. ℣. Glória, & honor. P. Ideò Dóminus. Orátio. Christe Dei Fílius. Quære in Véspεris præcedéntibus.

Antíphona 2. Christus Jesus, qui, cùm in forma Dei esset, non rapinam arbitràtus est, esse se æquàlem Deo, sed semetípsum exinanivit, P. Formam servi accípiens, humiliàvit se usque ad mortem, mortem autem Crucis. ℣. Ipse fecit nos, & non ipsi nos; nos autem pópulus ejus, & oves páscuæ ejus. P. Formam servi accípiens. ℣. Glória, & honor Patri. P. Formam servi.

Orátio.

CHriste Jesu, qui, mortalitàtis nostræ formâ suscéptâ, mortis nostræ & Crucis voluísti sustinère injúriam; da nobis, ut Crucis tuæ munímine circumsépti devincâmus omnes láqueos inimíci. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 3. Justè júdicans peccáta nostra portàvit córpore suo super lignum; P. Ut à malis separáti cum justítia vivàmus. ℣. Jubilàte Deo omnis terra: servite Dómino in lætítia. P. Ut à malis. ℣. Glória, & honor Patri. P. Ut à malis.

Orátio.

JUstè quidem, Dómine, júdicans peccáta nostra in córpore tuo super lignum portásti, cùm diábolum non potestàte, sed justítiâ devicísti: ut qui per débitam mortem nostram servitúti ejus subjugáti eràmus, per indébitam mortem tuam ad libertàtis grátiam redeà-

deàmus; fac nos ergo ut in te semper lìberi esse possìmus, quáliter tecum & hic & in ætérnum sinè fine vivàmus. ℟. Amen. Per misericórdiam.

℟. Jesum Nazarènum, quem unxit Deus Spíritu Sancto, & virtùte, quem Judæi replérunt, & occidérunt suspendéntes in ligno: Hunc Deus suscitàvit post diem tértium, & dedit illum maniféstum fieri non omni pópulo; sed nobis prædestinátis ab eo, qui cum ipso manducávimus, & conversáti sumus. P. Postquàm resurréxit à mórtuis, ℣. Appáruit Dóminus, jánuis clausis, discípulis suis. P. Postquàm. ℣. Glória, & honor Patri. P. Postquàm.

Orátio.

JEsu Nazarène, qui à Judæis suspénsus in ligno, magno resurrectiònis devíctà morte triumphásti miráculo; dignàre te maniféstum fieri in córdibus nostris: &, qui post mortem Crucis resúrgens, tuis es manifestàtus discípulis; post vúlnera nostræ corruptiònis, tuæ nos subsequántur múnera pietàtis. ℟. Amen. Per misericórdiam.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Cantèmus Dómino: gloriósè enim honorificàtus est.

Cánticum. Cantèmus Dómino: gloriósè. Quære folio 369.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Tibi soli Deo honor, & glória, virtus, & potéstas in sæcula sæculórum.

Cánticum. Benedíctus es Dómine Deus. f. 6.

Sono. O bona Crux. Quære in Vésperis præcedéntibus.

Lauda. Laudàte Dóminum de Cœlis Allelúia: laudàte eum in excélsis Allelúia, allelúia. Psalmus 148.

Prophetia. Ego Joánnes fui in spíritu, & osténdit mihi. fol. 392.

Hymnus. Pange lingua gloriósi.

Supplicátio. Orèmus Redemptòrem mundi Dóminum. Quære in Vésperis præcedéntibus.

Capítula.

INeffábile satis est, Dómine, mystérium Crucis tuæ, quo & mortis potestàtem evácuas, & resurrectiònis luce corúscas; Da erga nobis & inítia, & perfectiònem sanctæ virtùtis: ut, dum prædicàmus glóriam Crucis, ad præmium mereàmur pertíngere immortalitàtis.

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Lauda. Dóminus Jesus Christus.

Benedíctio. Christus Dei Fílius. Quære in Vésperis præcedéntibus.

DIE XX. MAII.

IN SANCTORUM CYRIACI, ET PAULÆ, MARTYRUM.

Omnia dicántur plurimòrum Mártyrum, fol. CLXII. excépto Hymno, qui est iste: Sacrum tempus in cálculo. fol. CII.

FESTA JUNII.

DIE XVII.

IN FESTIVITATE SANCTI ADRIANI ET NATALIÆ.

Ad Vésperum.

Antíphona. Exórtum est in ténebris. folio CLXII.

Sono. Allelúia. Judícium datum est Sanctis P. In hora sacrifícii vespertíni. Allelúia, allelúia. ℣. Ecce Michaël unus príncipum priórum véniet, ut sanctificéntur multi. P. In hora.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antíphona. Desidérium bonum justis dábitur. P. Et múlier gratiòsa invéniet glóriam. ℣. Justi verò hereditàte possidébunt terram: & inhabitábunt in sæculum sæculi super eam. P. Et múlier. ℣. Glória, & honor. P. Et múlier.

Dóminus sit sempèr. ℟. Et cum.

Lauda. Desidérium justòrum omne bonum est Allelúia, P. Et múlier servans sémitas justítiæ, vias sanctòrum custódiens. Allelúia, allelúia. ℣. Salus autem justòrum à Dómino: & protéctor eòrum est in témpore tribulatiònis. P. Et múlier. ℣. Glória, & honor. P. Et múlier.

Hymnus.

HIerúsalem gloriòsa,
Mater una Mártyrum,
Sors beàta post labóres,
Jus pium post túrbines,
Quæ tuòrum læta cursu
Prómptior adtólleris;

Terge luctum, sume plausum,
Pande portum cívibus:
Excipe quos sustinèbas
Post triúmphos lætior,
In quibus victrix resúltas,
Da decus victóriæ.

Adriànus cum beáta
Cónjuge Natáliâ,
Férculum duplex amòris,
Unio charísmatis,
Munus ígneum, pignus almum,
Cœlibe connúbium:
Hoc die tibi dicántes
Vota consciéntiæ,
Cúrsibus ad te recúrrunt:
Hinc ovántes ínvicem,
Dant Deo dona vicíssim
Conjugális grátiæ.
Enitet ille suprémo
Passiònis stígmate;
Hæc piæ compassiònis
Destináto múnere:
Cursus est divérsus illis,
Sors, & una glória.
Hic viris pro spe supérna
Conligátis míscitur;
Adnotári cum Beátis
Semper optat íllicò:
Hincque vaccis inligàtur,
Huícque rursus tráditur.
Uxor hunc visùra surgens
Pércitis congréssibus,
Cárceres adit remótos,
Castra cernit Mártyrum;
Osculat vincla beáta,
Fert viro constántiam.
Suàdit útpotè Palæstræ
Vim sacræ certáminis;
Suàdit hinc promíssa cœli,
Suàdit & plus pérpetim
Voce, voto & impetráto,
Múneris instántiâ.
Liber hujus evocàtu
Vínculis carnálibus
Cæditur, exenteràtur,
Néxibus disténditur;
Et pedum compàge truncus
Córpore dissólvitur.
Chara hujus in suprémis
Mota conjux ósculis,
Surge, dixit, pone dextram,
Quam recìsam cónjugi
Des mihi pignus amòris,
Des stipem dulcédinis.
His manum libens teténdit,
Quam recìsit cárnifex:
Nec morâ mox inter ipsa
Enecàtus vúlnera,
Cónjugem dote secúndâ
Sánguinis heréditat;
Quæ sacri labòris usum
Prórogans certántibus,
Quicquid est pœnàle, substat
Molle tritum débile:
Præmonet, jubet, fovétque
Provocátrix glóriæ.
Cérneres virile robur
Férvidis conátibus,
Artubus fessis medéri,
Conligàre vúlnerum
Inditis plagas foméntis,
Vel medélis cóngruis
Sérviens manu, vel ore
Mártyrum discrímini,
Fert eis consúlta pacis,
Fert cibum solàminis;
Obsequens effécta cunctis,
Pléctitur in síngulis;
Quæ tamen viri corôna
Per triúmphos réddita,
Dum suum corpus piòrum
Inlinit cruóribus,
Nil minus perfert ab illis,
In quibus hæc vícerit.
O sacrum verè honéstum
Vínculum connúbii!
O novus cursus labòrum
Junctiònis únicæ!
Ambo currunt, ambo vincunt;
Est utrísque glória.
Hæc tua, Custos Supérne,
Múnerum divérsitas,
Pértrahas, signes ad illam
Laureándos Pátriam,
Quâ tibi laudes Beáti,
Post agónes ínsonant.
Clarus ille hìc corúscat
Míchaël Archángelus,
Utpotè Deus patrándis
Eminens virtútibus:
Dat locum nomen vigòris
De favòre múneris.
Hujus ergo imprecátu,
Vel tuòrum Mártyrum,
Ferto nobis hanc medèlam,
Quâ reàtum díluas,
Críminum nodos resólve,
Da foméntum grátiæ;
Quò treménda judicántis
Cùm dies inlúxerit,
Festa, quorum prædicâmus,
Misceâmur gáudiis;
Et quibus non est corónâ,
Sit fides ad glóriam.

Laus

L aus tibi per omne tempus
Trínitas indifferens,
Laus, honor, virtúsque summa,
Singulàris glória;
Quæ Dóminum te sæculòrum,
Pérsonet in sæcula. Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptòrem, mutátis nomínibus fol. CLXXXVII.

Capítula.

CHriste, qui multíplici diversitâte virtûtum, & copióso certámine passiònum beátos mártyres Adriànum atque Natáliam provexísti ad regnum: dum & illum róbore patiéndi, & istam prævenis grátià obsequéndi: cùm & per illum substérnis fidei hostes, & per hanc vinctos pro te réficis mártyres; da nobis, utrâque virtûte posse adipíscere quod optâmus, & evádere quod pavéscimus: ut, vitiòrum carnálium victóres efféctî, bonòrum exhibitiòne obsequiòrum coram te efficiâmur idónei: & qui corpórei sánguinis effusiòne non merêmur corònam, votòrum impensiòne perducámur ad véniam.

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

CHristus Dóminus, qui sanctos suos Adriànum atque Natáliam altérnâ decertándi decoràvit virtûte, devotiònem vestram uniòne charitàtis exórnet; ℟. Amen. Quique potentiáli obséquio fámulæ suæ Natáliæ Mártyres refrigeràvit in pœnis, corda vestra justíficet à delíctis, & vota remúneret pro susceptiòne hujus festivitàtis: ℟. Amen. Ut per quem Sanctis ministràvit solátii verbum, per eum nobis præroget petitiònis efféctum. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Lauda. Coròna Sanctòrum timor Dómini; grátia autem mulíeris sédulæ delectàbit virum suum. Allelúia: P. Quia mandâta Dómini in corde mulíeris sanctæ. Allelúia, allelúia. ℣. Beàta gens, cujus est Dóminus, Deus ejus; pópulus, quem elègit Dóminus in hereditâtem sibi. P. Quia mandàta. ℣. Glória, & honor. P. Quia.

Orátio.

CHriste, qui divérsis beatòrum certamínibus, Adriáni scílicet atque Natáliæ, & Mártyrum medèris discrímini, & exémplum secutúræ prærogas plebi: dum & illi corpus ad agónes corróboras, & hujus os beneficiéntiæ satisfactiòne inflámmas; esto inluminátio nostra, & salus: váleat corpus nostrum servitûtis tuæ dúcere jugum: os salûtis meditàre præcónium: nihil possit caro, quod tibi displíceat: nulla os prædicet, quæ à tua præceptiòne disséntiant; exúltet ergo cor nostrum, & caro nostra in te Deum vivum; ut te opitulánte illis jungâmur post tránsitum, quibus hìc vivéntes depéndimus famulàtum. ℟. Amen. Per misericórdiam.

In nómine Dómini.

Ad Matutînum.

Antíphona. Da nobis lætítiam. Psalm. 50. Orátio. Redde nobis. fol. CLXIII.

Antíphona 1. Pars bona, múlier bona, in parte bona timéntium Deum P. Dábitur viro pro factis bonis. ℣. Beáti, qui custódiunt judícium, & fáciunt justítias in omni témpore. P. Dábitur. ℣. Glória, & honor. P. Dábitur.

Orátio. Christe, qui divérsis beatòrum. Quære retrò in Vésperis præcedéntibus.

Antíphona 2. In congregatiòne Sanctôrum multa glória, P. Et lex cleméntiæ in lingua mulíeris sanctæ. ℣. Salus autem justòrum à Dómino: & protéctor eòrum est in témpore tribulatiònis. P. Et lex cleméntiæ. ℣. Glória, & honor. P. Et lex.

Orátio.

DEus, qui Beatòrum gáudio atque certámini votum Adriáni tui mártyris miscuísti, dum & ætérna promíssa solícitat, dumque se adnotári cum Martyribus condemnátis exóptat; concêde nobis ejus méritis, élui fúnditùs à delíctis: ut, eráso nostròrum chirógrapho críminum, nomen nostrum adnotétur in catálogo electòrum. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 3. Radix justòrum proficiet. P. Múlier autem díligens coròna est viro suo. ℣. Et erit, tamquam lignum, quod plantâtum est secùs decúrsus aquàrum, quod fructum suum dabit in témpore suo. P. Múlier autem. ℣. Glória, & honor Patri. P. Múlier autem.

Orátio.

OMnípotens sempitérne atque ineffábilis Deus, præsta nobis; ut obténtu beátæ fámulæ tuæ Natáliæ salvèmur in mundo, quæ repausátio Sanctis tuis éxtitit in ergástulo: &, quæ plagis Beatòrum exhíbuit diligéntiam, peccántibus curam próroget indeféssam. ℟. Amen. Per misericórdiam.

℟. Justi omnes quasi virens fólium germinábunt:

Digitized by Google

bunt: & múlier fortis annos viri sui P. In pace implèvit. ℣. Múlier fortis obléctat virum suum, & annos vitæ illius. P. In pace implèvit. ℣. Glória, & honor. P. In pace.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Datio Dei pérmanet justis, & proféctus illius succéssus habèbit in ætérnum.

Cánticum Ecclesiástici Salomônis. *Capitulo* 11. & 26.

DAtio Dei pérmanet justis, * & proféctus illius succéssus habèbit in ætérnum.

Mulíeris bonæ beàtus vir: * númerus enim annôrum ejus duplex.

Múlier fortis obléctat virum suum, * & annos vitæ illius in pace implèbit.

Pars bona, múlier bona, * in parte bona timéntium Deum dábitur viro pro factis bonis.

Grátia mulíeris castæ delectàbit virum suum, * & ossa illius impinguàbit.

Colúmnæ áureæ super bases argénteas, * & pedes firmi super plantas stábilis mulíeris.

Fundaménta ætérna super petram solidàtam, * & mandàta Dei in corde mulíeris sanctæ.

Glória, & honor, &c.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Sancti & húmiles corde, spíritus & ánimæ justòrum benedícite Dóminum.

Cánticum. Benedíctus es Dómine. fol. 6.

Sono. Allelúia. Judícium datum. Quære in Vésperis præcedéntibus.

Lauda. Laudàte Dóminum de Cœlis Allelúia, allelúia: laudàte eum in excélsis. Allelúia, allelúia. Psalmus 148.

Léctio libri Ecclesiástici Salomônis. *Capitulo* 11. & 26.

℟. Deo grátias.

DAtio Dei pérmanet justis, & proféctus illius succéssus habèbit in ætérnum. Mulíeris bonæ beàtus vir: númerus annòrum ejus inæstimábilis. Múlier fortis obléctat virum suum, & annos vitæ illius in pace implèbit. Pars bona, múlier bona, in parte bona timéntium Deum dábitur viro pro factis bonis. Grátia mulíeris sédulæ delectàbit virum suum, & ossa illius impinguàbit. Disciplina illius, datum Dei. Múlier sensàta & tácita, non est immutátio erudítæ ánimæ. Grátia super grátiâ, múlier sancta & pudoràta. Omnis autem ponderátio non est digna continéntis ánimæ. Sicut Sol óriens in mundo altíssimi Dei, sic mulíeris bonæ spécies in ornaménto domûs est: lucérna splendens super candelàbrum sanctum, spécies faciéi super ætàtem stábilem. Colúmnæ áureæ super bases argénteas, & pedes firmi super plantas stábilis mulíeris. Fundaménta ætérna super petram solidàtam, & mandàta Dei in corde mulíeris sanctæ. ℟. Amen.

Hymnus. Hierúsalem gloriôsa.

Supplicátio. Orêmus. Quære in Vésperis præcedéntibus.

Capítula.

INgéniti Dei Patris Fílius alme, qui alternántem viri vel cónjugis fidem, Adriáni vidélicet atque Natáliæ, alternánti favòre corróboras, altérno voto corónas: dum contra sexum viròrum fémina fingens, & ultra natùram vir per féminam valens, alter in altérius virtûte tripúdiat, altérque in áltero victor exúltat; da nobis, ut, altérnis amicítiæ proféctibus gratulántes, proficiàmus in mélius: habeamúsque sócios in virtûte, quos innéxos tenêmus in fœdere: per hos provocáti ad glóriam, quibus consímiles consístimus in natúra: ut, altérutro exémplo accénsi, habeâmus méritis altérnis post tránsitum véniam, qui singulári bonòrum óperum efficáciâ non merêmur promeréri corônam.

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Lauda. Corôna Sanctôrum.

Benedíctio. Christus Dóminus. Quære in Vésperis præcedéntibus.

Exeúnte Vésperà Lauda. Exórtum est in ténebris.

Sono. Allelúia. Judícium datum. Quære in primis Vésperis præcedéntibus.

Antíphona. Exultátio justi multa glória: P. Et grátia mulíeris sédulæ delectàbit virum suum. ℣. Justi verò hereditàte possidébunt terram: & inhabitábunt in sæculum sæculi super eam. P. Et grátia. ℣. Glória, & honor. P. Et grátia.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Glória justòrum timor Dómini. P. Et grátia super grátia, múlier sancta & pudoràta. Allelúia. ℣. Beáti immaculáti in via: qui ámbulant in lege Dómini. P. Et grátia.

℣.

℣. Glória, & honor. P. Et grátia.
Hymnus. Hierúsalem gloriósa.
Supplicátio. Orémus. Quære in primis Véſperis.

Capítula.

DEus, qui peccatóres sinè mérito salvas & justos ex grátia præcedénte gloríficas; quique Adriànum ex infidelitàte revocásti ad fidem, & Natáliam obsequiáli coronásti ex múnere: nostris, quæsumus, in eòrum festo & iniquitátibus parce, & spirituáli nos ardòre succénde: quò spirituálitèr accénsi in íntimis ad te proclamèmus é terris:
Pater noster.
Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

OMnípotens Dóminus respíciat vota vestra, qui Adriànum martyrii palmà, & Natáliam obsequéndi glorificávit ex grátia; ℟. Amen. Illòrum quoque nos suffrágio tueàtur, quorum plagis Natália famulátùs sui depéndit obséquium. ℟. Amen. Ut præséntis diéi solemnitàte ovántes & hìc & in futúro eòrum gáudiis mereámini esse partícipes. ℟. Amen. Per misericórdiam.
Lauda. Lux justòrum lætíficat eos: sápiens autem P. Múlier ædíficat domum suam. Allelúia. ℣. Potens in terra erit semen ejus: generátio rectòrum benedicètur. P. Múlier ædíficat. ℣. Glória, & honor. P. Múlier ædíficat.
Orátio. Christe, qui divérsis. Quære in primis Vésperis præcedéntibus.

DIE XIX. JUNII.

IN FESTO SANCTORUM GERVASII, ET PROTASII MARTYRUM,

Omnia dicántur plurimòrum Mártyrum, novem lectiònum; excépto hymno, qui est iste:

GRates tibi Jesu novas,
Novo repérto múnere,
Protásio & Gervásio
Martyribus invéntis, cano.
Piæ latébant hostiæ,
Sed non latébant; nam Sacer
Latère sanguis non potest,
Qui clamat ad Deum Patrem.
Cœlo refúlgens grátia
Artus revelàvit sacros:
Nequìmus esse mártyres,
Sed reperìmus mártyres.
His qui requìrat téstium
Voces, ubi facta est fides;
Sanàtur impos mentis,
Ope fatètur mártyres.
Cœcus recépto lúmine,
Mortísque sacræ méritum probat:
Sevèrus est nomen viri;
Visus ministri públici.
Ut mártyris vestem ádtigit,
Et ora tersit núbila,
Lumen refúlget íllicò,
Fugítque pulsa cæcitas.
Solùta turba vínculis,
Spiris dracònis líbera,
Emíssa totis úrbibus
Domum redit cum gáudio.
Vetústa sæcla vídimus,
Jactatáque dæmónia,
Tactàque & umbrà córporum
Ægris salùtem rédditam.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sempitérna sæcula. Amen.

IN DOMINICO PRO ADVENTU SANCTI JOANNIS BAPTISTÆ.

Ad Vésperum.

Lauda. Die mandàvit Dóminus misericórdiam suam, P. Et nocte declaràvit. ℣. Apud me orátio Deo vitæ meæ, dicam Deo meo: Suscéptor meus es.

Orátio.

DEus, qui tuam in die mandas misericórdiam, & in nocte declàras: quæsumus, ut in die nos prótegas ad salùtem; & in nocte deféndas ad réquiem. ℟. Amen. Per misericórdiam.
Sono. Deus præcínxit me virtùte: & pósuit immaculàtam viam meam. Allelúia. ℣. Déxtera tua Dómine, suscèpit me: & disciplina tua ipsa me dócuit.
Dóminus sit. ℟. Et cum.
Antíphona. Allelúia. Benedicam te Dómine Deus meus: P. Et laudàbo nomen tuum, quia tu es, qui facis mirabília. ℣. Exultàbo te Dómine Rex meus, & Deus meus: & benedicam nómini tuo in sæculum, & in sæcu-

culum sæculi. P. Et laudábo. ℣. Glória, & honor. P. Et laudábo.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Laudem Dómini loquêtur os meum Allelúia: P. Et benedicet omnis caro nomen sanctum ejus. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Propter hoc delectâtum est cor meum, & exultávit lingua mea: ínsuper & caro mea requiéscit in spe. P. Et benedicet. ℣. Glória, & honor. P. Et benedicet.

Hymnus. O lux beâta Trínitas. fol. 113.

Supplicátio.

ORêmus Redemptôrem mundi Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatiône rogêmus; ut grátiâ advéntûs sancti Joánnis Baptístæ & præcursôris sui nobis remissiònem peccatórum & pacem propítius largíri dignètur. ℟. Præsta, ætérne omnípotens Deus. Kyrie eléïson, ℟. Christe eléïson, Kyrie eléïson.

Capítula.

DEus auctor lúminis, cónditor claritâtis, qui submovísti ómnia ópera tenebrârum, ut in nobis lucis tuæ plenitûdo regnâret; réspice, quæsumus, super hoc lumen accénsum, & hanc grátiam benedictiònis à nobis ómnibus exorâtus infúnde: ut sicut hæc flamma ad altâris tui obséquium constitûta vincit ténebras ac repéllit; ita illuminátio tua à sénsibus nostris súperet omnem fómitem vitiórum.

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Benedictio.

CHristus Dóminus vos custódiat propítius, & benedicat placâtus: ℟. Amen. Cleméntia sua vos prótegat, & à cunctis malis incessánter defêndat. ℟. Amen. Ejus vos gaudeâtis múnere dignos, qui peccatórum véniam concêdit benígnus. ℟. Amen. Per.

Lauda. Misit me sanâre contribulátos corde Allelúia: P. Prædicâre captívis redemptiònem, & cæcis réddere lumen. Allelúia, allelúia. ℣. Tunc dixi: Ecce vénio: in cápite libri scriptum est de me, ut fáciam voluntâtem tuam, Deus meus, & legem tuam, in médio cordis mei. P. Prædicâre. ℣. Glória, & honor. P. Prædicâre.

Orátio.

DOmine Deus, qui ad advéntum Unigéniti Fílii tui Joánnem púerum præcúrrere voluísti, ut missus à te viam Christo incredulórum córdibus præparet, sanándo contribulátos corde, & cæcis restituéndo lúminis claritâtem; suffrágio ejus & cæcitâtem cordis nostri inlúmina, & tribulatiónes córdium nostrôrum in ætérnum gáudium muta: ut, qui in nativitâte Unigéniti Fílii tui gáudio Christiáno adtóllimur, in advéntu judícii ejus nullis pœnârum vínculis contristèmur. ℟. Amen. Per misericórdiam.

In nómine Dómini.

Ad Matutînum.

Hymnus. Ætérne rerum Cónditor. fol. 2.

Orátio.

DOmine Deus Pater omnípotens inspirâtor precum, teque invocántium velox auditor; voci nostræ, orâmus, cleméntiæ tuæ aurem appône, & nostrôrum víncula peccáminum poténti miseratiône dissólve: ac sicut nos gallôrum canóribus ad matutinum grátiâ próvocas consúrgere, & prophetáli vaticínio in lucem géntium únicæ redemptiònis prænúncias; ita nunc hymnizántibus nobis intúitu supérno adsíste: sic quæsumus, famulátûs nostri vota suscípias; ut ad lucem lucis abundánti nos misericórdiâ sublevándo perdúcas. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona. Voce meâ ad Dóminum clamávi: & exaudívit me de monte sancto suo. Psalmus 3.

Antíphona. Lábia mea, Dómine, apéries: & os meum adnunciâbit laudem tuam. Psalmus. 50.

Antíphona. Confitèbor tibi in pópulis, Dómine: psallam tibi inter gentes. Psalm. 56.

Orátio.

AD te Dómine clamórem nostræ vocis emíttimus; tibique, ut nos de monte sancto tuo exáudias, supplicâmus: &, quia tu nosti subjectiònis nostræ infirma, virtûte nos déxteræ tuæ corróbora: dele mala nocéntia; & ad sequéndum te corda éxcita nostra: nam quia salvári per se non confídit humâna fragílitas; erípiat ánimas nostras emíssa de cœlo misericórdia tua. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 1. Omnis lex, & prophétæ usque ad Joánnem prophetavérunt: & si vultis scire, ipse est Helias, qui ventûrus est. P. Qui habet aurem audiéndi, áudiat. ℣. Audi, pópulus meus, & loquar; Israël, & testificâbor tibi: Deus Deus tuus sum ego. P. Qui habet. ℣. Glória, & honor. P. Qui habet.

Orá-

Digitized by Google

Orátio.

CRédimus, Dómine Jesu, quòd Præcúrsor tuus Joánnes, quod Prophétæ in ænígmate prophetavérunt, ipse dígito osténdit, dicens: Ecce Agnus Dei, qui tollit peccàtum mundi. Proínde te quæsumus & rogàmus, ut, qui primi advéntûs tui ventùrum te prædicàvit, in secúndo advéntu tuo, dum judicàre véneris vivos & mórtuos, nos ad déxteram tuam coronándos státuas. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 2. Joánnes erit gáudium & exultátio: erit enim magnus coram Dómino: P. Et Spíritu Sancto replébitur adhuc in matris útero. Beàtus vir, qui timet Dóminum: in mandátis ejus cúpiet nimis. P. Et spíritu. ℣. Glória, & honor. P. Et spíritu.

Orátio.

DOmine Jesu Christe, qui non solùm nativitàte Præcursòris tui Joánnis multos gaudère & exultàre prænúncias, sed ipsum quoque Joánnem gáudium & exultatiònem futùrum esse signíficas: ut, qui te in mundo magníficis vócibus nunciàret, ab ipso matris útero sanctificàtus procéderet; sanctificatiònis tuæ nos índue libertàte, ut Spíritu Sancto repléti, mundiálium curàrum fasce depósito, Angelòrum mereàmur adunàri consórtio. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 3. Fuit homo missus à Deo, cui nomen erat Joánnes. Hic venit in testimónium: P. Ut testarètur de luce; ut omnes credant per eum. ℣. Ecce sic benedicètur homo, qui timet Dóminum. P. Ut testarètur. ℣. Glória, & honor. P. Ut testarètur.

Orátio.

HOmo missus à te, Christe, Joánnes, tibi redditùrus testimónium in mundo advènit: qui útique effèctus inítium grátiæ testarètur de luce converténte corda filiórum ad patres eòrum; da ergo nobis méritis ejus, ut convérsis córdibus te sequàmur; ut, & si vita nostra testimónio próprii lapsùs impeditur, tuis tamen munéribus decorètur: ut cùm tuam fecérimus in ómnibus voluntàtem, tibi soli videàtur vita nostra testimónium reddidísse. ℟. Amen. Per misericórdiam.

℟. Spíritus Dómini super me, propter quod unxit me: bene nunciàre géntibus. P. Misit me, sanàre contribulàtos corde, prædicàre captívis redemptiònem, & cæcis réddere lumen. ℣. Joánnes testificabàtur Deum, & clamàvit, dicens: Post me venit, qui ante me factus est. P. Misit. ℣. Glória, & honor. P. Misit.

Orátio.

DEus Pater, qui unctiònis tuæ Spíritum super Joánnem púerum contulísti, quo præcúrsor efféctus Unigéniti Redemptòris pacem prædicàret in pópulis, & lugéntium daret gáudium votis, qui plenus esset spíritu veritàtis; præbe nobis, tanti vatis munímine annum placábilem dúcere, & in sanctitàte & justítia tibi usque ad nostrum óbitum deservìre: quò & in hac vita tuæ dulcédinis fructum, & in ætérnum capiàmus gáudium sempitérnum. ℟. Amen. Per misericórdiam.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. De nocte vígilat spíritus meus ad te, Deus: quia lux præcépta tua sunt super terram.

Cánticum. De nocte vígilat. fol. 64.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Servi Dei, Dóminum benedícite: quia vos éruit ab ínferis, & de manu mortis liberàvit vos.

Cánticum. Benedíctus es, Dómine. fol. 6.

Sono. Deus præcínxit me. Quære in Vésperis præcedéntibus.

Lauda. Laudàte Dóminum de cœlis Allelúia; laudàte eum in excélsis Allelúia. Psalmus 148.

Léctio libri Esaíæ Prophétæ. *Capítulo 40.* ℟. Deo grátias.

COnsolámini, consolámini pópulus meus, dicit Dóminus Deus vester. Loquímini ad cor Hierúsalem, & vocàte eam: quóniam complèta est malítia ejus, dimíssa est iníquitas illius: suscèpit de manu Dómini duplícia pro ómnibus peccátis suis. Vox clamántis in desérto: Paràte viam Dómino, rectas fácite sémitas Dei nostri in solitúdine. Omnis vallis exaltábitur, & omnis mons, & collis humiliábitur, & erunt prava in dirécta, & áspera in vias planas. Et revelábitur glória Dómini, & vidèbit omnis caro páriter quod os Dómini locùtum est. Vox dicéntis: Clama. Et dixi: Quid clamabo? Omnis caro fœnum, & omnis glória ejus quasi flos agri. Et siccàtum est fœnum, & cécidit flos; verbum au-

autem Dómini Dei nostri stabit in ætérnum.
℟. Amen.
Hymnns. Spléndor patérnæ. fol. 67.
Supplicátio. Orèmus, ùt suprà.

Capítula.

JAm fulget óriens, jam próperat dies: jam fugátis ténebris auròra rubéscit in luce: jam claret luce puríssimâ cœlum, & Sol refúlgens rádios suos infert mundo: cuncta próperant, cuncta festínant: optant te Dóminum habère propítium, quem suum auctòrem semper agnóscunt páriter & defensòrem.

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Lauda. Allelúia. Ego snm vox clamántis in desérto: P. Paràte viam Dómino, rectas fácite sémitas ejus. Allelúia, allelúia. ℣. Vox Dómini in virtûte: vox Dómini in magnificéntia. P. Paràte viam. ℣. Glória, & honor. P. Paràte.

Benedíctio. Christus Dóminus. Quære in Vésperis præcedéntibus.

DIE XXIV. JUNII.

IN NATIVITATE SANCTI JOANNIS BAPTISTÆ.

Ad Vésperum.

Lauda. Speràvit ánima mea. fol. CLVI.

Sonus. Priúsquam te formàrem in útero, novi te: & ántequam exíres de ventre, sanctificávi te, P. Et prophètam in géntibus pósui te. Allelúia. ℣. Exténdit Dóminus manum suam ad me, & tétigit os meum: & dixit mihi: Ecce dedi sermónes meos in ore tuo: & constítui te in hodiérna die super gentes, & regna. P. Et prophètam.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antíphona 1. Multi in nativitàte ejus gaudèbunt: erit enim magnus coram Dómino: & Spíritu sancto replébitur: P. Et multos filiòrum Israël convértet ad Dóminum Deum ipsòrum. ℣. Potens in terra erit semen ejus: generátio rectòrum benedicètur. P. Et multos. P. Glória, & honor Patri. ℣. Et multos.

Orátio.

DEus, qui nos in Nativitàte Præcursòris tui Joánnis voluísti gaudère; fac nos plenum gáudium à te in futúra examinatióne percípere: ut méritis ejus, qui advéntum tuum in spíritu & virtûte Helíæ præcessísse agnóscitur, & hìc & in ætérnum copiósis gáudiis conlætèmur. ℟. Amen. Per.

Antíphona 2. De ventre matris meæ vocâvit me Dóminus nómine meo. Et pósuit os meum ut gládium acûtum: P. Sub velaménto manûs suæ protéxit me: pósuit me quasi sagíttam eléctam. ℣. Benedíctus Dóminus Deus meus, qui docet manus meas ad bellum, dígitos meos ad prælium. P. Sub velaménto. ℣. Glória, & honor. P. Sub velaménto.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Vox clamántis in desérto: Paràte viam Dómino, P. Rectas fácite sémitas Dei vestri. Allelúia, allelúia. ℣. Vox Dómini super aquas, Deus majestàtis intónuit: Dóminus super aquas multas. P. Vox Dómini. ℣. Glória, & honor. P. Vox Dómini.

Hymnus.

NAtivitàtem Púeri,
Prophetámque Altíssimi
Esse dicit, quem méritò
Corde canâmus, & ore.
Vetulísque Paréntibus,
Alvo concéptus stérili,
Extrêma Mundi témpora,
Partum præcéssit Vírginis.
Ut vox clamans in ínvio,
Adnúncians Justítiam,
Christi clarus præcónio
Viam paràret córdibus.
Intrà matérni córporis
Adhuc locâtus víscera,
Accépto sensit spíritu,
Mundi salútans Dóminum.
Exúltat Infans gáudio,
Et lucem lucis Fílium
Intrà natúræ ténebras
Nec dum progréssus índicat.
Mater: Prophèta núntiat,
Te esse plenam grátiâ;
Non ex viríli commércio,
Sed Dei fœtam mystério.
Ac sic in diem sæculi
Verbum ructándum fit Dei;
Facta Mater hæc stérilis,
Fructum præsâgit Vírginis,
Matre majòrem Fílium,
Sanctum Minístrum Baptísmi:
Sic se priòrem post natum,
Lumen perfúdit Dóminum.
Deum Patrem cum Fílio,

Si-

Simul cum Sancto Spíritu,
Unum poténtem nómine
Fusis orèmus précibus. Amen.

Supplicátio. Orèmus Redemptórem, mutáto nómine, fol. CLXXXVII.

Capítula.

ADsunt, Dómine, princípia Christiánæ lætítiæ, quibus olim, nascitùrum in carne, Verbum vox sanctificàta præcéssit, & Lúminis ortum Lucis protestàtor insígniter nunciàvit: ex quo & Christiánæ fidei sacraménta, & salutàris lavácri prodiérunt insígnia: cujus concéptus miráculum, cujus natívitas gáudium approbàtur; quæsumus ergo, ut qui natàlem nunc Præcursòris tui ovántes suscípimus, ad festum quoque natàlis tui purgátis córdibus accedàmus: ut vox, quæ te prædicávit in erémo, nos purget in sæculo; & qui viam ventúro Dómino præparans, córpora vivéntium suo lavit baptísmate, nostra nunc corda suis précibus à vítiis & erròre depúrget: quáliter Vocis sequéntes vestígia ad Verbi mereàmur pervenìre promíssa, quia te jubénte oràmus:

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

OMnípotens Deus Pater, qui Unigénito suo nascitùro in carne Joánnem vóluit fieri præcursórem, Angélicis vos custódiis munítos à malis ómnibus dignètur erípere; ℟. Amen. Et qui in nativitàte ejus multis tríbuit gáudium, in prece quoque illius vota supplicántium muníficet populòrum: ℟. Amen. Ut per eum, quem vóluit fieri lucérnam Lúminis, inreprehensíbiles vos efficiat discípulos veritàtis. ℟. Amen. Per misericórdiam ipsius.

Lauda. Ex útero matris meæ vocàvit me, prophètam in géntibus pósuit me, P. Et sub velaménto manus suæ protéxit me. Allelúia, allelúia. ℣. Et retríbuit mihi Dóminus secúndùm justítiam meam: & secúndùm innocéntiam mánuum meàrum in conspéctu oculòrum ejus. P. Et sub velaménto. ℣. Glória, & honor Patri. P. Et sub velaménto.

Orátio.

VOx Verbi, amícus sponsi, qui, Christum in erémo ventùrum esse pronúncias, viam illi in infidélium córdibus præparans; esto nobis córdium nostròrum & méntium præparàtor páriter & purgàtor: ut quod illis olim egísti prædicatióne vocis, in nobis nunc exóres quotidiánis suffrágiis: quò sicut per te Dómino in Israël præparàta est, via, ita per te nobis præparètur post tránsitum mánsio in cœléstibus lætabúnda. ℟. Amen. Per.

Ad Matutìnum.

Antíphona. Lábia mea, Dómine, apéries: & os meum adnunciàbit laudem tuam. Psalmus 50.

Orátio.

EXúltent in te, Dómine, lábia nostra præcónio veritàtis; ne resolvántur vanilóquio falsitàtis: & tibi semper glóriam dicant, ne indecénter rixàrum litígiis pérstrepent; ánima quoque nostra, quam redemísti, mártyris tui Joánnis Baptístæ & Præcursòris tui laudándo triúmphum, ejúsdem patrocínio te mereàtur habère propítium. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona 1. Appáruit Angelus Zacharíæ à dextris altàris, dicens ei: Ne tímeas, quia exaudita est deprecátio tua: P. Ecce nascètur tibi filius: erit enìm magnus coram Dómino. ℣. Audiam quid loquàtur in me Dóminus Deus: quóniam loquètur pacem in plebem suam; & super sanctos suos, & in eos qui convértunt eor ad ipsum. P. Ecce nascètur. ℣. Glória, & honor Patri. P. Ecce nascètur.

Orátio.

PLena sunt, Dómine, & redundántia beneficia tua, quibus sacerdòtis Zacharíæ senectùtem, Angelo apparénte à dextris altàris, dignàtus es perlustràre: dum ille & audìre méruit: Ne tímeas, quia exaudita est deprecátio tua, ut visu foverètur páriter, & sermòne: quo múnere ditàtus agnósceret, vel quid in prætéritis figúris typicis tenuísset, vel quid in osténsâ sibi novitàtis grátiâ apparèret. His ergo exémplis instrúcti, te quæsumus sanctíssime Deus, ut crédula semper arcàna péctoris nostri te càpiant, & in tuis núnciis præfixam fidem adpónant: ut Præcursòris tui suffrágio ita tibi via in nostris córdibus præparètur, quò ætérnum te in nobis permanénte, evadàmus supplícium. ℟. Amen. Per.

Antíphona 2. Cùm vidísset Mariam Elísabeth, exultàvit infans in útero ejus: P. Et replèta Spíritu Sancto exclamàvit, & dixit: Unde hoc mihi, ut mater Dómini mei veniret ad me? ℣. Véritas de terra orta est: & justítia de cœlo prospéxit. P. Et replèta. ℣. Glória, & honor Patri. P. Et replèta.

Orátio.

DEus, qui stérili Elísabeth, senióque infructuósæ, Joánnem promissiónis Fílium condonásti, qui, dum adhuc inclúsus ejus útero portarètur, Deum in hospítium Vírginis habitántem suà salutatióne prophetàvit; te pétimus, & rogàmus, ut qui prædicatióne ejus regni cœléstis aperuísti credéntibus jánuam, suffrágio ejus in regno tuo nos perdúcas ad glóriam. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 3. Ex útero matris vocàvit nomen meum. Prædicàre pacem: pópulis dare gáudium: P. Lugéntibus in Sion paràre viam in desérto. ℣. Deus, qui præcínxit me virtúte: & pósuit immaculàtam viam meam. P. Lugéntibus. ℣. Glória, & honor Patri. P. Lugéntibus.

Orátio.

CHriste, Dei Fílius, qui Præcursòrem tuum, & ante ortum suo nómine vocas, & post ortum nómine ipso gloríficas: dum & ab Angelo ex nómine nascitùrus prædícitur, & natus in ipso nómiue à pópulis admiràtur; te quæsumus, ut per eum, quem prædicàre pacem pópulis voluísti, per eum tergas sordes nostri píaculi: ut, qui plebem tibi perféctam paratùrus advènit, credéntium pópulos tuæ inlustrándos restítuat claritáti. ℟. Amen. Per misericórdiam.

℟. Hic est Præcúrsor, qui diréctus est; & lucérna lucens ante Deum: ipse est enim Joánnes, P. Qui viam Dómino præparàbat in erémo: &, ut Agnum Dei demonstràret, inluminàbat mentes hóminum præcónio suavitàtis suæ vocis. ℣. Non surréxit inter natos mulíerum major Joánne Baptístà. P. Qui viam Dómino. ℣. Glória, & honor Patri. P. Qui viam.

Orátio.

DEus, qui Joánnem præcursòrem tuum ardéntem lucérnam atque lucéntem in templo tuo constituísti; ut ardòre fidei, quo calèbat, áliis quoque inlucésceret suòrum óperum flamma; da nobis ejus méritis, & ardòrem tuæ dulcédinis habère, & lucem æternitàtis tuæ attíngere, concédens fragilitáti nostræ, ut sic lucérnæ tuæ sint ánimæ nostræ, quáliter dum illis óleum suavitàtis infúndis, futùris eas gáudiis consolèris. ℟. Amen. Per.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Tu autem puer, prophèta Altíssimi vocáberis: præibis enim ante fáciem Dómini paràre vias ejus, ad dandam sciéntiam salùtis plebi ejus.

Cánticum Zacharíæ. *Lucæ* 1.

BEnedíctus Dóminus Deus Israël, * quia visitàvit, & fecit redemptiònem plebis suæ:

Et eréxit cornu salùtis nobis, in domo David púeri sui. * Sicut locùtus est per os sanctòrum prophetàrum suòrum, qui ab ævo sunt:

Et liberàvit vos de inimícis vestris, & de manu ómnium, qui odérunt nos: * Ad faciéndam misericórdiam cum pátribus nostris: Et memorári testaménti sancti sui. * Jusjurándum, quod juràvit ad Abraham patrem nostrum, datùrum se nobis:

Ut sinè timòre, de manu inimicòrum nostròrum liberáti, * serviàmus in sanctitàte & justítia coram ipso ómnibus dièbus nostris.

Et tu puer, prophèta Altíssimi vocàberis: * præibis enim ante fáciem Dómini paràre vias ejus:

Ad dandam sciéntiam salùtis plebi ejus, * in remissiònem peccatòrum eòrum:

Per víscera misericórdiæ Dei nostri: * in quibus visitàvit nos, óriens ex alto:

Inluminàre eis, qui in ténebris, & in umbra mortis sedent: * ad dirigéndos pedes nostros in viam pacis.

Antíphona. Tu autem.

Orátio.

CHriste Dei Fílius, qui sanctificàtum tibi Joánnem Præcursòrem tuum, prophètam tibi éligis; præparans tibi viam in princípio viàrum tuàrum; & per te púerum illum ante te boni núncium déstinas; concède nobis sursùm semper corda habère: ut Verbum, quod Vox adhuc tenta prædicàvit in útero, peccatóres indúltæ pietàtis munífícet dono. ℟. Amen. Per.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Benedíctio Dómini in mercèdem justi festìnat.

Cánticum. Benedíctus es Dómine. fol. 6.

Sono. Hæc dicit Dóminus: Priúsquam te formàrem in útero, novi te: & ántequam exíres de vulva, P. Sanctificávi te. Allelúia; ℣. Prophètam quoquè géntibus dedi te: Et ómnia quæcúmque mandávero tibi, loquèris. Ne tímeas: Ecce dedi verba mea in ore tuo: & pósui te príncipem super gentes, & super regna. P. Sanctificávi te.

Lau-

Lauda. Laudáte Dóminum de cœlis Allelúia: laudáte eum in excélsis Allelúia. Psalmus 148.

Léctio libri Esaíæ Prophétæ. *Capítulo* 61.

℟. Deo grátias.

SPíritus Dómini super me, propter quod unxit me: ad adnunciándum mansuétis misit me, ut medérer contrítis corde, & prædicárem captívis indulgéntiam, & clausis apertiónem: ut prædicárem annum placábilem Dómino, & diem ultiónis Deo nostro: ut consolárer omnes lugéntes: ut pónerem lugéntibus gáudium in Sion; & darem eis corónam pro cínere, óleum gáudii pro luctu, pállium laudis pro spíritu mœróris: & vocabúntur in ea fortes justítiæ, plantátio Dómini ad glorificándum. Et dabo opus eórum in veritáte, & fœdus perpétuum fériam cum eis. Et sciétur in géntibus semen eórum, & germen eórum in médio populórum: omnes, qui víderint eos, cognóscent eos, quia isti sunt semen, cui benedíxit Dóminus. ℟. Amen.

Hymnus.

CLange lyram Zacharías
Sacerdótum Princeps,
Cui copuláta conjunx
Ab Aaron filiábus
Thalamórum inhærébat
Sólita prænúntiis.

Opéribus Sanctióres
Præpollébant céteris;
Ac syncéris in mandátis
Incedébant Dómini,
Et, nullà prole conlátâ,
Pergébant ad sénium.

Mox enim hora refúlsit
Incensórum témpore,
Suétum gestábat vates
Ignem in thuríbulis
Sacris déferens odórem
Nectáreum átriis.

Audit cœlitus affátum,
Et sonórum Núncium,
Cujus candóre prævíso,
Tremor vatem ínruit,
Quem blandis robustiórem
Réddidit sermónibus.

Ecce juncta thorum tibi
Conjunx parit sóbolem;
Quam prótinùs nuncupábis
JOANNEM vocábulo:
Cujus totum prædicátur
Per Orbem Natívitas.

Hic coram Dómino Magnus
Matris infrà úterum
Replétus Spíritu Sancto,
Præcursúrus Dóminum;
In virtúte, spiritúque
Præmissúrus Helíæ.

Tália, Sacer; è contra
Sic respóndit Angelo:
Ecce jam nostra sub annis
Emarcuérunt víscera:
Ac vétulis denegátur
Sénsibus postéritas.

Ego sum missus ab Astris
Angelórum sócius;
Et tu Divínis vidéris
Præcéptis incrédulus,
Propter quod carens loquélâ
Eris tacens lábiis.

Tempóribus jam complétis,
Natus infans cérnitur,
Cujus nomen prænotávit
Pater in volúmine;
Vínculo solúto linguæ
Conlaudávit Dóminum.

Glória, & honor Deo
Usquequáque altíssimo,
Una Patri, Filióque,
Inclyto Paráclito;
Cui laus, & potéstas
Per ætérna sæcula. Amen.

Supplicátio. Orémus Redemptórem mundi Dóminum nostrum.

Capítula.

OMnípotens Deus, te súpplices pétimus & rogámus; ut in hac festivitáte Præcursóris & Baptístæ tui Joánnis Nativitáte pópulo tuo tríbuas eruditiónem spirituálium gaudiórum, & ómnium fidélium mentes dírige in viam salútis & pacis: ut, quem manifestávit absolútio núntii, ímpleat præséntia nunciáti.

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Lauda. Ex útero matris meæ vocávit me.

Benedíctio. Omnípotens Deus Pater, qui Unigénito. Quære in Vésperis præcedéntibus.

Explícite Véspera.

Lauda. Lucérna pédibus meis. fol. CLX.

Sono. Priúsquam te formárem. Quære in primis Vésperis.

Antíphona. Nazaræus vocábitur puer iste: vinum & síceram non bibet, P. Et omne immúndum non manducábit ex útero matris suæ. ℣. Máxima est glória ejus in salutári

 tuo:

tuo: glóriam & magnum decòrem impónes super eum. P. Et omne.
Dóminus sit sempèr. ℟. Et cum.
Lauda. Confortábitur puer, allelúia: & magnus erit ante Deum Allelúia; P. Et multòrum corda convértet ad Dóminum. Allelúia, allelúia. ℣. Hic accípiet benedictiònem à Dómino: & misericórdiam à Deo salutári suo. P. Et multòrum. ℣. Glória, & honor. P. Et multòrum.

Hymnus.

PUer hic sonat Joánnes,
Géniti Dei alúmnus,
Dómini potens amicus,
Rútilis lucérna orbis,
Rútilo perácto Sole,
Sapiéntia loquélæ,
Deitàtis aptus Index,
Vétulæ refùsus alvo,
Uteri senílis ortus,
Pátrio decòre clarus.
Précibus fave, rogàmus,
Píetas redúndet alma,
Míseris adésto nobis,
Répleat salus labéntes,
Fácinus remítte cunctis.
Pátriam regat modéstus,
Acies recèdat, ensis
Périmens ruat, preméntem
Gládium retúndat ignis,
Júgulum reclìnet hostis.
Sit honor Deo, & Uni-
Génito ab ore Patris;
Sit Paráclito perénni
Símilis tenax potéstas,
Et apex honòris alti. Amen.

Supplicátio. Orèmus Redemptòrem, ùt suprà.

Capítula.

DEus, in cujus laude & glória depénditur, quicquid sanctòrum tuòrum cúltibus atque officiis exhibètur; áccipe devotiònem nostram, & inlústra festivitàtem, quam hodiérno die Baptísta Domínicus consecràvit, lucérna lúminis accéndit, Verbi vox íntulit, testis veritàtis appáruit: cujus spíritus præscius exultàvit in útero, cujus effúsio gáudium sparsit in sæculo, cujus ortus adnunciàvit fidei sacraménta, cujus concéptus infidèlis oris elausit officia. Tríbue, pétimus, Dómine, in nobis extrèmam saltem fidei líneam, quà inhæréntes mereàmur adtíngere, & gradàtim vestígiis eòrum, ne relabàmur, insístere: ut sicut, pública nunc commúnibus gáudiis vota persólvimus, ita própria, quæ quotidiánis proféctibus pláceant, exolvàmus.
Pater noster.
Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

CHristus Dei Fílius, qui Joánnem advéntûs sui Prævium lucérnam sibi accéndit, per quam viderètur; accensiònis sanctæ vos ígnibus concremàre dignètur: ℟. Amen. Et, qui illum matris effècit exultàre in útero, vos spirituálium gaudiòrum muníficet increménto; ℟. Amen. Ut, quem ille nascitùrum præcéssit in spíritu & virtúte Helíæ, ipse vos introdùcat ad gáudia vitæ perpétuæ. ℟. Amen. Per misericórdiam.
Lauda. Repleàtur os meum, Deus, laude tuâ, Allelúia; P. Ut possim cantàre glóriam tuam. Allelúia, allelúia. ℣. Quóniam magnus Dóminus, & laudábilis valdè: terríbilis super omnes deos. P. Ut possim. ℣. Glória, & honor. P. Ut possim.
Orátio. Vox verbi amícus sponsi. Require in primis Vésperis.

DIE XXVII. JUNII.

IN FESTO SANCTI ZOILI MARTYRIS,

Omnia dicántur unìus Mártyris, novem lectiònum, folio CLX. excépto Hymno, qui est iste:

Hymnus.

MArtyris gestans, Zoïlì corònam
Obviàm Christo properánter ibint
Cívitas quoque pretiòsa portans
Dona victòris.
Hoc colunt cives, velut ipsa membra
Cespes inclùdat, suos & patérnos
Servet ampléctens túmulo beáti
Mártyris ossa.
Noster, & nostrâ puer in palæstrâ
Arte virtùtis, fidei collybo
Cunctis horréndum dídicit domàre
Víribus hostem.
Mártyrum nulli, remeánte vitâ,
Cóntigit terris habitàre nostris:
Solus tu morti próprìæ supérstes
Vivis in Orbem.
Mártyres servas: Pátriam corónes

Dé-

Déditam sacris: Chorus inde surgit;
Tendit in Cœlum níveus togátæ
Nobilitàtis.
Solus occúrrens, numerosióres
Mártyrum turbas Dómino parásti:
Solus prædives pietàte, multà
Luce fruèris.
En Zóïle tuæ victóriæ palmam
Clerus hic tantus péperit triúmphum:
Hic sacerdòtum infolàta domus
Célebret votum.
Glóriam psallat Chorus, & resúltet,
Glóriam dicat, canat, & revólvat:
Nómini Trino, Deitàti soli
Sídera clament. Amen.

DIE XXVIII. JUNII.

IN VIGILIA APOSTOLORUM PETRI, ET PAULI.

Ad Matutinum.

Antíphona. Da nobis lætítiam. Psalmus 50. Orátio. Redde nobis, Dómine lætítiam. Quære folio CLXIII.

Antíphona 1. Dedi eis præcépta mea, dicit Dóminus: P. Et judícia mea osténdi illis propter nomen meum, ut laudétur in Sion. ℣. Beáti, qui custódiunt judícium, & fáciunt justítias in omni témpore. P. Et judícia mea. ℣. Glória, & honor. P. Et judícia mea.

Orátio.

Domine Jesu Christe, qui ad vocem conquiréntis Petri promíttis te sequéntibus in regeneratiòne datùrum, ut supra thronos duódecim sédeant, & potestàtem duódecim tribus judicándi accípiant; quo promissiònis múnere & Petrum post negatiònem obléctas, & Paulum post excúrsum infidelitàtis remúneras: dum illi post pœniténtiam non óbfuit, quod negàvit, & isti post conversiònem remissíbile éxtitit, quod delíquit; da nobis utriúsque méritis evitàre delíctum, ubértim flere commíssum, lácrymis errâta detérgere, eleëmósynis perpetràta punìre: ut relinquéntes mundum ex ánimo, æternitàtis mereámur consolári promísso. ℟. Amen. Per.

Antíphona 2. Ego elégi vos, ut fructum plúrimum afferàtis: P. Et fructus vester máneat in ætérnum. ℣. Accédite ad Deum, & inluminámini: & vultus vestri non erubéscent. P. Et fructus. ℣. Glória, & honor. P. Et fructus vester.

Orátio.

Christe, Dei Fílius, qui gratúito vocatiònis múnere, & Petrum primum, & Paulum últimum Apóstolum elegísti: ut & ille præcédens & hic sequens unius vocatiònis & Apostolátùs grátià prædìti, dum doctrína suà mundi agrum spárgerent, fructum tibi plúrimum deportárent; præbe nobis eísdem suffragántibus, ita laboràre in sæculum, ut fructus labòrum nostrórum à te comprobàtus máneat in ætérnum. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona 3. Mihi autem nimis honorificáti sunt amíci tui, Deus: P. Valdè confortàtus est principàtus eòrum. ℣. Ecce tu, Dómine, cognovísti ómnia novíssima & antíqua: tu formásti me, & posuísti super me manum tuam. P. Valdè confortàtus est. ℣. Glória, & honor Patri, & Fílio. P. Valdè confortàtus.

Orátio.

Domine Jesu Christe, qui summos Apóstolos tuos Petrum & Paulum, unum cruce, álterum gládio consecrásti; præsta nobis, ut & Petrus crucem suam tollens te sequéndo nos ádtrahat, & Paulus pro te dimicándo atque spirituáli afféctu carnália desecándo nos tibi conjúngat; ille dóceat in cruce manère, iste gládio triumphàre: ut tibi nos & per Petrum crux ófferat conjungéndos, & per Paulum gládio consóciet coronándos. ℟. Amen. Per misericórdiam.

℟. Sancti, qui justítià erudiérunt multos, fulgébunt, sicut splendor firmaménti. P. Et sicut stellæ cœli in perpétua æternitàte. ℣. Isti sunt viri sancti quos elègit Dóminus in charitàte non ficta: & ab eòrum doctrína fulget Ecclésia, ut Sol, & Luna. P. Et sicut stellæ. ℣. Glória, & honor. P. Et sicut stellæ.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Diligéntes te, Dómine. Cánticum. Qui spontè obtulístis. Quære folio CLXIII.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Sancti & húmiles corde, spíritus & ánimæ justòrum, benedícite Dóminum. Justi & Sacerdótes, sancti & húmiles corde, benedícite Dóminum.

Cán-

Cánticum. Benedíctus es Dómine. fol. 6.
Sono. Salus justórum à Dómino est. P. Et salvàvit eos. Allelúia, allelúia. ℣. Quóniam speravérunt in Deum vivum. P. Et salvàvit.
Lauda. Laudáte Dóminum de Cœlis Allelúia: laudáte eum in excélsis. Allelúia, allelúia. Psalmus 148.
Prophetia. Justi in perpétuum. fol. CLXIV.
Hymnus. Laudes Sanctórum. fol. CLXV.
Supplicátio. Orèmus Redemptórem, mutátis nomínibus. fol. CLXXXVII.

Capítula.

IN duóbus ecce fámulis atque Apóstolis tuis Christe Deus mira, te concedénte, gratiárum dona partita sunt; dum & Petrus signòrum est ostensióne magníficus, & Paulus legis eruditióne perféctus: dum & ille virtútibus pollet,& hic lítteris claret: dum & ille umbrà suà sanat infirmos,& hic verbo súscitat mórtuos. Quæsumus, ergo, ut hæc duo candelábra in conspéctu tuo semper lucéntia pro nobis ómnibus te rogatùra adsístant: quáliter quicquid de illórum doctrínà percépimus, effèctu óperum impleàmus. Pater noster.
Liberáti à malo. fol. 2.
Lauda. Respéxit eos.
Benedíctio. Méritis Sanctórum. Quære folio CLXV.

DIE XXIX. JUNII.

IN FESTIVITATE SANCTORUM PETRI, ET PAULI APOSTOLORUM.

Ad Vésperum.

Lauda. Exórtum est in ténebris.fol. CLXII.
Sono. Allelúia. In omnem terram exivit sonus sanctórum: P. Et in fines orbis terræ verba illórum. Allelúia, allelúia. ℣. Non sunt loquélæ neque sermónes: quibus non audiántur voces eórum. P. Et in fines.
Dóminus sit. ℟. Et cum.
Antíphona. Allelúia. Hi sunt, qui missi sunt per orbem terrárum, & prostravérunt se ante Agnum, P. Habéntes phíalas áureas plenas incénsu, quæ sunt memóriæ sanctórum, cantántes cánticum novum. ℣. In omnem terram exivit sonus eórum: & in fines orbis terræ verba illórum. P. Habéntes. ℣. Glória, & honor Patri. P. Habéntes.
Dóminus sit. ℟. Et cum.
Antiphona 2. Isti sunt viri nomináti in virtùte, P. Doctóres pópuli faciéntes judícium in doctrína sua. ℣. Cœli enárrant glóriam Dei, & ópera mánuum ejus adnúnciat firmaméntum. P. Doctóres. ℣. Glória, & honor. P. Doctóres.

Orátio.

DOmine Jesu Christe, qui singulári electiònis tuæ múnere in hoc voluísti tuos discípulos demonstràre connéxo amòre charitàtis, quo perfectióne clarèscerent; ut, quorum doctrínà fundarètur Ecclésia, dilectiònis pótiùs quàm signòrum decorarètur poténtiâ; ut omne ædifícium ejus pótiùs charitàte quàm signis monstrarètur esse mirificum; dum in ipsa dispensatióne tui múneris doctrìnam signa sequúntur, non doctrina signòrum órdines antecèdat; dum veritàtis prædicátio signòrum roborátur auxílio; te quæsumus, te rogàmus, ut in charitàte beneplácita tibi corda nostra permansùra státuas, áuferens à nobis dolósi péctoris locum, & éxpians malè consuétæ discórdiæ signum: quò per eos, quorum doctrínà fulget Ecclésia, fulgòrem mereàmur obtinère in vivéntium terra. ℟. Amen. Per.
Antíphona 3. Isti sunt viri sancti, quos elégit Dóminus in charitàte non ficta, P. Et dedit eis glóriam sempitérnam: quorum doctrínà fulget Ecclésia, ut Sol, & Luna. ℣. Beàta gens, cujus est Dóminus, Deus ejus; pópulus, quem elègit Dóminus in hereditàtem sibi. P. Et dedit eis. ℣. Glória, & honor. P. Et dedit.

Orátio.

INeffàbilem satis, Christe, mellis tui crédimus esse favum, quod in ore tuórum tribuísti Apostolórum: quia suávitas verbi, quæ illis erat in péctore, hæc in illòrum ore flammescéntes sciéntiæ rívulos formans, & auditum plébium resérvat, ut créderent, & corda nutrièbat, ut amàre fácerent, quod audíssent: intùs illis áderat, quod foris áliis redundàbat: unde & per hoc tibi appropinquàre meréntur, quia, quæ vócibus docuérunt, opéribus exequúti sunt. Tríbue ergo nobis, ut, quia in eórum prædicatióne surréxit Ecclésia, in eórum prece roboràta consístat: ut, quorum doctrína favis est satiàta, eórum précibus vitæ hujus naufrágia ad Christum coronánda pertránseat. ℟. Amen. Per misericórdiam.
Antíphona 4. Lætítia sempitérna erit eléctis meis. P. Cùm dédero ópera eórum in ligno vi-

vitæ. ℣. Beáti, qui custódiunt judícium, & fáciunt justítias in omni témpore. P. Cùm dédero. ℣. Glória, & honor. P. Cùm dédero.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Disciplínâ & sapiéntiâ replèvit illos Dóminus. Allelúia. P. Creàvit in illis grátiam spíritûs sui, & intelléctu replèvit corda eòrum. Allelúia, allelúia. ℣. Et clamavérunt ad Dóminum, cùm tribularéntur: & de necessitátibus eòrum liberàvit eos. P. Creàvit in illis. ℣. Glória, & honor. P. Creàvit in illis.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Lauda 2. Lætítia sempitérna erit vobis, dicit Dóminus. P. Quia in terra vestra duplícia possidébitis. Allelúia, allelúia. ℣. Benedícti vos à Dómino, qui fecit cœlum, & terram. P. Quia in terra. ℣. Glória, & honor. P. Quia.

Hymnus.

Apostolòrum pássio
Diem sacràvit sæculi,
Petri triúmphum nóbilem,
Pauli corònam próferens.
Conjúnxit æquáles Viros
Cruor triumphàlis necis;
Deum secútos; Præsulem
Christi coronàvit fides:
Primus Petrus Apóstolus;
Nec Paulus impar grátiæ:
Electiònis vas sacræ
Petri adæquàvit fidem.
Verso Crucis vestígio,
Simon honòrem dans Deo,
Suspénsus ascéndit, dati
Non ímmemor Oráculi.
Præcínctus, ut dictum est,
Senex elevàtus ab áltero,
Quò nolet, ibit, sed volens
Mortem subègit ásperam.
Hic Romæ celsus vértice,
Devotiònem éxtulit;
Fundàta tali sánguine,
Et Vatis tanti, nóbilis.
Tantæ per Urbis ámbitum
Stipàta tendunt ágmina,
Trinis celebràtur viis
Festum sacròrum Mártyrum.
Prodíre quis Mundum putet,
Concúrrere plebem Deo
Eléctam: Géntium caput,
Fides magístra Géntium?
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito
In sempitérna sæcula. Amen.

Supplicátio. Orèmus Redemptòrem, mutátis nomínibus. folio CLXXXVII.

Capítula.

Domine Jesu Christe, qui primum atque novíssimum Apóstolos tuos Petrum & Paulum in summa perfectiònis arce locásti; ut eléctio Apostólicæ dignitàtis & in illo prima, & in isto consummàta dignoscerètur; hos Ecclésiæ tuæ concède præsules, quos príncipes elegísti; hos gubernatóres justítiæ, quos duces & egrégios deputásti; ut eam fóveant præsídiis indeféssis, quam fundavérunt præcéptis óptimis & exémplis.

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

Christus Dóminus, quem & virtus Petri & doctrina Pauli Unigénitum esse Fílium Dei Patris declaràvit in mundo, ab omni vos mundánæ conversatiònis dignètur emundàre contagiòne: ℟. Amen. Idem quoque, pro quo & Petrus cruce, & Paulus gládio interémpti sunt, possessóres vos fáciat regni cœlòrum; ℟. Amen. Ut regnum cœlòrum, de quo ipsi claves per Apostolàtus grátiam accepérunt, nunquam vobis pro mérito eísdem aperiéntibus obclaudàtur. ℟. Amen. Per.

Lauda. Vos estis vasa sancta Dómino auro fulgénte allelúia; P. Quia spontè obtulístis Dómino Deo ánimas vestras. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Audi pópulus meus, & testificàbor tibi: Israël, si me audíeris. P. Quia spontè. ℣. Glória, & honor Patri. P. Quia spontè.

Orátio.

Domine Jesu Christe, qui ad vocem conquiréntis Petri promíttis te sequéntibus in regeneratiòne datùrum, ut supra thronos duódecim sédeant, & potestàtem duódecim tribus judicándi accípiant; quo promissiònis múnere & Petrum post negatiònem obléctas, & Paulum post excúrsum infidelitàtis remúneras; dum illi post pœniténtiam non óbfuit, quod negàvit, & isti post conversiònem remissíbile éxtitit quod delíquit; da nobis utriúsque méritis oblitteràre delíctum, & ubértim flere commíssum: lácrymis erràta detérgere, eleëmósynis perpetràta punìre; ut relinquéntes mundum

dum ex ánimo, æternitâtis mereâmur consolári promísso. ℟. Amen. Per misericórdiam.

In nómine Dómini nostri.

Ad Matutinum.

Antíphona. Da nobis. Psalmus 50.

Orátio. Redde nobis. Quære fol. CLXIII.

Antíphona 1. Honoráti sunt amíci tui, Deus: valdè confortâtus est principâtus eòrum. P. Dinumerâbo eos, & super arènam multiplicabúntur: ℣. Ecce tu, Dómine, cognovísti ómnia, novíssima & antiqua: tu formásti me, posuísti super me manum tuam. P. Dinumerâbo. ℣. Glória, & honor. P. Dinumerâbo.

Orátio.

HOnoráti sunt amíci tui Christe; dum in omnem terram exiret sonus eòrum; non quo mundiáli municipátu in terrénis exercérent; sed quo prædicándi potestâte orbem implérent; & in faciéndis virtútibus principaréntur; dum & in Petro virtus osténsa, & in Paulo sciéntia clara tuméntem mundi poténtiam miti jugo tuo substernéndam humíliat: ánnue précibus nostris; ut, beneficia, quibus principáti sunt mundo, numquam desint à pópulo christiáno: sed interminábili illo afféctu dulcédinis, quo se in hac vita pósiti ínvicem dilexérunt, & votis & précibus supplicántium adésse dignéntur. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 2. Isti sunt amíci tui, Dómine, qui tradidérunt córpora sua in mortem, P. Ne servírent idólis, neque adorárent deos aliénos. ℣. Dómine, in lúmine vultûs tui ambulábunt, & in nómine tuo exaltábunt totâ die: & in tua justítia exaltabúntur. P. Ne servírent. ℣. Glória, & honor Patri. P. Ne servírent.

Orátio.

ISti sunt, Christe Dómine, amíci tui Petrus & Paulus, qui tradéntes córpora sua ad mortem, effécti sunt ductóres grátiæ, fundatóres Ecclésiæ: quos & únitas prædicándi & felícitas moriéndi nec dívidi passa est, nec elídi. Quæsumus ergo, ut, qui illòrum doctrinâ pópulos tibi fecísti esse credéntes, eòrum prece nos efficias regni cœléstis coherédes. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 3. Viríliter certáti sunt, & transiérunt de morte ad vitam: P. Isti sunt amíci tui, Dómine. ℣. Qui confidunt in Dómino, sicut mons Sion: non commovébitur in ætérnum, qui hábitat in Hierúsalem. P. Isti sunt. ℣. Glória, & honor. P. Isti sunt.

Orátio.

DOmine Jesu Christe, qui Petrum & Paulum virílitèr certántes, unum cruce & álterum gládio dignâtus es consecràre: ut pro amòre tui nóminis fidâ dilectiòne, & ille crucis exitium, & hic gládii suscíperet ictum; da nobis, ut símili te dilectiòne sequéntes & per Petrum crucis intrêmus in secrètum, & per Paulum spirituális verbi semper gládio muniâmur: quo & per crucem Christi cruciàtus evadâmus inférni, & per gládium spíritûs penetrêmus ábdita cœli. ℟. Amen. Per misericórdiam.

℟. Hi ostendérunt cærimónias pópulo & ritum: demonstravérunt homínibus cólere Deum, quóniam prædestináti erant de cunctis plébibus, quòd essent timéntes Deum; P. Eò quòd in homínibus præcépta ejus implevérunt. ℣. Hi sunt, qui in generatiónibus gentis suæ glóriam adépti sunt, & in diébus suis in láudibus habéntur. P. Eò quòd. ℣. Glória, & honor. P. Eò quòd.

Orátio.

HI sunt, Dómine, Apóstoli tui Petrus, & Paulus, qui legis cærimónias & ritum coléndi te pópulis demonstrántes, dum diffúso ore invictâque constántiâ semen verbi tui per incredulòrum corda spárgerent, optábili necáti sunt passiòne; cum & Paulus dissólvi cúpiens, gládio necâtus intériit, & Petrus invérsis se poscit vestígiis crucifigi. Unde tuam póscimus pietâtem, ut, qui illos glorióso coronásti martyrio, nos futúro líberes à torménto: ut verbum tuum, quod illis gloriósis in mundo vócibus sparsérunt, nos sanctificâtum in receptáculum nostri pectoris conservêmus. ℟. Amen. Per misericórdiam.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Qui própriâ voluntâte obtulístis vos discrimini, benedícite Dóminum, narrántes justítias ejus & cleméntiam in fortes Israël.

Cánticum. Qui spontè obtulístis. fol. CLXIII.

Orátio.

CHriste Dei Fílius, qui præcedéntibus Prophétis, novæ grátiæ filios introdúcis; dum Apóstolos Prophétis, quasi filios pá-

Digitized by Google

pátribus, succédere facis; qui própriâ voluntâte ánimas suas ófferunt: quorum sors útique inter Sanctos invénta; quia prædicátio Apostolòrum, præcedéntium Prophetàrum est vaticínio roboràta: te póscimus & rogâmus, ut, qui utrorúmque testamentòrum rádiis dispositiône mirífică ordinásti, quò in veritàtis ostensiône dignè facis atque pulchérrimè vetéribus nova succéderent; fácias nos ipsis Apóstolis tuis herédes semper exístere: ut quia per illos suscépimus fidem; cum his étiam habeâmus te semper hereditàtem. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Sancti & húmiles corde, spíritus & ánimæ justòrum, benedícite Dóminum. Justi & sacerdótes, sancti & húmiles corde, benedícite Dóminum.
Cánticum. Benedíctus es Dómine. fol. 6.
Sono. Allelúia. In omnem terram. Quære in Vésperis præcedéntibus.
Lauda. Laudáte Dóminum de Cœlis Allelúia: laudáte eum in excélsis Allelúia. Psalmus 148.
Prophetia. Multam glóriam fecit Dóminus. fol. CLXXIX.
Hymnus. Apostolòrum pássio.
Supplicátio. Orémus. Quære in Vésperis præcedéntibus.

Capítula.

Domine Jesu Christe, qui advérsas potestátes per summos Apóstolos tuos Petrum & Paulum déstruis & distúrbas; ut prædicatióni veritàtis Apostólico ore deprómptæ, nec nequítiâ malòrum nec versútiâ possit obviàre magòrum: dum & Simònem magum Petrus deiècit, & Elimam Paulus cæcitàte percússit; adésto nobis, ut in Ecclésia tua omnes córruant, qui contúrbant: & turbéntur, qui veniéntes ad fidem præpedire conántur; cùm pótiùs tendéntes ad regna cœléstia, quò Pauli docéntis addúxerit píetas, intromíttat Petri potéstas.
Pater noster.
Liberáti à malo. fol. 2.
Lauda. Vos estis vasa.
Benedíctio. Christus Dóminus. Quære in Vésperis præcedéntibus.

Exeúnte Vésperâ.

Lauda. Exórtum est.

Sono. Allelúia. In omnem terram. Quære in primis Vésperis.
Antíphona. Legem tuam spléndidè docuérunt; P. Quorum sunt ópera multa repósita apud te, Dómine. ℣. Qui confidunt in Dómino, sicut mons Sion: non commovébitur in ætérnum, qui hábitat in Hierúsalem. P. Quorumsunt. ℣. Glória, & honor. P. Quorum sunt.
Dóminus sit. ℟. Et cum.
Lauda. Induit eos allelúia P. Stolam glóriæ: vitam in te & disciplinam dedit eis Allelúia, allelúia. ℣. Mirábilis facta est sciéntia tua ex me: confortàta est, & non pótero ad eam. P. Stolam. ℣. Glória, & honor. P. Stolam.
Hymnus. Apostolòrum pássio.
Supplicátio. Orémus. Quære in primis Vésperis.

Capítula.

Pretiòsam in conspéctu Dómini mortem sanctòrum tuòrum Petri & Pauli Apostolòrum ánnuis recúrsibus honorántes, damus glóriam laudi tuæ, quia luminária pretiòsa à te vero lúmine indeficiénte succénsa non solùm dum legúntur, sed dum colúntur, inlústrant: quia hi sunt duæ olívæ, & duo candelábra áurea in conspéctu tuo, atque in univérsa terra éxiit sermo oris eòrum; quorum intercessiónibus exoràtus dum súscipis devotiònis officium, precum, quæsumus, largiàris efféctum, dum clamavérimus è terris:
Pater noster.
Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

Omnípotens Deus, qui omne remédium pietàtis tríbuit míseris, det vobis Petri lácrymis emundári ab ómnibus culpæ contágiis. ℟. Amen. Concèdat doctrìna Pauli suscípere vos sapiéntiam verbi; ℟. Amen. Ut ille per pœniténtiam, iste per doctrìnam fáciat vos pervenîre ad vitam ætérnam. ℟. Amen. Per misericórdiam.
Lauda. Lex veritàtis habitàvit in ore eòrum, Allelúia. P. Quóniam iníquitas non est invénta in lábiis eòrum: fructum vitæ in pace perfécerat. Allelúia, allelúia. ℣. Dóminus dabit verbum evangelizántibus, virtúte multà. P. Quóniam iníquitas. ℣. Glória, & honor. P. Quóniam iníquitas.
Orátio. Christe, Dei Fílius, qui præcedéntibus. Quære retrò in Láudibus præcedéntibus.

FESTA JULII.

DIE XII.

IN FESTO SANCTÆ MARTIANÆ VIRGINIS, ET MARTYRIS.

Ad Vésperum.

Lauda. Sperâvit ánima mea in Dómino.
Sono. Allelúia: Psallam nómini tuo Deus.
Antiphona. Osténde mihi fáciem tuam, Sion.
Lauda. Sicut palma exaltâta. fol. CLXXIX.

Hymnus.

SAcræ triúmphum mártyris
Célebret vox Ecclésiæ:
Cámæna sit cunctis una
Martiánæ in laudem vírginis.
Quæ, passiônis præmium,
Dum tendit adipísci:
Ultrò ad palæstram glóriæ
Audet prompta concúrrere.
Hæc namque adstántem dæmonis
Cernens adlísit effigiem;
Sub cujus larga pérpetim
Fluèbat unda gréssibus.
Mox flagris cæsa tráhitur
Celsa ad Prætôris átria:
Atque ille ludis állicit,
Prostérnit membra Vírginis,
Quam prædo pudicítiæ,
Dum inter umbras séquitur,
Oblectâta extémplò cœlitùs
Seclúditur macériâ.
Vincta deinde stípite
Pro vana voce inclúditur;
Sed pœnas fert blasphémia,
Ruínas, & incéndia.
Emíssa namque béstiis,
Leo præcúrrit pércitus;
Adoratûrus véniens,
Non consumptûrus Vírginem.
Taurus dehinc prosíliens
Formà & mugítu horríbili
Sulcàbat ejus téneras
Papíllas, ictu vúlnerans.
At fera pernix córpore
Et maculóso tégmine
Letáli dente ad último
Membra Puéllæ lániat.
Post hos triúmphos ánima
Vinclis elápsa córporis,
Plaudens petit ad libera
Summi Poli fastígia.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Sancto simul Paráclito
In sempitérna sæcula.
Amen.

Supplicátio. Orêmus. mutáto nómine, folio CLXXXII.

Capítula.

DOmine Jesu Christe, cujus império rabidíssimus non solùm à nece beatíssimæ vírginis & mártyris Martiánæ abstínuit, verùm étiam feritàte depósitâ ejus immaculâtum corpus adorâtus præsens moléstè contíngere non præsûmit; præsta nobis, ut nitôre tui Sancti Spíritûs circumsépti, immanitàtem non timeàmus Leônis horréndi; sed majestàtis tuæ virtûte repúlsus semper à læsiône nostra máneat aliênus.
Pater noster.
Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

OMnípotens Dóminus, qui beatíssimam Martiânam virginitàtis ac pudicítiæ ornâvit decôre, mentes vestras éxpiet ab omni mundánæ corruptiònis contagiône: ℟. Amen. Quique huic præstitit suam idólis non inclinâre cervícem, à vobis árceat spirítuum malignôrum tentatiônem; ℟. Amen. Ac, sicut illa post victóriam lætâtur cum Christo, ita eàdem patrocinánte réduces vos gaudeàtis fieri paradíso. ℟. Amen. Per misericórdiam.
Lauda. Speciósa facta es & suávis in delíciis tuis Allelúia. P. Pulchritúdo tua símilis est palmæ: indesinénter in plenitúdine cláritas. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Lauda Hierúsalem Dóminum: consláuda Deum tuum Sion. P. Pulchritúdo.

Orátio.

DOmine Jesu Christe, qui spécie, & pulchritúdine tuâ beatíssimam vírginem ac mártyrem tuam Martiânam speciósam pulchrámque, dum díligis, facis, & ingénti amôre despóndes; múnere supérno adésto nobis beatíssimæ mártyris tuæ Martiánæ patrocíniis indeféssis; ut, quóniam tanta píetas, triumphántem provéxit ad laudem, perdûcat súpplices ad salûtem. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Ad

Ad Matutinum.

Antíphona. Lábia mea, Dómine, apéries: & os meum adnunciábit laudem tuam. Psalmus 50.

Orátio. Exúltent, Dómine.

Antíphona 1. Dilectióne ætérnâ. Quære folio CLXXX.

Orátio.

BEáta Dei virgo Martiàna, quæ in Sion speculatiòne gloriòsa mansísti, quam Deus ipse dilexísse testàtur, ex quo non recessùra ultrà misericórdia pollicètur; da nobis méritis tuis, ut amòre divíno flagrántes, in futúro Judício inveniàmur indémnes. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 2. Una es próxima. fol. CLXXX.

Orátio.

UNa & bona est, Dómine, próxima tua virgo Martiàna, quæ, dum próxima tibi efficitur, serva tua de sánguine speciòsa monstràtur per própriam passiònem: ejus ergo intervéntu passiònum à nobis máculas terge; ut speciósi & votis & opéribus rédditi, portas ætérnæ Hierúsalem mereâmur introìre beáti. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 3. Veni, sponsa, à Líbano: veni à móntibus páscuæ: curràmus P. In odòrem unguentòrum tuòrum. ℣. Audi filia, & vide, & inclína aurem tuam: & oblivíscere pópulum tuum, & domum patris tui. P. Audi.

Orátio.

SPeciòsa, Christe Dei Fílius, in óculis fidélium de Líbano véniens virgo Martiàna ánnuis recúrsibus quodámmodo revidètur, dum honor ejus humánis obtútibus præsentàtur, & obsequéndis honorífice aperitur: bonus ergo odor vestimentòrum ejus super ómnia arómata flagrant; quia judícia virtùtum illìus exundánti claritàte fructíficant. Concède ergo nobis, ut odor virtùtum ejus sopìtum cordis nostri sensum ad pœniténtiam éxcitet: ut, qui nunc percípimus ex odòre lætítiam, pòst percipiàmus ex pœniténtia glóriam indeféssam. ℟. Amen. Per misericórdiam.

℟. Gaude Fília Sion. fol. CLXXXI.

Orátio.

JEsu, Dei Fílius, qui hortum Electòrum ingrédiens, inter lília opàca pásceris, quando in córpore tuo, quod est Ecclésia, Sanctàrum Vírginum cœtibus decoràris, ubi beatíssimam Martiànam mirabíliter introdúctam, ita mirífice eam flóribus maluísti fulcíri, ut odor virginitàtis ejus, tamquam flósculus arómatum ejus ad nos usque adscénderet: te súpplici intentiòne rogàmus, ut, amótis figúris véteris Testaménti, quæ, velut umbræ, in typicis observatiónibus præcessérunt, dies ille, Evangélica útique tradítio, in nobis adspirándo proficiat, quáliter ita exémplo beátæ vírginis Martiánæ Evangélii lucem totâ devotiòne sequàmur; ut umbras prætériti & erròris & críminis nesciàmus. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Ad Cánticum.

Antíphona. Benedíctus Dóminus.

Cánticum. Gaudens gaudèbo. fol. CLXXXI.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Fília Sion.

Cánticum. Benedíctus es Dómine. fol. 6.

Sono. Dóminus mihi dat linguam eruditiónis Allelúia; ut sciam, quando opórteat me dícere, allelúia. P. Posuísti me in matutinum, & adpósuit mihi aurem audiéndi allelúia, allelúia. ℣. Petívi Deum menm sapiéntiam, & dixit ad me: Ecce feci secúndùm verbnm tuum, & dedi tibi cor sápiens & intélligens, ita ut scias & intélligas, quómodo te dícere opórteat allelúia, allelúia. ℣. Ego quasi terebynthus expándi ramos meos. Ego feci, ut orirètur lúcifer in cœlo allelúia. Ego, omnes qui me amant, díligo: éxitus enim mei éxitus vitæ sunt. Transite ad me omnes qui me concupíscitis, & à generatiónibus meis implémini: quia spes mea est allelúia,& supra melle dulcis est allelúia. P. Posuísti me.

Lauda. Laudàte Dóminum de cœlis Allelúia, allelúia: laudàte eum in excélsis, Allelúia, allelúia. Psalmus 148.

Léctio libri Esaíæ Prophétæ. *Capítulo* 54.

℟. Deo grátias.

HÆc dicit Dóminus: Lauda stérilis quæ non paris: decánta laudem, & quæ non parièbas: quóniam multæ fíliæ desértæ, magis quàm ejus quæ habet virum, dicit Dóminus. Diláta locum tentórii tui, & pelles tabernaculòrum tuòrum exténde, ne parcas: longos fac funículos tuos, & clavos tuos consólida. Ad déxteram enim tuam & ad lævam penetrábis: & semen tuum gen-

tes possidébit, & civitátes desértas hereditábit. Noli timére, quia non confundéris, nec erubésces: non enim te pudébit, quia confusiónes adolescéntiæ tuæ oblivisceris, & obpróbrium viduitátis tuæ non recordáberis ámpliùs. Quia dominábitur tuî qui fecit te, Dóminus exercítuum nomen ejus: & redémptor tuus sanctus Israël, Deus omnes ad te revocábit. Quia ut mulíerem derelíctam & mœréntem spíritu vocávit te Dóminus, & uxórem ab adolescénte abjéctam, dixit Dóminus Deus tuus. Ad punctum in módico derelínqui te, & in miseratiónibus magnis congregábo te. In moménto indignatiónis meæ abscóndam fáciem meam parúmper à te, & in misericórdia sempitérna misértus sum tuî: dixit redémptor tuus sanctus Israël Dóminus omnípotens. ℟. Amen.

Hymnus. Sacræ triúmphum.

Supplicátio. Orêmus. Quære in Vésperis præcedéntibus.

Capítula.

AUdi, Dómine, vocem nostri clamôris, & afféctum dona petitiónibus nostris: pelle à nobis dolum: procul éffuga júrgium: intérime vítium, ac præsta altérna dulcédinis increménta: nostrum namque agnóscimus méritum, sed tuum séquimur salúbre præcéptum. Ob hoc, quæsumus, in nullo confundámur, sed nos exaudire dignêris è cœlis, cum ad te proclamavérimus è terris.

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Lauda. Speciósa facta.

Benedíctio. Omnípotens Dóminus. In Vésperis præcedéntibus.

In Exeúnte Vésperâ.

Lauda. Sperávit ánima.

Sono. Allelúia. Psallam nómini. f. CLXXIX.

Antíphona. In petra exaltásti me. Deduxísti me, quia factus es spes mea: turris P. Fortitúdinis à fácie inimíci. ℣. Inhabitábo in tabernáculo tuo in sæcula: prótegar in velaménto alárum. P. Fortitúdinis. ℣. Glória, & honor. P. Fortitúdinis.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Quàm dúlcia fáucibus meis elóquia tua, Allelúia. Super mel & favum. Allelúia. ℣. Quómodo diléxi legem tuam Dómine: totâ die meditátio mea est.

Hymnus. Sacræ triúmphum.

Supplicátio. Orêmus. Quære in Vésperis præcedéntibus.

Capítula.

DEus salvâtor noster, qui ætérnam integritátem custódis, corruptiónem nostræ carnis susténtas indulgéntiâ, córporis compositióni parcis: quique integritátem custódis à te virgínibus collátam, ut eam fáceres ad destinátum pervenire méritum; te quæsumus, ut ejus obténtu ita nos éluas à libídinum incentívis, quò cunctis resisténdo advérsis fiduciáliter ad te proclamêmus è terris.

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

DOminus Jesus Christus, qui vírginem suam Martiánam casto sibi desponsávit amóre, castitátis vos dono muníficet: ℟. Amen. Et, qui illam subharrávit sibi ánnulo fidei, vos suæ connéctat indissolubíliter charitáti; ℟. Amen. Ut eam pro vobis apud se suffragatricem admíttat, quam sibi incorrúpto amóre adsúmpsit sponsam. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Lauda. Speciósa facta es. Quære in primis Vésperis.

Orátio. Dómine Jesu Christe, ut suprà.

DIE XVI. JULII.

IN FESTO SANCTÆ JUSTÆ VIRGINIS.

Ad Vésperum.

Lauda. Sperávit ánima mea in Dómino. A custódia matutína P. Usque ad noctem, ℣. Sustínuit ánima mea in verbo tuo, Dómine. Fiant aures tuæ intendéntes, in oratiónem ancíllæ tuæ. P. Usque ad noctem.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Sono. Diffúsa est grátia in lábiis tuis Allelúia: P. Proptéreà benedíxit te Deus in ætérnum. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Eructávit cor meum verbum bonum: dico ego ópera mea regi: Allelúia. ℣. Nati sunt tibi filii: constítues eos príncipes super omnem terram. Mémores erunt nóminis tui, Dómine in progénie & generatióne. P. Proptéreà.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antíphona. Allelúia. Memória Justæ cum láu-

láudibus, quæ apud Deum nota est & apud hómines; & in perpétuum coronàta triúmphat. ℣. Potens in terra erit semen ejus: generátio rectòrum benedicètur. P. Nota. ℣. Glória, & honor. P. Nota.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antíphona. Benedícta tu Deo altíssimo, præ ómnibus muliéribus. P. Propter hoc non discédet laus tua ab ore hóminum usque in sæculum. ℣. Non det in commotiònem pedem tuum: neque obdórmiet qui custódit te. P. Propter. ℣. Glória, & honor. P. Propter.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antíphona. Hierúsalem cívitas sancta ornaménto Justæ decoràta, P. Cujus platéæ résonant laudes de die in diem. ℣. Gloriòsa dicta sunt de te, cívitas Dei. P. Cujus. ℣. Glória, & honor. P. Cujus.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Allelúia. Gaude filia Sion: lætàre & exúlta in omni corde filia Hierúsalem: P. Quóniam ábstulit inimícos tuos rex Israël Dóminus. Allelúia, allelúia. ℣. Lauda Hierúsalem Dóminum: conláuda Deum tuum Sion. P. Quóniam ábstulit. ℣. Glória, & honor. P. Quóniam.

Hymnus.

Virginis sacræ triúmphum
Plebs alúmna párili
Concéntu Justæ cœlésti
Paràtum ex grátia,
Résonet, piísque modis,
Almis pandat cántibus.
Cliens ex te, Christe, cœtus
Addit vota dédicans
Mártyris, ut prece queat
Propriis, ut piáculis
Horréndis semper carère,
Munitus suffrágiis.
Hæc sæpè mundum, hostémque
Vicit simul ímpium:
Te cordis amòre sequens
Tetrum calcat Zábulon:
Geméllà serta corónà
Cœlo pollet pérpetim.
Hujus incolátu magis
Hæc sors claret óccidens
Récinens semper triúmphum
Locis præstet cæteris;
Céspite sacrum cruòrem
Cœlo arrham víndicans.
Intrépida Deo sæpè
Fámulans, commínuit
Tenàcis mundíque vitam,
Simulácrum prophànum;
Illico Regis treméndam
Pátitur senténtiam.
Váriis afflícta pœnis,
Mentis calens ígnibus;
Glàdio confóssa hostis,
Cœlo réddit spíritum:
Hinc loco mutàtur corpus
Vivens Deo pérpetim.
Sacris Vírginum supérnis
Accita consórtiis,
Sánguine contémnit hostem,
Mente vicit Zábulon:
Géminà proínde cluit
Laureàta glórià.
Hæc supérno soli Regi
Ovans, sic perpétuis
Angelòrum mixta choris,
Novum pangit cánticum:
Triúmphat potita regno
Sempitérnæ glóriæ.
Inde cérnui precâmur,
Rex Serène, sérvuli,
Et simul piaculòrum
Pandéntes facínora;
Jam medélis fove Pater,
Quos treméntes cónspicis.
Hujus sacro impetrátu
Terge nostra crímina;
Scélerum nodos resólve;
Da foménta grátiæ;
Et tecum semper victóri
Gloriêmur Agie.
Pelle iram, arce pestem
A nostris confinibus:
Glàdium hostis retúnde
Hujus prece Mártyris;
Et supérnam præsta quiètem
Tuis Christe fámulis.
Glóriam Patri canâmus,
Christòque perpétuò;
Etiam cum Sancto simul
Utriúsque Spíritu;
Qui Deus unus ætérnus
Regnat ante sæcula.
Amen.

Supplicátio. Orêmus, mutàto nómine. folio CLXXX.

Capítula.

Dómine Jesu Christe, qui carnis virginitàtem servántibus fructûm promíttis repensàre centésimum; intercéssu virgi-

ginis tuæ Justæ nostrórum víncula solve peccatórum: ut, qui carnis fragilitáte defícimur, ejus patrocínio sublevémur.

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

DOminus Jesus Christus, qui vírginem suam Justam casto servávit pudóre, castitátis vos dono muníficet: ℟. Amen. Et, qui illam subarrhávit sibi ánnulo fidei, vos suæ connéctat indissolubíliter charitáti; ℟. Amen. Ut eam pro vobis apud se suffragatricem admíttat, quam sibi incorrúpto amóre adsúmpsit sponsam. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Lauda. Providébam Dóminum in conspéctu meo semper: quóniam à dextris est mihi, ne commóvear. P. Propter hoc jocundátum est cor meum, & exultávit lingua mea. Allelúia. ℣. Audi filia, & vide, & inclína aurem tuam: & oblivíscere pópulum tuum, & domum patris tui. P. Propter. ℣. Glória, & honor. P. Propter.

Orátio.

DEus, qui virginális pudicítiæ título passiónis vexíllo beátas vírgines & mártyres tuas Justam & Rufinam glorificásti; da nobis sic sacræ castitátis flóribus exornári, ut cum fructu bonórum óperum supérnæ beatitúdinis attingámus consórtium. ℟. Amen. Per.

Ad Matutínum.

Antíphona. Lábia mea apéries: & os meum annunciábit laudem tuam.

Orátio.

EXúltent in te Dómine lábia nostra præcónio veritátis, ne resolvántur vaníloquio falsitátis; & tibi semper glóriam dicant; ne indecénter rixárum litígiis pérstrepent: Anima quoque nostra, quam redemísti, mártyris tuæ Justæ laudándo triúmphum, ejúsdem patrocínio te mereátur habére propítium. ℟. Amen. Per.

Antíphona 1. Memória ejus in benedictióne honóris in omni ore quasi mel indulcábitur nomen ejus; P. Quóniam diréxit ad Deum cor suum: Dóminus autem exaudívit vocem ipsíus. ℣. Totâ die miserétur & cómmodat: & semen ejus in benedictióne. P. Quóniam diréxit. ℣. Glória, & honor. P. Quóniam diréxit.

Orátio.

DOmine Jesu Christe, qui nómine & méritis Justam vocáre jussísti; ut te sequéndo, qui justus es, párticeps tuæ justítiæ fieret, nec deficeret inquiréndo, ne potirétur martyrii præmio: præsta nobis ejus intercessióne, ut, sicut illa pro tuo nómine dimicávit, & vicit, ita nos justítiæ sequáces effécti pietátis tuæ intúitu mereámur justificári. ℟. Amen. Per.

Antíphona 2. Justítias Dómini non répuli à me. P. Et ero immaculáta coram eo. ℣. Et retríbuit mihi Dóminus secúndùm justítiam meam: & secúndùm innocéntiam mánuum meárum retríbuit mihi. P. Et. ℣. Glória, & honor. P. Et ero.

Orátio.

DEus largítor divitiárum cœléstium & mirábilis patrátor múnerum æternórum, qui beatíssimam Justam in sæculo páuperem elegísti, sed pro te certándo ætérnis ópibus sublimásti; paupertátem spíritûs nos sequi semper attríbue, quâ póscimus, tuæ majestáti per ómnia complacére. ℟. Amen. Per.

Antíphona 3. Justa cognóvit justítiam, & vidit mirabília Dei, & exorávit Altíssimum, P. Et ingréssa est in número sanctórum. ℣. Desidérium ánimæ ejus tribuísti ei: & voluntáte labiórum ejus non fraudásti eam. P. Et ingréssa. ℣. Glória, & honor. P. Et ingréssa.

Orátio.

DOmine Jesu Christe, in cujus virtúte beatíssima Justa confidens monstrum horréndum dejécit, quod étiam poténtiâ majestátis tuæ ob róborem martyrii commínuit & attrívit; da nobis eádem patrocinánte ómnium inlecebrárum cavére perícula: ut, dum inspiratórem nequitiárum contérimus, cum tua Justa victoriárum láureis potiámur. ℟. Amen. Per.

℟. Justa cum Dómino gloriátur, quóniam conféssa est Deum coram homínibus, propter hoc exáudiet eam Dóminus orántem pro pópulo; P. Ut auferátur à nobis ira Dómini. ℣. Justa cognóvit justítiam, & vidit mirabília Dei, & exorávit Altíssimum. P. Ut auferátur. ℣. Glória, & honor. Reiterétur ℟. Justa.

Orátio.

DOmine Jesu Christe, à quo piæ ánimæ proteguntur & coronántur, quæ in hoc

hoc sæculo tuo amôre fervéscunt, & témpore, quo martyrium ímminet, sibi negántes ad te pervenire promptíssimè concupíscunt; ánimam quoque sanctíssimæ Justæ, quam in tuo grémio conlocásti, pro nobis intercessôrem státue: ut ejus auxílio non destituâmur, cujus memóriæ cánticum laudatiônis impéndimus. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 4. Ut colúmbæ mansuétæ pláudent sibi de alis suis, & gloriabúntur in itínere suo: P. Pópulus autem gáudeat gáudio magno in lætítia eàrum. ℣. Lætêtur mons Sion, & exúltent filiæ Judæ, propter judícia tua Dómine. P. Pópulus. ℣. Glória, & honor. P. Pópulus.

Orátio.

DOmine Deus, qui Virgínibus tuis glorióso amôre flagrántibus concessísti, & quærere, & in deléctu ardêre; concède nobis, ita te ferventióri voto exquírere, ut fructuósi labôris mereâmur reportâre mercêdem. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona 5. Offeréntur regi vírgines post eam: próximæ ejus. P. Adducéntur nobis in lætítia & exsultatiône. ℣. Mémores erunt nóminis tui, Deus, in omni progénie & generatiône. P. Adducéntur. ℣. Glória, & honor. P. Adducéntur.

Orátio.

DOmine Jesu Christe, quem filiæ Tyri in munéribus, filiæ útique géntium, adorâre prædíctæ sunt, dum una ex ómnibus géntibus Ecclésia tibi copulàta dignóscitur; in munéribus útique non quæstu pecúniæ conquisísti,sed in actiónibus sanctitàtis: quibus tibi omnis pia ánima júngitur, & à quo sic credéntibus múnera tribuántur: da nobis ut vultum regínæ tuæ in sanctitàtis opéribus deprecèmur, quò justítiam & misericórdiam faciéntes non ea voto placéndi homínibus, sed ut soli Deo innotéscat & votis & opéribus exequâmur. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 6. Omnis glória ejus filiæ Regis ab intus: vírgines sequúntur eum: ducéntur in lætítia & exsultatiône. P. Ducéntur in templum regis. ℣. Pro pátribus tuis nati sunt filii: constitues eos príncipes super omnem terram. P. Ducéntur. ℣. Glória, & honor. P. Ducéntur.

Orátio.

DEus, qui in córdibus harum Vírginum inlucéscens, fecísti de ténebris lumen splendéscere: ut quæ vitiátæ fúerant per natûram, essent inluminátæ per grátiam; inlucésce in córdibus nostris ad emoluméntum ætérnæ salûtis, ut calígine nostrôrum vitiórum detérsâ, sola nos lucis tuæ cláritas sempitérna possídeat. ℟. Amen. Per misericórdiam.

℟. Símile est regnum cœlôrum decem virgínibus: quæ accipiéntes lámpades suas exiérunt sponso in óbviam. P. Et quæ parátæ erant, intravérunt cum eo ad núptias, & clausa est jánua. ℣. Médiâ nocte clamor factus est: Ecce sponsus venit, exite óbviam ei. P. Et quæ. ℣. Glória, & honor. Reiterêtur Responsórium.

Orátio.

FAc nos, Dómine Jesu Christe, ut óleum prudéntiæ in vasis consciéntiæ purâ mentis integritáte servêmus: quò, dum clamor factus fúerit, ut tibi sponso veniénti ad judícium óbviàm exeâmus, non cum fátuis, sed cum prudéntibus Virgínibus coronándi adnumerêmur. ℟. Amen. Per misericórdiam.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Audite Reges, áuribus percípite príncipes: Ego sum quæ Dómino canam, psallam Deo Israël:

Cánticum. Qui spontè obtulístis. f. CLXIII.

Orátio.

DEus, qui omnem Vírginum glóriam, filiàrum útique Regis, intrínsecùs esse vis; ut testimónium aliénæ laudis non áppetant, quas virtus in ætérna lætíficat; ánnue nobis eàrum Vírginum précibus, & ut humánas laudes effúgere, & boni óperis intrà nos testimónium deportâre: quò & vírgines persistàmus in fide; & incorrúptam ex hoc capiàmus hereditátem. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Fília Sion, bénedic Dómino Deo excélso in omni benedictiône & laude. Cánticum. Benedíctus es Dómine Deus.

Sono. Dóminus mihi dat línguam. Quære fol. 378.

Lauda. Allelúia. Laudâte Dóminum de cœlis

lis Allelúia, allelúia: laudáte eum in excélsis Allelúia, allelúia. Psalmus 148.

Léctio libri Jesu. *Capítulo* 39.

℟. Deo grátias.

AUdíte me divíni fructus, & quasi rosa plantáta super rivos aquárum fructificáte. Quasi Líbanus odórem suavitátis habéte. Floréte flores, quasi lílium, date odórem, frondéte in grátiam & conlaudáte cánticum, & benedícite Dóminum in opéribus suis. Date nómini ejus magnificéntiam, & confitémini illi in voce labiórum vestrórum, in cánticis labiórum, & cítharis, & sic dicétis in confessióne: Opera Dómini univérsa bona valdè. Amen.

Hymnus.

COncéntu páribi Justam canámus,
Virgo, quæ Deo plácuit pudóre
A primis pudíca rúdibus annis,
Devícto líbitu cælebs permánsit.
Hæc quæstu labóris, vasis fictílibus,
Victum paupéribus præbet; sibíque
Contémnens sæculum, Christum secúta
Sic perénniter vivit semper in æthera.
Ætérnis dénique pollens oráculis,
Confóssum périmit porténtum vibrans,
Cœléstis spícula Regis, retúndit
Sceptrum, perfidiámque sævi hostis.
Illicò súbiens dura torménta,
Altis supplíciis vitam réperit
Cœléstem, méruit quam terra potens,
Solérsque fámula victrix quæsívit.
Hanc pro piáculis jam Christe nostris
Suffragatrícem admítte semper:
Ut cives strénuè prótegat, suo
Sánguine múniens, precéque tutans.
Ætérnæ Proli, ingénito Patri
Cum Sancto Spíritu perénni, honor
Sit tibi, glória semper,
Pollens pérpetim sit.
Amen.

Supplicátio. Orémus Redemptórem mundi Dóminum nostrum, ut suprà in Vésperis.

Capítula.

DEus, qui gressus sanctíssimæ Justæ in Evangélii pacis præparatióne ita munísti, ut nec lassitúdo laborióσi itíneris teneritúdinem córporis emollíret, nec róborem mentis pœnárum divérsitas enerváret: da nobis humílibus tuis mundánæ dilectiónis itínera declináre atque contémnere, & per viam pacis, quà ad te perveniámus, gressus nostros cleménter impóne.

Pater noster.

Et ne nos. Sed líbera.

Liberáti à malo. Quære fol. 2.

Humiliáte. Dóminus. ℟. Et.

Lauda. Providébam Dóminum, ut suprà in Vésperis.

Benedíctio.

CUstódiat vos Dóminus omnípotens sanctárum suárum Justæ & Rufínæ précibus exorátus: ℟. Amen. Sit vobis ubique propítius, qui in Sanctis suis semper est gloriósus; ℟. Amen. Atque ipsius pietáte ab ómnibus malis erépti chrísmate repleámini Spíritûs Sancti. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

In nómine Dómini nostri.

DIE XVI. JULII.

IN FESTIVITATE SANCTÆ RUFINÆ VIRGINIS ET MARTYRIS.

Ad Vésperum.

Lauda. Sperávit ánima mea in Dómino. A custódia matutínâ P. Usque ad noctem. ℣. Sustínuit ánima mea in verbo tuo, Dómine. Fiant aures tuæ intendéntes, in oratiónem ancíllæ tuæ. P. Usque ad noctem. ℣. Glória, & honor. P. Usque ad noctem.

Dóminus sit sempèr. ℟. Et cum.

Sono. Audi filia, & vide, & inclina aurem tuam. P. Quia concupívit rex pulchritúdinem tuam. Allelúia. ℣. Ipse est Dóminus Deus tuus; & adorábunt eum Filiæ: in munéribus vultum tuum deprecabúntur omnes dívites terræ. Omnis glória ejus. P. Quia concupívit.

Dóminus sit sempèr. ℟. Et cum.

Antíphona. Laudábit usque ad mortem ánima mea Dóminum, qui éruit me à rege injústo: P. Et à pressúra flammæ, quæ circúmdedit, & in médio ignis non sum æstuáta. ℣. Benedícam Dóminum in omni témpore: semper laus ejus in ore meo. P. Et à pressúra. ℣. Glória, & honor Patri. P. Et à pressúra.

Dóminus sit sempèr. ℟. Et cum.

Lauda. Igne me examinásti Dómine, P. Et non

Digitized by Google

non est invénta in me iníquitas. Allelúia, allelúia. ℣. Exáudi Deus justítiam meam: inténde deprecatiónem meam. Auribus pércipe oratiónem meam, & non in lábiis dolósis. P. Et non est. ℣. Glória, & honor Patri. P. Et non est.

Hymnus.

ADsunt punícea flóscula vírginum,
Cœlésti plácido rore viréntia,
Quarum vasa Poli stígmate síderum
Sæcli flammígero igne probàta sunt.
Hæc primum ólei ímbribus ínlita
Ignéscit fácibus cordis in æthera;
Noctis perfidiam, hostis & ímpetum
Vincens fidei lúmine óptimo.
En JUSTA páriter, atque RUFINA est,
Quæ clarent méritis, móribus ínclytis:
Discréto síquidem nómine Vírgines,
Uno sed stúdii múnere Mártyres.
Thesáurum Dómini légibus ínclytum
Vasis fictílibus córporis únici
Gestántes, prétio váscula dístrahunt,
Quo quæstu sátient víscera páuperum;
Sed his subsídiis cállidus ártifex
Frangit testácea váscula ínvidens;
Ne testa hóminum scánderet æthera,
Et pulvis fieret glória cœlica.
Hinc robústa fides frágmine fictili
Gliscens martyrium córporis éxcipit;
Præstans femíneo præmia séxui,
Quo celso váleant sídere inlábi.
Ob hoc vita, salus, & via, véritas
Te summis précibus rex Christe póscimus;
Harum suffrágio nos tibi cónsecres,
Quarum tu fidei voce placàtus es.
Mente nos fácito lámpade vírgines;
Fluxu corpóreo éffice líberos;
Ut votis rígidis corda caléntia
Gestántes hábeant regna perénnia.
Te nostra júbilet glória pérpetim;
Qui solus Dóminus Trinus, & unus es:
Jugi império sæcula cóntinens,
Et cuncta dóminans, ómnibus ímperans.
Amen.

Supplicátio. Orémus. mutáto nómine, ut suprà.

Capítula.

DOmine Jesu Christe, cujus império rabidíssimus leo non solùm à nece beatíssimæ vírginis & mártyris Rufinæ abstínuit, verùm étiam feritáte depósitâ ejus immaculâtum corpus odorâtus præsénti moléstiâ contíngere non præsûmit; præsta nobis, ut nitòre tui Sancti Spíritûs circumsépti immanitâtem non timeâmus leònis horréndi, sed majestàtis tuæ virtûte repúlsus semper à læsiòne nostra máneat aliènus.

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

OMnípotens Deus, qui beatíssimam Rufinam virginitàtis ac pudicítiæ ornâvit decòre, mentes nostras éxpiet ab omni mundánæ corruptiònis contagiòne: ℟. Amen. Qui huic præstitit suam idólis non inclinàre cervícem, à vobis árceat spirítuum malignòrum tentatiònem; ℟. Amen. Et, sicut illa post victòriam lætâtur cum Christo, ita eàdem patrocinánte réduces vos gaudeàtis fieri paradíso. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Lauda. Rami mei rami honòris & grátiæ. Allelúia. P. Ego quasi vitis fructificávi suavitâtem odòris: Allelúia, allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Ego autem, sicut oliva fructífera in domo Dómini, sperâbo in misericórdia Dei mei in ætérnum, & in sæculum sæculi. P. Ego quasi. ℣. Glória, & honor. P. Ego quasi.

Orátio.

DOmine Jesu Christe, qui spécie, & pulchritúdine tuâ beatíssimam vírginem ac mártyrem tuam Rufinam speciòsam pulchrámque, dum díligis, facis, & ingénti amòre despóndes: adésto nobis beatíssimæ mártyris tuæ patrocíniis indeféssis; ut, quam tanta píetas triumphántem provéxit ad laudem, perdûcat súpplices ad salûtem. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Ad Matutinum.

Antíphona. Laudàbit lingua mea. Psalm. 50. Orátio. Laudet te, Dómine, lingua nostra. fol. CLXXI.

Antíphona I. Confirmâvit Dóminus bráchia ejus in opus bonum; P. Et probâvit eam, quia bonum est operári: non extinguêtur lucérna ejus per totam noctem. ℣. Conféssio & magnificéntia opus ejus: & justítia ejus manet in sæculum sæculi. P. Et probâvit. ℣. Glória, & honor. P. Et probâvit.

Orátio.

DOmine Jesu Christe, qui carnis virginitâtem servántibus fructum promíttis repensâre centésimum; intercéssu vírginis ac mártyris tuæ Rufinæ nostròrum solve víncula peccáminum: ut, qui carnis fragi-

gilitàte dejícimur, ejus patrocínio sublevémur. ℟. Amen. Per.
Antíphona 2. In congregatióne sanctórum sicut cedrus P. Exaltàta sum in Líbano, & quasi cypréssus in móntibus Hermon elevàta sum. ℣. Ego autem, sicut oliva fructífera in domo Dómini, speràbo in misericórdia Dei mei, in ætérnum, & in sæculum sæculi. P. Exaltàta. ℣. Glória. P. Exaltàta.

Orátio.

Domine Jesu Christe, cui virgo & martyr Rufina & integritàte júngitur, & sánguine sociàtur, dum tibi & castimóniam vovit, & pro te sánguinem fudit; præsta fámulis supplicántibus, ut expiàti à peccátis tibi ita pareàmus, ne à te ultériùs recedàmus. ℟. Amen. Per misericórdiam.
Antíphona 3. Stolam glóriæ índuit eam Dóminus. Jocunditàtem & exultatiònem thesaurizàvit super eam, & nómine ætérno hereditàvit illam. ℣. Potens in terra erit semen ejus: generátio rectòrum benedicètur. P. Et nómine. ℣. Glória. P. Et nómine.

Orátio.

Domine Jesu Christe, qui beatíssimam tuam Rufinam tibi, & testem, & vírginem consecrásti, dum te incorrúpta séquitur, & pro te gloriòsa mactàtur; ánnue nobis précibus ejus, ut, eàdem suffragánte, quamvis indígni, & castitàtis donum, & confessiònis mereàmur obtinère triúmphum. ℟. Amen. Per.
℟. Fília Sion, quiéscat vox tua à plorátu, & óculi tui à lácrymis: quia est merces óperi tuo, & spes novíssimis tuis. P. Revértere, quia míserans miserèbor tibi, & dírigam cor tuum in viam diréctam, per quam ambulásti. ℣. Recordàtus sum tui, míserans adolescéntiam tuam, & charitàtem desponsatiònis tuæ. P. Revértere. ℣. Glória, & honor. Reiterètur ℟. Fília Sion.

Orátio.

Domine, cujus múnere gémino exúltat martyr Rufina præmio, dum vel ad pudicítiam ornaménti, & cunctórum sit ad martyrium documénto; præsta nobis in Ecclésia illas vernàre flóribus, quæ ætérnis dignæ sunt frúctibus: & ita vel voto, vel efféctu tanta vestígia Mártyris persequàmur; ut nec libido nos súbruat, sed cástitas téneat, & próprios conféssio probet líberos, & perféctio ámbiat munerándos. ℟. Amen. Per.

Ad Cánticum.

Antíphona. Ego in Dómino gloriàbor: gaudèbo in Deo Jesu meo.
Cánticum. Dómine audívi auditum tuum. Quære fol. 22.
Antíphona. Ego in Dómino.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Fília Sion, bénedic Dómino Deo excélso in omni benedictióne & laude.
Cánticum. Benedíctus es Dómine. fol. 6.
Sono. Dóminus mihi dat línguam. f. CCLIX.
Lauda. Laudàte Dóminum. Psalmus 148.
Prophetia. Hæc dicit Dóminus: Lauda stérilis, quæ non paris. Quære fol. CCLIX.
Hymnus. Adsunt punícea flóscula Vírginum.
Supplicátio. Orémus Redemptórem. Quære retrò in primis Vésperis.
Capítula. Audi, Dómine, vocem nostri clamòris. Quære fol. CCLX.
Lauda. Rami mei rami honòris & grátiæ. Quære retrò in Vésperis præcedéntibus.
Benedíctio. Omnípotens Deus. Quære folio CCLXV.

IN EXEUNTE VESPERA SANCTARUM VIRGINUM

JUSTÆ ET RUFINÆ.

Lauda. Laudavérunt te, Dómine, omnes.
Sono. Allelúia. Justítià plena est. Quære fol. CLXXXII.
Antíphona. In Hierúsalem cum máximo solàtio éritis; vidébitis, P. Et gaudébitis corde: ossa quoque vestra velut herba renascéntur. ℣. Gaudète justi in Dómino: rectos decet conlaudátio. P. Et gaudébitis. ℣. Glória, & honor. P. Et gaudébitis.
Dóminus sit. ℟. Et cum.
Lauda. Córpora Sanctórum quiescéntium in loco isto, oràte pro nobis ad Dóminum, P. Ut donet pacem super terram, & réquiem tempóribus nostris. Allelúia, allelúia. ℣. Laudàte nomen Dómini, laudàte servi Dómini. P. Ut donet. ℣. Glória, & honor. P. Ut donet.
Dóminus sit semper. ℟. Et cum.
Lauda. Sanctórum ossa púllulent de loco suo; consoláti sunt Jacob, P. Et redemérunt se fide virtútis suæ: Allelúia, allelúia. ℣. Dóminus custódit te, Dóminus protéctio, super manum déxteræ tuæ. P. Et redemérunt. ℣. Glória, & honor. P. Et redemérunt.
Hym-

Hymnus. Jesu coròna Vírginum.
Supplicátio. Orèmus. fol. CLXXXII.

Capítula.

DOmine Jesu Christe, qui beatíssimas vírgines Justam & Rufinam vasa misericórdiæ tibímet effecísti, ut quæstu fictílium vasculòrum conténtæ, regnum mereréntur futúræ vitæ intràre; da nobis eàrum intercéssu, ut váleat unusquísque nostrûm vas suum possidère in honòrem & sanctificatiònem: quò, devíctis voluptàtum carnálium incentívis, ad corònam mereàmur pertíngere sanctitàtis.

Pater noster.
Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

OMnípotens Deus, qui Justam & Rufinam vasa sibi consecràvit mundíssima, vos in vasis virtùtum éligat coronándos; ℟. Amen. Et, qui per illas frágmine vasculòrum non passus est déjici, vos de advérsis fáciat semper victóriam promeréri: ℟. Amen. Ut eàrum suffrágio, quómodo fecit esse vasa virtùtum, lútei córporis in vobis fragmen solidàre dignètur: ℟. Amen. Quáliter sanctificatiòne prædíti animàrum & córporum, regna mereàmur introìre cœlòrum. ℟. Amen.

Lauda. Exaltátæ sunt fíliæ Hierúsalem. Quære fol. CLXXXII.
Orátio. Deus, qui virginàlis. fol. CCLXII.

DIE XXI. JULII.

IN FESTO SANCTI SPERATI ET COMITUM EJUS.

Ad Vésperum.

Lauda. Exórtum est in ténebris lumen.
Sono. Justòrum ánimæ in manu Dei. Quære fol. CLXVII.
Antíphona. Justi in perpétuum vivent. Ideò accípient regnum decòris, & diadèma pulchritúdinis de manu Dómini. ℣. Et adjuvàbit eos, & liberàbit eos: & erípiet eos à peccatóribus, & salvos fáciet eos: quóniam speravérunt in eum. P. Ideò. ℣. Glória, & honor. P. Ideò.

Dóminut sit. ℟. Et cum.
Lauda. Beáti mundo corde, quóniam ipsi Deum.

Hymnus.

SPeráti Sancti mártyris
Palmam virtùtis ínclytam
Altérnis ínvicem choris
Hymnis canàmus mysticis.
Hunc urbs præpóllens Africæ
Carthàgo servat Mártyrem:
Ampléctitque Occíduus
Christo dicàtus Pópulus.
Floret ejúsdem túmulus
Exímiis virtútibus;
Ut passiònis glóriam
Amplíficent mirácula.
Hic sacris cum sodálibus,
Dum cógitur ad víctimam,
Negàvit, esse, fórtitèr,
Thura libánda idólis.
Exclàmat namque prótinus:
Christi miníster ego sum,
Quosque vidètis Sócios,
Tales adésse crédite.
His dictis Præsul ímpius
Commòtus irâ insániæ,
Feríre jubet gládio
Colla piòrum Mártyrum.
Per hoc trophæum fídei
Evolavérunt ánimæ;
Peténtes Patris sólium
Pares corónas cápiunt.
Sicque geréntes stígmata
Christi in carne própria,
Confórmes facti sunt Christo
Cœlésti regno, ac præmio.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

Supplicátio. Orèmus Redemptòrem mundi, mutáto nómine. Quære fol. CLXXXVII.

Capítula.

MIrábilis es, Dómine, & inæstimábilis in Sanctis tuis, qui es auctor præclárus ómnium mirabílium, & gloriósi certáminis in futúra beatitúdine clemens remunerátor. Te ígitur ineffábilis & misericors Deus, póscimus, & mente cérnui flagitàmus; ut SPERATI tui mártyris prece sperántium in te votis fáveas, & sacrifícii vespertíni odoraménta suscípias, & nostròrum elógia delictòrum pius abóleas à pressúris mundiálium, jugum intolerábile tuo à pópulo suspéndas, frugum opuléntiam tríbuas, intemperántiam árceas, & cunctis fi-

délium languóribus antídoti salutáris medélam impértias: ut igne tribulatiònis examináti tibi, quocúmque íeris, stolis albis indúti, cœtibus sanctòrum SPERATI & Cómitum ejus admísti depromàmus júgiter, atque dicàmus:

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

Meritis sanctòrum suòrum Speráti & Cómitum ejus benedíctio cœléstis adhæreat sénsibus vestris, & ditet vos munéribus sempitérnis. ℟. Amen. Et, quorum festa ovántes suscípitis, eòrum patrocínio defensáti ad Christum indémnes post tránsitum pervenire possitis. ℟. Amen. Vos omnes, qui in hoc die fidei alacritàte Deum devotiòne cernuà precatúri convenístis, ætérna præmia in futúro adipiscámini. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Lauda. Invocábant Dóminum, P. Et ipse exaudiébat eos: in colúmna nubis loquebàtur ad eos. Allelúia, allelúia. ℣. Et clamavérunt ad Dóminum, cùm tribularéntur: & de necessitátibus eòrum liberàvit eos. P. Et ipse. ℣. Glória, & honor. P. Et ipse.

Orátio.

Deus exultátio & palma sanctòrum Speráti & Cómitum ejus mártyrum tuòrum, exáudi nos súpplices tuos, & præsta; ut, quorum in tuo amòre relíquias veneràmur, & emoluménta recólimus, eòrum méritis ab ómnibus malis liberári & conservári mereàmur. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Ad Matutìnum.

Antíphona. Da nobis. Psalmus 50.
Orátio. Redde nobis. Quære fol. CLXIII.
Antíphona 1. Palmæ fuérunt in mánibus sanctòrum: & magno clamòre dicébant: P. Salus Deo nostro, qui sedes super thronum, & Agno. ℣. Et adjuvàbit eos Dóminus, & liberàbit eos: & erípiet eos à peccatóribus, & salvos fáciet eos: quóniam speravérunt in eum. P. Salus. ℣. Glória, & honor. P. Salus.
Orátio. Deus exaltátio & palma, ut suprà in Vésperis.
Antíphona 2. Fílius Dei lætàtus est super justos: P. Et in paradíso deliciàrum constítuet illos. ℣. Et clamavérunt justi, & Dóminus exaudívit eos: & ex ómnibus tribulatiónibus eòrum liberàvit eos. P. Et in paradíso. ℣. Glória, & honor. P. Et in paradíso.

Orátio.

Meménto nostrì, Dómine, & sicut sanctis tuis Speráti vel Cómitum ejus digna præmia reddis, ita nostris parce & miserère peccátis; ut absolúti de prætéritis, mereàmur custódiam de futúris. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona 3. Salus justòrum à Dómino: protéctor eòrum est, in die pressúræ. Adjuvàbit eos Dóminus, P. Et liberàbit eos: & erípiet eos à peccatóribus, ℣. Et salvos fáciet eos: quóniam speravérunt in eum. P. Et liberàbit. ℣. Glória, & honor. P. Et liberàbit.

Orátio.

Gaudium nostrum & salus nostra, virtus, atque justítia, Dómine Deus omnípotens, fac nos, quæsumus, plácita tibi sanctòrum Speráti & Cómitum ejus mártyrum sorte gaudère: & illic laudes tuas Rectòrum múnere pérpetim decantàre. ℟. Amen. Per misericórdiam.

℟. Justi in perpétuum vivent, P. Apud Deum est merces eòrum. ℣. Justòrum ánimæ in manu Dei sunt, & non tanget illos torméntum mortis. P. Apud Deum. ℣. Glória, & honor Patri. Reiterétur ℟. Justi.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Diligéntes te, Dómine.
Cánticum. Qui sponté obtulístis. f. CLXIII.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Sancti & húmiles corde.
Cánticum. Benedíctus es.
Sono. Salus justòrum.
Lauda. Laudàte Dóminum de cœlis.
Prophetia. Justi in perpétuum vivent. Quære folio CLXIV.
Hymnus. Speráti sancti mártyris.
Supplicátio. Orémus, ut suprà in Véspe-ris præcedéntibus.

Capítula.

Ingéniti Patris Unigénite Fílius Dei, Spirítui Sancto coætérnus & consubstantiàlis, qui ab arce sedis æthéreæ hujus mundi ínfima petens ad adoptándum hóminem non horruísti vestiméntum súmere carnis, & ad liberatiònem fidélium non es dedignàtus in forma servi salvàre, & in statéra appendère Crucis, & perférre exítium mortis: in-

Digitized by Google

intervéntu sanctórum tuórum Speráti & Cómitum ejus hodiérna solémnia celebrántibus exíste mitis; ut oratiónem, quam tuis docuísti tenéndam discípulis, Patrem cordis offício proclamémus è terris:

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Lauda. Laus Dómini in Ecclésia sanctórum. Allelúia. P. Lætétur Israël in eo, qui fecit ipsum. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Cantáte Dómino cánticum novum: quia mirabília fecit. P. Lætétur Israël. ℣. Glória. P. Lætétur.

Benedíctio. Méritis sanctórum. Quære suprà in Vésperis præcedéntibus.

DIE XXIV. JULII.

IN FESTO SANCTÆ CHRISTINÆ VIRGINIS ET MARTYRIS,

Omnia dicántur unius Vírginis. folio CLXXIX. excépto

Hymno.

Virginis sacræ triúmphum
Prosequámur láudibus,
Quæ viríliter certándo
Hostem vicit ímprobum;
Et servándo castitátem
Méruit præcónium.
Hæc namque virgo, dum esset
Párvula tempóribus,
Concupívit regem Christum
Adoráre Dóminum;
Et negléctis simulácris,
Thus offérre pudicum.
Quæ, patérna deridéndo
Flagra vel supplícia,
Non adténdit prava verba,
Cor ad hæc nec pósuit;
Sed seréno pœnas vultu
Sústulit viríliter.
Ipso nómine beáta,
Quod Christína dícitur
Appellári virgo pia:
Sed à Christi nómine
Derivátum patet suum
Esse sic vocábulum.
Patérnam fide probáta
Iram temnens déspuit;
Celso gáudio oblectáta
Divínitùs, grátulat:
Depellébat, ac supérnis
Incumbébat præmiis.
Nullum hanc torméntum fregit,
Nulla mors pertérruit;
Sed álacri corde cuncta
Pérferens certámina,
Inridébat cruciátus
Pérditá vesániá.
Cæditur namque suspénsa,
Virgísque pertúnditur,
Æneúmque vas replétum
Resíná, & óleo,
Pice, simúlque torrénte
Ibi alma míttitur.
Undis impréssa marínis
A Christo erípitur:
Serpéntium omnígenam
Dépulit sævítiam,
Mortem simul, ac torménta
Réputans pro níhilo.
Tribus ítaque devíctis
Profánis judícibus,
Trinitátem confiténdo,
Triúmphat felícitèr:
Sic è sæculo vocáta
Migrat ad cœléstia.
Tuo namque in honóre,
Virgo sancta, cánimus,
Juva cunctos supplicántes:
Tege tuos fámulos:
Funde preces pro delíctis
Christo regi Dómino.
Et tu, Christe rex imménse,
Audi preces súpplicum:
Vocem áccipe cunctórum:
Culpas dele scélerum:
Hæc in festa hìc orántes
Esto in subsídium.
Glória, & honor Deo
Usquequò altíssimo,
Unà Patri, Filióque,
Inclyto Paráclito;
Cui laus, & potéstas
Per ætérna sæcula. Amen.

DIE XXV. JULII.

IN FESTO SANCTI CHRISTOPHORI ET COMITUM EJUS.

Lauda. Exórtum est.

Sono. Justórum ánimæ. fol. CLXVII.

An-

Antíphona. Dabo Sanctis meis.
Lauda. Sánguinem Sanctòrum. fol. CLXII.

Hymnus.

O Beàte Mundi Auctor,
Atque rerum Cónditor,
Qui non es accéptor omnis
Persónæ, nec múnerum;
Sed, dum quisque te requírit,
Ades clementíssimus:
Qui beàtum cœli civem
CHRISTOPHORUM mártyrem
Eximens à cænulénto
Limo pravi gérminis,
Glorióso tuo nutu
Præsciéndo ádtrahis:
Spreta quoque vir devòtus
Géneris flagítia,
Ut veritàtis sequerètur
Prómptior vestígia;
Ac proínde tuà, Christe,
Potirètur grátià.
Deciúsque Imperàtor
Captum à Comítibus,
Necti suis hunc Beàtum
Nítitur milítibus;
Quem virilem prorsùs esse
Bello adprobáverat.
Elegánsque statúrà,
Mente elegántior;
Visu fulgens, corde vibrans,
Et capíllis rútilans;
Ore Christum, corde Christum
CHRISTOPHORUS ínsonat.
Iste nempe línguæ nostræ
Nésciens elóquia,
Christi in virtùte dari
Sibi Patrem ímprecans:
Illicò, Deo favénte,
Loquebàtur ómnia.
Tunc deínde Aulam Christi
Precatùrus adhærens,
Postulàta impetràvit
Virgam suam fróndere;
Virtùte corroboràtus
In agòne próficit.
Veritàtis plenà fide
Insequens vestígia
Mílitum se persequéntum
Frágmina multíplicat,
Quod véherent saturáti
Plena cuncti sáccula.
Ad fidem Christi proínde
Evocáti mílites
Cum beáto CHRISTOPHORO
Fonte almo lavácri
Expiáti gestiébant
Rudiménto grátiæ.
Vatem hunc, deínde isti
Conligàtum mílites,
Unà voluntàte sistunt
Décii conspéctibus;
Quem diro sermòne Sanctos
Prótinùs adgréditur.
Nec moràtus Rex crudèlis
Furibúndus ácriter,
Sanctum jubet CHRISTOPHORUM:
Pensum radi úngulis;
Denudátis ejus costis,
Cárnibus excérperent.
Aquilinam tunc deínde,
Sanctámque Galléniam
Veheménter pœnis actas
Litat Christo Mártyres:
Pugiòne consecràvit
Memorátos Mílites.
Ignibus post hæc Beàtum
Députat atrócibus:
Adtigit núsquam illum
Flammæ Pyrus válidus;
Nam secus, ut aurum fulgens
Rútilans adgréditur:
Sóciis dehinc ad astra decem
Missis milítibus;
Quos pro Christo dessecàvit
Gládius tyránnicus;
Ense idem verberátus
Æthera provéhitur.
Inde omnes, te precàmur
Sponsor fidelíssime,
Ut tuæ promissiònis
Fœdera non ádneges,
Quæ cum sancto CHRISTOPHORO
Pepigísti dúlciter:
Sed per eum mereàmur
Adsequi cæléstia,
Amputàta prorsùs à nobis
Omnia piáculà;
Et fúlgeat perénnis
Deus in ætérna sæcula. Amen.

Supplicátio. Orèmus redemptòrem mundi, ut suprà.

Capítula.

CHriste Deus, rex Sanctòrum, cónditor & inluminàtor ómnium sæculòrum, qui mirabílibus remúneras almum vidélicet donis Christóphorum; testem útique tuum, alienígenà licèt abstráctus à gente, tuòque prorsùs clementíssimè magno docu-ís-

ísti exémplo, belligerátor ut efficerêtur fortíssimus, in advérsis expugnatórque clarêret: dum captivus inter hostes, & grandis de mínimo apparêret útique gloriósus, fierétque de mílite dux fidélium populôrum; te quæsumus, te rogâmus, acclíves expóscimus, vocísque cum gemítibus tuam omnipoténtiam invocâmus; ut nos dignêris tuis in átriis patrocínio indefésso mártyris tui Christóphori & Cómitum ejus, benigníssimè tuéri, gemitúsque singulôrum miséricors propítius exaudíre: flentes precâmur, & lamentántium precem, votáque fidélium, expóscimus, cleménter benignêque ut áudias: &, qui amíssa deplórant, postulátis fruántur. Tuis coram conspéctibus sit, Dómine, populôrum hæc orátio deprecatiône assídua, fore tuæ cleméntiæ majestâtis acceptábilis: sit, Dómine, in hac solemnitâte testis tui Christóphori fidélium convéntus exorábilis, sitque tui spíritûs virtûte roborâtus. Inspice, clementíssime, devotiônem acceptábilem: tibi, Christe, éffice puríssimam voluntâtem: cleménter operatiônem tríbue justam; ac per ómnia misêricors & clemens concède, quod dignè suscípias, & incessánter nobis miserêre, placabíliter dignos ut effícias:

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

DEus sanctificatiônum, & dominâtor cœléstium virtûtum, preces suôrum populôrum exaudíre dignêtur sui per suffrágia testis Christóphori Sociorúmque ejus ánnuâ devotiône excoléntes: ℟. Amen. Ipse remunerâtor adsíduus sancti mártyris Christóphori solemnitâte fáciat adésse devótos, quos ínspicit suo nunc obsequéntes in templo: ℟. Amen. Suæ conventícula plebis vota libens accípiat intervéntu Christóphori gloriosíque mártyris sui; placatúsque ipse Omnípotens, pius, ut pater, singulôrum crímina parcat; ℟. Amen. Quia pius est, & misêricors in ómnia sæcula sæculôrum. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Lauda. Gáudium sempitérnum super caput Sanctôrum: P. Laus, & jocúnditas apprehéndit eos. Allelúia, allelúia. ℣. Multæ tribulatiónes justôrum: & de his ómnibus liberâvit eos Dóminus. P. Laus, & jocúnditas. ℣. Glória, & honor. P. Laus, & jocúnditas.

Orátio.

DEus exultátio, & palma Sanctôrum Christóphori & Cómitum ejus mártyrum tuôrum, exáudi nos súpplices tuos, & præsta; ut, quorum in tuo amôre relíquias venerâmur, & emoluménta recólimus, eôrum méritis ab ómnibus malis liberári, & conservári, mereâmur. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Ad Matutinum.

Antíphona. Da nobis lætítiam salutâris tui: spíritu principáli confirma nos, Dómine. Psalmus 50.

Orátio.

REdde nobis Dómine lætítiam salutâris tui; quam amíssimus iníquè gerêndo, & prætermíssimus negligéndo: tu ad eam nos révoca; & eam nobis restáura: ut peccáto expúlso succêdat justítia; & mœstítiâ repulsâ adsit lætítia: Da, quæsumus, hanc jocunditâtem, ut pervenire mereâmur ad ætérnam salûtem. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 1. Palmæ fuérunt in mánibus sanctôrum: & magno clamôre dicêbant: P. Salus Deo nostro, qui sedet super thronum, & Agno. ℣. Et adjuvâbit eos Dóminus, & liberâbit eos: & erípiet eos à peccatóribus, & salvos fáciet eos: quóniam speravérunt in eum. P. Salus. ℣. Glória, & honor Patri. P. Salus.

Orátio. Deus exultátio, & palma, ut hîc suprà.

Antíphona 2. Fílius Dei diréctus est super justos; P. Et in paradíso deliciârum constítuet illos. ℣. Et clamavérunt ad Dóminum, cùm tribularéntur: & de necessitátibus eôrum liberâvit eos. P. Et in paradíso. ℣. Glória, & honor Patri. P. Et in paradíso.

Orátio.

MEménto nostrì, Dómine, &, sicut sanctis tuis Christóphoro & Comítibus ejus digna præmia reddis, ita nostris parce & miserêre peccátis; ut absolúti de prætéritis, mereâmur custódiam de futúris. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 3. Salus justôrum à Dómino: protéctor eôrum est in die pressúræ. Adjuvâbit eos Dóminus, P. Et liberâbit eos: & erípiet eos à peccatóribus, ℣. Et salvos fáciet eos: quóniam speravérunt in eum. P. Et liberâbit. ℣. Glória, & honor. P. Et liberâbit.

Orá-

Orátio.

GAudium nostrum & salus nostra, virtus, atque justítia, Dómine Deus omnípotens; fac nos, quæsumus, plácitâ tibi sanctôrum Christóphori & ejus Cómitum Mártyrum sorte gaudére: & illic laudes tuas Rectôrum múnere pérpetim decantâre. ℟. Amen. Per misericórdiam.
℟. Sancti, qui per fidem vicérunt regna, operáti sunt justítiam, adépti sunt repromissiónes, extinxérunt ímpetum ignis, fugavérunt áciem gládii, P. Fortes facti sunt in bello, ℣. Obturavérunt ora leônum, convaluérunt de infirmitáte. P. Fortes. ℣. Glória, & honor. P. Fortes.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Omnes Sancti in manu,
Cánticum. Dóminus de sina véniet.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Sancti, & húmiles corde.
Cánticum. Benedíctus es Dómine.
Sono. Via justôrum.
Lauda. Laudáte Dóminum. Psalmus 148.
Prophetía. Justôrum ánimæ. fol. CLXVII.
Hymnus. O beâte mundi auctor.
Supplicátio. Orêmus Redemptôrem mundi.
Capítula. Christe Deus, rex. Quære in Vésperis præcedéntibus.
Lauda. Laus Dómini. fol. CCLXIX.
Benedíctio. Deus sanctificatiônum. Quære in Vésperis præcedéntibus.

DIE XXX. JULII.

IN DIE SANCTI CUCUFATI,

Omnia dicántur unîus Mártyris, novem lectiônum, folio CLXII.

Hymnus.

BArchinon læto Cucufâte vernans,
Córporis sancti túmulum honôrans,
Et locum sacri vénerans sepúlchri,
Sparge ligústris.
Munus hoc clarum tibi Scillitâna
Cívitas misit, dedit & beâtum
Quando Felicem pópulus Gerúndæ
Sorte coléndum.
Hi, sequestráto túmuli honôre,
Próprias sedes ádeunt tuéndas:
Barcinône Hic celebrâtur aurâ
Ille Gerúndâ.
Hinc cruor hujus Cucufâtis almi
Factus est nostræ regiônis heres:
Indè hic nobis sua membra ponens,
Vívere præstat.
Hic fide plenus, redamándo Christum,
Lucis inféstum pátitur tyránnum;
Moxque bis seno térritur beándus
Mílite tortus.
Cæde percússus nímiâ furéntis,
Víscera fudit quasi peritûra;
Quæ reformâta récipit in alvum
Sanus ad horam.
Missus in flammis, précibus minâcem
Ignis admóti périmit vigôrem;
Nequit adúrere nimis in beáto
Córpore flammam
Cratis ignítæ fácibus cremári
Jussus ardôris nutriménta gliscunt;
Sed nihil Christi fámulo nocêtur
Suppliciôrum.
Sústinet post hinc pius ille cardos
Férreos in se feriéntis ictum:
Sicque decísi cápitis in æthera
Spíritus efflat.
Jam fave, Martyr, précibus cliéntum;
Instrue & civem; pópulum tuêre;
Et sacerdôtum pia corda mulce
Pacis amôre.
Crímine dempto, ánimus viréscat:
Pane cœlésti satiêmur omnes:
Carnis elápsæ vitiâta membra
Spíritus ornet.
Non ruinôso perimâmur actu,
Non cibis corpus, vitiísque pressum:
Non in occúltis ánimus cremêtur
Igne malôrum.
Ut pia tecum, Cúcufas beâte,
Regna cœlôrum méritis tenéntes,
Det Deo nostra résonans placéntem
Lingua canôrem,
Glóriam Patri célebrant honôre:
Glóriam Nato récinent perénni,
Cum quibus Sanctus sociâtus extat
Spíritus unus. Amen.

FESTA AUGUSTI.

DIE I.

IN FESTO SANCTI FELICIS

MARTYRIS.

Ad Vésperum.

Lauda. Sperâvit ánima mea in Dómino. folio CLVI.
Sono. Allelúia. Beâtus vir, qui timet Dóminum Allelúia: P. In mandátis ejus cúpiet

piet nimis. Allelúia, allelúia. ℣. Glória, & divítiæ in domo ejus: & justítia ejus manet in sæculum sæculi. P. Allelúia, allelúia. Antíphona. Justus si morte præoccupàtus fúerit, P. Anima ejus in refrigério erit. ℣. Beàtus vir, qui timet Dóminum: in mandátis ejus cupit nimis. P. Anima ejus. ℣. Glória. P. Anima.

Orátio.

PRæcínge nos, Dómine, virtúte, quâ sanctum tuum Felicem conlatiòne sanctitàtis firmásti, ut, sicut est ille victor ex pœna, sic nos séntiat invictos inlécebra: atque ita in nos cupiditàtum pullulántium vires atténua, sicut Martyr tuus, passiòne devíctâ, ætérnâ jam manet in glória. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, Deus noster, &c. Lauda. Justus ut palma florèbit. Quære folio CLIX.

Hymnus.

FOns Deus vitæ perénnis,
Lux orígo lúminis,
Aspice plebem canéntem
Festa summi Mártyris,
Excipe vota precántum,
Sume laudum cármina.
En tui Felicis almi
Pángimus insígnia:
Tu resólve vincla línguæ,
Dans sonòra cántica;
Ut tua ritè queàmus
Prómere magnália.
Iste namque Cæsaréæ
Urbis Mauritániæ
Mundiàlis disciplínæ
Dum studèret lítteris,
Artium fumòsa fabra
Te sequéndo déserit.
Audiens plecti fidéles,
Mox Gerúndam pérvenit
Præsidis jussu reténtus,
Trúditur in cárcere:
Férreis baccis onústum,
Conloquúntur Angeli.
Sístitur Aræ, cruéntis
Ut litàret idólis:
Réspuit infáme factum
Voce Christum prófitens:
Pérstrepit turba bisúlcis
Ossa nudans úngulis;
Nempe mulis alligàtus
Dissipàtur ártubus;
Flúctibus presso marínis,
Unda turgens súbditur.
Angelus immíxtus, almis
Ora pandit cánticis.
Omnia torménta forti
Præcucúrrit péctore;
Postque pœnas, & caténas,
Ungulas, ac vérbera,
Carnea claustra relínquens,
Migrat ad cœléstia.
O nimis Gerúnda felix,
O beàta cívitas!
Nil malórum tu pavéscis
Freta tanto Mártyre:
Postulàta promerètur,
Quisquis hic conflúxerit.
Hic Dei virtùte pressi
Lancinántur dæmones,
Verberántur, vinciúntur,
Et cremántur ácritèr;
Utque fumus, & favílla
Nil vigòris óbtinet.
Hic salus optàta fessis,
Sed è cœlis prófluit,
Vísio cæcis patéscit;
Lingua mutis ádvenit,
Surdus aures hic recéptat,
Atque claudus éxilit.
Inde cuncti te precâmur,
Una summa Trínitas;
Mártyris ut impetrátu
Nostra tollas crímina,
Nóxia cuncta repéllas,
Et secúnda impértias.
Clerus hìc vità nitéscat,
Et Sacérdos flóreat:
Plebs fidèlis, quod requìrit,
Impetrásse séntiat:
Omnis ætas, atque sexus
Hoc patróno gáudeat.
Glória Patri, Natòque,
Semper & Paráclito
Laus, potéstas, atque virtus,
Gratiàrum cópia;
Quæ Deum cuncta faténtur
Sæculòrum sæcula. Amen.

Supplicátio. Orèmus Redemptòrem mundi Dóminum, ut suprà, mutáto nómine.

Capítula.

FElix martyr tuus, Dómine, in mandátis tuis floret nimis, & fructu justítiæ dilatàtur in præmiis, quia tuis páruit omníno præcéptis; ut cui felícitas erat ex nómine, perénnitas proveniret ex ópere; & quod vocarètur, hoc esse dignoscerètur; dum misériâ caret patiéndo, & felicitàtem ób-

óbtinet triumphándo. Interventu tanti mártyris proficiat nobis ætérna benígnitas; ut, dum Felicem felicitàte perpétuâ lætíficat, miseratiône sólitâ nos ab infelicitàtis jugo absólvat.

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

DEus summus, qui illum vocat esse felicem, quem in beátæ illius Hierúsalem afféctu cernit esse gaudéntem, Felìcis sui prece in ejúsdem civitàtis amôre vos fáciat felíciter permanère: ℟. Amen. Infelicitátes quoque áctuum vestrôrum felíciter tergat, & felicitàtis perpétuæ dona felicióribus votis vestris propitiàtus adtríbuat; ℟. Amen. Ut Felìcis hujus mártyris interventu infelicitàtem hujus sæculi felíciter fugiéndo, ab infelicitàtis perpétuæ mereámini liberári supplício. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Lauda. Justus ut palma florèbit. Quære fol. CLIX.

Orátio.

FElix martyr tuus, Dómine, quem elegísti & adsumpsísti, dum eum & eléctio testem, & adsúmptio probat esse felìcem; ejus intercéssio habitàre nos fáciat in tabernáculis tuis, in quibus perpétuus munerâtor & súscipis decertántes & perpétuas triumphántes. Per misericórdiam tuam.

Ad Matutinum.

Antíphona. Lábia mea, Dómine. Psalm. 50.

Orátio. Exúltent, Dómine, lábia nostra. Quære fol. 60.

Antíphona 1. Homo justus erit, quasi flos agri; & redolèbit gratus odor ejus: P. Et omnis, qui sperat in Deum, laudàbit eum. ℣. Beàtus vir, qui timet Dóminum: in mandátis ejus cúpiet nimis. P. Et omnis. ℣. Glória, & honor Patri. P. Et omnis.

Orátio. Felix martyr tuus, Dómine, quem elegísti. Quære in Vésperis præcedéntibus.

Antíphona 2. Iste homo in certámine fortis factus est; P. Et à persequéntibus liberàtus est; quóniam perseverâvit in innocéntia sua. ℣. Máxima est glória ejus in salutári tuo: glóriam & magnum decôrem impónens super eum. P. Et à persequéntibus. ℣. Glória. P. Et à persequéntibus.

Orátio.

FElix est, Dómine, martyr tuus iste Felix, qui à te justificàtus, & per te in omni certámine appáruit gloriósus. Annue ergo nobis, ut illius felicitàtis in futúro cómpotes simus, de cujus nunc felíci martyrio conlætàmur. ℟. Amen. Per.

Antíphona 3. In paradíso deliciàrum. folio CLVII.

Orátio.

FElix martyr, qui testificàtus homínibus, spe à te suscéptus est: in te manet sine fine Felix qui pro te occídi méruit; Felix, ut nos tuo múnere obtíneat fieri partícipes, & tíbimet serviéndo fáciat esse felíces. ℟. Amen. Per.

℟. Sanctus Felix dum vapulàret ab inimícis suis, P. Venit Angelus Dómini, & dixit ad eum: Confortàre, Felix, noli timère, ego enim missus sum à Dómino Deo, ut líberem te de manu persequéntium te. ℣. Dum inténto corde exténsis in cœlum mánibus oràbat sanctus Felix ad Dóminum, P. Venit Angelus. ℣. Glória, & honor Patri. P. Venit Angelus.

Orátio.

DEus, cujus honor sánctitas est, quem diligère salus est, & amàre perféctio; inlábere in córdibus nostris, da in omni Ecclésia tua méritis tui Felìcis lucère vestígia: ut te regénte ómnium gressus ea via perdûcat ad vitam, quæ Mártyrem tuum éxtulit ad corônam. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, &c.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Lætor in sanctitàte tua. Quóniam non est álius Deus, quómodò Deus noster.

Cánticum. Confirmàtum est cor meum. f. 55.

Orátio.

PRæsta nobis, Omnípotens, beatíssimi tui Felìcis assíduum patrocínium; ut ejus quoque præclàrum ássequi mereâmur exémplum; ut sentiéntes impensíssimè suffragántem, sequâmur fortíssimè præliántem. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Benedíctio Dómini in mercèdem justi festìnat.

Cánticum. Benedíctus es Dómine.

Sono. Séptiès in die laudem.

Lauda. Laudàte Dóminum. Psalmus 148.

Prophetía. Beàtus vir, qui non est lapsus. Quære fol. CCXXXVIII.

Hymnus. Fons Deus vitæ.

Sup-

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem. In Vésperis præcedéntibus.

Capítula.

DEus, qui mártyrem tuum Felicem in miseratiône & misericórdia coronâsti, dum in te créderet, & pro te pati voluísset, ut temporâlem sústinens pœnam, corônam ráperet sempitérnam; intercessiône ejus præsta nobis fámulis tuis, ut, si passiônis eminéntia non attíngimus, ignomíniâ careâmus, ut, quibus virtûtum títuli non adscríbunt ad glóriam, vitiórum dedécora deleántur, ne veniâmus in pœnam.

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Lauda. In psaltério. fol. CLVIII.

Benedíctio. Deus summus. In Véſperis præcedéntibus.

In exeúnte Véspera ómnia dicántur, ut in primis Vésperis, excéptis Capítula, Benedictione, & Lauda.

Capítula.

ADésto, Dómine, celebritátibus Ecclésiæ tuæ; & mystéria, quæ depéndit in laudem mártyris tui Felícis, sint gráta in óculis tuis; neque fuscêmur in noctúrnis áctibus, qui gloriòsum mártyrem tuum vespertínis officiis frequentâmus: sitque vita nostra devotióni sacræ non díssona, ut, quem honorífi è recólimus mártyrem, ipsìus vitæ teneâmus sanctíssimæ dignitâtem.

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

POstulatiónes vestras grátia supérna exáudiat, & dona cœléstia vobis intercéssu mártyris sui Felícis impértiat: ℟. Amen. Impertiéndo ditet, ditándo multíplicet, multiplicándo consérvet, & conservándo lætíficet; ℟. Amen. Ut, qui votis fidei festum mártyris honorâtis, cuncta, quæ cómpetunt, ejus mérito capiâtis. ℟. Amen. Per misericórdiam ipsius.

Lauda. Justus, ut palma. fol. CLIX.

Orátio, ut suprà in primis Vésperis.

DIE VI. AUGUSTI.

IN FESTO SANCTORUM JUSTI ET PASTORIS MARTYRUM.

Ad Véperum.

Lauda. Exórtum est in ténebris.f. CLXII.

Sono. Allelúia. Justi in perpétuum vivent. folio. CLXVIII.

Antíphona. Viri justi, germinâte sicut. folio CLXII.

Lauda. Rexpéxit eos, cùm tribularéntur. fol. CLXV.

Hymnus.

O Dei perénne Verbum,
Patris ore próditum,
Organum, qui imbecílle
Admoves Infántium
Dans eis spirâre flatum,
Vocis ut promant sonum:

Tu pius adésto nobis,
Solve fibras gútturis,
Ora ínstrue loquélis,
Corda reple lácrymis;
Ut sacrórum festa dignis
Præcinâmus cánticis.

Ecce Justus, ecce Pastor,
Ambo juncti sánguine,
Quos pia fraternitâtis
Vínxerat germánitas,
Junxit æquâlis sacrátæ
Passiônis únitas.

Hi tamen scholis reténti,
Dum instruúntur lítteris,
Audiéntes, quòd tyránnus
Intrat urbem pérsequens,
Illicò scholam relínquunt,
Et tabéllas ábnuunt:

Appetunt cursu deínde
Præsidis præséntiam,
Et crucem Christi sequéndo,
Corpus armant débile,
Quo triúmphos passiônis
Expedírent fórtiter.

Hoc repéntè Daciáno
Nunciántes, ínquiunt:
Ecce advenire Christum
Profiténtes párvuli,
Mortis ultrò passiónes,
Atque cædes pérpeti.

Túrbidus ast inde Præses
Cóncitans senténtiam,
Ad suos truces minístros,
Ut teneántur clámitat:
Fústibus jubens tenélla
Dissecári córpora.

Tunc sacrátâ voce sese
Adloquúntur ínvicem:
Temnérent ut temporáles
Ritè pœnas córporis,
Quò futûrum possidérent

Gáudium cum Angelis.
Audiens mox Daciànus
Mártyrum constántiam,
Excitàtus in furòre
Dictat hanc senténtiam:
Ut perémpti ambo fratres
Morte dirà intércidant.
Prótinus eos furéntes
Pértrahunt satéllites
Ad locum campi paténtem,
Quem ferunt Laudábile:
Ense illìc verberántur,
Laureántur sánguine.
O locum verè beàtum,
Quo cruor recónditur
Sanctus ille Parvulòrum
Ad salùtem plébium!
Quovè multa sanitàtum
Signa ægris éfluunt.
Nempe hic Divìna virtus
Vincit iras Dæmonum;
Curat ulcus, membra sanat,
Et dolóres témperat,
Vota cunctòrum recéptat,
Et ruéntes súblevat.
Jam tuòrum passiòne
Freta gaudet cívitas
Jure Compluténsis, almo
Quo láveris sánguine;
Et Geméllis mox camœnas
Redde voto débitas.
Hinc, Deus, te postulàmus,
Ut precántes áudias:
Pelle morbos, solve vincla,
Et reláxa crímina;
Atque ìnlæsi futùram
Appetàmus Pátriam.
Nóminis tui amòrem
Da tuis in sérvulis;
Temporàle nil amèmus,
Diligàmus ínvicem:
Te sequàmur, te canàmus,
Te fruàmur pérpetim.
Laus tibi per omne tempus,
Trínitas indífferens,
Laus, honor, virtúsque summa,
Singulàris glória;
Quæ Deum te sæculòrum
Pérsonet in sæcula. Amen.

Supplicàtio. Orémus, mutáto nómine folio CLXXXVII.

Capítula.

ADest, Dómine, óculis præsentàta mortálium clara illa & énitens solémnitas Innocéntium, in qua pignus géminum & geminàtum dulcédinis férculum Cœlum intràre merètur: dum clara síbimet societàte germánitas & in Justo justíssima, & in Pastòre agnóscitur pia; dum chariòrum ora infántium ínvicem se ad passiònis glóriam exhortántur. Da ergo nobis Justi tui précibus justítiam servàre dum vívimus, & Pastòris protectiòne evádere quod timèmus: ut & Justus justítiam, quam in nómine portat, in supplicántium méritis clariòrem osténdat, & Pastor benignitàtis gubernáculo nos protectùrus excípiat: ut & per Justum justi, & per Pastòrem gubernácula pastòris egrégii mereàmur introire beáti.

Pater noster. Et ne nos.

Liberátiaà malo. fol. 2.

Benedíctio.

DEus, qui justus coronàtor justòrum & pastor pius est animàrum, & per Justum vos ab injustítia líberet, & per Pastòrem pastòris Christi vos protectiòne sanctíficet. ℟. Amen. Per Justum vos efficiat amatóres justítiæ, & per Pastòrem pastu vos fóveat glóriæ infinítæ: ℟. Amen. Ut, dum justítia Justi commendábiles vos fécerit Deo, Pastòris gubernáclo herédes mereámini esse in cœlo. ℟. Amen. Per misericórdiam ipsius Dei nostri, &c.

Lauda. Sicut lília munda floruérunt sancti: Allelúia. P. Et odor Dei appàret super illos. Allelúia, allelúia. ℣. Plantáti in domo Dómini, in átriis domûs Dei nostri florébunt. P. Et odor Dei. ℣. Glória, & honor Patri & Fílio. P. Et odor Dei.

Orátio.

INdue nos, Dómine, candòre justítiæ, qui, pro te occísis párvulis, Justum & Pastòrem perpétuam donásti múneris claritàtem: ut, qui illos per martyrium candidátos supra nivem pulchrióres constítuis, nos per confessiònem purífices à delíctis. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, Deus noster.

Ad Matutìnum.

Antíphona. Da nobis lætítiam salutàris tui. Psalmus 50.
Orátio. Redde nobis. Quære fol. CLXIII.
Antíphona I. Palmæ fuérunt in mánibus Sanctòrum. fol. CLXVIII.

Orátio.

MAgno te, Dómine, clamòre Sancti omnes mirabíliter ímpetunt, dum ultiònem persequéntium non vócibus corpóreis

reis sed desidériis præstolántur. Et ídeò pétimus, ut, qui illórum voces vel desidéria exáudis ad votum, confiténtium te ánimas non patiàris ætérnum pértrahi ad torméntum. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, Deus noster.

Antíphona 2. Hi sunt, qui mortáles túnicas deposuérunt, P. Et immortàlem vitam sumpsérunt: modò coronántur, & accípiunt palmas. ℣. Adhùc multiplicabúntur in senécta úberi: & benepatiéntes erunt. P. Et immortàlem vitam. ℣. Glória, & honor Patri. P. Et immortàlem.

Orátio. Indue nos, Dómine, ut supra in Vésperis.

Antiphona 3. Fílius Dei lætàtus est super justos; P. Et in paradíso deliciàrum constítuet illos. ℣. Clamavérunt justi, & Dóminus exaudívit eos: & ex ómnibus tribulatiónibus eòrum liberàvit eos. P. Et in paradíso. ℣. Glória, & honor Patri. P. Et in paradíso.

Orátio.

VIde, Dómine, & audi geméntis Ecclésiæ vocem quæ suòrum defleт infántium necem. Esto ergo illi consolàtor de filiis, qui filiòrum ejus pater agnósceris; ut in te & de interemptòrum número gáudeat, & de adversariòrum réditu hilaréscat. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, Deus noster.

℟. Viri sancti. Quære fol. CLXXVII.

Orátio.

FAc nos, Dómine, innocéntes & rectos tibi semper adsístere, quò tuæ rectitúdini compàge indissolúbili adhæréntes pro te occisòrum parvulòrum mereàmur esse partícipes. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

℟. Diligéntibus Deum ómnia cooperántur in bonum, iis, qui secúndùm propósitum Dei vocáti sunt sancti. P. Quos præscivit, & prædestinàvit confórmes fieri imágini Fílii Dei. ℣. Quos vocàvit, hos & justificàvit: quos autem justificàvit, & illos magnificàvit. P. Quos præscivit.

Orátio.

SAnguis ínnocens & justus innocéntium animàrum indeféssо vocis clamòre te póstulet pro nobis, Unigénite Fílius Dei Patris; quò illic numerósitas fidélium coronánda pervéniat, ubi ipsòrum innocéntia coronàta perdùrat. ℟. Amen. Per misericórdiam.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Quæsumus Sancti.

Cánticum. Dóminus de Sina.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Sancti & húmiles.

Cánticum. Benedíctus es Dómine Deus.

Sono. Via justòrum recta.

Lauda. Laudàte Dóminum de cœlis: Allelúia, allelúia. Psalmus 148. Quære folio CLXVII.

Prophetia. Justòrum ánimæ in manu Dei sunt. Quære fol. CLXVII.

Hymnus. O Dei perénne.

Supplicátio. Orémus Redemptòrem mundi Dóminum nostrum. Quære in Vésperis præcedéntibus.

Capítula.

O Filiòrum Dei beatíssime sanguis, qui cùm judícii témpore vindicáberis; ante judícium succúrre pópulis Christiánis: ut, quia pro te últio restituètur à Dómino inimícis, per te peccatòrum remíssio donètur ómnibus Christiánis.

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Lauda. Sicut lília munda floruérunt.

Benedíctio. Deus, qui justus coronàtor. Require in Vésperis præcedéntibus.

DIE X. AUGUSTI.

IN FESTO SANCTI LAURENTII

ARCHIDIACONI ET MARTYRIS.

Ad Vésperum.

Lauda. Glóriâ & honòre coronásti eum, P. Dómine: ℣. Glóriam & magnum decòrem imposuísti super eum. P. Dómine.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum spíritu.

Sono. Dispérsit, & dedit paupéribus Allelúia: justítia ejus manet in ætérnum, Allelúia. ℣. Cornu ejus exaltábitur in glória. Allelúia.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Antíphona. Vir, qui pronus est ad misericórdiam, benedicètur: P. De pánibus suis dedit páuperi. ℣. Beàtus qui intélligit super egènum, & páuperem: in die mala liberàbit eum Dóminus: Allelúia. P. De pánibus suis.

suis. ℣. Glória, & honor Patri. P. De pánibus suis.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Antíphona. Qui óbtinet sapiéntiam, salvus erit. Qui dat paupéribus, numquam egébit. P. Justus autem in gáudio & jocunditáte erit: ℣. Beátus vir, qui timet Dóminum: in mandátis ejus cupit nimis. P. Justus autem. ℣. Glória, & honor Patri. P. Justus autem.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Lauda. Consolátus est páuperem: consolábitur ipse in eum. P. De suis pánibus tríbuit ínopi: victóriam & honórem accépit: Allelúia. ℣. Benígnus vir qui miserétur & cómmodat, dispónet sermónes suos in judício: quia in ætérnum non commovébitur. P. De suis pánibus. ℣. Glória, & honor. P. De suis.

Hymnus.

EN mártyris Lauréntii
Armáta pugnábat fides,
Postquàm vapor diútinus
Decóxit exústum latus.
Fore hoc sacérdos díxerat,
Jam Xystus affixus cruci,
Lauréntium flentem videns
Crucis sub ipso stípite:
Desíste discéssu meo
Fletum dolénter fúndere:
Præcédo, frater; tu quoque
Pòst hòc sequêris tríduo.
Extrêma vox Epíscopi
Prænunciátrix glóriæ
Nihil feféllit: nam dies
Prædícta palmam præstitít.
Hinc sancte Lauréntí tuam
Nos passiónem quærimus:
Quod quisque supplex póstulat,
Cunctis favéndo proróga.
Deo Patri sit glória
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptórem mundi, mutáto nómine. Quære fol. CLXXXVII.

Capítula.

DOmine Jesu Christe, qui beatíssimum Lauréntium igne charitátis tuæ ardéntem, & cupiditátum & passiónum incéndia fecísti evíncere: dum & aurum calcat & flammam, & in páuperum erogatiónem muníficus, & in combustiónem sui córporis reperítur devótus; da nobis obténtu suffrágii illíus, ut vapóre Spíritûs Sancti accénsi flammas superêmus libídinis, & igne concremêmur omnímodæ sanctitátis: quò inter Sanctos illos sors nostra inveniátur post tránsitum, pro quibus nunc tibi depéndimus famulátum.

Pater noster. Et ne nos. Sed líbera.

Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

DOminus Jesus Christus, cui beátus Lauréntius decóctum sui córporis præbuit holocáustum, mentes vestras cóncremet cœléstium incensióne virtútum: ℟. Amen. Et, quem ille assátus in cratícula confitéri non déstitit, confessiónis sanctæ vos dignétur præmiis consolári: ℟. Amen. Et inter flammas sæculi constitúti ipsi soli flammescátis per stúdia sanctitátis, cui hic martyr inhæsit post incéndia passiónis. ℟. Amen. Per misericórdiam ipsius.

Lauda. Státuit Dóminus. fol. CLXVII.

Orátio.

DOmine Jesu Christe, qui beatíssimum Lauréntium mártyrem tuum respuéntem vilíssimum Mundum, aurum ostendísti puríssimum, quod ignis útique non consúmeret, sed approbáret: & quantò plus ardéret, tantò ámplius rutiláret; tríbue nobis, ut cupiditátis incéndia nòn consúmant, quos tàm fulgénda Mártyris tui exémpla claríficant. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, Deus noster.

Ad Matutínum.

Antíphona. Lábia mea. Psalmus 50.

Orátio. Exúltent, Dómine. Require folio CLXXX.

Antíphona 1. Manifésta sunt dona ejus in Deo suo. P. Et eleëmósynas illíus enarrábit Ecclésia sanctórum. ℣. Méliùs est módicum justo super divítias peccatórum multas. P. Et eleëmósynas. ℣. Glória, & honor Patri, & Fílio. P. Et eleëmósynas illíus.

Orátio.

DOmine Jesu Christe, qui beatíssimum Lauréntium mártyrem tuum ámpliùs refulgêre méritis quàm flammis áffici præstitísti: ut fortíssimus Martyr plus amóre quàm fervóre fervêret; tríbue, ut scintíllâ fídei ejus ita inflammêmur, ne ab igne sæculi consumêmur. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, &c.

Antíphona 2. Vir misericórdiæ invênit grátiam in óculis omnis carnis. P. Diléctus à Deo, & homínibus: cujus memória in benedictióne est. ℣. A Dómino gressus hóminis

nis dirigètur : & viam ejus cúpiet nimis. P. Diléctus à Deo. ℣. Glória, & honor Patri. P. Diléctus à Deo.

Orátio.

Domine Jesu Christe, qui beatíssimum Lauréntium mártyrem tuum suscepísti in tuo nómine in morem holocáusti decócti, ut totus tibi ínteger membris offerrètur & ánimis; méritis ejus annuéndo concède, ut sacrifícium contríti cordis in nobis cleméntèr accéptes, quos Mártyris tui súpplices cultóres agnóscis. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, &c.

Antíphona 3. Tamquàm unum ex princípibus elègit me Dóminus, & ut virum fortem constítuit me prælium. P. Dedit mihi Dóminus stolam cándidam, & ornàvit me coróná. ℣. Benedíctus Dóminus Deus meus, qui docet manus meas ad bellum, dígitos meos ad prælium. P. Dedit mihi. ℣. Glória, & honor Patri. P. Dedit mihi.

Orátio. Dómine Jesu Christe. Require ut suprà, in Vésperis.

℟. Manum suam apéruit ínopi, & palmas suas exténdit ad páuperes. P. Date ei de fructu mánuum suàrum: & laudent eum in portis ópera ejus. ℣. Os suum apéruit sapiéntiæ, & lex cleméntiæ in língua ejus. P. Date ei. ℣. Glória, & honor. P. Date ei.

Orátio.

Christe Deus noster, qui manus beatíssimi mártyris tui Lauréntii & palmas paupéribus voluísti largitiònis jure esse porréctas; da nobis de labóribus mánuum ejus fructum utilitàtis in áliquo reportàre, ut labor mánuum ejus non solùm illi sed & nobis profíciat: dum & illi de perfectiòne óperum déderis glóriam, & nos imitaménto ejus & prece perdúxeris ad corònam; sicque, dum justum consummáti óperis perféctio laudábilem Sion osténdit in portis, peccatóres exémplo ejus méritum obtíneant sanctitàtis. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 4. Probásti me Dómine quasi aurum. Posuísti tribulatiónes in dorso meo. P. Transívi per ignem & aquam: & induxísti me in réquiem. ℣. Introibo in domum tuam cum holocáustis: reddam tibi vota mea, quæ distinxérunt lábia mea, & locùtum est os meum in tribulatiòne mea. P. Transívi. ℣. Glória, & honor Patri. P. Transívi.

Orátio.

Illius, Dómine, justítia manet in sæculum sæculi, cujus misericórdia in páuperum se consolatiòne diffúderit. Fac nos Archidiáconi tui Lauréntii imitatóres exístere: ut primùm miseratóres nostri effécti, dignas nos eleëmósynas prorogántes, & à nobis malè gestis parcàmur, & in próximis bona, quæ póscimus impendàmus. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 5. Protéctor tuus ego sum: noli timère, dicit Dóminus. Si transíeris per ignem, non combûret te: P. Flúmina non conclúdent te; quia tenèbo manum tuam. ℣. Per diem Sol non uret te: neque Luna per noctem. P. Flúmina. ℣. Glória, & honor. P. Flúmina.

Orátio.

Jesu Deus noster & Dómine, qui inlústrem mérito Lauréntium Archidiáconum ita fecísti sapiéntiam custodìre, ut in glória spíritus ejus & in jocunditàte consísteret; da nobis, Dómine, sapiéntiæ intelléctum & sanctæ operatiònis stúdium, ut paupéribus prærogántes substántiam, facínorum nostròrum evadàmus vindíctam. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 6. Justus miserètur & cómmodat; & semen ejus in benedictiòne erit, P. Et heréditas ejus in ætérnum. ℣. Potens in terra erit semen ejus: generátio rectòrum benedicètur. P. Et heréditas. ℣. Glória, & honor. P. Et heréditas.

Orátio.

Totà die, Dómine, justus tuus miserètur, & cómmodat: qui in toto hujus mortàlis vitæ currículo temporália donat, ut ætérna recípiat: Semen ergo ejus super nos benedictiòne fructíficet: ut mériti ejus partem habéntes, præmiòrum quoque illius mereàmur esse partícipes. ℟. Amen. Per misericórdiam.

℟. Probásti me, Dómine, sicut probàtur argéntum. Posuísti tribulatiónes in dorso meo: transívi per ignem & aquam, & induxísti me in réquiem: introibo in domum Dómini; P. Quia exaudìvit deprecatiònem meam. ℣. Venìte, & audìte & narràbo vobis, omnes, qui timètis Deum, quanta fecit ánimæ meæ. P. Quia exaudìvit. ℣. Glória. P. Quia exaudìvit.

Orátio.

Deus, qui probatiòne sólità pietàtis probári sanctum tuum Lauréntium mártyrem voluísti in terris: nec plus eum tentári permíttis, quàm quod in eum donum toleràntiæ adésse conlàtum tuo múnere præspi-

Digitized by Google

spicis: érue nos ab omni tentatióne, quæ nostram possit obrúere mentem: ut plácito tibi famulátu fidéliter serviéntes sic nos tentári permíttas, ut tentátio ipsa non nos in confusiónem erróris, sed in ampléxu veritátis valénter adstríngat. ℟. Amen. Per misericórdiam.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Thronum glóriæ.

Cánticum. Confirmátum est. fol. 55.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Benedíctio Dómini in mercèdem justi festínat.

Cánticum. Benedíctus es Dómine Deus Patrum.

Sono. Dispérsit, dedit. Quære in Vésperis præcedéntibus.

Lauda. Laudáte Dóminum. Psalmus 148.

Léctio libri Ecclesiástici Salomónis.

Capítulo 31.

℟. Deo grátias.

FIli, qui aurum díligit, non justificábitur: & qui inséquitur consummatiónem, replébitur ex ea. Multi dati sunt in auri casus, & facta est in fácie ipsíus perdítio illórum. Lignum offensiónis est aurum sacrificántium: væ illis, qui sequúntur illud, & omnis imprúdens dispériet in illo. Beátus vir dives, qui invéntus est sine mácula: & qui post aurum non ábiit, nec sperávit in pecúnias & thesáuros. Quis est hic, & laudábimus eum? fecit enim mirabília in vita sua. Quis probátus est in illo, & perféctus est, & erit illi in glória ætérna: qui pótuit tránsgredi, & non est transgréssus; & fácere mala, & non fecit: ídeò stabilita sunt bona ejus in Deo, & eleëmósynas illius enarrábit Ecclésia sanctórum. ℟. Amen.

Hymnus. En mártyris Lauréntii.

Supplicátio. Orémus Redemptórem. Quære in Vésperis præcedéntibus.

Capítula.

DOmine Jesu Christe, qui corpus beatíssimi Lauréntii Archidiáconi tui ignis combustióne decóctum, puríssimum tibi éfficis holocáustum, dùm idem martyr mystérii sui non ímmemor, in offeréndo semetípsum plácitus tibi & Sacérdos éxtitit & Miníster; adsístat tibi, rogámus, pro salvatióne fidélium, qui inter flammas membris liquescéntibus te confiténdo spíritu lætabátur: ut, qui humána superávit devotióne incéndia, prece suá débita à nobis repéllat supplícia.

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Lauda. Consolátus est páuperem.

Benedíctio. Dóminus Jesus Christus. Quære in Vésperis præcedéntibus.

In exeúnte Vésperâ.

Lauda. Glória & honóre.

Sono. Dispérsit, & dedit paupéribus. Quære in Vésperis præcedéntibus.

Antíphona. Ingréssus sum in tabernáculum Cæsaris: P. Interrogátus, Christum conféssus sum: accusátus, non denegávi: pertráctus, Deum meum ténui,& tenébo. ℣. Transívi per ignem & aquam: & induxísti me in réquiem. P. Interrogátus. ℣. Glória, & honor. P. Interrogátus.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Igne me examinásti, Dómine, P. Et non est invénta in me iníquitas: Allelúia, allelúia. ℣. Exáudi Deus justítiam meam: inténde deprecatiónem meam. Auribus pércipe oratiónem meam, & non in lábiis dolósis. P. Et non est. ℣. Glória,& honor. P. Et non est.

Hymnus. En mártyris Lauréntii. Quære in Vésperis præcedéntibus.

Et Supplicátio. Orémus.

Capítula.

DEus, qui in veri holocáusti hóstiam igne examinátum Levítam suscepísti Lauréntium; quo more holocáusti decóctus ad te perveníret ínteger, pro míseris rogatúrus; ejus, quæsumus suffrágiis, in nobis ómnibus ignis cœléstis faces accénde, ut purgátâ consciéntiâ ad te mereámur proclamáre & dícere:

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

CHristus Dóminus ad vota nostra respíciat, pro quo Xystus macerátus, & Lauréntius consúmptus est flammâ. ℟. Amen. Eóque favénte sic per Xystum grex Cathólicus tneátur, ut per Lauréntium salutáris cálicis potatióne salvétur. ℟. Amen. Quò & illo tuénte & isto suffragánte sic illíus accendámur exémplo, ut istius relevémur suffrágio; ℟. Amen. Ipso præstánte & auxiliánte, qui cum Patre & Spíritu Sancto unus Deus vivit, & regnat in ætérna sæcula sæculórum. ℟. Amen.

Lau-

Digitized by Google

Lauda. Státuit Dóminus. fol. CLVII.
Orátio. Dómine Jesu Christe, qui beatíssimum, ut suprà.

DIE XIII. AUGUSTI.

IN FESTO SANCTI HIPPOLYTI MARTYRIS.

Ad Vésperum.

Lauda. Sperâvit. fol. CLVI.
Sonus. Bénedic, ánima. fol. CLX.
Antíphona. Sanctus tuus índuit justítiam; & in nómine tuo méruit victóriam. P. Pius es, Dómine, qui sine præmio das corônam. ℣. Vitam pétiit: & dedísti ei in longitúdinem diérum in ætérnum, & in sæculum sæculi. P. Pius es. ℣. Glória, & honor. P. Pius es.

Dóminus sit. ℟. Et cum.
Lauda. Benefècit Dóminus. fol. CLXI.

Hymnus.

Adsunt, ò pópuli, festa celébria,
Quæ felix révehit témporis órbita,
In sese rédiens axe volúbili:
Laudem sidéreo rédite Príncipi.
Hic namque Hippólytus témpore térrea
Despéctus, nívea scandit ad æthera,
Cum solvens ánimam córpore, vívidam
Cœléstem méruit súmere láuream.
Dum dux bellígerus esset hic ágminis,
Jussis Cæsáreis cárcere Mártyrem
Servándum récipit, qui Cruce prævià
Dat cæcis óculis pérdita lúmina.
Cernens Hippólytus signa favéntia,
Mox Christo Dómino credit, & ímpia
Spernens dæmónici dógmatis idòla,
Junctis Christícolis vócibus íncrepat.
Tunc Cæsar rábido férvidus ímpetu
Os sanctum lápide scíndere præcipit:
Longè dissíliunt frágmina déntium;
Sed vox Unigénitum prædicat únicum.
Férreis percálidus únguibus ártifex
Armat spiníferi spícula cárdui:
Corrúpta pénitùs víscera Mártyris
Perfúndunt rósei flúmina sánguinis.
Hinc ad cornípedum terga ferócium
Innéxu réligant: tractus in áspera,
Vitálem súbitò líquit anhélitum,
Dirum quo váluit víncere sæculum.
Ob hoc supplíciter Rex Deus ómnium
Rogántes pétimus, Martyr ut ínclytus
Adsístat míseris fautor, & ímpetret
Conféssis véniam corde piácula.
Sit vita lócuples, frúgibus áffluens,
Rerum prospícitas cóngrua pólleat:
Bellum dispéreat, pax bona prófluat,
Virtútes vígeant, crímina tránseant.
Sit Patri ingénito glória máxima,
Sit compar Génito, atque Paráclito,
Unus qui rétinet sceptra perénniter
Vivens perpétuis témpora sæculis.
Amen.

Supplicátio. Orêmus, ut suprà.

Capítula.

Lux Angelòrum, & hóminum splendor, diérum & témporum candor, animârum & córporum Christe Dómine Deus, ob reveréntiam tui testis Hippólyti flammícomæ claritúdinis munus oblâtum lucífluo Sancti Spíritûs respérgens inlápsu tuis éffice nútibus plácitum, nobis redde prodíficum: ut & visíbili fulgôre nigrôris noctísvagi furva coérceat, & invisíbili múnere maledúlcium scabra peccáminum erràta consûmat.

Pater noster.
Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

Martyris Hippólyti det vobis imménsa gáudia Christus.
℟. Amen.
Próspera tríbuat, & vitæ dura repéllat.
℟. Amen.
Concédat véniam culpis, & præmia votis.
℟. Amen. Per misericórdiam.
Lauda. Státuit Dóminus. fol. CLVII.

Orátio.

Dómine Jesu Christe, qui tantam Hippólyto testi tuo virtûtem ánimi contulísti, ut férreis præcíssus acúleis, te Deum esse proclamàret in cœlis; acúleo deceptóriæ voluptàtis in nobis obtúnde, noménque tuum sanctum nobis júgiter confitéri permítte: ut carnulénæ fæcis inlécebras evincéntes, Sanctórum mereâmur consórtia gloriántes. ℟. Amen. Per.

Ad Matutinum.

Antíphona. Lábia. Psalmus 50.
Orátio. Exúltent. fol. CLXXX.
Antíphona 1. Ego clamávi, quia exaudísti me Deus: P. Inclína aurem tuam mihi, & exáudi verba mea. ℣. Custódi me, ut pupíllam óculi: sub umbra alàrum tuàrum prótege me. ℣. Exáudi Deus justítiam meam: inténde deprecatiònem meam. Auribus pércipe oratiònem meam, & non in lábiis dó-

lósis. P. Custódi. ℣. Glória, & honor. P. Exáudi.
Orátio. Dómine Jesu Christe, ut suprà in Vésperis.
Antíphona 2. Iste sanctus clamàvit, & Dóminus exaudivit eum: P. Et ex ómnibus tribulatiónibus liberàvit eum. ℣. Potens in terra erit semen ejus: generátio rectórum benedicètur. P. Et ex ómnibus. ℣. Glória, & honor. P. Et.

Orátio.

PErárma, Dómine, os nostrum ad prædicándæ veritàtis officium, qui os Hippólyti tui cæsum reddidísti invíctum: &, sicut illius méruit conféssio glóriam, ita nostra supplicátio exaudíri mereàtur ad véniam. ℟. Amen. Per misericórdiam.
Antíphona 3. Ecce intélligens puer meus excélsus erit & sublimis; P. Et ego suscípiam eum: ℣. Manus enim mea auxiliábitur ei: & bráchium meum confortàbit eum. P. Et ego. ℣. Glória, & honor. P. Et.

Orátio.

CHriste Dómine omnípotens, qui sanctum mártyrem tuum Hippólytum, dum equínâ feritàte per spinàrum traherètur acúmina, Angélicis evéctum mánibus in regna conlocásti sidérea; natúræ nostræ substántiam, quam luxúria pétulans defrenatòrum more cornípedum pernoxiòrum acúleos distrahéndo dilácerat, grátiæ subveniéntis evéctu cœléstem reduc ad pátriam: ut, quia mole críminum adgraváti sursùm adsúrgere non valêmus, pietàtis tuæ favóribus erigâmur. ℟. Amen. Per.
℟. Invocávi Altíssimum poténtem, & expugnàvit ministros meos; quia adstábilem me fecit contra hostes, & confrègit murmúria malítiæ eòrum. P. Dóminus fortis permánsit mecum in ætérnum. ℣. Státuit Dóminus supra petram pedes meos: & diréxit gressus meos. P. Dóminus. ℣. Glória, & honor. P. Dóminus.

Orátio.

SAncte martyr Hippólyte, virtûtum títulis ínclyte, ac laudum cópiâ gloriòse, adsiste nobis orántibus, precésque nostras divínis offer audítibus: ut tua nobis pássio quæsitum præstet remédium, quæ certándi præbuit mirábile documéntum. ℟. Amen. Per.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Thronum glóriæ.
Cánticum. Confirmàtum.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Benedíctio Dómini.
Cánticum. Benedíctus.
Sono. Séptiès in die.
Lauda. Laudàte. Psalmus 148.
Prophetia. Justus si. fol. 53.
Hymnus. Adsunt, ò pópuli. Quære in præcedéntibus Vésperis.
Et Supplicátio. Orêmus.

Capítula.

POst píceum fuscæ noctis atrâ calígine chaos luce purâ Phœbi prævia jam surgit auròra, quæ peplo lactis palliáta monstríferæ quiètis extrêma contérminat, & redivívi lúminis inítia repræséntat; ob hoc, celsi lúminis imménsa Potéstas, omnímodo te poscit nostra fragílitas, ut sacri memor Hippólyti pro te quondàm trucidáti, nobis plácidus hódiè & benígnus adsístas: ac, sicut illi toleràntiam tribuísti discríminis subeúndi, ita nobis adtríbuas fortitúdinem squaléntem labem críminis evincéndi.

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.
Lauda. In psaltério & cíthara dicam: P. In decem chordàrum dulcísona est: Allelúia. ℣. Cantàte Dómino cánticum novum: quia mirabília fecit. P. In decem. ℣. Glória, & honor. P. In decem.
Benedíctio. Mártyris Hippólyti. In Vésperis præcedéntibus.

DIE XV. AUGUSTI.

IN FESTO ASSUMPTIONIS

BEATÆ MARIÆ.

Ad Vésperum.

Lauda. Virgo Israël, ornàre tympanis tuis, P. Et egrédere in choro psalléntium. ℣. Beàta es Regina, quæ próspicis, quasi lumen. P. Et egrédere.
Dóminus sit. ℟. Et cum.
Sono. Dóminus Deus cœli benedicat tibi: honor regni David in manu tua. P. Et adoràbunt coram te filii multàrum géntium. Allelúia. ℣. Audi, filia Sion, quia exaltâta es, & fácies tua fulget in templo Dei: Sol justítiæ ingréssu tuo oriètur. P. Et adoràbunt.
Dóminus sit. ℟. Et cum.

An-

Antíphona. Benedícta tu Deo altíssimo, præ ómnibus mulíeribus: P. Propter hoc non discèdet laus tua ab ore hóminum usque in sæculum. ℣. Non det in commotiònem pedem tuum: neque dórmiet qui custòdit te. P. Propter. ℣. Glória, & honor. P. Propter. Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Allelúia. Gaude, filia Sion: lætàre, & exúlta in omni corde, filia Hierúsalem: P. Quóniam ábstulit inimícos tuos rex Israël Dóminus. Allelúia, allelúia. ℣. Lauda Hierúsalem Dóminum: conláuda Deum tuum Sion. P. Quóniam. ℣. Glória, & honor. P. Quóniam.

Hymnus.

O! Decus sacrum Vírginum,
Quem virgo vehit únicum,
Et vírgines almíficum
Sequúntur sanctæ Dóminæ.
Qui plaustrum domicílium
Faxísti jam virgíneum,
Quo cum cúneis vírginum
Cluit caput præcípuum.
Hoc templum jam terrígenum
Numen cudit cœlícolum,
A quo redémptum sæculum
Extat, & omne tártarum.
Qui Matrem, ac Discípulum
Consímiles in éxitu
Fecísti, ut prodígium,
Propter decus virgíneum.
Quorum dum tumba córpora
Lege suscèpit própria;
Elàta hinc divínitùs
Sunt, ubi cernit Fílium.
Nec credi fas ullo modo
Potest jam tali Filio
Matris interire tábida
Sic dilábi sacra caro.
Quam & si sopor ádiit,
Et lacu terræ látuit,
Quáliter hinc adsúmitur,
Pósteà sed cælo tráditur.
Qui sic suscèpit Vírginem
Poli térræque reginam,
Et Angelòrum cómpotem
Fecit in arcem sublimem.
Dies, quo hæc subdúcitur
Mater cunctàrum géntium,
Cœli quo petit íntimum
. . . .
Illic virgo sanctíssima
Nostra defer precámina,
Quò tu tranásti glóriâ
Adsumptiònis ínclytâ.
Per tuum Unigénitum,
Quem genuísti Dóminum,
Cœli petâmus grémium
Diù per omne sæculum. Amen.

Supplicátio.

ORémus redemptòrem mundi, Dóminum nostrum Jesum Christum cum omni supplicatiòne rogèmus; ut nos grátiâ ipsius, & per intercessiònem Assumptiònis Sanctæ Maríæ Vírginis & genitrícis suæ propítius justificâre dignètur. ℟. Præsta, ætérne omnípotens Deus. Kyrie eléïson. ℟. Christe eléïson. Kyrie eléïson.

Capítula.

O Inlibàtum donum, ò decus certè virgíneum! ò sacræ prolis opus dicàtum, & vas septifórmi dono dignè farcitum sacra Virgo Maria, omnísque pudicítiæ præmium! cujus concéptio mystérium, cujus manifestàtio privilégium, cujúsque partuŕitio salûtem gignit & gáudium, quam neque virile aliquándo commércium, neque titíllans umquam lascivum, neque ullum contaminàvit óbstinans delíctum; jam precámina verè credéntium ibidèm defer, ubi assúmpta pérmanes sanctòrum serta vel vírginum: Illic, quæsumus, nobis esto refúgium, quo de terrénis meruísti adtólli divínitùs ad poli fastígium. Et, sicut per tuum hoc totum digna fuísti cónsequi simplum, sic mereâmur, quamtótiùs per nostrum semivívum duplum in utròque revivísci per Christum Dóminum nostrum, quo docénte didícimus:

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

CHristus Dóminus, qui Matrem suam olim de deórsùm, ubi vóluit, piè adsúmpsit, dignètur nos sibi semper trájici mente, quos cleménter creàvit. ℟. Amen. Et, sicut ex ea Natus poténter mundo præbuit lumen, sic corde inluminàti per eam súperam mereâmur conscéndere sedem. ℟. Amen. Quò, sicut illa milítiæ cœléstis exércitùs sui Assumptiòne sistit gavísa, sic ómnium nostrórum críminum mœstítiâ defæcáti quandòque mereâmur beatióres adtólli in cœléstia regna. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Lauda. Rami mei rami honòris & grátiæ. Allelúia. P. Ego quasi vitis fructificávi suavi-

vitâtem odôris. Allelúia, allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Ego autem, sicut oliva fructífera in domo Dómini, sperâbo in misericórdia Dei mei in ætérnum, & in sæculum sæculi. P. Ego quasi. ℣. Glória, & honor. P. Ego quasi.

Orátio.

HÆc est, Dómine Deus, gloriôsa illa virgo María, quæ hódie à conválle lachrymârum & mundi desérto cognóscitur superássumi incúmbens super diléctum Unigénitum tuum, Filiúmque suum loco vidélicet inenarrábili: cujus verò quasi signáculum & monile detégitur pretiôsum, dum unius natúræ illud corpus confitêmur Domínicum istius inlibâtæ genitrîcis à Divinitâte assúmptum. Proíndè quæsumus, ineffábilis summe Deus, ut illic extendâtur nostra inténtio, quò per fortem dilectiônem hódiè præcéssit digna suffragátrix pro nobis ac beatíssima virgo. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Ad Matutinum.

Antíphona. Lábia mea. f. CLXXX. Psal. 50.

Orátio.

EXúltent in te, Dómine, lábia nostra præcónio veritâtis ad conlaudándam veram Assumptiônem inlibâtæ Maríæ genitrîcis: & quæ de terris potentiáliter méruit subdúci, supérnisque sédibus divínitùs attólli; mereâmur per ejus favôrem ab ómnibus hîc peccâtis érui, & illùc Beatôrum fulgéntibus choris misericórditer introdúci. ℟. Amen. Per.

Antíphona 1. Dilectiône. fol. CLXXX.
Orátio. Hæc est. In Vésperis præcedéntibus.
Antíphona 2. Virgo prudentíssima. folio CLXXX.

Orátio.

DOmine Jesu Christe, qui hódiè à desérto mundáno & tristíficâ Ægypto gloriôsam cœli reginam assumpsísti Maríam, tecúmque in supérnam sedem pulchram ut Lunam, & eléctam ut Solem, esse voluísti; fac nos Solis ardôre insolénter per diem nusquam adúri, neque per noctem Lunæ æstibus indecénter concremári: ut tam ánimæ quàm córporis mœrôre nováti mereâmur per Assumptiônem genitrîcis tuæ ibídem, ubi præcéssit, beatióres indúci. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 3. In congregatiône sanctôrum heréditas mea. Sicut cedrus exaltâta sum in Líbano, P. Et, quasi cypréssus in móntibus Hermon, elevâta sum. ℣. Ego autem, sicut oliva fructífera in domo Dómini, sperâbo in misericórdia Dei mei in ætérnum, & in sæculum sæculi. P. Et quasi. ℣. Glória, & honor. P. Et quasi.

Orátio.

ECce Dómine, sicut cedrus exaltâta hódiè in cœlis gloriôsa virgo María pérmanet, dum, sicut oliva speciôsa, in fátuis méntibus prudéntiæ óleum impéndit, &, ut vitis fructíficans, suavitâtem bonæ vitæ terris emisit. Proíndè quæsumus, ut odôre virtútum per ejus obténtum propináti in terris, sic fœtôrem lascívæ carnis omnímodo respuâmus, ut de bonôrum óperum méritis coram te sine fine gloriêmur. ℟. Amen. Per.
℟. Vox de cœlo facta est ad eam, dicens: Veni, áccipe corônam, quam tibi ab inítio promísi: suscípient te Angeli mei; P. Et perdúcent te in civitâtem illam sanctam Hierúsalem. ℣. Quóniam Angelis suis mandâvit de te: ut custódiant te in ómnibus viis tuis: in mánibus enim suis portábunt te. P. Et perdúcent. ℣. Glória, & honor. P. Et perdúcent.

Orátio.

VIrgo Christi María, cujus hódiè procéssio sacra inter lília opâca, vírginum vidélicet super ágmina, mirábilis mansit in sede supérna; efficiâtur, quæsumus, per sacrum favôrem tuum nobis indígnis réquies futúra, quò tu potuísti assúmi tanti miráculi glória: quátenùs Domínicam vocem illam aure cordis mereâmur audire, quæ de supérnis te assuméndo inquit: Adscénde: ibidem verò perceptúri cum ómnibus Sanctis ætérnam réquiem, ubi à Dómino te crédimus adquisísse fidei sinceríssimæ benedictiônem. ℟. Amen.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Benedíctus Dóminus.
Cánticum. Gaudens.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Fília Sion.
Cánticum. Benedíctus.
Sono. Dóminus de cœlo. Quære in Vésperis præcedéntibus.
Lauda. Laudâte Dóminum de cœlis.

Lé-

Digitized by Google

Léctio libri Canticórum. *Capítulo* 1.
℟. Deo grátias.

O Pulchra Dei virgo inter mulíeres, egrédere, & abi post vestígia gregum tuórum. Adsimilávi te amica mea. Quàm pulchræ sunt genæ tuæ, sicut turris. Ecce tu pulchra es amica mea, ecce tu pulchra es, óculi tui columbárum. Capítulo 2. Surge, própera amica mea, & veni. Jam enim hiems tránsiit, & recéssit. Flores apparuérunt in terra. Surge, osténde mihi fáciem tuam, & sonet vux tua in áuribus meis: vox enim tua dulcis, & fácies tua decóra. Capítulo 3. Quæ est ista, quæ ascéndit super desértum, sicut virgúlta fumi ex aromátibus myrrhæ, & thuris, & univérsi púlveris pigmentárii? Capítulo 4. Quàm pulchra es! óculi tui columbárum, absque eo quod intrínsecùs latet, sicut turris David. Tota enim pulchra es, & mácula non est in te. Veni de Líbano sponsa mea, veni de Líbano, & coronáberis. Hortus conclùsus soror mea sponsa, hortus conclùsus, fons signàtus. Emissiónes tuæ paradisus plenus malòrum punicòrum cum pomórum frúctibus. Capítulo 6. Una est colúmba mea, & perfécta mea, una est matris regina, elécta genitríci suæ. Vidérunt illam filiæ Hierúsalem, & beatíssimam prædicavérunt; regínæ & concubínæ laudavérunt eam. Quæ est ista, quæ progréditur quasi auròra consúrgens, pulchra ut Luna, & elécta ut Sol, terríbilis ut castrórum ácies ordinàta? Capítulu 8. Quæ est ista, quæ ascéndit de deséríto, delíciis áffluens, eníxa super diléctum suum? Pone me ut signáculum super cor tuum, & quasi monile in bráchio tuo, ut signáculum super bráchium tuum, & vera Dei pérmanet diléctio. ℟. Amen.

Hymnus.

H Ymnum Maríæ Vírginis
Decantèmus cum Angelis,
Quam Christus Dei Fílius
Sanctificávit útero.
A dsumptiónem ipsius
Celebrèmus cum Angelis,
Concéssà nobis réquie,
Remótis pravis hóstibus.
M ater, quæ virum rénuit;
Mater, quæ Christum méruit;
Virgo ante partum, quæ fuit;
Virgo post partum cláruit.
J am Christus de Deo génitus,
Non raptum fáciens Deo,
Formam servi suscípiens,
Servile corpus ínserit.
N ec fessum fregit Vírginis
Egréssus templum átriis;
Sed claustrum, quod invénerat,
Clausum reliquit Vírginis.
O verè sacer álveus!
Cujus milésque glóriæ,
Quem cœlum terrâque non capit;
Vírginis verò úterus!
S ed nos ad te concúrrimus,
Alma Parens, & póscimus:
Erue nos de géntibus
Tuis beátis précibus.
P er tuum Unigénitum,
Quem genuísti Dóminum,
Cœli petàmus grémium
Diù per omne sæculum. Amen.

Supplicátio. Orémus, ut suprà.

Capítula.

M Atutínis précibus te Dóminum exorámus piíssimum; ut, sicut inlústris gloriosíssima Virgo hódiè Maria per decus virginitàtis supérnam adépta est sedem, sic per méritum illius acceptabilíssimi favòris apud te conlætári mereámur in cœléstibus regnis:

Pater noster.
Liberáti à malo. ful. 2.
Lauda. Rami mei.
Benedíctio. Christus Dóminus. Quære in Véspcris præcedéntibus.

In exeúnte Véspera ómnia dicántur ut in primis Vésperis, excéptis Capítula & Benedictióne.

Capítula.

D Omine Jesu Christe, qui sic Vírginem matrem honorificásti, quoúsquè Assumptiònis grátià eam coram te suffragatricem pro nobis effecísti incomparábilem; indígni quæsumus Divinitátis tuæ cleméntiam, quátenus per obténtum illius beatíssimæ Genitrícis, quam cælibem hódiè fecísti in cœléstibus regnis, emundáti ab univérsis contágiis audeàmus exclamàre, & dícere:

Pater noster.
Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

E Xoràtu Vírginis sacræ Maríæ vestra sint mérita radícitùs coram Christo & abólita piácula: ℟. Amen. Et, sicut illa hódiè conlætátur in sede supérna cum Angelis sanctis, sic vos gaudeàtis adquisísse pa-

radisum ætérnæ felicitàtis: ℟. Amen. Quò ánimâ simul & córpore íntegri & sani hinc exeúntes, ad illam felíciter & dignè perveniàtis sedem, quò ipso miseránte ab ea divélli nullátenùs possitis. ℟. Amen. Per.

DIE XXIV. AUGUSTI.

IN FESTIVITATE SANCTI BARTHOLOMÆI APOSTOLI.

Ad Vésperum.

Lauda. Sperâvit ánima mea.
Sonus. Fac mecum, Deus, signum in bono.
Antíphona. Oculus Dei adspéxit justum.
fol. CLIX.
Lauda. In memória ætérna erit justus Allelúia: P. Ab audítu malo non timèbit. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Beàtus vir, qui timet Dóminum: in mandátis ejus cupit nimis. P. Ab audítu. ℣. Glória, & honor. P. Ab audítu.

Hymnus.

Ætérni Proles Patris, & ínclyte
Compar & illi esse qui nósceris
Spíritus almus, certam poténtiam
Tenens per ævum rebus in ómnibus:
Bartholomæus ecce discípulus
Tuus ab intus sanctus & ephébus
Apostolòrum, sorte miríficus;
Nunc ecce fulget æthere sublimis;
Cujus dicàta festa se pródeunt,
Nunc & perénni múnere pópulos
Certè refóveant; nec non & ímbuant
Cadûca sæculi témnere fórtiter;
Cujus precátu, sublimis Póntifex,
Te te rogàmus infirmi sérvuli,
Probra dimíttas, múnera præbeas;
Tua sit grátia míseris sérvulis.
Bartholomæe martyr Apóstole,
Dignàre nobis esse per ómnia
Sæcula patrônus, & fave cérnuos,
Nosque beátos éffice sérvulos:
Tui precátu grátia fáveat,
Quos obsequêlam cónspicis áffatim,
Tibi dedísse súpplices ánnua
Cursu labéntis témpora sæculi.
Sit tibi laus, Christe, per ómnia,
Ætérno Patri sitque poténtia;
Sit dono quoque glória pérpetim,
Unus qui regis ómnia sæcula. Amen.

Supplicátio. Orèmus, mutáto nómine, fólio CLXXXVII.

Capítula.

Christe Dei Fílius, Dei virtus, & Dei sapiéntia, qui per úterum Vírginis nasci dignàtus es verus Deus invisíbilis, & verus homo in carne apparuísti visíbilis; per intercéssum sancti Bartholomæi Apóstoli & Mártyris tui peccatòrum abluâmur à crímine, & mereâmur terram repromissiònis, illam scílicèt beatitúdinem perfectiònis intrâre: quátenùs per te, qui eúmdem mártyrem tuum Bartholomæum Apóstolum, cujus solemnitàtem hódiè ob laudem tui nóminis vel miráculum Deitàtis devotíssimè celebrâmus, multis sanctòrum Angelòrum custódiis seu adminículis roborásti; cujúsque íntima sancti Spíritûs calòre perflásti, fácias nos illæsos evádere láqueos inimíci: Ut, sicut ille à te potestátem accépit pónere pedes suos super serpéntes & scorpiónes & suprà virtûtem inimíci, ita & nos sumâmus invíctum de tua sancta potestàte auxílium, ut conculcêmus & extinguàmus régulum & basilíscum, qui nonnúmquàm per negligéntiam nostram regnant in nos regno peccáti; Quáliter puro corde & purgátis lábiis tibi mereâmur digníssimè deservire in terris:

Pater noster.
Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

Christus Dóminus, qui per mártyrem suum Bartholomæum Apóstolum insígne fecit miráculum, dum ad sui nóminis fidem & regem convértit & pópulum, fáciat vos adipísci regnum cœlòrum: ℟. Amen. Et, qui per illum callidìtátem Zábuli manifèstam fecit cúneis populòrum, per ejus intervéntum adsístat vos in congregatiòne Sanctòrum suòrum: ℟. Amen. Et per hunc eúmdem Apóstolum suum Bartholomæum, qui & aurum & gemmàrum, ut lutum, répulit ornaménta; per eum vos Christus Dóminus fáciat adscéndere sursùm, ubi ejus interminábile super omnem creatûram regnat impérium. ℟. Amen.
Lauda. Díligam eum. fol. CLVI.

Orátio.

Deus imménse & gloriòse, quem in passiónibus Mártyrum cólimus, in Beatòrum solemnitátibus venerâmur, atque in certamínibus Vincéntium conlaudâmus; adésto précibus supplicántium intervéntu már-

Digitized by Google

mártyris tui Bartholomæi Apóstoli: ut, qui te pro admíssis terríbilem metúimus, ejus précibus exorátus in misericórdia plácitum inveniàmus. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Ad Matutinum.

Antíphona. Lábia mea apéries. Psalmus 50.
Orátio. Exúltent te, Dómine. fol. CLXXX.
Antíphona 1. Corônam glóriæ ponam super caput ejus, dicit Dóminus; & índuam illum stolam cándidam; P. Quia servàvit mandàta mea, & propter nomen meum effûsus est sanguis ejus in terra. ℣. Et véritas mea & misericórdia mea cum ipso: & in nómine meo exaltábitur cornu meum. P. Quia servàvit. ℣. Glória, & honor. P. Quia servàvit.

Orátio.

DOna nobis, Dómine, sapiéntiam, per quam & insipiéntiæ nostræ ignávia auferâtur, & beatitúdinis glória conferàtur; ut, dum mártyrem tuum Bartholomæum Apóstolum decòris stolà circúmdas, in nobis induméntum Baptísmi, quod peccándo pollúimus, eòdem intercedénte propítius ábluas; & cùm sanctus ille martyr tuus coronàtur in vasis virtùtum, nos expiêmur à contagiône peccáminum. ℟. Amen.
Antíphona 2. Coronàvit eum Dóminus, & benedíxit, & diléxit illum: P. Et supra multa múnera constítuet illum. ℣. Qui ingréditur sinè mácula, & operàtur justítiam: qui lóquitur veritàtem in corde suo. P. Et supra. ℣. Glória, & honor. P. Et supra.

Orátio.

ÆTérnum tuæ virtûtis nomen, omnípotens Deus, orámus, ut nos mártyris tui Bartholomæi Apóstoli & ómnium sanctòrum méritis sócios fide, pares devotiòne, strénuos passiône, consímiles & in resurrectiône felícium fácias coæquári. ℟. Amen.
Antíphona 3. Certàmen bonum certávi, cursum consummávi. P. De cætero repósita est mihi coróna justítiæ. ℣. Quia custodívi vias Dómini, nec ímpiè gessi à Deo meo. P. De cætero. ℣. Glória, & honor. P. De cætero.
Orátio. Deus imménse. Quære, ut suprà in Vésperis præcedéntibus.
Responsórium. Ego sum lux. fol. CLVIII.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Tu solus Dóminus, quia non est álius; neque justus præter te Deum nostrum.
Cánticum. Confirmàtum est cor meum.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Benedíctio Dómini.
Cánticum. Benedíctus es.
Sono. Séptiès in die.
Lauda. Laudàte Dóminum. Psalmus 148.
Prophetìa. Justus si. fol. 53.
Hymnus. Ætérni Proles. Quære in Véspe-ris præcedéntibus.
Supplicátio. Orêmus Redemptôrem.

Capítula.

ECce Dómine, Apóstoli tui & mártyris Bartholomæi ánnua suscípitur incolénda festívitas, quæ totam Cathólicæ plebis togam ad gáudia próvocat, dum se ejus miráculis toto jam mundo dilàtat. Quæsumus proíndè; ut, qui illi per Spíritum Sanctum dedísti potestàtem imperándi dæmónibus, grátiam misericórdiæ tuæ à nobis non áuferas ad te in ejus honôre húmili voto curréntibus: ut, qui graváti delíctis, ejus venerábile nunc incólimus festum, ejus méritis beáti cœléste veniàmus ad regnum; ut, si de própriis non merêmur justificári, ejus patrocínio Sanctis tuis mereâmur in perpétuum sociári:

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.
Lauda. Dilígam eum ex toto. Quære in Vésperis præcedéntibus.
Benedíctio. Christus Dóminus, qui per mártyrem, ut suprà.

DIE XXV. AUGUSTI.

IN FESTO SANCTI GENESII.

Ad Vésperum.

Lauda. Speràvit ánima mea. fol. CLVI.
Sono. Bénedic ánima mea. fol. CLX.
Antíphona. Sanctus tuus. Quære in Sancto Hippólyto.
Lauda. Benefècit Dóminus eum. fol. CLXI.

Hymnus.

O Rerum Dómine cónditor ómnium,
Plectrum contínuò gútturis ádmove,
Certàmen tríbuens pándere návitèr
Athlétæ tui ínclyti.

Gli-

Gliscit nam nímiùm péctoris íntimum
Malens bellígeri prómere mílitis
Actus conspícuos, gestàque fórtia,
Et dona tua óptima.

Genésius ígitur ille juvénculus,
Civis exímius Arélatis óppidi,
Ætàtis péragens flóscula prímulæ
Injúncto paret órdini.

Excéptor ítaque dumque nitésceret,
Ac jussa tábulis pública scríberet
Afflàtus súbitò múnere cœlico,
Quo vota cúmulat pia.

Extémplò officium ábnuit ímpium,
Et ceris rénuit imprímere manum
Cæléstis cúpiens éffici áccola
Vità, votísque, móribus.

Pòst evangélicus sermo ut íntonat,
Divérsas látebras per loca áppetens
Sese occúltè récipit in ábditis
Horróre nimis térritus:

Quem quærens válidè turba satéllitum;
Nec, ut cúperat, réperit úspiàm;
Vastis tùm réboans ríctibus árbiter
Ferrum súmite, clámitat:

Festínis próperè pércite gréssibus:
Invéntum réfugam pléctite pércite;
Qui nostra mónita témnere ausus est;
Nec sacros deos íncolit.

Quod fama réferens Mártyris áuribus,
Ablùtum, neque se nósceret, æquore
Fervénti Rhódanum spíritu áppetit,
Quo sorde queant áblui.

Auro lucídior inde regrédiens
Repértus, júgulis stérnitur ímpetu;
Cæli agmínibus íllicò júngitur
Comptus vértice láureâ.

Ob hoc Cunctípotens, quæsumus áffatim;
Testis quoque tui ipse precántibus
Accéptes plácide vota fidélium,
Dimittásque píaculum.

Ac culpæ cúmulus fúnditùs súbruat:
Subcréscat júgiter grátia áptior;
Ut Sancti méritis cælibes rédditi
Abscédat procul últio.

Sit trino Dómino glória sédula,
Regnum perpétuum, atque poténtia,
Virtùte sólitâ qui regit ómnia
Susténtans piè cóndita. Amen.

Supplicátio. Orèmus redemptòrem mundi, ut suprà.

Capítula.

Unigénite Dei Fílius, qui beatíssimum athlètam tuum Genésium primævæ ætàtis flóscula peragéntem dúplici victóriæ título coronásti, dum & rábiem persecutóris declinándo Rhódani latícibus infùsum sacrosáncti baptísmatis lavácro decorásti, & exceptòris, quo fungebàtur, officium relinquéntem verum tuum sequípedam consecrásti; fac nos ejus suffrágiis viam gradíri sæculi hujus indémnes, & idóneos éffici vestigiòrum tuòrum imitatóres: quò nullis vitiòrum nidóribus offuscáti, & cursum vitæ, sicut hic miles tuus, deducâmus in pace, eodémque patrociuánte ad tuam pervenìre mereàmur conspícuam claritàtem:

Pater noster. Et ne.

Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

Christus Dóminus, qui beatíssimum Genésium transeúntem Rhódani álveum non passus est ullis aëribus impedíri algàrum, ipse pedes vestros dissólvat à nexu críminum, & dírigat per sémitas mandatòrum suòrum. ℟. Amen. Et, qui illum pósitum in ætàtis prímulæ círculis ab executionálibus divértere fecit inlécebris, ac rédditit sortem cælícolis, ipse vos ab ómnibus incentívis emáculet cárneæ titillatiònis. ℟. Amen. Quò témpore judícii, defæcáti ab omni nexu peccáminum cælibes effécti cum eòdem ætérnæ pacis mereámini locum. ℟. Amen. Per misericórdiam ipsius.

Lauda. Beàtus vir, qui timet Dóminum Allelúia: P. In mandátis ejus cupit nimis. Allelúia, allelúia. ℣. Potens in terra erit semen ejus: generátio rectòrum benedicètur. P. In mandátis ejus. ℣. Glória, & honor. P. In maudátis.

Orátio.

Præsta nobis, Deus, beatíssimi mártyris tui Genésii assíduum patrocínium; ut ejus quoque præclàrum ássequi mereàmur exémplum: ut sentiéntes impensíssimè suffragántem, sequàmur fortíssimè præliàntem. ℟. Amen. Per.

Ad Matutinum.

Antíphona. Lábia mea. Psalmus 50.
Orátio. Exúltent, Dómine. fol. CLXXX.
Antíphona I. Ego clamávi, quóniam exaudísti me Deus: inclína aurem tuam mihi, & exáudi verba mea. P. Custódi me, ut pupíllam óculi: sub umbra alàrum tuàrum prótege me. ℣. Exáudi Deus justítiam meam: inténde deprecatiònem meam. Auribus pércipe oratiònem meam, & non in lábiis dolósis. P. Custódi me. ℣. Glória, & honor. P. Custódi.

Orá-

Digitized by Google

Orátio. Præsta nobis, in Vésperis præcedéntibus.

Antíphona. Iste sanctus clamávit, & Dóminus exaudívit eum: P. Et ex ómnibus tribulatiónibus ejus liberávit eum. ℣. Ecce sic benedicétur homo, qui timet Dóminum. P. Ex ómnibus. ℣. Glória, & honor. P. Ex ómnibus.

Orátio.

SIt, Dómine, præcedénte & oránte mártyre tuo Genésio nobis fámulis tuis te amándi prompta volúntas, ut in nullo impédiat carnis infírmitas. Sic eódem docénte à nobis calcétur mundi cupíditas, ut eódem intercedénte perveniámus ad victóriam charitátis. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 2. Ecce intélliget puer meus: excélsus erit & sublímis: P. Et ego suscípiam eum: ℣. Manus enim mea auxiliábitur ei: & bráchium meum confortábit eum. P. Et ego suscípiam. ℣. Glória, & honor. P. Et ego.

Orátio.

FAc nos, Dómine, beatíssimi mártyris tui Genésii pedísequos: ut ejus munícti suffrágio respuámus fallácias dæmonum; cujus instrúcti patrocínio videámus bona in terra vivéntium. ℟. Amen. Per.

℟. Invocávi Altíssimum poténtem & expugnávit inimícos meos, quia stábilem me fecit contra hostes, & confrégit murmúria malítiæ eórum: Dóminus fortis permánsit mecum. P. In ætérnum. ℣. Státuit Dóminus supra petram pedes meos: & diréxit gressus meos. P. In ætérnum. ℣. Glória, & honor Patri. P. In ætérnum.

Orátio.

OMnípotens Dóminus, qui beatíssimum Genésium mártyrem tuum passiónis stímulis & minántium flúctuum cúmulis probári, non óbrui, permisísti, cùm eum dimicántem nec pœna superáret, nec immérsu unda suppríメret; quia ei & illìc adfuísti, ne cruciátibus vincerétur, & hìc præstitísti, ut contra natúram flúctibus portarétur; miráculis tantis fidem ómnibus præsta, ut vota celebrántibus devotíssimè conferántur. ℟. Amen. Per.

Antíphona. Sapiéntia justum à pereúntibus ímpiis liberávit: P. Et índuit pro loríca justítiam: & gálea salútis in cápite ejus. ℣. Beátus vir, qui timet Dóminum: in mandátis ejus cupit nimis. P. Et índuit. ℣. Glória, & honor. P. Et índuit.

Orátio.

ÆTérnum virtútis tuæ nomen, omnípotens Deus, orámus, ut nos mártyris tui Genésii & ómnium Sanctórum méritis sócios, fide pares, devotióne strénuos, passióne consímiles; & in resurrectióne felícium fácias coæquári. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona. Iste homo in certámine. folio. CLXI.

Orátio.

DEus imménse & gloriósè, quem in passiónibus Mártyrum cólimus, in Beatórum solemnitátibus venerámur, atque in certamínibus vincéntium conlaudámus; adésto précibus supplicántium interventu gloriósi mártyris tui Genésii: ut, qui te pro admíssis terríbilem metúimus, ejus précibus exorátus in misericórdia plácitum inveniámus. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona. Corónam glóriæ ponam super caput ejus, dicit Dóminus; & índuam illum stolam cándidam, P. Quia servávit mandáta mea. Et propter nomen meum effúsus est sanguis ejus in terra. ℣. Et ponam in mari manum ejus, & flumínibus déxteram ejus. P. Et propter. ℣. Glória, & honor Patri. P. Et propter.

Orátio.

DEus, cujus honor sánctitas est, quem dilígere salus est, & amáre perféctio; inlábere in córdibus nostris: da in omni Ecclésia tua gloriósi mártyris tui Genésii lucère vestígia; ut te gerénte ómnium gressus, ea nos via perdúcat ad vitam, quæ mártyrem tuum éxtulit ad corónam. ℟. Amen. Per.

Responsórium. Ego sum lux. fol. CLVIII.

Orátio.

DOmine Jesu Christe, qui mirabíliter Genésio huic mártyri tuo & corónam de victória præstas, & colúmnam in templo tuo quasi decórem ædifícii futúrum esse adsígnas, dum ei & coronánda vincéndi stúdia súggeris, & invíctam perseverántiæ voluntátem in passiónibus prælargíris; da nobis exémplo ejus & diligéndi te votum æquále, & vincéndi voluntátem: ut ita nomen civitátis illíus novæ Hierúsalem nostris in pectóribus sit adscríptum, quáliter, dum indesinénter obtútum mentis nostræ in illíus visióne defígimus, in ejus pace perénniter jocundémur. ℟. Amen. Per misericórdiam.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. **Tu ſolus Dóminus, quia non eſt álius; neque juſtus præter te, neque ſanctus præter Deum noſtrum.**

Cánticum. **Confirmátum eſt cor meum.**

Ad Benedíctus.

Antíphona. **Benedíctio.**

Cánticum. **Benedíctus es Dómine. fol. 6.**

Sono. **Bénedic, ánima mea, Dóminum. fol. CLX.**

Lauda. **Laudáte. Pſalmus 148.**

Prophetia. **Sapiéntia juſtum dedúxit. fol. 56.**

Hymnus. **O rerum Dómine cónditor.**

Supplicátio. **Orêmus.** Quære in Véſperis præcedéntibus.

Capítula.

ADest, Dómine, famoſiſſimi athlétæ tui Genéſii mártyris feſtum, cui tuo pro nómine certánti viríliter caput à córpore gládii mucrône deſéctum eſt válidè. Et ídeò piis ſupplicatiónibus exorâmus tuam largam poténtiam, Omnípotens Deus; ut eódem patrocinánte ita corda corporáque noſtra ab ómnibus vítiis deſecàre dignêris, quátenus átria cœli, quæ ille ádiit per triúmphum martyrii, nos ablúti máculis delictôrum introíſſe gratulêmur in hymnis confeſſiônum.

Pater noſter.

Liberáti à malo. fol. **2.**

Benedíctio. **Chriſtus Dóminus, qui beatíſſimum Genéſium, in Véſperis præcedéntibus.**

In exeúnte Véſperà ómnia dicántur, ſicut in primis Véſperis, excéptis Capítulà, & Benedictiône, quæ ſequúntur.

Capítula.

DEus, qui voléntes prævenis fide, atque credéntes ſubſequéndo facis non fruſtrà in te credidíſſe: quique beatíſſimum Genéſium priùs grátià prævenísti dulcédinis, quàm regeneratiône baptíſmatis; te ſupplíciter deprecâmur, ut jam præveniàmur miſeratiónibus tuis, quò ad te fiduciáliter poſſimus proclamâre è terris:

Pater noſter.

Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

GRátia Chriſti, quæ beatíſſimum Genéſium mártyrem prævênit fide, vos ſubſequâtur in múnere. ℟. Amen. Et, qui illum aquis Rhódani origináli ſolvit à vínculo, vos hujus cálicis vivíficet ſacraménto. ℟. Amen. Atque qui illum fluviáli conſecràvit ex gúrgite, vos mundiáli non ſúbruat tempeſtàte. ℟. Amen. Per miſericórdiam.

DIE XXVI. AUGUSTI.

IN FESTO SANCTI GERONTII EPISCOPI.

Ad Véſperum.

Lauda. **Confeſſiônem & decôrem.**

Sono. **Confitèbor tibi, Dómine. fol. CLXIX.**

Antíphona. **Confitèbor tibi, Dómine.** folio **CLXIX.**

Lauda. **Confitèbor tibi, Dómine rex.** folio **CLXIX.**

Hymnus.

SAcràtum Chriſti Antíſtitem,
Geróntium Confeſſôrem,
Dignis canàmus láudibus,
Et celebrêmus vócibus.

Hic fertur Apoſtólico
Vates fulſíſſe témpore:
Et prædicáſſe suprèmum
Patrem poténtis Fílii.

Quique dum per occíduam
Percúrreret clarus plagam,
Tandem irà Gentílium
Ad paſſiônem tráhitur.

Sed mox præcépto Præſulis
Nodis gravàtur férreis:
Horréndis umbris cárceris
Datur in jus carníficis.

Quem ferunt vinctum vínculis
Inter palléntes ténebras,
Raptam è ſacro córpore
Dedíſſe cœlo ánimam.

Sic inter Apoſtólica
Locàtus jam conſórtia,
Gaudet cœléſti glóriâ,
Et clarâ Chriſti grátiâ.

Namque infolàtus gémino
Fulget & nitet præmio;
Sacerdotáli título
Confeſſiônis mérito.

Glória Patri pérſonet,
Chriſtôque Unigénito,
Paraclitôque Spirítui
In ſæculórum ſæcula.
Amen.

Supplicátio. **Orêmus**, mutáto nómine folio **CLXXXVII.**

Ca-

Capítula.

O Gloriòse ac miséricors Dómine, qui beatíssimo confessóri tuo Geróntio Epíscopo tibi nimis in ore suo confitéri dedísti; teque in médio justòrum ejus confessiòne laudári voluísti, ut eum in terris confiténtem & in concílio Sanctòrum gloríficans fáceres exultántem: expóscimus tui múneris donum; ut ejus précibus tríbuas à peccáti contagióne purgári, ab ardóribus perpétuis érui, & glóriæ tuæ beatitúdinem cónsequi. Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

CHristus Dóminus, qui beatíssimum confessórem suum Geróntium Epíscopum se dignè coram homínibus confitéri fecit in terris, confiteátur vos coram Patre suo, qui est in cœlis: ℟. Amen. Et, qui in ore suo accépta sibi confessiònis cóntulit cántica, ipse confessiònem vestram remunerándam suscípiat; ℟. Amen. Ut exémplo beatíssimi confessòris Geróntii Epíscopi confiténdo & laudándo nomen Jesu Christi in sæculum, partícipes ejus, quem conféssi estis, mereámini esse in cœlo. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Lauda. Germinábunt ossa tua, quasi sálices Allelúia P. Juxta fluéntes aquæ: Allelúia, allelúia. ℣. Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secùs decúrsus aquàrum, quod fructum suum dabit in témpore suo. P. Juxta. ℣. Glória, & honor. P. Juxta.

Orátio.

DEus Dei Fílius, quem beatíssimus Geróntius Epíscopus in toto corde suo conféssus, nomen tuum honorificándo, perdúctus est ad corònam; da in ore nostro confessiònem, quæ nos expúrget à crímine: ut quicqnid in tuæ laudis honòre deprómimus, in lucro nobis prodésse ætérni múneris sentiàmus. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Ad Matutinum.

Antíphona. Lábia mea. Psalmus 50.
Orátio. Exúltent, Dómine. fol. CLXXX.
Antíphona 1. Caro mea requiéscet in spe. Quære fol. CLXX.

Orátio.

DEus, qui confessòrem tuum Geróntium Epíscopum in sæcula sæculòrum gaudère & exultàre fecísti, ut tibi soli sine fine psallens laudis déferat hymnum, cujus ex confessiòne méruit obtinère consórtium; te devótis córdibus póscimus, ut méritis ejus vita nostra reflóreat, & à malis áctibus emendàta niiéscat: ut, qui jam merebàmur pro crimínibus pœnam, pro confessiòne & cultu fidei Christiánæ futùram pervenire mereàmur ad glóriam. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 2. Fácies tua. fol. CLXXI.

Orátio.

BEàtum satis, Dómine, confessòrem tuum Geróntium Epíscopum esse fecísti: qui in toto corde suo tibi conféssus, in concílio Justòrum & congregatiòne probàtur esse conspícuus. Da ergo nobis méritis ejus, ut confessiòne símplici oris mundàri à crímine, & Sanctòrum mereàmur congregatióni in cœléstibus interésse. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 3. Custodísti corpus meum. folio CLXXI.

Orátio. Deus Dei Fílius. Require suprà in Vésperis.

Responsórium. Ecce Dómine, in toto corde suo. fol. CLXXI.

Orátio.

ECce Dómine, in toto corde suo te solum conféssor tuus Geróntius Epíscopus confitètur & credit, dum & perféctum amòrem tuæ fidei narrat, & mirabília devóto ore pronúnciat. Lætàre ergo, & exultàre nos fac in te & júgiter & evidénter; ut in te habeàmus post discrímina réquiem, in quo ille post confessiònem méruit invenìre mercèdem. ℟. Amen. Per misericórdiam.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Confitèbor tibi Dómine.
Cánticum. Confitèbor tibi Dómine rex.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Benedíctio Dómini.
Cánticum. Benedíctus es, Dómine.
Sono. In conspéctu Angelòrum.
Lauda. Allelúia. Conféssio ejus.
Prophetia. Ecce servus meus. Quære folio CLXXII.
Hymnus. Sacràtum Christi Antístitem.
Supplicátio. Orèmus Redemptòrem mundi Dóminum. Require in Vésperis præcedéntibus.

Capítula.

DEus, quem fidélium língua confiténdo conláudat, & Confessòrum devótio copiósè exáltat; præbe nobis obténtu con-

fessòris tui Geróntii Epíscopi obtinêre, quæ póscimus, & evádere, quæ timêmus: Deus enim noster es tu, & confitébimur tibi: te quoque Deum in nostris córdibus exaltêmus devóti. Fac nos ergo tibi indesinénter & ópere simul & verbo hærêre, qui nos fecísti veritâtem fidei Christiánæ cognóscere:

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Lauda. Germinábunt ossa tua, quasi sálices. Benedíctio. Christus Dóminus, qui. Requíre in Véspeis præcedéntibus.

In exeúnte Véspera ómnia dicántur, ut in primis Vésperis, excéptis Capítulâ, & Benedictióne, quæ sequúntur:

Capítula.

Beâtum satis, Dómine, confessòrem tuum Geróntium Epíscopum esse fecísti: qui in toto corde suo tibi conféssus in concílio Justòrum & congregatióne probâtur esse conspícuus. Da ergo nobis méritis ejus, ut confessióne símplici oris mundári à crímine, & Sanctòrum mereâmur congregatióni in cœléstibus interésse:

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

Dominus Jesus Christus, qui est Confessòrum remunerátio, confessòris sui Geróntii suffrágio vos sanctæ confessiònis suæ muníficet dono: ℟. Amen. Detque vobis se confiténdi votum, qui eidem confessiònis cóntulit præmium; ℟. Amen. Ut tanti Confessòris veráciter imitándo exémplum, ad cœléste mereámini pervenire promíssum. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

DIE XXVIII. AUGUSTI.

IN FESTO SANCTI AUGUSTINI EPISCOPI ET DOCTORIS.

Omnia dicántur unius Confessòris Pontíficis, fol. CLXIX. excépto

Hymno.

Lux Deus Christe, píetas redúndans,
Qui tuum vatem hærese redúctum
Ritè Augustinum amans alúmnum
Éfficis aptum;

Hujus obténtu dolum hinc rémove,
Pátriam serva, pópulos gubérna;
Omnis lis absit, áffluat redémptis
Grátia pacis.

Chàritas efflet cópulam recísis;
Sit procul ira, ábeat ruina:
Clades abscédant, fames, atque languor;
Nóxia quæque.

Clerus doctrínâ rútilet corúscâ:
Póntifex celsum ápicem reténtet
Labe abstérsâ, operibúsque almis
Pòst placitûra.

Laus tibi insúltet júbilo perénni,
Trínitas simplex, Deitásque una,
Cuncta qui condens, ópifex in æthere,
Créderis auctor. Amen.

FESTA SEPTEMBRIS.

Jejúnium observâtur tribus diébus ante Festum Sancti Cypriáni. Si volúeris recitâre, Quære fol. 431.

DIE XIV.

IN FESTO SANCTI CYPRIANI EPISCOPI.

Ad Vésperum.

Lauda. Glória, & honor.

Sono. Fac mecum. Quære fol. CLIX.

Antíphona. Posuísti, Dómine, super caput ejus corônam de lápide pretióso: P. Glóriam & magnum decòrem super eum impónes. ℣. Vitam pétiit, & dedísti ei longitúdine diêrum in ætérnum & in sæculum sæculi. P. Glóriam & magnum decòrem. ℣. Glória, & honor. P. Glóriam.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Lauda. Allelúia. Omnis qui vícerit, fáciam illum sedêre in throno Patris mei Allelúia: P. Sicut & ego vici, & sédeo in illum: Allelúia, allelúia. ℣. Beâtus, qui intélligit super egênum, & páuperem: in die mala liberàbit eum Dóminus. P. Sicut. ℣. Glória, & honor. P. Sicut.

Hymnus.

Urbis magíster Tásciæ
Tu Cypriâne Póntifex,
Fax luminòsa, & éfficax,
Verbo docens, & sánguine.

Tu Martyr, & Doctor pius,
Utròque clarus dógmate:
Et stúltis verba ímbuis,
Et doctis exémplis foves.

Cœléstis ille Spíritus,
Qui in Prophétis præfuit,
Te inrigàvit cœlitùs,
Implêvit, egit, cómpluit.

Hinc

Hinc fonte claro lúminum
Mentes foves fidélium;
Artus perérras ínvios,
Cibis palàtum récreans.
Tu passiònis glóriam
Quæstu obláto distrahis,
Mercède mortem cómparans,
Cùm te feríret cárnifex.
Sic sic docens quod verum est,
Fundis beàtum sánguinem;
Ditas cruòre Africam,
Verbo docens Hespériam.
Tu Doctor in terra pius,
Tu Martyr in cœléstibus,
Quod prædicásti dógmate,
Fac nos tenère per precem.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

Supplicátio. Orèmus, mutáto nómine, ut supra.

Capítula.

O Decus orbis, ò doctor únice, veritàtis magister cathólice, Catholicòrum ducàtor Ecclésiæ, Cypriáne martyr sanctíssime! qui Christum & voce prædicándo & sánguine, & linguâ amœnus, & passiòne monstràris esse conspícuus: dum, quæ doces, agis, & quæ agis, pósteris docéndo derelínquis: in utrósque admirábilis & præclàrus; dum & Doctor mirificus, & Martyr agnósceris gloriòsus; dum & doctrínâ clares in sæculo, & de effúso sánguine lætàris in cœlo: te quæsumus, te rogàmus, rege, fove, ínstrue nos tuis semper suffrágiis páriter & doctrínis: ímbue ore néscios, précibus tuère infirmos, verbis doce, quid ágere, méritis óbtine, quo possimus intràre: illinc riga ignorántiam verbis; hic contínuis fragilitàtem nostram fovèto suffrágiis: ut per Deum unum in Trinitàte perfécta, quem tu & doctrínâ prædicásti & sánguine, nos & dictòrum tuòrum fructus hìc libéntius hauriàmus, & meritòrum tuòrum gáudiis post tránsitum satièmur per ipsum; qui nos dócuit oràre, & dícere:

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

CHristus Dóminus, qui beatíssimum Cypriànum Ecclésiæ suæ Præsulem, & doctrínæ magistério clarum, & Martyrem fecit esse conspícuum; ímpleat vos & grátiâ sanctæ doctrínæ, & amòris sui opuléntiæ dulcédine; ℟. Amen. Ut & in verbis Mártyris correctiònem vitæ íntegram adsumàtis, & in exémplis ejus adipiscámini, quod vos herédes effíciat in cœléstibus regnis; ℟. Amen. Quò & per ejus doctrinam peccatòrum à vobis rubigo effúgiat, & per ejus suffrágia vita vobis concedàtur ætérna. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Lauda. Beàtus vir, qui timet Dóminum Allelúia: P. In mandátis ejus cupit nimis Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Potens in terra erit semen ejus: generátio rectòrum benedicètur. P. In mandátis. ℣. Glória, & honor. P. In mandátis.

Orátio.

DEbitas tibi, Dómine ætérne, referímus grates, & Jesu Christo Dómino nostro, in cujus similitúdinem beatíssimus Cypriànus, dum offert víctimam, ipse est víctima; dum sacerdótium éligit, martyrium devòtus implèvit. Obtíneat ígitur apud te, Deus summe; ut des míseris indulgéntiam post delíctum, qui méruit post sacerdótium subire martyrium. ℟. Amen. Per.

Ad Matutinum.

Antíphona. Lábia mea. Psalmus 50.

Orátio. Exúltent, Dómine. fol. CLXXX.

Antíphona 1. Homo Dei, osténdit tibi Dóminus sacraméntum: multam vidit enim perseverántiam tuam. P. Quia multùm tristàtus es pro pópulo suo, & oràbas pro Israël: ℣. Non det in commotiònem pedem tuum: neque dórmiet qui custòdit te. P. Quia. ℣. Glória, & honor. P. Quia.

Orátio. Débitas tibi, Dómine. Quære in Vésperis præcedéntibus.

Antíphona 2. Homo iste perfècit ómnia, quæ præcéperat ei Deus: & dixit ad eum: Ingrédere in réquiem meam, P. Quia te elégi justum coram me ex ómnibus géntibus. ℣. Beàtus vir, qui timet Dóminum: in mandátis ejus cupit nimis. P. Quia te. ℣. Glória, & honor Patri. P. Quia te.

Orátio.

ÆTérnum tuæ virtùtis nomen, omnípotens Deus, oràmus: ut nos mártyris tui Cypriáni Epíscopi & ómnium Sanctòrum méritis sócios, fide pares, devotiòne strénuos, passiòne consímiles; & in resurrectiòne felícium fácias coæquári. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 3. Iste homo honorificàtus est valdè, & confrégit Deus cor inimicòrum ejus, &

Digitized by Google

& properàvit in domo Dómini Dei sui perfécto corde; P. Et vidérunt omnes, quæ manifésta fecit Deus per ipsum. ℣. Máxima est glória ejus in salutári tuo: glóriam & magnum decòrem impónes super eum. P. Et vidérunt. ℣. Glória, & honor. P. Et vidérunt.

Orátio.

DEus imménse gloriòse, quem in passiónibus mártyrum incólimus, in beatòrum solemnitátibus venerámur, atque in certamínibus vincéntium conlaudàmus; adésto précibus supplicántium intervéntu mártyris tui Cypriáni Pontíficis: ut, qui te pro admíssis terríbilem metúimus, ejus précibus exoràtus in misericórdia plácitum inveniàmus. ℟. Amen. Per misericórdiam.

℟. Lábia sacerdòtis custódiunt sciéntiam, & legem exquírunt de ore ejus: quia Angelus Dómini est. P. Lex veritàtis in ore ejus, & iníquitas non est invénta in lábiis ejus: in pace dírigens ambulàvit, & multos convértit ab iniquitàte. ℣. Sacérdos, qui de ore suo profert justítiam, & exquiréntibus se annúnciat veritàtem: Angelus enim Dei omnipoténtis est. P. Lex. ℣. Glória, & honor. P. Lex.

Orátio.

DEus, qui os beatíssimi mártyris Cypriáni Epíscopi ita sapiéntiæ ubertàte replésti, ut diversitàte virtùtum circumséptus appárens jocunditàte, & decòre illum cœlésti gloriòsum osténderes; quo & lábiis custódiens sciéntiam, legem in ore ejus exquíreres; pórrige ori nostro sciéntiæ lucem, & sapiéntiæ veræ perfectiònem: ut in eo quo tibi ille multos convértit ab iniquitàte, nos júbeas perénniter convérti & jocundári. ℟. Amen. Per misericórdiam.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Thronum glóriæ.
Cánticum. Confirmàtum est. fol. 55.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Benedíctio Dómini in mercèdem justi festinat.
Cánticum. Benedíctus es. fol. 6.
Sono. Allelúia. Cantàbo virtùtem tuam, Dómine Allelúia. ℣. Allelúia. Salvàtor meus, tibi psallam; quia Deus suscéptor meus & refúgium in die pressùræ meæ. Allelúia.
Lauda. Laudàte Dóminum de cælis Allelúia: laudàte eum in excélsis Allelúia. Psalmus 148.

Léctio libri Ecclesiástici Salomònis. *Cap.* 50.
℟. Deo grátias.

VIr iste conservàvit legem Dei excélsi, & in tentatiòne invéntus est fidèlis. Et státuit ei Dóminus testaméntum ætérnum, & dedit illi sacerdótium gentis: & beatificàvit illum in glória, & circumcínxit illum zonam glóriæ, & índuit illum in vasis virtùtum. Qui curàvit gentem suam, & liberàvit illam à perníe. Qui prævàluit ædificàre civitàtem, qui adéptus est glóriam in conversatiòne gentis: & ingréssus domûs & átrii amplificàtus est. Quasi stella matutina in médio nébulæ, & quasi Luna plena in dièbus suis lucet. Et quasi Sol refúlgens, sic ille refúlsit in templo Dei. Et quasi flos rosàrum in dièbus verni, quasi lília, quæ sunt in tránsitu aquæ, & quasi thus rédolens in dièbus æstàtis. Quasi ignis effúlgens, & thus ardens igni. Quasi vas auri sólidum ornàtum omni lápide pretióso. Quasi oliva púllulans & cypréssus in altitúdinem se tollens, in accipiéndo ipsam autem stolam glóriæ, & vestíri consummatiòne virtùtis. In ascénsu altàris sancti glóriam dedit sanctitàtis amíctum, in accipiéndo autem partes de manu sacerdòtis, & ipse stans juxta aram. Et circa illum coròna fratrum: quasi plantàtio cedri in monte Líbano, sic circa illum stetérunt. Quasi rami in palma, porréxit manum suam in libatiòne: libàvit de sánguine uvæ, & fudit in fundaméntum altàris odòrem Divíno excélso príncipi. Tunc exclamavérunt filii Aaron, in tubis productílibus sonavérunt, & auditam fecérunt vocem in memóriam coram Deo. ℟. Amen.
Hymnus. Urbis magíster.
Supplicátio. Orèmus Redemptòrem.
Capítula. O decus orbis.
Lauda. Beàtus vir.
Benedíctio. Christus Dóminus, ut suprà in Vésperis præcedéntibus.

DIE XVI. SEPTEMBRIS.

IN FESTIVITATE SANCTÆ EUPHEMIÆ VIRGINIS ET MARTYRIS.

Omnia dicántur unius Vírginis, f. CLXXIX. excépto

Hymno.

EN festum pródiit Vírginis ínclytæ
Micans Euphémiæ mártyris óptimæ,
Om-

Omnes nunc pópuli psállite módulis,
Reddéntes vota gnáviter.
O ccúrrens Dóminus purget ut íntima
Clemens adtríbuat múnera grátiæ,
Qui se nunc mílitum cármina prómere
Sanctórum queat láudibus.
H æc namque Dómino Augústa desérviens,
Semet dum dédicat Príncipi cœlico,
Livóre dœmonum púngitur íllicò,
Ne Christum voce prædicet.
F elix Euphémia, sed pia pérmanens;
Ut ad illam pérfidus venit rugítu
Murmur, súbito múnere Spíritûs
Et mente clarâ rédditur.
P udíca móribus, íncIyta género,
Immíxta pópulis Calcedonénsibus,
Ut Christo mílitat, mente délíberat;
Ut virgo quoque máneat.
S ed hostis nóscitur ipse, qui ínvidus
Furórem júdicis cóncitat ínvidi;
Sanctam ut idólis thura libáminis
Offérre cogat ímpiè.
V irgo sed sóciis juncta piíssimis,
Quos septem número séptiès índidit
Dicátos nísibus passióni Mártyrum,
Certámen læta súscipit.
F lammas ingréditur, cógitur ígnibus,
Se Christo réddere vócibus íntonat,
Cœléstem grátiam, ut flectat orántibus,
Persólvens vota láudibus.
I nlæsa pródiens, cárcere trúditur,
Mirántur mílites tália cóminùs
Vidísse; sed Præsul ipse nec térritus,
Sævus monet álitèr.
A rénâ súbitò ponti demérgere
Dicátam Dómino vírginem ímperat,
Insóntem rábidus perdúcere cúpiens;
Et Martyr vota sólvere.
S ed Martyr Dómini tália sústinens,
Jam suum spíritum súscipi cógitat;
Ut mixta cœlitùs ágmina Mártyrum
Valérent vota cónsequi.
U ndè nunc ávidi, Virgo, te gnáviter
Orâmus pópuli, lavácri filii,
Mittens, miseránsque cœlica múnera,
Piórum preces áudias.
J am Christe míseris esto miséricors,
Et Sanctæ méritis solve piácula,
Nobis perpétua gáudia tríbuens,
Dómine Deus, ómnibus.
S it trino Dómino glória sédula,
Regnum perpétuum, atque poténtia,
Virtúte sólitâ, qui regit ómnia,
Susténtat piè cóndita. Amen.

DIE XXI. SEPTEMBRIS.

IN FESTIVITATE
SANCTI MATTHÆI APOSTOLI
ET EVANGELISTÆ.

Ad Vésperum.

Lauda. Glóriâ & honóre.
Sono. Fac mecum.
Antíphona. Oculus Dei. fol. CLIX.
Lauda. In memória ætérna erit justus Allelúia: P. Ab audítu malo non timébit Allelúia, allelúia. ℣. Beátus vir, qui timet Dóminum: in mandátis ejus cupit nimis. P. Ab audítu. ℣. Glória, & honor. P. Ab audítu.

Hymnus.

P Ræclárum Christi mílitem
Virtútum donis nóbilem
Laudis concéntus cánere
Plebem (adténde) cóndecet.
M atthæus namque iste est,
Quem clarâ voce Dóminus
Sese deflúxa arcéssens
De telónio rápuit.
C elsum ápicem
Apostolátûs tríbuit;
Et clarum Evangélici
Deínde decus cóntulit.
Q ui solus axem férvidum
Adgréssus, truces pópulos
Ardentióri spíritu
Flammávit igne cœlitùs.
F ugávit magos ímprobos,
Serpéntium virus éxpulit,
Armávit sacris mónitis
Dicátos Christo pópulos.
C astis edóctus régulis,
Plebem lucrátus árduam,
Regalibúsque átriis
Vitæ fundit orácula.
Q ui multa post mirácula
Et sanctæ vitæ præmia
Hoc sacri prædicáminis
Cæsus dicto occúbuit.
N ostrísque libens précibus
Adsit patrónus óptimus,
Et pio clemens ánimo
Celsum exóret Príncipem.
N obis adquírat gáudia
Præséntis ævi, ac supèr
Advérsa cuncta árceat,
Et, quæque prosunt, tríbuat.
D eo Patri sit glória,

Ejú-

Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum. **Amen.**

Supplicátio. Orèmus. mutáto nómine, folio CLXXXVII.

Capítula.

DOmine Jesu Christe, qui elegísti tuâ ex plebe Matthæum, qui Levi sumpsit cognòmen, Apóstolum & Evangelístam; ítaque in vértice Ecclésiæ eum statuísti ex publicáno à te, Christe, eléctum, primum in Judæa quidèm evangelizàre fecísti, & póstmodùm in Macedónia te prædicans pastòrum sic requiéscit in móntibus; ánnue précibus nostris, ut ejus interventu nos futúro líberes à torménto: ut verbum tuum, quod ille gloriòsus in mundo vócibus sparsit, nos sanctificàtum in receptáculum nostri péctoris conservèmus; qui nos docuísti oràre & dícere:

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

DOminus Jesus Christus, qui ingénti pietàte Apóstolum suum Matthæum Evangelístam ex publicáno fecit miríficum, nos de advérsis fáciat semper victóriam promeréri: ℟. Amen. Et, qui illum exaltàvit vocatiòne promptíssimâ, ab omni nos mundánæ conversatiònis dignètur erúere contágio: ℟. Amen. Et, qui voce prædicatiònis & Apostolátûs grátiâ illum ditàvit in mundo, nos spirituálium gaudiórum muníficet increménto. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Lauda. Díligam eum ex toto corde meo, dicit Dóminus; P. Et erit sicut ros Israël; germinàbit sicut lílium & florèbit. Allelúia, allelúia. ℣. Et erit tamquam lignum, quod plantàtum est secùs decúrsus aquàrum, quod fructum suum dabit in témpore suo. P. Et erit sicut. ℣. Glória, & honor. P. Et erit.

Orátio.

DOna nobis, Dómine, sapiéntiam, per quam & insipiéntiæ nostræ ignávia auferàtur, & beatitúdinis glória conferàtur: ut, dum mártyrem tuum Matthæum Apóstolum & Evangelístam decòris stolâ circúmdas, in nobis induméntum Baptísmi, quod peccándo polluímus, eòdem intercedénte, propítius ábluas: &, cùm sanctus ille Martyr tuus coronàtur in vasis virtútum, nos expièmur à contágio peccáminum. ℟. Amen. Per.

Ad Matutinum.

Antíphona. Lábia. Psalmus 50.

Orátio. Exúltent. fol. CLXXX.

Antíphona 1. Corònam glóriæ ponam super caput ejus, dicit Dóminus; & índuam illum stolam cándidam: P. Quia servàvit mandàta mea, & propter nomen meum effùsus est sanguis ejus in terra. ℣. Et véritas mea & misericórdia mea cum ipso: & in nómine meo exaltábitur cornu ejus: P. Et propter. ℣. Glória, & honor. P. Et propter.

Orátio. Da nobis, ut hic suprà.

Antíphona 2. Coronàvit eum Dóminus, & benedíxit, & diléxit illum, P. Et supra multa múnera constítuet illum. ℣. Qui ingréditur sine mácula, & operàtur justítiam: qui lóquitur veritàtem in corde suo. P. Et supra. ℣. Glória, & honor Patri. P. Et supra.

Orátio.

ÆTérnum tuæ virtùtis nomen, omnípotens Deus, oràmus: ut nos mártyris tui Matthæi Apóstoli & Evangelístæ, & ómnium Sanctòrum méritis sócios, fide pares, devotiòne strénuos, passiòne consímiles; & in resurrectiòne felícium fácias coæquári. ℟. Amen.

Antíphona 3. Certàmen bonum certávi, cursum consummávi: P. De cétero repósita est mihi coròna justítiæ; ℣. Quia custodívi vias Dómini, nec ímpiè gessi à Deo meo. P. De cétero. ℣. Glória, & honor. P. De cétero.

Orátio.

DEus imménse & gloriòse, quem in passiónibus Mártyrum cólimus, in Beatòrum solemnitátibus venerâmur, atque in certamínibus vincéntium conlaudâmus; adésto précibus supplicántium interventu mártyris tui Matthæi Apóstoli & Evangelístæ: ut, qui te pro admíssis terríbilem metúimus, ejus précibus exoràtus in misericórdia plácitum inveniàmus. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Responsórium. Ego sum lux. fol. CLVIII.

Orátio.

DEus, cujus honor sánctitas est, quem dilígere salus est, & amàre perféctio; inlábere in córdibus nostris: da in omni Ecclésia tua mártyris tui Matthæi Apóstoli & Evangelístæ lucère vestígia; ut, te regénte ómnium gressus, ea nos via perdûcat ad vitam, quæ Mártyrem tuum éxtulit ad corònam. ℟. Amen.

IN

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Tu solus Dóminus, quia non est álius; neque justus præter te, neque sanctus præter Deum nostrum.
Cánticum. Confirmátum est cor.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Benedíctio Dómini.
Cánticum. Benedíctus es. fol. 6.
Sono. Séptiès in die.
Lauda. Laudáte Dóminum. f. CLX. Psal. 148.
Prophetia. Justus si morte præoccupátus. fol. 53.

Hymnus.

SOlémne rútilat ac venerábile
Nunc festum: Pópuli, péctora pándite:
Cœlésti Dómino múnera sólvite,
Et grates piè rêddite.
Eléctus Dómini namque discípulus
Matthæus vocátus nimis & ínclytus,
Coléndus pópulis áffuit ómnibus:
Claréte benè móribus.
Hic Christi sócius, factus Apóstolus,
Dat sancta pópulis múnera lítteris;
Et clarus ópere flóruit ætheris
Osténdens bona méritis.
Clarens officiis iste Deíficus
Vidétur régiis impériis Deus
In mundo pósitus celsus homínibus;
Ut vitam daret ómnibus.
Dum membra rélevat hic puerília,
Gubérnans dícitur cuncta polífera:
Rex dare illi jubet íllicò múnera
Admírans sibi plácita.
Sed Sanctus negat hinc se fore mox Deum,
Seséque íntonat omnínò sérvulum
Creántis mínimum plebis Apóstolum
Tenéntem quoque sæculum.
Sed cœlum aspíciens terréna déspicit,
Et celsa résonans ínfima réspuit:
Temnens pestífera, magnífica áppetit,
Et Christo rata súggerit.
Pudíca cúpiens óptima prædicat,
Et Christo Dómino sic piè máncipat,
Quas illi fámulas ánteà nóverat,
Ac vota pia cúmulat.
Qui sacerdótio dum benè fúngitur,
Mucróne gládii súbitò feritur,
Ac sanctis pópulis æthere júngitur,
Et cœlo pius índitur.
Hic talis, quæsumus, Cónditor ínclyte,
Adsístat míseris, ac sine crímine
Nos tibi sóciet æthérea in sede,
Qui cuncta regis ínclytè.
Nos ejus méritis fácito cómpares;
Nec non precántibus rêddito cælibes:
Ac celsis pópulis æthere páriles,
Sanctórum quoque cómpotes.
Te, Christe, célebrent ómnia cóndita
Tellúri impósita, mária, & ábdita,
Vel cuncta módulis & reboántia
Per cuncta tibi sæcula. Amen.

Supplicátio, Orêmus.
Capítula. Dómine Jesu Christe, qui.
Lauda. Díligam eum.
Benedíctio. Dóminus Jesus Christus, ut suprà in Vésperis præcedéntibus.

DIE XXIV. SEPTEMBRIS.

IN FESTO DECOLLATIONIS SANCTI JOANNIS BAPTISTÆ.

Ad Vésperum.

Lauda. Sperávit ánima mea. fol. CLVI.
Sono. Bénedic, ánima mea, Dóminum.
Antíphona. Bene nunciávi. fol. CLX.
Lauda. Státuit Dóminus supra petram pedes. Quære fol. CLVII.

Hymnus.

HIc Joánnes mirè natus
De seníli víscere
Ante júdicem prophétans,
Quàm sit index éditus,
Præiit, nascéndo, Christum,
Præiit & mórtuum.
Hunc thori vino replêtus
Sánguine jubet rui:
Quare stuprum cedit audax
Conjugális críminis;
Sed sacram sumit corónam
Laureátus glóriam.
Hic Dei præcéssit unum
Matre natum Fílium,
Témpore quo subsequéntem
Præco verax præit,
Mortis & Præcúrsor ipse
Morte primus cóncidit.
Núntiat Redemptiónem,
Esse Christum sæculis:
Núntiat vitále munus,
Esse Christum mórtuis;
Quare Christum probra, dixit,
Posse mundi tóllere.

Hunc rogêmus abditôrum
Corda mœsta péctorum;
Ut scelus nostrum repéllat,
Motus indulgéntiam
Cónferat, & dona vitæ
Cum perénni gáudio.
Arceat iram supérni,
Quam pavêmus, Júdicis;
Próvocet Patris benígnam,
Quam sitimus, grátiam;
Donet & cunctis beàtam
Possidêre Pátriam.
Laus tibi per omne tempus,
Trínitas indífferens;
Laus, honor, virtúsque summa,
Singulàris glória,
Quæ te Deum sæculôrum
Pérsonet in sæcula. Amen.

Supplicátio. Orêmus redemptôrem, ut suprà.

Capítula.

Domine Jesu Christe, qui beatíssimum Joánnem Baptístam tuum & mártyrem, & tuæ nativitàtis & tuæ mortis præcursôrem dignàtus es fácere: ut fax lúminis veritàtis lúmine ardens, & stuprum verbis conjugàlis críminis próhibens, gládio interémptus te moriéndo præiret, quem nascéndo in carne visus fúerat præcessísse: ut, quem nunciáverat voce, prædicâret & sánguine: dum pro eo, quem in desérto præconâtur, in cárcere decollâtur; obténtu ejus da in ore nostro tuæ dignatiônis oráculum: da étiam in ópere justítiæ frúctuum utrorúmque múnere clarióres effécti, sicut ille est pro veritàte & cárcerem perpéssus & gládium, ita nos in veritàte & cárceres ætérnos evadàmus & tártarum::

Pater noster.

Liberàti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

Christus Dóminus, qui beatíssimum Joánnem mortis suæ vóluit præcursôrem efficere, præmium se dignètur vestris précibus demonstràre; ℟. Amen. Et qui illum permisit pro veritàte decollári in cárcere, ipse vos in veritàte sine fine consérvet: ℟. Amen. Ut sicut ille moriéndo præcúrsor factus est Domínicæ mortis, ita vos beátè vivéndo sequáces sitis únici Redemptòris. ℟. Amen. Per misericórdiam ipsius Dei nostri, &c.

Lauda. Díligam eum ex toto corde meo, dicit Dóminus. P. Et erit sicut ros Israël, germinábit sicut lílium, & florébit: Allelúia, allelúia. ℣. Et erit tamquam lignum, quod plantàtum est secùs decúrsus aquàrum, quod fructum suum dabit in témpore suo. P. Et erit sicut ros. ℣. Glória, & honor Patri. P. Et erit sicut ros.

Orátio.

Deus Dei Fílius, qui cruce tuâ & salùtem régibus donas, & húmiles tuos ad victóriam semper armas; tempera jam tamdem miseriàrum nostràrum ærúmnas: ac, ne gládio malígno nostræ feriántur cervíces, obténtu gloriósi præcursòris tui Joánnis Baptístæ gládio verbi tui nos réddito efficáces. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, Deus noster, &c.

Dóminus sit sempèr. ℟. Et cum.

Ad Matutinum.

Antíphona. Lábia mea, Dómine, apéries. Psalmus 50.

Orátio. Exúltent, Dómine, lábia. Quære fol. CLXXX.

Antíphona. Deus, qui das salùtem régibus: P. Líbera me de gládio malígno, & de manu filiòrum alienòrum. ℣. Eripe me Dómine ab hómine malo: à viro iníquo líbera me. P. Líbera me. ℣. Glória, & honor Patri. P. Líbera me.

Orátio. Deus Dei Fílius, qui in cruce tua. Quære suprà in Vésperis.

Antíphona. Educ, Dómine, de cárcere ánimam meam ad confiténdum nómini tuo: P. Me expéctant justi, donec retríbuas mihi. ℣. Inténde ad oratiònem meam: quia humiliàtus sum nimis. P. Me expéctant justi. ℣. Glória, & honor. P. Me expéctant.

Orátio.

Educ, Dómine, de cárcere ánimas nostras; qui sputa pro nobis perpéssus es & flagélla: ut précibus justi hujus Joánnis Baptístæ & mártyris tui ex hoc mundo edúcti de cárcere, triúmphos Crucis tuæ débita post óbitum nostrum tibi præcónia cum Sanctis ómnibus præconêmur cum laude assíduâ. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, Deus noster.

Antíphona 3. In vita sua fecit mirabília, & post mortem suam operàtus est. P. Multà dejècit à se ignem terræ; & in verbo Dómini exultàvit. ℣. Ecce sic benedicètur homo, qui timet Dóminum. P. Multà dejècit. ℣. Glória, & honor. P. Multà dejècit.

Orá-

Orátio.

PRetiósa est, Dómine, in conspéctu tuo mors beatíssimi Joánnis Baptístæ, qui, dum petulántis Príncipis fácinus árguit, justítiam exequéndo proméruit in cárcere decollári: ut qui habéret vigôrem in verbo, non perférret pavôrem ex gládio, cùm sanguis ejus meretríciæ saltatiónis compensatióne taxàtus eò tibi pretiósior esset, quò effúndi pro justítia meruísset. Concéde ergo nobis, ut sanguis illius, qui pro veritâte effúsus est, pro nobis te in supplicatióne adire non cesset: voxque illa, quæ pro stupri crímine percússit adúlterum regem, pro fidélium populórum indulgéntiâ te exoràre non cesset. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

℟. Cùm essem clausus in vestíbulum cárceris, factus est sérmo Dómini ad me, dicens: Eruens liberàbo te de gládio, P. Quia fidúciam habuísti in me, ego salvàbo te: ℣. Liberàbo te de manu pessimórum, & éruam te de manu fórtium. P. Quia. ℣. Glória, & honor. P. Quia.

Orátio.

CHriste Dei Fílius, quem Joánnes fílium hóminis, & nascéndo præcéssit, & moriéndo præcucúrrit; ánnue nobis précibus tanti vatis, ut justítiam, pro qua ille méruit decollári in cárcere, nos semper retentêmus in ópere: ut, sicut ille eam prædicándo pro veritâte est mórtuus, ita nos eam servándo in veritâte vivàmus. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Thronum glóriæ.
Cánticum. Confirmâtum est cor meum. folio 55.

Orátio.

CHriste Dei Fílius, de quo Joánnes, præcúrsor nativitâtis tuæ & mortis exístens, prophetíæ suæ vaticínio testàtus est, quòd te créscere, & illum minui oportéret, cùm & Dóminus sublimâtus sis Cruce, & fámulus comminûtus sit cápite; da nobis, ut eà fide, quâ tanta pietâtis mystéria venerâmur, eà étiam, gáudia pátriæ cœléstis intrêmus. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Benedíctio Dómini.

Cánticum. Benedíctus es Dómine Deus patrum. Quære fol. 6.
Sono. Bénedic ánima mea Dóminum.
Lauda. Laudâte Dóminum. Psalmus 148.
Prophetia. Justus si morte. Requìre fol. 53.

Hymnus.

ALmi Prophétæ progénies pia,
Clarus Parénte, nobílior Patre,
Quem matris alvus cláudere néscius,
Ortus seníli pródiit índice.
Quem virginâlis régia glória
Summi Tonántis nómine pígneris,
Gestâret aulæ nóbilis íntimo
Claustro pudòris fértilis íntegro.
Vox suscitâvit missa puérperam,
Fovítque vatis gáudia párvuli:
Matres pro tanto múnere pígneris,
Mutus locûtus nómine fílii est.
Scribéndus hic est, vocis ut áudiat
Nostræ canôrem, díraque víncula
Dissólvat ore largo, prophético,
Verbórum habens lítteram nóminis.
Vox namque Verbi, vox Sapiéntiæ est:
Major Prophétis, sed minor Angelis,
Qui præparâvit corda fidélium,
Stravítque rectas justítiæ vias.
Assértor, qui non ope régiâ,
Nec morte durâ líquerat trámitem
Veri, ac actus: Non licet, ait, tibi
Uxôrem habêre Fratris adúlteram.
Hinc ira Regis, sævaque fúnera
Saltatiónis múnere véndita:
Mensas Tyránni, & vírginis ébrios
Luxus replêvit sánguine sóbrio.
Hic vítricus dat dona vesánior,
Quàm si venénum pócula tráderet:
Negâre præstat, quam dare, vítrico
Odísse præstat; plus nocet & hic amor.
Glória Patri ætérno Dómino,
Glória Christo regi perpétuo,
Qui dominâtur cum Sáncto Spíritu,
Et regnum ejus per omne sæculum.
Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem, ut suprà.

Capítula.

DEus, qui beatíssimum Joánnem multiplícium palmàrum flóribus coronásti: dedísti enim ei, ut esset Sanctus ante ortum, Prophèta post ortum, Baptísta in Jordáne, Evangelísta in solitúdine, Martyr morte; da nobis supplícibus servis tuis, ut sicut ille secûtus est vestígia Unigéniti fílii tui Dómini Salvatòris, sic nos vias sequâmur Domínici præcursóris: Et, sicut illi donâre di-

dignàtus es, ut pro veritàte morerètur, sic nobis tríbue, ut in veritàte vivàmus.

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Lauda. Díligam eum ex toto corde meo. folio CLVI.

Benedíctio. Christus Dóminus, qui beatíssimum. Quære in Vésperis præcedéntibus.

In exeúnte Vésperâ ómnia dicántur, ut in primis Vésperis, excéptis Capitulâ & Benedictióne.

Capítula.

EDuc, Dómine, de cárcere ánimas nostras; qui beatíssimum Joánnem Herodiáno gládio consecrásti: detur per eum nobis pœniténtiæ óptio, qui pœnitúdinis éxtitit prædicàtor: consérvet in fide pópulos, qui árguit de infidelitàte supérbos: déferat ad te confessiònem humílium, qui redargûtor factus est contemptòrum. Quique núncius éxtitit Verbi, grátiam nobis præroget nunciáti, cùm ad te nunc proclamêmus è terris:

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

BEatíssimus Joánnes Baptísta, cujus caput cruénto regi hódiè deséctum inter pócula allàtum est disco, sit pró vobis ómnibus apud Deum intercéssor; ℟. Amen. Idem quoque, qui fratérnum próhibens violàre connúbium, hódiè in cárcere perégit martyrium, suis vos précibus fáciat incentiva superàre libídinum; ℟. Amen. Ut, sicut idem Dómini præcúrsor factus est mortis, ita vestris intercéssor exístat prævius pro delíctis. ℟. Amen. Per misericórdiam.

DIE XXIX. SEPTEMBRIS.

IN FESTO SANCTI MICHAELIS ARCHANGELI.

Ad Vésperum.

Lauda. Laudavérunt te, Dómine, omnes Angeli tui, & hymnum dixérunt, dum perfíceres fábricam cœli. Tuus est dies, & tua est nox: P. Tu fecísti Solem & Lunam. ℣. Tu confirmásti in virtûte tua mare: contribulásti cápita dracónum super aquas. P. Tu fecísti.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Sono. Allelúia. Judícium datum est Sanctis P. In hora sacrifícii vespertíni. Allelúia, allelúia. ℣. Ecce Míchaël unus príncipum priòrum véniet, ut sanctificéntur multi. P. In hora sacrifícii.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antíphona. Thronus tuus Deus inæstimábilis, & glória incomprehensíbilis: cui adstat omnis exércitus Angelòrum cum tremòre; P. Cujus adspéctus aréfacit abyssos, & indignátio facit tabéscere montes. ℣. Dómine Deus noster, quàm admirábile est nomen tuum in univérsa terra! P. Cujus adspéctus. ℣. Glória, & honor. P. Cujus adspéctus.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Allelúia. Spíritus tuus bonus, Deus P. Dedûcat nos in viam rectam. Allelúia, allelúia. ℣. Ad te Dómine levávi ánimam meam: Deus meus in te confido, non erubéscam. P. Dedûcat nos. ℣. Glória, & honor Patri. P. Dedûcat nos.

Hymnus.

O Cœlòrum alme Princeps
  Míchaël potíssime,
Summi Regis Christi summus
  Portitórque rútilus,
  Agius nuncupàtus Míchaël,
  Quis, ut Dóminus?
Tu polòrum aulæ basis,
  Tu thronòrum civis es:
  Dominatiònum arce tu
  Virtutúmque præminens;
  Principátuum, Potestàtum
  Lux coruscans énites.
Chérubim deìnde sacro
  Tu cluis ignichoro:
  Séraphim deínde pollens
  Cœtu nixus Augústo:
  Arcem vehens Legiònum
  Primus ritè Sénior.
Tu quatérno seniòrum
  Ordine cursu viges:
  Tu bis duo senatòrum
  Globo quarto flumen es:
  Conditòris throno situs
  Ritè missus adstans.
Tu ter terno sacro vultus
  Angelòrum órdine,
  Mille cénties urbánâ
  Legiònum compâge:
  Juge carmen Trinitàtis
  Cóncrepans ter Agie.
Tu perénnis Dei summi

Vul-

Vultum, pedésque tegis:
Invicem tribúsque illis
Innuens adspéctibus
Uriéli, Gabriéli,
Raphaéli sócius.
Hincque flantes flavos flammis
Bis ternis volátibus,
Scílicet tegéntes summa
Ante mundi exórdia:
Immàne! perácto fine,
Cuique sunt novíssima.
Tu creàtus, Creatòris
Obsequens officio;
Húmilem prælàtus axem
Non linquis fastígio:
Ille dum réfuga pléctitur
Insolens in tártaro.
Inde tibi summa virtus
Pollet, vigor ínclyte
Tenebrósis dominári
Turbis dæmoníacis,
Judicàre censor suis
Zábulum cum ángelis.
Tu plebis Judææ salus,
Cœlo missus lator es,
Almo vati jubar ferens
Daniéli oráculo:
Fortem, inquit, te bellàre
Pro fidéli pópulo.
Inde nos quæsumus, alme
Miles victor ínclyte:
Exhibe cunctis renàtis
Nunc demùm baptísmate;
Quæ præstábas olim piè
Véteri ænígmati.
Tu rémove tela lapsa,
Sontes iras dæmonum:
Pelle ulcus, arce morbum,
Aufer omne scándalum;
Pax, salus, fidésque fervens
Omnem tegat ánimum.
Ecce cuncti conglobáti
Revolúto témporis
Anno, allelúia Aulæ tuæ
Dedicàtum sólvimus;
Sit ratum ut regi Christo
Tu fave, dum vívimus.
Præbe nobis mente cæcis
Esse mundos córpore,
Ne cadàmus cœno molli
Sáucii libídine;
Quo surgàmus ad salùtem,
Tu clementer súbleva.
Témpora fave tranquílla,
Auge pacis fœdera;
Ensis urbis nostræ fines
Hostilis non díssecet:
Labes ullum, plagæ ullum,
Te duce, non trucídent.
Discat sexus, omnis ætas
Cassa mundi línquere:
Verum Christi callem clives
Discàmus concúrrere:
Quo queàmus cœli portam
Tránsitum pòst pétere.
Ultimò die, cùm ille
Resurgéndo fúlserit,
Non reòrum sorte vincti
Mancipèmur tártaro;
Sed urbáno lucis loco
Deputèmur líbero.
Duplex tunc honor, dum Sanctis
Digna merces rédditur;
Non indígnis mala nobis
Obligent, quæ géssimus;
Sed notándi transferàmur
Ex fide sidéribus.
Quo tibi precánti, alme
Míchaël fortíssime,
Hierúsalem gloriósæ
Sint eníxi cármine;
Ut imménso perfruàmur
Ritè lucis lúmine.
Laudem soli Trino fantes
Númini multímodam;
Spíritùs, Patris, & Agni
Mox adépti déxteram,
Gaudeàmus, exultèmus
Affátim per sæcula. Amen.

Supplicátio. Orèmus Redemptòrem, mutáto nómine. fol. CLXXXVII.

Capítula.

DOmine Deus Pater omnípotens creàtor ómnium & cónditor elementòrum, qui Michaèlem tuum præférre dignàtus es agmínibus nunciòrum, quorum exhibítio tuo obséquium dat império, nec tali umquam fatigántur officiòrum nómine; sonat ex mystério, & virtus pollet ex mérito; ut cùm sint semper spíritus, dum tamen à te mittúntur, & áëre corporáti Angeli nuncupántur, ut ómnium vísibus visibíliter páreant; quorum incorpórea manet substántia, & cùm locáliter circunscribántur, indefés-sè tamen Creatòris conspéctu fruántur; concède nobis, quæsumus, obténtu hujus Archángeli & ómnium Angelòrum cónsequi véniam delictòrum: ut, qui in eòrum honó-

Digitized by Google

nôre tibi Deo noſtro laudem deprómimus, ætérnæ beatitúdinis étiam conſequámur véniam ſempitérnam.

Pater noſter.

Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

CHriſtus Dei Fílius únici Patris únicum Verbum, cui sérviunt milítiæ Angelòrum, gloriári vos fáciat de perfectióne óperum bonòrum: ℟. Amen. Et, qui Michaëlem Archángelum sublímem fecit honòre, vos suo fáciat flagrâre ex amôre: ℟. Amen. Et, qui illum fidéli pópulo cénſuit defenſòrem, veſtrârum precum illum ſemper fáciat promptiòrem. ℟. Amen. Per miſericórdiam ipſius.

Lauda. Dóminus de cœlo parâvit ſedem ſuam Allelúia: P. Et regnum ejus ómnium dominábitur. Allelúia. P. Benedícite Dóminum omnes Angeli ejus. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Benedícite Angeli Dómini Dómino: benedícite cœli Dómino. P. Et regnum. ℣. Glória, & bonor Patri. P. Benedícite Dóminum.

Orátio.

O! Michaël princeps exércitûs Angelôrum, veni, quæſumus, ad liberándas ánimas fidélium populòrum: ut & juſtítiam obtinéndo in bonis ſemper fructíficent, & injúſti ad pœniténtiam convérſi véniam non deſpérent accípere. Sicque nos ínvicem provocêmus in mélius, ut præmium conſéqui mereâmur ætérnum. ℟. Amen. Per.

In nómine.

Ad Matutínum.

Antíphona. Da nobis lætítiam ſalutâris. Pſalmus 50.

Orátio. Redde nobis, Dómine, lætítiam. folio CLXIII.

Antíphona 1. Vidi Angelum volántem per médium cœlum, habéntem Evangélium ætérnum, & dicéntem: P. Timête Dóminum Deum noſtrum, & date illi glóriam, & honórem, ℣. Qui ſtatis in domo Dómini, in átriis domûs Dei noſtri. P. Timête Dóminum. ℣. Glória, & honor. P. Timête Dóminum.

Orátio. O! Michaël princeps. Quære in Véſperis præcedéntibus.

Antíphona 2. Ego Jeſus mitto Angelum meum, teſtificári homínibus. P. Ecce vénio citò, & merces mea mecum eſt, ſanâre languóres pópuli mei. ℣. Audite hæc omnes gentes: áuribus percípite, qui habitâtis orbem. P. Ecce vénio citò. ℣. Glória, & honor. P. Ecce vénio citò.

Orátio.

MItte nobis, Deus clemens, Michaëlem cœléſtis milítiæ príncipem, ut nos de manu inimicòrum noſtròrum líberet, & tibi Dómino Deo noſtro illæſos præséntet; & ipſum ſemper in adjutórium habeâmus, quem in tuo múnere ſublimâtum agnóſcimus: ut ejus ſuffrágio reſiſténdo vítiis, floreâmus virtútibus, & depóſito piaculòrum elógio conſcríptos nos in perpétuum liber vitæ ætérnæ contíneat. ℟. Amen. Per miſericórdiam tuam, Deus noſter, &c.

Antíphona 3. Póſiti ſunt throni, & antíquus diêrum ſedêbit: veſtitum ejus ſublíme: P. Et thronus ejus flamma ignis: míllia míllium ſerviébant ei, & déciès centêna míllia aſſiſtébant ei. ℣. Omnes gentes pláudite mánibus: jubilâte Deo in voce exultatiònis. P. Et thronus ejus. ℣. Glória, & bonor Patri. P. Et thronus.

Orátio.

DOmine Deus omnípotens, qui Angelos tuos, spíritus facis; & miníſtros tuos, flammam ignis: accénde in nobis, quæſumus, ignem illum charitâtis tuæ, quem ſacri oris allóquio mitténdum dignâtus es pollicéri: & ſic in nos árdeat fide & ópere; ut, deſéctis vítiis, polòrum cívibus fáciat ſociári. ℟. Amen. Per miſericórdiam.

℟. Dóminus de Sina véniet: deſcéndet ſuper montem Pharan, & apparêbit ab oriénte: ſolus ante illum vadit Angelòrum exércitus, & cum eo ſanctòrum míllia. P. Legem in déxtera portans, ut accípiant omnes de doctrína ipſius: ipſe thálamo ſuo, ut ſponſus procédens, cujus benedictióne omnis terra fructíficat. ℣. Exultâvit ut gigas ad curréndam viam, à ſummo cœlo. P. Legem in déxtera. ℣. Glória, & honor Patri. P. Legem in déxtera.

Orátio.

TUam, clementíſſime Pater, ſúpplices exorâmus cleméntiam, ut bodiérna ſolémnia, quæ pro beatíſſimi Archángeli tui Michaëlis veneratióne ſuſcépimus, ipſe tibi commendes: &, ſicut illi corònam ſanctæ perfectiònis tribuíſti, ita nobis ejus interceſſióne ómnium delictòrum véniam & indulgéntiam largiáris. ℟. Amen. Per miſericórdiam tuam.

IN

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Appáruit de monte Pharam Dóminus, & cum eo sanctórum míllia.
Cánticum. Dóminus de Sina véniet.
Orátio. Venísse te Dóminum. Quære folio CLXVII.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Benedícimus te, Dómine, qui sedes super Chérubim rex Israël.
Cánticum. Benedíctus es Dómine Deus. fol. 6.
Sono. In conspéctu Angelórum psallam tibi, Dómine Allelúia: ℣. Adorábo ad templum sanctum tuum, & confitébor tibi, Dómine. Allelúia.
Lauda. Laudáte Dóminum de cœlis Allelúia: laudáte eum in excélsis Allelúia. Psalmus 148.
Léctio libri Daniëlis Prophétæ. *Capítulo* 10.
℟. Deo grátias.

IN illis diébus: Anno tértio Cyri regis Persárum, verbum revelátum est Daniëli cognoménto Balthásar, & verum verbum, & fortitúdo magna: intellexítque sermónem: intelligéntiâ enim est opus in visióne. In diébus illis ego Dániël lugébam trium hebdomadárum dies, panem desiderábilem non comédi, & caro & vinum non introiérnnt in os meum, sed nec unguénto unctus sum; donec compleréntur trium hebdomadárum dies. Die autem vicéssimâ & quartâ mensis primi, eram juxta flúvium magnum, qui est Tigris. Et levávi óculos meos, & vidi: & ecce virum vestitum líneis, & renes ejus accíncti auro obrízo: & lumbi ejus accíncti colóre opham, & corpus ejus quasi crysólithus, & fácies ejus velut spécies fúlguris, & óculi ejus ut lampas ardens: & bráchia ejus, & quæ erant deórsùm usque ad pedes, quasi species æris candéntis: & vox sermónum ejus ut vox multitúdinis. Vidi autem ego Dániël solus visiónem: porrò viri, qui erant mecum, non vidérunt: sed terror nímius írruit super eos, & fugiérunt in abscóndito. Ego autem relíctus solus vidi visiónem grandem hanc: & non remánsit in me fortitúdo, sed & spécies mea immutáta est in me, & emárcui, nec hábui quicquam vírium. Et audívi vocem sermónum ejus: & áudiens jacébam consternátus super fáciem meam, vultúsque meus hærébat terræ. Et ecce manus tétigit me, & eréxit me super génua mea, & super artículos mánuum meárum. Et dixit ad me: Dániël vir desideriórum, intéllige verba mea, quæ loquor ad te, & sta in gradu tuo: nunc ergo missus sum ad te. Cùmque dixísset mihi sermónem istum, steti tremens. Et ait ad me: Noli timére Dániël: quia ex die primo, quo posuísti cor tuum ad intelligéndum ut te afflígeres in conspéctu Dómini Dei tui, exaudita sunt verba tua: & ego veni propter sermónes tuos. Princeps autem regni Persárum réstitit mihi vigínti & uno diébus: & ecce Míchaël unus de princípibus primis venit in adjutórium meum, & ego remánsi ibi juxta regem Persárum: veni ut docérem te, quæ ventúra sunt pópulo tuo in novíssimis diébus, quóniam adhuc visióne índiges. Cùmque loquerétur mihi hujuscémodi verbis, dejéci vultum meum in terra, & tácui. Et ecce quasi similitúdo filii hóminis tétigit lábia mea: & apéruit os meum, & locútus sum, & dixi ad eum qui stabat contra me: Dómine mi, in visióne tua dissolútæ sunt compáges meæ, & nihil in me remánsit vírium. Et quómodo potest servus Dómini mei loqui cum Dómino meo? nihil in me remánsit vírium, sed hálitus meus interclúditur. Rursùm ergo tétigit me quasi vísio hóminis, & confortávit me, & dixit: Noli timére vir desideriórum: pax tibi: confortáre, & esto robústus. Cùmque loquerétur mecum, conválui, & dixi: Lóquere Dómine mi, quia confortásti me. Et ait: Numquid scis quare vénerim ad te? & nunc revértar ut prælier advérsùs príncipem Persárum: cùm enim egréderer, appáruit princeps Græcórum véniens. Verúmtamen annunciábo tibi quod expréssum est in scriptúra veritátis: & nemo est adjútor meus in ómnibus his, nisi Míchaël princeps vester. Capit. 11. Ego autem ab anno primo Daríi Medi stabam ut confortarétur, & roborarétur. Et nunc veritátem annúncio tibi. Capít. 12. In témpore autem illo consúrget Míchaël princeps magnus, qui stat pro filiis pópuli tui: & véniet tempus quale numquam fuit ab eo quo gentes esse cœpérunt usque ad tempus illud. Et in témpore illo salvábitur pópulus tuus, omnis qui invéntus fúerit in libro scriptus. Et multi de his qui dormiérunt in terræ púlvere, evigilábunt: álii in vitam ætérnam; álii oppróbrium ut vídeant semper. Qui autem docti fúerint, fulgébunt quasi splendor firmaménti: & qui ad justítiam

tiam erúdiunt multos, quasi stellæ in perpétuas æternitátes. Tu autem Dániël claude sermònem, & signa librum usque ad tempus statùtum: pertransíbunt plúrimi, & múltiplex erit sciéntia. Et vidi ego Dániël, & ecce quasi duo albi stabant, unus hinc super ripam flúminis, & álius inde ex áltera ripa flúminis. Et dixi viro, qui indùtus erat líneis, qui stabat super aquas flúminis: Usquequò finis horum mirabílium? Et audívi virum, qui indùtus erat líneis, qui stabat super aquas flúminis, cùm levásset déxteram & sinístram suam in cœlum, & jurásset per vivéntem in ætérnum, quia in tempus témporum, & dimídium témporis. Et cùm compléta fúerit dispérsio manus pópuli, complebúntur univérsa hæc. Et ego audívi, & non intelléxi. Et dixi: Dómine mi, quid erit post hæc? Et ait: Vade Dániël, usque ad tempus præfinitum. Eligéntur, & dealbabúntur, & quasi ignis probabúntur multi: & ímpiè agent ímpii, neque intélligent omnes ímpii, porrò docti intélligent. Et à témpore cùm ablàtum fúerit juge sacrifícium, & pósita fúerit abominátio in desolatiònem, dies mille ducénti nonaginta. Beàtus, qui expéctat, & pérvenit usque ad dies mille trecéntos & trigínta & quinque. Tu autem vade ad præfinitum: & requiésces, & stabis in sorte tua in fine diërum. ℟. Amen.

Hymnus.

Prompta cuncta Cathólicæ
Plebs alúmnæ glóriæ,
Vota simul exhibète,
Et crímina pándite;
Ut cunctòrum auctor clemens
Cunctis præstet præstita.
MICHAEL étenim ille
Sublimàtus nómine,
Aulæ cœli conspícuus
Amóri, summi Dei
Princeps Angelòrum factus,
Celsúsque vocábulo.
Cujus nomen ex virtùte,
Et opus ex múnere
Ab Omnipoténtis manu
Obtínuit servándum;
Ut in Deo gloriètur
Cùm sóciis consórtibus.
Summus Dómini est iste
Magnus factus núncius,
Qui tetrum illum horréndum
Refugúmque ángelum,
Debellándo præcípitem
Demérsit in erébo.
Iste semper est protéctor,
Et defénsor ómnium:
Ut cunctòrum postulàta
Regi Deo ófferat;
Et ab illo destinàtam
Plebi præstet grátiam.
Magna siquidem est ista
Dei festívitas,
Hujus almi Archángeli
MICHAELIS Núncii;
Quam nos celebràre opórtet
Susciperèque devótè;
Ut ex ejus impetràtu
Mereàmur ómnium
Obtinère apud Deum
Véniam peccáminum:
Et beátæ vitæ regno
Pérfrui post tránsitum.
Laus tibi per omne tempus
Trínitas indífferens:
Una Patri, Filiòque,
Inclyto Paráclito;
Cujus laus, & potéstas
Per ætérna sæcula. Amen.

Supplicátio. Orèmus Redemptòrem, ut suprà.

Capítula.

O Lux lúminis, splendor inenarrábilis, Christe Deus, sapiéntia, virtus, & glória Patris, qui in hoc mundo vísibus ómnium apparuísti in carne sidus salùtis, & debelláto príncipe tenebrárum, ad súperos remeásti Verbum caro factum; præbe nobis supplícibus tuis in hujus sæculi obscuritàte splendòris tui profusíssimam claritátem: constítue nobis patrònum vel defensòrem summum Angelum Michaëlem, qui introítum nostrum, exitúmque custódiat, & in déxteræ tuæ partem nos coronatùrus admíttas.

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Lauda. Dóminus in cœlo.

Benedíctio. Christus Dei Fílius. Quære in Vésperis præcedéntibus.

DIE XXX. SEPTEMBRIS.

IN FESTO SANCTI HIERONYMI PRESBYTERI.

Omnia dicántur unìus Confessòris non Pontíficis. CLXXIII. excépto

Hymno.

Christus est virtus, Patris sapiéntia
Cunctis, quos replet spirituáli grátiâ,
Ut

Ut poſſint probè dirígere nórmulam,
Et proximórum inlustrâre opâca:
Ut dignè queant frui cœléstibus.
Ipsius dono perflâtus egrégius
Olim hic vates nómine Hierónymus,
Omnibus notus doctrinârum fóntibus,
Cunctos inrígans ex almis dogmátibus;
Ut Sol resplĕndet in ortu ignícomus.
Hic procul cuncta sæculi negótia
Percálcans pede, velut spurcíſſima
Indecorôsa, respuítque sæcula
Alens ínopum egenâque víscera,
Sibi ætérna adquírens stipéndia.
Sic quoque vitam áppetit monásticam,
Et ſeſe valdè stringit à régula;
Paréntes, domos, emíttens, & pátriam,
Béthlehem ínvenit rura beatíſſima,
In qua perègit consummâta ópera.
Dum esset fervens calénsque ingénio,
Gentiliúmque summo cum stúdio
Pro elegánte lepôre prosático,
Opúsculum ánimo recónderet,
Tali merêtur córrigi oráculo.
Nam ecce morbus invâdit corpúsculum
Jamque reclinis dolôre in léctulo
Ex more quippe fúnerum vulgárium
Obsequiórum tantum ut spíritum
Rédderet polo, & membra túmulo
Reconderéntur repéntè: sed cóncitò
Alta pénetrans dúcitur in spíritu,
Sístitur nempe Príncipi æthéreo,
Procul adstábant milliárum légio
Exercitántum illi absque número:
Mox tonans verba feriéndo conquêrit:
Christique servum mox ut esse cómperit;
Non ita verbis, ut testâtur, ásserit:
Cordis thesáurum judicándo áperit,
Tullianúmque veráciter prótulit.
Vérbera jubet per membra indúcere:
Córpori densa flagélla ingérere:
Própere língua ululáto gémere
Cœpit testári: Si umquam hunc légere
Ausus fúero, te negávi, Dómine.
Tunc Angelórum adstántium míllia
Súpplici prece flexa orant génua;
Ut illi quæque donarêtur vénia:
Sicque revérsus diſſecâta córpora
Cunctis osténdit, ut gesta verácia
Hoc probaréntur; non falsa somnífera,
De quibus sæpe inlúdimur ímproba:
Sicque corréctus à Divína glória
Ambit præcélsa cœléstè Deífica;
Nec sibi affectat ultrà mundiália.
Tanto doctrínæ fulget ex hinc lúmine:
Tanto corúsco jubar pollet, flóride
Instrúctu ut suo rútilet inspléndidè
Plebs Christi, quæ est redémpta sánguine,
Ipsius dono réfice nos Agie.
Tu noster splendor, tu nobísque déstina,
Per te clarésci tubíque Ecclésia:
Tu præliátor in fide cathólica,
Aries ingens fortis es in dógmata
Hæreticórum déstruens macériam.
Te invidórum inséquitur áctio,
Te criminatórum stultórum fáctio,
Tibique cedit falsa commentátio,
Mínimè valens lúbrica inténtio,
Frívola, quia revértitur in níhilo.
Tibi resístens probâtur hæréticus,
Moxque rejéctus deputâtur ínscius:
Annuens tibi quisquis hic Cathólicus
Nóscitur fore conféstim in áctibus
Idóneus, probus, doctrinísque prófluus.
Tutáre plebem hanc sanctis suffrágiis,
Corda perlústra ex cœlicis donis,
Et solidáta in pacis dogmátibus
Flóreant verbo: fœcúndi in frúctibus
Adsístant cunctis in supérnis sédibus.
Præsta tu, Pater Deus clementíſſime,
Unus cum Prole simul cum Sancto
Spíritu; qui cuncta gubérnas império
Júgiter, semper, per ævi spátium,
Per infiníta sæculórum sæcula. Amen.

FESTA OCTOBRIS.

DIE I.

IN SANCTORUM VERISSIMI, MAXIMÆ, ET JULIÆ,

Omnia dicántur ut in Commúni plurimórum Mártyrum, excépto Hymno, qui est iste: Jucúndum nobis hunc diem. fol. CIV.

DIE XVIII. OCTOBRIS.

IN FESTO SANCTI LUCÆ EVANGELISTÆ.

Ad Vésperum.

Lauda. Confeſſiónem & decôrem.
Sono. Confitébor tibi.
Lauda. Confitébor. Quære folio CLXIX.

Hymnus.

EN Evangelístæ adest
Festum Lucæ, Dómine,

Qq Quem

Quem à sæculo sublimásti;
Pauli nam Apóstoli
Médicus sistit cœléstis
Spirítui vel córpori.
Hic dies canéndus dignus
Músicis sic plácidis,
Quem debèmus celebràre
Intimis fortíssimis;
Ut à Christo eruàmur
Péssimis perículis:
Iste virgo extitísse
Junctus nam cælíbibus
Sine crímine servivit
Dómino in ómnibus:
Sic à Deo diadèma
Accipit felícius.
Sancto Spíritu instigánte
In Achájæ pártibus
Evangélium descrípsit
Plébibus fidélibus,
Quod dídicit à Paulo
Vel Missum óptimis in mánibus.
Postéaquam namque exaràvit
Actus Apostólicos;
Nam in civitàte Romæ
Ad docéndos pópulos
Per quem & perfècit almos
Plácidos Cathólicos.
Hic civis Antiochènus
Lucas arte Médicus;
Rursùs & alúmnus Doctor
Gregis ; nam sermónibus
Atris dedit sospitàtem
Membris & spirítibus.
Septémdenis annis vixit,
Bis duo in árida,
Sancto Spiritùque plenus
Obiit & in Bithynia;
Post impléta Christi jussa
Póssidet cœléstia.
Unde te precàmur, Christe
Auctor fidelíssime;
Ut per ejus impetràtum
Careàmus crímine;
Et per illum te fruàmur
Firmà beatitúdine.
Sit per èjus intervéntum
Vera infidélium fides,
Fideìque firma véritas
Credéntium pólleat,
Nihil mali arbitrántes
In suòrum córdibus.
Sit terræ suæ pax,
Móribus tempéries;
Duplicéntur agri messes
Centum quoque sépties;
Sit Cathólicis defúnctis
Sempitérna glória. Amen.

Supplicátio. Orèmus, mutáto nómine. folio CLXXXVII.

Capítula.

Beátum satis, Dómine, Confessòrem tuum Lucam Evangelistam esse fecísti: qui in toto corde suo tibi conféssus in concílio Justòrum & congregatiòne probátur esse conspícuus: Da ergo nobis méritis ejus; ut confessiòne símplici oris mundáti à crímine, Sanctòrum mereámur & congregatióni cœlésti interésse.

Pater noster.
Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

Dominus Jesus Christus, qui est Confessòrum remunerátio, confessòris sui Lucæ Evangelístæ suffrágio vos sanctæ confessiònis muníficet dono: ℞. Amen. Detque vobis se confiténdi votum, qui eidem confessiònis cóntulit præmium; ℞. Amen. Ut tanti confessòris sui Lucæ Evangelístæ veráciter imitándo exémplum, ad cœléste mereàmur pervenìre promíssum. ℞. Amen. Per.
Lauda. Germinábunt. fol. CLXX.

Orátio.

Deus, qui confessòrem tuum Lucam Evangelístam in sæcula sæculòrum gaudère & exultàre fecísti; ut tibi soli sine fine psallens laudis déferat hymnum, cujus ex confessiòne méruit obtinère electòrum consórtium: te devótis córdibus póscimus, ut méritis ejus vita nostra reflóreat, & à malis áctibus emendàta nitéscat: ut, qui jam meréntur pro crimínibus pœnam, pro confessiòne & cultu fidei Christiánæ futùram mereántur pervenìre ad glóriam. ℞. Amen. Per.

Ad Matutinum.

Antíphona. Lábia mea. Psalmus 50.
Orátio. Laudet te, Dómine. fol. CLXX.
Antíphona. Caro mea. fol. CLXX.
Orátio. Deus, qui confessòrem, hic suprà.
Antíphona 2. Fácies tua tamquam aqua munda illuminábitur; P. Vultus autem tuus sicut lúcifer oriètur à meridiána parte: germinàbit tibi vita. ℣. Per diem Sol non uret te: neque Luna per noctem. P. Vultus.
℣. Glória, & honor. P. Vultus.

Orá-

Orátio.

DEus Dei Fílius, quem Lucas Evangelíſta Antíſtes toto corde conféſſus, nomen tuum honorificándo perdúctus est ad corònam; da in ore noſtro confeſſiònem, quæ expúrget à crímine: ut, quicquid in tuæ laudis honòre deprómimus, in lucro prodéſſe ætérni múneris ſentiàmus. ℟. Amen. Per.

Antíphona 3. Cuſtodíſti corpus meum ab omni pollutiòne. P. Odor tuus, Dómine, concupiſcéntias in me excitàvit ætérnas. ℣. Notas mihi feciſti vias vitæ, adimplèbis me lætítià cum vultu tuo: delectatiónes in déxtera tua uſque in finem. P. Odor tuus. ℣. Glória, & honor. P. Odor tuus.

Orátio.

DEus, qui beatíſſimi Lucæ Evangelíſtæ confeſſiònem accéptans, ita ómnia verba oris ejus pleníſſima exaudíſti, ut partícipem efficeres regni tui, quo in conspéctu Angelòrum psálleret tibi; áccipe nunc per eum confeſſiònis noſtræ votum, qui illum perduxíſti ad præmium: &, qui illum confeſſòrem voluíſti eſſe beàtum, nos poſt lapſus, quibus in hoc mundo decídimus, ad ætérnam coronándos pértrahas Pátriam. ℟. Amen. Per.

Reſponſórium. Iſte homo. fol. CLXXVI.

Orátio.

MIrábilis in Sanctis tuis Dómine virtùtum, exáudi súpplices tuos; & peccatóribus nobis beatíſſimi confeſſòris tui Lucæ Evangelíſtæ patrocínia largire, & charitàtis perpétuæ ubertàtem attríbue: Illèque corònam virtùtis ut méruit; & nos ejus ſuffrágiis, te donánte, véniam críminum & pacem perpétuæ charitàtis cónſequi mereàmur. ℟. Amen. Per.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Confitèbor tibi.
Cánticum. Confitèbor.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Benedíctio.
Cánticum. Benedíctus es.
Sono. In conspéctu.
Lauda. Laudàte. Pſalmus 148.
Prophetia. Hæc dicit Dóminus. fol. CLXXII.
Hymnus. En Evangelíſtæ adest.
Supplicátio. Orèmus. In Véſpetis præcedéntibus.

Capítula.

DEus, quem fidélium línguæ confiténdo conláudant, & confeſſórum devótio copióſè exáltat; præbe nobis obténtu confeſſòris tui Lucæ Evangelíſtæ obtinère quæ póſcimus, & evádere quæ timèmus: Deus enim noſter es tu, & confitébimur tibi; te quoque Deum in noſtris córdibus exaltèmus devóti. Fac nos ergo tibi indeſinénter & ópere ſimul & verbo hærère, qui nos feciſti veritàtem fidei Chriſtiánæ cognóſcere:

Pater noſter.

Liberáti à malo. fol. 2.
Lauda. Germinábunt.
Benedíctio. Dóminus Jeſus Chriſtus. In Véſperis præcedéntibus.

DIE XIX. OCTOBRIS.

IN FESTO SANCTORUM FAUSTI, JANUARII, ET MARTIALIS MARTYRUM.

Ad Véſpetum.

Lauda. Exórtum. fol. CLXII.
Sono. Dum ſuccenderètur fornax, præparáti ſunt Ananías, Azarías, & Miſaël ad comburéndum: & ingréſſi in ignem ſic ſatiabántur ardòre flammæ: Angelus enim Dei ſtetit in médio, vento roris flante: intellígite, argúite. ℣. Tunc púeri lætántes canébant: P. Deus omnípotens terríbilis metuéndus in ſæculum. Amen. Allelúia. ℣. Tres púeri juſſu regis in fornàcem miſſi ſunt: non veréntes flammas ignis tamquàm ex uno ore canébant: P. Deus omnípotens.

Dóminus ſit. ℟. Et cum.

Antíphona. Ut aurum igni probáti ſunt ſancti, P. Et quaſi hóſtia holocáuſti, accépti ſunt in conspéctu Dei ſui. ℣. Juſti verò hereditàte poſſidébunt terram: & inhabitábunt in ſæculum ſæculi ſuper eam. P. Et quaſi. ℣. Glória, & honor. P. Et quaſi.

Dóminus ſit. ℟. Et cum.

Lauda. Colúmnam ignis ducem habuérunt itíneris Allelúia, P. Per quam oſténdit Deus lucem eis Allelúia, allelúia. ℣. Miſit ver-

bum suum, & sanâvit eos: & erípuit eos de intéritu eòrum. P. Per quam. ℣. Glória, & honor. P. Per quam.

Hymnus.

Gaudet catérva nóbilis
Dei replèta grátiâ:
Trium sanctòrum Mártyrum
Præclàra est solémnitas.

Templum Beâta Trínitas
Perénne cóndidit sibi;
Ex quo novum deprómitur
Dulcissimúmque cánticum.

Hi tres viri concórditer
Ad passiònem véniunt:
In Trinitàtis nómine
Hostem vicérunt péssimum.

FAUSTUS benígnus primus est,
Affátur: Hujus témporis
Condígna non est pássio,
Fratres, futûram ad glóriam.

Beàtus JANUARIUS,
Apérta, inquit, jánua
Est nobis, jam gáudio
Cœlo fruâmur óptimo.

En MARTIALIS pérvehit
Ascénsus almis ómnibus
Sanctis Dei ad glóriam
Gaudet lætus consórtio.

Tunc Martiàlis orsus est:
Propter ætérnam glóriam
Debèmus témnere idòla,
Et Júdicis sævítiam.

Mox Præses cœpit frémere.
Dentes, nares, aurículæ
Labra, sed supercília
Sanctis jussit abscíndere.

Inqniunt almi Mártyres:
Judex iníque & péssime,
Servos Dei cur ásficis?
Cur falsos deos súscipis?

Furòre tunc Tyránnus
Accénsus; inquit: Míttite
In igne istos; mónita
Qui nostra audent témnere.

Judex inique & péssime,
Servos Dei cur ásficis?
Cur vana profánus colis
Deósque falsos súscipis?

Intrant beáti Mártyres
Læti camínum; cóncinunt
Hymnnm Deo, & cánticnm
Novum piis concéntibus.

Abjéctâ carnis sárcinâ,
Mittunt in Astris spíritum;
Christum vident, quem díligunt,
Sancti Dei cum Angelis.

Oràte, Sancti, ad Deum;
Repéllat citò ut mala,
Et cónferat nobis bona,
Donétque pacem cóngruam.

Precâmur, almi Mártyres,
Per Unum & Trinum Deum;
Dirum ut jugum óciùs,
Quod sustinèmus, áuferat.

Clemens Deus propítius
Solátium vivéntibus,
Et mórtuis fidélibus
Loca amœna cónferat.

Præsta, Pater piíssime,
Patríque compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

Supplicátio. Orèmus, mutátis nomínibus, fol. CLXXXVII.

Capítula.

CHriste Dei Fílius Sanctòrum glória & vera Mártyrum beatitùdo remuneratióque sempitérna; fidélium tuòrum alácriter ad memóriam Mártyrum tuòrum concurréntium súscipe vota, á pressúris réleva; & à totius vitæ incómmodis atque ærúmnis, quibus plebs tua afflígitur, benígnus suspénde flagélla. Et, qui olim tribus in camíno pósitis mediàtor exístens, ne combureréntur, visíbilem extinxísti flammam; nunc interveniéntibus Sanctis tuis exuréntium nos extíngue incéndia. Faustus précibus suis fáveat míseris & oppréssis: Januárius ducàtor egrégius apériat nobis jánuam viæ cœléstis: Martiàlis obtíneat méritis, quicquid plebs alúmna mente devótâ sibi fieri exóptat pro delíctis: ut utrorúmque salváti suffrágio, & præsénti careâmus ærúmnâ, & pòst, cælibes effécti, ætérnam perducâmur ad pátriam.

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

TRinitàtis almæ ineffábile mystérium árceat à vobis inlátæ cladis dispéndium. ℟. Amen. Faustus ardéntia vota vestra in conspéctu Dómini déferat, vestrísque desidériis sit óptimus suffragàtor. ℟. Amen. Januárius holocáusti vestri suscípiat libámina, & suis précibus ab omni críminum vos abstérgat labe: ℟. Amen. Martiàlis quoque vestra suspíria Spirítui comméndet, & medèlam, quam ab eo expóscitis, quantócius

ciùs impetret. ℟. Amen. Per misericórdiam. Lauda. Gáudium sempitérnum. f. CLXVIII.

Orátio.

LÆtífica, Dómine, pópulum tuum in hac celebritàte beatissimòrum Fausti, Januárii, & Martiàlis: ut, qui de nostris peccátis contristâmur, eòrum oratiónibus consolêmur. ℟. Amen. Per.

Ad Matutinum.

Antíphona. Da nobis. Psalmus 50.
Orátio. Redde nobis. Quære fol. CLXIII.
Antíphona 1. Sanctis tuis, Dómine. folio CLXVI.

Orátio.

MAgna est, Dómine, Sanctis tuis lux; dum te in nocte hujus sæculi ignem ardéntem colúmnam habère meréntur, quà & illuminántur quid fáciant, & adjuvántur, ut intelléCta perfíciant. Præsta ergo nobis obténtu Mártyrum tuòrum; ut, in lúminis tui ducátu tenebròsum sæculi iter agéntes, ad æthéreas mansiónes perveniâmus felíces. ℟. Amen. Per.
Antíphona 2. Quanta malignâtus. f. CLXVI.
Orátio. Lætífica, Dómine, ut suprà in Vésperis.
Antíphona 3. Sancti tui. fol. CLXVI.

Orátio.

DOmine Jesu Christe, cujus poténtiâ Sancti Mártyres tui rotántem ignis ímpetum extinxérunt, & justítiam operáti sunt: peccatóribus nobis favòrem tuæ pietâtis impérti: ut per fidem, quâ Sancti vicérunt regna, peccatóres cœléstem mereâmur obtinère corònam. ℟. Amen. Per.
Responsórium. Hæc dicit Dóminus. folio CLXXXIX.

Orátio.

DOmine Jesu Christe, qui Sanctos tuos in médio ignis flammæ coronándos adsûmis, quos viríliter per te certántes martyrium peregísse cognóscis; érue vitam nostram à camíno facínorum, & vísita nos conlatiónibus gratiàrum; ut cum his tribus Martyribus mereâmur habère in cœléstibus partem, quibus non passiòne sed fide dignóscimur consórtes existere. ℟. Amen. Per.
Antíphona. Anania, Azaria, & Mísaël, servi Dei excélsi, P. Magnus est Dóminus, qui de igne liberàvit vos. ℣. Confitémini Dómino, & invocâte nomen ejus: annunciàte inter gentes ópera ejus. P. Magnus. ℣. Glória, & honor. P. Magnus.

Orátio.

ANanía, Azaría, & Mísaël, tres illi púeri Babylónico igne probáti magnam spem istis, Dómine, Martyribus præbuérunt, quibus exémplum præbuit eòrum veneránda victória. Illis quidem ignis aufûgit, ne moreréntur; in istis admíssus est, ut coronaréntur: dum & in illis ne dum témpore passiònis apto pœnâlis ignis non pótuit córpora sacràta contíngere; & in istis, témpore accépto, quo Christo moriénte via paradísi apérta consísteret, adplícita igni tunc córpora extíngueret, quando jam Beátis apérta paradísi jánua esset. Benedícimus ergo te Deum, qui & illos liberásti à flammis: qui & pro liberándis illis ignes adspárgis; & pro adsuméndis istis ignes admíttis. Da ergo nobis utrorúmque exémplis atque suffrágiis, ut sic liberêmur à vitiòrum carnálium igne; ut ignis eloquiòrum tuòrum concremáti dulcédine ad te mereâmur pervenìre in pace. ℟. Amen. Per.
Antíphona. Tres púeri. fol. CC.

Orátio.

ECce, ad instar trium illòrum Pueròrum, hi quoque Mártyres tui in igne sæculi pósiti, & in camíno pro tuo nómine constitúti símili te, Dómine, devotiònis more conláudant; & illi quidem, timéntes te Dóminum, cánticum tibi cóncinunt glóriæ, qui erúeras eos de médio ardéntis flammæ: hi verò, non ut ab igne non contingántur, concinéntes laudis ófferunt preces; sed ut ad te per ignis supplícia coronéntur, hymnum tibi déferunt consciéntiæ libertàte: Da ergo nobis, ut cursum vitæ nostræ in pace ducéntes, & ab ardóribus libídinum líberi, & à futúris mereâmur supplíciis liberári. ℟. Amen. Per.
Antíphona. Ignem. fol. CCI.

Orátio.

IGnis, qui Sanctis tuis, Dómine, à persequéntibus non solùm minàtus sed & præparàtus est ad comburéndum, mirábile illis ádtulit vincéndi compéndium: dum ipsa accelerátio pœnæ citàtim eos dírigit ad consummatiònem victòriæ; & per hoc, quòd citò flammis adústi sunt, per hoc quantóciùs gradum corónæ scándere promeréntur: Quæsumus ergo, ut méritis Mártyrum tuòrum futúrus ille ignis impiòrum cruciátibus præparàtus in nullo nos adtíngere áudeat, sed Dei-

Digitized by Google

Deitàtis tuæ ex illo poténtiâ liberáti sceptrum mereâmur cœléstis percípere regni. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Responsórium. Probásti nos, Deus. folio CCII.

Orátio.

DEus, qui probatiône sólitâ pietàtis probári sanctos tuos voluísti Faustum, Januárium, Martiàlem in terris: nec plùs eos tentári permítteres, quàm, quod in eis donum toleránfiæ adésse conlàtum tuo múnere, pérspicis; érue nos ab omni tentatiône, ne nostram possit obrúere mentem: ut plácito tibi famuláto fidéliter serviéntes, sic nos tentári permíttas, ut tentátio ipsa non nos in confusiône errôris, sed valéntèr in ampléxum adstríngat veritàtis. ℟. Amen. Per misericórdiam.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Diligéntes te, Dómine.

Cánticum. Qui spontè obtulístis. fol. CLXIII.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Tres púeri jussu regis. folio CCIII.

Cánticum. Benedíctus es Dómine.

Sono. Dum succenderêtur. Quære in Vésperis præcedéntibus.

Lauda. Laudàte Dóminum. Psalmus 148.

Prophetia. Passi suot. fol. CCIII.

Hymnus. Mysticum melos persólvat. folio CIV.

Supplicátio. Orêmus, ut suprà.

Capítula.

DEus lumen ætérnum, lucérna inextinguíbilis, & lux veritàtis, qui beatíssimos mártyres tuos Faustum, Januárium, Martiàlem ita inradiàre dignàtus es, ut sæviéntium impiòrum minas nullómodò formidárent; sed ad te unum & verum Deum, qui eos ante sæcula prædestinàre dignàtus es, pótiùs properárent: Concède nobis indígnis & peccatóribus fámulis tuis; ut, quorum festa álacres ovantésque venerâmur, eòrum consórtium cónsequi mereâmur.

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Lauda. Colúmnam ignis. fol. CXCIX.

Benedíctio, ut suprà in Vésperis.

In exeúnte Véspera ómnia dicántur, ut in primis Vésperis, excéptis Capítulà, Benedictiône, & Lauda.

Capítula.

DEus, qui ad suppleméntum legis & Prophetàrum únicum tuum Dóminum nostrum Jesum Christum in hujus sæculi Véspera destinàre dignàtus es, ut ambulántibus in ténebris & in umbra mortis tuæ lucis ætérnæ iter osténderet, & perpétuæ mortis ténebras aperiret; præsta nobis, ut in hac festivitâte sanctòrum tuòrum Fausti, Januárii, & Martiàlis ita eòrum intercéssu gressus nostri firmi permáneant, ut à tuis sémitis non recédant.

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

OBténtu mártyrum suòrum Fausti, Januárii, & Martiàlis benedíctio Dómini vos comitêtur in terris, quæ illos próvehit ad cœlos: ℟. Amen. Trínitas sancta, quæ in illis fuit usque in finem, vobíscum permáneat in ætérnum; ℟. Amen. Ut, sicut illi per justítiam certáti sunt usque ad mortem, ita vos eòrum sequéndo vestígia líberi properètis ad cœléstia regna. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Lauda. Gáudium sempitérnum. f. CLXVIII.

Orátio. Lætífica, Dómine, ut in primis Vésperis.

DIE XXI. OCTOBRIS.

IN FESTIVITATE SANCTORUM COSMÆ ET DAMIANI MARTYRUM.

Ad Vésperum.

Lauda. Exórtum est.

Sono. Justòrum ánimæ. fol. CLXII.

Antíphona. Dabo sanctis meis regnum in Hierúsalem: lignum enim vitæ in odòrem unguénti: P. Et non laborábunt, neque fatigabúntur. ℣. Qui confidunt in Dómino, sicut mons Sion: non commovebúntur in ætérnum, qui hábitant in Hierúsalem. P. Et non. ℣. Glória, & honor. P. Et non.

Lauda. Respéxit eos. fol. CLXV.

Hymnus.

PLebs Deo dicàta, pollens
Et catérva múltiplex,
Cœtus, & convéntus omnis,
Temtus orbis ámbitu

Sán-

Sánguinis, quos mundat unda,
Singulâris víctimæ.
A urium claros meâtus,
Et profúnda péctoris,
Cordis íntima, simúlque
Mentis alta pándite:
Res pia narrâtur: omnes
Hûc venite præpetes.
E n novâ processióne
Prósilit miráculum,
Dum medéllæ substat ordo
Plenus omni múnere;
Nam vigent Cosmas, & alter
Damiânus ínclyti.
O re, tactu, posse, jussu,
Cum medéndi grátia,
Igne ferri, igne verbi
Cuncta siccant mórbida:
Arte libri, arte cœli
Tota curant lánguida.
Q uicquid illis esse substat
Ad salûtem, próficit:
Una virtus format ipsa:
Quæque sunt vitália,
Dum viget totum, quod ore,
Quod manu detérminant.
O ssa, nervi, vel medúlla,
Sanguis, artus, víscera,
Spíritus, & omne pectus
Anxiôsum tædiis:
Tot.à Sanctis ferre plenam
Sic medéllam póstulant;
U t ruat Dæmon, & horror,
Languor, ulcus décidat,
Grátia culpam sequâtur,
Et scelus cleméntia:
Sit malis omnínò finis
Et bonis ætérnitas.
L aus tibi per omne tempus,
Trínitas indífferens,
Laus, honor, virtúsque summa,
Singulâris glória,
Quæ Deum te sæculòrum
Pérmanet in sæcula. Amen.

Supplicátio. Orèmus, mutáto nómine. folio. CLXXXVII.

Capítula.

DEus medicína languéntium, sánitas infirmôrum, curâtor córporum, sanâtor próvidus animârum, qui beatíssimos viros Cosmam & Damiânum gémina medéndi arte fecísti esse indústrios: quò & verbo & ópere humánis languóribus subvenírent: qui curatóres & animârum & córporum eôdem género medéndi gémino extitíssent: dum & signis utráque curant, & in utrorúmque artifício mánuum mirábiles extant: dum & mundiáli arte corpóribus, & cœlésti medéntur medicámine animâbus: Te quæsumus, te rogâmus; ut eísdem patrocinántibus, vulnéribus nostris próvidam medéndi curam impértias; intérnas externásque passiónes remóveas: quò sanátis eórdibus atque corpóribus, dum in hac peregrinatióne beneplácitam tibi persólvimus servitûtem, consummátæ salûtis mereâmur pervenire ad réquiem.

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

CHristus Dóminus, qui sanctos suos Cosmam & Damiânum gloriósâ medéndi arte fecit esse conspícuos, à cunctis vos languóribus effíciat aliénos: ℟. Amen. Et, quos vóluit infirmitátibus euratiónes impéndere, per eôrum preces sanitâtum prærogет ubertâtem; ℟. Amen. Ut eôrum curatióne atque suffrágio latens paténsque in vobis peccatórum languor effúgiat, quibus à Deo curándi potéstas concéssa est manifésta. ℟. Amen. Per.

Lauda. Gáudium sempitérnum. f. CLXVIII.

Orátio.

DEus, qui sanctis tuis Cosmæ & Damiáno géminas contulísti ante mortem corónas, dando illis & in medéndi arte afféctum & victóriam per supplícium: te rogâmus & pétimus, ut ánimæ atque córpori nostro horum intervéntu salûtem impértias; & vita nostra incentivòrum cáreat morbo; & desideriòrum concréscat spirituálibus documéntis. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Ad Matutinum.

Antíphona. Da nobis lætítiam. Psalmus 50.
Orátio. Redde nobis. fol. CLXIII.
Antíphona 1. Palmæ fuérunt. fol. CLXVIII.

Orátio.

MIrábilem te in sanctis tuis Cosmâ & Damiáno Dóminum Deum virtûtum plúrimùm deprecâmur; ut des nobis ad advérsa expelléndа virtûtem, qui Sanctis tuis tribuísti ad promerénda cœléstia dignitâtem: fortitúdinem quoque plebi tuæ, quæsumus, ut iísdem suffragántibus largiâris, quos tuæ amicítiæ sociáre ingénitâ bonitâte dignâris. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 2. Justi, quorum ópera multa re-

repósita, P. Apud te, Dómine, ex própriis opéribus mercèdem recípiunt. ℣. Justi verò hereditàte possidébunt terram, & inhabitábunt in sæculum sæculi super eam. P. Apud te. ℣. Glória, & honor. P. Apud te.

Orátio.

DEus sanàtor noster & médicus sempitérne, qui Cosmam & Damiànum inconcússos fide, insuperábiles in virtùte fecísti, ut per suscépta vúlnera vulnéribus medeántur humánis, qui ante passiònem ex terréno medicámine salùtis operárii essent in pópulis; hos, quæsumus, nostris infirmitátibus & custódes & médicos députa: per hos sanéntur infirma: per eos adquirátur ánimæ medicìna. ℟. Amen.

Antíphona 3. Sanctòrum ossa germinábunt de loco suo, & nómina eòrum, sicut lília munda, floruérunt. ℣. O Dómine, salvos nos fac: ò Dómine, bona próspera. P. Et nómina eòrum. ℣. Glória, & honor. P. Et nómina.

Orátio. Deus, qui, ut suprà in Vésperis.

℟. Sancti, qui per fidem vicérunt regna, operáti sunt justítiam, adépti sunt repromissiónes, extinxérunt ímpetum ignis, fugavérunt áciem gládii: P. Fortes facti sunt in bello: ℣. Obduravérunt ora leònum, convaluérunt de infirmitàte. P. Fortes. ℣. Glória, & honor. P. Fortes.

Orátio.

DEus, in cujus conspéctu facta est commemorátio mártyrum tuòrum Cosmæ & Damiáni, qui pro te nervis cæsi, marínis flúctibus déditi, flammis injécti, equúleo impósiti, Cruci affixi, & invícti per passiònem triumphatóres extitérunt per mortem: te votis supplícibus implorámus, ut in hoc die passiònis eòrum sit pópulo fidéli spirituális lætítia, & gáudia tribuántur ætérna. ℟. Amen.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Omnes Sancti.
Cánticum. Dóminus de Sina. fol. CLXVI.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Sancti & húmiles.
Cánticum. Benedíctus es, Dómine.
Sono. Via justòrum.
Lauda. Laudàte Dóminum. fol. CLXVII.
Psalmus 148.

Léctio libri Esaíæ Prophétæ. *Capítulo* 61.
℟. Deo grátias.

HÆc dicit Dóminus: Vos omnes sancti Dei vocabímini: & minístri Dómini Dei nostri, dicètur vobis: Fortitúdinem géntium comedètis, & in glória eòrum superbiètis. Pro confusiòne vestra dúplici & rósbore laudábunt partem eòrum: propter hoc in terra suá duplícia possidébunt, lætítia sempitérna erit eis. Quia ego Dóminus díligens judícium, & ódio habens rapinam in holocáustum: & dabo opus eòrum in veritàte, & fœdus perpétuum fériam cum eis. Et sciètur in géntibus semen eòrum, & germen eòrum in médio populòrum: omnes, qui víderint eos, cognóscent illos, quia isti sunt semen, cui benedíxit Dóminus. ℟. Amen.

Hymnus. Plebs Deo.
Supplicátio. Orèmus Redemptòrem.
Capítula. Deus medicina.
Lauda. Gáudium.
Benedíctio. Christus Dóminus, qui. In primis Vésperis.

DIE XXIII. OCTOBRIS.

IN FESTO SANCTORUM SERVANDI ET GERMANI.

Ad Vésperum.

Lauda. Exórtum est. fol. CLXII.
Sono. Gaudète, justi. fol. CLXV.
Antíphona. Magnum odòrem dedérunt Sancti: flores apparuérunt in terra nostra. P. Lætàta est Hierúsalem, & exultavérunt civitátes Judæ. ℣. Dómine, in lúmine vultûs tui ambulábunt, & in nómine tuo exultábunt totà die, & in tua justítia exaltabúntur. P. Lætàta est. ℣. Glória, & honor Patri. P. Lætàta est.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Antíphona. Beáti, & multo honòre digni, quorum pórtio Deus est, P. Quibus à princípio præparàtum est regnum; P. Horúmque ánimæ in manu Dei sunt. ℣. Clamavérunt justi, & Dóminus exaudívit eos: & ex ómnibus tribulatiónibus eòrum liberàvit eos. P. Horúmque. ℣. Glória, & honor. P. Horúmque.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Lauda. Sanctis præparàtum est ab Altíssimo re-

regnum : ipse pascit eos. P. Et dedit eis montem germinántem rosas & lília. Allelúia , allelúia , allelúia. ℣. Qui confidunt in Dómino , sicut mons Sion : non commovébitur in ætérnum , qui hábitat in Hierúsalem. P. Et dedit. ℣. Glória , & honor. P. Et dedit eis.

Hymnus.

CHristus verus rex Sanctòrum,
Et sacràtor Mártyrum,
Tu es véritas & via,
Vitâque credéntium;
Tu optántibus das votum
Et Beátis brabium.
Tibi laudum vota pandit
Cuncta chors fidélium;
Qui Servándo & Germáno
Robur mox exímium
Concessísti , ut víncerent
Dimicándo Zábulum.
Præses namque mundiàlis
Ire ad Aram præcipit:
Idólis litàre vanis,
Fortes Christi mílites;
Noxiúmque hostiàrum
Immolári sánguine.
Illi pœnas expectábant
Christi amòre intérriti:
Dulce tunc illis cremári,
Dulce ferrum pérpeti,
Validísque offerénda
Córpora supplíciis.
Nos Christum nempe faténtes
Execràmus idòla;
Et cœléstem adorántes
Témnimus terréstria:
Absit, ut ritu propháno
Inclinèmus córpora.
Hæc loquéntes obruúntur
Mille pœnis Mártyres:
Néxibus manus utrásque
Flexus invólvit rigor:
Et calybs adtrita colla
Duris ambit círculis.
Nóbilis per vulnus amplum
Porta justis pánditur:
Quosque Christus candidátis
Adgregat cohórtibus:
Miscet choris Angelòrum,
Et corònat præmiis.
State nunc , hymnístæ cuncti
Voce , votis , múnere;
Atque in laudem Sanctòrum
Vox cunctòrum ínsonet:
Hic dies & festa nobis,
Sit sacràtum gáudium.
Glória Deo parénti
In excélsis résonet:
Glóriam canàmus Christo,
Atque Sancto Spirítui;
Cui laus & potéstas
Per ætérna sæcula. Amen.

Supplicátio. Orêmus. ut suprà.

Capítula.

IN hac tuôrum mártyrum Servándi & Germáni , Cbriste Deus , passiònis die lætántes , véniam de nostris dare flagitâmus offénsis ; poscéntes , ut , qui eòrum gládii animadversiòne non terruísti constántiam, nostra eísdem interveniéntibus & ábluas crímina , & suscípias postulâta.

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

SErvándi prece Christus Dóminus in sui vos nóminis timòre consérvet , & Germáni obténtu germinâre vos fáciat sémine multiplicáto justítiæ ; ℟. Amen. Horum quoque instruménto floreàtis páriter & suffrágiis, qui divísi córpore indivísà fruúntur præséntià veritàtis ; ℟. Amen. Ut ad instar eòrum amabíliter vestris divinum suscipiàtis cervícibus jugum , sicut illi suo pro Dómino meruérunt suscípere gládium. ℟. Amen. Per.

Lauda. Accípite jocunditâtem glóriæ vestræ , Allelúia , P. Grátias agéntes Deo , qui vos ad cœléstia regna vocàvit. Allelúia, allelúia , allelúia. ℣. Venîte filii , audite me : timòrem Dómini docèbo vos. P. Grátias agéntes. ℣. Glória , & honor. P. Grátias.

Orátio.

DEus , qui sanctis tuis Servándo & Germáno tantam grátiam in passiòne dedísti , ut insígniter apértum fidei víncerent hostem , qui primùm spirituálitèr in se bella sui còrporis devicíssent ; præbe nobis auxílium de tua pietâte firmíssimum , quo muníti atque præcíncti & rebellántem spirítui carnem valeâmus compéscere , & nos ipsos intrépidos studeàmus bellis spirituálibus præparàre. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Ad Matutînum.

Antíphona. Da nobis. Psalmus 50.

Orátio. Redde nobis. fol. CLXIII.

Antíphona. Sancti tui , Dómine , mirábile consecúti sunt iter , deserviéntes præcéptis tuis , ut inveniréntur inlæsi in aqua válida.

P. Terra appáruit árida, & in mari rubro via sine impediménto. ℣. Confiteántur Dómino misericórdiæ ejus: & mirabília ejus fíliis hóminum. P. Terra. ℣. Glória, & honor. P. Terra.
Orátio. Deus, qui sanctis tuis Servándo, ut suprà.
Antíphona. Dedit eis Dóminus poténtiam regni advérsùs eos, qui persequebántur illos; P. Et fuit illis in velaménto diéi, & in luce stellàrum totâ nocte: ℣. Misit verbum suum, & sanàvit eos: & erípuit eos de intéritu eòrum. P. Et fuit. ℣. Glória, & honor Patri. P. Et fuit.

Orátio.

DEi Fílius Christe, qui méliùs contritiòne cordis, quàm múnerum oblatiòne placàris; réspice, Deus, ad preces servòrum tuòrum, ut in hac die, quo prædícti Mártyres pro te vibrántis gládii mucrône deſécti sunt, utrobique à te cóngrua remédia nobis flagitántibus largiántur. ℟. Amen.
Antíphona. Veníte ad me, omnes Sancti mei, dicit Dóminus: vindemiàte fructum labòrum vestrórum germen justítiæ; P. Cujus odor est magnus, sicut odor liliòrum & rosàrum in témpore suo. ℣. Veníte fílii, audíte me: timòrem Dómini docèbo vos. P. Cujus. ℣. Glória, & honor. P. Cujus.

Orátio.

DEus, in cujus conspéctu facta est commemorátio; qui mártyrum tuòrum córpora unius glóriæ remuneratiòne indivísè fervéntia divísis in regiónibus locans, & Servándum Gaditáno sítui donas, & Germánum Emeriténsium cívibus cómmodas; præsta nobis, grátiæ tuæ luce inluminàti, corporáliter divísi unitàtem retentèmus dulcédinis, & colléćti in unum redundèmus múnere charitàtis. ℟. Amen. Per.
℟. Sancti iter fecérunt per desérta, quæ non inhabitabántur: in locis secrétis fixérunt castra: de inimícis se vindicavérunt. P. Sitiérunt, & invocavérunt te: & data est illis aqua de petra altissima. ℣. Panem cœli dedit eis: panem Angelòrum manducavérunt. P. Sitiérunt. ℣. Glória, & honor. P. Sitiérunt.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Qui própriâ voluntâte.
Cánticum. Qui spontè obtulístis. f. CLXIII.

Ad Benedictus.

Antíphona. Justi, & sacerdótes, sancti & húmiles corde, benedícite Dóminum.
Cánticum. Benedictus es.
Sono. Via justòrum.
Lauda. Laudàte. Psalmus 148.
Léctio libri Sapiéntiæ Salomònis. *Cap.* 11.
℟. Deo grátias.

SAncti iter fecérunt per desérta, quæ non habitántur, & in locis secrétis fixérunt castra. Stetérunt contra hostes, & de inimícis se vindicavérunt. Sitiérunt: & invocavérunt te, & data est illis aqua de petra altíssima, & réquies sitis de lápide duro. Et réddidit justis mercêdem labòrum suòrum, & dedúxit illos in via mirábili, & fuit illis in velaménto diéi & in luce stellàrum totâ nocte: tránstulit illos mare rubrum, & tránstulit illos per aquam nímiam. Inimícos illòrum dimérsit in mare, ex altitúdine inferòrum edúxit illos. Ideò justi tulérunt spólia impiòrum, & decantavérunt, Dómine, nomen sanctum tuum, & victrícem manum tuam laudavérunt páriter. ℟. Amen.
Hymnus. Christus verus rex Sanctòrum.
Supplicátio. Orêmus Redemptòrem.
Capítula. In hac tuórum.
Lauda. Accípite.
Benedíctio. Servándi prece. In Vésperis præcedéntibus.

DIE XXVII. OCTOBRIS.

IN FESTO SANCTORUM VINCENTII, SABINÆ, ET CHRYSTETÆ MARTYRUM.

Omnia dicántur plurimòrum Mártyrum sex cappàrum, fol. CLXII. excépto Hymno.

HUc vos gratíficè, plebs pia cónvocat
Virtûtum Dóminus, téstium átria
Conférte dápibus vota caléntia,
Cœlòrum locet in íntima.
Juncti Martyribus júngite gáudia;
VINCENTII téneat múnera vox pia:
SABINA récinat cœlicâ lítterâ,
CHRYSTETES bona æthera.
Hi mundi mísera, lucra per árdua,
Spernunt hóminum vafra doléntia:

Cæ-

Cædunt punícea colla per ómnia,
Rex Christe, tibi laureántia.
Simplex ac Trínitas te Deus únitas
Rogámus, précibus horum ut áudias,
Quæ ipsi pétimus: corda caléntia,
Imménsè bone, próroga.
Sit Trina Déitas, ac tibi glória,
Qui unus rétinens ómnia, júdicas
Largè contínua pérpetim sæcula:
Sed ultra benè prósperans. Amen.

DIE XXVIII. OCTOBRIS.

IN FESTO APOSTOLORUM SIMONIS ET JUDÆ.

Ad Vésperum.

Lauda. Exórtum est in ténebris.
Sono. Allelúia. In omnem terram, Quære fol. CLXXVII.

Hymnus.

ITòte pópuli, psállite præpetes:
Judas cum sócio Simòne cælibes
In festa vadant cœtibus ínclytis,
Jam cunctis tríbuunt gáudia sérvulis.
Vox ecce résonat príncipis ephébi;
Vovéntes íllico réddite, sérvuli,
Vota, quæ Dómino promíttis; ínclyti
Ut vestrum accípiant munus Apóstoli.
Dignum nunc précibus prómere cánticum,
Dignúmque Súperûm stríngere Príncipem,
Det suis pópulis nunc piè grátiam,
Det pòst æthéream cónsequi Pátriam.
Ac, nexu scélerum jam sibi trádito,
Adésse váleant Príncipi cœlico:
Ac, dempto crímine trámite pérvio,
Affláti máneant ritè Paráclito.
Sic Judas pópulos ínstruat, & Simon
Sub Christo plácido currat in trámite,
Serváre mónita légibus índita;
Suprèma ut váleant cónsequi præmia.
Sit trino Dómino glória único
Patri cum Génito, sive Paráclito;
Qui solus Dóminus Trinus & Unus est,
Sæculòrum válidè sæcula cóntinens.
Amen.

Supplicátio. Orèmus Redemptòrem mundi, ut in áliis.

Capítula.

DEus Sanctòrum glória, & copiòsus misericórdiâ; exáudi súpplicem tibi plebem per Sanctòrum te suffrágia postulántem: rege nos per altérnas témporum vices, & díspares diérum ac nóctium successiónes pari protectiòne custódi: ut adjúti sanctòrum tuòrum Simònis & Judæ Apostolórum précibus, qui diem hunc per misericórdiam prósperum dúximus; noctem quoque hanc plácitam tibi animàrum & córporum puritàte ducámus.

Pater noster. Et ne nos.
Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

SAnctòrum suòrum Simònis & Judæ Apostolòrum vos Dóminus múniat patrocínio, & éxpiet à peccáto: ℟. Amen. Illòrum vos efficiat suffragatiòne felíces, quorum nunc estis solemnitátibus obsequéntes: ℟. Amen. Quò cum illis páriter mereámini íngredi cœlum, quorum nunc in terra celebràtis triúmphum. ℟. Amen. Per misericórdiam.
Lauda. Vos estis vasa sancta Dómino auro fulgénte Allelúia; P. Quia spontè obtulístis Dómino Deo ánimas vestras. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Audi pópulus meus, & testificábor tibi: Israël, si me audíeris. P. Quia spontè. ℣. Glória, & honor. P. Quia.

Orátio.

DEus, qui sanctis Apóstolis tuis Simóni & Judæ durum martyrii gradum scándere & velle tríbuis, & posse concèdis; (tu das voluntàtis inítium, tu óperis largìris effèctum) exáudi nos fámulos tuos, & tu nobis da fervéndæ devotiònis inítium, & tríbue bonæ consummatiònis effèctum. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Ad Matutinum.

Antíphona. Da nobis. Psalmus 50.
Orátio. Redde nobis. Quære fol. CLXIII.
Antíphona. Honoráti sunt amíci tui, Deus: valdè confortàtus est principàtus eòrum. P. Dinumeràbo eos, & super arênam multiplicabúntur. ℣. Ecce tu, Dómine, cognovísti ómnia novíssima & antíqua: tu formásti me, & posuísti super me manum tuam. P. Dinumeràbo. ℣. Glória, & honor Patri. P. Dinumeràbo.

Orátio.

DEus, sub cujus altàre sanctòrum Apostolòrum Simònis & Judæ ánimæ plácidè requiéscunt, & stolam charitàtis accípiunt; nos quoque fámulos tuos in commilitónum número fidèlis promíssor adjúnge: ut vita saltìm nostra pervéniat ad misericórdiam; si mors non provénerit ad coròniam. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona. Isti sunt amíci tui, Dómine, qui tradidérunt córpora sua in mortem: P. Ne servírent idólis, neque adorárent deos aliénos. ℣. Dómine, in lúmine vultûs tui ambulábunt, & in nómine tuo exultábunt totâ die: & in tua justítia exaltabúntur. P. Ne servírent. ℣. Glória, & honor. P. Ne servírent.

Orátio. Deus qui sanctis, ut suprà.

Antíphona 3. Viríliter certáti. fol. CCLVI.

Orátio.

SAnctórum ómnium decus, & glória, Deus, quibus & certántibus prœmium condonásti, & ut víncerent fortitúdinem præstitísti: quæsumus sanctam cleméntiam tuam, ut nos húmiles fámulos tuos ab ómnibus malis eréptos, eòrum vestígiis fácias sociátos. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Responsórium. Hi ostendérunt cærimónias. fol. CCLVI.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Qui própriâ.
Cánticum. Qui spontè. fol. CLXIII.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Justi, & sacerdótes.
Cánticum. Benedíctus es Dómine.
Sono. Allelúia. In omnem terram. folio CLXXVIII.
Lauda. Laudàte Dóminum. Psalmus 148.
Prophetía. Multam glóriam. fol. CCXXVI.
Hymnus. Itòte pópuli.
Supplicátio. Orémus Redemptòrem. Quære in Vésperis præcedéntibus.

Capítula.

HI sunt, Dómine, verídici Patróni, qui suscipiéntes secúri senténtiam, currunt lætántes ad palmam, festínant hílares ad corònam: per quorum intercessiònem tu, Dómine Deus Omnípotens, quemádmodùm mártyres & Apóstolos tuos Simônem & Judam à diáboli versútia líberos præstitísti; ita nos indígnos fámulos tuos eòrum fácias misericórdiam adipísci.

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.
Lauda. Vos estis. fol. CLXXVIII.
Benedíctio. Sanctórum suórum, ut suprà in Vésperis præcedéntibus.

In exeúnte Vésperâ ómnia dicántur, ut in primis Vésperis, excéptis Capítulâ, & Benedictiòne.

Capítula.

DOmine Jesu Christe, qui conveniéntibus nobis in honórem sanctórum tuórum Apostolòrum & mártyrum Simònis & Judæ, propítius adésse dignàris; fac nos eòrum doctrínæ sequáces: fac amábiles, & docíbiles: ut ab eis nos inveniâmur indémnes, quos fidei scimus egrégios ductatóres. Hábeat cum illis spes nostra glóriæ præmium, qui postquàm magistri doctrínâ fulsérunt, meruérunt obtinère martyrio. Fúlgeat Ecclésia illòrum doctrínâ, quorum in illa habeátur prædicátio gloriòsa. Adsint míseris nobis in ómnibus adjutóres, qui Ecclésiæ mirábiles extitérunt doctóres. Erigant lapsos ad pœniténtiam, qui exímii facti sunt per doctrinam. Impetrent peccatóribus scélerum véniam, qui doctrínis fundavérunt Ecclésiam: ut, qui illòrum victóriis excitáti, eòrum solémnia celebràmus; eòrum méritis à crimínibus absolúti, ad te post tránsitum veniàmus,

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

CHristus Dei Patris Unigénitus Fílius, qui sanctis Apóstolis suis Simóni, & Judæ potestàtem dedit dæmónibus imperándi, grátiâ vos protégere, & munîre dignétur Spíritûs Sancti. ℟. Amen. Et qui illis dedit; ut, contémptis divítiis, temporâlem appéterent paupertàtem, de præsénti & temporáli vita felícitèr vos duci júbeat ad beàtam: ℟. Amen. Ut, qui pro illius amôre Sanctórum suórum memóriam recólitis, coram illo pòst, cum eísdem in cœléstibus gaudeàtis, ℟. Amen; Cum eòdem Dómino nostro Jesu Christo, qui cum Patre, & Spíritu Sancto regit ómnia in sæcula sæculórum. ℟. Amen. Per misericórdiam.

DIE XXX. OCTOBRIS.

IN FESTIVITATE SANCTI MARCELLI

MARTYRIS,

Omnia dicántur unîus Mártyris, excépto

Hymno.

MArtyris festum rútilat, beáti
Ecce Marcélli: Pópuli veníte,
Cárminis Deo resonêmus Hymnum
Voce sub unâ.

Mo-

Mores doces cives, pópulos sequáces,
Indui Christum, fúgere cadúca,
Spíritûs probra stúdio domàre
Témpore toto.
Abnuit pompas, réfugit honóres;
Atque dùm miles haberêtur atrox,
Cóminùs cessit mánibus hábita
Régia jussa.
Arripit mentis gládium, dicáto
Múnere pollens, Dómini Tonántis
Térrea tranat céleri volátu
Omnia vincens.
Ritè compúnctus ánimum perármat,
Spíritu doctus súperat profánum
Júdicem; verbis plácidus cruòrem
Fúndere gliscens.
Rectus ab hinc fámulus Tonántis,
Mentis insístit précibus vigòre:
Novit & vota Dóminus, & reddit
Mente poténti.
Celsos honóres & opes fugáces
Spernit, effúlgens ánimi nitòre;
Votàque Christo célebrans, reténtat
Péctore grates.
Cælicâ mente, religiòne mallens
Fíeri civem, dicat hìc se totum
Æthere Tonánti, júgitèr manénti
Omne per ævum.
Ecce, qui jussus pátriam tuéri,
Arma projècit, Dómini se servum
Gliscit ætérni, résonans dicàta
Cármina Christo.
Exíndè exclàmat rábidus tyránnus:
Iste Marcéllus, mea qui præcépta
Temnit, & arma putat abnegánda,
Morti ne detur?
Læta Marcélli fámuli Beáti
Inde vox cœpit resonàre Christum;
Et benè truci véniat ut ipsi
Præsidi poscit.
Laus enim non est, quæritúrque verbis,
Martyr résonat mérito cruòris,
Sermo nil potest, ánimus repéndat
Múnera laudis.
Licèt hic sensus máneat acûtus,
Mentis & vigor habeâtur omnis;
Quod tamen Sanctis datur in futúro
Témpore munus!
Loqui nec ullus valet unquam homo
Carne vestítus frágili, beándus
Cláustra cùm carnis líquerit, resúrgens
Júdice Christo.
Vócibus ergo plácidis rogâmus
Te, Deus, omnes, humilíque mente,
Dones defúnctis réquiem misértus,
Gáudia vivis.
Ut sine culpa fámuli, Beáti
Festa Marcélli celebrêmus, unà
Teque laudèmus páritèr per ævum
Dúlcibus Hymnis.
Sic tuæ plebi véniam canénti
Próroga; ut nostra scélera dimíttas
Testis, & prece réseres Marcélli
Abdita cœli.
Sit honor unà Pater alme semper,
Et tibi Christo, paritérque dona
Cuncta qui cingis, Deus unus extans
Sæcla sæclòrum. Amen.

In Domínico Kalendârum Novémbrium, Quære in Dominicáli, fol. 429.

Officium jejuniòrum Kalendârum Novémbrium observâtur tribus diébus ante Festum Sancti Martini. Quære in fine Dominicális, fol. 441.

FESTA NOVEMBRIS.

DIE XI.

IN FESTO SANCTI MARTINI EPISCOPI.

Ad Vésperum.

Lauda. Confessiônem & decòrem.
Sono. Confitèbor tibi.
Antíphona. Confitèbor tibi Dómine in toto. fol. CLXIX.
Lauda. Confitèbor Dómino. fol. CLXXIII.

Hymnus.

Martine Conféssor Dei
Valens vigòre spíritûs,
Carnis fatíscens ártubus
Mortis futúræ præscius:
Qui pace Christi áffluens,
In unitàte Spíritûs,
Divisa membra Ecclésiæ
Pacis refórmas únicæ:
Quem vita fert probábilem,
Quem mors cruénta non tædet,
Cùm cállidi versútiam
In mortis horâ dérogas.
Hæc plebs, fide promptíssima,
Tui diéi gáudia
Votis colit fidélibus;
Adésto mitis ómnibus.
Per te quies sit témporum,
Vitæ detur solátium;
Pacis redúndet cómmodum,

Se-

Sedètur omne scándalum.
Ut charitàte Spíritûs
Sic affluàmus ínvicèm,
Quò corde cum suspíriis
Christum sequàmur íntimis.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

Supplicátio. Orèmus Redemptòrem, mutáto nómine, fol. CLXXXVII.

Capítula.

BEàtus est, Dómine, Martìnus ille tuus conféssor mirífìcus, qui cogitándo de páupere, últimam pervenìre méruit ad mercèdem: & ídeò in die mala salvàtus, quia à te, Dómine, adjùtus. Da ergo nobis ejus suffrágiis, ut nuditàtem nostram aspiciéntes ad tui tégminis umbráculum convolèmus: & ita vestiàmur dono virtûtum, ut partícipes ejus fieri, cujus nunc festum incólimus, mereàmur.

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

CHristus Dóminus, qui beatíssimum Martìnum confessiònis decoràvit honòre, illam in vobis confessiònem adtríbuat, quà extínguat peccàta: ℟. Amen. Et qui per eum inópiam satiàvit egéntium, ipse per illum remuneránda vota suscípiat populòrum; ℟. Amen. Ut eòdem intercedénte munerèntur vota fidélium, quo largiénte debílitas reféсta est egenòrum. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Lauda. Germinábunt ossa. fol. CLXX.

Orátio.

TOtà die, Dómine, justus tuus miserètur & cómmodat: qui toto hujus mortàlis vitæ currículo temporália donat, ut ætérna recípiat: Semen ejus super nos in benedictiòne fructíficet; ut meritòrum ejus partem habéntes, præmiòrum quoquè illius mereàmur esse partícipes. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Ad Matutìnum.

Antíphona. Lábia mea, Dómine. Psalm. 50.
Orátio. Laudet te, Dómine, lingua nostra. fol. CLXI.
Antíphona. Caro mea requiéscet. f. CLXX.

Orátio.

JUcúndus satìs est Dómine, homo, qui te Christe inspiránte miserètur & cómmodat: quod Martìnum confessòrem tuum implésse mirabílitèr crédimus: dùm gémìnæ eleëmósynæ officiòsus, & córpora dono, & corda pascit elóquio: Unde flébiles te quæsumus & rogàmus, ut utròque dono in hac vita muníti, ad te quandòque perveniàmus ad tránsitum coronándi. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona. Fácies tua tamquàm. f. CLXXI.

Orátio.

ILlius, Dómine, justítia manet in sæculum sæculi, cujus misericórdia in páuperum se consolatiòne diffúderit; fac nos ergo confessòris tui Martíni imitatóres exístere: ut primùm miseratóres nostrî efféсti, dignas nobis eleëmósynas prærogántes, & nobis à malè gestis parcàmus, & in próximis bona, quæ póssumus, impendàmus. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona. Custodísti corpus meum. folio CLXXI.

Orátio.

JEsu, Deus noster & Dómine, qui inlústrem méritis Martìnum confessòrem atque pontíficem ita fecísti sapiéntiam custodìre, ut in glória mererètur, & jocunditàte consístere; da nobis veræ sapiéntiæ intelléсtum, & sanctæ operatiònis stúdium: ut paupéribus erogántes substántiam, facinorum evadàmus vindíctam. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Responsórium. Ecce, Dómine, in toto. folio CLXXI.

Orátio.

ECce, Dómine, in toto corde suo te solum conféssor tuus Martìnus confitètur & credit; dùm concéptum amòrem tuæ fidei confiténdo narrat, & mirabília tua devóto ore pronúnciat. Lætári ergo & exultàre nos fac in te & júgitèr & evidéntèr: ut in te habeàmus post discrímina réquiem, in quo ille post confessiònem méruit invenìre mercèdem. ℟. Amen. Per misericórdiam.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Confitèbor tibi Dómine.
Cánticum. Confitèbor tibi Dómine rex. folio CLXXI.

Orátio.

FAc nos, Dómine, inténtis córdibus die ac noсte in legis tuæ meditatiòne versári: ut meditántes elóquia tua inténto cordis stúdio, fructum tibi reportèmus in témpo-

pore opportúno: quò beatíssimi Martíni Confessòris tui adjúti suffrágiis, cœlum, quod ille mercàtus est méritis, nos fácias intràre tuæ grátiæ donis. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Benedíctio Dómini.
Cánticum. Benedíctus es, Dómine.
Sono. In conspéctu Angelòrum psallam.
Lauda. Allelúia. Conféssio ejus super. Psalmus 148.
Prophetia. Hæc dicit Dóminus:
Cánticum. Ecce servus meus. fol. CLXI.
Hymnus. Martíne Conféssor Dei.
Supplicátio. Orèmus Redemptòrem, Quære in Vésperis præcedéntibus.

Capítula.

Adspìrat ecce, Dómine, dies illa multíplici gaudiòrum decòre vestíta, quam beatíssimi Confessòris tui Martíni Epíscopi inlústrat Excéssio: in qua dum præscius futúræ mortis, cœlum lætus vellet intràre, obsisténtem sibi diábolum mirà verbòrum poténtiâ visus est terruísse; unde tuam proni quæsumus pietàtem, ut obténtu ejus adversárius idem à nobis semper effúgiat, quálitèr nec vivéntes nos in quocúmque supplántet, nec moriéntes quólibet modo contáminet.

Pater noster.
Liberáti à malo. fol. 2.
Lauda. Germinábunt ossa tua. fol. CLXX.
Benedíctio. Christus Dóminus, ut suprà in Vésperis præcedéntibus.

DIE XII. NOVEMBRIS.

IN FESTO

SANCTI ÆMILIANI ABBATIS

ET CONFESSORIS.

Omnia dicántur unius Confessòris, folio CLXXIII. excépto quod séquitur.

Hymnus.

O Magne rerum Christe Rector ínclyte!
Parent Olympi pérpetim cui sídera:
Et vota festis ánnuis favéntia
Largire nobis casta, præbe & sóbria,
Placàre quæ possint tuam cleméntiam.
Plebs ecce cuncta débitum recúrsibus
Solvit dièrum, prona corde & córpore;
Confisà mente déprecans suffrágium;
Ut singulòrum ponderàta quæstibus,
Sustóllat alma péctora indulgéntia.
Lætum repéndit cárminum concéntibus
Cantum, sonòro pangit ore, & fáucibus;
Tuà poténtèr, súpplicans, ut déxterà
Probròsa tollens, acta nostra córrigas,
Sis & malòrum fautor intùs fléntium.
Semper peténtes impetràre póssumus
Nostri medèlam morbi, expiátos móribus;
Si nos benígnus, & pius respéxeris,
Qui tanta tantis contulísti sérvulis,
Ut nihil Patróno isto desit grátiæ.
Culpas geméntes pándimus misérrimi,
Non obsequêlam perditúri crédimus;
Cùm copiósà páscitur poténtià
Regis; & adstat Supplicàtor óptimus,
Qui fléctere iram poterátque nóxiam.
Ne quod beátis séntiat cohórtibus,
Hostis duéllis pullulàre cásibus:
Ne vas cadùcum germinàret ódia,
Fraudem, dolúmve permovéri máchinis,
Flammà pudícis conflagràre líliis.
Hæc mente fixà clara dùm revólvimus,
Libet dicàtum prædicàre sérvulum;
Tuum minístrum, Christe Jesu, vérnulum;
Et festa mixtis gáudiis cum pángimus,
Sequátur in die tota te laudátio.
Tu sacra templa, tu Pater, cœléstia
Habes sacràta, tu Deus per sæcula
Regno potiris, & regis præséntià
In Sancta Sanctis cérneris mirábilis,
Regnánsque solus mira factis éxeris.
Hinc obsecràmus expiári múnere,
Redire prorsùs ut signas; jam pérditos
Cœli recéptes, collocésque in Régia:
Qui das, resúrgant ut perémpta córpora,
Concède, corda ut convaléscant grátià.
Nostrum reàtum confiténtes pródimus,
Frænátos ictus óccidat senténtia,
Quæ rodit atram dira consciéntiam:
Rogàre donat, cùm volúntas próspera
Tua paténtem prodit os ac jánuam.
Moménta nulla tránsvolant in témpora,
Quæ non sint turpi sordidàta crímine:
Succèdat antè, quæsumus, contágia,
Sit digna nostris péssimis purgátio,
Quàm reddat ultrix pœnam factis débitam.
Vidèmus orbos restitútos lúmine,
Claudósque plantis exilire túmidis;
Consúmpta tabe membra convaléscere;
Mortis sopòre pressa demùm súrgere,
Lætos deindè convenire sóspites;
Tortos repélli, & fugári dæmonas
Torméntis pœnis ejulántes Tártari:
Adire & cœlum versipéllis ángeli,

Suo

Suo laténter confodíque vúlnere,
Suísque telis sauciátum cónteri.
Ut Conditòris hæc patent mirácula,
Sic claudicántes mentis ægritúdine:
Serpens repúlsus déserat nequíssimus;
Sic nigra corda núbilo socórdiæ
Fulgòre suo prómicent claríssima.
Hæc nempè virtus Christus est tutíssima,
Æmiliànum quæ tulit per árdua
Vitæ trophæa, quæ corònat præmio:
Nostris ut esset sæculis sectábilis;
Forétque fortis advocàtus ínfimis.
Hymnite mecum consonánte carmine,
Narràte cuncta, prædicàte, & psállite
Regi perénni, cujus hæc sunt ómnia,
Nostri clamòris & resúltent cántica,
Polique templa résonent concéntibus.
Offérte Summo glóriam & Sublími,
Offérte honòrem Trinitáti máximum,
Offérte grates sæculòrum Príncipi,
Offérte psalmum vócibus, vel áctibus,
Offérte laudem sempitérna in sæcula.
Amen.

DIE XVII. NOVEMBRIS.

IN FESTO SANCTI ACISCLI, ET COMITUM EJUS.

Ad Vésperum.

Lauda. Exórtum est in ténebris.
Sono. Allelúia. Justi in perpétuo vivent. folio CLXII.
Antíphona. Ecce odor Sanctòrum meòrum P. Sicut odor agri pleni, quem benedíxit Dóminus. ℣. Deus deòrum Dóminus locùtus est: & vocàvit terram. A solis ortu usque ad occàsum: ex Sion spécies decòris ejus. P. Sicut. ℣. Glória, & honor. P. Sicut.
Dóminus sit semper. ℟. Et cum.
Lauda. Sicut lília munda. fol. CCLXXVI.

Hymnus.

Gaudète flores Mártyrum;
Salvète plebes géntium;
Visum per astra míttite;
Speràte signum glóriæ.
Voces Prophetàrum sonant,
Venire Jesum núnciant;
Redemptiònis prævià,
Quà nos redèmit, grátià.
Hic manè nostrum prómicat,
Et corda læta exæstuant;
Cùm vox fidèlis pérsonat,
Prænuntiátrix glóriæ.
Tantæ salùtis gáudium,
Quo est redémptum sæculum,
Exceptiònis ínclytum
Ab hinc ciàmus cánticum.
Advéntus hic primus fuit
Punire quo non sæculum
Venísset, ulcus térgere
Salvándo quod períerat:
At nunc secúndus præmonet,
Adésse Christum jánuis;
Sanctis corónas réddere,
Cœlíque regna pándere.
Ætérna lux promíttitur,
Sidúsque salvans prómitur;
Jam nos juvar refúlgidum
Ad jus vocet cœléstium.
Te, Christe, solum quærimus
Vidère, sicut es Deus;
Ut læta nos hæc vísio
Evéllat omni tártaro.
Quò dùm Redémptor véneris,
Cum candidáto Martyrum
Globo, adúnes cælibi
Nos tunc beátos cœtui.
Deo Patri sit glória
Ejúsque soli Fílio
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc & in perpétuum.
Amen.

Supplicátio. Orèmus Redemptòrem mundi, mutáto nómine fol. CLXXXVII.

Capítula.

Domine Deus Omnípotens, qui glorióso dispositiònis múnere ante sæcula cuncta dispònis, quæ per sæcula ordinàta discúrrere vis; dùm ex te ante ómnia témpora consempitérnum, coæqualémque, omnipoténtem, & consubstantiálem tibi únicum Fílium prodire vis; quem in finem sæculòrum vísibus hóminum visíbilem hóminem osténdis; ut humànum genus, quod fraus diáboli expúlerat à paradiso, ejus humilitàte reférres in Cœlum: Quem ad conjungéndam sibi Ecclésiam, ut sponsum è thálamo procedéntem destinásti; de cujus útero procreàta Sanctòrum ágmina tamquàm rosas, vel lília Mártyrum, Confessòrum, vel Vírginum ággregas cópiæ: qui per te tibi placéntes, tuàque jussa impléntes, Mundum omnem velut níhilum reputántes, pro te córpore cæsi, ánimas sanctòrum Acíscli atque

que Victóriæ, quorum ánnuâ vice festa suscípimus, eòrum méritis sempitérna præmia capiàmus. Et quia odor majestátis tuæ mirè flagrans, jam desiderábile illud advéntûs tui nos invitat suscípere festum, precántes pétimus, & crebrâ supplicatiône depóscimus; ut sic inchoàta advéntùs tui gáudia cum hymnis, & cánticis, & psalmis, modulatiòne vocis statútis peragâmus diêbus; ut ad sanctum diem Fílii tui Natálem purgátis máculis delictôrum, cum fructu accedàmus óperum bonòrum.

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

DEus Pater Omnípotens, qui fons est, & origo totius divinitátis, præmio vos múneret sempitérnæ salûtis. ℟. Amen. Jesus Christus Dei Filius, qui est coæquàlis Patri, & Spirítui Sancto, ab omni vos júbeat purgári delícto; ℟. Amen. Sanctus quoquè Spíritus, qui est sánctitas Patris, & Filii, répleat vos grátiâ nóminis sui. ℟. Amen. Per misericórdiam ipsius.

Lauda. Gáudium sempitérnum. fol. CLXII.

Orátio.

DEus, qui sanctis, gloriosísque martyribus Aciclo & Victóriæ, Hierúsalem illam sanctam visiònem pacis, ubi cum máximo solátio beatitúdinem sempitérnam obtíneant, pollicêris; ut vidéntes gáudeant, & gáudia ipsa in eis infinita permáneant: præbe nobis horum obténtu, & sanctæ visiònis beatitúdine pérfrui, & spirituáli gáudio in ætérna réquie refovéri: ut sicut eòrum ossa, quæ sunt animàrum virtútes, herbàrum more revirèscunt (dum eòrum exémplis álii incitáti, per sancta desidéria óbtinent mérita sanctitàtis) ita étiam nos hæc eòrum sequéndo vestígia, perveniàmus ad gáudia sempitérna. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam Deus noster.

Ad Mâtutinum.

Antíphona. Da nobis lætítiam salutàris tui: & spíritu principáli confirma nos, Dómine. Psalmus 50.

Orátio. Redde nobis lætítiam salutàris, Quære fol. CLXIII.

Antíphona. Dóminus de Sina véniet, & cum eo sanctòrum míllia. In déxtera ejus ígnea lex. Omnes sancti in manu ejus sunt. P. Et qui appropínquant pédibus ejus, accípient doctrinam ipsius. ℣. Deus manifèstè véniet: Deus noster, & non silèbit. P. Et qui appropínquant. ℣. Glória, & honor Patri, & Fílio, & Spirítui Sancto. P. Et qui appropínquant.

Orátio.

FAc nos, Dómine, sicut lília munda in átriis domûs tuæ florêre, & odôrem boni óperis ad exémplum piæ conversatiônis fidélibus exhibêre: ut sanctòrum tuòrum Acisclí atque Victóriæ præsídiis freti, & láqueos evadàmus inimíci, & ætérnam beatitúdinem mereâmur obtinêre cum Sanctis ómnibus, & eléctis. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam Deus noster.

Antíphona. Gáudium magnum erit ómnibus homínibus, dicit Dóminus. P. Quia ecce ego vénio, ut clarífícer in médio Sanctòrum meòrum. ℣. Ecce óculi Dómini super timéntes eum: & in eis, qui sperant in misericórdia ejus. P. Quia ecce ego vénio. ℣. Glória, & honor Patri, & Fílio, & Spirítui Sancto. P. Quia ecce.

Orátio.

CUm exultatiône magna, Dómine, præstolàmur vidère glóriam majestàtis tuæ, in qua suscépti sunt Sancti, ut cum eísdem (licèt imméritì) fruàmur beatitúdine regni tui: ut (quia illos præcépto legis tuæ impléto, verè scimus esse beàtos) méritis eòrum nos effícias à crimínibus nostris líberos. Quò, sicut in sanctis tuis promptuáriis ánimæ eòrum congregátæ, cum magno requiéscunt gáudio; sic étiam nos eòrum suffrágiis mereàmur sempitérnæ beatitúdinis consolári de præmio. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona. Expectàbo nomen sanctum tuum, Dómine: P. Quóniam bonum est ante conspéctum ómnium Sanctòrum tuòrum. ℣. Quóniam quis in núbibus æquábitur Dómino: aut quis símilis erit Deo inter filios Dei? P. Quóniam bonum est. ℣. Glória, & honor. P. Quóniam bonum est.

Orátio. Deus qui sanctis gloriosísque martyribus. Quære in Vésperis præcedéntibus.

Antíphona. Dóminus de Sina véniet, descéndet super montem Pharan: & apparèbit ab Oriénte solus: ante illum vadit Angelòrum exércitus, & cum eo Sanctòrum míllia. P. Legem in déxtera portans, ut accípiant omnes de doctrína ipsius. Ipse è thálamo suo, ut spónsus procèdet, cujus benedictiône omnis terra fructíficat. ℣. Exultàvit ut gigas ad curréndam viam, à summo cœlo. P. Le-

gem in déxtera. ℣. Glória, & honor Patri. ℟. Legem.

Orátio.

TE, Dómine, de Sina cum Sanctórum míllibus ventùrum, Prophetàrum vatíciniis audiéntes, expóscimus, ut qui te ad redemptiònem mundi venisse jam crédimus, ventùrum quoquè ad judícium purgàtis córdibus præstolèmur: ut (quia in manu tua Sanctòrum multa retribútio consístit) in remédio pietàtis tuæ réditus ad te peccántium cumulètur; quálitèr adpropinquántes pédibus tuis, satièmur semper doctrìnà íntimæ visiònis. ℟. Amen. Per.

Antíphona. Vidèbunt cum exultatiòne magnam glóriam Dei, quæ suscèpit justos: quia vivéntes servavérunt legem. ℟. Nunc in promptuáriis ejus ánimæ eòrum congregátæ requiéscunt cum siléntio multo. ℣. Clamavérunt justi, & Dóminus exaudìvit eos: & ex ómnibus tribulatiónibus eòrum liberàvit eos. ℟. Nunc. ℣. Glória, & honor. ℟. Nunc.

Orátio.

DEus Dei Fílius, quem Sancti omnes cum exultatiòne magna præstolántes visùri sunt in ea glória, in qua Patri símilis es in natúra; sanctórum tuórum Acíscli & Cómitum ejus devòtè celebrántes solémnia, peccatòrum dele chirógrapha: ut qui advéntùs tui in hoc die inchoàmus gáudia, cum eis in illa futúra Beatitúdine post tránsitum mereàmur jocundári in pátria. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona. Gáudium, & lætítiam tenèbunt Sancti, dolor, & gémitus fúgiet ab eis. ℟. Ego Dóminus consolàbor eos Allelúia. ℣. Beàti immaculàti in via: qui ámbulant in lege Dómini. ℟. Ego Dóminus. ℣. Glória, & honor Patri. ℟. Ego Dóminus.

Orátio.

O Gáudium magnum lætítiæ sempitérnæ, Christe Fílius Dei: quod post luctum amàrum Sanctis tuis dulcédinis tuæ præstas obtùtum, ut dolor, & gémitus ibídem jam non hábeat locum; nobis non meréntibus consolatiònis tandèm impénde remédium: ut qui à te elongàti sumus per culpam, Sanctòrum cœtibus aggregári mereàmur, & cum eis obtinère lætítiam infinitam. ℟. Amen. Per.

Antíphona. Audìte pópuli omnes: quia Dóminus egrediètur de loco suo; ℟. Et descéndet concúlcans extrèma terræ. ℣. Audite hæc omnes gentes: áuribus percípite qui habitàtis orbem. ℟. Et. ℣. Glória, & honor. ℟. Et.

Orátio.

AUdívimus, Christe, confitèmur, & crédimus, quod de sinu Patris egrédiens véneris, ut carnis nostræ vestiménto cingerèris: liberatùrus scílicèt, suscéptæ Incarnatiònis mystério, quod periérat natúræ vitiàtæ contágio. Fac ergo nos pronuntiàta advéntùs tui gáudia promptíssimà susceptiònis devotiòne excípere: & quia tu è loco pàtrio, secretòque progrédiens, salvatùrus hómines, humànum properásti ad públicum, nos à loco críminis exeúntes, mundatióres cóncitum Divinitàtis tuæ prospectèmus advéntum: ut extrèma vitæ nostræ nullius discríminis conculcatiòne invólvens; sic próvoces terròre justítiæ, ut sólità justífices pietàte. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona. Beàti servi illi, quos cùm vénerit Dóminus, invénerit vigilántes: ℟. Amen dico vobis, quia præcínget se, & ministràbit illis. Allelúia. ℣. Et si vénerit in secúnda & tértia vigília, invénerit eos vigilántes. ℟. Amen dico. ℣. Glória, & honor. ℟. Amen dico.

Orátio.

BEáti verè Dómine, servi illi, & multo honòre digni, qui legem meditántes, advéntus Fílii tui invénerit vigilántes. Idcircò quæsumus Omnípotens Pater, ut à somno experrécti, ejus præstolèmur, sícuti est, vidère fáciem usquequáque intrépidi: ut quia revérà exigéntibus méritis, ejus non sumus digni adipísci grátiam, interveniéntibus Sanctis tuis, quorum hódiè celebràmus solémnia, & hic in bonis áctibus resurgàmus ad vitam, & illic ultrìcem evadàmus ætérni ipsius Júdicis iram. ℟. Amen. Per misericórdiam.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Appáruit Dóminus de monte Pharan, & cum eo Sanctòrum míllia.
Cánticum. Dóminus de Sina venit.
Orátio. Venísse te Dóminum. fol. CLXVI.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Sancti, & húmiles.
Cánticum. Benedíctus es. fol. 6.

Orátio.

ASpícimus, Dómine, & purgàto fidel óculo jam vidèmus, quòd inenarrábi-

bilis sit lætítia illa, quæ Hierúsalem civitáti tuæ ad oriéntem prospiciénti, à te Dómino in múneris conlatióne refúlsit; & ídeò quæsumus, ut, qui eam Incarnatiónis tuæ gáudiis prætulísti, nos in siou ejus inlæsos consérves à contagióne totius piáculi: quò in illa, & óperum nos dígnitas salvet, & præstolátio advéotùs tui sine fine justíficet. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.
Sono. Via justórum.
Lauda. Allelúia. Laudáte Dóminum. Psalmus 148.
Prophetia. Justórum áoimæ. fol. CLXVII.
Hymnus. Gaudète flores Mártyrum.
Supplicátio. Orèmus, Retrò in Vésperis.

Capítula.

FLagrat, Christe, tuus pretiósior in géntibus odor, quo terrèna áppetis, & cœléstia noo relínquis; quo in regiónibus abdicátos longínquis, ad núntium bonum in odórem unguentórum tuórum post te cúrrere facis. Præsta ergo, ut quod in odóris hujus percípimus fide, ætérno capiàmus in múnere: ut ob hoc quod te concínimus afféctibus vocum, pleníssimè lætémur in retributióne justórum.
Pater noster.
Liberáti à malo. fol. 2.
Lauda. Gáudium sempitérnum.
Benedíctio. Deus Pater Omnípotens. In Vésperis præcedéntibus.

DIE XVIII. NOVEMBRIS.

IN FESTO SANCTI ROMANI

MARTYRIS.

Ad Vésperum.

Lauda. Exórtum est.
Sono. Justórum ánimæ. fol. CLXII.
Antíphona. Gaudète, quia nómina vestra scripta sunt in cœlo. P. Beáti óculi, qui vident quæ vos vidétis; & aures, quæ áudiunt quæ auditis. ℣. Beáti qui custódiunt judícium, & fáciunt justítias in omni témpore. P. Beáti. ℣. Glória, & honor. P. Beáti.
Lauda. Sánguinem Sanctórum requíram. folio CLXII.

Hymnus.

ROmáne, Christi fortis adsértor Dei,
Elínguis oris órganum fautor move;
Largire comptum carmen, & faustíssimum,
Fac ut tuárum mira laudum cóncinam.
Qui scis & ipse posse mutos éloqui:
Plectrum paláti, & fáucium sævus tibi
Tortor revúlsit; nec tameo siléntium
Indíxit ori, quo fatebàris Deum:
Vox veritàtis testis extíngui nequit;
Vel si recísis pálpitet meátibus,
Christum loquéndi lingua oumquam défuit,
Cùm prædicátur ipse verbórum dator.
Nunc, martyr Sancte, poscit te plebs infirma,
Sordes emúodes, dira pellas crímina:
Ignes avérni rore digno cómprimas,
Et nos beándos ad supérna pértrahas.
Honor sit ætérno Deo, sit glória
Uni Patri, ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu; quæ Trínitas perénniter
Vivit potens in sæculórum sæculis. Amen.
Supplicátio. Orèmus, ut suprà.

Capítula.

AMábilis servi beatíssimi Románi tui, Christe Deus noster, victórias celebrántes, quibus inimicum fidei Christiánæ templi tui lúmina intràre non passus est, te quæsumus, te rogàmus; ut per eum nobis apérias Paradísum, per quem infidélibus, Ecclésiæ tuæ obserásti intróitum: ut per quem incredulórum est repúlsa perfidia, per eum fides nostra pervéniat ad corónam, Píssime.
Pater ooster.
Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

CHristus Dóminus, qui elínguem Románum suum mártyrem fecit mirabilitèr eloquéntem, os vestrum sibi fáciat semper fructificàre; ℟. Amen. Et qui in illo post abscissiònem linguæ formávit verba flammántia, in vobis post confessiònem oris virtùtum cónferat dona: ℟. Amen. Ut disciplináti oris habéntes semper officium, in ea lingua, quà confitémini Deo peccàta, in ea étiam mereámini impetràre peccatórum ómnium indulgéntiam. ℟. Amen. Per misericórdiam ipsius.
Lauda. Gáudium sempitérnum. fol. CLXII.

Orátio.

OMnípotens Deus, qui per beatíssimum Románum fores Ecclésiæ infidélibus clausit, cláustra nobis credéntibus apériat regni sui; & qui elínguis oris ejus officium suà declaràvit in laude, suffrágia ejus suscípiat pro vestrórum críminum emundatióne: ut in quo párvuli Theóduli fides roboràta per-

Digitized by Google

perègit martyrium, in eo & vos habeâtis præmium sempitérnum. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Ad Matutìnum

Antíphona. Da nobis lætítiam. Psalmus 50. Orátio. Redde nobis. fol. CLXIII.

Antíphona. Testaméntum ætérnum dispônam Sanctis meis, dicit Dóminus: & cognoscètur inter Gentes germen eòrum; P. Quia hi sunt semen, cui benedíxit Dóminus. ℣. Beáti, quorum remíssæ sunt iniquitátes: & quorum tecta sunt peccàta. P. Quia hi. ℣. Glória, & honor Patri. P. Quia hi sunt.

Orátio.

SAncte Dómine, in cujus amòre, mártyris tui Români piâ confessiòne lætâmur: orâmus te, quæsumus; ut, qui propter David servum tuum, Christi tui fáciem non avértis, propter nos fámulos tuos Sanctòrum tuòrum suffrágia non retárdes. ℟. Amen. Per.

Antíphona. Dabo Sanctis in glória; & nominátos in univérsa terra, dicit Dóminus. P. Et non confundéntur in témpore illo, quómodò eis benefécero. ℣. Glóriam regni tui dicent: & poténtiam tuam loquéntur. P. Et non. ℣. Glória, & honor Patri. P. Et non.

Orátio.

TE, Dómine, fidéliter in amòre sanctòrum tuòrum Români & ejus Cómitum supplícitèr invocàmus; ut adsit píetas tua timéntibus te in salùtem, quæ amántibus diffùsa est in virtùte: ut perficiat cursum vocatiònis in mínimis, qui consummàvit fructum dilectiònis in Sanctis. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona. Dabo Sanctis meis regnum in Hierúsalem: lignum enim vitæ erit eis in odòrem unguénti. P. Et non laborábunt, neque fatigabúntur. Allelúia. ℣. Beáti immaculáti in via: qui ámbulant in lege Dómini. P. Et non. ℣. Glória, & honor. P. Et non.

Orátio.

VItà Sanctòrum, omniúmque fidélium vivífica ánimas nostras, Omnipotens Deus; & qui beneficiis tuis ádjuvas serviéntes, coronásque vincéntes, interveniéntibus sanctis Románo & ejus Comútibus martyribus, quæsumus, ut nos tuâ semper voluntàte sanctífices, ac misericórdiæ largitàte confirmes. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

℟. Ecce Dóminus véniet, & omnes Sancti ejus cum eo: & erit in die illa lux magna; & éxiet de Hierúsalem quasi aqua munda. P. Et regnàbit Dóminus in ætérnum super omnem terram. ℣. Véniet in núbibus Dóminus: & vidèbit eum omnis óculus. P. Et regnàbit. ℣. Glória, & honor. P. Et regnàbit. Orátio. Omnípotens Deus, qui. In Vésperis præcedéntibus.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Omnes Sancti.
Cánticum. Dóminus de Sina.
Orátio. Venisse te Dómine.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Sancti, & húmiles.
Sono. Via justòrum.
Lauda. Laudàte Dóminum. Psalmus 148.
Prophetia. Justòrum ánimæ. Quære folio CLXVII.
Hymnus. Români, Christi ùt suprà.
Supplicátio. Orèmus Redemptòrem. fol. 2.

Capítula.

DEus, qui beatíssimo Románo mártyri tuo hoc speciálitèr in dono grátiæ præstitísti, ut post abscisiònem carnàlis linguæ mélius te verbòrum datòrem, & affluéntiùs prædicàret: te súpplices quæsumus, ut órganum linguæ nostræ tuis semper fácias légibus deservire: ut sanctis tantùm officiis mancipàtum, beneplácitâ tibi semper devotiòne famulètur.

Pater noster.

Liberàti á malo. fol. 2
Lauda. Gáudium sempitérnum. fol. CLXII.
Benedictio. Christus Dóminus, qui elinguem.
In Vésperis præcedéntibus.

DIE XIX. NOVEMBRIS.

IN FESTO SANCTI CRISPINI

EPISCOPI, ET CONFESSORIS,

Omnia dicántur unius Confessòris Pontíficis, fol. CLXIX. excépto

Hymno.

INsígnem Christi Crispìnum laudèmus mártyrem,
Qui suum lavit sacro corpus sánguine;

Et

Et unum Deum sequens Trino nómine,
Mundum relínquens, simùl ejus cópias,
In regno Dei consors factus Angelis.
Non blandiménta hujus ævi aspíciens,
Rectórem Mundi Dóminum perspíciens,
Illum secûtus magnâ cum lætítia,
Paradisôque próperans felícitèr,
Nefándum hostem répulit pernícitèr.
Frontique suæ signum Christi pósuit,
Quod ipsum Dei píetas edócuit;
Quandôque serpens insultàre vóluit,
Sed ille forti & álacri ánimo
Renuntiàvit ínvido diábolo.
Omnipoténtis Dei vera grátia
Tantam Crispíno tríbuit constántiam;
Ut carcer, pœnæ, flagra, vel incéndia,
Nec sitis corpus famésve commáculent;
Ejúsque fidem violàre pòterant.
Lætúsque miles cum cœlum aspíceret;
Paráta cervix gládium suscípiens;
Suòque fuso dedicáto sánguine,
Sepúlchro corpus humàtum recónditur,
Astigitánæ urbique repónitur.
Ad cujus corpus sacrum ægri véniunt,
Claudique, surdi, cæci vel lunátici,
Christum confèssi salûtem recípiunt
Et vera sancti Mártyris orácula,
Sanitatísque medélam accípiunt.
Tu intercéssor alme Martyr prævius
Pro nostris malis intercède crébriùs;
Ut abluántur nostra cuncta crímina:
Animas nostras, corpúsque omne líberet
De persequéntis inimíci insídiis.
Indúlge nobis, Pater clementíssime,
Pro tui sancti intercéssu Mártyris,
Dele secrèta, cuncta laxa crímina;
Ut ánnuis in tuis semper láudibus
Istud canàmus festum læti córdibus.
Glóriam Patri personêmus fámuli:
Glóriam Christo concinàmus páritèr;
Qui nos redèmit pretióso sánguine:
Mittens in nobis Spíritum Paráclitum,
Hærédes fecit in cœlésti gáudio. Amen.

DIE XXII. NOVEMBRIS.
IN FESTIVITATE
SANCTÆ CÆCILIÆ
VIRGINIS, ET MARTYRIS,
ET COMITUM EJUS.
Ad Vésperum.

Lauda. Exórtum est in ténebris lumen. folio CLXII.
Sono. Gaudète justi in Dómino. f. CLXV.
Antíphona. Gáudium magnum erit ómnibus homínibus, dicit Dóminus: P. Quia ecce ego vénio; ut claríficer in médio Sanctórum meòrum. ℣. Omnes gentes pláudite mánibus: jubilàte in voce exultatiònis. P. Quia. ℣. Glória, & honor. P. Quia.
Dóminus sit. ℟. Et cum.
Lauda. Véniet Dóminus Deus, & omnes Sancti cum eo. Allelúia. P. Et erit in die illa quæ nota est Dómino. Allelúia, allelúia. ℣. Venite, & vidète ópera Dómini, quæ pósuit prodígia super terram. P. Et erit in die illa. ℣. Glória, & honor Patri & Fílio. P. Et erit.

Hymnus.

Inclyti festum pudòris
Vírginis Cæcíliæ
Gloriósâ præcinàmus
Voce prompti péctoris,
Quo solûta lege mortis
Tóllitur in ætheris:
Gérmine hæc Virgo clara,
Sanctitàte clárior,
Péctore Christum reténtans,
Huncque solum prædicans,
Ore Sponsum mente sæculum,
Vicit hostem sánguine.
Péctoris sacri recéssum
Munit Evangélio:
Squálido corpus beâtum
Próterit cilício,
Noctis horas & diéi
Mentis implens cántico.
Hæc enim sortita sponsum
Gérminis perfúlgidi,
Angelum Dei fatètur
Se habère víndicem:
Hunc verèndo, ut pudóri
Det honòrem cómmonet.
Sponsus hic furóre cæco
Comminàtur Vírgini;
Sed beàta Virgo factis
Dicta prorsùs cómprobans,
Angelum, munúsque Cœli
Mox adésse præstitit:
Affuit promíssus idem
Vir corúscis véstibus,
Exhibens sertis corónas
Flóribus præfúlgidas
In rosis docens cruórem;
Castitàtem líliis.
Múnere hoc provocàtus
Sponsus ad Christi fidem

Il-

Illicò fratris salûtem
Imprecâtus óbtinet;
Hincque ambo passiônis
Consecrántur sánguine.
Tunc deínde Virgo Christi
Cónsequens Cæcília,
Hanc triumphàlis honòris
Promerêtur glóriam;
Igneis termis retrûsa
Fit calòris néscia.
Plus calens sic igne Christi
Vicit ignem Sæculi;
Et vibrántis ensis ictum
Ter, valénter sústulit;
Postque terris membra ponit,
Spíritu Cœlos petit.
Inde nobis sacra Virgo
Mitte cœli múnera,
Liliôrum, vel rosârum
Munus inde próroga;
Unde hausísti supérna
Veritâtis gáudia.
Líliis corúsca in nos
Cástitas præfúlgeat,
Púnicis rosis volúntas
Passiônis férveat;
Críminis mole subáctâ,
Innovèmur grátiâ.
Ecce advéntum futúri
Præstolâmur Júdicis:
Sustinèmus & beàta
Illa lucis gáudia:
Non rei tunc puniâmur,
Non cremèmur ígnibus;
Mártyrum sed sacrosánctis
Aggregáti cœtibus,
Evadâmus, quod timèmus,
Contuéntes glóriam,
Regis almi ad corònam
Evocáti dexteram.
Ut tuam, Christe, vidéntes
Sérvuli præséntiam,
Gratulèmur, gaudeâmus,
Personèmus glóriam,
Cúriæ cœléstis arce
Confovéndi in sæcula. Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptòrem, ut suprà.

Capítula.

ATtèndite dilectíssimi fratres, quid Sanctórum orátio váleat, quidve pro ímpiis oppósitæ justórum intercessiónes obtíneant: cùm oránte Urbáno, & vírginis Cæcíliæ vota impléntur, & Valeriáni atque Tibúrtii fides aucta, martyrii glóriâ decorâtur. Proínde exténsis ad cœlum palmis petâmus nobis auxílium de supérnis, invocántes eum ex pietâte, Patrémque terríbilem ventûrum expavescâmus júdicem; proféctò étenim erit per illum nobis vita ætérna, per quem virgo Cæcília non fuit in ardóribus concremâta. Qui enim illos in martyrii certámine pósitos exaudívit, exáudiet nos, cùm ad eum fudérimus clamòrem gémitûs nostri, proclamántes, atque dicéntes:
Pater noster.
Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

OMnípotens Dóminus, qui inter Valeriânum atque Cæcíliam spirituále sanxit esse connúbium, ipse vobis cœléstis concórdiæ tribuat increméntum: ℟. Amen. Quique Tibúrtium fratris prece perdúxit ad fidem, ipse per vos accéndat plúrimos ad diligéndam ætérnæ glóriæ mansiònem; ℟. Amen. Ut horum semper foveámini præsídiis, quorum nunc pátulâ exultatiòne lætámini de triúmphis. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Lauda. Fidéles in dilectiòne sustinébunt Deum; P. Quia regnum, & pax est eléctis ejus. Allelúia, allelúia. ℣. Clamavérunt, & Dóminus exaudívit eos: & ex ómnibus tribulatiónibus eòrum liberâvit eos. P. Quia regnum. ℣. Glória, & honor Patri. P. Quia regnum.

Orátio.

DOmine Jesu Christe, qui solus nóminis tui sciéntiam habes, & magníficæ virtûtis poténtiam óbtines: quem nemo cognòvit nisi Pater, ejúsque revelátio; per intervéntum Mártyrum tuórum Cæcíliæ, & ejus Cómitum revéla nobis tanti mystérii majestâtem: & ita te unum cum Patre, & Spíritu Sancto credéntes, inseparábilem cognoscâmus, ut fidei mérito semper propítium, mitémque in confessiòne inveniâmus. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Ad Matutínum.

Antíphona. Da nobis lætítiam. Psalmus 50.
Orátio. Redde nobis. fol. CLXIII.
Antíphona. Implébitur vísio, dicit Dóminus. P. Ut véniat Sanctus Sanctórum, & finem accípiet peccâtum. ℣. Verúmtamen in dilúvio aquârum multârum, ad eum non aproximábunt. P. Ut véniat. ℣. Glória, & honor. P. Ut véniat.

Orá-

Orátio.

DEus, qui in loco sanctificatiònis, te ungi Sanctum Sanctòrum prophetáli vaticínio prædixísti; conláta in nos tuæ unctiònis mystéria, invioláta consérva: ut iniquitàte delétâ, ita finem peccàtum nostrum accípiat, ut mérito perveniàmus ad justítiam sempitérnam. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona. Non defíciet princeps de pópulo Judá, neque dux de femóribus ejus, quoadúsque véniet Sanctus Sanctòrum, P. Et ipse erit expectátio Géntium. ℣. Juràvit Dóminus, & non pœnitèbit eum: tu es sacérdos in ætérnum secúndùm órdinem Melchísedech. P. Et ipse. ℣. Glória, & honor. P. Et ipse.

Orátio.

DEus, qui Jacob Patriárchæ nostro Prophétæ atque fámulo tuo pietàtis sacraméntum revélas; dùm per eúmdem nobis adnúntias dicens: Non defíciet princeps de Judá, neque dux de femóribus ejus, usque ad unigénitum Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum: áperi nobis mystéria pietàtis tuæ, quò quicquid in nobis obscùrum observàbat antíquitas, verbòrum tuòrum apériat véritas: quálitèr ut, luce suâ Jesus Christus Fílius tuus, qui est expectátio nostra, nos accéndens, ab omni mereâmur expiári críminis labe. ℟. Amen. Per.

Antíphona. Córpora Sanctòrum flamma non contristàvit: P. Et dùm ambulárent per eam non comburebántur. ℣. Invocábant Dóminum, & ipse exaudièbat eos: in colúmna nubis loquebàtur ad eos. P. Et dùm. ℣. Glória, & honor. P. Et dùm.

Orátio.

UNigénite Dei Fílius, qui córpora Sanctòrum tuòrum tanquàm aurum fornàcis igne exáminas; córdium nostròrum, quæsumus, vires inspícias, & juxta posse nostrum (si placet tibi) ita nos igni tribulatiònum tentári permíttas, ut de bono patiéntiæ hereditàtem mereàmur in cœléstibus obtinère. ℟. Amen. Per misericórdiam.

℟. Iste qui ádvenit: nemo scit nomen ejus; nisi ipse solus: vocábitur verbo Dóminus: & habet vestem præclàram, & omnis chorus Sanctòrum P. Cum hymnis sequúntur eum. ℣. Dóminus de Sina véniet, & de Seïr ortus est nobis: appáruit de monte Pharan, & cum eo Sanctòrum míllia. P. Cum. ℣. Glória, & honor. P. Cum.

Orátio. Dómine Jesu Christe, in Vésperis præcedéntibus.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Omnes Sancti.
Cánticum. Dóminus de Sina véniet.
Orátio. Venísse te Dóminum.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Sancti, & húmiles.
Cánticum. Benedíctus es Dómine.
Sono. Via justòrum.
Lauda. Laudàte Dóminum. Psalmus 148.
Léctio libri Zacharíæ Prophétæ. *Capit.* 14.
℟. Deo grátias.

EGrediétur Dóminus, & præliábitur contra gentes illas, sicut præliàtus est in die certáminis. Et stabunt pedes ejus in die illa super montem olivàrum, qui est contra Hierúsalem ad oriéntem: & scindétur mons olivàrum ex média parte sui ad Oriéntem, & ad Occidéntem, prærúptio grandis valdè; & separábitur médium montis ad Aquilònem, & médium ad Merídiem. Et véniet Dóminus Deus, omnésque Sancti cum eo. Et erit in die illa: Exíbunt aquæ vitæ de Hierúsalem: médium eàrum ad mare Orientàle, & médium eàrum ad mare novíssimum: in æstàte & hième erunt. Et erit Dóminus Rex super omnem terram: in die illa erit Dóminus unus, & erit nomen ejus unum. Et revertètur omnis terra usque ad desértum, de colle Remon ad Austrum Hierúsalem: & exaltábitur, & habitàbit in loco sancto suo. ℟. Amen.

Hymnus. Inclyti festum pudòris vírginis Cæcíliæ. Quære in Vésperis præcedéntibus.

Supplicátio. Orèmus Redemptòrem, ut suprà.

Capítula.

CHriste lux vera Sanctòrum, qui inlustratiòne advéntùs tui sæviéntem in eléctos tuos déstruis inimícum, veni ad nos, & inlúmina cor nostrum luce illâ, quâ sanctòrum tuòrum Cæcíliæ & ejus Cómitum Mártyrum perlustràre dignàtus es corda: ut à nostròrum críminum ónere sublevàti, diem advéntùs tui præstolèmur inlæsi.

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Lauda. Fidèlis in dilectiòne, ut suprà.

Benedíctio.

CHrístus Dei Fílius, cum quo Sanctòrum míllia ad judícium vénient, sanctòrum Cæcíliæ & ejus Cómitum mártyrum nos cœtibus coronándos adsóciet: ℟. Amen.

Et, qui eléctis datùrus est judícii sessiònem, pec-

Digitized by Google

peccatóribus ultiònis pro mérito non restítuat vicem: ℟. Amen. Quò gáudio advéntûs sui sic remúneret justos, ut fides, quà illi créditur, à supplíciis éruat míseros. ℟. Amen. Per.

DIE XXIII. NOVEMBRIS.

IN FESTO SANCTI CLEMENTIS PAPÆ, ET MARTYRIS.

Ad Vésperum.

Lauda. Glóriâ, & honôre. fol. CLIX.
Sono. Bénedic ánima mea. fol. CLX.
Antíphona. Fecísti Dómine in mari viam: & inter fluctus sémitam firmíssimam osténdens, P. Quia potens es transeúntes mare salvàre. ℣. Mira sunt ópera tua, & ánima mea novit nimis. P. Quia. ℣. Glória, & honor. P. Quia. Dóminus sit. ℟. Et cum.
Lauda. Infixus sum in limum profúndi: ubi non est substántia. Veni in altitúdinem maris: & tempéstas dimérsit me. P. Laborávi clamans, exáudi me. Allelúia, allelúia. ℣. Salvum me fac Deus: quóniam intravérunt aquæ usque ad ánimam meam. P. Laborávi. ℣. Glória, & honor. P. Laborávi.

Hymnus.

Cleméntis festum celebrâtur hódiè:
Venite plebes, & mirámini cómpotes
Adséclam Petri Dómini Apóstoli,
Románæ sedis tértium Antístitem,
Quem Christus sibi consecràvit Mártyrem.
Hic habitándo in Urbe Romúlea
Adnuntiándo Christum Dóminum
Inluminàvit Theódore Sisínium,
Dum visum Petrum in sopòrem pérspicit;
Sic à Cleménte baptizàtus crédidit.
Hic prædicándo Christi Evangélium,
Et convocándo catérvas fidélium,
Trajáni jussu dúcitur in exílium,
Trans Pontum mare in prærúptum erémum
Ibi perègit insígne miráculum:
A quàrum venas ex abysso edúxit,
Et satiàvit sitiéntes íncolas;
Qui per metálla excidébant mármora
Et æstuábant tabe, & siti válidà,
Pro Christi nómine portántes supplícia.
Quos ubi cernit beàtus Pater, bino
Póculum ferre sibi, milliário,
Hortàtur cunctos ad prædicándum Dóminum;
Ut suis fontem aperiret láticum,
Sacris salúbrem mirè confessóribus.
Quorum oblàta dùm litàret ímmolans
Sacer Antístes, méritis insígnior,
Agnum adstàre cernit sibi Dóminum,
Signántem locum, quem ut idem pupùgit,
Elicit undam affluéntem in flúvium.
Hæc fama cunctas per gyrum províncias
Complens, tunc plebes ad credéndum éxcitat:
Quæ confluéntes, suscépto baptísmate,
Cápiunt normam fidei cathólicæ;
Condunt & ædes quindecénnas quínquies.
Ob hoc crescénte æmulà invídià,
Profúndo mari mérgitur cum ánchora,
Ibi humàtur sepulchráli cámerà,
In qua recéptus extat nunc Ecclésia,
Ubi fidéles cónfluunt per sæcula.
Qui cursu anni tectus aquà válidà
Alto in mari subtùs undas látitat:
Cujus recúrrens ánnua festívitas,
Recédens mare ferè tria milliária,
Per septem dies vias præbet fúlgidas.
Cujus sepúlchrum velut aurum rútilat,
Anchora colli ut argéntum émicat:
Fiunt virtútes per fidéles pétitas
Agéntes Deo grátias multímodas;
Qui præstat Sanctis tanta mirabília.
Te ergo, Clemens martyr alme, súpplices
Agònis tui celebrántes gáudia,
Te hodiérno póscimus cum flétibus,
Ut reis adsis: succúrras labéntibus;
Ac per te culpæ careàmus cúmulo.
Exémplo tuo versi à pejóribus,
Ad melióra adtendàmus júgitèr,
Optima ambiéntes, & nos dígniùs,
Mandàta vitæ servèmus, felíciùs
Ut post Sanctòrum adunémur cœtibus.
Ipsum rogèmus Verbum Patris Unicum,
Et obsecrèmus almúmque Spíritum;
Ut mundi procul áuferat jactántiam;
Virtùtum nobis donet abundántiam:
Per quem ætérnam habeàmus glóriam.
Præsta, quæsumus, unita poténtia,
Replénsque globi cunctam solus máchinam,
Virtùte firmans, ingens adésto glória
Ætérnà, cujus laus, & cleméntia,
Et honor jugis, áffatim per sæcula. Amen.
Supplicátio. Orèmus Redemptórem, ut suprà.

Capítula.

Omnípotens Deus, qui beatíssimum Cleméntem Epíscopum, & mártyrem pas-sió-

siónum stímulis, quasi minántium flúctuum cúmulis, probári, non óbrui, permisísti: cùm dimicántem nec pœna superáret, nec immérsum unda supprímeret: quia ei & illic adfuísti, ne cruciátibus vincerêtur, & hic præstitísti, ut contra natûram flúctibus portarêtur: Miráculis tantis fidem ómnibus præsta, ut quod à celebrántibus devotíssimè créditur, credéntibus impensíssimè conferátur.

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

CHristus Dóminus, qui beatíssimum Cleméntem Epíscopum, nec infixum in limo profúndi, nec marinôrum flúctuum fecit lege tenéri: ipse vos à vestris cœnósæ volnptâtis erípiat colluviónibus. ℟. Amen. Et qui in altitúdinem maris corpus Mártyris scópulis non permisit tenéri, à cunctis vos tentatiónibus líberet, & à profúndo flagitiórum erípiat; ℟. Amen. Ut eòdem patrocinánte, pervenîre vos fáciat ad gáudia infiníta. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Lauda. Conclusérunt me aquæ in médio mari: & tempéstas demérsit. Allelúia. P. Clamávi ad te Dómine: & sanásti me. Allelúia, allelúia. ℣. Ego verò oratiònem meam ad te Dómine: tempus beneplácitì Deus. P. Clamávi. ℣. Glória, & honor. P. Clamávi.

Orátio.

DEus, qui consecrâtum tibi corpus Cleméntis mártyris infixum in limo profúndi ad súperos revocásti, ut cujus mens tibi plácitâ devotióne inhæserat, ejus córpori marina famularéntur obséquia; te quæsumus, te rogàmus, ut méritis hujus Mártyris nulla nos tentatiònum aqua opériat, nulla étiam tempéstas críminum in peccatôrum profúndo demérgat; sed leni manus tuæ remígio sustentáti, ad litus mereâmur pervenire justítiæ líberi. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Ad Matutinum.

Antíphona. Lábia mea. Psalmus 50.

Orátio. Exúltent Dómine. fol. CLXXX.

Antíphona. Infixus sum, ut suprà in Vésperis præcedéntibus.

Orátio. Deus qui consecràtum tibi, ut hic suprà.

Antíphona. Emítte, Dómine, manum tuam de alto, éripe me, P. Et líbera me de aquis multis; & de manu filiôrum alienòrum. ℣. Benedíctus Dóminus Deus meus, qui docet manus ad bellum, & dígitos meos ad prælium. P. Et líbera. ℣. Glória, & honor. P. Et.

Orátio.

DOmine, qui beatíssimum Cleméntem mártyrem tuum de malignòrum consílio líberas éruens illum de aquis multis; & victòrem effíciens in passiónibus univérsis: líbera nos de manu filiòrum alienòrum; ut insidiántibus inimícis vita nostra lædénda non páteat: nec illòrum procéritas sæva de ruínæ nostræ cásibus hilaréscat: sed gládio verbi tui accínctì, & hic advérsa superèmus intrépidi, & pòst ad te mereàmur pervenire inlæsi, & beáti. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona. Beàtus homo, qui spem habet in Deum: erit Dóminus fidúcia ejus. P. Ossa ejus florébunt quasi lignum, quod plantàtum est super aquas, ℣. Quod fructum suum dabit in témpore suo: & fólium ejus non défluet, & ómnia quæcúmque fécerit prosperabúntur. P. Ossa ejus. ℣. Glória, & honor. P. Ossa ejus.

Orátio.

DOmine Deus, qui beatíssimum Cleméntem martyrii corónâ decorásti, ut sanctificàtus inter collégas, coronàtus inter cœlícolas præfulgèret: sit nunc, te annuénte, plebi tuæ præcípuus Patrònus, qui magnus éxtitit in eléctis: ut, quia non speràvit in hómine, sed te pósuit in adjutórium, ejus suffrágio firmêtur spes aucta credéntium. ℟. Amen. Per misericórdiam.

℟. Infixus sum in limum profúndi: & non est substántia. Devéni in altitúdinem maris: & tempéstas demérsit me. Laborávi clamans, P. Et exáudi me Dómine, quóniam benígna est misericórdia tua. ℣. Non me demérgat tempéstas aquæ, neque absórbeat me profúndum. P. Et exáudi. ℣. Glória, & honor. P. Et exáudi.

Orátio.

DEus, qui corpus beatíssimi Mártyris tui Cleméntis in limo profúndi nullâ marinòrum flúctuum fecísti lege tenéri: ut altitùdo illum nullo modo maris demérgeret; qui insurgéntes contra se pro tuo nómine catérvas hóstium devicísset: intervéntu Mártyris tui à cunctis nos tentatiónibus líbera; & à profúndo flagitiòrum eréptos, in te plácitâ conversatiònis luce exálta: ut, te opitulánte, & vítiis careàmus, & virtúti-

bus abundémus. ℟. Amen. Per misericórdiam.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Fluctus tui, Dómine, super me transiérunt. Et ego dixi: Expúlsus sum ab óculis tuis, putans vidèbo templum sanctum tuum.

Cánticum. Clamávi ad Dóminum. f. 315.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Benedíctio Dómini in mercèdem justi festinat.

Cánticum. Benedíctus es. fol. 6.

Sono. De profúndis clamávi ad te Dómine: Dómine exáudi vocem meam. Fiant aures tuæ intendéntes, P. Ad oratiònem servi tui. Allelúia. ℣. Si iniquitàtem observáveris Dómine: Dómine quis sustinèbit? Quóniam apud te propitiátio est: & copiòsa redémptio. P. Ad oratiònem.

Lauda. Laudàte Dóminum. Psalmus 148.

Léctio libri Sapiéntiæ Salomònis. *Capit. 6.* ℟. Deo grátias.

Filii, Qui custodíerint justítiam, justificabúntur: & qui didícerint ista, invénient quid respóndeant. Concupíscite ergo sermónes meos, dilígite illos, & habébitis disciplínam. Clara est, & quæ nunquam marcéscit sapiéntia, & fácilè vidètur ab his qui díligunt eam, & inveniètur ab his qui quærunt illam. Præóccupat qui se concupíscunt; & illis se priòrem osténdit. Qui de luce vigiláverit ad illam, non laboràbit: assidéntem illam in fóribus suis invéniet. Cogitàre enim de illa, sensus est consummàtus: & qui vigiláverit propter illam, citò erit secùrus. Quóniam dignos se ipsa círcuit quærens, & in viis suis osténdit se illis hilárìtèr, & in omni prudéntia occúrret se illis. Inítium illius veríssimum est, & disciplínæ concupiscéntia. Secùra ergo disciplínæ diléctio est: & diléctio, custodítio legum illius est; custodítio autem legum consummátio incorruptiònis est. Qui autem legem non custòdit, coínquinat incorruptiònem. Incorrúptio autem facit Deo próximum. Concupiscéntia ítaquè sapiéntiæ ducit ad regnum perpétuum. ℟. Amen.

Hymnus. Cleméntis festum celebràtur.

Supplicátio. Orèmus Redemptòrem, ut suprà in Vésperis præcedéntibus.

Capítula.

Christe Dómine, qui es Ecclésiæ tuæ caput, præsta, ut Clemens beatíssimus martyr tuus in córpore Ecclésiæ constitùtus, qui tunc membra pro Cápite dedit, nunc Caput pro membris adire non cesset; sed Cápiti próximus regat totum, & prótegat corpus: id impéndens libériùs, quod se exúltat obtinuísse felíciùs.

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Lauda. Conclusérunt me aquæ.

Benedíctio. Christus Dóminus, qui beatíssimum Cleméntem. Quære in Vésperis præcedéntibus.

DIE XXIX. NOVEMBRIS.

IN FESTO SANCTI SATURNINI EPISCOPI, ET MARTIRIS.

Ad Vésperum.

Lauda. Glória, & honòre.

Sono. Fac mecum Deus. fol. CLIX.

Antíphona. Posuísti, Dómine, super caput. fol. CCXCII.

Antíphona. Vidébunt gentes justum tuum, Sion, & cuncti reges ínclytum tuum: & vocábitur tibi nomen novum, quod Dóminus nominàvit: P. Et eris coròna glóriæ in manu Dómini, & diadèma regni in manu Dei tui. ℣. Et timébunt gentes nomen tuum Dómine, & omnes reges terræ glóriam tuam. P. Et eris. ℣. Glória, & honor. P. Et eris.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Lauda. Allelúia. Omnis, qui vícerit, fáciam illum sedère in throno Patris mei. Allelúia. P. Sicut & ego vici, & sédeo in illo. Allelúia, allelúia. ℣. Et ego primogénitum ponam illum excélsum apud reges terræ. P. Sicut & ego. ℣. Glória, & honor. P. Sicut.

Hymnus.

Vocis audítæ nóvitas refúlsit,
Regis advéntum récinens Supérni:
Det suos Terra pariéndo flores
Jure colónis.
Nínguidis septa spátiis Tolòsa
Flagret accénsa fidei calòre;
Quæ Saturnino, reboánte Christo,
Mártyre cœpit.
Dógmate cujus simuláchra cedunt;
Cujus accéssu reticère discunt
Dœmonum vafra dominántis ora
Voce sopítâ.

Hic,

Hìc, Dei Patris Génitum coléndum
Prædicans voce, simul & cruóre,
Vincitur Tauri pédibus litándus
Víctima Christo.
Hujus inlæsi cíneres, dicáto
Ritè transférri túmulo meréntur;
Quo fides cultu, gémini honòris
Aucta manèret.
Indè te, Christe, véniens, rogâmus,
Mitis appárens veniéndo justis,
Nosque victòrum sócians corúscis
Junge corónis.
Glóriam psallat chorus, & resúltet;
Glóriam dicat, canat, & revólvat:
Nómini Trino, Deitáti soli
Sídera clament. Amen.
Supplicátio. Orèmus Redemptòrem mundi. ut suprà.

Capítula.

MAgnum, Dómine, pietàtis est sacraméntum, quod osténsum est in carne, justificàtum est in spíritu, appáruit Angelis, prædicàtum est Géntibus, créditum est in mundo, assúmptum est in glória; quo justus ex fide vivit, quo ímpius ad te recúrrit: Quæsumus ergo, ut, qui inlustratiòne advéntûs tui præséntis mártyris Saturníni Epíscopi cor perlustràre dignàtus es, quò extórtam pœnis vitam, te in múnere perceptùrus, amítteret, nostrum quoquè cor dignèris dono tuæ grátiæ emollíre, quò tibi peccàta nostra devòtâ pandâmus fide; à te étiam postulàtum remédium impetrèmus: ut te, quem ille nobíscum olim venísse jam crédidit pro Mundi salvatiòne, nos quoquè per eum te ventùrum mereâmur liberatòrem nostrum excípere.
Pater noster.
Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

CHristus Dei Fílius cujus fides justíficat ímpium, Justi hujus précibus vestròrum solvat víncula peccatòrum: ℟. Amen. Et qui ventùrus ad Judícium sustinètur, ejus, cujus festum cólitis, fáciat vos obtinère consórtium; ℟. Amen. Ut, cum hoc Mártyre advéntus Christi glóriâ vos & in futúris gáudiis sóciet, & æternitàtis præmio ditet. ℟. Amen. Per misericórdiam ipsius, &c.
Lauda. Beàtus vir, qui timet. fol. CCXCIII.

Orátio.

DEus, qui os beatíssimi mártyris tui Saturníni Epíscopi, ita sapiéntiæ ubertàte replésti, ut diversitàte virtùtum circumséptus appárens, jocunditàte, & decòre illum cœlésti gloriòsum osténderes: quò & lábia sua custódiens, sciéntiam & legem in ore ejus exquíreres: pórrige ori nostro sciéntiæ lucem, & sapiéntiæ veræ perfectiònem: ut in eo quod ille tibi multos convértit ab iniquitàte, in eo nos júbeas perénnitèr convérti, & jocundári. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Ad Matutinum.

Antíphona. Lábia mea. Psalmus 50.
Orátio. Exúltent te Dómine. fol. CLXXX.
Antíphona 1. Homo Dèi osténdit.
Orátio. Débitas tibi Dómine.
Antíphona 2. Homo iste perfècit ómnia. fol. CCXCIII.

Orátio.

CHriste Deus, ómnium gratiàrum largitor, qui primum, ac summum Tolosánæ civitàtis fámulum tuum Saturninum Sacerdòtem instituísti: ad te, qui es retribùtor justíssimus, sine confusiòne perveniàmus. ℟. Amen. Per misericórdiam.
Antíphona 3. Iste homo honorificàtus est. fol. CCXCIII.

Orátio.

DOmine Jesu Christe, qui es ineffábilis bónitas, & invícta potéstas, pro cujus nómine beatíssimus Saturninus Præsul, & martyr, dùm litári aris dœmoníacis rénuit, ad Capitólium à turbis attráhitur, furentique tauri supplício consecràtur: tu ejus méritis nostras súscipe preces, & omnes fidéles in commùne pro tua miseratiòne justífica. ℟. Amen. Per misericórdiam.
Responsórium. Lábia sacerdòtis custódiunt. fol. CCXCIV.
Orátio. Deus, qui os beatíssimi mártyris. Quære in Vésperis præcedéntibus.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Thronum glóriæ.
Cánticum. Confirmàtum est cor meum.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Benedíctio Dómini.
Cánticum. Benedíctus es Dómine. fol. 6.
Sono. Allelúia. Cantàbo virtùtem.
Lauda. Laudàte Dóminum. Psalmus 148.
Prophetia. Vir iste conservàvit. f. CCXCIV.

Digitized by Google

Hymnus. Vocis audítæ.
Supplicátio. Orèmus Redemptòrem. In Vésperis præcedéntibus.

Capítula.

CHriste, Dei Fílius, qui justis judex ad judícium sustinèris, da nobis justi hujus précibus emundári ab injustítiis nostris: ut, qui advéntùs tui triúmphis ejus celebránda admíscitur celébritas, ejus exceptiòne, dona perénnis múneris consequàmur.

Pater noster.
Liberáti à malo. fol. 2.
Lauda. Beàtus vir.
Benedíctio. Christus Dei Fílius. Quære in Vésperis præcedéntibus.

DIE XXX. NOVEMBRIS.

IN FESTIVITATE SANCTI ANDREÆ APOSTOLI.

Ad Vésperum.

Lauda. Glória, & honòre. fol. CLIX.
Sono. O bona crux. fol. CCXXXIX.
Antíphona. Allelúia. Ego enim per legem, legi mórtuus sum, P. Ut Deo vivam: Christo confixus sum cruci. Vivo autem, jam non ego: vivit verò in me Christus. ℣. Dóminus pars hereditàtis meæ, & cálicis mei: tu es, qui restítues mihi hereditàtem meam. P. Ut Deo. ℣. Glória, & honor. P. Ut Deo.
Dóminus sit. ℟. Et cum spíritu.
Lauda. Loquèbar de testimóniis tuis in conspéctu regum: & non confundèbar. P. Et meditàbar in mandátis tuis, quæ diléxi. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Et véniat super me misericórdia tua Dómine: salutàre tuum, & elóquium tuum. P. Et meditàbar. ℣. Glória, & honor. P. Et meditàbar.

Hymnus.

DEcus sacráti nóminis,
Noménque vitam exprímens,
Hic te decòrum prædicat
Crucis beátæ glóriâ
Andréa Christi Apóstole,
Hoc ipse jam vocábulo
Decòrus: idem mysticè
Signàris isto nómine.
Quem Crux ad alta próvehit,
Crux quem beàta díligit,
Cui Crux amàta præparat
Lucis futùra gáudia.
In te Crucis mystérium
Cluit geméllo stígmate;
Dum probra vincis per Crucem,
Crucísque pandis sánguinem.
Jam nos fovèto lánguidos,
Curámque nostri súscipe;
Quò per Crucis victóriam
Cœli petàmus pátriam.
Præsta Pater omnípotens,
Per Jesum Christum Dóminum,
Qui tecum in perpétuum
Regnat cum Sancto Spíritu.
Amen.

Supplicátio. Orémus, ut suprà.

Capítula.

CHristus Dóminus noster, qui beatíssimum Andrèam, & Apostolátùs grátiâ, & martyrii decorásti corónâ; hoc illi speciálitèr in múnere præstans, ut Crucis prædicándo mystérium, ad Crucis mererètur pervenìre patíbulum: da nobis, ut sanctæ Crucis tuæ veríssimi amatóres effécti, abnegántes nosmetípsos tollàmus Crucem nostram, & sequàmur te: ut passiónibus tuis in hac vita communicántes, ad ætérnam vitam pervenìre mereâmur felíces.

Pater noster.
Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

OMnípotens Dóminus, qui ánimam Andréæ Apóstoli suscèpit in Cruce, ab omni cruciátu vos líberet damnatiònis ætérnæ; ℟. Amen. Et, quo prædicánte, adquisìvit sibi pópulos creditúros, eo precánte, credéntes efficiat gloriósos; ℟. Amen. Ut exémplo Apóstoli sui Crucis Christi amatóres effécti, & hic vitiòrum superètis incéndia, & pòst ad æternitàtis mereámini pervenìre promíssa. ℟. Amen. Per misericórdiam.
Lauda. Státuit Dóminus suprà. fol. CLVII.

Orátio.

VIr Dei sanctus Andréas, Christe, tuus ille Apóstolus, qui te vidísse illâ visiòne pacis novíssimâ protestàtur, dùm secrèta sanctæ Crucis se agnovísse fatètur, sit pro nobis apud te intercéssor assíduus: ut, qui te prædicávit voce simùl & córpore, & sánguine, nobis apud te opitulètur, & doctrínâ simùl, & prece. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Ad Matutinum.

Antíphona. Lábia mea Dómine. Psalmus 50.
Orátio. Exúltent Dómine. fol. CLXXX.
Antíphona. Mihi absit gloriári, nisi in Cruce Dómini nostri Jesu Christi: P. Per quem mi-

mihi mundus crucifixus est, & ego mundo. ℣. Expéctans expectávi Dóminum, & respéxit me: Et exaudívit deprecatiónem meam. ℟. Per quem. ℣. Glória, & honor Patri. ℟. Per quem.

Orátio.

FAc nos, Deus Pater, in Jesu Christi Fílii tui Dómini nostri Cruce pleníssimè gloriári; ut conféssio oris cum efficiéntia óperis, sic concórdet in nobis, quálitèr veríssimè crucifigéntes nos Mundo, æternitàtis mereàmur satiári de præmio. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona. Salve Crux, quæ diù fatigáta requiéscis expéctans me certíssimè. Scio gaudère te, suscípiens Discípulum ejus, qui pepéndit in te. ℣. Audívit Dóminus, & misértus est mihi: Dóminus factus est adjùtor meus. ℟. Scio. ℣. Glória, & honor. ℟. Scio.

Orátio.

SAncte Dei Apóstole, qui, diu fatigàtam, Crucem in tua expectatiòne, tandem requievísse in tua perventiòne, piis afféctibus clamas: concède plenum nobis gáudium in tua passiòne habère, ut suffrágio tuo nobis futùrum præpares regnum, quibus non tam verbo, sed & sánguine reliquísti exemplòrum, virtutúmque documéntum. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona. Bona Crux, áccipe me, & redde me Dómino meo: ℟. Quia per te redémit me ille, qui pepéndit in te. ℣. Deus in te sperávi Dómine, non confúndar in ætérnum: in tua justítia líbera me, & éripe. ℟. Quia per te redémit. ℣. Glória, & honor Patri. ℟. Quia per te.

Orátio.

CRucis tuæ, Dómine, amòre Apóstolus tuus & martyr Andréas mirificè flagrans, per eam se tibi Dómino suo reddi exóptat, per quam se redémptum esse non dúbitat: quæsumus ergo, ut obténtu ejus, qui in ea Cruce pepéndit, felicitèr nos à cunctis poténtèr dignèris futúræ ultiònis cruciátibus liberàre. ℟. Amen. Per misericórdiam.

℟. Vir sanctus Dei, dùm aspíceret cœlum, voce magnâ dicèbat: Tu es Deus meus, & Dóminus meus, quem vidi, in quo crédidi, quem diléxi. ℟. Ne me patiàris ab ímpio júdice depóni, qui jam secrèta sanctæ Crucis agnóvi. ℣. Homo iste supplicàbat in conspéctu Dómini, dicens: Deus Pater, & Dominàtor vitæ meæ. ℟. Ne me patiàris. ℣. Glória, & honor Patri. ℟. Ne me patiàris.

Orátio. Vir Dei sanctus Andréas. Quære in Vésperis præcedéntibus.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Ego in Dómino gloriàbor, gaudèbo in Deo, Jesu meo.

Cánticum. Dómine audívi auditum. fol. 22.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Benedíctio Dómini in mercèdem justi festínat.

Cánticum. Benedíctus es Dómine. fol. 6.

Sono. O bona Crux. Quære in Vésperis præcedéntibus.

Lauda. Laudàte Dóminum de cœlis Allelúia: laudàte eum in excélsis Allelúia, allelúia. Psalmus 148.

Prophetia. Justus si morte præoccupàtus. fol. 53.

Hymnus.

OMnipoténti Dómino
Postráti omnes súpplices
Reddàmus grátias pro
Sancti Andréæ certámine.
Redemptòrem déprecans,
Ipsum verum agnóscere,
Dæmónibus invidère,
Fallácibus resístere.
Juvàtus Christo Dómino,
Prædicàvit Acháiæ:
Convértitur omnis pópulus,
Et sese Cruci trádidit.
En tibi Jesus omnípotens,
Cujus Cruce suspénsus est,
E cœlis evocàtus est,
Per fidem coronàtus est.
Non timens cruciátibus;
Sed se in Cruce póstulat,
Ut inde emigráverit
Ad sedem veri Dómini.
Tunc pópuli clamóribus
Dantes voces in áuribus,
Ægæe ínique, pérfide,
Defénde Apóstolum.
Jam jam in Cruce pósitus,
Veritàtem prædicans,
Ornàtus móribus bonis,
Pius, sanctus, castíssimus.
Ægæas vero tetérrimus
Dæmónibus arrípitur,
Inférno suscípitur,
Ténebris sociàtus est.
Frater verò ipsius,

Te-

Digitized by Google

Tenens corpus Apóstoli,
Sepelivit intrépidus,
Cum magna multitúdine.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum. Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem mundi Dóminum nostrum Jesum Christum, ut suprà.

Capítula.

IN tuo, Christe, córpore Crucis tuæ venerántes arcânum, quæ, & te Dóminum redemptiònem inferéntem Mundo suscêpit, & Discípulum moriéntem mélius victûrum tibi restítuit: rogàmus te, atque expóscimus, ut nos illi jungas in múnere, cujus hic venerántes incólimus passiònem.

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Lauda. In psaltério & cíthara. Requîre folio. CLX.

Benedíctio. Omnípotens Dóminus. Quære in Vésperis præcedéntibus.

Exeúnte Véspera.

Lauda. Lucérna pédibus meis. fol. CLX.

Sono. O bona Crux, quæ. In Vésperis præcedéntibus.

Antíphona. Qui mihi minístrat, me sequâtur; P. Et ubi ego sum, ibi erit & miníster meus. ℣. Quid retríbuam Dómino, pro ómnibus quæ præstitit mihi? Cálicem salutàris accípiam: & nomen Dómini invocàbo. P. Et ubi ego sum. ℣. Glória, & honor Patri. P. Et ubi.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Lauda. Euge serve bone, & fidèlis, super pauca fuísti fidèlis, in multa te conlocàbo, P. Intra in gáudium Dómini tui. Alleluia, allelúia. ℣. Labóres frúctuum tuòrum manducàbis: beàtus es, & benè tibi erit. P. Intra. ℣. Glória, & honor Patri. P. Intra.

Hymnus. Deus sacráti nóminis. Quære in Vésperis præcedéntibus.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem mundi Dóminum, ut suprà.

Capítula.

DEus à quo Unicus Fílius tuus in hunc Mundum missus, ac pro nobis in Cruce suspénsus, nostræ redemptiònis prétium dedit sánguinem suum; ut reconciliáti per ejus mortem, filiòrum apud te promereâmur adoptiònem; ejúsdem nostri mediatòris obténtu, nobis nec meréntibus tribue: ut possìmus te Patrem fiduciálitèr appellàre, & oratiòne, quam ipso Dómino docénte, didícimus, ad te non solùm vócibus, sed & méritis proclamêmus è terris:

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

SAnctus Andréas Apóstolus, qui pro crucifixo Dómino, ac Redemptòre nostro est in Cruce suspénsus, coram ipso Dómino grátiæ, próvidus vobis exístat semper Patrònus; ℟. Amen. Et ob cujus celebrándam solemnitâtem, álacer est hódiè vester convéntus, sit pro peccátis vestris ante Deum intercéssor assíduus: ℟. Amen. Ac sicut hic Sanctus virtûte fretus Dómini crucifixi, per Crucis victóriam diábolum superàvit; ita vos per mortificatiònem Crucis cuncta vítia conculcêtis. ℟. Amen. Per.

Lauda. Státuit Dóminus. fol. CLVII.

Orátio. Vir Dei Sanctus. In Vésperis præcedéntibus.

FESTA DECEMBRIS.

DIE IV.

IN FESTO SANCTÆ BARBARÆ VIRGINIS, ET MARTYRIS,

Omnia dicántur unius Vírginis, f. CLXXIX. excéptis Hymnis, ad Vésperum, & Matutìnum.

Hymnus.

O Christi Martyr, & ínclyta
Virgo, sacràta Bárbara,
Cujus pugnæ sunt súbdita
Caro, mundus, & tártara!
Tu lux orta de ténebris,
Luce perfúndens sæculum,
Abstrácta ab illécebris
Frangis salûtis æmulum.
Mirè fenéstrà tríplici
Ornas patris palátium,
Fide demónstrans símplici
Trinitâtis mystérium.
Das natùram marmóream,
Maledicéndo rústico,
Qui mentem gerens sáxeam,
Nutu te prodit público.
Abscíndit natæ júgulum
Pater ferà crudélior;
Sed per cœléste spículum
Mors ipsum ferit sævior.

Pa-

Digitized by Google

Patri, Nato, Paráclito,
Decus, honor, & glória:
Sanctæ sint hujus mérito
Nobis ætérna gáudia.
In cœlésti collégio
Nova collèga cólitur,
In Sanctòrum rosário
Novéllus flos prodúcitur.
Bárbara florens grátiâ,
Forma facta humílium,
Læta potitur glóriâ,
Sortis consors sublímium.
Metit de sparso sémine
Plenæ messis manípulum,
Fallens subter tegímine
Nostræ salûtis æmulum.
Hæc carnis supercília
Spirítui dat súbdita:
Mundum vicit, & vítia,
Se victâ, victrix ínclyta.
De ténebris misériæ
Sequáces stellæ præviæ,
Quærâmus Patrem grátiæ,
Consórtes tandem glóriæ. Amen.

Ad Matutinum, Hymnus.

Gaude mater Ecclésia,
Matérnis plaudens plàusibus,
Pro benedícta filia
Frequens in Dei láudibus.
Bárbaram Christi fámulam
Laudèmus unanímiter,
Et crucis Christi bájulam
Imitêmur felícitèr.
Christum fasténdo síquidèm
Astruit fidem, clárius
Discéptans contra præsidem,
Vincit torménta fórtiùs.
Patérnam premit rábiem,
Certans in Christi nómine,
Hostilem frangit áciem
Glorióso certámine.
Manus patérna júgulat
Puéllam, & contínuò
Perit: dœmon stímulat
Parricidam tonítruo.
Nos in campo certáminis,
Sanctæ zeléntes glóriam,
Divíni ductu lúminis,
Tendâmus ad victóriam.
Præstet hoc Sancta Trínitas,
Sanctæ Bárbaræ méritis,
Ad te, summa Suávitas,
Rectis nos ducens sémitis.
Amen.

DIE VI. DECEMBRIS.

IN FESTO
SANCTI NICOLAI EPISCOPI,

Omnia dicántur unius Confessôris Pontífícis, fol. CLXIX. excéptis Hymnis ad Vésperum, & ad Matutinum.

Hymnus.

Adest dies sanctíssima
Virtûte sacrâ spléndida,
Quâ Nicoláus sédibus
Locâtur in cœléstibus.
Sic parvus infans córpore;
Magnus tamen Dei fide:
Quartâ, & sextâ fériâ,
Semèl sugèbat úbera.
Virtûte fulgens nóbili,
Jejúniis, vigíliis
Domàbat corpus júvenis;
Ne fœdarêtur vítiis.
Sic Præsul Christi nóbilis
Pro sanctitâte mériti,
Qui illum exornáverat
Cœléstis regni glóriâ.
Adésto Præsul ínclyte,
Precésque nostras súscipe,
Offérque summo Præsuli,
Preces devótas pópuli.
Sit Trinitáti glória,
Ætérna laus, & ínclyta
Deo Patri, & Fílio,
Et flámini cum Spíritu. Amen.

Ad Matutinum, Hymnus.

Exúltet aula cœlica,
Lætêtur mundi máchina;
Dum refert solis órbita
Nicolâï memóriam.
Qui vagitus infántiæ
Decoràvit mirífice,
Dans virtûtum primórdia
Inter ortûs crepúndia.
Quartâ, cum sexta féria,
Semèl sugèbat úbera,
Jam in ætâte ténera
Hac usus abstinéntiâ.
Cujus tumba fert óleum,
Matres olívæ nésciunt:
Quod natûra non prótulit,
Marmor sudándo párturit.
O venerànde Póntifex!
Pius, nec tardus ópifex
Cunctis, qui corde crédulo
Te quærunt in perículo:

Au-

Aufer mentis dispéndia,
Confer vitæ stipéndia;
Ut post carnis exília,
Tecum simus in glória.
Præsta Pater ingénite,
Jesu, cum sacro Néumate;
Ut Nicoláï précibus,
Cœli jungámur cívibus. Amen.

DIE IX. DECEMBRIS.

IN FESTO SANCTÆ LEOCADIÆ VIRGINIS.

Ad Vésperum.

Lauda. Confessiónem, & decórem induísti.
Sono. Confitébor tibi Dómine in toto corde meo. fol. CLXIX.
Antíphona. Confitébor tibi Dómine in toto corde meo: qui exaudísti verba oris mei. P. In conspéctu Angelórum psallam tibi: ℣. Deus meus es tu, & confitébor tibi: Deus meus exaltábo te. P. In conspéctu Angelórum psallam tibi. ℣. Glória, & honor Patri. P. In conspéctu.
Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.
Antíphona. Exúlta satis filia Sion, júbila tu Israël: P. Ecce Rex tuus venit tibi justus, & salvàtor. ℣. Conféssio, & magnificéntia opus ejus: & justítia ejus manet in sæculum sæculi. P. Ecce Rex tuus. ℣. Glória, & honor Patri. P. Ecce Rex tuus.
Dóminus sit semper. ℟. Et cum.
Lauda. Confitébor tibi Dómine rex. Allelúia. fol. CLXIX.
Lauda. Confitébor Dómino Allelúia, secúndùm justítiam ejus. Allelúia. P. Et psallam. Allelúia. ℣. Lætábor & exultábo in te: & psallam nómini tuo Altíssime. P. Et psallam. ℣. Glória, & honor Patri, & Fílio. P. Et psallam.

Hymnus.

Sanctíssimæ Leocádiæ
Solémne festum pródiit,
Quo vana terræ déspuens,
Ad Regna cœli tránsiit.
Omnes venite súpplices;
Cordis reátum pándite:
Gaudéndo vota sólvite,
Deóque grates réddite.
Hæc namque Virgo nóbilis,
Exórta claro gérmine,
Conféssa Christum fórtitèr,
Pœnas libéntèr pértulit.
Corrépta jussu Præsidis,
Vaccis ligátur férreis;
Ut, vinculórum póndere,
Fides puéllæ céderet.
Illic per abstinéntiam
Christo placére cógitans,
Laudum repéndit grátias,
Precúmque defert víctimas.
Sed mox beátæ Euláliæ
Mortem sacràtam cómperit:
In carceráli vínculo
Cœlo refúdit spíritum.
Nunc Virgo sancta, quæsumus,
Et lachrymándo póscimus;
Ut probra nostra díluas,
Et vota Christo déferas.
Tu nostra Civis ínclyta,
Tu es Patróna vérnula,
Ab urbis hujus término
Procùl repélle tædium.
Non hostis hic præváleat,
Non morbus aut penúria:
Recèdat omne nóxium,
Et conferátur cómmodum.
Sic vita rebus áffluat,
Ne corda luxu sórdeant;
Cunctísque propter crímina
Donétur indulgéntia.
Deo perénnis glória,
Et gratiárum cópia,
Qui cuncta volvit témpora,
Et regnat ante sæcula. Amen.

Supplicátio. Orémus Redemptórem mundi Dóminum nostrum, mutáto nómine. folio CLXXXVII.

Capítula.

Domine Jesu Christe, qui es sponsus Vírginum, & múnere cœlésti remunerátor Confessórum: qui sanctam Leocádiam, & permanère vírginem præstas, & confessórem gloríficas; te acclíves rogámus; ut intervéntu ejus, sicut illa confiténdo cœléste proméruit regnum, ita nos perpétuum evadámus supplícium.
Pater noster.
Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

Christus Dóminus, qui beatíssimam Leocádiam se dignè confitéri coram homínibus fecit in terris, confiteátur vos coram Patre suo, qui est in cœlis: ℟. Amen. Et qui

in ore ejus accépta sibi confessiònis cóntulit cántica, ipse devotiònem vestram remunerándam suscípiat; ℟. Amen. Ut exémplo beátæ vírginis Leocádiæ, confiténdo & laudándo nomen Jesu Christi in sæculo, partícipes ejus, quem conféssi estis, mereámini esse in cœlo; ℟. Amen.Qui in Trinitàte pérmanet Deus in sæcula sæculòrum. Amen.

Lauda. Germinábunt ossa tua quasi sálices Allelúia P. Juxta fluéntes aquas. Allelúia, allelúia. ℣. Et erit tanquam lignum, quod plantàtum est secùs decúrsus aquàrum, quod fructum suum dabit in tèmpore suo. P. Juxta. ℣. Glória, & honor. P. Juxta.

Orátio.

Domine, qui es magnus, & gloriòsus, da nobis fámulis tuis, ut, dùm óperum tuòrum magnitúdinem admiràmur, magnificéntiam tuam débità confessiòne laudèmus; atque intercessiòne gloriósæ vírginis & confessòris tuæ Leocádiæ tríbue nobis, perféctum intelligéntiæ decus timòris obediéntià ágere, & mandàta tua fidélia omni custódià cordis diligèntèr explère. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam Deus noster, &c.

Ad Matutìnum.

Antíphona. Laudàbit lingua mea justítias tuas Deus meus. Psalmus 50.

Orátio. Laudet te, Dómine, lingua nostra. fol. CLXX.

Antíphona. Filia Sion, ego diléxi te, dicit Dóminus, P. Et misericórdia mea non recèdet à te. ℣. Audi filia, & vide, & inclína aurem tuam: & oblivíscere pópulum tuum, & domum patris tui. P. Et misericórdia mea. ℣. Glória, & honor Patri, & Fílio. P. Et misericórdia.

Orátio.

Beàta Dei virgo, quæ in Sion speculatiòne gloriòsa consístis, quam Deus ipse dilexísse testàtur, ex quo tibi non recessûram ultrà misericórdiam pollicètur: da nobis Dómine méritis suis, ut amòre divíno flagràntes, in futúro judício inveniàmur indémnes. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona. Lætàre filia Sion, quia gaudèbit super te Deus tuus: silèbit in dilectiòne tua, P. Et exultàvit super te in laude. ℣. Lauda Hierúsalem Dóminum: conláuda Deum tuum Sion. P. Et exultàvit. ℣. Glória, & honor. P. Et exultàvit.

Orátio.

Lætàre filia Sion, quia gaudet Unigénitus Dei Fílius super te, & exúlta in laude, dùm te, & incorrúptam Vírginem esse præstat, & confessiònis honòre glorificat: quæsumus proindè, ut per te, qui utròque múnere clares, vita nostra, quæ dono virginitàtis caret, confessiònis saltim virtùte fructíficet. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, &c.

Antíphona. Exúlta satìs filia Sion, júbila tu Israël: P. Ecce Rex tuus venit tibi justus, & salvàtor. ℣. Non det in commotiònem pedem tuum: neque dórmiet qui custòdit te. P. Ecce Rex tuus. ℣. Glória, & honor. P. Ecce Rex tuus.

Orátio.

PRópera in occúrsum Dei tui Virgo filia Sion, quia ipse véniet tibi mansuètus, confórtans, & redíntegrans te in confessiòne sua: proindè pétimus, ut vita nostra intercessiòne tuà augeàtur in méritis tuis: ut, qui tibi occúrrit in sæculo gratíssimus coronàtor, in judício sit nobis futúro clementíssimus liberàtor. ℟. Amen.Per misericórdiam.

℟. Exúlta satìs filia Sion, lauda & lætàre filia Hierúsalem: quia ecce Rex tuus véniet tibi mitis, & salvàtor: ipse pauper ascéndens super pullum filium subjugàlis. Et dissipábitur arcus belli: & loquètur pacem géntibus, P. Quóniam potéstas ejus à mari usque ad mare, & à flumínibus usque ad fines terræ. Quid enim bonum ejus, aut quid pulchrum ejus est, nisi fruméntum electòrum, aut vinum gérminans vírgines? Pétite ab eo plúviam in tèmpore serótino, & dabit imbrem vobis, & herbam in agris. ℣. Visitàbit Dóminus pópulum suum, domum Judá & constítuet eum sicut equum speciòsum in certámine. P. Quóniam potéstas. ℣. Glória, & honor. P. Quóniam potéstas.

Orátio.

EXúlta satis filia Sion: quia ecce Rex tuus véniet tibi mansuètus, cujus dono & fruméntum Confessòrum clarèscit virtútibus, & intégritas Vírginum fulgéscit in láudibus. Præsta ergo nobis, ut inter fruménta electòrum mereàmur justificáti quandòque admítti, qui nunc nostròrum óperum manèmus flagítiis coopérti: ut, quæ apud Deum meruísti de confessiòne corònam, nobis confiténtibus obtíneas apud ipsum peccatòrum nostròrum ómnium indulgéntiam. ℟. Amen. Quia pius est, & miseratiònis dignóscitur Dóminus, in ómnia sæcula sæculòrum. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona. Benedícta tu à Deo altíssimo

Digitized by Google

præ ómnibus muliéribus. P. Propter hoc non discèdat laus tua de ore hóminum , usque in sæculum. ℣. Gloriósa dicta sunt de te cívitas Dei. P. Propter. ℣. Glória, & honor. P. Propter.

Orátio.

GLoriósa facta est virgo tua , Christe, Leocádia , quæ consurgénti auróræ comparàta, pulchra ut luna , atque elécta ut sol , probàtur : dùm clarióri rútilans lúmine , & ut luna plena , claréscit in confessiòne , & ut sol flagrans , atque imminutiònem sui nésciens , sanctitàtis persístit in ópere : da ergo nobis , ut per eam apud te pro votis obtinère indulgéntiam mereàmur, qui nunc pro delíctis , vel láchrymas fúndimus , vel gémitus exhibèmus. ℟. Amen. Per.

Antíphona. Egrédere quasi auròra consúrgens, P. Pulchra ut luna , & elécta ut sol, & ornàta. ℣. Audi filia , & vide , & inclina aurem tuam : & oblivíscere pópulum tuum, & domum patris tui. P. Pulchra. ℣. Glória, & honor. P. Pulchra.

Orátio.

DEus, qui navem Ecclésiæ tuæ , pro Mundi istius perículis fluctuántem, óptimus nauta gubérnas ; & ne infidelitàtis procéllà obruàtur , vigilantíssimus custos sollícitas : ómnibus ejus lavácro renátis tríbue per intercéssum gloriósæ confessòris & vírginis tuæ Leocádiæ , persecutiònum tempestátes in tui nóminis confessiòne devíncere , tibíque plácitum sacrifícium nosmetípsos offérre : quique mirabílitèr prospíciunt in profúndum , remígio déxteræ tuæ perducántur in cœlum. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam Deus.

Antíphona. Speciósa facta es Allelúia. folio CLXXIX.

Orátio. Dómine , qui es magnus, ut suprà, fol. CCCXXXVII.

Responsórium. Speciósa , & decòra.

Orátio.

DOmine Jesu Christe , qui es supra omnes gentes excélsus , & in cœléstibus hábitas gloriòsus ; humilitàtem nostram ab excélso inténde placàtus ; ac sicut Ecclésia tua , quæ erat sterilitàtis vítio impedita, nunc est, in te credens , virtútum méritis plena , & filiis numerósa ; ita mens nostra , ab sterilitàte óperum infœcúnda , te tribuénte , per intervéntum gloriósæ confessòris & vírginis tuæ Leocádiæ , possit & semen verbi suscíperc, & copiósis frúctibus redundàre : noménque tuum , à solis ortu usque ad occàsum præclárum , cordis ámbiat unanimitàte dilígere, & fidei assensiòne laudàre. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam Deus noster , &c.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Confitèbor tibi , Dómine , quia. Cánticum. Confitèbor.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Fília Sion bénedic Dómino Deo excélso in omni benedictiòne , & laude. Cánticum. Benedíctus.

Sono. In conspéctu. Psal. 148. fol. CLXXIII. Prophetia. Longè Dóminus. fol. CLXXXI. Hymnus. Sanctíssimæ Leocádiæ.

Supplicátio. Orèmus. In Vésperis præcedéntibus.

Capítula.

GLoriòse ac misericors Dómine , qui beátæ Leocádiæ tibi nimis in ore suo confitéri dedísti ; teque in médio Justòrum ejus confessiòne laudàre voluísti ; ut eam & in terris confiténtem , & in consílio Sanctòrum gloríficans fáceres exultántem : expóscimus tui múneris donum ; ut ejus précibus tríbuas nobis à peccáti contagiòne purgári; ab ardoribúsque perpétuis érui ; & glóriæ tuæ beatitúdinem cónsequi.

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Lauda. Germinábunt ossa tua. fol. CLXX.

Benedíctio.

DEus, qui confessiòne ínclytam Leocádiam , ad Confessòrum fecit pervenire decòrem , justíficet vos ab omni contagiòne culpæ: ℟. Amen. Et qui illam confessiònis ubertàte fecit esse conspícuam , vos evidéntiâ veræ pœniténtiæ gloriósos efficiat; ℟. Amen. Ut sicut dulcis fuit in ore hujus Vírginis conféssio Christi , ita dulcéscat in vestris córdibus amor regni perpétui. ℟. Amen. Per.

Exeúnte Vésperà , ómnia dicántur , ut in primis Vésperis , excéptis Capítula , & Benedictiòne , quæ sequúntur.

Capítula.

ACcipe , Deus , nostròrum confessiónem labiòrum , omniúmque ligaménta solve facínorum : quò hujus vírginis tuæ Leocádiæ prece , & vítiis careàmus , & munéribus ampliémur , cùm ad te proclamavérimus è terris:

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Be-

Digitized by Google

Benedíctio.

CHristus Deus Fílius, qui in confessióne sui nóminis spíritum suscèpit Leocádiæ, vestram suscípiat fidèlem remuneratûrus devotiònem: ℟. Amen. Quique Confessòris hujus festum in cánticis confessiónum attóllitis, à Deo remunerémini sempitérnis; ℟. Amen. Ut illic remuneránda provéniat devótio vestra, quò beatíssimæ Leocádiæ conféssio perdúcta est munerànda: ℟. Amen. Concedénte grátiâ divinitàtis illius; qui est benedíctus in sæcula sæculòrum. ℟. Amen. Per misericórdiam ipsìus, &c.

Lauda. Germinábunt.

Orátio. Dómine, qui es magnus, ut suprà in Vésperis præcedéntibus.

DIE X. DECEMBRIS.

IN FESTO SANCTÆ EULALIÆ

VIRGINIS, ET MARTYRIS.

Ad Vésperum.

Lauda. Speràvit ánima mea in Dómino. Quære fol. CLXXIX.

Sono. Dóminus Deus cœli. fol. CLXXXI.

Antíphona. Allelúia. Gaude, & lætàre filia Sion: quóniam ecce ego vénio, & habitàbo in médio tui, dicit Dóminus. P. Et applicabúntur gentes multæ ad Dóminum in illa die. ℣. Eructàvit cor meum verbum bonum: dico ego ópera mea regi. Lingua mea cálamus scribæ, velócitèr scribéntis. P. Et applicabúntur. ℣. Glória, & honor Patri, &c. P. Et applicabúntur.

Orátio.

GAude, & lætàre filia Sion, quia in médio tui habitatûrum se Dóminus promíttit, dùm te, & in passiòne victrìcem, & ab omni contágio hæresum réddidit innocéntem; quæsumus ergo, ut méritis tuis ab omni tentatiòne salvèmur, qui diem tuum venerántes incólimus; & qui in te vicísse crédimus Christum, nos per eum vicísse lætémur impulsiónes carnálium passiònum; ℟. Amen. Quia nunc unum cum Patre, & Spíritu Sancto póssidet nomen in sæcula sæculòrum. ℟. Amen.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Antíphona. Colúmna speciòsa, perfécta auro, gemmísque præcíncta. P. Cujus caput plenum est rore, & crines guttis. ℣. Audi filia, & vide, & inclína aurem tuam: & oblivíscere pópulum tuum, & domum patris tui. P. Cujus caput. ℣. Glória, & honor Patri. P. Cujus caput.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Lauda. Fília Sion, usque ad te véniet Dominàtor Israël. P. Et véniet potéstas prima regnum filiæ Hierúsalem: egréssus ejus à diébus æternitàtis. Allelúia. ℣. Lau daHierúsalem Dóminum: conláuda Deum tuum Sion. P. Et véniet potéstas. ℣. Glória, & honor Patri. P. Et véniet.

Hymnus.

GErmine nóbilis EULALIA,
Mortis & índole nobilior,
EMERITAM sacra virgo suam,
Cujus ab úbere progénita est,
Ossibus ornat, amorèque colit.

Próximus Occiduo locus est,
Qui tulit hoc decus egrégium,
Urbs potens, pópulis lócuplex:
Sed magè sánguine martyrii,
Virgineòque potens título.

Currículis tribus atque novem
Tres annos quatèr attígerat;
Cùm crepitánte pyra trépidos
Térruit áspera carnífices,
Supplícium subit dulce rata.

Jam déderat priùs indícium,
Téndere se Patris ad sólium;
Et sua membra dicàta thoro
Ipsa crepúndia repúlerat,
Lúdere néscia pusílla.

Spérnere súccina, flores, rosas,
Fulva monília respúere:
Ore sevèra, modésta gradu,
Móribus & nímiùm téneris,
Caníciem meditàta senum.

Ast ubi se furiàta lues
Excitat in fámulos Dómini,
Christicolásque cruénta jubet
Thura cremàre, jecur pécudis
Mortíferis adolère diis:

Infrémuit sacer Eulàliæ
Spíritus, ingeniùque ferox
Túrbida frángere bella parat,
Et rude pectus, anhèla Deo
Fémina próvocat arma virùm.

Sed pia cura paréntis agit,
Virgo animòsa domi ut láteat,
Abdita rure, & ab urbe procùl;
Ne fera sánguinis in prétium
Mortis amòre puélla ruat.

Illa perôsa quiètis opem
Degéneri toleràre morâ,

Nocte fores sinè teste movet,
Septàque claustra fugax áperit,
Indè per ínvia carpit iter.
Ingréditur pédibus láceris
Per loca senta situ, & végribus,
Angélico comitáta choro:
Et licet hórrida nox síleat,
Lucis habet tamen illa ducem.
Sic hábuit generòsa Patrum
Turba columníferum rádium:
Scíndere qui tenebrósà potens
Nocte viam face perspícuà
Præstitit, intereúnte Chaò.
Non áliter pia Virgo viam
Nocte secùta, diem méruit,
Nec ténebris adopérta fuit,
Regna Canópica cùm fúgeret,
Et super astra paràret iter.
Illa gradu cita pervígili,
Millia multa priùs péragit,
Quàm plaga pandat Eòa polum:
Manè supérba tribunália adit,
Fáscibus adstat & in médiis.
Vocíferans ita: Quis furor est,
Pérdere præcípites ánimas;
Et male pródiga corda
Stérnere rasílibus scópulis;
Omnipatrémque negàre Deum?
Quæritis, ò miseránda manus,
Christícolum genus? En! ego sum
Dœmónicis inimica sacris:
Idòla prótero sub pédibus;
Péctore, & ore Deum fáteor.
Isis, Apóllo, Venus nihil est,
Maximiànus & ipse nihil:
Illa nihil, quia facta manu;
Hic, mánuum quia facta colit:
Frívola útraque, & útraque nihil.
Maximiànus opum Dóminus,
Et tamen ipse cliens lápidum,
Prostítuat, voveátque suis
Numínibus caput ipse suum;
Péctora cur generòsa quatit?
Dux bonus, árbiter egrégius
Sánguine páscitur ínnocuo:
Corporibúsque piis ínhians,
Víscera sóbria diláccerat,
Gaudet & excruciàre fidem.
Ergo agè tortor adùre, seca,
Dívide membra coácta luto.
Sólvere rem frágilem, fácile est;
Non penetrábitur intérior
Exagitánte dolòre ánimus.
Tálibus éxcitus in fúrias
Prætor, ait; Rape præcípitem
Lictor, & óbrue supplíciis:
Séntiat esse deos pátrios,
Ne témneat Príncipis impérium;
Quàm cúperem tamen, ante necem,
Si potis es revocàre tuam
Torva Puéllula nequítiam!
Réspice, gáudia quanta metas,
Quæ tibi fert Geniàlis honor!
Te láchrymis labefácta domus
Proséquitur, generísque tui
Ingerit ánxia nobílitas,
Flore quòd óccidis in ténero,
Próxima dótibus, & thálamo.
Non movet áurea pompa thori?
Non píetas veneránda senum,
Quos temerária debílitas?
Ecce paràta ministéria
Ex cruciabílibus exítiis.
Aut gládio feriére caput;
Aut laniábere membra feris;
Aut fácibus data fumíficis,
Flebilitérque ululánda tuis
In cíneres resolùta flues.
Hæc, rogo, quis labor est fúgere?
Si módicum salis emínulis,
Thuris & exíguum dígitis
Tángere Virgo benígna velis,
Pœnam gravem proh aufúgeris.
Martyr ad ista, nihil: sed enim
Infrémit, inque Tyránni óculos
Sputa jacit: simuláchra dehinc
Díssipat, impositámque molam
Thuríbulis pede prosilìvit.
Nec mora, Carnífices gémini
Lánceà péctora diláccerant;
Et latus úngula Virgíneum
Pulsat utrúmque, & ad ossa secat,
Enlálià numeránte notas.
Scríberis ecce mihi, Dómine,
Quàm libet hos ápices légere,
Qui tua, Christe, trophæa notant,
Nomen & ipsa sacrum lóquitur
Púrpura sánguinis elícitì.
Hæc sinè flétibus & gémitu
Læta canêbat & intrépida:
Dirus abest dolor ex ánimo,
Membràque tincta cruòre novo,
Fonte cutem recalénte lavant.
Ultima carnificina dehinc,
Non lacerátio vulnífica
Cratis genus, nec aràta cutis;
Flamma, sed úndique lampádibus
In látera, stomachúmque furit.

Cri-

Crinis & odor ut in júgulos
Flúxerat, invólitans húmeris,
Quò pudibúnda pudicítia,
Virgineúsque lateat honos,
Tégmine vérticis oppósito.
Flamma crepans volat in fáciem,
Perque comas vegetàta, caput
Occupat, exuperátque ápicem:
Virgo citum cúpiens óbitum,
Appetit & bibit ore rogum.
Emicat inde Colúmba replens
Mártyris os, nive candídior
Visa relínquere, & astra sequi:
Spíritus hic erat EULALIÆ
Lactéolus, celer, innócuus.
Colla fluunt, abeúnte ánimà,
Et rogus ígneus emóritur:
Pax datur ártubus exánimis,
Flatus in æthera plaudit ovans,
Templáque celsa petit vólucer.
Vidit & ipse satélles Avem
Féminæ ab ore meàre palam:
Obstupefáctus, & attónitus
Prósilit, & sua gesta fugit;
Lictor & ipse fugit pávidus.
Ecce nivem glaciàlis hyems
Ingerit, & tegit omne forum:
Membráque tegit simul EULALIÆ,
Ossa jacent sub gélido,
Pallíoli vice lintéoli.
Cedat amor lachrymántum hóminum,
Qui celebràre suprèma solent;
Flébile cedat & officium:
Ipsa eleménta, jubénte Deo,
Exéquias tibi, Virgo, ferunt.
Nunc locus Emérita est túmulo
Clara Colónia Vettóniæ,
Quam memorábilis amnis Ana
Præterit, & viridánte rapax
Gúrgite mœnia pulchra pluit.
Hic, ubi mármore perspícuo
Atria lúminant alma viàtor,
Et peregrinus, & indígena:
Relíquias, cinerésque sacros
Servat humus veneránda sinu.
Tecta corúsca super rútilant
De laqueáribus auréolis,
Saxáque cæsa solum váriant:
Flóribus ut rorulénta putes
Prata rubéscere multímodis.
Cárpite purpúreas víolas,
Sanguineósque crocos métite:
Non caret his geméllis hyems,
Laxat & arctat tepens glácies,
Flóribus ut cúmulet cálathos.
Ista comántibus è fóliis
Múnera, virgo puérque date;
Ast ego serta choro & in médio
Texta feram pede Dactylico,
Vília, márcida, festa tamèn.
Sic venerári ossa libet,
Ossibus Altàre & impósitum:
Illa Dei sita sub pédibus
Próspicit hæc, populósque suos
Cármine propio tali fóveat.
Láudibus éfferant exímiis
Astra, solum, mare, quicquid habet,
Te, Génitor, Genitúmque tuum,
Símplicem étiam & Spíritum
Perpétuis résonent módulis.
Festi hujus in láudibus, Dómini
Vócibus íntonet alma cohors,
Victrícem qui fecit EULALIAM,
Sócians æthéreis cívibus pérpetim
Trinus, Unus Dóminus. Amen.

Supplicátio. Orèmus Redemptòrem, mutáto nómine. fol. CLXXXVII.

Capítula.

JEsu, Dei Fílius, qui hortum Electòrum ingrédiens, inter lília pásceris, quandò in córpore tuo, quod est Ecclésia, Sanctàrum Vírginum cœtibus decoràris, ubi beatíssimam Euláliam mirabílitèr introdúcens, ita miríficis eam flóribus maluísti fulcire, ut odor virtûtum ejus tanquàm flóscula arómatum ad nos usque descénderet: te súpplici intentiòne rogàmus, ut, amótis figúris véteris Testaménti, quæ, velut umbræ, in typicis observatiónibus præcessérunt, dies illa, Evangélica útique tradítio, in nobis aspirándo proficiat, quálitèr ità exémplo vírginis Euláliæ Evangélii lucem totâ devotiòne sequâmur, ut umbras prætériti errôris, & críminis nesciàmus.

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

DEus virtûtum, per quem sancta Eulália, dùm ad passiònem vadit, ad glóriam pervénit, det vobis, nec vitiòrum passiónibus adstríngi, & à passiònum vítiis liberári: ℟. Amen. Quæ sua membra non vítiis, sed pro Deo passiónibus súbdidit, obtíneat vos numquàm tentatiònum certamínibus vinci; ℟. Amen. Ut, sicut illa post passiònem obtínuit corònam, ita vos per pœniténtiam veniàtis ad véniam. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Lau-

Lauda. Sicut palma exaltàta sum in gáudio. Allelúia. Et sicut oliva speciósa in campis, Allelúia. P. Sicut vitis fructificávi suavitàtem odòris. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Ego autem, sicut oliva fructífera in domo Dómini, speràbo; & in misericórdia Dei mei in ætérnum, & in sæculum sæculi. P. Sicut vitis. ℣. Glória, & honor. P. Sicut vitis.

Orátio.

DOmine Jesu Christe, qui beàtam Euláliam vírginem in ténero ætàtis statu, nec mundi inlécebris, nec persecutòrum permisísti superári torméntis: in qua múnere tuo, nec sexus víncitur, nec affèctus; cujus constántiam nec sævítia térruit, nec pœna edómuit, nec úngula mínuit, nec flamma compéscuit: Hujus ergo deprecátio pro nobis ita apud te præváleat, ut mala à nobis præséntia, futuràque remóveat. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Ad Matutìnum.

Antíphona. Lábia mea apéries. Psalmus 50. Orátio. Exúltent Dómine. fol. CLXXX.

Antíphona. Surge, própera sponsa mea, & veni: Jam enim hyems tránsiit, & recéssit. Flores apparuérunt in terram nostram. P. Quàm pulchra es amica mea, & quàm decòra! Pulchrióres óculi tui columbàrum, absque eo quod intrínsecùs latet. ℣. Spécie tuà & pulchritúdine tuà inténde, próspera procède, & regna, propter veritàtem, & mansuetúdinem, & justítiam: & dedúcet te mirabilitèr déxtera tua. P. Quàm pulchra. ℣. Glória, & honor Patri. P. Quàm pulchra.

Orátio.

VIrgo Christi Eulália, quæ ad vocem vocántis Sponsi surrexísti ad fidem, properásti ad réquiem, sponsàta de sánguine, formòsa Baptísmate, ecce jam hyems tránsiit, imber ábiit; quia omnis temporális tribulátio à te devícta recéssit: recèdat ergo à nostris méntibus, te oránte, impugnàtio virtùtum: ut, qui credulitàtis dono pleni consístimus, sanctitàtis ope pleníssimà fulgeámus. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona. Quæ est ista, quæ progréditur ut auròra consúrgens, P. Pulchra ut luna, elécta ut sol, terríbilis ut castrórum ácies ordinàta? ℣. Gloriòsa dicta sunt de te, cívitas Dei. P. Pulchra. ℣. Glória, & honor Patri. P. Pulchra.

Orátio.

CHriste Dei Fílius, ad quem beàta Eulália desiderábili voto progréditur ut auròra; exáudi plebem tibi supplicántem per eam: tríbue nobis, & servàre quod sumus à te potentiálitèr cónditi, & copiósiùs amàre quod exístimus miseratiòne redémpti: ut & lunæ comparáti Ecclésiæ fulgeàmus in grémio, & elécti ut sol, claritàtis niteàmus exémplo. ℟. Amen. Per.

Antíphona. Advéntus tuus mihi sicut vitis floréscit: & quasi myrrha elécta dedísti suavitàtem odòris: P. Et quasi bálsamum non mixtum odor tuus: & ut rosa fragrans tabernácula tua. ℣. Non det in commotiònem pedem tuum: neque dormitet qui custòdit te. P. Et quasi. ℣. Glória, & honor Patri. P. Et quasi.

Orátio.

MIra satis Dómine, quod in advéntu tuo martyr tua Eulália quasi vitis vera fructíficans, & quasi myrrha elécta odòrem grátiæ fidélibus propínans in sæculo, ætérno promerètur consolári de præmio: te quæsumus, te rogàmus, ut suffrágiis ejus, odòre virtùtum odóres críminum fugiàmus: ut cœlésti illo inspirámine recreáti, cunctòrum vitiòrum fœtóribus éxules reperiàmur, & sóbrii. ℟. Amen. Per misericórdiam.

℟. Procède inter lília opàca, filia Hierúsalem: quia perfécta es & decòra, & reprehénsio in te non est. Ascénde quasi sponsa à Líbano, & pércipe benedictiònem fidei P. A Dómino Deo tuo. ℣. Veni sponsa à Líbano, veni, coronáberis. P. A Dómino. ℣. Glória, & honor. P. A Dómino.

Orátio. Dómine Jesu Christe, qui beàtam Euláliam Vírginem. Quære in Vésperis præcedéntibus.

Antíphona. Vox túrturis audita est in terra nostra: víneæ floréntes dedérunt odòrem. P. Vox tua suàvis, & fácies tua decòra. Diléctus meus mihi, & ego illi. ℣. Adducéntur Regi vírgines post eam: próximæ ejus adducéntur tibi. P. Vox tua. ℣. Glória, & honor. P. Vox tua.

Orátio.

SPonsa Christi Dei Fílii in óculis fidélium quasi turtur, virgo Eulália ánnuis recúrsibus quodámmodò providètur; dum honor sepúlchri ejus humánis obtútibus præsentàtur, & obsequéndus honorífice aperitur; dum vox ejus suàvis, & fácies ejus púlchrior exundánti claritàte fructíficat: Concé-

cède ergo nobis, ut odor virtûtum ejus sopitum cordis nostri sensum ad pœniténtiam éxcitet; ut, qui nùnc percípimus ex odòre lætítiam, pòst percipiàmus ex pœniténtiâ glóriam indeféssam. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona. Egrédere tanquam sponsa consúrgens, P. Pulchra ut luna, & elécta ut sol, & ornàta. ℣. Per diem sol non uret te: neque luna per noctem. P. Pulchra. ℣. Glória, & honor. P. Pulchra.

Orátio.

GLoriòsa facta est virgo tua, Christe, Eulália, quæ consurgénti auróræ comparàta, pulchra ut luna, atque elécta ut sol, pròbàtur: dùm clarióri rútilans lúmine, & ut luna plena, claréscit passiòne, & ut sol flagrans, atque imminutiónem sui nésciens, sanctitàtis persístit in ópere: da ergo nobis, ut per eam apud te pro votis obtinère indulgéntiam mereàmur, quì nunc pro delíctis, láchrymas fúndimus, vel gémitus exhibèmus. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona. Gaude virgo filia Sion, jocundàre, & lætàre filia Hierúsalem: P. Quóniam ecce Rex tuus venit tibi mitis. ℣. Lauda Hierúsalem Dóminum: conláuda Deum tuum Sion. P. Quóniam ecce. ℣. Glória, & honor. P. Quóniam ecce.

Orátio.

DOmine Deus, qui Prophetáli vaticínio filiam Hierúsalem jocundári, & lætári pronúncias; fac nos in Sacraméntis profluéntibus exultàre & Fílii tui Dómini nostri óperum adsúrgere dignitàte: ut dùm his fidem conjúngimus, per intercéssum vírginis Euláliæ cœlórum gáudiis potiàmur; Per ineffábilem divitiárum tuárum poténtiam summe, & admirábilis Deus noster, qui es benedíctus in. sæcula sæculòrum. ℟. Amen. Per misericórdiam.

℟. Veni sponsa mea: quàm pulchra facta es, & decòra valdè! Surge, áccipe óleum sapiéntiæ, própera P. In advéntum Dómini Dei tui. ℣. Spécie tuâ & pulchritúdine tuâ inténde, próspera procède, & regna. P. In advéntum. ℣. Glória, & honor Patri. P. In advéntum.

Orátio.

SPonsa Christi virgo Eulália, quæ pulchra facta es, & decòra, quæ óleum sapiéntiæ accípiens, candòrem útique Baptísmatis vehis; dùm ex Lavácro fidem pércipis, per quam inter filias Hierúsalem mirificè coronàris: per te, quæsumus, ut candòrem castitàtis mereàmur adtíngere, quæ Christo de virginitàte meruísti placère: ut per te proféctum obtineàmus virtûtis, per quam devícta est crudélitas persequéntis; ut sit nomen benedíctum in sæcula sæculórum. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona. Gaude & lætàre in òmni corde, filia Sion: P. Ecce Dóminus in médio tui fortis exultàbit super te in laude. ℣. Delectàre in Dómino: & dabit tibi petitiónes cordis tui. P. Ecce Dóminus. ℣. Glória, & honor Patri. P. Ecce Dóminus.

Orátio.

GAude & lætàre filia Sion, quia ábstulit Dóminus inimícos tuos, dùm te, & in passiòne victrìcem, & ab omni contágio hæresum réddidit innocéntem; quæsumus ergo, ut méritis tuis ab omni tentatiòne salvèmur, qui diem tuum venerántes incólimus; & qui in te vicísse crédimus Christum, nos per eum vicísse lætèmur impulsiónes carnálium passiònum. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona. Veni sponsa ad præparàtum regnum cælórum, intra in gáudium, P. Et pércipe benedictiònem à Dómino. ℣. Non det in commotiònem pedem tuum: neque obdormitet qui custòdit te. P. Et pércipe. ℣. Glória, & honor Patri. P. Et pércipe.

Orátio.

DOmine Jesu Christe, qui beatíssimæ mártyris tuæ Euláliæ corpúsculum in Cruce pendéntem supérnâ adsparsiòne vestísti, ut & candor vírginem, & refrigérium, indúeret mártyrem: adsíste nobis propítius, & tantis in mártyre semper osténde beneficiis; dùm per illam, & supérna dona prærogas, & mártyris excúbias miráculis própagas, & Ecclésiæ festa, èadem visitándo dignántèr inrádias. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona. Virgo Israël, ornáberis tympanis tuis, P. Et egrediéris in choro psalléntium. ℣. Audi filia, & vide, & inclína aurem tuam: & oblivíscere pópulum tuum, & domum patris tui. P. Et egrediéris. ℣. Glória, & honor. P. Et egrediéris.

Orátio.

DOmine Jesu Christe, qui ánimam fámulæ tuæ Euláliæ beatíssimæ mártyris pro te felícitèr triumphántem exáminas per flammam, súscipis per colúmbam, & tibimet cópulas in glória sempitérna: adésto no-

nobis, ut Spíritus mártyris non desit supplicántibus in suffrágio, qui étiam persequéntibus refúlsit insígni miráculo; nec aliquándo recédat benefíciis ab Ecclésia, quæ apud te requiéscit in cœlésti aula. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

℟. Hæc dicit Dóminus: Dilectióne ætérnâ diléxi te. P. Proptéreà attráxi te ad misericórdiam. Adhuc ædificábo te, & ædificáberis virgo Israël: tolle tympanum tuum, & procéde in choro psalléntium, quóniam véniet tibi dies consolatiónis. ℣. Recordátus sum tui, míserans adolescéntiam tuam, & charitátem desponsatiónis tuæ. P. Proptéreà attráxi. ℣. Glória, & honor Patri. P. Proptéreà.

Orátio.

Audi, & súscipe precántium vota, dilécta Dei virgo Eulália, quæ sponsa Christi de fide, soror monstráris esse de sánguine: éffluant in nobis flores virtútum, effúgiant umbræ tentatiónum: exémplo tuo proficiámus in mélius, ne in detérius consisténtes, vitæ dona perdámus: ut cùm tempus putatiónis advénerit; & fides, quâ Christum crédimus, nos líberet à supplíciis, & afféctus, quo illi propinquáre nitimur, nos ditet munéribus sempitérnis. ℟. Amen. Per misericórdiam.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Tu nosti, Dómine, quia non coméderim in mensa execratiónis, nec bíberim vinum libáminum: nunquàm enim lætáta est ancílla tua, nisi in te, Dómine.

Cánticum Esther. *Capitulo* 14.

Domine mi, rex omnípotens, ádjuva me sollícitam, & cujus præter te nullus auxiliátor est álius. * Perículum meum in manu mea est.

Audívi enim à patre meo, quòd tu Dómine tulísti Israël de cunctis géntibus, * & patres nostros ex ómnibus retrò majóribus suis,

Ut possidéres hereditátem sempitérnam, * fecistique eis sicut locútus es.

Peccávimus in conspéctu tuo, * & idcírcò tradidísti nos in manu inimicórum nostrórum:

Justus es Dómine: * & nunc non eis súfficit, quòd duríssimâ nos ópprimunt servitúte,

Sed robur mánuum suárum, idolórum poténtiæ deputántes, * volunt tua mutáre promíssa, & delére hereditátem tuam,

Et cláudere ora laudántium, * atque extínguere glóriam templi & altáris tui,

Ut apériant ora géntium, & laudent idolórum fortitúdinem, * & prædicent carnálem regem in sempitérnum.

Ne tradas Dómine sceptrum tuum his, qui non sunt, * ne rídeant ad ruínam nostram:

Sed convértere consílium eórum super eos, * & eum, qui in nos cœpit sævíre, dispérde.

Meménto Dómine, & osténde te nobis in témpore tribulatiónis nostræ, * & mihi da fidúciam rex deórum, & univérsæ, Dómine, potestátis:

Tríbue sermónem compósitum in ore meo in conspéctu leónis, & transfer cor illius in ódium hostis nostri, * ut & ipse pereat, & cæteri qui ei conséntiunt.

Nos cum líbera manu tua ádjuva, nullum álium habémus auxiliatórem, * nisi te, Dómine, habens ómnium sciéntiam; & nosti quòd óderim glóriam iniquórum.

Et detéster cubile incircumcisórum, * & omnis alienígenæ.

Tu scis necessitátem meam, quòd óderim signum supérbiæ & glóriæ meæ, * quod est super caput meum in diébus ostentatiónis meæ,

Et detéster illud quasi pannum menstruátæ, * & quòd non compórtem illud in diébus siléntii mei.

Et quòd non coméderim in mensa Aman, * nec mihi placúerit convívium regis, nec bíberim vinum libáminum:

Et quòd nunquàm lætáta sit ancílla tua, ex quo huc transláta sum usque in præséntem diem, * nisi in te Dómine Deus Abraham.

Deus fortis super omnes, exáudi vocem eórum qui nullam áliam spem habent, * & líbera nos de manu iniquórum, & érue me à timóre meo.

Orátio.

Auxílio tuo, Dómine, defendéndam, tuendámque nostram commíttimus imbecillitátem, ut tuum sit, nos evádere de muscípulis impiórum, cujus fuit, venerándam Eulálíam non cédere terróribus persequéntium; ac sicut illam atrócitas non térruit sæviéntis, ita non queant indúcere nos decípula oblatrántis; ut ipse unus per nos vincátur suis convítiis & erróribus cunctis, qui expugnátus est per Eulálíam, passióne superánte. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Fília Sion, bénedic Dómino Deo excélso in omni benedictióne, & laude. Cánticum. Benedíctus es Dómine. fol. 6.

Orá-

Orátio.

BEáta Dei Virgo, quæ in Sion speculatióne gloriósa consístis, quam Deus ipse dilexísse testátur, ex quo tibi non recessúram ultrà misericórdiam pollicétur: da nobis Dómine méritis suis, ut amóre divíno flagrántes, in futúro judício inveniámur indémnes. Amen. Et adjúti grátiâ divinitátis illius, qui est pius, & misericors in ómnia sæcula sæculórum. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Sono. Allelúia. Egrédere post vestígia gregum tuórum, virgo filia Sion, & pasce agnos tuos. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Allelúia. Intra in hortum meum sponsa mea, filia Hierúsalem. Ecce flores tui germinábunt in terram. Pasce jam inter lília, donec respíret dies, & amoveántur umbræ.

Lauda. Laudáte Dóminum de cœlis: Allelúia, allelúia: laudáte eum in excélsis. Allelúia, allelúia. Psalmus 148.

Léctio libri Ecclesiástici Salomónis. *Cap.* 24. ℟. Deo grátias.

SApiéntia laudábit ánimam suam, & in Dómino honorábitur, in médio pópuli sui gloriábitur, in ecclésiis Altíssimi apériet os suum, & in conspéctu virtútis illius honorábitur, in médio pópuli exaltábitur, & in plenitúdine sancta admirábitur, in multitúdine electórum habébit laudem, & inter benedíctos benedicétur, dicens: Quasi cedrus exaltáta sum in Líbano, & quasi cypréssus in montem Sion: quasi palma exaltáta sum in Cades, & quasi plantátio rosæ in Jéricho: Quasi oliva speciósa in campis, & quasi plátanus dilatáta sum juxta aquam in platéis. Sicut cinnamómum aspálathum aromatízans odórem dedi: quasi myrrha elécta dedi suavitátem odóris: quasi storax, & gálbanus, & úngula, & gutta, & quasi líbanus non incénsus vaporávi habitatiónem meam, & quasi bálsamum non mistum odor meus. Ego quasi terebínthus expándi ramos meos, & rami mei rami honóris & grátiæ. Ego quasi vitis fructificávi odórem suavitátis: & flores mei flores honóris & honestátis. Ego mater pulchræ dilectiónis, & timóris, & agnitiónis, sanctæ spei. In me grátia omnis vitæ & veritátis, in me omnis spes vitæ & virtus. Transíte ad me omnes qui concupíscitis me, & à generatiónibus meis impléminí: Spíritus enim meus supra mel dulcis, & heréditas mea super mel & favum: Memória mea in generatióne sæculórum. Qui edunt me, adhuc esúrient: & qui bibunt me, adhuc sítiunt. Qui áudiunt me, non confundéntur: & qui operántur in me, non peccant. Qui elúcidant me, vitam ætérnam possidébunt. ℟. Amen.

Hymnus.

LAudem beátæ Euláliæ
Puro canámus péctore:
Quam Christus inter Mártyres
Casto sacrávit sánguine.
Quæ clausa duris póstibus,
Intérque fortes cárdines;
Somni, cibique néscia
Christum canébat pérvigil.
Custos treméndi lúminis
Lux stupébat in vínculis:
In Cárceris angústia
Mentis beátæ gáudia.
Judex furóre túrbidus,
Surgit cruéntis fáucibus,
Et íncrepat noctis moram,
Sanctam datúrus hóstiam.
Lentóque primo vérbere
Christi Puélla cæditur;
Sed consecráre pérnegat
Libámen aris ímpium.
Tunc in recíso stípite
Ductis in altum bráchiis,
Latus Puéllæ cæditur,
Nudáque flammis úritur.
Victor recédit spíritus,
Corpus relínquens pállidum;
Quod lege mortis pérditum
Redúcat ad vitam Deus.
Jam jam quiéti psállite,
Patríque laudem dícite,
Christúmque laudémus pium,
Simúlque Sanctum Spíritum.
Hæc nos redémit Trínitas,
Cujus perénnis glória
In sæcla nescit mori,
Vivens per omne sæculum. Amen.

Supplicátio. Orémus Redemptórem mundi, mutáto nómine. fol. CLXXXVII.

Capítula.

DOmine Jesu Christe, cui beáta Eulália & virgo plácuit, & martyr adhæsit: dum tibi & virgo pérmanet casta, & pro te exténditur in catásta; dum tibi corpus servat íntegrum, & pro te gaudet úngulis exarátum: ejus pudicítiæ, atque victóriæ favens, nobis propítius esse dignáre; ut & immundítiæ nostræ ejus oratióne abluántur,

tur, & torménta ejus fortitúdine resolvántur.
Pater noster.
Liberáti à malo. fol. 2.
Lauda. Sicut palma exaltâta sum.
Benedíctio. Deus virtútum. Requíre in Vésperis præcedéntibus.

In exeúnte Vésperâ.

Lauda. Lucérna pédibus meis. fol. CLX.
Sono. Dóminus Deus cœli. Quære retrò in Vésperis præcedéntibus.
Antíphona. Gaude filia Sion, júbila Fília Hierúsalem. P. Ecce Rex tuus venit tibi justus, consérvans. ℣. Gloriôsa dicta sunt de te, cívitas Dei. P. Ecce Rex. ℣. Glória, & honor. P. Ecce Rex.
Dóminus sit. ℟. Et cum.
Lauda. Spécie & pulchritúdine. f. CLXXIX.
Hymnus. Laudem beátæ Eulaliæ.
Supplicátio. Orêmus Redemptôrem. Quære retrò in Láudibus.

Capítula.

Domine Jesu Christe, qui sanctæ Eulá-liæ tuæ arcàna póssidens, ei & virginitàtis pudòrem, & passiònis tribuísti rubòrem, dum & pudica in Secréto, & invícta in foro, & illic manet, ut te promereàtur, & hic vincit, ut à te coronêtur: ánnue précibus ejus, ut consciéntiam nostram ita pudor possídeat, ne déserat fortitûdo: illic tranquílla máneat, ne contaminêtur: hic víncere stúdeat, ut probêtur, Piíssime.
Pater noster.
Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

Dominus Jesus Christus, qui sanctam Euláliam constántiâ roboràvit, vos in tentatiòne robústos státuat: ℟. Amen. Qui eam passiòne glorificàvit, à vobis passiònum ignomíniam tergat: ℟. Amen. Qui illam inter torménta victrícem tortòrum fecit, vos inter túrbines Mundi éruat ab omni evéntu perículi. ℟. Amen.
Lauda. Sicut palma exaltâta.
Orátio. Dómine Jesu Christe, qui beàtam Euláliam. Quære in Vésperis præcedéntibus.

DIE XII. DECEMBRIS.

IN FESTO SANCTÆ EUGENIÆ VIRGINIS,

ET COMITUM EJUS MARTYRUM.

Ad Vésperum.

Lauda. Exórtum est. fol. CLXII.
Sono. Gaudête justi. fol. CLXV.
Antíphona. Viri justi. fol. CLXII.
Lauda. Invocábant Dóminum. f. CLXVIII.

Hymnus.

Honôre Sanctæ Eugéniæ
Castis canàmus láudibus;
Christo fidéli júbilo,
Dulci psallàmus módulo.
Qui dudùm Sanctam Vírginem
Puro sacràvit. péctore,
Mentis arcàna póssidens,
Sacro nitôre inlúminat.
Fidèlis Christi fámula
Mundi calcat jactántiam,
Arctum callem arrípiens,
Vitam cœléstem séquitur.
Castam vitam dùm ágeret,
Cœnobiòque dégeret,
Pater effécta Mónachis,
Matrem celàbat tégmine.
Edax morbi libídinis
Vexat pectus Melántiæ;
Pulchrum vúltumque ut víderat,
Amôre cæco cárpitur.
Quem Virgo Christi pérvidens,
Suis pellit elóquiis,
Sævúmque virus áspidum,
Certo refútans cármine.
Illa Tribûnal Júdicis,
Furôre armàta Dæmonis,
Verbis malígnis ádpetit,
Castam expúgnans ánimam.
Sed est cremàta obscœnitas,
Sancta probàtur cástitas;
Præféctus, dum Eugéniam,
Prolem recèpit própriam.
Illicò temnunt idóla:
Reseràtur Ecclésia:
Pater in sacerdótio
Martyr dicàtus est Christo.
Moxque ab Alexandría
Romà revértit Cláudia
Cum prole; sed Eugénia
Christi sectàtur átria.
Tunc cælébsque Eugénia
Prothum, Hyacínthum sócios,
Virtûte Christi refértos,
Basíllæ offert fámulos.
Divínis mox oráculis
Corda perlústrant Vírginis;
Ob hoc Pompéjus díspuit,
Et Christum Deum crédidit,
Pro quo ense percútitur,
Et Christo sponso júngitur:

Pro-

Digitized by Google

Prothus & Hyacínthus iterùm
Plectúntur collo gládio.
Tetris post hæc Eugénia
Bis denis trusa fériis,
Néscia potùsque cibi
Mucrône pléctitur civis.
Cœlis locàtur Spíritus
Sanctórum cum agmínibus:
Nos ánnuis recúrsibus
Hymnum Deo persólvimus;
Horum nos, Deus, méritis
Ablátos nunc à vítiis,
Sursum reduc à sórdibus,
Refórmans sacris sédibus.
Præsta Pater tu ínclyte,
Cuncta qui regis cum Prole,
Paráclito cum Spíritu
Simul per omne sæculum. Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem mundi, mutáto nómine. fol. CLXXXVII.

Capítula.

Vidète, vidète dilectíssimi fratres, mirabília ópera Dei, quálitèr Eugénia virgo pro nómine Jesu martyrium sustinèret: ut nec undis subjiciátur, nec ardóribus concremètur. Hæc sanè fides augebàtur, pro qua Dóminus noster prædíxit, quod in ea se rogántibus, nihil difficile sit: unde hac fide, quæ per dilectiònem operàtur, rogêmus pii Patris cleméntiam, ut nostras recípiat láchrimas, díluat culpas, impértiat grátiam, & árceat quæcúmque nobis vidéntur esse advérsa. Si enim rogavérimus eum fiduciálitèr, spes nobis est, quòd exáudiet vocem nostri clamòris, cùm ad eum, ea quæ Dómino Jesu Christo edocénte didícimus, proclamavérimus è terris:

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

Deus summus, atque ætérnus terríbilis, iu cujus servítium Eugénia viríli hábitu, detónsis crínibus, se óbtulit servitùram, fáciat vos desséctis atque recísis curis sæculi, adprehéndere vitam immaculàtam: ℟. Amen. Quique ejus virginitàtem Melántiam falléntem manifèstam effécit cúneis populòrum, osténdat iu vobis divítias misericordiàrum suàrum; ℟. Amen. Atque cum illa post tránsitum mereámini partem habère, quæ pro Christo Dómino suo méruit laureári. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Lauda. Gáudium sempitérnum. fol. CLXII.

Orátio.

Deus, qui sanctis tuis Eugéniæ vírgini, & ejus Comítibus martyribus tantam grátiam in passiòne dedísti, ut insignitèr apértum fidei vincerent hostem, quamprímùm spirituálitèr in se bella sui córporis devicíssent: præbe nobis auxílium de tua pietàte firmíssimum, quo muníti, atque præcíncti, & rebellántem spirítui carnem valeàmus compéscere, & nosipsos intrépidos studeàmus bellis spirituálibus præparàre. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Ad Matutinum.

Antíphona. Da nobis. Psalmus 50.
Orátio. Redde nobis. fol. CLXIII.
Antíphona. Sancti tui Dómine.
Orátio. Sanctos tuos Dómine Eugéniam & ejus Cómites mártyres virtùte tuæ déxteræ fultos, invícto. Quære fol. CLXVI.
Antíphona. Sancti tui, Dómine, mirábile consecúti sunt iter, deserviéntes præcéptis tuis, ut inveniréntur inlæsi in aqua válida. P. Terra appáruit árida, & in mari rubro via sine impediménto. ℣. Confiteántur Dómino misericórdiæ ejus, & mirabília ejus fíliis hóminum. P. Terra appáruit. ℣. Glória, & honor. P. Terra.
Orátio. Deus, qui Sanctis, ut hìc suprà.
Antíphona. Salus justòrum. fol. CCLXVIII.

Orátio.

Deus, qui & virtùtem Sanctis, & sanctimóniæ ornaménta largìris; hanc Ecclésiam in honòrem mártyrum Eugéniæ vírginis, & ejus Cómitum exhibéntem, sanctitàtis perórna insígnibus: ut qui gloriántur victóres triúmpho stare Mártyres, sint ætérnis Sanctòrum tuòrum felicitátibus compléxi. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Responsórium. Beáti qui habent. f. CCXVI.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Diligéntes te.
Cánticum. Qui spontè.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Sancti & húmiles.
Cánticum. Benedíctus es.
Sono. Salus justòrum.
Lauda. Laudàte Dóminum. fol. CLXIV.
Prophetia. Justòrum ánimæ. fol. CLXVII.
Hymnus. Honòre sanctæ Eugéniæ.
Supplicátio. Orêmus.
Capítula. Vidète, vidète. In Vésperis præcedéntibus.

Lauda. Laus Dómini in Ecclésia Sanctórum. Allelúia. P. Lætétur Israël in eo qui fecit ipsum Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Cantáte Dómino cánticum novum: quia mirabília fecit. P. Lætétur Israël. ℣. Glória, & honor. P. Lætétur Israël.
Benedíctio. Deus summus, atque ætérnus, in Vésperis præcedéntibus.

DIE XIV. DECEMBRIS.

IN FESTO SANCTI JUSTI, ET ABUNDI.

Ad Vésperum.

Lauda. Exórtum est.
Sono. Gaudéte justi. fol. CLXV.
Antíphona. Gáudium magnum.
Lauda. Véniet Dóminus. fol. CCCXXV.

Hymnus.

VOx ecce Vatum vívida pérsonat
Venire Christum, nascíque núntiat;
Nunc festa cujus plebs pia célebrat;
Quæ ferens undam lúcidam prómicat.
Quem Gabriélis vox clara núntiat;
Quem Virgo parit, quæ sola rútilat,
Fœtósa Virgóque lactat,
Nutríxque Virgo se cui dédicat.
Cujus dicáta pássio prívocat,
Ut quis fidélis sánguine rúbeat,
Et passiónis múnere pólleat,
Utróque sese périmi gáudeat.
Justi, & Abúndi quem sequi cúrsitat
Sacra volúntas; quem quoquè núntiat
Sequi debére; qui in fide látitat
Se fore furtem vocéque júbilat.
Hos hunc sequéntes, périmi júdicat
Numeriánus, qui Olybrio hoc ímperat;
Ut Christiános ensi subjíciat,
Christíque Servos publícitùs ópprimat,
Justum en Olybrius, ut áudiit,
Furóre raptus, nec neve quæritat,
Si Christiánus ipse sit explórat:
Sed Christi Servus íllicò clámitat:
Se esse fidélem: nec mori dúbitat.
Præses in ira contérritus próvocat
Membra fidélis, nec neve clámitat;
Ut hunc rotárum ars sæva próterat.
Sed mens ditáta mínimè trépidat;
Vocéque clará cántica júbilat:
Quem sibi Christus ita mirificat,
Ut vota vincens, jam liber ófferat.
Ferox Tyránnus vócibus íntonat:
Fornax ut atrox ígnibus árdeat,
Testis & Almi membra suscípiat;
Offérre thura Martyr ut ámbulat,
Aut igni ira cóncita péreat:
Seque sevéræ morti subjíciat,
Flammæque rogis citus inhæreat:
Ne contráire præsidi váleat.
Sed quem ditáta mens benè súblevat;
Et meritórum grátia dédicat,
Nec flamma vincit, nec pœna súperat;
Sed igne trusus, illæsus ámbulat.
Adhuc Abúndus dùm piè spéctitat,
Se se citátim Mártyri sóciat;
Mentémque Christo súbitò délibat;
Ipsique Olybrio vócibus ínrogat.
Cujus cum fama præsidi pérsonat;
Infremit irâ, terrére íncohoat:
Sanctus Abúndus, ut idólis cedat;
Illísque cedens thus liber ófferat.
Sed quia Sanctus vinci nequíverat,
Justum sodálem fácibus ímperat
Adúri, cujus ut vita péreat,
Jamque citò discrímini cedat.
Mare sed is qui pédibus ámbulat;
Poténsque clausos córpore tránsvolat;
Ignis pœnas hos fúgere próvocat,
Itemque tutos sístere fáctitat.
Hos ipse Sanctis æthere sóciat,
Et ignis ille flámmeus évolat,
Et quos uréndo flamma suscéperat,
Extrìta rore frígida cónsecrat.
Ut nec capíllus cápitis árdeat;
Nec ipsa vestis ígnibus hæreat;
Sed rore tincta, tutáve máneat:
Hæc cuncta regens Spíritus áctitat,
Exémplo Quorum nunc pius áudeat
Quisque fidélis, munus & ínferat
Sui precátus, mentéque sérviat,
Qui misértus ómnia júdicat.
Ipse precántum vota suscípiat;
Et paradísi jánuam apériat,
Qui in æthere tonans nos pius ádjuvat,
Cunctáque solus dimicáre vult.
Sit honor illi, qui solus íntonat
De sede poli, cunctáque júdicat:
Eique sese lingua subjíciat;
Per omne sæculum cármina cóncinat.
Amen.

Supplicátio. Orémus. ut in áliis.

Capítula.

DEus lumen ætérnum, lucérna inextinguíbilis, & lux veritátis, lætífica pópulum tuum in hac celebritáte beatissimórum mártyrum tuórum Justi & Abúndi: ut qui

qui ſuis méritis contriſtántur, eórum oratiónibus consoléntur.

Pater noſter.

Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

OBténtu mártyrum ſuórum Juſti & Abúndi, benedíctio Dómini vos comitètur in terris, qui illos provéxit ad cœlos: ℟. Amen. Illórum vos efficiat ſuffragatiòne felíces, quorum nunc eſtis ſolemnitátibus exequéntes: ℟. Amen. Ut ſicut illi pro juſtítia certáti ſunt uſque ad mortem; ita & vos eòrum ſequéndo veſtígia, líberi properètis ad cœléſtia regna. ℟. Amen. Per miſericórdiam.

Lauda. Fidéles in dilectióne. Et ómnia ália uſque ad Capítulam dicántur ſucceſſivè, ut in feſto Cæcíliæ vírginis, fol. CCCXXVI.

Capítula.

DA nobis, Dómine, gáudia felicitàtis ætérnæ, te ut ſemper gaudère poſſimus, ne deſpicábili triſtítia obruàmur, & in nullo de temporálibus ſolíciti ſimus: ut, qui te prope eſſe jam crédimus, mitíſſimum cùm véneris ſentiàmus.

Pater noſter.

Liberáti à malo. fol. 2.

Lauda. Fidéles in dilectióne.

Benedíctio. Obténtu Mártyrum. Quære in Véſperis præcedéntibus.

DIE XVIII. DECEMBRIS.

IN FESTO ANNUNCIATIONIS SANCTÆ MARIÆ VIRGINIS.

Ad Véſperum.

Lauda. Virgo Iſraël, ornàre tympanis tuis: P. Et egrédere in choro pſalléntium. ℣. Beàta es regina, quæ próſpicis quaſi lumen. P. Et egrédere. ℣. Adſtitit regina in veſtítu deauráto. P. Et egrédere. ℣. Egrédere, quaſi Luna valde rútilans. P. Et egrédere. ℣. Egrédere, quaſi ſponſa conſúrgens pulchra, ut Luna. P. Et egrédere.

Orátio.

VIrgo Iſraël, quæ útique mater Vidéntis intellígeris, ornàre tympanis tuis, id eſt, membris Eccléſiæ, ut te habeàmus patrònam in ſæculo, quam beàtam reginam crédimus permanère in futúro: ut proſpiciéntes te lumen credulitàtis noſtræ ſine dúbio eſſe; te interpellánte, favòrem beatitúdinis mereàmur firmíſſimè obtinère. ℟. Amen. Per miſericórdiam.

Sono. Appáruit Angelus Maríæ, dicens: Ecce concípies, & páries fílium. P. Et vocàbis nomen ejus Emmánuel: Allelúia. ℣. Spíritus ſanctus véniet in te, & virtus excélsi obumbràbit te: quod autem naſcètur ex te Sanctum, vocábitur Fílius Dei. P. Et vocábitur. ℣. Glória, & honor. P. Et vocábitur.

Dóminus ſit. ℟. Et cum.

Antíphona. Allelúia: vidi portam in domo Dómini clauſam: & dixit ad me Angelus: Porta iſta, quam vides, non aperiètur: neque áliquis per eam tranſibit. P. Quóniam Dóminus Deus Iſraël egrediètur per eam, & erit clauſa. ℣. Tóllite portas, príncipes, veſtras, & elevámini portæ æternàles: & introibit rex glóriæ. P. Quóniam. ℣. Glória, & honor. P. Quóniam.

Orátio.

VErbum virtùtis, & ſapiéntia Patris, quod matérni úteri portam nec ingrédiens violas, nec concéptus corrúmpis Vírginem, nec parturitiòne matrem virginltàte privàre dignóſceris; præſta nobis, ut obténtu ſuo, quæ te génuit Fílium, nobis præroget, quod rogàtur; & quæ te méruit ſine cóitu párere, nos concéptu tuo fáciat parturire: ut in portis Sion dilatántes os noſtrum, ſalútis concipiàmus ſpíritum: & ſic novæ natiònis tuæ prædicèmus miráculum, ut cor noſtrum fides ſemper poſſídeat incorrúpta. ℟. Amen. Per miſericórdiam.

Antíphona. Dabit vobis Dóminus ſignum in terra: virgo in útero accípiet, & páriet fílium, & vocábitis nomen ejus Emmánuel. P. Scitòte, gentes, quóniam nobíſcum eſt Deus. ℣. Audi pópulus meus, & teſtificàbor tibi: Iſraël, ſi me audíeris. P. Scitòte, gentes. ℣. Glória, & honor. P. Scitòte, gentes.

Dóminus ſit. ℟. Et cum.

Lauda. Illumináre, Hieruſalem, P. Ecce rex tuus venit, & majéſtas Dómini obumbràvit te. Allelúia, allelúia, allelúia. Lauda, Hierúſalem, Dóminum: conláuda Deum tuum, Sion. P. Ecce rex tuus. ℣. Glória, & honor. P. Ecce rex tuus.

Hymnus.

A Solis ortus cárdine
Adúſque terræ límitem,
Chriſtum canàmus Príncipem,
Natum María Vírgine.

Beà-

Beàtus auctor sæculi,
Servile corpus induit:
Ut carne carnem liberans,
Ne pérderet quos cóndidit.
Clausa Paréntis víscera
Cœléstis intrat grátia:
Venter puéllæ bájulat
Secrèta, quæ non nóverat.
Domus pudíci péctoris,
Templum repéntè fit Dei:
Intácta nésciens virum,
Verbo creàvit Fílium.
Eníxa est puérpera:
Quem Gábriël prædíxerat;
Quem Matris alvo géstiens,
Clausus Joánnes sénserat.
Fit porta Christi pérvia,
Reféćta plena grátiâ;
Transítque Rex, & pérmanet,
Clausa, ut fuit per sæcula.
Genus supérni Núminis
Procéssit aulâ Vírginis,
Sponsus, Redémptor, Cónditor,
Suæ gigas Ecclésiæ.
Honor Matris & gáudium,
Imménsa spes credéntium,
Per atra mortis pócula
Mundi resólvit crímina.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Regnans per omne sæculum.
Amen.

Supplicátio.

ORèmus Redemptòrem mundi, Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatiòne rogèmus; ut per intervéntum & méritum gloriósæ sanctæ Maríæ Vírginis & genitrícis suæ nobis remissiònem peccatòrum & pacem propítius donàre dignètur. ℟. Præsta, ætérne omnípotens Deus: Kyrie eléïson. ℟. Christe eléïson: Kyrie eléïson.

Capítula.

VIrgo Christi génitrix, & humáni géneris reparátrix, implorántium preces áuribus offer divínis: ut tuo gaudeàmus múnere, digni intercéssu tuo, peccáminum apud Deum obtinère remissiònem, cujus sexus absque pudòris corruptiòne ómnium génuit Salvatòrem.

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

DOminus Jesus Christus, qui olim ex Vírgine dignàtus est nasci, suæ vos Genitrícis intercéssu sanctíficet; ℟. Amen. Quique matrem servàvit à corruptélæ contágio, sinum vestri cordis emáculet à delícto; ℟. Amen. Et, qui eam fecit Vírginem manère post partum, cœlum vobis tríbuat possidère post tránsitum. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Lauda. Ecce tempus, dicit Dóminus, in quo partúriens generàbit. Allelúia. P. Et erit iste pax in ætérnum. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Audite hæc omnes gentes: áuribus percípite, qui habitàtis orbem: P. Et erit iste. ℣. Glória, & honor. P. Et erit iste.

Orátio.

GRátiam plenam habère te crédimus, ò Virgo Christi génitrix & humáni géneris reparátrix gloriòsa María, quæ tanta nobis gáudia pariéndo contulísti, ut fructus ventris tui, qui est Christus Fílius Dei, à domínio in nos sæviéntis eríperet inimíci, & in regno ætérno consórtes fáceret sibimetípsi. Proínde quæsumus, te rogàmus, ut adsis patròna nobis, ut & mérito tuo nos Fílius tuus à delícto éxules reddat, & post in regno suo perénniter habitatúros introdùcat: præsta nobis, ut, qui te concupíscens sibi advocàvit in matrem, nobis concupiscéntiæ suæ opuléntam largiàtur dulcédinem. ℟. Amen. Per misericórdiam.

In nómine Dómini.

Ad Matutinum.

Antíphona. Adspérsit me Dóminus Deus hyssópo, & mundàvit me: lavàvit me, & supra nivem dealbàvit me. Psalmus 50.

Orátio.

DEus, qui semper, quæ vera sunt, díligis; & quæ sunt occultàta tuâ sapiéntiâ manifèstas; qui virginàlem úterum pro mundi salvatiòne íngredi dignàtus es: adspárge nos hyssópo verbi tui; & munda nos ab iniquitátibus nostris: ut qui tibi soli peccávimus, & malum géssimus coram te, non iràtus peccátis tríbuas pœnam; sed propítius spíritum rectum, qui te ínvocet, in nostris infúnde viscéribus. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 1. Ave María, grátiâ plena Dóminus tecum: Benedícta tu inter mulíeres, P. Et benedíctus fructus ventris tui. ℣. Diffùsa est grátia in lábiis tuis: proptérea benedíxit te Deus in ætérnum. P. Et benedíctus.

℣.

℣. Glória, & honor. P. Et benedícta.
Orátio. Grátiam plenam habére te. Quære retrò in istis Vésperis præcedéntibus.
Antíphona 2. Magnum miráculum vídimus in Vírginis conceptióne, ut nec virginitátem amítteret, nec genitrìcum póndera dicísset. P. Sola méruit Deum ferre post cœlos: sola méruit Virgo veníre post partum. ℣. Dómini est terra, & plenitùdo ejus: orbis terrárum, & univérsi qui hábitant in eo. P. Sola méruit. ℣. Glória, & honor. P. Sola méruit.

Orátio.

MAgnum valdè miráculum vídimus in Vírginis conceptióne, ut nec decóre pudóris carèret, nec genitrìcum ónera sustinèret: nec enim fas erat, ut illa habèret suspíria, quæ ómnium gáudia parièbat; aut origo lætítiæ nósceret vim dolòris: sic étenim sola méruit virgo veníre post partum, quia in ipsa Verbum est caro factum. Ob hoc te precàmur, Jesu bone, ut, sicut Genitríci tuæ contulísti hoc præmium, ita nobis míseris adsis concedéndo remédium. ℟. Amen. Per misericórdiam.
Antíphona 3. Spíritus Dómini supervéniet in te, & virtus Altíssimi obumbràbit tibi. P. Proptérea, quod nascètur ex te Sanctum, vocábitur Fílius Dei. ℣. Dilexísti justítiam, & odísti iniquitàtem: proptérea unxit te Deus Deus tuus óleo lætítiæ præ consórtibus tuis. P. Proptérea. ℣. Glória, & honor. P. Proptérea.

Orátio.

SAncte Spíritus, quí es sanctificátio Patris, & Fílii, inlábere córdibus nostris, ut de te, quæ vera sunt, sapiàmus, & quæ vera sunt, confiteàmur: bonus enim spíritus es in ómnibus, quia ómnia, quæ vis, rectè vis; tu Vírginem nostram replevísti, & almà sanctificatiònis tuæ grátià inlustrásti: tu ex ea nobis oblatiònem novam in terram súbitò protulísti, ut in ejus lúmine ambulántes salùtem animàrum nostràrum cónsequi mereàmur felíces. ℟. Amen. Per misericórdiam.
℟. Missus est à Deo Angelus Gábriël ad Maríam Vírginem, dicens: Ave María, grátià plena: Dóminus tecum: Benedícta tu inter mulíeres. P. Proptéreà &, quod nascètur ex te Sanctum, vocábitur Fílius Dei. ℣. Spíritus sanctus supervéniet in te, & virtus Altíssimi obumbràbit tibi. P. Proptéreà &, quod. ℣. Glória, & honor. P. Proptéreà.

Orátio.

O Sanctíssime Gábriël, ò fortitùdo summi Patris, ò núncius veritàtis, ò destinàtor divíni mystérii, veríssimus adinvéntor ad Vírginem venis, salútas, ut núncius; obúmbras, ut fámulus. Ave, inquis, María: Meus Dóminus tecum: benedíctam esse inter mulíeres affàris: Verbum ex ea prodire clangis: & ut Fílius Dei vocitarètur, mirífica adtestatióne profitèris. Ideò pétimus, ut tu, qui núncius veritàtis ad Vírginem accessísti miríficus, petitiónem nostram divínis offer in áuribus: & ita per te ábdita cognoscàmus mystéria, ut númquam incidàmus inimíci ergástula; ut per ipsum summi Dei Patris Verbum, cui te prævium ad Vírginem veníre denúncias, habeàmus & véniæ rédditum, & ætérnæ pátriæ veríssimum incolàtum. ℟. Amen.
Antíphona 1. In me spes omnis vitæ & virtùtis. Ego mater pulchræ dilectiónis. P. Et rami mei honòris & grátiæ. ℣. Eructàvit cor meum verbum bonum: dico ego ópera mea regi. Lingua mea cálamus scribæ, velóciter scribéntis. P. Et rami. ℣. Glória, & honor. P. Et rami.

Orátio.

MIra satis, Dómine, radix Ecclésiæ tuæ, quæ próficit & crescit usque ad perféctum diem, cujus rami mártyres, cujus perpendícula effécti sunt Confessóres, inter quos beatíssima Virgo María génitrix tua, quasi vitis vera fructíficans, dum odórem grátiæ fidélibus propinat in sæculo, ætérno promerètur consolári de præmio: Quæsumus ergo, ut suffrágiis ejus odóre virtùtum odóres críminum fugiàmus; ut cœlésti illo spirámine recreáti à cunctórum vitiórum fœtóribus éxules reperiàmur, & sóbrii. ℟. Amen.
Antíphona 2. Indùta es vestiméntis glóriæ, & ornàta es ornaméntis sanctis. P. Et facta es speciòsa invocàta Dómino. ℣. Dóminus custòdit te ab omni malo: custòdit ánimam tuam Dóminus. P. Et facta es. ℣. Glória, & honor. P. Et facta es.

Orátio.

VIrgo Christi María glóriæ nunc vestiméntis indùta & ornaméntis sanctis ornàta, quæ útique facta es speciòsa, dum invocàta à Dómino mater efficeris Dómini, & elécta ancílla Fílii, dum aure cóncipis verbum, & nobis & tibi géneras Dóminum; concurréntis ad te plebículæ súscipe vota,
&

& Filio tuo Dómino nostro nostræ servitûtis defer obséquia: ut, qui vitiòrum impúlsu ad prona dilábimur, tuis méritis ad cœléstia sublevêmur: & qui meritòrum ornaméntis ornári non póssumus, tuo intervéntu à crimínibus expiáti conceptiònis tuæ sacratíssimum festum ánnuis recúrsibus celebrêmus. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona. Dedit illi Dóminus sapiéntiam, & beàtam fecit eam, & circumcínxit illam zonam glóriæ. P. Et índuit eam stolam decòris, & coronàvit eam in vasis virtûtum. ℣. Potens in terra erit semen ejus: generátio rectòrum benedicètur. P. Et índuit eam. ℣. Glória, & honor. P. Et índuit eam.

Orátio.

DOmine, Deus Pater, qui beátæ Genitríci Fílii tui Dómini nostri sapiéntiam contulísti, dum & beàtam illam éfficis, & glóriæ zonam circumcíngis, & stolam decòris índuis, scílicet ut virgo concípiat, & virgo páriat, & sui partûs glória toto in mundo dilatàta fructíficet; da nobis talem spíritûs sapiéntiam, quæ nos coram te beátos effíciat ópere, dignitàte & spléndidos reddat, & indútos decòris stolà: ut, sicut Virgo Maria Dei Sapiéntiam concípiens univérsæ creatúræ génuit Dóminum, ita nos sapiéntià repleàmur, quà tibi efficiàmur placábiles in vasis virtûtum. ℟. Amen. Per misericórdiam.

℟. Fília Sion, consecràbis Dómino multitúdines populòrum: & tu Béthlehem domus acceptiònis paucíssima in míllibus Judá: ex te pródiet princípium regni Israël, P. Cujus progréssio ab inítio sæculi. Propter quod tempus parturiéntis advênit: & páries velóciter Redemptòrem ómnium filiòrum Israël. ℣. Béthlehem cívitas Dei summi, ex te pródiit Dominàtor Israël. P. Cujus progréssio. ℣. Glória, & honor. P. Cujus progréssio.

Orátio.

JEsu, virtûtum ómnium Deus, qui per beátæ Genitrícis tuæ mystérium cónsecras tibi multitúdines populòrum, dum novo miráculo Vírginem conceptiòne mirábili ditas, & matrem virginitàtis honòre non privas, ut Incarnatiònis tuæ mystérium, & singuláre citra similitúdinis exémplar manèret, & admirábile sinè áliqua dissertiòne ratiònis exísteret; dona nobis, hujus arcána mystérii, & plenà fide cognóscere, & pleniòri charitàtis ardòre dilígere: ut per hoc, quod de te, quæ vera sunt, crédimus; ad hoc, quod de te diligéntibus tríbuis, ardéntiùs veniàmus. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 1. Tu turris regis nebulósa, fília Sion, ad te véniet Salvàtor: P. Et véniet potéstas prima regnum fíliæ Hierúsalem. ℣. Rogàte, quæ ad pacem sunt Hierúsalem: & abundántia diligéntibus te. P. Et véniet. ℣. Glória, & honor. P. Et véniet.

Orátio.

JEsu Dómine, qui nativitàte divínà præcèdis ómnia, & in fine sæculòrum násceris, univérsa ut rédimas, míseris dans in omnipoténtia inítium rebus, & in humilitàte justificatiònem reddens homínibus, cum nebulósæ turris hospítium ingréderis, & ad eam potéstas prima regnatùrus accèdis: tríbue nobis, illo te spíritu confitéri, quo per úterum Vírginis humánæ voluísti mortalitáti conjúngi. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 2. Béthlehem domus Euphràta, non es mínima in princípibus Judá: ex te egrediètur rex, qui regat pópulum meum Israël. P. Et egréssus ejus à dièbus æternitàtis. ℣. Mater Sion dicet: Homo, & homo factus est in ea: & ipse fundàvit eam Altíssimus. P. Et egréssus. ℣. Glória, & honor. P. Et egréssus.

Orátio.

MAgna est, Dómine, Béthlehem cívitas, illa Incarnatiònis tuæ altrix, Prophetàrum inlustràta præcóniis; dum ex ea proditùrus adnunciàris, & in ea gloriòsus osténderis: cum illìc spécie & pulchritúdine beatíssimam matrem tuam ac vírginem decorásti Mariam, quæ te méritò incorrúpta édidit, sicut incorrúpta concèpit. Adésto proindè míseris nobis précibus ejus adsíduis: ut, sicut illam generátio tua provéxit ad laudem, ita nos ejus mérita próvehant ad salûtem. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 3. Virgo Israël, revértere ad civitátes tuas. Usquequò dolens avertèris? P. Generàbis Dóminum Salvatòrem oblatiònem novam in terra: ambulábunt hómines in salvatiòne. ℣. Gloriòsa dicta sunt de te, cívitas Dei. P. Generàbis Dóminum. ℣. Glória, & honor. P. Generàbis Dóminum.

Orátio.

JEsu Dómine, qui nascitùrus ex Vírgine, & caput Serpéntis antíqui, & totìus delectatiònis contágia proculcásti, dum te oblatiònem novam Virgo mater parturìret in terris, quam exuláre cupièbat serpens è sédibus suis; largíre nobis, ita serpéntis hujus

jus mysticum, omniúmque peccáminum odíre contáctum, ut te solum ánima nostra díligat, quem & inimicus retributióne percípiat, & in æternitátis delectatióne possídeat. ℟. Amen. Per misericórdiam.

℟. Audite signum à Dómino, plebs Dei: Invénta est virgo in útero habens de Spíritu Sancto; & nomen Vírginis María: Spíritus enim Sanctus supervénit illi, & virtus Altíssimi obumbrávit eam; ut adimplerétur, quod dictum est per Prophétam à Dómino: Ecce virgo habébit filium, P. Et nomen ejus Emmánuel vocábitur. ℣. Venit Angelus Dómini ad Maríam Vírginem, dicens: Ecce concípies, & páries filium, P. Et nomen ejus. ℣. Glória, & honor. P. Et nomen.

Orátio.

INeffábile unigénitum Patris ingéniti Verbum, quo nascénte pudor matris Vírginis cláruit, & cláritas novæ generatiónis inlúxit: te enim faciénte, facta sunt cuncta, quæ Incarnatiónis tuæ mystério crédimus operáta; scilicèt, quòd Angelus Joseph viro Genitrícis tuæ appáruit, quòd te in ea natum de Spíritu Sancto esse prædixit: præsta ita proínde nobis, quæsumus, méritis sanctæ Matris tuæ & Vírginis, ut, conceptióne Sancti Spíritûs fœcundáti, sic te concipiámus in corde, ut non áliud, quàm te, semper parturiámus in ópere. ℟. Amen.

Antíphona 1. Magníficat ánima mea Dóminum: & exultávit spíritus meus in Deo salutári meo. P. Quóniam respéxit humilitátem ancíllæ suæ. ℣. Quid retríbuam Dómino, pro ómnibus quæ retríbuit mihi? P. Quóniam respéxit. ℣. Glória, & honor Patri. P. Quóniam respéxit.

Orátio.

QUanta tibi sanctíssima Virgo Dei & mater, divina píetas magna & amplióra distríbuit, ut, cùm esses virgo terrígena, facta es Altíssimi mater & vérnula: ut, qui sanctum ipsíus nomen in omni generatióne & prosápiâ nunciásti, nobis infirmis succúrrat detérsâ malè rancóris suggestióne: Et, qui tibi ádfuit óptimus habitátor, in nobis præésse dignétur mitíssimus retribútor: ut per unum Deum in Trinitáte perféctum & credulitátis mérita vígeant, & distributiónis gáudia coaléscant; & quia immériti hoc depóscimus, tu regína & mater creatóris ómnium sæculórum & per te fruámur paradísi flórea rura qui íntegra permansísti virgo Deífica. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 2. Ipsi soli sum sponsáta, cui Angeli sérviunt, cujus pulchritúdinem Sol & Luna mirántur. P. Ipsi soli servo fidem, ipsi me tota devotióne comméndo. ℣. Ad ipsum ore meo clamávi, & exultávi sub lingua mea. P. Ipsi soli. ℣. Glória, & honor Patri. P. Ipsi soli.

Orátio.

JEsu, Dei Fílius, qui beatíssimam Maríam sic Vírginem ádprobas, ut matrem osténdas: sic matrem honóras, ut vírginem admirábili concéptu efficias, dum tua Déitas ad eam Angelum déstinat, à quo se inter mulíeres áudiat benedíctam; concéde súpplici famíliæ tuæ, ut adínstar ejus cor nostrum castitáte fructíficet, & jussis tuis óbsequi non recúset: quò cum ea mereámur último Judícii témpore à dextris tuis adsístere, quam nunc crédimus vírginem te verácìter generásse. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 3. Gyrum cœli circuívi sola, & in flúctibus maris ambulávi: In omnem terram, & in omni pópulo primátum hábui: superbórum & humílium colla própriâ virtúte calcávi. ℣. Donec intrem in sanctuárium Dei: & intélligam in novíssima. P. Et in omni. ℣. Glória, & honor. P. Et in omni.

Orátio.

CHriste, Dei Sapiéntia summi Patris & Verbum, qui ædíficas tibi comptíssimam domum, Maríæ Vírginis úterum, in qua ipse cœléstis justítia próspicis, & de qua fructum benignitátis tuæ prodúcis, dum in ea & absque veste corpórea Deus ingréderis, & de qua vestítus carne procédis; præsta nobis supplícibus tuis, ut sanctificátam nos tibi domum effícias de qua, ut sponsus procédens, óperum nostrórum dignitáte circumfúltus appáreas. ℟. Amen.

℟. Plácuit Deo cástitas & immaculáta virgínitas; P. Propter hoc in útero ejus ingréssa est sancta píetas: de Verbo partum osténdit admirábilem genuísse Vírginem Deum & hóminem. ℣. Adnunciavérunt cœli justítiam ejus: & vidérunt omnes pópuli glóriam ejus. P. Propter. ℣. Glória, & honor. P. Propter.

Orátio.

DEcántet tibi, Dómine, omnis creatúra cánticum novum, qui in Vírgine María ostendísti novæ parturitiónis miráculum: ut fémina circúmdaret virum, & virgo sine viri cóitu virílem páreret sexum:

Præsta ígitur nobis ejus suffrágio tuéri in sæculo, quæ te partu édidit incorrúpto: ut mens nostra fulgóre Sancti Spíritûs vegetâta, ita amòrem tuæ dilectiònis concípiat, ut bonòrum semper áctuum partúriat increménta. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona. Missus est Gábriël Angelus ad Maríam Vírginem desponsâtam Joseph adnúncians Verbum; & expavéscit Virgo de lúmine: Ne tímeas, Maria, invenísti grátiam apud Dóminum. P. Ecce concípies, & páries:& vocábitur Altíssimi Fílius. ℣. Quia rectus est sermo Dómini, & ómnia ópera ejus in fide. P. Ecce concípies. ℣. Glória, & honor. P. Ecce concípies.

Orátio.

SAncta Dei Génitrix, quæ salutâta ab Angelo, aure cóncipis Verbum, fide matúras obséquium, carne géneras Fílium, de lúmine expavéscens, de grátia præveniénte confidens; súpplicum vota éfficax áccipe plébium, & preces opulénter remúnera singulòrum, ut matérno cunctos grémio solatùros accípiens, quos in hac peregrinatiòne ad te concurréntes réspicis cérnuos, Jesu Christo filio tuo Dómino nostro repræséntes inlæsos. ℟. Amen. Per.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Fecit mihi magna qui potens est, & sanctum nomen ejus. Et misericórdia ejus in omni progénie & generatiòne.

Cánticum. *Lucæ* I.

MAgníficat ánima mea Dóminum: * & exultâvit spíritus meus in Deo salutári meo. Quia respéxit humilitâtem ancíllæ suæ:

Ecce enim ex hoc beâtam me dicent omnes generatiónes. * Quia fecit mihi magna qui potens est,

Et sanctum nomen ejus. Et misericórdia ejus in omni progénie & generatiòne * super timéntes eum.

Fecit poténtiam in bráchio suo: * dispérsit supérbos mente intelléctus cordis eòrum.

Depósuit poténtes de sede, * & exaltâvit húmiles.

Esuriéntes implêvit bonis: * & dívites dimisit inánes.

Suscèpit Israël púerum suum, * memor misericórdiæ suæ:

Quæ locûtus est ad patres nostros, Abraham, * & sémini ejus usque in sæculum.
Glória, & honor.

Orátio.

MAgníficat ecce te, Dómine, redemptòrem nostrum beátæ Genitrìcis vocé omnis convéntus Ecclésiæ: quia respexísti humilitâtem Ancíllæ tuæ, cùm te & Virgo sancta concèpit; & Ecclésia credéndo cognòvit: cùm de illa prodíeris; & istam redímeres: cùm illam beâtam dicunt omnes gentes; in istam beatificéntur populòrum ómnium natiónes: Súscipe ergo, Dómine, Israël pópulum tuum, memor misericórdiæ tuæ; qui locûtus es pátribus nostris: ut compleméntum sit Divínæ promissiònis, totius Mundi redémptio singulàris. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Benedíctio, & honor, & glória, & potéstas Deo nostro: quóniam venérunt núptiæ Agni, gaudeâmus, & lætémur in eo. Cánticum. Benedíctus. fol. 6.

Sono. Appáruit Angelus Maríæ. Quære retrò in Vésperis præcedéntibus.

Lauda. Laudâte Dóminum de Cœlis Allelúia: laudâte eum in excélsis, Allelúia, allelúia, allelúia. Psalmus 148.

Léctio libri Ezechiélis Prophétæ. *Capit.* 43.
℟. Deo grátias.

FActa est super me manus Dómini, & elevâvit me spíritus, & duxit me ad portam, quæ respiciêbat ad viam Orientâlem. Et ecce glória Dei Israël ingrediebâtur: & vox erat ei quasi vox aquârum multârum, & terra splendêbat à majestáte ejus. Et cécidi super fáciem meam. Et majéstas Dómini ingréssa est Dómini domum. Et audívi loquéntem ad me de domo, & vir qui stabat juxtà me, dixit ad me: Fili hóminis, locus sólii mei, & locus vestígii pedum meòrum, ubi hábito in ætérnum. Capít. 44. Post hæc convérti me ad viam portæ sanctuárii, quæ respiciêbat ad Oriéntem: quæ erat clausa. Et dixit Dóminus ad me: Porta ista, quam vides clausa, non aperiêtur: & vir non transíbit per eam: quóniam Dóminus Deus Israël ingrediètur per eam, & erit clausa príncipi. Et princeps ipse sedit in ea, ut cómedat panem coram Dómino. Rursúmque vidi: Et ecce glória Dómini implêvit domum Dei, & audívi vocem dicéntis

Digitized by Google

tis : Benedícta glória Dómini de loco sancto suo. ℟. Amen.

Hymnus.

A Solis ortus cárdine
Et usque terræ límitem,
Christum canámus Príncipem,
Natum María Vírgine.
Gaudéte quicquid géntium
Judæa, Roma, & Græcia,
Ægyptus, Thrax, Persa, Scytha;
Rex unus omnes póssidet.
Laudáte vestrum Príncipem
Omnes beáti ac pérditi;
Ubi imbecílli, ac mórtui,
Jam nemo post hæc mórtuus.
Fit porta Christi pérvia,
Reférta plena grátiâ;
Transítque rex, & pérmanet
Clausa, ut fuit per sæcula.
Genus supérni núminis
Procéssit aulâ Vírginis,
Sponsus, Redémptor, Cónditor,
Suæ gigas Ecclésiæ.
Honor Matris & gáudium,
Imménsa spes credéntium
Per atra Mortis pócula
Resólvit nostra crímina.
Lapis de monte véniens,
Mundúmque replens grátiâ,
Quem non præcíssum mánibus
Vates vetústi núnciant.
Qui, Verbum, caro factus est
Præcónio Angélico,
De claustris virginálibus
Vírginis virgo natus est.
Rorem dedérunt æthera
Nubésque Justum fudérunt;
Patens excèpit Dóminum
Terra salûtem génerans.
Mirábilis concéptio
Christum prótulit sóbolem,
Ut Virgo partum fúnderet,
Post partum virgo sísteret.
Exúltet omnis ánima
Nunc redemptòrem géntium,
Mundi venísse Dóminum
Redímere quos cóndidit.
Creátor cuncti géneris,
Orbis, quem totus non capit,
In tua, sancta Génitrix,
Sese reclúsit víscera:
Quem, Pater ante témpora
Deus, Deúmque génuit,
Matris alma virgínitas
Cum témpore partum édidit,
Tollens cuncta facínora,
Et donans sancta múnera,
Augméntum lucis ádferens,
Ténebris damnum ínferens.
Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito
In sempitérna sæcula. Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem. Quære in Vésperis præcedéntibus.

Capítula.

O Sacratíssima Verbi ancílla & mater, quam osténdit generátio Vírginem, & virgínitas cómprobat Genitrìcem! pátulo pietàtis sinu concurréntem ad te pópulum súscipe : Tu profúsis pietàtis viscéribus páscito gregem, quem suo Fílius ex te progrédiens mercàtus est sánguine : tu præbe úbera creándis, quæ nutrix facta es creatôris : tuo obséquio servitûtis tuæ glorífica, quos tibi dari ínspicis obsequêlam : simus tuo præmuníti suffrágio præsidióque, qui suávi servítio tuo servitûtis tuæ delectàmur pérfrui jugo : ut omnes, qui ob honôrem Conceptiònis tuæ hoc in loco tuis decantàmus in láudibus, in tua pérpetim servitûte vivàmus, veniéntes ad eum, explósâ críminum labe, cujus te votívis excólimus offíciis Genitrìcem : ut & hìc nos tu multíplici afféctu tueàris in sæculum, & pòst ex te génitus regnatúros possídeat in ætérnum; qui nos dócuit oràre, & dícere:

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Lauda. Ecce tempus, dicit Dóminus.

Benedíctio. Dóminus Jesus Christus, qui olim ex Vírgine. Quære retrò in Vésperis præcedéntibus.

In exeúnte Vésperâ.

Lauda. Virgo Israël, ornàre tympanis tuis.

Sono. Appáruit Angelus Maríæ, dicens: Ecce: Quære retrò in primis Vésperis.

Antíphona. O quàm magnum miráculum inauditum! Virtus de cœlo prospéxit, obumbrâvit úterum Vírginis. P. Potens est majéstas inclúdi infrà cubículum cordis, jánuis clausis. ℣. Véritas de terra orta est; & justítia de cœlo prospéxit. P. Potens est. ℣. Glória, & honor. P. Potens est.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Beáta sum, quæ crédidi; P. Quóniam implebúntur ómnia, quæ dicta sunt mihi à Dómino. Allelúia, allelúia. ℣. Deus,

 can-

cánticum novum cantábo tibi: in psaltério decem chordârum psallam tibi. P. Quóniam implebúntur. ℣. Glória, & honor. P. Quóniam.
Hymnus. A Solis ortus.
Supplicátio. Orêmus. Quære in primis Vésperis.

Capítula.

BEâta est, Christe, gloriôsa sæculi domimátrix Maria virgo tua, quæ ab Angelo crédidit, quod perficeréntur ea, quæ à Dómino dicta sunt illi: præsta ergo nobis, expóscimus, ut, qui concéptum Vírginis celebrámes perégimus, ad festum nativitàtis tuæ emaculátis córdibus veniàmus.

Pater noster.
Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

VErbum, quod matrem fecit, ut Virgo manêret,
Nobis adtríbuat virginitâtis opem:
℟. Amen.
Et, qui intácta ejus servâvit víscera ventris,
Custos dignêtur vester adésse jugis;
℟. Amen.
Ut, qui concéptum matris celebràtis ovándo,
Lux sitis in mundo, justificánte Deo.
℟. Amen. Per misericórdiam.
Lauda. Ecce tempus, dicit Dóminus, in quo.
Orátio. Grátiam plenam habêre. Quære retrò in primis Vésperis.

DIE XXI. DECEMBRIS.

IN FESTO SANCTI THOMÆ APOSTOLI.

Ad Vésperum.

Lauda. Glória, & honôre. fol. CLIX.
Sono. Deus præcínxit me. fol. CLVI.
Antíphona. Coronâvit eum Dóminus, & benedíxit, & diléxit illum, P. Et supra multa múnera constítuit eum. ℣. Os justi meditábitur sapiéntiam, & lingua ejus loquêtur judícium. P. Et supra. ℣. Glória, & honor Patri. P. Et supra.
Dóminus sit semper. ℟. Et cum.
Lauda. Corónâ gratiàrum coronâvit eum Dóminus, P. Et corôna deliciârum protéxit illum. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Beàtus vir, qui timet Dóminum: in mandátis ejus cupit nimis. P. Et corôna. ℣. Glória, & honor. P. Et corôna.

Hymnus.

FEstum, Christe Rex, per orbem
Inlúxit almíficum,
In quo tibi confitêtur
Cuncta cohors fidélium
Glóriam, persólvunt hymnum
Pro triúmphis Mártyrum.
Gloriôsus, ecce, tuúsque
Thomas Discípulus,
Cicatríces contractándo,
Créditus est Dóminus:
Inter fratres gloriôsus
Extitit Apóstolus.
Núncius venit de Indis,
Quærere artíficem:
Architéctum construére
Régium palátium:
In foro deambulàbat
Cunctôrum venálium.
Habeo servum fidêlem,
Locútus est Dóminus,
Ut exquiris talem, aptum
Esse hunc artíficem:
Abbanes videns, & gaudens,
Suscêpit Apóstolum.
Tráditur Regis minístris
Sanctus Dei Apóstolus:
Elióphorum ingréssus,
Suscêpit convívio;
Digna sui percussôris
Réddita est últio.
Rex ut vidit, & audìvit
Insígne miráculum,
Iúvenes, ut benedicat,
Supplicánter póstulat:
Sic Baptísmo candidátos
Cónsecrat velámine.
Gundáphorus Rex Indôrum,
Iníquus, ac pérfidus,
Romanôrum more, sibi
Vóluit palátium;
Hujus opus construére
Præcipit Apóstolo.
Sed beàtus, atque sanctus
Dídymus Apóstolus
Erogándo Regis aurum,
Cónstruit palátium,
Rútilum, corúscum gemmis,
In supérnis sédibus.
Cárcere mox Rex Abbanem
Trusit cum Apóstolo:
Gath infirmus Regis frater
Migrat ab hoc sæculo;
Cœlo ductus vidit dignum,
Fratrísque palátium.
Angeli éxpetunt Christo;
Ut resúrgat mórtuus;

Gun-

Gundáphoro reddat aurum;
Emat ædificium,
Et resólvat vinculâtum
Dómini Discípulum.
Illicò surgens, expônit
Sacrum Regi órdinem:
In cárcerem deínde petit;
Ejicit Apóstolum,
Obsecrant úndique fratres
Veniámque críminum.
Nunc Thomas in campum vocat
Pópulos Indánicos;
Lápidem conscéndit altum,
Corda mulcet géntium;
Per Baptísma pollicétur
Véniam peccáminum.
Indiam superiòrem
Vísitans adgréditur,
Dogma Christi prædicándo,
Fundàvit Ecclésiam;
Infinita per Baptísma
Consecràvit míllia.
Mira quippè, ac stupénda
Fáciens mirácula,
Sinticæque restauràvit
Corporália lúmina;
Láticis perfúndit undam,
Illam & Mindóniam.
Christiàna jam probàta
Regis uxor Tréptia,
Regnum Christi concupíscens,
Réspuit terréstria;
Ulcerósus scaber
Ut sanètur, póstulat.
Précibus Thomæ à Christo,
Angelus dirígitur,
Exuit in parte totam
Ulcerósam túnicam;
Novæ cutis induménta
Vestivit corpórea.
Templum Solis comminútum,
Córruit cum idólo;
Ac metállum pretiósum
Sólvitur in púlverem:
Rex illius civitàtis
Fugit cum Carísio.
Tunc sacérdos idolòrum
Furibúndus ástitit,
Gládio transverberàvit
Sanctum Christi Mártyrem
Gloriòso passiònis
Laureàtum sánguine.
O beàta inter omnes
Edéssena cívitas,
Quæ pignus suscèpit almum
Dómini Discípulum,
Ubi corpus requiéscit
Cum honòre cónditum.
Inde cuncti te precàmur
Summi Patris Fílium,
Mitte nobis de supérnis
Invíctum auxílium:
Ut credéntes evadàmus
Ætérnum supplícium;
Ut sub uno cuncta cohors
Conjúncta fidélium,
Te sequàmur, te canàmus,
Te fruàmur pérpetim:
Húmili confessiòne
Proclamèmus glóriam.
Glória Patri, &c.

Supplicátio. Orèmus Redemptórem mundi, mutáto nómine. folio CLXXXVII.

Capítula.

DOmine Deus, Omnípotens Pater, qui regnas in ætérnum, & in sæculum sæculi, qui in lúmine hábitas, incomprehensíbilis: Deus qui cœlum, terrámque firmásti: qui duo luminária magna fecísti: Deus qui hóminum genus condidísti, ut te non solum cœléstia, sed étiam terréstria conditòrem suum cóngrua laudatiòne magnificárent: qui Dóminum nostrum Jesum Christum Fílium tuum ad nos de sede Glóriæ tuæ dirígere dignàtus es, qui nos ab originàli delícto liberàret, & tibi Deo, ut pius Dóminus reformàret; ut hóminem, quem ínvidus prædo sua deceptiòne demérserat in inférnum, ejus invícta poténtia ad sedem, unde nunquàm discésserat, sublevàret in cœlum; rogàmus te, Dómine, ut in hujus vespertíni sacrifícii horà incénsi, ob honòrem sancti Thomæ Apóstoli, & mártyris tui, plebi tuæ propitièris, & abstérgas ab eis sordes cuncti delícti: ut qui in nómine tuo vicit cállidum hostem, pro nobis fámulis tuis ferre non déneget opem: ut & de diáboli insidiatòris muscípula liberèmur; &, cunctis peccátis abstérsis, cum Sanctis tuis in regno tuo páriter tripudièmus, Píissime: Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

OMnípotens Deus per intervéntum beatíssimi Apóstoli sui Thomæ véniam vobis delictòrum tríbuat, & culpas vestras miserátus ignóscat. ℟ Amen. Peccáta vestra à vobis sustóllat, & delícta vestra laxán-

xándo dimíttat. ℟. Amen. Críminum vestrórum máculas ábluat; & intercedénte beatíssimo Apóstolo suo, indulgéntiam vobis propítius concèdat. ℟. Amen. Per misericórdiam ipsius, &c.

Lauda. Státuit Dóminus. fol. CLVII.

Orátio.

Omnípotens Deus, qui Mártyrem tuum Thomam Apóstolum in miseratiòne, & misericórdia coronásti: dùm illi, & in te crédere, & per te pati donásti: ut temporàlem sústinens pœnam, corònam ráperet sempitérnam: intercessiòne ejus præsta nobis fámulis tuis, ut si passiònis eminéntiam non attíngimus, passiònis ignorántiâ careàmus: ut quibus virtûtum tituli non adscribántur ad glóriam, vitiòrum dedécora deleántur, ne veniàmus in pœnam. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Ad Matutinum.

Antíphona. Lábia mea apéries. Psalmus 50.
Orátio. Exúltent Dómine. fol. CLXXX.

Antíphona. Posuísti Dómine super caput ejus corònam de lápide pretiòso. ℟. Glóriam, & magnum decòrem super eum impónens. ℣. Beatus vir, qui non ábiit in consílio impiòrum, & in via peccatòrum non stetit, & in cáthedra pestiléntiæ non sedit. ℟. Glóriam, & magnum. ℣. Glória, & honor Patri. ℟. Glóriam.

Orátio.

Domine Jesu Christe, qui posuísti in cápite mártyris tui Thomæ Apóstoli corònam de lápide pretiòso, in fundaménto fundàtam; ut non confundàtur, quia in te crédidit; coronètur, quia pro te ánimam pósuit: Sit ergo intercessiónibus ejus in nobis fámulis tuis fides vera, quâ in te credàmus; conféssio sédula, quâ te étiam coram persecutóribus promptíssimâ devotiòne confiteàmur: quátenùs interveniénte tanto Mártyre, coram te, & Angelis tuis mínimè confundàmur. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona. Perféctio, & doctrina viro sancto tuo, quem probásti, Dómine, in tentatiòne; óbtulit thymiàma in conspéctu tuo, ℟. Et adolèvit incénsum super altàre tuum. ℣. Os justi meditàbitur sapiéntiam, & lingua ejus loquêtur judícium. ℟. Et adolèvit. ℣. Glória, & honor Patri. ℟. Et adolèvit.
Orátio. Omnípotens Deus, qui mártyrem tuum, ut supra in Vésperis.

Antíphona. Protexísti eum, Dómine, à convéntu malignántium Allelúia, ℟. Et à multitúdine operántium iniquitàtem Allelúia. ℣. Jocunditàtem fecísti cum servo tuo Dómine, secúndùm verbum tuum. ℟. Et à multitúdine. ℣. Glória, & honor. ℟. Et à multitúdine.

Orátio.

Deus, qui vitam sancti tui Thomæ Apóstoli mártyris, ea ratiòne erexísti, ut ille coronarètur méritis, nosque provocarèmur exémplis: tríbue, ut cujus hódiè natalítii diem débito honòre veneràmur, ipsi defensóri ante conspéctum majestàtis tuæ sociémur. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

℟. Invéni unum justum, qui plácuit ante me, & dedi signum meum inter me & ipsum: ut dùm cœperit sacrificàre mihi, odoràbo odòrem suavitàtis; ℟. Et memor ero testaménti sancti mei: ut jam ultra non déleam univérsam carnem. ℣. Quóniam in me speràvit, liberàbo eum: prótegam eum, quóniam cognòvit nomen meum. ℟. Et memor. ℣. Glória, & honor Patri. ℟. Et memor.

Aliud ℟. Allelúia In lábiis justi hærèbit grátia: os ejus quærètur in Ecclésia, & verba illius ℟. Cogitábunt recta Allelúia, allelúia. ℣. De ore justi procédunt mella: dulcèdo mellis est lingua ejus: favum distíllans lábia ejus. ℟. Cogitábunt. ℣. Glória, & honor. ℟. Cogitábunt.

Orátio.

Præsta nobis, omnípotens Deus, beatíssimi testis tui Thomæ Apóstoli assíduum patrocínium: ut ejus quoque præclárum asséqui mereàmur exémplum, & sentiéntes impensíssimè suffragántem, sequàmur fortíssimè præliántem. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam Deus, &c.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Lætor in sanctitàte.
Cánticum. Confirmàtum est cor meum.

Ad Benedictus.

Antíphona. Benedíctio Dómini in mercèdem justi festínat.
Cánticum. Benedíctus es Dómine Deus. folio 6.
Sono. Deus præcínxit me virtùtem. folio CLVI.
Lauda. Laudàte Dóminum. Psalmus 148.

Lé-

Léctio libri Ecclesiástici Salomônis. *Cap.* 31. ℟. Deo grátias.

BEátus vir, qui invéntus est sine mácula: qui post aurum non ábiit, nec sperâvit in pecúniam & thesáuros. Quis est hic, & laudábimus eum? fecit enim mirabília in vita sua. Qui probâtus est in illo, & perféctus invéntus est, & erit illi glória ætérna: qui pótuit tránsgredi, & non est transgréssus; & fácere mala, & non fecit: ideò stabilíta sunt bona illius in Deo, & eleëmósynas illius enarràbit Ecclésia sanctórum. ℟. Amen.

Hymnus.

CUnctus mundus pátule triúmphat:
Jesus è cœlis véniens corúscat,
Cujus advéntu renovâtur orbis
Pérpetùm omnis.
Prómite ob Thomæ gens mores beátos:
Hinc dies summus dicàtur almus,
Quòd fidem Christi cécinens in Indos,
Númerat illos.
Sanctus, & cónscius Pátriæ supérnæ,
Gentem adquírit pietâte Christi;
Ritè conjúnxit sibi Hymnum
Illa poténter.
Ædem expônit nímiam in arvam
Regis ipsórum mérito fruéndam,
Quem potiùs reseràta ibidem
Intulit illam.
Inde hic Martyr incíditur serris,
Sanctus accitus, ínlita cruóre
Membra sic ponit, succúrrat terra
In die áltera.
Doctus insígnia sócius perémptus:
Aulam frater parat, & Redemptóri
Cópiam reddens, Creatóri nostro
Illicò parens.
Christe cum Sanctis véneris in die,
Adtrahe Princeps pópulos jam ad te;
Ignem atrôcem fugiâmus; ipsúmque
Cœlitùs canâmus.
Glóriam psallat Chorus, & resúltet:
Glóriam dicat, canat, & revólvat:
Nómini Trino, Deitáti soli
Sídera clament. Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptórem mundi, ut suprà.

Capítula.

EXáudi, Dómine, has famíliæ tuæ voces, quas humilitèr in preces fúndimus; & propitiàtus tríbue, quæ súpplices deprecâmur: ut qui hunc celebérrimum diem in honòrem beatíssimi mártyris tui Thomæ Apóstoli cólimus, tam digni omnes inveniâmur in hoc ipso nostræ devotiônis obséquio, quàm ille hoc suo pótuit obtinère suffrágio, quo te jubénte, dicàmus:
Pater noster.

Liberáti à malo. *fol.* 2.

Lauda. In Psaltério & cíthara. *fol.* CLX.

Benedíctio.

BEatíssimi Mártyris Thomæ Apóstoli vos Dóminus intercessiône custódiat. ℟. Amen. Sperántium in se necessitátes placâtus inténdat; ℟. Amen. Et supplicántium culpas propiciàtus dimítat; ℟. Amen. Per misericórdiam ipsius Dei nostri, qui est benedíctus, & vivit, &c.

Dóminus sit semper vobíscum. ℟. Et cum spíritu tuo.

DIE XXX. DECEMBRIS.

IN FESTO SANCTI JACOBI APOSTOLI FRATRIS SANCTI JOANNIS APOSTOLI ET EVANGELISTÆ.

Ad Vésperum.

Lauda. Exórtum est.

Sono. Justórum ánimæ. *fol.* CLXII.

Antíphona. Dabo sanctis meis regnum in Hierúsalem: lignum enim vitæ in odòrem unguénti. P. Et non laborábunt, neque fatigabúntur. ℣. Qui confidunt in Dómino sicut mons Sion: non commovébitur in ætérnum, qui hábitat in Hierúsalem. P. Et non. ℣. Glória, & honor. P. Et non.
Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Sánguinem sanctórum. *fol.* CLXII.

Hymnus.

O Dei Verbum Patris ore próditum,
Rerum Creâtor, & verum princípium,
Auctor perénnis, lux, orîgo lúminis,
Eníxus alvo gloriósæ Vírginis,
Christe tu noster révera Emmánuël,
Rex, & sacérdos, cui sacri lápides
En ter quatérni onychinus, áchates,
Nitens beryllus, saphirus, carbúnculus,
Vel amethystus, sárdius, topázius,
Smarágdus, ïaspis, ligúrius, chrysólitus
Ritèque gemmis Sol, dies, duodénis
Enitens horis, margarítis óptimis,
Inlúxit mundo jam fugátis ténebris,
Et candelábro tibi superpósito,

Mi-

Micans lucérnis bis senis Apóstolis.
Petrúsque Romam, frater ejus Achájam,
Indiam Thomas, Levi Macedóniam,
Jacôbus Jebus, & Ægyptum Zelótes,
Bartholomæus tenens Lycaóniam
Mathías Pontum, & Philíppus Gállias.
Magni deínde filii tonítrui,
Adépti fulgent prece Matris ínclytæ
Utrìque vitæ cúlminis insígnia:
Regens Joánnes dextram solus Asiam,
Ejúsque frater potitus HISPANIAM.
Clari Magístro, cláteris innóxia
Adsciti déxtram, pacis unus fœdera
Tractus: sinístram alter in senténtiam,
Utrìque regna, bis elécta pígnora,
Mitridépoli próperant ad glóriam.
Advéctus, ínquam, gloriòsus præmio,
Eléctus isthinc ábitur martyrio,
Christi vocâtur Zebedæi JACOBUS,
Apostolâtûs jure implens débita,
Victórque rapit passiònis stígmata.
Divíno quippe óbsitus suffrágio
Idem Magórum sontes iras, dæmonum
Coërcens virus, punit æmulántia:
Viváxque demum in stolis, oráculis
In signo detur pœnitens cor crédulum.
Perpléxus olim voti compos cómmodat
Rima peténti ægro adminícula:
Optánti pandit fidei charísmata,
Vexílla pacis ad salûtis cópiam,
Enséque fúnctus se commûnit glóriâ.
O vere digne sánctior Apóstole
Caput refúlgens áureum Hispániæ!
Tutórque nobis, & patrônus vérnulus,
Vitándo pestem, esto salus cœlitùs:
Omníno pelle morbum, ulcus, fácinus.
Adésto favens gregi pius créditor,
Mitísque pastor gregi, clero, pópulo;
Ope supérnâ ut fruâmur gáudio:
Regno potíti vestiâmur glóriâ
Ætérnâ: per te evadâmus tártarum.
Præsta, quæsumus, Unica poténtia,
Replénsque glóriâ cunctam solus máchinam,
Virtus perénnis ingens, adésto glória
Ætérna; cujus laus est & cleméntia;
Et honor jugis áffatim per sæcula.
Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem, mutáto nómine. fol. CLXXXVII.

Capítula.

SUbjuga, Clementíssime Deus, nostras tuo jugo cervíces; ut onus tuum, quod amántibus leve est, ita optábili devotiòne ferâmus, sicut Jacôbus Apóstolus tuus pro innéxo collo suo fune ad passiònem tractus est lætabúndus: atque hoc miráculo cor inludéntis sibi ita compúnxit, ut eum sacraméntis instrúctum fidei, fáceret ad glóriam pervenire martyrii: sicque ipse pòst in confessiòne Fílii tui cápite desécto intereméptus occúbuit pervéniens ad eum in pace; pro quo hanc sustínuit passiònem: Ipse est enim Unigénitus tuus Fílius, qui dedit ánimam suam redemptiónem pro multis; per quem nostris, tu Deus Pater, júbeas párcere delíctis.

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

CHristus Deus, Dei Patris Fílius, quem Jacôbus, relícto patre in navi, totâ secûtus est intentiòne cordis, indesinénter vos fáciat suis inhærère vestígiis: ℟. Amen. Quique hoc Apóstolo cultóres dæmonum convértit ad fidem, concédat nobis vana sæculi respuéndo, se in veritâte dilígere; ℟. Amen. Ut ejus remunerémini præsídiis, cujus hódiè triúmphum excólitis passiònis. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Lauda. Gáudium sempitérnum. fol. CLXII.

Orátio.

CHristus, cujus virtus, atque poténtia tantum in Apóstolo tuo Jacóbo emícuit, ut in nómine tuo emíssis à se dæmoniòrum catérvis potentiáliter méruit imperâre; tu Ecclésiam tuam ab adversántium impugnatiòne defénde: ut virtûte spíritûs exsuperándo advérsa, illius doctrinam ópere cómpleat, cujus hódiè exémplum piæ passiònis honórat. ℟. Amen. Per.

Ad Matutinum.

Antíphona. Da nobis lætítiam. Psalmus 50.
Orátio. Redde nobis lætítiam. fol. CLXIII.
Antíphona 1. Dedit eis Dóminus poténtiam regni advérsùs eos, qui persequebántur illos. P. Et fuit illis in velaménto diéi, & in luce stellârum totâ nocte. ℣. Misit verbum suum, & sanâvit eos: & erípuit eos de intéritu eórum. P. Et fuit. ℣. Glória, & honor. P. Et fuit.
Orátio. Christus, cujus virtus. Quære suprà in Vésperis præcedéntibus.
Antíphona 2. Veníte ad me, omnes sancti mei, dicit Dóminus: vindemiâte fructum labórum vestrôrum, germen justítiæ, P. Cujus odor est magnus, sicut odor liliòrum & ro-

Digitized by Google

rosârum in témpore suo. ℣. Veníte, fílii, audíte me: timórem Dómini docébo vos. ℟. Cujus odor. ℣. Glória, & honor. ℟. Cujus odor.

Orátio.

SAncte & miséricors Deus, qui glorificâris in concílio Sanctórum; magnúsque metuéndus super omnes gentes potentiáliter exístens; quem Jacóbus relícto Zebedæo patre ita secûtus est, ut obníxè diligéndo fíeret eléctus in vita, mundus in consciéntia, probábilis in doctrína; postrémò ita sciéntiam comméndans ex ópere, ut pro te truncáto interíerit cápite, quem pro se vel ómnibus nóverit ánimam posuísse: tu, Dómine, précibus nostris ejus obténtu fave placâtus, ut véniam nostrórum mereâmur apud te obtinère delictórum. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 3. Sanctórum ossa germinábunt de loco suo, ℟. Et nómina eòrum sicut lília munda floruérunt. ℣. O Dómine salvos nos fac. O Dómine bona prosperâre. ℟. Et nómina. ℣. Glória, & honor Patri. ℟. Et nómina.

Orátio.

PRetiósa est tuo, Dómine, in conspéctu mors Sanctórum tuórum: qui ad te vocans Jacóbum Apóstolum útique tuum in navi rétia componéntem, spiritualibúsque doctrínis pópulos ut erudíret, elegísti, & pro effusióne sui sánguinis lætarétur in cœlo; pétimus omnipoténtiam tuam, ut, dum præséntia mala patientíssimè toleravérimus, & nunc & in ætérnum in pace, & charitáte tecum sine fine vivâmus. ℟. Amen. Per misericórdiam.

℟. Sancti qui certâmen habuérunt pro fide, inimícus in eis potestâtem non habébit, quia clamavérunt unà voce dicéntes: ℟. Sanctus Deus, Sanctus fortis, exáudi nos: Sanctus immortâlis, miserère nobis. ℣. Vidi in cœlo turbam magnam, quam dinumerâre nullus póterat, & clamábant voce magnâ dicéntes: ℟. Sanctus Deus. ℣. Glória, & honor. ℟. Sanctus Deus.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Qui própriâ voluntâte obtulístis vos discrímini, benedícite Dóminum narrántes justítias ejus & cleméntiam in fortes Israël.

Cánticum. Qui spontè obtulístis.

Ad Benedictus.

Antíphona. Sancti & húmiles.
Cánticum. Benedíctus es Dómine. fol. 6.
Sono. Via justórum.
Lauda. Laudâte Dóminum. Psalmus 148.
Prophetia. Justórum ánimæ. fol. CLXVII.

Hymnus.

GAudeat cuncta pia plebs alúmna:
Resúltet voce simul & cruóre:
Pacis fœnore semper Christum roget
Laudis honóre.

Véritas, vita, spes semper tranquílla
In tui almi Jacobique sancti
Jam cruciâmur, ígnibus cremâmur
Caténis magnis.

Magnus hic ait Dominúsque noster:
Dira resólve ígneâ caténâ
Nihil nocénte: mihi nunc afférte
Magum iníquum;

Ad cujus jussu prótinùs occurrérunt:
Eum jam vinctum ante pedes sistunt;
Ut dimicéntur, atque vindicéntur,
Et cruciéntur.

Réspice post hinc te habère patrem
Quamquam iníquum, géneri humáno
Christum quem negábas, Creatórem esse,
Verum agnósce.

Verum agnósco, ait, Salvatórem,
Teque expósco, Sancte intercéssor:
Véniam, credo, Dómino favénte,
Te dare posse.

Sústulit post hinc feriéntis ulcus;
At collo fune tractâtus, colligâtur:
Sic ab Heróde cápite pléctitur,
Sic ordinâtur.

Et ducunt vinctum transeúntem vicum,
Claudus ab eo quærit aliméntum,
Cujus virtûte ágitur rectus: sanus
Pergit ad horam.

Tunc cernit tortor clodo gressu dato
Sic affâtus: Christus conlaudâtur;
Cujus virtûte ægris salus datur
Per suos Sanctos.

Glóriam psallat chorus, & resúltet;
Glóriam dicat, canat, & revólvat
Nómini Trino, Deitâti soli
Sídera clament. Amen.

Supplicátio. Orèmus Redemptórem.
Capítula. Súbjuga, clementíssime Deus.
Lauda. Gáudium sempitérnum.
Benedíctio. Christus Deus Dei Patris, ut suprà in Vésperis præcedéntibus.

DIE XXXI. DECEMBRIS.

IN FESTO SANCTÆ COLUMBÆ VIRGINIS.

Ad Vésperum.

Lauda. Speràvit ánima mea. fol. CLXXIX.
Sono. Dóminus Deus cœli.
Antíphona. Virgo prudentíssima. f. CLXXIX.
Lauda. Sicut palma. fol. CLXXX.

Hymnus.

NArdus COLUMBÆ flóruit,
Ligústra flagrant hórtuli;
Fulcite lætam flóribus,
Stipàte malis Vírginem.

Hæc Regis apta ampléxibus,
Et ósculis: gratíssima
Christo fidem, quam spónderat
Cruòris arrha cónsecrat.

Igne geméllos sæculi
Stravit, subègit, dépulit;
Flammam petúlcam Bárbari,
Focósque ádmotos sibi.

Cùm in lupànar pósita
Intrántes ad se, lúridam
Libídinem compéscuit,
Sesèque flammis éxurit.

Sic liberàta ab ígnibus,
Locis retrácta scénicis,
Mucrône strícto pléctitur,
Nuptùra cœlo adscíscitur;

Cui vox ab astris résonans:
Veni COLUMBA, pérsonat;
Tu vócibus nostris favens,
Fac nos Polórum cómpotes.

Præsta, Pater píissime,
Patrique compar Unice,
Cum Spíritu Paráclito
Regnans per omne sæculum. Amen.

Supplicátio.

ORèmus Redemptòrem mundi Dóminum nostrum Jesum Christum cum, omni supplicatiòne rogèmus; ut nos grátiá nativitàtis suæ, & per intercessiònem sanctæ Colúmbæ vírginis & mártyris suæ, nobis remissiònem, & pacem donàre dignètur. ℟. Præsta Ætérne Omnípotens Deus.

Capítula.

DEus, qui beatíssimam Colúmbam columbàrum simplicitàte fecísti esse mirífícam, ut innocéntiá fidei Christiánæ te & Virgo sequerètur & Martyr: dum tibi & corpus intáctum servàvit, & victrix jam Martyr adhæsit: dum data à te, formátà è cœlis voce, vocàtur, & per te in cœlis mirífìcè coronàtur; optàta nostris méntibus gáudia præsta, ut ejus méritis nostròrum críminum victóres effécti, in cœléstibus mereàmur sédibus conlocári.
Pater noster.
Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

DEus, qui beatíssimam Colúmbam vírginem victrìcem esse vóluit flammæ, extínguat in vobis omnem carnis titillatiònis ardòrem: ℟. Amen. Et per quem illa cœléste voce méruit vocári ad præmium, per eam vos mereámini sanctitàtis obtinère propósitum; ℟. Amen. Ut exémplo ejus, sicut illa pro eo cervicem suam materiáli súbdidit gládio, ita vos ánimas vestras divíno semper subjugètis império. ℟. Amen. Per misericórdiam ipsius, &c.
Lauda. Speciòsa facta es. fol. CLXXIX.

Orátio.

OMnípotens, sempitérne Deus, qui beàtam Colúmbam vírginem, & mártyrem tuam, per martyrii palmam hodiérnà die fecísti conscéndere glóriam: da nobis, ejus suffragántibus méritis, cunctòrum véniam delictòrum, ut ad ejúsdem mereàmur pertíngere consórtia. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Ad Matutinum.

Antíphona. Lábia mea apéries. Psalmus 50.
Oràtio. Exúltent Dómine. fol. CLXXX.
Antíphona. Colúmba speciòsa, perfécta, auro gemmísque præcíncta; P. Cujus caput plenum est rore, & crines guttis. ℣. Audi filia, & vide, & inclína aurem tuam: & oblivíscere pópulum tuum, & domum patris tui. P. Cujus caput. ℣. Glória, & honor Patri, &c. P. Cujus caput.

Orátio.

UNa, & perfécta virgo Christi Colúmba, quæ & unitáte fidei clara, & perfectiòne óperum monstràris esse conspícua; fac nos ergo précibus tuis intrà sinum matris Ecclésiæ ita inculpabíliter dégere, ut coronándi ad promíssa mereàmur cœléstia pervenire. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, &c.
Antíphona. Una es próxima mea: una es Colúmba mea, P. Et mácula non est in te. ℣. Per diem Sol non uret te: neque luna per noctem. P. Et mácula non. ℣. Glória, & honor. P. Et mácula.

Orá-

Orátio.

UNa, nec divisa próxima tua, Christe, Ecclésia: una est ecce Colúmba, quæ nec in fide habens rugam, nec in ópere máculam; interpéllet te, quæsumus, pro crimínibus nostris, ut in ejus córpore felicitáte perpétuâ consisténtes, ætérnórum cívium mereâmur esse partícipes. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona. Veni Colúmba sponsa à Líbano, veni à móntibus páscuæ. P. Currâmus in odórem unguentórum tuórum. ℣. Non det in commotiónem pedem tuum: neque obdórmiet qui custódit te. P. Currâmus. ℣. Glória, & honor. P. Currâmus.

Orátio.

BOna est, Dómine, próxima tua virgo Colúmba, quæ dum próxima tibi efficitur, soror tua de sánguine speciósa monstrâtur per própriam passiónem; ejus ergo intervéntu passiónum à nobis máculas terge, ut speciósi à te & votis, & opéribus rédditi, portas ætérnæ Hierúsalem mereâmur introíre beáti. ℟. Amen. Per misericórdiam.

℟. Gaude fília Sion, dicit Dóminus: Spíritus meus, qui est in te, & verba mea, quæ pósui in corde tuo, non recédant de ore tuo, nec de ore séminis tui P. Usque in sempitérnum. ℣. Lauda Hierúsalem Dóminum: conláuda Deum tuum Sion. P. Usque. ℣. Glória, & honor, &c. P. Usque.

Orátio. Omnípotens sempitérne Deus, qui. Quære in Vésperis præcedéntibus.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum

Antíphona. Fília Sion.
Cánticum. Gaudens gaudébo.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Benedíctus Dóminus.
Cánticum. Benedíctus es Dómine Deus.
Sono. Dóminus Deus cœli.
Lauda. Laudáte Dóminum. Psalmus 148.
Prophetia. Longè Dóminus appáruit mihi. Quære fol. CLXXXI.
Hymnus. Nardus Colúmbæ.
Supplicátio. Orémus Redemptórem mundi Dóminum nostrum; supra in Vésperis.

Capítula.

DOmine Jesu Christe, qui sermónibus Colúmbæ beatíssimæ vírginis & mártyris, evértis sensum júvenis petulántis: ut, qui nomen tuum blasphematûrus, ad Vírginis prostitutiónem ingréditur, prædicátor tuus esse, egrédiens monstrarêtur; da nobis méritis Vírginis tuæ, ut de malis áctibus vitam in méliùs commutémus, quò incentívis caréntes libídinum, æternórum mereâmur percípere præmia gaudiórum.

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Lauda. Speciósa facta es, & suávis. suprà in Vésperis.

Benedíctio.

DEus, qui unitáte & perfectióne Colúmbæ vírginis gaudet, innocéntiâ vos columbárum remúneret: ℟. Amen. Et qui se de cœlo vócibus íntonans, apértos ejus méritis núntiat cœlos, vos in cœléstibus cónlocet sédibus numerándos; ℟. Amen. Ut qui illam oblectâtur post glóriam passiónis, illic munerânda semper dirigâtur ácies mentis nostræ. ℟. Amen. Per misericórdiam ipsíus Dei nostri.

AD TERTIAM DE DEFUNCTIS

Quæ debet ingredi in fine Laudum de Defúnctis. fol. CLVI. Ubi dicit: Incipit Officium.

Antíphona. Rédime me Dómine, & miserêre meî; ut in Ecclésiis benedicam te Dómine. Psalmus 25.

JUdica me Dómine, quóniam ego in innocéntia mea ingréssus sum: * & in Dómino sperans non infirmâbor.

Proba me Dómine, & tenta me: * ure renes meos & cor meum.

Quóniam misericórdia tua ante óculos meos est: * & complácui in veritáte tua.

Non sedi in concílio vanitâtis: * & cum iníqua geréntibus non introíbo.

Odívi congregatiónes malignórum: * & cum ímpiis non sedébo.

Lavâbo inter innocéntes manus meas: * & circúmdabo altáre tuum Dómine.

Ut áudiam vocem laudis tuæ, * & enárrem univérsa mirabília tua.

Dómine diléxi decórem domûs tuæ, * & locum habitatiónis glóriæ tuæ.

Ne perdas cum ímpiis ánimam meam, * & cum viris sánguinum vitam meam:

In quorum mánibus iniquitátes sunt * déxtera eórum replêta est munéribus.

Ego autem in innocéntia ingréssus sum: * ré-

rédime me, & miserère meì.

Pes enim meus stetit in via recta: * in ecclésiis benedicam te Dómine.

Glória, & honor.

Orátio.

Redime nos Dómine, & miserère nobis; ut vox nostra tibi in Ecclésiis psallat, & vita te in plébibus benedicat: ure renes nostros & cor nostrum tuæ charitàtis exámine; atque à nobis omnes háctenùs réseca voluptátes: ut nec libido renum nostròrum compágem solvat; & fluxus malæ cogitatiònis à sede nostri cordis abscèdat. ℟. Amen. Per.

Antíphona 1. Exáudi Dómine vocem meam, quam clamávi ad te: miserère meì, & exáudi me. Psalmus 26.

Dominus illuminátio mea, & salus mea, * quem timèbo?

Dóminus defénsor vitæ meæ, * à quo trepidàbo?

Dum appròpiant super me nocéntes, * ut edant carnes meas:

Qui tríbulant me inimíci mei, * ipsi infirmáti sunt & cecidérunt.

Si consístant advérsùm me castra, non timèbit cor meum. * Si exúrgat advérsùm me prælium, in hoc ego sperábo.

Unam pétii à Dómino, hanc requíram, * ut inhábitem in domo Dómini ómnibus diébus vitæ meæ:

Ut vídeam voluntàtem Dómini, * & prótegar in templo sancto ejus.

Quóniam abscóndit me in tabernáculo suo in die malòrum: * protéxit me in abscóndito tabernáculi sui.

In petra exaltàvit me: * & nunc ecce exaltàvit caput meum super inimícos meos.

Circuìbo, & immolàbo in tabernáculo ejus hóstiam jubilatiònis: * cantàbo, & psalmum dicam Dómino.

Exáudi Dómine vocem meam, quam clamávi à te: * miserère meì, & exáudi me.

Tibi dixit cor meum, quæsívi fáciem tuam: * vultum tuum Dómine requíram.

Ne avértas fáciem tuam à me: * & ne declínes in ira à servo tuo.

Adjùtor meus es tu Dómine: * ne derelínquas me, neque despícias me Deus salutàris meos.

Quóniam pater meus & mater mea derelinquérunt me: * Dóminus autem assúmpsit me.

Legem mihi constítue Dómine in via tua: * & dirige me in sémita recta propter inimícos meos.

Ne tradas me in ánimas persequéntium me: * quóniam insurrexérunt in me testes iníqui, & mentita est iníquitas sibi.

Credo vidère bona Dómini * in terra vivéntium.

Expécta Dóminum, virílitèr age: * & confortètur cor tuum, & expécta Dóminum.

Glória, & honor.

Orátio.

Exáudi Dómine vocem nostram, quà clamàmus ad te; & cor nostrum quærat fáciem tuam: ut qui te nunc conspícimus per ænígma; fácie ad fáciem præséntes domûs tuæ possimus beatitúdinem promeréri. ℟. Amen. Per.

Antíphona 2. Dóminus adjùtor meus: & in ipso speràvit cor meum & adjùtus sum. Psalmus David 27.

℟. Defénsor juste, defénde nos, & líbera nos P. De manu inimicòrum nostròrum. ℣. Deus in nómine tuo salvos nos fac: & in virtùte tua líbera nos. P. De manu. ℣. Glória. Reiterètur Responsórium.

Lauda. Allelúia, allelúia, allelúia. Deus exáudi oratiònem nostram: P. Allelúia, allelúia. ℣. Et clamor noster ad te véniat. P. Allelúia, allelúia, allelúia.

Preces. Miserère Dómine; P. Qui potens es in misericórdia, ℣. Audi preces súpplicum; P. Qui potens. ℣. Benígno vultu nos cónspice; P. Qui potens. ℣. Crímina nostra dílue; P. Qui potens. ℣. Delíctis tríbue véniam; P. Qui potens. ℣. Defúnctis dona réquiem; P. Qui potens. Reiterètur Miserère.

Capítula.

Adjùtor & redémptor noster & Dómine ádjuva nos; & reflórcat caro nostra vel viròre pudicítiæ, vel sanctimóniæ novitàte: & quia tu fortitùdo plebis tuæ es, pópulum tuum salva, & hereditàtem tuam copiâ benedictiònis exálta.

Pater noster.

A malo nos líbera. fol. 10.

In nómine Dómini nostri Jesu Christi, omnes ánimæ fidélium Defunctòrum per misericórdiam Dei sinè fine requiéscant in pace. ℟. Deo grátias.

FES-

Digitized by Google

9. 4. 122

FESTA BREVIARIO
GOTHICO-HISPANO
ADDITA IN EDITIONE CARDINALIS XIMENII
Anno MDII. nunc vero hîc appósita, ne hujúsmodi rei memória péreat.

Invenitur folio CCLI. col. 3. prædíctæ editiònis sequens Festum in prima Domínica post sanctum Pentecósten.

Qui vult scire, & denuntiàre pópulo, quot sunt dies indulgéntiæ, quæ à summis Pontificibus, ómnibus in Christo fidélibus verè pœniténtibus, divina Officia audiéntibus in hoc sanctíssimo Festo concedúntur, sciat isto modo:

Papa Urbànus hujus solemnitàtis institùtor, concéssit primis Vésperis centum: Matutínis centum: Missæ centum: Secúndis Vésperis centum; cuílibet verò aliàrum Horàrum minòrum quadragínta: Cuílibet diéi Octavàrum ómnibus Horis simùl, centum.

Papa Martìnus omnes istas indulgéntias suo órdine in duplo concéssit.

Papa verò Eugénius tot concéssit quot Martìnus. Sunt ígitur primis Vésperis ducéntum: Matutínis ducéntum: Missæ ducéntum: secúndis Vésperis ducéntum: cuílibet aliàrum Horàrum ducéntum: Cuílibet verò diéi Octavàrum ad omnes Horas simùl, ducéntum: Jejunánti vigíliâ, vel faciénti áliquam eleëmósynam loco jejúnii, ducéntum. Si festum Córporis Christi, & Nativitàtis Sancti Joánnis Baptístæ eòdem die occúrrerint, fiat ad plenum de Córpore Christi.

In Sexta verò féria fiat ad plenum de Sancto Joánne, cum commemoratiòne Córporis Christi. Per totam autem Octàvam, fiat ad plenum de Córpore Christi, cum commemoratiòne Sancti Joánnis.

IN FESTO CORPORIS CHRISTI.

Ad Vésperum.

Lauda. Apud te est Dómine P. Fons vitæ: & in lúmine tuo vidébimus lumen. ℣. Fílii hóminum, in protectiòne alàrum tuàrum sperábunt: & inebriabúntur ab ubéribus domûs tuæ: & torrénte voluntàtis tuæ potum dabis eis. P. Fons vitæ.

Orátio. Dómine, apud quem est fons vitæ. Quære fol. 423.

Sono. Accèpit Jesus panem, & benedíxit, dedítque discípulis suis, & dixit: Accípite, & comédite: hoc est corpus meum. Allelúia.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Antíphona. Dóminus paràvit mensam suam. Misit servos suos, cónvocans cum multa prædicatiòne ad cratèrem, dicens: Si quis est insípiens, divértat à me. Et egéntibus sensu dixit: P. Venite, & édite de meis pánibus. ℣. Panem Angelòrum manducàvit homo, omne delectaméntum in se habéntem. P. Venite, & édite. ℣. Glória, & honor Patri. P. Venite.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Lauda. Bíbite vinum quod míscui vobis. Allelúia. P. Derelínquite insipiéntiam, & vivètis. Allelúia, allelúia. ℣. Edúcas panem de terra, & vinum lætíficat cor hóminis. P. Derelínquite. ℣. Glória, & honor. P. Derelínquite.

Hymnus.

Pange lingua gloriósi
Córporis mystérium,
Sanguinísque pretiósi,
Quem in mundi prétium
Fructus ventris generósi
Rex effùdit géntium.
Nobis datus, nobis natus
Ex intácta Vírgine,
Et in mundo conversàtus,
Sparso verbi sémine;
Sui moras incolàtus
Miro clausit órdine.
In suprémæ nocte cœnæ,
Recúmbens cum frátribus,
Observátâ lege plenè
Cibis in legálibus,
Cibum turbæ duodénæ
Se dat suis mánibus.
Verbum caro, panem verum
Verbo carnem éfficit:
Fitque sanguis Christi merum,
Et si sensus déficit:

Ad

Digitized by Google

Ad firmándum cor syncérum
Sola fides súfficit.
Tantum ergo Sacraméntum
Venerèmur cérnui:
Et antíquum documéntum
Novo cedat rítui:
Præstet fides suppleméntum
Sénsuum deféctui.
Genitóri, Genitóque,
Laus & jubilátio,
Salus, honor, virtus quoquè,
Sit & benedíctio:
Procedénti ab utróque
Compar sit laudátio. Amen.

Supplicátio.

ORémus pium, & exaudíbilem Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatiòne rogémus; ut grátiâ Córporis, & Sánguinis ipsius nobis remissiònem peccatòrum, & pacem nobis donàre dignètur. ℟. Præsta Ætérne omnípotens Deus. Kyrie eléïson. ℟. Kyrie eléïson. Christe eléïson.

Capítula.

OMnípotens Imménse & Misèricors Dómine, quem non tótiens delinquéndo exásperant peccatóres, oppòne iræ tuæ misericórdiam: & quótiens te provocâmus ut férias, tótiens tibi tua píetas intervéniat, ut ignóscas. Sátia nos itaquè pane Angelòrum, ut ejus percéptâ fortitúdine, & malígni cállidam versútiam devincâmus, & patefáctis cœli jánuis, ad eúndem cibum, te adjuvánte, introeâmus.

Pater noster.
Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

OMnipoténtis Dei vos grátia prótegat, faméмque vestram spirituáli cibo reficiat. ℟. Amen. Sitim quoquè vestram justítiæ fluminibus ínriget, atque novum dulcédinis suæ ánimis vestris infúndat sapòrem; ℟. Amen. Ut tam carne contríti, quàm spíritu sanctificáti, ab eo mereámini cœlésti dono beatificári. ℟. Amen. Per misericórdiam ipsius.

Lauda. Símilitèr Allelúia & cálicem Allelúia P. Postquam cœnàvit, dicens Allelúia: ℣. Cálicem salutáris accípiam: & nomen Dómini invocàbo. P. Postquam. ℣. Glória, & honor. P. Postquam cœnàvit.

Orátio.

DEus, qui nobis sub Sacraménto mirábili passiònis tuæ memóriam reliquísti: tríbue quæsumus, ita nos Córporis, & Sánguinis tui sacra mystéria venerári; ut redemptiònis tuæ fructum in nobis júgiter sentiâmus. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.
In nómine Dómine nostri Jesu Christi.

Ad Matutinum.

Antíphona. Ego dormívi, & resurréxi: quóniam Dóminus suscèpit me. Psalmus 3.

Orátio.

DOmine Jesu Christe, qui pro nobis sopòrem mortis ídeò suscepísti, ne nos ámpliùs obdormirèmus in morte; dona, ut qui te moriénte renáscimur, te étiam vivificánte à peccatòrum lecto surgâmus: nec ultrà jam obruâmur pœnâ peccáti, qui nos redémptos congaudèmus prétio sacri Sánguinis tui. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, &c.

Antíphona 1. Sapiéntia ædificàvit sibi domum, & súbdidit colúmnas septem. Mactàvit suas hóstias, P. Míscuit vinum suum in cratère, & paràvit suam mensam. ℣. Et manducavérunt, & saturáti sunt nimis, & desidérium eòrum áttulit eis: non sunt fraudáti à desidério suo. P. Míscuit. ℣. Glória, & honor Patri. P. Míscuit vinum.

Orátio.

DEus, qui panem cœli filiis hóminum tríbuis, terrenúmque ánimal Angelòrum ádipe sátias; frumentatiònem verbi tui nobis in abundántia tríbue: eòque nos spirituáli réfice cibo, quo Patres nostros aluísti in erémo. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam Deus noster, &c.

Antíphona 2. Bíbite vinum quod míscui vobis. P. Derelínquite insipiéntiam, & vivètis; & quærite prudéntiam, ut in ætérnum regnètis. ℣. Panem Angelòrum manducàvit homo, omne delectaméntum in se habéntem. P. Derelínquite. ℣. Glória, & honor. P. Derelínquite.

Orátio.

PArs hereditàtis nostræ, Dómine, in tua consístit æternitàte: Unde precâmur te Dómine, pietàte sólita hereditàtem tuam consérva; & cálicem cœnæ Dómini, quem potásti pro ea, semper ei pro remédio præsta: ut sicut redemptiònis præclàra sunt múnera, ita Redemptòris sit adquisítio copiòsa: quique redémpti sumus cruce tuâ, simus pérpetim heréditas tua: ut nec in inférnum ánimam nostram relínquas; sed incorrúptæ tecum semper victóriam adtóllas. ℟.

℟. Amen. Per misericórdiam tuam.
Antíphona 3. Unus panis, & unum Corpus multi sumus: P. Omnes, qui de uno pane, & de uno Cálice participámus. ℣. Parásti in dulcédine tua, Deus páuperi: Deus, qui habitáre facis unánimes in domo. P. Omnes, qui. ℣. Glória, & honor. P. Omnes, qui.

Orátio.

QUot sibi, Dómine, præstitísti redemptiónis tuæ benefíciis, tua tibi retríbuat creatúra; quæ percépto Cálice salutáris evádere se sentit mortis dispéndia, nisi ut redemptióni tuæ fidélia déferat vota; & mortificátâ obscuritáte in átriis domus Dei famulátûs exhíbeat obsequélam. Sanitátem, Deus noster tríbue: ut disrúptis peccáminum vínculis, opus, quo placéris, agámus, atque in médio Hierúsalem in laudem tuam placens tibi sacrifícium offerámus: quosque nunc mendáces profert mentis excéssus; illos cathólicæ credulitátis véritas ad te viséndum intromíttat secúros. ℟. Amen. Per.

℟. Hic est panis de cœlo descéndens: si quis ex ipso manducáverit, non moriétur; sed habébit vitam ætérnam: & ego suscitábo eum in novíssimo. P. Si quis sitit, véniat ad me, & bibat. Qui credunt in me, flúmina de ventre ejus fluent aquæ vivæ. ℣. Caro mea, verè est cibus, & Sanguis meus, verè est potus. P. Si quis.

Orátio.

DOmine virtútum, oratiónes servórum tuórum non irátus, sed placátus áccipe: & quæ nos oráre opórteat, dignáre monstráre: eósque æternitátis cibo confórta, quos panis lachrymárum contúrbat: & tam mensurábili fletu flúmina lachrymárum óculi fluant, ut miseratiónum tuárum cópiam, criminibus elísis, infléctant; quíque Redemptóris nostri advéntum treméntes pavémus, ejus gloriósum conspéctum, te tribuénte, pacatíssimum contemplémur. ℟. Amen. Per misericórdiam.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Sacrifícium justi accéptum est, & memóriam ejus non obliviscétur Dóminus.
Cánticum Ecclesiástici Salomónis. *Cap.* 35.

SAcrifícium salutáre est atténdere mandátis, & discédere ab omni iniquitáte; * propitiatiónem litáre sacrifícium.
Qui facit misericórdiam, * offert sacrifícium.
Beneplácitum est Dómino recédere ab omni iniquitáte: * & deprecátio recédere ab injustítia.
Non apparébis ante conspéctum Dei tui vácuus: * quòd hæc ómnia propter mandáta Dómini fluunt.
Oblátio justi impínguat altáre, * & odor suavitátis est in conspéctu Altíssimi.
Sacrifícium justi accéptum est, * & memóriam ejus non obliviscétur Dóminus.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Sacerdótes sancti incénsum, & panes ófferunt Deo.
Cánticum. Benedíctus es Dómine Deus. folio 6.
Sono. Ego sum panis vivus, qui de cœlo descéndi: si quis manducáverit ex hoc pane, vivet in ætérnùm. Allelúia.
Lauda. Laudáte Dóminum de cœlis Allelúia: laudáte eum omnes Angeli ejus: Allelúia. Psalmus 148.
Léctio libri Sapiéntiæ Salomónis. *Capitulo* 8.

℟. Deo grátias.

BEátus homo qui audit, & qui vígilat ad fores meas quotídie, & obsérvat ad postes óstii mei. Qui me invénerit, invéniet vitam, & háuriet salútem à Dómino. Qui autem in me peccáverit, lædet ánimam suam; & omnes, qui me odérunt, díligunt mortem. Capít. 9. Sapiéntia ædificávit sibi domum, excídit colúmnas septem. Immolávit víctimas suas, míscuit vinum, & pósuit mensam suam. Misit servos suos vocáre ad arcem, & mœnia civitátis, dicens: Si quis est párvulus, véniat ad me. Et insipiéntibus locútus est: Venite, comédite panem meum, & bíbite vinum quod míscui vobis. Relínquite infántiam, & vidéte, & ambuláte per vias prudéntiæ. ℟. Amen.

Hymnus.

SAcris solémniis juncta sint gáudia,
Et ex præcórdiis sonent præcónia:
Récedant vétera, nova sint ómnia,
Corda, voces, & ópera.
Noctis recólitur cœna novíssima,
Quâ Christus créditur agnum & ázyma
Dedísse frátribus, juxta legítima
Priscis indúlta pátribus.
Post agnum typicum, explétis épulis,
Corpus Domínicum datum discípulis,

Sic

Sic totum ómnibus, quod totum síngulis,
Ejus fatêmur mánibus.
Dedit ex frúgibus córporis férculum,
Dedit ex vítibus sánguinis póculum,
Dicens, Accípite quod trado vásculum,
Omnes ex eo bíbite.
Sic sacrifícium istud instítuit,
Cujus offícium commítti vóluit
Solis Presbyteris, quibus sic cóngruit,
Ut sumant, & dent cæteris.
Panis Angélicus fit panis hóminum,
Dat panis cœlitùs figúris términum:
O res mirábilis! mandûcat Dóminum
Pauper, servus, & húmilis.
Te Trina Déitas, únaque póscimus,
Sic nos tu vísitas, sicut te cólimus:
Per tuas sémitas duc nos quò téndimus,
Ad lucem, quam tu hábitas.

℟. Amen.

Supplicátio. Orêmus pium. hic supra folio 2.

Capítula.

POnéntes spem nostram in te, Dómine, non oblivíscimur óperum tuórum, cùm per justítiam, atque cleméntiam, mirábilis in Sanctis, & terríbilis osténderis ímpiis: qui opportûna remédia justis; ac débita supplícia recompénsas iníquis: quæsumus, ítaquè piíssime: ut quos à terrénis hóstibus éruis, præceptôrum luce clarífices: tentatiônum fluctus ámovens, iter salutíferum pandas: Christi tui Córpore, tamquàm cœlésti pane, in hujus sæculi desérto refícias.

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Lauda. Simíliter Allelúia & cálicem. hic supra folio 2.

Orátio.

DEus, qui unigéniti fílii tui, Dómini nostri Jesu Christi, pretióso sánguine humânum genus redímere voluísti: concêde propítius: ut qui ad adorándum vivíficum corpus Christi advénimus, à peccatórum nostrôrum néxibus liberêmur. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Ad Tértiam.

℟. Caro mea, verè est cibus: & sanguis meus, verè est potus. P. Qui mandûcat meam carnem, & bibit meum sánguinem, in me manet, & ego in illo. Allelúia. ℣. Meus est cibus, ut fáciam voluntâtem ejus, qui misit me, ut perfíciam opus ejus. P. Qui mandûcat. ℣. Glória, & honor Patri. P. Qui mandûcat.

Prophetia. Beâtus homo, qui audit me. Require retrò in Matutínis superióribus.

Lauda. Allelúia. Panem de cœlo dedit eis, Allelúia. ℣. Panem Angelôrum manducâvit homo. P. Allelúia.

Hymnus.

VErbum supérnum pródiens,
Nec Patris linquens déxteram,
Ad opus suum éxiens,
Venit ad vitæ vésperum.
In morte à discípulo
Suis tradéndus æmulis:
Priùs in vitæ férculo
Se trádidit discípulis.
Uni trinòque Dómino
Sit sempitérna glória:
Qui vitam sine término
Nobis donet in pátria. Amen.

℣. Cibâvit illos ex ádipe fruménti: ℟. Et de petra melle saturâvit eos.

Supplicátio. Orêmus pium. hic supra folio 2.

Capítula.

EXcélse Dómine esto adjûtor noster; & ad tuórum liberatiônem próperans occúrre celeritèr: ut de abundántia virtûtis repleâmur adjutório fortitúdinis; & ex redundántis grátiæ donis ditêmur munéribus: ac profiténtes ore dilectiônem, lingua mendácio non tórpeat: sed puritâtem mentis assígnet nostri proféssio oris; & órgano péctoris laus tua nostris semper résonet in lábiis.

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

BEnedícat vobis omnípotens Dóminus, qui est ómnium Creâtor, & Cónditor sempitérnus. ℟. Amen. Corpus vestrum servet immaculâtum, & ánimas vestras misericórditer tueâtur: ℟. Amen. Sicque vos ab omni crímine peccatôrum reddat innóxios, ut in vobis permáneat Spíritus Sanctus. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Per álias Horas, scilicèt à Sexta, & Nona, ómnia dicántur, ut in diêbus festívis, quæ dicúntur per totum annum.

Per Octávam Córporis Christi, ómnia dicántur, ut in die.

FESTA JANUARII.

In Sancti Pauli primi Eremítæ, ómnia dicántur uníus Confessôris símplicis. CLXXV.

In Sancti Juliáni Presbyteri, ómnia dicántur

tur unius Confessòris novem lectiònum, folio CLXXV.

In Octáva Epiphaniæ Dómini, ómnia dicántur sicut in die, fol. 85.

In Sancti Hilárii Epíscopi, ómnia dicántur unius Confessòris Pontíficis, fol. CLXIX.

In Sancti Felicis in Pincis Mártyris & Confessòris, ómnia dicántur unius Mártyris novem lectiònum, fol. CLX.

In Sancti Mauri Abbàtis, ómnia dicántur unius Confessòris novem lectiònum, folio CLXIX.

In Sancti Marcélli Papæ & Mártyris, ómnia dicántur unius Mártyris Pontíficis, fol. CLVI.

In Sancti Antónii Mónachi, ómnia dicántur unius Confessòris símplicis quatuor cappàrum, fol. CLXXIII.

In Spensípi, & Lesípi, ómnia dicántur plurimòrum Mártyrum, fol. CLXVIII.

In Sanctæ Priscæ Vírginis, ómnia dicántur unius Vírginis, fol. CLXXIX.

In Sancti Juliáni Epíscopi & Confessòris, ómnia dicántur unius Confessòris Pontíficis, fol. CLXIX.

In Sancti Ildefónsi Epíscopi & Confessòris, ómnia dicántur unius Confessòris Pontíficis, sex cappàrum, fol. CLXIX.

In Sancti Timóthei Epíscopi discípuli Pauli, ómnia dicántur unius Confessòris Pontíficis, fol. CLXIX.

In Solemnitàte Sanctæ Maríæ de Pace, ómnia dicántur ut in festo Assumptiònis Vírginis Maríæ, fol. CCLXXXII. Ubi dícitur Assúmptio, ibi dicàtur Descénsio.

In Conversiòne Sancti Pauli Apóstoli, ómnia dicántur unius Confessòris Pontíficis, fol. CLXIX.

In Sancti Projécti Mártyris, ómnia dicántur unius Mártyris novem lectiònum, folio CLVI.

In Sancti Polycárpi Epíscopi & Mártyris, ómnia dicántur unius Mártyris Pontíficis novem lectiònum, fol. CLVI.

In Sancti Joánnis Chrysóstomi Epíscopi, ómnia dicántur unius Confessòris Pontíficis, fol. CLXIX.

In Sancti Joánnis Presbyteri & Confessòris, ómnia dicántur unius Confessòris, fol. CLXXIII.

In Sanctæ Agnètis secúndò, ómnia dicántur unius Vírginis, fol. CLXXIX.

In Sancti Valérii Epíscopi, & Confessòris, ómnia dicántur unius Mártyris Pontíficis, fol. CLIX.

In Octáva Sancti Ildefónsi, ómnia dicántur unius Confessòris Pontíficis, fol. CLXIX.

In Sanctæ Matíldis regínæ, ómnia dicántur unius Vírginis, fol. CLXXIX.

In Sanctòrum Cyri & Joánnis Mártyrum, ómnia dicántur plurimòrum Mártyrum novem lectiònum, fol. CLXIX.

In Sancti Ignátii Epíscopi & Mártyris, ómnia dicántur unius Mártyris Pontíficis, fol. CLIX.

FESTA FEBRUARII.

In Sanctæ Bírgittæ vírginis, ómnia dicántur unius vírginis, fol. CLXXIX.

In Sancti Blásii Epíscopi & Mártyris, ómnia dicántur unius Mártyris Pontíficis sex cappàrum, fol. CLVI.

In Sancti Gilbérti Confessòris, ómnia dicántur unius Confessòris novem lectiònum, fol. CLXXV.

In Sancti Vedásti & Amándi Episcopòrum, ómnia dicántur plurimòrum Confessòrum, fol. CLXXVII.

In Sanctæ Apollóniæ vírginis & mártyris, ómnia dicántur unius vírginis, fol. CLXXIX.

In Sanctæ Scholásticæ vírginis, ómnia dicántur unius vírginis, fol. CLXXIX.

In Translatiòne Sancti Eugénii Epíscopi, ómnia dicántur unius Mártyris Pontíficis, fol. CLIX.

In Sancti Valentíni mártyris, ómnia dicántur unius Mártyris, novem lectiònum, fol. CLIX.

In Sanctæ Juliánæ vírginis & mártyris, ómnia dicántur unius Vírginis, fol. CLXXIX.

Pantaleònis mártyris, sociorúmque ejus, ómnia dicántur plurimòrum Mártyrum sex cappàrum, fol. CLXII.

In Sancti Columbáni Abbàtis, ómnia dicántur unius Confessòris símplicis novem lectiònum, fol. CLXXV.

In Translatiòne Sancti Augustíni, ómnia dicántur unius Confessòris Pontíficis, fol. CLXIX.

FESTA MARTII.

In Sancti Adriáni mártyris, ómnia dicántur unius Mártyris símplicis, fol. CLX.

In Sancti Donáti mártyris, ómnia dicántur unius Mártyris símplicis, fol. CLX.

In Sancti Thomæ de Aquíno, de Ordine Prædicatòr um, ómnia dicántur unius Confessòris non Pontíficis, fol. CLXXIII.

In Sanctæ Perpétuæ & Felicitàtis, ómnia di-

dicántur plurimárum Vírginum, f. CLXXXII.

In Sancti Juliáni Epíscopi & Confessòris, ómnia dicántur unius Confessòris Pontíficis, fol. CLXIX.

In Sanctæ Apollóniæ vírginis, ómnia dicántur unius Vírginis, fol. CLXXIX.

In Sancti Facúndi & Primitívi mártyrum, ómnia dicántur plurimòrum Mártyrum novem lectiònum, fol. CLXVIII.

In Sancti Gregórii Papæ & Confessòris, ómnia dicántur unius Confessòris Pontíficis, fol. CLXIX.

In Sancti Leándri Epíscopi & Confessòris, ómnia dicántur unius Confessòris Pontíficis, fol. CLXIX.

In Sancti Leònis Papæ, ómnia dicántur unius Confessòris Pontíficis, fol. CLXIX.

In Sancti Petri Epíscopi, ómnia dicántur unius Confessòris Pontíficis, folio CLXIX.

IN SANCTI GABRIELIS ARCHANGELI.

Ad Vésperum.

Lauda. **Laudavérunt te, Dómine, omnes Angeli tui, & hymnum dixérunt, dum perficeres fábricam cœli. Tuus est dies, & tua est nox: P. Tu fecísti solem & lunam: ℣. Tu confirmásti in virtûte tua mare: tu contribulásti cápita dracònum super aquas. P. Tu fecísti.**

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Sono. **Allelúia. Judícium datum est Sanctis. P. In hora sacrificii vespertíni Allelúia, allelúia ℣. Ecce Gábriël unus príncipum priòrum véniet, ut sanctificéntur multi. P. In hora sacrificii.**

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antíphona. **Thronus tuus, Deus, inæstimábilis, & glória incomprehensíbilis: cui adstat omnis exércitus Angelòrum cum tremòre, P. Cujus adspéctus aréfacit abyssos, & indignátio tabéscere facit montes. ℣. Dómine Deus virtûtum, quis símilis tibi? potens es Dómine, & véritas tua in circúitu tuo. P. Cujus adspéctus. ℣. Glória, & honor. P. Cujus adspéctus.**

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. **Allelúia. Spíritus tuus bonus, Deus P. Dedûcat nos in viam rectam. Allelúia, allelúia. P. Adoràte Dóminum omnes Angeli ejus: audivit, & lætáta est Sion. Et exultavérunt fíliæ Judæ, propter judícia tua Dómine. P. Dedûcat nos. ℣. Glória, & honor Patri. P. Dedûcat nos.**

Hymnus.

Prompta cuncta Cathólicæ
Plebs alúmna glóriæ
Vota simul exhibète,
Criminâque pándite;
Ut cunctòrum auctor clemens
Cuncta præstet petita.
Gábriël étenim ille
Sublimàtus nómine,
Aulâ cœli conspícuus,
Summi Dei núntius,
Princeps Angelòrum factus,
Celsúsque vocábulo.
Cujus nomen ex virtûte,
Et opus ex múnere
Ab omnipoténte raptus
Obtinet conservàtum;
Ut gloriêmur in Deo
Cum consórte sócii.
Summus Dómini est iste
Magnus factus núntius
Qui tetrum illi horréndum
Refugúmque ángelum
Ad glóriam debellándo
Demérsit in erébo.
Iste súperest protéctor,
Defénsor ómnium,
Ut cunctòrum postulàta
Regi Deo ófferat;
Et ab illo destinàtam
Plebi præstet grátiam.
Magna síquidem est
Ista diéi festívitas,
Cujus nomen Archángeli
Gabriêlis núntii,
Quem opórtet celebrâre
Et dignè, suscípere devótè:
Ut ex hujus impetrátu
Mereâmur ómnium
Obtinère apud Deum
Véniam peccáminum;
Et beátæ vitæ regnum
Pérfrui post tránsitum.
Sit glória, sit honórque
Patri, quoque & Fílio,
Simúlque & coæquáli
Spirítui Paráclito;
Qui unus in Trinitàte
Regnat ante sæcula. Amen.

Sup-

Supplicátio.

ORémus Redemptôrem mundi Dóminum nostrum Jesum Christum, cum omni supplicatiône rogêmus; ut per intercessiònem sancti Gabriêlis Archángeli nobis remissiònem peccatòrum & pacem donàre dignètur. ℟. Præsta, ætérne omnípotens Deus. Kyrie eléïson. ℟. Christe eléïson: Kyrie eléïson.

Capítula.

DOmine Deus Pater omnípotens creâtor ómnium & cónditor elementôrum, qui Gabriêlem tuum præférre dignàtus es agmínibus nuntiòrum, quorum exhibítio tuo obsecúndat império, nec tálium umquam fatigántur officiòrum, nomen sonat ex mystério, & virtus pollet ex mérito; ut cùm sint semper spíritus, dum tamen à te mittúntur ex áëre corporáti, Angeli nuncupántur, ut ómnium vísibus visibíliter appáreant; quorum incorpórea manet substántia, & cum locáliter circumscribántur, indeféssè tamen Creatòris conspéctu fruántur; Concède nobis, quæsumus, obténtu hujus Archángeli Gabriêlis & ómnium Angelôrum, cónsequi véniam delictòrum: ut, qui in eòrum honòre tibi Deo nostro laudem deprómimus & vota, ætérnæ beatitúdinis consequàmur véniam sempitérnam.

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

CHristus Dei Fílius, únici Patris Unicum Verbum, cui sérviunt milítiæ Angelòrum, gloriári vos fáciat de perfectiòne bonòrum óperum; ℟. Amen. Et, qui Gabriêlem Archángelum sublimem fecit honòre, vos suo fáciat flagràre ex amòre; ℟. Amen. Et, qui illum fidéli pópulo cénsuit defensòrem, vestrârum precum illum semper fáciat promptiòrem. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Lauda. Dóminus in cœlo paràvit sedem suam: Allelúia. P. Et regnum ejus ómnium dominábitur. Allelúia. Benedícite Dóminum, omnes Angeli ejus. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. In conspéctu Angelòrum psallam tibi, Dómine: adoràbo ad templum sanctum tuum, & confitêbor nómini tuo. P. Et regnum. ℣. Glória, & honor. P. Benedícite Dóminum, omnes.

Orátio.

O Gábriël princeps exércitûs Angelòrum, veni, quæsumus, ad liberándas ánimas fidélium populòrum; ut & justi justítiam obtinéndo in bonis semper fructíficent, & injústi ad pœniténtiam convérsi véniam accípere non despérent: sicque nos ínvicem provocèmus in mélius, ut præmium cónsequi mereàmur ætérnum. ℟. Amen. Per misericórdiam.

In nómine Dómini.

Ad Matutínum.

Antíphona. Da nobis lætítiam. Psalmus 50.

Orátio. Redde nobis, Dómine. fol. CLXIII.

Antíphona 1. Missus est Gábriel Angelus ad Maríam, vírginem desponsàtam Joseph, annúncians verbum, & expavéscit virgo de lúmine. Ne tímeas, María, invenísti grátiam apud Dóminum: P. Ecce concípies, & páries, & vocábitur Altíssimi Fílius. ℣. Quia rectus est sermo Dómini, & ómnia ópera ejus in fide. P. Ecce concípies. ℣. Glória, & honor. P. Ecce concípies.

Orátio.

TUam, Clementíssime Pater, súpplices exoràmus cleméntiam; ut hodiérna solémnia, quæ pro beatíssimi Archángeli tui Gabriêlis veneratiòne suscépimus, ipse tibi comméndes: & sicut illi corònam sanctæ perfectiònis tribuísti, ita nobis ejus intercessiòne ómnium delictòrum véniam & indulgéntiam largiàris. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 2. Vidi Angelum volántem per médium cœlum, habéntem evangélium ætérnum, & dicéntem: P. Timète Dóminum Deum nostrum, & date illi glóriam & honòrem. ℣. Qui statis in domo Dómini, in átriis domûs Dei nostri. P. Timète. ℣. Glória, & honor. P. Timète.

Orátio. O Gábriel princeps. Quære retrò in Vésperis præcedéntibus.

Antíphona 3. Ego Jesus mitto Angelum meum testificàre homínibus: Ecce vénio citò P. Et merces mea mecum est sanàre languóres pópuli mei. ℣. Audite hæc omnes gentes: áuribus percípite, qui habitàtis orbem. P. Et merces mea. ℣. Glória, & honor. P. Et merces mea.

Orátio.

MItte nobis, Deus clemens, Gabriêlem cœléstis milítiæ príncipem, ut nos de manu inimicòrum nostrôrum líberet, & tibi Dómino Deo nostro inlæsos præséntet;

Digitized by Google

& ipsum semper in adjutórium habeàmus, quem in tuo múnere sublimàtum agnóscimus: ut ejus suffràgio resisténdo vítiis, floreàmus virtútibus, & depósito piaculòrum elógio conscríptos nos in perpétuum liber vitæ ætérnæ contíneat. ℟. Amen. Per misericórdiam.

℟. Missus est à Deo Angelus Gábriël ad Maríam Vírginem, dicens: Ave María, grátià plena: Dóminus tecum: Benedícta tu inter mulíeres. P. Propter eà & quod nascètur ex te Sanctum, vocábitur Fílius Dei. P. Spíritus Sanctus supervéniet in te, & virtus Altíssimi obumbràbit tibi. P. Propter eà & quod. ℣. Glória, & honor. P. Propter eà.

Orátio.

O Sanctíssime Gábriël! ò fortitùdo summi Patris, ò núncius veritàtis, ò destinàtor divíni mystérii, veríssimus adinvéntor ad Vírginem venis; salútas, ut núncius; obúmbras, ut fámulus. Ave, inquis, Maria: Meus Dóminus tecum: benedíctam esse inter mulíeres, affàris: Verbum ex ea prodire, clangis: & ut Fílius Dei vocarètur, mirificà adtestatiòne profitèris. Ideò pétimus, ut tu, qui núncius veritàtis ad Vírginem accessísti, miríficus petitiònem nostram divínis offer in áuribus: & ita per te ábdita cognoscàmus mystéria, ut numquam incidàmus inimíci ergástula, ut per ipsum summi Dei Patris Verbum, cujus te prævium ad Vírginem venire denúncias, habeàmus & véniæ rédditum, & ætérnæ pátriæ veríssimum incolàtum. ℟. Amen. Per misericórdiam.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Appáruit Dóminus de monte Pharan, & cum eo sanctòrum míllia.
Cánticum. Dóminus de Sina. fol. CLXVI.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Benedícimus te, Dómine, qui sedes super Chérubim, rex Israël.
Cánticum. Benedíctus es Dómine. fol. 6.
Sono. In conspéctu Angelòrum psallam tibi, Dómine Allelúia: ℣. Adoràbo ad templum sanctum tuum, & confitèbor tibi, Dómine. P. Allelúia.
Lauda. Laudàte Dóminum de Cœlis Allelúia: laudàte eum in excélsis, allelúia. Psalmus 148.

Léctio libri Ezechiëlis Prophétæ. *Capitulo* 9. 10. & 11.
℟. Deo grátias.

FActa est super me manus Dómini, & elevàvit me spíritus Dómini, & vidi. Et ecce vir, qui indùtus erat líneis, qui habèbat atramentárium in dorso suo, respóndit verbo, dicens: Feci sicut præcepísti mihi. Et vidi, & ecce in firmaménto, quod erat super caput Chérubim, quasi lapis saphirus, & quasi spécies similitúdinis solis, appáruit super eo. Et dixit ad virum, qui indùtus erat líneis, & ait: Sume ignem de médio rotàrum, quæ sunt inter Chérubim. Et ingréssus vidi, & ecce quátuor rotæ juxta Chérubim: rota una juxtà cherub unum, & rota ália juxta cherub unum: spécies autem erat rotàrum quasi vísio lápidis chrisóliti. Stántibus illis, stabant: & cum elevátis elevabántur: spíritus enim vitæ erat in eis. Et egréssa est glória Dómini à límine templi: & stetit super Chérubim. Et elevàvit me Spíritus, & introdúxit me ad portam domùs Dómini orientàlem, quæ réspicit solis ortum. Et adscéndit glória Dómini de médio civitàtis, stetítque super montem, qui est ad oriéntem urbis, & glória Dei Israël erat super ea. ℟. Amen.
Hymnus. Prompta cuncta Cathólicæ.
Supplicátio. Orèmus Redemptòrem. Quære retrò in Vésperis præcedéntibus.

Capítula.

O Lux lúminis splendor inenarrábilis, Christe Deus! sapiéntia, virtus, & glória Patris, qui in hoc mundo vísibus ómnium apparuísti in carne sidus salùtis, & debellàto príncipe tenebràrum ad súperos remeásti Verbum caro factum; præbe nobis supplícibus tuis in hujus sæculi obscuritàte splendòris tui profusíssimam claritàtem: constítue nobis patrònum vel defensòrem summum tuum Angelum Gabrièlem, qui introítum nostrum, exitúmque custódiat, & in déxteræ tuæ partem nos coronatúros admíttas.
Pater noster.
Liberàti à malo. fol. 2.
Lauda. Dóminus in cœlo paràvit.
Benedíctio. Christus Dei Fílius. Quære retrò in Vésperis præcedéntibus.
In Sancti Eduárdi regis & mártyris, ómnia dicántur unius Mártyris novem lectiònum, fol. CLX.
In Sancti Joseph Confessòris, ómnia dicán-

cántur unius Confessòris non Pontíficis, fólio CLXXIII.

In Sancti Eubérti Epíscopi & Confessòris, ómnia dicántur unius Confessòris Pontíficis novem lectiònum, fol. CLXIX.

In Sancti Benedícti Abbàtis & Confessòris, ómnia dicántur unius Confessòris non Pontíficis, fol. CLXXIII.

In Sancti Pauli Epíscopi & Confessòris, ómnia dicántur unius Confessòris Pontíficis, fol. CLXIX.

In Sancti Marcélli Papæ, ómnia dicántur unius Confessòris Pontíficis, fol. CLXIX.

In Sanctæ Maríæ Ægyptíacæ, ómnia dicántur ut in festo Sanctæ Maríæ Magdalénæ, fol. 11 in Appéndice.

FESTA APRILIS.

In Sanctæ Theodósiæ Vírginis, ómnia dicántur unius Vírginis, fol. CLXXIX.

In Sancti Ambrósii Epíscopi, ómnia dicántur unius Confessòris Pontíficis, folio CLXIX.

In Sancti Isidóri Epíscopi & Confessòris, ómnia dicántur unius Confessòris Pontíficis, fol. CLXIX.

In Sancti Fructuósi Epíscopi Bracharénsis, ómnia dicántur unius Confessòris Pontíficis, fol. CLXIX.

In Sancti Thuríbii Epíscopi & Confessòris, ómnia dicántur unius Confessòris Pontíficis, fol. CLXIX.

In Sancti Eleuthérii Epíscopi & Mártyris, ómnia dicántur unius Mártyris Pontíficis, fol. CLIX.

In Sancti Victòris Bracharénsis Mártyris, ómnia dicántur unius Mártyris novem lectiònum, fol. CLX.

In Sanctæ Euphémiæ Vírginis & mártyris, ómnia dicántur unius Vírginis, folio CLXXIX.

In Sancti Tibúrtii, & Valeriáni, & Máximi mártyrum, ómnia dicántur plurimòrum Mártyrum novem lectiònum, fol. CLXVIII.

In Sancti Vitàlis mártyris, ómnia dicántur unius Mártyris símplicis, fol. CLX.

In Sancti Prudéntii Epíscopi, ómnia dicántur unius Confessòris Pontíficis, folio CLXIX.

In Sancti Geórgii mártyris, ómnia dicántur unius Mártyris quátuor cappàrum, fol. CLVI.

In Sancti Felícis & Fortunáti mártyrum, ómnia dicántur plurimòrum Mártyrum novem lectiònum, fol. CLXVIII.

In Sancti Proficii mártyris, ómnia dicántur unius Mártyris novem lectiònum, fólio CLX.

In Sancti Marci Evangelístæ, ómnia dicántur unius Mártyris Pontíficis sex cappàrum, fol. CLVI.

In Sancti Cleti mártyris, ómnia dicántur unius Mártyris novem lectiònum, fólio CLX.

In Sancti Marcellíni & Petri mártyrum, ómnia dicántur plurimòrum Mártyrum novem lectiònum, fol. CLXVIII.

In Sancti Geórgii Mártyris, ómnia dicántur unius Mártyris novem lectiònum, fólio CLX.

In Sancti Vitàlis mártyris, ómnia dicántur unius Mártyris novem lectiònum, fólio CLX.

In Sancti Petri mártyris, Ordinis Prædicatòrum, ómnia dicántur unius Mártyris sex cappàrum, fol. CLVI.

In Sancti Eutrópii Epíscopi & Martyris, ómnia dicántur unius Mártyris duàrum cappàrum, fol. CLX.

FESTA MAII.

In Sanctòrum Philíppi & Jacóbi Apostolòrum, ómnia dicántur ut in festo Apostolòrum Simònis, & Judæ, fol. CCCXV. Hymnus. O Dei Verbum Patris. f. CCCLIX.

In Sancti Athanásii Epíscopi, & Confessòris, ómnia dicántur unius Confessòris Pontíficis sex cappàrum, fol. CLXIX.

In Sanctòrum Alexándri, Evéntii, & Theodúli mártyrum, ómnia dicántur plurimòrum Mártyrum, novem lectiònum, fólio CLXVIII.

In Sancti Quiriáci Epíscopi & mártyris, ómnia dicántur unius Mártyris Pontíficis, fol. CLIX.

In Conversiòne Sancti Augustíni, ómnia dicántur unius Confessòris Pontíficis, fólio CLXIX.

In Sancti Joánnis Apóstoli ante portam Latinam, ómnia dicántur, ut in festo Sancti Joánnis Apóstoli, & Evangelístæ, fólio 53.

In Inventiòne clavòrum Dominicòrum, ómnia dicántur, ut in festo Inventiònis Sanctæ Crucis, fol. CCXXXV.

In Sanctæ Trépetæ Vírginis, ómnia dicántur unius Vírginis, fol. CLXXIX.

In

In Sanctæ Domitíllæ Vírginis, ómnia dicántur unius Vírginis, fol. CLXXIX.

In Sancti Isidóri mílitis, ómnia dicántur unius Confessòris símplicis, fol. CLXXV.

In Sancti Gregórii Nazianzéni Epíscopi & Doctòris, ómnia dicántur unius Confessòris Pontíficis, fol. CLXIX.

In Translatiòne Sancti Nicolài Epíscopi, ómnia dicántur unius Confessòris Pontíficis, fol. CLXIX.

In Sanctòrum Gordiáni, & Epímachi mártyrum, ómnia dicántur plurimòrum Mártyrum novem lectiònum, fol. CLXVIII.

In Sancti Majóli Abbàtis, ómnia dicántur unius Confessòris símplicis, folio CLXXV.

In Sancti Póntii mártyris, ómnia dicántur unius Mártyris quátuor cappárum, folio CLVI.

In Sanctòrum Nérei, & Achilléi, atque Pancrátii mártyrum, ómnia dicántur plurimòrum Mártyrum novem lectiònum, folio CLXVIII.

In Sanctòrum Victòris, & Corónæ mártyrum, ómnia dicántur plurimòrum Mártyrum, novem lectiònum, fol. CLXVIII.

In Sancti Bonifácii mártyris, ómnia dicántur unius Mártyris, novem lectionum, fol. CLX.

In Sanctæ Pontiánæ Vírginis, ómnia dicántur unius Vírginis, fol. CLXXIX.

In Sancti Petri Confessòris, ómnia dicántur, unius Confessòris símplicis, folio CLXXV.

In Sancti Ibònis Confessòris, ómnia dicántur unius Confessòris símplicis, folio CLXXV.

In Sancti Máncii mártyris, ómnia dicántur unius Mártyris símplicis, fol. CLX.

In Translatiòne Sancti Domínici, Ordinis Prædicatòrum, ómnia dicántur unius Confessoris símplicis, fol. CLXXV.

In Sancti Urbáni Papæ, & mártyris, ómnia dicántur unius Mártyris Pontíficis, folio CLIX.

In Translatiòne Sancti Francísci, ómnia dicántur unius Confessòris símplicis, folio CLXXV.

In Sancti Augustíni Anglòrum Epíscopi, ómnia dicántur unius Confessòris Pontíficis, folio CLXIX.

In Sancti Germáni Epíscopi, & Confessòris, ómnia dicántur unius Confessòris símplicis, fol. CLXXV.

In Sanctæ Petronillæ Vírginis, ómnia dicántur unius Vírginis, fol. CLXXIX.

FESTA JUNII.

In Sanctòrum Nicomèdis, & Reveriáni mártyrum, ómnia dicántur plurimòrum Mártyrum novem lectiònum, fol. CLXVIII.

In Sanctòrum Marcellíni, & Petri mártyrum, ómnia dicántur plurimòrum Mártyrum novem lectiònum, fol. CLXVIII.

In Sanctòrum Medárdi, & Geráldi Episcopòrum, ómnia dicántur plurimòrum Episcopòrum, fol. CLXXVII.

In Sanctòrum Primi, & Feliciáni mártyrum, ómnia dicántur plurimòrum Mártyrum, fol. CLXVIII.

In Sancti Bárnabæ Apóstoli, ómnia dicántur unius Mártyris sex cappárum, folio CLVI. Hymnus. O Dei Verbum Patris ore próditum. Quære in festo Sancti Jacóbi Apóstoli fratris Sancti Joannis, folio CCCLIX.

In Sancti Onóphrii Confessòris, ómnia dicántur unius Confessòris símplicis, folio CLXXV.

In Sanctòrum Basílidis, Cyrini, Náboris, & Nazárii mártyrum, ómnia dicántur plurimòrum Mártyrum novem lectiònum, fol. CLXVIII.

In Sancti Antónii de Pádua Confessòris, ómnia dicántur unius Confessòris novem lectiònum, fol. CLXXV.

In Sancti Basílii Epíscopi, ómnia dicántur unius Confessòris Pontíficis, fol. CLXIX.

In Sanctòrum Viti, & Modésti mártyrum, ómnia dicántur plurimòrum Mártyrum novem lectiònum, fol. CLXVIII.

In Sanctòrum Chiríci, & Julítæ mártyrum, ómnia dicántur plurimòrum Mártyrum novem lectiònum, fol. CLXVIII.

In Sanctòrum Marci, & Marcelliáni mártyrum, ómnia dicántur plurimòrum Mártyrum novem lectiònum, fol. CLXVIII.

In Sanctæ Floréntiæ Vírginis, ómnia dicántur unius Vírginis, fol. CLXXIX.

In Sancti Silvéstri Papæ, ómnia dicántur unius Pontíficis, fol. CLXIX.

In Sanctæ Consórtiæ Vírginis cum úndecim míllium mártyrum, ómnia dicántur plurimàrum Vírginum, fol. CLXXXII.

In Translatiòne Sancti Elígii Epíscopi & Confessòris, ómnia dicántur ùnius Confessòris Pontíficis, fol. CLXIX.

In

Digitized by Google

In Sanctòrum Joánnis & Pauli mártyrum, ómnia dicántur plurimòrum Mártyrum novem lectiònum, fol. CLXVIII.

In Sancti Leònis Papæ, ómnia dicántur unius Confessòris Pontíficis, fol. CLXIX.

In Commemoratiòne Sancti Pauli Apóstoli, ómnia dicántur unius Mártyris sex cappárum, fol. CLVI.

FESTA JULII.

Octávà Sancti Joánnis Baptístæ, ómnia dicántur ut in die, fol. CCXLVIII.

Visitátio Sanctæ Elísabeth, ómnia dicántur, ut in Assumptiòne Sanctæ Maríæ Vírginis, fol. CCLXXXII.

In Sancti Procéssi, & Valeriáni mártyrum, ómnia dicántur plurimòrum Mártyrum novem lectiònum, fol. CLXVIII.

In Octávà Apostolòrum Petri, & Pauli, ómnia dicántur ut in die, fol. CCLIV.

Martiàlis Epíscopi, ómnia dicántur unius Confessòris Pontíficis, fol. CLXIX.

Octávà Visitatiònis, ómnia dicántur ut in die, fol. CCLXXIX.

Septem Fratrum mártyrum, ómnia dicántur plurimòrum Mártyrum novem lectiònum, fol. CLXVIII.

Translátio Sancti Benedícti, ómnia dicántur unius Confessòris, fol. CLXXIII.

In Sanctæ Margarítæ Vírginis, ómnia dicántur unius Vírginis, fol. CLXXIX.

In Sancti Quiríci mártyris, ómnia dicántur unius Mártyris novem lectiònum, folio CLX.

In Sancti Aléxii Confessòris, ómnia dicántur unius Confessòris novem lectiònum, fol. CLXXV.

In Triúmphi Sanctæ Crucis, ómnia dicántur ut in Inventiòne, fol. CCXXXIX.

In Sanctæ Marínæ Vírginis, ómnia dicántur unius Vírginis, fol. CLXXIX.

In Sanctæ Margarítæ Vírginis & mártyris, ómnia dicántur unius Vírginis, fol. CLXXIX.

In Sanctæ Praxèdis Vírginis, ómnia dicántur unius Vírginis, fol. CLXXIX.

IN FESTO SANCTÆ MARIÆ MAGDALENÆ.

Ad Vésperum.

Lauda. Confessiònem, & decòrem induísti P. Amícta lumen sicut vestiménto. ℣. Conféssio, & spécies in conspéctu ejus: sánctitas & magnificéntia in sanctificatiòne ejus. P. Amícta. ℣. Et ego confitèbor Dómino in vasis psalmòrum. P. Amícta. ℣. Glória, & honor. P. Amícta.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Sono. Confitèbor tibi Dómine in toto corde meo: narràbo mirabília tua. Allelúia. P. Lætàbor, & exultàbo in te, Dómine: psallam nómini tuo Altíssime. Allelúia.

Dóminus sit semper. ℟. Et cum.

Antíphona. Confitèbor tibi Dómine in toto corde meo: quia exaudísti verba oris mei. P. In conspéctu Angelòrum psallam tibi: ℣. Deus meus es tu, & confitèbor tibi: Deus meus, & exaltàbo te. P. In conspéctu. ℣. Glória. P. In conspéctu.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Confitèbor tibi Dómine rex Allelúia: P. Et conlaudàbo Deum Salvatòrem meum. Allelúia, allelúia. ℣. Adoràbo ad templum sanctum tuum, & confitèbor, Dómine. P. Et. ℣. Glória. P. Et.

Hymnus.

PRo speciáli línteo
Servivit capitílio:
Inter sacra convívia
Non défuit invídia.
Quæ protoplástum pépulit
De paradísi glória,
Cujus longum exílium
Crucis servit patíbulum.
Nam quidam corde túmido
Improperábant Dómino:
Si nosset hic mystéria
Divinitàtis íntima?
Non síneret se tángere
Peccatrícem mulíerem:
Respóndens autem próvidè
Rimàtor consciéntiæ,
Cujus non latet óculum
Creatúræ latíbulum,
Propónens immutábilem
Remissiònis spéciem:
Simon inquit doméstice,
(Affatus allegóricè):
Duo fuérunt hómines
Divérso vincti fœnore:
Quingéntis alter númmulis,
Alter vero quinquagénis:
Qui repetíti débitum
Non habuère prétium:
Compássus corde créditor

In-

Indúlsit beneficium.
Dic itaque, Quis plúrimum
Horum diléxit? Præmium,
Quod promisísti ómnibus
Te verè diligéntibus,
Cum Patre, & Sancto Spíritu
In sempitérna sæcula.
Amen.

Supplicátio. Orémus Redemptòrem mundi, mutáto nómine. fol. CLXXXVII.

Capítula.

DEus, qui beátæ Maríæ Magdalénæ pœniténtiam ita tibi plácitam, gratámque fecísti, ut non solùm ei peccáta dimítteres, sed étiam singulári tui amòris grátiâ cordis ejus íntima perlustràres; da nobis tuæ propitiatiònis abundántiam, ut ejus solemnitáte lætémur, cujus précibus apud te à peccatòrum nostròrum máculis emundémur.

Pater noster.
Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

CHristus Dóminus, qui beatíssimæ Maríæ Magdalénæ se dignè coram homínibus fecit confitéri, confiteátur vos coram Patre suo, qui est in cœlis: ℟. Amen. Et, qui in ore suo accépta sibi confessiònis cóntulit cántica, ipse confessiònem vestram remunerándam suscípiat; ℟. Amen. Ut exémplo Maríæ Magdalénæ confiténdo & laudándo nomen Jesu Christi in sæculum, partícipes ejus, quem confessi estis, mereámini esse in cœlo. ℟. Amen. Per misericórdiam ipsius, &c.

Lauda. Germinábunt ossa tua, quasi sálices Allelúia P. Juxta fluéntes aquas. Allelúia, allelúia. ℣. Et erit tamquam lignum, quod plantátum est secùs decúrsus aquárum, quod fructum suum dabit in témpore suo. P. Juxtà fluéntes. ℣. Glória, & honor Patri, & Fílio. P. Juxtà fluéntes.

Orátio.

DEus, qui beatíssimæ Maríæ Magdalénæ confessiònem accéptans, ita ómnia verba oris ejus pleníssimè exaudísti, ut partícipem eam efficeres regni tui, quæ in conspéctu Angelòrum tibi psálleret; áccipe nunc per eam confessiònis nostræ votum, qui illam produxísti ad præmium: Et, qui illam per confessiònem voluísti esse beátam, nos post lapsum quidèm confessiònem in hoc mundo demus, ut ad ætérnam coronándos pértrahat pátriam. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, Deus noster, &c.

Ad Matutinum.

Antíphona. Lábia mea apéries: & os meum annuntiàbit laudem tuam. Psalmus 50.
Orátio. Laudet te, Dómine, lingua nostra. Quære fol. CLXI.

Antíphona 1. Confitèbor tibi in pópulis, Dómine: P. Psalmum dicam nómini tuo inter gentes. ℣. O Dómine, ego serva tua, & fília ancíllæ tuæ. P. Psalmum dicam. ℣. Glória, & honor Patri, &c. P. Psalmum dicam.

Orátio.

DEus Dei Fílius, quem illa beàta María Magdalèna in toto corde conféssa nomen tuum honorificándo, perdúcta est ad corònam; da in ore nostro confessiònem, quæ nos expúrget à crímine: ut, quicquid in tuæ laudis honòre deprómimus, in lucro prodésse ætérni múneris sentiàmus. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam, Deus noster.

Antíphona 2. Confitèbor Dómino nimis in ore meo: P. Et in médio multòrum laudábo eum. ℣. Quóniam ádstitit à dextris páuperis, ut salvam fáceret à persequéntibus ánimam meam. P. Et in médio. ℣. Glória, & honor. P. Et in.

Orátio.

BEàtam satis, Dómine, beàtam Maríam Magdalènam esse fecísti, quæ in toto corde suo tibi conféssa, in concílio Justòrum & congregatiòne probátur esse conspícua: Da ergo nobis méritis ejus; ut confessiòne símplici oris mundáti à crímine, Sanctòrum mereámur, & congregatióni, & cœtibus interésse. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 3. In pace dórmiam, & requiéscam. P. Quóniam tu, Dómine, singuláriter in spe constituísti me. ℣. Confitèbor tibi Dómine in toto corde meo: in concílio justòrum, & congregatiòne. P. Quóniam. ℣. Glória, & honor. P. Quóniam.

Orátio. Deus, qui beatíssimæ Maríæ. Quære in Vésperis præcedéntibus.

℟. Stabat María Magdaléne ad monuméntum foris plorans. Dum ergo fleret, prospéxit, ubi pósitum erat corpus Jesu: & vidit duos Angelos in albis sedéntes. P. Et convérsa retrórsùm vidit Jesum stantem, & venit

nit annúncians discípulis: Quia vidi Dóminum, & hæc dixit mihi. ℣. Dixit Jesus Maríæ: Múlier, quid ploras? quem quæris? ℟. Et convérsa. ℣. Glória, &c. Reiterétur Responsórium.

Orátio.

SUblâtum te, Dómine, è sepúlchro fructuósa illius Maríæ Magdalénæ inquisítio flétuum effusióne conquéritur, quæ útique igne tui desidérii cremabâtur: Quæsumus ergo, ut desidérium amóris tui símiliter in nobis accéndas: ut & in perquiréndo valentióres, & inveniéndo te mereâmur sinè fine esse felíces. ℟. Amen. Per.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Ecce in pace amaritúdo mea amaríssima: tu autem eripuísti ánimam meam ut non perírem, sed projecísti post tergum tuum ómnia peccáta mea.

Cánticum. Ego dixi in dimídio diérum. Quære fol. 122.

Reiterétur Antíphona. Ecce in pace amaritúdo.

Orátio.

ERipe Dómine ánimas nostras, ut non pereâmus in intéritu: nostrórum ómnium facínora peccatórum post tergum projice tuum; ut non dejiciâmur pérditi in inférnum; sed à te vivificátos hic fateâmur; & veritátem tuam expectántes, psalmos nostros in domum tuam júgiter decantémus. ℟. Amen. Per.

Ad Cánticum.

Antíphona. Confitébor tibi.

Cánticum. Confitébor tibi Dómine Rex. folio CLXXI.

Orátio.

INeffábilis bonitâtis auctor & Dómine, qui beatíssimæ Maríæ Magdalénæ linguam imples confessióne, & cordis remúneras charitátem: dona nobis ejus méritis, ut tuum confiténtes nomen in terris, pacem habeâmus in diébus nostris. ℟. Amen. Per.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Fília Sion, bénedic Dómino Deo excélso in omni benedictióne & laude.

Cánticum. Benedíctus es Dómine. fol. 6.

Sono. In conspéctu Angelórum psallam tibi, Dómine, Allelúia: ℣. Adorábo ad templum sanctum tuum, & confitébor tibi, Dómine. Allelúia.

Lauda. Allelúia. Conféssio ejus super cœlum & terram, Allelúia: Exaltávit cornu pópuli sui. Allelúia. Hymnus est ómnibus sanctis ejus. Psalmus 148.

Léctio libri Proverbiórum Salomónis. *Capítulo* 31.

℟. Deo grátias.

MUlíerem fortem quis invéniet? procùl, & de últimis fínibus prétium ejus. Confídit in ea cor viri sui, & spóliis ejus non indigébit. Reddet ei bonum, & non malum ómnibus diébus vitæ suæ. Quæsivit lanam & linum, & operáta est consílio mánuum suárum: Facta est quasi navis institóris, de longè portans panem suum. Et de nocte consúrgens, dedítque prædam dométicis suis, & cibária ancíllis suis. Considerâvit agrum, & emit eum: de fructu mánuum suárum plantávit víneam. Accínxit fortitúdine lumbos suos, & roborávit bráchium suum. Gustávit quia bona est negotiátio ejus: non extinguétur in nocte lucérna ipsius. Manum suam misit ad fórtia, & dígiti ejus apprehendérunt fusum. Manum suam apéruit ínopi, & palmas suas exténdit ad páuperes. Non timébit dómui suæ à frigóribus nivis: omnes enim doméstici ejus vestíti sunt duplícia. Stragulátam vestem fecit sibi: byssus & púrpura induméntum ejus. Nóbilis in porta vir ejus, quando séderit cum senatóribus terræ. Síndonem fecit, & véndidit, & cíngulum trádidit Chananæo. Fortitúdo & decor ornaméntum ejus, & ridébit in die novíssimo. Os suum apéruit sapiéntiæ, & lex clementiæ in lingua ejus. Considerâvit sémitas domus suæ, & panem otiósa non comédit. Surrexérunt fílii ejus, & beatíssimam prædicavérunt; vir ejus, & laudâvit eam. Multæ fíliæ congregavérunt divítias: tu autem supergréssa univérsas. Fallax imágo, & vana est pulchritúdo: múlier timens Deum, ipsa laudábitur. Date ei de fructu mánuum suárum: & laudent eam in portis ópera ejus. Amen.

Hymnus. Pro speciáli línteo.

Supplicátio. Orémus Redemptórem mundi.

Capítula. Deus, qui de beátæ Maríæ Magdalénæ.

Lauda. Germinábunt.

Benedíctio. Christus Dóminus, qui. Require in Vésperis præcedéntibus.

In Festo Apollinâris Epíscopi & mártyris, ómnia dicántur unius Mártyris Pontíficis, fol. CLVI.

IN FESTO
SANCTÆ ANNÆ,
MATRIS VIRGINIS MARIÆ.

Ad Vésperum.

Lauda. Confessiônem, & decôrem.
Sono. Confitêbor tibi, Dómine. f. CLXIX.
Dóminus sit. ℟. Et cum.

Antíphona. Confitêbor tibi Dómine in toto corde meo: quia exaudísti verba oris mei. P. In conspéctu Angelôrum psallam tibi. ℣. Deus meus es tu, & confitêbor tibi. Deus meus, & exaltâbo te. P. In conspéctu: ℣. Glória, & honor. P. In conspéctu.

Dóminus sit. ℟. Et cum.

Lauda. Confitêbor tibi, Dómine rex: Allelúia: P. Et conlaudâbo Deum Salvatôrem meum. Allelúia, allelúia. ℣. Adorâbo ad templum sanctum tuum, & confitêbor Dómino. P. Et conlaudâbo. ℣. Glória, & honor. P. Et conlaudâbo.

Hymnus.

Lucis hujus festa colat
Plebs honésta Dómino,
Et cœlôrum dignis
Confrequéntet hymnis.

Mater Matris Christi
Ex hoc mundo tristi
Migrans fide bona,
Dona vitæ dona.

Annam sic expréssè
Fudit radix Jessé,
Ut sit Mater Matris
Nati Dei Patris.

Ex hac carnis planta
Surgit Virgo Sancta:
Ex hoc fluit fonte
Lapis cæsus monte.

Cœlo jam sublâta
Múlier beâta
Suo Nos precátu
Purget à reátu.

Trino laus & uni
Deo sit commúni
Cum quo vivit Anna
Simul cum María.

Clara diéi gáudia
Modulêtur Ecclésia,
In Anna Dei fámula,
Pangens cœli mirácula.

Anna Regum progénies,
Et Sacerdôtum séries;
Stirpem illústrem Pátribus
Suis ornâvit áctibus.

Nupta cœli judício
Fidéli matrimónio;
Fructum concêpit cœlicum
Juxta verbum Angélicum.

Infœcúnda pro témpore;
Et prope marcéscens córpore
Decréto Patris lúminum
Parit Reginam Vírginum.

Obténtu Matris filiæ
Maríæ plenæ grátiæ
Nobis auctôrem ómnium
Fac habêre propítium.

Sit laus Patérno lúmini,
Sit Fílio, sit Flámini,
Qui nos per Annæ méritum
Cœli tradûcat áditum.
Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem. mutáto nómine, fol. CLXXXVII.

Capítula.

Dómine Jesu Christe ætérne, omnípotens, à quo bonum omne exóritur, & melióri cursu progréditur, qui fidem róboras confessôrum; præsta tolerántiæ donum, dum sævit acérbitas persequéntium. Omnipoténtiam tuam, Dómine, póscimus, ut preces nostras dignánter adténdas, & cleménter accípias, quas in honôrem fúndimus beátæ Annæ matris Maríæ Vírginis genitrícis tuæ: ut cooperánte misericórdiâ tuâ, quod fide póstulant, indubitánter obtíneant: & ab ómnibus absolúti delíctis cœléste regnum sine fine possídeant.

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

Christus Dóminus, qui beatíssimæ Annæ matri Maríæ Vírginis genitrícis suæ se dignè coram homínibus fecit confitéri, confiteâtur vos coram Patre suo. ℟. Amen. Et, qui in ore suo accépta sibi confessiónis cóntulit cántica, ipse confessiónem vestram remunerándam suscípiat; ℟. Amen. Ut exémplo beátæ Annæ matris Maríæ Vírgi-

Digitized by Google

ginis genitrícis suæ confiténdo & laudándo nomen Jesu Christi in sæculum, partícipes ejus, quem conféssi estis, mereámini esse in cœlo. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Lauda. Germinábunt ossa tua, quasi. folio CLXX.

Orátio.

DOmine Jesu Christe, qui es magnus & gloriòsus; da nobis fámulis tuis, ut, dum óperum tuòrum magnitúdinem admiràmur, magnificéntiam tuam débitâ confessiòne laudèmus; atque intercessiòne gloriósæ beátæ Annæ matris Maríæ Vírginis genitrícis tuæ tríbue nobis perféctum intelligéntiæ decus, timòris obediéntiam ágere, & mandàta tua fidélia omni custódiâ cordis diligéntèr explère. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Ad Matutinum.

Antíphona. Lábia mea. fol. CLXXXI. Ps. 50.
Orátio. Exúltent te Dómine. fol. CLXXXI.

Antíphona 1. Ego in sæcula gaudèbo: Allelúia. ℟. Confitèbor allelúia, & psallam Deo allelúia, allelúia. ℣. Convértere ánima mea in réquiem tuam: quia Dóminus benefècit mihi. ℟. Confitèbor. ℣. Glória, & honor Patri. ℟. Confitèbor.

Orátio.

DOmine Jesu Christe, qui beàtam Annam matrem Maríæ Vírginis genitrícis tuæ in sæcula sæculòrum gaudère & exultàre fecísti, ut tibi soli sine fine psallens laudis déferat hymnum, cujus ex confessiòne méruit obtinère consórtium; te devótis córdibus póscimus, ut méritis ejus vita nostra reflóreat, & à malis áctibus emendàta nitéscat; ut, qui jam merèmur pro crimínibus pœnam, confessiòne & cultu fidei christiánæ ad futùram mereàmur pervenire glóriam. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona 2. Speciòsa facta es Allelúia, ℟. Et odor vestimentòtum tuòrum super ómnia arómata. Allelúia, allelúia. ℣. Lauda Hierúsalem Dóminum: conláuda Deum tuum Sion. ℟. Et odor. ℣. Glória, & honor Patri. ℟. Et odor.

Orátio. Dómine Jesu Christe, qui es magnus & gloriòsus. Hic suprà.

Antíphona 3. Confitèbor tibi, Dómine, quóniam terríbiliter mirificàtus es: mira ópera tua, Deus, ℟. Et ánima mea novit nimis. ℣. Confitèbor tibi Dómine in toto corde meo: in concilio justòrum, & congregatióne. ℟. Et ánima mea. ℣. Glória, & honor. ℟. Et ánima mea.

Orátio.

DOmine Jesu Christe misericors & pie, qui de cordis virtúte glorificas justos, & sine ópere justíficas peccatóres; qui confiténtes in Mundo beatíficas, & confiténtes in cœlo glorificas; tríbue nobis intervéntu beátæ Annæ matris Maríæ Vírginis genitrícis tuæ, cujus solémnia celebrántur, tibi Dómino confitéri pio cordis afféctu; ut própria pandéntes piácula, invenire mereàmur, pro quibus gémimus, véniam. ℟. Amen. Per misericórdiam.

℟. Speciòsa & decòra facta est beàta Anna mater Maríæ Vírginis genitrícis suæ, dicit Dóminus. ℟. Et odor tuus, velut bálsamum non mistum: fácies autem tua, sicut sol splendens in ortu suo. Allelúia, allelúia, allelúia. ℣. Vox enim tua dulcis, & fácies tua decòra. ℟. Et odor. ℣. Glória, & honor Patri. ℟. Et odor.

Orátio.

DOmine Jesu Christe, qui es supra omnes géntes excélsus, & in cœléstibus hábitas gloriòsus; humilitàtem nostram ab excélso inténde placàtus; atque sicut Ecclésia tua, quæ erat sterilitàtis vítiis impedita, nunc est, in te credens, virtùtum méritis plena & filiis numeròsa; ita, te tribuénte, per intervéntum gloriósæ beátæ Annæ matris Maríæ Vírginis genitrícis tuæ mens nostra ab sterilitàte óperum infœcúnda, possit semen verbi suscípere, & copiósis frúctibus redundàre: noménque tuum ubique præclàrum, cordis ámbiat unanimitàte dilígere, & fidei assensiòne laudàre. ℟. Amen.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Confitèbor tibi, Dómine.
Cánticum. Confitèbor, Dómine rex. folio CLXXI.

Orátio.

DOmine Jesu Christe laudábilis nimis & magne, te implorántes exquírimus; te quæréntes expóscimus intervéntu gloriósæ beátæ Annæ matris Maríæ Vírginis genitrícis tuæ: fac nobíscum misericórdiam propter nomen tuum: & in quibus à te peccándo recéssimus, confessiòne húmili maneà-

Digitized by Google

neàmus: & pietàte, quâ redemísti captívos, & misericórdiâ adjuvásti oppréssos; ipsa nunc, quæ géssimus, dílue; atque in parte déxteræ tuæ, quos redemísti, státue. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Fília Sion, bénedic Dómino Deo excélso in omni benedictiône, & laude.
Cánticum. Benedíctus es, Dómine. fol. 6.
Sono. In conspéctu Angelòrum.
Lauda. Allelúia. Conféssio ejus. f. CLXXII.
Prophetìa. Mulíerem fortem quis invéniet? procùl. Hic fol. 13.

Hymnus.

ORbis exúltans célebret hoc festum,
Prósequens Annam matrem Matris Christi,
Quâ sacris áctibus accéptat
Gáudia vitæ.
Abrahæ proles sacerdòtum sériem,
Fíliam regis, spem, Hebræam stírpem
Sanctòrum méritis & vitæ
Nóbili canit.
Stérili ventre prius infœcúnda
Nutu Divíno péperit Mariam
Dóminam regum & verum florem
Virginitàtis.
Atque, illâ mediánte, Jesu Christe nostros
Terge reátus nóxia propúlsans
Fília succúrre matri........
Donet hoc nobis píetas cum miti
Spíritu Sancto: précibus juvèmur
Matris Annæ in omni........
Témpore sæcli. Amen.

Supplicátio. Orèmus Redemptòrem mundi. mutáto nómine. folio CLXXXVII.

Capítula.

GLoriôse, ac miséricors Dómine, qui beátæ Annæ matris Maríæ Vírginis genitrìcis tuæ tibi nimis in ore suo confitéri dedísti, teque in médio Justòrum, ejus confessiône laudári voluísti, ut eam & in terris confiténtem & in concílio Sanctòrum glorífìcans fáceres exultántem: expóscimus tui múneris donum, ut ejus précibus tríbuas nobis à peccáti contagiône purgári, ab ardóribus perpétuis érui, & glóriæ tuæ beatitúdinem cónsequi.

Pater noster.
Liberáti à malo. fol. 2.
Lauda. Germinábunt ossa.
Benedíctio. Christus Dóminus, qui beatíssimæ Annæ. Quære retrò in Véspesis præcedéntibus.

In Sanctòrum Septem Dormiéntium, ómnia dicántur plurimòrum Mártyrum novem lectiònum, fol. CLXVIII.

In Sanctòrum Nazárii, & Celsi, & Pantaleònis Mártyrum, ómnia dicántur plurimòrum Mártyrum, fol. CLXVI.

In Sancti Felícis Epíscopi, ómnia dicántur unìus Confessòris Pontíficis, folio CLXIX.

In Sanctòrum Simplícii, Faustíni, & Beatrìcis, ómnia dicántur plurimòrum Mártyrum novem lectiònum, fol. CLXVIII.

In Sanctæ Marthæ Vírginis, ómnia dicántur unìus Vírginis, fol. CLXXIX.

In Sanctòrum Abdon, & Sennen, ómnia dicántur plurimòrum Mártyrum novem lectiònum, fol. CLXVIII.

In Sancti Germáni Epíscopi & Confessòris, ómnia dicántur unius Confessòris Pontíficis, fol. CLXIX.

FESTA AUGUSTI.

Víncula Sancti Petri, ómnia dicántur ut in Cáthedra, fol. CCXXVIII.

In Sanctòrum Machabæòrum mártyrum, ómnia dicántur plurimòrum Mártyrum, folio CLXVIII.

In Sancti Stéphani Papæ & mártyris, ómnia dicántur unius Mártyris novem lectiònum folio CLX.

In Inventiòne Sancti Stéphani protomártyris, ómnia dicántur ut in die, fol. 51.

In Sancti Petri Oxoménsis, ómnia dicántur unius Confessòris Pontíficis, f. CLXIX.

In festo Sanctæ Maríæ de Nívibus, ómnia dicántur ut in die Assumptiònis, folio CCLXXXII.

In Sancti Domínici Confessòris de Ordine Prædicatòrum, ómnia dicántur unius Confessòris non Pontíficis, fol. CLXXIII.

In Transfiguratiònis Dómini, ómnia dicántur ut in die Sanctæ Trinitàtis.

In Sanctòrum Xyxti Papæ, Felicíssimi, & Agapíti mártyrum, ómnia dicántur plurimòrum Mártyrum novem lectiònum, folio CLXVIII.

In Sancti Donáti Epíscopi & Mártyris, ómnia dicántur unius Mártyris Pontíficis, fol. CLIX.

In Sancti Mamméris mártyris, ómnia dicántur unius Mártyris novem lectiònum, fol. CLVI.

In Sanctòrum Cyriáci, Largi, Sociorúmque

que ejus, ómnia dicántur plurimòrum Mártyrum novem lectiònum, fol. CLXVIII.

In Sancti Tibúrtii mártyris, ómnia dicántur unius Mártyris novem lectiònum, fol. CLX.

In Sancti Lauréntii Epíscopi, ómnia dicántur unius Confessòris Pontíficis, folio CLXIX.

In Sanctæ Claræ Vírginis, de Ordine Minòrum, ómnia dicántur unius Vírginis, fol. CLXXIX.

In Sancti Eusébii Presbyteri & Confessòris, ómnia dicántur unius Confessòris novem lectiònum, fol. CLXXV.

Octávà Sancti Lauréntii, ómnia dicántur ut in die, fol. CCLXXVII.

In Sancti Agapíti mártyris, ómnia dicántur unius Mártyris novem lectiònum, folio CLX.

In Sancti Ludovíci Epíscopi & Confessòris de Ordine Minòrum, ómnia dicántur unius Confessòris Pontíficis, fol. CLXIX.

In Sancti Bernárdi Abbàtis, ómnia dicántur unius Confessòris, fol. CLXVIII.

Octávà Sanctæ Maríæ, ómnia dicántur, ut in die, fol. CCLXXXII.

In Sanctòrum Fabriciáni, & Filibérti Abbàtis, & mártyrum, ómnia dicántur plurimòrum Mártyrum novem lectiònum, folio CLXVIII.

In Sanctòrum Timóthei & Simphoriáni mártyrum, ómnia dicántur plurimòrum Mártyrum novem lectiònum, fol. CLXVIII.

In Sancti Ludovíci Regis Fránciæ Confessòris, ómnia dicántur unius Confessòris símplicis, novem lectiònum, fol. CLXXV.

In Sancti Rufi mártyris, ómnia dicántur unius Mártyris novem lectiònum, fol. CLX.

In Sancti Victòris Epíscopi, ómnia dicántur unius Confessòris Pontíficis, folio CLXIX.

In Sanctòrum Juliáni & Hermétis, ómnia dicántur plurimòrum Mártyrum novem lectiònum, fol. CLXVIII.

In Sanctæ Sabínæ vírginis, ómnia dicántur unius Vírginis, fol. CLXXIX.

In Sanctòrum Félicis & Audácti mártyrum, fol. CLXVIII.

FESTA SEPTEMBRIS.

In Sancti Ægídii Abbàtis, ómnia dicántur unius Confessòris, fol. CLXXIII.

In Sanctòrum Vincéntii & Leti mártyrum, ómnia dicántur plurimòrum Mártyrum novem lectiònum, fol. CLXVIII.

In Sancti Antoníni mártyris, ómnia dicántur unius Mártyris præcípui, f. CLVI.

In Sanctæ Obdúlliæ vírginis, ómnia dicántur unius Vírginis, fol. CLXXIX.

In Nativitàtis Sanctæ Maríæ Vírginis, ómnia dicántur ut in Assumptiòne, f. CCLXXXII.

In Sanctòrum Gorgónii & Dorothéi Mártyrum, ómnia dicántur plurimòrum Mártyrum novem lectiònum, fol. CLXVIII.

In Sanctòrum Prothi & Hyacínthi mártyrum, ómnia dicántur plurimòrum Mártyrum novem lectiònum, fol. CLXVIII.

Exaltàtio Sanctæ Crucis, ómnia dicántur, ut in Inventiòne Sanctæ Crucis, f. CCXXXIX.

In Sancti Cornélii Epíscopi & mártyris, ómnia dicántur unius Mártyris Pontíficis, folio CLIX.

Octávà Nativitàtis Vírginis Maríæ, ómnia dicántur sicut in die, fol. ut hic suprà.

In Sanctòrum Nicomédis & Valeriáni mártyrum, ómnia dicántur plurimòrum Mártyrum novem lectiònum, fol. CLXVIII.

In Sancti Vincéntii mártyris, ómnia dicántur unius Mártyris novem lectiònum, folio CLX.

In Sancti Lambérti Epíscopi & mártyris, ómnia dicántur unius Mártyris Pontíficis, folio CLIX.

In Sanctòrum Lúciæ & Geminiáni, ómnia dicántur plurimòrum Mártyrum novem lectiònum, fol. CLXVIII.

In Sancti Mauri cum Sóciis suis, ómnia dicántur plurimòrum Mártyrum duàrum cappàrum, fol. CLXVIII.

In Sanctæ Elétæ vírginis, ómnia dicántur unius Vírginis, fol. CLXXIX.

In Sancti Fortunáti Epíscopi & Confessòris, ómnia dicántur unius Confessòris Pontíficis, fol. CLXIX.

FESTA OCTOBRIS.

In Sanctòrum Germáni, Remígii & Vedásti Episcopòrum, ómnia dicántur plurimòrum Confessòrum Pontíficum, fol. CLXXVII.

In Sancti Leodegárii Epíscopi & mártyris, ómnia dicántur unius Mártyris novem lectiònum, fol. CLX.

In Sancti Francísci Confessòris de Ordine Minòrum, ómnia dicántur unius Confessòris non Pontíficis, fol. CLXXIII.

In Sanctæ Fidis vírginis, ómnia dicántur unius Vírginis, fol. CLXXIX.

In Sancti Lini Epíscopi & Mártyris, ómnia

nia dicántur unius Mártyris Pontíficis, folio CLIX.

In Sancti Marci Papæ & Confessòris, ómnia dicántur unius Confessòris Pontíficis, folio CLXIX.

In Sancti Sérgii & Bacchi Mártyrum, ómnia dicántur plurimòrum Mártyrum novem lectiònum, fol. CLXVIII.

In Sancti Marcellíni Mártyris, ómnia dicántur unius Mártyris, fol. CLVI.

In Sanctòrum Dionysii, Rústici, & Eleuthérii, ómnia dicántur plurimòrum Mártyrum duàrum cappàrum, fol. CLXVIII.

In Sancti Geráldi Confessòris, ómnia dicántur unius Confessòris simplicis novem lectiònum, fol. CLXXV.

In Sancti Callíxti Papæ & Mártyris, ómnia dicántur unius Mártyris Pontíficis, folio CLIX.

In Sancti Ufráni Epíscopi, ómnia dicántur unius Confessòris Pontíficis, fol. CLXIX.

In Sancti Victòris Mártyris, ómnia dicántur unius Mártyris novem lectiònum, folio CLX.

In Sancti Lupi Epíscopi & Confessòris, ómnia dicántur unius Confessòris Pontíficis, fol. CLXIX.

In Sanctæ Irénæ Vírginis & Mártyris, ómnia dicántur unius Vírginis, fol. CLXXIX.

In Sancti Caprásii Mártyris, ómnia dicántur unius Mártyris novem lectiònum, folio CLX.

In Sanctàrum Ursulæ & Undecim míllium Vírginum, ómnia dicántur plurimàrum Vírginum, fol. CLXXXII.

In Sanctàrum Nunillònis & Alódiæ Vírginum, ómnia dicántur plurimàrum Vírginum, fol. CLXXXII.

In Sancti Fructi Confessòris, ómnia dicántur unius Confessòris novem lectiònum, fol. CLXXV.

In Dedicatiòne Ecclésiæ Toletánæ, ómnia dicántur, ut in festo Spíritûs Sancti, folio 419.

In Sanctòrum Crispíni & Crispiniáni Mártyrum, ómnia dicántur plurimòrum Mártyrum novem lectiònum, fol. CLXVIII.

In Sancti Eustáchii Sociorúmque ejus mártyrum, ómnia dicántur plurimòrum Mártyrum novem lectiònum, fol. CLXVIII.

In festo Belli de Benamarín, ómnia dicántur ut in Inventiòne Sanctæ Crucis, folio CCXXXIX.

In Sanctòrum Cláudii & Sociòrum ejus mártyrum, ómnia dicántur plurimòrum Mártyrum novem lectiònum, fol. CLXVIII.

In Sancti Quintíni Mártyris, ómnia dicántur unius Mártyris, fol. CLX.

FESTA NOVEMBRIS.

FESTIVITAS OMNIUM SANCTORUM.

Ad Vésperum.

Lauda. Exórtum est. fol. CLXII.
Sono. Gaudète justi. fol. CLXV.
Antiphona. Viri justi. fol. CLXII.
Lauda. Invocábant Dóminum. fol. CLXVIII.

Hymnus.

Christe Redémptor ómnium,
Consérva tuos fámulos:
Beátæ semper Vírginis
Placátus sanctis précibus.

Beáta quoquè ágmina
Cœléstium spírituum,
Prætérita, præséntia,
Futùra mala péllite.

Vates ætérni júdicis,
Apostolique Dómini:
Supplícitèr expóscimus,
Salvári vestris précibus.

Mártyres Dei íncl̀yti,
Confessorésque lúcidi,
Vestris oratiónibus
Nos ferte in cœléstia.

Chorus Sanctàrum Vírginum:
Monachorúmque ómnium:
Simùl cum Sanctis ómnibus
Consórtes Christi fácite.

Gentem auférte pérfidam
Credéntium de finibus:
Ut Christo laudes débitas
Persolvâmus alácritèr.

Glória Patri ingénito,
Ejúsque Unigénito,
Una cum Sancto Spíritu
In sempitérna sæcula. Amen.

Supplicátio. Orèmus Redemptòrem, mutátis nomínibus, fol. CLXXXVII.

Capítula.

Deus, qui es in ómnium Sanctòrum tuòrum protectiòne mirábilis: quique hunc diem præcipuum ómnium Sanctòrum tuòrum solemnitàte consecrásti: quæsumus poténtiam tuam, da Ecclésiæ tuæ Cathólicæ de tantis gaudère princípibus; ut illòrum sequi mereàmur pià devotiòne doctrinam, qui

qui diléctos tibi greges tuo pane pavérunt: ut qui tibi de tuo múnere placuérunt, eòrum précibus adjúti, mereâmur de præséntibus angústiis liberári.

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

B Enedicat vos omnípotens Deus, ómnium Sanctòrum grátiâ gratulántes. ℟. Amen. Donet vobis firmitâtem fidei expectatiònem spei, & dulcédinem charitàtis: ℟. Amen. Ut tálibus suæ grátiæ muníti præsídiis, quorum festa celebràtis; fieri étiam esse in cœlo partícipes mereámini. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Lauda. Gáudium sempitérnum. fol. CLXIII.

Orátio.

D Eús, exultátio, & palma Sanctòrum, exáudi nos súpplices tuos, & præsta: ut quorum in tuo amòre relíquias venerâmur, & moniménta recólimus; eòrum méritis ab ómnibus malis liberári, & conservári mereàmur. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Ad Matutinum.

Antíphona. Da nobis. Psalmus 50.

Orátio. Redde nobis. fol. CLXIII.

Antíphona. In die insígnis solemnitàtis nostræ benedícite Deum; corònam anni benignitàtis tuæ, P. Et campi tui repleántur ubertàte. ℣. Te decet hymnus Deus in Sion: & tibi reddètur votum in Hierúsalem. P. Et campi. ℣. Glória, & honor. P. Et campi.

Orátio.

B Enedic, Dómine, corònam anni benignitàtis tuæ in die insígnis solemnitàtis nostræ: ut & mentes cópiâ doctrínæ refúlgeant; & campi donòrum tuòrum ubertâte pinguéscant: quò ita nobis sustentátio cum tua grátia largiàtur, ut & caro frúgibus, & ánima divínis pasta, conlætètur virtútibus. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona. Christus Jesus.

Orátio. Christe Jesu qui mortalitàtis. folio CCXL.

Antíphona. Pósiti sunt throni, & antíquus diérum sedèbat: vestiméntum ejus sublíme: & thronus ejus flamma ignis. P. Míllia míllium serviébant ei, & décies míllies centèna míllia assistébant ei. ℣. Omnes gentes pláudite mánibus: jubiláte Deo in voce exultatiónis. P. Míllia míllium. ℣. Glória, & honor. P. Míllia míllium.

Orátio.

R Ex regum imménse, cui Deus cœli regnum forte, & potens, & honoràtum dedit, dùm ómnia potestáti tuæ subjècit, cui míllia míllium Angelòrum minístrant: da réquiem pópulo tuo ab ómnibus onéribus, quibus oneráti consístimus; ut, qui ascendísti gloriòsus in cœlum, mitis exístas, cùm manifestàta fúerit grátia tua. ℟. Amen. Per misericórdiam.

℟. Omnium Rex, Creàtor, & Dóminus dócuit sapiéntiam. P. Sanctus Spíritus únicus, simplex, multímodus, subtílis, incoinquinàtus, suàvis, & charus. ℣. Magnus Dóminus noster, & magna virtus ejus: & sapiéntiæ ejus non est númerus. P. Sanctus Spíritus. ℣. Glória, & honor. P. Sanctus.

Orátio.

O Mnium rerum Creàtor & Dóminus dócuit sapiéntiam, in qua est Sanctus Spíritus, únicus, simplex, multímodus, subtílis: & unus Pater, unus Fílius, unus Spíritus Sanctus, non pluralitâte Deitàtis osténsi, sed unitâte virtùtis innéxi: ut uniòne persónæ cáreant, & in unitâte natúræ permáneant: nec sit illic áliquid divérsum, ubi in síngulis résonat unum. Hâc ígitur te, Sancta Trínitas, fidei cogniti òne credéntes, póscimus, & rogàmus, ut manifestatiòne Spíritùs tui, ita cor nostrum irrádies, ut & carnis ópera declinèmus, & perfectiònem sanctitâtis omnímodè consectèmur. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona. Spíritus Dómini replèvit orbem terrárum: P. Et hoc, quod cóntinet ómnia, sciéntiæ habet sensum. Creàvit enim, ut essent ómnia. ℣. Excélsus super omnes gentes Dóminus, & super cœlos glória ejus. P. Et hoc. ℣. Glória, & honor. P. Et hoc.

Orátio.

P One, Dómine, Spíritum tuum in médio nostri, qui mundis nos aquis pœniténtiæ lavans, præparet nos tibi semper in hóstiam vivam: quò nec libido templum cordis nostri contáminet, nec flamma ignis ætérni terram nostri córporis pœnálitèr in quocúmque contrístet. ℟. Amen. Per misericórdiam.

℟. Facta est super me manus Dómini. Et vidi, & ecce spíritus fulgens veniébat ab oriénte, & nubes magnæ erant in eo. P. Et ignis in médio ejus. ℣. Quocúmque ibat spíritus, páritèr elevabántur & rotæ, sequéntes eum. Spíritus enim erat in rotis. P. Et ignis.

℣.

℣. Glória, & honor. ℟. Et ignis.

Orátio

DEus Pater Omnípotens, qui in princípio, id est in Fílio tuo Jesu Christo Dómino nostro, cœlum terrámque fecísti; da nobis, ut Spíritus ille tuus, qui super aquas, id est super cor nostrum tenebrósum ac flúidum fertur, fructus tibi in nobis beneplácitos operètur: ut in corde nostro copiósà virtûtum exundatiòne fructíficans, indesinénti nos igne amòris tui accéndat. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona. Dilectiòne ætérnà. fol. CLXXX.

Orátio.

HÆc est, Dómine Deus, gloriòsa illa Virgo Maria, quæ hódiè à convàlle lachrymàrum, & mundi desérto cognóscitur superassúmi, incúmbens super diléctum unigénitum tuum, Filiúmque suum, loco vidélicèt inenarrábili: cujus verò quasi signáculum, & monile detégitur pretiósum, dùm unius natúræ illud corpus confitèmur Domínicum, istius inlibátæ Genitrícis, à Divinitàte assúmptum. Proínde quæsumus, ineffábilis summe Deus, ut illic extendàtur nostra inténtio, quò per fortem dilectiònem hódiè præcéssit digna suffragátrix pro nobis, ac beatíssima Virgo. ℟. Amen. Per misericórdiam.

Antíphona. Ego Jesus mitto Angelum.

Orátio. Mitte nobis, Deus clemens, Michaëlem. fol CCCII.

Antíphona. Ex útero matris.

Orátio. Christe Dei Fílius, qui Præcursòrem. fol. CCL.

Responsórium. Hic est Præcúrsor.

Orátio. Deus qui Joánnem Præcursòrem.

Antíphona. Honoráti sunt.

Orátio. Honoráti sunt. fol. CCLVI.

Antíphona. Beáti, & multò. fol. CLXXVIII.

Orátio.

BEáti verè, Dómine, & nímio honòre digni sunt, quorum tu pórtio esse dignàtus es: ideóque intervéntu sanctórum tuòrum Episcopòrum, & Confessórum, quicquid tibi ex nobis non mílitat, amor cœléstis pátriæ in nobis flagrans usquequàque intérimat; & post cum his Sanctis, quorum ánimæ in manu tua sunt, nos píetas tua cœlésti in regno adjúngat. ℟. Amen. Per misericórdiam tuam.

Antíphona. Omnis glória filiæ regis.

Orátio. Deus, cujus sedes.

Responsórium. Símile est regnum cœlòrum decem.

Orátio. Adésto, Dómine, tibi supplicántibus.

Antíphona. Hi sunt, qui. fol. CLXVIII.

Orátio. Deus exultátio.

Antíphona. Venite ad me.

Orátio. Propitiàre, Dómine.

Antíphona. Venite benedícti.

Orátio. Beatissimòrum. fol. CLXIII.

Responsórium. Sancti, qui certàmen. folio CLXIII.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Dómine, qui te díligunt, sicut sol splendens in ortu suo, ita rútilant.

Cánticum. Qui spontè obtulístis. fol. CLXIII.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Sancti, & húmiles.

Cánticum. Benedíctus es Dómine. fol. 6.

Sono. Via justòrum. fol. CLXVII.

Lauda. Laudàte Dóminum. Psalmus 148.

Prophetia. Justi in perpétuum vivent. folio CLIV.

Hymnus.

JEsu Salvàtor sæculi:
Redémptis ope súbveni:
Et pia Dei Génitrix
Salûtem posce míseris.
Cœtus omnes Angélici,
Patriarchàrum cúnei,
Et Prophetàrum mérita,
Nobis precéntur véniam.
Baptísta Christi Prævius,
Et cláviger æthéreus,
Cum cæteris Apóstolis,
Nos solvant nexu críminis.
Chorus sacràtus Mártyrum,
Conféssio Sacerdòtum,
Et virginàlis cástitas,
Nos à peccátis áblnant.
Monachòrum suffrágia,
Omnésque cives cœlici
Annuant votis súpplicum;
Et vitæ poscant præmium.
Laus, honor, virtus, glória,
Deo Patri, & Fílio,
Sancto simul Paráclito,
In sempitérna sæcula.
Amen.

Supplicátio. Orèmus, ut suprà.

Ca-

Capítula.

HI sunt, Dómine, verídici Patróni, qui suscipiéntes secúri senténtiam, currunt lætántes ad palmam, festínant hílares ad corônam: per quorum intercessiònem tu Dómine, Deus Omnípotens, quemádmodùm omnes Sanctos tuos à diáboli versútia líberos præstitísti, ita nos indígnos fámulos tuos eòrum fácias misericórdiam adipísci.

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Lauda. Laus Dómini. fol. CCXV.

Benedíctio. Benedicat nos Omnípotens. Quære in Vésperis præcedéntibus.

In Commemoratiòne Defunctòrum, folio CXLVIII.

In Sancti Leonárdi Epíscopi, ómnia dicántur unius Confessòris Pontíficis, folio CLXIX.

In Octàva Omnium Sanctòrum, ómnia dicántur ut in die, fol. Hic 18.

In Sanctòrum Quátuor Coronatòrum, ómnia dicántur plurimòrum Mártyrum, folio CLXVIII.

In Sancti Theodóri mártyris, ómnia dicántur unius Mártyris novem lectiònum, folio CLX.

In Sancti Mennæ mártyris, ómnia dicántur unius Mártyris novem lectiònum, fol. CLX.

In Translatiòne Sancti Ludovíci Epíscopi, ómnia dicántur unius Confessòris Pontíficis, fol. CLXIX.

In Sancti Brícii Epíscopi & Confessòris, ómnia dicántur unius Confessòris Pontíficis, fol. CLXIX.

In Sancti Eugénii Archiepíscopi Toletáni mártyris, ómnia dicántur unius Mártyris Pontíficis, fol. CLVI.

In Octàva Sancti Martíni, ómnia dicántur ut in die, fol. CCCXVII.

In Sancti Obdònis Abbàtis Confessòris, ómnia dicántur unius Confessòris símplicis, fol. CLXXV.

IN FESTO SANCTÆ ELISABETH DE HUNGARIA.

Ad Vésperum.

Lauda. Confessiònem, & decòrem.

Sono. Confitèbor tibi. fol. CLXIX.

Antíphona. Confitèbor tibi Dómine in toto corde meo. fol. CLXIX.

Lauda. Confitèbor tibi Dómine Rex. folio CLXIX.

Hymnus.

NOvum sydus emícuit,
Error vetus contícuit,
Novo splendòre rútilat,
Plebs novas laudes júbilat.

In cujus nunc præcónia
Linguam solvat Ecclésia,
Novi præcònis glóriam
Promat, sperándo véniam.

Dies solémnis ágitur,
Dies salùtis cólitur,
Dies, quò spes promíttitur,
Hac attestánte, rédditur.

Ergo, tu Dei fámula,
Elísabeth, per sæcula
Christo conrégnans, véniam
Nobis poscas, & grátiam.

Deo Patri sit glória,
Ejúsque soli Fílio,
Cum Spíritu Paráclito,
Et nunc, & in perpétuum. Amen.

Supplicátio. Orèmus Redemptòrem, mutáto nómine, fol. CLXXXVII.

Capítula.

DOmine Jesu Christe, ætérne, omnípotens, à quo bonum omne exóritur, & melióri cursu progréditur: qui fidem róboras Confessòrum, præsta tolerántiæ donum, dùm sævit acérbitas persequéntium: omnipoténtiam tuam, Dómine, póscimus, ut preces nostras dignánter adténdas, & cleménter accípias, quas in honòrem fúndimus beátæ Elísabeth: ut cooperánte misericórdiâ tuâ, quod fide póstulant, indubitánter obtíneant: & ab ómnibus absolúti delíctis, cœléste regnum sine fine possídeant.

Pater noster.

Liberáti à malo. fol. 2.

Benedíctio.

CHristus Dóminus, qui beatíssimam Elísabeth se dignè coram homínibus confitéri fecit in terris, confiteátur vos coram Patre suo, qui est in cœlis. ℞. Amen. Et qui in ore suo accépta sibi confessiònis cóntulit cántica, ipse confessiònem vestram remunerándam suscípiat. ℞. Amen. Ut exémplo beátæ Elísabeth confiténdo & laudándo nomen Jesu Christi in sæculum,

partícipes ejus, quem conféssi estis, mereámini esse in cælo. ℟. Amen. Per misericórdiam ipsius Dei nostri.
Laudа. Germinábunt ossa tua quasi sálices, Allelúia. fol. CLXX.
Orátio. Deus qui beatíssimæ Elísabeth confessiónem. fol. CLXXV.

Ad Matutinum.

Antíphona. Lábia mea apéries, & os meum annuntiábit laudem tuam. Psalmus 50.
Orátio. Laudet te Dómine lingua. fol. CLXI.
Antíphona. Confitèbor tibi in pópulis.
Orátio. Deus Dei Fílius.
Antíphona. Confitèbor Dómino nimis.
Orátio. Beâtam satis Dómine Elisabeth.
Antíphona. In pace dórmiam. fol. CLXXV.
Orátio. Deus, qui beatíssimæ Elísabeth confessiònem. Quære in Vésperis præcedéntibus.

℟. Confitèbor Dómino nimis in ore meo: & in médio multòrum laudàbo eum. Quóniam ástitit à dextris mihi, P. Ut salvam fáceret à persequéntibus ánimam meam. ℣. Quóniam abscóndit me in tabernáculo suo: in die malòrum protéxit me. P. Ut salvam. ℣. Glória, & honor. P. Ut salvam.

Orátio.

EXúrge, glória nostra, Deus: & éripe ab hoste captívos, atque pro quibus magnificàtus es usque ad cœlos, hos in te confidéntes intuère placàtus; & ipse da in tribulatiòne auxílium, qui nostræ salûtis es compleméntum. Confessòris tuæ ítaque beátæ Elísabeth sic nos tuère subsídio; ne, nostro exigénte mérito, tradâmur in inférnum; sicque remúnera præmio, ut confiténtes perdûcas in cœlum. ℟. Amen. Per.

IN LAUDIBUS.

Ad Cánticum.

Antíphona. Confitèbor tibi Dómine.
Cánticum. Confitèbor tibi, Dómine Rex. folio CLXXI.

Orátio.

INeffábilis bonitàtis auctor, & Dómine, qui beatíssimæ Elísabeth linguam imples confessiòne, & cordis remúneras charitàtem; dona nobis ejus méritis, ut tuum confiténtes nomen in terris, pacem habeámus in dièbus nostris. ℟. Amen.

Ad Benedíctus.

Antíphona. Fília Sion, bénedic Dómino Deo excélso in omni benedictiòne, & laude.
Cánticum. Benedíctus es Dómine.

Sono. In conspéctu Angelòrum. f. CLXXIII.
Psalmus 148.
Prophetia. Mulíerem fortem quis invéniet? Hic fol. 13.

Hymnus.

NUnc cunctórum vox jocúnda
Decántet Ecclésiæ:
Nam congáudet lætabúnda
Sion mater, filiá
Ascendénte de profúnda
Conválle misériæ.
Quam regáli stirpe natam
In annis infántiæ,
Vir accèpit desponsâtam
Indolis exímiæ;
Supèr tamen inspirâtam
Voto continéntiæ.
Fide, prole, sacraménto,
Ratum hoc conjúgium
Vero docet arguménto:
Quod patrum cœléstium,
Vitæ sanctæ succreménto,
Attigit consórtium:
Lege carnis non extérnit
In se fortem spíritum;
Sed implèvit fide, voto;
Nec reliquit írritum,
Quod à Deo mens perácta,
Gerèbat propósitum.
Hæc insígnis, hæc beàta,
Páuperum solátium,
Fastu mundi non elàta,
Nec patrum nobílium,
In se carne trucidátâ,
Crucifixit vítium.
Innocéntem conservàvit
Doctor innocéntiæ,
Quam se diù perforàvit
Clavis pœniténtiæ:
Passiònem consummàvit
Cruce patiéntiæ.
Feras sensu paupertàtis
Rédimens delícias,
De thesáuro pietàtis
Fudit auri cópias,
Et multòrum egestàtis
Supplèvit inópias.
Fecit opus, fuso sibi
Quærens alimóniam,
Et viléscens ipsa sibi,
Sprevit ignomíniam:
Sciens soli, Christe, tibi
Rectè dare glóriam.
Glória sit tibi, bone

Chri-

Christe nunc, & júgitèr:
Qui certántes in agône
Adjuvas fidélitèr,
Et mercêdem das corónæ
Vincénti viríliter.
Amen.

Supplicátio. Orêmus Redemptôrem mundi Dóminum nostrum Jesum Christum. Requíre in Vésperis præcedéntibus.

Capítula.

GLoriôse, ac misêricors Dómine, qui beátæ Elísabeth tibi nimis in ore suo confitéri dedísti, teque in médio justòrum, ejus confessiône laudári voluísti, ut eam, & in terris confiténtem, & in consílio Sanctórum gloríficans, fáceres exultántem: expóscimus tui múneris donum, ut ejus précibus tríbuas nobis à peccáti contagiône purgári, ab ardóribus perpétuis érui, & glóriæ tuæ beatitúdinem cónsequi.

Pater noster. Et ne nos.
Liberáti à malo. fol. 2.
Lauda. Germinábunt ossa tua. fol. CLXX.
Benedíctio. Christus Dóminus, qui. Quære in Vésperis præcedéntibus.

In Festo Sanctæ Felicitátis mártyris, ómnia dicántur unius Vírginis, fol. CLXXIX.

In Festo Sancti Chrysógoni mártyris, ómnia dicántur unius Mártyris, fol. CLX.

IN FESTO SANCTÆ CATHARINÆ

VIRGINIS ET MARTYRIS,

Omnia dicántur unius Vírginis, f. CLXXIX. excépto hymno de Vésperis & Matutínis, qui sequúntur.

Hymnus.

CAtharina mirábilis,
Atque Deo amábilis,
Per ómnia laudábilis,
Nobis succúrre míseris.
Adsis nobis exúlibus,
Tuum festum coléntibus,
Et caréntes virtútibus,
Nos súbleva sydéribus.
De tuis sacris óssibus
Manat liquor languéntibus,
Curans eos dolóribus
Tuis oratiónibus.
Post triúmphum martyrii,
Te portavérunt Angeli
In montem sanctum Sinaï:
Sic jússerat vox Dómini.
Quæ dùm eras in sæculo,
Corde vivêbas Dómino,
Florens flore virgíneo,
Regis nitens in sólio.
Undè Virgo sanctíssima,
Nos de morte perpétua
Salva prece assíduâ
Per sæculòrum sæcula.
Hoc Deus det omnípotens,
Et Fílius omnípotens,
Cum Spíritu Paráclito,
Qui regnat in perpétuo. Amen.

Ad Matutinum, Hymnus.

COngaudéntes cum Angelis,
Et cum choris virgíneis,
Festum colâmus vírginis
Catharínæ cum cánticis:
Quam Dóminus in cárcere
Per colúmbam mirificè
Suâ pavit dulcédine
De dono suæ grátiæ.
Hanc Spíritus sic dócuit
Sapiéntèr, ut dócuit
Quod in doctis prævàluit;
Nec superári pótuit.
De cujus sacro vúlnere
Lac manàvit pro sánguine:
Hoc non venit ex úbere;
Sed ex divíno múnere.
Hujus sacri rigámine,
Nos fóveat Rex grátiæ:
Ut ánimæ in éxitu,
Donis fruâmur glóriæ.
Ad festum sanctæ vírginis
Catharínæ, & mártyris,
Dei lætémtur pópuli
Per omne tempus sæculi.
Hæc nam Virgo Deo digna,
Pia, dulcis, ac benígna,
Bis sex dies jejunándo
Complèvit in ergástulo.
Cui missus est Michaël
Archángelus, & sígnifer,
Ut secûra de prælio
Sit Dei adjutório.
Qui pugnántes vitúperat
Illos, cum quibus lis erat,
Dicens: Qui in Deo sperat,
Semper vincit, & súperat.
Demùm Christus appáruit,
Quem Virgo sancta méruit
Vidêre; quòd rénuit

Mun-

Mundum, de quo non dóluit.
Virgo nata Regis Costi,
Miserère semper nostri:
Ne sit dies judícii
Nobis pœna supplícii.
Illud imple, quod petísti:
Et tu Rex, qui promisísti,
Ut ánimæ in éxitu
Sit nobis salus véniæ.
Laus, honor, & impérium
Sit Creatóri ómnium,
Cum Nazaréno Fílio,
Et Spíritu Paráclito.
Præsta Pater ingénite,
Et tu Fili Altíssime,
Cum Spíritu Paráclito;
Qui regnat in perpétuum.
Amen.

In Sancti Petri Epíscopi & mártyris, ómnia dicántur unius Mártyris Pontíficis, folio CLVI.

In Sanctórum Facúndi & Primitívi & Agrícolæ & Vitális mártyrum, ómnia dicántur plurimórum Mártyrum novem lectiónum, fol. CLXVIII. excépto hymno. Gaude flores mártyrum, fol. CCCXX.

In Sanctórum Chrysánti, Máuri & Dariæ mártyrum, ómnia dicántur plurimórum Mártyrum, fol. CLXVIII.

FESTA DECEMBRIS.

In Sancti Elígii Epíscopi & Confessóris, ómnia dicántur unius Confessóris Pontíficis, fol. CLXIX.

In Sanctæ Anastásiæ vírginis, ómnia dicántur unius Vírginis, fol. CLXXIX.

Octáva Sancti Andréæ Apóstoli, ómnia dicántur ut in die, fol. CCCXXXII.

In Festo Conceptiónis Vírginis Maríæ, ómnia dicántur ut in Assumptióne Vírginis Maríæ, fol. CCLXXXII. & ubi dícitur Assúmptio dicátur Concéptio.

In Sancti Damásci Papæ & Confessóris, ómnia dicántur unius Confessóris Pontíficis, fol. CLXIX.

In Sanctæ Lúciæ vírginis & mártyris, ómnia dicántur unius Vírginis, fol. CLXXIX.

Octáva Conceptiónis Vírginis Maríæ, ómnia dicántur ut in die Assumptiónis Beátæ Maríæ, fol. CCLXXXII.

Octáva Sanctæ Leocádiæ, ómnia dicántur ut in die, fol. CCCXXXVI.

In Sancti Domínici Abbátis, ómnia dicántur unius Confessóris símplicis, fol. CLXXV

In Translatióne Sancti Isidóri Archiepíscopi, ómnia dicántur unius Confessóris Pontíficis, fol. CLXIX.

In Sanctæ Genovéfæ vírginis, ómnia dicántur unius Vírginis, fol. CLXXIX.

FINIS.

005645277

Digitized by Google

Digitized by Google

Digitized by Google